

ஈ.ஆர்.ஆர். வர்ப்புரிசைக்டரி

உசைகத் துமிழர் ஡ாநாட்டு ஡ஸர்

தி. ஆ. 2040, ஡ார்கழி 11, 12 - கி. பி. 2009, திச஡்பர் 26, 27

உசைகத் துமிழர் பேர஡ைப்பு 7-ஆ஡் ஆண்டு நி஡ைவு விழா - துண்டுசை

சிவயோகம்
SIVAYOGAM

(Charity Reg. No. 1058398 Since 1995)

The Foundation has no end beyond.

அருள்மிகு

இலண்டன் நடராஜர் திருக்கோயில்
Arulmihu London Nadarajar Temple

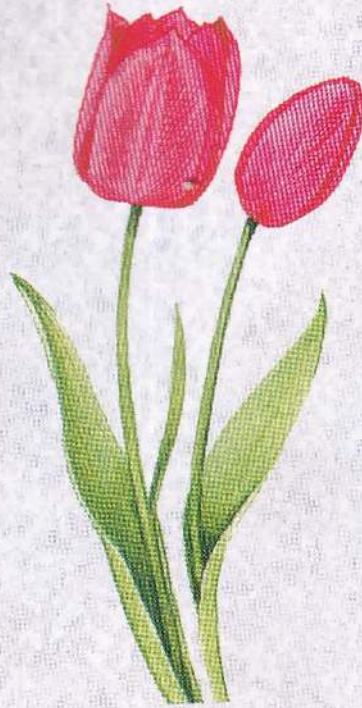

3C Ranelagh Road Wembley Middx HA0 4TW

T: 020 8795 4258 F: 020 8711 5333

Email: sivayogam1058398@yahoo.co.uk www.sivayogam.org

With Best Compliments from

CHENNAI DOSA GROUP

**353 HIGH ST NORTH
MANOR PARK,**

LONDON E126PQ

PHONE 00442084706566

With Best Compliments from

KATHERINE DENTAL CARE

**394, KATHERINE ROAD
LONDON E7 8NW
PHONE : 0208 47012043**

With Best Compliments from

SARAPARAN **DRIVING SCHOOL**

**45 Brockham Drive,
Ilford, Essex IG2 6QW, U.K.
Ph : 00447956887139**

With Best Compliments from

SOUTH STREET
ROMFORD RMIIPS
PHONE : 441708 731004

With Best Compliments from

Theva Solicitors

**Ist Floor, 128 Ilford Lane,
Ilford, Essex IG1 2LE
Ph : 02084785797**

சிவயோகம் SIVAYOGAM

(Charity Reg. No: 1050398 Since: 1995)

அருள்மிகு

இலண்டன் முத்துமாரி அம்மன் திருக்கோயில்
Arulmihu London Muththumari Amman Temple

180 - 186 Upper Tooting Road London SW17 7EJ

T: 020 8767 9881 F: 020 8711 5333

Email: sivayogam1050398@yahoo.co.uk www.sivayogam.org

நம்புங்கள் தமிழீழம்
நாளை பிறக்கும் !
நாட்டின் அடிமை
விலங்கு தெறிக்கும்!

பாரில் தமிழ்மண்
வீரம் படைக்கும்!
பகைவன் ஓடும்
சேதி கிடைக்கும்!

போரில் வெற்றி
முரசு முழங்கும்!
புலிகள் கழுத்தில்
மாலை குலுங்கும்!

மாநாடு சிறக்க வாழ்த்துகிறோம்!

எண் : 2, சிங்காரவேலர் தெரு,

தியாகராயர் நகர், சென்னை - 600 017

தொ.பேசி : 24339030

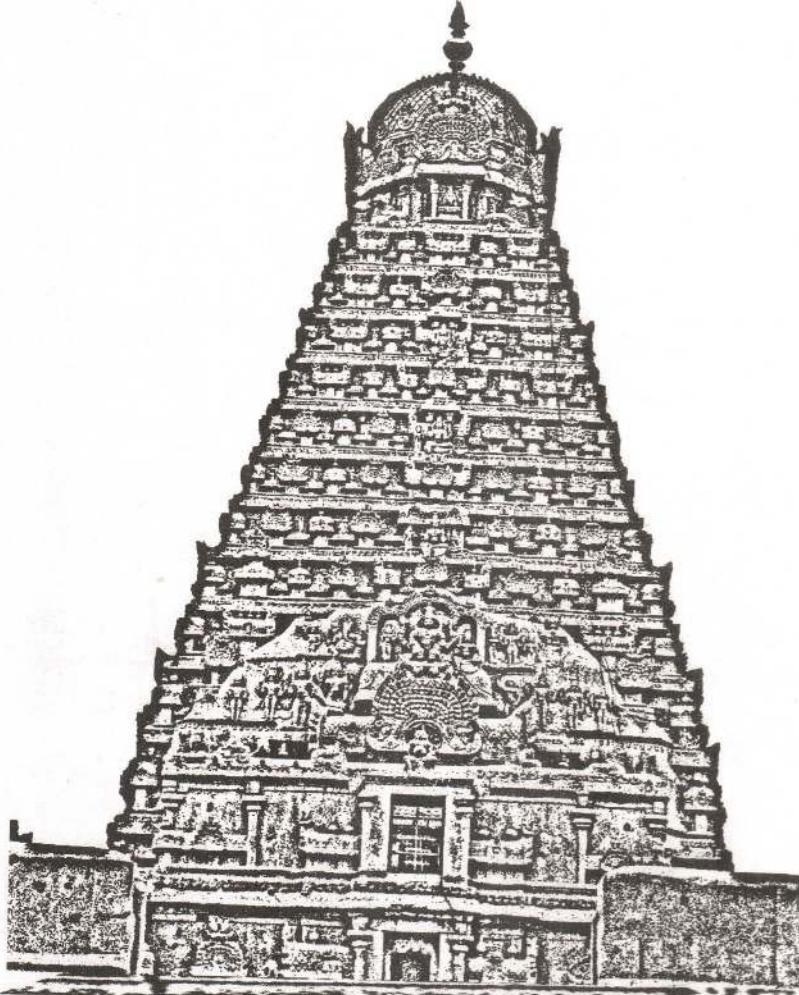
மின்னஞ்சல் : tm_pathippagam@yahoo.co.in

**தமிழுக்காக வாழ்ந்தார்! தமிழாக வாழ்ந்தார்!
உலகப் பெருந்தமிழர்**

முதுமுனைவர் வ.அய். சுப்பிரமணியம்

நினைவு கூர்கிறோம். தலை தாழ்த்தி வணங்குகிறோம்!

உலகத் தமிழர் பேரமைப்பு
ஏழாம் ஆண்டு நிறைவு
மாநாட்டிடு மலர்

தி. ஆ. 2040 மார்கழி 11, 12
கி. பி. 2009 திசம்பர் 26, 27

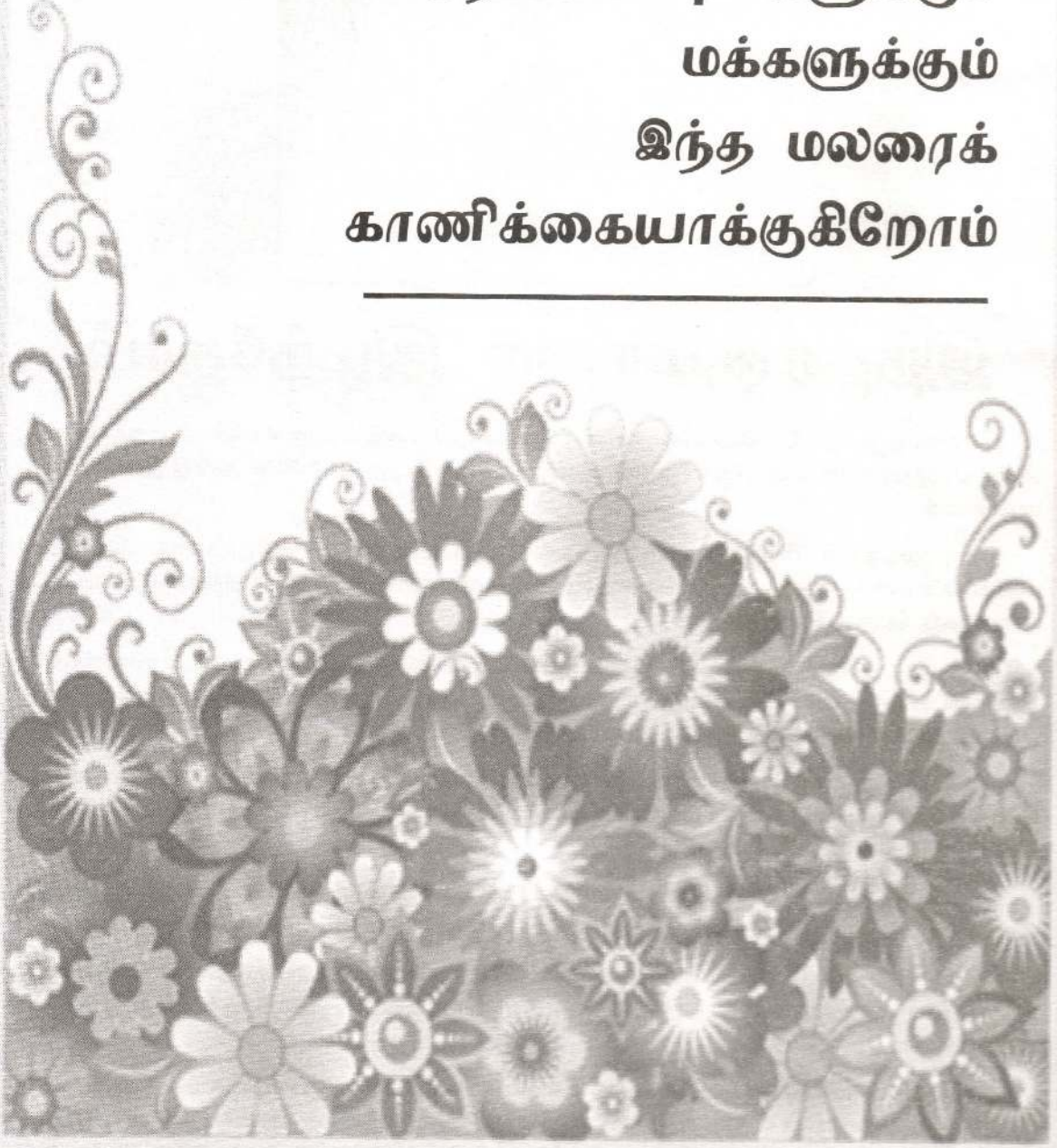
விலை ரூ.200/-

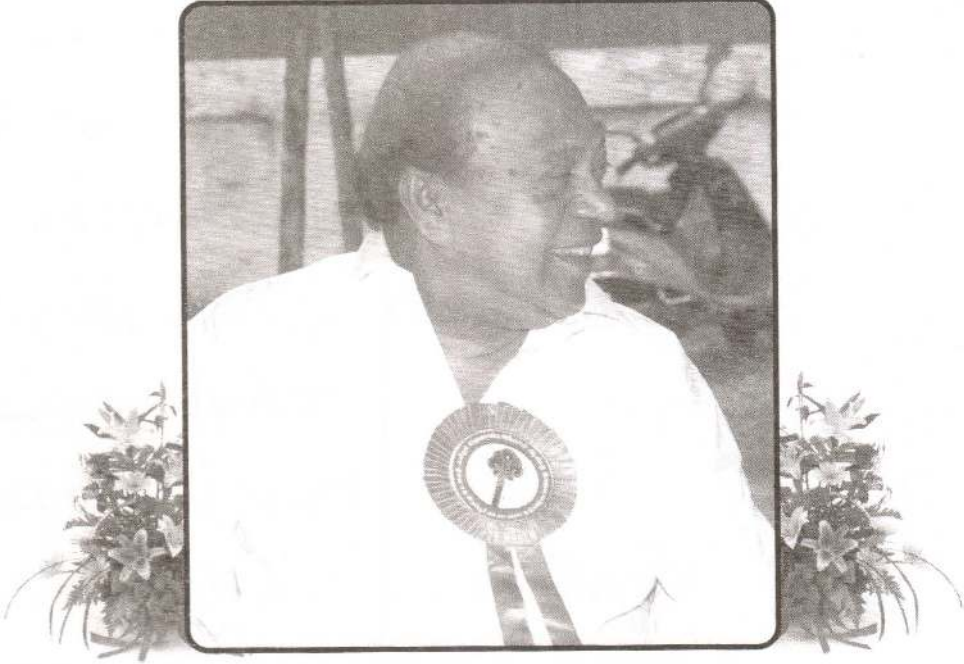

தமிழீழப் போராட்டத்தில்
உயிர்துறந்த
விடுதலைப் புலிகளுக்கும்
மக்களுக்கும்
இந்த மலரைக்
காணிக்கையாக்குகிறோம்

இந்திரகுமாரை இழந்தோம்

உலகத் தமிழர் பேரமைப்பின் துணைத் தலைவரும் புகழ் பெற்ற உளவியல் மருத்துவரும் சிறந்த எழுத்தாளருமான மருத்துவர் இந்திரகுமார் அவர்கள் கடந்த 21-12-2008 அன்று இலண்டனில் காலமானார்.

தமிழீழத்தில் பிறந்து வளர்ந்த அவர் பிரிட்டன் வாழ் தமிழர்களால் பெரிதும் மதிக்கப்பட்டவராகத் திகழ்ந்தார். இலங்கை-தமிழக அரசுகள் அவருடைய எழுத்தாற்றலைப் பாராட்டிப் பரிசளித்துப் பெருமைப் படுத்தின.

உலகத் தமிழர் பேரமைப்புத் தொடங்கப்பட்ட நாளிலிருந்து அதனைக் கட்டி வளர்த்ததில் அவருடைய பங்கு மிகச் சிறப்பானதாகும். உலகெங்கும் சுற்றுப் பயணம் செய்து அந்த அமைப்பை அறிமுகப்படுத்தி வளர்க்கச் சிறந்த தொண்டாற்றினார்.

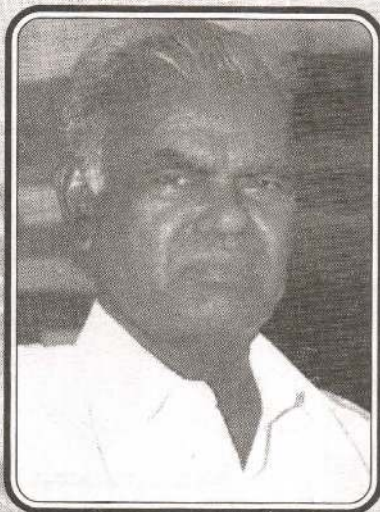
உலகத் தமிழர் மாநாடுகள் நடைபெற்ற போதெல்லாம் தவறாது கலந்து கொண்டு வெற்றி பெறத் துணை நின்றார். அவரது மறைவின் மூலம் உலகத் தமிழர் பேரமைப்பு ஈடு செய்ய முடியாத இழப்பிற்கு ஆளாகியிருக்கிறது.

உலகத் தமிழரை ஒருங்கிணைக்கும் பணியில் தோள் கொடுத்துத் துணை நின்ற சிறந்த தோழரை நாம் இழந்து விட்டோம். இந்த இழப்பை எந்த வகையிலும் ஈடு செய்ய முடியாது.

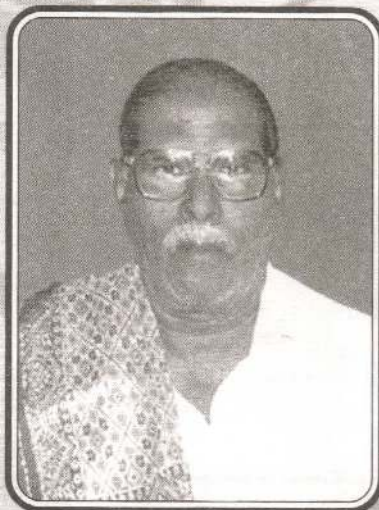
உலகத் தமிழர் பேரமைப்பைக் கட்டி வளர்ப்பதில் அவர் காட்டிய ஆர்வத்தினைக் கொஞ்சமும் இழந்துவிடாமல் நாமும் பின்பற்றித் தொண்டாற்றுவது ஒன்றே அவருக்குச் செலுத்தப்படும் உண்மையான அஞ்சலியாகும்.

அவர் பிரிவினால் வருந்தும் அவரது துணைவியார் திருமதி. விஜயாம்பிகை, மகள் விநோதினி மற்றும் குடும்பத்தினருக்கு உலகத் தமிழர்கள் சார்பில் ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

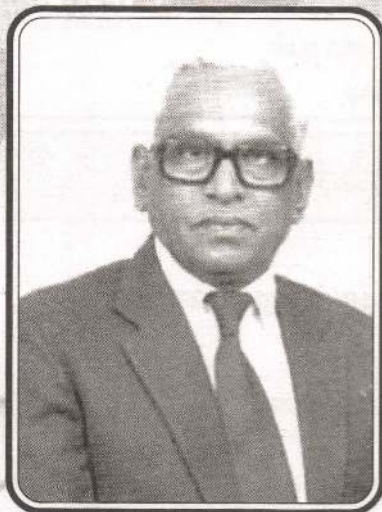
தி.ஆ.2040 - கி.பி. 2009-ஆம் ஆண்டு
உலகப் பெருந்தமிழர் விருது பெற்றோர்

தியாகத்திருவுருவம்
திரு. இரா. நல்லகண்ணு

முதுபெரும் தமிழறிஞர்
திரு. பி. விருத்தாசலம்

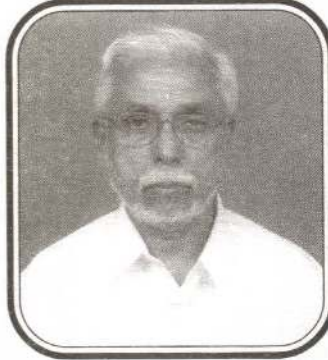

கர்நாடகத் தமிழர் தந்தை
புலவர் க. சுப்பிரமணியன்

அறிவியல் தமிழ்த்தந்தை
முனைவர். மணவை முஸ்தபா

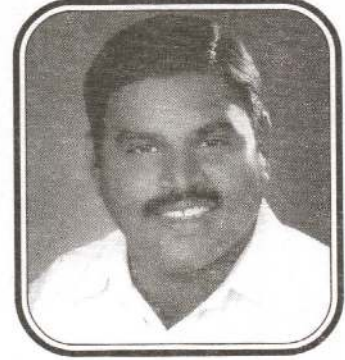
தஞ்சை மாநாடு சிறக்கத் தொண்டாற்றியவர்கள்

திரு. கோ. இளவழகன்
தலைவர்-வரவேற்புக்குழு

திரு. சி. முருகேசன்
பொதுச்செயலாளர்-வரவேற்புக்குழு

திரு. விடுதலைவேந்தன்
பொதுச்செயலாளர்-வரவேற்புக்குழு

திரு. பொன் வைத்தியநாதன்
பொருளாளர்-வரவேற்புக்குழு

மலர்க்குழுவினர்

தலைவர்
பேரா. அறிவரசன்

குழு உறுப்பினர்கள்

க. சச்சிதானந்தன்

பூங்குழலி

தமிழ்க்கனல்

மணிமொழி

தி. அழகிரிசாமி

தமிழ்வேங்கை

குணத்தொகையன்

பொருளடக்கம்

1. மலர் முகம்	10
2. உலகத் தமிழர் பேரமைப்பு உருவான வரலாறு	12
3. கொடி வணக்கப் பாடல்	16
4. தமிழரின் தோற்றமும் ஆரம்ப வரலாறும் ..... கலாநிதி முருகர் குணசிங்கம்	18
5. தமிழகம்-தமிழீழம், தொல்லியல் சான்றுகளின் வரலாறு..... கா. இந்திரபாலா	32
6. தமிழ்நாடு-இலங்கை-கால ஒழுங்கு	38
7. இலங்கை-இந்திய நிலத்தொகுதியிலிருந்து பிரிந்த ஒரு பகுதி	41
8. தமிழரிடையே மொழி, பண்பாடு பற்றிய உணர்வு..... முனைவர் க. கைலாசபதி.....	44
9. இலங்கைத் தமிழரது சமூகக் கட்டமைவின் சில அம்சங்கள்	53
10. இலங்கையின் மீது தமிழக மன்னர்களின் படையெடுப்புகளும் ஆட்சியும்	67
11. தமிழுக்கு ஈழம் தந்த கொடை	81
12. இலங்கை இனப்பிரச்சனை வரலாற்றுக் குறிப்புகள் ....தொகுப்பு: சி.அ. யோதிலிங்கம்	89
13. கரும்புலிகள்-எமது போராட்டப் பாதையின்	114
14. முதலாவது கரும்புலித் தாக்குதல் நடத்தப்பட்டது எப்படி?	117
15. கடலன்னையின் வீர மகள் கடற் கரும்புலி அங்கயற்கண்ணி	121
16. தியாகம் தீபம் திலீபன்	124
17. காவிய நாயகன் கிட்டு	134
18. அணையா விளக்கு அன்னை பூபதி	138
19. இந்தியாவின் வஞ்சனை	143
20. வரலாறாய் வாழும் தமிழ்ச் செல்வன்	149
21. விதியே விதியே என்செய நினைத்திட்டாய் என் தமிழ்ச் சாதியை.....	162
22. உலக சமூகத்திற்கு என் உளமார்ந்த வேண்டுகோள்	169
23. ஈழத் தமிழர்களுக்காகத் தமிழ்நாட்டில் தீக்குளித்து உயிர்த்தியாகம் செய்தவர்கள்	175
24. லசந்தா விக்ரமதுங்காவின் மரண சாசனம்.....	180
25. தமிழீழ அறப்போர்க் களம்	186
26. தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்-முஸ்லிம் ஐக்கிய விடுதலை முன்னணி கூட்டறிக்கை	195
27. விடுதலைப் புலிகள் அளித்த தீர்வுத் திட்டம்	198
28. ஈழப்போராட்டமும் சர்வதேச அரசியலும்	213

29. ஈழத் தமிழர்களுக்காக இனி என்ன செய்யப் போகிறோம்?	முனைவர் க.ப. அறவாணன்	226
30. ஒடுக்கும் உலகத்தின் முன் ஒடுக்கப்படும் தமிழின் குரல்	முனைவர் கு. அரசேந்திரன்	228
31. என்றும் தாழாத கொடி பறக்கும்! தமிழ் ஈழம் பிறக்கும்	தி. அழகிரிசாமி	244
32. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பின் தோன்றிய வீரத்தமிழன்	கி.ஆ.பெ. விசுவநாதம்	250
33. பிரபாகரன் என்று பெயர் வை (கவிதை)	காசி. ஆனந்தன்	252
34. புறநானூற்றுத் தளபதி பிரபாகரன்!	பேரா. சாலை இளந்திரையன்	253
35. விடுதலையின் வழிகாட்டி	ச. பொட்டு	258
36. தமிழ்க் கொடி பறக்கும் (கவிதை)	பேராசிரியர் அறிவரசன்	265
37. தலைவன் நீ, பாய்ச்சல்கள் தொடரட்டும் அலைகள் ஆர்ப்பாிக்கட்டும்	பொ. சத்தியசீலன்	269
38. வயதுடன் வளர்ந்த இலட்சிய உறுதி கண்டேன்	விக்டர் இராச குலேந்திரன்	271
39. இமாலய வியப்பு	க.வே. பாலகுமாரன்	278
40. வரலாற்று நாயகன் தம்பி பிரபா வாழ்க (கவிதை)	குயில்தாசன்	281
41. பரந்து விரிந்த தேசிய உணர்வு	வே. இளங்குமரன்	282
42. விடுதலைக்கான உணர்வு செயல்வடிவில்	டியற்றி மக்கொனல்	283
43. நிகழ்ச்சி நிரலைத் தீர்மானிக்கும் பிரபாகரன்	எஸ். சிவநாயகம்	285
44. தலைவன் வாழி (கவிதை)	கவிஞர் புதுவை இரத்தினதுரை	287
45. ஊர்வலத்தில் வராத உற்சவமூர்த்தி	புதுவை இரத்தினதுரை	288
46. காலத்தை வென்ற காவியத் தலைவன்	யோசப் பரராச சிங்கம்	290
47. வையகம் வாழ்ந்திட வாழ்க!	வைகோ	293
48. பெயர் சூட்டும் போர் (கவிதை)	தணிகைச் செல்வன்	295
49. போராளி என்ற தளத்திலிருந்து எழுச்சிபெற்ற இராஜதந்திரி	ஆ. சிவநேசச் செல்வன்	296
50. ஐந்து உலக விடுதலை வீரர்களின் ஒருமித்த பலம் கொண்டவர் பிரபாகரன்! தம்பியின் தலைமையில் தமிழீழம் மலரட்டும்!!	பழ. நெடுமாறன்	300
51. ஓ! பிரபாகரனே! கதிர்க்கையனே! நீ எங்கே இருக்கிறாய்? (கவிதை)	பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார்	303
52. இலங்கையின் இந்தியத் தமிழர்: தனித்துவ உறுதிப்படும் இனங்களுக்கிடையிலான பரஸ்பரச் செயற்பாடும்	பி. தேவராஜ்	306
53. மலையகத் தமிழருக்கு இழைக்கப்பட்ட மகத்தான துரோகம்	பழ. நெடுமாறன்	318
54. இலங்கைத் தமிழர்களுக்கு இந்திய அரசின் துரோகம்	இரா. செழியன்	327
55. ஈழத் தமிழர்கள் அன்னியரா? அகதிகளா?	மறவன்புலவு க. சச்சிதானந்தன்	330

56. தாயகத் தமிழரின் ஈழஆதரவுப் போராட்டங்கள் ..... சூரியதீபன்	335
57. தமிழீழத் தனியரசு ..... தமிழ்க்கனல்	343
58. தமிழீழப் போராட்டத்திற்கு முழுமையான ஆதரவு...டாக்டர் மித்ரா	347
59. பகைவனுக்கு அருளும் தமிழன் பண்பும் தூதுவனைக் கொல்லும் பாரதத்தின் கயமையும்.....	349
60. விடுதலைப் புலிகளின் வேட்கையை எவராலும் அழிக்க முடியாது..... பண்ருட்டி எஸ். இராமச்சந்திரன்	350
61. மழை (கவிதை) ..... தமிழ்நாகை	355
62. உலகம் அதன் வேலையைச் செய்யட்டும்! கடவுள் அவர் வேலையைச் செய்யட்டும் நீ உன் வேலையைச் செய் தமிழா!	இர.திருச்செல்வம் .....
63. ஈழம் மீண்டும் எழும் (கவிதை) ..... தமிழேந்தி	361
64. இலங்கைத் தமிழர் பாதுகாப்பு இயக்கம் நடவடிக்கைக் குறிப்புகள்	362
65. படகுப் பயணமும் பட்டினிப் போராட்டமும் ..... தி. அழகிரிசாமி	370
66. பகை வீழ்த்தே நிலம் மீட்பார் (கவிதை) ..... பாவலர் முவ. பரணன்	374
67. சிங்களக் குடும்பங்களின் ஆதிக்கப் போட்டி ..... மு. திருநாவுக்கரசு	390
68. சிங்களருக்குப் புலிகள் அளித்த வரவேற்பு	402
69. கரிக்கோடுகளில் ஒரு தாலாட்டு (கவிதை)..... இன்குலாப்	407
70. 1972-இன் அரசியலமைப்பும் ஈழத்தமிழர்களும் ..... மு. திருச்செல்வம்	409
71. தமிழர்கள் வீர மரபினரே	419
72. தமிழீழத் தனியரசில் தமிழ் வளர்ச்சிப் பணிகள் ..... பேராசிரியர் அறிவரசன்	420
73. பெருங்குற்றம் புரிந்துவிட்டோம் (கவிதை) ..... தணிகைச் செல்வன்	425
74. இலங்கையின் உரிமை செந்தமிழர்க்கும் உண்டு ..... பாவேந்தர் பாரதிதாசன்	426
75. யூத வழியில் தமிழீழம்	பூங்குழலி .....
76. தமிழ் அறிஞர் கமில்சுவலபில்	சி. மகேந்திரன் .....
77. சிந்தைக் கினிய செஞ்சோலை	434
78. நாம் அணிவகுத்துள்ளோம் ..... வே. பிரபாகரன்	436
79. அமிலம்-அவனால் அவனியே மாறும் ..... வண்ணப் பூங்கா வாசன்	437
80. எரிதழலில் ஈழ மக்கள் (கவிதை)..... கவிஞர் கோ. வேணுகோபாலன்	438
81. Letter to the U.N. Human Rights Commission ..... Justice V.R. Krishnaiyer	440
82. The Tamils cause is Just ..... A.P. Venkateswaran	443
83. Re-Envisioning Sri Lanka ..... Dr. Karen Parker	446
84. Tamil Culture in Sri Lanka ..... Dr. S. Padmanabhan	449
85. Trajectories for Peace in Sri Lanka ..... Dr. Brian Senewiratne	455
86. War of Words An obstacle to peace ..... Prof. Peter Schalk	463
87. Jattika Hela Urumaya and Ethno Religious politics in Sri Lanka	Neil Devotta And Jason Stone .....
88. Dalits and Elam Struggle	M. Gopinath .....

மலர் முகம்

- பழ. நெடுமாறன்

தலைவர், உலகத் தமிழர் பேரமைப்பு

உலகத் தமிழர் பேரமைப்பின் ஏழாம் ஆண்டு நிறைவு விழா மாநாடு ஈழத் தமிழர் வாழ்வுரிமைக்கான உலகத் தமிழர் மாநாடாக நடைபெறுகிறது.

ஈழத் தமிழர்கள் மிகக் கொடுமையான சோதனைகளுக்கு ஆளாகி வருகிறார்கள். உலகத் தமிழினம் இதுவரை சந்தித்தறியாத மாபெரும் அறைகூவலை எதிர்நோக்கியுள்ளது.

தமிழீழத்தில் நடைபெற்று வந்த விடுதலைப் போராட்டம் இப்போது களம் மாறியிருக்கிறது. உலகத் தமிழர்களின் கைகளுக்கு அது மாற்றப்பட்டுள்ளது.

சாவின் விளிம்பில் நின்று கதறும் ஈழத்தமிழ்ச் சகோதர மக்களைக் காப்பாற்றவேண்டிய கடமையும் அவர்களின் துயரங்களைத் துடைக்க வேண்டிய பொறுப்பும் உலகத் தமிழர்களுக்கு உள்ளது. அவர்களின் உரிமைப் போராட்டம் வெற்றிபெறத் தோள்கொடுத்துத் துணைநின்று செய்யவேண்டியவை அத்தனையும் செய்வதாக உலகத் தமிழர்கள் குளுரைக்க வேண்டிய நிலையும் பிறந்துள்ளது.

ஈழத் தமிழர் பிரச்சினையில் உலகத் தமிழர்களுக்கு வழிகாட்டுவதற்காகத் தஞ்சையில் உலகத் தமிழர் மாநாடு நடைபெறுகிறது. இம்மாநாட்டில் கலந்து கொள்ளும் உலக நாடுகளைச் சேர்ந்த தமிழர்கள் தொலைநோக்குப் பார்வையுடனும் தீர்க்கமாகவும் தெளிவாகவும் சிந்தித்து நல்ல முடிவு எடுப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை அனைவருக்கும் உண்டு.

இம்மாநாட்டை ஒட்டி வெளியிடப்படும் மலர் ஈழத் தமிழர் பிரச்சினை குறித்த முழுமையான தகவல்கள் அடங்கிய ஒரு தொகுப்புக் களஞ்சியமாக விளங்க வேண்டும் என்ற சிந்தனையுடன் இந்த மலர் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது.

கடந்த 50 ஆண்டுக் காலத்தில் ஈழத் தமிழரின் பிரச்சினை குறித்து ஈழத் தமிழர்களின் தலைவர்களும், தமிழறிஞர்களும், வரலாற்றுப் பேராசிரியர்களும் எழுதிய கட்டுரைகள் மற்றும் உலக நாடுகளைச் சேர்ந்த வரலாற்று அறிஞர்கள் எழுதிய கட்டுரைகள். தமிழீழம், தமிழகம் ஆகியவற்றைச் சேர்ந்த கவிஞர்கள் தீட்டிய கவிதைகள் ஆகியவற்றில் சிறந்தவை இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன.

இலங்கையின் ஆதிக்குடிகள் ஈழத்தமிழரே என்பதை வரலாற்றுப் பூர்வமாகவும் ஆதாரங்களுடனும் நிலைநிறுத்தும் கட்டுரைகள் அறப்போராட்டம் முதல் மறப்போராட்டம் வரை ஈழத் தமிழர்களின் ஈகம் குறித்த விவரங்கள், இப்போராட்டத்தில் ஒளிர்ந்த தியாகத் தீபங்கள் பற்றிய வரலாறு, சிங்களர் ஆதிக்கப் போட்டியில் பலியான சமரசங்கள் குறித்த கட்டுரைகள், மலையகத் தமிழருக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதிகள் குறித்த விவரங்கள் மற்றும் உலக அறிஞர்கள் பலர் எழுதிய ஆங்கிலக் கட்டுரைகள் இம்மலரின் அழகுக்கு அழகு சேர்க்கின்றன.

இம்மலரில் தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் பிரபாகரணைக் குறித்து அவருடைய சகத் தோழர்களும் அறிஞர் பெருமக்கள் பலரும் எழுதியுள்ள கட்டுரைகள் மலருக்குச் சிறப்புச் சேர்த்துள்ளன.

மணங் கமழும் இந்த மலரை உருவாக்குவதில் மலர்க் குழுத் தலைவர் பேராசிரியர் அறிவரசன் அவர்களின் பங்கு அளவிடமுடியாததாகும். இரவு பகலாகச் சென்னையிலேயே தங்கி மணம் கமழும் மலராக இதனை உருவாக்கித் தந்தார். அவருக்குத் துணையாகக் குழு உறுப்பினர்கள் க. சச்சிதானந்தன், தமிழ்க் கனல், தி. அழகிரிசாமி, குணத்தொகையன், தமிழ்வேங்கை, மணிமொழியன், பூங்குழலி ஆகியோரும் இரவு பகலாகப் பாடுபட்டு மலரைச் சிறப்பாக வெளிக்கொண்டு வந்துள்ளனர். அவர்களுக்கு நமது பாராட்டு என்றும் உரியது.

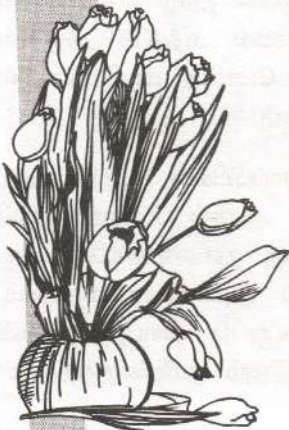
உணர்ச்சிக் கவிஞர் காசி. ஆனந்தன் அவர்கள் வண்ண மலராக இது திகழவேண்டும் எனப் பெருமுயற்சி எடுத்து ஓவியர்கள் அனைவரையும் சந்தித்து அவர்களைத் தூண்டி ஓவியங்கள் வரையச் செய்து அந்த ஓவியங்களுக்கு ஏற்பத் தலைப்புச் சொற்களையும் அழகு நடையில் எழுதி மலரின் எழிலுக்கு மெருகூட்டிய பாங்கிற்கு நன்றி கூறும் வகை தெரியவில்லை.

ஈழத் தமிழர் பிரச்சினை குறித்து உள்ளத்தைத் தொடும் வகையில் வண்ண ஓவியங்களைத் தீட்டித் தந்த ஓவியர்கள் மருது, வீரசந்தனம், மணியம் செல்வன், நெடுஞ்செழியன், மனோகர், மாருதி, பரதன், தமிழரசு, இராமு ஆகியோருக்கு எங்களது நன்றி என்றும் உரியது.

மலருக்கு மனமுவந்து விளம்பரங்கள் தந்து உதவியவர்களும் விளம்பரங்கள் சேகரிக்கத் துணை நின்றவர்களும், உலகத் தமிழர் பேரமைப்பின் தொண்டுகளுக்குப் பெருந்துணை புரிந்தவர்களாவார்கள். அவர்களுக்கு எமது இதயம் நிறைந்த நன்றி.

மலரைச் சிறப்பாக வடிவமைப்பதில் இரவு பகலாக உழைத்த திரு. செல்வம், பூங்குழலி ஆகியோருக்கும் எழிலுற அச்சிட்டுத் தந்த வெங்கடசுவரா அச்சகத்தாருக்கும் எமது நன்றி.

ஈழத் தமிழர் பிரச்சினையில் இதுவரை உலக நாடுகளில் வெளிவந்த சிறப்பான நூல்கள் மற்றும் கட்டுரைகளின் சாரத்தை வடித்தெடுத்துத் தொகுக்கப்பட்ட இந்த மலரைத் தமிழ் கூறும் நல்லுகிற்கு வழங்குவதில் பெருமை அடைகிறோம்.

உலகத் தமிழர் பேரமைப்பு உருவான வரலாறு

உலகம் முழுவதிலும் 56-க்கு மேற்பட்ட நாடுகளில் தமிழர்கள் வாழ்கிறார்கள். இந்தியாவில் தமிழ்நாடு, புதுச்சேரி ஆகிய மாநிலங்களில் முழுமையாகவும் கேரளம், கர்நாடகம், ஆந்திரம், மராட்டியம் போன்ற மாநிலங்களில் கணிசமான அளவிலும் இந்தியாவின் பிற மாநிலங்களில் குறைந்த அளவிலும் தமிழர்கள் பரவி வாழ்கிறார்கள்.

இலங்கை, பர்மா, மலேசியா, சிங்கப்பூர், தென்னாப்பிரிக்கா போன்ற நாடுகளில் கணிசமான அளவிலும் மற்றும் தென்கிழக்காசிய நாடுகளிலும் ஆஸ்திரேலியா, நியூசிலாந்து, அமெரிக்கா, கனடா, மேற்கிந்தியத் தீவுகள், ஐரோப்பிய நாடுகள் மற்றும் அரேபிய நாடுகளிலும் தமிழர்கள் பரவி வாழ்கிறார்கள்.

உலகில் ஆங்கிலேயருக்கு அடுத்தபடியாகப் பல நாடுகளில் அதிகமாக வாழ்பவர்கள் தமிழர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தமிழ்நாடு, புதுச்சேரி ஆகிய மாநிலங்களில் தமிழர்கள் கையில் ஆட்சிப் பொறுப்பு உள்ளது. இந்தியாவில் மத்திய அரசில் அமைச்சர்களாகவும், கேரளம், மராட்டியம் போன்ற மாநிலங்களில் அமைச்சர்களாகவும் தமிழர்கள் இருக்கிறார்கள்.

தமிழீழம், மலேசியா, சிங்கப்பூர், தென்னாப்பிரிக்கா, மோரிஷியஸ், ரீ யூனியன் போன்ற நாடுகளில் தமிழர்கள் அரசுப் பொறுப்புகளில் அமர்ந்திருக்கிறார்கள். சிங்கப்பூரில் குடியரசுத் தலைவராகவே ஒரு தமிழர் பதவி வகித்தார். பல நாடுகளில் அமைச்சர்களாகவும், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களாகவும், பொறுப்பு வாய்ந்த பதவி வகிப்பர்களாகவும் தமிழர்கள் இருந்த போதிலும் தமிழினத்திற்குரிய மதிப்பு உலக அரங்கில் இல்லை.

பிரிட்டிஷ்கியானா, மோரிஷியஸ், மேற்கிந்தியத் தீவுகள் போன்றவற்றில் வாழும் தமிழர்கள் தங்கள் மொழியை முற்றாக மறந்த நிலையிலும் தாங்கள் தமிழர்கள் என்ற அடையாளத்தை இழக்க விரும்பாத தவிப்புடனும் வாழ்கிறார்கள்.

கடல் கடந்து பல நாடுகளில் வாழும் தமிழர்களுக்கிடையே ஒருமை உணர்வு வளர்க்கப்படவேண்டும். தம்மை இணைக்கும் பிணைப்புகள் எவை என்பதை உணர்ந்து தமிழர்கள் ஒன்றுபட வேண்டிய வரலாற்றுக் கட்டாயம் தற்போது பிறந்துள்ளது.

மொழி, பண்பாடு, கலை, வரலாறு ஆகியவற்றால் தொன்றுதொட்டு நாம் பிணைக்கப்பட்டிருக்கிறோம். நமது பெருமையும், சிறப்பும் பழைமையோடு நின்றுவிடக்கூடாது. புதுமைப் பொலிவு பெருகிவரும் உலகில் தமிழர்களாகிய நாமும் புதிய வரலாற்றைப் படைக்க வேண்டும்.

நமது தமிழ்மொழி, உயர்தனிச் செம்மொழி எனக் கூறி நாம் பெருமைப்படுவதனால் நம்மை மொழி வெறியர்கள் என யாரும் குறை கூறிவிட முடியாது. தமிழினத்தின் உரிமைகள் நிலைநாட்டப்பட வேண்டும் என்று நாம் கூறுவதால் நம்மை இன வெறியர்கள் என யாரும் குற்றம் சாட்டிவிட முடியாது.

'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்' என்ற உயரிய நோக்கமுடன் வாழ்ந்த இனம் நமது தமிழினமாகும்.

'உலகத் தமிழர்களே ஒன்றுபடுவீர்' என்ற நமது முழக்கம் மனிதகுல நெறிக்கு மாறுபட்டதல்ல. இது நமது வாழ்வியல் தத்துவத்தின் அடிப்படையில் பிறந்த குரலாகும்.

உலகில் உள்ள அராபிய நாடுகள் ஒன்றுகூடி அமைந்துள்ள அராபிய லீக் அராபியர்களுக்காகக் குரல் கொடுக்கிறது. ஐ.நா. பேரவையிலும் இதர உலக அரங்குகளிலும் வலிமை வாய்ந்த ஓர் அமைப்பாக அராபிய லீக் திகழுகிறது. அதைப் போலவே இலங்கையில் வாழும் ஈழத் தமிழர் அனுபவித்து வரும்

துயரத்தையோ, பிற நாடுகளில் வாழும் தமிழர்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினையையோ குறித்து உலக நாடுகளின் கவனத்தையும் ஆதரவையும் திரட்டும் வலிமை வாய்ந்த உலகத் தமிழர் அமைப்பு இல்லை.

தாய்த் தமிழகத்துடனும் தமிழுடனும் தொடர்புகள் அறுந்த நிலையில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நமது மொழி, பண்பாடு ஆகியவற்றை இழந்து கொண்டிருக்கும் புலம் பெயர்ந்த தமிழர்கள் நடுவில் மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தவும் அவர்களால் இயக்கப்படும் தமிழர் அமைப்புகளை ஒருங்கிணைக்கவும் மொழி, பண்பாட்டு அடிப்படையில் ஒருவருக்கொருவர் கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொள்ளவும் உலகளாவிய வகையில் தமிழர்களுக்கான பெருங்கூட்டமைப்பு ஒன்று அவசரமாகத் தேவைப்பட்டது.

அதைப்போலவே தமிழினத்தின் தனித்தன்மையை நிலை நிறுத்தவும் நமக்குப் புற - அக அடையாளங்கள் தேவைப்பட்டன. எந்த நாட்டில் தமிழர்கள் வாழ்ந்தாலும் அனைவருக்கும் பொதுவான தமிழர் பண், தேசிய உடை, கொடி ஆகியவை தேவை. முகம் இழந்து கிடக்கும் தமிழினத்திற்கு இவை இன்றியமையாதவையாகும்.

அதைப்போலவே உலகத் தமிழருக்கென ஒரு வங்கி மிகவும் இன்றியமையாதது. தமிழர்களின் தொழில், வணிகம் ஆகியவற்றைப் பெருக்கவும் பாதிக்கப்படும் தமிழர்களுக்கு உதவவும் இத்தகைய வங்கி இன்றியமையாததாகும்.

ஐந்து அம்சத் திட்டம்

1999-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு 26, 27 மற்றும் 28 ஆகிய தேதிகளில் சென்னையில் உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கத்தின் வெள்ளிவிழா மற்றும் 7-ஆவது மாநாடு சிறப்பாக நடைபெற்றது. இம்மாநாட்டிற்குப் பேரா. இர.ந. வீரப்பனார் தலைமை தாங்கினார். இம்மாநாட்டைத் தொடங்கி வைத்துப் பேசிய திரு. பழ. நெடுமாறன் கீழ்க்கண்ட 5 அம்சத்திட்டத்தினை வெளியிட்டார்.

1. உலகளாவிய தமிழர் அமைப்புகளை ஒருங்கிணைக்கும் பெருங்கூட்டமைப்பு.

2. உலகத் தமிழர் வங்கி.
3. உலகத் தமிழருக்குக் கொடி.
4. உலகத் தமிழர் பண்.
5. உலகத் தமிழருக்குத் தேசிய உடை.

உலகத்தின் பல்வேறு நாடுகளில் வாழும் தமிழர்கள் அனைவரையும் ஒன்றாக இணைப்பதற்கு மேற்கண்ட ஐந்து திட்டங்களையும் நிறைவேற்ற வேண்டும் என அவர் வேண்டிக் கொண்டார்.

மாநாட்டில் காலந்துகொண்ட பேராளர்கள் அனைவரும் இந்தக் கோரிக்கையை மகிழ்ச்சியுடனும் முழு மனத்துடனும் வரவேற்றார்கள்.

மேற்கண்ட ஐந்து கோரிக்கைகளையும் வரவேற்று இதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளுமாறு திரு. பழ. நெடுமாறனை வேண்டிக் கொண்டு இம்மாநாட்டில் ஒரு தீர்மானமும் நிறைவேற்றப்பட்டது.

02-09-1999 அன்று பலநாட்டுத் தமிழர்களின் பிரதிநிதிகள் மற்றும் தமிழ்நாட்டுத் தமிழர்களின் பிரதிநிதிகள் கலந்து கொண்ட கூட்டம் ஒன்றினைச் சென்னையில் திரு. பழ.நெடுமாறன் கூட்டினார். இக்கூட்டத்தில் மேற்கண்ட திட்டத்தை நிறைவேற்றுவது குறித்து உலகம் முழுவதிலும் உள்ள தமிழர் அமைப்புகளுடனும் கலந்தாலோசனை செய்து உரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளக் கீழ்க்கண்டவர்களைக் கொண்ட உலகத் தமிழர் ஒருங்கிணைப்புக்குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டது.

குழுவின் அமைப்பாளர்களாக திரு.பழ.நெடுமாறன், உறுப்பினர்களாக திருவாளர்கள் இர.ந. வீரப்பனார் (மலேசியா), அவன் அனந்தன் (பிரான்சு), டாக்டர் வி. கோவிந்தசாமி, காமாட்சி சோதிநாதன் (தென் ஆப்பிரிக்கா), எஸ்பி. பஞ்சவர்ணம், ரெ. மாரிமுத்து (பர்மா), இளம்பிறை ரகுமான் (தமிழ்நாடு), மணிவெள்ளையன் (மலேசியா) ஆகியோர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

இதற்கிணங்க 20-11-1999-இல் உலகில் பல்வேறு நாடுகளிலும் உள்ள தமிழர் அமைப்புகளுக்குக் கடிதங்கள் அனுப்பப்பட்டன.

சில மாதங்கள் இடைவெளியில் நினைவூட்டும் கடிதம் அனுப்பப்பட்டது. பல நாடுகளில் இருந்து 50-க்கு மேற்பட்ட தமிழர் அமைப்புகள் இந்த யோசனைகளை உற்சாகமுடன் வரவேற்றுக் கடிதங்கள் அனுப்பின.

அமைப்புப் பிறந்தது

03-08-2001 அன்று சென்னையில் உலகத் தமிழர் ஒருங்கிணைப்புக் குழுவின் கூட்டம் நடைபெற்றது. இந்தியாவின் பல மாநிலங்களைச் சேர்ந்த தமிழர்களின் பிரதிநிதிகளும் சிறப்பு அழைப்பாளர்களாகக் கலந்து கொண்டனர். 50-க்கு மேற்பட்ட நாடுகளில் உள்ள பல்வேறு தமிழர் அமைப்புகள் எழுதியுள்ள கடிதங்கள் இக்கூட்டத்தில் பரிசீலனை செய்யப்பட்டன.

விவாதத்திற்குப் பின் இந்த அமைப்புக்கு உலகத் தமிழர் பேரமைப்பு என்ற பெயர் சூட்டப்பட்டது.

இந்த அமைப்பிற்கான கொடி குறித்து முடிவு செய்ய கி.த. பச்சையன் தலைமையிலும், உலகத் தமிழர்களுக்கான தேசிய உடை பற்றி முடிவு செய்ய எம்.ஏ. ரகுமான் தலைமையிலும், உலகத் தமிழர் வங்கி அமைப்பது பற்றி முடிவு செய்ய டாக்டர் செ.நெ. தெய்வநாயகம் தலைமையிலும், அமைப்பின் சட்ட திட்டங்கள் குறித்து முடிவு செய்ய சப.வீரபாண்டியன் தலைமையிலும் உலகத் தமிழர் பண் பற்றி முடிவு செய்யக் கவிஞர் காசி ஆனந்தன் தலைமையிலும் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டன.

மீண்டும் 09-09-2001 அன்று சென்னையில் உலகத் தமிழர் ஒருங்கிணைப்புக்குழு மற்றும் துணைக் குழுக்களின் கூட்டம் நடைபெற்றது. துணைக் குழுக்கள் அளித்த பரிந்துரைகள் ஏற்கப்பட்டுக் கீழ்க்கண்ட முடிவுகள் ஒரே மனதாக மேற்கொள்ளப்பட்டன.

1. பெயர்:

உலகத் தமிழர் பேரமைப்பு
(World Tamil Confederation)

2. நோக்கங்கள்

1. தமிழர் வாழ்வியல் நலன்களைப் பாதுகாத்தல்.
(To protect the physical welfare of Tamils)
2. தமிழர்களின் மொழி, கலை மற்றும் பண்பாட்டு அடையாளத்தைப் பாதுகாத்தல்.
(To protect the Language, Arts and Cultural Identity of Tamils)
3. தமிழர்களின் குடியியல் உரிமைகள், அரசியல் உரிமைகள், மானுட உரிமைகள் ஆகியவற்றைப் பாதுகாத்தல்.
(To protect the Civic, Political and Human Rights of Tamils)

3. உலகத் தமிழர் கொடி:

நீல நிறக் கொடியின் நடுவில் வெள்ளை நிறப் பின்னணியில், கருப்பு நிறத்தில் உலக உருண்டையும் அதன்மீது பனைமரமும் 'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்' என்ற எழுத்துக்கள் மஞ்சள் நிறத்திலும் பொறிக்கப்பட்டிருக்கும்.

4. உலகத் தமிழருக்கான உடை:

தமிழர் மொழி, கலை, பண்பாட்டு விழாக்களின் போது தமிழர்கள் அணிந்து கொள்ள வேண்டிய சிறப்பு உடை.

ஆண்களுக்கு: ஒரு செ.மீ. அகலமுள்ள கரையுடன் கூடிய வெள்ளைநிற வேட்டியும், சந்தன நிறத்தில் சிறிய கழுத்துப்பட்டியோடு கூடிய திறந்த முழக்கைச் சட்டை மற்றும் விசிறி மடிப்பு அல்லது நெடுங்கரையுடன்

கூடிய துண்டு (1 செ.மீ. அகலமுள்ள இருகோடுகள் இருக்கலாம்.)

பெண்களுக்கு: 7 செ.மீக்கு மேற்படாத அகலமுள்ள அரக்குக் கரைபோட்ட சந்தன நிறச் சேலையும் மற்றும் அரக்குநிற இரவிக்கையும்.

5. உலகத் தமிழர் பண்:

தமிழ்நாடு, தமிழீழம் போன்றவைகளுக்குத் தனித்தனியே நாட்டு வாழ்த்துப் பாடல்கள் உள்ளன. ஆனால் உலகத் தமிழர்கள் மொழி, கலை, பண்பாட்டு விழாக்களுக்காகக் கூடும் போது அனைவரும் இணைந்து பாடத்தக்க வாழ்த்துப் பாடல் மிக இன்றியமையாததாகும். அத்தகைய பாடலாக உணர்ச்சிக் கவிஞர் திரு. காசி. ஆனந்தன் அவர்கள் இயற்றிய பாடல் ஏற்கப்பட்டுள்ளது.

6. உலகத் தமிழர் வங்கி:

உலகத் தமிழர்களின் வணிக, தொழில் நலன்களைப் பேணவும், காக்கவும், வளர்ந்தோங்கச் செய்யவும், உலகத் தமிழர் வங்கி அமைக்கப்படும். இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் வரையறைகளுக்குட்பட்டு அமைக்கப்படும் இந்த வங்கி படிப்படியாக உலக நாடுகளுக்கு விரிவாக்கப்படும்.

7. தொடக்க விழா:

திருவள்ளூர் ஆண்டு 2033 கடகம் 4,5 (2002 சூலை 20, 21) ஆகிய நாட்களில் சென்னையில் உலகத் தமிழர் பேரமைப்பின் தொடக்க விழா மாநாடு மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றது.

கொடி வணக்கப்பாடல்

ஏறுதுபார் கொடி ஏறுதுபார்
ஏறுதுபார் கொடி ஏறுதுபார் -இங்கு
ஏறுதுபார் கொடி ஏறுதுபார் -தமிழ்
ஈழத்தின் வேதனை தீர்த்தகொடி
எட்டுத்திக்கிலும் மானத்தைச் சேர்த்தகொடி
காலத்தை வென்றுமே நின்றகொடி -புலி
காட்டிய பாதையில் சென்றகொடி

செக்க நிறத்திலே வேங்கை நடுவிலே
சீறிடும் கொடியிது -தமிழ்
மக்களைக்காத்த நம்மான மாவீரரை
வாழ்த்திடும் கொடியிது -புலி
வீரத்தின் கொடியிது
மாவீரரின் கொடியிது

எத்தனை எத்தனை வேங்கைகள் ரத்தத்தில்
ஏறிய கொடியிது -பெரும்
சத்திய வேள்வியில் செத்தவர் மீதினில்
சாற்றிய கொடியிது -தமிழ்
ஈழத்தின் கொடியிது -புலி
ஏந்திய கொடியிது

சாதிகள் சண்டைகள் சாய்த்து விழுத்திய
சாதனைக் கொடியிது -சங்கு
ஊதி முழங்கிட ஊர்மனை யாவிலும்
உலவிய கொடியிது -எங்கள்
தாயவள் கொடியிது

ஆயிரமாயிரம் பேரென வேங்கைகள்
ஆக்கிய கொடியிது -பிர
பாகரன் என்றிடும் காவியநாயகன்
போற்றிடும் கொடியிது -தமிழ்த்
தேசத்தின் கொடியிது -எங்கள்
தேசியக் கொடியிது

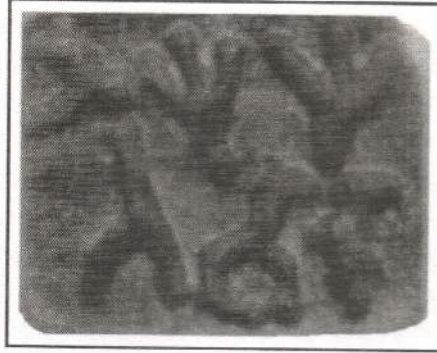
எரிமலைப் பிறப்பு
ஷிடுகுலை நெருப்பு

- ஓவியர் தமிழரசு

ஆதிக்குடிகள் ஈழத் தமிழரீர

தமிழரின் தோற்றமும் ஆரம்ப வரலாறும்

(கி. மு. 300 - கி. பி. 300)

கலாநிதி முருகர் குணசிங்கம்

'History begins with written documents.' எழுத்து ஆதாரங்களுடன் வரலாறு ஆரம்பிக்கின்றது என்பது வரலாற்று அறிஞர்களால் பொதுவாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட ஒரு கோட்பாடு. மனிதவர்க்கத்தின் பரிணாம வளர்ச்சியின் ஓர் உயர்நிலையில்தான் எழுத்து வடிவம் தோற்றம் பெறுகின்றது. இதுவே வரலாற்றுக் காலமாகப் பரிணமிக்கின்றது. எழுத்து வடிவம் தோன்று வதற்கு முன்னதான மனித வரலாறு, வரலாற்றுக்கு முந்திய காலம் எனக் கருதப்படுகின்றது.

'Lands without people are lands without history.' மக்கள் இல்லாத பிரதேசம் வரலாறு இல்லாத பிரதேசமாகின்றது. எனவே, மனிதனின் ஆரம்பத் தோற்றத்துடன் தான் ஒரு தேசத்தினுடைய வரலாறு. வரலாற்றுக்கு முந்திய காலமாக (Pre - historic period) வரலாற்றில் இடம் பெறுகின்றது. எனவே மனிதனின் ஆரம்பத் தோற்றம் ஒரு பிரதேசத்தில் அல்லது நாட்டில் எப்பொழுது? எங்கே? எவ்வாறு? தோற்றம் பெற்றது என்ற கேள்விகளுக்கு விடை காண்பது, வரலாறு, தொல்லியல், புவியியல், மானிடவியல், மொழியியல், சமூகவியல் துறைகள் சார்ந்த அறிஞர்களுக்கு ஒரு பிரச்சனைக்குரிய விடயமாக இருந்து வருகின்றது.

வரலாற்று ஆசிரியர், ஒரு தேசத்தின் வரலாற்றை ஆய்வு செய்யும் பொழுது வரலாற்றுக்கு முந்திய காலம், வரலாற்றுக் காலம் என இரு பெரும் பிரிவுகளுக்குள் பொதுவாகப் பகுப்பது வழக்கம். வரலாற்றுக்கு முந்திய காலமானது எதுவித எழுத்து ஆதாரங்களும் அற்ற ஒரு தேசத்தினதும், மக்களினதும் வரலாறாக இருக்கும்.

மேலும், வரலாற்று ஆசிரியர், வரலாற்றுக்கு முந்திய காலத்தையும், வரலாற்றுக் காலத்தையும் பல காலப்பிரிவுகளாக வகுத்து ஆய்வுகளை மேற்கொள்வர். சிறப்பாக, வரலாற்றுக்கு முந்திய காலத்தை, பழைய கற்காலம் (palaeolithic Age), இடைக் கற்காலம் (Mesolithic Age), புதிய கற்காலம் (Neolithic Age), இரும்புக் காலம் (Iron Age), என்ற பகுப்பினுள்ளும், வரலாற்றுக் காலத்தைப் புராதன வரலாற்றுக் காலம், மத்திய வரலாற்றுக் காலம், நவீன வரலாற்றுக் காலம் எனவும் பொதுவாகப் பகுத்து ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு வரலாற்றை எழுதுவர்.

ஆதிமனிதன் தன் பரிணாம வளர்ச்சிப் பாதையில் நாடோடியாக, நாகரிகம் அற்றவனாகக், கற்களைப் பயன்படுத்தி வேட்டையாடி வாழ்ந்த நீண்ட காலப்பகுதியைக் கொண்டதாக, அதாவது பல்லாயிரக் கணக்கான வருடங்களை உள்ளடக்கியதாக, இக்கற்காலங்கள் காணப்படுகின்றன. ஆதிமனிதனின் பரிணாம வளர்ச்சியின் ஒரு காலகட்டத்தில், கற்களுக்குப் பதிலாக இரும்பைப் பயன்படுத்தி, நாடோடி வாழ்க்கையிலிருந்து முன்னேறி, இயற்கை வளங்கள் உள்ள இடங்களில் தனது வாழ்க்கையை நிலையாய் அமைத்து வாழத் தொடங்கிய காலமாக இரும்புக்காலம் காணப்படுகின்றது. இதனை இரும்புக்காலப் பண்பாடு என்று வரலாற்று ஆசிரியர் பொதுவாக அழைப்பர். மேலும், மனிதன் நிலையான வாழ்க்கை வாழத்தொடங்கி நாகரிகம் அடைகின்ற ஒரு நிலையில், அவனால் பேசப்பட்டுவந்த மொழி எழுத்து வடிவம் பெறும் வேளையில், எழுத்தா தாரங்கள் கொண்ட வரலாற்றுக் காலம் தோற்றம் பெறுகின்றது.

இவ் ஆய்விற், குறிப்பாக, வரலாற்றுக்கு முந்திய காலம், வரலாற்றுக் காலம் எனும் இரு பெரும் பிரிவுகளுக்குள் நின்றே இலங்கைத் தமிழரின் ஆரம்பத் தோற்றம் பற்றி, அவர்களுடைய அடையாளம் பற்றி ஆய்வு செய்யப்படும். தேவை கருதிக் கற்காலம், இரும்புக் காலம் என்ற காலப்பிரிவுகளுக்குள் நின்று ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படும். இவ்வாறான அணுகுமுறை, இலங்கைத் தமிழர் பற்றிய ஒரு பூரணமான வரலாற்றினை விளங்கிக் கொள்வதற்கு மிக அத்தியாவசியமாகின்றது.

இலங்கையில் ஆதிமனிதர் பற்றி, குறிப்பாக இலங்கைத் தமிழர்பற்றி அறிவியல் கண்ணோட்டத்துடனும், விஞ்ஞான ரீதியாகவும் ஆய்வுகளை மேற்கொண்ட வரலாற்று அறிஞர் பேராசிரியர் இந்திரபாலா அவர்கள் வெளியிட்ட “இலங்கைத்

தமிழர்: ஓர் இனக்குழு ஆக்கம் பெற்ற வரலாறு” என்ற நூலிற் கீழ்க் கண்டவாறு கூறப் பட்டுள்ளது, இலங்கையில் தமிழர்களின் ஆரம்பத் தோற்றம் பற்றி விளங்கிக் கொள்வதற்கு மிக இன்றியமையாததாகின்றது.

“இதுவரை கிடைத்துள்ள சான்றுகளைக் கொண்டு, ஆபிரிக்கக் கண்டத்திலேதான் ஆதிமனிதர் தோன்றிப் பிற இடங்களுக்குச் சென்று குடியேறினர் என அறிவியலாளர் கருதுவர். மனிதவர்க்கத்தைச் சேர்ந்தோர் என்று கருதக் கூடிய பண்புகளைக் கொண்ட ஆதிமனிதருடைய எச்சங்கள் ஆபிரிக்காவில் பல இடங்களில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் மிகப் பழமையாகக் கருதப்படுவது 2001 இல் சட் (Chad) நாட்டில் கிடைத்த சான்றாகும். இது ஏறத்தாழ ஏழு மில்லியன் (எழுபது இலட்சம்) ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது. அந்நிலையில் இன்றைய மனித வடிவம் காணப்படவில்லை. அப்படியான வடிவம் உருவாகப் பல இலட்சம் ஆண்டுகள் சென்றன. நீண்டகாலப் பரிணாம வளர்ச்சியின் பின் இன்றைய மனிதவடிவம் தோன்றியது. இதன்பின் இற்றைக்கு 60,000 ஆண்டுகளுக்கு முன் ஆபிரிக்காவில் இருந்து மனிதவர்க்கத்தினர் வேறிடங்களுக்குச் செல்லத் தொடங்கினர். இவர்களே இன்று உலகின் பல் வேறு நாடுகளில் வாழும் மக்களுடைய முன்னோர்கள்.”

மேலும், அவர் தொடர்ந்து கூறுவதாவது—

“இவ்வாறு நவீன அறிவியலாளர்கள் எடுத்துரைக்கும் மனிதப் பரிணாம வளர்ச்சிக் கோட்பாட்டை ஏற்றுக் கொண்டால், இன்றைய உலகின் இன வேறுபாடுகள் இற்றைக்கு 60,000 ஆண்டுகளுக்கு முன் காணப்படவில்லை. அப்பொழுது கறுப்பர் என்றும், வெள்ளையர் என்றும் வேறுபடுத்தக்கூடிய வர்க்கங்கள் இருக்கவில்லை. தோல் நிறத்தாலும், தலை முடியின், தன்மையாலும், கண் அமைப்பாலும் வேறுபடுகின்ற சினர், ஐரோப்பியர், மற்றும் ஆபிரிக்கர் என்று பிரித்துக் காட்டக்கூடிய இனங்கள் இருக்கவில்லை. இந்த உண்மையை ஏற்றுக் கொண்டால், பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக உலகில் மனிதவர்க்கத்தினுள் ஏற்பட்டுவந்த மாற்றங்களும், கலப்பும், வெளியூலகக் காரணிகளும் செயற்பட்டு இன்றைய இனக்குழுக்கள் உருவாவதற்கு உதவின என்பதை விளங்கிக் கொள்ள முடியும்.”²

ஆதிமனிதர் தோற்றம் பற்றி வேறும் சில கருத்துக்கள் இருந்தபோதிலும், அறிவியல் கண்ணோட்டத்தில் ஆய்வுகளை நடத்திய அறிஞர் பலர், ஆபிரிக்காவில் இருந்து தோற்றம் பெற்று இடம் பெயரத் தொடங்கிய ஆதிமனிதர் செங்கடலின் தென்பாகத்தைக் கடந்து, அராபியாவின் தென்கரை வழியாக இந்தியாவின் தென்கரையை அடைந்து, அங்கிருந்து இந்தோனேஷியா வழியாக ஆஸ்திரேலியா வரை சென்றனர் என்றும் இப் பெயர்ச்சி 60,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்தான் தொடங்கியது என்றும் பொதுவாக ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர்.³

மேற்கூறியவாறு ஏற்பட்ட இனப்பரம்பல், தென் இந்தியா, இலங்கைப் பிரதேசங்களைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு முக்கிய நிகழ்வாகக் காணப்படுகின்றது. ஆபிரிக்காவில் இருந்து ஏற்பட்ட இவ் இனப்பரம்பல் இந்தியாவைப் பொறுத்தமட்டில் தென் இந்தியாவில்தான் முதலில் ஏற்படுவதைப் பூகோளரீதியாகப் பார்க்க முடிகின்றது. இதன்படி வட இந்தியப் பிரதேசங்களில் மனிதர் நடமாட்டம் ஏற்படுவதற்கு முன்னதாகவே தென் இந்தியா, இலங்கைப் பிராந்தியத்தில் மனிதர் வாழத் தொடங்கியிருக்கின்றார்கள் எனத் தெரிகிறது. இக்காலப்பகுதியில், குறிப்பாக இலங்கைத் தீவு, இந்தியத் துணைக் கண்டத்துடன் புவியியல் ரீதியாக ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட பிரதேசமாக இருந்திருக்கின்றது. இலங்கைத் தீவு இந்திய நிலப்பகுதியில், இருந்து இற்றைக்கு 7000 ஆண்டுகளுக்கு முன்புதான் இறுதியாகப் பிரிந்து வேறு நிலப்பகுதி ஆகியிருக்கின்றது.⁴

இவ் அடிப்படையில் நோக்கின், தென் இந்தியப் பூர்வீக இனங்களும், இலங்கையின் பூர்வீக இனங்களும் ஒரே இனக் குழுவைச் சேர்ந்தவையாக, வரலாற்றுக்கு முந்திய காலத்தில் இருந்திருக்கின்றன என்பதைக் காண முடிகின்றது. எனினும் காலப் போக்கில் பல்வேறுபட்ட இனங்களும் அப்பூர்வீக மக்களுடன் இணைந்து கலந்து வருவதையும் அண்மைக்காலம் வரை அவதானிக்கமுடிகின்றது.

இந்நிலையில், உலகின் பல பாகங்களில் ஏற்பட்ட மனிதத் தோற்றம் பற்றியோ, அல்லது இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் காணப்பட்ட ஆரம்பகால இனப்பரம்பல் பற்றியோ ஆய்வு செய்வதைத் தவிர்ந்துக் குறிப்பாகத் தென் இந்தியாவிலும், சிறப்பாக இலங்கையிலும் ஏற்பட்ட ஆதிகால இனப்பரம்பல் பற்றியும் அவற்றின் ஆரம்பக் கட்டம் பற்றியும் சுருக்கமாக ஆராய்வதன் மூலம், இலங்கைத் தமிழர் தோற்றம் பற்றியும்,

அவர்களின் தனித்துவமான இன அடையாளத்தைப் பற்றியும் அறியமுடியும்.

பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் ஆதிகால மனிதர் தென் இந்திய, இலங்கைப் பிராந்தியங்களில் வாழ்ந்திருக்கின்றார்கள் என்ற கருத்து அறிஞர்களிடம் இருந்த போதும், இற்றைக்கு 28,500 வருடங்களுக்கு முன் வாழ்ந்திருக்கின்றார்கள் என்பதனைச் சான்றுகளினூடாகத் திட்டவட்டமாகக் கூறக் கூடியதாக உள்ளது.⁵ இவ் ஆரம்பகால மனிதரின் தோற்றம் பற்றியோ, உருவ அமைப்புப் பற்றியோ எதுவித விடயங் களையும் அறிய முடியவில்லை. ஆனால் இவர்கள் கற்கருவிகளைப் பாவித்து, தமது வாழ்க்கையை நடாத்தியிருக்கின்றார்கள் என்பதை மட்டுமே தொல்லியல் ஆய்வுகள் காட்டி நிற்கின்றன.

இலங்கையின் ஆதிகால மக்கள் பற்றித் தீவிர ஆய்வுகள் கடந்த 50 வருடங்களாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. இவ் ஆய்வு முயற்சியில் சில மேலைத் தேசப் பல்கலைக் கழகங்களும், யுனெஸ்கோ (UNESCO) நிறுவனமும், இலங்கையில் உள்ள பல்கலைக்கழகங்களும், தகுதி பெற்ற தொல்லியலாளர்களும் ஈடுபட்டு வருவதைக் காணமுடிகின்றது. இவர்கள் மேற்கொண்ட ஆய்வுகளுக்கூடாகவும் தென்னிந்தியாவில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளினூடாகவும் கிடைக்கப்பெற்ற அறிக்கைகளும், இவ்விடயம் பற்றிய செய்திகளைத் தருகின்ற முக்கிய ஆதாரங்களாகக் காணப்படுகின்றன. இச்சந்தர்ப்பத்தில், அண்மைக் காலமாக இலங்கையிற் குறிப்பாக, வடக்கு, கிழக்கு, வடமேற்குப் பிரதேசங்களில் இடம்பெற்ற சில முதன்மையான அகழ்வாராய்ச்சி முயற்சிகள் பற்றியும், ஒரு சிலரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட மேலாய்வுகள் பற்றியும் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடுவது அவசியமாகின்றது.

1970களில், அமெரிக்க பென்சில்வேனியாப் பல்கலைக் கழகம் இலங்கையின் வடக்கு, வடமேற்குப் பகுதிகளில் ஆய்வொன்றை மேற்கொண்டது. இந்த ஆய்வுகள் கந்தரோடையிலும், பொம்பரிப் பிலும் கலாநிதி விமலா பெக்லி தலைமையின் கீழ் முறையே நடைபெற்றன.⁶ 1980 - 81 களில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வரலாற்றுத் துறையினர், பேராசிரியர் இந்திரபாலா அவர்களின் தலைமையின் கீழ், ஆனைக் கோட்டையில் வரலாற்று முக்கியத்துவம்வாய்ந்த அகழ்வாராய்ச்சியொன்றை நடாத்தினர்.⁷ 1988 - 1991 களில் இலங்கை களனிப் பல்கலைக் கழகத்தின் தொல்லியல் ஆய்வு நிறுவனம், இப்பன்கட்டுவ என்னும் இடத்தில்

பேராசிரியர் ஸேனக பண்டாரநாயக்க தலைமையில் அகழ்வாய்வை நடாத்தியது.⁸ 1981ல் யுனெஸ்கோ பண்பாட்டு முக்கோணவலயத்திட்டத்தின் கீழ் அனுராதபுரம், பொலன்னறுவை, சிகிரியா ஆகிய இடங்களில் அகழ்வாய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.⁹ 1980 - 84 இல் அமெரிக்க சிக்காகோ பல்கலைக் கழகம் மன்னாரில் உள்ள மாதோட்டப் பகுதியில் அகழ்வாராய்ச்சியை மேற்கொண்டது.¹⁰ 1990 - 91 இல் பிரித்தானிய தொல்லியலாளர் களாகிய பேராசிரியர் எவ். ஆர். அல்ச்சின், கலாநிதி ரொபின் கோனிகாம் தலைமையில் அனுராதபுரத்தில் அகழ்வாய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.¹¹ 1972 - 1990 இல் தொல்லியலாளர் ஸிரான் தரணியகல அனுராதபுரத்தில் பல ஆய்வுகளை நடத்தியிருக்கின்றார்.¹²

இவ் அகழ்வாராய்ச்சிகளைவிடக் கடந்த சில தசாப்தங்களாகச் சில முக்கியமான மேலாய்வுகளும் தொல்லியலாளர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இவ் அகழ்வாராய்ச்சிகள், மேலாய்வுகள் மூலம் பல்வேறுபட்ட தொல்லியற் சான்றுகள், தடயங்கள், முத்திரைகள், நாணயங்கள் ஆகியன கிடைத்திருக்கின்றன. இதே போன்று தென்னிந்தியாவிலும் அகழ்வாராய்ச்சிகளும் மேலாய்வுகளும் நடைபெற்றிருக்கின்றன. இவ் ஆய்வுகளின் மூலம் இலங்கைத் தமிழரின் தோற்றம் பற்றி அறிவதற்கான பல தரவுகளும், தடயங்களும் கிடைத்திருப்பது இவ் ஆய்வைப் பொறுத்து மிக முக்கியமாகின்றது.

குறிப்பாக, கற்காலமனிதர் இலங்கைப் பிராந்தியத்தில் வடக்கு, வடமேற்கு, வடகிழக்குப் பகுதிகளில் பயன்படுத்திய கற்கருவிகளும் தென்னிந்தியாவில் குறிப்பாகத் தமிழ்நாட்டில், திருநெல்வேலிக் கரையிற் பயன்படுத்திய கற்கருவிகளும் அனேகமாக ஒரே தன்மையுடையனவாகக் காணப்படுகின்றன. இதனால் இப் பிரதேசங்களில் வாழ்ந்த ஆதி மக்கள் கூடுதலாக ஒத்ததன்மை கொண்ட பண்பாடு உடையவர்களாக இருந்திருக்கின்றார்கள் என்பதை அறியமுடிகின்றது. இக் கற்காலப் பகுதியில் இலங்கையில் இவ்வாறான மக்கள் பரவலாக வாழ்ந்திருந்தாலும், வடக்கில் யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பத்திலும், வடகிழக்கில் மாவலி நதியின் தாழ்வுபடிநிலப் பகுதிகளிலும் இம் மக்களின் நடமாட்டங்கள் இருந்ததற்கான அறிகுறிகள் காணப்படவில்லை. இதற்கான காரணம், யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தில் கற்காலக் கருவிகளான குறுங்கற் கருவிகளை (Microlithic tools) ஆக்குவதற்கு உகந்த கருங்கற்கள் இல்லாமையும், அங்குச் சுண்ணாம்புக்கல் அமைப்புமுறை இருந்தமையுமே

எனக் கருதலாம். நன்னீர் வசதி இல்லாமையாலும் ஆரம்பகாலக் கற்கால மனிதர் அங்குச் சென்று வாழ்வதற்கு இரும்புக்காலம் வரை சாத்தியமான சூழ்நிலை உருவாகவில்லை எனக் கொள்ளலாம்.

கற்கருவிகளைப் பயன்படுத்தி நாடோடி வாழ்க்கை வாழ்ந்த கற்கால மனிதர் இற்றைக்கு 3000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தென்னிந்தியாவிலும், இலங்கையிலும் இரும்புக் கருவிகளைப் பயன்படுத்தத் தொடங்குவதைத் தொல்லியல் சான்றுகள் காட்டி நிற்கின்றன. இரும்பை உபயோகிக்கத் தொடங்கிய காலந்தொட்டு வாழ்ந்த மனிதர், முன்னைய நாடோடி வாழ்க்கையிலிருந்து விலகி ஒரு நிலையான வாழ்க்கையை ஏற்படுத்தி வாழத் தொடங்குவதை அவதானிக்க முடிகின்றது. இவர்கள் இரும்புப் பிரயோகத்தின் மூலம் நிலங்களைப் பண்படுத்தி விவசாயம், வேட்டை, மீன்பிடி போன்ற பல்வேறு தொழிற்றுறைகளில் ஈடுபட்டு வாழ்வதையும் அறிய முடிகின்றது. இவர்கள் உபயோகித்த கருவிகள், உபகரணங்கள் என்பன இவர்கள் வாழ்ந்த நிலையான இடங்களில் அகழ்வாய்வுகள் மூலம் கிடைக்கப்பெற்று இம் மக்களைப் பற்றி அறிய உதவுகின்றன.

இவ் இரும்புக்காலப் பண்பாடு, இற்றைக்குச் சுமார் 3000 ஆண்டுகளுக்கு முன் இந்திய தீபகற்பத்தின் மேற்குக்கரை வழியாகத் தென் இந்தியாவிலும், இலங்கையிலும் பரவத் தொடங்கியிருக்கின்றது. இரும்புக்காலப் பண்பாடு, இப் பிராந்திய மக்களிடையே பரவியிருப்பதை ஆய்வாளர்கள் கடந்த 30 ஆண்டுக் காலப்பகுதியில் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு, அம்மக்கள் பற்றிய விபரங்களை வெளிக்கொண்டு வந்தபோதிலும். அவர்கள் பற்றியும், அவர்களது பண்பாடுகள், இன அடையாளங்கள் பற்றியும், ஆய்வாளர்கள் மத்தியில் சில கருத்து வேறுபாடுகளும் இருப்பதனை அவதானிக்க முடிகின்றது. உதாரணமாக, இக் காலப்பகுதியில் காணப்பட்ட தாழிச் சவ அடக்க முறையைக் கொண்டு அக்காலம் பெருங்கற்பண்பாட்டுக்காலம் (Megalithic culture) எனப் பரவலாக ஆய்வாளர்கள் கருதினர். ஆனால் தாழிச் சவ அடக்கம் இரும்புக்காலப் பண்பாட்டுக் கூறுகளுடன் எப்பொழுதும் காணப்படும் ஒரு பொதுவான பண்பாட்டுக் கூறாக இல்லையெனச் சில ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். இருப்பினும், இரும்புக் காலப் பண்பாடும், பெருங்கற்காலப் பண்பாடும் பெரும்பாலும் அனேக ஒற்றுமைகளை உடைய அக்காலப் பண்பாடாகக் கொள்ள முடிகின்றது. தாழிச் சவ அடக்க முறையான

பெருங்கற்பண்பாடு என்பது, மட்பாண்டத்தில் செய்யப்பட்ட பெரிய தாழிகளில் மறைந்தவரின் உடலையோ, சாம்பரையோ போட்டு, அவர் பாவித்த முக்கியமான உபகரணங்களையும் அதனுள் இட்டு நிலத்தில் அடக்கம் செய்யும் முறையாகும்.¹³ இந்தப்பண்பாட்டுப் பரவல் தென் இந்தியாவிலும், இலங்கையிலும் வாழ்ந்த இரும்புக்காலத்துக்குரிய மக்கள் மத்தியில் மிகவும் செறிவாக உட்புகுந்துள்ளமையையும், அம்மக்கள் அப்பண்பாட்டுக்குரிய மக்களாக மாறுவதையும் காணமுடிகின்றது.

மேலும், இப் பண்பாடு பற்றித் தென் இந்தியாவிலும் ஆய்வுகளை மேற்கொண்ட ஸூதர்ஸன் ஸெனிவர்த்தன் அதன் முக்கியக் கூறுகளைப்பின் வருமாறு காட்டியுள்ளார்.

“அடிப்படை உலோகத் தொழில்நுட்பம், இரும்பின் உபயோகம், மட்பாண்டச் செய்கை உபகரணங்கள், நெற்பயிர்ச் செய்கை உபகரணங்கள், நீர்ப்பாசன முறைகள், சிறுகைத் தொழில், புதிய நிலையான ஆரம்ப குடியிருப்புக்கள், பண்டமாற்று வர்த்தக மையங்கள், குறுநில அரசுகளின் தோற்றம், குதிரையின் அறிமுகம், புதிய சவஅடக்க முறை என்பனவாகும்.”¹⁴

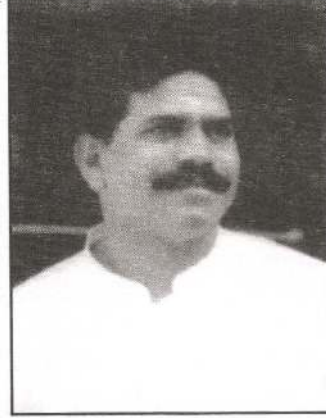
இவை இப் பிராந்தியங்களில் பல்வேறு இடங்களில் பல்வேறு அளவுகளில் காணப்படுகின்றன. குறிப்பாக இப் பண்பாடு இற்றைக்கு 3000 ஆண்டுகளுக்கு முன் தொடங்கி கி.மு. 200 வரை படிப்படியாக வளர்ச்சி பெற்றுப் பரவியிருக்கின்றது என்பதை அறிய முடிகின்றது. தென் இந்தியாவில் தமிழ்நாடு, கேரளம், கர்நாடகம். ஆந்திரா போன்ற பிரதேசங்களிலும், இலங்கையில் மன்னார்ப் பகுதியிலும், யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தில் கந்தரோடை, ஆணைக்கோட்டை, வேலணை, காரைதீவு ஆகிய பகுதிகளிலும், வடமேற்குக் கரையில் புத்தளம், பொம்பரிப்பு பகுதிகளிலும் கிழக்கில் திருகோண மலை, மட்டக்களப்பு சுதிரவெளி, அம்பாறை பகுதிகளிலும் மற்றும் வன்னிப் பெருநிலப் பரப்பில் பூநகரி, முல்லைத்தீவு, வவுனியா, மாமடு. பறங்கியாறு, அனுராதபுரம் போன்ற இடங்களிலும் இப் பண்பாட்டு அம்சங்கள், அப்பிரதேசங்களில் வாழ்ந்த மக்கள் மத்தியில் மிகச் செறிவாகக் காணப்படுகின்றன.¹⁵ இப் பிரதேசங்களுக்கு வெளியே இப் பண்பாட்டுக் கூறுகள் மிகவும் அருமையாகவே சில இடங்களில் கண்டுபிடிக்கப் பட்டுள்ளன.

மன்னார்ப் பகுதியில் ஏழு தொல்லியற் தளங்கள் இரும்புக்காலப் பண்பாட்டைக் கொண்ட இடங்களாக இதுவரை தொல்லியலாளர்களால் அடையாளம் காணப் பட்டுள்ளன. குறிப்பாக மன்னார்ப் பிரதேசத்திலுள்ள மாதோட்டப் பகுதியில் இற்றைக்குச் சுமார் 4000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இப் பண்பாட்டைக் கொண்ட மக்கள் வாழ்ந்திருப்பதாகச் சான்றுகள் காட்டி நிற்கின்றன. மாதோட்டம் ஒரு தொன்மையான நகரமாகக் காணப்பட்டபோதும், அங்கு இரும்புக்காலத் தடயங்கள் மிகக் குறைவாகவே காணப்படுகின்றன. புராதன வரலாற்றுக்காலம் தொட்டு இப் பிரதேசம் ஒரு முக்கிய நகர மையமாக இருந்துவந்தபடியால் பெருமளவு சான்றுகள் அழிந்து போயிருக்க வேண்டுமெனத் தொல்லியலாளர்கள் கருதுகின்றனர். இப் பிரதேசத்தின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து 1980 - 1984 - களில் சிக்காகோ பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர் ஜோன் கார்ஸ்வெல் தலை மையில் அங்கு அகழ்வாராய்ச்சி நடாத்தப் பட்டுக் கொண்டிருந்த வேளை, எதிர்பாராத அரசியல் நிலை காரணமாக, அவ் ஆய்வு முயற்சி இடை நிறுத்தப்பட்டது.¹⁶ முறையான அகழ்வாராய்ச்சி இப்பிரதேசத்தில் நடத்தப்பட்டால் பல வரலாற்றுத் தடயங்களைப் பெறக்கூடியதாக இருக்கும்.

மன்னார்ப் பிரதேசம் போன்று புத்தளப் பகுதியும் மிக முக்கியமான இரும்புக்காலப் பண்பாட்டுப் பிரதேசமாகும். குறிப்பாக அலுத் தோம்புவ, கல்லாற்றுப் பகுதியில் உள்ள தேக்கம், மோதரகம் ஆற்றுப் பகுதியிலுள்ள பூக்குளம் போன்றவை இக் காலத்துக்குரிய முக்கிய தொல்லியல் தளங்களாகக் காணப்படுகின்றன. இங்கும் முக்கியமான ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப் பட வேண்டும்.

ஆதி இரும்புக்காலத் தளங்களுள் மிக முக்கியமான இடமாகக் கருதப்படுவது வடமேற்கில் அமைந்துள்ள பொம்பரிப்பு ஆகும். இங்கு ஏறக்குறைய 8000 சவ அடக்கங்கள் இருப்பதாக மதிக்கப்பட்டுள்ளது. பொம்பரிப்பில் 1920 களிலிருந்து அகழ்வாராய்ச்சிகள் நடைபெற்ற போதும், 1970 களில் அமெரிக்க பென்சில்வேனியப் பல்கலைக் கழகத்தினால் கலாநிதி விமலா பெக்லி தலைமையின் கீழ் நடைபெற்ற ஆய்வு மிகவும் முக்கியம் வாய்ந்தது. மேலும், முக்கியமான தொல்லியல் தளங்களான பொம்பரிப்புப்

உலகத் தமிழர் பேரமைப்பு
7ஆம் ஆண்டு நிறைவு மாநாடு
வெற்றி பெற வாழ்த்துகிறோம்

கேப்டன் ஆர்.சி. தமிழ்ச்செல்வம்

பொதுச்செயலாளர்

தென் மத்திய மாவட்ட பா.ஜ.க.

பி-29, கால்பாக் எஸ்டேட், எஸ்.எம். சாலை,

அண்டாப் ஹில், மும்பை-400 037.

பிரதேசத்தை அண்டிய பகுதிகளான கரம்பன் குளம், கொல்லன் கனத்தை, தேக்கம் போன்ற இடங்களும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அக்காலக் குடியிருப்புக்களாகக் காணப்படுகின்றன. தமிழ் நாட்டின் ஆதிச்சநல்லூர் ஒரு முக்கிய ஆதி இரும்புக் காலக் குடியிருப்பாக 2005 - இல் நடாத்தப்பட்ட அகழ்வாய்வினால் மேலும் உறுதியாகியுள்ளது.¹⁷ அதற்கு அண்மித்த பகுதியாக இலங்கையின் வடமேற்கில் இருக்கின்ற பொம் பரிப்புப் பிரதேசத்தில் அதே பண்பாடு விரைவாகவும், செறிவாகவும் பரவியிருப்பதில் ஆய்வாளர்களுக்கிடையில் முரண்பாடுகள் காணப்படவில்லை.

யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பத்தில், கடந்த 30 ஆண்டு களாகக் கூடுதலான ஆதி இரும்புக் காலத் தொல்லியல் தளங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆதி இரும்புக் காலத்தில் மிகப் பிரபல்யம் வாய்ந்து விளங்கிய கந்தரோடையில் 1970 களில் அமெரிக்கப் பென்சில்வேனியாப் பல்கலைக்கழகத்து அரும் பொருளகத்தினர் நடத்திய அகழ்வாய்வில் இரும்புக்காலப் பண்பாட்டு எச்சங்கள் பல கண்டுபிடிக்கப்பட்டதோடு. இவற்றுள் காணப்பட்ட பிராமி எழுத்துப் பொறித்த மட்பாண்ட ஓட்டின் காலக்கணிப்பும் விஞ்ஞான ரீதியாக மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் இவ் ஆய்வின் முடிவுகள் பற்றிய அறிக்கைகள் இன்னமும் வெளியிடப்படவில்லை. அதேபோன்று யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வரலாற்றுத் துறையினர் பேராசிரியர் இந்திரபாலா அவர்களின் தலைமையின் கீழ் ஆணைக்கோட்டையில் அகழ்வாராய்ச்சியை 1980 களில் நடாத்தினர். அப்போது, ஒரு சவ அடக்கமும், பிராமி எழுத்துப் பொறித்த முத்திரை ஒன்றும் கண்டு பிடிக்கப்பட்டன.

இங்கு அடக்கம் செய்யப்பட்டவர் ஒரு குறுநிலத் தலைவராகக் காணப்பட்டதுடன், வர்த்தக நடவடிக்கைகளிலும் அவர் ஈடுபட்டு இருந்தமைக்கு அவரது முத்திரை சான்று பகர்கின்றது. இம் முத்திரையில் “கோவேத” என எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. பிராமி எழுத்து வடிவத்தில் இது எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ‘கோ’ என்பது மன்னனைக் குறிக்கும் ஆதித் தமிழ்ச் சொல்லாகும். “கோவேத” என்பது கோ ஆதன். கோபுதி ஆகிய தமிழ்ச் சொற்களுடன் ஒப்பிடக் கூடியதென்ப பேராசிரியர் இந்திர பாலா அவர்கள் கணித்துள்ளார்.¹⁸ துரதிரஷ்டவசமாக இவ் ஆய்வினைத் தொடர அவ் வேளையில் அரசாங்கம் தடைபோட்டிருந்தது.

எல்லாளன் ஆட்சிப் பிரதேசம்

மேலும் 1981 - 1982 களில் காரைதீவுப் (இன்று காரைநகர் என அழைக்கப்படும்) பகுதியிலும், சந்திரத்தை, வேலணை போன்ற இடங்களிலும் பேராசிரியர் ரகுபதி மேற்கொண்ட மேலாய்வுகள் மூலம் இரும்புக்காலப் பண்பாட்டுத் தடயங்கள் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. அதேபோன்று, 2004 களில் கலாநிதி புஷ்பரத்தினம் தனது மேலாய்வுகள் மூலம் சாட்டியிலும், பூநகரிப் பகுதிகளிலும் குறிப்பாக மண்ணித்தலை, கல்முனை, வெட்டுக் காடு, பள்ளிக்குடா, ஈழவூர்ப் பகுதிகளிலும் இருந்து இப் பண்பாட்டுக்குரிய தடயங்கள் பலவற்றைக் கண்டறிந்துள்ளார்.¹⁹

பாக்கு நீரிணை - சேதுசமுத்திரம் வழியாகத் தமிழ் நாட்டிலிருந்து பரவிய இவ் இரும்புக்காலப் பண்பாட்டுச் செல்வாக்கு, நதியோரம் வழியாக இலங்கையின் பல்வேறு இடங்களுக்கும் பரவியதுபோல, பறங்கியாறு வழியாக வவுனியா மாவட்டத்திலும் பரவியமையைக் காணலாம். கிழக்கில் பாயும் மாலையா, யான் ஓயா வழியாகவும் வவுனியா மாவட்டத்திற்கு இப் பண்பாட்டுச் செல்வாக்குப் பரவும் வாய்ப்பு இருந்திருக்கின்றது. மாமடுவில் பெருங்கற்களால் அமைக்கப்பட்ட இரு பெரும் சவ அடக்கங்கள் கண்டுபிடிக்கப்

பட்டுள்ளன. இவை இதுவரை இலங்கையில் வேறெங்கும் கண்டறியப்படாத தனித்துவமுள்ள கல்வட்டச் சுவ அடக்கங்கள் என்பதனைப் பேராசிரியர் ஸெனிவரத்ன அவர்கள் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்.²⁰

கிழக்கு இலங்கையில் யான் ஓயாப் பகுதியிலே தான் இதுவரை கூடுதலான இரும்புக்காலப் பண்பாட்டுத் தடயங்கள் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. தம்மன்னகொடல்ல, குருஹல்ஹின்ன, வடிகவவ, கொக்கப, திவுல்லவ, ராபாவ போன்ற இடங்கள் முக்கியமான தளங்களாகும். இதையொத்த சுவ அடக்கங்கள், மல்வத்து ஓயாவுக்கு அருகாமையில் மச்சகம் என்ற இடத்திலும், தெற்கே, இப்பன் கட்டுவ, மற்றும் பின்வவ ஆகிய இடங்களிலும் கிழக்குக் கரையில் கதிரவெளியிலும் கண்டறியப்பட்டுள்ளன.²¹ மேலும், சேருவில் என்ற இடத்திலுள்ள பிராமிக் கல்வெட்டு ஒன்று திருகோணமலை மாவட்டத்தில் இந்தச் சுவ அடக்கக் காலத்தில் தமிழ் இனக்குழுவினர் இருந்தமைக்குச் சான்று பகர்கின்றது.²²

மேலும் கிழக்கு இலங்கையில் மட்டக்களப்பு மாவட்டமும் இப் பண்பாட்டு அம்சங்களை உள்வாங்கிய ஒரு பிரதேசமாகக் காணப்படுகிறது. காவிரி ஆற்றின் கழிமுகத்தில் இருந்து வட இலங்கைக்குக் கடற்பயணங்கள் அக்காலத்தில் மேற் கொள்ளப்பட்டமை போலவே, ஈழத்தின் கிழக்குக் கரைக்கும் பூம்புகார் வழியாகத் தொடர்புகள் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன. மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் காணப்படும் ஆதி இரும்புக்காலத் தடயங்களும், இப் பிரதேசத்திலுள்ள கதிரவெளியிற் கிடைத்த தொல்பொருட்களும், இதனை உறுதிப்படுத்துகின்றன. கதிரவெளியை அண்மித்த, சேருவில், இலங்கைத்துறை, ஈச்சிலம் பத்தை ஆகிய இடங்களிற் கண்டெடுக்கப்பட்ட கல்வெட்டுகளும், தொல்லியல் பொருட்களும், இவை ஆதி இரும்புக்காலப் பண்பாட்டுக்குரியவை என்பதனை மேலும் உறுதி செய்கின்றன.²³

இதேபோன்று அம்பாறை மாவட்டத்திலும், கும்புக்கன் ஓயா ஆற்றுக்கு வடக்கேயும் இப் பண்பாட்டுத் தடயங்கள் கிடைக்கப் பெற்றிருக்கின்றன. ஆதி இரும்புக் காலச் சுவ அடக்கங்கள் காணப்படும் பானமத்துக்குத் தெற்கே ஓசந்த என்னும் இடத்திலும் இத் தடயங்கள் இருப்பதாக 1920 களில் தெரிய வந்துள்ளது. மேலும் மேற்கூறிய இடங்களுக்கு அண்மித்த பகுதிகளில் பிராமிக் கல்வெட்டுகளும் கிடைத்துள்ளன. அம்பாறை மாவட்டத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட

அவ்வாறான ஒரு பிராமிக் கல்வெட்டில், தமிழ்ப் பெண் பற்றிய குறிப்பொன்று உள்ளது. இக் கல்வெட்டு குடுவில் என்ற இடத்தில் உள்ளது. பிராகிருத மொழியில், 'தமெட' என்றழைக்கப்பட்ட தமிழ் மக்கள் அக்கரைப்பத்துப் பகுதியில் இற்றைக்கு 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன் இருந்தமைக்கு இது சான்றாக உள்ளது.²⁴

மேற்கூறப்பட்ட வடக்கு, வடமேற்கு, வன்னிப் பெருநிலப் பரப்பு, கிழக்குப் பிரதேசங்களைவிடத் தென்னிலங்கையிலும், மேற்கு இலங்கையிலும் இப் பண்பாட்டுத் தடயங்கள் மிகவும் அருகியே காணப்படுகின்றன. ஒருசில இடங்களிலேயே இப் பண்பாட்டுக்குரிய தடயங்கள் கிடைத்திருக்கின்றன. ஆனால் மத்திய இலங்கையில் வன்னிப் பெருநிலப் பரப்பை அண்மித்ததாக உள்ள அனுராதபுரப் பிரதேசம் ஆதி இரும்புக்காலப் பண்பாட்டை இறுதியாக உள்வாங்கிய ஒரு நிலப்பரப்பாகக் காண்படுவதை உறுதிப்படுத்தக் கூடியதாக உள்ளது. பெருங்கற் பண்பாட்டு அம்சத்தின் முக்கியக் கூறான தாழி சுவஅடக்க முறைகள் இப் பிரதேசத்தில் கண்டெடுக்கப் படாவிட்டாலும், ஏனைய இரும்புக் காலத் தடயங்கள் பல இங்கு அகழ்ந்து எடுக்கப்பட்டுள்ளன என்பது கருத்திற் கொள்ளத்தக்கதாகும். பொம்பரிப்பு, ஆதி இரும்புக் காலத்தில் ஒரு முக்கியக் குடியிருப்பாக இருந்திருக்கிறது. இங்குச் சுமார் 8000 சவ அடக்க இடங்கள் இருப்பதாகவும் அவற்றிலே 12,000 உடல்கள் அடக்கம் செய்யப்பட்டு இருப்பதாகவும் மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.²⁵ எனவே இப்பிரதேசத்தில் இரும்புக்காலத்தில் நகரமயப்படுத்தப்பட்ட ஒரு செறிவான குடியிருப்பு மையம் இருந்திருக்கின்றது என்பதை அறியமுடிகின்றது. பாளி வரலாற்று நூல்களில் இற்றைக்குச் சுமார் 2500 வருடங்களுக்கு முன் இலங்கையின் வடமேற்குக் கரையில் தம்பயண்ணி (சமஸ்கிருத மொழில் "தாம்ரபர்ணி") என்ற இடம் இருந்தது எனக் குறிப்புகள் உள்ளன. இது பொம்பரிப்பின் அருகாமையில் இருந்திருக்க வேண்டும். அக் காலகட்டத்தில் இப் பிரதேசத்தில் குடியிருப்புக்கள் அதிகரிக்க, மக்கள் பரம்பல் இயற்கைவளம் நிறைந்த அநுராதபுரம் பிரதேசத்திற்கு நகர்ந்தது. அங்குள்ள இயற்கை வளங்களைக் கூடுதலாகப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் கூடுதலான மக்கள் வாழும் பிரதேசமாக இது கி.மு. 900 அளவில் மாறியிருக்க வேண்டுமென வரலாற்று ஆசிரியர்கள் கருதுகின்றனர்.

மன்னாரில் உள்ள மாதோட்டப் பகுதிகளிலும், வடமேற்குக் கரையிலுள்ள பொம்பரிப்பு, தம்ப

பண்ணி பிரதேசங்களிலும் இவ் ஆதி இரும்புக் காலப் பண்பாட்டுக்குரிய மக்கள் பரவலாக, செறிவாக வாழ்ந்திருக்கின்றார்கள் என்பது நிச்சயமாகின்றது.

மேலும், இப் பிரதேசங்களிற் தான் ஆதி இரும்புக்காலத்திலே குறுநில (Chiefdoms) அரசுகள் முதலில் தோற்றம் பெற்றதையும் காணமுடிகின்றது. இப் பிரதேசங்களில் வாழ்ந்த மக்களை அனுராத புரச் சூழல் ஈர்த்து இழுக்க, இக் குறுநில அரசுகள் குறிப்பிடத்தக்க அளவு வலுவிழந்துபோக, அனுராதபுரம் ஒரு வலுவான அரசாக மாறியதாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. அதேபோன்று தமிழ்நாட்டுக் கரையில் திருநேல்வேலியில் இவ்வாறான ஒரு அரசு தோற்றம் பெற்று அது பின்னர் மதுரையை மையமாகக் கொண்ட பாண்டிய அரசாகக் காணப்படுகின்றது. கி.மு. 1000 - ஆம் ஆண்டுக்கும், கி.மு. 300 - ஆம் ஆண்டுக்கும் இடையில் இந்நிலை காணப்படுகின்றது. பின்பு கி.மு. 300 ஆம் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் மதுரையும், அனுராதபுரமும் இரு தனி இராச்சியங்களாக எழுச்சிபெற்று விளங்குகின்றன. இலங்கை வரலாற்றின் ஆரம்பக் காலமாக இக்காலத்தைக் கொள்ளலாம்.²⁶

மேற்குறிப்பிட்ட பிரதேசங்களிற் கிடைத்துள்ள ஆதி இரும்புக்காலத் தடயங்கள் மூலம், தென்னிந்தியாவுக்கும், இலங்கைக்கும் இடையே தொடர்புகள் இருந்தமை உறுதிப் படுத்தப்படுகின்றது. இதன் விளைவாக மக்கள் புலப் பெயர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

உதாரணமாக, பொம்பரிப்பிலும், அனுராத புரத்திலும் உள்ள அக்கால மனித எலும்புக்கூடுகளை ஆய்வுசெய்த மானிடவியலாளர்கள் இப் பிரதேசங்களில் வாழ்ந்த கற்கால மனிதர்களுக்கும், புதிய பண்பாட்டைச் சேர்ந்த இரும்புக்கால மக்களுக்கும் இடையில் உள்ள உயிரியல் (Biological similarities) ஒற்றுமைகளைக் கண்டறிந்துள்ளனர். இதன்மூலம் இரு விடயங்களை அறியக்கூடியதாக உள்ளது. முதலாவதாக, இரும்புக்காலப் பண்பாடு இப் பிரதேசங்களில் இருந்த கற்கால மக்கள் மத்தியில் பரவி இருக்கவேண்டும் என்பது. இரண்டாவது, இரும்புக்காலப் பண்பாட்டுக் கால கட்டங்களில் தென் இந்தியாவில் இருந்து இலங்கையிலுள்ள இப் பிரதேசங்களுக்கு வந்தவர்களும், இலங்கையின் கற்கால மனிதர்களும் ஒரே இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்திருக்கவேண்டும் என்பது. எனவே இலங்கையின் மேற்கூறப்பட்ட பிரதேசங்களில் ஆதியிலிருந்து தொடர்ச்சியாக வாழ்ந்த மக்கள் மத்தியில், புதிய

பண்பாடாகிய இரும்புக்காலப் பண்பாட்டை உள்வாங்கியவர்களும், தென் இந்தியாவிலிருந்து புலம்பெயர்ந்து வந்தவர்களும் இரண்டறக் கலந்துள்ளார்கள் என்ற முடிவுக்கு வர முடிகின்றது. மேலும், தென்னிந்திய மக்களும், இலங்கையின் வடக்கு, வன்னிப் பெருநிலப்பரப்பு, கிழக்கு, வடமேற்குப் பகுதிகளில் வாழ்ந்த கற்கால ஆதி மனிதர்களும் ஒரே இனத்திலிருந்து வந்தவர்கள் என்பதால் அக்கால கட்டத்தில், இப் பிரதேசங்களில் வாழ்ந்த மக்கள் மத்தியில் இனரீதியான மாற்றங்கள் பெரிதும் ஏற்படாமல், பண்பாட்டு அடிப்படையில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு இருந்திருக்கின்றன.

கற்கால மனிதர் மேற்கூறப்பட்ட பிரதேசங்களில் என்ன மொழியைப் பேசினார்கள், என்று அறிய எதுவிதச் சான்றுகளும் இல்லை. ஆனால் ஆதி இரும்புக்காலப் பண்பாட்டுக்குரிய, குறிப்பாக, இப்பண்பாட்டின் சிறப்பு அம்சமான தாழி அடக்க முறையிலான பெருங்கற் பண்பாட்டுக்குரிய மக்கள் பேசிய மொழியாகத் திராவிட மொழி இருந்திருக்கின்றது என்பதைத் தொல்லியலாளர்களும், வரலாற்றாசிரியர்களும், மொழியியலாளர்களும் கருத்திற் கொள்கின்றனர்.

உவில்லியம் ஜோன்ஸ் என்பவர் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில், ஐரோப்பிய மொழிகளுக்கும், வட இந்திய மொழிகளுக்கும் நெருங்கிய உறவு இருக்கின்றது என்றும், அவை அனைத்தும் ஒரு மொழியில் இருந்து வந்தவை என்றும் கூறியதோடு ஆரியமொழி பற்றிய கருத்தை இந்தியாவில் முதன்மைப்படுத்தினார். அதன் விளைவாக அம்மொழிக் குடும்பத்திற்கு ஆரியமொழிக் குடும்பம், இந்து ஐரோப்பிய மொழிக் குடும்பம், ஜெர்மனிய மொழிக் குடும்பம் என்றெல்லாம் பல பெயர்களை ஆய்வாளர்கள் வழங்கி வந்தனர். ஆனால் இறுதியில் இந்து ஐரோப்பிய (Indo European Language) மொழியென்பது பரவலாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதை கி.மு. 1800 களிலிருந்து அவதானிக்க முடிகின்றது. வட இந்தியாவில் இந்து ஐரோப்பிய மொழிகள் நீண்ட காலமாகப் பரவியதன் விளைவாக அக் காலகட்டங்களில் அப் பிரதேசங்களில் பேசப்பட்ட ஆதி மொழிகளாகிய திராவிட மொழி, ஆஸ்திரோ - ஆசிய மொழி என்பன முக்கியத்துவம் இழந்து விடுவதை இந்திய வரலாற்று ஆசிரியரான பேராசிரியர் ரோமிலா தாபர் அழுத்திக் கூறுகின்றார்.²⁷

இவ்வாறு புராதன மக்கள் பேசிய மொழிகள் மறைந்துபோக இந்து-ஐரோப்பிய மொழியாகிய சமஸ்கிருத வழிவந்த பிராகிருத மொழி

அம்மக்களின் தாய் மொழியாகியது. பின்னர் பிராகிருதம் இறந்து போகின்ற ஒரு நிலையில் அதிலிருந்து வழிவந்த ஹிந்தி போன்ற நவீன மொழிகள் வட இந்தியப் பிரதேசங்களில் தோன்றின. இவ்வாறு இரும்புக் காலத்தில் வட இந்தியாவில் செல்வாக்குப் பெற்ற வட இந்திய மொழிகள் இலங்கையின் இரும்புப் பண்பாட்டுக் காலப் பகுதியிலும், அதனைத் தொடர்ந்து வட இந்தியாவில் இருந்து பௌத்தமதம் இலங்கையில் அறிமுகம் செய்யப்பட்ட வரலாற்று ஆரம்ப காலப் பகுதியிலும் செல்வாக்குப் பெறத் தொடங்கின. இம் மொழிகளின் தாக்கம், வடக்கு, கிழக்கு, வடமேற்குப் பகுதிகளில் பெரு மளவு செல்வாக்குப் பெறாதபோதிலும், இலங்கையின் ஏனைய தெற்குப் பகுதிகளிலும், வடமத்தியப் பகுதிகளிலும் செல்வாக்குப் பெற்றன.

சமஸ்கிருதம், பாளி, பிராகிருதம் ஆகிய மொழிகள் வட இந்தியாவில் செல்வாக்கற்றுப் போக, இலங்கையிலும் அம் மொழிகள் தமது செல்வாக்கை இழக்கின்ற நிலை ஏற்பட்டு, இதன் பின்னர் வருகின்ற காலப்பகுதியில் மேற்கூறப்பட்ட மொழிகளில் இருந்தும், தமிழ் மொழியில் இருந்தும் வளர்ந்த ஒரு கலப்பு மொழியான சீஹள என்னும் மொழி பின்னர்ச் சிங்கள மொழியாக மலர்வதைக் காணமுடிகிறது. தொல்லியற் சான்றுகளை உற்று நோக்கும் போது, வட இந்திய மொழிகளின் செல்வாக்கு இலங்கையில் இரும்புக்காலத்தின் இறுதிப் பாகங்களில் இருந்து, அங்கு வாழ்ந்த பூர்வீக மக்கள் மத்தியில் அறிமுகப் படுத்தப்பட்டுச் செல்வாக்குப் பெற்றதேயன்றி, அம் மொழியைப் பேசிய வட இந்திய ஆரிய இனம் என்று அழைக்கப்படும் மக்களின் புலப்பெயர்ச்சி இடம்பெறவில்லை என்பதை அறியமுடிகிறது.

தென் இந்தியாவைப் பொறுத்தமட்டில், அங்கு நடைமுறையில் இருந்த பல்வேறு மொழிகளை வரலாற்று ஆசிரியர்கள் திராவிடமொழிக் குடும்பம் என்ற பொதுப் பெயரால் குறிப்பதைக் காணமுடிகிறது.²⁸ திராவிடமொழி பேசுவோரைத் திராவிட இனமக்கள் என்றும் அடையாளப் படுத்துவதையும் அவதானிக்க முடிகின்றது. இக் கோட்பாட்டைக் கருத்திற்கொண்ட அறிஞர்கள், மேலும், இந்து - ஐரோப்பிய இனத்தவர் (ஆரியர்) இந்தியாவுக்குள் வருமுன்னரே திராவிடர்கள் இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் வாழ்ந்தனர் என்பதையும் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். தென்னிந்தியத் திராவிட மொழிகளாகத் தமிழ், கன்னடம், தெலுங்கு, மலையாளம் போன்றவை உள்ளடங்குகின்ற

போதும் இலங்கையின் ஆதி இரும்புக் காலத்தின் பிற்பகுதியில் தமிழ் மொழியே வடக்கு, கிழக்கு வடமேற்குப் பிரதேசங்களிலும், ஏனைய இடங்களிலும் செல்வாக்குப் பெற்ற மொழியாக இருந்திருக்கின்றது.²⁹

மேலும், 1920 களிலே ஜோன் மார்ஷல் என்பவரால் சிந்துவெளி நாகரிகம் கண்டறியப்பட்ட போது அங்கு வாழ்ந்த மக்கள் திராவிடமொழியைப் பேசினர் என்ற கருத்து முன்வைக்கப்பட்டது என்பதும் குறிப்பிடத் தக்கதாகும். கூடவே, இற்றைக்கு 3000 ஆண்டுகளுக்கு முன் சமஸ்கிருதமும், பிற இந்து ஆரிய மொழிகளும் வடமேற்கு இந்தியாவின் பரவத்தொடங்கியபோது, திராவிட மொழிகளும், ஆஸ்திரோ - ஆசிய மொழிகளும், வேறு பிற மொழிகளும் வட இந்தியாவில் பேசப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. தென்னிந்தியாவில் இற்றைக்கு 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்த் தமிழ் மொழி ஓர் இலக்கிய மொழியாக வளர்ச்சி பெற்றிருப்பதைச் சங்ககால நூல்கள் வாயிலாக மிகத் தெளிவாகக் காணமுடிகிறது. அவ்வாறெனின் அதற்குப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே திராவிட மொழிகள் தென்னிந்தியாவில் பேசப்பட்டு வளர்ச்சி அடைந்திருக்க வேண்டும் என்று கொள்வதில் தவறில்லை. தென்னிந்தியாவில் தமிழ்மொழி எவ்வாறு பேசப்பட்டு, எழுதப்பட்டு வளர்ச்சி பெற்ற ஒரு செம்மொழியாக கி.பி. முதல் நூற்றாண்டுகளில் மக்கள் மத்தியில் காணப்பட்டதோ, அதே அளவுக்கு இலங்கையின் ஆதி இரும்புக் காலப் பண்பாட்டுப் பிரதேசங்களிலும் மக்கள் மத்தியில் புழக்கத்தில் இருந்திருக்கும் என்று கொள்வதில் தவறில்லை. தொடர்ச்சியான, விஞ்ஞான ரீதியான அகழ்வாராய்ச்சிகளை அப் பிரதேசங்களில் விருப்பு - வெறுப்பு இன்றி மேற் கொள்வதன் மூலம் மேற்கூறப்பட்ட கூற்றுக்கு ஆதாரம் கிடைக்கக்கூடும்.

இச் சந்தர்ப்பத்தில் மேற்கண்டவாறு மொழி வளர்ச்சிகள் ஏற்படுவதற்கு முன்பு இப் பிரதேசங்களில் எழுத்து வடிவங்கள் தோற்றம் கண்ட ஒரு பின்னணியையும் அவதானிக்க வேண்டியது முக்கியமாகின்றது. ஆதிக் கற்கால மனிதர்கள் எதுவித எழுத்துக்களையும் பாவித்தமைக்குச் சான்றுகள் தென் இந்தியாவிலோ இலங்கையிலோ இதுவரை கிடைக்கப் பெறவில்லை. இதனால் அவர்கள் பேசிய மொழிகள் பற்றி அறியமுடியாமல் உள்ளது. ஆனால் இரும்புக் காலத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் குறியீடுகளை முதலில் பாவித்திருப்பதை அவர்கள் பாவித்த மட்பாண்ட ஓடுகளிலிருந்து

ஸ்ரீவிராட்விஸ்வப்பிரம்மனே நம:
ஸ்ரீகாமாட்சி அம்மன் துணை

உண்மையும்

உழைப்பும்

உயர்வு தரும்

விழுப்புரம் வட்டம், நகரம் விஸ்வகர்மா பொன், வெள்ளி ஆபரணத் தொழிலாளர் சங்கம்

எண்.2, மகாவிஷ்ணு தெரு, விழுப்புரம்-605
போன் : 227494 (04146)

சங்க நிர்வாகிகள்

C. அப்பாவு

தலைவர்

P. சங்கரநாராயணன் ஆச்சாரி

பொருளாளர்

N.S. வெங்கடேசன் ஆச்சாரி

துணைத் தலைவர்

C. ரவிக்குமார் ஆச்சாரி

துணைச் செயலாளர்

R. தண்டபாணி ஆச்சாரி

செயலாளர்

A. கிருஷ்ணன் ஆச்சாரி

ஆலோசகர்

S. அருள் ஆச்சாரி

துணைத் தலைவர்

D. ஜயப்பன் ஆச்சாரி

துணைச் செயலாளர்

M.K.தியாகராஜ பாகவதர் விஸ்வகர்மா நற்பணி மன்றம்

M.K.T. மன்ற நிர்வாகிகள் : துவக்கம் 1979

G. பூபதி ஆச்சாரி **V. சேகர் ஆச்சாரி** **M. குமரவேல் ஆச்சாரி** **V.S. செல்வராஜ் ஆச்சாரி**

தலைவர்

செயலாளர்

பொருளாளர்

ஆலோசகர்

V. பிரகாஷ் ஆச்சாரி **T. பாண்டியன் ஆச்சாரி** **S. சுந்தரேஸ்வரன் ஆச்சாரி** **M.K. ரமேஷ் ஆச்சாரி**

துணைத் தலைவர்கள்

துணைச் செயலாளர்கள்

விஸ்வகர்மா ஆபரணத் தொழிலாளர் சங்கம் மற்றும் மன்ற உறுப்பினர்கள்

விஸ்வகர்மா சங்கம் மற்றும் M.K.T. மன்றப் பணிகள்

1. விஸ்வகர்மா ஏழை மாணவர்களுக்குக் கல்வி உதவி
2. விஸ்வகர்மா ஏழைப் பெண்களுக்குத் திருமண உதவி
3. விஸ்கவர்மா ஏழைக் கைம்பெண்களுக்கு சுயதொழில் தொடங்க உதவி முகவரி:

விஸ்வகர்மா ஆபரணத் தொழிலாளர் சங்க சமுதாயக்கூடம்

எண்.2, மகாவிஷ்ணு தெரு, விழுப்புரம்-605 602. போன் : 227494 (04146)

தொடர்புக்கு: சங்க மன்ற நிர்வாகிகள்

9791370466, 9443480132, 9994412473, 9994447674, 9443468717, 9952329173

E-mail : mkt_vk_mandram_vpm@yahoo.in

அறிய முடிகின்றது. இதனைக் 'சீறல் குறிகள்' (Garaffii Symbols) என மொழியியலாளர்கள் அழைப்பர். சீறல் குறிகளைத் தொடர்ந்து பல நூற்றாண்டு களுக்குப் பின் "பிராமி" எழுத்து முறையைப் பயன்படுத்தி இருப்பதைக் காணமுடிகிறது. தமிழ்நாட்டில் ஆதிச்சநல்லூரிலும், இலங்கையில் அனுராதபுரத்திலும் கி.மு. 500 ஆண்டுகளை யொட்டிய பிராமி எழுத்து வடிவங்கள் இதுவரையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. ஏனைய பிராமி எழுத்துக்கள் கி.மு. 300 ஆண்டுகளுக்குப் பிற்பட்டவையாகக் காணப்படுகின்றன. இவை இலகுவாக மட்பாண்டங்களிலும், கற்களிலும் எழுதக்கூடிய எழுத்து முறையொன்று ஆகும். பேச்சு மொழி வளர்ச்சியடைந்த ஒரு நிலையில், இரும்புக்காலப் பண்பாட்டின் இறுதிக் காலங்களில் வழக்கத்துக்கு வந்த எழுத்து வடிவ மாகப் பிராமி எழுத்துமுறை தென்னிந்திய, இலங்கைத் தீபகற்பப் பிரதேசங்களிற் பாவிக்கப் பட்டதைக் காணமுடிகிறது. எழுத்து வடிவம் பிராமி ஆகவும், மொழி, தமிழ்மொழி, பிராகிருத மொழி என்பனவாகவும் பாவிக்கப்பட்டுள்ள நிலைமையை இக் காலகட்டத்தில் பார்க்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. கி.மு. 300 ஆண்டுக் காலங்களில் இலங்கையில் காணப்படும் சில கல்வெட்டுகள் தமிழிலும், பிராகிருத மொழியிலும் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. கி.மு. 300 ஆண்டுகளை அடுத்து வருகின்ற வரலாற்றுக் காலத்தில் தமிழ் நாட்டில் தமிழ்மொழி வளர்ச்சியடைந்ததும், செல்வாக்குப்பெற்றதுமான ஒரு மொழியாகப் பரிணமிப்பதைக் காணமுடிகிறது. இந்த நிலைமை இலங்கையைப் பொறுத்து வடக்கு, கிழக்கு, வடமேற்குப் பிராந்தியங்களிலும் காணப்படுகிறது. சங்க இலக்கியங்கள் மூலம் இதனை அறியக்கூடியதாக உள்ளது.

இதே காலப்பகுதியில், வட இந்தியா, தென்னிந்தியப் பிரதேசங்களில் வணிகர் மத்தியிலும், உயர் வர்க்கத்தினர் மத்தியிலும் ஆதிக்கம் பெற்றிருந்த பிராகிருத மொழியும், இலங்கையில் வணிகர்கள் மத்தியிலும், உயர் வர்க்கத்தினர் மத்தியிலும் முக்கியத்துவம் பெறுவதைக் காணமுடிகிறது. கி.மு. 200 களில் வட இந்தியாவிலிருந்து பௌத்த மத வருகையுடன் இலங்கையில் பாளி மொழி முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. ஆனால் பாளி மொழி ஒரு இறந்த மொழியாக வட இந்தியாவில் மாறிக் கொண்டிருந்த அக் காலகட்டத்தில், அம் மொழி மக்கள் மொழியாக வளரக் கூடிய சாத்தியங்கள் காணப்படவில்லை. இந்நிலையில் பாளி மொழிகளின் பிரதியீடு செய்யக் கூடிய ஒரு

மொழியாக, வட இந்தியப் பிராகிருத மொழிகளின் வழிவந்த சீறள மொழி முக்கியத்துவம் பெறுவதைக் காணமுடிகின்றது. இந்த சீறள மொழியே கி.மு. எட்டாம் நூற்றாண்டிலிருந்து சிங்கள மொழியாக விருத்தி பெற்று வளர்வதையும் காணமுடிகிறது. மேலும் சிங்கள மொழி பிராகிருதம், பாளி, தமிழ்போன்ற மொழிகளையும் உள்வாங்கி வளர்ச்சி பெறுவதையும் காணமுடிகிறது.³⁰

சிங்களமொழி இலங்கையில் தோற்றம் பெறுவதற்கு முன்பு இலங்கையிலோ, இந்தியாவிலோ, வேறு பிரதேசங்களிலோ பேசப்படாத ஒரு மொழியாகக் காணப்படுகின்றது. ஏற்கெனவே கூறியது போன்று இரும்புக் காலத்தில் முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்த தம்பபண்ணியும், அங்கிருந்த சிற்றரசும் முக்கியத்துவம் இழக்க, அனுராதபுரம் பலம் வாய்ந்த ஒரு பிரதேசமாக மாற்றம் அடைந்தது.

இரும்புக் காலத்தை அடுத்து வருகின்ற வரலாற்றுக் காலத் தொடக்கத்தில் அனுராதபுரம் எழுச்சி பெறுவதோடு, வட இந்தியாவிலிருந்து வருகை தந்து அறிமுகப் படுத்தப்பட்ட பௌத்த மதத்தின் எழுச்சியும் அனுராதபுரத்தை மையமாகக் கொண்ட அரசை மேலும் வலுப்படுத்தத் தவறவில்லை. புதிதாகத் தோற்றம் பெற்ற சிங்கள மொழி, கி.மு. எட்டாம் நூற்றாண்டுக் காலமளவில், மேற்படி இராச்சியத்தில் முதன்மை பெறுவதையும் காணமுடிகிறது. மேலும் சிங்கள மொழியைப் பேசியவர்கள் சிங்கள இன மக்களாக முதன்மை பெறுவதையும் காணமுடிகிறது.

இலங்கையின் வட பாகத்திலும், வடகிழக்கு, வடமேற்குப் பகுதிகளிலும் வாழ்ந்துவந்த கற்கால மனிதர் தென்னிந்தியாவில் இருந்து வந்த இரும்புக் காலப் பண்பாடுகளை உள்வாங்கியதோடு, கி.மு. 500 களிலிருந்து தென்னிந்தியாவில், குறிப்பாகத் தமிழ்நாட்டில் ஆதிக்கம் பெற்றிருந்த தமிழைத் தாய் மொழியாகவும் ஆக்கிக் கொண்டனர். இற்றைக்கு 2000 வருடங்களுக்கு முன்பு தமிழ் மொழி ஓர் இலக்கிய மொழியாக வளர்ச்சி பெற்றிருப்பதை நோக்கும் போது, இம் மொழி இரும்புக்காலத்திலேயே தமிழ் நாட்டிலும், மேற்கூறப்பட்ட இலங்கைப் பிரதேசங்களிலும் வழக்கில் இருந்திருக்கின்றது. எனவே ஆதிக்கக் காலம் தொட்டு இலங்கையின் வடக்கு, கிழக்கு, வடமேற்குப் பகுதிகளில் வாழ்ந்த மக்கள் தென்னிந்தியாவிலிருந்து வந்த இரும்புக் காலப் பண்பாடுகளை உள்வாங்கிக் கூடவே அப் பண்பாட்டுக் காலத்திற்கான திராவிட மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த தமிழ் மொழியையும்

தமதாக்கி, இலங்கையின் வரலாற்றுக்காலம் கி.மு. 300 களில் தொடங்குகும்போது, ஓர் அரசை அமைக்கும் அளவுக்கு வளர்ச்சி பெற்று, ஒரு தனித்துவமான இனமாக அப் பிரதேசங்களில் வாழ்வதை, இதுவரை எடுத்துரைக்கப்பட்ட தொல்லியல் மற்றும் இலக்கிய ஆதாரங்கள் நிரூபிக்கின்றன.

இவ்வாறான ஒரு வரலாற்றுப் பின்னணியை வைத்துக்கொண்டு பேராசிரியர் இந்திரபாலா அவர்கள் தனது நீண்டகால ஆய்வின் பிரகாரம் அண்மையில் வெளியிடப்பட்ட தமது நூலில் பின்வருமாறு கூறுவது இன்றைய இலங்கையின் அரசியல் நிலைமையில் மிகவும் முக்கியமானதாகும்.

“மொழி, எழுத்து, தொழில்நுட்பம், பயிர்ச் செய்கை போன்ற முக்கியமான துறைகளில் பெரும் முன்னேற்றங்களும், மாற்றங்களும் ஏற்பட்ட காலம் ஆதி இரும்புக்காலம். அரசியல், சமூக, பண்பாட்டு மாற்றங்கள் பல அக் காலத்தில் நிகழ்ந்தன. கற்கால மக்கள் இம் மாற்றங்களால் பெரிதும் முன்னேறினர். இதனால் இலங்கை மக்களுடைய வரலாறு தொடக்கம் பெற்றது. இத்தகைய வளர்ச்சியை ஆரியர் வந்து குடியேறியதன் விளைவாகத் தொடங்கிய வரலாறாக இதுவரை வரலாற்று அறிஞர்கள் கூறிவந்தமை பொருத்தமற்றது. ஆரியர் என்போர் இலங்கைக்கு வந்து குடியேறினர் என்ற கருத்துக்கு இடமேயில்லை. வெளியிலிருந்து பெருந்தொகையான மக்கள் வந்து குடியேறியதற்கோ, முன் வாழ்ந்த மக்கள் அழிக்கப்பட்டமைக்கோ தொல்லியல் சான்றுகள் இல்லை.”³⁹

மேற்கூறப்பட்ட, பேராசிரியர் இந்திரபாலா அவர்களின் கூற்றுமூலமும், ஆதாரங்களின் அடிப்படையில் இவ் அத்தியாயத்தில் கூறப்பட்டதன் மூலமும் அறிவியல் பூர்வமாகச் சிந்திக்கக் கூடிய எவரும், இலங்கை மக்கள் பற்றிய பூர்வீகத்தைத் தெளிவாக விளங்கிக்கொள்ள முடியும். பேராசிரியர் இந்திரபாலா மட்டுமன்றி, இலங்கையின் தலைசிந்த பேராசிரியரான லெஸ்லி குணவர்த்தனா, புகழ்பெற்ற தொல்லியல் நிபுணரான பேராசிரியர் தரணியகல, பேராசிரியர்கள் ஸிரான் தரணியகலை, ஸூதர்ஸன் ஸெனிவரத்தன போன்றோரும் இதே அடிப்படையிலான கருத்தையே தங்கள் ஆய்வுகள்மூலம் வெளிப்படுத்தி இருக்கிறார்கள்.

முடிவாக மேற்கூறப்பட்ட சுருக்கமான, தெளிவான தொல்லியல் மற்றும் பிற ஆதாரங்கள் மூலமும் கண்டுகொள்வது என்னவெனில்,

இலங்கையின் பூர்வீக மக்கள், தென்னிந்தியப் பிரதேசங்களில் வரலாற்றுக்கு முந்திய ஆதி காலத்தில் வாழ்ந்த தென்னிந்திய மக்களான திராவிட மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த திராவிட இன மக்கள் என்பதை ஆய்வாளர்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அத்தோடு தென்னிந்தி யாவும், இலங்கையும் புவியியல் ரீதியாக இற்றைக்கு சுமார் 7000 வருடங்களுக்கு முன் ஒரேநிலப்பகுதியாக இருந்திருக்கின்றன என்பதையும் ஆய்வாளர்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் இயற்கை அனர்த்தத்தினால் தென்னிந்தியாவிலிருந்து இலங்கைப் பிரதேசம் பிரிந்து ஒரு தீவாக மாற்றம் அடைந்தபோது, அப் பிரதேசம், அதே மக்களையே தன்னகத்தே நிச்சயம் கொண்டு பிரிந்திருக்கும். காலப்போக்கில் வேறு இனங்களும் இலங்கையில் வந்து, முன்பு இருந்த ஆதிகால மக்கள் இனத்தோடு இரண்டறக் கலந்திருக்கும் என்பதிலும் ஐயப்பாடுகள் இருக்க முடியாது. மேலும் தென்னிந்தியாவிலும், இலங்கையிலும், தொடர்ச்சியாகக் கடந்த 50 வருட காலத்திற்கு மேலாக, நடைபெற்ற தொல்லியல் ஆய்வுகளில் கிடைக்கப்பெற்ற ஆய்வுச் சான்றுகளும் அதனையே உறுதிப்படுத்துகின்றன.

எனவே இலங்கையில் உள்ள கல்விமான்களும், அரசியல்வாதிகளும் இன்றைய இளந்தலை முறையினரும் மேற்கூறப்பட்ட வரலாற்றுப் பின்னணியைத் தேசத்தின் எதிர்காலம் கருதி மிகவும் அறிவுபூர்வமாகச் சிந்திக்கவேண்டிய காலம் இது. தவறும் பட்சத்தில், இலங்கைத் தேசத்தின் பாரிய அழிவுகளுக்குப் பொறுப்பாளர்களாக அமைவதோடு, எதிர்காலச் சந்ததியினரின் வெறுப்புக்கும் ஆளாவார்கள். 19ஆம், 20ஆம் நூற்றாண்டுகளில் ஜேர்மனி போன்ற பல நாடுகளில் நடந்து முடிந்த, பாரிய அழிவுகளை ஏற்படுத்திய வரலாற்று நிகழ்வுகளை வரலாறு கற்பித்த பாடமாகக் கொள்ளத் தவறக்கூடாது.

J.R. Michell, Since Lands without People and Lands Without History. Historical Geography, London, 1954, P. 41.

2. K. Indrapala. The Ethnic Identity: The Tamils in Sri Lanka. C. 300i BCE tC. 1200CE, MV Publications: The South Asian Studies Centre, Sydney, 2005.

3. The Economist, 24th December, 2005, London, pp. 1-12.

4. S.U. Dereniyagala, The Pre Historical Perspective. Colombo, Department of Archaeological Survey, 1992, P. 61.
5. K. Indrapala, (2006. Tamil) p. 79.
6. Ibid., P. 48.
7. Ibid., P. 49.
8. Ibid., P. 49.
9. Ibid., P. 49.
10. Ibid., P. 49.
11. Ibid., P. 49.
12. Ibid., P. 49.
13. Ibid., P. 90.
14. Ibid., P. 89.
15. Ibid., pp.91-111.
16. John Carswell, Research Report (Exeavation Report of Mannar, 1991). Released in 2006, p. 198.
17. Indrapala, op.cit., p. 101.
18. K. Indrapala, Anaikotoi Seal in Early Settlements in Jaffna : An Archaeological survey, Madras, 1987, pp. 201-202.
19. P. Pusparatnam, Pantaya Ilankaiyil Tamilum Tamilarum, Colombo. 2001, p. 86.
20. K. Indrapala, op.cit., p. 102.
21. S. Seneviratne, The Archaeology of Megalithic Black and Red Ware Complex in Sri Lanka, Ancient Ceylon, 5. pp. 246 - 260.
22. K. Indrapala, op. cit., p. 109.
23. Ibid., p. 102.
24. S. Paranavitana, Inscription of Ceylon, Inscription, No. 480, Colombo, 1970.
25. K. Indrapala, op. cit., p. 109.
26. Ibid., p. 127.
27. Ibid., p. 147.
28. R. Caldwell, A Comparative Grammer of the Dravidian or South Indian Family, 1856, (Quoted by K. Indrapala).
29. B. Krishnamurti, Dravidian Languages, Cambridge University Press, 2003, p. 2.
30. K. Indrapala, op. cit., p. 130.
31. K. Indrapala, The Evolution of an Ethnic Identity : The Tamils in Sri Lanka, C. 300 BCE to C. 1200 CE, MV Publications, The South Asian Studies Centre, Sydney, 2005, p. 106.

- 'இலங்கையில் தமிழர்'

- கவாந்தி முருகர் குணசிங்கம் பக்கம் 29-65

எங்கள் பகைவர்
எங்கேய மறைந்தார்
இங்குள்ள தமிழர்
ஒன்றாதல் கண்டே
- புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசன்

ஈழத்தமிழர் இன்னல் களைய
உரத்தகுரல் கொடுக்கும்
உலகத் தமிழர் பேரமைப்பின்
ஏழாம் ஆண்டு விழா
ஏற்றமுடன் நடந்தேற
வாழ்த்துகிறோம்.

இவண்

திரு. எஸ். வின்சென்ட் பால்
தலைவர் (9869061919)
வ. இரா. தமிழ்நேசன்
செயலாளர் (9321470312)

திரு.ஏ.சி. காதர்
பொருளாளர்
திரு. இல.முருகன்
துணைத் தலைவர்
திரு. எஸ். முத்துக்குமார்
துணைச் செயலாளர்
திரு. எஸ். கந்தசாமி
துணைச் செயலாளர்

ஜெரிமெரி தமிழ்ச்சங்கம்

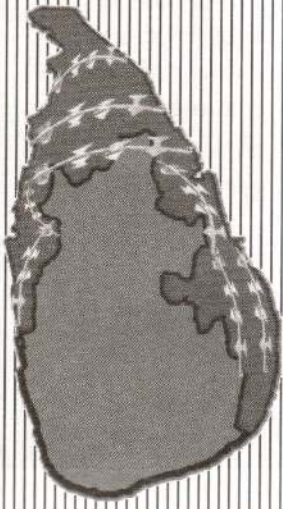
வ.உ.சி. திடல், குர்லா - அந்தேரி சாலை,
ஜெரிமெரி (மே) சாக்கிநாக்கா,
மும்பை - 400 072.

கம்முகம் - கம்மீழும் கொல்லியல் சான்றுகளின் ஓர்நுமை

கா. இந்திரபாலா

முற்காலத்தில் நிலவிய முழுநிலையையும் தொல்லியல் சான்றுகளின் துணையுடன் காட்ட முயல்வதற்குப் பதிலாகக் குறிப்பிட்ட ஓர் இனக் குழுவுக்குச் சார்பான சான்றுகளை மட்டும் காண முயல்வது தொல்லியலாளரை ஓர் அபாயப் பொறியினுள் அகப்படவைக்கும் முயற்சியாய் முடிந்து விடும். அப்பொறியிலிருந்து பின்னர் வெளியேறுவது கடினம். இத்தகைய முயற்சியைக் கைவிடமுடியாது. தொல்லியலாளர் செயற்பட்டு, சில சான்றுகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் போது, அரசியல்வாதிகள் அவற்றை அபகரித்துத் தங்கள் அரசியல் நோக்கங்களுக்காகப் பயன் படுத்துவர்.” இது இந்தியா மற்றும் யப்பான் போன்ற நாடுகளில் நடக்கும் சில தொல்லியல் ஆய்வுகள் தொடர்பாகத் தெரிவிக்கப்பட்ட ஒரு கருத்தாகும். இது இலங்கையில் நடைபெறும் சில ஆய்வுகளைப் பொறுத்தும் கூறக்கூடியது.

இத்தகைய நிலையை வேறு நாடுகளிலும் காணலாம். ஐரோப்பாவில் தேசியவாதம் மேலோங்கியிருந்த காலத்தில், மத்தியஐரோப்பாவில் தொல்லியல் ஆய்வு நடத்தியோர் எவ்வாறு தாம் பெற்ற சான்று களுக்கு விளக்கம் கொடுக்கு மிடத்துத் தத்தம் தேசிய உணர்வுகளையும் பக்கச் சார்புகளையும் வெளிப்படுத்தினர் என்பதைப் பேராசிரியர் நோர்மன் டேவிஸ் விளக்குகிறார்;

(ஜெர்மன் பிரதேசமாகிய) பிரஷ்யாவின் கிழக் கெல்லை நிலத்தில் காணப்பட்ட வரலாற்றுக்கு முற்பட்டகால அமைப்புக்கள் ஜெர்மானிய இனத்த வருடையவை என ஐயத்துக்கிடமின்றிப் பிரஷ்யத் தொல்லியலாளர் நிரூபிப்பர். சில தசாப்தங்களின் பின் அவற்றை ஒத்த தொல்பொருட்களை ஆய்வு செய்யும் போலந்தைச் சேர்ந்த தொல்லியலாளர் அவை விவாதத்துக்கு இடமின்றித் தொடக்கத்தில் இருந்தே ஸ்லாவோனிய இனத்தவர் உடையவை என உறுதிப்படுத்துவர். இந்த இரு தரப்பினருள் ஒரு தரப்பினராவது மேற்குறிப்பிடப்பட்ட அமைப்புக்கள் கெல்டிக் இனத்தவருடனும் ஓரளவு தொடர்புடைய வையா என்று வினவவில்லை.

இவ்வாறே இலங்கையிலும் தொல்லியலாளர் ஒன்றுக்கொன்று முரணான கருத்துக்களைத் தொல் லியல் சான்றுகளின் அடிப்படையில் தெரிவித் துள்ளதைப் பொறுத்து வெளிநாட்டுத் தொல்லிய லாளர் ஒருவர், கலாநிதி ரொபின் கோனிங்ஹம், பின்வருமாறு தன் கருத்தினை எடுத்துரைத்துள்ளார்:

இலங்கை வரலாற்றின் மொழிசார் அடித்தளமாக அமைவது இந்து ஆரிய மொழி என்று கூறுவோரும் ஆதித்திராவிட மொழி என்று கூறுவோரும் (தரணி யகல 1992; 743; இரகுபதி 1987:202) கருத்திற் கொள்ளத் தவறுவது என்ன வெனில் மொழிமாற்றங் கள் மக்கள் மாற்றங்கள் இல்லாது நடைபெறலாம் என்பது.

கவலைக்குரிய வகையில் இனக்குழுப் போராட் டத்தின் விளைவாக அரசியல் ஒரு பாரதூரமான வகையில் தொல்லியலைப் பாதிக்கின்றது. வேறொரு நாட்டில் அல்லது இன்னொரு காலப்பகுதியில் முன்னோரிடமிருந்து பெற்ற விலைமதிக்கமுடியாத அருஞ்செல்வமாகப் பேணப்பட வேண்டிய தொல் பொருட்கள் அரசியல் இயக்கங்களில் உள்ளோர் கொண்டுள்ள தப்பெண்ணங்களாலும் அறியாமையாலும் அழிக்கப்படுவதால் திருப்பிப்பெற முடியாத வகையில் இழக்கப்படுகின்றன. இவ்வாறு தீவிர இனவாத அரசியல் கருத்துக்களுடன் செயற் படுவோர் அரசியல் இயக்கங்களில் மட்டுமன்றி அரசுத் திணைக்களங்களிலும் பிற நிறுவனங் களிலும் இருந்து கொண்டு இந்நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதால் தொல்லியல் பெரிதும் பாதிக்கப் படுகின்றது. இந்நூலாசிரியர் தொல்லியலாய்வு நடத்திய போதும் பின்னரும் இத்தகைய மனப்பான்மையையும் அதன் விளைவுகளையும் கண்டும் கேள்வியுற்றுக் கவலையுறும் நிலை பல முறை ஏற்பட்டுள்ளது. சில சந்தர்ப்பங்களில் சிலர் தம் இனக்குழுவின் நன்மைக்காகச் சில தொல்பொருட்களை அழிப்பதாக எண்ணிச்

செயற்படும்போது, உண்மையில் தம் இனக் குழுவின் அருஞ்செல்வத்தையே அறியாமையால் அழிந்து விடுகின்றனர். இலங்கையில் வேறெங்கும் கிடைக்காத, கிடைக்காத, தமிழ்நாட்டிலும் ஓர் அரிய தொல் பொருட்செல்வமாக ஆனைக் கோட்டையில் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன் அதிகாரம் செலுத்திய குறுநில மன்னன் ஒருவனின் சவ அடக்கமும் அவனுடைய முழு எலும்புக்கூடும் கிடைத்தன. இன்று அந்த எலும்புக் கூடு எங்கே? இலங்கையில் வேறெங்கும் காணப்படாத சிறப்பு வாய்ந்த, கல்வட்டங்களைக் கொண்ட ஆதி இரும்புக்காலச் சவ அடக்கங்கள் மாமடுவில் காணப்பட்டன. இன்று அவை அங்கு இல்லை. இவற்றைப் பாதுகாப்பதற்குத் தொல்லியல் திணைக்களம் தவறியமைக்குக் காரணம் என்ன? பழைய எழுத்துக்களைப் படிக்கத்தெரியாத சிலர் சில மொழிக்கல் வெட்டுக்களைத் தப்பாகத் தம் பகைவர் இனக் குழுவின் மொழிக்கல்வெட்டுக்கள் என எண்ணி அழித்துள்ளனர். அவ்வாறே சில அரிய சிலைகளைத் தம் பகைவர் மதத்துக்கு உரியவை எனத் தப்பெண்ணம் கொண்டு உடைத்தெறிந்தோ திரும்பப் புதைத்தோ மறைத்து விட்டனர். இவ் வாறாக அரசியல் தொல்லியலைப் பெரிதும் பாதிக்கின்றது.

கல்வெட்டுக் கண்டுபிடிப்புகள்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இலங்கையின் பிரித்தானிய நிர்வாகம் தொல்லியலில் கவனம் செலுத்தியபோது, பழைய கல்வெட்டுக்களைப் படித்து வெளியிட ஒரு ஜெர்மன் அறிஞரான நியமித்தது. இதற்குப் பின் இருபதாம் நூற்றாண்டில் தொல்லியல் ஆய்வுத் திணைக்களத்தில் ஒரு நிரந்தரக் கல்வெட் டியலாளர் நியமனம் பெற்றிருந்தும் ஒரு முறையான திட்டத்திற்கு அமைய நாட்டிலுள்ள பழைய கல் வெட்டுக்களைக் கண்டுபிடித்துப் படியெடுத்துப் பாதுகாப்பதற்கான நடவடிக்கை ஒரு போதும் எடுப்படவில்லை. அநுராதபுரம் பொலன்னறுவை ஆகிய தென் நகரங்களுக்கு அப்பால் கிடைத்த கல்வெட்டுக்கள் தற்செயலாகக் கண்டுபிடிக்கப் பட்டவையே. தமிழ்க் கல்வெட்டுக்களைப் பொறுத்த மட்டில் பெருமளவுக்கு இக்கூற்றுப் பொருத்த மானது. இந் நூலாசிரியர் 1960 களிலும் 1970 களிலும் நடத்திய மேலாய்வு பதினோராம் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டுகளைச் சேர்ந்த சில முக்கியமான தமிழ்க் கல்வெட்டுக்களைக் கண்டறிய உதவியது. இந்த இருதசாப்த காலத்தில் முதன்முறையாக வடமாகாணத்தில் சோழர் ஆட்சிக்காலத்துத் தமிழ்க்

கல்வெட்டுக்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. கீழ்மாகாணத்தில் கிடைத்த கல்வெட்டுக்களுள் ஒன்று சோழர் ஏற்படுத்திய நிர்வாக அமைப்புப் பற்றி முக்கியமான தரவுகளைக் கொடுக்கும் ஒரு கல்வெட்டாகும். வடமாகாணத்தில் ஒரு மட்பாண்டத் துண்டில் எழுதப்பட்ட பிராமி எழுத்துக் கல்வெட்டு மற்றும் ஒரு முத்திரையில் பொறிக்கப்பட்ட பிராமி எழுத்துக்கல்வெட்டு ஆகியவையும் இக்காலப்பகுதியில் அகழ்ந்து வெளிப்படுத்தப்பட்டன. இவ்விரண்டும் யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பத்தில் இதுவரை கிடைத்த மிகப் பழைய கல்வெட்டுக்கள். இவற்றின் பின், 1980 களிலும் 1990களிலும் சில கல்வெட்டுக்கள் யுனெஸ்கோ பண்பாட்டு முக்கோண வலயத்திலும் வேறிடங்களிலும் கிடைத்துள்ளன.

மேலும், கல்வெட்டியல் ஆய்வுகளின் பயனாகக் கடந்த முப்பதாண்டுக் காலத்தில் பழைய பிராமிக் கல்வெட்டுக்களுக்குப் புதிய விளக்கங்கள் சில கொடுக்கப்பட்டன. அத்துடன் பிராமி எழுத்தைப் பொறுத்தும் சில புதுக் கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டன. இவை அனைத்தும் இந்நூலில் வெளிப்படும் கண்ணோட்டங்களுக்கு ஏதுவாய் இருந்துள்ளன. இவற்றுள், கலாநிதி ஸத்தாமங்கல கருணாரத்ன பிராமி எழுத்துக்கள் பற்றித் தெரிவித்த கருத்துக்களும் பேராசிரியர் ஸுதர்ஷன் லெனெவிரத்ன பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் வரும் சில சொற்களுக்குக் கொடுத்த விளக்கங்களும் முக்கியமானவை. இவற்றைப் போன்று, இந்தியக் கல்வெட்டியல் அறிஞர்களுள் முன்னிலையில் நிற்கும் ஒருவரும், தமிழ்ப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களைப் படித்து ஆய்வு செய்து வெளியிட்ட நிகரற்ற தமிழ்க் கல்வெட்டியலாளருமாகிய பேரறிஞர் ஐராவதம் மகாதேவனின் பங்களிப்புகளும் முக்கியமானவை. தமிழ்நாட்டின் மிகப் பழைய கல்வெட்டுச் சான்றுகளைப் பயன்படுத்த மட்டுமன்றி இலங்கையிலிருந்து மறுவளமாகத் தென்னிந்தியாவுக்குப் பரவிய செல்வாக்கினை விளங்கிக்கொள்ளவும் திரு. மகாதேவனின் ஆய்வுகள் உதவியுள்ளன.

மட்பாண்டத்துண்டுகளில் கீறப்பட்டுள்ள எழுத்துக்களை ஆய்வு செய்யும் முயற்சிகளும் கடந்த முப்பதாண்டுக் காலத்தில் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் இடம் பெற்றுள்ளன. பிராமி எழுத்துக்களையும் வேறு சின்னங்களையும் கொண்ட மட்பாண்டத்துண்டுகள் பல தமிழ்நாட்டிலும் இலங்கையிலும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ்நாட்டுத் தொடர்புக்குச் சான்று பகரும் வகையில் பிராமி எழுத்துப் பொறித்த சில மட்பாண்டத்துண்டுகள் மேற்காசிய எகிப்தியத் துறைகளிலும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இப்படியான சான்றுகள் அண்மைக் காலம்வரை

வரலாற்றை எழுதுவதற்கு அதிகம் பயன்படுத்தப்படவில்லை. ஆனால் கடந்த முப்பதாண்டுக் காலத்தில் பலர் இவற்றைப் படித்து ஆய்வு செய்வதில் கவனம் செலுத்தியுள்ளனர். இலங்கைக்கும் தென்னிந்தியாவுக்கும் இடையே ஆதி வரலாற்றுக் காலத்தில் இருந்த பண்பாட்டு உறவுகளையும் பொருளியல் சார்ந்த உறவுகளையும் அறிவதற்கு இச்சான்றுகள் உதவுகின்றன. அத்துடன் மேற்காசிய எகிப்தியத் துறைகளுடன், சிறப்பாகக் கிரேக்க உரோம வர்த்தகர்களுடன் தென்னிந்திய இலங்கை வர்த்தகர்கள் கொண்டிருந்த தொடர்புகளை அறிவதற்கும் இவை உதவுகின்றன. சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பேராசிரியர் கே.ராஜன், பேராசிரியர் ஒஸ்மண்ட் போபே ஆர்ச்சி ஆகியோர் இலங்கையில் ஒரு தொல்லியல் தலத்தில் கிடைத்த மட்பாண்ட ஓட்டுக் கீறல்களைத் தமிழ்நாட்டுத் தொல்லியல் தலம் ஒன்றில் கண்டெடுக்கப்பட்ட மட்பாண்ட ஓட்டுக் கீறல்களுடன் ஒப்பிட்டு ஆய்வு செய்தனர். இரண்டுக்கும் இடையில் நெருங்கிய ஒற்றுமைகள் இருப்பதை அவர்கள் காட்டினர். தமிழ்நாட்டில் கிடைத்த மட்பாண்ட ஓட்டுக்கீறல்கள் சில இலங்கைப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களின் எழுத்து, மொழி ஆகியவற்றின் செல்வாக்கினைக் காட்டுகின்றன என வேறு ஆய்வாளர்கள் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளனர்.

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் ஆய்வு நடத்திய கலாநிதி ப. புஷ்ப ரட்ணம் பல மட்பாண்ட ஓட்டுக் கீறல்களைப் பற்றி எழுதியுள்ளார். இவற்றுள் சில தமிழ்ப்பிராமி எழுத்துக்கள் எனவும் அவர் அடையாளம் கண்டுள்ளார்.

அண்மைக் காலத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட மண்பாண்ட ஓட்டுக் கீறல்களுள் மிகவும் பரபரப்பை ஏற்படுத்தியவை அநுராதபுரத்தில் ஸிரான் தரணியகல, எவ்.ஆர். ஆல்ச்சின், ரொபின் கோனிங்ஹம் ஆகியோர் கண்டுபிடித்தவை என்பதில் ஐயமில்லை.¹⁸

இவை பொ.ஆ.மு. ஐந்தாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவை என நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பின் 2004 -இல் ஆதிச்ச நல்லூரில் அகழ்ந்து வெளிப்படுத்தப்பட்ட சில மட்பாண்ட ஓடுகளில் உள்ள பிராமி எழுத்துக்களும் பொ.ஆ.மு. ஐந்தாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவை எனக் காலக் கணிப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளது.

இதன் பின், 2006-இல் தமிழ்நாட்டில் ஆண்டிப் பட்டியில் கிடைத்த வீரக்கற்களில் உள்ள பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் பொ.ஆ.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவை எனப் பேராசிரியர் ராஜன் கணித்துள்ளார்.

இக் கல்வெட்டுக்கள் அனைத்தும் மிகவும் முக்கியமான வகையில் தென்னிந்தியா - இலங்கைப் பிராந்தியத்துக் கல்வெட்டாய்வுக்கும் வரலாற்றியலுக்கும் உதவும் புதிய கண்டுபிடிப்புகள் எனலாம்.

வில்பத்து

இலங்கையில் இதுவரை கண்டுபிடிக்கப் பட்ட ஆதி இரும்புக் காலத்தொல்லியல் தலங்களுள் மிக முக்கியமான சில வடமேற்கில் அமைந்துள்ள வனவிலங்குப் பாதுகாப்பு வலயமாகிய வில்பத்து என்னும் தேசப் பாதுகாப்பு வனத்தில் அதிகம் சேதமடையாது காணப்படுகின்றன. இவற்றுள் மிகவும் பிரபல்லியமான தலமாக மட்டுமின்றி மிகவும் ஆய்வு செய்யப்பட்ட தலமாகவும் விளங்குவது பொம்பரிப்பு, கலாஓயவின் கழிமுகத்துக்கு அருகே அமைந்துள்ள இவ்விடம் வேறு பல ஆதி இரும்புக் காலத் தலங்களுடன் ஆலபத்து ஆற்றினால் தொடுக்கப்பட்டுள்ளது. வடமேற்கு இலங்கையில் ஆதி இரும்புக் காலத் தலங்களுக்கு மையமான இடமாக இது அமைவதும் கவனிக்கத்தக்கது. இங்கு ஏறத்தாழ 8000 சவ அடக்கங்கள் உள்ளன என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவை அனைத்தும் பாதுகாப்பாக இருப்பதற்கு வாய்ப்பு உண்டு. ஏனெனில் இவை வனவிலங்குப் பாதுகாப்பு வலயத்துக்குள் இருப்பதால், கட்டிட வேலைகளோ மற்றும் அபிவிருத்தி வேலைகளோ இங்கு நடைபெறக் காரணம் இல்லை. அவ்வாறு நோக்குமிடத்து, பொம்பரிப்பு மட்டுமின்றி, அலுத் போம்புவ, தேக்கம், மற்றும் கரப்பன்குளம் ஆகிய இடங்களிலுள்ள ஆதி இரும்புக் காலத் தலங்கள் தற்போது பாதுகாப்பாக வனவிலங்கு பாதுகாப்பு வலயத்துள் இருக்கின்றன.

பொம்பரிப்பில் காணப்பட்ட தாழி அடக்கங்கள் சில 1920களில் முதல் தடவையாகத் தொல்லியல் ஆணையாளர் ஏ.எம். ஹோகார்ட் அவர்களால் ஆய்வு செய்யப்பட்டன. ஆனாலும் 1956 வரை அவை பற்றிய விரிவான ஆய்வு எதுவும் நடத்தப்படவில்லை. 1956-இல் தொல்லியல் ஆணையாளராகக் கடமை ஆற்றிய ஸெனரத் பரணவி தான ஓரளவு விரிவான ஆய்வு மேற்கொண்டு அதுபற்றிய அறிக்கையையும் வெளியிட்டார். ஆதிச்சநல்லூரில் கிடைத்த ஆதி இரும்புக் காலத் தாழி அடக்கங்களுக்கும் பொம்பரிப்பு அடக்கங்களுக்கும் இடையிலான ஒற்றுமைகள் இதன் பின் கூடுதலாக வெளிப்பட்டன. 1970-இல் அமெரிக்காவின் பென்ஸில்வேனியாப் பல்கலைக் கழகத்துத் தொல்லியல் அரும்பொருளகம்

பொம்பரிப்பில் அகழ்வாய்வு நடத்தியது. இந்த அகழ்வாய்வு கலாநிதி விமலா பெக்லி தலைமையில் நடைபெற்றது. இந்நூலாசிரியரும் அகழ்வாய்வில் பங்கு பற்றி ஒரு குழியினை அகழ்வு செய்வதற்குப் பொறுப்பேற்கும் வாய்ப்பினைப் பெற்றார். இதுவே பொம்பரிப்பில் இதுவரை நடத்தப்பட்ட ஆய்வுகளில் மிகவும் முக்கியமானதாகும்.

கலா ஓயவுக்கு அருகே, பொம்பரிப்பைக் காட்டிலும் மேலும் உள்நாட்டுப் புறமாக இன்னும் ஒரு முக்கியமான தொல்லியல் தலமாக கரம்பன் குளம் உள்ளது. இங்கும்தாழி அடக்கங்கள் உள்ளன. ஆனால் முறையான ஆய்வு இங்கு இன்னும் நடத்தப்படவில்லை. பொம்பரிப்புக்குக் கிட்டிய இன்னொரு ஆதி இரும்புக் காலத் தலம் கொல்லன் கனத்தை என்னும் இடத்தில் உள்ளது. பொம்பரிப்பு, கரம்பன் குளம், தேக்கம் மற்றும் கொல்லன் கனத்தை ஆகிய இடங்களிலுள்ள சவ அடக்கங்கள் ஆதி இரும்புக் காலத்தில் வில்பத்துப் பிரதேசம் ஒரு முக்கியமான பரந்த குடியிருப்பாக இருந்தமைக்குச் சான்று பகர்கின்றன.

இந்நூலில் தென்னிந்தியா - இலங்கைப் பிராந்தியம் என அடையாளங் காணப்படும் நிலப்பகுதியின் மையமான பாகத்தில் இலங்கையின் வடமேற்குப் பகுதியின் அடக்கங்களும் எதிர்க்கரையின் ஆதிச்சநல்லூர் மற்றும் பெரும்பயிர் ஆகியவற்றின் அடக்கங்களும் இருக்கின்றன என்பது கவனிக்கத்தக்கது. தென் தமிழ்நாட்டுக் கரைக்கும் இலங்கையின் வடமேற்குக் கரைக்கும் இடையில் இருந்த நெருங்கிய உறவு இத்தொல்லியல் சான்றுகளால் வெளிப்படுகின்றன. தென் தமிழ்நாடு வழியாக ஆதி இரும்புக் காலப்பண்பாடு இலங்கையின் வடமேற்குக் கரைக்கு வந்து, அங்கிருந்து உள்நாட்டுக்குப் பரவியது எனக் கூற இடமுண்டு. இற்றைக்கு 3000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்து ஆதிச்ச நல்லூர் ஒரு முக்கியமான ஆதி இரும்புக் காலக் குடியிருப்பாக விளங்கியது என்பது அண்மையில் (2004 - 2005) நடத்தப்பட்ட அகழ்வாய்வினால் மேலும் உறுதியாக்கப்பட்டுள்ளது." அப்படியான ஓர் இடத்திலிருந்து கடலுக்கப்பால் வடமேற்கு இலங்கைக்கு அந்தப் பண்பாடு விரைவாகப் பரவியதில் வியப்பில்லை. வில்பத்துப் பிராந்தியம் ஆதி இரும்புக் காலப் பண்பாட்டை இலங்கையில் முதலில் வரவேற்ற இடங்களுள் முன்னணியில் நிற்கின்றது எனலாம்.

ஆனைக்கோட்டை முத்திரை

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் ஆனைக்கோட்டையில் 1980 டிசெம்பர் மாதத்தில் இந்நூலாசிரியரின்

தலைமையில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்து வரலாற்றுத் துறையைச் சேர்ந்த ஒரு குழு அகழ்வாய்வு நடத்தியபோது ஆதி இரும்புக்காலச் சவ அடக்கம் ஒன்று வெளிப்படுத்தப்பட்டது. அதில் காணப்பட்ட ஓர் எலும்புக் கூட்டுடன் கைவிரலில் அணியும் மோதிரம் ஒன்று ஸ்டீட்டைப் எனப்படும் கல்லில் பொறிக்கப்பட்ட பெயருடன் கிடைத்தது. இத்தகைய ஆதி இரும்புக் காலச் சவ அடக்கங்களில் தென்னிந்தியாவிலோ இலங்கையிலோ இதற்கு முன் இப்படிப் பெயர் பொறித்த பொருள் எதுவும் கிடைக்கவில்லை.

இம் மோதிரம் ஒரு முத்திரையாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. இம் முத்திரையில் இரண்டு வரிகளில் எழுத்துக்கள் உள்ளன. முதல் வரியில் மூன்று குறி எழுத்துக்களும் இரண்டாவது வரியில் மூன்று பிராமி எழுத்துக்களும் உள்ளன.

பிராமி எழுத்துக்களை 'கோவேத' எனப் படிக்கலாம். இச் சொற்றொடர் பிராகிருத மொழியைச் சேர்ந்தது என்று. இதனைக் கோ + வேத எனப் பிரிக்கலாம். இது சம காலத்துத் தமிழ்நாட்டுத் தமிழ்ப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் வரும் சொற்றொடர்களாகிய கோ ஆதன், கோபூதி விர ஆகிய சொற்றொடர்களுடன் ஒப்பிடத்தக்கது. இதில் வரும் 'கோ' மன்னனைக் குறிக்கும் ஆதித் தமிழ் திராவிடச் சொல்லாகும். முத்திரைகளிலும் நாணயங்களிலும் வரும் பெயர்கள் பொதுவாக ஆறாம் வேற்றுமை உருபுடன் (அதாவது 'உடைய' என்ற பொருள்படும் சொல் இறுதியுடன்) காணப்படும். தமிழில் மட்டுமின்றிப் பிராகிருதம் மற்றும் சம்ஸ்கிருதம் ஆகிய மொழிகளில் பெயர் பொறிக்கப் பட்ட நாணயங்களிலும் முத்திரைகளிலும் இவ்வாறே ஆறாம் வேற்றுமை உருபுடன் பெயர் காணப்படும். எடுத்துக்காட்டாக, கந்தரோடையில் கிடைத்த சிவப்புக் கார்னீலியன் முத்திரையில் உள்ள பெயர் சம்ஸ்கிருதத்தில் விஷ்ணு பூதில்ய எனக் காணப்படுகிறது. இதன் பொருள் 'விஷ்ணுபூதி உடைய' என்பதாகும். ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் கிடைத்த ஸாதவாஹன மன்னர்களுடைய நாணயங்களில் ஸிரிஸாதகணிஸ மற்றும் ஸிரி புலுமாவிஸ ஆகிய பெயர்கள் காணப்படுகின்றன. இவை முறையே 'ஸிரி ஸாதகணி உடைய', 'ஸிரி புலுமாவி உடைய' எனப் பொருள்படும். இதேபோன்று, ஆனைக் கோட்டை முத்திரையிலும் பெயர் ஒன்று ஆறாம் வேற்றுமை உருபுடன் காணப்படுகின்றது. அந்த உருபு பழந்தமிழில் காணப்படும் 'அ' உருபு ஆகும். பழந்தமிழில் மட்டுமின்றித் தென்திராவிட மொழிகளாகிய இருளர் மொழி, வடகர் மொழி மற்றும்

துளு மொழி ஆகியவற்றிலும் இந்த உருபு உள்ளது. பழந்தமிழர் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களிலும் இதனைக் காணலாம். சங்கத் தமிழ்ச் செய்யுள்களில் இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக, குறுந்தொகையில் வரும் சொற்றொடராகிய 'மரத்த கோடு' என்பதைக் குறிப்பிடலாம். இது 'மரத்தினுடைய கோடு' என்று பொருள்படும்.¹

இப்படிப் பார்க்குமிடத்து, ஆனைக்கோட்டை முத்திரையில் உள்ள பிராமி எழுத்து வாசகத்தைப் பின்வருமாறு பிரித்துப் படிக்கலாம். கோ + வேது + அ = கோவேது உடைய. வேது என்ற பெயருடன் தொடர்புடையதாக முதலாம் வரியில் உள்ள குறி எழுத்துக்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன என்று தோன்றுகின்றது. இக்குறி எழுத்துக்கள் பிராமி எழுத்துப் பயன்படத் தொடங்குமுன் இருந்து சில தேவைகளுக்காக எழுதப்பட்ட எழுத்துக்கள்.

கந்தரோடை முத்திரை

யாழ்ப்பாணமாவட்டத்தின் முக்கிய தொல்லியல் தலங்களுள் சிறப்பிடம் பெறும் கந்தரோடையில் பலவகைப்பட்ட ஆதிகாலத்து எழுத்துப் பொறித்த பொருள்கள் காலத்துக்குக் காலம் வெளிப்பட்டாலும் அவை அனைத்தும் ஆய்வாளர் கவனத்துக்குக் கொண்டு வரப்படுவதில்லை. இதனால் மிகவும் பயனுள்ள தொல்லியல் பொருள்கள் அங்குக் கிடைத்தும் அவை கவனமாகப் பேணப்படவில்லை. இற்றைக்கு ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் ஓர் அரிய கார்னீலியன் முத்திரை ஒன்று கண்டறியப்பட்டு 1958இல் ஆய்வாளர் கவனத்துக்கு கொண்டு வரப்பட்டது. ஆனால் அதைப் பற்றிய செய்தி இலகுவில் கிடைக்கக் கூடியதாக வெளியிடப்படவில்லை. இந்நூலாசிரியர் பல்கலைக் கழக மாணவராக இருந்தபோது யாழ்ப்பாணச் சாசனங்கள் பற்றி எழுதிய ஒரு கட்டுரையில் மட்டுமே இதுபற்றிய செய்தி உள்ளது. அது 1959 இல் பேராதனையில் தமிழ்ச் சங்கம் வெளியிட்ட இளங்கதிர் என்னும் சஞ்சிகையில் வெளிவந்தது. அதில் கந்தரோடை முத்திரை பற்றி எழுதப்பட்ட பகுதி கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :

கால ஒழுங்கின்படி அடுத்ததாக உள்ளது அண்மையிற் கிடைத்த கந்தரோடை முத்திரை (Seal) ஆகும். இதுபற்றிய தகவல் எதுவும் இதுவரை ஓரிடத்திலுங் குறிப்பிடப்படாததால் அத்தகவலை ஈண்டுத் தருவது பொருத்தமெனக் கருதுகின்றேன். யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள தொல் பொருட் தலங்களுள் (archaeological sites) மிக முக்கியமானது

கந்தரோடையாகும். கந்தரோடையிற் கண்டெடுக்கப்பட்டதாகக் கூறப்பட்ட ஒரு சிறு முத்திரை சென்ற ஆண்டு ஐப்பசி மாதத்தில் எங்கள் பல்கலைக் கழகத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. அதிலுள்ள சிறு எழுத்துக்களை எங்கள் தொல் பொருளியற் கலாநிதி பரணவித்தான அவர்களின் உதவியால் வாசிப்பதற்கே அது கொண்டு வரப்பட்டது. அதன் சொந்தக்காரர் எனக் கூறப்பட்டவர், யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி வரலாற்று விரிவுரையாளர் கலாநிதி W.R. ஹோம்ஸ் (Dr. W.R. Holmes) என்னும் அமெரிக்கரின் மகனாவார். இச்சிறுவர் கந்தரோடையிலிருக்கும் ஒரு சிறுவனிடமிருந்து இம்முத்திரையைப் பெற்றதாகக் கூறினாராம். அதிலுள்ள எழுத்துக்களை எளிதாக வாசித்த பேராசிரியர், அதன் முக்கியத்துவத்தையும் விளக்கிக் கூறினார்.

இம்முத்திரை சிவத்தக் 'கார்னீலியன்' (red carnelian) எனப்படும் மணி வகையைச் சேர்ந்த பொருளினாலானது (semi - precious stone) இதன் நீளம் 1.02 'சென்ரி மீட்டர்' (centimetre), அகலம் ஒரு 'சென்ரிமீட்டர்' இதிலுள்ள சாசனம் 'விஷ்ணு பூதில்ய' (Visubhutisya) என்னும் ஆறாம் வேற்றுமை உருபுள்ள வடமொழிப் பெயராகும். இச்சாசனம் வளர்ச்சியடைந்த தென் பிராமி எழுத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது. இவ்வெழுத்துக்கள் நாகார்ஜுனிக் கொண்டாவிலுள்ள 3ம், 4ம் நூற்றாண்டுச் சாசனங்களின் எழுத்துக்களை ஒத்திருக்கின்றன. இக்காரணத்தினால் இம் முத்திரை கி.பி. 3ம் அல்லது 4ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததாக இருக்க வேண்டுமென்றும், இது தென் இந்தியாவிலிருந்து அக்காலத்திற் கொண்டு வரப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்றும் பேராசிரியர் பரணவித்தான அவர்கள் அபிப்பிராயந் தெரிவித்தார். அவர் அறிந்த மட்டில், இதுவே இலங்கையிற் கண்டெடுக்கப்பட்ட ஒரேயொரு எழுத்துப் பொறித்த முத்திரை யாகும். தற்பொழுது இது தொல் பொருளாராய்ச்சிப் பகுதியினரிடம் உள்ளது. இதுபோன்ற பல முத்திரைகள் கந்தரோடையிற் புதைந்திருக்கக் கூடும்.

கந்தரோடை பிராமிக் கல்வெட்டு

அமெரிக்கப் பென்சில்வேனியாப் பல்கலைக் கழகத்தினர் 1970-இல் கந்தரோடையில் அகழ்வாய்வு நடத்தியபோது ஆதி இரும்புக் கால மட்பாண்ட ஓடு ஒன்றில் எழுதப்பட்ட முழுமையான பிராமி எழுத்துக் கீறல் ஒன்று கிடைத்தது. அதனை இந்நூலாசிரியர் முறையாகப் படத்துடன் பதிப்பித்து

1973 இல் வெளியிட்டார். இக்கட்டுரை யாழ்ப்பாணத்துத் தொல்லியல் கழகத்தின் சஞ்சிகையாகிய பூர்வகலா, மலர் 1, இதழ் 1 இல் வெளிவந்தது. அதன் சுருக்கம் பின்வருமாறு;

பென்சில்வேனியாப் பல்கலைக் கழகத்து அரும் பொருளகத்தினால் நடத்தப்பட்ட அகழ்வாய்வின் போது, ஜூலை 1970 இல் கந்தரோடையில் 'விளாமரத்தடி' என்ற தலத்தில் ஒரு மட்பாண்ட ஓட்டில் தெளிவாகக் கீறப்பட்ட பிராமி எழுத்துக் களைக் கொண்ட இச்சிறு கல்வெட்டுக் கிடைத்தது. இம்மட்பாண்ட ஓடு ஒரு துறவியின் பாத்திரத்தின் பாகம் என்று கொள்ளலாம்.

இப்படியான எழுத்துப் பொறித்த மட்பாண்ட ஓடுகள் அநுராதபுரத்திலும் பிற இடங்களிலும் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. கந்தரோடையில் கிடைத்த மட்பாண்ட ஓட்டில் ஆறு எழுத்துக்கள் உள்ளன. இவற்றை ஒரு முழுமையான வாசகமாகக் கொள்ளலாம். முதலாவது எழுத்து உண்மையில் பிராமி எழுத்தாக அல்லாது (அது பிராமி 'மா' எழுத்துப் போல உள்ளது) ஒரு குறி எழுத்தாகக் கருதப்படுகின்றது. இலங்கையின் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் இப்படியான குறி எழுத்துக் காணப்படுகின்றது. இதன் பொருள் என்ன என்பதை இலகுவில் விளக்க முடியாது.

ஏனைய எழுத்துக்கள் பிராமி எழுத்துக்கள். இவற்றை இலகுவில் படிக்க முடியும். இந்த எழுத்துக்கள் - கி.மு. (பொ.ஆ.மு) இரண்டாம் நூற்றாண்டளவில் வழக்கில் இருந்த எழுத்துக்கள். கல்வெட்டின் வாசகம் 'தத ஹ பத' என்பதாகும். இது அக் காலத்துக் குகைக் கல்வெட்டுக்களின் மொழியாகிய பிராகிருத மொழியாகும். 'தத' என்பது சமஸ்கிருதத்தில் தத்த எனப்படும் பெயராகும். 'ஹ' என்பது உடைய என்று பொருள் படும் ஆறாம் வேற்றுமை உருபாகும். 'பத' என்பது சமஸ்கிருதத்தில் 'பாத்ர' என்று வரும் சொல். இது தமிழில் பாத்திரம் என வழங்கும். ஆகவே, கல்வெட்டு வாசகத்தின் பொருள் 'தத்தருடைய பாத்திரம்' என்பதாகும். தத என்ற பெயர் இலங்கையில் பல பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் காணப்படுகின்றது. அதேபோல, பத என்ற சொல் அநுராதபுரத்தில் கிடைத்த பல மட்பாண்ட ஓடுகளில் காணப்படுகின்றது.

(கா. இந்திரபாலா - "இலங்கையில் தமிழர் - ஓர் இனக்குழு ஆக்கம்பெற்ற வரலாறு" - நூலிலிருந்து சில பகுதிகள்)

தமிழ்நாடு - இலங்கை கால ஒழுங்கு

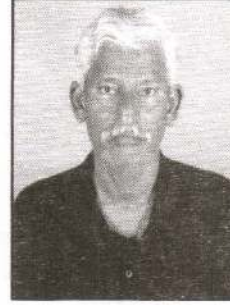
இந்திரபாலா

காலம்	இலங்கை	தமிழ்நாடு
(இற்றைக்கு எத்தனை ஆண்டு களுக்கு முன் என்பதை எண்கள் குறிக்கின்றன)	(700 ஆண்டுகளுக்கு முன் இலங்கையும் தமிழ்நாடும் ஒரு நிலப்பகுதியாக இணைந்திருந்தன)	(இன்றைய தமிழ்நாட்டின் எல்லைகளை உடைய நிலப்பகுதி)
25,000 இ.மு.	பழைய கற்கால மக்கள் வாழ்ந்தனர்	பழைய கற்கால மக்கள் வாழ்ந்தனர்
10,000 இ.மு.	இடைக்கற்கால மக்கள் வாழ்ந்தனர்	இடைக்கற்கால மக்கள் வாழ்ந்தனர்
3,000 இ.மு.	ஆதி இரும்புக் காலப் பண்பாடு பரவத் தொடங்கியது	ஆதி இரும்புக் காலப் பண்பாடு பரவத் தொடங்கியது.
2,500 இ.மு.	முதலாவது அரசியலமைப்புக்களின் தோற்றம். நாகதீவுகளானி, தம்பப்பண்ணி ஆகிய இடங்களில் குறுநில அரசுகள் வர்த்தகத் தொடர்புகள்	முதலாவது அரசியல் அமைப்புகள். மதிரை ஒரு முக்கியமான குறுநில அரசு. வெளிநாட்டு வர்த்தகத் தொடர்புகள்.
2,300 இ.மு.	அநுராதபுரத்தின் எழுச்சி, பௌத்த சமண மதங்கள் பரவுதல், சிவ வழிபாடு, அசோகப் பெருமன்னன் தூது, அநுராதபுரம் பௌத்த மையமாக எழுச்சி பெறல், பிராகிருதத்தின் உபயோகம் அதிகரித்தல்.	சேர, சோழ, பாண்டிய, அதியமான் அரச குலங்களின் எழுச்சி, தமிழ் மொழி மற்றும் இலக்கியம் வளர்ச்சி பெறல், வட இந்தியப் பிராமணியக் கருத்துக்கள், பௌத்த சமண மதங்கள் பரவுதல்.
2,150 இ.மு.	அநுராதபுரத்தில் தமிழ் அரசர் ஆட்சி, எல்லாள் மன்னன் - துட்ட காமணி மன்னன் போர்	சேர, சோழ, பாண்டியர் ஆட்சி, கலிங்க மன்னன் காரவேலன் தமிழ்நாட்டு மன்னர் களுடன் போர் நடத்துதல்.
2000 இ.மு.	அநுராதபுரம் அரசு முக்கிய அரசாக விளங்குதல், தமிழ் நாட்டு அரசுகளுடன் உறவு சிங்கள இளவரசன் சந்திரமுக சிவ தமிழ்ப் பெண்ணை மணம் முடித்தல்.	சேர, சோழ, பாண்டியர் ஆதிக்கம். யவனர் (கிரேக்கர் - உரோமர்) - வர்த்தகம் நடத்தத் தமிழ்நாட்டுத் துறைகளுக்கு வருதல்.
1600 இ.மு.	அநுராதபுரம் அரசில் பாண்டிய வம்சத்தவர் ஆட்சி	தமிழ்நாட்டுப் பழைய வம்சங்களாகிய சோழரும் பாண்டியரும் மறைதல். களப்பிரர் போன்ற புதிய வம்சத்தவர் ஆட்சி. பௌத்தமும் சமணமும் ஆதிக்கம் பெறுதல்.

1400 இ.மு.	அநுராதபுரம் ஒரு சிறந்த தேரவாத பௌத்த மையமா விளங்குதல். பிரபல தமிழ்ப் பௌத்த துறவிகளும் பிற இந்திய, சீன பௌத்த துறவிகளும், அநுராதபுரத்தில் தங்கியிருந்து பௌத்த நூல்களை மொழிபெயர்த்தல்.	பல்லவர் எழுச்சி, காஞ்சி ஒரு பெரு நகராகவும், பௌத்த மையமாகவும் எழுதல். தென்கிழக்கு ஆசியா நோக்கிய வர்த்தக வளர்ச்சி, பாண்டியர் மீண்டும் எழுச்சி பெறத் தொடங்கல், சைவ வைணவப் பக்தி இயக்கம் தொடங்கல்.
1100 இ.மு.	அநுராதபுரம் அரசு பல்லவருடன் இணைந்து பாண்டியரை எதிர்த்தல். பாண்டிய மன்னன் ஸ்ரீ மாற ஸ்ரீ வல்லபன் இலங்கைக்கு படையெடுத்தல்.	ஆதிக்கம் பெறப் பாண்டியரும் பல்லவரும் போராடல். திரும்புறம்பி யத்துப் போரில் பல்லவர் சோழர் உதவியுடன் வெற்றி, விஜயாலய சோழன் தலைமையில் சோழர் எழுச்சியின் தொடக்கம், பல்லவர் மறைவு.
1050 இ.மு.	சேரர், பாண்டியர், அநுராத புரத்துச் சிங்கள அரசர் ஆகியோர் சோழருக்கு எதிராக இணைதல், இலங்கைக்குப் பராந்தக சோழன் படையெடுப்பு.	பராந்தக சோழன் பாண்டியரை வென்று சோழர் ஆதிக்கத்தைப் பெருக்குதல் இலங்கைக்குப் படையெடுத்தல்.
1000 இ.மு.	இராஜராஜ சோழன் இலங்கையைத் தாக்கி வட பகுதியைக் கைப்பற்றல். இலங்கையில் சோழர் ஆட்சி. அநுராதபுரம் கைவிடப்பட்டுப் பொலன்னறுவை (ஐனநாதபுரம்) புதிய தலைநகராதல்.	இராஜராஜ சோழன், இராஜேந்திர சோழன் ஆட்சியில் சோழப் பேரரசின் உச்ச கட்டம், பல துறைகளில் வளர்ச்சி, தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயில், கங்கை கொண்ட சோழபுரம், பெருவாவிகள் அமைக்கப்படல்.
900 இ.மு.	சோழர் ஆட்சி முடிவுற்றுச் சிங்கள, தமிழ், கலிங்க மன்னர் ஆட்சியின் தொடக்கம்.	சோழர் ஆதிக்கம் தளர்ச்சி அடைதல்
850 இ.மு.	பொலன்னறுவை மன்னர்களின் ஆட்சியின் உச்ச கட்டம். முதலாம் பராக்கிரம பாகு பாண்டியருக்கு எதிராகப் படையெடுத்தல். பெருவாவிகள் அமைக்கப்படல்.	சோழர் வீழ்ச்சி, பாண்டியர் எழுச்சி பெறத் தொடங்குதல்.
800 இ.மு. (பொ.ஆ.1200)	பொலன்னறுவையின் வீழ்ச்சி, வட இலங்கையில் ஓர் அரசும் தெற்கு இலங்கையில் இன்னொரு அரசும் ஆதிக்கத்தைப் பெற முயற்சி.	இரண்டாம் பாண்டியப் பேரரசு.

("இலங்கையில் தமிழர் - இந்திரமாலா" பக்கம் 12, 13, 14)

உலகத் தமிழர் பேரமைப்பு 7ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழாவும் ஈழத்தமிழர் வாழ்வுநீமைக்கான உலகத் தமிழர் மாநாடும் இனிதே நடந்தேற வாழ்த்துகிறோம்

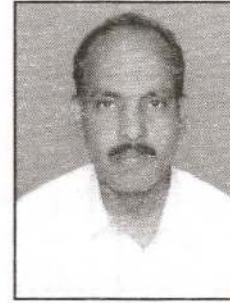

கா. அசன்

ப. தமிழ்ச்செல்வன்

ஈழப்போரில்
எதிரிகளை மட்டும்
எதிரிகளால் பயிற்சி பெற்றதால்
இடைவேளை;
தமிழினத் துரோகிகளையும்
எதிரிகளால் வேண்டுகோளைப்
பாடம் புகட்டியவர்களுக்கு
நன்றி.
ஐந்தாம் கட்டப் போர்
அத்தனையும் உள்ளடக்கி
வகை விதிகையால்
வந்திட்டு வகை சூடுவோம்
ஈழத்தை மீட்டிடுவோம்

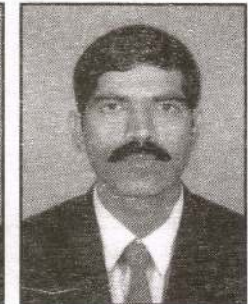
சி. நெடுஞ்செழியன்

இரா. கந்தசாமி

தமிழ்ப்புரட்சி

ஆ. நாகராசன்

ஆ. நாகராசன்,

வி. கிருட்டிணாபுரம், வி. அளம்பலம் அஞ்சல்,
கள்ளக்குறிச்சி வட்டம், விழுப்புரம் மாவட்டம்
பேசி : 9486919027.

த. மதியழகன்

இலங்கை-இந்திய நிலத் தொகுதியிலிருந்து பிரிந்த ஒரு பகுதி

- ஏக நாயகி வல்லி சிவராசசிங்கம்

இலங்கையின் நிலவியலை ஆராய்ந்தோர் பலர், இலங்கை இந்திய உப கண்டத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது என்ற கருத்தை வெளியிட்டுள்ளனர். நிலவியல் நிபுணர்கள் உலகின் தோற்றம் பற்றிக் கடந்த நூற்றாண்டில் வெளியிட்டுள்ள முடிவுகள் இவர்கள் கருத்துக்கு வலுச்சேர்க்கின்றன. அவர்கள் முடிவுகளின்படி, பூமிப்பந்தின் வெளிப்பாகம் உடைந்தபோது சில பகுதிகள் கடலுள் அமிழ்ந்து போக கண்டங்களும் சமுத்திரங்களும் தோன்றின எனப்பட்டது. எந்த ஒரு விஞ்ஞானக் கொள்கையும் போலவே இந்தக் கொள்கையும் அது வெளியிடப் பட்ட காலத்தில் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. சில காலம் சென்ற பின்னரே அக்கொள்கை அங்கீகரிக்கப் பட்டது.

1915இல் ஜெர்மன் வானிலை ஆராய்ச்சி நிபுணரான Alfred Wegener என்பவர் மேலே சொல்லப்பட்ட கருத்தை வலியுறுத்தும் வகையில் 'The Origins of Continents and Oceans' என்ற ஒரு புத்தகத்தை வெளியிட்டார். இவர் உலகின் முழுநிலத்தையும் ஒன்றாகக் கொண்ட ஒரு மிகப் பெரிய நிலத் தொகுதிக்கு 'Pangea' (எல்லா நிலமும்) எனப் பெயர் இட்டார். பூமிப்பந்தின் வெளிப்பகுதி உடையும் செயலை அவர் "Earth's tectonic Process" என்றார். 200 மில்லியன் வருடங்களுக்கு முன் Pangea எனப்பட்ட இந்த நிலத் தொகுதி உடைந்து தற்போதுள்ள கண்டங்களும், சமுத்திரங்களும் தோன்றின என்றும், இவையும் காலத்துக்குக் காலம் ஏற்பட்ட நிலவியல் மாற்றங்களால் தொடர்ச்சியாக மாற்றம் பெற்று வந்துள்ளன என்றும் அவர் குறிப்பிட்டார். இவரது கருத்தின் தொடர்ச்சியாக 1937ல் தென்னாப்பிரிக்காவைச் சேர்ந்த Alexander DuToit என்பவரும், ஸ்கொட் லாண்டைச் சேர்ந்த Authur Homes என்பவரும் இணைந்து இது பற்றிய ஆராய்ச்சியை மேற் கொண்டனர். அவர்கள் தமது ஆராய்ச்சின் முடிவில் Our Wandering Continents என்ற நூலை வெளியிட்டனர். இவர்களைத் தொடர்ந்து 1960இல் Sir Edward Bullard என்பவரும் அவரது குழுவினரும் சேர்ந்து ஒரு வரைபடத்தை வெளியிட்டனர். இந்த வரை படத்தின்படி கடலுக்கடியில் தொளாயிரம் மீற்றர் ஆழத்தில் நிலத் தொகுதிகள் பொருந்துவது வெளியிடப்பட்டது. அதிக வெப்பமும் எரிமலைகளும் கடற்பிளவுகளை ஏற்படுத்தின என்றனர். இவ்வெரி மலைக் குழம்புகள் குளிர்ச்சி அடைவதால் உருவாகும் பாறைகள் காலப்போக்கில் வளமுள்ள நிலத்தொகுதிகளாவதும் பெறப்பட்டது. தொடர்ந்து, இக்கொள்கையை

படம்1: Pangea - பஞ்சியா எனப் பெயரிடப்பட்ட ஒரே தொகுதியாக இருந்த பூமிப்பந்து.

விளக்கும் வகையில் அமெரிக்க Princeton பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த Harry Hers என்பவர் Sea Floor Spreading என்ற கடற்பரப்பு விரிவடைவதைக் குறிக்கும் கருத்தை முன்வைத்தார்.

'Pangea' எனப்பட்ட பெரிய தொகுதி ஜூராசிக், மெசோசொயிக், செனோசொயிக் (Jurassic Mesozoic Cenozoic) என்று வகுக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு கால கட்டத்திலும் பிளவுபட்டு 4நாளடைவில் மூன்று பெரும் பகுதிகளாகப் பிரிந்தன என Alfred Wegener தெரிவித்தார். இவையே அமெரிக்கா, யூரேசியா, அவுஸ்திரேலியா என்பன. இவையும் அப்படியே இருக்கவில்லை. நதிகள், மலைகளின் தோற்றம், காலநிலை மாற்றம் என்றும் உயிரியல் தோற்றங்கள் என்றும் மாற்றங்கள் நடந்தன. கடல்கள் நிலங்களுக்கு இடையில் ஊடறுத்து மேலும் நிலத் தொகுதிகள் பிரிந்தன எனவும் மலைத்தொடர்கள் தோன்றியதால் நாடுகள் பிளவுபட்டன என்றும் நிறுவப்பட்டது.³

படம் 2: எகிப்தில் கி.பி. 12ம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட பூகம்பத்தின் போது கடலுட் சென்று 2001ல் மத்தியதரைக் கடலில் இருந்து மீட்கப்பட்ட சிலை

படம் 3 காலம் தோறும் மாறி வரும் புவியின் மேற்பரப்பு Alfred Wegeners (1915) Reconstruction

A - LATE CARBONIFEROUS

B - EOCENE

C - EARLY PLEISTOCENE

படம் 4: கண்டங்களின் நகர்வு - ஜூராசிக்

படம் 5: கண்டங்களின் நகர்வு - மெசோசொயிக்

படம் 6: கண்டங்களின் நகர்வு - செனோசொயிக்

Eurasia எனப்பட்ட நிலத்தொகுதியே ஐரோப்பா, ஆசியா, ஆபிரிக்கா என்று மூன்று தனித்தனிக் கண்டங்களாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டன. யூரேசியாவில் இருந்து ஆசியா பிரிந்த போது அது மலைத் தொடர்கள் நிறைந்த வெவ்வேறு தொகுதிகளாகத் தனித்து நின்றது. அவற்றுள் ஒன்றான இந்தியா கடலாற் சூழப்பட்ட ஒரு பலம் வாய்ந்த தொகுதியாகத் தனித்து நின்றது. இந்தப் பெரும் பகுதி ஆதியில் மகதம், குப்தம், நாகதீபம் என்ற மூன்று பகுதிகளை உள்ளடக்கி இருந்தது.

நிலவியல் நிபுணர்கள் கருத்துப்படி மடகாஸ்கர், இலங்கை, இந்தியா உட்பட டெக்கான் பள்ளத்தாக்கு வரையிலான பிரதேசம் ஒரு தொகுதியாக இருந்தது என்றும் அது Lemuria கண்டம் என அழைக்கப்பட்டது என்றும் கூறுகின்றனர். இது தமிழ்

இலக்கியங்களில் குமரிக்கண்டம் என்ற குறிப்பிடப் படுகின்றது.

இலங்கையின் நிலவியல் பற்றி அமெரிக்க Comer பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த அகழ்வாராய்ச்சிக் குழுவினர் இலங்கையில் மேற்கொண்ட அகழ்வாராய்ச்சியின் முடிவில் இலங்கை கொண்டு வானா (Gondwana) என்ற பெயரில் மடகாஸ்கார் முதல் அவுஸ்திரேலியா வரை பரந்து இருந்த பெரும் நிலத்துண்டின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது என்று வெளியிட்டனர். இலங்கை கொண்டுவானாவில் இருந்து பிளவுபட முன்பிருந்தே அங்கே மனித இனம் வாழ்ந்தற்கான ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன என்றும் அவர்கள் இப்போது உள்ள மக்கட் கூட்டத்தினரில் இருந்து வேறுபட்டவர்கள் என்றும் இவ்வாராய்ச்சிகள் தெரிவிக்கின்றன.

இதே கருத்தை Cauna and Geography of Maldives and Laccadives Archipelago என்ற புத்தகத்தை எழுதிய J.S. Gardiner என்பவரும் முன்வைத்துள்ளார். இவர், இலங்கை மடகாஸ்கார், மாலதீவு ஆகிய பிரதேசங்கள் இணைந்திருந்தன என்றும் இந்த நிலத்தொகுதியின் மிகப் பெரும்பகுதி அடையாளம் தெரியாதவாறு கடலுக்குள் சென்று விட்டதென்றும் கூறுகின்றார்.

இலங்கைப் புதைபொருள் ஆராய்ச்சித் திணைக்களத்தைச் சேர்ந்த முதல்வர் கலாநிதி ஷிமரான் தெரணியகல என்பவர் இந்த இணைப்பு ஏழாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கூட இருந்திருக்கிறது என்கிறார். இவர் மூன்று மில்லியன் வருடங்களுக்கு முன்பிருந்தே ஆபிரிக்காவில் மனித இனம் வாழ்ந்தது என்றும் அப்போது இலங்கை இந்தியாவின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது என்றும் கூறுகிறார்.⁴

இவ்வாறே The Story of Ceylon என்ற புத்தகத்தை எழுதிய E.F.C Ludowick என்பவர் இலங்கையின் தோற்றம் பற்றிக் கூறுகையில்,

“மேலெழுந்தவாரியாக உலக வரைபடத்தை நோக்குவோர் இலங்கையை இந்திய உபகண்டத்தின் பிரிவு என்றே கொள்ள முடியும். ஜப்பான், இங்கிலாந்து முதலியன பெருநிலப்பரப்புகளில் இருந்து வேறாகியது போன்றே இலங்கையும் இந்தியாவில் இருந்து வேறுபட்டது.”

என்று குறிப்பிடுகிறார்.⁵ இவர்கள் கருத்துக்கள் மேலதிக ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளன.

அண்மையில், இலங்கையின் வடபகுதியின் நிலவியல் பற்றி கலாநிதி. க. குணராசா அவர்கள் இது குறித்து தரும் விளக்கம் இலங்கை, இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் ஒரு பகுதி என்ற கருத்துக்கு வலுச் சேர்க்கின்றது. அவர், தமது கட்டுரையில் கூறுவதாவது,

“இலங்கைத் தீவின் மிக இளமையான நிலப் பரப்பு யாழ்ப்பாணக்குடாநாடும் அதன் அயற் தீவுகளும் ஆகும். இவை மயோசின் காலத்துக்குரிய சுண்ணாம்புக் கற்பாறைகளைக் கொண்டுள்ளன. பாக்குத் தொடுகடலில் மேற்கொள்ளப்பட்ட கடல் அடித்தள ஆய்வுகள், குறிப்பாக சேதுக் கால்வாய்த் திட்டத்துக்காக மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளும், 1977இல் தென்னிந்திய காவேரிக் கரையிலிருந்து இலங்கையில் மன்னார் பேசாலை கரைவரை பெற்றோலிய ஆய்வுக்காக மேற்கொள்ளப்பட்ட அளவீடுகளும் புதிய பல தகவல்களைத் தந்துள்ளன. இவ்வாய்வுகள் கடல் அடித்தள தளப்பாறைத் தொடர்கள் சிலவற்றினை அடையாளம் கண்டிருக்கின்றன. காவேரிக் களிமுகப்பகுதியில் பெற்றோலியக் கிணறுகளைக் கண்டறிவதற்கான ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட போது, பாக்குத் தொடு கடலில் ஒரு இறக்கம் பிளவுப்பள்ளத்தாக்கு அமைந்திருப்பது கண்டறியப்பட்டது. இந்தப் பிளவுப்பள்ளத் தாக்கின் ஒரு துறைத்தளம் நலை மன்னாரிலிருந்து மண்டைதீவு நோக்கியும், மற்றைய துறைத்தளம் இராமேஸ்வரத்திலிருந்து பேதுரு கடலடித்தள மேடை நோக்கியும் அமைந்திருப்பதைக் கண்டறிந்தனர். இந்தியாவையும் இலங்கையையும் இணைக்கின்ற நூறு பாதம் சமவாழக் கோட்டினால் உருவாகும் கண்டமேடை அமைப்பு இலங்கையும் இந்தியாவும் ஒருகாலத்தில் ஒன்றாக இணைந்திருந்தன என்பதற்குச் சாட்சியமாகின்றன. காரைதீவு, வேலணை, மண்டை தீவு, எழுவைதீவு, அனலைதீவு, நயினாதீவு, நெடுந்தீவு, பாலைதீவு, இரணைதீவு, கற்கடகத்தீவு, கச்சீதீவு என்பனவும், வலிகாமத்தீவு, தென்மராட்சித்தீவு, வடமராட்சித் தீவு என்பனவும், இந்தியக்கரையில் இராமேஸ்வரத் தீவுகளும் மயோசின் காலத்தில் தோன்றிய சுண்ணாம்புக் கற்பகுதிகள் என்பது நிறுவப்பட்டுள்ளது. இற்றைக்கு 25 மில்லியன் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட காலமே மயோசின் காலமாகும்.”⁶

விஞ்ஞானம் வளர்ந்துவிட்ட இக்காலத்தில் அண்மையில் அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த NASA நிறுவனத்தினர் இந்தியாவையும் இலங்கையையும் பிரிக்கும் பாக்கு நீரிணையின் செய்மதி நிழல்படங்களை எடுத்தனர். இவை கடலடித் தளப்பாறை ஒன்றினைக் காட்டுகின்றன. இப்பாறை சுமார் 30 கி.மீ நீளம் உள்ளது. இப்பாறையே Adamsrs Bridge என்றும் இராமர் அணை என்றும் வழங்கப்பட்டது.

யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த கலாநிதி. மதனாகரன் என்பவரும் தமது கட்டுரையொன்றில் இலங்கை, இந்திய உபகண்டத்தினின்றும் பிரிந்த பகுதியென்பதை வலியுறுத்துகின்றார். அவர் கூற்றுப்படி மயோசின் காலத்தில் புத்தளத்திலிருந்து யாழ்ப்பாணம் வரை பரந்துள்ள பகுதியும் அதனை

யடுத்த இந்தியக் கரைபோர்ப்பகுதிகளும் கடலுள் அமிழ்ந்தன என்கிறார். கடலிலுள்ள பருப்பொருட் களுடன் கலந்து கண்ணக்கற்பாறைகள் உருவாகின என்றும், காலப்போக்கில் அவை மேலெழுந்து (Emergence) நிலத்தொகுதிகளாகின என்றும் இவர் கூறுகிறார்.⁷

3. E.Tarback and F.K. Lutgens, "Earth - an introduction to Physical Geology", 5th Edition, Pages 420-426.
4. S.U. Deraniyagala, The Island Newspaper, Ceylon - S14 of 20 Feb, 1994
5. E.F.C Ludowick, The Story of Ceylon, p. 15.
6. க. குணராசா. ஈ மகாசக்தி மகத்துவமலர் 1998. தெய்வீக நயினை, ஒரு புவிமியல் நோக்கு. பக்கம் 158.
7. Dr. Mathanakaran, Early Settlements in Jaffna, 1987. p. 189.

“ஈழ வரலாற்றுப் பதிவுகள் நூலிலிருந்து சில பகுதிகள்”

கி.பி. 1215இலிருந்து யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தை ஆண்ட அரசர்கள்

1. கலிங்கமாகன் (கூழங்கை சிங்கை ஆரியன்)	- (1215 - 1240)
2. குலசேகர பரராசசேகரம்	- (1240 - 1256)
3. குலோத்துங்கன்	- (1256 - 1279)
4. விக்ரமன்	- (1279 - 1302)
5. வரோதயன்	- (1302 - 1325)
6. செகராசசேகரன்	- (1325 - 1348)
7. குணபூசனன்	- (1348 - 1371)
8. வீரோதயன்	- (1371 - 1380)
9. ஜயவீரன்	- (1380 - 1410)
10. குணவீரன்	- (1446 - 1478)
11. கனகசூரியன்	- (1446 - 1478)

(1450 முதல் 1467 வரை யாழ்ப்பாண இராச்சியம் கோட்டை இராச்சியத்தின் கீழ் இருந்தபோது மன்னன் இந்தியாவில் இருந்தான். பின்னர் படையுடன் வந்து தனது நாட்டை மீள்ப் பெற்றுக்கொண்டான்.)

12. பரராசசேகரன்	- (1478 - 1519)
13. சங்கிலி செகராசசேகரன்	- (1519 - 1564)
14. புவிராசபண்டாரம்ஷி	- (1564 - 1565)
15. குஞ்சிநயினார்	- (1565 - 1570)
16. பெரியபிள்ளை செகராசசேகரன்	- (1570 - 1582)
17. புவிராசபண்டாரம்	- (1582 - 1591)
18. எதிர்மன்னசிங்க பரராசசேகரன்	- (1591 - 1615)
19. சங்கிலிகுமாரன்	- (1615 - 1619)

தமிழரிடையே மொழி பண்பாடு பற்றிய உணர்வு

— முனைவர். க. கைலாசபதி

இலங்கைத் தமிழரிடையே மொழி பண்பாட்டு உணர்வு வளர்ந்த வரலாற்றை விபரிக்கும் போது அதனை ஏனைய அம்சங்களில் இருந்து தனிமைப்படுத்தி நோக்குதல் இயலாது. குறிப்பாக அத்தகைய உணர்வின் அடிப்படையாக அமைந்த அரசியல் பொருளாதாரக் காரணிகளையும் இவ்விரண்டினதும் பரஸ்பரத் தொடர்புகளையும் எவ்விதத்திலும் விலக்கி நோக்குதல் இயலாது. எனினும் அரசியல் பொருளாதாரக் காரணிகள் வேறிடத்தில் ஆராயப் பெற்றமையால் நான் இக்கட்டுரையைப் பண்பாட்டு, மொழியியல் அம்சங்கள் அளவில் எல்லைப் படுத்தியுள்ளேன். ஆரம்பத்தில் ஒரு குறிப்பைக் கூறுதல் அவசியம். இலங்கைத் தமிழரின் மொழி பண்பாட்டு உணர்வு இந்தியாவில் குறிப்பாகத் தென்னகத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களால் எப்போதும் பாதிக்கப் பட்டு வந்துள்ளது. பண்பாட்டைப் போன்றே அரசியலுக்கும் இந்தியாவில் ஏற்பட்ட முக்கிய நிகழ்வுகள் யாவும் தமிழர் மத்தியில் பல தாக்கங்களை உண்டாக்கின. நவ இந்துமத இயக்கங்களான ஆரிய சமாஜம், பிரம்ம சமாஜம், ராம கிருஷ்ண மிசன் ஆகியவற்றின் உதயம், இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் தோற்றம் (1885), வங்காளப் பிரிவினை (1905) சுதேசி இயக்கம் (1906 - 1915) தென்னிந்தியாவில் தோன்றிய பல்வேறு மாநில வாரியான இயக்கங்களும் பின்னர் அவை திமுக. என்ற உருவில் தோன்றியமையும், மொழிவழி மாநிலங்களின் அமைப்புக்கான இயக்கம் என்பன இலங்கைத் தமிழரின் பண்பாட்டு மொழி உணர்வின் விருத்திக்குக் காரணமாக அமைந்த நிகழ்வுகளில் முக்கியமானவையாகும்.

இலங்கையில் பல்நூற்றாண்டுகளாக வாழ்ந்து வரும் 'இலங்கைத் தமிழர்' களுக்கும் பெருந் தோட்டங்கள் அமைக்கப்பட்ட காலத்திற் குடியேறிய "இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்களுக்கும்" வெளிப்படையான சில சமூக பண்பாட்டு வேறு பாடுகள் உள்ளபோதும், பண்பாட்டு ஆன்மீக

ஊட்டத்திற்காக இந்தியாவையே நோக்கும் பண்பு இரு சாராருக்கும் பொதுவான தொன்றாகும். சராசரித் தமிழரில் வேருன்றியுள்ள இந்த அம்சத்தின் நீடிப்பிற்கு மொழி, சமயம், ஐதிகம், வரலாறு ஆகிய யாவும் தமது பங்கைச் செலுத்தியுள்ளன என்பதில் ஐயமில்லை. இத்தோடு சுவாமி விவேகானந்தர் (1863 - 1902) மகாத்மா காந்தி (1869 - 1948) போன்ற தனிநபர்களின் செல்வாக்கும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்விருவரும் இலங்கைக்கு வந்தபோது, குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்தில் பெருவரவேற்பு அளிக்கப்பட்டது. ஆனந்த கே. குமாரசுவாமி (1877 - 1947) அவர் கரும் பலமுறை யாழ்ப்பாணம் வந்துள்ளார். (1906-ம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணம் - இந்துக் கல்லூரியில் குமாரசுவாமி அவர்கள் ஆற்றிய உரை குறிப்பிடப்பட வேண்டிய தொன்று. அவ்வரையில், தமது தமிழ்ப் பாரம்பரியம் பற்றிப் பெருமையோடு குறிப்பிட்ட அவர், தமிழ்மொழியின் உயர்வையும், “நாட்டின் விழுமியங்களையும் சீழைத்தேசப் பாரம்பரியங்களையும் பேணிப் பாதுகாப்பதன்” அவசியத்தையும் வற்புறுத்தினார்.)

தமிழர் மத்தியில் பண்பாட்டு மொழி உணர்வின் பரிணாமத்தை இத்தகைய பொதுப் பின்னணியிலேயே நாம் நோக்குதல் வேண்டும். பொதுவான போக்கை அறிந்துகொண்ட நாம், இவ்வளர்ச்சியின் இயல்புகளை உணர்ச்சியாக ஆராய்தல் தகும்.

ஆசிய நாடுகளில் கிறிஸ்தவ மிசனரிகளின் நடவடிக்கைகளின் எதிர்வினைவாக எழுந்த சமய விழிப்புணர்ச்சி, அரசியல் தேசியவாதத்திற்கு முந்திய நிகழ்வு என்பது அறிஞர்கள் பொதுவாக ஏற்றுக்கொண்ட கருத்தாகும். இதை மேலும் விளக்கத் தேவையில்லை. ஆனால் இங்குச் சுட்டிக் காட்டப்பட வேண்டிய விடயம் யாதெனில், இச்சமய விழிப்புணர்ச்சியில் மேலோட்டமாக வேணும் இரு வேறு போக்குகள் இருந்தன என்பதாகும். கிறிஸ்தவ மத நிறுவனங்களின் மதமாற்ற நடவடிக்கைகள் தொடர்பாக சுதேச மதத்தினர் நடந்துகொண்ட விதம் இரு வேறுவகையில் அமைந்தது. சுதேச மதங்களில் சீர்திருத்தத்தின் தேவையை ஏற்றுக்கொள்ளலும், கிறிஸ்தவ மதத்தினரின் கருத்துக்கள் சிலவற்றை மறை முகமாக அங்கீகரிக்கும் மனப்பாங்கும் ஒருவகையானது. மேற்கு நாகரிகமயமாகும் போக்கிற்கு உட்பட்ட ஆங்கிலக் கற்ற மத்தியதர வகுப்பினரிடம் இப்போக்குத் தெளிவாகக் காணப்பட்டது. மற்றையது, அடிப்படையில் மறுமலர்ச்சியை வற்புறுத்தியது. மரபுவழிப்பட்ட நம்பிக்கைகளையும், நடைமுறைகளையும் பின்பற்றுவதை இது ஆதரித்தது. இந்திய வரலாற்றைப் பொறுத்த

வரையில் பிரம்ம சமாஜத்தை முன்னதற்கும், ஆரிய சமாஜத்தைப் பின்னர்க் குறித்த மறுமலர்ச்சிப் போக்கிற்கும் எடுத்துக் காட்டுகளாகக் கூறுதல் மரபாகி விட்டது. எனினும் இவ்விரு போக்குகளும் ஒன்றுக்கொன்று எதிர் எதிரான வையெனக் கூறுதல் இயலாது. வேறுபாடுகள் உண்மையில் மேலோட்டமானவையே. சீர்திருத்தவாதிகளும், மறுமலர்ச்சியாளர்களும் இந்து உயர்சாதியினராகவே இருந்தனர். எனினும் சீர்திருத்தவாதிகள் ஆங்கிலக்கல்வி கற்றோராய், அக்கல்வியினைத் தமது வாழ்க்கைத் தேவைக்கும் சமூக அந்தஸ்துக்கும் பயன்படுத்துபவர்களாய் இருந்தனர். மறுமலர்ச்சியாளர்கள் பிரதானமாக மரபுவழிக் கல்வி கற்றோராய், தமது தாய் மொழியை வாழ்க்கைத் தேவைக்கும் சமூகத் தொடர்புக்கும் பயன்படுத்தினர். இதிலிருந்து ஒரு கருதுகோளை முன்வைக்கலாம். அதாவது சமய விழிப்புணர்வும் அது தொடர்பான நடவடிக்கைகளும் இருமட்டங்களிற் செயற்பட்டன. சீர்திருத்தவாதிகள் தமது பரந்த நோக்கினாலும் மரபுவழிப்படாத பண்பாடுகளின் தாக்கத்தினாலும், சமூகத்தில் தமக்கிருந்த உயர் அந்தஸ்தினாலும் மிதவாத சமரசப் போக்கைக் கடைப்பிடித்தனர். இதைவிட அநேகர் ஆங்கிலத்திலே எழுதியும் வந்தனர். (உதாரணமாக, சேர். முத்துக் குமாரசாமி, சேர். பி. இராமநாதன், சேர். பி. அருணாசலம் ஆகியோர் இந்து மதத்திலும், இந்திய தத்துவ மெய்ஞானத்திலும் மிகுந்த ஈடுபாடு காட்டியதோடு ஆங்கிலத்திலேயே எழுதினர். தமிழிலிருந்து ஆங்கிலத்திற்கு மொழி பெயர்ப்பும் செய்தனர். இவ்வாறு மொழி பெயர்ப்புச் செய்யும் பொழுது குறிப்பிட்ட ஒரு வாசகர் குழுவைத் தம் கருத்திற் கொண்டனர். தமது மரபின் பழமையையும் பெருமையையும் இவ்வாசகர்களுக்கு நிரூபிக்க விரும்பினர்). இதற்கு மாறாக மறுமலர்ச்சியாளர்கள் பெரும்பாலும் தாய்மொழியில் பாண்டித்தியம் பெற்றோராயும் அம் மொழியில் எழுதுவோராயும் இருந்தனர். இவர்களது வாசகர்கள் உள்நாட்டுப் புத்திசீவிகளாவர். சம்பளம் பெறும் உயர் தொழில்களிலும் சுயமுயற்சிகளிலும் ஈடுபட்டிருந்த புத்திசீவிகள் பொதுவாக நிலவுடைமையாளர்களாகவும் உயர்குலத்தைச் சார்ந்தோராகவும் இருந்தனர். இன்னோர் வகையிற் கூறுவதானால் சமய விழிப்புணர்வையும், ஆர்வத்தையும் தேசிய மட்டத்திலும் உள்ளூர் மட்டத்திலும் காணக் கூடியதாக இருப்பதோடு, இவ்விரு போக்குகளினதும் ஆதரவாளர்களையும் பிரித்துணரக் கூடியதாகவும் உள்ளது. இவர்களை உயர் குழாத்தினர் (Elites) என்ற பதத்தால் விபரித்தல்

கூடுமாயின், தேசிய மட்டத்திலான உயர் குழா மொன்றையும் உள்ளூர் மட்டத்திலான உயர் குழாமொன்றையும் இனங்காணுதல் முடியும். இத்தகைய பிரிவு எமது ஆய்வுக்குப் பயன் தருவதேயெனினும், இக்குழுக்கள் ஒன்றுக் கொன்று தொடர்பற்ற இருவேறு எதிர்நிலைகள் அல்ல என்பதையும் மனத்தில் இருத்தல் அவசியம்.

இலங்கையில் இந்துமதத்தினரிடையே ஏற்பட்ட மறுமலர்ச்சி ஆறுமுக நாவலரின் (1822 - 1879) முன்னோடி முயற்சிகளின் விளைவே யாகும். இவ்வாண்டு அவரின் நூற்றாண்டு நிறைவு பெறுகின்றதென்பதும் இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது. தென்னக, இலங்கைத் தமிழரிடையே அவர்களது ஆன்மீகப் பாரம்பரியம் பற்றிய உணர்வைத் தட்டியெழுப்புவதற்கு அவர் ஆற்றிய பங்கினை விபரிக்க இது ஏற்ற இடமல்ல. வட இந்தியாவில் ஆரிய சமூகத்தை நிறுவிய தயானந்த சரஸ்வதியோடு (1824 - 1883) பலவகையிலும் ஒப்பிடக் கூடியவராக நாவலர் விளங்குகிறார். வேதசமயத் திற்கு வடக்கிலே தயானந்தர் ஆற்றியபணி எத்தகையதோ, அத்தகையதோர் சாதனையை நாவலர் இலங்கையிலும், தென்னிந்தியாவிலும் சைவ ஆகம நெறிக்கு ஆற்றினார். தமிழ் உரை நடையின் தந்தை, மேடைப்பேச்சின் தொடக்க கர்த்தா, ஆரம்ப இடைநிலைப் பாடசாலை மாணவர்களுக்குப் பாடநூல்களை எழுதியும் பதிப்பித்தும் வெளியிட்ட கிறிஸ்தவர் அல்லாத வர்களுள் முன்னோடி, உரைநூல் வல்லார், இலக்கணத்தில் புதுமை புகுத்தியவர், மூலபாடத் திறனாய்வின் முன்னோடி, சைவப் பாடசாலைகளை ஸ்தாபித்தவர் என்னும் பெருமைகளைச் சூடிக்கொண்ட நாவலர் தமிழ்ச் சைவ உலகில் ஒப்பாரும் மிக்காரும் அற்ற பெருமகனாகத் திகழ்ந்தவர். பேர்சிவல் பாதிரியாருடன் சேர்ந்து பைபிளைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தபோது பெற்றுக் கொண்ட அறிவினைத் துணைகொண்டு இந்து சமயக் கடவுளரையும் பிராமண நூல்களையும் கிண்டல் செய்து துண்டுப் பிரசுரங்கள் வெளியிட்டுப் பரிகாசம் பேசிய கிறிஸ்தவ மிசனரிகளை எதிர்த்துத் தாக்கினார். நாவலர் கிறிஸ்தவருக்கு எதிராகப் பிரசுரங்களை வெளியிட்டு, கிறிஸ்து மதத்தைத் தழுவினாரே மீண்டும் இந்துக்களாக்கும் முயற்சியிலும் ஈடுபட்டார். (இவ்விடத்தில் தயானந்த சரஸ்வதிக்கும் நாவலருக்கும் இடையே ஒரு ஒற்றுமையைக் காண முடியும்.) சுத்தி - மீளப் பெறுதல், திருப்பி மாற்றுதல் மூலம் இந்து சமயத்தில் ஏற்பட்ட பிளவுகளைச் சீர்செய்ய இருவரும் முயன்றனர். கண்டன எழுத்தாளர்

என்ற வகையில் நாவலருக்கு இணையானவர் வெகுசிலரே. இவ்வகையில் அவரைப் பலர் பின்பற்றினர். இவர்களிற் குறிப்பிடக் கூடியவர்கள் சிவசங்கர பண்டிதர் (1829 - 1891), செந்திநாதையர் (1848 - 1924) என். கதிரவேற்பிள்ளை (1814 - 1907) முதலியோராவர். நாவலர் பணிகள் சைவபரிபாலன சபையினதும், யாழ்ப்பாண இந்து உயர் பாடசாலையினதும் (1890) தோற்றத்திற்கு வழி வகுத்தன. இப்பாடசாலையே பின்னர் இந்துக் கல்லூரி எனப் பெயர்பெற்றது. 1899ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் வெளியான இந்து சாதனம் பத்திரிகை இதழொன்றன் ஆசிரியத் தலையங்கம் பின்வருமாறு மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிடுகிறது.

“சைவசமயம், இலக்கியம் ஆகியவற்றுக்கு அரும்பணிபுரிந்து, யாழ்ப்பாண வரலாற்றில் ஒரு திருப்புமுனையை ஏற்படுத்திய சிறி -ல - சிறி ஆறுமுகநாவலரால், இந்துக்களுக்காக இந்துக்கள் ஆரம்பித்த கல்லூரி பற்றிய எண்ணக்கரு முப்பது வருடங்களுக்கு முன்பே விதைக்கப்பட்டது. இவ்விடத்தில் ஒத்துழைப்பின்மை என்பது எமது தேசிய குணாம்சத்தின் ஒரு குறைபாடாகும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள வருத்தப்படுகிறோம். இக்குறைபாடும், வெசிலியன் மிசனரிகளின் எதிர்ப்புமே நாவலர் வண்ணார்பண்ணையில் ஒரு உயர் பாடசாலையை ஆரம்பித்தும் அதற்கு அரசாங்கம் நன்கொடையளிக்க மறுத்தமைக்குக் காரணமாயின. ஆனால், சைவ பரிபாலன சபை நாவலரின் சுருத்துக்கு நடைமுறைவடிவம் கொடுத்து 1880ல் யாழ்ப்பாண இந்துக் கல்லூரியை உருவாக்கியது.”

நாவலர் வகித்த ஈடிணையற்ற பங்கு சமய கல்வித்துறைகளுக்குள் மாத்திரம் அடங்கிவிடவில்லை. இவ்விரு துறைகளிலும் அவரது பங்களிப்பு தூரவிளைவுகளையுடையதும் தனித்துவம் வாய்ந்ததுமாகும். ஆனால் நாவலருக்கு, அவரது காலத்து ஏனைய சமய சீர்திருத்தவாதிகளிடம் காணப்படாத சமூகநோக்கு இருந்தது. மக்களிடையே மிகவும் பிரபலமற்றிருந்த யாழ்ப்பாண அரசாங்க அதிபர் துவைனத்திற்கு எதிரான பிரசாரத்திற்கு எவ்வித தயக்கமுமின்றிப் பின்னணியாக இருந்தார். 1876ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்திற் கடும் பஞ்சம் ஏற்பட்ட போது நிவாரண வேலைகளை ஒழுங்குசெய்தார். யாழ்ப்பாண, மட்டக்களப்பு விவசாய வர்த்தக சங்கத்தின் தோற்றத்திற்கும் நாவலர் காரணமாகவிருந்தார். இச்சங்கத்தின் முக்கிய நோக்கம் திருகோணமலை மாவட்டத்தில் விவசாயத்தை விருத்திசெய்வதாகும். மதுவிலக்கு இயக்கத்தின் முன்னோடியாகவும்

நாவலர் விளங்கினார். 1879 மே மாதம் சேர். முத்துக்குமாரசுவாமி இறந்த போது இலங்கைச் சட்டசபையில் ஏற்பட்ட வெற்றிடத்தை நிரப்புவதற்கான தேர்வில் பி.இராமநாதனை ஆதரித்துப் பிரசாரம் செய்தார். யாழ்ப்பாணத்திற் பிரபலம் பெற்றிருந்த பிரசித்த நொத்தாரிஸ்மார், பொறியியலாளர், விதானைமார், உடையார், வர்த்தகர்கள் ஆகியோரைக் கூட்டி பி. இராமநாதனை நியமிக்குமாறு கேட்டு, தேசாதிபதி லோங்டனுக்கு ஒரு விண்ணப்பம் எழுதினார். “சட்டசபையில் தமிழர் சமூகத்தின் நலன்களைக் கவனிப்பதற்காக ஓர் அங்கத்தவராக” இராமநாதனை நியமிக்கும் படி அவ்விண்ணப்பத்தில் நாவலர் கேட்டுக் கொண்டார். இவ்வாறு நாவலர் ஏற்படுத்திய சூழ்நிலையால்தான் இராமநாதன் அரசியலிற் தீவிரமாகப் பிரவேசிக்கவும் பொதுவாழ்வில் உச்சத்துக்கு வரவும் முடிந்தது.

இவ்வாறு நாவலர், சமயத்துறையில் தனக்கிருந்த ஆர்வங்களுடன் சமூகத்திற்கு அத்தியாவசியமாகத் தேவைப்பட்ட நடைமுறைச் செயற்பாடுகளை ஒன்றிணைத்தார். அவர் சமூக அரசியலையும் சமயத்தையும் ஒன்று கலந்தார், தமிழர் மத்தியில் ஏற்பட்ட கலாசார எழுச்சிக்கு இது மகத்தான பங்களிப்பாய் இருந்தது.

ஆனால் இதில் இன்னோர் அம்சமுண்டு. நாவலர் சென்னையில் பிரசங்கிப்பதிலும் நூல் வெளியிடுவதிலும் பலவருடங்களைக் கழித்தமை நினைவுகூரத்தக்கது. ஆனால் வேறு பலர். சிவை.தாமோதரம் பிள்ளை (1832 - 1901), விகனக சபைப் பிள்ளை (1863 - 1922), தி. கனக சுந்தரம் பிள்ளை (1863 - 1922) தி. சரவணமுத்துப் பிள்ளை, சபாபதி நாவலர் (1874 - 1907) போன்றோர், தங்கள் வாழ்நாளில் பெரும் பகுதியைத் தென்னிந்தியாவில் கழித்தவர்கள். அரசாங்க சேவையில் பதவி வகித்தவர்கள். பிற்காலத்தில் அரிதாகவே காணப்பட்ட ஆர்வத்துடன் தமது ஆராய்ச்சிகளைப் பிரசுரித்தனர். அடிக்கடி யாழ்ப்பாணத்திற்கு வந்து தமது கிராமங்களிற் பாடசாலைகளை நிறுவினர். ஏனைய யாழ்ப்பாணத்தவரும் சென்னையில் முன்னேற்றத்துக்கான வசதிகளைப் பெறும் பொருட்டு உதவினர். யாழ்ப்பாணத்துக்கும் சென்னைக்கும் இடையிலான இத்தகைய நெருங்கிய தொடர்புகள் புதியவையாகும். பொதுமையான பண்பாட்டு மரபையும் ஒரே மொழிபேசும் மக்களையும் கொண்ட இவ்விரு பிரதேசங்களுக்கிடையே பாரம்பரியமான தொடர்புகள் முன்னமேயே நிலவிவந்தன என்பது உண்மைதான். ஆனால் இத்தொடர்பு ஒழுங்கற்றவையாகவும்

இடைக்கிடை காணப்படுவையாகவும் உள்ளன. புலவர்களையும் அறிஞர்களையும் விட வியாபாரிகள், வீரர்கள், பிரயாணிகள் ஆகியோரே இத்தொடர்புகளுக்குக் காலாயிருந்தனர். பிரித்தானியர் காலத்தில் ஏற்பட்ட, இந்தியாவிற்கு அடிக்கடி செல்லக்கூடிய பிரயாண வாய்ப்புகள் பழைய தொடர்புகளைப் புதுப்பித்தது மாத்திரமல்லாமல் குணாம்சத்தில் வேறுபட்ட உறவுகளுக்கும் வழிவகுத்தன. புதிய பாரதூரமான மாற்றங்களை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்த தென்னகத் தமிழர்களிடையே வாழ்வதும் வேலை செய்வதும், இலங்கைத் தமிழ் அறிஞர்களுக்கு நவீனயுகத்தில் ஏற்படும் இயக்கங்களையும் கருத்துக்களையும் கண்டுணர வாய்ப்பளித்தது. இவ்வறிஞர்கள் தம்மைத் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் முக்கிய பிரிவினராய்க் கருதித் தாம் அதிலிருந்து பெற்றுக் கொண்ட அளவு பங்களிப்பும் செய்தனர். உண்மையில் நாவலர் காலத்திலும் அதற்கு முன்று தஸாப்தங்கள் பின்னரும் சென்னை இலக்கிய உலகை “யாழ்ப்பாணக் குழாத்தினரே” ஆக்கிரமித்திருந்தனர். காலஞ்சென்ற ஏ.வி.சுப்பிரமணிய ஐயர் (1990-1976), சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளையைப் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்கூற்றில் வாழ்ந்த முக்கியமான தமிழறிஞர் எனச் சரியாகவே கணித்தார். “அவர் யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழறிஞர் குழாத்தைச் சார்ந்தவர்”. ஆறுமுக நாவலருக்கு அடுத்து முக்கியமானவர்; தமது இலக்கிய நூல்களில் ஆறுமுக நாவலரின் செல்வாக்கைக் கணிசமான அளவு பிரதி பலித்தவர். சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் 1858ம் ஆண்டு நடைபெற்ற பி.ஏ. பரீட்சையில் சித்திபெற்ற இருவரில் ஒருவர் சிவை.தாமோதரம் போகிற போக்கில் கவனிக்கத்தக்கதாகும். மற்றவர்கூட யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த விஸ்வநாதபிள்ளை (1820 - 1880) ஆவர், பிற்காலத்தில் சிவை. தாமோதரம்பிள்ளை சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் சிற்றிகேற் அங்கத்தவராகவும் “சென்னை அரசாங்கத்துக்குத் தமிழ் சம்பந்தமான விடயங்களில் ஆலோசகராகவும் விளங்கினார்.”

“யாழ்ப்பாணத்து அறிஞர்கள்”, தமது பிரசங்கம், சுற்பித்தல், விவாதம், பதிப்பு, நூல் வெளியீடு போன்றவற்றால் தம்மை, தமிழ் நாட்டில் நிலை நிறுத்திக்கொண்ட அதேசமயம் அவர்கள், அங்கு நடந்துகொண்டிருந்த கலாசார தேசிய இயக்கத்தால் கவரவும்பட்டனர். கோல்ட்வெல் பாதிரியாரின் (1814 - 1891) திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் (1856, திருத்திய பதிப்பு 1958) என்னும் நூலால் நாவலர் பாதிப்புற்றவராகக் காணப்படாவிடினும்

தாமோதரம் பிள்ளையும் ஏணையோரும் அந்நூலின் பதிப்புக்கு உட்பட்டவராகக் காணப்படுகின்றனர். நான் இது பற்றி வேறொரிடத்தில் ஆராய்ந்துள்ளதால் இவ்விடத்தில் அதிகம் கூறத்தேவையில்லை. சமஸ்கிருதம், இந்தோ ஆரியமொழிகள், திராவிட மொழிகள் ஆகியவற்றின் எதிரெதிரான தனித்தன்மைகளையும் அம்மொழிகளின் பழமையையும் பற்றிக் கோல்ட்வெல் கூறுகிறார். இதன் மூலம் நொபட் கோல்ட்வெல் ஏற்படுத்திய கருத்தோட்டங்கள், இயக்கங்கள் ஆகியவற்றின் பின்விளைவுகள் மொழியியற் துறைக்கு அப்பாற்பட்டவையாக அமைந்தன.

தமிழ்மொழியின் பொற்கால வரலாற்றைக் கட்டியெழுப்புவதில் கோல்ட்வெல் மாத்திரம் தனியே ஈடுபடவில்லை. வேறு ஐரோப்பிய மிசனரிகளும் திராவிடம் பற்றிய கருத்துக்களை முன்வைத்தனர். ஆனால் கோல்ட்வெல்லின் ஒப்பிலக்கணமே இக்கருத்தை மேலும் மேலும் வலுப்படுத்தியது. சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை தாம் பதிப்பித்த கலித்தொகை (1887) வீரசோழியம் (1895) போன்ற பழந்தமிழ் நூல்களுக்கு எழுதிய நீண்டவையும் வாதப் பிரதிவாதங்களுக்கு உட்பட்டவையுமான பதிப்புரைகளில் கோல்ட்வெல்லின் திராவிடம், தமிழ் பற்றிய உறுதியான கருத்துக்களை எதிரொலிக்கிறார். பண்டைய தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்கள் மாத்திரமன்றி அவற்றின் ஊடகமான தமிழ்மொழியும் நன்மதிப்புக்கு உட்பட்டது. 'தமிழரின்' நவீன மொழி உணர்வினை இக்காலப்பகுதியிலிருந்து காண முடியும். இவ்வியக்கத்தின் போஷகர் ஒரு கிறிஸ்தவ மிசனரியாகவிருந்தது முரண்கவை ஆகும்.

தென்னிந்தியாவிலும், தமிழ்நாட்டிலும் 1880 களில் வாழ்ந்த தமிழ் உயர்குழாத்தினர் தமது மொழி, பண்பாடு, வரலாறு பற்றி மிகவும் ஆர்வமுடையோராய் இருந்தனர். திருவாங்கூர் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியில் தத்துவப் பேராசிரியராக விருந்த வி. சுந்தரம்பிள்ளையின் செய்யுள் நாடகமான மனோன்மணி (1891) இவ்வார்வத்தைக் குறிக்கும் ஒரு மைல்கல்லாகும். பெரிதும் புகழப்படும் இந்நாடக இலக்கியத்தில் ஆசிரியர் தமிழ் மொழியைத் தேவதையாக உருவாக்கிறார். தமிழ் மொழி தெய்வத்தன்மை பொருத்தியதாகவும், புனிதமானதாகவும் கூறப்படுகிறது. தென்னிந்தியாவில் ஏற்பட்ட இத்தகைய கருத்தோட்டங்களிலும், நிகழ்ச்சிகளிலும் இலங்கைத் தமிழரின் முழுமையான பங்குபற்றலும் பங்களிப்பும் காணப்பட்டன. மொழி, பண்பாடு பற்றி வளர்ந்து வந்த விழிப்புணர்வின் குறியீடுகளாக இரு சஞ்சிகைகள்

வெளிவரத் தொடங்கின. ஒன்று சித்தாந்த தீபிகை (1897 - 1913) மற்றையது தமிழியன் அன்றிகுவரி (Tamilian Antiquary) 1907 - 1914 இவ்விரு சஞ்சிகைகள் பற்றிச் சமகால ஆராய்ச்சியாளர் ஒருவரின் அவதானிப்பு விடயத்தைத் தெளிவுபடுத்துகிறது.

“தமிழ் மறுமலர்ச்சியின் மகோன்னத காலப் பகுதியான இரு தஸாப்தங்களை இவ்விரு சஞ்சிகைகளும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன. ஐரோப்பிய அறிஞர்களின் நுண்திறத்தாலும் உணர்ச்சியார்வத்தாலும் வழிநடத்தப்பெற்ற தமிழறிஞர்கள் தமிழ் இலக்கியத்திலும் தமிழ் மொழியிலும் வளர்த்துக் கொண்ட ஆர்வத்தை இக்காலப் பகுதி குறிக்கிறது... இவ்விரு சஞ்சிகைகளும் தமிழரிடையே அவர்களது மொழியிலும் இலக்கியத்திலும் அக்கறையையும் இலக்கிய பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்தில் சமூக நம்பிக்கை உணர்வையும் ஏற்படுத்தியதில் மிகப் பெரும் பங்காற்றின.”

இங்கு நாம் கவனிக்கவேண்டிய விடயம் யாதெனில் ஈழத்துத் தமிழறிஞர் இவ்விரு சஞ்சிகைகளின் வெளியீட்டில் தீவிரமாகப் பங்கு பற்றிய மையாகும். சித்தாந்த தீபிகைக்கு ஜே.எம். நல்லசாமிப் பிள்ளையும் (1864 - 1920) தமிழியன் அன்றிக் குவரிக்கு டி. சவரிராயபிள்ளையும் (1854 - 1923) ஆசிரியராக இருந்தனர். முன்னையவர் மாவட்ட நீதிபதி, மற்றவர் திருச்சியில் சென். ஜோசப் கல்லூரியில் விரிவுரையாளராக விருந்தவர். இச்சஞ்சிகைகளை மேலோட்ட மாகத்தன்னும் பார்க்கும்போது இலங்கைத் தமிழரின் பங்களிப்பின் இயல்பையும் அளவையும் கண்டுணரமுடியும். பொன். அருணாசலம், பொன். இராமநாதன், எஸ். டபிள்யூ. குமாரசாமி (1875 - 1936), அ.முத்துத் தம்பிப்பிள்ளை (1858 - 1917), வி.ஜே.தம்பிப்பிள்ளை. ரி. பொன்னம்பல பிள்ளை போன்றோரும் வேறு சிலரும் இச்சஞ்சிகைகளுக்குத் தொடர்ந்து எழுதிவந்தனர். பி.ஏ. என்ற முதலெழுத்துக்களுடன் பொன். அருணாசலத்தின் மொழிபெயர்ப்புகள் இச்சஞ்சிகை களில் வெளியாகின. நல்லசாமிப் பிள்ளை நாவலரின் அபிமானி; இலங்கைத் தமிழ் அறிஞர்களின் ஆராய்ச்சிகளை அருமையுடன் பாராட்டியவர், பண்டிதர் சவரிராயபிள்ளை தமிழ்நாட்டில் முக்கியமான பதவிகள் வகித்த ஒரு யாழ்ப்பாணத்தவரால் தூண்டப்பட்டவர். ஒருவர் திருவாங்கூர் ஆயத்துறை அத்தியட்சகராகவிருந்த தா. பொன்னம்பலபிள்ளை; மற்றவர் இவரது சகோதரர் தா. செல்லப்பாபிள்ளை; திருவாங்கூரில் நீதிபதியாகப் பதவி வகித்தவர். தா.பொ. மாசிலா மணிப்பிள்ளை பொன்னம்பல

பிள்ளையின் புதல்வர். இவரும் தமிழியன் அன்றிக்குவரிக்குக் கட்டுரைகள் எழுதினார். வேலையிலிருந்து இளைப்பாறி இலங்கைக்குத் திரும்பியபின் செல்லப்பாபிள்ளை சைவபரி பாலன சபையின் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டார்.

பண்டிதர் சவரிராயர் பற்றிய செய்தி எமக்கு இன்னோர் உண்மையை உணர்த்துகிறது. பண்பாட்டு விழிப்புணர்வு, இந்து இயக்கமாகவே தொடங்கி சைவ அறிஞர்களால் முன்னெடுத்துச் செல்லப்பட்டாலும் அதனுடைய குணாம்சம் பின்வந்த ஆண்டுகளில் மாற்றமடைந்தது. கிறிஸ்தவ மிசனரி அறிஞர்களும் (கோல்ட்வெல், பேர்ச்சிவல், பவர், போப், எல்லிஸ்) சவரிராயர் போன்றோரும், கிறிஸ்தவர்களும் இவ்வியக்கத்தில் இணைந்தனர். மேலும் சமயத்திற்கு அளிக்கப்பட்ட முக்கியத்துவம் சமயத்திலிருந்து மொழிக்கு மாறிய மையால் இது வரை சைவசமயத்திற்கு இருந்த முதன்மையும் குறைந்தது (உண்மையில் சவரிராய பிள்ளையின் காலத்திலிருந்து இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் எல். சுவாமிகண்ணுபிள்ளை (1865 - 1925) ஞானப்பிரகாச சுவாமிகள் (1875 - 1947) டாக்டர் ரி. ஐசக் தம்பையா, சேவியர் தனிநாயக அடிகள் ஆகியோரின் தீவிர பங்களிப்பு தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கத்தில் கிறிஸ்தவர் ஊடுருவி விட்டனர் என்ற குற்றச்சாட்டு சில சமயம் எழுவதற்கும் வழி வகுத்தது.

மேற்கூறப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் இலங்கையில் ஐயத்துக்கிடமின்றிப் பல தாக்கங்களை ஏற்படுத்தின. தமிழ்மொழியில் இருந்த அக்கறை பல்வேறு வழிகளிலும் வெளிப்பட்டது. மொழிப் பாதுகாப்பையும் வளர்ச்சியையும் கருதிச் சங்கங்களும் சபைகளும் அமைக்கப் பட்டன. 1898ஆம் ஆண்டு ஆறுமுகநாவலரின் மருமகரும் மாணாக் கருமாகிய த. கைலாச பிள்ளையால் (1882 - 1939) யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழ்ச்சங்கம் அமைக்கப் பட்டது. இதனாற் கவரப்பட்டே இராமநாத மாவட்ட பழவனந்தம் ஜமீந்தார் பாண்டித் துரைத்தேவரால் (1867 - 1911) 1901ம் ஆண்டு மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் நிறுவப்பட்டது என்னும் செய்தி சுவை பயப்பதாகும். இப்போக்கு அடுத்த சில தஸாப்தங்களில் பிரபல்யமடைந்தது. 1942ம் ஆண்டு கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் நிறுவப் பட்டது. தமிழ்மொழி, இலக்கியம் ஆகியவற்றின் பல்வேறு அம்சங்கள் தொடர்பான மகாநாடு களும் கூட்டங்களும் அடிக்கடி நடைபெற்றன. அத்தகைய ஒரு கூட்டம் யாழ்ப்பாணத்தில் 1922ல் ரிட்ஜ்வேமண்டபத்தில் செ. கனகசபைப்பிள்ளையின்

தலைமையில் நடைபெற்றது. இதுவே யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்த முதலாவது பெரிய இலக்கிய மகாநாடாகும். இம்மகாநாட்டுக்காக சென்னை யிலிருந்து சில பிரமுகர்கள் அழைக்கப்பட்டிருந்தனர். இவர்கள் கலாநிதி எஸ். கிருஷ்ணசாமி ஐயங்கார், கா. சுப்பிரமணியபிள்ளை (1889 - 1945) தமிழ் மறுமலர்ச்சியாளர் பி.வி. மாணிக்கநாயக்கர், (1871 - 1931) நாவலாசிரியர். அ. மாதவையா (1872 - 1925) போன்றோர். சேர். வைத்தியலிங்கம் துரைசாமி இரண்டாம்நாள் மகாநாட்டுக்குத் தலைமை வகித்தார். மகாஜனக் கல்லூரியின் ஸ்தாபகரும், புலவரும், நாடகாசிரியருமான தெ.அ. துரையப்பா பிள்ளை இம்மகாநாட்டில் தீவிர பங்கெடுத்தார். இதே வருடத்திலே யாழ்ப்பாணத்தில் ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கமும் தொடங்கப்பட்டது.

தமிழ்மொழியின் வளர்ச்சியைப் போன்ற சமாந்தரப் போக்கு தமிழரின் தேசியத் சமயத் தத்துவமாகக் கொள்ளப்பட்ட சைவசித்தாந்தத்திலும் காணப்பட்டது. சைவசித்தாந்தம் நாவலரால் புனர்நிர்மாணம் பெற்றதையடுத்து நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் சமயத்தை ஆதரிக்கும் பல்வேறு சபைகளும் தோன்றின. யாழ்ப்பாண சைவபரிபாலன சபைபற்றி ஏற்கனவே கூறப் பட்டது. 1905ம் ஆண்டில் தென்னிந்தியாவில் சைவ சித்தாந்த சமாஜம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. தென்னிந்தியாவில் இது காலவரை சைவ மடாலயங்களே சைவசமயம் தத்துவம் ஆகியவற்றுக்குப் பாதுகாவல்களாக விளங்கின. ஆனால் தற்போது சாமான்ய மனிதர்களும் சமயத்தைப் பாதுகாப்பதைத் தமது கட்டாயக் கடமை என எண்ணினர். சைவசித்தாந்தத்தின் முன்னேற்றத்துக்கு வழி வகுக்கும் ஒரே ஒரு முக்கிய ஸ்தாபனமாகவும் சமாஜம் கருதப் பட்டது. இலங்கையைச் சேர்ந்த பல முக்கிய அறிஞர்கள் அதில் பிரதான பங்கு வகித்தனர். பல தமிழறிஞர்கள் சமாஜத்தில் விரிவுரையாற்றுவதற்கு அடிக்கடி அழைக்கப் பட்டனர். அதன் வருடாந்தக் கூட்டங்களுக்கும் தலைமை வகித்தனர். ஜே. எம். நல்லசாமிப் பிள்ளை இச்சமாஜத்துடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவராயிருந்தார்.

சமூகவியல் ரீதியாக நோக்கும்போது மேலே விபரிக்கப்பட்ட மொழி, பண்பாட்டு விழிப்புணர்வு, மத்தியதர வர்க்கத் தமிழருடையது என்பதும் இதற்குத் தலைமை தாங்கியது உயர் மத்தியதர வர்க்கத்தினரே என்பதும் தெரியவரும். சமயத்துறையில் ஏற்பட்ட இவ்விழிப்பு பின்னர் மொழி பண்பாட்டுத்துறைகளுக்கும் பரவியது.

அடிப்படையில் இது காலனித்துவ ஆதிக்கத்துக் கெதிரான கலாசார தன்னுறுதிப்பாடாகும். இக்கலாசார விழிப்புணர்வு, மத்தியதரவர்க்கத்து இலட்சியங்களினதும் விழுமியங்களினதும் அணைசுவராகவும் அவ்வகுப்புக்குத் தேவையான தலைமைத்துவத்துக்கு உரிய படிமத்தைக் கொடுப்பதாகவும் அமைந்திருந்தது. மேலும் தெளிவாகக் கூறுவதானால் இக்கலாசார நடவடிக்கைகள் குறிப்பிட்ட எல்லைகளுக்குள் அடங்கியிருந்தன. இன்று - பின்னோக்கிப் பார்க்கும் போது பழைய சமூகத்தில் நிலை பேறுற்ற அமைப்பின் பகுதியாகவிருந்த தமிழ்ப்பண் பாட்டின் சில அம்சங்களையே மத்தியதரவர்க்கம் புனர்மைத்தது என்பதை உணரமுடியும். நடை முறைத் தேவைகளுக்கு ஒவ்வாத போதும் (சேர். பொன்னம்பலம் இராமநாதனும் அவருடைய மருமகனும் அரசியல் வாரிசுமாகிய எஸ்.நடேசனும் செந்தமிழிற் பேசும் பாணியைக் கையாண்ட போதும்) மொழியைப் பொறுத்த வரை செந்தமிழே அதிக அக்கறைக்கு உட்பட்டது. செந்தமிழே சங்கங்கள் தொடங்குவதற்கும் மாநாடுகள் கூட்டு வதற்கும் அடிப்படையாகவும் அமைந்தது. பரதநாட்டியம், கர்நாடக சங்கீதம் ஆகியவை ஒரு பண்பட்ட தமிழ்ப் பெண்ணுக்குரிய கலைத் தேவைகளாயிருந்தன. பரத நாட்டியமும் சங்கீதமும் தமிழரின் தனிப்பெரும் கலையாக்கங்களாகக் கருதப்பட்டன. இவை விரைவில் மத்திய தரவர்க்கத் தமிழரின் முழுக்கவனத்தையும் சுவர்வனவாகவும் மாறின. குறிப்பாக 1920களின் ஆரம்பத்தில் பரதஜயர், ருக்மணி அருண்டேல் போன்றோரின் முயற்சியால் பரதநாட்டியம் புனர்ஜன்மம் பெற்றது. ஜி. வேங்கடாசலம் என்பவரின் விமர்சனக் கட்டுரைகள் இந்நடன வடிவத்தின் மரபுகளுக்கு மேலும் வளம் சேர்த்தன. 18ம் 19ம் நூற்றாண்டுகளில் பரதநாட்டியத்தின் நிலை தாழ்வுற்றிருந்தது. 'சதிர்' என்று அழைக்கப்பட்ட அதனைத் தாசிகளும் பொதுமகளிருமே ஆடினர். ஆனால் ஜி. வேங்கடாசலத்திலிருந்து பேராசிரியர் வி. ராகவன் வரை அறிஞர்களும் விமர்சகர்களும் பரதநாட்டியத்தின் புனர் எழுச்சிக்காக உழைத்தனர். ஆனந்தக்குமாரசாமியின் எழுத்துக்களில் அது மேலும் வளர்ச்சியும் உயர்ச்சியும் பெற்றது. அவரது ஆரம்பகால நூல்களான *The Mirror of Gesture* (1917) *Dance of Shiva* (1918) ஆகியவை பரதநாட்டியம் பற்றி எழுதுவோருக்கு உந்துதலாக அமைந்தன. கர்நாடக இசையும் பரதநாட்டியத்துடன் சேர்ந்து தெய்வீகக் கலை என்ற அந்தஸ்தைப் பெற்றது. தமிழ்மொழி, பரதம், கர்நாடக இசை என்பவை ஏற்கனவே

வரையறைகளைப் பெற்றிருந்ததால் இவற்றில் புதிய பரிசீலனைகளோ புத்தாக்கமோ இடம் பெறமுடியாமல் போனது. இக்கலைகளில் பயிற்சியும் ஞானமும் பெறவிரும்புவோர்க்கு முற்கூட்டியே சில தகுதிகளும் வசதிகளும் இருக்க வேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. உயர் வர்க்கத்தாரே இவற்றைப் பெற்றிருத்தல் கூடு மெனவும் கருதப்பட்டது. இதன் விளைவாக மக்களிடையே வழங்கிவந்த ஜனரஞ்சமான கலைகள் ஆர்வலரும் ஆதரவாளரும் இன்மையால் அழியும் நிலை எய்தின. இதனால் ஐம்பதுகளின் பிற்பகுதி, அறுபதுகளின் முற்பகுதி வரையிலும் நாட்டார் கலைகள் என விபரிக்கப்படும் ஜனரஞ்சகக் கலைகள் பற்றி ஆராயவோ அவற்றை வளர்க்கவோ எத்தகைய இயக்கங்களும் இருக்கவில்லை. இவ்வாறு நாட்டார் இலக்கியத்திலும் கலைகளிலும் ஆர்வமற்ற நிலையானது கலை இலக்கியப் புரவலர்களின் வர்க்க அடிப்படையை ஐக்கியத்துக்கிடமின்றி எடுத்துக் காட்டுகின்றது. "புராதனத் தெய்வீகக் கலைகள்" எத்தகைய அரசியல் கலப்புக்கோ, சமூக சீர்திருத்தம் அல்லது சமூக மாற்றத்துடன் தொடர்புள்ள எத்தகைய கருத்துக்கோ உட்படாமல் பேணப்பட்டன. வேறுவகையிற் சொன்னால் புதிய புதிய கருத்துக்களை உள்வாங்கியும் அவற்றுக்கு உருவம் கொடுத்தும் இதனால் காலத்துக்குக் காலம் புத்துயிர் பெற்றும் வந்த கலை வடிவங்கள் உயர் மத்தியதர வர்க்கத்தினால் அந்தஸ்துச் சின்னங்களாகவும் இனத்தனித்துவத்தின் சிறப்புக் கூறுகளாகவும் முத்திரையிடப்பெற்றன எனலாம்.

1950 கள் வரை இதுவே தமிழரது மொழி, பண்பாடு பற்றிய விழிப்புணர்வின் இயல்பாக இருந்தது. தமிழறிஞர்களும், இலக்கிய கர்த்தாக்களுமான ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை (1899 - 1978), சோமசுந்தரப் புலவர் (1878 - 1953), மு. நல்லதம்பிப் புலவர் (1896 - 1958), துரையப்பாபிள்ளை முதலியோர் எப்போதுமே சிங்களத்தையும் தமிழையும் ஒற்றுமைப்பட்ட தாய்நாட்டின் இரு கண்களாகவும், இரு சகோதரிகளாகவும், இரு தோழியராகவும் கண்டு போற்றினர்.

சுதந்திரத்திற்குப் பின்னர் ஏற்பட்ட அரசியல் விருத்திகள் இத்தகைய நிலைமையை மாற்றத் தொடங்கின. இந்திய வம்சாவழியினரான 900,000 தமிழர்களுக்கு வாக்குரிமை மறுக்கப்பட்டதும், தொடர்ந்து வந்த பாராளுமன்றத் தேர்தல்களில் சிங்களவருடைய பிரதிநிதித்துவம் தொடர்ச்சியாக அதிகரித்ததும் தமிழர்கள் தம்மைத் தேசிய சிறுபான்மை இனமாக உணர வழிவகுத்தன.

1952ல் கொழும்பில் தமிழர் பண்பாட்டுச் சங்கம் தொடங்கியது ஒரு தற்செயல் நிகழ்வல்ல. இச்சங்கத்தின் நோக்கம் தமிழர் பண்பாடு, வரலாறு முதலியவற்றை இலங்கையில் மாத்திரமன்றி, உலகின் ஏனைய பகுதிகளிலும் பரப்புவதற்கும்.

இக்காலத்துப் பண்பாட்டு விழிப்புணர்வின் சில அம்சங்கள் கவனத்தைக் கவர்வனவாகும். தென்னிந்தியா 'சொந்த நாடாக'த் தொடர்ந்து கருதப்பட்டபோதும், அதன் முக்கியத்துவம் குறைந்து வந்தது. இலங்கைத் தமிழரின் பண்டைய சமகால வரலாற்றில் கவனம் செலுத்துதல் தவிர்க்க முடியாத தேவையாகவிருந்தது. தென்னிந்தியத் தமிழருக்கும் இலங்கைத் தமிழருக்கும் இடையே பல பொதுமையான இணைப்புகள் இருந்த போதும் இருநாட்டு மக்களும் வெவ்வேறு அரசாங்கங்களின்கீழ் வெவ்வேறு பிரச்சினைகளுக்குட்பட்டு வாழ்பவர்கள், இருநாடுகளுக்கும் இடையில் உள்ள மொழிவழக்கு வேறுபாடுகளும் தெளிவானவை, எனவே முதற்தரமாக இலங்கைத் தமிழர்கள் இந்நாட்டில் அதிக அக்கறை காட்டத் தொடங்கினர். இந்த அக்கறை தமிழர் கண்ணோட்டத்தில் அமைந்தது என்பதில் ஐயமில்லை. இலங்கைக்குத் தமிழர் எப்போது, எங்கிருந்து வந்தனர்? அவர்கள் இந்நாட்டின் பூர்வீகக் குடிகளா? தமிழருக்கும் சிங்களவருக்கும் இடையிலான உறவு யாது? இந்நாட்டின் கலாசார பண்பாட்டுத் துறைக்குத் தமிழரின் பங்களிப்பு யாது? இத்தகைய வினாக்கள் அடிக்கடி கேட்கப்பட்டன. இக்காலத்திற்கு முந்திய தலாபத்தங்களில் முதலியார் சி. இராச நாயகம் (1870 - 1940), ஞானப்பிரகாச சுவாமிகள், அ. முத்துத்தம்பி, கே. வேலுப்பிள்ளை (1810 - 1944) போன்றோரும் ஏனையோரும் தமிழர் வரலாற்றில் அக்கறை காட்டியிருந்தனர். ஆனால் அவர்கள் வரலாற்றைக் கல்விக் கண்ணோட்டத்திலேயே நோக்கினர். ஆனால் 50ம் ஆண்டுகளில் எழுதப்பட்ட வரலாறுகள் கல்விக் கண்ணோட்டத்திற்கு அப்பாலும் சென்றன. எழுப்பப்பட்ட வினாக்கள் உணர்வு பூர்வமான ஈடுபாட்டையும் காலத்தின் தேவையையும் உணர்த்தின. பேராசிரியர் க.கணபதிப்பிள்ளை (1903 - 1968) 1956ல் சங்கிலி என்னும் நாடகத்தை வெளியிட்டார். இலங்கைத் தமிழர் வரலாறு என்ற தலைப்பில் அதற்கு ஒரு முன்னுரையும் எழுதினார். இதனை அடுத்து 1958ல் சி.எஸ். நவரத்தினத்தில் Tamils and Ceylon என்ற நூல் வெளிவந்தது. 1959ம் ஆண்டு கே. நவரத்தினத்தின் Tamil Elements in Ceylon Culture என்ற நூலும்

வெளிவந்தது. இந்த ஆர்வம் வரலாற்றுத் துறையுடன் மட்டும் அடங்கி விடவில்லை. ஆனந்த குமாரசாமியின் பக்தரும் அவரது நூல்களைத் தமிழில் பிரபலியப்படுத்தியவருமான கே. நவரத்தினம் (1898 - 1962) இலங்கையிற் கலைகளின் வளர்ச்சி என்ற தமிழ் நூலை 1954ல் வெளியிட்டார். இத்தகைய போக்கு தொடர்ந்து வளர்ந்தது. இக்காலத்து ஆராய்ச்சிகள் பல Tamil Culture (1952 - 1966) என்ற சஞ்சிகையில் வெளிவந்தன. இச்சஞ்சிகைக்கு இலங்கையரான சேவியர் தனி நாயகம் ஆசிரியராக இருந்தார். இது சென்னையில் அச்சிடப்பட்டு வெளிவந்தது. ஏ.ஜே. வில்சனுடைய Culture and Language Rights in the Multinational society (1953) தனிநாயகத்தின் Tamil Culture - It's past it's present and its future with special reference to Ceylon (1955) டபிள்யூ. பாலேந்திராவின் Trincomali Bronzes (1953), எஸ்.கே. குண சேகரத்தின் Early Tamil Cultural Influences in South East Asia (1957) முதலிய கட்டுரைகள் இச்சஞ்சிகையில் வெளியானவையே. இக்கால உணர்வுப் போக்கிற்கு ஏற்றவகையில் எச். டபிள்யூ. தம்பையா The laws and Customs of Ceylon Tamils என்ற நூலைக் கூறலாம். பொதுவாகக் கூறுவ தானால் தமிழர் பண்பாடு பற்றிய கருத்தோட்டம் பரந்த விளக்கத்தையும் உட்பொருளையும் பெற்றது. சி.சீவரத்தினத்தின் The Tamils in Early Ceylon (1964) என்ற நூல் இதற்கு உதாரணமாகும் இது மாத்திரமன்றித் தமிழ்ப் பகுதிகளின் பொருளா தாரத்தை விருத்தி செய்யவும் புனரமைக்கவும், உலகத் தமிழரிடையே ஒருமைப்பாட்டை ஏற்படுத்தவும் முயற்சிகள் நடைபெற்றன. இக்காலப் பகுதியில் இருந்தே தமிழர் பண்பாட்டு இயக்கம் அரசியல் ரீதியானதாகவும் தனது வர்க்க குணாம்சத்தையும் தத்துவச் சார்பையும் வெளிக்காட்டு வதாகவும் மாறியது.

இக்காலக் கட்டத்திலேயே முதன் முதலாகக் கலை இலக்கிய இயக்கம் இதுவரை எதுவித அக்கறைக்கும் உள்ளாகாத, மரபுரீதியாக ஒடுக்கப்பட்டுவந்த பிரிவினரையும் மனங்கொள்ளத் தொடங்கியது. தென்னிந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் சுதந்திரத்திற்குப் பிற்பட்ட நிலைமைகள், தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினர் மத்தியிலிருந்து எழுந்த தாளர் தோன்றுவதற்கு வழிவகுத்தன. இவர்களிற் பலர் சுரண்டலுக் கெதிரான போராட்டத்தில் ஈடுபடுவதற்கும் தமது கருத்துக் களையும் அனுபவங்களையும் சுதந்திரமாக வெளிப்படுத்துவதற்கும் உரிய உலக நோக்கையும் நம்பிக்கையையும் அளித்த மாக்ஸிஸத்தின் பாலும்,

கம்ப்யூனிஃ இயக்கங்களின்பாலும் கவரப்பட்டனர். அவர்களது இலக்கியக் கல்வித்தரம் குறைவாக இருப்பது எதிர்பார்த்தற்குரியதே. ஆனால் அவர்கள் இதுவரை இலக்கியத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டிராத மொழி வழக்குகள், மரபுத்தொடர்கள் என்பவற்றைப் பயன்படுத்திப் புதிய தரிசனங்களையும் புதிய அனுபவங்களையும் நாவல், கவிதை, நாடக வடிவங்களாகச் சிருஷ்டித்தனர். பாடசாலையில் கற்பிக்கப்பட்ட “சரியான” தமிழ் பற்றியோ பண்டைய செந்தமிழ் பற்றியோ அவர்கள் அக்கறை கொள்ளவில்லை. செந்தமிழையும் அதன் ஆதரவாளர்களையும் வெளிப்படையாகவே எள்ளி நகையாடினர். அவர்களுக்கு மொழிக் கட்டுப்பாடுகள் சமூக அரசியல் ஒடுக்கு தலுடன் தொடர்புள்ளனவாகவும் அதனால் அவை தகர்த்தெறியப்பட வேண்டியனவாகவும் தென்பட்டன. ஹரிசன் (Harrison) என்பவர் வேறோரிடத்தில் பின் வருமாறு பொதுப்படையாகக் கூறியதை இங்குக் குறிப்பிடுவது பொருத்தமானதாகும்.

“வர்க்க வேறுபாடுகள் மொழி வேறுபாடுகளுடன் ஒத்துப்போகும் இடத்தில் மொழி முரண்பாடுகள் சமூக முரண்பாடுகளுடன் ஒத்துப்

போகக் கூடியதாக இருப்பதுடன், அவை சமூக முரண்பாடுகளைக் கூர்மையடையச் செய்கின்றன. கீழ்மட்ட மக்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கும் போது அல்லது அவர்கள் சமூகத்தின் அரசியல் பொருளாதாரப் பலத்தில் பெரும் பங்கு வகிக்கும் போது, அவர்கள் சமூகத்தில் உயர்ச்சி பெறுதலின் ஒரு பகுதியாக மொழித்தகராறுகள் அமைகின்றன.”

தமிழரின் கலாசார தேசியம் இன்று முக்கியமான திருப்புமுனையில் உள்ளது. தனக்கு முன்னுள்ள இரு வழிகளில் ஏதாவது ஒன்றை அது தேர்ந்தெடுக்க வேண்டியுள்ளது. ஒன்று: கலாசாரத் தனிமைப்பாடு, மேலாதிக்கம் ஆகிய வற்றைச் சார்தல். மற்றது: பெரும்பான்மைச் சமூகத்துக்கும் தமக்கும் பொதுப்படையான அம்சங்களை இனங்கண்டு ஜனநாயக முறையிலான வாழ்க்கை மலர உழைத்தல். இவற்றில் எதைத் தேர்வது என்பது வெளிப்படையானது. ஆனால் இதற்கு, ஒடுங்கிய இன நலன்களைத் துறந்துவிட்டு, மனிதனை மனிதன் சுரண்டாத சமூக ஒழுங்கை நோக்கிச் செல்லும் தேசியப் போராட்டம் ஒன்றை இரு இனங்களும் இணைந்து மேற்கொள்ளல் தவிர்க்கமுடியாததாகும்.

- 'இலங்கையில் இனத்துவமும் சமூக மாற்றமும்' பக்கம் 181-195.

விசாலாட்சி மருத்துவ யூங்கா & மருத்துவமனை

பலவகை சிறப்பு சிகிச்சை நடுவம்

VISALACHI MEDICAL PARK & HOSPITAL

Multi Speciality Consultation Centre

அலிசா ஆய்வகம்

முழுவதும் கணினி மயமாக்கப்பட்ட
இரத்த பரிசோதனை நிலையம், இ.சி.ஜி

ALISHA DIAGNOSTIC CENTER

Fully Computerised Clinical Lab Attached With Semi Auto Analyser

விசயா மருந்தகம் & விசயராணி மருந்தகம்

771, விராசம்மாரு சாலை, 345, முனியப்பிள்ளை தெரு,
திருவள்ளூர் அறக்கட்டளை

பதிவு எண்: 75 BK4/2009
நிறுவன தலைவர் மற்றும் பொதுச்செயலாளர்

ம. விசய் ஆனந்தி

B.Pharm, MA, BL.

சினிமா மருந்தகம், சட்டம், முதுகை அரசியல் அறிவியல்.
345, முனியப்பிள்ளை தெரு, முனிக்கோவைப்பாடு, 605702
விசயராணி மருந்தகம்

இலங்கைத் தமிழரது சமூகக் கட்டமைவின் சில அம்சங்கள்

முனைவர்-கா. சிவத்தம்பி

பிரிட்டிஷார் கடைப்பிடித்த சமூகக் கல்விக் கொள்கைகளால் விளைந்த கலாசாரச் சீரழிவை எதிர்த்து இந்நாட்டின் இரு பெரிய சமூகங்களும் போராடத் தொடங்கியபோது, அவை தமது நிலப்பிரபுத்துவ, சமய - கலாசார வேர்களில் தங்கியிருக்க வேண்டி நேர்ந்தமை இலங்கையின் அரசியல்மயப்படுதலில் சிங்கள - பௌத்த, இந்து - தமிழ் முனைவாக்கங்களுக்கான காரணமாக அமைந்தது. ஜனநாயக முறையில் இலங்கையின் பயில் முறைப்பாங்கும் (இன, சமூகக் குழுக்களின் அடிப்படையிலான பிரதிநிதித்துவம்) இப்பிரிவை உறுதியாக்க உதவியது. எழுச்சியடைந்து வந்த பூர்ஷ்வாக்களிடையே ஆரம்பத்தில் இனவேறு பாடுகள் கூர்மையடைந்தபோதிலும், பொதுசன வாக்குரிமையின் வியாபகத்துடன் இவை பொது மக்கள் மட்டத்திலும் பரவி 'இனக்கலவரங்'களாயின. இத்தகைய பின்னணியில் நோக்குமிடத்து இந்நாட்டில் அரசியல் யாப்புத் திருத்தங்களின் வரலாறு ஒற்றை யாட்சி அரசில் தமிழ் மக்களின் அரசியல் நிலையைத் தீர்மானிப்பதற்கு எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகளாகவே அமைவதைக் காணலாம். சமூக - பொருளியல் உந்துதல்களின் பரஸ்பர தாக்கங்கள், அரசியல் கோரிக்கைகள், இவற்றைத் தொடர்ந்த அரசியல் யாப்பினைச் சரி செய்யும் முயற்சிகள் ஆகியவை காலனித்துவ எதிர்ப்புப்படி முறையில் மொழியும், சமயமும் (சமயத்தைவிட அதிகமாக மொழியே) முக்கிய இடம் வகிக்க வழிகோலின.

இப்பிரச்சினை பற்றித் தெளிவுபடுத்த எடுக்கப் பட்ட கல்விசார் முயற்சிகள் எல்லாம் நிகழ்வு களையும் போக்குகளையும் விபரிப்பதே போதும் எனக் கருதின. இதனால் இலங்கையின் தேசிய இனங்களுக்கிடையே ஆழமாக வேரூன்றியிருந்த பிரச்சனைகள் 'மொழிப்பிரச்சனை' எனவும் அல்லது இன்னும் எளிமையாக 'வகுப்புவாதப் பிரச்சனை' எனவும் ஒதுக்கித்தள்ளப்பட்டன. "இனக்குழுக்கள் தமது தனித்துவம்பற்றிய உணர்வை வளர்த்துக் கொண்டதாலும்"¹ இது ஒரு வகையான இனப்பிரச்சனை என்பதும் உண்மையாகும். இரு இனக் குழுக்களும் தம்மை அரசியல் நடவடிக்கையில் ஈடுபடுத்திக் கொண்டதாலும் அரசியல் ரீதியாக முக்கியத்துவம் பெறுவதாலும் இப்பிரச்சனை இதனைவிட இன்னும் அதிகமானது. இத்தகைய நிலையில்தான் ஒரு சமூகம் தன்னை ஒரு தேசிய இனமாக மாற்றிக் கொள்கிறது. தேசிய இனம் பற்றியும் அதனுடைய உருவாக்கம் பற்றியும் விளங்கிக்கொள்ள சிறந்த கருத்துப் படிவம் ஒன்று இந்நிலையில் அத்தியாவ சியமானது. ஆனால் தேசம், அரசு பற்றிய மேற்கூலக கருத்துப்படிவத்தின் செல்வாக்கு அரசியல்வாதி

களையும் ஆய்வாளர்களையும் இப்பிரச்சினையை அந்த ஒளியில் நோக்க இயலாமற் செய்துவிட்டது. 'மொழிப் பிரச்சனையில்' தேசம் என்ற கருத்துப் போக்கு, குறிப்பாகத் தமிழரிடையே காணப்பட்ட பாகுபாடுகளை அவர்கள் நோக்க இயலாமற் தடுத்தது. ஒரு சில ஆய்வாளரைத் தவிர (அரசரத் தினம், வில்சன், ஜூப்)² ஏனையோர் இதனை எடுத்துக்காட்டத் தவறினர். அத்துடன் இந்த உள் வேறுபாடுகள், பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்கு சார்பானவர்களாலும், எதிரானவர்களாலும் முன்னெடுக்கப்பட்ட தீர்வுகளையும் தந்திரோபாயங்களையும் எவ்வாறு பாதித்தன எனக் கவனிக்கவும் தவறினர்.

இலங்கையர் என்ற வகையில் தமக்கு முழுமையான உரிமைகள் இல்லை என்ற மனக்குறை தமிழ் மக்களுக்கு உள்ளதென்பதில் பொதுவான உடன் பாடு உள்ளது. எனினும் எந்தக் குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையிலும், குறிப்பிட்ட காலத்திலும் ஒருமித்த அரசியல் அபிப்பிராயமோ அரசியல் நடவடிக்கையோ தமிழ் மக்களிடம் காணப்படவில்லை. சமஸ்திக் கட்சி, தமிழ்க் காங்கிரஸ், எஸ். தொண்டமான் தலைமையிலான இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ், ஐக்கியதேசியக் கட்சியின் பாராளுமன்றத் தமிழ்ப் பிரதிநிதியான கே. டபிள்யூ. தேவநாயகம் ஆகியோர் ஒன்று சேர்ந்து 1972ம் ஆண்டு ஐக்கிய தேசியக்கட்சி, அரசாங்கம் அமைத்ததைத் தொடர்ந்து தேவநாயகத்தையும் தொண்டமானையும் மந்திரிசபையில் இணைத்துக் கொண்டது. (இந்த இணைவிற்கான அரசியல் அடிப்படை ஒரு போதும் தெளிவாக்கப்படவில்லை) இதனால் தமிழர் விடுதலைக்கூட்டணி, 'முன்னணி' என்ற சொல்லின் உண்மையான அர்த்தத்திலிருந்து நீங்கி விட்டது. இப்போது அது சமஸ்திக் கட்சி, தமிழ்க் காங்கிரஸ் ஆகிய இரு கட்சிகளின் இணைப்பாகவே உள்ளது. தமிழ்க் காங்கிரஸ் பின்னர் 1977ம் ஆண்டுத் தேர்தலின் போது வேட்பாளர் தேர்வு பிரச்சனையில் இரண்டாகப் பிரிந்தது. இதில் ஒரு குழு தமிழ்க் காங்கிரஸின் ஸ்தாபகரான ஜி. ஜி. பொன்னம் பலத்தின் புதல்வராகிய குமார் பொன்னம்பலத்தின் தலைமையில் இயங்கியது.

எவ்வாறாயினும், இத்தகைய விலகல்களும் பிரிவுகளும் உள்ள சூழ்நிலையில் த.வி.கூ. ஒடுக்கப்பட்ட தமிழ் மக்களின் விடுதலைக்குரலாக எழுச்சி யுற்றது. இந்நாட்டின் பாராளுமன்ற அரசியலில் த.வி.கூ பிரதான எதிர்க்குழுவாக எழுச்சியுற தேசத்தின் சூழ்நிலையே உதவியது என்பது இங்கு முக்கியமானது. ஆளும் கட்சிகளால் (ஐக்கிய தேசியக் கட்சி, சிறிலங்கா சுதந்திரக்கட்சி) தமிழ் மொழியின்

அந்தஸ்து பற்றி ஒரு தலையாக எடுக்கப்பட்ட முடிவுகள், த.வி.கூ. அவற்றை ஏற்றுக்கொள்ளாததால் ஒப்புதலுக்குரிய தீர்வுகளாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை என்பது சுவையான அவதானிப்பாகும்.

தமிழ்ச்சமூகத்தின் உள்முரண்பாடுகளை வெளிக் காட்டும் இன்னொரு பரிமாணமும் இப்பிரச்சனைக்கு உண்டு. மட்டக்களப்புத் தொகுதியின் முதலாவது பாராளுமன்ற உறுப்பினரான செ.இராஜதுரைத.வி. கூட்டணியிலிருந்து விலகிய போது அவர் ஐ. தே. கட்சியில் சேர்வதற்குச் சில நியாயப்பாடுகள் கூறப்பட்டன. இவற்றுள் ஒன்று அவரது கட்சி மாறுதல் கிழக்குமாகாணத் தமிழர், தம்மை அபிவிருத்தி செய்து கொள்ள உதவும் என்பதாகும், தமிழ் மக்களின் பிரச்சனை வெறுமனே ஒரு மொழிப் பிரச்சனையோ வகுப்பு வாதப் பிரச்சனையோ மட்டும் அல்ல என்பதை இது சுட்டுகிறது. யாழ்ப்பாணத்தில் தீவிரவாத இளைஞர் இயக்கங்களின் தோற்றத்திற்கு முக்கிய காரணமாய் அமைந்த தரப்படுத்தற் பிரச்சினையிலும் பல்கலைக்கழக அனுமதியில் மாவட்டக் கோட்டா முறையிலும் மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, மன்னார், வவுனியா மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த தமிழ்மக்கள் அக்கறையற்ற மனோபாவம் கொண்டிருந்தமை கவனிக்கத்தக்கது. புறக்கணிக்கப்பட்டு வரும் மலையகத் தமிழர்களின் வாழ்நிலையை உயர்த்துவதற்காகவே அரசுடன் சேர்ந்துகொள்ள நேரிட்டது என்று தொண்டமான், தான் அரசுடன் சேர்ந்துகொண்டமை குறித்துத் தெரிவிக்கும் கூற்றுகளையும் சேர்த்து நோக்கினால் தமிழ் மக்களின் பிரச்சனை வெறுமனே மொழிப் பிரச்சனையோ வகுப்புவாதப் பிரச்சனையோ அல்ல என்பது தெளிவாகும்.

இப்பிரச்சனையைச் சரியான கண்ணோட்டத்தில் விளங்கிக்கொள்வதற்கு நாம் இனம் என்பதன் எல்லைக்கு அப்பாலும் செல்லவேண்டியுள்ளது.

இலங்கைத் தமிழர்கள் சுயநிர்ணய உரிமையுடைய தேசமாக அல்லது தேசிய இனமாகக் கொள்ளப்படவேண்டும் என்று இந்நாட்டின் முற்போக்குச் சிந்தனையாளர்கள் கருதுவது குறிப்பிடத்தக்கது. எனவே தமிழர்களின் சமூகக் கட்டமைவின் இயல்பை ஆய்வுசெய்வதற்கு இது நல்ல தருணம் எனலாம். பாரம்பரியப் படிமங்கள் கலாசார போக்குகளுக்கூடாகவே இதுவரை பெரும்பாலும் விளங்கிக் கொள்ளப்பட்ட தமிழர் சமூக ஒழுங்கமைப்பின் அடிப்படை அம்சங்களை இச்சமூக உருவாக்கம் பற்றிய ஆய்வு எடுத்துக் காட்டும். தவிரவும் தமிழர்களிடம் காணப்படும் வேறுபட்ட சமூக பொருளாதார அக்கறைகளையும் இவ்வாய்வு புலப்படுத்தும். தமிழ் மக்களின் பிரச்சனைக்கு

அரசியல் தீர்வு காண்பதில் இது முக்கிய பங்கு வகிக்கும்.

II

'தமிழ்' என்ற சொல் அம்மொழியையும் அதனைப் பயன்படுத்துபவரையும் குறிக்கிறது. தென்னிந்தியாவில் இச்சொல்லின் பயன்பாடு முஸ்லிம் களையும் குறிக்கிறது. (பெரும்பாலும் அவர்கள் தமிழ் முஸ்லிம்கள் எனக் குறிக்கப்படுவதுண்டு) ஆனால் இலங்கையில் முஸ்லிம்கள் வேறான தனித்துவத்தைக் கொண்டுள்ளனர். எனவே சமஷ்டிக் கட்சி 'தமிழ் பேசும் மக்கள்' என்ற தொடரைப் பிரபலப்படுத்த முயற்சி செய்தது. ஆனால் அது மிகச் சிறியளவே வெற்றிபெற்றது. இலங்கையின் சமய - கலாசாரப் பாரம்பரியங்களும் வரலாற்று நிலைமைகளும் முஸ்லிம்களுக்கு ஒரு தனியான அரசியல் தனித்துவத்தை அளித்தன. எனவே இங்கு நாம் தமிழர் என்ற சொல்லின்மூலம் தமிழர்களை மட்டுமே கருதவேண்டியுள்ளது.

இலங்கையின் வரலாற்றிலும் அரசியலிலும் இலங்கையில் வாழும் தமிழர்கள் இலங்கைத் தமிழர் எனவும் இந்தியத் தமிழர் எனவும் இரு முக்கிய பிரிவினர் என்பது நன்கு தெரிந்ததாகும். 'இந்தியத் தமிழர்கள்' என்ற சொற்றொடர் பிரதானமாக 19ம் நூற்றாண்டில் தென்னிந்தியாவிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களையும், அவர்களது வம்சாவழியினரையும் குறிக்கிறது. இவர்களில் மிகப்பெரும்பாலோர் இன்னும் தோட்டங்களிலேயே உள்ளார்கள். இவர்களில் மிகச்சிறிய தொகையினர் நகரப்புறங் களுக்குக் குடிபெயர்ந்து அங்கு வியாபாரிகளாகவும், மாதச்சம்பளம் பெறும் தொழில் செய்பவர்களாகவும் உள்ளனர். அத்துடன் கொழும்பிலும் ஏனைய மாகாண நகரங்களிலும் தம்மை நிலைப்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் தென்னிந்திய வியாபாரிகளையும் குறிப்பாக செட்டிமார்களையும் இப்பதம் குறிக்கிறது. யாழ்ப்பாண நகரிலும் செட்டிமார் காணப்படுகின்றனர். ஆனால் இங்குள்ள இவர்களின் குடியிருப்பு பெருந்தோட்டத் தொழிலாளரின் மேற்கூறிய குடிப்பெயர்ச்சியுடன் நேரடித் தொடர்பற்றது.

இலங்கைத் தமிழர்களின் சமூக ஒழுங்கமைப்பை நோக்கும்போது அவர்களிடையே இனரீதியான ஒருமைத்தன்மை இருப்பினும் புவியியல், பொருளியல் ஒழுங்கமைப்பு சமூகக்கட்டுமானம், அபிவிருத்தி மட்டம் என்ற அம்சங்களின் அடிப்படையில் அவர்களை இரு தெளிவான குழுக்களாக வகுக்கலாம்.

(அ) கிழக்குமாகாணத் தமிழர் (இவர்கள் பெரும்பாலும் மட்டக்களப்புத்தமிழர் எனக் குறிக்கப்படுவர்)

(ஆ) வடமாகாணத் தமிழர்கள், இவர்கள்; அ.வன்னி, மன்னார் மாவட்டத் தமிழர்கள் என்றும், ஆ. யாழ்ப்பாணத் தமிழர்கள் என்றும் மேலும் இருபிரிவுகளாக உள்ளனர்.

மேற்கூறிய எல்லாக் குழுக்களினதும், சமூக பொருளாதார அடித்தளங்களைப் பற்றியும், இக் குழுக்களுக்கிடையிலான உறவுபற்றியும் அறிவதற் குரிய ஓர் முயற்சியே இக்கட்டுரையாகும். இத்தகைய குழுப் பிணக்குகளையும் மீறி எவ்வாறு ஒரு தேசிய இனமாகத் தமிழர்களுடைய ஐக்கியம் உருவாகிறது என்பதைக் காட்டுவதும் இக்கட்டுரையின் ஓர் நோக்கமாகும்.

III

இன்று பெருந்தோட்டங்களில் வாழும் "இந்தியத் தமிழர்கள்" 19ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் தென்னிந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்குப் புலம் பெயர்ந்த தமிழ்த் தொழிலாளிகளின் வம்சாவழியினர் ஆவர். "அவர்களுடைய சமூக வழக்குகளும், நடைமுறைகளும் பிரதானமாக இந்து முறைகள் என்ற பொழுதிலும் யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, திருகோணமலையில் வாழும் சக இந்துத் தமிழர் களுடையதைவிட வேறுபட்டுள்ளன. அவர்களது சமூக வழக்குகளும், வைபவங்களும் அவர்கள் 150 வருடங்களுக்கு முன்னர், இந்தியாவின் எந்தக் கிராமத்திலிருந்து வந்தார்களோ, எந்தச் சாதியை சேர்த்து இருந்தார்களோ, அதற்கேற்ற முறையில் வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றன." தமிழ்நாட்டில் கூலி உழைப்பிற்காக இவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்ட முறை, இங்கு பெருந்தோட்டங்களில் தனிமைப் படுத்தப்பட்ட, அவர்களது தொழில், தொழிற் சங்கம் தொடர்பான தொழில் ஒழுங்கமைப்பு முறை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக சிங்கள மக்களின் இடையே தொழில் புரிந்துவந்தபோதிலும் காணப்பட்ட அரசியல் தனிமைப்பாடு ஆகியவற்றால் பிறந்த இடத்திலிருந்து பெற்றுக்கொண்ட சாதித் தொடர்ச்சிகளை இங்கும் வேறாகப் பேணியதன் மூலம் வேறுபட்ட தனித்துவத்தை உடையவர்களாக இருந்தனர். ஜெயராமன் குறிப்பிடுவது போல் பள்ளர், பறையர் போன்ற ஆதித்திராவிடக் குழுவினர் மிக அதிகளவில் புலம் பெயர்ந்தனர். இலங்கைக்குப் புலம் பெயர்ந்தவர்களில் பாதிக்கு மேற்பட்டோர் இவர்களேயாவர். மீதிப்பாதி வெள்ளாளர் கள்ளர், அம்பலக்காரர், அகமுடியார், பிராமணரல்லாத வேறுசாதியினர் ஆகியோர் ஆவர்."⁴ மரபு ரீதியான சாதிப்படி நிலை அமைப்பில் வெள்ளாளர், கள்ளர், அகமுடியார் போன்ற பிராமணரல்லாத சாதியினரைவிடவும் ஆதித்திராவிடர்

(பள்ளர், பறையர்) மிகவும் கீழ்த்தட்டிலேயே இடம்பெறுகின்றனர். பிராமணர்கள் இந்தப் படி நிலை அமைப்பின் உச்சியில் உள்ளனர். தோட்டங்களில் இம்மரபுரீதியான சாதிப்படி நிலை அமைப்புக்கும் தோட்டத் தொழில் முறை சார்ந்த (Professional) படிநிலை அமைப்பிற்குமிடையில், நிச்சயமான தொடர்பு இருந்தமை காட்டப்பட்டுள்ளது. “பொதுவாகப் பிராமணரல்லாத உயர்சாதியினரான வெள்ளாளர், கள்ளர், அகமுடியார், கோனார் போன்றோர் தொழில் சார்ந்த குழுக்களிடையே உயர் இடத்தைப் பெற்றுக்கொண்டனர்.”⁵

இந்த அம்சத்தில்தான் தென்னிந்தியாவிலிருந்து ஹரீபியன் தீவுகளுக்கு இடம் பெயர்ந்த தொழிலாளர்களிற்கும், இலங்கைக்குப் புலம் பெயர்ந்த தோர்க்குமிடையே வேறுபாடு காணப்படுகிறது. இலங்கையில் மரபுரீதியான சமூக உருவாக்கம் பேணப்பட்டமையால் உருவான அரசியல் பிரச்சனை போன்றதொரு பிரச்சனை ஜமேக்காவிலோ, வேறு நாடுகளிலோ காணப்படவில்லை. இவ்விடத்தில் ஜெயராமன் பின்வருமாறு குறிப்பிடுவதைவிட அதிகமாக ஒன்றும் கூறுவதற்கில்லை.

“சாதிமுறையின் தொடர்ச்சியானது குறிப்பிட்ட சில காரணிகளின் பரஸ்பரத் தாக்கங்களின் விளைவாகும். முதலாவதாகப் பரந்த சிங்களச் சமூகத்திலிருந்து தோட்டத் தொழிலாளர் தனிமைப்படுத்தப்பட்டமை அவர்கள் தமது சாதியமைப்பைப் பேண உதவியது. மேலும் சிங்களவரிடையே காணப்பட்ட சாதிமுறையும், தோட்டத் தொழிலாளரின் சாதி முறை தொடர்வதற்கு விரோதமான எந்த அம்சங்களையும் கொண்டிருக்கவில்லை. இரண்டாவதாகப் புலம் பெயரும் தன்மையில் இரு முக்கிய அம்சங்களான கங்காணி முறையும், பெரிய அளவில் குடும்பங்களாகப் புலம் பெயர்ந்தமையும், தோட்டத் தொழிலாளர் தமது அடையாளங்களை இழந்து அநாமதேயமாவதைத் தடைசெய்தன. மூன்றாவதாக, தேயிலைத் தோட்டங்களின் உற்பத்தி ஒழுங்கமைப்பு சாதியின் மரபுரீதியான பிம்பங்களை உடைக்கக்கூடியதாகவும் இருக்கவில்லை. நான்காவதாக, கங்காணிகளுக்குக் கீழ், குறிப்பாக, உபகங்காணிகளுக்குக் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட தொழிலாளர் குழுக்கள், சாதி உறவு முறைப் பிணைப்புகளை வலுவாக்கின. ஐந்தாவதாக, சமூகத்திலிருந்து விலக்கி வைத்தல், பொது இடத்தில் பரிசீலிப்பு போன்ற முறைகளும்; சாதி விழுமியங்களைப் பேண உதவின. இறுதியாக, விழாக்கள், மற்றும் மதச்சடங்குகள் எல்லாம் சாதி முறைத் தொழிற்பாடுகளுக்குக் களம் அமைத்தன.”⁶

எவ்வாறாயினும், இவ்விறுக்கமான அமைப்பிலும் நெகிழ்ச்சி இருக்கத்தான் செய்தது. கீழ்நிலையிலிருந்த குழுக்களிடையே வெளித் தெரியக்கூடிய சமூகப்பெயர்ச்சி சிறிதளவாயினும் இருந்தமையை அவதானிக்கமுடியும். ஆனால் இன்றும் கூட “இம்மாறுதல்கள் ஏற்பட்ட பொழுதிலும் தோட்டங்களைச் சேர்ந்த தமிழ்ச்சமூகத்தினுடைய ஒழுங்கமைக்கும் முக்கிய கொள்கையாக சாதி தொடர்ந்திருந்தது.”⁷ பெருந்தோட்ட மக்களின் சமூக ஒழுங்கமைப்பு மிகவும் ஆர்வம் தருவது. ஏனெனில் எவ்வாறு ஓர் முதலாளித்துவ அமைப்பானது தனது தொடர்ச்சிக்கும், மேலும் வளர்ச்சி அடைவதற்கும் மரபுரீதியான சமூக அமைப்பைப் பயன்படுத்துகிறது என்பதை அது காட்டுகிறது.

ஆனால் கடந்த சில வருடங்களில் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. பெருந்தோட்டங்கள் தேசியமயமாக்கப்பட்டமையும், அதன் விளைவான இடப் பெயர்வுகளும், தொழிலாளர் குறைப்புகளும், தோட்டத் தொழிலாளரையாழ்ப்பாணம், மன்னார் வவுனியா, மாவட்டங்களிலுள்ள விவசாயப் பிரதேசங்களுக்குப் புலம் பெயர நிர்ப்பந்தித்தன. தோட்டங்களில் சுரண்டப்பட்ட அதே அளவுக்கு இவர்கள் நிலத்திலில்லா நிலப்பிரபுவிடம் (Absentee land Lord) பண்ணையாளாக இருந்த இடங்களில் சுரண்டப்பட்ட போதிலும் இனக்கலவரப் பயமின்றி வாழ்ந்தனர்.

இந்தியத் தமிழ்ச்சமூகத்தினரின் மூடுண்ட வாழ்க்கைமுறையும் சிங்களப்பகுதிகளின் நடுவில் அவர்கள் ஏராளமான எண்ணிக்கையில் வாழ்வதும் சிங்கள உணர்வுமிக்க அரசியல்வாதிகளுக்கு ஒரு உறுத்துதலாக இருந்து வந்துள்ளன. டொனமூர் கொமிஷன் சர்வசன வாக்குரிமையைச் சிபார்சு செய்தபின் 1931ம் ஆண்டு அரசாங்கம் நிறைவேற்றிய கட்டளைச் சட்டத்தினால் இந்தியத் தமிழரில் பெரும்பாலோர் வாக்குரிமை இழந்தனர். 1948ம் ஆண்டின் குடியுரிமைச் சட்டமும் இந்தியர், பாகிஸ்தானியர் குடியுரிமைச் சட்டமும் (1949ம் ஆண்டின் 3ம் இலக்கச் சட்டம்) இந்தியத் தமிழர்கள் இலங்கைத் தீவின் அரசியல் வாழ்வில் பரந்தளவில் தேர்தல் ரீதியான பங்கு பெறுவதைத் தடை செய்தன.

1949ம் ஆண்டு சமஷ்டிக்கட்சி அமைக்கப்படும் வரையும் இலங்கைத் தமிழர்களிடையே இந்தியத் தமிழர்களையும் உள்ளிணைத்துக் கொண்ட ஓர் அரசியல் இயக்கம் இருந்தது என்று கூறமுடியாது. குடியுரிமைச் சட்டம் தொடர்பான பிரச்சனையில் கூட தமிழ்க் காங்கிரஸ் (இதன் தலைவரான ஜி.ஜி. பொன்னம்பலம் ஐ.தே. கட்சி அரசாங்கத்தில் அமைச்சராக இருந்தவர்) இந்தியத் தமிழரது நலன்களைச் சார்ந்திருக்கவில்லை. 1931இல் “இந்தியத்

தமிழரின் கோரிக்கைகள் இலங்கைத் தமிழருக்கு முக்கியமானவையாகப் படவில்லை.”⁸

இந்தியத் தமிழரும் இலங்கைத் தமிழரைப்பற்றி அவ்வளவு உயர்ந்த அபிப்பிராயம் வைத்திருக்கவில்லை. யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களோடு மட்டுமே இவர்களுக்குத் தொடர்புகள் இருந்தமையால், “பெருந்தோட்டங்களில் வாழ்ந்த தமிழர்கள் குறிப்பாகக் கள்ளர் வெள்ளாளர் மற்றும் இதர பிராமணரில்லாத சாதியினர் யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களுக்கு எதிரான, வலுவான உணர்வைக் கொண்டிருந்தனர்”⁹ என்பது விளங்கிக் கொள்ளக்கூடியதே. பெருந்தோட்டத்தமிழர்கள் எப்போதும் யாழ்ப்பாணத் தமிழரைச் சுயநலமிக்கவராகவும் யாழ்ப்பாணத் தமிழர் பெருந்தோட்டத் தமிழ் மக்களைக் கீழ்சாதியினர் எனவும் கருதினர்.¹⁰

ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கைகள் இங்கு பரவியபின்னர் பெரும் பாலான தோட்ட இளைஞர்கள் சமஷ்டிக் கட்சி நோக்கித் திரும்பினர். சமஷ்டிக்கட்சி எல்லாத் தமிழரையும் ஒன்றிணைக்க முயற்சித்தது. இதில் பெருந்தோட்டத் தமிழ் இளைஞர்கள் சிலர் விருப்புடன் இணைந்தனர். இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ் இலங்கைத் தமிழர்களுடன் நெருக்கமாக உறவாடுவதற்கு ஒரு காரணமாக அமைந்தது, அதன் அடிமட்டத்தில் காணப்பட்ட நிர்ப்பந்தம் எனவும் வாதிக்கப்படலாம். பாரம்பரிய தமிழ்ப் பிரதேசமான வவுனியாவை இன்னோர் மாவட்டத்துடன் இணைத்துத் தமிழர்களைக் குறித்த அம்மாவட்டத்தில் சிறுபான்மையினராக அரசாங்கம் சமீபத்தில் எடுத்த முயற்சியை ஓர் இ.தொ.கா. பேச்சாளர் (இ.தொ.கா. தலைவர் ஐ.தே.கட்சி அரசாங்கத்தில் அமைச்சராயிருந்த போதும்) கண்டித்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இந்தியத் தமிழர்கள் பலர் வவுனியாவில் பண்ணையாட்களாக வேலை செய்கின்றனர் என்பதையும் கூறத்தான் வேண்டும்.

இலங்கைத் தமிழர்களுக்கும் இந்தியத் தமிழர்களுக்கும் இடையிலான பிளவை, 1956இலும் அதற்குப் பிறகும் அரசியல் யாப்பில் தமிழ் மொழிக்கு வழங்கப்பட்ட இடம் குறித்து எழுந்த போராட்டங்களில் இந்தியத் தமிழர்களின் பங்களிப்பின்மையிலிருந்து காண்பதற்கு முடியும். தமிழ் மொழி (விசேட ஏற்பாடுகள்) சட்டம், தமிழ் மொழியின் பாவனையைத் தனிச் சிங்கள அரசியலமைப்புக்குள் ஏற்றுக் கொண்டபோதும் அதுகூட, வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களுக்குள் ளேயே வரையறுக்கப்பட்டிருந்தது. இப்போதைய அரசியல் யாப்பானது இது குறித்துச் சற்று மாற்றியமைக்கப்பட்டிருப்பதால், தமிழை உத்தியோக

பூர்வமாகத் தோட்டப் பகுதிகளிலும் பயன்படுத்தலாம் எனத் தொண்டமான் கருதுகிறார்.

இந்தியத் தமிழரின் தொடர்ந்த தனிமைப்படுத்தலின் காரணங்கள் பற்றிச் சர்ச்சிக்கும்போது, சாதி இயல்புகள், அவர்களை நாடற்றவர்களாக்கிய அரசாங்கத்தின் மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மை என்பவற்றைவிட அவர்களது தொழிற்சங்க அமைப்புகள், அவை வழங்கிய தலைமை ஆகியவையும் முக்கியமானதாகும். தோட்டத் தொழிலாளரின் வரலாற்று நிலைமைகள் இந்தியத் தமிழ்த் தலைமையைக் கொண்டிருந்த தொழிற் சங்கங்களுக்கு ஏனைய இடதுசாரித் தொழிற் சங்கங்களைவிட அனுகூலமாய் இருந்தன. இ.தொ.கா. அனுபவித்த இந்த வாய்ப்புக்கு அரசியல் யாப்பில் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் நிலைகுறித்த பிரச்சினைக்கு இலங்கை அரசியல் கட்சிகளுடன் இணைந்திருந்த தொழிற் சங்கங்கள் திருப்தியான தீர்வொன்றைக் காணமுடியாமல் போனமையும் ஒரு காரணமாகும். சமஷ்டிக்கட்சி அமைத்த தொழிற்சங்கம் மட்டுமே ஒரேயொரு விதிவிலக்கு. எனினும் அவர்களுடைய தொழிற்சங்கங்களுக்கூட வெற்றிகரமாக எதையும் சாதிக்க முடியவில்லை. தோட்டத் தொழிலாளர்கள் மீது இ.தொ. காவின் பலமானபிடி அவர்களை இலங்கையின் ஏனைய தொழிலாளி வர்க்கத்திலிருந்து தனிமைப்படுத்தி வைத்திருக்க உதவியது.

மேற்குறிப்பிட்டது போலச்சமூக பொருளாதார குறைபாடுகளும் அரசியல்ரீதியான தனிமைப்படுத்துகையும் மொழிசார்ந்த இனங்காணலில் இருந்து தோட்டத் தொழிலாளர்களை எவ்வகையிலும் தடுக்கவில்லை, அவர்களுடைய பிரச்சினைகளுக்கு வழங்கப்பட்ட பரவலான பிரசாரத்தினாலும் தமிழ் அரசியல் கட்சிகளால் வழங்கப்பட்ட சமூக ஏற்புடைமையின் காரணமாகவும் இன்று பெருந்தோட்டத் தமிழர்கள் தம்மை மலை யகத் தமிழர்கள் என்று அழைத்துக் கொள்கின்றனர்.

மலையகத் தமிழர்களின் தலைமை, அவர்களது புவியியல் பரம்பல் பற்றிய உணர்வுடையதாக இருந்தது. பாரம்பரிய சிங்களப் பிரதேசங்களில் வாழவேண்டியிருந்தமையால் த.வி. கூட்டணியால் முன்வைக்கப்பட்ட தனிநாட்டுக் கோரிக்கையிலிருந்து அவர்கள் வெளிப்படையாகவே விலகியிருந்தனர். இந்தியத் தமிழ்த் தலைமையானது சிங்களமும் தமிழும் இந்நாட்டின் தேசிய மொழிகளெனவும், சிங்களம் மட்டுமே அரசு கரும மொழியாக இருக்குமெனவும் அரசாங்கத்தின் மொழிக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்கின்றது.

எனவே இனரீதியான ஒருமைப்பாடு இருந்த போதும், இந்தியத் தமிழர்களின் சமூக உருவாக்கம்

அவர்களை இலங்கைத் தமிழர்களிலிருந்து தள்ளியே வைத்துள்ளது. பெரும்பான்மை மக்களின் கோரிக்கைகள் மேலாதிக்க, இனவாத நோக்கில் அமைந்து, குறிப்பிட்ட சில பிரதேசங்களிற் குடியிருக்கும் உரிமைகூடத் தமிழருக்கு மறுக்கப்பட்டு வருகின்ற இன்றைய நிலைமையிலேதான் இந்தியத் தமிழரும் இலங்கைத் தமிழரும் கூட்டு அரசியல் தீர்வை நாடுவதில் ஒன்றிணைகின்றனர்.

IV

இனி இலங்கைத் தமிழர் பற்றி நோக்குவோம். ஆதிகாலம் தொட்டே இலங்கையில் வாழ்ந்துவந்த மக்களின் ஒரு பகுதியினராக அமைந்தமையால் இவர்கள் இலங்கைத் தமிழர் என அழைக்கப்படுகின்றனர். இலங்கையின் வடக்குக், கிழக்கு மாகாணங்களிலேயே இவர்கள் செறிந்து வாழ்வதும், இதனால் இவ்விரு பிரதேசங்களும் இலங்கைத் தமிழரின் பாரம்பரியப் பிரதேசங்கள் என்று கொள்ளப்படுவதும் முக்கியமானதாகும். புத்தளம், சிலாபம் மாவட்டங்களிலும் கணிசமான அளவு தமிழர் வாழ்கின்றனர். இப்பிரதேசத்துத் தமிழ்மக்கள் இலங்கை அரசியலில் வகித்த முக்கிய பாத்திரம் பற்றிய தகவலை டொனமூருக்கு முந்திய கால இலங்கையில் மேனாட்டாட்சியின் அரசியல் வரலாறு தெரிவிக்கும். அக்காலகட்டத்தில் இப்பிரதேசத்தில் வாழ்ந்த பெரும்பாலான தமிழர்கள் கிறிஸ்தவராக மாறிவிட்டனர். பெரும்பாலும் இந்துக்கள் வாழ்கின்ற உடப்பு போன்ற ஒருசில இடங்கள் தவிர ஏனைய இடங்களில் வாழ்ந்த தமிழர் ரோமன் கத்தோலிக்க திருச்சபையின் வருடக்கணக்கான மதமாற்ற நடவடிக்கைகளால் தமது தனித்துவத்தை இழந்து சிங்களவர்களுடன் இரண்டறக் கலந்து விட்டனர்.

இன்று இலங்கைத் தமிழர்களின் பிரதான பாரம்பரியப் பிரதேசங்கள் வடக்கும் கிழக்குமாகும். பொதுவாக இப்பகுதிகளில் வாழ்பவர்கள் இன ரீதியில் தமிழர் எனக் கூறப்படினும், இவ்விரு பிரதேச மக்களிடையே கணிசமான அளவு வித்தியாசங்கள் உள்ளன. புவியியல் ரீதியான பிரிவு, மரபார்ந்த சமூக ஒழுங்கமைப்பு, பொருளாதார முயற்சி ஆகியவற்றில் உள்ள தெளிவான வேறுபாடுகள், மேலும் முக்கியமாக வேறுபடும் வரலாற்றுப் பின்னணி, குடிசனப் பரம்பல்முறை ஆகியவை இவர்களை இரு வேறுபட்ட நலன்களை நாடும் வகையினராகத் தெளிவாக வேறுபடுத்தியுள்ளன. இலங்கைத் தமிழரின் அரசியல் செயற்பாட்டில் இரட்டைத்தொனி பல சமயங்களில் ஏற்படுவதற்கு இது காரணமாகியது.

கிழக்கு மாகாணம், திருகோணமலை மட்டக்களப்பு எனும் இரு பிரதான அலகுகளைக் கொண்டது. இதில் பின்னையது எமது விரிவான பகுப்பாய்விற்குரியதாகும். திருகோணமலை மாவட்டம் அதனுடைய சமூகக் கட்டமைவைப் பொறுத்தவரை யாழ்ப்பாணத்திற்கும் மட்டக் களப்பிற்குமிடையே இடைநடுவிலுள்ள ஒரு இடமாகக் கொள்ளப்படமுடியும். திருகோணமலை இயற்கைத் துறைமுகத்தின் கேந்திர முக்கியத்துவம். பிரதான இடம்பெறுவதில் மட்டக் களப்பைப் பின்தள்ளியது. இதன் முக்கியத்துவத்தைத் திருகோணமலை மாவட்டத்தில் அதிகரித்து வரும் சிங்களவர்களின் எண்ணிக்கை காட்டுகிறது. 1953க்கும் (15206) 1971க்கும் (55808) இடையே 40142 சிங்களக் குடியிருப்பாளர் அதிகரித்துள்ளனர்.

மட்டக்களப்பு யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களுக்கிடையேயான, வேறுபாட்டை அவ்வப் பிரதேசங்களில் வழங்கும் பாரம்பரியச் சட்டங்கள் சம்பிரதாயங்களிலிருந்து அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. சட்டம் என்பதை “சமுதாயத்தில் ஆட்சி யுள்ள குழுவினரின் நலன்களைப் பேணுவதற்காகச் சமூக உறவுகளையும், பொது ஒழுங்கையும் பாதுகாக்கும், நிலைநிறுத்தும், வளர்க்கும் நோக்குடையதும், அக்குழுவினரின் விருப்பைப் பிரதிபலிப்பதுமான, சமூகத்தில் மக்களின் நடத்தைகளுக்குரிய விதிகளின் முழுமை” என்று விளங்கிக்கொள் வோமாயின், யாழ்ப்பாணத்தின் தேசவழமைச் சட்டங்களையும் சம்பிரதாயங்களையும் மட்டக் களப்பின் முக்குவச் சட்டங்களையும் சம்பிரதாயங்களையும் முறையே வெள்ளாளரையும் முக்குவரையும் பாதுகாக்கவே எழுந்தன எனக் கொள்ளலாம். இவை பாரம்பரியச் சட்டங்களாகவும் சம்பிரதாயங்களாகவும் இருப்பதால் சச்சரவுகள் ஏற்படும் இடத்து, தேசத்தின் பொதுவான சட்டவிதிகளே மேலோங்கும் என்பதும் உண்மையே. எனினும் இவ்விரு பிரதேசங்களிலும் இத்தகைய சட்டங்களினதும் சம்பிரதாயங்களினதும் இருப்பானது மரபுசார்ந்த சமூக ஒழுங்கமைப்பானது அதிகரித்துவரும் நவீனமயமாக்கத்தையும் சமூக மாற்றங்களையும் மீறி நிலைத்திருப்பதைக் காட்டுகிறது.

மட்டக்களப்பிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் உள்ள சமூக ஒழுங்கமைப்பின் வகைகளைப் பற்றிய மேலெழுந்தவாரியான ஒரு பார்வையே எவ்வாறு அவை ஒன்றிலிருந்து ஒன்று வேறுபடுகின்றன எனச் சுட்டப் போதுமானது.

முக்குவச் சட்டத்தின்படி குடும்ப அலகு ஒன்று குடி என்று கூறப்படும். பிரிட்டோ குடியைப் பின்வருமாறு வரையறுப்பார். “மட்டக்களப்பின் எல்லாத் தமிழ்பேசும் வகுப்பினராலும் குடி என்ற

சொல் ஒருவகைக்குத் தாய்வழியில் உறவான மனிதரை மட்டும் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படும். ஒருவனுடைய குடியைச் சேர்ந்தவர் எவ்வளவு தூர உறவுடையவரானபோதும், சொந்தக்காரராகவே கருதப்படுவர்.”¹¹ இன்று மட்டக்களப்பில் முக்குவர் களிடம் மட்டும் அல்லாது மற்றும் இருபெரும் சாதிக்குழுவினரான வெள்ளாளர், சீர்பாதக்காரர் ஆகியோரிடமும் இக்குடிமுறை வழக்கிலுள்ளது. வெள்ளாளருக்கு 12 குடிகளும், முக்குவருக்கு 7 குடிகளும், சீர்பாதக்காரருக்கு 13 குடிகளும் உள்ளன. இப்பெரும் சாதிக் குழுவினருக்கு வேலை செய்து வந்த தாழ்ந்த சாதியினர் சிறைக்குடிகள் என அழைக்கப்படுவர். கைவினைஞரும் அடிமைகளும் இவர்களுள்ளேயே அடங்குவர்.¹² குடிகள் வெளிக்குழு மணமுறை உடையவர்களாகவும் குடிவழிச் சொத்துரிமைமுறை உடையவர்களாகவும் உள்ளனர்.

மட்டக்களப்பின் குடிமுறைமையானது சமூக பொருளாதார உறவுகளில் மிகவும் முக்கியமான தால் முஸ்லிம்கள்கூட அதனைக் கைக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. இது மட்டக்களப்பு முஸ்லிம்களின் தோற்ற மூலத்தையும் சுட்டுவதாகும். முக்குவச்சட்டம் தாய்வழி உரிமை உடையதாகவும் மட்டக்களப்பின் நிலவுடைமை ஒழுங்கமைப்புக்கு முழுமை தருவதாகவும் உள்ளது. திட்டவட்டமான ஆய்வுகள் எதுவும் இத்துறையைப் பற்றி இன்னும் நிகழாதிருப்பது துரதிர்ஷ்டவசமானதாகும். போடியார் என அழைக்கப்படும் இப்பகுதி நிலப்பிரபு யாழ்ப்பாண நிலப்பிரபுவைப் போலன்றி உயிர்ப்பான விவசாயியாகவும் உள்ளார்.

இவ்வகையான சமூக ஒழுங்கமைப்பு யாழ்ப்பாணத்தில் இருப்பதைவிட மிகவும் வேறுபட்டது. சராசரி யாழ்ப்பாண மனிதன் ஒரு போதும் இம் முறையைக் கிரகித்துக் கொண்டவனாக இல்லாதது மட்டுமன்றி, மட்டக்களப்பு மனிதனைத் தனது சமூக முறைமைக்கு அந்நியனாகவே கணித்தான்.

இன்னொரு பிரதான அம்சம் என்னவெனில், மட்டக்களப்பு மிகவும் பெரியளவில் விவசாயம் சார்ந்த பிரதேசமாக இருந்தமையால் யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களின் ஆர்வங்களும், மட்டக்களப்புத் தமிழர்களின் ஆர்வங்களும் ஒன்றானவையாக இல்லாமையாகும். பொனமூர்குழுவினரின் அறிக்கை அமுல்செய்யப்பட்டவுடன், யாழ்ப்பாணத்தில் இளைஞர் காங்கிரஸ் ஒழுங்குசெய்த தேர்தல் பகிஸ்கரிப்பு இடம்பெற்றது. இது இந்திய சுயராச்சிய இயக்கத்தின் அருட்டுணர்வால் ஏற்பட்டது. ஆனால் மட்டக்களப்புத் தமிழர்கள் இப்பகிஸ்கரிப்பில் பங்கு கொள்ளாது, ஈ.ஆர். தம்பிமுத்துவை அரசாங்க சபைக்குத் தெரிவு செய்தனர்.

கிழக்கு மாகாணத்தின் அரசியல் நடவடிக்கைகளின் குணாம்சத்தைத் தீர்மானிக்கும் காரணியாக அங்கு கணிசமானளவு வாழும் முஸ்லிம்கள் தொகை அமைகிறது எனலாம். பின்வரும் அட்டவணை இந்நிலையை விளக்கும்.

	மட்டக்களப்பு மாவட்டம்	திருகோணமலை மாவட்டம்	அம்பாறை மாவட்டம்
இலங்கைத் தமிழர்:	177,275	65,905	60,519
இலங்கைச் சோனகர்:	60,889	60,219	126,365

(சனத்தொகை புள்ளிவிபரங்கள் - 1971)

இதுவே அரசியல் கோரிக்கைகளின் தன்மையைத் தீர்மானித்தது. உண்மையில் மட்டக்களப்பில் வாழ்ந்த கணிசமானளவு முஸ்லிம்கள் காரணமாகவே தமிழர் என்ற நேரடியான பதத்தைப் பயன்படுத்துவதற்குப்பதில், தமிழ்பேசும் மக்கள் என்ற சொற்றொடரைப் பயன்படுத்தவேண்டி நேர்ந்தது.

கல்வியில் பின்தங்கியிருந்த நிலைமை மட்டக்களப்பு மாவட்ட மக்களை அரசாங்க சேவையிலும் தொழில்சார் பதவிகளிலும் தமக்கு உரிய பங்கை அனுபவிக்க முடியாமல் தடுத்தது. யாழ்ப்பாண மனிதனை உத்தியாக உலகையும் நிர்வாக இயந்திரத்தையும் ஆட்சிபுரிபவனானான். இதற்குக் கடுமையான எதிர்த்தாக்கம் மட்டக்களப்புத் தமிழர்களிடம் காணப்பட்டது. அடிக்கடி யாழ்ப்பாண அரசியல் வாதிகளுக்கு எதிரான அரசியல் வாதிகளால், “யாழ்ப்பாணி ஆதிக்கம்” பற்றிய கோஷம் எழுப்பப்பட்டது.

இத்தகைய சமூக பொருளியல் வேறுபாடுகள் இருந்தபோதிலும் 1956இலிருந்து மட்டக்களப்பு, தமிழர்களின் கலாசார மறுமலர்ச்சியில் முக்கியமான பங்குவகித்தது. பாரம்பரிய தமிழக் கலாசாரத்தின் கருவூலமாக மட்டக்களப்பு கருதப்பட்டு வந்தது. ஏனெனில் ஆங்கிலக் கல்வியும் மிஷனரி மாரின் நடவடிக்கைகளும் யாழ்ப்பாணத்தில் பாரம்பரிய கலாசாரங்களைச் சீரழித்திருந்தன. மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் கூத்துமரபைப் புனரமைக்கும் இயக்கமானது, இலங்கைத் தமிழர்களின் பாரம்பரியத்தைத் தென்னிந்தியாவிலிருந்து வேறுபட்டதாக, மீளக் கண்டுபிடித்துக் காட்டுவதில் முக்கியப்பங்கு வகித்தது. இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறையின் முதற் பேராசிரியரான தமிழறிஞர் சுவாமி விபுலானந்தர் (இவர் முதலில் அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியராகவும் நியமிக்கப்பட்டவர்) இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் தமிழ் ஆய்வின் வளர்ச்சியில்

மட்டக்களப்புத் தமிழரது பங்களிப்பின் குறியீடாக விளங்குகின்றார்.

தமிழர்களின் கலாசாரப் பாரம்பரியத்தின் இருப் பிடமான மட்டக்களப்பினுடைய சமூக - பொருளாதாரத் தேவைகள் யாழ்ப்பாணத் தினுடையதைவிட வேறுபட்டவையாக இருந்தன. எனினும் தொடர்ந்துவந்த அரசாங்கங்களால் குறிப்பாக அம்பாறை மாவட்டத்தில் மேற்கொள்ளப் பட்ட திட்டமிட்ட குடியேற்றக் கொள்கை, இன ஐக்கிய இயக்கத்தில் மட்டக்களப்பு இணைய வழிவகுத்தது. யாழ்ப்பாணத்தில் ஆரம்பமான தீவிரவாத இளைஞர் இயக்கம் மட்டக்களப்பையும் தன்னுள் அடக்கியதாகவே காணப்படுகிறது. இரு த.வி.கூ. பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அரசாங்கத்தின் பக்கம் சேர்ந்தபோதிலும், மட்டக்களப்பு மாநகரசபைத் தேர்தலை நடத்துவதில்லை என்ற அரசின் தீர்மானம், மட்டக்களப்பின் அரசியற் சிந்தனை திசை திரும்பவில்லை என்பதையே சுட்டுகிறது.

v - ii

வடமாகாணத்துக்குள்ளேயே சமூக - பொருளியல் அடிப்படையிலான மூன்று பிரதேசங்களை ஒருவர் இனம் காண முடியும். இவையாவன: மன்னார்ப் பகுதி; வவுனியாவையும், முல்லைத்தீவையும் உள்ளடக்கிய வன்னிப் பகுதி; குடாநாட்டுப் பகுதி அதாவது யாழ்ப்பாண மாவட்டம். மன்னாரின் சமூக - பொருளியல்நிலை ஒருவகையில் கிழக்கைப் போன்றது. டொனமூர்சுட்டயாப்புக் கால கட்டத்தில் இந்நிலைபற்றி ஜேன் ரலல் பின்வருமாறு குறிப்படுவார்: “கிழக்கு மாகாணத் தமிழ் உறுப்பினரும், மன்னார் மாவட்டத் தமிழ் உறுப்பினரும் வடமாகாண உறுப்பினர் தொகுதிகளைவிட முற்றிலும் வேறுபட்ட தேர்தல் தொகுதிகளைப் பிரதிபலிக்கின்றனர். முன்னவர்கள் விவசாயக் கொள்கைத் திட்டங்களில் அரசாங்க சேவையைக் காட்டிலும், அதிகளவு ஈடுபாடு கொண்டுள்ளனர். அத்துன் அவர்களது தொகுதியில் கணிசமான அளவில் முஸ்லிம்கள் வாழ்வதனால், சிங்களவர்களைக் குறித்தும் இணக்கம் கொண்டவராக உள்ளனர்.”¹³ ஆனால், மன்னார் மாவட்டத் தமிழர்களின் சமூக ஒழுங்கமைப்பு யாழ்ப்பாண மாவட்டத் தமிழர்களுடையதை விட அதிகம் வேறுபட்டதல்ல. மன்னார் மாவட்டத் தமிழர்களிடையே கத்தோலிக்கர்கள் மேலதிகார நிலையில் உள்ளனர். அத்துடன் இந்துக்களோடு முரண்பட்ட வரலாறும் அவர்களுக்குண்டு. உண்மையில் பெரும் பான்மையான மன்னார் இந்துக்கள் யாழ்ப்பாணத்தைப் பூர்வீகமாகக் கொண்டவர்களே. வரலாற்றுப் புகழ்பெற்ற

திருகேதீஸ்வர ஆலயத்தின் புனருத்தாரணமும், வளர்ச்சியும் ஏற்படுத்திய இந்து - கத்தோலிக்க பிணக்குகள் நன்கு அறியப்பட்டன வாகும்.

எனினும், முன்பு சமஷ்டிக் கட்சியினதும் இன்றைய த.வி. கூட்டணியினதும் அதிகரித்துவரும் பிரபல்யம் இப்போது இந்து - கத்தோலிக்க முரண்பாடுகளைக் குறைத்துள்ளது. ஆனால் முஸ்லிம்கள் தொடர்ந்தும் தமிழரல்லாதோரின் அரசியல் கட்சிகளை ஆதரிப்பதன்மூலம் தமது தனித்துவத்தைக் காட்டிவந்துள்ளனர் ஐ.தே. கட்சிக்கு மன்னார் முஸ்லிம்கள் அளிக்கும் ஆதரவை இப்பின்னணியிலேயே பார்க்கவேண்டும்.

தமிழ்ப் பிரதேசங்களுக்குள்ளே வன்னிப் பகுதியே அபிவிருத்தியில் மிகவும் பின்தங்கியது. எனினும் மரபுரிதியான சமூக ஒழுங்கமைப்பின் அடியாகப் பார்க்கும் ஒருவர், இதனை யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத் திலிருந்து அதிக வேறுபாடுகள் உள்ளதாகக் காண மட்டார். பொருளாதாரக் குறைவிருத்திநிலை அழிக்க முடியாத சில வடுக்களை இச்சமூகத்தில் ஏற்படுத்தியுள்ளது. அண்மைக்காலம் வரை வன்னி பெருமளவிற்கு மூடுண்ட சமூக அமைப்பாகவே இருந்துவந்தது. யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து குடியேறிய வர்களான வணிகரும், விவசாயிகளும் வன்னியில் சமூக பொருளாதார மாற்றத்திற்கான பிரதான முகவர்களாக அமைத்தனர். பாரம்பரிய வன்னிமக்கள் இதன் விளைவாக யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து குடியேறியோருக்கு எதிரான உணர்வை வளர்த்துக்கொள்ள நேர்ந்தது. யாழ் அகற்றிச் சங்கம் எனும் இரகசிய அமைப்பை உருவாக்கும் அளவு இது வளர்ந்தது. பொருளாதாரக் கோரிக்கைகளைப் பொறுத்த வரை வன்னிவிவசாயி ராஜரட்டையின் சிங்கள விவசாயியை ஒத்தவனாவான். சிறில. சு. கட்சி அரசின் காலத்தில் தமிழ் வன்னித் தொகுதிகளின் அரசியல்வாதிகளுடன் இவ்வாறான ஒரு புரிந்து கொள்ளல் உருவானது.

எனினும் தொடர்ந்துவந்த அரசாங்கங்கள் சிங்கள விவசாயக்குடியிருப்புகளை வவுனியாவினும் அம்மாவட்டத்தைச் சூழவும் ஏற்படுத்தியதும், இதன் விளைவாக இம்மாவட்டத்தில் சிங்கள வர்களின் எண்ணிக்கை உயர்ந்தமையும் எப்போதும் சிங்கள - தமிழ் முரண்பாடுகளும் மோதலும் ஏற்பட வழிவகுத்தது. வடக்குத்தமிழ்த் தாய் நாட்டின் தென் எல்லையாக வவுனியா எப்போதும் கருதப்பட்டு வந்தது. இப்பகுதியில் அதிகரித்து வரும் சிங்களக் குடியேற்றமானது சிங்களமாக மாற்றிவிட்டது. விவசாய அபிவிருத்தத் திட்டங்கள் பலவற்றின் ஆரம்பமும் யாழ்ப்பாண விவசாயி களின்

வருகையும் வவுனியா மாவட்டத் தின் மக்கள் தொகையில் தமிழ்க் குணாம்சங்களை நிலை நிறுத்தின. மலையகத்திற்கு அடுத்தபடியாக வவுனியா மாவட்டத்திலேயே இந்தியத் தமிழ்த் தொழிலாளர்கள் அதிகம் காணப்படுகின்றனர். இத்தன்மையும் அங்கு தமிழ் முத்திரையை மேலும் உறுதியாக்குகிறது. தோட்டங்களிலிருந்து பெருகி வந்த இந்தியத் தமிழர் தொகை இக்கட்டத்தில் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. இந்திய - இலங்கை தமிழர் இணைவுப் போக்குகளைத் திருமணங்களுக்கூடாக ஒருவர் அவதானிக்கலாம். எல்லைப் பிரதேசமாக இருப்பதால் 'இனவாத உணர்வு' வெளிப்படையாகவே காணப்படும். மேலும் வரலாற்றுச் சிறப்புகளை நினைவு கொள்ளும் போக்கும் உள்ளது. வன்னிச்சிற்றரசர்கள் தான் பிரிட்டிஷாரிடம் தமது இறைமையைக் கடைசியாக இழந்தவர்கள். வன்னியின் இறுதிச் சிற்றரசனான, 1803இல் கற்சிலை மடுவில் கொல்லப்பட்ட பண்டார வன்னியன் தமிழர்களின் கதாநாயகனாகக் கொள்ளப்படுகிறான். பண்டார வன்னியனைப் பிரிட்டிஷாரிடம் காட்டிக் கொடுத்த காக்கை வன்னியனது பெயர் காட்டிக்கொடுத்தலுக்கும் துரோகத்திற்கும் மறுபெயராயிற்று. தமிழர்களின் ஐக்கியத்திற்கெதிராகச் செயற்படும் எவரும் காக்கைவன்னியன் என்று குறிப்பிடப்படுகின்றனர். பண்டார வன்னியன் இலங்கைத் தமிழ்மக்களின் புரான் அப்புவாக அமைந்துவிட்டான்.

v - iii

இலங்கைத் தமிழர்களில் யாழ்ப்பாணத் தமிழர்கள் அரசியல் ரீதியாக மிகவும் இயக்கமுடைய குழுக்களாவர். இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினை என்பது அடிக்கடி இத்தீவில் யாழ்ப்பாண மனிதனின் நிலையையும் பாத்திரத்தையும் தீர்மானிப்பதில் ஏற்படும் பிரச்சனையாகவே காட்டப்படுகிறது. கொழும்பு தவிர யாழ்ப்பாணம் மிக ஆரம்பத்திலேயே நவீனமயமாதலின் நன்மைகளையும் சிறப்பாக ஆங்கிலக் கல்வியின் நன்மைகளையும் பெற்றுக்கொண்ட ஒரு பிரதேசமாகும். இதனால் யாழ்ப்பாண மக்கள் தமது விகிதாசாரத்திற்கு அதிகப்படியான அளவிலேயே அரசாங்க உத்தியோகங்களையும், இதர தொழில்களையும் பெற்றுக் கொண்டனர். எனவே அவர்கள் இலங்கையில் எல்லாப் பாகங்களிலும் காணப்பட்டனர். துணிச்சல் மிகுந்த யாழ்ப்பாண வர்த்தகனும் இதேபோலவே தன்னை நிலைப்படுத்திக் கொண்டான். இவ்வாறு தீவுமுழுவதிலுமாகப் பரவியிருந்தபோதும் யாழ்ப்பாண மனிதனுக்கு தான் சென்ற வாழ்ந்த பகுதி மக்களோடு ஒன்றிக்க முடியாமல் ஒருவகையாக பிரத்தியேக உணர்வு இருந்துவந்தது. யாழ்ப்பாண

மனிதனில் வேறுபட்டிருந்த இன்னொரு முக்கியமான இயல்பு, அவன் எப்போதும் யாழ்ப்பாண மையமானவனாகவே இருந்தான். ஜேன்ரஸ்ஸலின் யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களின் குணஇயல்பு பற்றிய கருத்து கவனத்திற்கு உரியது. "யாழ்ப்பாணத் தமிழன் தீவிரமான பழமைவாதியாகவும் குடா நாட்டுடனான ஈர்ப்பு, தனது மொழி வழக்கங்கள், மூதாதையர்களின் நம்பிக்கைகள் தொடர்பாக ஒரு அக்கறைசார்ந்த ஆர்வம் உடையவனாகவும் உள்ளான்... இது 'குடாநாட்டு மனோபாவம்' என்று சொல்லப்படமுடியும் என்றால், வடமாகாணத்தின் இடங் சார்ந்த தனிமைப்பாடே இதனை நிர்ணயிக்கும் காரணியாக அமைகிறது. எப்படியிருப்பினும் மூதாதையர்களின் வழிமுறைகளை விரும்புகிற இலங்கைத் தமிழர்கள் என்று ஒரு பிரித்தானிய ஆளுநர் விபரித்தது போல ஓரளவுக்கு இந்து சமயத்துடன் தொடர்புள்ள பாரம்பரியம் பேணும் இயல்புடன் இவர்களின் விசேடமான பழமை பேணுதல் இணைகிறபோது இது பேருன்றிய அம்சமாக அமைந்துவிடுகிறது. இவர்களின் மெச்சப்படக்கூடிய உயர்பண்புகள் குறித்து சேர். பொன். அருணாசலம் நன்கு குறிப்பிட்டுள்ளார். "எனக்குத் தமிழ்ச் சமூகத்தில் பெரும் நம்பிக்கை உள்ளது. அவர்களுடைய ஆழமான அறிவும், தாய் மொழி மீதான காதலும், எளிமையும், சௌ கரியத்தை உதாசினம் செய்யும் உள்ளார்ந்த இயல்பும், அற்புதமான தொழில் முறையும் பொது அறிவும் அவர்களைக் காப்பாற்றும்." 14

யாழ்ப்பாண மனிதனின் குணாம்சத்தை அவனுடைய சமூக - பொருளாதார அடித்தளத்தின் வழியாக விளங்கிக்கொள்வது முக்கியமானது. இக்குணாம்சம் யாழ்ப்பாண மனிதனை மற்ற இலங்கைக் குழுக்களிலிருந்து தெளிவாக, வேறுபடுத்திக் காட்டுகிறது. தனி ஒரு மனிதனில் அல்லது தனி ஒரு சக்தியில் தங்கியிராமல் அப்பிரதேசத்தின் மரபுகளிலிருந்து உருவாகி நடைமுறையிலிருந்து வரும் சட்ட முறைமை இதனை நன்கு விளக்குவதாகும். யாழ்ப்பாணத்தில் சொத்துரிமை விதிகளை ஆளும் தேசவழமைச் சட்டத்தின் தேசத்தின் வழமைகள் என்ற கருத்தும் இதனை விளக்குவதாகும் இச்சட்டத்தின் நடைமுறைப்பாங்கு மிகுந்த குறியீடு பூர்வமானது. வெளிப்பிரதேசத்தில் வாழும் ஒரு யாழ்ப்பாணத்து மனிதன் அப் பிரதேசங்களின் விழுமியங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டவன். ஆனால் யாழ்ப்பாணத்திற்குள்ளேயே அதன் பாரம்பரியங்களே இன்னும் ஆட்சியுள்ளவனாக இருக்கின்றன. தேசவழமைச் சட்டம் தாய்வழி தந்தைவழிச் சமுதாயங்களின் விசேடமான ஒரு சேர்க்கையாக

விளங்குவதால் முக்குவச்சட்டத்திலிருந்தும் மிகவும் வேறுபட்டதாகும். மருமக்கள் தாய்ச் சட்டத்தையே இது மூலமாகக் கொண்டிருந்தாலும், யாழ்ப்பாணத்தில் தேச வழமைச் சட்டத்தின் பரிணாமம் தந்தைவழிச் சட்டத்தின் பல் அம்சங்களை உள்ளடக்கிய தனித்துவமுடைய கூட்டாகவும் யாழ்ப்பாணத்துக்கும் அதன் மக்களுக்கும் ஒரு விசேடமான அமைப்பாகவும் உள்ளது.

தேசவழமைச் சட்டம் யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களின் அடிப்படையான சமூக ஒழுங்கையும் வெளிக் காட்டுவதாகும். இது சாதி முறைமையையே அடிப்படையாகக் கொண்டது. மறுபடியும் இங்கே சாதிகளின் நிலை இந்தியாவிலோ இலங்கையின் வேறு இடங்களைப் போன்றதோ அல்ல. தேச வழமைச் சட்டத்தையும், சாதி அமைப்பின் தொடர்ச்சியையும் பற்றிய ஓர் ஆழமான ஆய்வு அச்சட்டம் வெள்ளாள அடிப்படை கொண்டது என்பதைத் தெரிவிக்கும். பிராமணர்கள்கூட சமயச் சடங்குகளைப் பொறுத்தவரை மேலானவர்களாக இருந்தாலும், சமூக ஆதிக்கத்திலும் செல்வாக்கிலும் வெள்ளாளருக்குக் குறைந்தவர்களாகவே உள்ளனர். யாழ்ப்பாணத்தில் நடைமுறையிலிருக்கும் சாதி முறை உயர்ந்த ஒரு சாதிக்குழுவினரால் அமுலாக்கப்படும் சமூகக் கட்டுப்பாட்டு வடிவமாக உள்ளது.

யாழ்ப்பாணத்தில் எல்லாம் தமிழ் என்பது அவ்வளவு சரியானதல்ல. ஆதிக்கமுடைய வெள்ளாளச் சாதியினர் (அவர்களுடைய குறித்த சில வர்க்கப் பண்புகளோடு) தமது தேவைகளையும் கோரிக்கைகளையும் தமிழர்களுடைய கோரிக்கைகளாக வெளிப்படுத்தியுள்ளனர் என்பதையே காலம் மறுபடியும் நிரூபித்துள்ளது. காராளசின்கம் இதனை 'வெள்ளாள மேலாதிக்கம்' எனக் குறிப்பிடுகிறார். (1933ல் இருந்து 1947 வரையான யாழ்ப்பாண அரசியல் வரலாற்றைப் பகுப்பாய்வு செய்கையில் ஜேன் ரல்ஸல் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார். 'குடாநாட்டு மனோபாவம் ஒன்றின்+ மூலம் வழிநடத்தப்பட்ட இவர்கள் எண்ணிக்கையில் அதிகமானவர்களாக இருந்தமையால் பாதுகாப்பாக உணர்ந்தனர். வெள்ளாளினின் உயிர்ப்பான ஒத்துழைப்பு இன்றி எவ்வகையான பயன்மிக்க சமூக மாற்றத்தையும் கொண்டுவருவது அசாத்தியமே.'¹⁵

த.வி. கூட்டணி தோன்றும் வரையிலான காலப் பகுதிவரை இருந்த தமிழ்த் தலைவர்களின் சமூகப் பின்னணியை நோக்கும்போது அவர்கள் அனைவருமே வெள்ளாள சாதியினர் என்பது தெரியவரும். அத்துடன் அவர்களில் சிலர் சாதிப் பிரச்சனையில் இரட்டைவேடமிடுபவராகவும் இருந்தனர். இதற்கு மிகச்சிறந்த உதாரணமாக இருந்தவர் சேர் பொன்னம்

பலம் இராமநாதன். அவர் வயதுவந்தோருக்கு வாக்குரிமை வழங்கப்படுவதை, அது தாழ்ந்த சாதியினருக்கும் வாக்குரிமை வழங்கிவிடும் என்பதற்காக எதிர்த்தார். யாழ்ப்பாணப் பாடசாலைகளில் சகல சாதி மாணவர்களும் ஒன்றாக ஆசனம் பெறுவதையும் ஒன்றாகப் போசனம் செய்வதையும் கூட அவர் எதிர்த்தார்.¹⁶

இந்து ஆங்கிலப் பாடசாலைகளில் கல்வி வாய்ப்புகள் வழங்கப்பட்ட முறைகுறித்து ஆழ்ந்து நோக்கும்போது தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினர் பெரும்பாலும் இவற்றிலிருந்து விடுபட்டிருந்ததைக் காணலாம். கிறிஸ்தவ பாடசாலைகளில் கூட சாதிமுறைமையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. இலவசக் கல்வி முறையினதும், தாய் மொழிக்கல்வி முறையினதும் அறிமுகமே யாழ்ப்பாணத்தின் சமூக கல்வி அமைப்பில் தீவிரமான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது.

யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களிடையே உள்ள அரசியல் பிரிவுகளைப் பொறுத்தவரையும் சரதி முறை முக்கியமான பங்கை வகித்ததுடன், தொடர்ந்தும் அவ்வாறே உள்ளது. ஆனால் இனரீதியான அரசியல் மயப்படுத்துதலின் விளைவாக முதன்முதலாகத் தாழ்த்தப்பட்ட சாதியைச் சேர்ந்த ஒருவர் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக முடிந்தது.

பாரம்பரிய இந்து - கிறிஸ்தவ பகைமைகூட அண்மைக் காலத்தில் தணிந்துபோய் விட்டதை அவதானிக்கலாம். கத்தோலிக்க திருச்சபை முற்றுமுழுதாகத் தமிழர் நலன்களுடன் தம்மை இனம் காட்டிய மதகுருமார் பலரை அளித்துள்ளது.

யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களின் அரசியல் பிரச்சினைகளின் பிரதான பொருளாதார மூலம் அரச சேவையே ஆகும். 1930இற்குப் பிந்திய சிங்கள தமிழ் உறவுகள் பெரும்பாலும் அரச சேவைக்கு ஆட்களைச் சேர்ப்பது பற்றிய பிரச்சனையை மையங்கொண்டே அமைந்தன. சேர் ஏ. மகாதேவன் அறிக்கை யொன்றில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்.

“இன்றைக்கு தமிழ் - சிங்கள சமூகங்களிடையே உள்ள பிளவு அரச சேவைக்கு ஆட்களைச் சேர்ப்பதில் பாகுபாடின்றி இல்லாமல் போய் விடுமோ என்ற அச்சத்தாலேயே விளைந்தது. 1935இல் இப்படிச் சொல்லப்பட்டாலும், இன்றுகூட இந்நிலை உண்மையானதே. ஒரே ஒரு வித்தியாசம் இன்றைய அரசாங்கம் அரசசேவைக்கு ஆட்சேர்த்துக் கொள்வதில் சமச்சீரற்ற தன்மை நிலவுகிறது என்ற குற்றச்சாட்டை குறிப்பாக ஏற்றுக்கொள்வதாகும்.”

அரசசேவையை நோக்கிய கல்வி என்பது யாழ்ப்பாணத்தில் பொருளாதார அத்தியாவசியமாக இருந்தது. “ஆரம்ப நிலையில்” இப்பிரச்சினை

களைத் தீர்க்கும் முயற்சி எடுக்கப்பட்டபோ தெல்லாம் (இதனால் பின்னர் வேலைவாய்ப்பு வழங்கும்போது அரசாங்கத்திற்குப் பிரச்சினை ஏற்படாது) யாழ்ப்பாணத்தில் அரசியல் போராட்டங்களிலும் மாற்றம் ஏற்பட்டது. ஏனெனில், தரப்படுத்தல்முறை இளைஞர்களை மட்டுமே பாதித்தது. கல்வி பெற்றும் இலங்கையில் வேலைவாய்ப்புகள் கிடைக்காமையால் வெளியேறியோரால் இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் பிரச்சினை சர்வதேச மயப்பட்டதாகியது.

vi

தமிழர்கள் பற்றிய இந்த ஆய்வு அவர்கள் தமக்குள் உள்ள உறவுகள் தொடர்பாகவும், தேசிய அரசமைப்பில் தமது நிலை தொடர்பாகவும் வேறுபட்ட நிலைப்பாடுகளைக் கொண்டிருப்பதைத் தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. தொடர்ந்து வந்த அரசாங்கங்கள் தமிழ் பிரச்சனையைப் பொதுவாகக் கையாள்வதில் எடுத்த அரசியல் நடவடிக்கைகளின் பின்னால் இருந்த சிந்தனைப் போக்கையும் முக்கியமாகக் காட்டியுள்ளது.

அரசு ஒன்றினுள் வாழும் ஒரு மக்கள் குழுவின்ரைப் பற்றியும் அது அவர்களது அரசியல் நடத்தையில் ஏற்படுத்தும் தாக்கம் பற்றியதுமான ஒரு பகுப்பாய்வு அவர்களுடைய வர்க்க குணம் சங்கள் பற்றிய ஆராய்வையும் உள்ளடக்க வேண்டும்.

பெருந்தோட்டங்களைத் தேசிய மயமாக்கல், தனியார் துறையில் தலையிடுதல் போன்ற இடதுசாரிப் பொருளாதாரக் கொள்கைகளைப் பதவியிலுள்ள அரசாங்கங்கள் கைக்கொள்ளும் போது சிங்கள தமிழ் முனைவாக்கங்களும் இனவாத உணர்வுகள் தீவிரமடைதலும் அதிகமாவதை, இப்பிரச்சனையின் சமீபகால வரலாற்றை நோக்கும்போது தெளிவாகக் காணலாம். எஸ். தொண்டமான் த.வி. கூட்டணியுடன் (அதன் துணைத்தலைவர்களில் ஒருவராக) இணைவதற்கு எடுத்த முடிவுக்குப் அப்போதைய அரசாங்கம் பெருந்தோட்டங்களைத் தேசிய மயமாக்கவும் தனியார் வைத்திருக்கும் நிவங்களிற் கட்டுப்பாடு விதிக்கவும் எடுத்த முடிவுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருந்தது என்பதில் அதிகம் தவறில்லை. தமிழர்களிடையே இருந்த தொழில் சார்ந்த வகுப்பினரின் எதிர்ப்புணர்ச்சி, ஐக்கிய இடதுசாரி அல்லது சிறிலங்கா சுதந்திரக்கட்சிக் காலத்தில் ஐ.தே. கட்சி காலத்தைவிட எப்போதும் அதிகமாகவே இருந்துள்ளது. ஐ.தே. கட்சி, சிறி. ல.சு. கட்சி போலவே இனப்பகைமை கொண்டதாயிருப்பினும் அதுவர்க்க ஒற்றுமையை உருவாக்கக் கூடியதாகவும் அதன்மூலம் த.வி. கூட்டணியினருடைய

நடவடிக்கைகளுடனான முரண்பாடுகளைக் குறைக்கக்கூடியதாகவும் இருந்தது, (இலங்கைத் தேசிய தமிழ் அலுவல்கள் நிறுவனத்தின் (CINTA) செயற்பாடுகள் உதாரணமாகும்.)

ஆனால் இலங்கைத் தமிழர்களின் வர்க்க ஆய்வு கிராம - நகர இருமை நிலையின் வழியில் அமையக் கூடாது. நிலைமை நிச்சயமாகச் சிக்கலான ஒன்றேயாகும். எத்தகைய பகுப்பாய்வும், சாதி, வாக்கத் தொடர்ச்சிகளின் சாத்தியங்களையும் யதார்த்தத்தையும் கணக்கிலெடுக்க வேண்டும். ஒரு குழுவின் அரசியல் நடத்தையில் 'பாரம்பரிய' சமூக ஒழுங்கமைப்பு செல்வாக்குச் செலுத்தமுடியும் என்பது உண்மையாகும். அப்படியானால் அத்தகைய சமூக ஒழுங்கமைப்பு அதனது பாதிப்பைப் பொறுத்தவரை 'பாரம்பரியமானது' மட்டுமல்ல மிகச் 'சமகாலத்தது' மாகும்.

தமிழர்களிடையே வர்க்க உருவாக்கம், அதன் இயல்பு ஆகியன பற்றிய திட்டவட்டமான ஆய்வுகள் இதுவரை மேற்கொள்ளப்படவில்லை - எனவே இக்கட்டுரையில் மேற்கொள்ளப்படும் முயற்சியானது பூர்வாங்கமானதும் அண்ணளவானதுமாகும்.

லெனின் வரையறுத்த, வர்க்கங்கள் பற்றிய மார்க்சியக் கருதுகோள்கள் சாதி - வர்க்கத் தொடர்ச்சிகளின் பிரச்சினைபற்றிப் புரிந்து கொள்ள உதவும்.

“வரலாற்றுரீதியாகத் தீர்மானிக்கப்பட்ட ஒரு சமூக உற்பத்தி முறையில் தாம் வகிக்கும் இடத்தாலும் உற்பத்திச் சாதனங்களுடன் உள்ள உறவாலும் (பெரும்பாலும் இவை சட்டத்தில் முறைப்படுத்தப்பட்டு இருக்கும்) உழைப்பின் சமூக ஒழுங்கமைப்பில் தாம் வகிக்கும் பாத்திரத் தாலும் இதன் விளைவாக தாம் அளிக்கும் சமூகச் செல்வத்தின் பங்கின் பரிமாணத்தாலும், ஒன்று வேறுபடும் பாரிய மனிதக் குழுக்களே வர்க்கங்கள் ஆகும்.”

(A Great Beginning)

மேற்கூறிய வரைவிலக்கணத்தின் ஒளியில் நோக்கும்போது யாழ்ப்பாண நிலவுடைமையிலும் (தேச வழமை முறையில் 'விதிக்கப்'பட்டதும் 'முறைப்படுத்தப்பட்டதும்' போல மட்டக்களப்பு நிலவுடைமையிலும் (போடியார் முல்லைக்காரன் உறவு, வயல்காரன், விதிக்கப்பட்ட வாடகை கொடுக்கும் விவசாயி, விவசாய அடிமை, சிறைக் குடிகளின் அமைப்பு) காணப்படும் பொருளாதார உற்பத்தியின் சமூக ஒழுங்கமைப்பும், இதனை விளைவான சமூக உறவுகளும் சாதி ஒழுங்

கமைப்பின் வர்க்க அடிப்படையைத் தெளிவாக வெளிக்காட்டும்.

நிலவுடைமைச் சமூகத்தில் சமூகக்கட்டுப்பாடு பற்றிய மேலதிக விளக்கங்கள் நுனித்து நோக்கப்பட வேண்டியவையாகும்.

“தொழிலாளர் தொகுதியை அடக்குவதற்கும் நெறிமீறிப் பெற்றுக்கொண்ட சமூக நிறுவனங்களைப் பயன்படுத்திச் சமூக உற்பத்தியிலிருந்து” ‘எடுக்கக்கூடிய ஆகப்பெரியளவு பங்கைப் பெறுவதற்கும், சட்டம், நீதிநிர்வாகம் கல்வி, சமயம், இராணுவ விவகாரங்கள் போன்ற’ துறைகளில் சமூகத் தொழிற்பாடுகளைப் பிரயோகிக்கப் பிரத்தியேகமான உரிமையை மேற்கொள்ளும் சமூக ஒழுங்கமைப்பை நோக்கியதாகவே சமூக அவிவிருத்தியின் பிரதான போக்கானது - What is Historical Materialism? மொஸ்கோ, 1975, பக்: 42)

தமிழரின் பாரம்பரிய சாதி அதிகாரவைப்பு முறையில் தாழ்ந்த சாதியினராக இருப்பவரே ஒடுக்கப்படும் வர்க்கமாகவும் உள்ளதை யாழ்ப்பாணத்திலும், மட்டக்களப்பிலும் காணப்படும் நிலவுடைமை நிலைமைகள் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன.

நிலவுடைமையின் சிதைவுபற்றிய, ஐரோப்பாவை மையமாகக் கொண்ட ஆய்வுகள் ஒரு புதிய பூர்ஷ்வா வர்க்கம் நிலவுடைமையினுள் உருவாகி விவசாயிகளின் போராட்டத்தை வழிநடத்தி அதனைப் புரட்சிகரமாக்கிற்று எனத் தெரிவிக்கின்றன. ஆனால் ஆசிய நாடுகளில் இம்மாற்றம் தொடர்பான வரலாற்று அனுபவம் வித்தியாசமானதாகும். இந்நாடுகளில் பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் நிலவுடைமையின் அழிவு காலனித்துவத்தின் பாதிப்பினாலேயே ஏற்பட்டது. பெருந்தோட்டங்களில் வாழும் இந்தியத்தமிழ்த் தொழிலாளர்களின் விடயத்தில் எவ்வாறு இந்த நிலவுடைமை அமைப்பு காலனித்துவ முதலாளித்துவத்தின் சுரண்டலை உறுதிப்படுத்தியது என்பதை நாம் ஏற்கனவே பார்த்துள்ளோம்.

இலங்கைத் தமிழர்களைப் பொறுத்த வரையிலும் கூட இது உண்மையே, ஒரு புதிய பூர்ஷ்வா வர்க்கம் அவர்களுக்குள்ளேயே தோன்றியது. ஆனால் வரலாற்றுரீதியாக நோக்கும்போது இவ்வாறு முதல் உருவாகிய குழுக்கள் அந்த அமைப்பை அழிக்கவில்லை., பதிவாக அதைப் பலப்படுத்தின. காலனித்துவம் நிலவுடைமை வர்க்கத்தை மேன்மையான நிலையில் வைத்திருந்தது; அதாவது ‘நவீன மயப்படுத்தலின்’ தொழிற்பாட்டால் அவர்களே இலாபம் பெற்றனர். நிர்வாகத்தில் அவர்களுக்குப் புதிதாகக் கிடைத்த

சமூக ஆதிக்கத்தாலும் அவர்கள் தமது வர்க்கத்துக்குள்ளே புதிய நலன்களைப் பேண முடிந்தது. உண்மையில், தாழ்ந்த சாதியினருக்கும் வர்க்கத்தினருக்கும் உயர் அந்தஸ்தினதும் அதிகாரத்தினதும் ருசியைக் காட்டியதும் சட்டத்தின் முன்னால் சமம் என்ற கருத்தின் அடிப்படையில் (மிசனரிமாரின் மதமாற்ற நடவடிக்கைகள் முன்னைய சமூக ஒழுங்கில் இடம் பெற்றிராத சமத்துவ உணர்வை ஊட்டின.) ஆட்சியாளரால் கொடுக்கப்பட்டமான கல்வி, சமூக நன்மைகளின் தவிர்க்கமுடியாத விரிவாக்கத்தின் இயக்கவியலாக இது அமைந்தது.

இது யாழ்ப்பாணத்தின் ‘நவீன மயமாக்கத்தின்’ வரலாற்றில் நன்றாக விளக்கப்படுகிறது. ஆறுமுக நாவலரால் தலைமை தாங்கப்பட்ட ‘மறுமலர்ச்சி’ இயக்கம் உண்மையில் “பிரிட்டிஷ் நிர்வாகத்தின் விளைவாக ஏற்பட்ட சமூக கலாசார மாற்றங்களை நன்கு அரண்செய்யப்பட்ட யாழ்ப்பாண இந்து சமுதாய அமைப்பிற்குள் மட்டும் எல்லைப் படுத்திய முயற்சியாரும், இதனால் இலாபம் பெற்றவர்கள் உயர்சாதி இந்துக்கள் மட்டுமேயாவர்.” (Social Science Review. Vol. 1, No. 1.) பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாளரால் பின்பற்றப்பட்ட ‘தாராண்மை வாதத்தையும்’ மீறி கல்வி வேலை வாய்ப்பு வசதிகள் ஆரம்பத்தில் சாதியமைப்புடன் கைகோர்த்துச் சென்றன. மிஷனரிமாரின் பாதிப்புக்கள் மிக அதிகளவில் இருந்த மானிப்பாய் போன்ற இடங்கள் இதற்கு விதிவிலக்காகும்.

இரண்டாம் உலகப்போரின் முடிவு வரையும் ஆங்கிலக்கல்வி உயர்சாதி ‘இந்துத் தமிழர்களின் ஏகபோகமாகவே இருந்தது. (இதற்கு விதிவிலக்கு பாரம்பரிய சாதி அதிகார வைப்பு முறையில் கிட்டத்தட்ட உயர்சாதியினரின் அந்தஸ்துள்ள மீன்பிடிக்காத கரையார்கள் ஆவர். இவர்களுக்கு யாழ். சென். பற்றிக்ஸ் கல்லூரியின் சேவைகள் கிடைத்தன ஆனால் மறுபடியும் இச்சேவைகள் கத்தோலிக்கக் கரையார்களுக்கே கிடைத்தன.) இதனால் அரசாங்க வேலை வாய்ப்புகளும் உயர் சாதி இந்துத் தமிழ்க்குடும்பங்களுக்கே கிடைத்தன. ஆங்கிலக் கல்வியை வழங்கிய இக்கல்வி முறையை முற்றும் முழுதாகப் பயன்படுத்திய உயர்சாதித் தமிழர்கள் அதாவது உருவாகி வரும் தமிழ் பூர்ஷ்வாக்கள் இதே வாய்ப்புகளை தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குக் கொடுக்க மறுத்தனர். நிர்வாகத்தின் பேரில் பாடசாலைகளில் அனுமதி வழங்கப்பட்டாலும் வகுப்பறைகளில் சமனான இருக்கைகள் கொடுக்கப்படவில்லை. இக்கால கட்டத்தில் தான் கொழும்பு நோக்கிய ஈர்ப்புகள், ஆரம்பமாகின. ஆனால் யாழ்ப்பாணத்திற்குள்ளே பழைய

அமைப்பு முறையே மேலும் நீடித்தது. இதனை மலேயச்சமஷ்டி அரசில் கிடைத்த புதிய வேலை வாய்ப்புகளும் உறுதியாக்கின. புதிதாகக் கிடைத்த பொருளாதார வளம் கட்டிடப் பெருக்கத்திற்கு வழிவகுத்தது. இதன் விளைவாக கட்டப்பட்ட பாடசாலைகளும் கோவில்களும் சாதிமுறையை வலுவாகப் பாதுகாத்தன. சமூக ஏனியில் மேற் செல்லவிரும்பிய எந்தத் தமிழனும் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வெளியில் வாழ்ந்தாலும் ஆங்கிலக் கல்வி பெற யாழ்ப்பாணத்திற்கு வரவேண்டி இருந்தது. ராஜரட்டையைச் சேர்ந்த சிங்களவர்கள் கூட ஆங்கிலக் கல்வி பெற யாழ்ப்பாணத்திற்கு வந்தனர்.

இந்த நூற்றாண்டின் முதல் மூன்று தலாப்தங்களில் சாதியும் வர்க்கமும் ஒன்றாகக் கைகோர்த்துச் சென்றன. இலவசக்கல்வி அமைப்பு தாய்மொழி மூலம் கல்வி ஆகியவற்றின் ஒன்று திரட்டிய தாக்கத்தின் விளைவாக 1956 களைச் சூழ, சாதி எல்லைகளைத் தாண்டிய சமூகப் பெயர்வு இடம் பெற்றது. ஆனால் 1956ஆம் ஆண்டு விவசாயிகள் உணர்வு பெற்றமையையும் தேசிய பூர்ஷ்வாக் களின் இனரீதியான எழுச்சியையும் குறிக்கிறது. இது தமிழர்களிடையே பலவகையான சக்திகளை ஒன்றிணைத்தது என்பது சுவைகளிடையே பலவகையான சக்திகளை ஒன்றிணைத்தது என்பது சுவை தருவதாகும். அதாவது தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் உயர்சாதியினரும் தமிழர் என்ற வகையில் நெருங்கினர். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் தம்மை வர்க்கரீதியாக ஒன்றிணைக்க ஆரம்பித்த கால கட்டம் இதுவாகும். (அரசாங்க சேவையில் கிடைத்த வேலை வாய்ப்புகளினூடாக மட்டுமன்றி பெரும் வியபார வாய்ப்புகளாலும் கூட உயர்ச்சி பெற்றனர். இதே காலத்தில் வேலைவாய்ப்புளிலும் கல்வியிலும் இனரீதியான அம்சமும் இடம் பெற்று. இந்நிலை வளர்ச்சியடைந்தபோது தமிழர்கள் சமஷ்டிக்கட்சிக்கு அல்லது த.வி. கூட்டணிக்கு வாக்களிக்க ஆரம்பித்தனர். பொன், கந்தையா கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பிரதிநிதியாக 1956இல் தெரிவு செய்யப்பட்டதன் பின்னர் எந்த இடது சாரிக்கும் தமிழ் மாவட்டங்கள் வாக்களிக்க வில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

யாழ்ப்பாணத்தில் சாதி எதிர்ப்பு அடிப்படையிலே வளர்ந்த இடதுசாரி இயக்கத்தின் நல் வாய்ப்புகளை இது பாதித்தது என்பதை அவ தானிப்பது சுவாரசியமானதாகும். சாதி வர்க்கம் - இடையிலான கூட்டுக்கள் ஏற்பட்ட போதெல்லாம் இடதுசாரி இயக்கத்தின் பலம் கணிசமானவ குறைந்தது. இன்று யாழ்ப்பாணத்தில் இடதுசாரி

களின் அடித்தளமாக எஞ்சியிருப்பது புத்திஜீவிகள் மட்டுமே.

வேலை வாய்ப்பு, வர்த்தகம், தொழில் போன்ற வற்றால் மத்தியதர வர்க்கத் தமிழர்கள் தமிழ்ப் பிரதேசங்களுக்கு வெளியே வாழ வேண்டி நேர்ந்தமை தேசியப் பிரச்சினையில் தமிழ் மக்களின் கோரிக்கைகளின் இயல்பைத் தீர்மானிப்பதில் முக்கிய பங்கு வகித்தது. மேற்படி வாய்ப்புகளில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சி, எழுபதுகளில் துணையுணவுப் பயிர்களின் அபரிமிதமான பயிர்ச் செய்கைக்குக் கிடைத்த ஆதரவால் ஏற்பட்ட தமிழ்ப்பகுதிகளின் பொருளாதார வளம் பற்றிய உணர்வு ஆகியவற்றின் இணைப்பால் மேற்படி குழுக்கள் 'பிரிந்து வாழும்' கோரிக்கைக்கு ஆதரவு அளிக்க முனைந்தன.

மற்றைய தமிழ்ப்பகுதிகளில் வர்க்க நிலைபற்றி கவனத்திற்கு எடுக்கக்கூடிய விதத்தில் உணர்வு நிலை அங்கு வளரவில்லை. மட்டக்களப்பில் இந்த உணர்வு நகர் சார்ந்த இடங்களைத்தவிர ஏனைய வற்றில் மிகவும் குறை வாகவுள்ளது. ஏனெனில் 'மேற்குமயமாதலோ' அல்லது 'நவீனமய மாதலோ' அச்சமுதாயத்தைப் போதுமானளவிற்கு ஆழமாகப் பாதிக்கவில்லை. மாறாகப் புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட விவசாயக் குடியேற்றங்கள் கிழக்கு மாகாணத்தில் இனவாத உணர்வுகளையும் பட்ட நிலையையும் உருவாக்கவே பயன்படு கின்றன. வவுனியாவில் பெருந்தோட்டங்களிலிருந்து வந்து குடியேறுவோர் ஒரு விவசாயப் பாட்டாளி வர்க்கத்தை உருவாக்கி வருகிறார்கள்.

கொழும்பு நகரிற்குள் மிகக் கணிசமான அளவில் வாழும் தமிழர்கள் இவ் ஆய்வில் மிக முக்கிய மாகக் கவனத்திற்கு எடுக்கப்பட வேண்டியவர்களாவர், இவர்களில் பெரும்பாலோர் உழைக்கும் வர்க்கத்தையும் கீழ்த்தட்டு மத்தியதர வர்க்கத்தையுஞ் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் தொழில் அதிபதிகள், தொழில் முறை சார்ந்தவர்கள் போன்ற பலம் வாய்ந்த குழுவினரும் உள்ளனர். இவர்களது வர்க்கச் சார்புகள் காலத்திற்கு காலம் இவர்களின் மனப்பாங்கைப்பாதித்தன. அத்தோடு இவர்கள் தமிழர்களின் கோரிக்கைகளை முன் வைத்த அரசியல்வாதிகளில் செல்வாக்குச் செலுத்தும் குழுக்களாகவும் இருந்தனர்.

துரதிஷ்டவசமாக இந்நாட்டில் வர்க்க உணர்வின் வளர்ச்சியின் பொதுப்போக்குகளைப் பற்றிய பகுப்பாய்வு செய்ய இயலாததாக உள்ளது, அத்துடன் இனரீதியான கணிப்புகள் சமூக பொருளாதார அபிவிருத்தியை ஊக்குகின்றன என்பதையும் ஆய்வு செய்ய முடியாமலுள்ளது. ஆனாலும் காலனித்துவ அமைப்பிலிருந்து மீளும் பாங்கு அல்லது காலனித்

துவமற்ற அரசு என்ற இலட்சியம் காலனித்துவ ஆட்சியினூடு பெற்ற அதிகாரம், ஆட்சியுரிமை என்பவற்றின் குறியீடுகளை நிராகரிக்கவில்லை.

VII

இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினை அவர்களின் சமூகக்கட்டமைவின் பொருளாதார அடிப்படையிலிருந்து எழுகிறது என்று இவ் ஆய்வுகளிலிருந்து தெளிவாகிறது. இதனை ஐக்கியப்படுத்தும், பிரிக்கும் காரணிகளும் விசைகளும் இவ்வடிப்படையிலிருந்தே எழுகின்றன. அடிப்படையில் இது காலனித்துவ அமைப்பிலிருந்து மீளு முறைமையால் கூர்மையாக்கப்பட்ட சமச்சீரற்ற அபிவிருத்திப் பிரச்சினை என்பதை சமூக உருவாக்கத் தை மேலோட்டமாக நோக்கும்போதே தெரிந்து கொள்ளலாம்.

நானூறு வருடங்களாகக் காலனித்துவ ஆட்சியிலிருந்த நாட்டில் காலனித்துவ அமைப்பிலிருந்து மீளுதலானது காலனித்துவத்தின் மேற்கட்டுமானத்தின் ஊடாகப் பெறப்பட்ட கருத்தமைவு முற்கற்பிதங்களை அடிப்படையாகக் கொள்ளக் கூடாது. இதுவரைகாலமும் கண்டுணரப்படாததும், அங்கீகரிக்கப்படாததுமான பொதுவான சமூக, பொருளாதார இணைப்பை நோக்கிய செறிவான உள்நோக்கிய தேடல் வடிவமாகவே காலனித்துவ அமைப்பிலிருந்து மீளுதல் அமையவேண்டும். காலனித்துவ அமைப்பிலிருந்து மீளும் செயன்முறையானது எது நாடு அவாவுகின்ற 'உண்மையான' சுதந்திரத்தின் இயல்பைத் தீர்மானிக்கும். காலனித்துவ எதிர்ப்பு இயக்கங்கள் அமைந்தது போல ஜனநாயகரீதியாகவும் நியாயப்படுத்தக் கூடியதாகவும் இச்செயல்முறை அமையவேண்டும். ஜனநாயகம் என்பது அரசியல் சமூக பொருளாதார ஜனநாயகமாகவே அமையவும் வேண்டும்.

சான்றாதாரங்கள்

1. Brass R. Paul. Language Religion and Politics in North India Cambridge, 1974 p. 8.
2. Arasaratnam S. "Nationalism in Sri Lanka. and the Tamils, in Collective Identities, Nationalisms and Protests in Sri Lanka (ed. M. Roberts) Marga - Colombo, 1979. p. 510.
Wilson, A.J. Politics in Sri Lanka (1943 - 1973) Macmillan, London, 1974 p. 52.
Jupp. James, Sri Lanka, Third World Democracy, London 1978 pp. 142 - 157.
3. Veluppillai, C.V. Born to Labour, Colombo, 1970 p. 1

4. Jayaraman, R. Caste Continuities in Ceylon, Popalar Prakashan, Bombay, 1975, pp. 5-6.
  5. Ibid, p. 84.
  6. Ibid, p. 98
  7. Ibid. C.V. Veluppillai, op. cit.
  8. Russell, Jane 'The Ceylon Tamils under the Donoughmore Constitution. Ph. D. Thesis, University of Sri Lanka, Peradeniya 1976 p. 52.
  9. Jayaraman. op.cit. 0. 201.
  10. சிவத்தம்பி, கா. ஈழத்தில் தமிழ் இலக்கியம், 1971, பக். 157-176.
  11. Tambiah, H.W. The laws and Customs of the Tamils of Ceylon. Colombo, 1954 p. 131.
  12. பாலசுந்தரம், இ. "மட்டக்களப்புப் பிரதேச முஸ்லிம்களின் குடி மரபுகள்" வளர்பிறை, கொழும்பு, 1978.
  13. Russell, Jane. op.cit. p. 303.
  14. Ibid. pp. XXIII & XXIV
  15. Ibid, p. 62.
  16. Ibid, p. 21.
- 'இலங்கையில் இளத்துவமும் சமூக மாற்றமும்' பக்கம் 196-222.

உலகத் தமிழர் பேரமைப்பு
7ஆம் ஆண்டு நிறைவு யாநாடு
வெற்றி பெற வாழ்த்துகிறோம்

சி. கதிர்ராஜா
தாராவி-மும்பை

இலங்கையின் மீது தமிழக மன்னர்களின் படையெடுப்புகளும், ஆட்சியும்

முனைவர் த. செயராமன்,

பேருரையாளர் - வரலாற்றுத் துறைத் தலைவர், அ.வ.அ. கல்லூரி -
தன்னாட்சி மன்னம்பந்தல், மயிலாடுதுறை.

உலகில் மாந்த இனம் முகிழ்த்த பெருநிலப் பகுதியாகிய தமிழ் இலக்கியங்கள் குறிப்பிடும் குமரிக்கண்டம், அல்லது விலங்கியலாளர்கள் குறிப்பிடும் இலெமூரியா அல்லது நிலவியலாளர் கள் கூறும் கோண்டுவானா, இன்றைய இந்தியத் துணைக் கண்டத்திற்கும் தெற்கே கடலில் மூழ்கி மறைந்தது என்பது சான்றுகளின் அடிப்படையில் முன்வைக்கப் படும் கருத்து ஆகும். கலித்தொகை, சிலப்பதிகாரம், சிலப்பதிகாரத்துக்கான அடியார் க்கு நல்லார் உரை, தொல்காப்பியத்துக்கான நச்சினார்க்கினியர் உரை ஆகிய தமிழ் இலக்கியப் படைப்புகளும், விவிலியமும் கடல் கோள் குறித்துப் பேசுகின்றன. தென் ஆப்பிரிக்கா முதல் தென்னிந்தியாவை உள்ளடக்கி ஆஸ்திரேலியா, தென் அமெரிக்கா வரை பரந்து விரிந்திருந்த தொன்மை நிலப்பகுதி கடலுள் மாய்ந்தது. மறைந்த நிலப்பகுதிக் கோட்பாட்டை ஆதரித்து, ஸ்காட் எலியட், டபுள்யூ. எஸ். கார்வே, அலெக்சாண்டர் கோந்தரதோவ், ஹீராஸ் பாதிரியார் போன்ற மேலை நாட்டு மற்றும் வேற்று நாட்டு ஆய்வாளர்களும், பி.டி. சீனிவாச ஐயங்கார், வி.ஆர். இராமச்சந்திர தீட்சிதர், சேஷ ஐயங்கார், கா. அப்பாதுரை, ந.சி. கந்தையா பிள்ளை, தேவ நேயப் பாவாணர் போன்ற வரலாற்று மற்றும் தமிழ் மொழி அறிஞர்களும் விரிவாக எழுதியுள்ளனர். தென் கடலுள் மூழ்கிய நிலப் பகுதியில் தான் மாந்த இனம் தோன்றியது என்ற கருத்தை சார்லஸ் டார்வின், எர்னஸ்ட் ஹெக்கெல், பிரடெரிக் ஏங்கல்ஸ் போன்றோர் ஆதரித்தனர்.

இக்கடல் கோளுக்கு முன்பு தென்னிந்தியா ஆசியாவின் ஒரு பகுதியாக இருக்கவில்லை. தென் நிலம் கடலுள் மூழ்கிய போதுதான் இமய மலையே கடலுக்கு வெளியில் தோன்றியது. தமிழகமும் இலங்கையும் கடல் கோளில் எஞ்சிய பகுதிகளாக இணைந்தே இருந்தன.

சிறுகச் சிறுக நிலத்தைக் கடல் விழுங்கியது. கடலின் நீர்மட்டம் உயர்ந்ததால் தமிழகத்துக்கும் இன்றைய இலங்கைக்கும் இடையே நீர் புகுந்து இரு வேறு நிலப் பகுதிகளாகப் பிரிந்தன. இது இன்றைக்கு 4,400 ஆண்டுகளுக்கு முன் அல்லது சில அறிஞர் களின் கூற்றுப்படி 7000 ஆண்டுகளுக்கு முன் நிகழ்ந்தது.

இலங்கையும் தென்னிந்திய நிலப்பகுதியும் கற்காலப் பண்பாட்டுக் காலத்திற்குப் பின்பே பிரிந்திருக்க வேண்டும். ஏனெனில் கற்காலப் பண்பாட்டுக் கண்டெடுப்புகள் தமிழகத்தின் தென்கோடியில் கிடைத்துள்ளதைப் போன்றே இலங்கையின் வடபகுதியிலும் கிடைத்துள்ளன. தமிழ்நாட்டில் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் தாமிரவருணிக் கரையில் ஆதிச்சநல்லூரில் அகழ்வாய்வில் கிடைத்துள்ள இறந்தோரை அடக்கம் செய்யப் பயன்பட்ட ஈமத்தாழிகள் இலங்கையில் புத்தளம் மாவட்டத்தில் பொன்பரிப்பு அகழ்வாய்விலும் கிடைத்துள்ளன. இதன் காலம் பெருங்கற் சின்னக் காலம் (Megalithic Age) என்று கணிக்கப் படுகிறது. அதாவது கி.மு. 1000க்கு முற்பட்டது.

1970 களில் பென்சில்வேனியா பல்கலைக் கழகத்தைச் சேர்ந்த விமலா பெக்லி இலங்கையில் நடத்திய காந்தரோடை, பொம்பரிப்பு அகழ்வாய்வுகள், 1980- இல் வரலாற்று அறிஞர் இந்திரபாலா நடத்திய ஆனைக்கோட்டை அகழ்வாய்வு, 1991 இல் UNESCO நிறுவனத்தின் 'முக்கோண வலயத் திட்டம்' என்ற பெயரில் அனுராதபுரம், பொலன்னரவா, சிகிரியா ஆகிய பகுதிகளில் நடத்தப்பட்ட அகழ்வாய்வுகள் ஆகியவை தமிழகத்துக்கும் இலங்கைக்கும் இடையே நிலவிய பண்பாட்டு ஓர்மையையும், இரு நிலப்பகுதிகளும் ஒரு காலத்தில் இணைந்தே இருந்தன என்பதையும் உறுதி செய்கின்றன.

இலங்கையின் பூர்வகுடிகள் தமிழர்களே ஆவர். சிங்கள வரலாறு என்பது விஜயன் இலங்கைக்கு வந்து சேர்ந்த கி.மு. 483 (வரலாற்றறிஞர் V.A. சுமித் கூறுகிறபடி கி.மு. 487) விருந்து தொடங்குகிறது. ஆனால் தமிழர் வரலாறு ஈழத் தமிழ் மண்ணில் வரலாற்றுக்கு முந்தையக் காலத்திலிருந்து தொடங்குகிறது.

பூர்வ குடிகளான தமிழர் மட்டுமின்றித் தமிழகத்திலிருந்து காலங் காலமாகத் தமிழர்கள் இலங்கைத் தீவில் குடியேறியும் இருக்கிறார்கள். இறுதியாக கி.பி. 18 -ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலிருந்து 19-ஆம் நூற்றாண்டின் பெரும்பகுதி வரை தமிழகத் தமிழர்கள் தோட்டத் தொழிலாளர்

களாக ஆங்கிலேயர்களால் குடியேற்றப் பட்டனர். இவர்களையன்றித் தமிழக வேந்தர்கள் இலங்கை மீது படையெடுத்துச் சென்ற போது சென்ற தமிழர்கள் பலர் அங்கேயே தங்கி வாழ்ந்து வந்திருக்கின்றனர்.

இலங்கையின் வரலாற்றில், தமிழக வேந்தர்கள் இலங்கை மீது படையெடுத்துச் சென்று வெற்றிகள் ஈட்டியதுடன் அரசதிகாரமும் செலுத்தி வந்த வரலாறு முக்கிய இடத்தை வகிக்கிறது.

தமிழர்களின் தொடக்கக்காலப் படையெடுப்புகள்:

கிறித்தவ சகாப்தம் தொடங்குவதற்கு முன்பே தமிழகத்தைச் சேர்ந்த, கடல் வணிகத்தில் ஈடுபட்டுப் பெரும் பொருள் ஈட்டிய, செல்வக் குடும்ப இளைஞர்களும் வேந்தர்களும் இலங்கை மீது படையெடுத்து ஆட்சி செய்துள்ளனர்.

தேவனாம்பிய திஸ்ஸ (கி.மு. 247 - 207) என்ற சிங்கள மன்னனின் இறப்புக்குப் பிறகு அவனுடைய தம்பி சூரத்திரசன் பதவியேற்றான். இவனுடைய காலத்தில் சேனன், குத்தகன் என்ற இரண்டு தமிழர்கள் சிங்கள மன்னனை வென்று தமிழர் ஆட்சியை (கி.மு. 177 - 155) ஏற்படுத்தினர். இவர்கள் இருவரும் குதிரை வணிகத்தில் ஈடுபட்ட பெருவணிகன் மற்றும் கப்பல் தலைவனின் மக்கள் ஆவர். போரில் தோற்ற சூரத்திரசன் அனுராத புரத்தை விட்டு ஓடிப்போனான். தமிழர்கள் இலங்கைத் தீவு முழுவதையும் 22 ஆண்டுகள் ஆண்டனர்.

தேவனாம்பிய திஸ்ஸனின் கடைசித் தம்பியான அசேலன் 22 ஆண்டுகளுக்குப் பின் ஆட்சியைக் கைப்பற்றினான். அசேலன் (கி.மு. 155-145) ஆட்சிக்குப் பிறகு மீண்டும் தமிழர் ஆட்சி ஏற்பட்டது.

எலாரா எனப்படும் (ஏலேல சிங்கன் அல்லது எல்லாளன்) தமிழகத் தமிழன் அசேலனைப் போரில் வென்று ஆட்சியைக் கைப்பற்றி 45 ஆண்டுகள் (கி.மு. 205 - 161) ஆண்டான். எலாரா சோழநாட்டைச் சேர்ந்த வளமான குடியைச் சேர்ந்தவன். இலங்கையின் மேற்கு, வடக்கு, கிழக்குக் கரைப் பகுதி, அனுராதபுரத்தை நடுவாகக் கொண்ட வன்னிப் பகுதி ஆகியவற்றை ஆண்டான். பௌத்த சிங்கள நூலான மகாவம்சம் எலாராவைப் புகழ்ந்து பேசுகிறது. நீதி வழங்கத் தன்னை அழைக்கும் வகையில் ஒரு மணியைக் கட்டி வைத்திருந்தான் என்றும், கன்று தேரில் அடிபட்டு விட்ட நிலையில் தாய்ப்பசுவுக்கு நீதி வழங்கத் தேர்க்காலில் தன் மகனை இட்டான்

என்றும், புத்த சங்கத்தினரைப் போற்றினான் என்றும், புத்த சங்கத்தினரை அழைக்கத் தான் தேரில் சென்றபோது புத்த ஸ்தூபத்தில் இடித்துப் 15 கற்கள் பெயர்ந்து போன நிலையில் அதற்குத் தண்டனையாகத் தான் தரையில் படுத்துக் கொண்டு தேரினால் தன் தலையைத் துண்டிக்க வேண்டினான் என்றும், அது ஏற்கப் படா நிலையில் 15 கற்களைப் புதுப்பிக்கப் பதினையாயிரம் பணம் செலவழித்தான் என்றும் புகழப்படுகிறான்.

ரோகண நாட்டிற்கு ஓடிச் என்று ஆட்சி யமைத்திருந்த மகாநாகனின் வழிவந்த காகவன தீசனுக்கும் விஹார தேவிக்கும் பிறந்த இரண்டு மகன்களில் மூத்தவன் துட்டகாமினி. சிறு வளது முதலே தமிழர்கள் மீது பகை உணர்வுடனேயே வளர்ந்தான். பெரும்படை திரட்டி, செல்லும் வழியிலுள்ள தமிழ்ச் சிற்றரசர்களை யெல்லாம் வென்று, எல்லாள் ஆளும் அனுராத புரத்தை அடைந்தான். கடுமையான போர் மூண்டது. ஏராளமான வீரர்களின் உயிர் இழப்பைத் தவிர்க்கும் வகையில், வயது முதிர்ந்த நிலையில் இருந்த எல்லாள் இளைஞனான துட்டகாமினியுடன் 'தனிப் போர்' புரிந்தான். போரில் எல்லாள் துட்டகாமினியால் ஈட்டியால் குத்திக்

கொல்லப்பட்டான். இறந்துபட்ட எல்லாள்னுக்கு உரிய மரியாதையைத் துட்டகாமினி அளித்து நினைவுச் சின்னமும் ஏற்படுத்தினான். இலங்கை முழுவதும் சிங்களர் ஆட்சிக்கு முதன்முறையாக ஆட்பட்டது.

ஏழு தமிழ்த் தளபதிகளின் ஆட்சி

எல்லாளைக் கொன்று ஆட்சியைக் கைப் பற்றிய துட்டகாமினி கி.மு. 101 முதல் கி.மு. 77 வரை ஆண்டான். பிறகு வந்த மன்னர்களில் வட்டகாமினி என்பான் கி.மு. 43- இல் முடி சூடி 5 மாதங்கள் மட்டுமே ஆண்டிருந்த நிலையில், தமிழகத்திலிருந்து ஏழு தளபதிகள் இலங்கை மீது படையெடுத்தனர் இவர்கள் வட்டகாமினியை வென்ற துரத்திவிட்டு, 14 ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்தனர். முதலில் மன்னாகிய புளகத்தா என்னும் தளபதி 3 ஆண்டுகளில் பாகியா என்ற தளபரியால் கொல்லப்பட்டான். பாகியாவைப் பனையமாறன் என்ற தளபதி கொன்றுவிட்டு, 7 ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்தான் இவனைப் பிள்ளைய மாறன் (பழையன் மாறன்) கொன்றுவிட்டு, 7 மாதங்கள் ஆண்டான். அவனைத் தாத்திகா என்பவன் கொன்றான். கி.மு. 29 - இல் புதிய படைவலிமையுடன் வந்த வட்டகாமினி, தமிழ்

உலகத் தமிழர் பேரமைப்பு 7ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழாவும் ஈழத்தமிழர் வாழ்வுரிமைக்கான உலகத் தமிழர் மாநாடும் இனிதே நடந்தேற வாழ்த்துகிறோம்

AR ஆதவன் முத்து

தே.மு.தி.க. நகரத் தலைவர்,

விஸ்வா ரியல் கமிசன் ஏஜென்சிஸ்

6ஏ, கமலா நகர், விழுப்புரம்-605 002. பேசி: 9994747387 / 9003969888

மன்னனைக் கொண்டு ஆட்சியைக் கைப்பற்றி கி.மு. 17 வரை ஆண்டான்.

சங்க காலச் சோழமன்னன் கரிகாலன் படையெடுப்பு:

காவிரிக்குக் கரை அமைத்தவன் என்று சோழ மன்னன் கரிகாலன் போற்றப்படுகிறான். இலங்கைக்குப் படையெடுத்துச் சென்ற பன்னீ ராயிரம் சிங்களர்களைச் சிறைப்பிடித்து வந்து அவர்களைப் பயன்படுத்திக் காவிரிக்குக் கரை அமைத்தான் என்ற செய்திக்கு ஆதரவாக இலங்கையின் காலவழிப்பதிவான (Chronicle) இராசாவளி என்னும் புத்தமத நூல் சில செய்திகளைப் பதிவு செய்கிறது. அது, கரிகாலனையும், கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் இலங்கையை ஆண்ட முதலாம் கயவாகு மன்னனையும் தொடர்புபடுத்துகிறது. கயவாகு மன்னனின் வாழ்வில் நிகழ்ந்ததாக இராசாவளி ஒரு கதையைக் கூறுகிறது. முதலாம் கயவாகு (கி.பி. 112 - 134) மாறு வேடத்தில் நகர்ச் சோதனைக்குச் சென்ற போது ஒரு பெண் அழுது புலம்பியதைக் கேட்டான் அவள் இவ்வாறு கூறினாள்:

“பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இலங்கையின் மீது தமிழ் நாட்டுச் சோழ அரசன் ஒருவன்...படை எடுத்தது உங்களுக்குத் தெரியும். அச் சோழ அரசன் சிங்களப் பிள்ளைகளைச் சிறைப் படுத்தித் தமிழகத்திற்கு அணை கட்டுவதற்கு இழுத்துச் சென்றான். அப் பிள்ளைகள் திரும்பி வரவே இல்லை. அவ்வாறு இழுத்துச் செல்லப் பட்ட என் பிள்ளைகளை நினைத்து அழுகிறேன்.”

(மேற்கோள் கப. அறவாணன், 'ஈழம்: தமிழரின் தாயகம்' தமிழ்க் கோட்டம், புதுச்சேரி, 2000, பக். 88)

சினமுற்ற கயவாகு சோழ நாட்டின் மீது படையெடுத்தான் என்றும், கரிகாலன் அப்போது இறந்து போயிருந்த நிலையில், 12,000 சிங்களர்களுக்கும் மீட்டதோடு, பழி உணர்வுடன் ஆயிரக்கணக்கான தமிழர்களைக் கொண்டு வந்து இலங்கையில் குடியேற்றினான் என்றும் இராசாவளி குறிப்பிடுகிறது.

பாண்டிய மன்னர்களின் படையெடுப்பு

ஆட்சியைக் கைப் பற்றிய சிங்களர்கள் கி.மு. 29 முதல் கி.பி. 430 வரை ஆண்டனர். ஆனால் கி.பி. 431 -இல் தமிழ்மன்னர்கள் மீண்டும் அரியணை ஏறினர். கி.பி. 406-இல் மகாநாமன் என்ற சிங்கள மன்னன்

இறந்தவுடன் அவருடைய காமக் கிழத்தியின் மகனான சுத்திசேனன் என்பான் ஆட்சிக்கூட்டில் ஏறினான். அவன் கொல்லப்பட்டு பாண்டு என்ற பெயருடைய பாண்டியகுலத்தவன் தமிழகத்திலிருந்து சென்று ஆட்சி செய்தான். அவனுடைய தலைநகரம் அனுராதபுரம் ஆகும். அவனுக்குப் பின் திரிதரன் ஆட்சியைத் தொடங்கி இரண்டு மாதங்களே ஆகியிருந்தன. சிங்களன் தாது சேனன் திரிதரனைக் கொன்றான். ஆனால் ஆட்சி கைமாறவில்லை. பாண்டியக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த தாதியன் மூன்று ஆண்டுகள் ஆண்டான். அவனுக்குப்பின் பிதியன் ஏழு மாதங்கள் ஆண்டான். அவனைச் சிங்களத் தாது சேனன் கொன்று விட்டு இலங்கையை ஆளத் தொடங்கினான். பாண்டிய குலத்தின் ஆட்சி நின்றது போனது.

பல்லவர்களும் இலங்கையும்:

கி.பி. ஆறாம் நூற்றாண்டில் குறிப்பிடத்தக்க சக்தியாகத் தமிழகத்தில் உருவெடுத்த பல்லவர்களின் தாயகம் மணிபல்லவம் என்னும் இலங்கை என்று கருதப்படுகிறது. நாகர் மகனான பீலி வளையும், சோழன் நெடுமுடிக்கிள்ளியும் காதலித்து அதில் ஒரு குழந்தையும் பிறந்தது. அக்குழந்தையைக் கடல் அலைகளின் வழியே சோழநாட்டுக்குப் பீலி வளை அனுப்பிவைத்தான். அவனே தொண்டைமான் இளந்திரையன்; காஞ்சி வரத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆண்டான். இக்கதையை மணிமேகலைக் காப்பியம் தெரிவிக்கிறது. இது அறிவிக்கும் செய்தி பல்லவ குலமும், இலங்கையும் தொடர்புடையவை என்பதுதான்.

பல்லவ மன்னர்கள் இலங்கைமீது படையெடுத்த வரலாறும், இலங்கை மன்னனுக்கு அரியணைப் போட்டியில் உதவிய வரலாறும் இருக்கின்றன. பல்லவ மன்னன் சிம்மவிஷ்ணு (கி.பி. 575 - 600) சிங்களரை வென்றான்.

இலங்கை வரலாற்றில் பெரிதும் தொடர்புடைய பல்லவ மன்னன் முதலாம் நரசிம்ம வர்மன் (கி.பி. 630 - 668) ஆவான். முதலாம் மகேந்திர வர்மனுக்குப் பிறகு மன்னனாகப் பட்டம் எய்திய முதலாம் நரசிம்ம வர்மனின் இலங்கை மீதான படையெடுப்பை மகாவம்சம் பதிவு செய்கிறது. சிங்கள மன்னன் இரண்டாம் காசிபன் (கி.பி. 632 - 641) இறந்த பிறகு, அவனுடைய மகன் மானவர்மனுக்கு ஆட்சியுரிமை மறுக்கப்பட்டது. உரோகண நாட்டு (தென் இலங்கை) இக்குவாகு குடும்பத்தைச் சேர்ந்த

மானா என்பவன் மன்னனாக முடி சூடினான். மானவர்மன் இலங்கையிலிருந்து தப்பித்து நரசிம்ம வர்ம பல்லவனிடம் தஞ்சம் புகுந்தான். நரசிம்ம வர்மன் சாளுக்கியப் போரில் கவனம் கொண்டிருந்தான். கி.பி. 642 -இல் நடைபெற்ற வாதாபிப் போரில் மானவர்மன் நரசிம்மனுக்குப் பேருதவி புரிந்ததாகக் கருதப்படுகிறது. வாதாபிப் போருக்குப் பின், நரசிம்ம வர்மன் மானவர்மனின் தலைமையில் ஒரு பெரும் படையை இலங்கைக்கு அனுப்பிவைத்தான். இலங்கையில் மானா என்பவனைப் பதவி நீக்கம் செய்துவிட்டு ஹஸ்த தாமிஷ்டரா (Hasta Damstra) அரியணை ஏறியிருந்தான். பல்லவப்படை அவனைத் தோற்கடித்தது. சூனால் தங்கள் மன்னனின் உடல் நலம் குறித்த செய்தி கவலை அளித்ததால் பல்லவப் படை உடனே திரும்பிவிட்டது. இலங்கையில் மன்னன் எவராக இருந்தாலும், உண்மையான அதிகாரத்தைக் கையில் வைத்துக் கொண்டிருந்தவன் கொடியவனான புஷ்டகுட்டன் (Pusta Kusta) என்ற அமைச்சன் ஆவான்.

கி.பி. 668 - இல் பல்லவப் படை இரண்டாவது முறையாக இலங்கைக்கு அனுப்பப் பட்டது. மானவர்மன் பல்லவர் துணையுடன் தன் அரசரிமையை மீட்டுக் கொண்டான். சிங்கள மன்னன் அட்டத்தன் கொல்லப் பட்டான். அவனுடைய தலை துண்டிக்கப்பட்டு மானவர் மனின் முன்பு கொண்டு வந்து வைக்கப் பட்டது. மானவர் மனுக்குப் பிறகும் அவனுடைய புதல்வர்களுக்குப் பல்லவர்களின் ஆதரவு கிடைத்தது.

பாண்டிய நாட்டு அரசியலில் பங்கேற்ற சிங்களர்:

பல்லவர்கள் வலிமை மிக்கவர்களாக விளங்கிய காலக் கட்டத்தில் பாண்டியர்களும் தமிழகத்தில் வலிமை மிக்கவர்களாக விளங்கினர். கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில், பாண்டிய நாட்டு அரியணைப் போட்டியில் தீர்மானிக்கும் சக்தியாகப் பழி உணர்வுடன் சிங்களர் ஈடுபட்டனர்.

சடையன் மாறன் சீமாற சீவல்லவன் (கி.பி. 815 - 862) என்ற பாண்டியன் இலங்கை மீது படையெடுத்தான். அவன் சிங்கள மன்னன் முதலாம் சேனனைத் தோற்கடித்துத் துரத்தினான் என்ற செய்தியைச் சின்னமனூர்ச் செப்பேடு பதிவு செய்துள்ளது. இலங்கையில் நகரங்களையும், புத்தவிகாரைகளையும் சூறையாடினான்.

பாண்டிய நாட்டில் அரியணைப் போட்டி ஏற்பட்டது. சீமாற சீவல்லவனை எதிர்த்துப்

பங்காளிகள் படைதிரட்டினர். பல்லவன் நிருபதுங்க வர்மனின் உதவியையும் பெற்றனர். சிங்கள மன்னன் இரண்டாம் சேளன் (கி.பி. 842 -877) முந்தையப் பாண்டியப் படையெடுப்புக்குப் பழிதீர்க்கும் வகையில் மாயப்பாண்டியன் என்னும் பங்காளிப் பாண்டியனை ஆதரித்துப் படை அனுப்பினான். இப்படையெடுப்பைச் சூளவம்சம் உறுதிசெய்கிறது. பாண்டிய மன்னன் தோற்கடிக்கப் பட்டான். மாயப் பாண்டியன் அரியணை ஏறினான்.

மீண்டும் இலங்கைப் படை, தளபதி குத்தகன் தலைமையில் பாண்டிய நாட்டுக்கு வந்தது. அது மதுரையைக் கைப்பற்றியது. போரில் சீமாறன் கொல்லப் பட்டான். மதுரை நகரையும், அரண்மனைக் கருவூலத்தையும் குத்தகன் கொள்ளையடித்து அள்ளிச் சென்றான். சீமாறசீவல்லவனின் மகன் இரண்டாம் வரகுணப் பாண்டியன் பல்லவர் உதவியுடன் மாயப் - பாண்டியனை விரட்டிவிட்டு ஆட்சிக் கட்டிலேறினான்.

ஈழம் என்ற இலங்கை:

ஈழம் என்ற சொல் சோழர்கள் தொடக்கத்தில் கைப்பற்றிய வட இலங்கையையும், பிறகு முழு இலங்கையையும் குறிக்கப் பயன்பட்டு வந்துள்ளது. இப்போது, தமிழர் வாழ்விடத்தை 'ஈழம்' என்றும், பிற பகுதிகள் அனைத்தையும் உள்ளிட்டு 'இலங்கை' என்றும் குறிக்கிறோம். சோழர் காலக் கல் வெட்டுகளில் முழு இலங்கையையும் குறிக்கப் பெரும் பாலும் 'ஈழ மண்டலம்' என்ற சொல்லே பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது.

முதலாம் இராசராசனின் மெய்க்கீர்த்தி,

"முரட் டொழில் சிங்களர் ஈழ மண்டலமும்"

என்று குறிப்பிடுகிறது.

முதலாம் இராசேந்திரனின் மெய்க்கீர்த்தி

"பொருகடல் ஈழத்து அரசுதம் முடியும்"

என்று குறிப்பிடுகிறது. இலங்கையின் மன்னன் என்பதை 'ஈழத்து அரசர்' என்றே குறிப்பிடுகிறது. மேலும், "தெண்டிரை ஈழமண்டலம் முழுவதும்" என்ற வரி, முழு இலங்கையையும் ஈழமண்டலம் என்று குறிப்பிடுகிறது.

மூன்றாம் குலோத்துங்கனின் மெய்க்கீர்த்தி இவ்வாறு பேசுகிறது:

"... சிங்களவன் தலை மலையாற தென்னீழங் கொள்கவென்னத் திரை கடலை அடைக்க

வென்ன

மன்னுதிரு வாற்படையால் மலை கொண்டு

வழிபடுத்தி
(தென்) இலங்கையர் கோன் தலையரிந்த திரு
நெடுமால்
இவனென்னத்”

(பூ. சுப்பிரமணியம், மெய்க்கீர்த்திகள், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 1983, பக். 36)

இக்கல் வெட்டில் 'ஈழம்', 'இலங்கை' என்ற இரு சொற்களும் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளன. தென் இலங்கையைக் குறிக்கத் 'தென்னீழம்' என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. (தெளிவு கருதி, இக்கட்டுரையில் தமிழர்களின் வாழ்விடப் பகுதிகளைக் குறிக்க 'ஈழம்' என்ற சொல்லும், முழுத் தீவையும் குறிக்க 'இலங்கை' என்ற சொல்லும் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளன.)

சோழர்களின் படையெடுப்புகள் :

இலங்கைச் சிங்கள அரசுகளுக்கு எதிரான படையெடுப்புகளை அதிகம் நடத்தியவர்கள். சோழர்கள். சுடைச்சங்க காலச் சோழர் வழிவந்த விஜயாலயன் (கி.பி. 846 - 881) தஞ்சையை முத்தரையர்களிடமிருந்த கைப்பற்றினான். அவனே, புகழ்பெற்ற பிற்காலச் சோழ பரம்பரையைத் தோற்றுவித்தவன். இவனுடைய பேரன் முதல் பராந்தக சோழன் (கி.பி. 907 - 953), கி.பி. 910 இல் பாண்டிய நாட்டின் மீது படையெடுத்து மூன்றாம் இராஜசிம்ம பாண்டியனை வென்றான். தோற்றுப் போன பாண்டிய மன்னன் ஐந்தாம் காசிபனிடம் உதவி கோரினான். அவனும் பெரும்படை ஒன்றைச் சக்க சேனாபதி என்ற தளபதியின் கீழ் அனுப்பி வைத்தான்.

நடைபெற்ற வெள்ளூர்ப் போரில் (கி.பி. 919) பராந்தகன் வெற்றி பெற்றான். மதுரையும் ஈழமுங் கொண்ட கோப்பரகேசரி வர்மன் (S.I.I. Vol. V, No. 980) என்று பராந்தகனின் 16 - ஆம் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டுப் புகழ்கிறது. தோற்றுப்போன சக்க சேனாபதி மீண்டும் ஒரு போருக்கு முயன்றான். ஆனால் நோய்வாய்ப்பட்டு இறந்தான். இலங்கையின் சிங்களப் படை திரும்ப அழைத்துக் கொள்ளப் பட்டது.

உதவி நாடிச் சிங்களம் சென்ற பாண்டியன்:

சோழன் பராந்தகனிடம் தோல்வி கண்ட இராஜசிம்ம பாண்டியன் இலங்கை சென்று அரியணையில் இருந்த நான்காம் தப்புலன் (கி.பி. 923 - 934) என்ற இலங்கை மன்னனிடம் உதவி கோரினான். உதவி செய்ய உறுதி அளித்தாலும், நீண்ட காலம் உதவி செய்யாமலே அவன்

இருந்தான். ஆகவே, பாண்டியன் இராஜசிம்மன் தன் முன்னோர்களின் அரச முடி, மற்றும் அரசச் சின்னங்களைச் சிங்கள அரசனிடம் ஒப்படைத்து விட்டுத் தன் தாய் பிறந்த நாடாகிய சேரநாடு சென்றான்.

பாண்டியனின் மணிமுடியைத் தன்னிடம் ஒப்படைக்குமாறு கேட்டுச் சில தூதுவர்களைச் சிங்கள நாட்டிற்குச் சோழன் அனுப்பிவைத்தான். பாண்டிய அரசச் சின்னங்களை ஒப்படைக்கச் சிங்கள மன்னன் நான்காம் உதயன் மறுத்து விட்டான். இதைத் தொடர்ந்து அனுப்பப்பட்ட சோழர் படை ஈழநாடு (இலங்கை) சென்று சிங்களப் படையைத் தோற்கடித்தது. ஆனால், நான்காம் உதயன் பாண்டிய மணிமுடியுடன் இலங்கையின் தென்கீழ்ப்பகுதியான ரோகண நாட்டிற்குச் சென்று விட்டான் (மகாவம்சக் குறிப்பு). சோழ நாட்டுப் படை வெறுங்கையுடன் திரும்பியது. ஆனால் இலங்கையின் பெரும் பகுதி வெல்லப்பட்டது.

முதலாம் இராசராசனின் தந்தையான சுந்தரச் சோழன் எனப்படும் இரண்டாம் பராந்தகச் சோழனின் காலத்திலும் ஈழப் படையெடுப்பு நிகழ்ந்தது. ஏனெனில் சோழர்களுக்கும், பாண்டிய மன்னன் வீரபாண்டியனுக்கும் நடந்த சேவூர்ப் போரில் (கி.பி. 962), வீரபாண்டியனுக்கு ஆதரவாகச் சிங்கள மன்னன் நான்காம் மகிந்தன் பெரும்படை அனுப்பியிருந்தான். சோழர்களே வெற்றி பெற்றனர். சுந்தரச் சோழன் தன்னுடைய படைத்தலைவன் பராந்தகன் சிறிய வேளான் தலைமையில் சோழர் படையை கி.பி. 975 இல் இலங்கைக்கு அனுப்பி வைத்தான். அப்போரில் சோழர் தளபதி களத்தில் கொல்லப்பட்டான். (Epigraphia Indica, Vol. XII No. 34) சிங்களப்படை வெற்றி பெற்றது. சோழமன்னன் சிங்கள மன்னனுடன் உடன்படிக்கை செய்து கொண்டான்.

இதுவரை தோற்று அரசரிமை இழந்திருந்த வீரபாண்டியன் மீண்டும் மதுரையை ஆளத் தொடங்கினான் சுந்தரச் சோழனின் மூத்த மகனாகிய ஆதித்த கரிகாலன் வீரபாண்டியன் தலை கொண்டான்.

முதலாம் இராச இராசனும் ஈழமும் (கி.பி. 985 - 1014)

உத்தமச் சோழனின் ஆட்சிக்கும் சிறிதுகாலக் குழப்பத்திற்கும் பிறகு முதலாம் இராசராசன் (கி.பி. 985 - 1014) அரசுக் கட்டிவேறினான். இவனுடைய ஆட்சிக்காலத்தில் சோழப் பேரரசு

விரிவடைந்தது. இராசராசன் வெற்றிகண்ட நாடுகளுள் ஈழமும் ஒன்று. ஈழநாட்டில் (இலங்கையில்) கி.பி. 981 - இல் ஐந்தாம் மகிந்தன் பட்டம் சூடினான். பாண்டியருக்கும், சேரருக்கும் சோழர்களுக்கு எதிராக உதவி செய்தான். ஆகவே முதலாம் இராசராசன் ஈழமண்டலத்தின் மீது படையெடுத்தான். படையை நடத்திச் சென்றவன் அவனுடைய மகன் முதலாம் இராசேந்திரன். கி.பி. 991 - இல் ஈழமண்டலத்தில் சிங்களப் படைக்குள் குழப்பம் ஏற்படவே, அதை அடக்க முடியாமல் ஐந்தாம் மகிந்தன் தென்கிழக்குப் பகுதியான ரோகணத்துக்கு ஓடி விட்டான். சோழர்படை சிங்களரை வெற்றி சண்டதூடன் ஈழ மண்டலத்தின் தலை நகராகிய அநுராத புரத்தையும் அழித்தது. ஈழ மண்டலத்தின் நடுவில் உள்ள பொலன்னருவா ஜனநாத மங்கலம் எனப் பெயரிடப்பட்டது. சோழர்களின் ஈழத்தில் சோழர்களின் தலை நகராக வைத்துக் கொள்ளப்பட்டது. (South Indian Inscription, (SII) Vol. IV, No. 1388) கைப்பற்றப் பட்ட பகுதி மும்முடிச் சோழ மண்டலம் எனப் பெயரிடப்பட்டுச் சோழப் பேரரசின் பகுதியாக மாறியது. (SII, Vol. IV, No. 1412 and Vol. II, No. 92)

ஈழநாடு சோழர் அதிகாரத்துக்கு உட்பட்டது. சோழப் படைத் தலைவன் ஒருவன் இராஜரா ஜேஸ்வரம் என்னும் சிவாலயத்தை ஈழநாட்டில் மாதோட்ட நகரில் கட்டுவித்தான். அதற்கு இறையிலி நிலமும் அளித்தான். பொலன்னருவா வில் ஒரு சிவாலயம் அமைக்கப்பட்டது. அதற்கு வானவன் மாதேவீச்சுரம் என்று பெயரிடப் பட்டது. இராச இராசன் தஞ்சைப் பெரிய கோயிலுக்கு ஈழ மண்டலத்தில் சில ஊர்களை நிவந்தமாக அளித்த செய்தி தஞ்சைப் பெரிய கோயில் கல்வெட்டு ஒன்றில் உள்ளது (SII, Vol. II, No. 92)

முதலாம் இராசேந்திர சோழன் (கி.பி. 1012 - 1044)

கி.பி. 1012 - ஆம் ஆண்டிலேயே இளவரசுப் பட்டம் கட்டப்பட்டு கி.பி. - 1014 இல் முடிசூடப் பட்ட முதலாம் இராசேந்திர சோழன் ஈழநாட்டை வென்றதில் முக்கியப் பங்கு வகித்தான். இவனுடைய 5 ஆம் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டுகள் வெற்றியின் பரிமாணத்தை வெளிப்படுத்தும்.

“பொரு நட லீழத் தரசுத்தம் முடியும்
ஆங்கவர் தேவியர் ஒங்கெழில் முடியும்
முன்னவர் பக்கல் தென்னவர் வைத்த
சுந்தர முடியும் இந்திரன் ஆரமும்
தெண்டிரை ஈழமண்டலம் முழுவதும்”

(SII, Vol. IV, No. 327; Vol. VII, No. 860)

பாண்டியர் இலங்கையில் ஒளித்து வைத்த மணிமுடியையும், பிற அரசுச்சின்னங்களையும், ஈழத்து மன்னனின் முடியையும், அவனது தேவியரின் முடியையும் சோழ மன்னன் கைப்பற்றிக் கொண்டதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. ‘ஈழ மண்டலம் முழுவதும்’ என்ற சொற் கோவை இலங்கை முழுவதையும் குறித்து நிற்பது கவனிக்கத் தக்கது.

ஐந்தாம் மகிந்தனின் 36ஆம் ஆட்சி ஆண்டில் இராசேந்திரனின் படைகள் ஈழ நாட்டைக் கொள்ளையிட்டன. உடன்படிக்கை செய்து கொள்ளவென அழைத்து ஐந்தாம் மகிந்தன் சிறைப் பிடிக்கப்பட்டுச் சோழ நாட்டிற்குக் கொண்டு வரப்பட்டான். அவன் சோழர் ஆதிக் கத்தில் வாழ்ந்தான். ஈழநாடு முற்றிலுமாக இராசேந்திரன் கட்டுப் பாட்டிற்கு வந்தது.

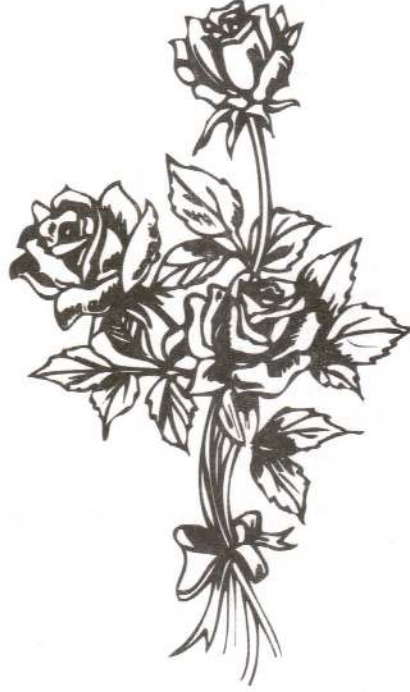
ஐந்தாம் மகிந்தனின் மகன் காசிபன் என்பான் ஈழ நாட்டில் மறைவாக வளர்க்கப் பட்டான். ஐந்தாம் மகிந்தனின் இறப்புக்குப்பின், ஆறு மாதங்கள் போர் நடத்தி ரோகண மலைப்பகுதி மட்டும் மீட்கப்பட்டு விக்கிரமபாகு என்ற பெயருடன் காசிபன் கி.பி. 1029 இல் முடிசூட்டிக் கொண்டான். அவன் கி.பி. 1041 வரை ஆண்டான். சோழர் ஆதிக்கத்திலிருந்து முற்றிலும் விடுதலை அடையும் நோக்கில் படை திரட்டினான். ஆனால் நோய் வாய்ப் பட்டு (கி.பி 1041) இறந்தான். அவனுக்குப்பின் ‘கித்தி’ என்பவனும் பின்பு மகாலான கித்தி என்பவனும் ஆண்டனர். மகாலான கித்தி சோழருடன் ஒரு போர் நடத்தித் தோல்வி கண்டான். அவமான உணர்வில் தன் கையாலேயே தன் சுழுத்தை அறுத்துக் கொண்டு கி.பி. 1044 - இல் இறந்தான்: சோழர் படை ஈழ மன்னனின் மணிமுடியைக் கைப்பற்றியது.

முதலாம் இராசாதிராசன் (கி.பி. 1018 - 1054)

முதலாம் இராசேந்திரனின் மகனாகிய முதலாம் இராசாதி ராசன் கி.பி. 1018 இல் முடிசூடினான். இவனுடைய 29-ஆம் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டு ஈழநாட்டுப் படையெடுப்புப் பற்றிப் பேசுகிறது.

மகாலான கித்தியின் மகன் ‘விக்கமபண்டு’ (கி.பி. 1044 - 47) என்பவன் ரோகணத்திலிருந்து ஆண்டதாக மகாவம்சம் கூறுகிறது. விக்கமபண்டு என்பவன் விக்கிரம பாண்டியன் என்று நம்பப் படுகிறது. பாண்டிய - சிங்கள மணவினை யில் பிறந்த அவன் பாண்டி நாட்டை ஆண்டான். இராசாதிராசன் படையெடுத்து விக்கிரம பாண்டியனை வென்றான். அவனுடைய மணி மகுடமும் கைக்கொள்ளப் பட்டது. விக்கமபண்டு

உலகத் தமிழர் பேரமைப்பு
7-ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழா மாநாடு
சிறக்க வாழ்த்துகிறோம்

கோ. சுந்தரராசன்

திண்டுக்கல்

வின் புதல்வன் பராக்கிரம பண்டு என்னும் ஈழ மன்னன் சோழரோடு புரிந்த போரில் (கி.பி. 1053) இறந்தான் என்று மகாவம்சம் குறிப்பிடுகிறது.

இரண்டாம் இராசேந்திரன் (கி.பி. 1051 - 1063)

இரண்டாம் இராசேந்திரனும் கி.பி. 1055 - இல் ஈழப்போரைத் தொடங்கினான். ஈழத்தைத் தன் ஆட்சியில் நிலை நிறுத்தினான்.

வீரராஜேந்திரன் (கி.பி. 1063 - 1070) முதலாம் இராசேந்திரனின் புதல்வர்களுள் ஒருவன். ஈழ நாட்டில் ரோகணம் தவிரப் பிற பகுதிகள் சோழர்கள் ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்தன. ரோகணப் பகுதியில் இருந்து கொண்டு ஈழ மண்டலம் முழுவதையும் தன் ஆட்சியின் கீழ்க் கொண்டு வர முயன்றான். இதனால், வீரராசேந்திரன் பெரும் படை ஒன்றை அனுப்பினான். போரில் தோல்வியுற்று விஜயபாகு ஓடி ஒளிந்தான். சோழர் படை அவன் மனைவியைச் சிறைப் படுத்தியது. சில ஆண்டுகளில் ரோகணத்திலிருந்து கொண்டே, விஜயபாகு ஈழ மண்டலத்தின் ஆட்சியைக் கைப்பற்றினான்.

முதலாம் குலோத்துங்க சோழன் (கி.பி.1070 - 1120)

முதலாம் ராசேந்திரனின் மகன் வயிற்றுப் பேரனாகிய முதலாம் குலோத்துங்கன் 'சாளுக்கிய - சோழன்' ஆவான். இவனுடைய ஆட்சியின் தொடக்கத்திலேயே ஈழநாடு கை நழுவியது. முதலாம் விஜயபாகு, கி.பி.1073-இல் ஈழநாட்டின் அரசனாக அநுராதபுரத்தில் முடி சூட்டிக் கொண்டான். இவன் கி.பி. 1073 முதல் 1114 வரை இலங்கை முழுவதையும் ஆண்டான். முன்னமே ஈழநாட்டில் இருந்த சோழர் படைக்கும், விஜயபாகுக்கும் நடைபெற்ற போரில் விஜயபாகு வென்றான். எனவே பெரும்படையொன்று சோழ நாட்டிலிருந்து சென்றது. தோற்றோடிய விஜயபாகு, இருபெரும் படைகளைத் தயாரித்துப் பொலனருவாவிலும், அநுராதபுரத்திலும் போராடத் தயாரானான். போரில் பொலனருவாவையும், அநுராத புரத்தையும் விஜயபாகு கைப்பற்றினான். ஈழநாடு முழுவதும் அவனால் கைப்பற்றப்பட்டது. குலோத்துங்க சோழன் தன் ஆட்சியின் தொடக்கத்திலேயே ஈழநாட்டை இழந்து விட்டான்.

இரண்டாம் இராசாதிராசன் (கி.பி.1163 - 1178)

இரண்டாம் இராசாதிராசன் காலத்தில் மீண்டும் சிங்கள மன்னனுடன் முரண் தோன்றியது. பாண்டிய

நாட்டில் நாடாளும் உரிமைக்காகப் பாண்டிய வழிவந்த இருவர் இடையே பகைமை எழுந்தது குலசேகரப் பாண்டியன் என்பானுக்கு இரண்டாம் இராசாதிராசனும், பராக்கிரம பாண்டியன் என்பானுக்குச் சிங்கள மன்னன் பராக்கிரம பாகுவும் ஆதரவளித்தனர். படை உதவியும் அளித்தனர். நடைபெற்ற போர் உண்மையில் சோழர்களுக்கும் சிங்களர்களுக்கும் இடையில் நடந்த போர். (தி.வை.சதாசிவப் பண்டாரத்தார், பிற்காலச் சோழர் வரலாறு, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், அண்ணாமலை நகர், 1974, பக்.379).

மதுரை அரியணையில் இருந்த பராக்கிரம பாண்டியனை எதிர்த்துக் குலசேகரப் பாண்டியன் பராக்கிரம பாண்டியனையும் அவனுடைய மனைவியையும், அவனுடைய மக்களையும் கொன்றான். தலைநகரையும் கைப்பற்றிக் கொண்டு ஆட்சி செய்தான். இதைக் கண்ணுற்ற இலங்கைத் தண்டநாயகன் சிங்களப் படைக்கும், குலசேகரனின் படைக்கும் நடந்த போரில், இலங்கைப் படைத்தளபதி வெற்றி பெற்றான். மீண்டும் நடந்த போரில் இலங்கைப் படைத்தளபதியே வென்றான். மதுரையைக் கைப்பற்றி, கொல்லப்பட்ட பராக்கிரம பாண்டியனின் மகன் வீரபாண்டியனுக்கு அரசரிமை அளித்தான்.

குலசேகரன் மறுபடியும் படையணிகளைச் சேர்த்துப் போருக்குத் தயாரானான். பிற பாண்டியத் தலைவர்களும் அவனுக்கு ஆதரவளித்தனர். வீரபாண்டியனை மதுரையை விட்டுத் துரத்தினர். இலங்கைப் படைத்தளபதி சிங்கள மன்னன் பராக்கிரம பாகுக்குக்கடிதம் எழுதிப் புதிய படை ஒன்றை வரவழைத்தான். இரண்டு சிங்களப் படைத்தலைவர்களும் கூடி, குலசேகரப் பாண்டியனை விரட்டி விட்டு மீண்டும் வீரபாண்டியனுக்கு முடி சூட்டினர்.

ஆகவே, குலசேகரப் பாண்டியன் சோழ நாட்டிற்கு வந்து படையுதவி கேட்டான். இரண்டாம் இராசாதிராச சோழன், திருச்சிற்றம் பலமுடையான் பெருமானம்பிப் பல்லவராயன் தலைமையில் பெரும் படை ஒன்றை அனுப்பினான். முதலில் தோல்வியைச் சந்தித்த சோழர் படை, பின்னர்ச் சிங்களப் படைகளை விரட்டியடித்தது. சிங்களப் படைத்தலைவர்கள் இருவரது தலைகளும் யாவரும் காணும் வகையில் கொய்து பார்வைக்கு வைக்கப்பட்டன. மதுரை அரியணை குலசேகரப் பாண்டியனுக்கு வழங்கப் பட்டது.

சிங்கள பராக்கிரமபாகு, இராசாதிராசனையும் குலசேகரப் பாண்டியனையும் எப்படியும் வென்று விட எண்ணிப் பெரிய அளவில் படகுகளையும் படைகளையும் திரட்டினான். இராசாதிராசனின் அமைச்சன் அண்ணன் பல்லவராயன் ஈழநாட்டு அரியணைப் பிரச்சினையில் ஈடுபட முடிவு செய்தான்.

ஈழநாட்டு அரியணைக்காகப் பராக்கிரமபாகு வுடன் பகைமை பாராட்டிய சீவல்லபன் சோழ நாட்டிற்கு வந்து தங்கியிருந்தான். அவன் பராக்கிரமபாகுவின் மருமகனே ஆவான். சீவல்லபனுக்குச் சோழர்கள் படைஉதவி செய்து அப்படை ஈழம் சென்று பல ஊர்களையும் அழித்தது. சில சிங்களத் தலைவர்களைக் கொன்று, சிலரைச் சிறைப்பிடித்து மீண்டது.

சிங்கள வேந்தன் புதிய உத்தியைக் கையாண்டான். மதுரை அரியணையிலிருக்கும் குலசேகரனையே ஆதரிக்க முடிவெடுத்தான். அவனுக்குப் பரிசில்கள் அனுப்பினான். சிங்கள மன்னனுடன் மண வினைத் தொடர்புக்கும் குலசேகரன் தயாரானான். சோழமன்னனுக்கு ஆதரவான பாண்டியத் தலைவர்களை வெள்ளாறு தாண்டிப் போகப் பணித்தான்.

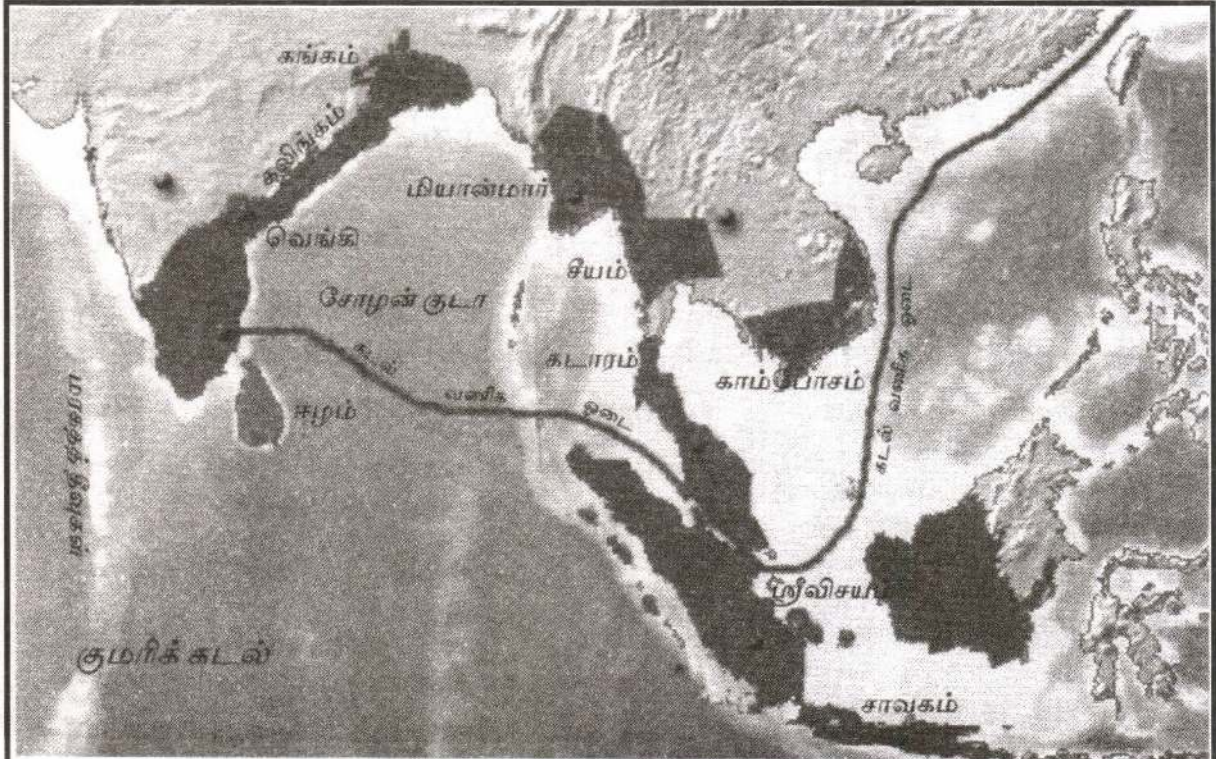
நன்றி மறந்த பாண்டியன் குலசேகரனைநீக்கி விட்டுப் பராக்கிரம பாண்டியனின் மகன் வீரபாண்டியனுக்கு அரியணையைச் சோழர்கள் அளித்தனர். வீரபாண்டியன், கி.பி. 1175 முதல் 1180 வரை பாண்டிய நாட்டை ஆண்டான்.

மூன்றாம் குலோத்துங்கன் (கி.பி. 1178 - 1218)

நாட்டை இழந்த பாண்டிய மன்னன் குலசேகரன் சில ஆண்டுகளில் இறந்தான். அவனுடைய மகன் விக்கிரம பாண்டியன் மூன்றாம் குலோத்துங்க சோழனிடம் அடைக்கல மானான். பாண்டிய மன்னன் வீரபாண்டியன் நன்றி மறந்து இலங்கை மன்னனுடன் உறவாடிக் கொண்டிருந்தான்.

குலோத்துங்க சோழன் பாண்டிய நாட்டின் மீது படையெடுத்தான். இலங்கை மன்னன் பராக்கிரமபாகு வீரபாண்டியனுக்கு உதவப் பெரும்படை அனுப்பினான். ஆனால் அது பெருந் தோல்வி கண்டது. மதுரை அரியணை விக்கிரம பாண்டியனுக்கு வழங்கப்பட்டது.

இலங்கை மன்னனைத் தண்டிக்க விரும்பிய குலோத்துங்க சோழன் ஈழ நாட்டின் மீது படையெடுத்தான் இப்போரில் (கி.பி. 1188) சோழன் பெரு வெற்றி பெற்றான்.

இராசேந்திரன் காலத்துச் சோழப் பேரரசு

பாண்டியர் பிடியில் இலங்கை.

மூன்றாம் குலோத்துங்கனுக்குப் பிறகு, சோழ அரியணை ஏறிய மூன்றாம் இராஜராஜன் (கி.பி. 1216 - 1256) வலிமையற்றவன். பாண்டிய மன்னன் சுந்தர பாண்டியன் அவனை வென்று அவன் தலைமை அரசியைச் சிறைப் பிடித்தான். தப்பிச் சென்ற மூன்றாம் இராஜராஜனைச் சேந்த மங்கலச் சிற்றரசன் கோப்பெருஞ் சிங்கன் சிறையிலடைத்தான். இராஜராஜனின் நண்பன் ஹொய் சாலி (போஜன்) மன்னன் இரண்டாம் நரசிம்மன் வந்து அவனைச் சிறை மீட்டான். அவன் இலங்கை இளவரசன் பராக்கிரம பாகு என்பானையும் தண்டித்தான்.

மூன்றாம் இராசேந்திரன் (கி.பி. 1246 - 1279) காலத்தில் இலங்கை மீது ஒரு வெற்றி பெற்றான். ஆனால் சோழப் பேரரசு வீழ்ச்சியடைந்தது. பாண்டியர்கள் வலுவடைந்தனர். இதன் பிறகு பாண்டியர்களுக்கும் சிங்கள மன்னர்களுக்கும் போராட்டம் தொடங்கியது.

பாண்டியர் படையெடுப்பு

பாண்டிய மன்னர்கள் சடையவர்மன் சுந்தர பாண்டியனும், மாறவர்மன் குலசேகரப் பாண்டியனும் இலங்கை மீது போர் தொடுத்து வெற்றி கண்டனர். சடையவர்மன் சுந்தர பாண்டியன், இலங்கை அமைச்சர் ஒருவரின் அழைப்பின் பேரில் இலங்கை மீது படையெடுத்துச் சென்றான் (கி.பி. 1262 - 1264) ஈழநாட்டு அரியணைப் போட்டியில் இருந்த இருவரில் ஒருவனைக் கொண்டு, மணி முடியையும் பிற ஆரங்களையும் பாண்டியன் கைப்பற்றினான். மாற வர்மன் குலசேகரப் பாண்டியன் (கி.பி. 1268 - 1310) காலத்தில் ஈழ நாட்டில் குழப்பம் ஏற்பட்டது. இவனுடைய காலத்தில் இவனும் இவனுடைய தம்பிகளும் சேர்ந்து ஆரியச் சக்கரவர்த்தி என்ற பாண்டியத் தளபதியின் தலைமையில் சிங்களத்துக்குப் படை அனுப்பி வெற்றிகளைப் பெற்றனர். புத்த பெருமானின் பல் ஆகிய நினைவுச் சின்னத்தையும் மதுரைக்குக் கொண்டு வந்தனர். ஈழ நாட்டு மன்னன் பராக்கிரம பாகு மதுரைக்கு நேரில் வந்து பணிவாக வேண்டிப் புனிதப்பல்லைப் பெற்றுச் சென்றான். குலசேகரன் 40 ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஆண்டான்.

பாண்டிய அரசரிமைப் போரும் சிங்கள

அரசுக்குத் தொல்லை நீங்குதலும்

மாற வர்மன் குலசேகரனின் புதல்வர்கள் வீரபாண்டியனும் சுந்தர பாண்டியனும்

அரியணைக்காகப் போரிட்டனர். சுந்தர பாண்டியன் தன் தந்தையையே கொண்டு அரியணை ஏறினான். கோபமுற்ற வீரபாண்டியன் சுந்தர பாண்டியனை வென்று விரட்டினான். தில்லியில் சுல்தானாக இருந்த அலாவுதின் கில்ஜியின் உதவியைச் சுந்தர பாண்டியன் நாடினான். கில்ஜியின் படைத் தளபதி மாலிக் கபூர் 1311 - இல் மதுரையைச் குறையாடினான். சுந்தர பாண்டியனுக்கு அரியணை அளிக்கப்பட்டது ஆனால் பாண்டியப் பேரரசு மரணப் படுக்கையில் வீழ்ந்தது.

பாண்டியப் பேரரசு வீழ்ச்சியடைந்த பிறகு இலங்கை அரசுக்குத் தமிழகத்திலிருந்து எவ்விதப் பெரிய அச்சுறுத்தலும் இல்லாமற் போனது.

ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள்

கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டில குலசேகரன் காலத்தில் போருக்கு அனுப்பப்பட்ட படையின் தலைமையை ஏற்றுச் சென்ற ஆரியச்சக்கரவர்த்தி என்ற தளபதியின் பரம்பரையினர் பிற்கால யாழ்ப்பாண அரசை உருவாக்கினர். அவன் சோழ மரபினன் என்று கருதப்படுகிறது; அவர்களுக்குக் கீழ் யாழ்ப்பாணம் தனிச் சுதந்திர நாடாக இருந்தது.

“இந்த ஆரியச்சக்கரவர்த்தியே பழைய யாழ்ப்பாண அரசின் குறுநில மன்னர்களின் பரவலாக்கப்பட்ட தன்னிச்சையான பல அரசுகள் என்ற நிலையை மாற்றியமைத்து ஒரு முகப்படுத்தப்பட்ட சர்வாதிகாரங்களைக் கொண்ட யாழ்ப்பாண அரசை உருவாக்கியவன் ஆகிறான். இவன் ஒருமுகப் படுத்தப்பட்ட யாழ்ப்பாண அரசினைப் பலப்படுத்தியதோடு, யாழ் நகரையும் கையாடலாதர் கோவிலையும் கட்டியவன் என்றும் பாராட்டப்படுகின்றான்.”

(தன பாக்கியம் குண பால சிங்கம், இலங்கையில் தொல்லியலாய்வுகளும் திராவிடக் கலாச்சாரமும், மணிமேகலைப் பிரசுரம், சென்னை, 2001, பக். 231)

இந்த அரசு 1282- இல் இலங்கையில் தமிழரின் தனியாட்சியாக, யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரைத் தலைமையகமாகக் கொண்டு எழுந்தது ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் ஆட்சியில் இலங்கையின் வடக்கு, கிழக்கு, மேற்குக் கரைப் பகுதிகள் அடங்கியிருந்தன. 13-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிமுதல் 17-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கம் வரை ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் என்ற பாண்டியக் குலவழியினர் ஆண்டனர். போர்த்துக்கீசியர் வரவால் தமிழ் அரசு வலிமை குன்றியது.

இராசாவளி என்னும் பௌத்தநூல் இப்படிக் கூறுகிறது. ஆறாம் பராக்கிரம பாகு (கி.பி. 1418 - 1468, தன் வளர்ப்பு மகனாகிய செண்பகப் பெருமானை யாழ்ப்பாணத்துக்குப் படையுடன் அனுப்பினான். அவன் கி.பி.) 1450 இல் ஆரியச் சக்கர வர்த்தியைக் கொன்றான்.

ஆரியச் சக்கர வர்த்திகள் மற்றும் தமிழகம் பற்றிய வேறொரு செய்தியைச் சோழ மண்டலச் சதகம் பதிவு செய்கிறது. பரராச சேகரன் என்ற ஆரியச் சக்கரவர்த்தியின் காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் பெரும் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. கம்பனுக்கு உதவி செய்த சடையப்ப வள்ளலிடம் அவன் உதவி கோரினான். அவர் 1000 கப்பல்களில் உணவு தானியத்தை நிரப்பிச் சோழ நாட்டிலிருந்து யாழ்ப்பாணத்துக்கு அனுப்பி வைத்தார்.

மதுரை நாயக்கர்களின் படையெடுப்பு

விஜயநகரப் பேரரசை உருவாக்கிய முதல் புக்கனின் மகன் குமாரகம்பணன் (கி.பி. 1356 - 77) தமிழகப் பகுதிகளைக் கைப்பற்றினான். கிருஷ்ண தேவராயரின் காலத்தில் விஜயநகர ஆட்சிக்கு உட்பட்ட நாயக்கராக விசுவநாத நாயக்கர் (கி.பி. 1529 - 64) தம் ஆட்சியைத் தொடங்கினார். அவருடைய மகன் முதலாம் கிருஷ்ணப்ப நாயக்கரை இலங்கைக் கண்டி மன்னன் இகழ்ந்து பேசியதால், கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர் (கி.பி. 1564 - 72) நடவடிக்கை எடுக்க விரும்பினார்.

பானையக் காரர் தொட்டியர் தலைவனான தும்பிச்சிநாயக்கன் தனியாட்சி பெறவிரும்பினான். சில பானையக்காரர்கள் உதவியுடன் மதுரை மீது படையெடுத்தான். பெரும் போருக்குப் பின் தும்பிச்சி நாயக்கன் பிடிக்கப்பட்டுத் தூக்கிலிடப்பட்டான். தலை துண்டிக்கப்பட்டு மதுரைக்க அனுப்பப்பட்டது.

இலங்கைக் கண்டி மன்னன், தனது நண்பன் தும்பிச்சி நாயக்கனுக்கு நேர்ந்த கதிகாரணமாகவே மதுரை நாயக்கரை இகழ்ந்து பேசினான். கண்டி மன்னனைத் தண்டிக்க, 52 பானையக்காரர்களின் உதவியுடன் இராமநாத புரத்திற்கு அருகே உள்ள நவபாஷாணம் என்ற இடத்திலிருந்து கப்பல் புறப்பட்டது கண்டி மன்னன் போரிட முடிவு செய்தான். போர் புத்தளத்தில் நடந்தது. கண்டி அமைச்சர்கள் சிலர் சிறைப்பட்டனர். கண்டி மன்னன் போர்த்துக் கிசியரிடம் உதவி கோரிப் பெற்றான். போரில் தோற்ற கண்டி மன்னன் தற்கொளவு செய்து கொண்டான்.

ஈழத் தமிழ் அரசுக்குத் தமிழகம் படையுதவி:

இலங்கையின் சுதந்திரமான கோட்டை அரசு, கண்டி அரசு, தமிழர்களின் யாழ்ப்பாண அரசு ஆகியவற்றின் மீது போர்த்துக் கேயர் கண் வைத்தனர். 1597 - இல் கோட்டை அரசு போர்த்துக்கேயர் வசமானது. யாழ்ப்பாண அரசில் அரியணைப்போட்டி நடந்து கொண்டிருந்தது. எதிரிமன்னசிங்கம் என்ற யாழ்ப்பாண மன்னனின் சகோதரி மகனான சங்கிலி குமாரன் அரசு குடும்பத்தவர் பலரைக் கொன்று அதிகாரத்தைக்கைக் கொண்டான். 1618 இல் யாழ்ப்பாண அரசுப் பகுதியில் கிறித்தவர் கலகம் வெடித்தது. கிறித்தவக் கலகத்தை ஒடுக்கச் சங்கிலி குமாரன் போர்த்துக் கேயரிடம் உதவி கோரினான். போர்த்துக்கேயர் உதவி செய்ய முன்வரவில்லை. ஆகவே சங்கிலி மன்னன் தஞ்சை நாயக்கருக்கு (இரகுநாத நாயக்கர்) உதவிகோரி வேண்டுகோள் விடுத்தான். தஞ்சை நாயக்கர் உடனடியாக 5000 பேர் கொண்ட படை ஒன்றை அனுப்பி வைத்தார். அது கலவரக் காரர்களை ஒடுக்கிச் சங்கிலி மன்னனுக்கு உதவியது போர்த்துக் கேயரின் தலைமையகமான கோவாவிலிருந்து யாழ்ப்பாணத் தமிழ் அரசைக் கைப்பற்றிவிட வேண்டும் என்று கழுக்கச் செய்தி அளிக்கப்பட்டிருந்தது. 1619-இல் தாக்குதலுக்குப் போர்த்துக் கேயர் தயாராயினார். மேலும் உதவிகள் வந்து சேரும் முன்பாகவே, சங்கிலி மன்னன் கைது செய்யப்பட்டுக் கொழும்பு கொண்டு செல்லப்பட்டான்.

யாழ்ப்பாண அரசுப் பகுதியில் 1612-வரை ஆங்காங்கே கலவரங்கள் நிகழ்ந்தன. போர்த்துக் கேயர் இரண்டு போர்த் திட்டங்கள் மூலம் யாழ்ப்பாண அரசைக் கைப்பற்றினர் இந்த இரண்டு நிகழ்வுகளிலும் தஞ்சைப்படையுடனும் உள்ளூர்த் தமிழர்களும் இணைந்து போர்த்துக் கேயரை வெளியேற்றப் போராடினர். சங்கிலி கோவாவில் தூக்கிலிடப்பட்டான். (K.M.De Silva, A History of Sri Lanka, Oup, Mahar, 1981, pp. 116-118)

தமிழினம் அறிந்து கொள்ள வேண்டியவை:

வரலாறு சில பாடங்களை அடுத்தடுத்த தலைமுறைகளுக்குப் பத்திரப்படுத்தித் தருகிறது. அவற்றை அறிந்து கொள்வதும் நினைவு கொள்வதும் அவசியம்.

முதலாம் இராசராசன் ஈழத்தை வெற்றி கொண்ட பிறகு ஈழத்தைச் சோழர் மயமாக்கும்

பணி மேற்கொள்ளப்பட்டது. புராதனத் தலைநகர் அநுராதபுரம் அழிக்கப்பட்டுப் பொலன்னருவா புதிய தலைநகரமாக ஏற்கப்பட்டது. அந்நகரம் ஜனநாத மங்கலம் என்று பெயர் மாற்றப்பட்டுப் பின்னர் ஜனநாதபுரம் என்று பெயர் சூட்டப்பட்டது. அங்கே கற்கோயில் ஒன்று கட்டப்பட்டு அதற்கு இராசராசனின் தாய்வானவன் மாதேவியின் பெயரில் வானவன் மாதேவி ஈஸ்வரம் என்று பெயரிடப்பட்டது. ஈழமண்டலத்தில் மாதோட்ட நகரத்தின் பெயர் இராஜராஜபுரம் என மாற்றப்பட்டது. அங்கு இராஜராஜேஸ்வரம்ட என்னும் சிவாலயம் எழுப்பப்பட்டது. மாதோட்ட நகரின் ஒரு தெருவிற்கு இராஜராஜப் பெருந்தெரு என்று பெயர் சூட்டப்பட்டது. ஈழமண்டலத்திலிருந்த சில ஊர்கள் தமிழகத்தின் தஞ்சைப் பெரிய கோயிலுக்கு நிவந்தங்களாக வழங்கப்பட்டன.

சோழமன்னர்களின் படையெடுப்புகள் இலங்கையின் ஆட்சிமுறையிலும், நிர்வாக அமைப்பிலும் நிரந்தர தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. இலங்கைத்தீவு பகுதியாகவும் முழுமையாகவும் சோழர்களின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்தது. சோழர்களின் ஆட்சி இலங்கையில் 77 ஆண்டுகள் நீடித்தது.

முதலாம் இராசராசனின் 17-ஆம் ஆட்சியாண்டில் அவனது பேரரசு பல மண்டலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டது. அவனுடைய ஆட்சிக்குட்பட்ட 9 மண்டலங்களுள் ஈழமண்டலம் ஆகிய மும்முடிச்சோழ மண்டலமும் ஒன்று. கொழும்பு நகரில் அருங்காட்சியத்தில் உள்ள கல்வெட்டு இதைத் தெரிவிக்கிறது:

“சோழ மண்டலத்து ஷத்தரிய சிகாமணி வளநாட்டு வெளாநாட்டுச் சிறுகூற்ற நல்லூர்க் கிழவன் தாழி குமரன் ஈழமான மும்முடி சோழ மண்டலத்து மாதோட்டமான இராசராசபுரத்து எடுப்பித்த ராசராச ஈஸ்வரத்து மகாதேவர்க்குச் சந்திராதித்தவல் நிற்க.” (S.I.I.vol.Iv no. 1412)

ஒவ்வொரு மண்டலமும் வளநாடுகளாகவும், அவை பல நாடுகளாகவும், நாடுகள் கூற்றங்களாகவும் பிரிக்கப்பட்டன. சோழ அரசனால் ஈழமண்டலத்தை ஆளுவதற்காக அனுப்பப்பட்ட பிரதிநிதி ‘சோழ - லங்கேஸ்வர’ என்று அழைக்கப்பட்டான். இது எவர் அப்பொறுப்புக்கு வந்தாலும் அவருக்கு வழங்கப்பட்டது. இப்பொறுப்பில் சோழநாட்டைச் சேர்ந்த தமிழர். சோழராட்சியின் போது இலங்கையின்

அரசுக்கட்டிலில் இருந்திருக்கக் கூடும் என்று எண்ணுவதில் தவறு இருக்க முடியாது என்று முருகர் குணசிங்கம் கருதுகிறார். (முருகர் குணசிங்கம், இலங்கையில் தமிழர்: ஒரு முழுமையான வரலாறு கி.மு. 300 - கி.பி.2000 MV வெளியீடு, சிட்னி, 2008, பக்.100). சோழர் ஆட்சியில் வளநாடுகளும் சோழ மன்னர்களின் பெயரிலேயே ‘ராஜராஜ வளநாடு’ ‘அருமொழித் தேவ வளநாடு’ என அழைக்கப்பட்டன. ஊர் நிர்வாகமும் சோழ நாட்டில் இருப்பது போலவே ஈழமண்டலத்திலும் அமைக்கப்பட்டது. சதுர்வேதி மங்கலங்களும், அவற்றில் ‘சபா’, அவற்றின் உறுப்பினர்களான ‘பெருங்குறி மக்கள்’ ஆகியோரும் கல்வெட்டுகளில் குறிப்பிடப்படுகின்றனர்.

சோழநாட்டில் செய்தது போலவே நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்யப்பட்டன. செயற்கையான பெருங்குளங்கள் பராக்கிரம சமுத்திரம், கட்டுக்கரைக்குளம் போன்றவை வெட்டப்பட்டன. இவை வளம் பெருக்கும் பணிகள்.

சோழர் மற்றும் பிற தமிழ்ப் படையெடுப்பாளர்களால் ஈழமண்டலத்தில் தமிழ்மொழி முக்கியத்துவம் பெற்றது. தமிழ் மொழி முக்கிய வர்த்தக மொழியாயிற்று. தமிழக வணிகர்கள் பன்னாட்டு வணிகத்தில் ஈடுபட்டனர். அவர்கள் ஈழ மண்டலத்திலும் வணிகத்தை பிரிந்தனர் வணிகக் கணங்களின் கல்வெட்டுகள் இலங்கையில் காணப்படுகின்றன. ஐநூற்றுவர், மணிக்கிராமத்தார் கல்வெட்டுகள் இலங்கையில் கிடைத்துள்ளன. தமிழையே வணிகத்துக்குப் பயன்படுத்திய மையால் தமிழ் வர்த்தக மொழியானது கி.பி.1410-ஆம் ஆண்டின், சீன வர்த்தகர் ஒருவரின் கல்வெட்டு ஒன்று காலித்துறை முகத்தில் உள்ளது. அது தமிழ், சீனம், பாரசீகம் ஆகிய மொழிகளில் உள்ளது. தமிழ்மொழி வசித்த முக்கிய நிலையை இது வெளிப்படுத்துகிறது.

சோழர்களின் சமயப் பணிகளால் தமிழும், சைவமும் தமிழரின் வாழ்வின் முக்கியக் கூறுகளாயின. பௌத்தம் தமிழரிமிருந்து விடை பெற்றது.

சோழர்களின் ஆட்சிக்காலம் முடிந்தாலும் கூடத் தமிழர்களின் படைப்பிரிவுகள் சிங்கள மன்னர்களால் தொடர்ந்து பயன்படுத்தப்பட்டன. தமிழர் படைப்பிரிவுகளையே நம்பியிருந்த சிங்கள மன்னர்கள் உண்டு. சிங்கள மன்னன் விஜயபாகு சோழமன்னன் வீரராஜேந்திரனை எதிர்த்துப் போர் புரிந்த போது, விஜயபாகுவின்

படையை நடத்திய தமிழ்த் தளபதி குருகுலத் தரையன் களத்திலே இறந்தான் (முருகர் குண சிங்கம், பக்.107)

தமிழ் மன்னர்களின் படையெடுப்புகள் என்ற எல்லையை மீறி, சிங்கள மன்னர்களை வழி நடத்திய பௌத்த சிங்கள உணர்வை வெளிப்படுத்தும் மகாவம்சத்தின் பதிவுகளையும் கவனத்தில் கொண்டு ஆய்வு செய்தால், ஓர் உண்மை புலனாகும். மகாவம்சம், சோழ, என்றோ 'பாண்டியர்' என்றோ அழைக்காமல் தமிழ் என்றே குறிப்பிடுகின்றது. சோழர்களைப் பொறுத்தவரை இலங்கையின் மீதான போர்கள் ஆதிக்க விரிவாக்கச் செயல்பாடுகள். ஆனால் சிங்கள மன்னர்களைப் பொறுத்தவரை அதுதம் 'இனப் பாதுகாப்பு' போராட்டம்.

கிறித்தவ சகாப்தத்தின் தொடக்கத்திற்கு முன்பிருந்த இலங்கையும், தமிழகமும் படையெடுப்புகளாலும், நட்புறவாலும் இணைக்கப் பட்டிருந்தன. இலங்கையின் அரசியலைத் தீர்மானிக்கும் சக்திகளாகத் தமிழ் வேந்தர்கள் விளங்கினார்கள். தமிழக வேந்தர்களுக்கிடையிலான அதிகாரப் போராட்டங்களிலும், மோதல்களிலும் சிங்கள அரசு ஒரு துணைச் சக்தியாகப் பங்கேற்று வந்திருக்கிறது. அதன் நோக்கம் பௌத்த சிங்கள தேசத்தை இலங்கை முழுவதும் படைத்துக் கொள்ளுவதுதான் என்பதும் அதற்கேற்பத் தமிழர்களின் அரசுகளில் எது வலுப்பெறுகிறதோ அதை எதிர்த்துப் பிற தமிழ் அரசுகளுக்குத் துணை நிற்பது என்பதும் சிங்கள மன்னர்களின் போக்காக இருந்து வந்திருக்கிறது.

ஈழநாட்டில், தமிழக வேந்தர்கள் ஆட்சியை நிறுவிய போதெல்லாம் பூர்வ குடிகளான தமிழர்கள் பண்பாட்டு ஒற்றுமை காரணமாக ஆதரவளித்தே வந்துள்ளனர் ஈழப்பகுதியில் தனித் தேசிய உளநிலை தோன்றாக் காலம் அது. தமிழகத்தில் ஆட்சி செய்த தெலுங்கு ஆட்சியாளர்களும் கூட இலங்கையில் தமிழர் அரசரிமைக்குப் பாதிப்பு ஏற்பட்டபோது படையனுப்பி உதவி செய்த வரலாறுகளும் உண்டு. தமிழ் மக்கள் பஞ்சம் காரணமாகப் பட்டினி கிடக்க நேரிட்டபோது, ஈழத்தமிழ் மன்னர் தமிழகத்திடம் உதவி கோரியமைக்கும், தமிழகச் செல்வர்களே பாரிய அளவில் உணவுப் பொருட்களை ஆயிரம் கப்பல்களில் ஏற்றியனுப்பி யமைக்கும் இலக்கியப் பதிவு இருக்கிறது.

அது வேந்தர்களின் காலமேயாயினும், தமிழகத்தில் இறையாண்மையுடைய அரசுகளைத் தமிழர்கள் பெற்றிருந்த காலம்.

அதே தமிழகமும் ஈழமும் இன்றும் உள்ளன கடந்த மே மாதம் (2009) 16-ஆம் நாள் பகலில் மட்டுமே 25,000 தமிழர்களைப் படுகொலை செய்தது சிங்களப் பேரினவாத அரசு. போரை நிறுத்தக் கோரியும், சிங்கள அரசுக்கு இராணுவ உதவி செய்யக் கூடாதெனவும் 2008 அக்டோபர் மாதம் முதல் தமிழகத்தின் ஆறரைக் கோடி மக்கள் போராடிப் பார்த்தனர். தில்லி வல்லாதிக்க அரசு இக்கோரிக்கைகளை மதிக்கவே இல்லை கண்ணெதிரில் கடந்த ஓராண்டில் ஒரு இலட்சம் தமிழர்கள் ஈழத்தில் கொல்லப்பட்டுவிட்டனர்.

அன்று இலங்கையில் தமிழ் மக்களுக்கு உதவத் தமிழகத்தால் முடிந்தது. இன்று ஆறரைக்கோடித் தமிழர்கள் கோரிக்கை வைத்துப் போராடியும் போரை நிறுத்தவோ, தமிழக மக்கள் அள்ளிக் கொடுத்த கோடிக்கணக்கான ரூபாய் மதிப்புள்ள உணவையும் மருந்தையும் ஈழத்தமிழ் மக்களுக்கு அளிக்கவோ முடியாத நிலைக்கு என்ன காரணம்? ஈழத்தமிழர் மிகக் கொடுமான முறையில் படுகொலை செய்யப்பட்ட போதும், தமிழ்ப் பெண்களும் குழந்தைகளும் அலறித்துடித்த போதும் தமிழகத் தமிழர்கள் பரிதவித்து வெறும் பார்வையாளர் களாகவே இருக்க நேரிட்டமைக்கு யார் காரணம்?

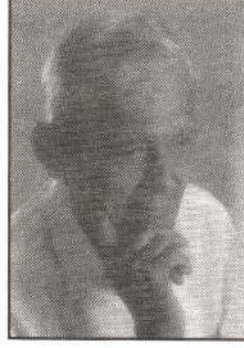
நீண்ட பாரம்பரியமும், இறையாண்மையுடன் தனியரசுகளும் பெற்றிருந்த தமிழினம் இன்று தில்லி வல்லாதிக்கத்துக்கு ஆட்பட்டுக் கை பிசைந்து நிற்கும் நிலை ஓர் அடிமையின் நிலையிலிருந்து மாறுபட்டதா? ஈழத்தமிழினத்தின் மீதான இனப்படுகொலையை நிகழ்த்திய சிங்கள இனவெறி அரசும், அதற்கு ஆயுதமும் பணமும் அள்ளி வழங்கித் துணை நின்ற இந்திய அரசும்தான் குற்றவாளிகளா? தமிழினத்திற்கான இன அரசியலை முன்னெடுக்காத, தமிழின வல்லாதிக்க அரசியலுக்கு உட்பட்டுப் பதவி அரசியலில் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்ளும் தமிழகத் தலைவர்களுக்கு நடந்து முடிந்திருக்கும் பேரவலத்தில் பங்கில்லையா?

துரத்துகிறது
சிங்கள நெருப்பு
துடிக்கிறது
தமிழீழப் பிறப்பு....

- ஓவியர் மணியம் செல்வன்

தமிழுக்கு ஈழம் தந்த கொடை

முதுமுனைவர் இளங்குமரனார்

“பழந்தமிழ் நூல் பதிப்புக்குக் கால்கோள் செய்தவர் ஆறுமுக நாவலர். சுவர் எழுப்பியவர் சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளை” என்பது தமிழ்த் தென்றல் திருவி.க. குறிப்பு. ஆதலால், பதிப்புத் துறையில் முன்னோடியாக இருந்தது ஈழம் என்பது வெளிப்படை.

மொழிபெயர்ப்பு

“மொழி பெயர்ப்புக் கலையிலே ஈழத்தவர் தலைசிறந்தவர் என்பதனையும் யாழ்ப்பாணத் தமிழ் செந்தமிழ் என்பதனையும் பைபிள் மொழி பெயர்ப்பு மூலம் நிலைநாட்டி ஈழத்திற்குப் பெரும்புகழ் தேடிக் கொடுத்தது ஆறுமுக நாவலர் செய்த முதற்றொண்டாகும்.”

“தமிழ்நாட்டில் சைவப் பிரசங்கம் செய்து சைவப் பயிரை வளர்க்கவும் சைவ ஆதீனங்களைச் சைவப்பணியும் தமிழ்ப்பணியும் செய்யத் தூண்டவும் நாவலர்தம் இரண்டாம் தமிழகப் பயணம் வழிகோலிற்று.”

தமிழும் சைவமும்

“யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஆறுமுக நாவலர் வர்கள் ஓர் அவதார புருஷர். இடையிருட் கடைக் காலத்தில் விடியுமுன் விசும்பில் விளங்கும் வெள்ளி போலத் தமிழகத்தில் தளரும் சைவமும் தமிழும் தழைய அவ்விரண்டிற்கும் புத்துயிர் வழங்கப் பிறந்த வள்ளல் ஆவார். முன்னே பல காலங்களிலும் தமிழகத்திலிருந்து தாம் பெற்ற சில சிறு நன்மைகளை வட்டியுடன் பெருக்கி, ஒருகாலத்து ஒரு முகமாகப் பழங் கடனைத் தீர்த்து, என்றும் தீர்க்கொணாவாறு தமிழகத்தை ஈழநாட்டுக்குக் கடமைப் படுத்திய பேரூபகாரி நாவலர் என்றால் அதுமிகை யாகாது” என ஆறுமுக நாவலர் பணிச் சிறப்பைப் பாராட்டுகிறார் நாவலர் பாரதியார்.

நூல்கள்

“தொல்காப்பியம் முழுவதையும் முதன் முதலாகப் பதிப்பித்த தனிச் சிறப்புக்குரியவர் சி.வைதாமேதரம் பிள்ளை”

“இறையனார் அகப்பொருள், வீரசோழியம் இலக்கண விளக்கம், கலித்தொகை, சூளாமணி என்பவற்றை யெல்லாம் முதன்முதலாகப் பதிப்பித்தவரும் இவரே.”

“திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை, இலக்கணக் கொத்து, தொல்காப்பியச் சூத்திரவிருத்தி, பிரயோகவிவேகம், நன்னூல் விருத்தியுரை ஆகியவற்றை ஆறுமுக நாவலர் பதிப்பித்தார். இவர் இயற்றிய நன்னூற் காண்டிகையுரை பெருஞ்சிறப்புக்குரியது. இளஞ்சிறார் கல்வியில் சிறக்க இவரையற்றிய ‘பாலபாட’ வரிசை வளரும் பருவத்தர்க்கு வழங்கிய வான் கொடையாகும். இலக்கணச் சுருக்கம், இலக்கண வினாவிடை என்பவை பயில விழைவார்க்குக் குழைத்து ஊட்டும் பருப்பு நெய்ப் பிசைவூண் ஒப்பது.”

“தொல்காப்பியம் முழுவதற்கும் சிறந்த உரை விளக்கம் எழுதியவர் மகாவித்துவான் சிகணேசையர். இவர்தம் உரை விளக்கக் குறிப்புக்களைக் கொண்ட தொல்காப்பியப் பதிப்பை, முன் எவரும் பதிப்பிக்காத முறையில் மிக ஆழகாக வெளியிட்டார்.”

அடிச்சொல்

“சங்கு வேலியில் வாழ்ந்த சிதம்பரம் பிள்ளை (உவில்லியம் நெவினஸ்) என்பவர் இயற்றிய தமிழ்வினாக்கரணம் என்னும் நூலின், ‘முடிப்பு’ என்னும் பகுதியில் சில சொற்களைப் பகுத்துக் கூறிய தாதுக்களை நோக்கும் போது, இவர்க்குப்

பிற்பட்ட காலத்தவர் சில பதங்களைப் பிரித்துத் தாது காட்டி நூல்கள் எழுதுவதற்கு வழிகாட்டியவர் இவரே எனத் தெரிகிறது.”

உரைநடை

“ஆறுமுக நாவலரின் தமையனார் மகனான தகைலாச பிள்ளை அவர்கள், வசனநடை எழுதுவோருக்கு உதவியாக வசன இலக்கண நூல் ஒன்றினை எழுதி வெளியிட்டார்.”

சொற்கலை

“பன்மொழி அறிஞரும் தமிழ்மொழியே உலகம் தோன்றிய போது உண்டான மொழி என்று வாதாடியவருமாகிய நல்லூர் சுவாமி ஞானப் பிரகாசர் தமது பரந்த அறிவின் துணைக் கொண்டு, ‘தமிழ் அமைப்புற்ற வரலாறு’ என்னும் நூலை எழுதினார். சொற்பிறப்பு ஆராய்ச்சி என்ற நூலைத் தன்னந்தனியராக எழுதி வந்தார். சொற்கலை ஆக்கத்திற்கு இவர் ஆற்றிய தொண்டுகளை வியந்த பெரியோர் ‘சொற்கலைப் புலவர்’ என்ற பட்டம் அளித்து இவரைப் பெருமைப்படுத்தினர்.”

“மேலே கூறியவற்றை நோக்குமிடத்து இலக்கணத் துறையிலே ஈழத்துப் பெரியார் ஆற்றிய தொண்டு நன்கு புலப்படும். பத்தொன்பதாம், இருபதாம் நூற்றாண்டுகளிலே தமிழ்மொழி வரம்பிகந்து அழிந்து ஒழியாமல் காத்தவர் ஈழத்தவரே. இலக்கண மரபைப் பாதுகாத்து வந்தவர் ஈழத்தவரே எனினும் மிகையாகாது.”

தமிழியற் சிந்தனை வழியாக இவற்றை வெளிப்படுத்தியவர் பேரா. சு. வித்தியானந்தன் ஆவர்.

வழிகாட்டி

இனி வேறு எவ்வெவ் வகைகளில் ஈழத்துப் புலமைச் செல்வர்கள் தமிழ் உலகுக்கு வழிகாட்டியாக இருந்தனர்? அகர நிரல்படி அவர்கள் பணி வருமாறு:

பன்மொழிப் புலமையராக விளங்கிய ஆனந்தக் குமாரசாமி இந்தியக் கலை ஆய்வில் உலகப் புகழ் பெற்ற ஈழத்தமிழர்.

சொற்களின் தோற்றம் இலக்கிய ஆட்சி முதலியவை காட்டிப் பேரகராதி செய்தவர் ஈழத்துக் குகதிரைவேற் பிள்ளை.

தமிழரின் பழம்பெருமையை உலகவர் அறியுமாறு ஆயிரத்து எண்ணூறு ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட பழந்தமிழர் என்னும் ஆய்வு நூலை ஆங்கிலத்தில் எழுதி வெளியிட்டவர் வி.கனகசபைப்பிள்ளை.

சதுரகராதியை அடுத்து யாழ்ப்பாண அகராதி என்றும் மானிப்பாய் அகராதி என்றும் சொல்லப்படும் தமிழகராதி உருவாக்கத்திற்குப் பெரும் பங்களிப்புச் செய்தவர் சந்திரசேகர பண்டிதர்.

தமிழ்வரலாறுவடமொழிவரலாறு என்பவற்றை உரைக்கும் திராவிடப் பிரகாசிகை என்னும் நூலைச் சபாபதி நாவலர் இயற்றினார். (1899)

எட்டு என்னும் எண்ணை அடுத்து நிற்க வேண்டிய எண்ணின் பெயர் 'தொண்டு' என்று வலியுறுத்தியவர் மு. சிதம்பரம் பிள்ளை (-1889)

மருத்துவத் தமிழ் முன்னோடி டாக்டர் கிறீன் அங்காதி பாதம் முதலிய நூல்கள் (1852 - 1875) இயற்றினார். அவர் ஈழத்து வாழ்ந்த அமெரிக்கர்.

பதார்த்த விஞ்ஞானம் (மெடிரியாமெடிகா), பால வைத்தியம், பிரசவ வைத்தியம் என்னும் நூல்களை முறையே 1887, 1889, 1892இல் வெளியிட்டவர் சுப்பிரமணிய பிள்ளை.

17-ஆம் நூற்றாண்டில் யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழ்ச் சங்கம் நிறுவியவர் செகராச சேகரமன்னன்.

புலவர் வரலாற்று நூல்களில் முற்பட்டதாகிய 'Tamil Plutarch' என்னும் ஆங்கில நூலை இயற்றியவர் சைமன் காசிச் செட்டி என்பார் (1807 - 1861). இவ்வரலாற்றில் மேலும் சிலரை இணைத்து, பாவலர் சரித்திர தீபகம் இயற்றியவர் சதாசிவம் பிள்ளை (1886).

உலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்றம் நிறுவி, உலகத் தமிழ் மாநாடு நிகழ முன்னவராக நின்றவர் தனிநாயக அடிகளார். தமிழ்த் தூதராக உலகவலம் வந்தவரும் இவர்.

தமிழ்ப் பழமொழிகளைத் தொகுத்து ஆங்கில மொழி பெயர்ப்புடன் வெளியிட்டவரும், 'ஆங்கில - தமிழ்' அகராதி ஒன்று செய்தவரும் பீற்றர் பெர்சிவல் ஈழத்தில் வாழ்ந்தவர் ஆவர். (1873)

ஈழத்தில் தனித்தமிழ் இயக்கத்துக்கு வித்திட்டவர் எனப் பாராட்டப்படுபவர் த. பொன்னம்பலம் பிள்ளை.

தமிழில் தோன்றிய கலைக்களஞ்சிய நூல்களுக்கு முன்னோடியானது ஆ. முத்துத்தம்பிப் பிள்ளை இயற்றிய அபிதான கோசம் (1858 - 1917)

யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கம் நிறுவியவர் த. கைலாச பிள்ளை. ஆண்டு கி.பி. 1898. இது, தமிழ்த் தேர்வு நடத்திப் பட்டயம் பரிசு வழங்கு தலை

நோக்கமாகக் கொண்டது. தேர்வுத் திட்ட முறை அருமை வாய்ந்தது.

நாடகத் தமிழ் பற்றிய 'மதங்க சூளாமணி' யையும், இசைத் தமிழ் பற்றிய 'யாழ் நூலை'யும் இயற்றியவர் விபுலானந்த அடிகள்.

உதய தாரகை என்னும் இதழ் கீழைநாட்டு மொழியில் வெளிவந்த முதல் இதழ் (1841). தமிழ் உலகின் முதல் இதழ். இது யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வெளிப்பட்டது.

'நூற்றாண்டுகளில் தமிழ்' என்பது முதலாகிய அரிய நூல்களை இயற்றிய கா.பொ. இரத்தினம், நுண்கலைப் பேராசிரியர் பன்னூலாசிரியர் கலாநிதி கார்த்திகேயச் சிவத்தம்பி. உலகத் தமிழ் வீறுடைய உள்ளங்களிலெல்லாம் வீற்றிருக்கும் விழுமிய பாவலர் காசி ஆனந்தனார்.

அரும்பெருங் கருவி நூல்களையும் ஆக்க நூல்களையும் தொடர்ந்து வெளியிட்டு வரும் காந்தளகம் சச்சிதானந்தர் - இன்னவர் தந்த - தந்து வருகின்ற ஈழவளம், தமிழுலக வளமே.

ஈழத்துப் பூதன் தேவனார் சங்கப் புலவர் இவர் கொடை அகநானூறு குறுந்கொகை நற்றிணை ஆகிய நூல்களில் இடம் பெற்றுள்ள இவர் காலத்திற்கு முற்படவே தமிழ் நிலமாக இருந்தது, ஈழம். புத்த சமயம் புகுமுன்னரும் விசயன் செல்லு முன்னரும் வாழ்ந்தவர் தமிழர்.

குமரிக்கண்ட அழிவின் எச்சம் ஈழம், ஏழ்ப்பனை நாடு என்னும் பெயரே யாழ்ப்பாணம், முந்நீர்ப் பழந்தீவு பன்னீராயிரம், தேனக்கவார் பொழில் மானக்கவரம் (அந்தமான், நிக்கோபார்) என்பவையும் பிறவும் பழந்தமிழ்க் குமரிக்கண்டப் பிதிர்வுகளேயாம்.

ஈழத்துக்கும் தமிழகத்துக்கும் காலந்தோறும் தொடர்பு இருந்ததும், கொண்டு கொடுத்ததும், புலமைச் செல்வர்கள் பாராட்டப் பட்டதும் வரலாற்றுப் பதிவுடையவை.

தமிழர் தம் புறத்திணை மேம்பாடு விடுதலைப் போராட்டத்திலும், விடுதலைக்குப் பிற்பட்ட நாட்டுப் போர்களிலும் சிறப்புற விளங்கியமை உண்டு. அதனினும் சிறப்புற உலகமலைமேல் ஏற்றப்பட்ட ஒளிவிளக்காகத் தமிழர் புறத்திணை வாகை சிறந்து வருதல் சங்கத்தார் வீரத்தைக் கண்ணோரில் இன்றும் காட்டுவது ஈழத்தாயகப் போராம். "ஈன்ற வயிறோ இதுவே! தோன்றுவன் மாதோ போர்க் களத்தானே" என்ற சங்கத்தாயர் இன்றும் ஈழத்தில் திகழ்தல் கண்கூடு.

ஈழம் தந்த ஓவிய தம்மீக்கொடை III

சிங்களர் பறித்த தமிழர் மண்

மறவன்புலவு க. சச்சிதானந்தன்

இலங்கைத் தீவின் மொத்த நிலப்பரப்பு 65,525 சதுரகிமீட்டர். அதில் 71 விழுக்காடு நிலம் சிங்களவர் மரபு வழித் தாயகம். 29 விழுக்காடு நிலம் தமிழர் மரபுவழித் தாயகம் (1901)

தீவின் மொத்தக் கடற்கரை நீளம் 1,770 கி.மீ. இதில் 35 விழுக்காடு கடற்கரை சிங்கள நிலப் பகுதியை ஒட்டியும், 65 விழுக்காடு கடற்கரை தமிழர் நிலப்பகுதியை ஒட்டியும் உள்ளது. (1901)

தீவின் மொத்த மக்கள் தொகை (1995) ஏறத்தாழ 180 இலட்சமாகும்.

சிங்களவர் 74 விழுக்காடு, தமிழர் 25 விழுக்காடு, ஏனையவர் 1 விழுக்காடு என்ற மொழிவழி இனத் தொகுப்புடைய தீவு இலங்கை (1981). 68.5 விழுக்காடு பெளத்தர், 16 விழுக்காடு இந்து, 7.6 விழுக்காடு முசுலீம், 7.9 விழுக்காடு கிறித்துவம் என்ற மதத் தொகுப்பும் அங்கு உண்டு.

வளமான, மழை வீழ்ச்சி அதிகமான, மலைப் பாங்கான ஆறுகளும் குளங்களும் மிகுந்த நிலப் பகுதியே சிங்கள மரபு வழித் தாயகத்துக்கு உரியது. தேயிலை, ரப்பர், காப்பி, தென்னை ஆகிய தோட்டப் பயிர்களுக்குரிய நிலங்கள் இங்கு உள.

வாடைக் காற்றுடன் வரும் மழையை மட்டும் நம்பி, வானம் பார்த்த சமவெளிகளைக் கொண்ட காய்ந்த நிலங்கள் தமிழர் மரபுவழித் தாயகத்தில் உள. ஆறுகள், குளங்கள் குறைவு. எனினும் தீவின் 65 விழுக்காடு கடற்கரையின் வளப்பம் தமிழர்களின் மரபுவழிச் சொத்தாகும்.

முத்துச்சலாபம்

முத்துச் சலாப வன்னிமை மன்னாருக்குத் தெற்கே சிலாபத்துறையில் தொடங்கி, முன் னேஸ்வரம் கோவிலருகிலுள்ள

சிலாபம் வரை நீண்ட கடற்கரையை ஒட்டிய நிலப்பகுதி, கீழ் எல்லை வாய்க்கால் ஆறு.

இந்த நிலப்பகுதி முழுவதும் தமிழ்ச்சிற்றூர்கள். யாவரும் பரதவர்கள்; தமிழகத்து முத்துக் குளிப்புச் சமுதாயத்துடன் கொண்டும் கொடுத்தும் உறவாடிய மக்கள்.

முன்பு, தமிழக மன்னர்கள் பலர் இக்கரை யோரங்களில் முகாமிட்டு முத்துக்குளிப்பு நடத்தினர். யாழ்ப்பாண மன்னர், புத்தளத்தில் முகாமிட்டு முத்துக்குளிப்பு நடத்தியதை அரபுப் பயணி இப்பன்பட்டுட்டா (1345) தமது பயண நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இந்த வன்னிமை, ஏழு கோறளையுடன் சேர்ந்து வடமேல் மாகாணமாக்கப் பெற்றுச் சிங்கள மரபு வழித் தாயகத்துடன் இணைக்கப் பெற்றுள்ளது.

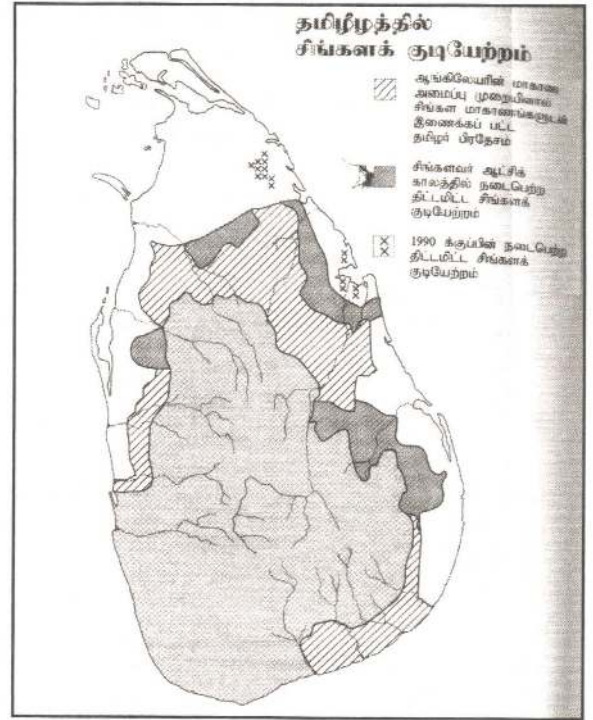
1833 இல் வடமாகாணத்துடன் இருந்த தமிழ்ப் பற்று 1873இல் வடமேல் மாகாணத்துடன் இணைக்கப் பெற்றது. அருவி ஆற்றின் தென்கரையில் இருந்து வாய்க்கால் ஆற்றின் வடகரை வரையும் நீண்ட முத்துச்சலாப வன்னிமையின் பெரும் பகுதி சிங்கள நிலப்பகுதியுடன் இணைந்துள்ளது.

விந்தனை

1833 கோல்புறுக் - கமரோன் ஆணைக்குழு வெளியிட்ட படத்தில் விந்தனை வன்னிமையும் பாணமை வன்னிமையும், பட்டிப்பளை ஆற்றுச் சமவெளி முழுவதும் கிழக்கு மாகாணத்துள் அமைந்திருந்தன. தமிழர் நிலப்பகுதியின் மேற்கெல்லையாக மாவலி கங்கையின் கிழக்குக் கிளை ஆறு காட்டப் பெற்றது.

பின்னர் மீள்வரையப்பட்ட எல்லைகள், கிழக்கு மாகாணத்தின் நிலப்பகுதியை ஊவா மாகாணத் திடமும், வடமத்திய மாகாணத் திடமும் தாரை வார்த்துவிட்டன. பட்டிப்பளை ஆற்றை ஒட்டிய பகுதி மட்டும் மாத்தளை மாவட்ட எல்லையைத் தொடுமளவுக்கு அகன்றுள்ளது.

விந்தனைப் பகுதியை ஊவாவுடன் சேர்த்ததில் உள்ள முரண்பாட்டை 1976ல் தேர்தல் மாவட்ட வரையறை ஆணைக்குழு சுட்டிக் காட்டியது. “தேர்தல் மாவட்ட வரையறையின் நோக்கங்களுக்கு, விந்தனைப்பற்றைக் கிழக்கு மாகாணத்தின் ஒரு பகுதியாகவன்றி, வேறு விதமாகக் கருத முடியாது” என அந்த அறிக்கை வரிகள் கூறும்.

சிங்களக் குடியேற்றம்

ஆங்கிலேயரிடமிருந்து விடுதலை பெற்ற 1948இல் இருந்தே, இலங்கையின் இனத் தொகுப்புக்கும் நிலப்பரப்புக்கும் உள்ள தொடர்புகள் மாற்றம் பெற வேண்டும் என்ற கொள்கையுடன் கொழும்பு அரசு செயற்படத் தொடங்கிற்று.

திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றங்கள் மூலம் தமிழர் நிலப்பரப்பின் இனத்தொகுப்பு விகிதத்தை மாற்றிக் கொண்டு வருகிறது.

எல்லை மீள்வரைவுகள் மூலம் தமிழர் நிலப்பகுதிகளைச் சிங்கள நிலப்பகுதிகளுடன் இணைத்து வருகிறது.

கல்லோயாத்திட்டம்

1952 முதல் பட்டிப்பளை ஆறு கல்லோயா எனச் சிங்களப் பெயராகியது. குறுக்கே அணை கட்டி சேனநாயக்கா சமுத்திரம் அமைக்கப் பெற்று, அந்த அணையில் வரும் நீர்ப்பாய்ச்சல் முழுவதும் சிங்களக் குடியேற்ற வாசிகளுக்குப் பயன்படக் கொழும்பு அரசு திட்டமிட்டுச் செயற்படுத்தி, 1961 இல் அக்குடியேற்றத்தைப் பேணத் தனியாக அம்பாறை (அழகியபாறை) மாவட்டமாக்கப் பெற்று பின்னர் அங்கு ஒரு தேர்தல் தொகுதியின் பெயரும் திகமடுல்லை எனச் சிங்கள மயமானது.

திட்டமிட்ட குடியேற்றத்துக்கு அரசின் ஆதரவு வரும்பொழுது, அரசு சார்பற்ற குடியேற்றவாசிகளாக

வரும் சிங்களவரின் நில ஆக்கிரமிப்புகளுக்கு அரசு அதிகாரிகள் கண்களை மூடிக்கொண்டனர்.

ஒவ்வொரு இனக்கலவரத்தின் பொழுதும் இங்குள்ள தமிழ் ஊர்கள் மீது சிங்களக் குண்டர்கள் படையெடுத்துத் தமிழர்களை விரட்டி விடுவது வழமை. இதனால் பல தமிழ்க் கிராமங்களில் சிங்களவர் வந்து குடியேறினர்.

அண்மையில் அம்பாறை மாவட்டத்தில் மட்டும் கலவரங்களின் பொழுது அழிக்கப் பெற்ற 300க்கும் அதிகமான சைவக்கோவில் களின் விரிவான பட்டியலையும் சேதவிபரங் களையும் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. மாவை சேனாதி ராசா (1993) பாராளுமன்றத்தின் முன் வைத்தார். உகந்தையில் புகழ்பெற்ற முருகன் கோவில் உள்ளது. அதில் பூசை செய்து வந்த பிராமணர் விரட்டப் பெற்று, பௌத்த குருமார் பொறுப்பேற்றுள்ளார். பக்கத்தில் புதிதாக அமைத்த பௌத்த விகாரை யிலும் அவர்களே பூசை செய்கின்றனர்.

கிழக்கு மாகாணத்தில் 1948இல் 5 விழுக்காடாக இருந்த சிங்கள மக்கள் தொகை 1995 இல் 24 விழுக்காடாக உயர்வதற்கு இந்தக் குடியேற்றத் திட்டத்தின் பங்களிப்பு முக்கியமானதாகும்.

இப்பொழுது கருத்துரைத்த மீள்வரைவுத் திட்டத்தில் திகமடுல்லை தேர்தல் தொகுதி ஊவா மாகாணத்துடன் இணைக்கப் பெறும் எனக் கூறப் பெற்றது.

அதற்குச் சில தமிழர் தலைவர்களும் ஒப்புதல் கொடுத்துள்ளார்.

அல்லை - கந்தளாய்த் திட்டம்

கல்லோயா குடியேற்றத் திட்டம் போல உருவானதுதான் அல்லை - கந்தளாய் குடியேற்றத் திட்டம். இதுவும் 1952இல் திட்டமிடப் பெற்றது. திருகோணமலை மாவட்டத்துள் இருக்கும் இப்பகுதியில் சிங்களவர் பெருமளவில் குடியேற்றப்பெற்றனர்.

மெதிரிகிரி, லங்காபுர ஆகிய புதிய வட்டாட்சிகள் முன்பு தமிழ்ப் பகுதியாக இருந்தவை. தம்பன் கடவை வடமத்திய மாகாணத்துடன் இணைக்கப் பெற்றபொழுது கிழக்கில் இருந்து வடமத்தியுடன் சேர்க்கப் பெற்றவை. இங்குள்ள தமிழ்க்குடிகளைக் கலவரக் காலங்களில் அகற்றி அங்கு சிங்களக் குடிகளை அமர்த்தினர்.

அதன் கிழக்கே உள்ள கந்தளாய் அல்லைப் பகுதிகளில் சிங்களவரை அரசு குடியேற்றி, கந்தளாய் என்ற புதிய வட்டாட்சியையும் அமைத்தது.

சிங்களக் குடியேற்றம் மேலும் தொடர்ந்து, வடக்கே மொறவாவி, குமரன் கடவை வட்டாட்சிகள் சிங்கள வருக்குரியதாயின.

அதே குடியேற்றம் கிழக்கே சேருவிலைக்கும் அகன்றது. சேருவிலையில் புராதன சேமவதி சைத்திய பௌத்த கோவில் இருப்பதாக ஒரு கதையைக்கட்டி, அங்கு குடியேறிய சிங்கள வருக்கு அந்த நிலத்தில் கலாச்சாரப் பற்று ஏற்படுமாறும் அரசு பார்த்துக்கொண்டது.

பதவியாத் திட்டம்

வடமத்திய மாகாணத்துடன் இணைந்த தம்பன் கடவையின் வட பகுதியே பதவியா என இன்று உளது. இந்தப் பகுதியிலும் தொடர்ச்சியான திட்டமிட்ட சிங்களவர் குடியேற்றத்தை அரசு நடைமுறைப்படுத்தியது.

திருகோணமலை மாவட்டத்தின் வடக்கே கொக்கிளாய்க் கடனீரேரிக்குத் தெற்கே உள்ள புல்மோட்டை முழுக்கத் தமிழர் வாழ்ந்த ஊர். கனிம வள மண் கடற்கரையை ஒட்டி உண்டு. அதை ஏற்றுமதி செய்ய அமைந்த அரசு நிறுவனம் மூலம் பல்லாயிரக்கணக்கான சிங்களவர் அங்கு குடியேறினர். பதவி சிறிபுர என்ற ஆட்சி வட்டம் ஏற்பட்டது.

திருகோணமலை மாவட்டத்தின் எல்லை யோரங்களில், தெற்கில் சேருவலை, மேற்கில் கந்தளாய், மொறவாவி, குமரன் கடவை, வடக்கே பதவிசிறிபுர யாவும் சிங்களவருக்காக அமைக்கப் பெற்ற ஆட்சி வட்டங்கள். பதவி சிறிபுரத்துக்குத் தென் மேற்கே பதவியா வட மத்திய மாகாணத்தில் உள்ளது.

கிடுக்கி வளைப்பு

திருகோணமலையைச் சுற்றி ஒரு கிடுக்கியாக, குதிரை லாடமாக, சிங்களக் குடியேற்றங்களை அரசு அமைத்தது.

1976 இல் இந்தக் குதிரைலாட வடிவப் பிரதேசம் தனித்தேர்தல் தொகுதியாகியது. சேருவிலை எனச் சிங்களப் பெயர் பெற்றுச் சிங்கள உறுப்பினர் மட்டுமே தெரிவாக ஏற்பட்டது.

முசலி - மணலாறு

எழுபதுகளில், அரசு வடமாகாணத்திலும் சிங்களக் குடியேற்றங்களை நிறுவத் திட்டமிட்டது.

மன்னார் மாவட்டத்தின் தெற்கே முசலி ஆட்சி வட்டத்துள், முந்திரித் தோட்டச் செய்கைக்கென அரசு நிறுவனம் அமைத்து, காடுகள் வெட்டி

சிங்களவர் பல்லாயிரக்கணக்கில் குடியேற்றப் பெற்றனர்.

வவுனியா மாவட்டத்தில் முல்லைத் தீவுக் கரையோரத்தில் நாயாற்றுக் கடனீரேரியருகில் வந்து விழுவது மணல் ஆறு. இதன் பெயரை வெலிஓயா என அரசு மாற்றியது. அங்கிருந்த காடுகளைச் சேனையாக்கிக் கமங்களாக்கி, சிங்களச் சிறைக்கைதிகளைக் கொணர்ந்து குடும்பங்களுடன் சிங்களத்தரசு குடியேற்றியது.

மீனவர் குடியேற்றம்

சிங்கள மீனவர் தென் மாகாணங்களிலிருந்து இடம்பெயர்ந்து கிழக்குக் கரைப் பகுதிகளை ஆக்கிரமிக்க, அந்த ஆக்கிரமிப்புகளுக்கு அரசு சட்டவடிவு கொடுத்தது.

தீவின் கரையோரத்தில், சிங்கள நிலப்பகுதிக் குரிய கரையில், ஆழ்கடல் பகுதி மட்டுமே உண்டு. வாய்க்கால் ஆற்றுக்குத் தெற்கே காலி ஊடாக மாணிக்க கங்கை வரை கரையில் இருந்து கடலுள் இறங்கினால் திடீரென ஆழமாகும். 200க்கு மேற்பட்ட பாகங்கள் ஆழமாகும்.

தமிழர் நிலப்பகுதிக் கரையோரத்தில் கடனீ ரேரிகள் பல உள. கடலும் படிப்படியாகவே ஆழமாகிச் செல்லும். கரையில் இருந்து சில மீட்டர் தூரத்துக்கு அப்பால் தான் 200 பாகத்துக்கு மேல் ஆழங்கள் அதிகரிக்கும். திருகோணமலைப் பகுதியில் மட்டுமே ஆழம் உடன் அதிகரிக்கும்.

வாடைக்காற்றுக் காலம் (ஐப்பசி - மார்ச்சு) தவிர்த்த ஏனைய மாதங்கள் முழுவதும் தமிழரின் நெய்தல் நிலம் தொழிலுக்குரியதாய் அமையும்.

இக்காலங்களில் மேற்கே முசலி, சிலாபத் துறை, தலைமன்னார்ப் பகுதிகளுக்கும் கிழக்கே நாயாற்றில் இருந்து கல்முனை வரை நீண்ட கடற்கரைக்கும் சிங்கள மீனவர் இடம் பெயர்வர். தொடக்கத்தில் தமிழ் மீனவர்களுடன் சேர்ந்து தொழில் செய்த இவர்கள் படிப்படியாகத் தமிழரை அவ்விடங்களில் இருந்து விரட்டத் தொடங்கினர்.

நாயாறு, கொக்கிளாய், குச்சுவெளி, திருகோணமலை நகரம், இலக்கந்தை, வெருகல், பனிச்சன்கேணி, மாங்கேணி, புண்ணைக்குடா, ஏறாவூர், மட்டக்களப்பு, சின்னமுகத்துவாரம், கோமாரி, திருக்கோவில் ஆகிய பகுதிகளுக்குப் பருவகாலத்திற்கு மட்டும் இடம் பெயரும் சிங்கள மீனவர் காலப் போக்கில் அங்கிருந்த தமிழ் மீனவர்களை விரட்ட முயன்றனர்.

இடம் பெயர்ந்த சிங்கள மீனவர்களுக்கு அரசு ஆதரவளித்தது; வசதிகள் செய்தது; குடியமர் சட்டக் கட்டமைப்புச் செய்தது.

ஐந்து முனை ஊடுருவல்

அரசின் திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றம் ஐந்து முனைகளில் அமைந்தது.

பட்டிப்பளை ஆற்று வழி அம்பாறை முதல் குமணை ஈறாக முதல் முனை.

அல்லை - கந்தளாய் - சேருவில்லை இரண்டாவது முனை.

பதவியா - மணல் ஆறு மூன்றாவது முனை.

வில்பத்து - முசலி நான்காவது முனை.

மீனவர் ஆக்கிரமிப்புக்கள் ஐந்தாவது முனை.

படிப்படியான பரப்புக்குறைவு

1833 இல் கோல்புறாக் - கமரோன் மாகாண எல்லை வகுப்புக் காலத்தில் ஏறத்தாழ 26,500 சதுர கி.மீட்டர் பரப்பளவு நிலம் தமிழர் மரபுவழித் தாயகமாயிற்று.

1901இல் ஒன்பது மாகாணங்கள் அமைந்ததும் தமிழர் ஆட்சிப் பகுதியான வடக்கு மாகாணமும் கிழக்கு மாகாணமும் ஏறத்தாழ 19,100 சதுர கி.மீட்டர் பரப்பளவைக் கொண்டிருந்தன. முத்துச் சலாப வன்னிமையும் தம்பன் கடவையும் தமிழர் நிலப்பகுதியாக இருந்தமை, சிங்கள ஆட்சிப் பிரிவுக்குள் சேர்க்கப் பெற்றதால், ஏறத்தாழ 7,500 சதுர கி.மீட்டர் பரப்பளவு குறைந்தது.

1948க்குப் பின் அரசின் திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றத்தில் கிழக்கு மாகாணத்தில் ஏறத்தாழ 7,000 சதுர கி.மீட்டர் பரப்பளவையும் வடக்கு மாகாணத்தில் ஏறத்தாழ 500 சதுர கி.மீட்டர் பரப்பளவையும் தமிழர் எதிர்ப்பையும் மீறி, கொழும்பு அரசு சிங்களக் குடியேற்றவாசிகளிடம் கொடுத்துள்ளது.

இவ்வாறு கடந்த 40 ஆண்டுகளில் சிங்களவர் கையகப்படுத்திய ஏறத்தாழ 7,500 சதுர கி.மீ. பரப்பளவையும் சிங்கள ஆட்சிப் பிரிவுகளிடம் சேர்த்துக் கொள்வதுதான் அண்மையில் வெளியிடப்பெற்ற மாகாண எல்லை மீள்வரைவுக் கருத்துரையின் நோக்கமாகும்.

(மறவன்புலவு க. சச்சிதானத்தன் எழுதிய 'சுழத்தமிழர் மரபுவழித் தாயகத்தில் பாதியை சிங்களர் அபகரித்த வரலாறு' நூலிலிருந்து சில பகுதிகள்)

உலகத் தமிழர் பேரமைப்பு 7ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழா
மற்றும் ஈழத் தமிழர் வாழ்வுரிமைக்கான
உலகத் தமிழர் மாநாடு
சிறப்புடன் நடைபெற இதய வாழ்த்துகள்!

VEGETABLES & FRUITS PVT. LTD.

Shop No.4,5, Parekh Building, Opp. Hotel Ornament
Chembur (E), Mumbai - 400 071.

E-mail : apmani@vsnl.net

Visit us at : www.apmaniandsons.com

P. RAMESH - P. SURESH - P. NAGESH - R.S. MANI

தமிழ்தான் தமிழரின் முகவரி!

இதய வாழ்த்துகள்!!

இந்தியப் பேனா நண்பர் பேரவை (பதிவு)

Indian Penpals' League (Regd.)

Social Welfare Trust # F-23778 (Mumbai)

P.O. Box : 7221, Chembur, Mumbai - 400 071.

E-mail : karun_iplmumbai@rediffmail.com Visit us at : www.indianpenpalsleague.org

M. KARUN - Founder - President

M. STANLEY, P. SURESH - Patrons

அன்பு, நட்பு, மனிதநேயச் சிந்தனைகளை கருவாகக் கொண்டு சாதி, சமய
பேதங்களை அகற்றி இதயங்களை வளப்படுத்தும் இனியதோர் நட்புலகு

இலங்கை இனப் பிரச்சனை வரலாற்றுக் குறிப்புகள்

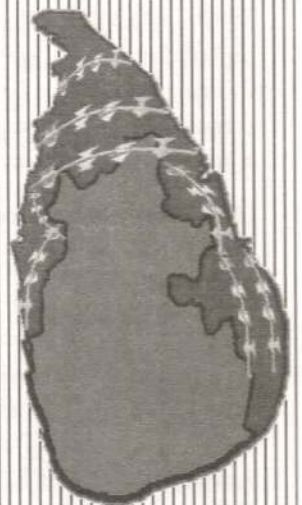
தொகுப்பு : சி.அ. யோதிலிங்கம்

1833 - 1921 பிரித்தானியாவிற்குக் கீழான ஆட்சியில்,
இலங்கையரும் பங்கு பெறு வதற்கான அரசியலமைப்புத்
திட்டங்கள் தீட்டப்பட்ட காலம்

1833 - கோல்புறாக் அரசியல் சீர்த்திருத்தம்

இச் சீர்த்திருத்தமானது. காலனித்துவ அரசியல். நிர்வாக வலைப் பின்னலுக்குள் இலங்கையை யும் இணைக்கும் முயற்சியாகும். இலங்கையின் பன்முக சமூகத் தன்மை, அதன் அடையாளம் என்பவற்றை இது கவனத்தில் எடுக்கவில்லை. சமூகங்களின் விருப்பங்களைக் கேளாமல் ஒற்றை அதிகார கட்டமைப்பின் கீழ் அனைத்து சமூகங் களையும் கொண்டு வருகின்றது. எனினும் சட்ட சபைக்கான பிரதிநிதித்துவ முறையில் சமூகங் களின் ஜனநாயகத்தைப் பேணும் வகையில் இன வாரிப் பிரதிநிதித்துவ முறையினை அமுல்படுத்து கின்றது.

பிரதிநிதித்துவ முறையில் ஆரம்பகாலங்களில் முஸ்லிம்களையும் தமிழர்களே பிரதிநிதித்துவப் படுத்தினர். அக்காலத்தில் முஸ்லிம் மக்கள், கரையோரச் சோனகர்கள். இலங்கைச் சோன கர்கள், மலேயர்கள் எனப் பொதுவாக மூன்று வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டனர். இவர்களுள் கொழும்பு, கண்டி போன்ற நகரங்களை நிலை கொண்டு செல்வாக்குள்ளவர்களாக இருந்தவர் கள் மலேயர்கள் ஆவார்கள். மலேயர்களின் தலைவர்கள் முஸ்லிம் மக்களின் குரலாக ஒலித் தனர். அந்தப் பின்னணியில் அவர்கள் முஸ்லிம் கள் தமிழ்மக்கள் அல்லர் என்னும் வாதத்தை முன்வைத்தனர். இதன் பயனாக 1889-ம் ஆண்டு

தமிழ்த் தலைவர்கள் அவர்களின் வரலாற்றை அசட்டை செய்து அவர்கள் செய்யும் தொழிலையும் இழிவாக நோக்கியதும் இதற்கு ஒரு காரணமாயிற்று. தம்மைத் தமிழர் என்கின்ற இனத்துக்குள் அடக்க வேண்டாமென்றும், இலங்கை முஸ்லிம்கள் -இந்திய முஸ்லிம்கள் என்ற பதப்பிரயோகங்களைத் தவிர்த்து அனைவரையும் இலங்கை முஸ்லிம்கள் என அழைக்குமாறும் முஸ்லிம் தலைவர்கள் கோருகின்றனர்.

1921 - மானிங் அரசியல் சீர்திருத்தம்

இதுவரை படித்த பிரஜைகள்தான் வாக்களிக்கலாம் என்னும் விதிமுறை நடைமுறையிலிருந்தது. இதன் கீழ் ஒவ்வொரு பிரதேசத்திலும் உள்ள சனத்தொகையும் வாக்காளர்கள் எண்ணிக்கையும் பின்வருமாறு இருந்தது.

மொத்தம் சனத்தொகை	இடம்	வாக்களார் எண்ணிக்கை
717,739 (இதில் சிங்களவர் 316,142)	மத்திய மாகாணம்	2427
244,163 (இதில் சிங்களவர் 110,470)	கொழும்பு	4325
374,829 (இதில் தமிழர் 352,322)	வட மாகாணம்	13,937
192,823	கிழக்கு மாகாணம்	806

'படித்தவர்களுக்கு வாக்கு' என்கின்ற அடிப்படையில் தமிழர்களுக்கு மிக அதிகமான வாக்குகள் இருந்ததால் பிரதேசவாரிப் பிரதிநிதித்துவத்தை ஏற்படுத்துமாறு சிங்களத் தலைவர்கள் கோரினர்.

இதன் பயனாக இனச் சமூகங்கள் தம்மைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் ஜனநாயகம் நிராகரிக்கப்பட்டுப் பெரும் பான்மை எண்ணிக்கை ஜனநாயகம் முதன்மைப் படுத்தப்படும் வகையில் பிரதேசவாரிப் பிரதிநிதித்துவம் அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றது. ஆயினும் இந்திய வம்சாவழியினருக்கு விசேடமாக பிரதிநிதித்துவம் வழங்கப்படுகின்றது. நிர்வாகக் குழுவில் மட்டும் சுதேசிகளுக்கு இன அடிப்படையில் இடம் வழங்கப்படுகின்றது.

நாட்டின் அரசியல் கட்டமைப்பின் பிரதான சபைகளில் இனச் சமூகங்களின் பிரதிநிதித்துவம்

நிராகரிக்கப்பட்டமையால் தமிழர்கள் தனியான இன அரசியலை நோக்கி நகர ஆரம்பிக்கின்றனர். இதுவரை காலமும் தமிழர் என்கின்ற அடையாளத்தைப் பண்பாட்டுத் தளத்திலும் இலங்கையர் என்கின்ற அடையாளத்தை அரசியல் தளத்திலும் பேணியவர்கள், அதைக் கைவிட்டு இரண்டு தளங்களிலும் தமிழர்கள் என்ற அடையாளத்தை முன்னிறுத்துகின்றனர். இலங்கையில் சிங்களவர்கள் தாம் பெரும்பான்மையினர் என்னும் உண்மையை ஏற்றுக் கொண்டு சிங்கள மக்களுக்குரிய சலுகைகளுக்கான பல விட்டுக் கொடுப்புகளைச் செய்ய தமிழர் முன்வர வேண்டும் என்று சிங்களத் தலைமைத்துவம் எதிர்பார்க்கின்றது.

தமிழர் சேர், பொன் அருணாசலம் தலைமையில் இலங்கைத் தேசிய காங்கிரஸை விட்டு வெளியேறி தமிழர் மகாஜன சபை என்ற அமைப்பினை 1921 ஆகஸ்டில் உருவாக்குகின்றனர்.

1921 - 1949 தமிழ் மக்களின் அரசியல் தனித்துவமாக உருவாகிய காலம்

1922 - ஏ.ஈ. குணசிங்கவின் தொழிற்சங்க அரசியல்

சேர் பொன் அருணாசலத்தின் அடி தொட்டு தொழிலாளர்களின் உரிமைகளுக்காகக் குரல் கொடுத்தவர் குணசிங்க. இவருடைய தொழிற்சங்கத்தில் உபதலைவராக இருந்தவர் இந்தியத் தோட்டத் தொழிலாளிகளின் பிரதிநிதியான நடேசையர்.

ஆனால் காலஞ்செல்லச் செல்ல குணசிங்க அநகாரிக தர்மபாலாவின் இனவாதத்தைத் தழுவிக்கொள்கின்றார். முதலில் முஸ்லிம்களுக்கு கெதிராக இனவாதத்தைக் கக்கிய இவர், பின்பு மலையாளித் தொழிலாளிகளுக்கு கெதிராகத் திரும்புகின்றார். நடேசையர் கருத்து வேற்றுமையினால் வெளியேறுகின்றார். தொழிலாளர் இயக்கம் இனரீதியாகப் பிளவுபடுகின்றது.

1924 - யாழ்ப்பாண வாலிப காங்கிரஸ் தோற்றம்

இதன் தோற்றத்துடன் தமிழ் அரசியலில் இரு அணிகள் உருவாகின்றன. யாழ்ப்பாண வாலிப காங்கிரஸ் ஐக்கிய இலங்கையைக் குறித்து முழுநாடும் ஆங்கிலேயரின் காலனித்துவ ஆட்சியிலிருந்து விடுதலை பெற வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை முன்வைக்கின்றது. இந்த முறையில் அது இந்தியத் தேசிய காங்கிரஸைப் பின்பற்றுகின்றது. தமிழர் மகாஜன சபையோ தமிழ் மக்களின் பிரதிநிதித்துவம் பற்றிப் பேசுகின்றது. இது இந்திய

வம்சாவழியினர். ஐரோப்பியர், பறங்கியர் ஆகியோருடன் இணைந்து சிறுபான்மையினராகத் தம்மை விவரித்து இனச் சமூகங்கள் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும் ஜனநாயகக் கோரிக்கைகளை முன்வைக்கின்றது.

இதனால் மானிங் - டிவன்சியர் சீர்த்திருத்தம் ஆங்கிலேய ஆட்சியினால் கொண்டு வரப்படுகின்றது. இதன் முக்கிய அம்சங்களாவன : மேல் மாகாணத் தமிழர்களுக்கு தனியான பிரதிநிதித்துவம் வழங்கப்படுதல், நிதிக்குழுவில் சுதேசிகளுக்கு இடம் வழங்குதல், பிரதேசவாரிப் பிரதிநிதித்துவம் விஸ்தரிக்கப்படுதல் என்பனவாகும்.

இச்சீர்த்திருத்தத்தின் விளைவாக சிறுபான்மையோரின் ஐக்கிய முன்னணி சிதைவடைகின்றது. கரையோரச் சிங்களவர்களின் பொருளாதார ஆதிக்கத்தினால் கண்டிச் சிங்களவர்களும் தனியான அரசியலை நோக்கி நகருகின்றனர்.

1925 - கண்டித் தேசிய மாநாடு

கண்டிச் சிங்களவர் முதன்முதலாக சமஷ்டி ஆட்சி தங்களுக்கு வேண்டும் என்கின்ற கோரிக்கையினை முன்வைக்கின்றனர் S.W.R.D. பண்டார நாயக்கா இக்கோரிக்கையினை ஆதரித்து கண்டி, கரையோரம், வடகிழக்கு என இலங்கை மூன்று

பிரதேச சமஷ்டி அரசுகளாகப் பிரிக்கப்பட வேண்டும் எனக் கோருகின்றார்.

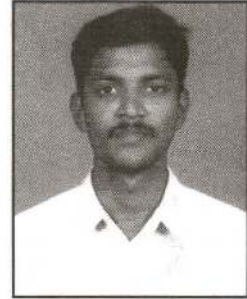
அவர் யாழ்ப்பாண வாலிப காங்கிரஸின் உதவியுடன் யாழ்ப்பாணத்திலும் சமஷ்டி ஆட்சிக்கான பிரசாரத்தை முன்னெடுக்க முயல்கின்றார். தமிழ்த் தலைவர்கள் சமஷ்டிக் கோரிக்கையினை நிராகரித்து ஒற்றையாட்சி அமைப்பிற்குள் இனச் சமூகங்கள் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தப்பட்டு அவற்றுக்கு சகல துறைகளிலும் சம வாய்ப்புக்கள் தரப்பட வேண்டும் என்கின்ற கோரிக்கையினைத் தொடர்ந்தும் முன்வைக்கின்றனர்.

யாழ்ப்பாண வாலிப காங்கிரஸ் பூரண சுயாட்சி வேண்டும் என்ற பிரச்சாரத்தோடு சாதி ஒழிப்பு நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபடுகின்றது. மகாத்மா காந்தி யாழ்ப்பாணம் உட்பட இலங்கையின் பல பகுதிகளுக்கு வந்து மக்களைச் சந்திக் கின்றார்.

1931 - டொனமூர் அரசியல் திட்டம்

டொனமூர் பிரபுவிடம் கரையோரச் சிங்களவர் உள்ளூர் சுயாட்சியையும், கண்டிச் சிங்களவர்கள் சமஷ்டிக் கோரிக்கையையும், தமிழர்கள் ஒற்றையாட்சிக்குள் இனச் சமூகப் பிரதிநிதித்துவக் கோரிக்கையையும் முன்வைக்கின்றனர். இந்த அரசியல் திட்டத்தின் கீழ்

**உலகத் தமிழர் பேரமைப்பு 7ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழாவும்
ஈழத்தமிழர் வாழ்வுரிமைக்கான உலகத் தமிழர் மாநாடும்
இனிதே நடந்தேற வாழ்த்துகிறோம்**

ஸ்ரீ பூஜா

கைப்பேசி & கடிகார விற்பனை நிலையம்

5, மேற்குப் புதுவைச் சாலை, ஐ.சி.ஐ.சி.ஐ. வங்கி எதிரில்,
விழுப்புரம்-605 602. போன்: 9345400622, 98415 64039

சர்வஜன வாக்குரிமை வழங்கப்பட்டது. பிரதேச வாரிப் பிரதிநிதித்துவக் கட்டமைப்பு மேலும் விஸ்தரிக்கப்பட்டது. இதன்கீழ் எண்ணிக்கையில் குறைந்த இனங்கள் பாதிக்கப்படலாம் என்பதற்காக இனங்களைப் பாதுகாக்கும் வகையில் மறுப்பாணை அதிகாரம் தேசாதிபதியிடம் கொடுக்கப் பட்டது. ஆனால் இலங்கையருக்கு சுயாட்சி அரைவாசி தான் கொடுக்கப்பட்டது.

இனச் சமூகங்கள் பிரதிநிதித்துவம் பின்பற்றப்படவில்லை என்பதற்காகத் தமிழர் மகாஜன சபை டொனமூர் சீர்திருத்தத்தினை எதிர்த்து, யாழ்ப்பாண வாலிப காங்கிரஸோ பூரண சுயாட்சி வழங்கப்படவில்லை என்பதற்காக எதிர்த்தது. டொனமூர் திட்டத்தின் கீழ் நடைபெற்ற முதலாவது பொதுத் தேர்தலை யாழ்குடா நாடு பகிஷ்கரிக்கின்றது. தென் இலங்கைத் தலைவர்கள் முதலில் பகிஷ்கரிப்பதாகக் கூறிப் பின்னர் அதனைக் கைவிட்டுத் தேர்தலில் பங்கெடுக்கின்றார்கள்.

டொனமூர் சீர்திருத்தத்தின் விளைவாக பேரின வாதிச் செயற்பாடுகள் அரசு அதிகாரக் கட்டமைப்பினூடாக முன்னெடுக்கப்பட ஆரம்பித்தன. குறிப்பாக இந்திய வம்சாவழியினருக்கு எதிரான பல சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. உதாரணமாக, நெற்காணிச் சட்டம், மீன்பிடிச் சட்டம், போக்குவரத்து அனுமதிச் சட்டம் போன்றவற்றைக் காட்டலாம். இச்சட்டங்கள் இந்திய வம்சாவழி மக்களுக்கு நெற்காணிகள் சொந்தம் கொள்வதையும், மீன்பிடி அனுமதிப் பத்திரத்தையும், பொதுப் போக்குவரத்துச் சேவைகளை நடத்துவதற்கான அனுமதியையும் நிராகரிக்கின்றன. இலகுவில் இத்தொழிலாளர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கக்கூடிய வேலை நீக்கச் சட்டமும் கொண்டுவரப்படுகின்றது.

பேரினவாத அரசியல், அரசு கட்டமைப்பினூடு முன்னெடுக்கப்பட்டதால் யாழ்ப்பாண வாலிப காங்கிரஸ் முன்வைத்த தேசிய ஒன்றிணைப்பு அரசியல் பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டு தமிழ் இனத்தை பிரதானப்படுத்திய அரசியல் முன்னேறு கின்றது. இதனால் 1934 ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத் தில் நடைபெற்ற இடைத்தேர்தலில் இன அரசியலை முன்னெடுத்த தலைவர்கள் வெற்றியடை கின்றனர். ஜி.ஜி. பொன்னம்பலம் அரசியலில் பிரவேசிக்கின்றார்.

1936ம் ஆண்டு தனிச் சிங்கள மந்திரி சபையும் அமைக்கப்படுகின்றது. இதைக் கண்ட தமிழ் மக்கள் நடைமுறையில் இருக்கும் அதிகாரக் கட்டமைப்பில் நம்பிக்கை இழக்கின்றனர்.

1939-இலங்கை இந்தியக் காங்கிரஸ் தோற்றம்

திடீரென அரசாங்கம் இந்திய வம்சாவழித் தொழிலாளர் தலைவர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கியது. இதைக் கேள்விப்பட்ட மகாத்மா காந்தி, இலங்கையின் ஆட்சியாளர்களுடன் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்துவதற்கு ஜவஹர்லால் நேருவை அனுப்புகின்றார். நேரு பேச்சுவார்த்தை நடத்தியும் கூட ஆட்சியாளர்கள் வேலை நீக்கத்தினை வாபஸ் வாங்க மறுக்கின்றனர்.

இதனால் நேரு இந்திய வம்சாவழியினருக் கெனத் தனியான அமைப்பினை உருவாக்குமாறு ஆலோசனை வழங்குகிறார். நேருவின் ஆலோசனையின் பேரில் இலங்கை இந்தியர் காங்கிரஸ் உருவாக்கப்பட்டது. தொண்டமான் 1944 இல் இலங்கை இந்திய காங்கிரஸின் தலைவராகின்றார். 1950 களில் இந்த அமைப்பு இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ் எனப் பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது.

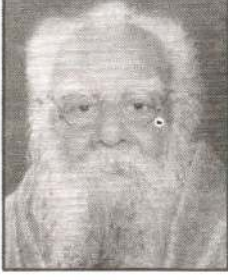
1944 - அகில இலங்கைத் தமிழ்க் காங்கிரஸ் கட்சி தோற்றம்

இனச் சமூகங்களின் பிரதிநிதித்துவ ஜனநாயக முறையை வலியுறுத்தும் வகையில் 50:50 கோரிக்கையினை முன்வைத்து ஜி.ஜி. பொன்ன தலைமையில் அகில இலங்கைத் தமிழ்க் காங்கிரஸ் (அ.இ.த.கா) உருவாகின்றது.

1947 - சோல்பரி அரசியல் திட்டம்

சோல்பரி பிரபுக்கு ஒவ்வொரு கட்சியினரும் தங்கள் கோரிக்கைகளை முன்வைத்தனர். அ.இ.த.கா 50:50 கோரிக்கை அடங்கிய திட்டத்தினை முன்வைத்தது. கண்டியச் சிங்களவர் சமஷ்டிக் கோரிக்கையினை முன்வைத்தனர். கரையோரச் சிங்களவர் ஒற்றையாட்சி அடிப்படையிலான உள்ளூர்ச் சுயாட்சியுடன் கூடிய மந்திரி சபை மசோதாவை முன்வைத்தனர்.

கடைசியில் சோல்பரி அரசியல் சீர்திருத்தம் இனங்களக்கு மத்தியிலான அதிகாரப் பங்கீடு இல்லாத ஒற்றையாட்சி அரசியல் யாப்பைக் கொண்டு வருகின்றது. ஆனால் சிறுபான்மை மக்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கான ஏற்பாடாக 29 - ஆவது பிரிவு இந்த யாப்பில் உள்ளடக்கப்படுகின்றது. இந்தப் பிரிவுச் சட்டத்தின் படி, சிறுபான்மையினர் நலன்களுக்கு எதிராக ஏதேனும் சட்டம் கொண்டு வரப்படுமாயின் அதனைத் தடுக்கும் அதிகாரம் அவர்களுடைய பிரதிநிதிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது.

பூகோளம் தெரியுமா...? சரீத்திரம் தெரியுமா உனக்கு...?
 உன் இரத்தம் கொண்டவர் தமிழ் மக்கள் -
 இலங்கையில் நாய் போலத் திண்டாடுகிறார்கள்!
 அதைப்பற்றிக் கொஞ்சமாவது கவலைப்பட்டதுண்டா?
 தமிழனுக்கு ஆளும் வசதியில்லையா...?
 புதுக்குடித்தனமாகவே வைப்பதானாலும் வாழ முடியாதா!
 பெரியார்: விடுதலை-01-12-1957

மானமிகு நாத்திகள் சி. அப்பாவு

திராவிடர் கழக நகரத் தலைவர்
 45-ஏ, அய்யனார் குளம் வடக்குத் தெரு,
 விழுப்புரம்-605 602. பேசு: 9791370466

அ.இ.த.கா கடுமையாக யாப்பினை எதிர்க்கின்றது. பெரும்பான்மைவாத ஜனநாயகத்தின் அடிப்படையில் உருவாகும் அரசு தமிழ் மக்களின் நலன்களைப் பேண உதவமாட்டாது என வலியுறுத்துகின்றது. ஜி.ஜி. பொன்னம்பலம் தனது எதிர்ப்பினைத் தெரிவிக்க லண்டன் பயணமாகின்றார். டி.எஸ். சேனநாயக்கா சில தமிழர்களின் ஆதரவுடன் பெரும்பான்மை வாக்குகளைப் பெற்று யாப்பினை அரசாங்க சபையில் நிறைவேற்றுகின்றார். 1947 தேர்தல்களில் யாழ்ப்பாணத்திலும் திருகோணமலையிலும் சோல்பரி சீர்திருத்தத்திற்கு எதிராகத் தமிழர்கள் வாக்களிக்கின்றனர். தேர்தல் முடிந்தவுடன் ஒற்றையாட்சியில் சமூகங்களின் ஜனநாயகம் பேணப்படவில்லையாயின் பிரிந்து செல்லும் உரிமையுடன் கூடிய இணைப்பாட்சியைத் தாம் கோரப் போவதாக அ.இ.த.கா அங்கத்தவர்களில் ஒருவரான எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகம் கூறுகின்றார்.

1948 - இலங்கை சுதந்திரமடைதல்

தமிழ் மக்களுக்கான சமூக ஜனநாயகம் பேணப் படாததினால் சுதந்திரக் கோரிக்கையினை அ.இ.த.கா நிராகரித்தது. டி.எஸ். சேனநாயக்கா சில தமிழரை அமைச்சர்களாக்கி அவர்கள் ஆதரவுடன் சுதந்திரக் கோரிக்கையினை

வென்றெடுத்தார். சுதந்திர தினத்தில் ஏற்றப்பட்ட சிங்கக் கொடியையும் அது பௌத்த சிங்கள மக்களது சின்னம் மட்டுமே என்ற காரணத்தினால் அ.இ.த.கா. நிராகரிக்கின்றது. செல்வநாயகம் சங்கிலியனின் நந்திக் கொடியினைத் தனது வாகனத்தில் ஏற்றுகின்றார். இந்தத் தேசியக் கொடி விவகாரம் 1950கள் முழுவதும் தமிழ் மக்களின் போராட்டங்கள் பலவற்றுக்கான காரணமாகின்றது. சிங்களத் தலைவர்களோ, இந்தியாவின் தேசியக் கொடியில் ஒரு பௌத்த அரசனின் சின்னமான அசோக சக்கரம் மட்டும் பொறிக்கப்படலாம் என்றால். ஏன் இலங்கைக் கொடியில் சிங்கம் இருக்கக்கூடாது என்று வாதாடுகின்றனர்.

1948 யூலையில் எதிர்க்கட்சியில் இருந்த ஜி.ஜி. பொன்னம்பலம் கைத்தொழில் மீன்பிடி அமைச்சராகி அரசாங்கத்தில் சேருகின்றார். இவரது காலத்தில்தான் பரந்தன் தொழிற்சாலை, காங்கேசன் துறை சீமந்துத் தொழிற்சாலை, காகித ஆலை ஆகியன தாபிக்கப்படுகின்றன. அதற்குப் பின்பு இன்றுவரை வட கிழக்கில் எந்தவிதத் தொழிற்றுறையும் அபிவிருத்தி செய்யப்படவில்லை.

1948 டிசம்பர் 10 - பிரஜாவுரிமைச் சட்டம்

1948க்கு முன்னர் இலங்கை, இந்தியா போன்ற சகல நாடுகளிலும் வசித்த மக்கள் பிரித்தானியப் பிரஜைகளாவர். எனவே சுதந்திரம் பெற்ற போது இலங்கை அரசாங்கம் தனது பிரஜாவுரிமைக் கான வரைவிலக்கணத்தைக் கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தமிழ் நாட்டுடனான தங்கள் தொடர்புகளைப் பேணி வந்ததாம். அங்கு அடிக்கடிச் சென்று வந்ததாலும், இந்தியா அவர்கள் எல்லோரையும் ஏற்றுக் கொள்ளத்தயாராக இருந்ததாலும், இந்திய வழிசாவுழியினரின் பிரஜாவுரிமையைப் பறிக்கும் வகையில் பிரஜாவுரிமைச் சட்டத் தினை சுதந்திர இலங்கையின் முதலாவது அரசாங்கம் கொண்டு வருகின்றது. இந்தத் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் இடதுசாரி அரசியல் வேரூன்றியதும், அவ்வாறான கொள்கையுடைய இந்தியத் தமிழ்த் தலைவர்கள் அவர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதும் இச்சட்டம் கொண்டு வருவதற்கான வேறு காரணங்களாகும்.

ஜி.ஜி. பொன்னம்பலமும். எஸ்.ஜே. வி செல்வநாயகமும் மட்டுமே இதற்கு எதிர்த்து வாக்களிக்கின்றனர். சுயேச்சை தமிழ் உறுப்பினர்கள் சிலர் இச்சட்ட மூலத்துக்கு ஆதரவாக வாக்களிக்கின்றனர்.

பின்பு இச்சட்டத்துக்கு நிவர்த்தியாக இந்திய பாகிஸ்தானிய பிரஜாவுரிமைச் சட்டம் உடனடியாகக் கொண்டு வரப்பட்டது. இதன் மூலம் 1949ஆம் ஆண்டு ஓரளவிற்கு பிரஜாவுரிமை வழங்கும் ஏற்பாடு கொண்டு வரப்பட்டது. இதன்படி, இலங்கைப் பிரஜா உரிமை கோரும் இந்திய வம்சாவழியினர் திருமணமாகியவர்கள் எனில் 7 வருடங்கள் இலங்கையில் தொடர்ச்சியாக வாழ்ந்தார் என்பதை நிரூபிக்க வேண்டும். திருமணமாகாதவர்கள் எனில் 10 வருடங்கள் இந்நாட்டில் தொடர்ச்சியாக வாழ்ந்தார் என்பதை நிரூபிக்க வேண்டும் இதன் கீழ்ப் போடப்பட்ட நடைமுறை ஏற்பாடுகள் சாதாரணமாக எவரும் பிரஜாவுரிமையைப் பெறமுடியாத அளவிற்குக் கடுமையாக இருந்தது.

இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ் (இ.தொ.கா) இதற்கான எதிர்ப்பு போராட்டத்தினை நடத்தி பிரஜாவுரிமைக்கு விண்ணப்பிக்க வேண்டாம் என மக்களுக்குக் கூறுகின்றது.

பாராளுமன்றத்தில் இச்சட்ட மூலம் வாக்களிப்பிற்கு விடப்பட்டபோது ஜி.ஜி. பொன்னம்பலம்

உட்பட அ.இ.த.கா. ஆதரவாக வாக்களிக்க செல்வநாயகம் உட்பட மூவர் எதிர்த்து வாக்களித்தனர். சட்டம் அங்கீகரிக்கப்படுகின்றது. இதன் பின்னர்த் தேர்தல் திருத்தச் சட்டமும் கொண்டு வரப்பட்டது இவையெல்லாவற்றின் ஊடாகவும் மலையக மக்களின் வாக்குரிமை முழுமையாகப் பறிக்கப்படுகின்றது.

1949 - 1968 தமிழர் மத்தியில் பிரிவினைவாத அரசியல் வளர்ச்சி பெற்ற காலகட்டம்

1949 - தமிழரசுக்கட்சி தோற்றம் பெறல்

செல்வநாயகம் தலைமையில் அ.இ.த.கா. இலிருந்து வெளிநடப்புச் செய்த குழுவினர் பல ஆலோசனைகளின் முடிவில் அகில இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியினை உருவாக்கின்றனர்.

இதன் பிரதான கொள்கை வட -கிழக்கு அடங்கிய தமிழர் தாயகத்திற்கு அதிகாரம் பங்களிக்கப்படும் வகையில் சமஷ்டிக் கோரிக்கையாக இருந்தது. கட்சியின் பொருளாதார கொள்கையாக சோஷலிச கொள்கை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. சாதி, சமய வேறுபாடுகளையும் அதன் அடிப்படையிலான ஒடுக்குமுறைகளையும் இது நிராகரித்தது. தொடர் மக்கள் போராட்டங்களாகத் தமது நடவடிக்கைளை முன்னெடுக்கத் தீர்மானிக்கின்றது.

1940கள் -தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் சிங்களக் குடியேற்றங்கள்

தமிழ் மக்களின் பாராளுமன்ற மற்றும் அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தைக் குறைக்கும் முகமாக சிங்களக் குடியேற்றங்கள் தமிழ் மக்கள் வசித்த பிரதேசங்களில் அரசாங்கத்தினால் ஊக்குவிக்கப்படுகின்றன. மட்டக் களப்பு மாவட்டத்தின் தெற்குப் பகுதியில் (இன்றைய அம்பாறை மாவட்டம்) கல்லோயா திட்டம் என்கின்ற நீர்ப்பாசனத் திட்டம் உருவாக்கப் பட்டு மாத்தறை, அம்பாந் தோட்டைப் பகுதிகளிலிருந்து சிங்கள மக்கள் அரசாங்கத்தினால் அங்குக் குடியேற்றப்படுகின்றனர். இதன் கீழ் 44 குடியேற்றக் கிராமங்கள் உருவாக்கப்பட்டு அவற்றுள் 38 கிராமங்கள் மட்டும் தமிழ் பேசும் மக்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டது. தமிழ்க் கிராமங்கள் நீர்வசதி குறைந்த அல்லது நீரோட்டத்தின் எல்லையில் இருந்த கிராமங்களாகவே இருந்தன. 1959-இல் பின்பு இக்குடியேற்றங்களை மையமாக வைத்து அம்பாறை மாவட்டம் உருவாக்கப்படுகின்றது.

இதைப் போலத் திருகோணமலை மாவட்டத்தில் மீனவர் குடியேற்றங்கள், வியாபாரக் குடியேற்றங்கள். கைத்தொழிற் குடியேற்றங்கள். புனிதப் பிரதேசக் குடியேற்றங்கள். முப்படைகளுக்கான குடியேற்றங்களின் முக்கிய நோக்கங்கள் முன்பு குறிப்பிடப்பட்டது போலத் தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் தமிழ் மக்களின் எண்ணிக்கையின் விகிதா சாரத்தை மாற்றி அவர்களின் அரசியல் பிரதி நிதித்துவத்தைக் குறைப்பதும் தமிழ் மக்களின் தாயகக் கோரிக்கையை நிராகரிக்குமுகமாக வடக்கு கிழக்கைத் துண்டாடுவதும் ஆகும். இதன்படித் திருகோணமலைப் பிரதேசத்தை வளைத்து ஒரு வில் வடிவத்தில் குடியேற்றங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. மேற்குறிப்பிட்ட இந்த வில், திருகோணமலையை வடக்கிலிருந்து துண்டாடியது. இதே போல திருகோணமலை மாவட்டத்திற்கும் மட்டக்களப்பு மாவட்டத் திற்கும் இடையே யுள்ள நிலத் தொடர்ச்சியும் துண்டாடப்பட்டது.

மேலும் இக்குடியேற்றப் பிரதேசங்களை மையமாக வைத்துப் புதிய தேர்தல் தொகுதிகளும் சிங்களப் பெரும் பான்மைப் பிரதேச சபைகளும் உருவாக்கப்பட்டன.

1956 - ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் ஆட்சியும், தனிச்சிங்களச் சட்டமும்

ஐக்கிய தேசியக் கட்சியைத் தோற்கடித்து ஆட்சியில் அமருவதற்காக “24மணிநேரத்தில் தனிச் சிங்களம் என்கின்ற வாக்குறுதியுடன் எஸ்டபிள்யூ ஆர்.டீ. பண்டார நாயகா தனது ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தை முன்வைக்கின்றார். இதன் அடிப்படையில் அமோக ஆதரவினைப் பெற்று ஆட்சியமைக்கின்றார். தனிச்சிங்களச் சட்டத்தையும் கொண்டு வருகின்றார். 2,500 வருடங்களாக சிங்களமே இந்நாட்டின் உத்தியோக பூர்வ மொழியாக இருந்தது எனவும், காலனித்துவ ஆட்சியாளர்களே இதனை மாற்றினர் எனவும் சிங்களத் தலைவர்கள் அறைகூவினர்.

இச்சட்டம் பாராளுமன்றத்தில் அங்கீகரிக்கப் படப்போகும் தினத்தில் தமிழ்க் கட்சிகள் சத்தியாகிரகப் போராட்டங்களை ஏற்பாடு செய்தன. இதனால் முதல் இரவே பாராளுமன்றத்தைச் சுற்றி முள்ளு வேலிகள் அமைக்கப்பட்டு ஆயுதம் தாங்கிய பொலிஸார் சுற்றி வளைத்தனர். ஆனாலும் தமிழரசுக் கட்சி போராட்டத்தைக் கைவிடாமல் பாராளுமன்றத்திற்கு முன்பாக காலிமுகத்திடலில் தமது தொண்டர்களுடன்

கூடுகின்றனர். தங்கள் போராட்டத்தை விளக்கி சிங்களத்தில் எழுதிய துண்டுப் பிரசுரங்களைக் கொடுக்கச் சென்றவர்கள் காதையர்களினால் தாக்கப்படுகின்றனர். பொலிஸார் பார்த்துக் கொண்டு நிற்கவே தடிகளாலும் கற்களாலும் அவர்கள் தாக்கப்பட்டனர். கொழும்பிலும் பல இடங்களில் தமிழ் மக்கள் தாக்கப்படுகின்றனர். பல பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் காய முற்று வைத்தியசாலையில் சேர்க்கப்பட்டனர். சத்தியாகிரக போராட்டம் ஆயுதமுனையில் கலைக்கப்படுகின்றது.

இதன் தொடர்ச்சியாக முதல் முறையாகத் தமிழ் மக்கள் மீதான இனக்கலவரங்கள் கல்லோயா பிரதேசத்தில் ஆரம்பித்தன.

இதைத் தொடர்ந்து தமிழரசுக் கட்சி வடக்கு கிழக்கு எங்கும் மாநாடுகள், யாத்திரைகள் என்று போராட்டங்களை முடுக்கி விடுகின்றது. இதன் முஸ்லிம் உறுப்பினர்களின் வேண்டுகோளின் பேரில் ஒரு ஒரு சுயாட்சித் தமிழரசு என்கின்ற கட்சியின் நோக்கத்தை மாற்றி. சுயாட்சித் தமிழரசும், சுயாட்சி முஸ்லிம் அரசும் என்று தனது நோக்கங்களை வரையறுக்கின்றது.

1957 - 'ஸ்ரீ' எதிர்ப்புப் போராட்டம்

அரசாங்கம் மோட்டார் வாகனங்களின் எண் தகடுகளில் 'ஸ்ரீ' என்கின்ற சிங்கள எழுத்தைப் போடும் சட்ட விதியைக் கொண்டு வருகின்றது. இந்நிலையில் வடக்கு கிழக்கு முழுக்க மோட்டார் வாகனத் தகடுகளில் சிங்கள எழுத்தை அழித்துத் தமிழ் எழுத்தைப் பொறிக்கும் போராட்டங்கள் ஆரம்பிக்கின்றன. இப்போராட்டங்களில் திருகோணமலையில் கறுப்புக் கொடி கட்ட கம்பத்தில் ஏறிய நடராசன் என்பவர் சிங்களவர் ஒருவரினால் சுட்டுக் கொல்லப்படுகின்றார்.

1957 - பண்டா - செல்வா ஒப்பந்தம்

தமிழ் மக்களின் போராட்டங்களைக் கண்டு பண்டாரநாயகா ஒரு சமரசத்துக்கு வர முயற்சிக்கின்றார். பல இரவுகள் தமிழரசுக் கட்சியுடன் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்திய பின்னர் யூலை 26ம் திகதி பண்டா - செல்வா ஒப்பந்தம் கைச் சாத்திடப்படுகின்றது. இதன்படிப் பிராந்திய சபைகளை தாபிப்பதாக முடிவாகின்றது இவற்றின் மூலம்,

- வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் அரசாங்க உதவியுடன் நடைபெற்று வரும் சிங்களக் குடியேற்றங்கள் உடனடியாக நிறுத்தப்படும்.

- சிறுபான்மை தேசியத்தின் மொழியாகிய தமிழ், உத்தியோக மொழியாக அங்கீகாரம் பெறும்.
- தமிழே வடக்கு கிழக்கின் மாகாண மொழியாக இருக்கும்.
- நாட்டின் எப்பாகத்திலும் தமிழ் மக்கள் தம் கருமங்களை அரசாங்கத்தோடு தமிழில் ஆற்றவும், தம் பிள்ளைகளுக்குத் தமிழ் மொழியில் கல்வி ஊட்டித் தமிழ்ப் பண்பாட்டில் வளர்ப்பதற் குமான உரிமை பாதுகாக்கப்படும்.
- பிரதேச சபைச் சட்டத்தின் மூலம் பெரு மளவு பிரதேச சுயாட்சி மக்களுக்கு வழங்கப் படும்.

தமிழரசுக் கட்சியின் சிறப்பு மாநாட்டில் இந்த உடன் படிக்கை ஆராயப்பட்டு, இது இறுதித் தீர்வல்ல என்றும், இடைக்காலத் தீர்வு மட்டுமே என்றும் வலியுறுத்தப்பட்டது. இணைப்பாட்சிக்கு உட்பட்ட மொழிவாரியான சுயாட்சித் தமிழ் அரசையும், நாடு முழுவதிலும் சிங்களத் திற்கும் தமிழுக்கும் சம அந்தஸ்தையும் அனை வருக்கும் குடியரிமை வழங்குவதையும் வலியுறுத்திக் கட்சி தொடர்ந்தும் போராடும் என்றும் முடிவாகியது.

ஐக்கிய தேசியக் கட்சி இந்த ஒப்பந்தத்தைக் காரசாரமாக எதிர்த்தது. பண்டாரநாயகா வடக்கு கிழக்கைத் தமிழர்களுக்கு விற்று விட்டார். என்று ஆர்ப்பாட்டம் எடுத்து. ஜே.ஆர். ஜெய வர்தனா கண்டி யாத்திரையைத் தொடருகின் றார். இந்த யாத்திரை ஆளும் கட்சியினால் இம்புல் கொடையில் முறியடிக்கப்பட்டது. பாத யாத்திரையை அரசு முறியடித்தாலும் கூட ஆர்ப்பாட்டங்களின் இலக்கு வெற்றிகண்டது ஆர்ப்பாட்டங்களின் பின்னர் அரசாங்கம் தொடர்ந்த எட்டு மாதங்களுக்கு இந்த ஒப்பந்தத்தை அமுல்படுத்த எந்த நடவடிக்கையையும் எடுக்கவில்லை. பௌத்த மகா சங்கமும் பிராந்திய சபைகளை எதிர்த்தது. காணி அதிகாரங்கள் சபைகளுக்குப் பகிரப்படக்கூடாதென்பதும். ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பிராந்திய சபைகள் ஒன்றாகச் சேர முடியும் என்பதால் இது தனிநாட்டுக்கு இட்டுச் செல்லலாம் என்பதும் அவர்கள் கருத்தாக இருந்தது.

1958 - சிங்கள தமிழ் - கலவரம்

எப்ரல் மாதம் பிக்கு எக்ஸத் பெரமுனவின் சார்பில் பௌத்த பிக்குகள் பண்டா - செல்வா ஒப்பந்தத்தைக் கிழித்தெறியுமாறு பண்டார

நாயகாவின் வீட்டிற்கு முன் சக்தியாக்கிரகம் செய்தனர் பண்டாரநாயகா ஒப்பந்தத்தை அவர்களின் முன்னால் கிழித்தெறிகின்றார். ஒப்பந்தம் கிழித்தெறியப்பட்டதாக அரசாங்கம் அன்றே பாராளுமன்றத்தில் அறிவிக்கின்றது.

இதே வேளை நாட்டில் அங்கங்குத் தமிழ் எழுத்துக்களைத் தார் பூசி அழிக்கும் நடவடிக்கைகள் செயற்படுத்தப் படுகின்றன. மலையகத்தில் தொழிலாளர்கள் இதனை எதிர்த்த போராட்டத்தில் பொலிஸார் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்தபோது. பிரான்ஸிஸ். ஐயாவு என்கின்ற இரு தொழிலாளிகள் கொல்லப்படுகின்றனர். இவர்களது மரணத்துக்கு அனு தாபம் தெரிவிக்கும் வகையில் வடக்கு கிழக்கு எங்கும் பூரண ஹர்த்தால் அனுஷ்டிக்கப்படு கின்றது.

ஸ்ரீ எதிர்ப்புப் போராட்டத்தினால்தான் ஒப்பந்தம் கிழித் தெறியப்பட்டது என்று சிங்களத் தலைவர்கள், தலைவர் செல்வநாயகத்தைச் சாடுகின்றனர். ஆயினும் ஸ்ரீ எதிர்ப்புப் போராட்டம் எங்கும் தொடருகின்றது. இதில் ஈடுபட்ட பல தொண்டர்கள் அரசாங்கத்தினால் கைது செய்யப் படுகின்றனர்.

நாடெங்கிலும் சிங்கள - தமிழ் இனக்கலவரம் மூளுகின்றது. அரசாங்கத்தில் பதவி வகித்த ஒரு சில அமைச்சர்களும் சிங்களக் காதையருக்கு தலைமை வகிக்கின்றனர். வடக்கு கிழக்குக்கு வெளியே வாழ்ந்த தமிழர். பாதுகாப்புடன் தமிழ் பிரதேசங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படுகின்றனர். தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் வாழ்ந்த சிங்கள மக்களும் தமிழ் மக்களினால் தாக்கப்படுகின்றனர். தமிழ் மக்களுக்கு உயிர்ச் சேதமும் உடைமைச் சேதங்களும் ஏற்பட்ட பின்னரே காலம் கடந்து அரசாங்கம் அவசரகாலச் சட்டத்தைப் பிரகடனம் செய்து இராணுவத்தை அழைத்துக் கலவரங்களை நிறுத்துகின்றது.

தமிழரசுக் கட்சி தடை செய்யப்பட்டு அதன் பல தலைவர்கள் வீட்டுக் காவலில் மாதக்கணக் காய் வைக்கப்படுகின்றனர். அதன் பின்னர் விடு தலையாக்கப்பட்ட தலைவர்கள் தொடர்ந்தும் தங்கள் சாத்வீகப் போராட்டத்தை முன்னெடுப்பதாக முடிவு செய்கின்றனர்.

1959 - பண்டார நாயகாவின் மரணம்

பிரதம மந்திரி பண்டாரநாயகா தனது தேர் தல் வாக்குறுதிகளின் படித் தீவிர சிங்களவாதக் கொள்கைகளை அமுல்படுத்தாத காரணத்தினால் பௌத்த பிக்கு ஒருவரால் சுட்டுக்கொல்லப்படு

கின்றார். நாட்டில் அமைதியின்மையும் பொதுத் தேர்தலுக்கான அறிகுறியும் ஏற்படுகின்றன.

இதே வேளை, தமிழரசுக் கட்சி, யாழ் நகரிலுள்ள தேனீர்க் கடைகளில் சாதி அடிப்படையில் பாரபட்சம் காட்டி வித்தியாசமான கோப்பைகளில் தேனீர் வழங்கும் நடவடிக்கையைக் கண்டித்துத் தீண்டாமை எதிர்ப்புப் போராட்டம் ஒன்றினை ஆரம்பிக்கின்றது. இத்துடன் உயர் கல்விக்கு வசதியற்ற மலையகப் பிள்ளைகளைப் புலமைப்பரிசில் கொடுத்து இலவசமாகப் படிப்பதற்கு யாழ்ப்பாண பிரபல கல்லூரிகளில் சேர்த்து மலையகத்தின் அபிவிருத்தியைப் பற்றிய வடக்கு கிழக்குத் தமிழ் மக்களின் எண்ணக் கருவினைத் தெரிவித்தது.

1960 - பொதுத்தேர்தல்கள்

இந்த வருடம் இலங்கை இரண்டு பொதுத் தேர்தல்களைச் சந்தித்தது. முதல் தேர்தலில் தமிழரசுக் கட்சி வடக்கு கிழக்கில் 19 தொகுதிகளில் போட்டியிட்டு 15 தொகுதிகளில் வெற்றி இருசுயேச்சை வேட்பாளர்கள் நிந்தாலூர். பொத்துவில் தொகுதிகளில் வெற்றி பெற்றார்கள். ஐக்கிய தேசியக் கட்சி, சுதந்திரக் கட்சியை விட நான்கு தொகுதிகளே அதிகமாகப் பெற்றிருந்ததனால்

ஏனைய கட்சிகளின் ஆதரவை நாடியது. தமிழரசுக் கட்சி தனது ஆதரவைக் கொடுப்பதற்கு நான்கு அம்சக் கோரிக்கைகளை முன்வைத்தது.

- பண்டா செல்வா ஒப்பந்தம் செயற்படுத்தப்பட வேண்டும்.

- அதற்கிடையில் தமிழ் - பிரதேசங்களில் சிங்களக் குடியேற்றங்கள் நிறுத்தப்படவேண்டும்.

- இலங்கைப் பிரஜாவுரிமைச் சட்டத்தில் குறிப்பிட்ட காலக்கெடு திகதி என்பது நீக்கப்பட்டு இரண்டு தலைமுறைக்கு இந்நாட்டில் பிறந்தோர் அனைவருக்கும் குடியுரிமை வழங்குவதன் மூலம் “நாடற்ற தமிழர்” என்ற நிலை நாளடைவில் மாறவேண்டும்.

- குடியுரிமைப் பிரச்சினை தீரும்வரை, பாராளுமன்றத்தின் நியமனப் பிரதிநிதிகள் ஆறு பேரில் நான்கு பேர் மலையக மக்களின் பிரதிநிதிகளாக இருக்க வேண்டும்.

ஐக்கிய தேசியக் கட்சி இதை நிராகரிக்க, சுதந்திரக் கட்சி ஆதரிக்க முன்வருகின்றது. இந்த ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் சிம்மாசனப் பிரசங்கத்திலேயே தமிழரசுக் கட்சி அதற்கு எதிராக வாக்களித்து அந்த அரசாங்கத்தைத் தோற்கடிக்கின்றது.

வாழ்க தமிழ் வளர்க இனஉணர்வு
 ஈழத்தமிழர் வாழ்வுரிமைக்கான
 உலகத் தமிழர் மாநாடு சிறக்க வாழ்த்துகிறோம்!

நிறுவனர்: கு. தாமோதரன்

திருமதி. பாலாம்பாள்-குமரசாமி
நினைவு அறக்கட்டளை,

ஏ-10, ஊசித் தெரு, நகர்க்கூறு-10,
 நெய்வேலி-607 801.

பேச : 04142-253140.

ஆட்சி நிலையற்றதால் யூலை மாதம் இன்னுமொரு பொதுத் தேர்தல் நடக்கின்றது. ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி பெரும்பான்மை வாக்குகளைப் பெற்று ஆட்சி அமைக்கின்றது. ஆனால் தமிழரசுக் கட்சியுடன் முன்பு செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்தை மீறுகின்றது. நாடு முழுவதும் நீதி மன்றங்களில் சிங்கள மொழியையே வழங்கு மொழியாக்கும் சட்டத்தைக் கொண்டு வருகின்றது. தனியார் பாடசாலைகளையெல்லாம் சுவீகரித்து அரசுப் பாடசாலைகளாக்குவதன் மூலம், கல்வியையும் சிங்களமயப்படுத்தும் முயற்சியில் ஈடுபடுகின்றது. திரும்பவும் அரசாங்கம் தனது வாக்குறுதிகளை மீறியதால் 1961 ஜனவரி முதலாந்திகதியிலிருந்து வடக்கு கிழக்கெங்கிலும் ஒத்துழையாமைப் போராட்டத்தை முன்னெடுப்பதென்று தமிழரசுக் கட்சி தீர்மானிக்கின்றது.

அனைத்து இலங்கை இஸ்லாமிய அமைப்பு இவ்வாண்டு தோற்றம் பெறுகின்றது. முஸ்லிம் மக்கள் தங்கள் இனத்தின் பாதுகாப்புக் கருதி இஸ்லாத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட இன அடையாளத்தை நிலைநாட்டுகின்றனர். தமிழ் தங்களுடைய இயற்கையான மொழி அல்ல வென்றும். அது பிற இனத்திலிருந்து நடைமுறை கருதி கடன் பெற்ற மொழியே என்றும் வரை விலக்கணம் தருகின்றனர். இந்த வகையில் அரசிப் பாஷையைத் தங்கள் இயல் மொழியாகக் கொள்ளுகின்றனர்.

இதனைத் தொடர்ந்து அறுபதுகளில் கிழக்கைச் சேர்ந்த முஸ்லிம் மக்கள் தமது பொருளாதார, பண்பாட்டு விருத்தியைக் காண்கின்றனர். இதன் அடிப்படையில் தாம் ஒரு தனித்துவமான சக்தியாக உருவெடுக்க ஆரம்பிக்கின்றனர்.

1961 - சக்தியாக்கிரகம்

வடக்கு கிழக்கு ஆகிய இரண்டு மாகாணங்களிலும் அரசாங்க நிர்வாகம். ஸ்தம்பிதம் என்று கூறப்படும் அளவுக்கு அரசு ஊழியர்கள் மற்றும் பொது மக்கள் அனைவரும் சக்தியாக்கிரகத்தில் பங்கு கொள்கின்றனர். பொலிஸார் தாக்குதலை மேற்கொண்டு சக்தியாக் கிரகத்தை முறியடிக்கப் பார்க்கின்றனர். இத்தாக்குதலில் மூதார்ப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஏகாம்பரம் படுகாயமுற்று இறக்கின்றார். இவ்வாறு 50 நாட்கள் சக்தியாக்கிரகம் தொடர்ந்து நடை பெற்றதால் யாழ் மாவட்ட அரசு நிர்வாகம் முழுமையாக ஸ்தம்பிதம் அடைகின்றது. இப் போராட்டம் மட்டக்களப்பு, மன்னர், வவுனியா மற்றும் திருகோணமலை மாவட்டங்களுக்கும் தொடர்கின்றது.

அரசின் சார்பில் நீதி அமைச்சர் பி.எல்.பெர்னாண்டோ சக்தியாக்கிரகத்தை நிறுத்துவது தொடர்பான பேச்சுவார்த்தைகளில் பங்கு பற்றினாலும் மொழியுரிமை தொடர்பாக மிகக் குறைந்த கோரிக்கையில் கூட உடன்பாடு ஏற்படாததால் போராட்டத்தைத் தொடருவது எனத் தீர்மானிக் கப்படுகின்றது.

1961 - தமிழ் அரசின் தபால் சேவை ஆரம்பிக்கப்படுதல்

போராட்டத்தின் தீவிரத்திற்கு முகம் கொடுக்க முடியாமல், அரசாங்கம் பங்கீட்டு உணவு (இலவச அரிசி) வழங்குவதை நிறுத்தி வடக்கு கிழக்கு மக்களைப் பணியவைக்க முற்படுகின்றது. இந்நிலையில் போராட்டத்தை வேறு துறைகளிலும் விரிவாக்கும் நோக்கத்துடன் தமிழ் அரசியல் தலைவர்கள் அரசு தபால் சேவைச் சட்டத்தை மீறித் தனியாகத் தமிழரசு தபால் சேவையொன்றை ஆரம்பிக்கின்றனர்.

ஏப்ரல் 14-ஆம் திகதி பகல் 12 மணிக்குச் செல்வநாயகம் இதனை ஆரம்பித்து வைக்க 10,000 பேர் வரிசையில் நின்று தமிழரசு தபால் தலைகளைப் பெற்றனர். தமிழரசு தபால் சேவையின் தபால் மா அதிபராக செனட்டர் நடராசா நியமிக்கப்படுகின்றார். தமிழரசுத் தபால் பெட்டிகள் பல இடங்களில் வைக்கப்படுகின்றன.

1961 ஏப்ரல் 17-ஆம் திகதி 12 மணிக்கு அவசர காலச் சட்டமும், 48 மணி நேர ஊரடங்குச் சட்டமும் பிறப்பிக்கப்படுகின்றன. கச்சேரியின் முன் அமைதி யாக இருந்த சக்தியாக்கிரகிகள் இராணுவத்தின் ரால் தாக்கப்படுகின்றனர். வடக்கு கிழக்கு இராணுவ ஆட்சியின் கீழ்க் கொண்டு வரப்படு கின்றது. திருமதி மங்கையர்க்கரசி அமிர்தலிங்கம் உட்படத் தலைவர்களும் பிரதான தொண்டர் களுமாக 74 பேர் விமானம் மூலம் பனாகொடை இராணுவ முகாமில் தடுத்து வைக்கப்படுகின்றனர். தமிழரசுக் கட்சி, சுதந்திரன் பத்திரிகை என்பன தடை செய்யப்பட்டதோடு சுதந்திரன் அலுவலகம் சீல் வைக்கப்படுகின்றது. பத்திரிகைத் தணிக்கை அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்படுகின்றது.

சக்தியாக்கிரகம் நடைபெற்ற போது தொண்டமான் நேரடியாக வடக்கிற்குச் சென்று சக்தியாக்கிரகிகளை உற்சாகப்படுத்துகின்றார். இதனால் இ.தொ.கா. பிரதிநிதிகளும் கைது செய்யப் படுகின்றனர். தோட்டத் தொழிலை அத்தியாவசிய சேவையாக்கும் சட்ட விதிகளை

அரசாங்கம் பிரகடனம் செய்கின்றது. எனினும் இதற்கு அஞ்சாமல் ஏப்ரல் 25-ஆம் திகதி 5 லட்சம் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தத்தில் இறங்குகின்றனர். தோட்டப் பகுதிக்கு இராணுவம் அனுப்பப்படுகின்றது. 6 மாதங்களின் பின்னர், கைதாகியிருந்த தமிழ்த் தலைவர்கள் விடுதலை செய்யப்படுகின்றனர். தமிழரசுக் கட்சியின் தடை நீங்க மேலும் சில மாதங்கள் செல்கின்றன. அதுவரை போராட்டங்கள் தொடர்கின்றன. பொலிஸாரின் தாக்குதலினால் சில தொண்டர்களும் மேலுமொரு பாராளுமன்ற உறுப்பினரான வி.ஏ. கந்தையாவும் உயிர் இழக்கின்றனர்.

1963- “எல்லாம் தமிழ் இயக்கம்” உருவாதல்

சிங்களத் திணிப்பை எதிர்ப்பதற்கும், தமிழ் மக்களை அரசுடனான தம் கருமங்களைத் தமிழில் ஆற்றத் தூண்டுவதற்குமான எல்லாம் தமிழ் இயக்கத்தைத் தமிழரசுக் கட்சி உருவாக்குகின்றது. இதன்படித் தமிழ்ப் பிதேசங்களில் உள்ள தபால் நிலையங்கள், மற்றும் அரசாங்க அலுவலகங்கள் ஆகிய வற்றில் விண்ணப்பங்கள், தங்கள் முகவரிகள் என்பவற்றைத் தமிழில் எழுதுமாறு தூண்டப்படுகின்றார்கள்.

இதற்கு எதிர்ப்பாக 1964-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி முதல் தனிச்சிங்கள சட்டத்தை வடக்கு - கிழக்கில் அமுல்படுத்தப் போவதாக அரசாங்கம் அறிவிக்கின்றது. சிங்கள அரசாங்க ஊழியர்களையும், அதே வேளை தமிழ்ப் பாடசாலைகளில் சிங்களத்தைத் திணிக்கும் நோக்கில் 2000 சிங்கள ஆசிரியர்களையும், - வட -கிழகிற்கு அனுப்பத் தீர்மானிக்கின்றது.

தமிழரசுக் கட்சி அரசாங்கத்தின் இந்தப் போக்கினைப் பகிஷ்கரிப்பது என்றும் இப் போராட்டத்தில் மாணவர்கள் பெற்றோர்களையும் இணைப்பது என்றும் தீர்மானித்தது. தமிழரசுக் கட்சியின் போராட்டத்தைப் பற்றிய அச்சத்தினால் சிங்கள ஊழியர்களும் ஆசிரியர்களும் வட-கிழக்கிற்குச் செல்ல மறுக்கின்றனர். ஜனவரி முதலாம் தேதி அன்று மாபெரும் கண்டன ஊர்வலங்கள் யாழ்ப்பாணம், மட்டக் களப்பு, மன்னார், வவுனியா ஆகிய இடங்களில் நடத்தப் படுகின்றன. ஒவ்வொரு மாவட்டக் கச்சேரிகளுக்கும் முன்னால் தனிச்சிங்களச் சட்டப் பிரதிகள் எரிக்கப்படுகின்றன.

1964 - பாதயாத்திரை

சாதிபேதத்தை ஒழிக்கவும் கட்சியின் இலட்சியங்களை மக்கள் முன் பிரச்சாரம் செய்யவும் பாதயாத்திரையைத் தமிழரசுக் கட்சி நடத்துகின்றது. செல்வநாயகம் தலைமையில் காங்கேசன்துறைத்

தொகுதியிலிருந்து பாதயாத்திரை ஆரம்பமாகி வடக்கு கிழக்கு எங்கும் செல்கின்றது.

1964 - சிறிமா சாஸ்திரி ஒப்பந்தம்

இலங்கை வாழ் இந்திய வம்சாவழியினரைத் திரும்ப இந்தியாவுக்கு அனுப்பும் ஒப்பந்தத்தை சிறிமாவும் இந்தியப் பிரதமர் சாஸ்திரியும் மேற்கொள்ளுகின்றனர். இது பற்றிப் பாராளுமன்ற நியமன உறுப்பினர் தொண்டமானுடன் கூடக் கலந்தாலோசிக்கவில்லை. தமிழரசுக் கட்சி இதனைக் காரசாரமாக எதிர்த்தது.

1965 - ட்வி - செல்வா ஒப்பந்தம்

மாவட்ட சபைகள் கட்டமைப்பு வழங்கப் பட்டது. இதில் காணி அதிகாரங்கள் இச்சபைகளுக்கு வழங்கப்பட்டு, குடியேற்றங்கள் நடைபெறும் பொழுது முதலில் அம்மாவட்டங்களில் உள்ள காணியில்லா மக்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்கிப் பின்பே. மிகுதியிருந்தால், வெளிமாவட்டங்களிலிருந்து குடியேற்றவாசிகள் கொண்டு வரப்படவேண்டும் என்றும் ஒத்துக்கொள்ளப் பட்டது. இந்த ஒப்பந்தத்துடன் தமிழரசுக் கட்சி தனது போராட்டங்களை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்து அரசாங்கத்தில் சேருகின்றது. தமிழரசுக் கட்சி அரசில் சேர்ந்ததனால் பழைய தமிழ் அரச ஊழியர்களுக்குச் சிங்களத் தேர்ச்சியின்றிச் சம்பள உயர்வு பதவி உயர்வு வழங்கப்படுகின்றது. புதிய ஊழியரின் சிங்களத் தேர்ச்சி எட்டாந்தரமாக் கப்படுகின்றது. ஆனால் திறைசேரி அதிகாரிகள் ஒன்பதாந்தரச் சிங்களச் சோதனையை எட்டாந்தரம் எனக்கூறி தமிழ் அதிகாரிகளுக்கு நடத்தினார்கள். இந்த நடவடிக்கை கொடுக்கப்பட்ட சலுகைகளை முறியடித்தது.

1966 - தமிழ்மொழி உபயோகச் சட்ட விதிகள் மசோதா

1958- இல் பண்டாரநாயக்காவினால் கொண்டு வரப்பட்ட தமிழ்மொழி உபயோகச் சட்டத்தின் கீழ் அதன் இயங்கு விதிகள் தொடர்பான முன்னேற்றச் சட்டமூலம் தமிழரசுக்கட்சியின் நிர்ப்பந்தத்தின் பேரில் பாராளுமன்றத் திற்குக் கொண்டு வரப்படுகின்றது. இதன் படி வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் தமிழையும் நிர்வாக மொழியாகவும் நாடு முழுவதிலும் தமிழ்ப் பேசும் மக்கள் தமிழ் மொழியில் அரசாங்கத்தோடு கருமமாற்றவும். ஒழுங்கு செய்யப் படுகின்றது. இதனை ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி, இடதுசாரிக் கட்சிகள் உட்பட சிங்களக்கட்சிகள் யாவும் காரசாரமாக எதிர்க்கின்றன. இச்சட்டவிதிகள் மூலச்

சட்டத்தின் எல்லையை மீறியுள்ளன என அவை வலியுறுத்தின.

இது தொடர்பாக அரசு தொழிற்சங்கங்கள் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டதோடு, எதிர்க்கட்சிகள் விகாரமாதேவி பூங்காவில் இருந்து ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலத்தை நடத்தின. ஊர்வலம் கட்டுக் கடங்காமல் சென்றதால், பொலிஸார் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்ததன் விளைவாக இரத்தினசார தேரோ என்ற பெளத்த பிக்கு சுடப்பட்டு மரணமடைந்தார். இருப்பினும் அரசாங்கம் சட்டத்தை நிறைவேற்றியது. ஆனால் இது நடை முறையில் பெரிதாகச் செயற்படவில்லை.

1968 - 1983 தனிநாட்டுக்கான ஆயுதப் போராட்டத்தின் வித்துக்கள் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் ஊன்றிய காலம்

1965-இல் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியுடன் கூட்டுச் சேர்ந்து அரசாங்கத்தில் தமிழரசுக் கட்சி அங்கம் பெற்றதைத் தொடர்ந்து அதன் போராட்ட அரசியல் வீழ்ச்சிப் போக்கை நோக்கிச் சென்றது. இவ் வீழ்ச்சிப் போக்கினால் கட்சியிலிருந்த தீவிரதேசியவாதசக்திகள் குறிப்பாக இளைஞர்கள் அதிருப்தியடைய ஆரம்பித்தார்கள். 1968-இல் முத்துக்குமாரசுவாமி, சிவகுமாரன், மகாஉத்தமன் போன்றோர்கள் ஈழத்தமிழர் விடுதலை இயக்கம் என்ற அமைப்பை உருவாக்கினர். இவ்வமைப்பின் தோற்றத்துடன் தமிழ் அரசியலில் தமிழரசுக் கட்சி, அகில இலங்கைத் தமிழ்க் கங்கிரஸ் இளைஞர் இயக்கங்கள் என மூன்று வகையான சக்திகள் தொழிற்படத் தொடங்குகின்றன.

1968 - கித்துள் ஊற்றுக் குடியேற்றம் (தீருமலை)

தீருமலை மாவட்டத்தில் கித்துள் ஊற்று என்ற இடத்தில் ஒரு சிறு குளம் கட்டப்பட்டு அதில் சிங்களக் குடியேற்றத்துக்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. த.அ.க. பல்லாயிரம் ரூபா செலவில் தமிழரசு வாலிப முன்னணியைச் சேர்ந்தவர்களை அங்கு அத்துமீறிக் குடியேற வைத்தது. அப்பகுதியின் சிங்கள உதவி அரசாங்க அதிபர் அந்த இளைஞர்களின் வீடுகளுக்குத் தீ வைத்ததோடு அவர்களைக் கைது செய்தார். பின்னர் காணி அமைச்சருடன் செய்த உடன் பாட்டின்படி அத்துமீறிக் குடியேறிய இளைஞர் உட்படப் பெரும்பான்மையான தமிழ் பேசும் மக்கள் அங்குக் குடியேற்றப்படுகின்றனர்.

1969 - மாவட்ட சபைகள் பற்றிய பிரேரணைகள்

த.அ.க. உடன் ஐ.தே.க. செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்தில் மாவட்ட சபைகளை உருவாக்கி அதி காரத்தைப் பரவலாக்குதல் பிரதானமாக இருந்தது. இது தொடர்பான சட்டமூலம் மு.திருச் செல்வத்தினால் தயாரிக்கப்பட்டுப் பல மாதங்கள் ஐ.தே. கட்சியினாலும் தமிழரசுக் கட்சியினாலும் ஆராயப்பட்டது. இறுதியில் இது தொடர்பான வெள்ளையறிக்கை பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. ஆனால் அரசு ஆதரவு ஊடக வியலாளர்கள், அரசாங்கக் கட்சி உறுப்பினர்கள், பெளத்த அமைப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் என்போர் தீவிர எதிர்ப்புப் பிரசாரத்தில் ஈடுபட்டனர். சிங்கள மக்களின் எதிர்ப்புக்கு அஞ்சிய டட்லி, மாவட்ட சபை மசோதாவை பாராளுமன்றத்தில் கொண்டு வர இயலாது எனக் கூறுகின்றார். மீண்டும் ஒரு தடவை தமிழ்த் தலைமைகள் ஏமாறுகின்றன.

இந்நிலையிலும் த.அ.க. தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் ஒன்றைத் தீருமலையில் நிறுவ நடவடிக்கை எடுத்தது. கோணேஸ்வரப் பகுதியைப் புனிதப் பிரதேசமாக்கும் தீர்மானமும் எடுக்கப்படுகின்றது. “இலங்கையின் வரலாற்றின்படி இது சிங்களவர்களினதும் பெளத்தர்களினதும் நாடு என்று தாம் கருதுவதால் பெளத்த பிக்குகள் இதனை எதிர்க்கின்றனர்”. எனக்கூறி, டட்லி புனித பிரதேசத் திட்டத்தினை நிராகரிக்கின்றார். த.அ.க. அரசிலிருந்து வெளியேறு கின்றது.

தமிழ்ப் பிரதேசத்தைப் பெளத்த மயமாக்கும் போக்குகள்

திருகோணமலையைப் பெளத்தப் பிரதேசமாக்க முயற்சி செய்து சேருவாவிலவை அரசு உருவாக்கு கின்றது. யாழ்ப்பாணத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட சிறு பான்மைத் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் பெளத்த சிங்களப் பாடசாலைகளை அமைக்கும் முயற்சி யில் நான்கு பாடசாலைகள் புத்தூர், அச்சுவேலி, அல்வாய், கரவெட்டி ஆகிய பகுதிகளில் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன. த.அ.க. கட்சி அரசாங்கத்தி லிருந்து வெளியேறிய பின் இவை பெளத்த சிங்களப் பாடசாலைகளாகக் கல்வி அமைச் சினால் அங்கீகரிக்கப்படுகின்றன. த.அ.க.யின் எதிர்ப்பினால் அங்கு வேறு வழியில்லாமல் தமிழ்மொழியே போதனா மொழியாக இருந்தது.

1970 - வாயுத் தேர்தல்

ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சி, லங்கா சமசமாஜக் கட்சி, இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தலைமையிலான கூட்டு முன்னணி 116 ஆசனங்களை அதாவது 2/3 பங்கு ஆசனங்களைக் கைப்பற்றுகின்றது. இக்கட்சிகளுக்குள்ளிருந்த முஸ்லிம் அணிகள் கல்வி அமைச்சினைக் கோரிப்பெற்றுக் கொள்கின்றன. பதியுதீன் முகம்மது கல்வி அமைச்சராக வருகின்றார். தமிழ் மக்களின் போராட்டத்துடன் இணைய விடாமல் முஸ்லிம் மக்களைத் தடுப்பதற்கு எந்தச் சலுகையையும் தரத் தயாராக அரசாங்கம் இருக்கின்றது. தமிழ் மாணவர்கள் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகங்களின் விஞ்ஞானப் பீடங்களில் கூடியளவு பிரவேசிப்பது ஒரு பிரச்சினையாக தேசிய அரசியலில் எடுக்கப்படுகின்றது. தமிழ் மாணவர்களின் அனுமதியைக் குறைப்பதற்கான தரப்படுத்தல் முறையை அறிமுகம் செய்யும் ஏற்பாடுகள் ஆரம்பிக்கின்றன. இந்த நகர்வுக்குத் தமிழ் மாணவர்கள் ஆக்ரோஷமாக எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கின்றனர்.

1970 நவம்பர் பாடசாலை பகிஷ்கரிப்புடன் யாழ்ப்பாணத்தில் ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலங்கள் ஆரம்பிக்கின்றன. சுமார் பத்தாயிரம் மாணவர்கள் கலந்து கொள்ளுகின்றார்கள். தமிழரசுக் கட்சியின் மிதவாத, சந்தர்ப்பவாத அரசியலுக்கு எதிரான சில கோஷங்களும் ஊர்வலத்தில் எழுப்பப்படுகின்றன. தொடர்ந்து 1970 டிசெம்பர் மட்டக் களப்பிலும் மாணவர் பேரவையினால் ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலம் நடத்தப்படுகின்றது.

1971 - பல்கலைக்கழக அனுமதிக்கான தரப்படுத்தல் முறை அறிமுகம்

பல்கலைக்கழக விஞ்ஞான பீடங்களில் தமிழ் மொழி மூல மாணவர்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைக்கும் வகையில் மொழிவாரித் தரப்படுத்தல் முறை கொண்டு வரப்படுகின்றது. இதன்படி பல்கலைக்கழக அனுமதிக்குத் தமிழ் மாணவர்கள் சிங்கள, முஸ்லிம் மாணவர்களுடன் ஒப்பிடுகையில் கூடிய புள்ளிகள் எடுக்கவேண்டிய நிலையேற்படுகின்றது. இதை எதிர்க்கும் முகமாகத் தமிழ் மாணவர் பேரவை தோற்றம் பெறுகின்றது.

1972 - குடியரசு அரசியல் யாப்பு

ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கம், பிரித்தானிய அரசாங்கத்தின் ஆளுமைக்குக் கீழே இல்லாத ஒரு புதிய குடியரசு அரசியல் யாப்பைக் கொண்டு வருவதற்கான அரசியல் நிர்ணய சபையைக் கூட்டுகின்றது. இச்சபையில் தமிழ்க் கட்சிகள்

பூரண சோசலிச பொருளாதாரத்தையும், சாதி சமய பேதமற்ற சமூக அமைப்பையும் கொண்ட சுயாட்சி பெற்ற ஐந்து மாநிலங்களை உள்ளடக்கிய சமதர்ம சமஷ்டிக் குடியரசு அரசியல் யாப்பு ஒன்றினைத் தயாரித்து சமர்ப்பிக்கின்றன. தமிழ் மொழி விசேட சட்டமும் யாப்பிற்கான இந்த யோசனைகளில் உட்புகுத்தப்பட்டது. ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கத்தின் அரசியல் நிர்ணய சபை இவற்றை ஆலோசனைக்கு எடுக்கவும் தயாரில்லாமலிருந்தது. தமிழரசுக் கட்சி அரசியல் நிர்ணய சபையைப் பகிஷ்கரித்து வெளியேறுகின்றது.

1972- ஆம் ஆண்டு கொண்டு வரப்பட்ட புதிய குடியரசு அரசியல் யாப்பின் பேரினவாதத் தன்மைகளைப் பின்வருமாறு சுருக்கமாகக் கூறலாம்.

- தேசிய அரசுப் பேரவை மீயுயர் கருவியாகக் கப்பட்டு அனைத்து அதிகாரங்களும் அதனிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது.

- தேசிய அரசுப் பேரவையின் 157 அங்கத் தவர்களில் 19 பேர் மட்டுமே தமிழர்கள் எனவே தமிழர்களுக்கு எதிரான எச்சட்டத்தையும் உருவாக்கும். நிறைவேற்றும் நிலையில் அது இருந்தது.

- இது விடயத்தில் சோல்பரி அரசியல் திட்டத்தில் செயற்படுத்த முடியாமல் பெயரள விலாவது இருந்த 29 பிரிவும். அதிகாரச் சமப்படுத்தலுக்கான கோமறைக்கழகம். நீதிமன்றங்களின் நீதிப்புனராய்வு அதிகாரம் என்பனவும் நீக்கப்பட்டன.

- நீதிமன்றங்கள், இணக்க சபைகள், நியாய சபைகள் ஆகிய எல்லாவற்றினதும் மொழி சிங்களமாக்கப்பட்டன.

- அரசசேவை, நீதிச் சேவை தொடர்பான பொறுப்புக்கள் அனைத்தும் அவைக்குரிய ஆணைக் குழுவிடமிருந்து அகற்றப்பட்டு ஒரு (சிங்களப் பெரும்பான்மை) அமைச்சரவையில் ஒப்புவிக்கப்பட்டது.

- பௌத்த மதத்திற்கு விசேட அந்தஸ்து வழங்கப்பட்டது.

புதிய அரசியலமைப்புச் சட்டம் தமிழ் மக்களினால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை என்பதை நிரூபிப்பதற்காகச் செல்வநாயகம் தனது பாராளுமன்ற உறுப்பினர் பதவியைத் துறந்தார். இந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையில் இடைத் தேர்தலுக்கு நிற்கும்படி அரசாங்கத் திடம் அவர் சவால் விட, அரசாங்கம் அவசர காலச் சட்டத்

தினை உபயோகித்து இடைத் தேர்தலைப் பின்போடுகின்றது. தொடர்ந்து தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் கருப்புக் கொடி போன்ற போராட்டங்கள் நடைபெறுகின்றன.

1972 - தமிழர் கூட்டணியின் தோற்றம்

அரசியற் கட்சிகள், தொழிற்சங்கங்கள், மாணவர் இயக்கங்கள் ஆகியவையும் கட்சி சார்பற்ற பெரியோர்களும் பங்குபற்றிய மாநாட்டில், அனைத்துத் தமிழ்க் கட்சிகளும் சேர்ந்த கூட்டணி உருவாக்கப்படுகின்றது. அனைத்துக் கட்சிகளும் கட்சி சாரா ஸ்தாபனங்களும் இதில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் வகையில் நிரந்தரமான நடவடிக்கைக்குழு உருவாக்கப்படுகின்றது. முதலாவது குடியரசு தினப் பகிஷ்கரிப்பு போன்ற பல போராட்டங்கள் இதனால் முன்னெடுக்கப்படுகின்றன.

தமிழ் மாணவர் பேரவை பஸ் எரிப்பு, தேசியக் கொடி எரிப்பு என முதல் முறையாக வன்முறையில் ஈடுபடுகின்றது. 1972-ஆம் ஆண்டு உரும்பிராய் இந்துக் கல்லூரிக்கு வருகை தந்த பிரதியமைச்சர் சோமவீர சந்திரசிரியின் காலுக்கு சிவகுமாரனால் வீசப்பட்ட குண்டில் மயிரிழையில் பிரதியமைச்சர் உயிர் தப்புகின்றார். கொழும்பில் திசைவீர சிங்கம், வட்டுக் கோட்டைப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் தியாகராசாவைச் சுடுகின்றார். ஆயினும் தியாகராசா உயிர் தப்புகின்றார். ஒரு கோயில் மூலஸ்தானத்தில் தமிழ் மாணவர் பேரவை மறைவாக வைத்திருந்த கைக்குண்டுகள் மற்றும் ஆயுதங்கள் ஆகியன பொலிஸாரினால் கைப்பற்றப்படுகின்றன. இதன் பின்னரான படையினரின் தேடுதலில் மாணவர் பேரவையின் மத்திய குழு உறுப்பினர்களில் பெரும்பாலானவர்களும் முன்னணி உறுப்பினர்களும் கைது செய்யப்படுகின்றனர். 1972 - இன் இறுதியில் மாணவர் பேரவை சிதைவடைகின்றது.

தமிழர் கூட்டணி அவசர அவசரமாக அரசுக்கு ஆறு அம்சக் கோரிக்கைகள் அடங்கிய மகஜரை அனுப்புகின்றது. மூன்று மாத கால அவகாசத்திற்குள் இக்கோரிக்கையின் அடிப்படையில் அரசியலமைப்புக்குள் திருத்தங்கள் கொண்டு வராத பட்சத்தில், சுயநிர்ணய உரிமையின் அடிப்படையில் தமிழ் மக்களின் விடுதலையைக் காண சாத்வீக வழியில் போராடுவது என்று அறிவிக்கின்றது.

கூட்டணி சமர்ப்பித்த ஆறு அம்சக் கோரிக்கைகளாவன;

1. அரசியல் அமைப்பில் சிங்கள மொழிக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் அதே இடம் தமிழ் மொழிக்கும் அளிக்கப்படல் வேண்டும்.

2. இலங்கை மத சார்பற்ற அரசாகப் பிரகடனப்படுத்தப்படுவதன் மூலம் எல்லா மதங்களையும் சமமாகப் பேணி வளர்த்தல் வேண்டும்.

3. இந்நாட்டைத் தம் தாயகமாகக் கருதும் பேசும் மக்கள் எல்லோருக்கும் பூரண குடியரிமை வழங்கும் குடியரிமைச் சட்டங்கள் அரசியல் அமைப்பில் இடம் பெறல் வேண்டும்.

4. நீதிமன்றத்தின் மூலம் நிலைநாட்டப்படக்கூடிய அடிப்படை உரிமைகள் அரசியல் அமைப்பில் இடம் பெறல் வேண்டும்.

5. சாதியையும், பிறப்பினால் உயர்வு தாழ்வு கற்பிப்பதையும் அரசியல் யாப்பின் மூலம் ஒழித்தல் வேண்டும்.

6. அதிகாரம் பரவலாக்கப்பட்டு மக்கள் பங்கு கொள்ளும் ஜனநாயக ஆட்சி அமைப்பு ஏற்படுத்தப்படல் வேண்டும்.

இந்த மகஜர் தமிழர் கூட்டணித் தலைவர் செல்வநாயகத்தினால் பிரதமர் ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயகாவுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. அரசாங்கம் இக்கோரிக்கைகளை ஏற்றெடுத்தும் பார்க்கவில்லை.

1973 - தமிழ் இளைஞர் பேரவை தோற்றம் வறல்

1972-இன் பிற்பகுதியில் தமிழ் மாணவர் பேரவை தலைமறைவு இயக்கமாக மாறவே, விடுதலைப் போராட்ட நோக்கத்தோடு தமிழ் இளைஞர் பேரவை வரதராஜப் பெருமாள். பத்மநாபா போன்றவர்களினால் உருவாக்கப்படுகின்றது. தமிழர் தம்மைத் தாமே ஆள வேண்டும் என்ற கோஷத்தினையும் தமிழரசுக் கட்சி எதிர்ப்பு நிலைப் பாட்டினையும் இது முன்வைக்கின்றது. ஆர்ப்பாட்டப் போராட்டங்களை இது முன்னெடுக்கின்றது.

1974 - நான்காவது தமிழாராய்ச்சி மாநாடு

நான்காவது சர்வதேச தமிழாராய்ச்சி மாநாடு யாழ்ப்பாணத்தில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டபோது அரசு அதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தது. ஆனாலும் மாநாடு வெற்றிகரமாக நடந்து கொண்டிருக்கும் போது 10,000 மக்கள் கூடியிருந்த வீரசிங்கம் மண்டபத்தின் முன்னால் பொலிஸ் அதிபர் சந்திரசேகரா தலைமையில் மக்கள் மீது தாக்கு

உலகத் தமிழர் ஒன்றுபடவும்,
நுழத்தமிழர் இன்னல் தீரவும்,
உணர்வோடு செயலாற்றிவரும்
'உலகத் தமிழர் பேரமைப்பு' நடத்தும்
'உலகத் தமிழர் மாநாடு'
வெற்றி பெற வாழ்த்துகிறோம்!

'தொன்மைமிகு'

மணவைத் தமிழ் மன்றம்

சௌமா கல்வி மற்றும் சமூக நல அறக்கட்டளை
மணப்பாறை, கை.பேசி : 9894695450

தல் நடத்தப்பட்டது. இதில் மின்சாரக் கம்பி அறுந்து தாக்கியதில் 9 பேர் மரணமானார்கள். இந்த மாநாட்டில் சிவகுமாரன் என்கின்ற தீவிர வாத இளைஞன் வன்னியில் போர்த்துக் கேய ரோடு போராடிய அரசன் பண்டார வன்னிய னாக வேடம் பூண்டு அலங்கார ஊர்தியில் வருகின்றார். இவர், நடந்த அசம்பாவிதங்களைக் கண்டு அவற்றைத் தீர்க்க வன்முறைதான் வழி எனச் சபதம் பூணுகின்றார்.

சிவகுமாரனும் அவனது சகாக்களும் வங்கிக் கொள்ளை, ஆயுத நடவடிக்கைகள் என்று பல நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபடுகின்றனர். அரசாங்கம் சிவகுமாரனைப் பிடித்துத் தருபவர்களுக்கு ரூ.10,000 சன்மானம் என அறிவிக்கின்றது. இறுதியில் சிவகுமாரன் கைது செய்யப்படும் வேளை சயனைட் அருந்தித் தற்கொலை செய்கின்றார். இவரது மரணச் சடங்கில் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் கலந்து கொள்கின்றனர்.

1974 - தமிழ்ப் புதிய புலிகள் தோற்றம்

பிரபாகரன் உட்பட பல இளைஞர்கள் இணைந்து தமிழ்ப் புதிய புலிகள் உருவாகின்றது.

1975 - தமிழ் ஈழ விடுதலை இயக்கத்தின் தோற்றம்

உலகத் தமிழர் பேரமைப்பு

தமிழ் இளைஞர் பேரவை தமிழரசுக் கட்சிப் பிரமுகர்களின் செயற்பாட்டினால் பிளவுபட்டது என முன்னால் கண்டோம். இதில் பிரிந்து சென்ற வரதராஜப் பெருமாள் உட்பட ஒரு சாரார் தமிழ் ஈழ விடுதலை இயக்கத்தினை ஆரம்பிக்கின்றனர். இது தமிழ் ஈழமே தமிழ் மக்களின் பிரச்சினை களுக்கான இறுதித் தீர்வு எனக் கொள்கைப் பிரகடனம் ஒன்றை வெளியிடுகின்றது. அரசியல் வகுப்புக்கள், கருத்தரங்குகள் ஆகியவற்றை முதலில் நடத்தியிருந்தாலும் 1977 பொதுத் தேர் தலுக்குப் பிறகு பிளவுபட்டுச் சிதைகின்றது. குட்டி மணி குழுவினர் இவர்களின் அனுமதியுடன் இதன் பெயரைத் தங்கள் அமைப்புக்குப் பயன்படுத்துகின்றனர். ஆயுத நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகின்றனர்.

இந்த வருடத்தின் பிற்பகுதிகளில் ஈழப்புரட்சி அமைப்புத் தோற்றம் பெறுகின்றது. தமிழீழத்தில் புரட்சிகர மாற்றம் வேண்டும் என்றும். மலையக மக்களே ஈழத்தின் புரட்சிகரமான வர்க்கமாகையால் அவர்களே புரட்சியின் தலைமைச் சக்தி எனும் கோட்பாடுகள் இதனால் முன்வைக்கப்படுகின்றன.

1976 - தமிழ் ஈழ விடுதலைப் புலிகளின் தோற்றம்

தமிழ்ப் புதிய புலிகள், தமிழ் ஈழ விடுதலைப் புலிகள் எனப் பெயர் மாற்றம் செய்து இந்த இயக்கத்தின் மத்தியக் குழுவில் பிரபாகரன், உமா மகேஸ்வரன் உட்பட ஐந்து பேர் தங்களை அமைத்துக் கொள்கின்றனர்.

1976 - வட்டுக்கோட்டை மாநாடு

தமிழர் கூட்டணி தனது வட்டுக் கோட்டை மாநாட்டில் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி (தவி.கூ) எனப் பெயர் மாற்றம் செய்கின்றது. இக்கூட்டணிக்கு முப்பெரும் தலைவர்களாக செல்வநாயகம், ஜி.ஜி. பொன்னம்பலம். தொண்டமான் ஆகியோர் நியமிக்கப்பட்டனர். அமிர்தலிங்கம் பொதுச் செயலாளராக நியமிக்கப்பட்டார்.

ஒவ்வொரு நாட்டுக்குமுள்ள சுய நிர்ணய உரிமையின் அடிப்படையில் சுதந்திர இறைமையுள்ள மதச்சார்பற்ற சோஷலிஸத் தமிழீழம் அமைக்கப்படும் என்கின்ற தீர்மானமும் இங்கு எடுக்கப்படுகின்றது. தமிழீழத்தின் பிரஜைகளாக தமிழீழப் பிரதேசத்தில் வாழும் அனைவரும் அடங்குவர் என்றும், இலங்கையில் எப்பகுதியில் வாழும் தமிழ் பேசும் மக்களும் இலங்கை மூதாதை

யர்களைக் கொண்ட உலகின் எப்பகுதியில் வாழும் தமிழ் பேசும் மக்களும் அங்கீகரிக்க க்யடுவர் என்றும் சொல்லப்பட்டது.

1977 - வொதுத் தேர்தல்

இந்தப் பொதுத் தேர்தலை த.வி.கூ. தமிழ் ஈழத்துக்கான சர்வஜன வாக்கெடுப்பாக பிரகடனப் படுத்தியது. தேர்தலில் வெற்றி பெற்ற பின்னர்த் தமிழ் ஈழத் தேசிய மன்றம் உருவாக்கப்பட்டுத் தமிழ் ஈழத்துக்கான முன்னெடுப்புக்கள் நடைபெறும் என்றும் கூறியது. பின்னைய முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தலைவர் அஷ்ரப். இந்தக் காலத்தில் த.வி. கூட்டணி யின் பிரங்கிப் பேச்சாளராக இத்தேர்தலில் செயற்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஐ.தே.க. தனது தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில் தமிழ் மக்களுக்குப் பிரச்சினைகள் உள்ளன என்றும் தாம் ஆட்சிக்கு வந்தால் தமிழ் மக்களின் பிரதான பிரச்சினையான கல்வி, குடியேற்றங்கள். தமிழ் மொழி உபயோகம். அரசுதுறைகளில் வேலை வாய்ப்பு ஆகியவற்றுக்கு சர்வகட்சி மாநாடு மூலமாக தீர்வு காணப்படும் எனவும் குறிப்பி டுகின்றது.

ஸ்ரீ.ல.கூ.க தனது தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில் சகல சிறுபான்மை இன மக்களும் எதிர்நோக்கும் கலாசார சமூக, மற்றும் மொழிப் பிரச்சினைக்கு தீர்வு காணும் நோக்கில் சகல தேசிய இனங் களினதும் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட அரசு ஆலோசனைச் சபை ஒன்றினை அமைப்பதாக வாக்குறுதி அளிக்கின்றது.

இவ்வாறு தமிழ் மக்களுக்குப் பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. என்று முதல் முதல் அங்கீகரிக்க கப்பட்ட இத்தேர்தலில் த.வி.கூ. கல்குடா தேர்தல் தொகுதியைத் தவிர அனைத்திலும் வெற்றி பெறு கின்றது. ஆனால் த.வி.கூ. நிறுத்திய முஸ்லிம் வேட்பாளர்கள் அனைவரும் தோல்வியடை கின்றனர்.

ஐ.தே.க. 5/6 ஆசனங்களைக் கைப்பற்றிப் பெரு வெற்றிபெற ஸ்ரீ.ல.கூ.க. 8 ஆசனங்களை மட்டும் பெற்றுப் படுதோல்வியடைகின்றது. இதனால் பாராளு மன்றத்தில் எதிர்க்கட்சியின் தலைமைப் பதவி த.வி.கூட்டணியினை வந்தடைகின்றது. அமிர்தலிங்கம் எதிர்க்கட்சித் தலைவராகப் பதவி யேற்று பாராளுமன்றத்தின் முதலாவது கூட்டத் தில் தமிழ் மக்கள் தேர்தல் மூலம் தமக்குத் தந்த தனி நாட்டுக்கான ஆணையைப் பிரகடனப் படுத்துகின்றார்.

1977 - இனக் கலவரம்

1977 ஆகஸ்ட் மாதம் யாழ் புனித பற்றிக்ஸ் கல்லூரியில் நடைபெற்ற களியாட்ட விழாவில் பொலீஸாருக்கும் மாணவர்களுக்கும் இடையே நடைபெற்ற மோதலைத் தொடர்ந்து கலவரம் ஆரம்பிக்கின்றது. 50,000க்கும் மேற்பட்ட தமிழ் மக்கள் வீடுகளை இழந்ததோடு நூற்றுக்கணக்கா னோர் கொலை செய்யப்படுகின்றனர்.

புலிகளுக்கும் த.வி. கூட்டணிக்கும் இடையில் பேச்சு வார்த்தைகள் நடைபெறுகின்றன. கூட் டணியின் தலைமைத்துவத்தை ஏற்றுக் கொண்டு புலிகள் இயக்கம் தலைமறைவு இயக்கமாக இயங்குவது என்றும் கூட்டணியினர் நிதி மற்றும் ஆயுத உதவிகளைப் பெற்றுக் கொடுப்பது என்றும் முடிவு செய்யப்படுகின்றது. புலிகள் இயக்கம் தன்னைப் பகிரங்கப்படுத்த ஆரம்பித்துத் தமது தாக்குதல்களுக்கு உரிமை கோருகின்றது.

1978- புலிகள் இயக்கத்தையும் (புலிகள் போன்ற) ஏனைய ஆயுத அமைப்புகளையும் தடை செய்யும் சட்டம்

புலிகளை ஆதரிப்பவர்களின் சொத்துக்கள் பறிமுதல் செய்யப்படும் என்னும் கடுமையான சட்டம் கொண்டு வரப்படுகின்றது.

புதிய அரசியல் யாப்பு

ஐ.தே.க. தனது நீண்டகால நோக்கத்தை நிறை வேற்றும் வகையில் நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட ஜனாதிபதி ஆட்சி முறைக்கான அரசி யலமைப்பை அறிமுகப்படுத்துகின்றது. இதில், மத்திய அரசாங்கத்தில் ஜனாதிபதியின் பதவியில் அதிகாரங்கள் எல்லாம் குவிக்கப்பட்டு ஒற்றை யாட்சி அம்சங்கள் உறுதியாகப் பேணப்பட்டன. மொழி, மதம், குடியேற்றங்கள் போன்ற என் னென்ன விடயங்களில் தமிழ் மக்கள் முன்பு முரண்பட்டு நின்றார்களோ அவற்றையெல்லாம் தனக்குள் கொண்டதாக இருந்தது. அவற்றைப் பாதுகாக்கக்கூடிய வகையில் உறுதியான ஏற்பாடு களும் செய்யப்பட்டன. இதன் அடிப்படையில் பின்வரும் விடயங்களில் அரசியலமைப்புத் திருத் தம் கொண்டுவர வேண்டுமாயின் பாராளுமன்றத் தில் 2/3 பெரும்பான்மையுடன் தீர்மானம் நிறை வேற்றப்படுவதோடு மக்கள் தீர்ப்பு ஒன்றின் (சர்வஜன வாக்கெடுப்பு) மூலம் மக்களின் சம்மத மும் அவசியம் எனக் கூறப்பட்டது அவையாவன.

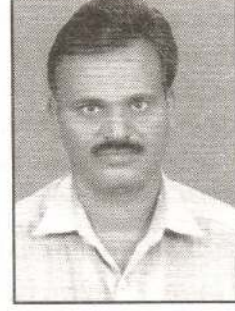
● இலங்கை குடியரசு ஒரு ஒற்றையாட்சி அரசு என்பதை மாற்றுதல்.

உலகத் தமிழர் பேரமைப்பு 7ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழாவும்
 ஈழத்தமிழர் வாழ்வுரிமைக்கான உலகத் தமிழர் மாநாடும்
 இனிதே நடந்தேற வாழ்த்துகிறோம்

தமிழும் நாமும் வேறல்ல
 தமிழ் நம் வேர்!

செய. சத்யா

சத்யா பல்பொருள் அங்காடி
 சேலம் நேர்ச்சாலை,
 சின்னசேலம்
 பேசி: 9894877336

பொன். முருகேசன்

ஒன்றியச் செயலாளர்,
 இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி
 சின்னசேலம், விழுப்புரம் மாவட்டம்.
 பேசி: 9894722795

- இலங்கை குடியரசின் இறைமை சம்பந்தமான ஏற்பாடுகளை மாற்றுதல்.
- இலங்கை குடியரசின் தேசியக் கொடியினை மாற்றுதல்.
- இலங்கை குடியரசின் தேசியக் கீதத்தை மாற்றுதல்
- இலங்கை குடியரசின் தேசிய நினத்தை மாற்றுதல்
- பௌத்த மதத்திற்கு வழங்கப்பட்ட முதன்மை ஸ்தானத்தை மாற்றுதல்.

1979 - பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டம்

தமிழ் இயக்கங்களின் நடவடிக்களைக் கட்டுப் படுத்துவதற்காக கொண்டு வரப்பட்ட இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் படையினர் சித்திரவதை செய்து பெறப்படும் குற்ற ஒப்புதல் வாக்கு மூலத்தை சாட்சியமாகக் கொள்ள முடியும். நீண்ட நாட் களுக்கு தடுப்புக்காவலில் வைக்க முடியும், நீதி விசாரணையின்றி சடலங்களை அடக்கம் செய்ய முடியும். இந்தச் சட்டத்துடன், அவசரகாலச் சட்டத்தின் கீழ்ப் பத்திரிகைத் தணிக்கையும் கொண்டு வரப்பட்டது.

1981 - மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபை அறிமுகமும் தேர்தலும்

இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வாக மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைகளை ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கம் அறிமுகம் செய்கின்றது. இவை உள்ளூராட்சி மன்றங்களைப் போன்ற அதி காரங்கள் மட்டுமே கொண்டிருந்ததாலும் நிதி வளம் மிகக் குறைவாக இருந்ததாலும் தமிழ் இளைஞர் அமைப்புகள் இத்தீர்விற்கு எதிர்ப்பு தெரிவிக்கின்றன. ஆனால் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைத் தேர் தலில் பங்குபற்ற முடிவு செய்கின்றது.

தேர்தல் நடவடிக்கைக்கென அமைச்சர் காமினி நிசாநாயகா தலைமையில் யாழ்ப்பாணத் திற்கு வந்தவர்கள் யாழ்ப் பொதுநூலகம், தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் தலைமைக் காரி யாலயம், பாராளுமன்ற உறுப்பினர் யோகேஸ் வரனின் இல்லம் என்பவற்றிற்குத் தீ மூட்டினர். மேலும், இவர்கள் தேர்தலின்போது வாக்குப் பெட்டிகளைக் கடத்திக் கள்ள வாக்குகளைப் போட்டு நிரப்பினார்கள். எனினும், யாழ் மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபையின் அனைத்து ஆசனங்களையும் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி கைப்பற்றியது.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அமிர்தலிங்கத்திற் கெதிராக பாராளுமன்றத்தில் நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணை கொண்டு வந்து நிறைவேற்றப் படுகின்றது.

1982 - சர்வஜன வாக்கெடுப்பு (மக்கள் தீர்ப்பு)

ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் ஆட்சியைப் பாராளு மன்றத்தில் மேலும் 6 வருடம் நீட்டிப்பதற்காக ஜே.ஆர். ஜெயவர்தன மக்கள் தீர்ப்புக்குப் போகத் தீர்மானிக்கின்றார். தேர்தலில் வடக்கு கிழக்கு தமிழ் மக்கள், ஆட்சி நீடிக்கக்கூடாது என வாக்களித்தும் ஆளுங்கட்சி வெற்றி பெறுகின்றது.

1983 - 1990ஆயுதப் போராட்டம் கெரில்லாப் போராட்டமாக வளர்ச்சியடைந்த காலம்

1983 - இனக் கலவரம்

விடுதலைப்புலிகளின் தாக்குதலின் 13 இராணுவத்தினர் இறந்ததைத் தொடர்ந்து நாடு முழுவதும் தமிழ் மக்களுக்கு எதிராகக் கட்டவிழ்க்கப்பட்ட வன்முறைகள் நடக்கின்றன. பல மாவட்டங்களில் ஆளுங்கட்சி அரசியல் வாதிகளும், அமைச்சர்களும் வன்செயல்களுக்குத் தலைமை வகித்து அதில் ஈடுபடுகின்றனர். காதையர்களைக் கொண்டு மாவட்டந்தோறும் தமிழ் மக்கள் வாழ்ந்த பகுதிகளில் ஜூலை 25 என்கின்ற ஒரே நாளில் வன்முறைகள் நடத்தப்பட்ட விதம் இது முன்னரே திட்டமிடப்பட்ட நடவடிக்கைகளே என அவதானித்தவர் மனதில் சந்தேகங்களைக் கிளப்புகின்றன.

காதையர்களினதும் ஆயுதப் படையினரினதும் வன்முறைகள் வெளியே நடந்து கொண்டிருந்த அதே நேரம், வெலிக்கடைச் சிறைச் சாலையில் இருந்த 53 தமிழ்க் கைதிகள் ஏனைய சிறைக் கைதிகளினால் கோரமாகக் கொலை செய்யப்படுகின்றனர். ஜூலை 29-இல் கொழும்பு நகருக்கு ஒரு புலி உறுப்பினர் தாக்குதலுக்கு வந்து விட்டார் என்கின்ற வதந்தி பரவவே கொழும்பு நகரம் முழுக்க பயத்தில் ஆழ்ந்து அல்லோல கல்லோலப்படுகின்றது. இந்தக் கலவரத்தில் கொழும்பு கடற்கரை வீதியில் 13 இளைஞர்கள் உட்பட ஏராளமான தமிழர் கொலை செய்யப் படுகின்றனர்.

தனிநாட்டுக்கு ஆதரவாகச் செயற்படுவதும் உதவுவதும் தண்டனைக்குரிய குற்றமெனவும், அவ்வாறு உதவுவோர்களின் சொத்துக்கள் கடவுச்சீட்டு ஆகியன பறிமுதல் செய்யப்படும் என்கின்றதுமான அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின்

ஆறாவது திருத்தச் சட்டமும் பாராளுமன்றத்தில் அங்கீகரிக்கப்படுகின்றது. தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி இதற்கேற்பச் சத்தியப் பிரமாணம் செய்யாமல் பாராளுமன்றத்திலிருந்து விலகி இந்தியாவிற்குச் சென்றது. இத்துடன் தமிழர் அரசியலில் மிதவாத அரசியலின் பாத்திரம் முடிவுக்கு வருகின்றது.

1983 - 1987 ஈழ விடுதலை

இயக்கங்களுக்கு இந்தியா ஆதரவு

ஜூலை கலவரங்களினைத் தொடர்ந்து ஆயிரக் கணக்கான தமிழ் இளைஞர்கள் ஈழ விடுதலை இயக்கங்களில் சேருகின்றனர். கணிசமான அளவு முஸ்லிம் இளைஞர்களும் சேருகின்றனர். இந்தியா இந்த இயக்கங்களுக்கு ஆயுதங்களையும், பயிற்சிகளையும், வேறுவசதிகளையும் வழங்குகின்றது.

1984 - இந்திராகாந்தி மரணம்

இந்திராகாந்தி சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். வடக்கு கிழக்கு பிரதேசம் எல்லாம் துக்கம் அனுஷ்டித்தது. ராஜீவ்காந்தி பிரதமராகின்றார்.

1985 - திம்பு மாநாடு

இந்தியாவின் முயற்சியால் இனப்பிரச்சினை தொடர்பான பேச்சுவார்த்தைகள் பூட்டான் தலைநகர் திம்புவில் நடக்கின்றன. தமிழ் மக்களின் சார்பில் விடுதலைப் புலிகள், ஈ.பி. ஆர். எல்.எப். ஈ.ரோஸ், டெலோ, புளொட் ஆகிய இயக்கங்களோடு தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியும் பங்கு பற்றுகின்றது. தமிழ்ப் பிரதிநிதிகள் திம்புக் கோரிக்கை என அழைக்கப்படுகின்ற 4 அம்சக் கோரிக்கையினை முன்வைத்தனர். அவையாவன.

அ. தமிழ் மக்கள் ஒரு தேசிய இனம்.

ஆ. வட- கிழக்கு தமிழ் மக்களின் பாரம்பரிய பிரதேசம்.

இ. தமிழ் மக்களுக்கு சுயநிர்ணய உரிமை உண்டு.

ஈ. இலங்கையில் வாழும் அனைவருக்கும் பிரஜாவுரிமை.

தமிழர் தரப்புக் கோரிக்கைகளை அரசாங்கம் நிராகரிக்கவே. தமிழ்ப் பிரதிநிதிகள் மாநாட்டினைப் பகிஸ்கரித்து வெளியேறுகின்றனர்.

கிழக்கில், தமிழ் முஸ்லிம் கலவரங்கள் ஆங்காங்கே வெடிக்கின்றன. இக்கலவரங்களில் தமிழ் போராளிகள் சிலர் எடுத்த நிலைப்பாடு

கண்டு, முஸ்லிம் போராளிகள் இயக்கங்களில் இருந்து விலகுகின்றனர்.

1986 - பெங்களூர் சார்க் மாநாடு

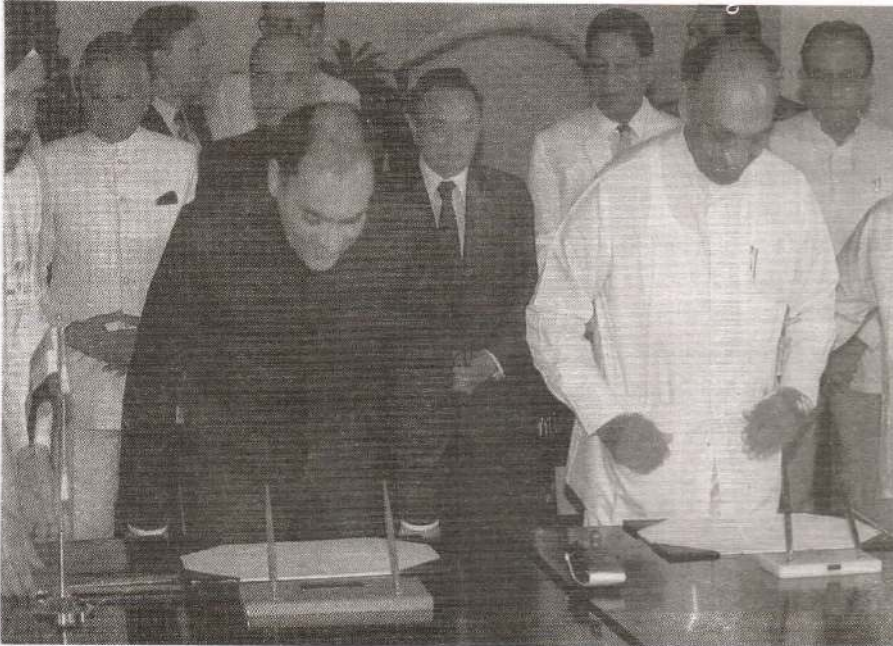
பெங்களூரில் நடைபெற்ற சார்க் மாநாட்டிற்கு இலங்கை ஜனாதிபதி வருகை தந்தபோது அவருடன் இந்திய அரசாங்கம் பேச்சுவார்த்தை நடத்தியது. இதில் இலங்கை அரசாங்கத்தினால் ஒரு திட்டம் முன்வைக்கப்பட்டது. அதில் கிழக்கு மாகாணம் மூன்று பிரதேசங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுக் குறைந்தளவிலான அதிகாரப் பங்கீடு வழங்கப்பட்டது. அரசாங்கத் திட்டத்தினைப் புலிகள் நிராகரிக்கின்றனர்.

1987 - வடமராட்சிப் போர்

அரசாங்கம் வடமராட்சியைக் கைப்பற்று வதற்கான இராணுவ நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகின்றது. இந்தியா இராமேஸ்வரத்தில் இருந்து தமிழ் அகதிகளுக்காக உணவுப் பொருட்களை இந்தியப் படகுகளில் அனுப்ப, இலங்கைக் கடற்படையினர் அதனை இடைமறித்துத் திருப்பி அனுப்புகின்றனர். இந்திய விமானங்கள் இலங்கைக்குள் அத்துமீறி நுழைந்து யாழ்ப்பாணத்தில் உணவுப் பொட்டலங்களைப் போட்டன. இதனுடன் வடமராட்சி இராணுவ நடவடிக்கை இலங்கை அரசாங்கத்தினால் கைவிடப்பட்டது.

இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தம்

தமிழ் மக்களுக்கான அதிகாரப் பகிர்வுத் தீர்வுக்கு இந்திய அரசாங்கம் பொறுப்பாளியாக

இருக்கும் ஒரு ஒப்பந்தத்தை இந்தியா வரைந்து இலங்கை அரசாங்கத்தினதும், சகல தமிழ் இயக்கங்களினதும் அங்கீகாரத்தைக் கோருகின்றது. புலிகளின் ஆதரவினைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக அது பிரபாகரனைப் புதுடில்லிக்கு அழைத்துச் சென்று அங்கு அசோக் ஹோட்டலில் தடுப்புக்காவல் குழுவில் வைக்கின்றது. ஒப்பந்தத்தினை ஏற்குமாறு நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட போதும் பிரபாகரன் மறுக்கின்றார். இறுதியில் ராஜீவ்காந்தியே அவரை நேரடியாக சந்தித்து வடகிழக்கு இணைப்பிற்கு சர்வஜன வாக்கெடுப்பு நடத்தப்பட மாட்டாது என்றும், ஆயுதங்களை முழுமையாக கையளிக்கத் தேவையில்லை என்றும் உத்தரவாதங்களைக் கொடுத்ததால் பிரபாகரன் ஒப்பந்தத்திற்கு சம்மதம் தெரிவிக்கின்றார்.

இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தத்தினைக் கொழும்பில் இந்தியப் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தியும் இலங்கை ஜனாதிபதி ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனாவும் கைச்சாத்திடுகின்றனர். இதன்படி பாராளுமன்றத்திற்கான 13 ஆவது திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டு மாகாணசபை ஆட்சி இலங்கைக்கு அறிமுகமாகின்றது. மாகாணசபைக்கு விரிவான திட்ட அமுலாக்க அதிகாரம் இருக்க மத்திய அரசாங்கம் அவற்றைத் தனது கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருக்கும் அதிகாரத்தைக் கொண்டிருந்தது. உதாரணமாக, மாகாண அரசாங்கம் கொண்டிருக்கும் எந்த அதிகாரத்தையும் மத்திய அரசாங்கம் தனதாக ஒரு வர்த்தமானி அறிவித்தலுடன் ஆக்க முடியும். அத்துடன், மாகாண அரசைக் கலைக்க

வும் முடியும். ஸ்ரீலங்கை ஜேவிபி போன்றனவும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியில் பிரேமதாசா பிரிவினரும் ஒப்பந்தத்தினை எதிர்த்துக் கின்றனர். கொழும்பில் ஆர்ப்பாட்டங்களும் வன்முறைகளும் இடம்பெறுகின்றன. இந்திய அமைதி காக்கும் படை வடகிழக்கில் நிலைகொள்ளுகின்றது.

வடக்கு கிழக்கில் மாகாணசபைக்கான ஒரு இடைக்கால நிர்வாகசபை உருவாக்கும் முயற்சி தோல்வியடைகின்றது. புலிகளின் யாழ் பிராந்திய அரசியல்

பிரிவுப் பொறுப்பாளர் திலீபன் பல கோரிக்கைகளை முன்வைத்து சாகும்வரை உண்ணா விரதமிருந்து மரணிக்கின்றார். புலிகளின் உறுப் பினர்கள் 12 பேர் கடலில் வைத்து இலங்கைக் கடற்படையினரால் கைது செய்யப்படுகின்றனர். அரசாங்கம் அவர்களைக் கொழும்புக்கு கொண்டு சென்று விசாரிக்க முற்படுகின்றது. அவர்கள் அனைவரும் சயனைட் விழுங்கி தற்கொலை செய்கின்றனர். புலிகள் இந்திய அமைதிப் படைக்கு எதிராகப் போரைத் தொடங்குகின்றனர்.

இந்தப் போர் சுமார் 2 வருடங்களுக்கு மேலாகத் தொடர்ந்தது. இதன்போது புலிகள் தங்களுடைய தளப்பிரதேசங்களை முழுமையாக வன்னிக் காடுகளுக்கு மாற்றுகின்றனர்.

இந்திய இராணுவத்திற்கு எதிரான தமது உணர்வுகளை ஜே.வி.பி.யினரும் தென்விலங்கையில் காட்டுகின்றனர். இந்தியப் பொருட்கள் வாங்குபவர்களையும் அவற்றை விற்பவர்களையும் படுகொலை செய்கின்றனர்.

1988 -வடக்கு கிழக்கிற்கான மாகாணசபைத் தேர்தல்

வடக்கில் தேர்தல் வேட்புமனுத் தாக்கல் நடைபெற்ற போது புலிகளுக்கு ஆதரவான சக்திகள் வேட்புமனுத் தாக்கல் செய்வதை இந்திய அமைதிப் படை தடுக்கின்றது. இதனால் இந்தியாவுக்கு ஆதரவான ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப். ஈ.என்.டி.எல். கூட்டணி மட்டும் வேட்புமனுக்களை தாக்கல் செய்கின்றன. வேறு கட்சிகள் தாக்கல் செய்யாததினால் வடக்கில் உள்ள இரண்டு தேர்தல் மாவட்டங்களிலும் மேற்கூறிய கூட்டணியின் வேட்பாளர்கள் ஏகமனதாகத் தெரிவு செய்யப்படுகின்றனர். கிழக்கில் இக் கூட்டணியுடன் முஸ்லிம் காங்கிரசும், ஐ.தே.கட்சியும் போட்டியிடுகின்றன. ஈ.பி. ஆர்.எல்.எப். ஈ.என்.டி.எல்.எப். கூட்டணியும் முஸ்லிம் காங்கிரஸும் சமமான ஆசனங்களைக் கிழக்கில் பெற ஐ.தே.க. ஒரு ஆசனத்தை மட்டும் பெறுகின்றது. ஈ.பி. ஆர்.எல்.எப். ஈ.என்.டி.எல்.எப். கூட்டணி ஆட்சிப் பொறுப்பினை ஏற்று வரதராஜப் பெருமான் முதலமைச்சராக பதவியேற்கின்றார்.

வடக்கு கிழக்கில் முழு அதிகாரத்துடன் இருந்த இந்திய இராணுவம் தங்களது நலன்களைப் புறந்தள்ளி நடப்பதாக முஸ்லிம் மக்கள் அதிருப்தி கொள்ளுகின்றனர்.

1989 - ஜனாதிபதித் தேர்தல்

ஜனாதிபதித் தேர்தலில் பிரேமதாச ஜனாதிபதியானதும் புலிகளோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்தத் தொடங்குகிறார். இந்திய இராணுவத்தைத் தோற்கடிக்கவென்புலிகளுக்கு ஆயுதவசதிகளையும் நிதி வசதிகளையும் வழங்குகின்றார். இந்தியாவில் ஆட்சிமாற்றம் நடைபெற்று ஜனதா தளத்தின் தலைவரான வி.பி.சிங் பிரதமராகப் பதவி யேற்றவுடன், இலங்கை ஜனாதிபதியின் கோரிக்கையை ஏற்று இந்திய இராணுவத்தைப் படிப்படியாக வாபஸ் பெறுகின்றார். இந்திய இராணுவம் தான் போக முதல், வட-கிழக்கு மாகாண அரசாங்கம் விடு தலைப் புலிகளுக்கு தெரிகாப் போராடுவதற்கென ஒரு தமிழ் தேசியப் படையை பலாத் காரமாகச் சேர்க்கப்பட்ட இளைஞர்களைக் கொண்டு உருவாக்குகின்றது.

1990 - ஈழப்பிரகடனம்

வடகிழக்கில் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற வரதராஜப் பெருமானும் ஏனையோரும் கொழும்பில் நிலைகொண்டுள்ள அரசாங்கத்துடன் அதிகாரப் பகிர்வு தொடர்பாகத் தொடர்ந்த இழுபறியில் ஈடுபடுகின்றனர். மத்திய அரசாங்கம் உடன் படிக்கையில் காணப்பட்ட பெரும்பாலான அதிகாரப் பரவலாக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளையும் வடகிழக்கு மாகாண அரசாங்கத்திற்கு விட்டுக் கொடுக்கவில்லை. இந்நிலையில் வரதராஜப் பெருமான் ஒருதலைப் பட்சமான ஈழப் பிரகடனத்தை விடுக்கின்றார். பிரேமதாஸா வடகிழக்கு மாகாண சபையைக் கலைக்கின்றார்.

இரண்டாவது ஈழப்போர்

இந்திய அமைதிப்படை வெளியேறுகின்றது. அதனுடன், மாகாணசபை அரசாங்கத்துடன் தொடர்புடைய முக்கிய அரசியல் உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இந்தியாவில் தஞ்சம் புகுந்தனர். புலிகள் இந்திய இராணுவம் நிலைபெற்றிருந்த இடங்களில் தங்கள் மேலாதிக்கத்தைக் கொண்டு வருகின்றனர். இந்திய இராணுவம் கிளம்பி மூன்று மாதங்களின் பின்னர் பிரேமதாஸா புலிகள் பேச்சுவார்த்தைகள் முறிந்து இரண்டாவது ஈழப்போர் ஆரம்பிக்கின்றது.

விடுதலைப் புலிகளின் போராட்டம்....!

கொழும்பு, செப். 17- இலங்கையில் புலிகள் நடத்தி வரும் போராட்டத்தின் முக்கிய சம்பவங்கள் நடந்த ஆண்டுகள் விவரம்:

1972: வேலுப்பிள்ளை பிரபாகரன் தனி இயக் கத்தை தோற்றுவித்தார்.

*1976: டி.என்.டி.என்ற இந்த இயக்கம் தமிழ் ஈழ விடுதலைப்புலிகள் இயக்கமாக மாறியது.

*1983: யாழ்ப்பாணத்தில் ரோந்து சென்று கொண்டிருந்த ராணுவத்தின் மீது புலிகள் மறைந் திருந்து தாக்குதல் நடத்தினர். இந்த தாக்குதலில் 13 வீரர்கள் பலியானார்கள். இதனையடுத்து மூண்ட கலவரத்தில் 600க்கும் மேற்பட்டவர்கள் கொல்லப்பட்டனர்.

*1983-84 இலங்கையில் உள்ள ஐந்து முக்கிய விடுதலை போராட்ட இயக்கங்களுக்கு இந்தியா வில் ஆயுத பயற்சி அளிக்கப்பட்டதாக கூறப்படும் செய்தியை இந்தியா மறுத்தது.

*1985 ஜூலை 3: தமிழர் விடுதலை இயக்க போராட்ட குழுவினருக்கும் இலங்கை அரசுக்கும் இடையே இந்தியாவின் உதவியுடன் பூட்டான் தலைநகர் திம்புவில் பேச்சுவார்த்தை நடந்தது. இந்த பேச்சுவார்த்தை தோல்வி அடைந்தது.

*1987 ஜூலை 29: இனப்பிரச்சனையை முடிவுக்கு கொண்டு வர இந்தியாவுக்கும் இலங்கைக்கும் இடையே ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானது.

*1987 அக்டோபர் 10: புலிகள் தனிநாடு போரை தொடங்கியது. இந்நியப் படையினர் மீது தாக்குதல் நடத்தினர்.

*1990 மார்ச் 24: இந்திய ராணுவம் இலங்கையில் இருந்து வாபஸ் பெற்றது. இலங்கையின் வடக்கு மாகாணத்தில் பெரும்பான்மையான பகுதிகள் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுக்கு வந்தது.

*1990 ஜூன் 10: அதிபர் பிரேமதாசாவுடன் 14 மாதங்களாக நடந்த பேச்சுவார்த்தை முறிவடைந் ததையடுத்துப் புலிகள் மீண்டும் போரில் ஈடுபட்டனர்.

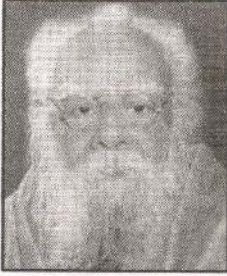
*1991 மே 21: முன்னாள் பிரதமர் ராஜீவ்காந்தி படுகொலை செய்யப்பட்டார்.

*1992 மே 1: இலங்கை அதிபர் பிரேமதாசா மனித வெடிகுண்டால் படுகொலை செய்யப்பட்டார்.

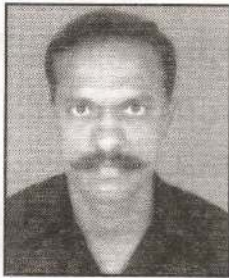
*1995 ஜூன் 8: அதிபர் சந்திரிகாவும், புலிகளும் போர் நிறுத்த ஒப்பந்தப் பேச்சுவார்த்தையை தொடங்கினர்.

*1995 ஏப்ரல் 19: இலங்கைக் கடல்படைக் கப்பலைப் புலிகள் குண்டு வைத்துத் தகர்த்தனர்.

வாழ்க தமிழ்

தமிழீழம் மலர்வது உறுதி
அது காலத்தின் கட்டாயம்
தமிழீழம் மலர வாழ்த்துகள்

சி. கிருட்டிணமூர்த்தி

அ.மே. பள்ளி எதிரில்,
மங்கலம்பேட்டை-606 104.

கடலூர் மாவட்டம், கைபேசி: 9843493730

வெல்க தமிழினம்

1995 டிசம்பர் 2: புலிகளின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த யாழ்ப்பாணத்தை ராணுவம் கைப்பற்றியது.

1996 ஜூலை 18: முல்லைத்தீவு ராணுவ முகாம் மீது புலிகள் மிக பயங்கர தாக்குதல் நடத்தினர். இந்தத் தாக்குதலில் ஆயிரத்து 200 வீரர்கள் கொல்லப்பட்டனர்.

1997 அக்டோபர் 8 : புலிகள் இயக்கத்தை தீவிரவாத இயக்கம் என அமெரிக்கா அறிவித்தது.

*1997 அக்டோபர் 15: கொழும்பில் உள்ள உலக வர்த்தக மையத்தை புலிகள் குண்டு வைத்து தகர்த்தனர். இதில் 17 பேர் கொல்லப்பட்டனர். 100க்கும் மேற்பட்டோர் காயம் அடைந்தனர்.

*1998 ஜன 25: புத்தரின் பல் வைக்கப்பட்டுள்ள புத்தர் கோயிலை குண்டுகள் வீசி தாக்கினர். இந்த தாக்குதலில் 17 பேர் பலியானார்கள்.

*1998 ஜன. 26: புலிகள் இயக்கத்துக்கு இலங்கை அரசுதடை விதித்தது.

*1998 செப். 26: கிளிநொச்சி ராணுவ முகாம் மீது புலிகள் தாக்குதல் நடத்தினர். இந்தத் தாக்குதலில் ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட ராணுவ வீரர்கள் பலியானார்கள்.

(1999 டிச. 18: பொதுக்கூட்ட மேடையில் பேசிக் கொண்டிருந்த அதிபர் சந்திரிகா மீது புலிகள் குண்டு வீசித்தாக்கினர். அதிர்ஷ்ட வசமாக சந்திரிகா உயிர் தப்பினார். கண்ணில் பலத்த காயம் ஏற்பட்டது. இந்த தாக்குதலில் 26 பேர் கொல்லப்பட்டனர்.

(1999 டிச. 30: இனப்பிரச்சனைக்கு தீர்வு காண புலிகளுடன் அமைதி பேச்சுவார்த்தை நடத்த மத்தியஸ்தம் செய்யுமாறு அதிபர் சந்திரிகா நார்வேக்கு அழைப்பு விடுத்தார்.

*2000 நவ. 1: நார்வே மத்தியஸ்த குழுத் தலைவர் ஞாக்சோல்ஹைம் இலங்கை வந்து புலித்தலைவர் பிரபாகரனை சந்தித்து அமைதிப் பேச்சுவார்த்தை நடத்துவது குறித்து விவாதித்தார்.

2001 பிப்: புலிகள் இயக்கத்தைத் தீவிரவாத இயக்கமாக பிரிட்டன் அறிவித்தது. இதனைத் தொடர்ந்து நவம்பர் மாதம் கனடாவும் புலிகள் இயக்கத்தைத் தீவிரவாத இயக்கமாக அறிவித்தது. டிசம்பர் மாதம் ஆஸ்திரேலியாவிலும் புலிகள்

இயக்கம் தீவிரவாத இயக்கமாக அறிவிக்கப்பட்டது.

*2001 மே -ஜூன்: அமைதி பேச்சுவார்த்தைக்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

*2001 டிச.5: பொதுத் தேர்தலில் ரணில் வி்க்ரமசிங்கே வெற்றி பெற்றுப் பிரதமரானார்.

2002 பிப். 5: பிரதமர்ரணில் வி்க்ரமசிங்கேவுக்கும் பிரபாகரனுக்கும் இடையே போர் நிறுத்த ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானது.

*2002 ஏப்ரல் 10: புலித்தலைவர் பிரபாகரன் 12 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு முதல் முறையாக பத்திரிகையாளர்களுக்கு பேட்டி அளித்தார். அப்போது அமைதிப் பேச்சுவார்த்தை நடக்க வேண்டுமானால் புலிகள் மீதான தடையை நீக்க வேண்டும் என நிபந்தனை விதித்தார்.

*2002 செப். 4: அதிபர் சந்திரிகாவின் கடும் எதிர்ப்பையும் மீறிப் புலிகள் மீதான தடை நீக்கப்பட்டது.

2002 செப். 16: தாய்லாந்து நாட்டில் புலிகளுக்கும் இலங்கை அரசுக்கும் இடையே அமைதி பேச்சுவார்த்தை தொடங்கியது.

**தமிழ் நம் உயிர்! தமிழினம் நம் உடல்!
தமிழ் மக்கள் நல் வாழ்வே நம் கொள்கை!**

**எங்களிடம் எல்லாவிதமான
ஊர்திகளும் கிடைக்கும்**

**கோவா, சீர்டி, சூரத், கர்நாடகா, கேரளா
தமிழ்நாடு அனைத்து ஊர்களுக்கும்**

நாடோடி சுற்றுலா ஊர்தி

தாராவி-மும்பை-17

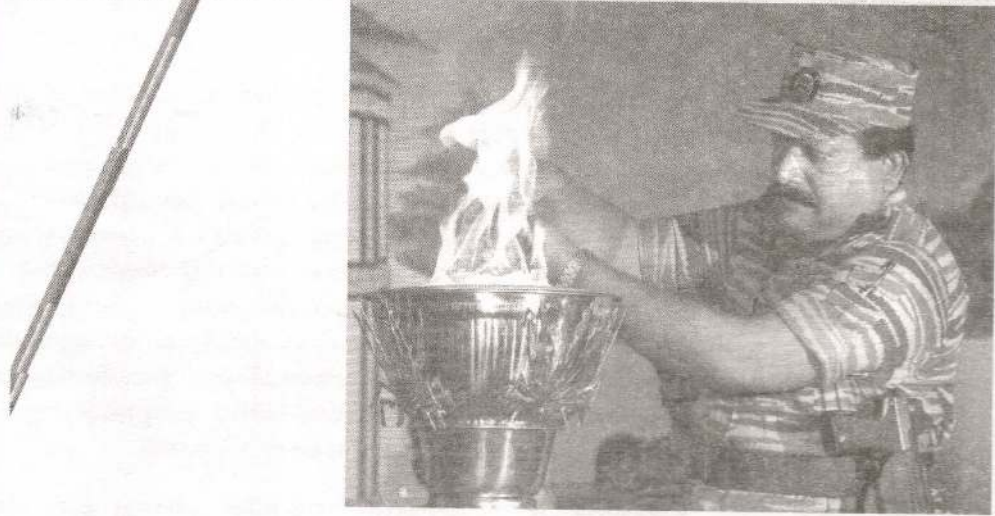
கைபேசி:

981948624, 99817259090

**உயிர் உள்ளவரை
நமும் வெல்லப் போராடுவோம்**

ஒளிரும் தியாக தீபங்கள்

“கரும்புலிகள் எமது போராட்டப் பாதையின் தடை நீக்கிகள்”

தமிழீழத் தேசியத் தலைவர்
திரு. வே. பிரபாகரன்

05-07-1993 அன்று, கரும்புலிகள் தினத்தை ஆரம்பித்து வைத்துத் தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் திரு. வே. பிரபாகரன் விடுத்த அறிக்கை.

எனது அன்புக்குரியவர்களே!

கரும்புலிகள் நாளாகிய இன்றையத் தினத்தில், கரும்புலி வீரர்களாகிய உங்கள் மத்தியில் கரும்புலிகள் பற்றிப் பேசுவதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததையிட்டு நான் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஆறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, இன்றையத் தினத்தில், முழு இலங்கைத் தீவையும் அதிர வைத்த ஒரு சம்பவம் நிகழ்ந்தது. எமது விடுதலை இயக்கத்தின் முதலாவது கரும்புலி வீரன் கப்டன் மில்லர் ஓர் ஒப்பற்ற சாதனையை நிலைநாட்டினான். எமது விடுதலை வரலாற்றில் என்றுமே நிகழாத ஓர் அதிசயம் அன்று நிகழ்ந்தது. எதிரியின் அசைக்க முடியாத கோட்டையாகத் திகழ்ந்த ஓர் இராணுவ முகாமை இந்த இளம்புலி வீரன், தனித்த ஒருவனாகச் சென்று தகர்த்தெறிந்தான். ஒரு பெரிய படையணியாலும் செய்ய முடியாத பாரிய இராணுவச் சாதனையை ஒரு தனிமனிதனாகச் சென்று இவன் சாதித்து முடித்தான்.

எரிமலையைச் சுமந்துசென்று எதிரியின் பாசறைக்குள் வெடிக்க வைத்தான். இந்தப் பூகம்பமான தாக்குதல் நிகழ்வு அன்றைய வரலாற்றுச் சூழ்நிலையையே மாற்றியமைத்தது. எதிரியின் சைனியங்கள் நிலைகுலைந்து பின்வாங்கின. ஒரு பெரிய படையெடுப்பின் பேரழிவிலிருந்து யாழ்ப்பாணம் தப்பிக் கொண்டது. தனிமனிதனாக, எமது போராளி ஒருவன் தன்னை அழித்துத் தனது தேசத்தைப் பேரழிவிலிருந்து காப்பாற்றினான்.

முதன் முதலாக, எமது போராட்ட வரலாறு தியாகத்தின் அதியுன்னதமான ஓர் அற்புதத்தைப் பதிவு செய்துகொண்டது. அன்றிலிருந்து எமது போராட்ட

மரபில் ஒரு புதிய அத்தியாயம் திறக்கப்பட்டது. என்னுமில்லாத வகையில் ஒரு புதிய போர்வடிவம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

கப்டன் மில்லருடன் கரும்புலிகள் சகாப்தம் ஆரம்பமாகியது. என்றுமே உலகம் கண்டிராத எண்ணிப் பார்க்கவும் முடியாத தியாகப் படையணி ஒன்று தமிழீழத்தில் உதயமாகியது.

கரும்புலி வீரர்களின் தோற்றமும், தற்கொடைப் படையாக அவர்களின் வளர்ச்சியும் எழுச்சியும், மிகவும் நுட்பமான அவர்களின் போர்ச் சாதனைகளும் எமது போராட்டத்தின் ஒரு வரலாற்றுத் தேவையாகவே எழுந்தது.

நாம் இன அழிவை எதிர்கொள்ளும் ஒரு சிறிய தேசிய சமுதாயம். எமக்குக் குரல் கொடுக்கவோ, கை கொடுக்கவோ உலகில் எவரும் இல்லை. நாம் தனித்து நிற்கிறோம். எமது சொந்தக் கால்களில் நிலைத்து நிற்கிறோம். பலம் வாய்ந்த எதிரிகள் எம்மைச் சூழ்ந்து நிற்கிறார்கள். எம்மை ஒழித்துக்கட்ட உறுதிபூண்டு நிற்கிறார்கள். முழு உலகமுமே ஒன்று திரண்டு எமது எதிரிகளுக்கு முண்டுகொடுத்து வருகிறது. இந்த இக்கட்டான, ஆபத்தான சூழ்நிலையில் நிர்க்கதியாக நிற்கும் ஒரு மக்கள் சமூகம் என்ற ரீதியில் நாம் எம்மாலான சகல வழிகளையும் கையாண்டு, எமது சக்திகள் அனைத்தையும் பிரயோகித்து ஒரு தற்காப்புப் போரை நிகழ்த்த வேண்டும். இந்தத் தேவையை, நிர்ப்பந்தத்தை நாம் அசட்டை செய்ய முடியாது. அல்லாத பட்சத்தில் நாம் இனவாரியாக அழிந்து போவதைத் தவிர்க்க முடியாது.

பலவீனமான எமது மக்களின் மிகவும் பலம்வாய்ந்த ஆயுதமாகவே கரும்புலிகளை நான் உருவாக்கினேன். கரும்புலிகள் எமது இனத்தின் தற்காப்புக் கவசங்கள், எமது போராட்டப் பாதையின் தடைநீக்கிகள். எதிரியின் படைபலத்தை மனபலத்தால் உடைத்தெறியும் நெருப்பு மனிதர்கள்.

கரும்புலிகள் வித்தியாசமானவர்கள்; அபூர்வமான பிறவிகள்; இரும்பு போன்ற உறுதியும் பஞ்சுபோன்ற நெஞ்சமும் கொண்டவர்கள்; தங்களது அழிவில் மக்களது ஆக்கத்தைக் காணும் ஆழமான மக்கள் நேயம் படைத்தவர்கள். இந்த உலகில் வாழும் மனிதன் ஒவ்வொருவனும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகத் தன்னையே காதலிக்கிறான். தனது உயிரையே நேசிக்கிறான். உயிர் வாழ வேண்டும் என்று துடிக்கிறான். மனிதன் உயிரை நேசிப்பதால் உயிர்வாழ விரும்புவதால் உயிர் அற்றுப் போகும் சாவு என்ற இல்லாமை நிலைக்குப் பயப்படுகிறான். இது மனித

இயல்பு. இயற்கையின் நியதி. ஆனால் ஒரு கரும்புலி வீரன் தன்னை விடத் தனது இலட்சியத்தையே காதலிக்கிறான். தனது உயிரைவிடத் தான் விரித்துக் கொண்ட குறிக்கோளையே நேசிக்கிறான். அந்தக் குறிக்கோளை அடைவதற்குத் தன்னை அழிக்கவும் அவன் தயாராக இருக்கிறான். அந்தக் குறிக்கோள் அவனது சுயத்திற்கு அப்பால் நிற்கும் மற்றவர்களின் நலன்பற்றியது. நல்வாழ்வு பற்றியது. மற்றவர்கள் இன்புற்று இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத் தன்னை இல்லாதொழிக்கத் துணிவது தெய்வீகத் துறவறம். அந்தத் தெய்வீகப் பிறவிகள் தான் கரும்புலிகள்.

தேசிய விடுதலை என்ற உயரிய இலட்சியத்தைத் தழுவிக்கொள்ளும் ஒவ்வொருவனும் முதலில் தன்னை விடுதலை செய்து கொள்ள வேண்டும். தனது மனவுலக ஆசைகளிலிருந்தும் அச்சங்களிலிருந்தும் தன்னை விடுதலை செய்து கொள்பவன்தான் உண்மையில் விடுதலை வீரன் என்ற தகைமையைப் பெறமுடியும். மனமானது பயங்களிலிருந்து விடுதலை பெறும்போதுதான். வீரம் தோன்றுகிறது. துணிவு பிறக்கிறது. இந்த மனவியல் உண்மையை நான் ஆரம்பத்திலிருந்தே எமது போராளிகளுக்கு எடுத்துரைத்து வருகிறேன். பயம் என்பது பலவீனத்தின் வெளிப்பாடு. கோழைத்தனத்தின் தோழன். உறுதிக்கு எதிரி. மனித பயங்களுக்கு எல்லாம் மூலமானது மரண பயம். இந்த மரணபயத்தைக் கொன்று விடுபவன் தான் தன்னை வென்று விடுகிறான். அவன்தான் தனது மனச்சிறையிலிருந்து விடுதலை பெறுகிறான். கரும்புலிகள் பயத்தின் வேர்களைப் பிடுங்கி எறிந்தவர்கள். சாவு அவர்களிடம் சரணடைந்து விடுகிறது. மரணத்தின் நாளை அவர்கள் எதிர்பார்த்துக் காத்திருப்பார்கள். சாவு பற்றி அவர்கள் சிந்திப்பதில்லை. தம்மை அழிக்கும் அந்த இறுதிக் கணத்திலும் தமது இலக்கை அழிக்கும் நோக்கிலேயே அவர்கள் கண்ணும் கருத்துமாக இருப்பார். இலட்சிய உறுதியில் அவர்கள் இரும்பு மனிதர்கள்.

'கரும்புலி' என்ற சொற்பதத்தில் கருமையை மனோதிடத்திற்கும், உறுதிப்பாட்டிற்குமே நாம் குறிப்பிடுகிறோம். இன்னொரு அர்த்த பரிமாணத்தில் இருளையும் அது குறியீடு செய்யும். பார்வைக்குப் புலப்படாத ஊடகமான இரகசியமான தன்மையையும் செயற்பாட்டையும் அது குறித்து நிற்கும். எனவே 'கரும்புலி' என்ற சொல் பல அர்த்தங்களைக் குறிக்கும் ஆழமான படிவமாக அமையப்பெற்றிருக்கிறது. இந்த இரகசியத்தன்மை கரும் புலிகளின் செயற்பாட்டு வெற்றிக்கு மூலாதாரமானது. ஆளுக்கும் பெயருக்கும் அப்பால், அந்தத் தனிமனிதத் தனித்துவத்திற்கு அப்பால், செயற்பாட்டே இங்கு முதன்மை பெறுகிறது.

மனிதர்களின் இருப்பை விட மனிதர்களின் செயற்பாடே ஒரு போராட்ட வரலாற்றின் சக்கரத்தைச் சுழற்றுகிறது. பல கரும்புலி வீரர்கள் இன்று பெயர் குறிப்பிடப்படாத கல்லறைகளில் அநாமதேயமாக உறங்கிய போதும் அவர்களது அற்புதமான சாதனைகள் வரலாற்றுக் காவியங்களாக என்றும் அழியாப் புகழ்பெற்று வாழும்.

முகத்தை மறைத்து, பெயரையும் புகழையும் வெறுத்து இலட்சிய மூச்சாகத் தமிழீழ விடுதலைக் காற்றுடன் கலந்து விட்ட இந்தச் சரித்திரநாயகர்களை நான் சிரம் தாழ்த்தி வணங்குகிறேன்.

மனித தியாகத்தின் இமயத்தைத் தொட்டுவிட்ட இந்த இனிமையானவர்களை நான் அறிவேன். அவர்களது நெஞ்சத்தின் பசுமையில் ஊற்றெடுத்த உணர்வுகளையும் நான் புரிவேன். ஏதோ ஒன்று மனித விடிவை நோக்கி நகரும் உந்துசக்தியாக அவர்களை ஆட்கொண்டிருந்தது. அந்த விடுதலையின் தாகத்தைத் தீர்க்க எதையும் செய்வதற்கு அவர்கள் தயாராக இருந்தார்கள். அவர்களை அரவணைத்து விடையளிக்கும்போது இனம் புரியாத உணர்வுகளால் எனது ஆன்மா நடுங்கும். ஒரு புனித யாத்திரையில் அவர்கள் போனார்கள். கண்ணீர் வடித்து நிற்கும் எமது மக்களுக்கு ஒரு புதிய வாழ்வு பிறக்கும் என்ற அசையாத நம்பிக்கையில் அந்தத் தியாகப்

பயணத்தைத் தொடர்ந்தார்கள். அந்தப் புனிதர்களை எண்ணும் பொழுதெல்லாம் எனது நெஞ்சு புல்லரிக்கும். கரும்புலி வீரர்கள் பற்றி இன்று முழு உலகமும் பேசுகிறது. அவர்களது மகத்தான தியாகத்தைக் கண்டு மலைத்துப் போய் நிற்கிறது. பூகம்ப அதிர்வாகக் குமுறும் எமது போராட்டத்தின் உக்கிரத்தை உலக சமுதாயத்திற்கு உணர்த்தியவர்கள் கரும்புலிகளே. அன்றொரு காலம் அமைதிவழியில் உரிமை கேட்டு ஆர்ப்பரித்த தமிழினத்தை அடக்கு முறையாளனின் இரும்புக் கரங்கள் நசுக்கிவிட்டன. இன்று நீதிகேட்டு நெருப்பாக எரியும் தமிழரின் ஆவேச எழுச்சியை எந்தச் சக்தியாலும் நசுக்கிவிட முடியாது. இது கரும்புலிகளின் சகாப்தம்! இடியும் மின்னலுமாக விடுதலைப் புலிகள் போர்க்கோலம் கொண்டுவீட்ட காலம். இந்தப் புதிய யுகத்தில் எமது போராட்டம் புதிய பரிமாணங்களில் விரியும். சாவுக்கு விலங்கிட்ட மறவர்கள் புதிய சரித்திரம் படைப்பார்கள். எமது சந்ததியின் விடிவுக்கு விளக்கேற்றி வைப்பார்கள். கரும்புலிகளின் புனித தினமாகிய இன்றைய நாளில் வரைபடாத சித்திரங்களாகவும், எழுதப்படாத சரித்திரங்களாகவும், எமது வாழ்வுக்காகத் தமது வாழ்வைத் துறந்த அந்த அற்புதமான தியாகிகளை எமது நெஞ்சில் நிறுத்திப் பூசிப்போமாக.

“புலிகளின் தாகம் தமிழீழத் தாயகம்”

விடியட்டும் நானை!

வெல்லட்டும் நமம்!

தமிழன் இல்லாத நாடில்லை
தமிழனுக்கு என்றோர் நாடில்லை
- பாரதிதாசன்

மாநாடு சிறக்க வாழ்த்தும்

குறிஞ்சி மெட்ரிக் & மேல் நிலைப் பள்ளி

ஸ்ரீ பாலாஜி ஆசிரியர் பயிற்சி நிறுவனம்

ஸ்ரீ பாலாஜி கல்வியியல் கல்லூரி

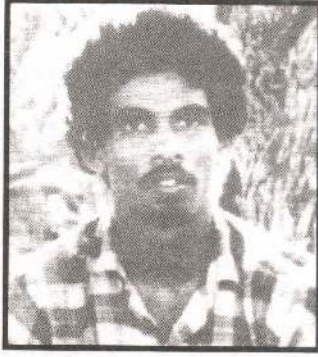
பூண்டி, அம்மையகரம்-606 201.

சின்னசேலம், பேசி : 9360411999

முதலாவது கரும்புலித் தாக்குதல் நடத்தப்பட்டது எப்படி?

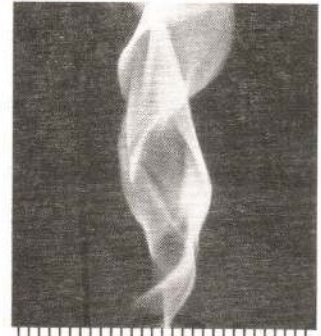
05-07-1987

கரும்புலி கேப்டன் மில்லர்

Black Tigers என்பது தற்கொடைப் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்களைக் குறிப்பதாக விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தில் கொள்ளப்படுகிறது. இயக்கத்தில் சேர்ந்து விடுதலைப் போராட்டத்தை முன்னெடுக்கும் எல்லோருமே தம்முடைய அரிய உயிரை இலட்சியத்திற்காகத் துறப்பதற்கு எப்போதும் தயாராக இருக்கின்றனர். இயக்க உறுப்பினர்கள் அனைவருமே சையனைட் குப்பிகளைக் கழுத்தில் அணிந்து கொண்டு இருப்பார்கள். மிக இக்கட்டான சூழ்நிலையில் எதிரிகளிடம் பிடிபடாமலும் இயக்கத்தைப் பாதிப்படையவிடாமலும் செய்ய உயிர் துறந்தவர்கள் எத்தனையோ பேர்.

ஆனாலும் கரும்புலிப் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள் நேரடியாகவே தமது உயிரைப் பணயம் வைத்து, அதைவிடத் தமது உயிரைக் கொடுத்துச் சில நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவார்கள். அரிதாக மிக அரிதாக அவர்கள் தப்பித் திரும்பி வரும் சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு. எப்படியிருந்தபோதிலும் அவர்கள் நடவடிக்கையில் இறங்கும் போது தம்முடைய உயிரை அந்த நடவடிக்கைக்காகத் தியாகம் செய்யத் தயாராகவே இருப்பர். இப்படியாக விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தில் தற்கொடைத் தாக்குதலில் முதல் வீரச்சாவடைந்த கப்டன் மில்லரால் நடத்தி முடிக்கப்பட்ட தாக்குதல் எவ்வாறு நடத்தப்பட்டது என்பதைப் பற்றிச் சற்றுப் பார்ப்போம்.

மில்லர் வடமராட்சியின் தும்பளைப் பகுதியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவன். அவனுடைய தந்தை இலங்கை வங்கி ஒன்றில் உயர் அதிகாரியாகப் பணியாற்றி வந்தார். தன்னுடைய தாயகத்தை மீட்க இராணுவத்தின் அடக்கு முறைக்கெதிராகப் போரிடத் தன்னுயிரைக் கொடுக்க அவன் எப்போதும் சித்தமாக இருந்தான். மில்லர் எமது இயக்கத்தில் சேர்ந்து பல தடவைகள் இராணுவத்துடன் மோதியிருக்கிறான். ஒவ்வொரு மோதலிலும் மில்லர் தன்னுடைய பணியைத் தனக்கே உரித்தான அபாரத் துணிச்சலுடன் செய்து பலருடைய மதிப்பைப் பெற்றவன்.

வடமராட்சிப் பகுதியைச் சிங்கள இராணுவத்தினர் முற்றுகையிட்டபோது பிரபாவின் அணியினரோடு சேர்ந்து பதில் தாக்குதலில் ஈடுபட்டான். வடமராட்சி யுத்தம் பல நாட்கள் தொடர்ந்து நடைபெற்றது. பலத்த சேதத்திற்குப் பின் இராணுவத்தினர் வடமராட்சிப் பகுதியைக் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். வடமராட்சிப் பகுதியைத் திரும்ப மீட்க வேண்டும் என்பதில் மில்லர் துடியாய்த் துடித்தான்.

பிரபாவும், (பிரபா-முன்னர் மன்னார்ப் பிராந்தியத்தில் விக்டருடன் பணியாற்றியவன்) மில்லரும் சேர்ந்து நெல்லியடி இராணுவ முகாமுக்குள் வெடிமருந்து வாகனங்களை விடுவதற்குத் தலைவரிடம் அனுமதி கேட்டு, வெடி மருந்தையும்

பெற்றுக்கொண்டனர். ஒன்றன் பின் ஒன்றாக இரு வண்டிகள் விடுவதற்குத் திட்டமிட்டனர். முதலாவது வண்டியை மில்லரும் அதன் பின் இரண்டாவது வண்டியை ராசிக்கும் ஓட்டிச் செல்ல முன் வந்தனர்.

திட்டம் உருவானது. இரவு இரவாக நெல்லி யடி இராணுவ முகாமுக்குள் வண்டிகளை விடுவது என்றும், ஏனென்றால் இராணுவத்தினர் இரவு 10 மணிக்குப் பின்னர் முகாம்களை விட்டு வெளியே வந்து சுற்றாடலில் இருந்து மக்கள் வெளியேறிய வீடுகளில் தங்கிவிடுவார்கள் என்பதால், அதற்கு முன்னர் வெடி மருந்து நிரப்பப்பட்ட வாகனங்கள் உள்ளே விடப்படல் வேண்டும். வாகனங்கள் முகாமை நெருங்கிச் செல்லும் பாதைகளில் பல தடைகள் போடப்பட்டு இருந்தன. எனவே வாகனங்கள் புறப்பட்டு முகாமை அடைவதற்கு அத்தடைகள் அகற்றப்படுதல் முக்கியமானதாகும். அந்த வேலையைக் கமல் பொறுப்பெடுத்துக்கொண்டான். பகல் வேளையே வாகனங்கள் தயார் செய்யப்பட்டு முகாமுக்கு அண்மையில் கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கும். சரியான நேரம் நெருங்கியதும் எம் தோழர்கள் முகாமைத் தம்முடைய துப்பாக்கிகளாலும், ரொகட்டுகளாலும் தாக்கத் தொடங்குவார்கள்.

அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கமலும் அவனுடைய சகாக்களும் தெருவில் உள்ள தடைகளை அகற்றுவார்கள். கமல் தடைகளை முற்றாக அகற்றிய பின் பிரபாவுக்கு அறிவிக்க வெடிமருந்து நிரம்பிய வாகனங்கள் முகாமைச் சென்றடையும்.

இதுதான் திட்டம்.

கமல் வல்வெட்டித் துறையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவன். இவரது தந்தை துரைரத்தினம் தமிழர் விடுதலைக்கூட்டணியின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் களில் ஒருவர். தந்தையது பாதை எமது தாயகத்தை மீட்டெடுக்கச் சரியான தீர்வாகாது என்பதை உணர்ந்த கமல், எமது இயக்கத்திலே தன்னை இணைத்துக் கொண்டு போராடத் தொடங்கினான். பயிற்சியை முடித்துவிட்டு மட்டக்களப்புக்குச் சென்று சுமார் இரண்டு வருடங்களுக்கு மேல் பணியாற்றியிருந்தான். கிழக்கில் எமது இயக்க வளர்ச்சியில் கமலின் பங்கு மிகவும் குறிப்பிடக்கூடியது.

மட்டக்களப்பில் மிகவும் சிக்கலான சூழ்நிலை களிலும் தன் தனித் திறமையினால் எத்தனையோ அரும் பெரும் காரியங்களை ஆற்றியிருக்கின்றான். இவன் அங்குப் பணியாற்றிய காலத்தில் ஒரு பெண்ணைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. அப்பெண்ணுடைய வீட்டுக்குக் கமல் செல்வது வழக்கம். ஆரம்ப காலங்களில் நாட்டின்

ஈழத்தமிழர் உரிமைகாக்க ஓரணியாய் உறுதியேற்போம்

இலங்கைச் சிங்கள வெறியன்-தமிழர்
குலத்தைச் சாய்த்த கொலைஞன்-அலறல்
கண்ணுற்று வானும் கலங்கிற்று-கையாளி
கருணாக்கள் கலங்காதார் உணர்.

நடுநாடு சங்கப்பலகை

நிறுவதல்-சண்முக. சீவா (சசி)
செல்லங்குப்பம் - கடலூர்-607 003.
பேசி : 9442577270

விடுதலைக்காகத் தன் உயிரைப் பணயம் வைத்துக் கமல் பணியாற்றியது கமலின் பால் அந்தப் பெண்ணின் கவனத்தை ஈர்த்தது. கமல் வீட்டுக்குப் போகும் சமயங்களில் எல்லாம் அன்பாக உபசரித்துக் கமலுக்கு ஆதரவளித்து, அன்பு செலுத்தினாள். நாட்கள் நகர நகர இருவரும் அன்பால் இறுகப் பிணைக்கப்பட்டனர். ஒருவரை ஒருவரை மனமார நேசித்தனர் உலக வழக்கப்படிக் கூறினால் ஒருவர் மீது ஒருவர் காதல் கொண்டிருந்தனர். அப்பெண், கமலின் உயிர் வாழ்வுக்காக எப்போதும் கடவுளைப் பிரார்த்தித்து வந்தாள். ஆனால் ஒரு போதும் கமலின் தீவிமரான போராட்டத்துக்குத் தடையாக இருந்ததில்லை.

மட்டக்களப்பில் இருந்து கமல் யாழ்ப்பாணம் வந்திருந்த வேளையிலே நெல்லியடி முகாம் மீதான தாக்குதலில் பங்கு பற்ற முன் வந்தான்.

முதல் நாள் கமலும், திலீபனும் ஒன்றாக இருந்த வேளையிலே திலீபனிடம் ஓர் வேண்டுகூறு விடுத்தான் கமல். “நான் சிலவேளை இத்தாக்குதலில் சாவடைந்தால் என்னை நேசிப்பவளுக்கு அதை உடனடியாகத் தெரிவித்து விடு” என்பதாகும். என்ன சத்தியமான வார்த்தைகள். ஏதோ தன் இறப்பைத்தானே அறிந்து வைத்திருந்தது போல் கூறியிருக்கின்றான்.

தாக்குதல் நடவடிக்கைகள் மிக விரைவாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தன. மில்லர் மிகவும் கடுமையாக உழைத்தான். இராணுவத்தின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருந்த நெல்லியடிப் பகுதிக்கு வெடிமருந்துகளையும், வாகனங்களையும் மிகுந்த சிரமப்பட்டு இரவோடு இரவாகக் கொண்டு வந்து சேர்த்தான். அவ்வேளைகளில்கூடத் தான் அடுத்த நாள் இறக்கப்போகின்ற விடயம் தெரிந்த மனிதனைப் போல் நடந்து கொள்ளவில்லை. கவலையோ திகைப்போ அல்லது பயமோ, தயக்கமோ எதையுமே அவனிடத்தில் காண முடியவில்லை. வெடி மருந்துகளை ட்ரக் வாகனங்களில் ஏற்றி அவற்றுக்கு இணைப்புகளைக் கொடுத்துத் தன்னுடைய சுவப்பெட்டியைத் தானே தயாரித்துக் கொண்டிருந்தான். அன்று பகல் முழுவதும் வெடி மருந்துடன் இரு வாகனங்கள் தயார் செய்யப்பட்டன. குழுக்கள் யாவும் உசார் நிலைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டன. நேரம் இரவாகிய போது குழுக்கள் முகாமை நோக்கி முன்னேறத் தொடங்கியது. மில்லர் தன்னுடைய வாகனத்தில் ஏறி அமர்ந்து கொண்டான். கமலுடைய குழு, வாகனம் முகாமை நோக்கிச் செல்ல வேண்டிய பாதையில் போடப்பட்டு இருந்த தடைகள் உள்ள பகுதியைச் சென்றடைந்தனர். ஏனையக் குழுக்களும் முகாமை நெருங்கித் தத்தமது இடங்களில் தயார் நிலையில் நின்றனர்.

பொறுப்பாளரிடமிருந்து தாக்குதல் ஆரம்பிக்கும்படிக் கட்டளை பிறப்பிக்கப்பட்டது. எல்லோரும் முகாமை நோக்கித் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்தார்கள். மில்லர் ஏறி அமர்ந்திருந்து ட்ரக் வண்டியைச் ஸ்ரூட் செய்து எஞ்சினை உறுமிவிட்டு அமைதிப்படுத்தினான். பின் தன் வண்டியைச் செலுத்துவதற்கான உத்தரவுக்காகக் காத்திருந்தான். அப்போது கூட பக்கத்தில் இருந்த பிரபாவோடு ஏதோ “யோக்” அடித்துச் சிரித்துக் கொண்டிருந்தான்.

முகாமை நோக்கி எமது தோழர்கள் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்து கொண்டிருக்கையிலேயே கமல் குறுக்கே பாய்ந்து தடைகளை அகற்ற முயன்றான். பெரிய மரக்கட்டைகள் புதைக்கப்பட்டிருந்தன. தான் கொண்டு வந்த வெடி மருந்துப் பெட்டியைக் கட்டைகளின் பின் வைத்துவிட்டு விலகி மறைவில் படுத்துக்கொண்டான். வெடி மருந்து வெடித்தது. அத்தோடு கட்டைகள் தூக்கி எறியப்பட்டுப் பாதை சீராகியது. அதே நேரம் பாதைக்கு நேரே அமைக்கப்பட்டிருந்த காவல் அரணில் இருந்து இராணுவத்தினரின் மெசின்கள்கள் வெடிக்கத் தொடங்கின.

கமல் தன்னுடைய வாக்கிடோக்கியில் அறிவித்தான். “தடைகள் அகற்றப்பட்டு விட்டன. அதனால் புதிய சிக்கல் பாதைக்கு நேரேயுள்ள காப்பரணில் இருந்து துப்பாக்கிச் சூடு வருகின்றது. சற்றுப்பொறு.

மில்லருக்குப் பக்கத்தில் நின்ற பிரபாவின் வாக்கியிலும் அறிவிப்புத் தெளிவாகக் கேட்டது. அதைக் கேட்ட மில்லர்,

“பிரபா பரவாயில்லை, வாகனத்தின் முற்பகுதியில் குண்டுகள் துளைக்காத படித் தகடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அதனால் நான் கொண்டு போய்ச் சேர்த்து விடுவேன்” என்றான்.

“மில்லர் சற்றுப் பொறுத்துக் கொள் அந்த ‘பங்கர்’ உடைக்கப்பட்டதும் நீ செல்லலாம். மிக விரைவாக வண்டியைச் செலுத்தி வண்டியை விட்டு விட்டு நீ இறங்கி ஓடி வந்துவிடு” என்றான் பிரபா.

மில்லர் ஒரு முறை சிரித்துக் கொண்டான். ஏனென்று புரியவில்லை. அருகில் இருந்த பிரபாவுக்கு ஏனென்று கேட்க மனம் துணியவில்லை.

“பிரபா! முன்பு ஒரு முறை யாழ்ப்பாணத்தில் விடப்பட்ட வாகனம் சரியாகச் செல்லவில்லை எனவே இம்முறை நான் மிக நிதானமாகவே வாகனத்தைச் செலுத்துவேன். எப்படியும் கட்டிடத்துக்கு மிக

அண்மையில் வாகனத்தைக் கொண்டு செல்வேன்" என்று மில்லர் கூறினான்.

கமல் தன்னுடைய வோக்கியில் ரொக்கட் லோஞ்சர் (வைத்திருந்தவனை அந்தக் காப்பாரணை உடைக்குமாறு கூற ரொக்கட் லொஞ்சரில் இருந்து மிகச் சரியாக ஏவப்பட்ட ரொக்கட் பங்கரைத் தாக்கியது மணல் மூட்டைகள் சிந்தின. பங்கர் இருந்த இடத்தில் ஒரே புழுதியும் புகையும், கமல் தகவலைத் தெரிவித்தான். பொறுப்பாளரிடமிருந்து மில்லரைப் பறப்படுமாறு பிரபாவுக்கு உத்தரவு வந்தது.

மில்லர் வண்டியை "ஸ்ராட்" செய்து மெதுவாகச் செலுத்தினான். பிரபா வண்டியின் பின்னால் ஏறிக்கொண்டான்.

வண்டி நெல்லியடிச் சந்தியை வந்தடைந்தது. மில்லர் வண்டியை நிறுத்திப் பிரபாவை அழைத்தான். பிரபா மில்லருக்குக் கையை அசைத்துவிட்டு வெடி மருந்து வெடிப்பதற்கான கருவியை இயக்கினான். கருவி இயங்கத் தொடங்கிவிட்டது. மில்லர் வண்டியை மெதுவாக ஓடவிட்டான். பிரபா வண்டியில் இருந்து குதித்து வண்டியோடு சேர்ந்து ஓடி மில்லரின் பக்கத்தில் வந்து மில்லர் எப்படியும் திரும்பி வந்துவிடு என்று கூற, அதை மில்லர் புரிந்துகொண்டது போல் வண்டி வேகம் பிடித்தது. பிரபா அப்படியே தெருவில் நின்று வேகமாகச் செல்லும் வண்டியைப் பார்த்துக்

கொண்டிருக்க மில்லரையும் வெடி மருந்தையும் சுமந்து கொண்டு வண்டி சென்று கொண்டிருந்தது.

வண்டி முகாமை நோக்கி வருவதை அறிந்த தோழர்கள் முகாமைவிட்டு 100 யார் பின்னுக்கு வந்தனர். கமல் நின்ற இடத்தைத் தாண்டி வண்டி சென்றதும் கமல் மில்லரை நோக்கிக் கையசைத்து விட்டுப் பின்னுக்குச் செல்லச் சில நிமிடத்தில் நிலத்தை அதிரவைத்துக் கொண்டு பெரிய ஓசை எழுந்தது.

தோழர்கள் மீண்டும் முகாமை நோக்கி முன்னேறினார்கள். இராணுவத்தினர் தங்கியிருந்த, சற்று முன்னர்க் கூட இராணுவத்தினர் நின்று துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்த மிகப்பெரிய மாடிக் கட்டிடம் தரைமட்டமாகிக் கிடந்தது. அதில் இருந்த இராணுவத்தினர் கட்டிடத்தின் உள்ளேயே இறந்து போனார்கள்.

மில்லரின் தாக்குதலைத் தொடர்ந்து நடந்த அத்தாக்குதலில் கமலும் வீரச்சாவடைந்தான். நெஞ்சிலே காயமடைந்த கமலின் உடல் எடுத்து வரப்பட்டது. ஆனால் மில்லர் திரும்பவே இல்லை. மில்லர் வெடிமருந்தின் அதிர்வலைகளோடு சங்கமமாகி அதிர்வலையோடு சேர்ந்து தன் பணியைச் செவ்வனே முடித்தான்.

உரிமை எங்கள் உயிர்!

உரிமைக்கு போராடுவோம்!

உலகத் தமிழர்களின் உறவை பலப்படுத்திட நடைபெறும்

உலகத் தமிழர்கள் மாநாடு சீறக்க வாழ்த்துக்கள்...

டாக்டர். **எஸ்.சுரேஷ்கண்ணன்**, தலைவர்

M.A., B.L., M.Phil., M.Ed., HDCM., Ph.D.,

மனித உரிமைகள் கழகம் (சர்வதேச அமைப்பு)

சு.பிச்சைமுகம்மது

மண்டல அமைப்பாளர்
98423 62952

ஆர்.பாஸ்கரன்

மாவட்ட தலைமை அமைப்பாளர்
98423 40990

மனித உரிமை அமைப்பில் ஆளாய் இருப்பதைவிட, ஆர்வலராய் இருப்பது நன்று...

தொடர்பு முகவரி :

மனித உரிமைகள் கழகம் (சர்வதேச அமைப்பு)

30/17, கைவல்லிய சந்து, கமலாநகர், விழுப்புரம் மாவட்டம் - 605 602.

கைப்பேசி : 98423 62952/ 98423 40990

கடலன்னையின் வீர மகள்

16-08-1994

கடற் கரும்புலி அங்கயற்கண்ணி

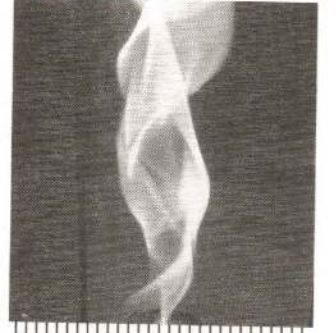
உயர உயர அலைகளை வீசியெறியும் கடலுடன் நெருங்கிய நேசமான உறவை வைத்திருக்கும் அந்தக் கடற்கரை ஒரே வெண்மணல் பிரதேசம். சாதாரணமாக எந்த ஓர் இளம் பெண்ணுக்கும் இந்த வெண்மணற் பரப்பைப் பார்த்தால் தோழியருடன் ஓடிப்பிடித்து விளையாடத் தோன்றும். நீச்சல் பயிற்சியில் ஈடுபட வெனக்கரைக்கு வந்த பெண் புலிகளின் மனம் ஏழைகளின் கண்ணீரில் இளகியது. அனுதாபத்துடன் அந்த மக்களின் நிலையைப் பற்றித் தமக்குள் பேசிக்கொண்டார்கள்.

அங்கயற்கண்ணியின் மனம் இறுகிப் பாரையானது.

“இவங்களுக்கு இதுக்கு ஒரு சரியான பதிலடி குடுக்கவேணும்.”

அந்த நிமிடத்திலேயே மனத்தளவில் அவள் ஒரு கரும்புலியானாள். சிறீலங்காக்க கடற்படையின் கப்பல் ஒன்றைக் கரும்புலித் தாக்குதல் மூலம் அழிக்க வேண்டும் என்று அப்போதுதான் அவளுள் ஆழவேரோடியிருக்க வேணும்.

தொடர்ந்தும் எமது மக்கள் சிறீலங்காக்க கடற்படையின் தாக்குதலுக்கு அஞ்சி, எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டு ஓடி வருவதும், அன்று முழுவதும் (வருமானம் இல்லாததால்) ஒரு வேளைக் கஞ்சிகூடக் குடிக்க வழியில்லாமல் பசியுடன் அழும் தம் குழந்தைகளைச் சமாதானம் பண்ணமுடியாமல் தமக்குள்ளேயே கண்ணீர் விடும் ஏழைத்தாய்களையும் ஏழைத் தந்தைகளையும் அடிக்கடிக்க காண நேர்ந்தபோதெல்லாம், தான் எடுத்த முடிவில் மேலும் உறுதி பெற்றாள் அவள்.

தான் ஒரு கரும்புலியாகிப் போக விரும்புவதைத் தலைவருக்குத் தெரியப்படுத்தினாள்.

சரியாக எட்டு மணித்தியாலமும் இருபத்தேழு நிமிடங்களும் அங்கயற்கண்ணி பதினேழு கடல் மைல்களை (ஏறத்தாழ முப்பைத்தந்து கிலோ மீற்றர்கள்) நீந்திக் கடந்து விட்டாள். பொறுப்பாளர்களுக்கு அவள்மேல் என்னவென்று சொல்ல முடியாத ஒரு பிரியம். கடற்கரும்புலிகளுக்குரிய பயிற்சியில் ஈடுபடத்தொடங்கிய நாளிலிருந்து அவள் அந்தக் கடுமையான பயிற்சிகளில் மிகத் திறமையாக ஈடுபட்டது எல்லோருக்குமே திருப்தியைத் தந்தது. கொடுக்கப்படும் இலக்கை அவளால் சரியாகத் தாக்கமுடியும் என்பதில் யாருக்குமே சந்தேகம் இருக்கவில்லை.

காங்கேசன் துறைத் துறைமுகத்தில் நாற்பத்தைந்து அடி ஆழங்கொண்ட நீர்ப்பரப்பில் நிலை கொண்டிருந்த வடபகுதித் தலைமையகக் கப்பலை யாராலுமே தாக்கமுடியாது என்பதில் எந்தக் கடற்படை அதிகாரிக்குமே சந்தேகம் இருக்கவில்லை.

ஆறாயிரத்து முந்நூறு தொன் எடையைக் கொள்ளக் கூடியதும் 326,04 அடி நீளமும். 5102 அடி அகலமும் கொண்டதும் அதி சக்தி வாய்ந்த ராடர்கள் பொருத்தப்பட்டதுமான நீரில் மிதக்கும். நடமாடும் தலைமையகக் கடற்படைக் கப்பலை ஒரு தனி மனிதனால் அழிக்கமுடியும் என்று அவர்கள் கனவில் கூட நினைத்திருக்கவில்லை என்பது பரிபூரண உண்மை.

கடற்புலிகள் மகளிர்ப்படையின் மூன்றாவது பயிற்சிப் பாசறையில் பயிற்சி எடுத்த அங்கயற்கண்ணியிடம் இயல்பாகவே ஆளுமைத் தன்மை இருந்தது. ஆரம்பத்திலிருந்து அவள் குழுத் தலைவியாகவே இருந்து வந்தாள். கடற்புலிகளின் பெண் - ஆண் போராளிகளிடையே நடாத்தப்பட்ட போட்டி ஒன்றில் முதலாவதாக வந்தாள், விளையாட்டிலே கெட்டிக்காரியாக இருந்தாள்.

ஆனால் வீட்டிலிருக்கும் வரை இதற்கு நேர்மாறான இயல்பைக் கொண்டிருந்தாள். இரவிலே தனியாக வெளியே போகமாட்டாள். எதற்கும் அம்மாவின் துணை வேண்டும். அவளுக்கு என்று தான் ஒரு விடுதலைப்புலியாக வேண்டும் என்று எண்ணிப் புறப்பட்டாளோ அன்று அவளுள் மறைந்திருந்த ஆளுமை வெளிவந்தது.

லெப். கேணல் பாமாவுக்கும், மேஜர் சுகன்யாவுக்கும் இவளை முழுமையாகத் தெரியும். அவர்கள் இருவருடனும் தான் அவள் நீண்ட காலம் நின்றிருக்கின்றாள். வரலாற்றுப் புகழ் மிக்க 'தவளை

நடவடிக்கையின் போது இவள் லெப். கேணல் பாமாவின் குழுவில் ஒருத்தியாகக் கடற்கண்காணிப்பில் ஈடுபட்டிருந்தாள். அவளது நடவடிக்கைகள், பண்புகள், எந்தப் பொறுப்பையுமே அவளிடம் நம்பிக் கொடுக்கலாம் என்ற நம்பிக்கையை எல்லோரிடமும் ஏற்படுத்தி விட்டிருந்தன.

இயக்கத்தோடு இணைந்த பின்னர் ஒருமுறை இவள் விடுமுறையிலே வீடு சென்றிருந்தாள். தாயும் தந்தையும் சகோதரர்களும் காட்டிய பாசத்திலே நனைந்தவள்.

"நீங்களெல்லாரும் நல்லாப் படிக்கவேணும். படிச்ச முன்னுக்கு வரவேணும்", என்றே தன் சகோதரர்களிடம் சொன்னாளாம்.

"நான் காத்தோடை காத்தாப் போயிடுவேன் அம்மா."

என்று தாயிடம் சொன்னாளாம்.

எதற்காகத் தன் மகள் அப்படிச் சொன்னாள் என்பதைத் தன் மகளை இழந்த பின்னர்தான் அந்த அன்பான அம்மாவால் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது.

"பருந்திட்ட இருந்து தன்ர குஞ்சுகளைத் தாய்க் கோழி காக்கிறமாதிரி வேலணையிலிருந்து நான் பத்திரமாகக் கூட்டி வந்த பிள்ளை."

என்று சொல்லிச் சொல்லி அழுது களைத்துவிட்டாள் அம்மா. எப்படித் தன் மகளால் இப்படியொரு சாதனையைச் செய்ய முடிந்தது என்று தன்னிடமே கேட்டுக் கொள்கின்றாள் அவள். சொந்தவீடு, வாசல் காணிகளை வேலணையில் சிங்கள இராணுவத்திடம் இழந்து ஏதிலியாக நிற்கும் அவளால், இரவிலே வெளியே போகும்போது மகளுக்குத் துணைபோன அவளால், தன் மகளின் வீரத்தை ஆச்சரியத்துடன் தான் பார்க்க முடிந்தது.

கரும்புலித் தாக்குதலுக்கான பயிற்சியில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருந்த போது தன் தோழிகளிடம்,

"நான் நல்லூரில் திருவிழா நடக்கிற நேரந்தான் சாகவேணும். அப்பதான் திருவிழாவிலே அம்மா கச்சான் வித்து வந்த காச இருக்கும். அந்தக் காச இருந்தாத்தான் என்றை நினைவு நாளுக்கு வீட்டைப் போற பிள்ளைகளுக்கு (சகபெண் போராளிகளுக்கு) அம்மாவாலை சாப்பாடு குடுக்க ஏலும்." என்று அடிக்கடி சொல்வாளாம். அவளின் தோழிகள் ஒவ்வொருவரின் மனத்திலும் அங்கயற்கண்ணியின் இந்த வசனம் கல்லிலே செதுக்கியது போலத் தெளிவாகப் பதிவாகியிருக்கின்றது. எத்தனை தரம்

கேட்டாலும் அவர்கள் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்கின்றார்கள்.

எல்லாம் தயார்.

கடற்புலிகள் மகளிர் படையணியின் சிறப்புத் தளபதி லேப்.கேணல் நளாயினி அவர்கள் அங்கயற்கண்ணியிடம்,

“என்னம்மா ஏதாவது சொல்ல நினைக்கிறாயா?” என்று கேட்டார்.

தயக்கமில்லாமல் மிகத் தெளிவாக அங்கயற்கண்ணியிடமிருந்து பதில் வந்தது.

“உங்கட அன்பும், அண்ணையின்ற (தலைவரின்) அன்பும் எப்பவும் எனக்கு இருக்க வேணும்.”

தாயை நேசிப்பதையும் விட அதற்கும் மேலாகத் தலைவரையும், தன்னை வளர்த்துவிட்ட பொறுப்பாளர்களையும், தாயகத்தையும் நேசிப்பவர்கள் தான் கரும்புலிகள்.

அங்கயற்கண்ணியைக் கடற்கரை வரை சிலர் வழியனுப்ப, அதன் பின்னரும் விடாது சில போராளிகள் அவளுடனேயே நீந்தி ஒரு குறிப்பிட்ட தூரம் வரை வழியனுப்ப, அதன் பின்னரும் இலக்கிலிருந்து ஒரு குறிப்பிட்ட தொலைவு வரை வந்து பிரியாவிடை கொடுத்தனர் சக போராளிகள்.

“இலக்கை அடிக்காம நான் திரும்பமாட்டேன்.”

என்று சொல்லி விட்டு அங்கயற்கண்ணி விடைபெற்றாள். தூரத்தே அவளது அசைவுகள் தெரியும் வரை அதன் பின்னரும் கண்கள் வலிக்க வெறும் அலைகளை உற்றுப் பார்த்துக்கொண்டேயிருந்து விட்டு ஏனையவர்கள் திரும்பினார்கள்.

1994-08-16 அதிகாலை 12.35 மணியளவில், காத்துக் கொண்டிருந்த போராளிகளின் செவியில் பெரும் அதிர்வு எத்தனையோ மைல்களுக்கு அப்பால் உறங்கிக் கொண்டிருந்த மக்களின் செவிகளிலே கூட அந்த ஓசை கேட்டதென்றால் காங்கேசன்துறையில் நின்றிருந்த இராணுவத்தினரைப் பற்றிச் சொல்லவா வேண்டும்?

எல்லோருக்குமே பரபரப்பு.

தமது கனவுக் கோட்டைகளில் ஒன்று தகர்ந்ததால் சிறீலங்கா இராணுவத் தலைமை பரபரப்படைந்தது.

“ஆர் பெத்த பிள்ளையோ? எப்பதான் எங்களுக்கும் பிள்ளையாருக்கும் விடியப்போகுதோ?” என்ற ஆதங்கத்துடன் கண்கள் கலங்கியவாறு சுவரோடு சாய்ந்து அமர்ந்து விடியும்வரை விழித்திருந்தவர்களுமாய் மக்கள் பரபரப்படைந்தனர்.

“ரைட். கட்டளைக் கப்பல் அவுட்.”

என்ற உற்சாகத்துடன் கூறிக்கொண்டாலும் அங்கயற்கண்ணி நினைவு எல்லோர் மனங்களிலும் மோதியது. போராளிகள் பரபரப்படைந்தனர்.

சீறியெழுந்த அலையை அந்த இருட்டிலேயே மீண்டும் மீண்டும் உற்றுப் பார்த்தார்கள்.

“என்னோடு கலந்து விட்ட என் மகளை எதற்காக நீங்கள் வீணாகத் தேடுகின்றீர்கள்?”

என்று தம்மைப் பார்த்துக் கேட்பது போன்ற ஆர்ப்பரித்த கடலைப் பார்த்து, “ஏன் நாங்களெல்லாம் உனக்குப் பிள்ளையள் இல்லையோ? ஏன் எங்களை மட்டும் விட்டிருக்கிறாய்?”

என்று மனதுக்குள் கோபப்பட்டுக் கொண்டார்கள். ஆனால் அடுத்த நிமிடமே கோபம் மாறி ‘எங்கள் தோழிகள், தோழர்களையெல்லாம் சுமக்கின்றவள் இவள்தானே’ என்ற எண்ணமே மேலோங்கியது.

அங்கயற்கண்ணியின் நினைவு பாரமாய் அழுத்தக் கனத்த இதயங்களோடு திரும்பினார்கள். காங்கேசன்துறைக் கடற்பரப்பில் காற்றோடு கலந்த அங்கயற்கண்ணி ஒவ்வொரு போராளியினது குருதிச் சுற்றோட்டத்துடனும் கலந்து கொண்டாள்.

ஆழ் மனத்திலே அழுத்தமாகப் பதிந்து கொண்டாள். இன்னும் இன்னும் கோடிக்கணக்கான நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்னரும் பேசப்படப் போகும் வரலாறாக ஆளுள்.

தீவுப் பகுதியைக் கைப்பற்றும் நோக்கில் சிறீலங்கா இராணுவம் எடுத்த நடவடிக்கையின் ஒரு கட்டமாக வேலணையை ஆக்கிரமிக்க முயன்றபோது, தாய்க்கோழி தன் குஞ்சுகளைப் பருந்திடமிருந்து பாதுகாக்க வேண்டித் தன் சிறகுகளை விரித்துக் குஞ்சுகளை மூடிக்கொண்டது. இன்று அந்தக் குஞ்சு பருந்தின் காலொன்றையே முறித்துப்போட்டுவிட்டது.

இந்திய வல்லாதிக்கத்தினால் கேணல் கிட்டு அவர்களும் அவரின் தோழர்களும் வீரச் சாவைத் தழுவிக் கொண்ட நாளில் தன்னை விடுதலைப்புலியாக்கியவள் தன்னையும் சரித்திரமாக்கினாள்.

தியாக தீபம் திலீபன்

பழ. ஷநடுமாறன்

இந்திய - இலங்கை உடன்படிக்கை கையெழுத் தாகி அதனைத் தொடர்ந்து இந்திய அமைதிப் படை இலங்கையின் வடக்கு -கிழக்குப் பகுதி களுக்குச் சென்றபின்பு அங்கிருந்து வந்த செய்திகள் கவலை அளிப்பனவாக இருந்தன.

இந்திய அமைதிப்படை இலங்கையில் அடி யெடுத்து வைத்த பொழுது, ஈழத் தமிழர்கள் ஆரத்தியெடுத்து, திலகமிட்டு, மாலைசூட்டி, ஆரவாரத்துடனும் அளவில்லாத மகிழ்ச்சியுடனும் அதனை வரவேற்றார்கள். சிங்கள வல்லரசுக்கர் களின் பிடியிலிருந்து தங்களைக் காக்க வந்திருக்கும் இரட்சகர்களாக இந்திய அமைதிப்படையை ஈழத் தமிழர்கள் கருதினார்கள். இந்தியாவின் மீதும், இந்தியப் பிரதமர் இராஜீவ் காந்தியின் மீதும் அவர்கள் கொண்டிருந்த நம்பிக்கையும், மரியாதையும் இமயம் போல் உயர்ந்து நின்றனர். ஆனால், ஒன்றரை மாத காலத்திற்குள் அந்த நம்பிக்கையும் மரியாதையும் அதல பாதாளத் திற்குச் சரிந்து விட்டன. எதிர்பார்த்ததைவிட மிகக் குறுகிய காலத்திலேயே இராஜீவ் - ஜெய

வர்த்தனா உடன் படிக்கை உடைந்து நொறுங்கத் தொடங்கி விட்டது என்பதை ஈழத்திலிருந்து வந்த செய்திகள் நிரூபித்தன. ஆனால், இந்திய வானொலியும், தொலைக் காட்சியும், சில பத்திரிகைகளும் அப்பட்டமான பொய்ப் பிரச்சாரத்தைத் தொடர்ந்து நடத்தி வந்தன.

1987- ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 3-ஆம் வாரத்தில் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத் தலைவர் பிரபாகரன் அவர்களிடமிருந்து எனக்கு ஓர் அவசர அழைப்பு வந்தது. உடனடியாகப் புறப்படவேண்டுமெனச் செய்தி கொண்டு வந்த புலிகள் அவசரப்படுத்தினார்கள். செப்டம்பர் 22-ஆம் நாளன்று மாலையில் வழக்கம்போல மீன்பிடிப் படகில் என்னை விடுதலைப்புலிகள் அழைத்துச் சென்றார்கள். அன்றிரவு 8 மணியளவில் நெடுந்தீவு போய்ச் சேர்ந்தோம். நெடுந்தீவின் கரையை நாங்கள் நெருங்கிக் கொண்டிருந்த பொழுது ஒலிபெருக்கியில் யாரோ பேசுவது கேட்டது. உற்றுக் கவனித்த பொழுது, அஃது என் அருமை நண்பர் உணர்ச்சிக் கவிஞர் காசி ஆனந்தன் அவர்கள் குரலாக இருக்கக் கண்டு மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைந்தேன். கரையிறங்கியதும் காசி ஆனந்தன், திரு. யோகி ஆகியோர் சொற்பொழிவாற்றும் பொதுக் கூட்டம் அங்கு நடைபெற்றுக் கொண்டிருப்பதாகத் தோழர்கள் கூறினார்கள். கூட்டம் நடக்கும் இடத்திற்குச் செல்ல வேண்டுமென விரும்பினேன். தோழர்கள் அழைத்துச் சென்றார்கள். திரளான மக்கள் கூடியிருந்த அக்கூட்டத்தில் கவிஞர் காசி ஆனந்தனும் யோகியும் இந்திய - இலங்கை உடன்படிக்கை குறித்து விளக்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். கூட்டம் முடிந்தபின்பு அவர்களைச் சந்தித்துப் பேசினேன். அன்றிரவு அங்கேயே தங்கினோம். மறுநாள் காலையில் மீண்டும் படகுமூலம் புறப்பட்டு புங்குநீவு வழியாக வேலணை வந்தோம். பின்பு அங்கிருந்து ஜீப் மூலம் யாழ்ப்பாணம் போய்ச் சேர்ந்தோம்.

விடுதலைப்புலிகளின் அலுவலகத்தில் பேராசிரியர் பாலசிங்கம், திலகர், விடுதலைப் புலிகளின் இயக்கத் துணைத்தலைவர் மாத்தையா ஆகியோரைச் சந்தித்தேன். சிறிது நேரத்தில் தம்பி பிரபாகரனும் அங்கு வந்து சேர்ந்தார். அங்குள்ள நிலவரங்களை அவரும் மற்றவர்களும் எனக்கு எடுத்துரைத்தார்கள்.

“அண்ணா! தீட்சித் தந்திரசாலியாக உள்ளார். வாக்குறுதிகளின்படி நடக்க மறுக்கிறார். எங்களை ஏமாற்றுவதற்குத் தொடர்ந்து முயற்சி செய்கிறார்.

இதுமட்டுமல்ல; எங்களுக்கு எதிராகத் துரோக இயக்கங்களை ஏவிவிட்டிருக்கிறார். இந்திய அமைதிப் படையிடம் நாங்கள் முறையிட்டோம். எந்தப்பயனும் இல்லை. துரோக இயக்கங்களுக்கு இந்திய அமைதிப்படை பாதுகாப்பளிக்கிறது. 22 தோழர்களை அவர்கள் படுகொலை செய்துள்ளார்கள். வடமராட்சியில் சிங்களவர்கள் நடத்திய தாக்குதலில் கூட நாங்கள் 7 தோழர்களைத் தான் இழந்தோம். ஆனால் இந்திய அமைதிப்படையை நம்பி எங்கள் ஆயுதங்களை ஒப்படைத்த பின்பு நிராயுத பாணிகளான எங்கள் தோழர்களை இந்திய அமைதிப்படையின் கண்முன்னாலேயே துரோகிகள் சுட்டுக் கொல்வதை எங்களால் எப்படிச் சகித்துக் கொள்ளமுடியும்? எங்களுக்கு ஆதரவாக இருக்கிறார்கள் என்ற ஒரே காரணத்திற்காகக் கிறித்துவப் பாதிரியார்களைக்கூடத் துரோகிகள் சுட்டுக் கொன்றுள்ளார்கள். எனவே தான் நாங்கள் எதிர் நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டிய நிலைக்கு ஆளானோம்” என்று வருத்தத்துடன் தம்பி பிரபாகரன் கூறினார்.

திலீபனின் உண்ணாநோன்பிணையொட்டி மக்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டுள்ள எழுச்சியை நேரில் காணவும், அவற்றை வெளியுலகத்திற்குத் தெரியப்படுத்தவும், இந்திய அமைதிப்படை உண்மையில் என்ன செய்கிறது என்பதை அறிந்து கொள்ளவுமே என்னை யாழ்ப்பாணம் வருமாறு ‘தம்பி’ அழைத்திருந்தார் என்பது எனக்குப் புலனாயிற்று.

இதன்பின்பு திலீபனைப் பார்க்க என்னை அழைத்துச் செல்லுமாறு மாத்தையாவிடம் தம்பி கூறினார். மாத்தையா, திலகர் ஆகியோருடன் திலீபனைப் பார்க்கச் சென்றேன். 1985 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர், நவம்பர் மாதங்களில் நான் தமிழீழத்தில் இரகசியச் சுற்றுப்பயணம் செய்தபொழுது என்னுடன் இருந்தவர்களில் திலீபனும் ஒருவர். இலட்சிய வெறியும், தியாக வேட்கையும் நிறைந்த இளைஞர் அவர். யாழ்ப் பல்கலைக்கழக மாணவர்களிடம் அவருக்கிருந்த செல்வாக்கினைப் பார்த்து நான் வியந்து இருக்கிறேன். யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் கந்தன் கோவில் முன்பாக உள்ள திடலில் அமைக்கப்பட்டிருந்த பந்தலில் ஆயிரக்கணக்கான தாய்மார்கள், குழந்தைகள் உட்பட ஏராளமான மக்கள் கவலை தோய்ந்த முகத்துடன் அமர்ந்திருந்தனர். அங்கிருந்த மேடையில் திலீபன் சோர்ந்து படுத்துக் கிடந்தார்.

9 நாட்களாக ஒரு சொட்டுத் தண்ணீர் கூட அருந்தாமல் உண்ணா நோன்பிருந்தமையால் திலீபன் மிகச் சோர்வாக இருந்தார். அவரை அந்த

நிலைமையில் பார்த்தபொழுது என் கண்கள் கலங்கின. நான் வந்திருப்பதை உரத்த குரலில் மாத்தையா, அவரிடம் கூறிய பொழுது திலீபனின் விழிகள் மின்னிப் பிரகாசித்தன. அவருடைய கைகளைப்பற்றி என்விழிகளில் ஒற்றிக் கொண்டேன். “திலீபன் உங்களுடைய தியாகம் உன்னதமானது, ஈடு இணையில்லாதது. 5 கோடித் தமிழர்களின் சார்பில் உங்கள் தியாகத்திற்குத் தலை வணங்கவே நான் வந்திருக்கிறேன். உங்களுடைய ஒப்பற்ற தியாகம் ஒரு பொழுதும் வீண் போகாது” என்று தழுதழுத்த குரலில் கூறினேன்.

என்னிடம் ஏதோ சொல்லுவதற்கு அவர் முயன்றார். அவர் வாயிலிருந்து ஒலி வெளிவர மறுத்தது. சற்றுத் திணறலுடன் அவர்

“அண்ணா! தலைவரை இறுக்கமாக இருக்கச் சொல்லுங்கள், உறுதியாக இந்தப் போராட்டத்தை முன்நடத்திச் செல்லச் சொல்லுங்கள். மக்கள் விழிப்புற்று விட்டார்கள்.” என்று கூறிய பொழுது அந்த வீரத்திருமுகத்தில் தோன்றிய ஒளியை என்னால் என்றும் மறக்க இயலாது.

மக்களிடமும், தம் தலைவர் பிரபாகரனிடமும் அவருக்கு அளவுகடந்த நம்பிக்கை இருந்தது. மரணப்படுக்கையிலும் மனவுறுதி குன்றாத

அவருடைய நிலை என்னை நெகிழ வைத்தது. தொடர்ந்து மூன்று நாட்கள் காலையிலும், மாலையிலும் சென்று திலீபனைப் பார்த்தேன். என்னுடன் பேசிய மறுநாளே அவர் நினைவை இழந்துவிட்டார். மரண வாயிலில் அந்த ‘மாவீரன்’ மெல்ல மெல்ல நுழைந்து கொண்டிருந்தான் என்பது நன்றாகத் தெரிந்தது.

திலீபனின் உண்ணா நோன்பினை யொட்டித் தமிழீழம் கொந்தளித்தது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்தும் மக்கள் அலையலையாக உண்ணா நோன்புத்திடலை நோக்கி வந்த வண்ணமிருந்தனர். எல்லா விடங்களிலும் ஊர்வலங்களும், ஆர்ப்பாட்டங்களும், மறியல் போராட்டங்களும், உண்ணா நோன்புப் போராட்டங்களும் நடந்த வண்ணமிருந்தன. யாழ் நகரம் எரிமலை கொதிப்பது போலக் கொதித்துக் கொண்டிருந்தது. செப்டம்பர் 25ஆம் நாள் கிட்டத்தட்ட ஓர் இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட மாணவர்கள் ஒன்று திரண்டு திலீபனின் உண்ணா நோன்புக்கு ஆதரவாக மிகப்பெரிய ஊர்வலம் ஒன்றை நடத்தினார்கள். யாழ்நகரத்தின் வீதிகளைக் குலுங்க வைத்த இந்த ஊர்வலம் இந்திய அமைதிப் படையிருந்த யாழ்க் கோட்டையைச் சுற்றி

**உலகத் தமிழர் பேரமைப்பு 7ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழாவும்
ஈழத்தமிழர் வாழ்வுரிமைக்கான உலகத் தமிழர் மாநாடும்
இனிதே நடந்தேற வாழ்த்துகிறோம்**

டாக்டர். சி.மா. பாலதண்டாயுதம்

சிறப்புத் தலைவர்

பன்னீர் செல்வம்
தலைவர்

சி. உமாபதி
செயலர்

செந்தில்குமார்
பொருளாளர்

விழுப்புரம் தமிழ்ச் சங்கம்

விழுப்புரம் - 605 602.

செல்: 9843083918

வளைத்து முற்றுக்கொட்டி யாழ்க்கோட்டைக்கு முன்னால் மாணவர்கள் நடத்திய இந்த ஆர்ப்பாட்டத்தைப் பார்த்தபொழுது பிரஞ்சுப் புரட்சியின் பொழுது பாஸ்டில் சிறையைச் சுற்றி வளைத்துப் பிரஞ்சு மக்கள் நடத்திய ஆர்ப்பாட்டம்தான்என் நினைவுக்கு வந்தது. ஊர்வலம் வந்த மாணவர்கள் உணர்ச்சி வசமான முழக்கங்களை எழுப்பினார்கள். அந்த முழக்கங்களில் இந்திய எதிர்ப்புணர்வு பளிச்சிட்டது.

எது நடைபெறவேண்டுமென ஜெயவர்த்தனா விரும்பினாரோ அது நடைபெறுவதை நான் பார்த்தேன். இந்திய அரசுக்கும் - ஈழத் தமிழருக்கு மிடையே மோதல் உருவாக வேண்டுமென்று ஜெயவர்த்தனா விரும்பினார். அதற்காக எவ்வளவோ சூழ்ச்சி செய்தார். அவருடைய விருப்பத்தினை இந்திய அதிகாரிகள் செம்மையாக நிறைவேற்றினார்கள். இந்திய அதிகாரிகளின் தவறான அணுகு முறையின் விளைவாக இந்திய எதிர்ப்புணர்வு ஈழ மக்களிடையே கொழுந்து விட்டெரிந்தது.

குறிப்பாகத் தாய்மார்களிடம் இந்த உணர்வு மேலோங்கி இருந்ததை நான் பார்த்தேன். திலீபனின் உண்ணாநோன்புக்கு ஆதரவு தெரிவித்து யாழ் - அரசுச் செயலகத்திற்கு முன்னால் ஏராளமான பெண்கள் மறியல் போராட்டம் நடத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களை நான் சந்தித்துப் பேசினேன். அத்தாய்மார்கள் கூறிய செய்திகள் என்னை அதிரவைத்தன.

நான் அப்பெண்களைச் சந்திப்பதற்கு ஒரு மணி நேரத்திற்கு முன்னால் அந்த வழியாகச் சென்ற இந்திய அமைதிப்படை அதிகாரிகள் வண்டியை நிறுத்தி அப்பெண்களிடம் என்ன நடக்கின்றதென விசாரித்திருக்கிறார்கள். தமிழ் தெரியாத அந்த அதிகாரிகள் இந்தியிலும், ஆங்கிலத்திலுமாக “மறியல் போராட்டம் நடத்துவதற்கு எவ்வளவு பணம் கொடுத்தார்கள்?” என்று கேட்டார்களாம். அதனைக் கேட்ட அத்தாய் மார்கள் கொதித்தமுந்தவுடன் ஊர்தியை எடுத்துக் கொண்டு அமைதிப் படை அதிகாரிகள் பறந்து விட்டார்கள்.

ஒரு நடுவயதுப் பெண்மணி என்னிடம் “நாங்கள் பணம் வாங்கிக்கொண்டு மறியலுக்கு வந்தோம் என்று ஏளனமாகப் பேசுகிறார்கள். எந்த இந்தியாவை நாங்கள் மனமார நம்பியிருந்தோமோ அந்த இந்தியாவைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளே இப்படிப் பேசுவது வெந்த புண்ணில் வேல் பாய்ச்சுவது போல இருக்கிறது. சிங்களவர்களின் கொடுமை

யிலிருந்து எங்களை மீட்க இந்தியாவின் உதவியை நாங்கள் நாடினோம். தும்மலுக்கு மருந்து சாப்பிட்டு இருமலை வரவழைத்தது போல எங்கள் நிலைமை ஆகி விட்டது” என்று மிகக் கோபமாகக் கூறினார்.

இன்னொரு பெண்மணி “சிங்கள இராணுவத்தை எதிர்த்து நாங்கள் போராடிச் சொல்லமுடியாத துயரங்களை அநுபவித்த வேளையில் இந்தியாவில் பாதுகாப்பாக சுகமாக இருந்த சில இயக்கங்கள் இப்பொழுது திடீரென இங்கேவந்திருக்கின்றார்கள். இவர்களை இந்திய அமைதிப் படையினர்தாம் கொண்டு வந்து இறக்கியிருக்கிறார்கள்” என்று மற்றுமோர் உண்மையைச் சொன்னார்.

“எந்த ஆதாரத்தைக் கொண்டு இப்படிச் சொல்லுகிறீர்கள்?” என்று நான் கேட்டேன்.

“யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள இந்திய அமைதிப் படை முகாம் முன் நாங்கள் ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தியபொழுது இந்த இயக்கங்களைச் சேர்ந்த இளைஞர்கள் உள்ளே இருப்பதைப் பார்த்தோம். அவர்களைக் கண்டவுடன் எங்கள் ஆத்திரம் மேலும் அதிகரித்தது. அவர்களை எதிர்த்து முழக்கமிட்டோம். இந்திய அதிகாரிகள் எங்களைச் சமாதானப்படுத்த முயற்சித்தார்கள்.”

“இந்தத் துரோகிகளை எதற்காக உள்ளே வைத்திருக்கிறீர்கள்?” என்று நாங்கள் கேட்டோம்.

அவர்கள் ஒரேயடியாக உண்மையை மறைத்து “அவர்களெல்லாம் இந்தியர்கள்” என்று சொன்னார்கள்.

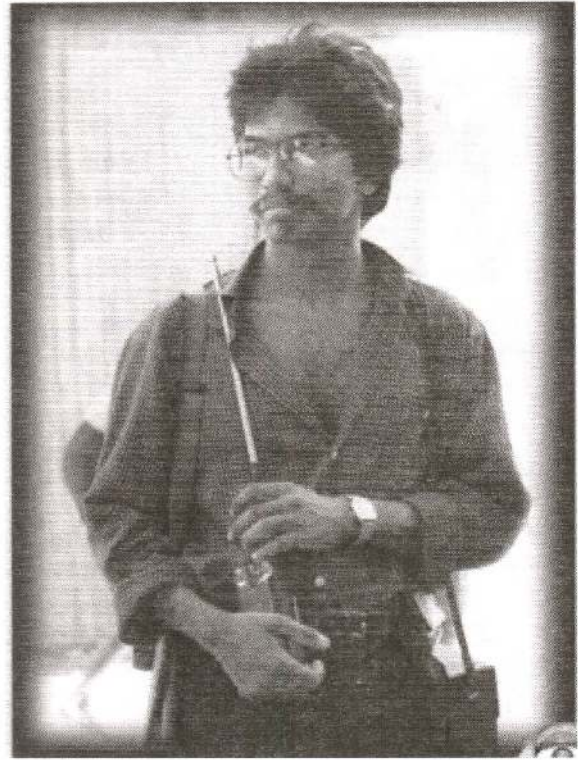
“எங்கள் இளைஞர்களை எங்களுக்கு அடையாளம் தெரியாதா?” என்று நாங்கள் கேட்ட பொழுது அதிகாரிகள் மௌனம் சாதித்து விட்டார்கள். இரவு நேரங்களில் இந்தச் சமூக விரோத இயக்கங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்திய அமைதிப்படை முகாம்களிலிருந்து ஆயுதங்களுடன் வெளியே வந்து வீடுகளில் புகுந்து கொள்ளையடிக்கிறார்கள். விடுதலைப் புலிகளைக் கொல்லவும், அவர்களுக்கு ஆதரவாக உள்ள மக்களை மிரட்டவும் இவர்களை இந்தியா பயன்படுத்துகிறது. இது நியாயமா? என்று அந்தப் பெண்மணி ஆவேசமாகக் கேட்டார்.

இன்னொரு வயதான பெண்மணி துயரம் தோய்ந்த குரலில் “நாங்கள் கொழும்புவானொலியை ஒரு பொழுதும் கேட்பதில்லை. காரணம் அஃது எங்களுக்கு எதிரான செய்திகளையே கூறும். ஆதலால் நாங்கள் இந்திய வானொலியைக் கேட்பது வழக்கம். இப்பொழுது இந்திய

வானொலியின் போக்கு கொழும்பு வானொலியைவிட மோசமாகி விட்டது. எங்கள் போராட்டத்தைப் பற்றி முற்றிலும் பொய்யான செய்திகளையே இந்திய வானொலி ஒலி பரப்புகிறது” என்று கூறிவிட்டு அந்தப் பெண்மணி ஒரு கதையைப் சொன்னார்.

“ஒரு மரத்தில் சிறிதும் - பெரிதுமாகப் பல மணிகள் கட்டப்பட்டிருந்தன. அந்தமரத்தின் அடியில் நின்று யாராவது ஒருவர் சிறு பொய்யைச் சொன்னால் சிறிய மணி அடிக்கும். பெரிய பொய்யைச் சொன்னால் பெரிய மணி அடிக்கும். ஒருநாள் திடீரென்று அந்த மரத்தில் உள்ள அனைத்து மணிகளும் ஒலித்தன. என்னவென்று பார்த்தால் இந்திய வானொலியில் செய்தி ஒலி பரப்பாசிக் கொண்டிருந்தது” என்று அவர் கூறி முடித்த பொழுது சுற்றிலுமிருந்தவர்கள் சிரித்தனர். நானும் சிரித்துக் கொண்டேன்.

பிரபாகரன் பிறந்த ஊரான வல்வெட்டித்துறைக்கு நான் சென்றிருந்தபொழுது தாய்மார்கள் உட்பட ஏராளமான மக்கள் உண்ணா நோன்பு நோற்றுக் கொண்டிருந்தனர். உடுப்பிட்டியைச் சேர்ந்த அதில்லையம்பலம் உட்பட ஐவர் சாகும் வரை உண்ணா நோன்பு இருந்தனர். அவர்களைச் சந்தித்து நான் பேசினேன். இவர்கள் தமிழர்

விடுதலைக் கூட்டணியைச் சேர்ந்தவர்கள். அதன் பின்பு காங்கேயன் துறையில் நடைபெற்ற மாபெரும் பொதுக்கூட்டத்தில் நானும் பேசினேன். அந்தக் கூட்டத்தில் பேசியவர்களுள் என்னைத் தவிர, எஞ்சிய ஐவரும் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியில் முக்கிய பொறுப்புகளை வகித்தவர்கள். தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் ஒழுங்கு நடவடிக்கைக்குழுத் தலைவரான குமரகுரு, தெல்லிப்பளை பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத் தலைவர் சிவமகராஜா, கருணாகரசிவம், வைரமுத்து, கவிஞர் காசி ஆனந்தன் ஆகிய அனைவருமே ஒரு காலத்தில் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியில் முக்கியமான பங்கு வகித்தவர்கள். இப்பொழுது இவர்கள் அனைருமே விடுதலைப் புலிகளின் தீவிர ஆதரவாளர்களாக உள்ளனர். திலீபனின் உண்ணா விரதப் போராட்டத்தை ஆதரித்தும், இந்திய - இலங்கை உடன்படிக்கையை எதிர்த்தும் இவர்கள் அந்தக் கூட்டத்தில் முழங்கினார்கள். இது காங்கேயன் துறையின் வரலாறு காணாத பொதுக் கூட்டம் என்று என்னிடம் கூறினார்கள். திலீபனின் உண்ணா நோன்புப் போராட்டம் விடுதலைப் புலிகளின் தூண்டுதலினால் நடைபெற்ற போராட்டம் அல்ல. அது தமிழீழ மக்களின் இயற்கையான ஒன்றுப்பட்ட போராட்டம் என்பதைத் தான் மேலே கண்ட நிகழ்ச்சிகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

திலீபனின் போராட்டம் உண்மையில்

**சகதி, மதச் சகதியில்
உழுன்று கிகண்டிருக்கும்
தமிழனை மனிதனாக மாற்றி
ஓரணியில் திரட்டித்
தமிழ்த் தேசியத்தை நிறுவ
ஓயாது முயல்வோம்!**

**விழித்தெழு
இளைஞர் இயக்கம்
மும்பை**

ஆழ்கடலில் .. நீரை நெருப்பாக்கினாள்

ஈழப் பெண் புலி

- ஓவியர் பரதன்

இந்தியாவுக்கு எதிரான போராட்டம் அல்ல இராஜீவ் - ஜெயவர்த்தனா உடன்படிக்கையை விடுதலைப்புலிகள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. எனினும் இந்தியாவுக்கு எதிரான ஒரு நிலை எடுக்கவும், அவர்கள் விரும்பவில்லை. இந்த உடன்படிக்கை அவர்களுக்கு முழுமையான திருப்தியளிக்கவில்லை என்பதுதான் உண்மையான நிலையாகும். இந்த உடன்படிக்கையை ஏற்காவிடினும், இதனை நிறைவேற்ற இந்திய அரசுக்குத் தாங்கள் ஒத்துழைப்பு அளிப்பதாக ஒப்புக்கொண்டு அதன்படித் தங்கள் ஆயுதங்களையும் இந்திய அமைதிப்படையிடம் ஒப்படைத்தார்கள். தமிழீழ மக்களின் பாதுகாப்பை இனி இந்திய அமைதிப்படை பார்த்துக் கொள்ளும் என்றும் அவர்கள் நம்பினார்கள்.

ஆனால், உண்மையில் நடந்தது என்ன? இந்த அரைகுறை உடன்படிக்கையைக் கூட ஜெயவர்த்தனா முழுமையாகச் செயற்படுத்தவில்லை.

1. அவசரநிலையை அவர் நீக்கவில்லை.
2. தமிழ் அரசியல் கைதிகளை முழுமையாக விடுவிக்கவில்லை.
3. தமிழர் பகுதிகளில் விரைவாகச் சிங்களவர்கள் குடியேற்றப்படுகிறார்கள்.
4. தங்கள் சொந்த வதிவிடங்களுக்குத் தமிழ் அகதிகள் திரும்பமுடியவில்லை. அவர்களைச் சிங்கள இராணுவம் விரட்டியடிக்கிறது.
5. சிங்கள ஊர்க்காவல் படையிடமிருந்து ஆயுதங்களைத் திரும்பப் பெறவில்லை.
6. இடைக்கால அரசு அமைவதற்குமுன் தமிழ்ப் பகுதிகளில் சிங்களக் காவல் நிலையங்களைத் திறக்க முயற்சி நடைபெறுகிறது.
7. சமூக விரோத இயக்கங்களுக்கு இந்திய அதிகாரிகள் ஊக்கமளிக்கிறார்கள்.
8. இடைக்கால அரசு அமைவதற்கு முன்னால் அவசர அவசரமாக நிவாரணப் பணிகளை மேற்கொள்ளுகிறார்கள்.
9. தமிழ்ப் பகுதிகளிலிருந்து சிங்கள இராணுவ முகாம்கள் அகற்றப்படவில்லை.
10. இந்திய வானொலியிலும், தொலைக் காட்சியிலும் தொடர்ந்து விடுதலைப்புலிகளுக்கு எதிரான அவதூறுப் பிரச்சாரம் மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

இவற்றின் விளைவாகத் தான் விடுதலைப்புலிகளுக்கும், இந்திய அதிகாரிகளுக்கும் இடையே மனக்கசப்பு உருவாகியது. திலீபனின் உண்ணா

விரதம் திடீரென்று ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சி அல்ல. ஒன்றரைமாத காலமாகத் தமிழீழ மக்களிடம் இந்த உடன்படிக்கை குறித்து நம்பிக்கை ஏற்படுத்துவதற்குப் பதிலாக அவர்களின் ஐயத்தை மேலும் மேலும் அதிகரிக்கும் வகையிலும், ஆத்திரமூட்டும் வகையிலும் இந்திய அதிகாரிகளின் போக்கு அமைந்துவிட்டது. சிங்களவரைத் திருப்திப்படுத்தித் திரிகோணமலையில் சில சலுகைகளைப் பெறுவதற்காக இந்தியா தமிழர்களைப் பலிகொடுத்துவிட்டது என்ற எண்ணம் வலுப்பெறும் வகையில் இந்திய அதிகாரிகள் நடந்து கொண்டார்கள். உடன்படிக்கையை ஏற்கும்படித் தமிழர்களை வலியுறுத்தும் இந்திய அதிகாரிகள் இந்த உடன்படிக்கையின் பல அம்சங்களை ஜெயவர்த்தனா அப்பட்டமாக மீறியபொழுது அதைக் கண்டும் காணாதவர் போல இருந்தார்கள். சிங்கள இராணுவ உதவியுடன் திரிகோணமலையிலும், மட்டக்களப்பிலும் பல்லாயிரக்கணக்கான சிங்களவர்கள் குடியேற்றப்பட்ட பொழுது அதைத் தடுக்க இந்திய அதிகாரிகள் எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை.

அமைதி திரும்பிவிட்டதென நம்பித் தங்கள் சொந்த ஊர்களுக்குத் திரும்ப முயன்ற தமிழ் அகதிகளைச் சிங்கள இராணுவம் அடித்து விரட்டியபொழுது அதை ஏன் என்று கேட்க இந்திய அதிகாரிகள் முன்வரவில்லை.

தமிழ் அரசியல் கைதிகளை முழுமையாக விடுவிக்க ஜெயவர்த்தனா மறுத்த பொழுது அதிலும் இந்திய அதிகாரிகள் தலையிடவில்லை. மாறாக விடுதலைப்புலிகளிடம் இருந்து ஆயுதங்களைப் பறிப்பதிலும், சமூக விரோத இயக்கங்களை வளர்த்துவிடுவதிலும் இந்திய அதிகாரிகள் தீவிரகவனம் செலுத்தினார்கள். தாங்கள் சொன்னபடி கேட்கும் இயக்கங்களின் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட ஒரு பொம்மை இடைக்கால அரசை அமைத்துக் கொண்டு வைஸ்ராய் போன்ற நிலையில் இருந்து தமிழீழத்தை ஆள்வதற்கு இந்தியத் தூதுவர் தீட்சித் விரும்பினார்.

இந்த உடன்படிக்கை உருவானபின்பு கிட்டத்தட்ட அவர் தன்னை இந்தியாவின் வைஸ்ராய் போலவே காட்டிக் கொண்டார். அவருடைய இந்த ஆணவப் போக்கு நிலைமையை மேலும் சீர்கேடடைய வைத்தது. உடன்படிக்கையில் கூறப்பட்டுள்ள ஐந்து அம்சங்களையும் உடனடியாக நிறைவேற்றவேண்டுமென்று வற்புறுத்தியே திலீபன் உண்ணாவிரதம் இருந்தார். உடன்படிக்கையை எதிர்த்து அவர் உண்ணா விரதம் இருக்கவில்லை என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. மேற்கண்ட

ஐந்து அம்சங்களையும் நிறைவேற்றுமாறு ஜெயவர்த்தனாவை இந்தியா வற்புறுத்தியிருந்தாலே திலீபன் உண்ணா நோன்பு இருக்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்காது. இந்தக் குறைந்தபட்சக் கோரிக்கையைக் கூட நிறைவேற்றுவதில் தீட்சித் அக்கறை காட்டவில்லை.

1987 செப்டம்பர் 15ஆம் நாளன்று திலீபன் தனது உண்ணாநோன்பினைத் தொடங்கினார். அதற்கு இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு நிலைமையை விளக்கித் தம்பி பிரபாகரன் தீட்சித்திற்குக் கடிதம் எழுதினார். ஆனால், அதனைத் தீட்சித் அலட்சியம் செய்தார். திலீபன் உண்ணா நோன்பு தொடங்கிய ஐந்து நாட்களுக்குப் பின்பு செப்டம்பர் 19ஆம் நாளன்று இந்திய அமைதிப்படை அதிகாரி பிரிகேடியர் பெர்ணாண்டோ உண்ணா விரதப் பந்தலுக்கு வந்து விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத் துணைத் தலைவர் மாத்தையாவிடம் பேசினார். திலீபனின் உண்ணா நோன்பு பற்றிப் பேச வந்திருக்கிறார் என்று நினைத்த புலிகள் அவர் கூறியதைக் கேட்டு அதிர்ச்சியடைந்தார்கள். திலீபன் உண்ணா நோன்பு இருப்பதைப் பற்றிச் சிறிதும் கவலைப் படாமல் புலிகள் வைத்துள்ள ஆயுதங்களை ஒப்படைக்கும் படியும் அவர்கள் சிறைப் பிடித்து வைத்துள்ள சிங்களக் கைதிகளை

விடுவிக்கும் படியும் அவர் வலியுறுத்தினார். உண்ணா நோன்புப் பந்தலுக்கே வந்து அதைப் பற்றிப் பேசாமல் புலிகளை வம்புக்கிழுக்கும் தோரணையில் இந்திய அமைதிப்படை அதிகாரி நடந்து கொண்டார்.

திலீபனின் உண்ணாநோன்பு குறித்துத் தமிழக அமைச்சர் பண்டுட்டி இராமச்சந்திரன் அவர்களை விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தைச் சேர்ந்த திலகரும் மற்றவர்களும் சந்தித்துப் பேசி நிலைமைகளை எடுத்துரைத்த பொழுதும் அவரும் ஆணவமாக நடந்து கொண்டார். இந்தியப் பிரதமர் இராஜீவ் காந்தியின் நேரடிப் பிரதிநிதியாகத் தன்னை எண்ணிக் கொண்டு “திலீபனின் உண்ணா நோன்பினால் ஏற்படும் எந்த விளைவுகளையும் சந்திக்க பாரதம் தயாராக இருப்பதாக” அவர் கூறினார். அவரின் இந்த அறிக்கை தமிழீழ மக்கள் மத்தியில் ஆறாத புண்ணை ஏற்படுத்தியிருப்பதையும் நான் பார்த்தேன்.

செப்டம்பர் 20 ஆம் நாளன்று யாழ்ப்பாணம் வந்த இந்திய உதவித் தூதுவர் சென் “இந்திய - இலங்கை உடன்படிக்கைக்கு எதிராகவும், இந்திய அமைதிப்படைக்கு எதிராகவும் விடுதலைப் புலிகளின் இயக்கம் விசமத்தனமாகப் பிரச்சாரம் செய்கிறது. இத்தகைய உண்ணாநோன்புப் போராட்டங்களினால் இந்தியாவை நிர்ப்பந்திக்க முடியாது” என்று எச்சரித்தார். இந்தப் போராட்டம் இந்திய அரசுக்கு எதிரானது அல்லவென்றும் இந்திய - இலங்கை உடன்படிக்கையைச் சிங்கள அரசு திட்டமிட்டு மீறுவதற்கு எதிரான தென்றும் விடுதலைப்புலிகள் இயக்கத் தலைவர்கள் அவரிடம் எடுத்துக் கூறிய பொழுதும் கூட அவர் அதை ஏற்கவில்லை.

செப்டம்பர் 22ஆம் நாளன்று இந்திய அமைதிப்படைத் தலைவர் ஜெனரல் ஹர்கரத் சிங் மற்றும் டில்லியிலிருந்து வந்த பிரிகேடியர் இராகவன், விமானப்படை அதிகாரி ஜெயக்குமார், கப்பற்படை அதிகாரி அபயசந்தர் ஆகியோர் யாழ்ப்பாணம் வந்து விடுதலைப் புலி இயக்கத் தலைவர்களுடன் பேச்சு நடத்தினார்கள். இவர்களும் திலீபனின் உண்ணாநோன்பைப் பற்றிப் பேச வரவில்லை. சிங்களக் காவல் துறைக்குப் பதிலாக ‘இந்திய மத்திய ரிசர்வ் போலீசைக்’ கொண்டு வருவது பற்றியே பேசினார்கள்.

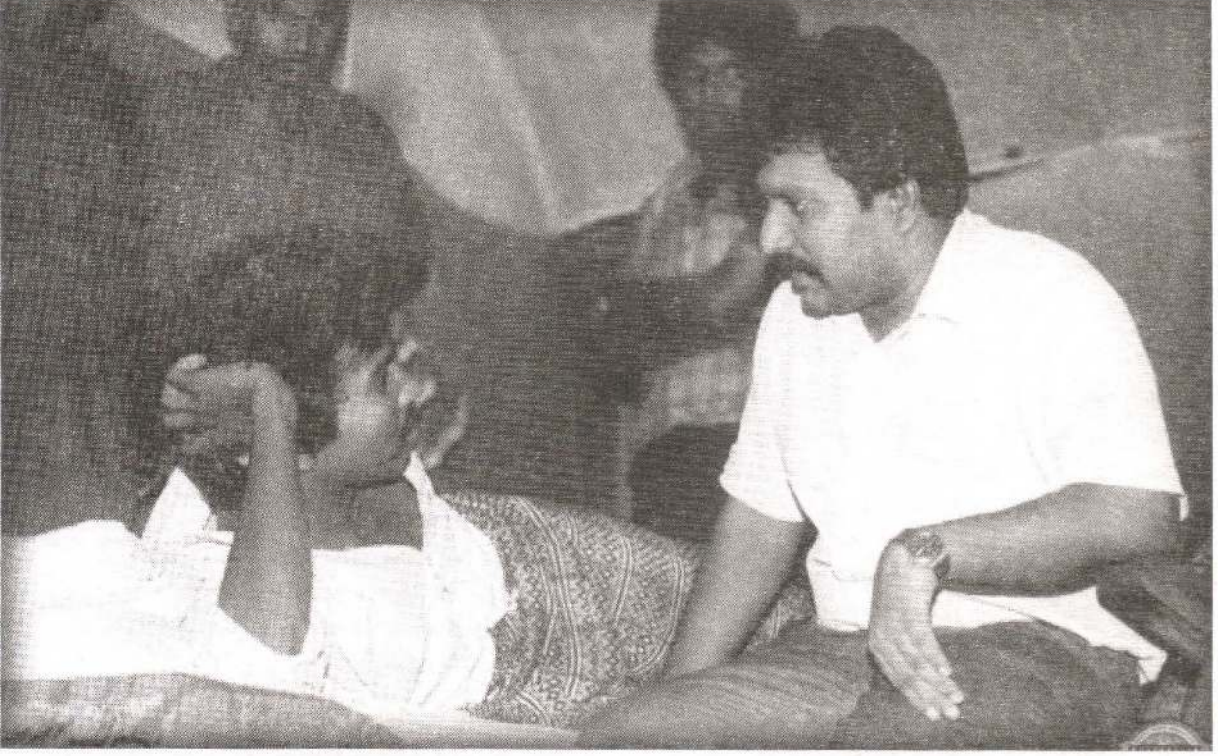
செப்டம்பர் 24ஆம் நாளன்று இந்தியத் தூதுவர் தீட்சித் யாழ்ப்பாணம் வந்து பிரபாக

**ஈழத்தமிழர் மகிழ்ச்சியாக வாழ்ந்திட,
தமிழீழம் மலர்ந்திட வாழ்த்துகிறோம்!**

**தமிழ் மக்கள் விரும்பி உண்ணும்
சைவ, அசைவ உணவு வகைகள்
குறைந்த செலவில் நிறைந்த உணவு**

**பி.வெ. பெருமாள்
சிறீ அம்மன் மெஸ்
தாராவி, மும்பை.**

ரனைச் சந்தித்தார். ஐந்து அம்சக் கோரிக்கை குறித்து எத்தகைய வாக்குறுதியும் அளிக்க அவர் ஆயத்தமாகவில்லை. இந்திய மற்றும் இலங்கை அரசுகளுடன் ஆலோசித்து 48 மணி நேரத்திற்குள் முடிவைத் தெரிவிப்பதாக அவர் கூறினார். “திலீபனை நேரில் சந்தித்துப் பேசுங்கள் நீங்கள் சொல்வதை திலீபன் ஒப்புக் கொண்டால் உண்ணாநோன்பை நிறுத்தலாம்” என்று பிரபாகரன் அழைத்த பொழுது வருவதற்கு அவர் மறுத்துவிட்டார்.

நார்வே, சுவீடன், பிரிட்டன், ஆஸ்திரேலியா ஆகிய நாடுகளின் தூதுவர்கள் யாழ்ப்பாணம் வந்து திலீபனைப் பார்த்துவிட்டுச் சென்றார்கள். ஆனால், யாழ்ப்பாணத்திற்கு இருமுறை வந்த தீட்சித் திலீபனைப் பார்ப்பது தனது கௌரவத்திற்கு ஏற்றதல்ல என்று எண்ணினார்.

திலீபன் உயிர்த்தியாகம் செய்த பின்பு அவசர அவசரமாக யாழ்ப்பாணம் வந்து ஐந்து அம்சக் கோரிக்கையை ஏற்பதாகவும், அவற்றை உடனே செயற்படுத்துவதாகவும் அறிவித்த தீட்சித் அதை முன்னதாகவே செய்திருப்பாரேயானால் திலீபனின் உயிரைக் காப்பாற்றி இருக்க முடியும். அவரின் அலட்சியப் போக்குத் தான் திலீபனின் உயிரைப் பறித்தது.

திலீபனின் உயிர்த்தியாகம் தமிழர்களின் உள்ளங்களில் ஆறாத புண்ணை ஏற்படுத்தி

விட்டது. யாழ்ப்பாணம் முழுவதிலும் திலீபனின் உடல் எடுத்துச் செல்லப்பட்ட பொழுது நானும் உடன்சென்றேன். கறுப்புக் கொடி ஏற்றாத வீடே இல்லை. “அப்பு! எங்க ராசா” எனக் கதறி அழாத தாய்மார்களே இல்லை. எங்கும் துக்கம்! எங்கும் துயரம்! சந்திக்குச் சந்தி வாழை மரங்களாலும் தென்னங் குருத்துகளாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டுத் திலீபனின் திருவுருவப்படம் காட்சி தந்தது. பகலிலும், இரவிலும், வெயிலிலும், மழையிலும் தங்கள் அருந்தவப் புதல்வனுக்கு அஞ்சலி செலுத்த வழி நெடுக அம்மக்கள் கண்ணீரோடும் கம்பலை யோடும் காத்திருந்தார்கள். இறுதிநாள் அஞ்சலிக் கூட்டத்தில் மூன்று இலட்சம் மக்களுக்கு மேல் திரண்டனர். அக்கூட்டத்தில் நானும் பேசினேன்.

திலீபனின் மரணமே தியாகத்தில் தோய்ந்த மரணமாகும். வாழும் பொழுது மட்டுமன்றிச் சாவுக்குப் பின்பும் அவனுடைய தியாகம் தொடர்ந்தது. இறந்தபின் தன்னுடலைப் புதைக்க வோ, எரிக்கவோ திலீபன் விரும்பவில்லை. அதனை யாழ்ப்பாண மருத்துவக் கல்லூரிக்குக் கொடுக்க வேண்டுமெனக் கூறியிருந்தார். எந்த யாழ்ப்பால்கலைக் கழக மாணவர்களுக்கு விழிப் புணர்வையூட்டத் திலீபன் தொண்டாற்றினானோ அதே யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக மருத்துவ மாணவர்களின் ஆராய்ச்சிக்குத் தன்னுடல் பயன்பட்டும் என நினைத்தார் திலீபன்.

மூன்று இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட மக்கள் கூடியிருந்த அந்த மாபெரும் கூட்டத்திற்கு நடுவே விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தின் துணைத்தலைவர் மாத்தையாவும் பிற தோழர்களும் திலீபனின் சவப்பெட்டியைத் தூக்கி வந்து மருத்துவக் கல்லூரிப் பேராசிரியர்களிடம் ஒப்படைத்த பொழுது கண்ணீர்விடாதவர்களே இல்லை. வாழ்விலும் சாவிலும் தியாக வரலாறு படைத்தான் திலீபன்.

திலீபனின் உயிர்த்தியாகம் உன்னதமானது. ஒப்புமைகூற முடியாதது. உலகில் ஒரு சொட்டுத் தண்ணீர்கூட அருந்தாமல் உண்ணா நோன்பு இருந்து உயிர் துறந்த முதல் மனிதன் திலீபன் ஆவான். காந்தியடிகளைத் தேசத் தந்தையாகக் கொண்டுள்ள இந்திய அரசு தனது மக்களுக்கு இழைத்த அநீதியைக் காந்திய வழியிலேயே உணர்த்துவதற்காகத் திலீபன் நடத்தியது ஓர் அற்புதமான போராட்டம். காந்தியடிகளின் உண்மையான சீடனாக அறவழியில் போராடித் திலீபன் உயிர் துறந்தான். ஆனால் காந்தி பிறந்த நாட்டின் அரசு அவன் இறப்பை அலட்சியம் செய்தது. அவதூறாகப் பிரச்சாரம் செய்தது. திலீபனின் உயிர்த் தியாகத்தின் மூலம் அவனுக்கு

முன் இந்திய அரசு அதல பாதாளத்துக்குத் தாழ்ந்து விட்டது.

திலீபனின் உயிர்த்தியாகம் உணர்த்தும் மகத்தான உண்மையினை இந்திய அரசு உணரவில்லை. விடுதலைப்புலிகள் ஆயுதப் போராட்டத்தில் நம்பிக்கை கொண்டவர்கள். தங்கள் போராட்டம் வெற்றி பெறுவதற்காகத் தமது உயிரையும் அர்ப்பணிக்கச் சபதம் செய்திருப்பவர்கள். பிரபாகரனிலிருந்து அனைத்து விடுதலைப் புலிகளும் இன்னமும் தங்கள் கழுத்தில் சயினைட் குப்பிகளை அணிந்து எந்த வேளையிலும் உயிர்த்தியாகத்திற்குத் தயாராகவே இருக்கிறார்கள் என்பதையும் இந்திய அரசு எண்ணிப் பார்க்கவில்லை. வடமராட்சியைப் பிடித்து விட்ட களிப்பில் சிங்களப்படை இருந்தபொழுது நெல்லியடி என்ற இடத்தில் ஒரு பள்ளிக் கூடக் கட்டடத்தில் அமைந்திருந்த சிங்கள இராணுவ முகாமை மில்லர் என்ற வீர இளைஞன் அடியோடு தகர்த்தெறிந்தான்.

மில்லர் புரிந்தது மறத்தியாகம். திலீபன் புரிந்தது அறத்தியாகம்.

மில்லரும் - திலீபனும் தங்கள் இறப்பு உறுதி என்பதை உணர்ந்த நிலையிலேயே கொஞ்சமும் கலங்காமல் தங்கள் கடமையைச் செய்து, சாவை அனைத்துக் கொண்டார்கள்.

மில்லர் போன்ற மறத்தியாகிகளையும், திலீபன் போன்ற அறத்தியாகிகளையும் உருவாக்கும் வல்லமை பெற்ற வீரத் தளபதி யாகப் பிரபாகரன் விளங்குகிறார்.

தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் இயக்கம் ஆயிரக் கணக்கான மில்லர்களையும், ஆயிரக் கணக்கான திலீபன்களையும் கொண்டது. இந்த உண்மையை இந்தியா புரிந்து கொள்ள மறுத்தது.

தமிழீழ மக்களின் பேராதரவைப் பெற்ற இயக்கம் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் என்பதையும், அவர்களின் ஈடு இணையில்லாத தேசியத் தலைவர் பிரபாகரன் என்பதையும் திலீபனின் உன்னதமான தியாகமும், அதனையொட்டிய தமிழீழ மக்களின் எழுச்சியும் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டியும் கூட அன்றைய இந்தியப் பிரதமர் இராஜீவ் அவற்றை உணராமல் ஆணவத்துடன் செயற் பட்டதின் பலனாக வேண்டாத விளைவுகள் ஏற்பட்டன.

தமிழீழம் சிவக்கிறது - பக்.3-15

உலகத் தமிழர் பேரமைப்பு
7ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழாவும் ஈழத்தமிழர்
வாழ்வுரிமைக்கான உலகத் தமிழர் மாநாடும்
இனிதே நடந்தேற வாழ்த்துக்களோம்

எளிய தவணை முறையிலும் உடனடிப் பணம்
 செலுத்தியும் LG • SHARP • ONIDA • SAMSUNG
 VIDEOCON • GODREJ • WHIRLPOOL
 போன்ற முன்னணி நிறுவனங்களின்
 • T.V. • FRIDGE • WASHING MACHINE • MIXER
 • WET GRINDER • DVD PLAYER

ஆகியவற்றை நேரீய விலையில்
வாங்கிட நம்பிக்கையான நிறுவனம்

Jaya Priya Radios
 Balaji Nagar, 90 Feet Road,
 Dharavi, Mumbai-400 017.
 Phone : 24075573 / 24040946.

உலகத் தமிழர் பேரமைப்பு 7ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழாவும்
ஈழத்தமிழர் வாழ்வுரிமைக்கான
உலகத் தமிழர் மாநாடும்
இனிதே நடந்தேற வாழ்த்தும்

தமிழ். இராவணன், க.மு. கல்.இ.

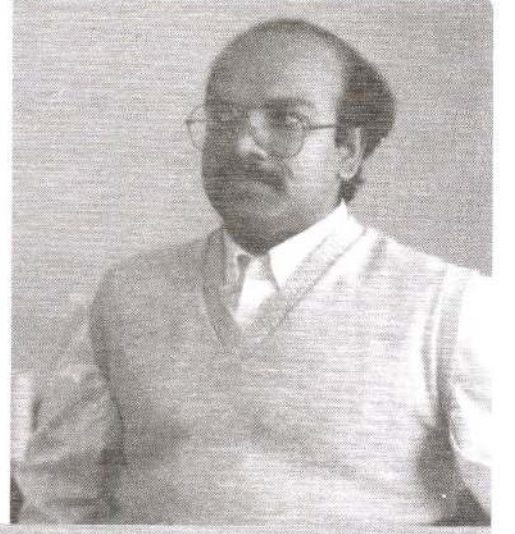
மேலாளர், தலைமையாசிரியர்,
தந்தை பெரியார் பள்ளி,
நயினார் பாளையம் - 606 301.
விழுப்புரம் மாவட்டம்

உலகத் தமிழர் பேரமைப்பு 7ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழாவும்
ஈழத்தமிழர் வாழ்வுரிமைக்கான
உலகத் தமிழர் மாநாடும்
இனிதே நடந்தேற வாழ்த்தும்

ஆர். பார்த்திபன்
நேஷனல் ஸ்டீல் கம்பெனி

சென்னை நெடுஞ்சாலை,
கள்ளக்குறிச்சி-606 202.
தொலைபேசி : 04151 223 391
கைப்பேசி: 94437 00329, 99658 86633

காவிய நாயகன் கிட்டு

பழ. ஷ்டுமாறன்

த்யாகமே அணியாகப் பூண்ட மானமறவன் திலீபனின் உன்னதமான உயிர்த்தியாக நிகழ்ச்சியில் தொடங்கிய இந்நூலின் இறுதிப்பகுதியில் வீரமே ஆரமாகத் தரித்த மற்றொரு மானமறவன் தளபதி கிட்டுவின் மகத்தான உயிர்த்தியாக நிகழ்ச்சி இடம் பெறுகிறது.

கர்னல் கிட்டுவையும் அவருடன் லெப் - கர்னல் குட்டிசிநீ உள்ளிட்ட 9 வீர வேங்கை களையும் கொந்தளிக்கும் கடலில் கொடுவாய்ச் சுறாக்களாக இந்தியக் கடற்படை சூழ்ந்து கொண்ட வேளையிலும் சரணடைய மறுத்துக் கடலோடு கடலாகக் கரைந்து போன நிகழ்ச்சி தமிழர்களை மீளாத்துயரத்தில் ஆழ்த்திய நிகழ்ச்சியாகும்.

காவிய நாயகன் கிட்டு என்னும் தலைப்பில் நான் எழுதிய நூலில் இந்நிகழ்ச்சி பற்றி விரிவாக எழுதியிருப்பதால் இங்குச் சுருக்கமாகவே தந்துள்ளேன்.

பிரித்தானியாவின் தலைநகரமான இலண்டனில் விடுதலைப் புலிகளின் பன்னாட்டுச் செயல கத்தை அமைப்பதெனவும் அதன் பொருட்டாக இயக்கத்தின் மூத்த தலைவர் ஒருவரை இலண்டனுக்கு அனுப்புவதெனவும் தலைவர் பிரபாகரன் முடிவு செய்தார். அவ்வமயம் தளபதி கிட்டுவே இதற்கேற்றவர் எனப் பிரபாகரன் தேர்ந்தெடுத்தார். தலைவன் இட்ட கட்டளையைத் தலைமேல் தாங்கித் தளபதி கிட்டுவும் இலண்டனுக்குப் பயணமாகும் வழியில் கொழும்பு வந்தார். அவருடைய காதலி சிந்தியாவும் கிட்டுவுடனேயே செல்ல வேண்டுமென விரும்பினாள். ஆனால், கிட்டு அதற்கு உடன்படவில்லை. எனினும், கொழும்பு நகரில் இருவருக்கும் திருமணம் இரகசியமாக நடந்தது. அதன்பின் கிட்டு சிந்தியாவிடம் பிரியா விடை பெற்றார்.

புலிகளுக்கும் சிங்கள அரசுக்கும் இடையே அப்பொழுது பேச்சு - வார்த்தை நடை பெற்றுக் கொண்டிருந்ததால் கிட்டுவின் வெளிநாட்டுப் பயணத்தைச் சிங்கள அரசு தடுக்க வில்லை. கொழும்பு நகரில் இருந்த பிரித்தானியத் தூதுவர் கிட்டுவை நேரில் சந்தித்து அவருக்குரிய கடவுச் சீட்டு, நுழைவிசைவு முதலானவற்றை அளித்தார். கிட்டு எதற்காகப் பிரித்தானியாவுக்கு வருகிறார் என்பது பிரித்தானிய அரசுக்கும் தெரிந்தே இருந்தது. பிரித்தானியாவில் புலிகளின் பன்னாட்டுச் செயலகம் கிட்டுவின் வழிகாட்டலில் புதிய பாய்ச்சலுடன் செயற்படத் தொடங்கியது. 52 நாடுகளில் இருந்த புலிகளின் அலுவலகங்கள் கிட்டுவின் நேரடிக் கண்காணிப்பில் இயங்கின. வெளிநாடுகளில் வாழும் தமிழர்கள் புதிய நம்பிக்கையொளியைப் பெற்றார்கள். தாயகத்தில் நடைபெறும் விடுதலைப் போரில் அவர்களுக்கும் பங்குண்டு என்பதைத் தளபதி கிட்டு உணர வைத்தார். புலிகள் இயக்கத்தின் பின் அனைவரும் அணி திரண்டனர். கிட்டுவின் வருகை அவர்கள் நடுவில் புதிய எழுச்சியை ஏற்படுத்தியது.

மேற்கத்திய நாடுகளைச் சேர்ந்த இராசதந்திரிகளுடன் கிட்டு நடத்திய பேச்சுகள் வெற்றிகரமாக அமைந்தன. தமிழீழப் போரின் உண்மையான வடிவத்தை மேற்குலகம் புரிந்து கொள்ளத் தொடங்கியது. பேச்சுவார்த்தையின் மூலமே இனப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணுமாறு பல நாடுகள் சிறீலங்கா அரசை வலியுறுத்தத் தொடங்கின.

தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு மேற்கு நாடுகளிடையே ஆதரவு திரட்டும் பணியில் தளபதி கிட்டு பெற்றுவந்த வெற்றிகள் இந்திய அரசின் கண்களை உறுத்தத் தொடங்கின. எனவே, கிட்டுவைப் பிரித்தானியாவிலிருந்து வெளியேற்று மாறு அந்நாட்டிற்கு இந்திய அரசு நிர்ப்பந்தம் கொடுத்தது. சிங்கள அரசும் இதுபோல் நிர்ப்பந்தம் கொடுத்த பொழுது அதற்குப் பணியாத பிரித் தானியா அரசு, இந்தியாவின் நிர்ப்பந்தத்திற்குப் பணிந்து தளபதி கிட்டுவை வெளியேற்றியது. ஆனாலும், கிட்டு தன் கடமைகளிலிருந்து வழுவ வில்லை. ஐரோப்பிய நாடுகளில் நாடோடியாகத் திரிந்தவாறு செயற்பட்டார். அவர் எந்த நாட்டில் எந்த இடத்தில் தங்கியிருந்தாலும் அந்த இடம் புலிகளின் பன்னாட்டுச் செயலகமாக மாறியது. அங்கிருந்த படியே பல நாடுகளிலிருந்த புலிகளின் செயற்பாடுகளுக்கு அவர் வழிகாட்டினார்.

மேற்குநாடுகளில் செல்வாக்குப் பெற்ற குவேசுர்ஸ் அமைப்பு இலங்கை சென்று சிங்கள அரசின்

அமைச்சர்களையும், விடுதலைப்புலிகளின் பிரதி நிதிகளையும் சந்தித்துப் பேச்சு நடத்தியது. இப்பேச்சு வார்த்தைகளின் விளைவாக இருதரப்புப் பிரதிநிதிகளும் சந்தித்துப் பேசுவதென முடிவு செய்யப்பட்டது. வெளிநாட்டுத் தலைநகர மொன்றில் இப்பேச்சு வார்த்தையை நடத்தத் திட்டமிடப்பட்டது. இப்பேச்சு வார்த்தையில் பங்கு கொண்டிருந்த தளபதி கிட்டு முழு விவரங் களையும் தலைவர் பிரபாகரனிடம் தெரிவித்து அவருடைய ஆலோசனையைப் பெற வேண்டி யிருந்தது. அதன் பொருட்டாகத் தளபதி கிட்டு தாயகம் நோக்கிப்பறப்பட்டு வந்தார்.

மேற்குலகம் தயாரித்தளித்த சமரசத் திட்டத் துடன் தளபதி கிட்டு வருகிறார் என்பதை அறிந்த இந்திய அரசு, இந்தச் சமரசத்திட்டத்தை முறியடிக்கச் சதித்திட்டம் தீட்டியது. தன்னுடைய ஒப்புதலும் பங்களிப்பும் இல்லாமல் இலங்கையில் ஓர் உடன்பாடு ஏற்படவிருப்பதை இந்தியா வினால் சகித்துக்கொள்ள முடியவில்லை. தான் தலையிட்டுத் தோல்வியடைந்த ஒரு பிரச்சினையில் மற்றொரு நாடு வெற்றிபெறுவதைப் பொறுத்துக் கொள்ள இந்தியாவால் இயலவில்லை.

மேலும், இந்தியாவிற்கு மற்றொரு உள்நோக்கமும் இருந்தது. அதாவது, புலிகளின் தலைமையை அழித்துவிட்டால் விடுதலைப்புலிகள் இயக்கத் தையும் தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தையும் ஒடுக்குவது எளிதாகி விடுமெனவும் இந்தியா கருதியது. இந்திய இராணுவத்தால் தலைவர் பிரபாகரன் இருக்குமிடத்தை நெருங்க முடிய வில்லை. பலமுறை முயன்றும் அம்முயற்சியில் இந்திய இராணுவம் தோல்வியே கண்டது. தமிழகத்தின் சிறைகளில் இருந்த விடுதலைப் புலிகளுள் சிலருக்கு ஆசை வார்த்தைகள் காட்டி அவர்கள் மூலம் பிரபாகரனைப் படுகொலை செய்யவும் இந்திய அதிகாரிகள் முயற்சி செய்தனர். அதுவும் பலிக்கவில்லை. அவர்களின் குழ்ச்சி வலையில் விழ எந்த விடுதலைப்புலியும் அணிய மாக இல்லை. எனவே, பிரபாகரன் கிடைக்கா விட்டாலும் மற்றொரு முக்கியத் தலைவரான தளபதி கிட்டு, கிடைத்தபொழுது அவரைப் படு கொலை செய்து தனது நீண்ட நாள் வஞ்சத்தைத் தீர்த்துக் கொள்ளத் திட்டமிட்டது.

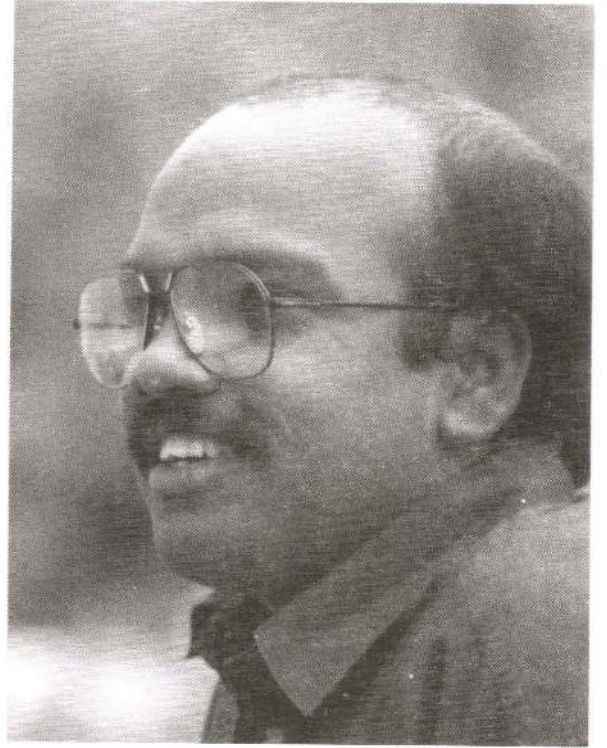
1993 ஆம் ஆண்டு, சனவரி மாதம், 13 ஆம் நாளன்று தளபதி கிட்டு வந்து கொண்டிருந்த எம்.வி. யகதா என்னும் கப்பலை இந்தியக் கடற்படை வழிமறித்தது. இந்தியாவிலிருந்து 440 மைல்களுக்கு அப்பால் சர்வதேசக்கடல் பகுதியில்

சென்று கொண்டிருந்த தளபதி கிட்டுவின் கப்பலைச் சட்ட விரோதமான முறையிலும், கடற் கொள்ளைக் காரர்கள் தோரணையிலும் இந்தியக் கடற்படை முற்றுகையிட்டது. இந்தியாவை நோக்கிக் கிட்டுவின் கப்பலைத் திருப்ப வேண்டுமென வலியுறுத்தியது. ஆனால், இந்தியாவின் கடல் எல்லைக்குள் நுழையக் கிட்டு உறுதியாக மறுத்தார். இந்தியக் கடற்படைக் கப்பல்களும், உலங்குவானூர்திகளும் அவரைச் சூழ்ந்து கொண்டு சரணடையும்படி மிரட்டின. மானமறவர்களான விடுதலைப்புலிகள் அவ்வாறு செய்ய மறுத்தனர். இறுதியில் வீரவேங்கைகளுக்குரிய வீரமரபுக்கு ஏற்பக் கிட்டுவும் அவருடன் பயணம் செய்த ஒன்பது வீரர்களும் நச்சுக் குப்பியைக் கடித்து வீரமரணத்தைத் தழுவிக்கொண்டனர். அதிரடிப் படையைக் கிட்டுவின் கப்பலுக்குள் இறக்கி அவரை உயிருடன் பிடிக்கச் செய்யப்பட்ட முயற்சிகள் தோற்றன. கடற்படையின் தாக்குதலால் கிட்டுவின் கப்பல் வெடித்துச் சிதறி மூழ்கியது. அக்கப்பலைச் சேர்ந்த 10 மாலுமிகளை இந்தியக் கடற்படை கைது செய்தது. புலிகளுடன் சேர்ந்து வீரமரணத்தைத் தழுவ விரும்பிய அவர்களைக் கிட்டு தடுத்துத் தப்புமாறு ஆணையிட்டதனால் அவர்களை இந்தியக் கடற்படை சிறைப்பிடிக்க முடிந்தது.

கடலில் தளபதி கிட்டுவும் அவருடைய தோழர்களும் படைத்த இந்த வீர காவியம் உலகெங்கும் உள்ள தமிழர்களின் நெஞ்சங்களை உலுக்கி அவர்களைக் கொதித்தெழ வைத்தது. தமிழ் நாட்டிலும் இந்திய அரசின் கொலைகாரச் செயலை மக்கள் கண்டனம் செய்தனர்.

சதி வேலைகளுக்காக இந்தியாவிற்குள் ஊடுருவக் கிட்டு முயன்றபொழுது அவருடைய கப்பலைச் சுற்றி வளைத்ததாக இந்திய அரசு செய்த பொய்ப் பிரச்சாரம் எடுபடவில்லை. கிட்டுவின் கப்பலை இந்தியக் கடற்படை சுற்றி வளைத்துக் கொண்ட செய்தியைப் பிரான்சு நாட்டுத் தலைநகர் பாரிசிலிருந்து திலகர் எனக்கு முதலில் தெரிவித்தார். நான் உடனடியாகப் பத்திரிகைகளுக்குத் தெரிவித்தேன். இச்செய்தி அம்பலமானதைக் கண்ட இந்திய அரசு என்மீது பாய்ந்தது.

1993 சனவரி 17 ஆம் நாளன்று கிட்டுவின் படுகொலைக்குக் கண்டனம் தெரிவிப்பது பற்றிப் பேச அனைத்துக் கட்சிக் கூட்டம் ஒன்றினை நான் கூட்டியிருந்தேன். பெருஞ்சித்திரனார், சாலை இளந்திரையன், பண்ணுட்டி இராமச்சந்திரன், துரைசாமி, மணியரசன், தியாகு, தீனன், சுப.

வீரபாண்டியன், புலமைப்பித்தன் உட்பட 26 அமைப்புகளின் பிரதிநிதிகள் இக்கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டனர். கிட்டுவின் மரணச் செய்தி அனைவரையும் உலுக்கியிருந்த சூழ்நிலையில் கூட்டம் நடைபெற்றது.

இந்திய அரசின் கொலை வெறிச் செயலைக் கண்டித்து சனவரி 20 ஆம் நாள் தென்மண்டல இராணுவத் தலைமையகம் முன்பாகக் கண்டன ஆர்ப்பாட்டம் நடத்துவதென இக் கூட்டத்தில் முடிவு செய்யப்பட்டது.

அன்றிரவே என்னையும், புலமைப்பித்தன், சுப. வீரபாண்டியன், தீனன், சரசுவதி இராசேந்திரன் ஆகியோரையும் சாவல்துறையினர் கைது செய்தனர். ஐந்து நாட்களுக்குப் பின்பு பிணையில் நாங்கள் விடுவிக்கப்பட்டோம். சனவரி 27 ஆம் நாளன்று மீண்டும் என்னையும், பெருஞ்சித்திரனார், பொழிலன் ஆகியோரையும் தடாச் சட்டத்தின் கீழ்க் கைது செய்தனர். கிட்டுவின் படுகொலையைத் தொடர்ந்து தமிழகத்தில் நடைபெற்ற குண்டு வெடிப்பு நிகழ்ச்சிகளுக்கு நாங்களே காரணமென எங்கள் மீது குற்றம் சாட்டப்பட்டது.

தமிழகமெங்கும் கிட்டுவின் படுகொலைக்குக் கண்டனம் தெரிவிக்கும் சுவரொட்டிகளும், துண்டறிக்கைகளும் வெளியிடப்பட்டன. காவல் துறையும் கடுமையான ஒடுக்குமுறைகளில்

இறங்கியது. எனினும், நாடெங்கும் கண்டனக் கூட்டங்கள் நடத்தப்பட்டன.

இதற்கிடையில் கிட்டு பற்றிய ஆட்கொணர்வு மனு ஒன்றினைச் சிறையில் இருந்த படியே சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தில் தாக்கல் செய்ய ஏற்பாடு செய்தேன். வழக்கறிஞர் துரைசாமி என் சார்பில் இம்மனுவைத் தாக்கல் செய்தார். இவ்வழக்கில் எதிர் மனுதாரர்களாக இந்தியப் பாதுகாப்புத் துறை, இந்திய உள் துறை, தமிழகக் காவல்துறைத் தலைவர் ஆகியோரைச் சேர்த்திருந்தேன். அவர்கள் சார்பில் பதில் மனுக்கள் தாக்கல் செய்யப்பட்டு வாதாடுவதற்காக இந்திய அரசு முதலில் எனது மனுவைச் சாதாரணமாக நினைத்தாலும் கடைசி நேரத்தில் அரசாங்கத்தின் உயர் வழக்கறிஞர் ஒருவரையே அனுப்பிவைக்க வேண்டிய கட்டாயம் உருவாகிவிட்டது.

இதுவரை மறைத்து வந்த ஓர் உண்மையை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டிய அவசியமும் இந்திய அரசுக்கு ஏற்பட்டுவிட்டது. கிட்டுவின் கப்பல் இந்திய எல்லைக்குள் ஊடுருவி வந்த பொழுது அவரைக் கைது செய்ய முயன்றதாக இந்திய அரசு திரும்பத் திரும்பக் கூறிவந்த ஒரு பொய் நீதி மன்றத்தில் அம்பலமாயிற்று. இந்திய எல்லையில் இருந்து 440 மைல்களுக்கு அப்பால் கிட்டுவின் கப்பலை வழி மறித்ததாக இந்திய அரசு நீதி மன்றத்தில் ஒப்புக் கொண்டது. இதன் மூலம் மக்களுக்கு முழு உண்மையும் புரிந்துவிட்டது.

இந்த வழக்கை விசாரிக்கத் தமக்கு அதிகாரமில்லை எனவும், ஆந்திர உயர்நீதி மன்றத்திற்குத் தான் அதிகார முள்ளதெனவும் சென்னை உயர்நீதி மன்றம் கூறிவிட்டது. அங்கும் வழக்கினைத் தாக்கல் செய்தோம். இப்பொழுது இவ்வழக்கு உச்ச நீதி மன்றத்தில் உள்ளது.

தளபதி கிட்டுவின் மரணம் பற்றிய முழு உண்மைகளும் நீதி மன்றத்தின் மூலம் தமிழ் மக்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டன. கிட்டுவின் மரணம் தமிழர்கள் மத்தியில் ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி விட்டது. இந்திய அரசின் நயவஞ்சகத்தைப் புரிந்து கொள்ளாதவர்கள் கூட இப்பொழுது புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தளபதி கிட்டுவின் மரணம் தமிழீழத்தில் ஒரு வெற்றிடத்தை ஏற்படுத்திவிட்டது.

தமிழீழம் தன்னிகரற்ற தளபதி ஒருவரை இழந்து விட்டது. சிறந்த இராசதந்திரியாக உருவாகி வந்த கிட்டுவின் தொண்டு தமிழீழத்திற்கு மிகவும் தேவைப்படும் காலகட்டத்தில் அவர் மறைந்தது

ஈடுசெய்ய முடியாத பேரிழப்பாகும். சுதந்திரத் தமிழீழம் மலரும் வேளையில் கிட்டு மறைந்தது தாங்கொணாத இழப்பாகும்.

கிட்டுவின் மரணத்தின் மூலம் நம்பிக்கைக்குரிய ஒரு மூத்த தோழனை இழந்த தலைவர் பிரபாகரனின் வேதனை தோய்ந்த இதயத்திலிருந்து வடித்தெடுத்த வார்த்தைகள் இவை:

‘அவனுள் ஓர் அபூர்வம் இருந்ததை நான் ஆரம்பத்திலேயே கண்டு கொண்டேன். அஃது அவனுடைய அழகான ஆளுமையாக வளர்ந்தது. ஒரு சுதந்திர வீரனுக்குரிய அத்தனை சிறப்பியல்புகளும் அவனிடமிருந்தன. அதனால், அவன் ஓர் அற்புதமான இலட்சிய வாதியாக வாழ்ந்தான். போராடினான். அனைத்து மக்களுடைய இதயங்களையும் கவர்ந்தான். போர்க்களத்தில் வீரனாகவும் பொதுமக்களின் தோழனாகவும் எங்கும் எதிலும் எல்லாவற்றிலும் அவனுடைய ஆளுமையின் வீச்சு நிறைந்திருந்தது.’

மனத்தின் ஆழத்து உள்ளணர்வுகளை வார்த்தைகளில் சித்திரிப்பது கடினம். அதுவும் ஆன்மாவை உலுப்பிவிடும் ஓர் உணர்வுப் பூகம்பத்தை மனித மொழியில் விவரிக்க முடியாது. என்னுடைய அன்புத் தம்பி கிட்டுவின் இழப்பும் அப்படித்தான். அவனுடைய மறைவு என் ஆன்மாவைப்பிழிந்த ஒரு சோக நிகழ்வு. அதனைச் சொற்களால் வார்த்து விடமுடியாது.

நான் கிட்டுவை ஆழமாக நேசித்தேன். தம்பியாக, தளபதியாக, என் சுமைதாங்கும் இலட்சியத் தோழனாக நான் அவனை நேசித்தேன். இது சாதாரண மனித பாசத்திற்கு அப்பாலானது. ஒரே இலட்சியப் பற்றுணர்வில், ஒன்றித்த போராட்ட வாழ்வில், நாம் பகிர்ந்து கொண்ட அனுபவத்தில், ஒருவரையொருவர் ஆழமாக இனங் கண்ட புரிந்துணர்வில் வேரூன்றி வளர்ந்த நேயம் அது.

கிட்டு ஒரு தனி மனித சரித்திரம். ஒய்வில்லாது புயல் வீசும் எமது விடுதலை வரலாற்றில் ஒரு காலத்தின்பதிவு.

வங்கக்கடலில் பூகம்பமாக அவன் ஆன்மா பிளந்தது. அதன் அதிர்வலையால் எமது தேசமே விழித்துக் கொண்டது.

கிட்டு! நீ சாகவில்லை. ஒரு புதிய மூச்சாகப் பிறந்திருக்கிறாய்.”

தமிழர்கள் அனைவரின் இதய வேதனையைத் தான் தலைவர் பிரபாகரன் அவர்கள் பிரதிபலித்திருக்கிறார் எனக் கூறவேண்டும்.

தமிழீழம் சீவக்கறது - பக் . 492-496

அணையா விளக்கு அன்னை பூபதி

பழ. நெடுமாறன்

மட்டக்களப்பு மண் வாசனையும் கிராமியத் தோற்றமும் கொண்ட கரிகாலன், உண்மையான மண்ணின் மைந்தன். அரசியல் கிளர்ச்சிகளை நடத்துவதிலும் இயக்கங்களைக் கட்டியெழுப்பு வதிலும் திறமை வாய்ந்தவர். மட்டக்களப்பில் நான் தங்கியிருந்த நாள்களில் பம்பரம் போலச் சுழன்று பணியாற்றிய அவரைப் பார்த்து வியந்திருக்கிறேன்.

ஒரு நாளிரவு அவருடன் பேசிக் கொண்டிருந்த பொழுது சில விவரங்களைத் தெரிந்து கொண்டேன். குறிப்பாக அன்னை பூபதியின் உண்ணாநோன்பு, அதன் பின்னணி, விளைவுகள் ஆகியவற்றைப் பற்றி முழுமையாக அவரிடமிருந்து அறிந்துகொள்ளும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

மட்டக்களப்பு நகரின் பல பகுதிகளிலும் இந்தியப் படைகள் முகாம்கள் அமைத்துத் தங்கியிருந்துகொண்டு சொல்லமுடியாத கொடுமைகளைச் செய்தன. தேடுதல் வேட்டை என்ற பெயரில் வீடு வீடாகப் புகுந்து வெறித் தாண்டவம் ஆடினார்கள். உடைமைகள் குறையாடப்பட்டன. வீடுகள் தீக்கிரையாக்கப் பட்டன. சந்தேகத்திற் குரிய இளைஞர்கள் உடனடியாகச் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டனர். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக இந்திய இராணுவத்தினர் பெண்களிடம் மிருகத் தனமாக நடந்து கொண்டனர். பெண்கள் வெளியில் நடமாடவே அஞ்சினார்கள்.

மட்டக்களப்பு நகரில் வெள்ளைப் பாலத்தில் நடந்து போய்க்கொண்டிருந்த இரு இளம்பெண்களை இந்திய இராணுவச் சிப்பாய்கள் விரட்டிப் பிடித்து அருகில் இருந்த கடைக்குள் இழுத்துச் சென்று பாலியல் வன்முறைக்கு ஆளாக்கினார்கள். இச்செய்தி நகர மக்களை அதிர்ச்சி அடைய வைத்தது. இத்தகைய கொடுமைகளை இனியும் பொறுத்திருக்க முடியாது எனத் தாய்மார்கள் கொதித் தெழுந்தனர்.

திலீபன் காட்டிய வழியில் உண்ணாவிரதப் போராட்டம் நடத்துவதென அன்னையர் முன்னணி முடிவு செய்தது.

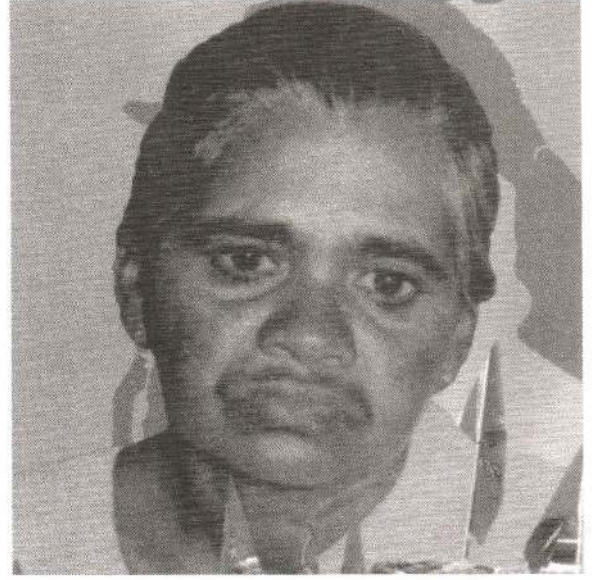
“இந்தியப் படை உடனடியாகப் போர் நிறுத்தத்தை அறிவிக்கவேண்டும்”

“விடுதலைப்புலிகளுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்த வேண்டும்”

என்ற இரு கோரிக்கைகளை முன்வைத்து மாமாங்கப் பிள்ளையார் கோவிலுக்கு முன்பாகக் குருந்த மர நிழலில் அன்னையர் முன்னணியின் உண்ணாநோன்புப் போராட்டம் தொடங்கப் பட்டது. தொடக்கத்தில் இந்திய இராணுவ அதிகாரிகள் இதை அலட்சியப் படுத்தினர் ஆனால், உண்ணாநோன்புப் போராட்டத்திற்கு ஆதரவாக மட்டக்களப்பு நகரில் மட்டுமன்று மாவட்டம் முழுவதிலும் உள்ள பெண்களும் மாணவிகளும் ஆர்த்தெழுந்ததைப் பார்த்தவுடன் அவர்கள் திகைத்தனர்.

உண்ணாவிரதப் போராட்டத்தைப் பார்க்கவும் ஆதரவு தரவும் மக்கள் அணி அணி யாக அங்கு வரத்தொடங்கினார்கள். இப்போராட்டத்தைத் திசை திருப்பவும், மக்களை மிரட்டவும் இரகசியத் திட்டம் ஒன்றை இந்திய இராணுவம் சிங்களக் காவல் துறையுடன் சேர்ந்து வகுத்தது.

மட்டக்களப்பு மாநகரச் சந்தை மக்கள் கூட்டத்தால் நிரம்பி வழிந்த வேளையில் சிங்களக் காவல்படை திடீரென சந்தையைச் சுற்றி வளைத்துக் கண்மூடித்தனமாக மக்களைத் தாக்கியது. ஏராளமான மக்கள் குறிப்பாகப் பெண்கள், குழந்தைகள் ஆகியோர் பலத்த காயங்களுக்கு ஆளானார்கள். குருதி கொட்டியது. அப்பொழுதும் சிங்கள வெறியர்களின் ஆத்திரம் அடங்கவில்லை. கலைந்தோடிய மக்கள் மீது சுட்டார்கள். சந்தையெங்கும் பிணக் குவியலும் மக்களின் ஓலமுமாகக் காட்சி தந்தது. இவ்வளவு கொடுமையையும் இந்திய இராணுவம் வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டிருந்தது. இதுவும் மக்களின் ஆத்திரத்தை அதிகப்படுத்தியது.

அன்னையர் முன்னணி தங்கள் உண்ணாநோன்புப் போராட்டத்தைத் தொடர் உண்ணாநோன்புப் போராட்டமாக மாற்றித் தீவிரப் படுத்தியது. நாள்தோறும் ஏராளமான பெண்களும், மாணவிகளும் போராட்டத்தில் புதிய உத்வேகத்துடன் குதித்தனர். இது ஒரு மக்கள் போராட்டமாக வெடித்தது கண்டு இந்தியப் பிரதமர் இராஜீவ் அதிர்ச்சி அடைந்தார்.

“இந்திய அமைதிப்படை இலங்கைத் தமிழ் மக்களுக்கு எதிராகப் போராடவில்லை. விடுதலைப்புலிகளுக்கு எதிராகவே போராடுகிறது” என வானொலி மூலம் அறிவித்தார்.

இந்த அறிவிப்பு அவருடைய அறியாமையைக் காட்டியது. மக்கள் வேறு, விடுதலைப்புலிகள் வேறல்லர். மக்களிலிருந்தே புலிகள் தோன்றி மக்களைக்காக்கப் போராடுகிறார்கள் என்ற உண்மையை அவர் உணரவில்லை. எனவே, அவருடைய அறிவிப்பால் அன்னையர்கள் மனம் மாறி விடவில்லை.

1988ஆம் ஆண்டு, சனவரி 7ஆம் நாளன்று பேச்சு வார்த்தைக்கு வரும்படி அன்னையர் முன்னணியை இந்திய இராணுவ அதிகாரிகள் அழைத்தனர். அதை ஏற்று அன்னையர்கள் திருகோணமலைக்குச் சென்று பேச்சு வார்த்தையில் கலந்து கொண்டனர்.

பிரிகேடியர் சண்டேஸ் என்னும் உயர் அதிகாரி இந்திய அரசு சார்பில் கலந்து கொண்டு “புலிகள் ஆயுதங்களைக் கையளிக்கவேண்டும். அதற்குப் பின்னரே அவர்களுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்த முடியும்” என்று கூறினார்.

“எங்கள் நகைகளைக் கொடுத்து எங்களைக் காக்க எமது பிள்ளைகள் வாங்கிய ஆயுதங்களைக் கேட்பதற்கு நீங்கள் யார்?” என்ற சூடான வினா அன்னையரிடம் இருந்து கிளம்பியது.

பிரிகேடியர் சண்டேஸ் வாயடைத்துப் போனார். பேச்சுவார்த்தை முறிந்தது. உண்ணா விரதப் போராட்டம் தொடர்ந்தது.

அன்னையர் முன்னணியினர் மீண்டும் பேச்சுவார்த்தைக்கு வருமாறு அழைக்கப்பட்டனர். பிப்ரவரி 10ஆம் நாளன்று கொழும்பில் இந்தியத் தூதுவர் தீட்சித் அன்னையர்களுடன் பேசினார். ஆயுதங்களைக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற பழைய பல்லினியேபாடினார். அவருடைய மிரட்டலுக்கு அன்னையர் அஞ்சவில்லை. பேச்சுவார்த்தை முறிந்தது.

ஆத்திரமடைந்த இந்திய இராணுவம் மாமாங்கப் பிள்ளையார் ஆலயத்தைச் சுற்றி வளைத்தது. அப்பகுதியில் இராணுவ முகாம் ஒன்றும் அமைக்கப்பட்டது.

பிப்ரவரி 12,13,14 ஆகிய மூன்று நாள் களம் ஊரடங்குச் சட்டம் பிறப்பிக்கப் பட்டது. யாரும் வெளியில் நடமாடக்கூடாது. நடமாடுபவர்கள் சுட்டுக் கொல்லப்படுவார்கள் என எச்சரிக்கை விடப்பட்டது.

உண்ணா நோன்பிருந்த பெண்களை உடனே எழுந்து செல்லும்படி இராணுவம் மிரட்டியது. ஆனால், யாரும் எழவில்லை. மேலும் மேலும் பெண்கள் உண்ணாநோன்புப் போராட்டத்தில் கலந்துகொண்டார்கள். அவர்களின் மனஉறுதியைக் கண்டு அஞ்சிய இந்திய இராணுவம் பணிந்தது. வேறு வழியின்றி ஊரடங்குச் சட்டத்தை விலக்கிக் கொண்டது.

ஆனாலும், இந்திய இராணுவ அதிகாரிகள் ஆத்திரம் தணியவில்லை. அன்னையர் முன்னணியின் ஆலோசகரான கிங்ஸ்லி இராசநாயகத்தின் வீட்டைச் சுற்றி வளைத்து அவரைக் கடுமையாகத் தாக்கியதுடன் முகாமுக்குக் கொண்டு சென்றது.

அன்னையர் முன்னணிக்கு எதிரான இராணுவ அழுத்தங்கள் நாளுக்குநாள் அதிகரித்தன. அன்னையர்களுக்குப் பதிலடி கொடுக்கத் திட்டமிட்டார்கள்.

அடுத்த கட்டப் போராட்டமாக சாகும் வரை உண்ணாநோன்பு இருப்பதென முடிவு செய்தார்கள், தியாகத்தீயில் முதலில் குதிப்பது யார் என்ற போட்டி எழுந்தது.

“நான்தான் முதலில் உண்ணாநோன்பு இருப்பேன்” என்றார் அன்னை பூபதி கணபதிப்

பிள்ளை. தன்னுடைய பிள்ளைகளுள் இருவரைச் சிங்களப் படையினரின் இரத்தப் பசிக்குப் பலி கொடுத்த அன்னையான அவர் தமக்கே முன்னுரிமை உண்டு என வாதிட்டார்.

இல்லை! இல்லை! எனக்கு அந்த வாய்ப்பைத் தாருங்கள்! எனப் போராடினார் அன்னம்மா டேவிட்.

இணைபிரியாத தோழிகளாக இருந்து அன்னையர் முன்னணியை வழிநடத்திய அந்த இரு தாய்மார்களும் தாயகத்திற்காக உயிரைத் தியாகம் செய்யும் உன்னதமான வேள்வியில் ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக்கொடுக்கத் தயாராக இல்லை. ஒருவருக்கொருவர் போட்டி போட்டனர்.

வேறு வழியில்லாமல் சீட்டுக் குலுக்கிப் போடப்பட்டது. அன்னம்மா டேவிட் தேர்ந் தெடுக்கப்பட்டார்.

1988ஆம் ஆண்டு, பிப்ரவரி மாதம், 19ஆம் நாள் மாமாங்க ஆலயம் முன்பாக அன்னம்மா டேவிட் சாகும்வரை உண்ணாநோன்புப் போராட்டத்தைத் தொடங்கினார். சைவக் கோயில் முற்றத்தில் கிறித்துவத்தாய் உண்ணா நோன்பு இருந்த காட்சி மதங்கள் வேறாயினும் அனைவரும் தமிழரே என்ற உண்மையை உலகுக்கு எடுத்துக்காட்டியது.

அன்னம்மாவிற்கு ஆதரவாகத் தமிழீழ மெங்கும் மக்கள் அனுதாப உண்ணாவிரதங்களும் ஊர்வலங்களும் நடந்தன. கிராமம் கிராமமாக இந்த அலை பரவியது. முக்காடு போட்டு வீடுகளுக்குள் முடங்கிக் கிடந்த முஸ்லீம் பெண்களும் திரண்டெழுந்தனர்.

வழக்கம் போல இராணுவ அதிகாரிகள் மிரட்டினார்கள். அன்னம்மா சாக நேர்ந்தால் அன்னையர் முன்னணி நிர்வாகிகள் மீது கொலை வழக்குப் போடப்போவதாக எச்சரித்தார்கள். எதுவும் பலிக்கவில்லை.

கடைசியாகச் சூதுத் திட்டமொன்று வகுக்கப் பட்டது. அன்னம்மாவின் பிள்ளைகளைக் கைது செய்து மிரட்டியும், ஆசை வார்த்தை காட்டியும் ஒரு கடிதத்தில் கையெழுத்து வாங்கப்பட்டது. அன்னம்மாவைப் பலவந்தமாக உண்ணா நோன்பில் ஈடுபடுத்தி அரசியல் ஆதாயம் தேட முயற்சி நடப்பதாயும் எனவே அவரைக் காப்பாற்றி மீட்டுக் கொடுக்கும் படி இந்திய இராணுவ அதிகாரியிடம் அக்கடிதம் முறையிட்டது.

இப்பொய்யான கடிதத்தை ஆதாரமாகக் காட்டி இந்திய இராணுவம் அன்னம்மா வைத் தூக்கிச் சென்றது. இந்த நயவஞ்சக நாடகத்தின்

விளைவாக அன்னையர் முன்னணியின் மீது பூசப்பட்டிருந்த களங்கத்தைத் துடைத் தெறியச் சபதம் செய்து களத்தில் இறங்கினார் அன்னை பூபதி. அதே வேளை அன்னம்மாவிற்கு நேர்ந்ததைப்போலத் தனக்கும் நேர்ந்து விடக்கூடாது என்பதற்காக ஒரு கடிதத்தைத்தானே எழுதிக்கொடுத்தார்.

“நான் எனது சுயவிருப்பத்தின் பேரிலேயே எனது கோரிக்கை நிறைவேறும்வரை உண்ணா நோன்பு இருக்கிறேன். நான் நினைவிழந்து போகும் நிலை ஏற்பட்டாலும் என்னுடைய கணவரோ அல்லது பிள்ளைகளோ உறவினர்களோ என்னைக் காப்பாற்றவோ, தூக்கிச் செல்லவோ அனுமதிக்கக்கூடாது” என மரணசாசனம் எழுதி அன்னையர் முன்னணியிடம் ஒப்படைத்து விட்டுச் சாவை நோக்கிப் பயணத்தை அன்னை பூபதி தொடங்கினார்.

“அன்னையர் முன்னணியின் ஆவேச நெருப்பை அணைத்துவிட்டோம். மக்களின் எழுச்சியை மழுங்க அடித்துவிட்டோம்” எனக் கொக்கரித்த இந்திய இராணுவத்தின் ஆணவத் திற்கு அன்னை பூபதி மீண்டும் போரைத் தொடங்கிச் சம்மட்டியடித்தார்.

13-10-88 அன்று அன்னை பூபதி இருசுரங்களையும் கூப்பிய வண்ணம் மாமாங்க வீதியை வலம்வந்தபோது அலைகடலென மக்கள் திரண்டு இந்தியப் படைக்கு எதிரான முழக்கங்களை எழுப்பினார்.

அன்னை பூபதி மூட்டிய தீ தமிழீழமெங்கும் பற்றி எரியத் தொடங்கியது.

- இந்தியப்படையே திரும்பிப் போ!
- அன்னை பூபதியைச் சாகடிக்காதே!
- புலிகளுடன் பேச!
- தமிழீழத்தைச் சுடுகாடாக்காதே!

என்ற முழக்கங்களை வான் அதிர முழங்கிய வண்ணம் மாணவ - மாணவியர்கள் கொளுத்தும் வெயிலையும் கொதிக்கும் சாலையையும் பொருட்படுத்தாது அலை அலையாக அன்னை பூபதியைப் பார்க்க வந்து கொண்டிருந்தனர்.

தமிழீழமெங்கும் உள்ள இந்திய இராணுவ முகாம்களைப் பெண்கள் கூட்டம் முற்றுகையிட்டுப் போராடியது.

அன்னை பூபதியின் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றமாறு ஒவ்வொரு நகரத்திலும் கிராமத்திலும் போராட்டங்கள் வெடித்தன.

அனலை வாரி இறைக்கும் எரிமலையின் வாயை எப்படி மூடுவது என்பது புரியாமல்

இந்திய இராணுவம் திகைத்தது, திணறியது, திண்டாடியது.

ஆரையம்பதியில் இருந்து புறப்பட்டுவந்த அன்னையர் முன்னணி ஊர்வலத்தின் மீது இந்திய இராணுவம் பாய்ந்து கண்மூடித்தனமாகத் தாக்கியது. ஏராளமான தாய்மார்கள் படுகாய மடைந்தனர்.

நேருவின் அன்னை சொரூபராணி சைமன் கமிஷன் எதிர்ப்பு ஊர்வலத்திற்குத் தலைமை தாங்கி வந்தபோது வெள்ளையரின் காவல்துறை தடியடி நடத்தியது. சொரூபராணியும் காயமடைந்தார். இந்நிகழ்ச்சியைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்ட நேரு மனங்கொதித்தார். பெண்ணென்றும் பாராத பேயாட்சி எனக் கண்டித்தார். “நான் அந்த இடத்தில் இருந்திருப்பேனாகில் என்ன செய்திருப்பேன் என்று தெரியாது” என்று ஆத்திரத்துடன் கூறினார்.

ஆனால், நேருவின் பேரன் இராஜீவின் இராணுவம் தமிழ்ப் பெண்களைத் துப்பாக்கிக் கட்டைகளால் கண்மூடித்தனமாகத் தாக்கியது. நேரு இப்போது இருந்திருந்தால் தம்முடைய பேரனின் கொடுஞ்செயலைப் பற்றிக் கண்டிக்கப் போதுமான வார்த்தைகள் கிடைக்காமல் திண்டாடியிருப்பார்.

இராணுவ வன்முறையைக் கண்டித்து மட்டக்களப்பு நகரில் வணிக நிறுவனங்கள், பள்ளிகளையாவும் மூடப்பட்டன. முழுஅளவிலான கடையடைப்பு நடைபெற்றது.

நிலைமை விபரீதமாகப் போய்க் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்த இராணுவ அதிகாரிகள் மறுபடியும் ஒரு சதித்திட்டம் வகுத்தனர்.

உண்ணாநோன்புப் பந்தலில் ஆயிரக்கணக்கான பெண்கள் கூடியிருந்து சர்வமத பக்திப் பாடல்களைப் பாடிக்கொண்டிருந்தனர். அன்னை பூபதி மயங்கிய நிலையில் கிடந்தார். காண்போரின் உள்ளங்கள் உருகுகின்றன.

இந்திய இராணுவ அதிகாரி ஒருவர் ஓட்டமும் நடையுமாக உண்ணாநோன்புப் பந்தலுக்கு வந்தார். அங்கிருந்த முக்கியமானவர்களிடம் இரகசியமாக “மாற்று இயக்கங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் பூபதி அம்மாவைத் தூக்கிக் கொண்டு போகத் திட்டம் வகுத்திருப்பதாகச் செய்தி கிடைத்துள்ளது” என்று கூறினார். இதன் மூலம் கூடியிருக்கும் கூட்டத் தினிடையே குழப்பத்தையும், பீதியையும் பரப்பத் திட்டமிட்டே இவ்வாறு கூறினார் என்பதைப் புரிந்துகொண்ட தாய்மார்கள் அன்னை

பூபதியைச் சுற்றி வியூகம் வகுத்தார்கள். “எங்கள் பிணத்தின் மீதுதான் பூபதியைத் தொட முடியும்” என முழங்கினார்கள்.

திடீரெனத் தொலைவில் துப்பாக்கி வெடிக்கும் ஒலி கேட்டது. உடனே கூட்டத்தைச் சுற்றிலும் நின்ற இராணுவத்தினர் வாணநோக்கிச் சுட்டார்கள். மக்கள் மத்தியில் அச்சத்தை ஏற்படுத்திக் கலைந்தோடச் செய்யவே இவ்வாறு செய்கிறார்கள் என்பதை அனைவரும் புரிந்து கொள்கிறார்கள்.

அரை மயக்கத்தில் கிடந்த அன்னை பூபதி விழித்துக்கொள்கிறார். விவரத்தைக் கேட்டறிந்த பிறகு அவரின் உதடுகள் மெல்ல முணு முணுக்கின்றன.

“உன் துப்பாக்கி மிரட்டல்களுக்கெல்லாம் இந்தப் பூபதி அசையமாட்டாள்” என்கிறார். களைத்துப்போன அந்த முகத்தில் உறுதியும் தீரமும் பளிச்சிடுகின்றன. உடல்களைத்தே தவிர, உள்ளங்களைக்கவில்லை.

உலகப் பத்திரிகையாளர்கள் மட்டக் களப்பில் குவிகிறார்கள். அன்னை பூபதியின் உண்ணாவிரதம் மக்களிடையே ஏற்படுத்தியிருக்கும் எழுச்சியை நேரில் கண்டு உலகம் எங்கும் செய்தியைப் பரப்புகிறார்கள்.

அன்னை பூபதியைச் சோதித்த மருத்துவர்கள் அவர் அபாயக்கட்டத்தை அடைந்து விட்டதாகக் கூறுகிறார்கள். மக்கள் பரபரப்பையும் துயரத்தையும் அடைகிறார்கள். ஆனால், ஆணவம் கொண்ட இந்திய அதிகாரிகளோ மேலும் மேலும் அடக்குமுறைகளில் ஈடுபடுகிறார்கள்.

இப்போராட்டத்தைத் தூண்டிவிட்டதாகக் குற்றஞ்சாட்டி அகில இலங்கைத் தமிழாசிரியர் சங்கத் தலைவர் வணசிங்கா, கிறிஸ்துவ பாதிரியார் வண, பிதா சந்திரா பெர்னாண்டோ, ஏற்கெனவே கைது செய்யப்பட்டு விடுவிக்கப்பட்டிருந்த கிங்ஸ்லி இராசநாயகம் பூபதி அன்னையின் பிள்ளைகள் உட்படப் பலர் கைது செய்யப்படுகிறார்கள்.

அன்னையின் கணவர் கணபதிப் பிள்ளையை அதிகாரிகள் அழைத்துக்கொண்டு நயமாகவும் பயமாகவும் மிரட்டினார்கள். ஆனால், அவரோ “தமிழ் மக்களுக்கு நியாயம் தேடித்தான் என் மனைவி தன் உயிரைத் தியாகம் செய்ய உறுதி பூண்டிருக்கிறாள்” எனக் கூறுகிறார்.

அதிகாரிகளின் அத்தனை முயற்சிகளும் வீணாகின்றன. வெறிகொண்ட வேட்டை நாய்களைப் போல இந்திய இராணுவம் மட்டக் களப்பு வீதிகளில் அலைகிறது.

13-10-88 அன்று தனது தியாகப் பயணத்தைத் தொடங்கிய அன்னை பூபதி சரியாக 31ஆம் நாள் அமரத்துவம் அடைகிறார். தென்தமிழீழ மக்கள் சோகவெள்ளத்தில் ஆழ்கின்றனர். அன்னை பூபதியை இறுதி முறையாகக் காண ஓடோடி வருகின்றனர்.

இந்திய இராணுவமோ மனிதாபிமானமற்ற முறையில் வெறிகொண்டு விரட்டியடிக்கிறது. ஆனாலும், மக்கள் அலை அலையாக மாமாங்கத்திடலில் குவிகின்றனர். எப்படியும் பூபதியின் இறுதி ஊர்வலத்தை நடைபெறவிடக் கூடாது எனக் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு அவருடைய உடலைத் தூக்கிச் சென்று எரித்து விட இந்திய இராணுவம் முயலுகிறது. தாய்மார்கள் திரண்டு நின்று அன்னையின் உடலைப் பாதுகாக்கிறார்கள். மற்றொரு பக்கம் சிங்களச் சிப்பாய்களும் அன்னையின் உடலைக் கடத்திச் செல்ல முயலுகின்றனர்.

அன்னையர்கள் தங்கள் தலைவியின் உடலை மறைத்து வைக்கிறார்கள். இறுதி ஊர்வலத் திற்கான ஏற்பாடுகள் இரகசியமாக நடைபெறுகின்றன.

இரவோடு இரவாக எல்லா ஏற்பாடுகளும் நடந்து பூபதியின் உடல் அலங்கரிக்கப்பட்ட வண்டியில் வைக்கப்பட்டது. ஊர்வலம் புறப்பட்டுவிட்ட செய்தி கணநேரத்தில் பரவி மக்கள் வெள்ளம்போலத் திரளுகிறார்கள்.

நாவலடிக் கடற்கரை இதுவரை காணாத காட்சியைக் கண்டது. ஒருபுறம் அலைகடல், மறுபுறம் மக்கள் கடல். இடையே அன்னையின் திருவுடல்.

அன்னை பூபதி உயிரோடு இருந்த போதும் அவரின் உறுதியைக் குலைக்க இந்திய இராணுவத்தினால் முடியவில்லை. அவர் இறந்த பிறகும் அவர் உடல் அருகே கூட நெருங்க முடியவில்லை.

அன்னை பூபதியின் இணையற்ற தீரமும் ஒப்பற்ற தியாகமும் தமிழீழப் பெண்களுக்கு என்றென்றும் வழிகாட்டிக்கொண்டே இருக்கும்.

தமிழீழ மகளிரின் எழுச்சி வடிவமாக அன்னை பூபதி திகழ்கிறார். காலங் காலத்திற்குத் தமிழர் வாழ்வில் ஒரு கலங்கரை விளக்காகத் திகழுவார் என்பதில் ஐயமில்லை.

தமிழீழம் சீவக்கீரது - பக் .131-136

இந்தியாவின் வஞ்சனை

பழ. நெடுமாறன்

“மரணத்தை யாசித்தாவது பெறும்” புலிகளையும் உலுக்கிய சோக நிகழ்ச்சி புலேந்திரன், குமரப்பா உட்பட 12 புலிகள் உயிர்த்தியாகம் செய்த நிகழ்ச்சியாகும். இன்றைக்கு நினைத்துப் பார்த்தாலும் நெஞ்சம் நெக்குருகுகிறது. எதிரிகளுடன் போராடி வீரமரணத்தை அவர்கள் தழுவிருந்தால் இவ்வளவு சோகம் நம்மை ஆட் கொண்டிராது.

ஆனால் வஞ்சகமாக அவர்கள் வீழ்த்தப்பட்ட முறை அனைவரையும் அதிர வைத்தது.

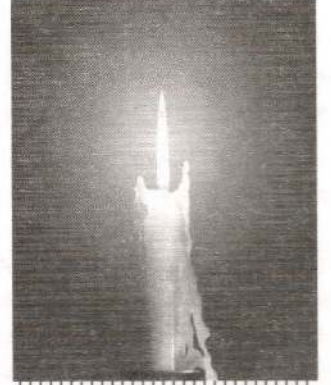
சோகம் ததும்பிய அந்த நாட்களை நினைத்துப் பார்க்கிறேன். வீரக்களை நிரம்பிய அந்த இளைஞர்களின் முகங்கள் என் மனக்கண் முன் தோன்றுகின்றன.

திலீபனின் இறுதி உள்வலத்தில் மாத்தையா, புலேந்திரன், குமரப்பா உள்ளிட்ட தோழர் களுடன் நானும் சென்று கொண்டிருந்தேன்.

எல்லாம் முடிந்த பின்பு குமரப்பா தன் வீட்டிற்கு என்னை அழைத்துச் சென்றதையும், அப்பொழுதுதான் திருமணமாகியிருந்த தன் இளம் மனைவியையும் குடும்பத்தினரையும் அறிமுகப்படுத்தியதையும் எண்ணிப் பார்க்கிறேன். என் விழிகள் நனைகின்றன. சிங்கள வெறியருக்குச் சிம்ம சொப்பனமாக விளங்கிய புலேந்திரன் தமிழகத்தில் பணிபுரிந்த அந்த நாட்கள் கனவுகள் போல் காட்சி தருகின்றன. அடடா! தமிழ்க்குலம் பெற்றெடுத்த அந்த வீராதி வீரனுக்கு இந்தக் கதியா? களத்தில் புலேந்திரன் ஆயுதத்தோடு தோன்றினாலே போதும்! கால் பிடரியில் பட ஓடும் சிங்களவர்கள், நயவஞ்சகமாக அவனை வீழ்த்தி விட்டார்கள்.

எவ்வளவு சிரிப்பும் குதூகலமுமாகப் புலேந் திரனும், குமரப்பாவும் மற்றவர்களும் பிரபாகரனின் தலைமையில் என்னைத் தமிழீழத்தில் இருந்து வழியனுப்பி வைத்த காட்சி மனத்தை விட்டு அகல மறுக்கிறது.

1987-ஆம் ஆண்டு, செப்டம்பர் 29-ஆம் நாளன்று நான் தமிழகம் புறப்பட்ட பொழுது “அண்ணா! அடுத்த முறை நீங்கள் வரும் பொழுது அரசு

மரியாதையுடன் வரவேற்போம்” எனச் சிரிப்பும், கும்மாளமுமாக என்னை வழியனுப்பிய அந்த வீரத் திருவருவங்கள் ஆறே நாட்களில் காற்றில் கரைந்து போய்விட்டன.

அக்டோபர் 3 ஆம் நாள் தமிழகம் நோக்கிக் கடற்புறாவில் பயணமான அவர்களைச் சிங்களக் கடற்படை வளைத்துப் பிடித்துப் பலாலி முகாமிற்குக் கொண்டு வருகிறது.

புலேந்திரனைச் சிங்கள அதிகாரிகள் அடையாளம் கண்டு கொண்டு கொலை வெறியுடன் உறுமுகிறார்கள்.

இந்திய அமைதிப் படையின் தளபதி தீபிந்தர் சிங் தடுமாறுகிறார். பொது மன்னிப்பு அளிக்கப் பட்ட பின்பு புலிகளைக் கைது செய்தது தவறு என்பதைச் சிங்கள அதிகாரிகளுக்குச் சுட்டிக் காட்டுகிறார். ஆனாலும், அவர் சொல்லை அவர்கள் ஏற்க மறுக்கிறார்கள்.

அவர் உடனே இந்திய அமைதிப்படை வீரர்களைக் காவலுக்கு நிறுத்துகிறார். சிங்கள ஓநாய்கள் இரத்தவெறியுடன் இரை மீது பாய்ந்து கடித்துக்குதறக் காத்திருக்கின்றன.

இந்தத் துயர நிகழ்ச்சியின் சகல கட்டங்களிலும் இருந்தவரான மாத்தையாவிடம் முழு விவரத்தையும் கேட்டறிய விரும்பினேன். 1990 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் தமிழீழத்திற்கு நான் சென்றபொழுது அந்த வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அவருடைய பல விடயங்கள் குறித்து மனம் விட்டுப் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். பழைய நிகழ்ச்சிகளை இருவரும் நினைவு கூர்ந்தோம். திலீபன் உண்ணாநோன்பிருந்து உயிர்த் தியாகம் செய்தவேளையில் நான் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்ததையும் அதற்குப் பின்னால் இந்தியத் தூதுவர் தீட்சித்திற்கும் பிரபாகரனுக்குமிடையே நடைபெற்ற பேச்சு சுமுகமாக முடிந்ததையொட்டி நான் தமிழ்நாடு திரும்பியதையும் நினைவுபடுத்திக் கொண்டோம்.

இப்படி எல்லாப் பிரச்சனைகளும் சுமுகமாக முடிந்தவேளையில் புலேந்திரன், குமரப்பா உட்பட 17 விடுதலைப் புலிகள் கைது செய்யப் பட்ட நிகழ்ச்சியும், அதன் விளைவாக 12 புலிகள் தங்கள் உயிர்களைத் தியாகம் செய்த நிகழ்ச்சியும் தான் இந்திய அமைதிப் படைக்கும், விடுதலைப் புலிகளுக்குமிடையே பெரும் மோதலாக வெடித்தது. இந்தத் துயரகரமான நிகழ்ச்சியைப் பற்றிய முழு விவரங்களையும் எனக்குச் சொல்லு மாறுமாத் தையாவைக் கேட்டுக் கொண்டேன்.

சிறிது நேரம் மாத்தையா மௌனமாக இருந்தார். தனது உயிருக்கு உயிரான தோழர்களின் உயிர்த் தியாகம் பற்றிய சோக நினைவுகள் அவரை வாட்டியதுபோலும்! இருந்தாலும் மனத்தைத் திடப்படுத்திக் கொண்டு அவர் பேசத் தொடங்கினார்.

“சென்னையிலுள்ள எங்கள் அலுவலகத்திற்குச் சென்று அங்கிருந்த ஆவணங்கள் மற்றும் பொருட்களை எடுத்து வருவதற்காகப் புலேந்திரன், குமரப்பா உட்பட 17 தோழர்கள் கடலில் பயணம் செய்தபொழுது சிங்களக் கடற்படை அவர்களைச் சுற்றி வளைத்தது. அவர்கள் அனைவரையும் பலாலி இராணுவ முகாமிற்குக் கொண்டு வந்தார்கள். புலேந்திரனை எப்படியோ சிங்களச் சிப்பாய்கள் அடையாளம் கண்டு கொண்டார்கள். புலந்தி அம்மான்மீது அவர்களுக்குக் கடும் கோபம் இருந்தது.

எனவே அவரையும் மற்றவர்களையும் கொழும்புக்குக் கொண்டு செல்வதற்குத் திட்டமிட்டார்கள். செய்தியறிந்த நான் விரைந்து சென்று இந்திய அமைதிப்படை அதிகாரிகளைச் சந்தித்துப் பேசினேன். அவர்களும் “சிங்களக் கடற்படையினர் செய்தது சரியல்ல. இவர்கள் அனைவரையும் விடுதலை செய்வதற்கு முயற்சி செய்கிறோம்” என்று சொன்னார்கள். பின்பு நானும், நடேசனும் இராணுவ முகாமுக்குச் சென்று எங்கள் தோழர்களைப் பார்த்தோம். அவர்கள் யாரும் எதைப் பற்றியும் கவலைப் பட்டதாகத் தெரியவில்லை. சிரித்துப் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். பின்பு எல்லோரையும் வீடியோ படம் எடுத்தோம்.

அவரவர் தத்தம் குடும்பத்தினருக்குக் கடிதம் எழுதிக் கொடுத்தார்கள். புலேந்திரன் தன் மனைவிக்கு எழுதிய கடிதத்தில், “எல்லாச் சோதனைகளிலும் வென்றிருக்கிறேன். இதிலும் நிச்சயமாக வெல்வேன். இல்லாவிட்டால் இலட்சியத் திற்காகச் சாவேன்” என்று எழுதியிருந்தார்.

குமரப்பா தன் மனைவிக்கு எழுதிய கடிதத்தில் ‘அவள் எப்பொழுதும் விரும்பிப் படிக்கும் பாடல்’ ஒன்றை நினைவுபடுத்தி எழுதியிருந்தார்.

கரன் என்ற தோழர் தன் மனைவிக்கு எழுதிய கடிதத்தில் ‘மகனை ஒரு மாலுமியாக’ ஆக்கு மாறு குறிப்பிட்டிருந்தார்.

இதற்கிடையில் இந்திய அமைதிப்படை இவர்களுக்கு உணவு கொண்டு வந்தது. இவ்வுணவை அவர்கள் ஏற்க மறுத்து விட்டார்கள். எனவே அவர்களுக்கு வெளியேயிருந்து நான் உணவு வரவழைத்துக் கொடுத்தேன்.

லெப.கேணல
புலேந்திரன்

லெப.கேணல்குமரப்பா

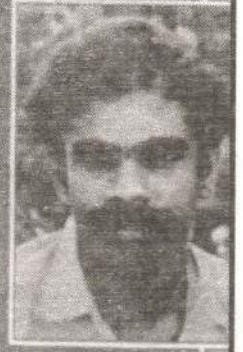
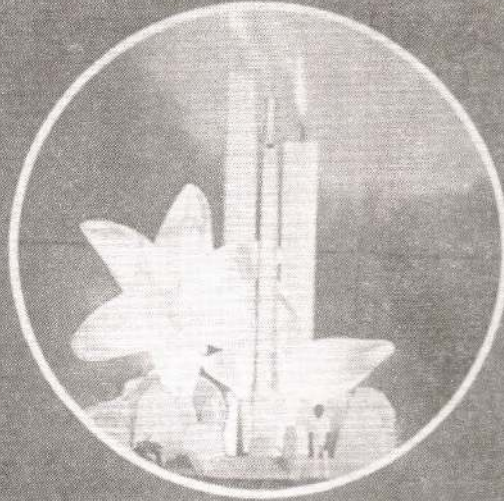
மேஜர் அப்துல்லா

காப்டன் ரகு

லெப. தவக்குமார்

காப்டன் நளன்

லெப. அன்பழகன்

காப்டன் பழனி

ராஜீவின் நம்பிக்கைத்
துரோகத்தால் பலியான
தியாகிகள்

2வது லெப. ஆனந்தகுமார்

2வது லெப. ரேஜினோல்ட்

காப்டன் கரன்

காப்டன் மிரேஷ்

பின்பு மேஜர் ஜெனரல் ஹர்கரட்சிங் அவர்களை நான் சந்தித்தேன். அவர் நியாயங்களை உணர்ந்து பேசினார். ஆனாலும், இந்தியத் தூதுவர் தீட்சித்திடமிருந்து வந்த செய்தியை அவர் எனக்குத் தெரிவித்தார். “இடைக்கால அரசை விடுதலைப் புலிகள் ஒப்புக் கொண்டால் அனைவரையும் விடுதலை செய்வதாகத் தீட்சித் கூறுகிறார்” என்று ஹர்கரட்சிங் கூறினார்.

எங்களை நிர்ப்பந்தப்படுத்தி இடைக்கால அரசை ஏற்கவைக்க முயலுகிறார்கள் என்பது எங்களுக்குப் புரிந்தது. அதை நாங்கள் ஏற்க மறுத்துவிட்டோம். “எங்கள் வசமுள்ள சிங்களக் கைதிகள் 8 பேரை விடுதலை செய்கிறோம். பதிலுக்கு எங்கள் தோழர்களை விடுதலை செய்யுங்கள்” என்று கேட்டோம். இதற்கும் அவர்கள் தரப்பிலிருந்து சரியான பதில் இல்லை. அதன்பின் தலைவர் பிரபாகரன் அவர்கள் என் மூலம் ஒரு கடிதத்தை மேஜர் ஜெனரல் ஹர்கரட்சிங்கிற்கு அனுப்பினார். அக்கடிதத்தில் பின்வரு மாறு குறிப்பிட்டிருந்தார்.

“எமது பிராந்தியத் தளபதிகளையும் மற்றும் முக்கிய உறுப்பினர்களையும் சிறீலங்கா ஆயுதப் படையினர் கைது செய்து காவலில் வைத்திருப்பது இந்திய - இலங்கை உடன் படிக்கையின் அடிப்படை அம்சத்தையே மீறுவதாக அமைகிறது. உடன்படிக்கையின் படி இலங்கைக் குடியரசுத் தலைவர் எமக்குப் பொது மன்னிப்பு வழங்கியிருக்கிறார். இந்திய அரசு எமக்குப் பாதுகாப்புத் தருவதென உறுதிமொழி அளித்துள்ளது. இப்பொழுது சிறைப்பிடிக்கப்பட்டிருக்கும் எமது வீரர்கள் எந்தவொரு குற்றச் செயலையும் செய்யவில்லை. அவர்கள் தென்னிந்தியாவிலுள்ள விடுதலைப் புலிகளின் அலுவலகத் திலிருந்த ஆவணங்களையும், புத்தங்களையும் இங்கு கொண்டுவருவதற்காகச் சென்றனர். ஒருமாதத்திற்கு முன்னதாகவே இது தொடர்பாக இந்தியக் கடற்படையினரிடம் உதவி கோரியிருந்தோம். ஆனால், அவர்கள் இவ்விடயத்தில் எதுவித முடிவும் எடுக்காத காரணத்தினால் நாம் எமது சொந்தப் படகிலே ஆவணங்களையும் புத்தகங்களையும் கடல் மார்க்கமாகக் கொண்டு வர எத்தனித்தோம். எமது தளபதிகள் தமது சொந்தப் பாதுகாப்பிற்காகத் தானியங்கித் துப்பாக்கிகளை மட்டும் வைத்திருந்தனர். இப்பொழுது எமது தளபதிகளும் முக்கிய உறுப்பினர்களும் பலாலி விமானத் தளத்தில் அமைதிப்படையின் மேற்பார்வையுடன் சிறீலங்கா இராணுவத்தினால் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளனர். இந்திய அமைதிப்

படையினர் இவர்களுடைய பாதுகாப்பிற்கு உறுதியளிக்க வேண்டும். எக்காரணத்தைக் கொண்டும் இவர்களைச் சிறீலங்கா இராணுவம் கொழும்புக்குக் கொண்டு செல்ல அனுமதிக்கக் கூடாது. சிறீலங்காப் படையினர் அவர்களைப் பலாத்காரமாகக் கொழும்புக்குக் கொண்டு செல்ல முயன்றால் அவர்கள் சயனைட் அருந்தித் தம்மைத் தாமே அழித்துக் கொள்வார்கள். இவ்விதமான துர்ப்பாக்கிய சம்பவம் நிகழுமானால் அதனால் எழக் கூடிய பாரதூரமான விளைவுகளுக்கு இந்திய அமைதிப்படையே பொறுப் பேற்க வேண்டும். எமது தளபதிகளும், முக்கிய உறுப்பினர்களும் இறக்க நேரிட்டால் தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் இயக்கம் யுத்த நிறுத்தத்தைத் தொடரப் போவ தில்லை. தமிழ்ப் பகுதிகளில் அமைதியை நிலை நாட்டுவதற்கு இந்திய அமைதிப்படையினருக்கு நாம் ஒத்துழைப்பு வழங்கமாட்டோம். அமைதியையும், இன ஒற்றுமையையும் நிலைநாட்டுவதில் உறுதி கொண்டிருக்கும் இந்திய அரசும் இந்திய அமைதிப்படையினரும் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் எமது உறுப்பினர்கள் எந்தவித நிபந்தனைகளும் இன்றி விடுதலை செய்ய ஆவன செய்ய வேண்டுமென இந்த இக்கட்டான நேரத்தில் ஒரு வேண்டுகோளை விடுக்கின்றேன்.”

இந்தக் கடிதத்தைக் கொண்டு போய் மேஜர்-ஜெனரல் ஹர்கரட்சிங்கிடம் கொடுத்தேன். அப்பொழுது அவருடன் பிரிகேடியர் பெர்னாண்டஸ் என்பவரும் மொழி பெயர்ப் பாளர் பெரியசாமி என்பவரும் இருந்தனர். நிலைமை முற்றுவதைக் கண்டு அவர்கள் அளவு கடந்த கவலையடைந்தனர்.

“17 தோழர்களையும் விடுதலை செய்யாமல் பலவந்தமாகக் கொழும்புக்குக் கொண்டு செல்ல முயற்சி நடந்தால் அவர்கள் விடுதலைப் புலிகளின் மரபிற்கிணங்க சயனைட் அருந்தி மரணிக்க நேரிடும்” என்பதை நான் அவர்களுக்குத் திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்தேன்.

இப்படி அவர்களுடன் பேசிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது இரவு நேரமாக இருந்தாலும் வெளியில் உலங்குவானூர்தி ஒன்று ஏறி இறங்கி ஏதோ செய்து கொண்டிருந்தது. இது பற்றி மாத்தையா கேட்ட பொழுது வெறும் பயிற்சிக்காக அவ்வாறு செய்வதாக அவருக்குச் சொல்லப்பட்டது. ஆனாலும், மாத்தையாவுக்கு உண்மை புரிந்து விட்டது. “எங்கள் தோழர்களைக் கொழும்புக்குக் கொண்டு செல்ல முயற்சி செய்தால் அடுத்த முறை இவர்களின் உடல்களைக் கொண்டு போகத்தான்

வருவேன்” என்று மாத்தையா எச்சரித்து விட்டுச் சென்றார்.

பிரபாகரனின் கடிதத்தில் உள்ள நியாயங்களை உணர்ந்த தளபதி தீபிந்தர்சிங் உடனடியாக டில்லிக்குச் செய்தி அனுப்புகிறார். கைது செய்யப்பட்டுள்ள விடுதலைப் புலிகளுக்கு ஏதேனும் நேருமானால் போர் தவிர்க்க முடியாததாகிவிடும் என எச்சரிக்கிறார்.

அத்தனையும் செவிடன் காதில் ஊதிய சங்கா கிறது. முழுமையாக ஜெயவர்த்தனாவின் சூழ்ச்சி வலையில் விழுந்திருந்த இராஜீவ் யாருடைய அறிவுரையையும் கேட்க மறுக்கிறார். எதிலும் தலையிட வேண்டாம் என இந்தியத் தளபதிக்கு ஆணையிடுகிறார்.

மறுநாள் பிற்பகல் 2 மணியளவில் இந்த 17 தோழர்கள் வைக்கப்பட்டிருந்த இடத்தைக் காவல் புரிந்துவந்த இந்திய அமைதிப் படை வீரர்கள் திரும்பப் பெறப்பட்டனர். சிங்கள இராணுவ வீரர்கள் அவ்விடத்தைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். இஃது ஏன் என்பது முதலில் புரிய வில்லை. 17 புலிகளின் பாதுகாப்புக்குப் பொறுப் பேற்றிருந்த இந்திய அமைதிப் படை அதிகாரியான லெப்-கர்னல் பிரர் அதை எப்படிச் சொல்வது

என்று தெரியாமல் திகைத்தார். ஒருவாறாகத் தட்டுத் தடுமாறி இப்பிரச்சனையில் நாங்கள் தலையிடக் கூடாதென டெல்லியிலிருந்து ஆணை வந்துள்ளது என்று கூறினார். இந்த அதிகாரி குமரப்பாவின் நெருங்கிய நண்பராக இருந்தவர். 17 புலிகளையும் பார்க்க மாத்தையா வந்தபொழுது சிங்களச் சிப்பாய்கள் மாத்தையாமீது துப்பாக்கி முனைகளை நீட்டி மிரட்டினார்கள். அப்பொழுது அவர்களின் துப்பாக்கிகளைத் தட்டிவிட்டு மாத்தையாவைப் பத்திரமாக அழைத்துச் சென்றவர் இந்த அதிகாரி. இவரைப் போலவே மேஜர் ஜெனரல் ஹர்கரத்திங்கும் புலிகள் விடயத்தில் அனுதாபத்துடன் இருந்தார். 17 புலிகள் வைக்கப் பட்டிருந்த இடத்தைச் சுற்றிக் கவச வாகனங்களையும், டாங்கிகளையும் கொண்டு வந்து நிறுத்தினார். ஆனாலும், டில்லியிலிருந்து உத்தரவு வந்த பின்னால் இவர்களால் என்ன செய்ய முடியும்?

மாலை 5 மணிக்கு சிங்களப்படை வீரர்கள் புலிகள் இருந்த அறைக்குள் கண்ணாடிச் சாளரங்களை உடைத்துக் கொண்டு உள்ளே நுழைய முயன்றபொழுது 17 புலிகளும் சயனைட் குப்பிகளைக் கடித்தனர். சில வினாடிகளில் 12 புலிகளின் உயிர்கள் பிரிந்தன. எஞ்சிய ஐவரும் மருத்துவ

மொட்டும் வெடிக்கும்
பூவும் வெடிக்கும்
அணு

மாநாடு சிறக்க வாழ்த்துகிறோம்

புலவர் அன்டிரன், தமிழன்பு, இரா. செந்தில்குமார்,
ந. வெற்றிவேல், ம. உடையான், வி. திருமால்,
இரா. செல்வன், சி. கிளாஞ்சி, தி. இராமன், தி. இலக்குவன்,
க. இளங்கோவன், க. இராசவேல், க. வெங்கடேசன்

கருங்குழி கிராமம், அம்மகளத்தூர் கிராமம், செம்பாக் குறிச்சி,
கல்லக்குறிச்சி (வட்டம்), விழுப்புரம் மாவட்டம் - 606 204.

பேசி : 9629028995.

மனையில் எப்படியோ பிழைத்துக் கொண்டார்கள். மறுநாள் மாலை 4 மணிக்கு 12 புலிகளின் உடல்களை மாத்தையாவிடம் இந்திய அமைதிப்படை அதிகாரிகள் ஒப்படைத்தார்கள். குமரப்பா, புலேந்திரன் ஆகியோர் உடல்களில் ஏராளமான காயங்கள் இருந்தன. அவர்கள் இறந்த பின்னாலும் சிங்கள இராணுவ வெறியர்களின் ஆத்திரம் தணியவில்லை. துப்பாக்கி முனைகளினால் இருவர்களின் உடல்களையும் குத்திக் கிழித்திருந்தார்கள்.”

இந்தத் துயரமிகு நிகழ்ச்சியை விவரித்த மாத்தையா மேலும் தொடர்ந்து கூறுகையில் :-

“12 தோழர்களின் வீரமரணம் எங்களை மட்டுமல்ல தமிழீழ மக்கள் அனைவரையும் உலுக்கியெடுத்துவிட்டது. இளம் வயது முதல் தன்னுடன் பழகிய - நெருங்கிய தோழர்களை, தன்னுடைய தளபதிகளை இழந்த துக்கம் எங்கள் தலைவர் பிரபாகரனுக்கு மேலோங்கியிருந்தது. அதுவே பின்னர் வெஞ்சினமாக மாறிற்று. 12 தோழர்களின் உடல்களுக்குப் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் திரண்டு வந்து அஞ்சலி செலுத்தினர். அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த சிதைக்கு எங்கள் தலைவர் தீவைத்த பொழுது எங்கள் நெஞ்சங்களும் கனன்று எழுந்தன. இனி எங்களையும்,

எங்கள் மக்களையும் பாதுகாக்க இந்திய அமைதிப்படையை நம்பிப் பயனில்லை என்பதை உணர்ந்து மீண்டும் நாங்கள் ஆயுதங்களைத் தூக்கினோம். எங்கள் பாதுகாப்புக்காகத்தான் இவ்வாறு செய்தோம். இந்திய அரசும், இலங்கை அரசும் எங்களை அழிப்பதற்கு முடிவெடுத்த பின்பு நாங்கள் மானமுடன் வாழ வேண்டுமானாலும் அல்லது மானமுடன் சாகவேண்டுமானாலும் போராட்டத்தில் குதிப்பதைத் தவிர, வேறுவழி இல்லை. அடிமைகளாகக் கொல்லப் படுவதைவிடப் போராடி இறப்பது எவ்வளவோ மேலானதென்று உறுதிபூண்டோம்” என்றார்.

தமது விடுதலையை இந்தியா பெற்றுத் தரும் என நம்பிய தமிழீழ மக்களைச் சூழ்ந்திருந்த மாயவலையை இந்த நிகழ்ச்சி அறுத்தெறிந்தது.

எந்தச் சூழ்நிலையிலும் புலிகளுடன் சமரசம் செய்யக்கூடாது. அவர்களுக்கு ஆத்திர மூட்டிப் போராட்டத்தை அழித்து விட ஜெயவர்த்தனாவும் இராஜீவும் வகுத்த நயவஞ்சகச் சதிக்கு 12 புலி வீரர்கள் பலியானார்கள். இதன் விளைவாகத் தமிழீழம் பிரபாகரன் தலைமையில் எரிமலையாக வெடிக்கப்போகிறது என்பதைச் சதி செய்தோர் அறிந்திருக்கவில்லை.

தமிழீழம் சீவக்கறது - பக்.16-23

**உலகத் தமிழர் பேரமைப்பு
7ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழா மாநாடு
சிறுக்க வாழ்த்துகிறோம்**

உலகத்தார் பேற்றுக்கின்ற பண்பனைத்தும்
ஒன்றாகக் கொண்டவன்தான் தமிழன் என்பார்
ஒற்றுமைக்கு அவனிடத்தில் நிறைந்த பஞ்சம்
உயர்வதெங்கே அகிலத்தில் உணர்வாய்நீயும்

மு. கந்தசாமி
செயலர்

**உடன்பிறந்தோர் முருகன் - முத்தமிழ்
கல்வி அறக்கட்டளை**

21, சுப்ரமணிய சாமி கோவில் தெரு,
திண்டிவனம்-604 001.
பேசி: -04147-225865

நாங்கள் எந்தச் சக்தியைக் கண்டும்
எந்தப் பலத்தைக் கண்டும்
தளர்ந்ததும் இல்லை; தடுமாறியதும் இல்லை.

த. செந்தில்குமார்

செந்தில் நகை மாளிகை

56, சேலம் நெடுஞ்சாலை,
கள்ளக்குறிச்சி-606 202.
விழுப்புரம் மாவட்டம்
பேசி: 94869 18966

வரலாறாய் வாழும் தமிழ்ச்செல்வன்

ச.வாட்டு

(புன்களின் புலனாய்வுத் துறைத் தலைவர்)

தமிழ்ச்செல்வனைப் பற்றியும் நினைவுக் குறிப்பொன்றை எழுத வைப்பதாக காலம் கட்டளையிட்டு விட்டது. காலத்தின் ஓட்டத்தில் மாற்றங்கள் வரும். சில மாற்றங்களை நாம் கற்பனை செய்தும் பார்ப்பதில்லை. மாற்றம் நிகழ்ந்துவிட்ட போதிலும் அந்த மாற்றத்தை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாமல் மனம் கிடந்து மறுகும். அப்படிப்பட்ட மாற்றம்தான் பிரி கேடியர் தமிழ்ச்செல்வனின் மறைவு.

சபையில் புன்சிரிப்பும் எம்மிடையே கலகலத்த அதிரடிச் சிரிப்புமாக உலாவந்த தமிழ்ச்செல்வன் பிரிகேடியர் தமிழ்ச்செல்வனாக வணக்கத்திற்குரியவனாகிவிட்டான்.

தமிழ்ச்செல்வனைப் பற்றி எதிலிருந்து தொடங்குவது?

அவனது வீரச்சாவிற் கு முந்திய பின்மாலைப் பொழுது... அநுராதபுர எல்லாளன் நடவடிக்கை யாளர்களுக்கான வீரப் பதக்கம் வழங்கும் நிகழ்வு- தலைவர் உரையாற்றுகிறார்.

அவரது உரையில் தமிழன் சார்ந்த பெருமிதம். தமிழினம் சுதந்திரம் பெறத் தகுதியான இனமாக. வீரமுள்ள இனமாக வளர்ந்துவிட்டது என்ற நிம்மதி. எல்லோரும் மகிழ்ச்சியிலும் பெருமிதத் திலும் கலந்திருந்தோம்.

உணவுக்காகக் காத்திருந்த வேளையில் நீரிழிவு நோயால் பாதிக்கப்பட்டிருந்த தமிழ்ச்செல்வன் உணவுண்ண தாமதிப்பது நல்லதல்ல என தலைவர் சங்கடப்பட்டு அவசரப்படுகிறார்.

தனக்கென தனியாக அவசரமாகத் தருவிக்கப் பட்ட உணவைப் புறக்கணித்து. “எமது வான்புலிகளைச் சிட்டுக்குருவிக்கு ஒப்பிடுவதா? அல்லது வண்ணத்துப் பூச்சிகளுக்கு ஒப்பிடுவதா?” எனத் தலைவரின் உரையை மீள எடுத்துச் சொல்லி பெருமிதமும் பாராட்டும் இழையோட வான் புலிகளுடன் அன்பும், பம்பலுமாக தமிழ்ச் செல்வன் கேலி பேசுகிறார்.

கதைத்து - காத்திருந்து உணவுண்ட பின்னரும் கதைத்திருந்தோம். நிகழ்வின் மகிழ்விலும் உணவின் சுவையிலும் இருந்த உரையாடல் தலைவரைப் பற்றியும், அவரது பாதுகாப்பு, ஆரோக்கிய வாழ்வு என்பன பற்றியதாகவும் அமைந்து விடைபெற்றபோது நாம் அறிந்திருக்க வில்லை அதுதான் எங்களது கடைசிச் சந்திப்பு என்று

எல்லாவற்றிலும் மாற்றம்வரும். ஆனால் சிலது மாறாது. காலமும், கோலமும் நவீன மானாலும், அறிவும் ஆற்றலும் மேம்பட்டு வளர்ந்தாலும், உடையிலும் பேச்சிலும் மெருகு பெற்றாலும், உள்ளத்தாலும் இன்னும் பலவற்றினாலும் மாறாமலிருந்தான் தமிழ்ச்செல்வன்.

தலைவருக்கு இப்போது தமிழ்ச்செல்வன் இளவயது மெய்க்காப்பாளனோ அல்லது இளம் போர்த்தளபதியாகவோ அல்ல. அவன் அரசியல் தலைவன். மக்களை வழிநடத்தும் மக்களின் தலைவன் ஆனால் இவனோ இப்பொழுதும் அண்ணையின் குழந்தையாகவே தன்னை நினைப்பான். தன் திருமணத்தின்போது அண்ணை வரவேண்டும். ஆட்கள் வந்தால் அண்ணை வரமாட்டார். தமிழ்ச்செல்வனது திருமணச் செய்தியை நாம் கேள்விப்பட அதற்கிடையில் தமிழ்ச்செல்வனது கடிதம் திருமண அழைப்பு என்றும் இல்லாது, செய்தி யென்றும் இல்லாது வாழ்த்தும், ஆசியும் வேண்டி, சேதிசொல்லும் கடிதம் மடல்கிடைத்து நாம் அங்குபோகையில் பாலா அண்ணை வீட்டில் தலைவரின் முன் நிலையில் திருமணம்முடிந்து தம்வீட்டில் இருக்கிறார்கள் மாப்பிள்ளையும், பொம்பிள்ளையும்.

ஒருநாள் கடற்கரையில் கடலலை கால்தொட பேரலையின் சத்தத்தில் பயந்துபோனாள் குழந்தை “ஐயோ பெரியப்பா” என்றுசொல்லி தலைவரைக் கட்டிப்பிடித்துக் கொண்டாளாம் தமிழ்ச்செல்வனின் மகள் அலை “என்னடா உன்னை மகள் அலை கடலலைக்குப் பயப்படுகிறாள்” என பம்பலாய் சொன்ன தலைவரின் வார்த்தை தமிழ்ச்செல்வனுக்கு வேதம் - சவால் - செய்தி. சிலநாட்கள் கழித்து ரேகா சொன்னாள்,

“அலைக்கு இப்போ வீட்டில் கிணற்றடித் தொட்டியில் நீர்நிறைத்து நீச்சல்பயிற்சி நடக்குது.”

உலகத்திற்குத் தமிழ்ச்செல்வன் பிடிக்கொடுக்காத இராசதந்திரி. கதைத்துப்பேசி வாகாக உரையாடக் கூடிய ஆற்றலுள்ள பெரியமனிதன். ஆனால் இவனோ இந்தியஇராணுவ காலத்திலும், ஆனையிறவுக் களத்திலும், இன்னும்பல களங்களிலும் சுழன்றாடிய போராளி. எம் விடுதலைக்கு வழிவிடாது எம்மக்களைக் கொன்று குவிக்கும் ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் மீது வெஞ்சினம் கொண்ட அதேபோராளி.

தமிழ்ச்செல்வன் தங்கள்பக்கம் வருகிறார் என எங்காவது ஓரிடத்தில் அல்லது ஒருமுகாமில் தடல்புடல் உணவு தயாராகியிருக்கும். ஆனால் இவனோ இந்தியன் ஆமிக்காலத்தில் அம்மை வருத்தக்காரரைச் சுகமாக்கித் தருகிற ஆச்சியிடம் மந்துவில் ஆச்சியிடம் பழஞ்சோற்றுக் குழையலுக்குப் போயிருப்பான்.

முக்கியசந்திப்பில் வெளிஆட்கள் வந்துபேசி, பேசிமுடித்து உணவுநேரம் ஆடம்பர மேசையில் அறுசுவை உணவு காத்திருக்கும். கதைக்க இனி விடயம் இல்லையென்ற நிலையிலிருந்து. சந்தர்ப்பமும் சரியாக அமைந்துவிட்டால், வனவள சத்தியின் இடத்தில் கூழ் அதுவும் மட்டுவில் தலைவரின் கைவண்ணத்தில் கூழ் - நினைவுக்கு வந்து ஆளை அங்கு இழுத்துப் போகும்.

ஆண்டின் முதலாம்நாள் - தன்மனதில் நினைத்த சிலவற்றை தலைவர் பகிர நினைக்க - எனக்குக் கிடைத்தது வாய்ப்பு தலைவரிடமிருந்து காலை வேளை அழைப்பு தலைவர் தனதுஎதிர்பார்ப்புக் களினை, எண்ணங்களினை எடுத்துச்சொல்கிறார். உரையாடலுக்கிடையில் செய்தி, “தமிழ்ச்செல்வன் பிள்ளைகளுடன் வந்துள்ளார்.” தமிழ்ச்செல்வனது மகன் ஒளிவேந்தனது பிறந்தநாள். தலைவரின் ஆசிவேண்டி பெரியப்பாவிடம் பிள்ளைகளை அழைத்துவந்திருந்தான். திடீர் வருகை, பிள்ளைகளுக்குப் பொருத்தமான உணவில்லை. பெரியவர்களின் உணவுதான். பேச்சுவாக்கில் தமிழ்ச்செல்வன் சொல்லி விட்டார். “அலைக்கு இடியப்பம் அவ்வளவு விரும்பவில்லை, சாப்பிடமாட்டாள்.” ஆனால் பிள்ளையோ இடியப்பத்தை விரும்பிச் சாப்பிட்டாள். “நாஊறு பட்டுவிடக்கூடாது” கேட்டு வாங்கிச் சாப்பிட்டாள்.

“வீட்டில் அப்பா தாற இடியப்பம் வேறை, இது பெரியப்பா தாற நல்ல இடியப்பம்” என்று சொல்லி தலைவர் பிள்ளையைக் கொஞ்ச தமிழ்ச்செல்வன்

தமிழ்ச்செல்வன் துணைவியார் ஈகைச்சுடர் ஏற்றுகிறார்

செல்வனின் புன்சிரிப்பு அசட்டுச்சிரிப்பாகி, “இனி இடியப்பம் அவிக்கவும் இஞ்சைதான் பழகவேணும்” என்று சொல்லிச்சிரித்தான்.

எல்லாம் சரிதான் தலைவருக்கு விட்டுக் கொடாமல் தமிழ்ச்செல்வன் போட்டிக்கு நிற்கும் வேளையும் ஒன்றுண்டு. அது கைத்துப்பாக்கிச் சூட்டுக்களம்.

தலைவர் சுடுவார். அநேகமாய் ரவைகள் பத்தும் பத்தில் (மையம்-புள்) படும். சிலவேளை ஒன்பது அல்லது எட்டு ரவை மையத்தில்பட்டு மீதிரவை சற்றுவிடிகப்பட்டுவிட்டால் தொடங்கும் போட்டி.

“நீ ஒருக்கா சுட்டுப்பார்” என்று தமிழ்ச்செல்வனை அழைக்க, சிலவேளைகளில் அவன் பத்து ரவையையும் மையத்திற்குச் சுட்டு துப்பாக்கியில் பிழையில்லை என்று நிரூபிப்பான்.

அடுத்தசுற்றில் நான் சுடுகிறேன்பார் என்று தலைவர் தயாராக, கைத்தடியைப் பின்பக்கமாக முட்டுக்கொடுத்து காலை நிலத்தில் ஊன்றி தமிழ்ச்செல்வன் போட்டிக்குச்சுட களைகட்டும் போட்டி. D.அலெக்ஸ், ஆதவன் (கடாபி) என, சூட்டுவிற்பன்னர்களுடன் களைகட்டும்போட்டி இருள் சூழ்ந்தவேளையில் முடிவதும், அல்லது

இருள் சூழ்ந்தபின்னரும் மின்கூழ் வெளிச்சத்தில் தொடர்வதுமாய் நடந்துமுடியும் போட்டி.

தமிழ்ச்செல்வன் அடிப்படைப்பயிற்சி முகாமில் அடையாளம் காணப்பட்டதே அவனது சூட்டுத்திறனால் என்பர்.

உடற்பயிற்சியில் எல்லோரும் ஓடிப்பயிற்சி செய்ய, பயிற்சிப்பொல்லுடன் நடந்தே மைதா னத்தை வலம்வருவார் தமிழ்ச்செல்வன். பயிற்சி நிறைவு நாளன்று சூட்டுப் பயிற்சியின் போது சுடக்கொடுத்த ஒரேயொரு ரவையை மையத்திற்குச்சுட வியந்தார் பொன்னம்மாள். அது குருட்டாம் போக்கில் பட்டிருக்குமோ என்று அடுத்தது கொடுக்க அதுவும் மையத்தில் பட அடுத்தடுத்து ஒவ்வொன்றாகக் கொடுக்க அத்தனை ரவைகளும் மையத்தில்பட, ‘இனி உனக்கு ரவையில்லை ஓட்டா’ என பொன்னம்மாள் செல்வமாய், பெருமையாய் ஓடவிரட்டியதில் அடையாளம் காணப்பட்டான் தமிழ்ச்செல்வன்.

அதன்பின்னர், பொன்னம்மாள் தலைவருக்கு தமிழ்ச்செல்வனை அறிமுகம்செய்ததும், சிலகால மருத்துவப்பணிகளின் பின்னர் தலைவரின் உதவியாளராக ஆனதும் பழையகதை.

அடிப்படைப்பயிற்சி முகாமில் செய்யாத அல்லது செய்யத்தவறிய உடற்பயிற்சிகளை தலைவரின் கவனிப்பில் செய்யவேண்டிவந்தது இன்னொருபம்பல்கதைபயிற்சிமுடிந்து சொர்ணம், இம்ரான் ஆகியோரின் பொறுப்பிலிருந்ததலைவரின் மெய்க்காப்பாளர் அணியில் செயற்பட்ட துமாக இருந்த அவன் தலைவர் இந்தியாவிலிருந்து நாடு திரும்பியபோது யாழ்ப்பாணத்தில்.

1987 இன் ஆரம்பத்தில் இந்தியாவிலிருந்து தலைவர் நாடுதிரும்பி. வேலைகளை மேற்பார்வையிட்டு ஒழுங்குபடுத்திக்கொண்டிருந்தார். யாழ் மாவட்டத்தில் மகளிர் பிரிவானது “சுதந்திரப் பறவைகள்” எனும் பெயரில் அரசியல், சமூகப் பணிகளில் ஈடுபட்டிருந்தது. மகளிர் பிரிவினருக்கு யாழ்ப்பாணத்தில் இராணுவப்பயிற்சிகளை வழங்க முடிவெடுத்தபோது அதற்காக தலைவரின் நெறிப் படுத்தலில் ஆரம்பப்பணிகளை முன்னெடுத்தது தமிழ்ச்செல்வன்தான்.

தென்மராட்சிப் பொறுப்பாகவிருந்த கேடில்சின் வீரச்சாவைத் தொடர்ந்து தென்மராட்சிப் பொறுப்பாக நியமிக்கப்பட்டதில் அடையாளப் படுத்தப்பட்டது தமிழ்ச்செல்வனது ஆளுமை. ஆளுமையும், அறிவும், அதிகாரமும் உயர்ந்து முன்னின்றபோதும் உள்ளிருந்த ஆத்மா அவனாக வேயிருந்தான். அதுவே தமிழ்ச்செல்வனது பெருமை

இந்திய இராணுவ ஆக்கிரமிப்புக்காலம். நாம் திட்டமிடுவதற்கு அவகாசம் எதையுமே எமக்குத் தராத திடீர்நெருக்குதல். தேசத்தின் விடுதலைக் கான பற்றுறுதி. எதற்காகவும் விடுதலைப் போராட்டத்தை விட்டுக்கொடுக்காமல் இருப்பதை மட்டும் முன்நிறுத்திய முடிவுகள்.

யாழ்ப்பாணம் கொக்குவில் எமது தலைவர் தங்கியிருந்த வீட்டிலேயே அவரைக் கொன்று விடும் முடிவில் தரையிறங்கினர் இந்திய இராணுவ அதிரடிப் பராத்துருப்பினர்

இன்னொரு தளத்திலின்று விடுதலையை வழிநடாத்தவேண்டியது தலைவரின் கட்டாயமானது.

தலைவரிடமிருந்து மனைவியாரும். பிள்ளைகள் இருவரும் பிரிந்து, தனித்திருப்பது தவிர்க்க முடியாத தானபோது அவர்களைப் பாதுகாக்கப் பொறுப்பேற்றது தமிழ்ச்செல்வன்.

ஆரம்பசிலநாட்கள் அவன் ஒழுங்குசெய்து கொடுத்த வீடுகளில் மாறிமாறி நின்றபோதும், இந்தியப்படை வெறியாட்டமாடி மக்களை அச்சுறுத்தி, தலைவரது குடும்பமென குறிப்பிட்டு

தேடத்தொடங்க மதியக்காவும் பிள்ளைகளும் மிகவும் சிரமப்பட்டனர்.

மூன்றுவயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகள் இரு வருடன் தம்மையே குறிவைத்துநடந்த பெரும் தேடுதல்களில் சரியான உணவுமின்றி வீடுகளில், வயல்களில், ஆளில்லாக்காணிகளில் என்று அவர்கள் அக்காலப்பகுதியில் ஆருமின்றி அலையும்நிலை வந்தது. எல்லாஊரையும் ஒரே வேளையில் வளைக்கும் பெரும்படைமுற்றுகை ஏதாவதொரு ஊருக்குள் தலைவரின் குடும்பம் சுற்றிவளைக்கப்பட இன்னொரு ஊருக்குள் அதேமாதிரி தமிழ்ச்செல்வனும் அகப்பட்டிருப்பான்.

இந்தநேரம் பார்த்து அந்தப்பகுதியில் இந்தியப் பத்திரிகை நிருபர்கள் இருவர் ஆண் - பெண்ணாக நடமாட, அது தலைவரும், அவரது மனைவியும் தானென எண்ணி இந்தியப்படை தம்தேடுதலை உச்சமாக்க தலைவரின் குடும்பத்தினர் பட்டபாடு கொஞ்சமல்ல.

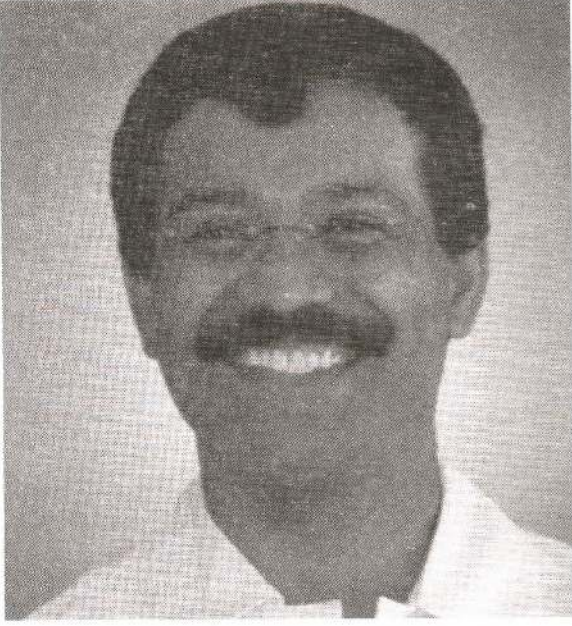
மதியக்காவும், பிள்ளைகளும் தங்கியிருந்த வீட்டின் தகவலறிந்து சென்றனர் இந்தியப் படையினர் ஆட்சளைப் பிடிக்கமுடியாவிட்டாலும் உண்மையான தகவலொன்றை அறிந்து விட்டனர்.

தலைவரின்மகள் குழந்தை துவாரகா நோயுற்றிருந்த தகவல் அது அவசரமருத்துவ உதவி தேவைப்பட்ட தீவிரநோயுற்ற பிள்ளையும், தாயும் தப்பிவிட்டதை அறிந்த படையினர் செய்தி வெளியிட்டுவிட்டனர்.

வயிற்றோட்டத்தால், மகள் துவாரகா இறந்து விட்டதாக இந்தியா வெளியிட்ட செய்தியின் உண்மை பொய் தெரியாது கலங்கிநின்றது தேசம் எல்லோருடனும் எல்லாத்தொடர்புகளும் பாதிக்கப்பட்டிருந்த நேரமது பலநாட்கள் கழித்து தமிழ்ச்செல்வனின் சிறுகடிதக்குறிப்பிலேயே தன்மகள் உயிருடனிருப்பதை அறிந்தார் தலைவர்.

அக்காவும், பிள்ளைகளும் மட்டுவில் சென்ற பின்னர் காணிக்கை அண்ணரின் வீட்டடியைச் சுற்றியே சுழலும் தமிழ்ச்செல்வனின் மனம் எம் நாட்டின் தலைவரின் வீட்டாரை காப்பாற்றித் தந்த பெருந்தகை காணிக்கை அண்ணர் தலைவரது மனைவியும், பிள்ளைகளும் அங்கேதான் நிற் கிறார்கள் என்பதை உறுதிப்படுத்தித் தெரிந்தபின் அவர்களை நோக்கிய இந்தியத்தேடுதல் அதிதீவிரமானபோதும் நெஞ்சுரத்துடன் கை கொடுத்த நாட்டுப்பற்றாளர் அவர் தமது தேடு தலிலிருந்து தலைவரது மனைவி, பிள்ளைகளைக்

காப்பாற்றி அனுப்பியது அவர்தானென்று தெரிந்த போது இந்தியப்படை யினர் தமது கைக்கூலிகளை ஏவிவிட்டு காணிக்கை அவர்களைச் சுட்டுக் கொன்றிருந்தனர்.

கிராமத்துச் சுற்றிவளைப்பில் இந்தியப்படை முற்றுகைக்குள் மதியக்காவும, பிள்ளைகளும் முற்றுகைக்கு வெளியே நெஞ்சுபதறக் காத்திருப்பான் தமிழ்ச்செல்வன் அவன் அவர்களைச் சந்திப்பதும் பிரச்சனை அவர்களை அடையாளம் காட்டுவதாய் அமைந்துவிடும். விலகியே இருப்பான். ஆனால் விலகாமல் இருப்பான்.

“தமிழ்ச்செல்வன் வீரச்சாவடைந்த வேளையில் அலெக்ஸ் போல்” அந்தக் காலத்தில் அவனது நம்பிக்கைக்குரிய போராளி வின்சன் - கெங்காதரன் மாஸ்ரரின் மகன் - மட்டுவில் சென்று மதியக்காவையும், பிள்ளைகளையும் பார்த்துவிட்டு வர வேண்டும்.

இப்போது வந்துசேர்ந்திருக்க வேண்டுமே? காணவில்லையே? வின்சனுக்கு என்னவானது? அக்காவிற்கு, பிள்ளைகளுக்கு என்னவானது? நெஞ்சுபதற அன்று தமிழ்ச்செல்வன் மனம் துடித்து நின்றதை இன்றும் மறக்கமாட்டார்கள் அவனது நண்பர்கள்.

ஆள்மாறி ஆள்விட்டு - அங்கும் எங்கும் விசாரித்தபோது வந்தது வின்சனின் வீரச்சாவுச் செய்தி!. மட்டுவில் செல்லப்பிள்ளையார் கோயிலடி சிலுவில் வயல்வெளியில் மதியக்காவும் பிள்ளைகளும் தங்கியிருந்த வீட்டுக்கு அருகில் கிடந்தது வின்சனின் வித்துடல் இந்தியப்பத்திரிகை நிருபர்

அனிதா பிரதாப் எழுதிய “இரத்தத்தீவு” (Island of Blood) எனும் நூலில் குறிப்பிடப்படும் வின்சன் இவராவார்.

அக்காவையும், பிள்ளைகளையும் காணிக்கை அண்ணரின் வீட்டருகில் இருந்த நடராசா ஐயாவின் வீட்டில் - மட்டுவில் மகேஸ் வீட்டில் - சந்தித்துவிட்டு திரும்பும் வேளையில் இந்தியப்படை எதிர்கொண்டது தப்பும் முயற்சியும் முடியாமல்போக, சயனைட் அருந்தி தலைவரின் குடும்பத்தையும், தமிழீழத்தின் மானத்தையும் காத்து தன்னுயிர் கொடுத்து நின்றான் வின்சன்.

வின்சன் வீரச்சாவடைந்த சோகமும், தலைவரின் குடும்பத்தைப் பாதுகாத்து விட்டான் என்ற நிம்மதியுமாக, அன்றைய தமிழ்ச் செல்வனின் உணர்வுகள் அவனது நினைவில் அழியாதவை.

இனிவேறுவழியில்லை என்றானபோது குழந்தைகளைத் தனியாக வேறிடம் அனுப்புவதென்றும், தாயாரை தனியே நகர்த்துவதென்றும் முடிவானது. “தாயும் - இருபிள்ளைகளும்” என்ற அடையாளத்தை நோக்கி வேட்டையாட அலையும் இந்தியப்படைகளிடமிருந்து அவர்களைக் காப்பாற்ற இந்தமுடிவு தவிர்க்கமுடியாததானது.

இந்தியப்படை சூழ்ந்துநிற்க கச்சாய் புங்கம் பிள்ளையார் கோயிலடிக்கரையில் கந்தண்ணை ஒழுங்கு செய்த மரத்தோணியில் ஏற்றி மதியக்காவை சொர்ணத்திடம் பொறுப்புக்கொடுத்தார்கள் தமிழ்ச்செல்வனும் அவனது அணியினரும்.

தென்மராட்சியில் இந்திய இராணுவத்தினருக்கு முகம் கொடுக்கத்தக்க, புடம்போடப்பட்ட போராளிகள் பலர் தமிழ்ச்செல்வனின் அணியில் இருந்தனர்.

தலைவரின் குடும்பம் தென்மராட்சியிலிருந்து இடம்மாறிய பின்னரும் அங்கு புலி அணியினரைத் தேடிய பாரதப்படையினர் பாவம், பட்டபாடு கொஞ்சநஞ்சமல்ல.

மிருகவிலில் தினேகடன் பரணியும், அம்மாவும், மகேந்திரியும் நிற்பதாய் தேடிப் போவார்கள். எல்லாச் சோதனையும் முடிந்து ஊர்ச்சனத்தை வீட்டிற்கு அனுப்பிவிட்டு படையினர் முகாம் திரும்பும்வேளை, சுற்றிவளைப்புக்குப் போகாத குடுகுடு ஆச்சியின் சோற்றுக் குழையல் உருண்டையில் பசிபோக்கிக் கொண்டிருப்பார்கள் இவர்கள்.

மட்டுவில் புலிகள் நிற்பதாக அறிந்து ஊரை வளைத்திருப்பர் இந்தியப் படையினரும், அவர்தம் கைக்கூலிகளும். வயலிற்கு வேலை செய்யும்

கணவனுக்கு என்று சொல்லி அந்த அம்மா கொண்டுவந்த கஞ்சியைக் குடித்துக் கண் பனிப்பர் குணாவும், பாப்பாவும்.

மந்துவிலில் ஆஞ்சியும் (இளம்பருதி). ரவி அண்ணையும் அப்போதும் கூடநிற்பதைத் தெரிந்து தான் பெரும் படையாய்ப் போனார்கள் இந்தியப் படையினர். வீதியின் முன்புறத்துச் சிறுவனும், தோட்டத்துப் பெரியவரும் முன்னரே சொன்னதால் சேற்றநிலத்துசண்ணாப்பற்றைக்குள் இறங்கி-இந்தியப் படையை ஏமாற்றி - வருவார்கள் இவர்கள்.

சாதாரண கிரிக்கெட் விளையாட்டில் பாகிஸ்தானிடம் தோல்வியடைந்து போனமைக்காகவே தமிழர்களைக் கொல்வதற்காக பீரங்கிகளை இயக்க உத்தரவிடும் இந்தியப்படை அதிகாரிகள் போராளிகளிடம் ஏமாந்தால் விட்டுவிடுவார்களா என்ன?

போராளிகள் தப்பிவிட்டதனால் எற்பட்ட களைப்பும், கோபமும் எம்மக்கள் மீது திரும்பும்.

இந்தியப்படையினரால் எமதுதாய்நாடு முழுவதும் பட்டபாட்டிற்கு தென்மராட்சியும் விதிவிலக்காகவில்லை.

எந்தவொரு யுத்தமுனைப்புமில்லாத சூழல். சாவகச்சேரி நகரத்து நவீனசந்தை. 1987 ஒக்ரோபர் 27 பகல் - பட்டப்பகல் பதினொரு மணி சந்தையில் திரளாகக் கூடிநின்ற எம்மக்கள்மீது உலங்கு வானூர்தி மூலம் குண்டு வீசி ஆரம்பித்தது தென் மராட்சிக்கான படுகொலைப்படலம்.

காலை சாவகச்சேரி சந்தையில், அங்கேயே அன்றிரவு பஸ்சில், நுணாவில், கைதடியில், பளையில், மிருகவிலில் என தென்மராட்சியின் நிலமெங்கும் எமதுமக்களது குருதிதெறிக்க வைத்தனர் இந்தியப்படைகள்.

எங்களது நாட்டிற்கு ஏனிவர்கள் வந்தார்கள்? ஏன் எம்மைக் கொல்கிறார்கள்? என்ற வினாக்களுக்கு விடைதெரியாமலேயே சாகும் எமது மக்களுக்காக அழுது கொதிப்பார்கள் தமிழ்ச் செல்வனும், அவனது தோழர்களும்.

அவர்களது கொதிப்பும், துடிப்பும் இந்தியப் படையினருடனான களங்களில் வெடிக்கும்.

இந்திய இராணுவ காலத்தின் 1988 இன் பிற்பகுதி மணலாற்றுக் காட்டிலிருந்த தலைவர் என்னிடம் யாழ்மாவட்டப் பொறுப்பைத்தந்து வழியனுப்பிவைத்தார்.

தலைவரின் சொற்படி வல்வெட்டித்துறையில் எனது பாதுகாப்பிடத்தை அமைத்துக்கொண்ட பின்னர் நாம் ஆயுத அணியாகச் சென்றது தென் மராட்சிக்குத்தான்.

யாழ்ப்பாணம் புறப்படும்போது தலைவர், “வல்வெட்டித்துறையில் நின்றுகொண்டு செயற்படு, அங்கேயுள்ள சனம் உனக்குப் பாதுகாப்பைத் தரும்” என்றும், புதியவர்கள் வந்தால் இலகுவாக அடையாளம் காணக்கூடியபடியாக அவ்வூரில் புவியியல், சமூக அமைப்புள்ளமை போன்ற விடயங்களைச் சொல்லித்தந்து வழியனுப்பினார். அவ்வேளையில் உடனிருந்த கிட்டண்ணை “வல்வெட்டித்துறைக்குப் போகவேண்டா மென்று சொல்லவில்லை, அதற்குப்பிறகு நீ போய்தினேசைப்பிடி” என்றார். அதாவது தினேஸ் உங்களுடன் ஒத்துழைப்பான் என்பதும். தென்மராட்சியின் பெரும்தென்னைமரங்களும், மாஞ்சோலைகளும், புதர்க்காடுகளும் நல்லபாதுகாப்பைத் தரும் என்பதும் கிட்டண்ணையின் கருத்தாக இருந்தது.

அங்கு தென்மராட்சியில் நாவற்குழியிலிருந்து பளைவரை இருந்த அனைவரையும் மிருகவிலில் ஒன்றாக்கித்தந்தான் தினேஸ்.

தென்மராட்சி அணியினரின் கைத்துப்பாக்கி களுக்கும் ஓய்வுகொடுத்து பெரியசுடுகலன்களுக்கு (றைபிள்கள்) மாறினோம். அணியானோம்.

தென்மராட்சி - மந்துவிலில் சிலகாலமும், வரணியில் ஏதோவொரு இந்துக்கோயிலின் அருகாமையில் - அதற்கு பொற்கோயில் என பெயரிட்டு - பலமாதகாலமுமாக அணியாய் தளமமைத்துச் செயற்பட்டோமென்றால் அது தமிழ்ச்செல்வனது தளம்.

வரணியூரில் எமதுதேவைக்கு வசதியாக, வாகாக உணவுசெய்து தருவதற்கும், ஊர்ப்புதினம் பார்த்துச் சொல்லவுமாக விநாயகத்தை நியமித்து, தன்னுடன் நின்ற குணா, குணத்தார், செல்வராசா ஆகியோரை ஆமிபார்த்துச் சொல்ல காவல் விட்டு, ஆஞ்சி (இளம்பருதி), ரவியண்ணை, விநாயகம், ரவி, டானியல், ரட்ணா என தனது ஆளணியை என்னோடுநிற்கவிட்டு தளமமைத்துத் தந்தான் தினேஸ்.

தென்மராட்சியில் தமிழ்ச்செல்வனது அணியினரது வீரம்செறிந்தநாட்கள். வீரம் மட்டுமல்ல போரிடுவதில் போட்டியும், நகைச்சுவையும் கலந்திருந்த மறக்கமுடியாத நாட்கள் அவை.

வடமராட்சி நெல்லியடியில் டேவிட்டின் அணி பிறண் இலகூ இயந்திரத்துப்பாக்கி ஒன்றைக் கைப்பற்றிவிட்டது. மகேந்திரியிடமிருந்து சிலநாட்களில் பெருமிதத்துடன் தொலைத்தொடர்பு நடைபேசியில் ஒருசெய்தி. குணாவின் அணி

கனகம்புளியடியில் பிறண் இலகுஇயந்திரத் துப்பாக்கி ஒன்றை எடுத்துள்ளது. தினேஸ் என்ற பெயர் எதிரிகட்கு தெரியுமென்பதால் அவனோடு எப்போதுமிருக்கும் மகேந்தியின் பெயரில்தான் தமிழ்ச்செல்வனின் தொடர்புகள்.

தமிழ்ச்செல்வனது திட்டப்படி வாகன மொன்றில் சென்ற அணி வெற்றிகரமான தாக்கு தலைச் செய்திருந்தது. தக்காளி என்ற உறுப்பினர் பெண்உடையில் சென்றிருந்தார். பொம்பிளை உடுப்புப்போட்டு தக்காளி நடந்ததையும், தக்காளியை பெண் என நினைத்து எதிரிகள் ஏமாந்ததையும் கதைக்க வெளிக்கிட்டால் சோறுதண்ணி தேவையில்லை.

நுணாவிலிலும் இப்படித்தான் கண்ணிவெடி வைக்கமுற்பட அதை இந்தியப்படை கண்டு பிடித்துவிட்டது. அப்போதைய கண்ணிவெடி நிபுணர் பரணியை களத்திலிறக்கிவிட்டான் தமிழ்ச்செல்வன்.

கண்ணிவெடியை வைத்துவிட்டு வந்ததையும். எதிரிக்குத் தகவல்சொல்பவர் இவராகவும் இருக்காலம் என்று நம்பிய ஒருவரிடம் “கண்ணிவெடி வைத்திருக்கு. ஒருவரிடமும் சொல்லவேண்டாம். கொஞ்சம் விலகியிருங்கோ கவனம்” எனச் சொல்லிவிட்டு வந்ததையும், மேஜர் தாப்பா என்ற அதிகாரியும், இன்னும் பலபடையினரு மாக சூழ்ந்துவந்து எடுக்க ஏதனைச் செய்ய வேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்பட்டதோ அதனை அந்தக் கண்ணிவெடி செய்துமுடித்ததையும் அதாவது எடுக்கவெடித்ததையும் கூறும் போது அந்த இடம் கலகலத்து அதிரும்.

“சாரங்கட்டிய புலியென்று எதிரிநாடு சொன்னதனால், சாரத்தைமாற்றி எல்லோரும் காற்சட்டைகளுக்கு மாறுவோம்” கதைத்து விட்டோம். “ஜீன்சிற்கு மாறவிரும்புவோர் வாருங்கள்” என்றுசொல்ல அங்கிருந்த அணியில் கையை உயர்த்தியவர்கள் இரண்டுபேர்தான் கொஞ்சநட்களாக ஜீன்ஸ்போட கையை உயர்த்தியவர்களைப் பார்த்து ஒரே சிரிப்பு - அறுவை - பகிடி இன்னும் கொஞ்சநாள் கழித்து ஜீன்ஸ்போடாமல் சாரத்துடன் திரிபவர்களைப் பார்த்து அதே சிரிப்பு - அறுவை - பகிடி.

ஆமி ஒருமுறை கலைக்க, அங்குநின்ற ஏழெட்டுப் பேர் ஒன்றாகஒட ஒருவரின் ஒருவராய் ஓடிய எல்லோரும் இரும்புப்படலை ஒன்றை படாத பாடுபட்டு ஏறிக்கடந்து பாய்ந்தோட உயரமேற முடியாத கடைசிஆள் பதறிப் போய் தள்ள படலை முன்னரே திறந்துதான் இருந்ததாம்.

கச்சாய் றோட்டுப்பக்கமோ அல்லது அந்தப் பகுதியில் எங்கோவோர் இடத்தில் கந்தண்ணையைக் கட்டிப்பிடித்த ஆமியை தோளிலிருந்த துவக்கால் அப்படியே சுட்டுச்சாய்த்துவிட்டு எதிரியின் இரத்தம் தன்உடலெல்லாம் தோய, திரும்பிப்பார்க்காமல் ஒரேஒட்டமாய் ஓடிவந்ததை சொல்லும்போதும் அந்த இடமெல்லாம் சிரிப்பில் அதிரும். தமிழ்ச்செல்வன் மற்றும் தென்மராட்சி அணியெல்லாம் நாமிருந்த பொற்கோயில் தேடிவந்தால் பம்பலில் கலகலப்பில், சிரிப்பில் அதிரும் எமதிடம்.

என்னுடன் அணிகளுக்குப் பொறுப்பாக விருந்த செல்வராசா மாஸ்ரர் - குளிக்கும் நேரம் தவிர மற்றநேர மெல்லாம் தன்னுடலில் இருக்கும் ரவைக்கூடுதாங்கியை (கோல்சர்) கழற்ற மறுக்கும் செல்வராசா மாஸ்ரர் வந்து முறைப்படுவார், “இவர்கள் வந்தால் ஒரே சிரிப்பும் சத்தமும் சொல்லுக்கேட்கிறார்கள் இல்லை” என.

நடேஸ், பாபுவின் வீரச்சாவிற்சுப் பதிலடித் தாக்குதல். இந்தியப்படைகளுடன் சேர்ந்து எமது மக்களைக் கொன்றுகொண்டிருந்த கைக்கூலிகள் மீது புகையிரதநிலையத்தடியில், சங்கத் தானையில், உசனில் என பற்பல தாக்குதல்கள் நடந்திருந்தன. மேலும் ஆங்காங்கே இந்தியப் படையை எதிர் கொண்டு சுட்டதும். தேடிப் போய்ச் சுட்டதுமான பல தாக்குதல்கள் இருந்தாலும் கூட தென் மராட்சியில் தமிழ்ச்செல்வன் அணிக்கு மதுமாய் அமைந்தது மிருசுவிலில் அமைந்திருந்த இராணுவநிலையைத் தாக்கி அழித்ததுதான்.

மிருசுவில் - கண்டிவீதி நெடுஞ்சாலையில் - தேவாலயசுற்றாடலில் அமைந்திருந்தது இந்தியப் படைநிலை மேஜர் சிறி சாரதியாக வர, ரூபனை

நடுவிலிருந்தி கைகளில் குண்டுகளேந்தி வெள்ளைச் சட்டை அணிந்து, வயதானவர் போல் தலைப் பாகைக்கூட்டுடன், வஞ்சினம் பொங்கும் நெஞ்சுடன் முன்னிருக்கையில் அமர்ந்து சென்றான் தமிழ்ச் செல்வன் அவனது தலைமையில் பாரஊர்தி யொன்றில் சென்று எமது அணியினரின் தாக்கு தலை இந்தியப்படை எதிர்பார்க்கவில்லை. நாம் எதிர்பார்த்திருந்ததை விடவும் படையினரது எண்ணிக்கையும் அதிகம் தான் நல்லவேளையாக பக்கஉதவியாக ஈருருளிகளில் சென்ற ரவியண்ணை, ரேகா, பாப்பாவையும் உட்படுத்திய அம்மாவின் அணியும் இன்னொரு பக்கத்தால் தாக்குதலைத் தொடுக்க வெற்றி எமதானது.

நாம் தங்கியிருந்த பொற்கோயிலுக்கு நெஞ்சில் படுகாயமடைந்த ராகுலனுடன் சேர்ந்துவந்தது வெற்றிச்செய்தியுடன் கூட்டன் கில்மனின் வீரச்சாவும், வித்துடல் விடுபட்டுவிட்டதென்ற சோகச்செய்தியும்

எமதுதரப்பில் கூட்டன் கில்மன் வீரச் சாவடைய, ராகுலன், பரணி, வீமன் ஆகிய மூவர் காயமடைந்த அத்தாக்குதலில், அங்குநின்ற தமது நான்கு அணியினரில் ஒரு அணியினர் முழுப் பேருமே ஒரு ரவைகூட திருப்பிச்சுடமுடியாமல் இறந்த போனதையும், மற்றைய அணியில்கூட ஒருவர் மட்டும் தப்பமுடிந்ததையும் சர்தேஸ் பாண்டே என்ற இந்திய இராணுவ அதிகாரி “யாழ்ப்பாணம் - இடுபணி” (Jaffna Assignment) என்ற நூலில் விபரிப்பதிலிருந்தே தாக்குதலின் தீவிரத்தையும், திட்டத்தின் துணிகரத்தையும் புரிந்துகொள்ளலாம்.

அதில்கூட ஒரு வீரச்சாவு மற்றும் சிலகாயத்துடன் பெரியவெற்றி கிடைத்துவிட்டதனாலும், பிறண் இலகு இயந்திரத்துப்பாக்கி உட்பட பல ஆயுதங்கள் கைப்பற்றப்பட்டதனாலும் நாம் பெருமையும், மகிழ்ச்சியும் அடைந்தோம். இவர்களின், அதாவது தினேசின் அணியினரின் கவலை என்னவென்றால் “கால்கஸ்ரோ” அதாவது கவீடன் நாட்டின் போர்பஸ் என்ற நிறுவன வடிவமைப்பான உந்துகணைசெலுத்தியை கைப்பற்ற முடியாமல் போனதுதான் “சனியன் கால்கஸ்ரோக்காரன் ஓடிவிட்டானம்மான்” என்பான் தமிழ்ச்செல்வன்.

மிருகவிலில் நண்பர்களான இளைஞர்களைப் பிடித்து இந்தியப் படையினர் சுட்டுக்கொன்றிருந்தனர். அதிலொருவர் சிவஞானசுந்தரம் சிவரஞ்சன் என்பவர்.

அக்காலப்பகுதியில் இந்தியப் படையினர் அப்பாவி இளைஞர்களை இவ்வாறு கொல்வது அவர்களது வழமையான நடவடிக்கையாகவே இருந்தது.

இதில் வழமையில்லாமல் நடந்தது என்ன வென்றால் படுகொலைக்குள்ளான இளைஞனது அண்ணான சிவசோதி தமிழ்ச்செல்வனைச் சந்தித்ததுதான்.

மாணவனாக இருந்த தனதுதம்பியின் படுகொலைக்காக பழிவாங்கத் துடித்துக் கொண்டிருந்தான் சிவசோதி என்ற இளைஞன்.

அவனைத் தயார்செய்து, இந்தியப்படையினரது பலவீனமான நிலையைக் கண்டறிந்து, வேவு பார்க்கவென கற்பித்து அந்தத் தாக்குதலுக்கான திட்டத்தைத் தானே தயாரித்ததுடன், தானே நேரடியாக தலைமைதாங்கிக் களத்தில் இறங்கினான் தமிழ்ச்செல்வன் அதுவுமல்லாமல் தனதுசடுகலனை வேறொரு போராளியிடம் கொடுத்து விட்டு கையெறிகுண்டுகளுடன் எதிரியின் பிறண் இலகுஇயந்திரத்துப்பாக்கி (LMG) நிலைக்குள் பாய்ந்து சென்று, அதனைச் செயலிழக்கச் செய்தவுடன் தனதுசடு கலனைப் பெற்றுத்தாக்குதல் செய்தான்.

பதினைந்து பேரளவில் பங்குகொண்ட இந்தத் தாக்குதலில் தமிழ்ச்செல்வனுடன் பரணி, சிறி, ரூபன், வீமன், கந்தண்ணை, செல்ரன், ராகுலன், சேது, அம்மா, ரவிஅண்ணை, ரேகா, பாப்பா ஆகியோருமிருந்தனர்.

தனது சகோதரனது படுகொலைக்குப் பழி வாங்கவென இயக்கத்தைத்தேடி தமிழ்ச் செல்வனைச் சந்தித்த சிவசோதி, பின்னர் சிறந்த போராளியாக, ஆற்றலுள்ள வேவுவீரனாக தமிழ்ச் செல்வனால் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டான்.

நன்கு அறியப்பட்ட டென்சில் கொப்பேக்கடுவ மற்றும் படைஅதிகாரிகள் மீதானதாக்குதலில் பங்குகொண்டு பரிசுபெற்ற அணியை வழி நடத்திச் சென்றவன், அன்று சிவசோதியாக பின்னாளில் பீற்றர் அல்லது கார்வண்ணன் என அறியப்பட்ட போராளியே.

யாழ்மாவட்டப் பொறுப்பேற்றிருந்த காலத்தில் மருத்துவப்பிரிவை விரிவாக்குவதிலும், மருத்துவர்களை உள்வாங்குவதிலும் தமிழ்ச் செல்வன் காட்டிய ஆர்வம் முக்கியமானது.

ஜெயசிக்குறுக்களத்தில் எம்மை அழித்து விடலாம் என்ற மமதையுடன் சிங்களம் பெரும் போரைத் தொடுத்தது. இடைவிடாது தொடர்ந்து நடந்த இச்சமர்களில் காயமடையும் போராளிகளின் எண்ணிக்கை, நூறுகளைத் தாண்டி ஆயிரங்களாக அமைந்தது. இவ்வளவு பெரும் எண்ணிக்கையாக காயமடைந்த போராளிகளை இவர்கள் எவ்வாறு பராமரித்துக்கொள்கிறார்

களோ என சிங்கள ஆட்சியாளர்களும், ஆய்வாளர்களும் ஆச்சரியப்பட்டுக் கொள்ளும் அளவுக்கு எமது மருத்துவப்பிரிவின் பணியானது அக்காலப் பகுதியில் இருந்ததை யாரும் மறுக்க முடியாது.

தமிழ்ச்செல்வன் தான் வீரச்சாவடைவதற்கு சிலநடவடிக்கைகளுக்கு முன்னர் ரேகாவிற்குச் சொன்னானாம், “வைத்தியைக் காப்பாற்றியிருக்கலாம். அவனுக்குப் பொருந்திப்போகும் இரத்தவகை இருப்பில் இருக்கவில்லை” என

பூநகரிப்பெருந்தளம் மீதான எமது தாக்குதலின் போது எதிரியின் விமானக் குண்டு வீச்சில் தமிழ்ச்செல்வன் பாரியகாயமடைந்தவேளை அவரைப் பாதுகாக்கும் முயற்சியில் காயமடைந்து வீரச்சாவடைந்த போராளிதான் வைத்தி சிறந்தபோராளியாக, மிகச்சிறந்த மெய்ப்பாதுகாவலனாக தனது கடமையைச் செய்து தமிழ்ச்செல்வனின் உயிரைக் காப்பாற்றினான் அவன் பதின்நான்கு வருடங்கள் கடந்தபின்னரும் மறவாத நினைவுடன் மருத்துவப்பிரிவின் தேவைபற்றியும், தன்னைக் காப்பாற்றி உயிர்கொடுத்த தோழனைப்பற்றியும் ஒருங்கே நினைக்கும் மனத்துடன் இருந்தான் என்பதுதான் தமிழ்ச்செல்வனை சராசரி மனிதர்களிலிருந்து வேறுபடுத்தி உயர்வான போராளியாக நினைக்க வைப்பதாகும்.

பல்முனை ஆற்றல்கொண்ட தமிழ்ச்செல்வனின் ஆளுமையின் இன்னொரு வெளிப்பாடாக சூரியக்கதிர் நடவடிக்கைக்குப் பின்னான யாழ்ப்பாணச் செயற்பாடுகளைச் சொல்லலாம்.

எதிரியின் முற்றுகைக்குள் இருந்த யாழ்ப்பாணத்திற்குள் தேர்ந்தெடுத்த போராளிகளை நிலைப்படுத்திச் செயற்படுத்தினான். யாழ்ப்பாணத்திற்குள் வெற்றிகரமாக நின்றபிடித்த அவனது போராளிகள் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கூடியதாக வரலாற்றில் பதிவாகிவிட்ட இராணுவ வெற்றிகளைக்கூட ஈட்டினர். அதற்குமேலாக மக்களையும் மாணவர் சமூகத்தையும் ஒருங்கிணைத்து வெகுசனப்போராட்டத்தை அவர்கள் முன்னெடுத்தமையானது தமிழீழ விடுதலை வரலாற்றில் இன்னொரு மைல்கல்லாக பதிவான வெற்றியாகும்.

இந்த எழுச்சியானது எமது விடுதலைப்போரை பயங்கரவாதமாக உலகின் முன் சித்தரிக்க முனையும் சிங்கள அரசை நிலைகுலையச் செய்தது. மக்கள் அணிதிரண்டு பொங்கிப்பிரவாகித்த இந்நிகழ்வுகள் இலங்கைத்தீவையும் தாண்டி உலக அரங்கையே ஒருகணம் எம்மக்களை நோக்கித் திருப்பிய தெனலாம்.

தமிழ்ச்செல்வனின் பல்வேறு அரசியல், நிர்வாக, சமூகப்பொறுப்புகளின் மத்தியில்கூட தெரிவு செய்யப்பட்ட அவனது போராளிகளின் மூலமாக நாம் பெற்ற இவ்வெற்றிகள் அவனது முதிர்ந்த அனுபவத்தினதும், ஆளுமையினதும் வழிநடத்தலின் பெறுபேறே.

தாயகத்தில் மட்டுமல்ல புலம் பெயர்ந்த எமது மக்களிடையேயும் கூட தமிழ்ச்செல்வனின் தொடர்புகளும், அணுகுதல்களும், கருத்தூட்டல்களும் எமது விடுதலைப்போருக்கான பயனுள்ள பின்புலத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தது என்பதும் எப்போதும் நினைவில் கொள்ளப்படத்தக்கதாகும்.

அது 1991 ஆக.வெ. சமரின் ஒரு கடினமான கட்டம். கடலால் இறங்கி தரையால் நகர்கின்ற எதிரியை வழிமறித்துச் சண்டையிடுகிறது தமிழ்ச்செல்வனின் அணி. கனரகவாகனம் ஆயுதங்களுடன் நகரும் எதிரியை இலகரக ஆயுதங்களுடன் வழிமறித்து நிற்கும் கடினமான சண்டை அது வீரர்கள் வீழ்ந்துவிட்டனர். வியூகம் உடைந்து விட்டது.

பின்வாங்கவேண்டியது தவிர்க்க முடியாததாகிவிட்ட நிலைமை. அங்கு தமிழ்ச்செல்வன் - அப்போது தினேஸ் - தினேசாக இல்லை. ஆவேச நிலையில் தன்நிலை உணராது, எதிரியை எதிர்ப்பதில் மட்டும் குறியாக நின்று போரிடும் தினேஸ். “தினேஸ் பின்வாங்க மறுக்கிறார்” என்று நடைபேசியில் செய்திவந்ததும், வர மாட்டேன்.... வர மாட்டேன்.... என்று குழறக்குழற ஆளைக் குண்டுக்கட்டாயத் தூக்கிக்கொண்டு வந்து சேர்த்ததும் மாறாத நினைவுகள். களத்தில் தனது நுரையீரலைத் துளைத்தரவையின் வலியையும் உணராது ரவைபட்டதே தெரியாமல் அவனைக் கட்டிவைத்ததுதான் என்ன? இதனை விளங்கிக் கொண்டால்தான் தமிழீழ அரசியலுக்கான தமிழ்ச்செல்வனின் தகைமையை விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

தமிழனின் அடிமைவாழ்வை மாற்றியமைக்க சரியான அரசியல் தலைமை இல்லாமல் போனதே எம்மினத்தின் இன்றுவரையான அவலநிலைக்கான காரணம். எம்மினத்தின் அடிமைவாழ்வை உணர்ந்தும், தெரிந்தும் இருந்த எமது இனத்தின் மூத்த தலைவர்கள் கூட நிலைமையை மாற்றியமைக்க சரியான, துணிவான முன்முயற்சிகளை செய்யத்தவறினர்.

கொடுங்கோலர்களால் புரிந்துகொள்ள முடியாத அகிம்சைவழிப்போராட்டம் தோல்வி

அடைந்து, தமிழர்களுக்கு உரிமை எதையும் வழங்கமுடியாதென்று சிங்களத் தலைமைகள் ஏமாற்றி மறுத்தபோது, தந்தை செல்வாகூட “தமிழினத்தை இனி கடவுள்தான் காப்பாற்ற வேண்டும்” என ஆற்றாமையுடன் தான் உரைத் தாரே தவிர எம்உரிமையைப் பெறத்தீவிரவழியிலோ அல்லது இராசதந்திரவழியிலோ காத்திரமாகப் போராடத் துணியவில்லை.

“இந்த வல்வெட்டித்துறையிலிருந்து ஐம்பது இளைஞர்கள் முன்வாருங்கள்” என்று அங்கு சொன்னதுபோல் ஒவ்வொரு ஊரிலும் சொன்னார்கள். போராட்டத்தில் நாட்டை அமைப்பேன் என்றும் சொன்னார்கள். இயல்பாக கிளர்ந்த இளைஞர்களின் எழுச்சியைக்கூட வெற்றுக் கோசங்களால் திசைதிருப்பும் அரசியல் ஆக்கினார் அமிர்தலிங்கம்.

சுயாட்சி என்றும், ஐம்பதுக்கு ஐம்பது என்றும் தமிழரின் வாழ்வும் அரசியலும், பேச்சிலும் எழுத்திலுமாக காலத்தைக் கழித்துவர - இனத்தை மாற்றியும், நிலத்தை விழுங்கியும், மொழியை,

கல்வியை பாழ்படுத்தியும் சிங்களம் தன்னாதிக்கத்தைத் தொடர்ந்தது.

தமிழர்கள் தூங்கினர். அல்ல, அல்ல தமிழ் தலைவர்கள், அரசியல் தலைவர்கள் தூங்கினர். கியூபா, வியட்நாம், பங்களாதேஸ் வரிசையில் தமிழீழமும் விடுதலை பெறக் கிடைத்திருக்கக் கூடிய வாய்ப்பைக் கைநழுவ விட்டனர்.

கையாலாகாத்தனத்துடனான எம்மவரின் சுயமை அரசியலைக் கண்முன்னே பார்த்துப் பார்த்து பக்குவப்பட்டு தேர்ந்துதெளிந்த தமிழனால் ஆம் எங்கள் தலைவரால் விடுதலைக்கான அரசியலுக்கு அடித்தளம் அமைந்தது. வீரமும், செயலுக்கமும் கொண்ட ஆயுதப் போராட்ட அரசியல் உருவானது.

உயிர் மீதான அச்சமே கோழைத்தனத்தை உருவாக்குகிறது என்றும், தேசத்தின் விடுதலையை நகர்த்த வேண்டிய பொறுப்பில் உள்ளோர் இந்த அச்சநிலையைக் கடந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்பதையும் அடிக்கடி சொல்வார் தலைவர்.

இந்திய அரசு எம்மக்களது விடுதலையைப் பணயம்வைத்து ஆடிய நாடகத்தில் விட்டுக் கொடுத்து விடாமல் தலைவர் உறுதியாக நின்ற தற்கு காரணம் உயிர்வாழ்வு பற்றிய நம்பிக்கை அல்ல தேசத்தின் விடுதலை பற்றிய தெளிவு.

தமிழீழ விடுதலைக்குரிய அரசியலுக்கான தமிழ்ச்செல்வனின் தகைமையை அவனது துணிவுக் கூடாகவும். அர்ப்பணிப்புக் கூடாகவும் பார்த்தார் தலைவர். தேசவிடுதலைக்கான அரசியல் பற்றிய பரந்துவிரிந்து விசாலமான தனதுகனவு களை தமிழ்ச்செல்வனின் மனதில் பதியவைத்தார் தலைவர்.

மக்கள்மயப்பட்ட அரசியல் அலகுகள் பற்றிய தலைவரின் எண்ணங்களை செயல்படுத்துவதில் தமிழ்ச் செல்வன் மூச்சாகச் செயற்பட்டான். வறுமைப்பட்ட மக்களின் குழந்தைகள் போசாக் கின்றி இருப்பதுபற்றி தலைவரும். தமிழ்ச் செல்வனும் கதைத்துக் கொண்டிருப்பார். கொஞ்ச நாள்செல்ல மொழுமொழுவென்று அழகான குழந்தை யொன்றின் புகைப்படத்தையும், மிகவும் மெலிந்த இன்னொரு குழந்தையின் புகைப்படத் தையும் ஒன்றாகக் காட்டுவார் தலைவர்.

இந்தப் பிள்ளையைத்தான் எமது சிறுவர் போசாக்குப்பூங்கா பொறுப்பேற்று மொழு மொழு பிள்ளையாய் தாயிடம் திரும்பப் பொறுப்புக்கொடுக்கிறது என்று சொல்லும் போது தலைவரின் சொல்லில் மகிழ்ச்சி பொங்கும். குழந்தைகளுக்குச் சிறுவர் போசாக்குப் பூங்கா என்றால் ஆதரவற்ற முதியவயோதிபர்களைப் பராமரிப்பதற்கென மூதாளர் பேணலகம் இன்னொரு தளத்தில் செயற்படும்.

இவ்வாறு ஒவ்வொரு வயதினருக்கும். சமூகத்தில் ஒவ்வொரு மட்டத்தினருக்குமென ஆரோக்கியம் - சுகாதாரம் - கல்வி என ஒவ்வொரு தளத்திலுமாகக் கட்டுமானங்களை உருவாக்கி அரசியல் பணி செய்த தமிழ்ச்செல்வனது ஆளுமை விசாலமானது.

யாழ்ப்பாணம் - வலிகாமத்தில் இருந்து ஒரு பொழுதில் ஐந்து இலட்சத்திற்கு மேற்பட்ட மக்கள் இடம்பெயர்ந்தனர். நெருக்கடிகளைச் சந்தித்தோம் உண்மைதான். ஆனால் பட்டினிச் சாவோ அல்லது நோயுற்றதாலான சாவோ எதுவாயினும் ஒன்றேனும் நடந்ததாக யாரேனும் சொல்லமுடியுமா?

முழுப்பிரச்சனைகளையும் எமது இயக்கமே பொறுப்பேற்று தீர்த்துவைத்தது என்று சொல்ல முடியாதுதான். எமதுமக்களும், நிறுவனங்களும். சமூகத்தின் அனைத்து மட்டத்தினரும் சேர்ந்து சுமந்ததால் வந்தவெற்றிதான் இது இல்லை என்று கூறமுடியாது.

ஆனால் அதற்காக எம்சமூகத்தை ஒருங் கிணைத்து, நெறிப்படுத்தி, இரவுபகல் பாராது களத்தில் முன்னின்று வழிநடத்தி அரசியல் நிர்வாக ஆற்றலை வெளிப்படுத்தினான் தமிழ்ச் செல்வன்.

அதுபோல்தான் தென்மராட்சியிலிருந்து வன்னிக்கும், வன்னிக்கு உள்ளேயுமான இடம் பெயர்வுகளுமாக எம்மக்கள் அல்லோல கல்லோலப்பட்டு அலைந்துதிரிந்த பொழு தெல்லாம் அவர்களுடன் நின்றனர் எம் அரசியல் போராளிகள்;

எம்மக்களுக்கு சிறப்பாக வாழ்வளிக்க முடியாது போனாலும் சீரழிந்து போகாமல் பார்த்துக் கொண்டோ மென்றால் அது நிர்வாக சேவை, பொருண்மிய மேம்பாட்டு நிறுவனம், தமிழீழ சுகாதாரசேவை, குழந்தைகள், பெண்கள் நலன் பேணல் அமைப்புகள் ஆகிய தமிழ்ச் செல்வனின்

அய்யா துணை

ஆனாலும் இன்னும் கொஞ்சம் சான்றோர் படுத்தியும் ஆறுமோ தேறுமோ சிவனே அய்யா

சீரிலங்கை மாரியது செந்நிலை விலையுதப்பா

இலங்கை துவரையம் பதியில் திருவிளக்கு எரியவும் கண்டனையோ சிவனே அய்யா

வண்ணமாய் நீ தம் மூன்றும் வரம்பு அணு விலகிடாமல் தண்ணமாய் இருந்து வாழும் சனங்களே பதறவேண்டாம்

எண்ணம் ஏதொன்றும் இல்லை கண்டர் திண்ணமாய்த் தண்ணம் தன்னால் சிறப்புடன் இருந்து வாழ்வீர்

அய்யா வைகுண்டரின்

அருள்வாக்கு

(அகிலத்திரட்டு அம்மாளை நூல்)

GOKUL

Rent A Car

A/c & Non A/C Cars Available on Hire
Indica, Indigo, Qualis, Corolla, Inova & Honda City
82/9, Western Rly. Colony, Matunga (E),

Mumbai - 400 019.

Mob. : 9833932981 / 9869552640

V. SELVARAJ

ஆளுகையில் அமைந்திருந்த அரசியல் கட்டுமானங்களால்தான்.

கடல்பொங்கி ஆழிப்பேரலை கோரத் தாண்டவமாடியது. பாதிக்கப்பட்ட ஆசியாவின் பலநாடுகளுடன் ஒப்பிடுகையில் நாம் சந்தித்த அழிவு கொஞ்சமல்ல. பேரழிவு.

மீளஎழுந்தோம். பேரினவாதஅரசு ஆழிப்பேரலை மீளகட்டுமானத்திட்டத்தை செயற்பட விடாமல் முடக்கித் தடைசெய்த போதும் மீள எழுந்தோம்.

விரைவான அனர்த்த முகாமைத்துவத்திற்காக உலக அரங்கில் நாம் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கூடியவர்களானோம் என்றால். அதுவும் உலக உயர்மட்டத்தில் ஆவணப்படுத்தப்பட்டு முறையாகப் பாராட்டப்படும் வகையில் செயற்பட்டுக் காட்டினோம் என்றால். எல்லா வளங்களும் கொண்ட நாடுகளை விட சிறப்பாக, வேகமாக இங்க அவசர புனர்வாழ்வு மற்றும் சுகாதார, ஆரோக்கியப் பிரச்சனைகளைக் கையாண்டுள்ளோமென்றால் மேற்படி எமது தமிழ்ச் செல்வனின் ஆளுகையில் அமைந்த சமூக, அரசியல் கட்டுமானங்களால் தான்.

போரின் உச்சநெருக்கடியிலும்கூட எதிரியின் பொருண்மியத் தடைகளின் போதும்கூட பிச்சை எடுக்கும் ஒருவரைக் கூட, எம்மண்ணில் காண முடியாதபடிக்கு சமூக மட்டத்தில் வேலைத்திட்டங்கள் முன்னெடுக்கப்பட்டள்ள தென்றால் அரசியல் வேலைத்திட்டங்களின் வீச்சைப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

எமது அரசியல் வேலைத்திட்டங்களின் பின்னணியில் தலைவரது சிந்தனையும், வழிநடத்தலும் இருந்தது என்பது உண்மைதான். இன்னும் சொல்லப்போனால் தலைவரது எண்ணங்களின் செயல்வடிவங்கள்தான் இவை என்பதும் உண்மை தான்.

ஆனாலும் தலைவரின் எண்ணங்களையும் வழி நடத்தலையும் புரிந்து, தெளிந்து செயலில் நடைமுறைப் படுத்துவதற்கான அர்ப்பணிப்பு, அறிவு, திறமை, ஆளுமை என்பன ஒருங்கே பெற்ற ஆற்றலோனாகத் தமிழ்ச்செல்வன் மிரிர்ந்து, செயற்பட்டான் என்பதே உண்மை.

விடுதலைக்கான அரசியல்பணி ஒருவகையில் சவாலானது. இறைமையுள்ள நாடு என்ற சொற்

பதமானது ஆக்கிரமிப்பாளர்களது எல்லாக் கொடுமைகளுக்குமான கவசமாக அமைந்து விடும். அதேவேளை விடுதலை வேண்டிப் போராடும் இனத்தின் தற்காப்பிற்கான போராட்டமானது பயங்கரவாதமாக முறையிடப்படும்.

இராசதந்திர அழுத்தத்திலிருந்து நாகரீகமற்ற நேரடி அச்சுறுத்தல்வரை பல பேச்சுமேசைகளில், பல படிமுறைகளில் இந்தியா எம்மை பணியவைக்க முயன்ற படிப்பினைகளையும், சிங்கள அரசு பேச்சுக்களின் போது எம்மை ஏமாற்ற முயலும் தொடர்ச்சியான அணுகுதல்பற்றியும் தலைவரிடமும், தேசத்தின்குரல் பாலா அண்ணை அவர்களிடமும் நிறையவே கற்றறிந்து புடம் போடப்பட்டவனாக இருந்தான் தமிழ்ச்செல்வன்.

எம்மக்கள் மத்தியில் இருந்த மெத்தப் படித்தவர்களது வலிமையற்ற பேச்சுக்கள். அதாவது சரணாகதிக்கான சமாளிப்புகள் இராசதந்திரமாகக் கூறப்பட்டது. ஒருகாலம் தமது இனத்தையே அடிமை கொள்ளவைக்கும் ஆக்கிரமிப்பாளர்களுக்குத் துணைபோய் காட்டிக்கொடுப்பதை இராசதந்திரமாகக் கூறப்பட்டது இன்னொரு பக்கம்.

விடுதலைக்கான நியாயத்தை விட்டுக் கொடுக்காமல் இருப்பதிலும் சரி, அதேவேளை உரையாடலைச் சிறப்பாக முன்னெடுத்து சபையின் நிலையை தனது ஆளுமைக்குள் எடுப்பதிலும் சரி தமிழ்செல்வன் தேர்ந்த இராசதந்திரியாகச் செயற்பட்டான்.

மறுத்துரைக்க முடியாதபடி முன்வைக்கப்படும் அவனது கருத்துக்களுடன், உலகம் முழுவதும் அறியப்பட்டு விட்டதான அவனது புன்சிரிப்பும் சேர்ந்து அவனைச் சந்திப்பவர்களைக் கட்டிப் போடும்.

ஊடகங்களையும், ஊடகவியலாளர்களையும் அவன் கையாண்ட விதமும்கூட தேர்ந்துமுதிர்ந்த அரசியல் தலைவனாக அவனை உலகிற்கு அடையாளம் காட்டிநின்றது.

எமது மக்களின் துயரங்களைக் கருத்தி லெடுக்கக்கூடாது என்ற தீர்மானமான முன்கூட்டிய முடிவுடன் வருபவர்களைத் தவிர மற்றெல்லோரும் தமிழ்ச்செல்வனின் சொல்வன்மையினால் கட்டுண்டு எம் நியாயங்களை உணர்ந்து சென்றனர் என்பதே உண்மை.

தலைவர் உணர்வூட்டியது பாதி மற்றும் பாலா அண்ணையிடம் கேட்டறிந்ததும், தானாக கற்றுணர்ந்ததும் மீதியாக முதிர்ந்த அரசியல் தலைவனாக, இராசதந்திரியாக, பேச்சு வார்த்தை யாளனாக தமிழ்ச்செல்வன் பரிணமித்தான்.

தமிழ்ச்செல்வனது இராசதந்திரத் திறனானது அவனது சிறப்பாற்றலினதும், நேர்மையான விடுதலைப் பற்றினதும் வெளிப்பாடு என உறுதியாகக் கூறலாம்.

ஈழத்தமிழினத்து வரலாற்றில் மட்டுமல்ல, ஒடுக்கப்பட்டு விடுதலை வேண்டிநிற்கும் இனங்களின் சார்பிலும்கூட தமிழ்ச்செல்வனது இராசதந்திரத்திறனும், அணுகுதலும் பொன் எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டியதாகும்.

தலைவர் அரசியல்பொறுப்பாளராக தமிழ்ச்செல்வனை மிக உயர்வாக மதித்தார். தமிழ்ச்செல்வனது கருத்தறியாது தலைவர் செயற்படுத்தும் விடயங்கள் அரிதாகவே இருக்கும்.

அதேவேளை நிர்வாக விடயங்களில் அல்லது மக்கள் நலன்சார்ந்த விடயங்களில் தவறு நிகழும் போது கண்டிக்கவும் தவறமாட்டார். பொது மக்களுக்கு எங்காவது தொற்றுநோய் ஏற்பட்டிருப்பதாகவோ, எம்மால் தீர்க்கப் படக்கூடிய குறைபாடுகள் கவனிக்கப்படாமல் இருப்பதாகவோ, நிர்வாக விடயங்களில் நியாயமின்மை நிகழ்ந்ததாகவோ முறைப்பாடுகள் கிடைக்கும் வேளையில் தலைவரது கோபம் வெளிப்படும். தலைவரது இந்தக் கண்டிப்பை யாராவது வேறு விதமாக விளங்கி தமிழ்ச்செல்வனை குறை சொல்லி அவனது பணிகளைப் பங்குப்படுத்த முற்பட்டாலும் உடனே தலைவருக்குக் கோபம் வரும்.

தமிழ்ச்செல்வனது செயற்பாடுகளின் தாக்கத்தையும், அவரது சாதனைகளையும் எடுத்துக் கூறவும் தயங்கமாட்டார் தலைவர். அன்பும் - கண்டிப்பும், உறவும், உரிமையும், கோபமும் - பாசமும் கொண்ட அவர்களது உறவு அற்புதமானது.

எங்காவது, யாராவது ஒரு போராளி அல்லது பணியாளர் தவறுசெய்து அதுவொரு விடயமாக ஆகிவிட்டதென்றால் தலைவரிடம் வரும்போது சங்கடத்துடனும், சஞ்சலத்துடனுமிருப்பான் தமிழ்ச்செல்வன். தலைவரிடம் கதைத்துத் தெளிவுபடுத்தியபின் புறப்படும்போது, “இடைக்கிடை

பேச்சுவாங்கித் தெளிந்தால்தான் நல்லது” என சிரித்துக்கொண்டே சொல்வதைக் காணலாம்.

எம் இன விடுதலைவேண்டி உலகம் முழுக்க ஒலித்த அவனது குரல்.... இன்னும் ஓயவில்லை. இனியும் ஓயாது. எம் விடுதலை வரை ஓயாது.

வாழ்ந்தபோது செய்ததையே அவன் வீழ்ந்த போதும் செய்தான். கைத்தடி தாங்கிய அந்தப் புன்னகைச் செல்வனின் முகம் உலகின் மனச் சான்றின் முன்னே உலகத் தமிழினத்தின் முன்னே எழுப்பிய வினாக்களுக்கான விடையை சிங்களம் சொல்லும்காலம் வரும்.

தமிழ்ச்செல்வன் எம்மைவிட்டுப் பிரிந்து விட்டான் என்பது எவ்வளவுதூரம் உண்மையோ. தமிழ்ச்செல்வன் எம்மை விட்டுப் பிரிய மாட்டான் என்பதும் அதேயளவு உண்மை.

தமிழீழம் பற்றிய கனவாக, அந்தக்கனவின் செயல் வடிவத்திற்கான நிர்வாக அலகுகளாக, அந்த நிர்வாகங்களை இயக்குகின்ற ஆளுமைகளாக வாழ்கிறான். வாழ்வான். என்றும் வரலாற்றில் வாழ்வான் - வரலாறாய் வாழ்வான்.

(விடுதலைப்புலிகள் இதழ்)

வாழ்க தமிழ் விவலக தமிழினம்

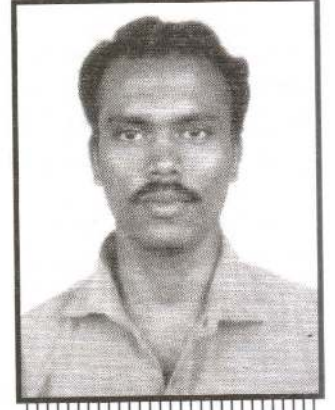

தமிழீழம் வெற்றிபெற வாழ்த்துகள்

இராம. சம்பத்

ஆவண எழுத்தர்,
மங்கலம்பேட்டை அஞ்சல்,
கடலூர் மாவட்டம்-606 104.
பேசி : 99 44 744 055

விதியே விதியே என்செய நினைத்திட்டாய் என் தமிழ்ச் சாதியை....

கு. முத்துக்குமார்

அன்பார்ந்த உழைக்கும் தமிழ் மக்களே...

வணக்கம். வேலைக்குப் போகும் அவசரத்தி் விருக்கும் உங்களை இப்படிச் சந்திக்க நேர்ந்ததற்கு நான் வருந்துகிறேன். ஆனால் வேறு வழியில்லை. என் பெயர் முத்துக்குமார். பத்திரிகையாளர் மற்றும் உதவி இயக்குநர். தற்சமயம் சென்னை யிலுள்ள பத்திரிகை ஒன்றில் வேலை செய்து வருகிறேன். உங்களைப் போல்தான் நானும். தினமும் செய்தித்தாளையும் இணையத்தையும் பார்த்துப் பார்த்து, தினம் தினம் கொல்லப்பட்டு வரும் எம் சக தமிழர்களைக் கண்டு சாப்பிட முடியாமல், தூங்க முடியாமல், யோசிக்க முடியாமல் தவிக்கும் எத்தனையோ பேரில் ஒரு சாமானியன். வந்தாரை வாழ வைக்கும் செந்தமிழ் நாட்டில் சேட்டு என்றும், சேட்டென்றும் வந்தவனெல்லாம் வாழ, சொந்த ரத்தம் ஈழத்தில் சாகிறது. அதைத் தடுத்து நிறுத்துங்கள் என்று குரல் கொடுத்தால், ஆம் என்றோ இல்லை என்றோ எந்தப் பதிலும் சொல்லாமல் கள்ள மெளனம் சாதிக்கிறது இந்திய ஏகாதிபத்தியம். இந்தியாவின் போர் ஞாயமானதென்றால் அதை வெளிப்படையாகச் செய்ய வேண்டியது தானே.... ஏன் திருட்டுத்தனமாகச் செய்ய வேண்டும்?

ராஜீவ்காந்தியைக் கொன்றார்கள் என்ற சொத்தை வாதத்தை வைத்துக்கொண்டு, சில தனிநபர்களின் பழிவாங்கல் சுயநல நோக்கங் களுக்காக ஒரு பெரும் மக்கள் சமூகத்தையே கொன்று குவிக்கத் துடிக்கிறது இந்திய அதிகார வர்க்கம். ராஜீவ் காந்தி கொலையில் விடுதலைப் புலிகள் மட்டும் குற்றம் சாட்டப்படவில்லை. தமிழக மக்களையும் குற்றவாளிகள் என்று குற்றம் சாட்டியது ஜெயின் கமிசன் அறிக்கை. அப்படி யானால் நீங்களும் ராஜீவ் காந்தியைக் கொலை செய்த கொலைகாரர்கள்தானா?

ஜாலியன்வாலாபாக்கில் வெள்ளையன் கொன்றான் என்றார்களே. இவர்கள் முல்லைத் தீவிலும் வன்னியிலும் செய்வதென்ன? அங்குக் கொல்லப்படும் குழந்தைகளைப் பாருங்கள். உங்கள் குழந்தைகள் நினைவு

வரவில்லையா? கற்பழிக்கப்படும் பெண்களைப் பாருங்கள். உங்களுக்கு அதுபோன்ற வயதில் ஒரு தங்கையோ, அக்காவோ இல்லையா? ராஜீவ் கொல்லப் பட்டபோது காங்கிரசின் முக்கிய தலைவர்கள் ஏன் அவருடன் இல்லை? கூட்டணிக் கட்சித் தலைவியான ஜெயலலிதா, தமிழ்நாட்டில் ராஜீவ் கலந்துகொள்ளும் ஆகப் பெரிய பொதுக் கூட்டத்தில் ஏன் பங்கெடுக்கப் போகவில்லை? என்பது போன்ற கேள்விகள் கேட்கப்படாமலும், இவர்களால் பதில் சொல்லப்படாமலும் கிடக்கின்றன. மக்களே யோசியுங்கள். இவர்கள்தான் உங்கள் தலைவர்களா? பணம், அடியாள் பலம் ஆகியவற்றைக் கொண்டு மிரட்டல் அரசியல் நடத்தி வரும் இவர்கள் நாளை நம்மீதே பாய மாட்டார்கள் என்பதற்கு என்ன நிச்சயம்? அப்படிப் பாய்ந்தால் யார் நம் பக்கம் இருக்கிறார்கள்?

கலைஞரா? நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் ராஜினாமா செய்வார்கள் என்று அப்பொழுதும் அவர் அறிவிப்பார். பிறகு, மத்திய அரசைப் புரிந்துகொள்வார் (?!). பிறகு மறுபடி சரியான முடிவை எடுக்கவேண்டிச் சட்டமன்றத்தில் தீர்மானம் நிறைவேற்றுவார் - 'இந்தமாசம், இந்த வாரம், இதுவரைக்கும் என்ன எவனும் தொட்ட தில்ல' என்கிற விண்ணர் பட வடிவேல் காமெடியைப் போல காகிதம் எதையும் சாதிக்காது மக்களே! இப்பொழுது, உலகத் தமிழினத் தலைவர் என்ற பட்டபெயரைச் சூடிக் கொள்ளவும், தமிழ் நாட்டில் இருக்கும் பணத்தையெல்லாம் தன் குடும்பத்திற்கே உரித்தாகவும் விரும்புகிற தேர்தல் காலத் தமிழர் கலைஞர் மக்களின் கோபத்தை எதிர்கொள்ளப் பயந்து மருத்துவமனையில் போய் ஓளிந்துகொண்டுள்ளார். தனது மந்திரிகளுக்கு அவசியப்பட்ட துறைகளுக்காக சண்டப் பிரசண்டம் செய்து சதிராடிய இந்தச் சூரப்புவி உண்மையில் தமிழுக்காகவோ, தமிழருக்காகவோ செய்ததென்ன? ஒருமுறை அவரே சொன்னார், 'தேனெடுத்தவன் புறங்கையை நக்காமலா இருப்பா' எனென்று. இவருடைய பம்மலாட்டத்தை யெல்லாம் பார்த்தால் ரொம்பவே நக்கியிருப்பார் போலிருக்கிறதே.....

பட்டினிப்போராட்டத்தின் மூலம் களமிறங்கி யிருக்கும் சட்டக் கல்லூரி மாணவர்களே...

உங்கள் போராட்டம் வெற்றிபெற சக தமிழனாக நின்று வாழ்த்துகிறேன். உங்களோடு களம் இறங்க முடியாமைக்கு வருந்துகிறேன். ஈழத் தமிழர் பிரச்சனை என்றில்லை, காவிரியில் தண்ணீர் விடச்சொல்லும் போராட்டமென்றாலும் சரி,

தமிழ்நாட்டிற்காதரவான போராட்டம் எதுவாக இருந்தாலும் சரி, முதலில் களம் காண்பவர்கள் நீங்களும் வழக்கறிஞர்களும் தான். இந்த முறையும் நான்கு மாதங்களுக்கு முன்பாகவே களத்தில் இறங்கியவர்கள் இந்த இரண்டு தரப்பும் தான். உங்களுடைய இந்த உணர்வை மழுங்கடிக்கவே திட்டமிட்டு இந்திய உளவுத்துறை ஜாதிய உணர்வைத் தூண்டிவிட்டு, அம்பேத்கர் சட்டக் கல்லூரி அனர்த்தத்திற்கு வழிவகுத்திருக்கலாம் என்பது என் சந்தேகம். உலகம் முழுக்க மக்களுக்கான புரட்சிகரப் போராட்டங்களில் முன்கையெடுப்பவர்களாக இருந்தது மாணவர்கள் என்கிற ஜாதிதான். அதே போல், தமிழ்நாட்டிலும் உங்களுக்கு முந்திய தலைமுறையொன்று இது போன்ற ஒரு சூழலில், இதுபோல் குடியரசு தினத்திற்கு முன்பு களம் கண்டுதான் காங்கிரஸ் உள்ளிட்ட தேசியக் கட்சிகளைத் தமிழ்மண்ணிலிருந்து விரட்டியடித்தது.

ஆக, வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு தருணம் உங்கள் கைகளுக்கு மறுபடியும் வந்து சேர்ந்திருக்கிறது. பொதுவாக உலகச் சரித்திரத்தில் இப்படியெல்லாம் நடப்பதில்லை. கடந்தமுறை நடந்ததுபோல், உங்கள் போராட்டத்தின் பலன்களை சுயநலமிகள் திருடிக் கொள்ள விட்டுவிடா தீர்கள். போராட்டத்தின் பலன்களை அபகரித்து ஆட்சிக்கு வந்த தி.மு.க. முதலில் செய்த விசயம் மாணவர்கள் அரசியல் ஈடுபாடு கொள்ளக் கூடாது எனச் சட்டம் போட்டதுதான். ஆட்சிக்கு வந்த அது, தமிழின உணர்வுகளை மழுங்கடித்து, ஒட்டு மொத்தத் தமிழினத்தையும் மகஜர் கொடுக்கும் ஜாதியாக மாற்றியது. அந்த மரபை அடித்து உடையுங்கள். மனு கொடுக்கச் சொல்பவன் எவனாக இருந்தாலும், அவனை நம்பாதீர்கள். நமக்குள்ளிருக்கும் ஜாதி, மதம் போன்ற வேறு பாடுகளை எரித்துக்கொள்ள இதுதான் தருணம். உண்ணாவிரதத்தை யெல்லாம் தூக்கியெறிந்து விட்டுக்களம் காணுங்கள். உண்மையில், இலங்கையில் இந்திய இராணுவ நடவடிக்கை என்பது தமிழர்களுக்கெதிரானது மட்டுமல்ல..... ஒட்டு மொத்த இந்தியர்களுக்குமே எதிரானது. சிங்கைச் சிப்பாய்களிடம் கற்றுக் கொள்கிற பாலியல் நுணுக்கங்களைத்தானே அவர்கள் அசாமில் அப்பாவிப் பெண்களிடம் பரிசோதித்துப் பார்த்தார்கள். விடுதலைப் புலிகளை ஒடுக்குவதற்கான சிங்கள வன்முறை நுணுக்கங்களைக் கற்றுக் கொண்டு வடகிழக்கு மாநிலப் பேராளிகளிடம் பயன்படுத்திக் கூர் பார்த்தார்கள். போதாதற்கு, ஹட்டியில் சமாதானப் பணிக்காக அனுப்பப்

உலகத் தமிழர் பேரமைப்பு மாநாடு ஒற்றுமை ஏற்படுத்தும் தளமாகவும் மனித உரிமை காக்கும் தளமாகவும் ஒடுக்கப்படும் தமிழர்களின் குரலை ஒலிக்கும் மாநாடாகவும் அமைய வாழ்த்துக்கள்.

ஜே. பால்பாஸ்கர்

புரவலர்

திண்டுக்கல் தமிழ்ச் சங்கம்,

பேசி : 2410021.

பட்ட ஐ.நா.வின் இராணுவத்திலிருந்து இந்திய மற்றும் இலங்கை இராணுவம் அவரவர்களுடைய பாலியல் நடவடிக்கைகளுக்காக அடித்துத் தூர்த்தப்பட்டிருப்பதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது - இந்தக் கூட்டணி கொள்கைக் கூட்டணியல்ல, பாலியல் கூட்டணி என்றல்லவா! ஆக, இந்திய - இலங்கை இராணுவக் கூட்டு என்பது இந்தியர்களின் அடிப்படை மனித உரிமைகளுக்கும்கூட எதிரானதாக இருப்பதால், அகில இந்திய அளவில் மாணவர்கள், ஜனநாயக அமைப்புகளையும் உங்கள் பின்னால் திரட்டுங்கள்.

இதையெல்லாம் மக்களே செய்ய முடியும். ஆனால், அவர்கள் சரியான தலைமை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். உங்கள் மத்தியிலிருந்து தலைவர்களை உருவாக்குங்கள். உங்கள் போராட்டத்தை சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் என்ற இடத்திலிருந்து அனைத்து மாணவர்கள் என்று மாற்றங்கள். உங்களிடமிருக்கும் வேகமும், மக்களிடமிருக்கும் கோபமும் இணைந்து தமிழக வரலாற்றை அடியோடு மாற்றட்டும். ஆள்பலம், பண்பலம், அதிகார வெறியை உடைத்து எறியுங்கள். உங்களால் மட்டுமே இது முடியும். 'நாங்கள் தமிழ் மாணவர்கள், தமிழ் நாட்டின் உயிரானவர்கள், இங்குத் தமிழினம் அமைதி கொண்டிருந்தால் ஏடுகள்

தூக்கிப் படிப்போம். எங்கள் தமிழர்க்கின்னல் விளைந்தால் எரிமலையாகி வெடிப்போம்' என்ற காசி ஆனந்தனின் பாடலை ஓர் அறிவாயுத மாக ஏந்துங்கள். என் உடலை காவல்துறை அடக்கம் செய்துவிட முயலும். விடாதீர்கள். **என் பிணத்தைக் கைப்பற்றி, அதைப் புதைக்காமல் ஒரு துருப்புச் சீட்டாக வைத்திருந்து போராட்டத்தைக் கூர்மைப்படுத்துங்கள்.** எனக்கு சிகிச்சையோ, போஸ்ட்மார்ட்மோ செய்யப் போகும் தமிழ்நாடு மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்களே, உங்கள் கைகளால் அறுபட நான் புண்ணியம் செய்திருக்க வேண்டும். காரணம், அகில இந்திய அளவில், மருத்துவக் கல்வியில் இட ஒதுக்கீட்டுக்கு எதிராக உயர்சாதி மாணவர்கள் போராடிக் கொண்டிருக்க, தன்னந்தனியாக நின்று, மருத்துவக் கல்வியில் இடஒதுக்கீட்டுக்கு ஆதரவாகப் போராடியவர்களல்லவா நீங்கள்! எனக்குச் செய்வதெல்லாம் இருக்கட்டும், நம் சகோதரர்களான ஈழத் தமிழர்களுக்கு உங்கள் பங்குக்கு என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்?

தமிழீழம் என்பது தமிழீழத்தின் தேவை மட்டுமே அல்ல. அது தமிழகத்தின் தேவையும் கூட. காரணம், இராமேஸ்வரம் மீனவர்கள். உலகில் ஆடு, மாடுகளைப் பாதுகாப்பதற்குக்

கூடச் சட்டமும் அமைப்புகளும் இருக்கின்றன. இராமேஸ்வரம் தமிழனும், ஈழத் தமிழனும் மாட்டைவிட, ஆட்டைவிடக் கேவலமானவர்களா? எல்லை தாண்டிப்போகும் மீனவர்கள், புலிகள் என்ற சந்தேகத்தின் பேரில் தாக்கப்பட்டு வருவதாக இந்திய மீடியா திட்டமிட்டுப் பிரச்சாரம் செய்து வருகிறது. இவர்களெல்லாம் செய்தித்தாளே படிப்பதில்லையா? சென்னையின் கடற்கரைகளில் அடிக்கடி தைவான் நாட்டைச் சேர்ந்த மீனவர்கள் வழி தெரியாமல் வந்தவர்கள் என்று கைது செய்யப்படுகிறார்கள். பல ஆயிரக் கணக்கான சிலோமீட்டர்கள் தூரத்திலிருக்கும் தைவான் மீனவன் வழிதவற முடியுமென்றால், வெறும் பன்னிரண்டு மைல் தூரத்திற்குள் இராமேஸ்வரம் தமிழன் வழிதவறுவது நம்புவது மாதிரியில்லையாமா?

தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்து வரும் வெளி மாநிலங்களைச் சேர்ந்த சகோதரர்களே...

உங்கள் சொந்த மாநிலத்தில் கூட இல்லாத நிம்மதியோடும், பாதுகாப்போடும் வாழக்கூடிய மாநிலம் தமிழ்நாடுதான் என்பது உங்களுக்கு அனுபவத்தால் தெரிந்திருக்கும். நாங்கள் இன்று பெரும் இக்கட்டை எதிர்நோக்கியிருக்கிறோம். ஈழத்திலிருக்கும் எங்கள் சகோதரர்கள் இந்தியர் என்னும் நம்பெயரைப் பயன்படுத்தித்தான் நம் அரசால் கொலை செய்யப்படுகிறார்கள். இந்தப் போராட்டத்தில் நாங்கள் தனித்து விடப்படுவதை இந்திய அரசு விரும்புகிறது. அப்படி ஆகக்கூடாதென நாங்கள் விரும்புகிறோம். ஆகவே, போராடிக் கொண்டிருக்கும் எங்கள் சகோதரர்களுக்கு உங்கள் ஆதரவும் உள்ளதென மத்திய அரசுக்குத் தெரியப்படுத்துங்கள். அரசுகளில் அங்கம் வகிக்கக் கூடிய உங்கள் தேசிய இனங்களைச் சேர்ந்தவர்களை வற்புறுத்துங்கள், வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருக்கப் போகும் உங்களுடைய அந்த நடவடிக்கை, எம்கரத்தை பலப்படுத்துவதோடு, எதிர் காலத்தில், ஒரு நவநிர்மாண் சேனாவோ, ஸ்ரீராம் சேனாவோ தமிழ் நாட்டில் உருவாகவிருக்கும் ஆபத்தைத் தவிர்க்கும் என்பது என் கருத்து.

தமிழ்நாடு காவல்துறையிலிருக்கும் இளைஞர்களே...

உங்கள் மீது எனக்கு இருக்கும் மதிப்பு கொஞ்சம் நஞ்சமல்ல. காரணம், தமிழுக்காக மற்றவர்கள் என்ன செய்தார்களோ இல்லையோ, அலுவலர்களை ஐயா என அழைப்பது போன்று நடைமுறை

ரீதியில் தமிழை வாழ வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் நீங்கள்தான். மக்களுக்காகப் பாடுபட வேண்டும், சமூக விரோதிகளை ஒழித்துக் கட்ட வேண்டும் என்பது போன்ற உன்னத நோக்கங்களுக்காகத்தான் நீங்கள் காவல்துறையில் இணைந்திருப்பீர்கள் என்று நம்புகிறேன். ஆனால் அதைச் செய்ய விடுகிறதா ஆளும்வர்க்கம்? உங்களைச் சிறுசிறு தவறுகள் செய்ய விடுவதன் மூலம் தன்னுடைய பெருந்தவறுகளை மறைத்துக் கொள்ளும் அதிகார வர்க்கம், உங்களை எந்த மக்களுக்காகப் பாடுபட நீங்கள் விரும்பினீர்களோ, எந்த மக்களுக்காக உயிரையும் கொடுக்கலாம் என்று தீர்மானித்தீர்களோ, அந்த மக்களுக்கு கெதிராகவே, பயிற்றுவிக்கப்பட்ட அடியாளர்களாக மாற்றுகிறது. டெல்லி திகார் ஜெயிலைப் பாதுகாப்பது தமிழகப் போலிஸ்தான். இந்தியாவில் பழமையான காவல் துறையான தமிழகக் காவல் துறை சிறப்பாகச் செயல்பட்டு வரும் காவல் துறைகளில் ஒன்று. ஆனால் அந்த மதிப்பை உங்களுக்குக் கொடுக்கிறதா இந்திய அரசாங்கம்? மத்திய அமைச்சர் ப.சிதம்பரம் தமிழகம் வந்து திரும்பிப் போகையில், சென்னை விமான நிலையத்தில், அவருக்கான பாதுகாப்பை வழங்க அனுமதிக்க மறுத்திருக்கிறார்கள் மத்திய காவல் அதிகாரிகள். ஏனென்று கேட்டதற்கு, ராஜீவ் காந்தியை நீங்கள் பாதுகாத்த லட்சணம்தான் தெரியுமே என்று கிண்டல் செய்திருக்கிறார்கள். ராஜீவ்காந்தியைத் தமிழகக் காவல்துறையால் காப்பாற்ற முடியவில்லை என்பது எவ்வளவு உண்மையோ, அதே அளவுக்கு உண்மை, ராஜீவோடு இறந்தவர்களில் பலர் அப்பாவி போலீஸ் காரர்கள் என்பது. உங்கள் அர்ப்பணிப்புணர்வு கேள்விக்கப்பாற் பட்டது. ஆனால் மேற்படி வெண்ணெய் வெட்டி வீரர்கள் - அதுதான், இந்திய உளவுத்துறை - ராஜீவின் உயிருக்கு ஆபத்து இருக்கிறது என்ற தகவலை அறிந்த போதும் மெத்தனமாக இருந்தது என்பது பின்னர் அம்பலமானதல்லவா..... இதுவரை காலமும் நீங்கள் அப்பாவி மக்களுக்கெதிராக இருந்தாலும் தமிழகத்தின் பெருமைகளில் ஒன்றாகத்தான் இருக்கிறீர்கள். வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இந்தத் தருணத்தில், நீங்கள் மக்கள் பக்கம் இருந்தால் மட்டுமே மக்களிடம் இழந்திருக்கிற பெருமையை மீட்டெடுக்க முடியும். ஒருமுறை சக தமிழர்களுக்காக அர்ப்பணித்துப் பாருங்கள். மக்கள் உங்களைத் தங்கத்தட்டில் வைத்துத் தாங்குவார்கள். தமிழனின் நன்றி உணர்ச்சி அளவிடற்கரியது. தன்னுடைய சொந்தக் காசை வைத்து அணை கட்டிக்கொடுத்தான் என்பதற்

காகவே அவனுக்குக் கோயில்கட்டி, தன் பிள்ளைகளுக்கு அவன் பெயர் வைத்துக் கொண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறான் முல்லையாற்றின் மதுரை மாவட்டத்தமிழன். நீங்கள் செய்ய வேண்டியதெல்லாம், கொந்தளிக்கப்போகும் தமிழகத்தில், மத்திய அரசு அதிகாரிகளுக்கு ஒத்துழைக்க மறுப்பதும், ரா, சிபிஐ போன்ற அமைப்புகளைச் சேர்ந்தவர்களை உள்ளூர் மக்களுக்கு அடையாளம் காட்டுவதும் தான். இதை மட்டுமாவது செய்யுங்கள். மற்றதை மக்கள் பார்த்துக் கொள்வார்கள்.

கனத்தில் நிற்கும் தமிழீழ மக்களே, விடுதலைப்புலிகளே...

அனைத்துக் கண்களும் இப்போது முல்லைத் தீவை நோக்கி. தாய்த்தமிழகம் உணர்வுப் பூர்வமாக உங்கள் பக்கம்தான் நிற்கிறது. வேறு ஏதாவது செய்ய வேண்டும் எனவும் விரும்புகிறது. ஆனால் என்ன செய்வது - உங்களுக்கு அமைந்தது போன்ற ஓர் உன்னதத் தலைவன் எங்களுக்கில்லையே... ஆனால், நம்பிக்கையை மட்டும் கைவிடாதீர்கள். இதுபோன்ற கையறு காலங்கள் தான், கைவிடப்பட்ட நிலைமைக் காலங்கள் தான் சிறந்த மக்கள் தலைவர்களைக் கண்டு பிடித்திருக்கின்றன. தமிழகத்திலிருந்தும் அப்படி ஒருவர் இந்தக் காலத்தில் உருவாகலாம். அது வரை, புலிகளின் கரங்களைப் பலப்படுத்துங்கள். 1965இல் நடந்த இந்தி எதிர்ப்புப் போரைச் சில சுயநலமிகளின் கையில் ஒப்படைத்ததால்தான் தமிழக வரலாறு கற்காலத்திற்கு இழுபட்டுள்ளது. அந்தத் தவறை நீங்கள் செய்து விடாதீர்கள்.

அன்பிற்குரிய சர்வதேசச் சமூகமே.. நம்பிக்கைக்குரிய ஓபாமாவே...

உங்கள் மீது எங்களுக்கு இன்னும் நம்பிக்கை இருக்கிறது. ஆனால், இறையாண்மை கொண்ட ஒரு குடியரசு தன் குடிமக்களை இனஒதுக்கல் மூலமாகக் கொடுமைப்படுத்தாது என்பதற்கு எந்த உத்தரவாதமும் கிடையாது. வசதிக்காக அமெரிக்காவின் கடந்த காலத்தையே எடுத்துக் காட்டாகச் சொல்லலாம். உலகப் புகழ்பெற்ற குத்துச்சண்டைமாவீரன் முகமதலி சொன்னானே, என் சருமத்திலிருக்கும் கொஞ்சம் வெண்மையும் கற்பழிப்பின் மூலமாகவே வந்திருக்குமென்று.... நீங்கள் அமைதியாக இருக்கும்வரை இந்தியா வாயே திறக்காது. ஒட்டுமொத்தத் தமிழர்களும் அழிக்கப்பட்ட பிறகு வேண்டுமானால் அது நடக்கும். அதுவரை, இந்தியாவின் வாயைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கப் போகிறீர்களா? வன்னியில், விடுதலைப் புலிகளுக்கு எதிரான போர்தான் நடக்கிறது என்கிறார்கள். புலிகள்

மக்களைக் கேடயமாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்கிறார்கள். அப்படியானால், அரசு சொன்ன பகுதிக்கு வந்த மக்களை ஏன் கொலை செய்தார்கள்? இது ஒன்று போதுமே தமிழ் மக்கள் விடுதலைப் புலிகளைச் சார்ந்து நின்றாலும் சரி, இலங்கை அரசைச் சார்ந்து நின்றாலும் சரி, தமிழர்கள் என்ற காரணத்திற்காகவே அவர்கள் கொல்லப்படுவார்கள் என்பதற்கு. இது இனப் படுகொலை இல்லையா? இந்தியா, பாகிஸ்தான், சீனா ஆயுதம் கொடுத்தும், ஜப்பான் பணம் கொடுத்தும், கூடுதலாக, இந்தியா நாட்டாமை செய்தும் தமிழர்களைக் கொல்கின்றனரென்றால், நீங்கள் உங்கள் மெளனத்தின் மூலமாகவும், பாராமுகத்தின் மூலமாகவும் அதே கொலையைத் தான் செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதை ஏன் உணரவில்லை? ஆயுதம் தாங்கிப் போராடுவ தால் மட்டுமே யாரும் தீவிரவாதியாகிவிட மாட்டார்கள்.

அறத்திற்கே அன்புசார் பென்ப அறியார்
மறத்திற்கும் அஃதே துணை

என்று பாடியுள்ளார் எங்கள் திருவள்ளுவர்.

புலிகள் ஆயுதங்களைக் கீழே போட வேண்டும் என்கிறார் ஜெயலலிதா - என்னவோ பிரச்சினையே புலிகள் ஆயுதம் எடுத்ததால்தான் வந்தது என்பதைப் போல.... உண்மையில், புலிகள் தமிழீழ இன அழிப்பிலிருந்து உருவாகி வந்தவர்களே தவிர, காரணகர்த்தாக்கள் அல்லர். (They are not the reason; just an outcome)

இந்திய அரசு இந்தப் பிரச்சினையில் ஈடுபட்டிருப்பது வெளிப்படையாகாதவரை, இலங்கைப் பிரச்சினை உள்ளாட்டுப் பிரச்சினை; அதில் தலையிட முடியாது என்றது. பிறகு, சீனா, பாகிஸ்தான், அமெரிக்கா போன்ற நாடுகள் இலங்கையில் ஆதிக்கம் பெறுவதைத் தடுப்பதற்காகச் செய்வதாகச் சொன்னது. நாடாளுமன்றத்தில் தாக்குதல் நடத்தியது, மும்பை தொடர்வெடிகுண்டுகள், பிறகு அண்மையில் நடந்த தாக்குதல் எனப் பலவாறாக இந்திய மக்களைக் கொண்டு குவித்த பாகிஸ்தானோடு இணைந்து கொண்டு தமிழர்களைக் கொண்டு குவிக்கிறது. அப்படியானால், பாகிஸ்தானின் இந்தியா மீதான பயங்கரவாதமென்பது இந்தியா - பாகிஸ்தான் இருதரப்பு அதிகார வர்க்கங்களும் தங்கள் மக்களைச் சுரண்ட பரஸ்பர புரிதலுடன் உருவாக்கிக் கொண்ட ஒன்று என்ற எம் சந்தேகம் ஒருபக்கம் இருக்க, இப்போது, விடுதலைப் புலிகள் தீவிரவாதிகள் அதனால்தான் சண்டை என்கிறது. ராஜீவ்காந்தி

ஒரு கவுன்சிலரோ, மாவட்டச் செயலாளரோ அல்ல. அவரை ஏற்கனவே ஒருமுறை கொலை செய்யும் முயற்சி இலங்கையில் நடைபெற்றிருந்த போதும் அந்தக் கொலைகாரன் விசாரிக்கப்படவில்லை. ராஜீவ் காந்தியின் கொலை மறுபடியும், இண்டர்போல் மூலமாக, அந்தக் கொலையின் மூலமாக பலனடைந்தவர்களையும், இலங்கை உளவுத்துறை, ராஜீவ் காந்தியைக் கொல்ல முயன்ற அந்தச் சிங்கள வீரன் ஆகியோரையும் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களாக இணைத்துக்கொண்டு மறுபடியும் விசாரிக்கப்பட வேண்டும் என்பது என் கோரிக்கைகளில் ஒன்று. ராஜீவ் மீது புலிகளுக்கு வருத்தம் இருந்திருக்கலாமே தவிர, கோபம் இருந்திருக்க வாய்ப்பில்லை. காரணம், ராஜீவ் இந்திராவின் புதல்வர். இந்திரா, தமிழீழத்தின் சிறுதெய்வங்களில் எம்ஜிஆருக்குப் பக்கத்திலிருப்பவர்.

இந்தியா சொல்லும் காரணங்கள் அடிக்கடி மாறுவதிலிருந்தே இந்தியா நியாயத்திற்குப் புறம்பாகத்தான் இந்தப் போரில் ஈடுபட்டிருப்பது அம்பலமாகி இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழலில் நீங்கள் ஏன் நேரடியாகத் தலையிடக்கூடாது? புலிகள் போர் நிறுத்தத்தைப் பயன்படுத்தி ஆயுதம் குவிக்கிறார்கள் என்றது இலங்கை. சந்திரிகாவோ, ரணிலோ, மகிந்தவோ கடந்த காலங்களில் ஒரு கடவுளாக அல்ல, மனிதர்களாகக்கூட நடந்து கொண்ட தில்லை. இவர்கள் ஒரு நிர்ப்பந்தத்தின் பெயரில் போர் நிறுத்தத்திற்கு ஒப்புக்கொண்டு விட்டார்கள் என்பதால் மட்டுமே போராளிகள் ஆயுதங்களை ஒப்படைத்துவிட வேண்டும். புனரமைப்புப் பணிகளில் ஈடுபடக் கூடாது என்று எதிர் பார்ப்பது என்னவகை நியாயம்? தாங்கள் நேர்மையாக நடந்து கொள்வோம் என்ற நம்பிக்கையை உண்டாக்குவது மூலமாக மட்டுமே போராளிகளை ஆயுதத்தைக் கீழே வைக்கச் செய்ய முடியும். கடந்த கால அரசுகள் எவையும் அப்படிச் செயல்படவில்லை. உதாரணம் ரணில், கருணா. ஆனால், புலிகள் போர் நிறுத்தத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு செய்தது ஆயுதம் வாங்கியது மட்டுமல்ல, - அது காலாகாலமாக நடப்பதுதானே.

ஓர் அரசு நிர்வாகத்தையே உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். சர்வதேசத்தின் கண்களில் இது தீவிரவாதமா? அப்பாவித் தமிழர்களைக் காப்பதற்காகத்தான் போரிடுவதாக பசப்புகிறது இந்தியா. ஆயுதத் தளவாடங்களும், உளவு விமானங்களும்தான் இலங்கை போகின்றனவே தவிர,

இந்தியாவால் அனுப்பப்பட்ட ஒரு பாராசெட்டமால் மாத்திரையைக் காட்டச் சொல்லுங்கள் பார்க்கலாம். இந்த இலட்சணத்தில் தமிழீழ மக்களுக்கான வசதிகளை இலங்கை அரசு செய்யுமாம்; அதற்கு இந்தியா உதவுமாம்... வேலிக்கு ஓணான் சாட்சி! இப்போது சர்வதேசச் செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் ஆம்புலன்ஸ்களைத் தாக்கினார்களே, அவர்களும் விடுதலைப் புலிகளா? பிரான்சின் 17 மனித உரிமையாளர்களைக் கொலை செய்தார்களே, அவர்களும் விடுதலைப் புலிகளா? சீனாவின் டாங்கிகள், இந்தியாவின் உளவு விமானங்கள், பாகிஸ்தானின் ஆர்டிலரிகள் மட்டுமல்ல... இப்போது எம் மக்களைக் கொலை செய்து வருவது சர்வதேசச் சமூகத்தின் மௌனமும்தான் என்பதை எப்போது உணர்வீர்கள் - நியாயத்தின் பால் பெருவிருப்புக் கொண்ட ஒரு மக்கள் சமூகம் பூமியிலிருந்து முற்றாகத் துடைத்தழிக்கப்பட்ட பிறகா? அபாரிஜின்கள், மாயா, இன்காவரிசையில் நாங்களும் சேர்க்கப்படுவது உங்கள் நோக்கமென்றால், எங்கள் பழங்கதைகளில் ஒன்றின்படி, ஒவ்வொரு நாளும் ஏதேனும் ஒரு வீட்டிலிருந்து ஒருவர் வந்து உங்கள் முன்னால் தற்கொலை செய்துகொள்கிறோமே... எங்கள் சகோதரிகளையும் குழந்தைகளையும் விட்டு விடச் சொல்லுங்கள். தாங்க முடிய வில்லை. அவர்களெல்லாம் மனமரச்சிரிப்பதை ஒருநாள் பார்ப்போம் என்ற நம்பிக்கையில்தான் நாங்கள் போராடிக் கொண்டிருப்பதே. ஒரு பேச்சுக்கு ஒத்துக் கொள்வதென்றாலும் கூட, விடுதலைப் புலிகள் தண்டிக்கப்பட வேண்டியவர்கள் என்றாலும் அப்படி ஒரு தண்டனையை வழங்கும் யோக்கியதை இந்தியாவுக்கோ இலங்கைக்கோ கிடையாது.

காலம் கடந்து வழங்கப்படும் நீதி அந்தியைவிடக் கொடுமையானது!

- எனது பதினான்கு அம்சக் கோரிக்கைகள் -

1. இந்தியா உடனடியாகத் தமிழீழத்தின் பகுதிகளிலிருந்து தன் துருப்புகளைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்வதோடு, மேற்கொண்டு செயற்கைக் கோள் உதவிகள், ராடார் போன்ற உதவிகளைச் செய்யக்கூடாதென்று சர்வதேசச் சமூகத்தால் கண்டிக்கப்பட வேண்டும். இலங்கையோடு இந்திய அரசு நடத்தும் முக்கியத்துவமற்ற பேச்சுப் பரிமாற்றங்கள்கூட சர்வதேசச் சமூகம் மூலமாகவே நடக்க வேண்டும். தமிழக மக்களிடமும் உலகெங்கும் பரந்து வாழும் தமிழீழத்தாரிடமும் இந்தியா பகிரங்க மன்னிப்புக் கோர வேண்டும்.

2. ஐ.நா. பொதுச்செயலாளரான பான் கி மூன், தொடர்ந்து தன் தாயகமான சீனாவிற்கு ஆதரவான நிலைப்பாட்டிலிருந்து, ஒருதலைப் பட்சமாகச் செயல்பட்டு வருவதால், ஈழம் தொடர்பான முடிவெடுக்கும் அதிகாரம் அவருக்கு வழங்கப்படக் கூடாது.

3. இலங்கை அரசு எந்தெந்த நாடுகளிடமெல்லாம் கோரப்பட்டு புலிகள் மீது தடை விதிக்கப்பட்டதோ அந்தந்த நாடுகளில் புலிகள் மீதான தடை நீக்கப்பட்டு, தடை செய்யப்பட்ட அமைப்பின் உறுப்பினர் என்ற குற்றத்திற்காகச் சிறையிலிருக்கும் அதன் உறுப்பினர்கள் எதுவித நிபந்தனையுமற்று உடனடியாக விடுதலை செய்யப்பட வேண்டும்.

4. புலிகளின் உறுப்பினர்கள் மீதான பாஸ்போர்ட் தொடர்பான குற்றங்கள் மன்னிக்கப்பட்டு அவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட வேண்டும்.

5. புலிகளோடு தொடர்புடையது என்னும் குற்றச்சாட்டின் பேரில் தடை செய்யப்பட்ட தொழில் நிறுவனங்களின் உரிமம் மீண்டும் அளிக்கப்படுவதோடு, தக்க நடவடிக்கை வழங்கப்பட வேண்டும்.

6. ராஜீவ்காந்தி கொலை வழக்கு இண்டர் போலால் விசாரிக்கப்பட்டு, உண்மையான குற்றவாளிகள் இனம் காணப்பட வேண்டும்.

7. பிரணப் முகர்ஜி, கோத்தபாய ராஜபக்ஷே, சந்திரிகா, உதயணகார, கேகலிய ரம்புகுவெல, பசில்ராஜபக்ஷ, மகிந்த, பொன்சேகா போன்றோர் நார்கோ அனிலிசிஸ் சோதனைக்குட்பட வேண்டும்.

8. அமைக்கப்படப்போகிற தமிழீழத்தை அங்கீகரிக்கிற உரிமையை மட்டுமே சர்வதேசம் மேற்கொள்ளலாமே தவிர, அது யாரின் தலைமையில் அமைய வேண்டும் என்பதைத் தமிழீழ மக்கள்தான் முடிவுசெய்வார்கள்.

9. புலிகள் கை பலவீனமான நேரத்தில், மலையக மக்கள் மீது நடந்த வன்தாக்குதல், எதிர்காலத்தில் அப்பகுதிகளில் மீண்டும் ஒரு பாரிய இன அழிவு ஏற்படுத்தப்படுமோ என்ற அச்சத்தை ஏற்படுத்தியிருப்பதால், மலையக மக்கள் தமிழீழத்தோடு இணைய விரும்புகிறார்கள் என்பதை வாக்கெடுப்பு மூலம் அறிந்து அதன்படி செயல்பட வேண்டும். இந்த விஷயத்தில் மலையக மக்களின் முடிவே இறுதியானது.

10. சென்னையில், குடிபோதையில் அப்பாவித் தமிழர்கள் மீது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்து,

நீதிமன்றத்தால் தண்டிக்கப்பட்ட டக்ளஸ் தேவானந்தாவின் தண்டனைக் காலம் பூர்த்தியாகும் காலத்திற்குள் இலங்கைக்குத் தப்பிச் சென்றுவிட்டதால், அவர் கைது செய்யப்பட்டு, தமிழக போலீசார் வசம் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும்.

11. பத்திரிகையாளரான லசந்தவின் கொலைக்குக் காரணமான அனைவரும் தண்டிக்கப்பட வேண்டும்.

12. தமிழ்நாட்டில் தஞ்சம் புகுந்திருக்கும் சிங்கள பத்திரிகையாளர்களுக்குத் தகுந்த பாதுகாப்பு வழங்கப்பட வேண்டும்.

13. தமிழ்நாட்டிற்கு அகதிகளோடு அகதியாக வந்த சிங்களத் தம்பதியர் மீதான பாஸ்போர்ட் குற்றச்சாட்டு நீக்கப்பட்டு, அவர்களும் அகதிகளாக அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும்.

14. சுட்டுக்கொலை செய்யப்பட்ட தமிழக மீனவர்களின் குடும்பங்களுக்கான வாழ்வாதாரங்கள் உறுதி செய்யப்பட வேண்டும்.

என்றும் அன்புடன்,
அநீதிகளுக்கெதிரான உங்கள் சகோதரன்

கு. முத்துக்குமார்
67/191, திருவள்ளூர் தெரு, மக்காரம் தோட்டம்,
கொளத்தூர், சென்னை - 99, 9380927441

Best Wishes to All

Rtn. RAVEE PILLAY
CEO

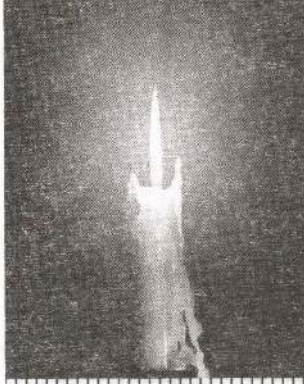
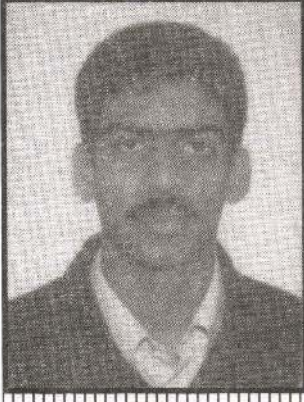
RAIGAD DRILLWELLS

Drilling Borewells, Earth Pits,
Micro Piling, Pumps, Gen-sets, Water Purifiers.

2, Neel Empress, Near HDFC Bank, Plot No.92/93
Sector 1/S, New Panvel (E), Navi Mumbai-410 206.

Tel. : 022-2745 1213.
Mobile: 9321421213 / 9869 029612
Website : www.borewells.biz
E-mail : enquiry@borewells.biz

உலக சமூகத்திற்கு

என் உளமார்ந்த வேண்டுகோள்!

முருகதாசன்

உயிர்த் தியாகம் செய்த இலங்கைத் தமிழரின் மரண வாக்குமூலம்

என் இனத்தின் அழிவைத் தடுத்து நிறுத்த தவறிய உலகமே, உங்களின் மனசாட்சியை தட்டி யெழுப்ப என்னுடைய இனிய உயிரை வழங்கு கின்றேன்.

எனது பெயர்: முருகதாசன் பிறந்த திகதி :

02-12-1982

இலங்கையிலிருந்து புலம்பெயர்ந்து லண்டன் நாட்டின் முகவரியில் வசிக்கும் தமிழ் இனத்தைச் சேர்ந்தவன்.

இலங்கையில் வாழும் தமிழ் இனம் பெரும் பான்மைச் சிங்கள இனத்தின் அரசால் நசுக்கப் பட்டு வதைக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. அதனை நீங்கள் எவரும் தடுத்து நிறுத்த வில்லை. பார்த்துக் கொண்டும் ஊக்கம் கொடுத்துக் கொண்டும் இருக்கின்றீர்கள்.

போர் தொடர்பான நடை முறைகள், ஜெனீவா பிரகடனம், அடிப்படை மனித உரிமைகள், இன அழிப்பு - அதற்கான சட்டங்கள், நடைமுறைகள் எல்லாவற்றையும் ஐநா. மற்றும் சர்வதேச செஞ் சிலுவைச் சங்கம் என்பன வைத்திருக்கின்றன. தனது உறுப்பு நாடுகள் அவற்றைக் கடைப் பிடிக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் சட்டம் வைத் துள்ளீர்கள். ஆனால் இவற்றை யெல்லாம் மீறி, எனது தமிழ் இனத்தை ஒட்டுமொத்தமாக இலங்கைத் தீவில் ஸீலங்கா அரசு படுகொலை செய்து கொண்டிருக்கிறது.

இன்று வன்னியில் எனது நான்கரை லட்சம் தமிழ் உறவுகள் எப்படிக் கொடுரமாக வதைக்கப் படுகின்றார்கள் என்பதை உலகின் பிரதிநிதிகளான ஐ.நா. அதிகாரிகளும், சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்க அதிகாரிகளும் அங்கிருந்து வெளியிடும் அறிக்கைகளில் இருந்தே தெரிந்து கொண்டிருப்பீர்கள்.

வன்னியில் என் இனத்தின் நான்கரை லட்சம் பேர் ஒரு குறுகிய பகுதிக்குள் முடக்கப் பட்டு ஸ்ரீலங்கா அரசுப் படைகளால் நாள்தோறும் எறிகணைத் தாக்குதல்கள் மூலமும் வாண்குண்டுத் தாக்குதல்கள் மூலமும் படுகொலை செய்யப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நூற்றுக்கணக்கான என் உறவுகளின் பிணங்கள் வீதிகள் எங்கும் கிடப்பதை அறிந்த போது எனக்கு தாங்க முடியாத துயரமும் அதிர்ச்சியும் ஏற்பட்டது. நாள்தோறும் எமக்கு கிடைக்கும் செய்திகளில் வீதி வீதியாக கொல்லப்பட்டுக் கிடக்கும் என் இனத்துப் பாலகர்கள், பாலகுடிக்குழந்தைகள், கர்ப்பிணிப் பெண்கள், நோயாளிகள் பற்றித் தான் தகவல்கள் வருகின்றன.

மருத்துவமனைகள் அங்கு பாதுகாப்பானவையாக இல்லை. மருத்துவமனைகள் கூட குறிவைத்துத் தாக்கப்படுகின்றன. மருத்துவமனைகளைத் தாக்குவதை ஸ்ரீலங்கா அரசே நியாயப் படுத்துகின்றது. அவர்கள் தொடர் தாக்குதல்களை நடத்தி மக்களை கொல்கின்றார்கள். வன்னியில் பயங்கரவாதிகள் இருக்கிறார்கள். அதனால் தாக்குவோம் என்கிறார்கள்.

உங்களின் மொழியில் கேட்கிறேன். பிறந்த குழந்தைகள் கொல்லப்படுகின்றார்கள், சிறார்கள் கொல்லப் படுகிறார்கள், வயிற்றில் இருக்கும் சிசுக்கள் கூடக் கொல்லப்படுகின்றனர். அவர்களும் பயங்கரவாதிகளா?

மக்களை கொல்வது பயங்கரவாதம் என்கிறீர்கள். அங்கு தமிழ் மக்கள் அரசால் நாள் தோறும் படுகொலை செய்யப்படுகிறார்கள். அவர்கள் இடம் பெயர்கின்றபோதும், இடம் பெயர்ந்து ஒரு இடத்தில் தரித்து நிற்கின்றபோதும் மருத்துவமனைகளுக்கு செல்கின்றபோதும் வீதிகளில் நடமாடுகின்றபோதும் என்று எங்கும் அவர்கள் கொல்லப்படுகின்றனர். கொத்துக் கொத்தாக அவர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டு கிடக்கிறார்கள்.

முல்லைத்தீவு சுதந்திரபுரச் சந்தி திடலில் ஐ.நா.வின் உலக உணவுத்திட்ட அதிகாரிகள் கொடியை ஏற்றி நிலை கொண்டு நிவாரணத்தை

வழங்கிக்கொண்டிருந்த போதும் அந்த திடல் மீது 26.01.2009 அன்று பகல் இரவாக எறிகணைத் தாக்குதல் நடத்தப்பட்டது. அப்பகுதியில் இருந்த செஞ்சிலுவைக்குழு அலுவலகமும் தாக்கப் பட்டது. அன்று மட்டும் 302 மக்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டனர். 1199 பேர் படுகாயமடைந்தனர். அன்று அதிகளவில் உடையார் கட்டு மருத்துவமனை உள்ளிட்ட பகுதிகளெங்கும் பிணக்காடாக இருந்ததை எனது உறவினர் நேரில் பார்த்து தொலைபேசியில் சொல்லியபோது நான் அதிர்ந்து விட்டேன். யார் இருக்கிறார்கள். யார் மடிந்தார்கள் என்பதை அறியாமல் உயிருடன் இருந்தவர்கள் அந்த இடத்தை விட்டு ஓடினர். அவலங்களின் சாட்சியாக நின்ற ஐ.நா. அதிகாரிகளும், சர்வதேச செஞ்சிலுவைக்குழு அதிகாரிகளும் சிறிய பதுங்கு குழிகளுக்குள் பாதுகாப்பு தேடி இருந்துவிட்டு அவசர அவசரமாக அங்கிருந்து வெளியேறினர்.

அன்றைய நாளை மறக்க முடியாத அளவுக்கு எனக்கு பெரும் மன அழுத்தத்தை ஏற்படுத்தியது. இதுபற்றி ஐ.நா. பிரதிநிதிகள் செஞ்சிலுவைக்குழுப் பிரதிநிதிகள் அறிக்கை வெளியிட்டனர். அப்பகுதி பாதுகாப்பு வளையம் என்று ஸ்ரீலங்காவால் பிரகடனப் படுத்தப்பட்ட பகுதியாகும். இவ்வாறு தானே பாதுகாப்பு வளையம் என அறிவித்து அதில் பன்னாட்டுப் பிரதிநிதிகள் சாட்சியாக இருக்க, ஸ்ரீலங்கா அரசு தமிழ் மக்களை படுகொலை செய்து வருகிறது. நாள் தோறும் இத்தகைய தாக்குதல்கள் நடக்கின்றன. இது அரசு பயங்கரவாதம் இல்லையா? அரசே நடாத்தும் இனப்படுகொலை இல்லையா?

இவ்வாறே, போரின் போது மருத்துவமனைகள் இலக்கு வைக்கப்படக் கூடாது என்ற மரபையும் புறந்தள்ளி, ஐ.நா. அதிகாரியும் பன்னாட்டு செஞ்சிலுவைக் குழுப் பிரதிநிதியும் நின்ற வேளையில் ஸ்ரீலங்கா அரசுப்படைகள் காயமடைந்த மக்களுக்கு சிகிச்சை வழங்கி வந்த புதுக்குடியிருப்பு மருத்துவமனை மீது 02.02.2009 தொடக்கம் 04.02.2009 திகதி வரை குண்டுகளை வீசி நோயாளர்களை கொன்றதற்கு உங்களவர்களே சாட்சி.

4ம் திகதி ஸ்ரீலங்காவில் சுதந்திரநாள் கொண்டாட்டம். அன்றுதான் புதுக்குடியிருப்பு மருத்துவமனை முற்றாக அழித்துச் செயலிழக்கச் செய்யப்பட்ட நாளாகவும் அமைந்தது.

புதுக்குடியிருப்பு மருத்துவமனைதொடர்விமானக் குண்டு வீச்சுகளாலும் ஆட்லறி கொத்துக் குண்டுகளாலும் தாக்கப்பட்ட போது அங்கு

அப்பாவி மக்கள் 500 பேர் சிகிச்சை பெறுகின்றார்கள் என்பதை சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கப் பிரதிநிதி உறுதிப்படுத்தி தகவல் வெளியிட்டிருந்தார்.

இதேவேளை, இதற்கு ஒரு கிழமைக்கு முன் 26.01.2009ல் உடையார்கட்டு மருத்துவமனை தாக்கப்பட்டு மக்கள் கொல்லப்பட்டது தொடர்பாக பி.பி.சி. நிறுவனத்திற்குப் பேட்டியளித்த சிறிலங்கா பாதுகாப்பு அமைச்சின் பேச்சாளர் பிரிகேடியர் உதய நாணயக்கார, புதுக்குடியிருப்பில் மருத்துவமனை இயங்கும் போது மக்கள் ஏன் உடையார் கட்டு மருத்துவமனைக்கு போக வேண்டும்? எனக் கேட்டு உடையார்கட்டு மருத்துவமனை மீதான தாக்குதலை நியாயப்படுத்தியிருந்தார். உடையார்கட்டு பகுதியை சில தினங்களுக்கு முன்னர்தான் பாதுகாப்பு வளையமென குறிப்பிட்டு அங்கு மக்களை ஒன்றுகூடு மாறு சிறிலங்கா அரசு அறிவித்திருந்த நிலையிலும் கூட அந்த மருத்துவமனை தாக்கப்பட்டிருந்தது. அதனை இராணுவப் பேச்சாளர் ஏற்றுக் கொண்டு நியாயப்படுத்தியுமிருந்தார்.

சிறிலங்கா இராணுவப் பேச்சாளர் உதய நாணயக்கார கூறிய அதே புதுக்குடியிருப்பு மருத்துவமனையே சில தினங்கள் கழித்து தாக்கப்

பட்டது. 02.02.2009 தொடக்கம் 04.09.2009 வரை குண்டுவீசி நோயாளர்கள் கொன்றொழிக்கப்பட்டார்கள். ஐநா. மற்றும் சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கப் பிரதிநிதிகள் குறித்த மருத்துவமனை வளாகத்தில் தங்கிநின்ற நிலையிலேயே சிறிலங்கா அரசுப்படைகள் மேற்படி மருத்துவமனை மீது தாக்குதலை மேற்கொண்டன.

பிரித்தானிய ஸ்கை ஒளிபரப்பு நிறுவனத்திற்கு 03.02.2009 அன்று வழங்கிய சிறப்பு நேர்காணல் ஒன்றில் பாதுகாப்பு வளையத்திற்கு வெளியே எந்த வைத்தியசாலைகளும் இல்லை.

அதனால் புதுக்குடியிப்பு மருத்துவமனை ஒரு நியாயப் பூர்வமான இலக்கு என்று வைத்திய சாலைகள் மீது நடத்தப்படும் தாக்குதல்களை நியாயப்படுத்தி சிறிலங்கா ஜனாதிபதியின் சகோதரரும் பாதுகாப்புச் செயலாளருமான கோத்தபாய ராஜபக்சே கருத்துத் தெரிவித்துள்ளார்.

மருத்துவமனைகள் தாக்கப்படுவதை நியாயப்படுத்தியும் இனியும் மருத்துவமனைகள் தாக்கப்படும் என்பதை வலியுறுத்தியும் மேற்படி சிங்கள அரசின் இராணுவப் பேச்சாளரும் மற்றும் ஜனாதிபதியின் சகோதரரும் பாதுகாப்புச் செயலாளருமான கோத்தபாய ராஜபக்சே ஆகியோர் உத்தியோகப்பூர்வமாகவே உலக செய்தி நிறுவனங்களில் கருத்துக்களை வெளியிடுகின்றனர். சர்வதேச செய்தி நிறுவனங்களுக்கு இவ்வாறான ஒரு கருத்தை அவர்களால் கூறமுடிகின்றது என்றால், மருத்துவமனைகள் தாக்கப்படுவது உலக நாடுகள் கொடுத்துள்ள அங்கீகாரம் என்றுதானே பொருள்படும்.

முள்ளியவளையில் இயங்கிய முல்லைத்தீவு பொது மருத்துவமனை, வள்ளிபுனத்தில் இயங்கிய முல்லைத்தீவு பொது மருத்துவமனை, விசுவமடுவில் இயங்கிய கிளிநொச்சி பொது மருத்துவமனை, உடையார்கட்டில் இயங்கிய கிளிநொச்சி மருத்துவமனை, மூங்கிலாறில் இயங்கிய மல்லாவி மருத்துவமனை, புதுக்குடியிருப்பு மருத்துவமனை என்பன மருத்துவ மனைகள் என்பதற்காகவே தாக்கப்பட்டுள்ளன.

இருதரப்புகளையும் சர்வதேச மனிதாபிமான சட்டங்களை மதிக்கும்படி கோரும் இந்நாடுகளுக்கு, வைத்தியசாலைகளைத் தாக்குவதன் மூலம் வேண்டுமென்றே தமிழர்களை இலக்கு வைக்கும் சிறிலங்கா அரசு அதன் காரணமாக அந்தச் சட்டங்களை முழுவதுமாக மீறுகின்றது என்று நன்கு தெரியும்.

**ஈழம் மலர்ந்திட உரமாவோம்
என்றும் இந்த எண்ணத்தில் ஒன்றாவோம்**

**உலகத் தமிழர் மாநாடு
சிறக்க வாழ்த்துகள்**

**இறை. ச. இராசேந்திரன்
காப்பியம் அச்சகம்
No.10, P.Row Block-7
Dharavi, Mumbai-17.**

சிறிலங்கா அரசினால் முன்னெடுக்கப்படும் இந்தக் கொள்கை நிலைப்பாடு மனித இனத்திற்கு எதிரான தீங்கியல் குற்றமாகும். இந்தக் கொள்கையை முன்னெடுக்கும் சிறிலங்கா அரசின் போக்கால் சென்ற மாதம் மட்டும் ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட தமிழர்கள் கொல்லப்படவும், காயமடையவும் நேர்ந்துள்ளது.

எனது தமிழ் மக்கள் இலங்கைத் தீவில் படும் துயரத்தின்பால் உலகின் கவனத்தை ஈர்ப்பதற்காக எனது உயிரைக் கொடுக்கின்றேன். இந்த முடிவை எடுத்து நடைமுறைப்படுத்தும் இடைக்காலத்தில்கூட தினம் தினம் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட மக்கள் இலங்கைத் தீவெங்கும் வீதி வீதி யாக கொல்லப்படுகின்றார்கள் என்ற செய்திகள் வந்த வண்ணமே உள்ளது.

இந்த மனிதத் துன்பியல் கொடூரம் மனிதாபிமான உதவிகள் தமிழ் மக்களுக்குக் கிட்டுவதைத் தடை செய்துள்ள இலங்கை அரசின் நடவடிக்கையால் மேலும் தாமதமாகியுள்ளது. அனைத்துலக சமூகம் இந்த உண்மைகளை முழுமையாக அறிந்துள்ள போதிலும் பன்னாட்டு மனிதாபிமான சட்டங்களை பின்பற்றுமாறு சிறிலங்கா அரசிற்கு கடும் அழுத்தம் கொடுப்பதைத் தவிர்த்து சிறிலங்கா அரசிற்கு படை மற்றும் பொருண்மிய உதவிகளை வழங்கி வருகின்றமை பெரும் துர்ப்பாக்கியமாகும்.

தமிழ் தேசம், சிங்கள தேசம் ஆகியவற்றின் வாழிடமே இலங்கைத் தீவு என்பது, தமிழ் மக்களின் உறுதியான மாற்றமுறாத கருத்து நிலைப்பாடாகும். இந்த யதார்த்தத்தை அங்கீகரிக்கும் அடிப்படையில் தான் இரு தேசங்களினதும் உண்மையான பிரதிநிதிகள் அதாவது இரண்டு தேசங்களினதும் எதிர்கால பாதுகாப்பு பரஸ்பர நலன் போன்றவற்றிற்காக எவ்வாறு இரண்டு தேசங்களும் கூடிச் செயற்பட்டு தமிழரின் தேசிய பிரச்சனைக்கு நீதியான நீடித்து நிற்கக் கூடிய தீர்வைக் காணலாம் என்பது குறித்து பேச்சுக்களில் ஈடுபட வேண்டும்.

இலங்கைத் தீவு முழுவதும் சிங்கள இனத்தவருக்கு உரித்தானது என்ற கொள்கை நிலைப்பாட்டினால் தான், சிங்களவர்களோடு சமத்துவமாக வாழும் ஓர் அரசியல் ஏற்பாட்டை பேச்சு மூலம் காண்பதற்கு தமிழினம் எடுத்த அனைத்து முயற்சிகளும் தோற்றுப் போயின. சமத்துவமான தமிழ் தேசம் உள்ளது என்ற இந்த யதார்த்தத்தை

ஏற்று அங்கீகரிப்பதற்கு மறுத்த இந்த பெளத்த சிங்கள இனரீதியிலான தேசியவாதமே இன அழிப்பு நோக்கிலான போர் வழித் தீர்விற்கு சிறிலங்கா அரசைத் தள்ளியுள்ளது.

நான்கு நூற்றாண்டுகளாக அந்தத் தீவில் இனத்திற்கான உரிமைகள் மறுக்கப்பட்ட வரலாறு எல்லோருக்கும் தெரியும். பிரிட்டன் அந்தத் தீவின் பெரும்பான்மை இனமான சிங்களத்திடம் ஆட்சியை விட்டுச் சென்ற வரலாறும் தெரியும். இந்த உரிமைகளுக்காக அறவழியில் தமிழினம் போராடியபோது அதை சிங்கள அரசு வன்முறை கொண்டு அடக்கியதனாலேயே தமிழினம் அடிக்கு அடி கொடுக்க வேண்டிய ஆயுதப் போராட்டத்துக்கு தள்ளப் பட்டது.

அதாவது, தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான சிறிலங்கா அரசின் படை மற்றும் பெளதீக ரீதியிலான அடக்குமுறையை எதிர்த்து நிற்பது அவசியம் என்பதும், அதுவே ஆயுதம் தாங்கிய தமிழர்களின் எதிர்ப்புப் போராட்டத்தைத் தூண்டியது என்பதையும் உலகம் கவனிக்க வேண்டும்.

தமிழ் தேசம் என்ற உண்மை இருப்பு நிலையை தனது இனவழிப்பு செயற்பாடு மூலம் சிதைத்து அழிப்பது தான். சிறிலங்கா அரசு தொடுத்துள்ள போரின் நோக்கமாகும். இதை அங்கீகரிப்பது போல 03.02.2009 இல் நோர்வே, ஐப்பான், அமெரிக்கா, ஐரோப்பிய ஒன்றியம் (அல்லது இணைத் தலைமை நாடுகள்) விடுத்த கூட்டறிக்கை அனைத்து தமிழர்களின் மனதையும் ஆழக்காயப் படுத்தியுள்ளது.

அதாவது தமிழ் மக்களது உரிமைப் போரினதும் சிங்கள இனவாதத்தினதும், அடிப்படைகளைத் தெரிந்துகொண்டுமே, இணைத் தலைமை நாடுகள் சிறிலங்கா அரசிற்குச் சார்பாகவும், தமிழ்மக்கள் தமது உரிமைப் போரைக் கைவிட வேண்டும் என்றும் கூறி அறிக்கை வெளியிட்டமையும் கூட எனக்கு ஏமாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது.

ஒரு இனம் தனது உரிமைகளைக்கேட்பது தவறு என்று உலகம் கருதுகின்றதா? குறிப்பாக ஐநா. அவ்வாறு தான் கருதுகின்றதா? உலகத்தில் ஏன் தமிழ் இனத்துக்கு மட்டும் உரிமைகள் மறுக்கப்படுகின்றன. அல்லது உரிமை மறுப்புக்கு உலகம் ஆதரவு கொடுக்கின்றது. அந்த மறுப்புக்கு ஏன் உலகம் துணைபோகின்றது? நாம் ஏன்

அடிமைகளாக இருக்கவேண்டும் என உலகம் நினைக்கின்றது.

இன்று ஒரு அரசு பிரகடனப்படுத்தி ஒரு இனத்தை அழித்துக்கொண்டிருப்பது தெரிந்தும் உலகமே அதனைத் தடுக்கவில்லை. அறிக்கைகளை மட்டும் வெளியிட்டு விட்டு அமைதியாகி விடுகின்றன. ஆனால் அந்த அமைதியை நீங்கள் அந்த அரசின் இன அழிப்பிற்கு கொடுத்த அனுமதியாக கருதியே சிறிலங்கா அரசு இன அழிப்பை தீவிரப்படுத்தியுள்ளது. ஒரு இனத்தின் அழிவைத்தான் நீங்கள் வரலாற்றில் எழுதிக் கொண்டிருக்கின்றீர்கள். இன அழிப்பைச் செய்யும் அந்த நாட்டுக்கு நீங்கள் ஏன் அழுத்தம் கொடுக்கிறீர்கள் இல்லை? இதுதான் உங்கள் நடுநிலையா?

1958 முதல் இன்று வரை தமிழினத்துக்கு உரிமைகள் வழங்கப்படுவதாக கைச்சாத்திடப்பட்ட உடன்பாடுகள் எல்லாம் சிறிலங்கா அரசால் பல தடவைகள் குறிப்பாக கடைசி நோர்வே போர்நிறுத்த உடன்பாடு வரை கிழித்தெறியப்பட்ட வரலாறு எல்லோருக்கும் தெரியும்.

கடைசியாக நடந்த பேச்சுக்களின்போது இணைத்தலைமை நாடுகள் ஸ்ரீலங்காவுக்கு சார்பாகவே செயற்பட்டன. இந்தப் பேச்சுகாலத்தில் ஸ்ரீலங்கா படைத்தரப்பு தன்படையை பலப்படுத்தவே பயன்படுத்தியது என்பதும் தெளிவாகத் தெரிந்தது. பேச்சுக்களின் காலங்களை தமிழரை ஏமாற்றும் காலங்களாகவே ஸ்ரீலங்கா அரசு பயன்படுத்தியது.

மக்களை சுதந்திரமாக நடமாட விட வேண்டும் என்று சொல்கின்றீர்கள். சிங்கள சிறிலங்கா அரசு எமது தமிழ் மக்களை ஆட்சி புரிய அனுமதிக்க வேண்டுமென மறைமுகமாகச் சொல்கிறீர்கள்.

ஒருபுறம் சிறிலங்கா அரசு கட்டுப்பாட்டுப் பகுதிகளில் எனது இன மக்கள் கடத்தப்பட்டு கைகள், கால்கள், கண்கள் கட்டப்பட்டு படுகொலை செய்யப்பட்டு வீதிகளில் அநாதரவாகப் போடப்படுகின்றார்கள். இவற்றைச் செய்வது யார் என்று புள்ளிவிபரங்கள் எல்லாவற்றையும் மனித உரிமை நிறுவனங்கள் கண்டித்து அறிக்கை வெளியிட்டும் நீங்கள் எவருமே அவற்றைத் தடுத்து நிறுத்த நடவடிக்கை எடுக்க வில்லை. அதற்கு மாறாக அப்பகுதிகளில் மக்கள் சுதந்திரமாக நடமாடலாம் என்கின்றீர்கள்.

ஈராக்கிற்கு அடுத்தபடியாக உலகளவில் ஸ்ரீலங்காவிலேயே அதிகளவில் மக்கள் காணாமல் போகின்றனர் என்பதை உலக மனித உரிமைகள் அமைப்புகள் அடையாளப் படுத்தியும், நீங்கள் எவரும் அவற்றிற்கு பரிசாரம் காணாது அப்பகுதிகளினுள் மக்களை போகும்படி கூறுகிறீர்கள்.

சிங்கள சிறிலங்கா அரசின் ஆளுகையில் கடந்த 10 வருடங்களுக்கு மேலாக எமது தமிழ்மக்கள் கடத்தப் பட்டும் காணாமற்போயும் உள்ளமை உங்களுக்குத் தெரியாதா? நூற்றுக் கணக்கில் அல்லாமல் ஆயிரக்கணக்கில் நடைபெற்று முடிந்த இவ்வாறு காணாமற் போவதற்கு எதிராக உலக நாடுகள் என்ன செய்தன?

இணைத் தலைமை நாடுகளின் பின்புலத்தில் நார்வேயின் அனுசரணையில் நடைபெற்ற பேச்சு வார்த்தைக் காலத்திற்கூட நூற்றுக் கணக்கான தமிழ்மக்கள் இலங்கைத் தீவெங்கும் சிங்கள சிறிலங்கா அரசு படைகளால் இரகசியமான முறையில் காணாமல் போகச் செய்யப்பட்டு படுகொலை செய்யப்பட்டமைக்கு எதிராக உலக நாடுகள் எதனைச் செய்தன?

இறையாண்மை என்ற பேரில் நடக்கும் இந்த இன அழிப்பை நீங்கள் அனுமதிக்கிறீர்கள். தமிழினத்தின் மீது இன அழிப்பைச் செய்வது ஸ்ரீலங்கா அரசு என்றவுடன் நீங்கள் இறையாண்மை பற்றி பேசத் தொடங்குகின்றீர்கள். இறையாண்மை கொண்ட அரசின் உறவைப் பேணுவதற்காக அல்லது பாதுகாப்பதற்காக நீங்கள் ஸ்ரீலங்கா அரசுக்கு ஆதரவளிப்பதாகவே நாங்கள் எல்லோரும் கருதுகின்றோம். ஒரு இனத்தை நசுக்க அல்லது இனத்தை அழிக்க நீங்கள் எல்லோருமே ஆதரவளிக்கின்றீர்கள். தமிழர் உரிமைக்காக போராட்டம் செய்தால் வன்முறை அல்லது பயங்கரவாதம் என்றெல்லாம் சொல்லுகிறீர்கள். தமிழரை 1958ல் இருந்து ஒரு அரசு அழித்துக் கொண்டிருப்பதை வன் முறையாக நீங்கள் பார்க்க வில்லையா? தமிழினம் இந்த பூமியில் வாழும் இனமில்லையா? அவர்கள் உரிமைகளுடன் வாழ உரித்துடையவர்கள் இல்லையா? நீங்கள் ஏன் எம்மை மட்டும் நசுக்க ஒத்துழைக்கின்றீர்கள்?

புலம்பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளில் இருந்து எமது தமிழ் மக்கள் உங்களுக்கு உங்கள் மொழியில் அறவழியில் எனது இனத்தை காப்பாற்றுமாறு குரல்களை எழுப்பினார்கள். ஆனால் எதையும் நீங்கள் காது கொடுத்து கேட்கவில்லை. மிகக் கொடுமையாக வதைக்கப்படும் என் இனத்துக்கு என்னால் இங்கிருந்து எதையும் செய்யமுடிய

வில்லை. குறைந்தது ஆறுதல் சொல்லக் கூட என்னால் முடியாத கையறு நிலையில் இருப்பது குறித்து நான் வெட்கப்படுகின்றேன். வேதனைப்படுகின்றேன்.

இந்தச் சூழலில் புலம்பெயர் நிலையில் இருக்கும் எனக்கு அங்கு அவலப்படும் என் மக்களுக்கு செய்யக்கூடியதாக எதுவும் இல்லை. உங்களுக்கு அழுத்தமாக என் இனத்தின் சார்பில் எனது வேண்டுகோளைத் தெரிவித்து என் இனத்தை காக்கும் முடிவை எடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக எனது உயிரை தீயிற்குக் கொடுக்க முடிவெடுத்துள்ளேன்.

உலக நாடுகளே,

குறிப்பாக, இலங்கை அரசுடன் கைகொர்த்துள்ள இணைத் தலைமை நாடுகளே

ஈ.நா. நிறுவனமே

ஒன்றைப் புரிந்துகொள்ளுங்கள். சிங்கள அரசு எமது தமிழ்மக்களுக்கு செய்துவந்த கொடுமைகள் நீண்ட வரலாற்றைக் கொண்டது. அந்த நீண்ட துன்பியல் வரலாற்றின் நிகழ்காலப் பரிமாணமாகவே, தமிழ்மக்களின் பிரச்சனையில் உலக நாடுகளின் தலையீடும் ஏற்பட்டது.

உலகநாடுகள் தலையிட்ட போது, தமிழ் மக்களுக்கு நீதி கிடைக்குமென தமிழ்மக்கள் நம்பினார்கள். ஏன் நானும் கூட நம்பினேன். ஆனால் நிகழ் காலத்தில் நாங்கள் ஏமாற்றப்பட்டு விட்டதை உணர்கின்றோம்.

சிங்கள அரசின் கபட நாடகத்திற்கு உலக நாடுகளும் துணைபோவதை கண்டதனாலேயே இந்த ஏமாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. எனது தமிழ் மக்கள் தங்களது தாய்நாட்டில் கொடுமைப்படுத்தப்படுவதைக் கண்டும், உலகம் பாராமுகத்துடன் இருப்பது மட்டுமல்லாமல் சிறீலங்கா அரசை ஊக்குவித்து வருவது கண்டும் மனம் வெதும்பியே உலகப் பொது மன்றமாம் ஐ.நா. முன்றலில் தீயின் சாட்சியாக என்னை அர்ப்பணிக்க முடிவெடுத்தேன்.

எனது மக்கள் நிரீகத்தியாக விடப்பட்ட தற்கும் சிங்கள அரசுடன் சேர்ந்து இணைத் தலைமை நாடுகள் இன அழிப்பிற்கு துணை போனதற்கும் சாட்சியாக, ஐ.நா. மன்றத்தின் முன் இந்தத் தமிழன் முருகதாசன் தீக்குளித்தான் என்ற வரலாறும் சேரட்டும்.

ஒடுக்கப்பட்ட இனங்களுக்கு ஆக்கிரமிப்பாளர் களிமயிருந்து நீதி கிடைக்கச் செய்வதில் ஐநாவின் பங்கு எவ்வாறானது என ஆய்வு செய்யப்படும்போது ஒடுக்கப்பட்ட தமிழினத்தின் சார்பாக இலங்கைத் தமிழ் இளைஞன் முருகதாசன் தீக்குளித்து உயிர் கொடுத்தான் என்ற வரலாறும் சேரட்டும்.

சிங்கள அரசின் இன அழிப்பிற்குத் துணை போகும் நாடுகளே ஐநாவே இன்னொன்றையும் புரிந்துகொள்ளுங்கள். நேற்றைய வரலாற்றின் ஏமாற்றத்தின் சோக வெளிப்பாடாக இந்த முருகதாசன் தீக்குளிக்கின்றான். ஆனால் இன்றைய வரலாறு கடந்த காலமாகும். எதிர்காலத்தில் கோபம்கொள்ளும். தமிழரை அழித்தொழிக்க ஊக்குவித்து உதவிபுரிவோர் மீது எமது வருங் காலச் சந்ததி கோபம் கொள்ளும்.

உலகத் தமிழினமே உங்களுக்கு ஒன்றைக் கூறுகின்றேன். நீங்கள் அனைவரும் ஒன்றிணைந்து உலகின் மனச்சாட்சியை விழித்தெழவைக்க உலக சமுசுத்தின் மனதையும், அறிவையும் வென்றெடுக்க பாடுபட வேண்டும். எமது சுயத்தை நிலைநிறுத்தி எமது உரிமையை நாமே வென்றெடுப்பதற்கான வாய்ப்பும் இதுவே.

எனது தாயக உறவுகளே சிங்கள அரசின் போலி முகத்தைக்கண்டு ஏமாந்து விடாதீர்கள். அதன் உண்மை முகம் கோரமானது என்பதை பல தடவை நீங்கள் உணர்ந்துள்ளீர்கள். உடலால் தொலைவிலிருந்தாலும் உணர்வால் உங்களுடனேயே நானும் இருக்கின்றேன். எம்மைக் களைப்படையச் செய்து சோர்வுற வைத்து எமது உரிமைகளை எம்மிடம் இருந்து பறித்து விடலாம் என சிங்கள அரசு நினைக்கின்றது. சிங்கள அரசின் இந்த எண்ணத்தை சிதறடித்து உறுதியுடன் இருந்து எமது உரிமைகளை நாமே மீட்போம்.

கேளுங்கள் தரப்படும் தட்டுங்கள் திறக்கப்படும் என்றார் யேசுபிரான். நாமும் எமது உரிமைகளைக் கேட்போம் தொடர்ந்து கேட்டுக் கொண்டேயிருப்போம். சுதந்திரத்தின் கதவு ஒருநாள் எமக்காகத் திறக்கப்படும். எம் மக்களின் நல்வாழ்விற்கான கதவு ஒருநாள் திறக்கப்பட்டே தீரும். நாங்கள் கேட்போம். எமது உரிமைகளைக் கேட்டுக் கொண்டே இருப்போம். உலகத்திடம், உலக மனச் சான்றின் முன் தொடர்ந்து கேட்போம்.

உண்மைக்காய்
உயிர்தரும் தமிழன்
முருகதாசன்

ஈழத் தமிழர்களுக்காக தமிழ்நாட்டில் தீக்குளித்து உயிர்த் தியாகம் செய்தவர்கள்

முத்துக்குமார் - சென்னை (சனவரி 29, 2009)

தூத்துக்குடி மாவட்டம் திருச்செந்தூர் அருகில் உள்ள ஆத்தார் கொலுவை நல்லூரைச் சேர்ந்த குமரேசன் என்பவரின் மகன் முத்துக் குமார். 2009, சனவரி 29 ஆம் நாள் முத்துக்குமார் என்ற தமிழகத்தைச் சேர்ந்த பத்திரிகையாளர் சென்னை நுங்கம்பாக்கத்தில் நடுவண் அரசு அலுவலகங்கள் அமைந்துள்ள சாஸ்திரி பவனுக்கு முன்னால், ஈழத்தமிழர்களை வாழ்த்தி முழக்கமிட்டும், அவர்களைக் காப்பாற்றக் கோரியும் சத்தமிட்டபடி மண்ணெண்ணையை உடலில் ஊற்றித் தீயைப் பற்ற வைத்து தமது உயிரை மாய்த்துக் கொண்டார். இறக்கு முன்பு முத்துக்குமார் காவற்றுறையினரிடம் அளித்த மரண வாக்குமூலத்தில், 'இலங்கையில் தமிழ் இனம் சிறக்க வேண்டும். நடுவண் அரசு இலங்கைப் பிரச்சினையில் குரடு ஆகிவிட்டது. அதன் கண்களை திறப்பதற்காவே எனது உடலில் தீ வைத்துக் கொண்டேன். வேறு எங்கும் தீக்குளித்தால் சாதாரணமாக விட்டு விடுவார்கள். எனவே தான் மத்திய அரசு அலுவலகத்துக்குள் சென்று தீக்குளித்தேன். இலங்கைத் தமிழர்களைக் காப்பாற்ற தமிழ்நாட்டில் பெரிய அலை கிளம்பி உள்ளது. எனினும் மத்திய அரசு எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. ஈழத் தமிழர் களில் நிறைய அறிவாளிகள் இருக்கின்றனர். அவர்கள் பலியாவது வேதனையாக இருக்கிறது.' என்று குறிப்பிட்டார்.

பள்ளப்பட்டி ரவி - திண்டுக்கல் மாவட்டம் (சனவரி 31, 2009)

திண்டுக்கல் மாவட்டம் நிலக்கோட்டை அருகே உள்ள பள்ளப்பட்டி கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர் ரவி. இவர் சனவரி 31 2009 சனிக் கிழமை அன்று திண்டுக்கல் மாவட்டம் நிலக் கோட்டை நகரின் பேருந்து நிலையம் அருகில் தீக்குளித்தார். உடல்கருகிய நிலையில் மதுரை அரசு மருத்துவ மனையில் சிகிச்சைக்காக அனுமதிக்கப்பட்டார். செய்தி அறிந்த தலைவர்கள் அவரை மருத்துவ மனையில் சென்று சந்தித்தனர்.

இரண்டு நாட்கள் தீவிர சிகிச்சைக்கு பின்னரும் பலனின்றி பிப்ரவரி 2 - 2009 அன்று மரண மடைந்தார். தனது கணவர் தீக்குளித்தைப் பற்றி ரவியின் மனைவி சித்ரா கூறுகையில் எனது கணவர் இலங்கைத் தமிழர் களின் அவலங்களை பத்திரிகை, வானொலி மூலமாக அறிந்து சதா கவலையுடன் இருந்தார் எனவும், முத்துக்குமார் தீக்குளித்ததை நினைத்து மிகவும் கவலையுடன் இருந்தார் என்றும், அவர் இதனால் மன முடைந்தே தனது உடலில் எண்ணெயை ஊற்றி தீக்குளித்துள்ளார் என்று தெரிவித்துள்ளார். ரவி தனது மகனுக்கு பிரபாகரன் என்று பெயரிட்டிருந்தார் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

சீர்காழி இரவிச்சந்திரன் - (பிப்ரவரி 7, 2009)

சீர்காழி காங்கிரஸ் கட்சியின் நகரச் செயலர் இரவிச்சந்திரன் என்பவர் 2009, பிப்ரவரி 7 அன்று அதிகாலை 1.30 மணியளவில் உடலில் தீயைப் பற்ற வைத்துக் கொண்டு, தமிழ் வாழ்க... தமிழீழம் வெல்க... ராஜபக்சே ஒழிக... காங்கிரஸ் ஒழிக... எனக் குரல் கொடுத்துக் கொண்டே தம்மைத் தாமே எரித்துக் கொண்டார். அன்று மாலை 4 மணியளவில் அவர் மருத்துவமனையில் இறந்தார்.

அமரேசன் சென்னை (பிப்ரவரி 8, 2009)

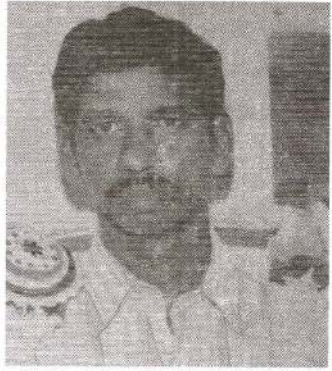
சென்னை வண்ணாரப்பேட்டை நமச்சிவாயம் தெருவைச் சேர்ந்தவர் அமரேசன் (வயது 65). இவர் 2009, பிப்ரவரி 8 அன்று சுங்கச்சாவடி பேருந்து நிலையம் எதிரில் தனது உடலில் மண்ணெண்ணெய் ஊற்றித் தீக்குளித்தார்.

அக்கம்பக்கத்தினர் தீயை அணைத்து ஸ்டான்லி மருத்துவமனைக்கு அனுப்பி வைத்தனர். ஆனால், வழியிலேயே அமரேசன் உயிரிழந்து விட்டார். அமரேசன், இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினைக் காகத் தீக்குளித்தார். அமரேசனின் உடல் மூலகொத்தளம் சுடுகாட்டுக்கு ஊர்வலமாக எடுத்துச் செல்லப்பட்டது.

ஜோதி என்கிற தமிழ்வேந்தன் கடலூர் (பிப்ரவரி 18, 2009)

கடலூர் குழந்தை காலனியை சேர்ந்தவர் ஜோதி என்கிற தமிழ்வேந்தன் 2009 பிப்ரவரி 18 அன்று மதியம் 2.30 மணியளவில் கடலூர் நீதிமன்ற அலுவலகத்துக்குள் மண்ணெண்ணெய்

கேனுடன் வந்தவர் ஈழத்தமிழர்களுக்கு ஆதரவாக முழக்கங்கள் ஏழுப்பியபடியே தீக்குளித்தார். கடலூரில் உள்ள தனியார் மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்டார் தமிழ் வேந்தன், உயிருக்குப் போராடிய நிலையில் போலீசாரிடம் கொடுத்த வாக்குமூலத்தில் தமிழ் வேந்தன், ஈழத் தமிழர்களைக் காப்பாற்ற எனக்கு வேறு வழி தெரியவில்லை. நான் அதிகம் படிக்காதவன். படித்தவர்கள் தொடர்ந்து ஈழத்தமிழர்களுக்காக போராடுங்கள் என்று கூறினார். தமிழ் வேந்தனின் சிகிச்சை பலனின்றி இந்திய நேரம் இரவு 1.20 மணியளவில் மருத்துவமனையில் மரணமானார். தமிழ் வேந்தனுக்கு 7 மாதமே ஆன கைக்குழந்தை உள்ளது.

சிவப்பிரகாசம் சென்னை (பிப்ரவரி 21, 2009)

இலங்கையில் போர் நிறுத்தம் ஏற்பட வேண்டும்; தமிழர்கள் நலம் காக்கப்பட வேண்டும் என்று வலியுறுத்தி திமுக இளைஞர் அணி சார்பில்

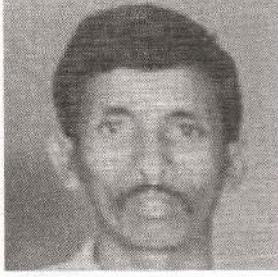
பிப்ரவரி 21, 2009 மாலை, மாவட்ட தலைநகர்கள் உள்பட தமிழ்நாடு முழுவதும் மாபெரும் இளைஞர் சங்கிலி போராட்டம் இடம்பெற்றது. அப்போது, சென்னை செல்லம்மாள் கல்லூரி அருகே நின்றிருந்த தரமணி மகாத்மா காந்தி நகர் விளைதீர்த்த விநாயகர் கோயில் தெருவை சேர்ந்த சிவப்பிரகாசம் (55) என்பவர் 2 லிட்டர் பெட்ரோலை எடுத்து வந்து தன் மீது ஊற்றிக் கொண்டார். இலங்கையில் உடனடியாக நீப் போரை நிறுத்து என்று கத்திக் கொண்டே உடலில் தீ வைத்துக் கொண்டார். அங்கு பாதுகாப்புக்கு இருந்த காவந்துறையினர் அவரைக் காப்பாற்ற கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவ மனைக்கு கொண்டு சென்றனர்.

ஆனாலும் அவர் பிப்ரவரி 22 இல் உயிரிழந்தார். தீக்குளித்த சிவப் பிரகாசம் கையில் ஒரு கடிதத்தை வைத்திருந்தார். முதல் அமைச்சர் மு. கருணா நிதிக்கு அவர் எழுதியுள்ள அந்த கடிதத்தில் தலைவர் அவர்களுக்கு, இலங்கையில் போரை நிறுத்த வேண்டும். அங்குள்ள தமிழர்களுடைய உயிரைக் காக்க வேண்டும் என்று எழுதியிருக்கிறார்.

கோகுலகிருஷ்ணன் - விருதுநகர் (பிப்ரவரி 25, 2009)

சிவகாசி ஆனையூர் பஞ்சாயத்து அய்யம் பட்டியைச் சேர்ந்த கோகுலகிருஷ்ணன் (வயது 55) பிப்ரவரி 25, 2009 காலையில் திமுக கொடி, மண்ணெண்ணெய் கேன், கடிதம் சகிதம் கையில் வைத்துக் கொண்டு விருதுநகர் ஆட்சியர் அலுவலகத்தில் இலங்கைத் தமிழர்களுக்காகத் தீக்குளிக்கப் போகிறேன் என்று குரல் கொடுத்த படியே மண்ணெண்ணெயை தன் மீது ஊற்றிக் கொண்டு தீ பற்ற வைத்துக்கொண்டு தன் உயிரைத் தியாகம்

செய்துள்ளார். இலங்கையைச் சேர்ந்த வராக கோகுலரத்தினம் 1989 ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாட்டுக்கு ஏதிலியாக வந்து பின்னர், இந்தியக் குடியுரிமை பெற்று அரசு சார்பில் சிவகாசி அடுத்த ஆனையூர் காந்திநகரில் உள்ள 'சிலோன்' குடியிருப்பில் வாழ்ந்து வந்தார். இவருடைய உடலின் அருகே சுருட்டப்பட்ட திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொடியைப் பிரித்துப் பார்த்தபோது அதில் அவர் ஒரு கடிதம் எழுதி வைத்திருப்பது தெரியவந்தது. அதில் தமிழக முதல்வர் கலைஞர் விரைவில் குணமடைய வேண்டும். இலங்கையில் தமிழர்களின் நலன் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். இந்தியாவில் வசிக்கும் இலங்கைத் தமிழர்களின் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். இலங்கைத் தமிழர்களுக்காகப் போராடி வரும் இராமதாஸ், திருமாவளவன், வைகோ, பழ.நெடுமாறன் ஆகியோரைக் கைது செய்யக் கூடாது என எழுதப்பட்டிருந்ததாக காவலர்கள் தெரிவித்தனர்.

சீனிவாசன் - வாணியம்பாடி (மார்ச் 1, 2009)

வேலூர் மாவட்டம், வாணியம்பாடியை அடுத்த வள்ளிப்பட்டு கிராமத்தைச் சேர்ந்த 36 வயதான கூலித் தொழிலாளி சீனிவாசன் இலங்கையில் நடந்து வரும் போரில் அப்பாவித் தமிழர்களை காப்பாற்றக்கோரி மார்ச் 1, 2009 இரவு 10.50 மணியளவில் தனது வீட்டருகே இருந்த தேமுதிக கொடி கம்பத்துக்கு அருகில் தன் மீது மண் ணெண்ணெய்யை ஊற்றி தீ வைத்துக் கொண்டார். தீ பற்றி எரிய ஆரம்பித் தவுடன் தீயின் எரிச்சலால், கத்திக்கொண்டு ஓடிய அவரை குடும்பத்தாரும், ஊராரும் சேர்ந்து தீயை அணைத்து வாணியம் படி அரசு மருத்துவ மனையில் சிகிச்சைக்காக அனுமதித்தனர். ஆனால் தீக்காயம் அதிகமாக இருந்ததால் மேல் சிகிச்சைக்காக சீனிவாசனை வேலூர் அரசு மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவ மனையில் அனுமதிக்கப்பட்டு சிகிச்சை பெற்று வந்தார். மார்ச்சு 02, 2009 அன்ற மாலை 4 மணியளவில் சிகிச்சை பலனின்றி இயற்கை எய்தினார்.

சதாசிவம் சிறீதர் (எழில்வளவன்) (சென்னை, மார்ச் 5, 2009)

சென்னை ஓட்டேரி கே.எம். தோட்டம் 9 ஆவது தெருவில் வாழ்ந்து வந்த சதாசிவம் சிறீதர்

**உலகத் தமிழர் பேரமைப்பு
7ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழா மாநாடு
சிறக்க வாழ்த்துகிறோம்**

வெற்றி ஒளி ஒலி அமைப்பகம்
29, மேல வீதி, சென்னை தேசிய
நெடுஞ்சாலை, விழுப்புரம்-605 602.
பேசி: 9894106859

(எழில்வளவன் வயது 33) 99 ஆவது வட்ட விடுதலைச் சிறுத்தைகள் கட்சி அமைப்பாளராகப் பொறுப்பு வகித்து வந்தவர். இலங்கை இனப்படுகொலையைக் கண்டித்துச் சென்னையில் புதன் கிழமை, மார்ச் 4, 2009, தீக்குளித்த விடுதலைச் சிறுத்தைகள் கட்சியின் நிர்வாகி சிறீதரன் மருத்துவ சிகிச்சை பயனின்றி வியாழக்கிழமை, மார்ச் 5, 2009 அன்று உயிரிழந்தார். இவரது மனைவியின் பெயர் இலட்சுமி. இவருக்கு ஈழச் செல்வன், தமிழ்ச் செல்வன் இரண்டு குழந்தைகள் உள்ளனர்.

நாகலிங்கம் ஆனந்த், கடலூர், அன்னவல்லி (மார்ச் 15, 2009)

கடலூர் அருகே உள்ள அன்னவல்லியை சேர்ந்தவர் நாகலிங்கம் மகன் ஆனந்த் (23). விடுதலைச் சிறுத்தைகள் கட்சித் தொண்டரான இவர் ஈழத் தமிழர்களை பாதுகாக்க வலியுறுத்தி 2009, மார்ச் 15 ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை தீக்குளித்தார். ஈழத்தில் அப்பாவித் தமிழர்கள் கொல்லப்படுவதைத் தடுக்க இந்தியா உள்ளிட்ட நாடுகள் நடவடிக்கை எடுக்காததால் ஆனந்த் மனவேதனை அடைந்திருந்தார். இந்திலைவில் திடீரென தனது வீட்டிற்கு வெளியே நடுத்தெருவில் நின்றபடி 'இலங்கைத் தமிழர்கள்!' வாழ்க என்றும், 'இலங்கையில் போரை நிறுத்த வேண்டும்' என்றும் ஆவேசமாக முழக்கமிட்ட படியே உடலில் மண்ணெண்ணெயை ஊற்றித் தீ வைத்துக் கொண்டார். இவர் தீயிட்டுக் கொள்வதைத் தடுக்கப் பலர் முயன்ற போதிலும், அவர்களை எல்லாம் தள்ளிவிட்டுவிட்டு கண்ணிமைக்கும் நேரத்தில் தீயிட்டுக் கொண்டார். உடல் கருகிய நிலையில் மயங்கி விழுந்த அவரை அப்பகுதி மக்கள் புதுவை அரசு மருத்துவ மனையில் சேர்த்தனர். சிகிச்சை பலனின்றி மார்ச் 17 செவ்வாய் காலை உயிரிழந்தார்.

இராசசேகர் அரியலூர், (மார்ச் 17, 2009)

அரியலூர் மாவட்டம் ஜெயங்கொண்டம் அருகே உள்ள காட்டுநாகலேரியை சேர்ந்தவர் இராசசேகர் (வயது 24). ஒரு குழந்தையின் தந்தையான இவர் பாமகவைச் சேர்ந்த இவர் ஈழத்தில் அப்பாவித் தமிழர்கள் படுகொலை செய்யப்படுவதை எண்ணி, கடந்த சில நாட்களாகவே வேதனைப்பட்டு வந்ததாகத் தெரிவிக்கப்படு

கின்றது. ஒரு கட்டத்தில் ஈழத் தமிழர்களுக்காகத் தீக்குளிக்கப் போவதாக இராசசேகர் கூறியிருக்கின்றார். இதனைக் கேட்டு அதிர்ச்சியடைந்த அவரின் தாய் ரோகம்பா, மகனுக்கு ஆறுதல் கூறியதுடன் தீக்குளிக்கும் எண்ணத்தைக் கைவிடும்படி கூறியிருக்கிறார். ஆனால், மார்ச் 15 ஞாயிற்றுக்கிழமை பிற்பகல் 4.00 மணியளவில் இராஜசேகர் தனது வீட்டு வாசல் முன்பாக உடல் முழுவதும் மண்ணெண்ணெயை ஊற்றித் தீ வைத்துக் கொண்டார். உயிருக்கு ஆபத்தான நிலையில் தஞ்சை அரசு மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனையில் இராஜசேகர் சேர்க்கப் பட்டார். சிகிச்சை பலனின்றி மார்ச் 17 செவ்வாய் காலை இவர் உயிரிழந்தார்.

பாலசுந்தரம், கொத்தமங்கலம், புதுக்கோட்டை மாவட்டம் (மார்ச் 22, 2009)

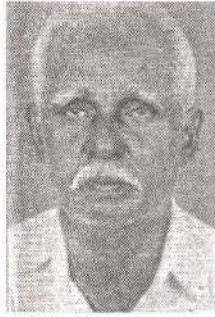

புதுக்கோட்டை மாவட்டம் கொத்தமங்கலம் கிராமத்தைச் சேர்ந்த பாலசுந்தரத்திற்கு வயது 36. இவருக்கு மனைவி மற்றும் இரு ஆண் குழந்தைகள் உள்ளனர். பாலசுந்தரம் சமையல் வேலை செய்து குடும்பத்தை காப்பாற்றி வந்தார். ஈழத்தில் கொல்லப்படும் அப்பாவித் தமிழர்களின்

எண்ணிக்கை நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து வருவதால் கவலை அடைந்திருந்த அவர் இன்று ஞாயிற்றுக்கிழமை பிற்பகல் தனது வீட்டில் யாரும் இல்லாத போது உடலில் மண்ணெண்ணெயை ஊற்றித் தீயிட்டுக் கொண்டார். பாலசுந்தரத்தின் அலறல் ஒலியைக் கேட்டு அப்பகுதி மக்கள் ஓடிவந்து பார்த்தபோது பாலசுந்தரம் உடல் முழுவதும் கருகிய நிலையில் உயிருக்குப் போராடிக் கொண்டிருந்தார். அவரை மருத்துவ மனைக்குக் கொண்டு செல்வதற்கு முன்பாகவே உயிரிழந்து விட்டார். உயிரிழப்பதற்கு முன்பாகப் பேசிய அவர், ஈழத்தில் அப்பாவித் தமிழர்கள் படுகொலை செய்யப்படுவதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். தமிழர்களைக்காக்க இந்தியா உதவ வேண்டும். ஈழத்தில் போரை நிறுத்த இந்தியா எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்காததைக் கண்டிக்கும் வகையில்தான் நான் தீக்குளித்தேன் என்று கூறினார்.

மாரிமுத்து, சிவகாசி (மார்ச் 22, 2009)

விருதுநகர் மாவட்டம், சிவகாசி காமராஜர் புரத்தைச் சேர்ந்தவர் மாரிமுத்து (வயது 62). காங்கிரஸ் தொண்டரான இவர், மார்ச் 22, 2009 இரவு வீட்டு வாசலில் உள்ள காங்கிரஸ் கொடிக் கம்பத்தின் முன்பு நின்று கொண்டிருந்த போது திடீரென்று உடல் மீது மண்ணெண்ணெய் ஊற்றி தீ வைத்துக் கொண்டார். இதில் மாரிமுத்துக்கு பலத்த தீக்காயம் ஏற்பட்டது. தகவல் அறிந்து சிவகாசி காவல்துறையினர் விரைந்து வந்து மாரிமுத்துவை சிவகாசி அரசு மருத்துவமனையில் சேர்த்தனர். உயிருக்கு ஆபத்தான நிலையில் அறுமதிக்கப்பட்ட மாரிமுத்து சிகிச்சை பலவின்றி உயிரிழந்தார். இறப்பதற்கு முன்பு மாரிமுத்து ஒரு கடிதம் ஒன்றை எழுதி வைத்திருக்கிறார். அந்த கடிதம் கொடிக்கம்பத்தின் அருகே கிடந்தது. காங்கிரஸ், தே.மு.தி.க, தி.மு.க ஆகிய கட்சிகளுக்கிடையே கூட்டணி ஏற்பட வேண்டும் என்றும், இலங்கைத் தமிழர்களை சோனியா காந்தி காப்பாற்ற வேண்டும் என்றும் அந்த கடிதத்தில் அவர் எழுதி வைத்திருந்தார்.

உலக நாடுகளில்

இராஜா, மலேசியா, (பிப்ரவரி 7, 2009)

இலங்கையில் போர் நிறுத்தம் ஏற்பட வலியுறுத்தி 2009 பிப்ரவரி 7 அன்று மலேசியாவில் இலங்கைத் தமிழ் இளைஞர் ராஜா (வயது 27) என்பவர் தீக்குளித்து இறந்தார். ராஜா தீக்குளித்த இடத்தில் பெரிய டைரி, பணப்பை, தீப்பெட்டி ஆகியவை கிடந்தது. அந்த டைரியில் ராஜா உருக்கமான கடிதம் ஒன்றை ம.தி.மு.க. பொதுச்செயலாளர் வைகோவுக்கு எழுதி இருந்தார். அதில் இலங்கையில் நிரந்தர போர் நிறுத்தம், உடனடி பேச்சு வார்த்தை மூலம் அப்பாவி தமிழ் மக்கள் நிம்மதியாக வாழ அமெரிக்காவின் புதிய அதிபர் ஓபாமா உடனே இலங்கை செல்ல வேண்டும். அவருடன் இந்தியப்

பிரதமர் மன்மோகன்சிங், நார்வே சமாதான தூதர், ம.தி.மு.க. பொதுச்செயலாளர் வைகோ ஆகியோரும் செல்லவேண்டும் என்றும் எழுதப்பட்டிருந்தன.

முருகதாசன், கவிட்சர்லாந்து (பிப்ரவரி 12, 2009)

கவிட்சர்லாந்தில் ஐக்கிய நாடுகள் அவையின் முன்றலின் முன்பாக 2009, பிப்ரவரி 12 வியாழக் கிழமை இரவு 8.15 தொடக்கம் 9.45 நிமிடம் வரையான நேரத்துக்குள் இலண்டனைச் சேர்ந்த ஈழத்தமிழரான தன்னாலை வர்ணகுலசிங்கம் முருகதாசன் என்ற 27 வயது இளைஞர் இன அழிப்பில் இருந்து ஈழத்தமிழ் மக்களை காப்பாற்றக்கோரி தீக்குளித்து இறந்தார். இவர், 7 பக்கங்களுக்கு 'உலக சமூகத்துக்கு தமிழினத் தின் சார்பில் என் ஆத்மார்த்த வேண்டுகோள்' என்ற தலைப்பில் ஒரு மரண சாசனம் எழுதி வைத்து விட்டு ஈகப்பேரொளி முருகதாசன் தீக்குளித்தார்.

ஈழம் எழும்!
இந்தியாவின்
தமிழினத் துரோகம்
விழும்

ஈழத் தமிழர் வாழ்வுரிமைக்கான
உலகத் தமிழர் மாநாடு
வெற்றியடைய வாழ்த்துகிறோம்!

இவண்

டாக்டர் விமுனா மூர்த்தி
நிறுவனர்
முற்போக்கு சமூகநீதிப் பேரவை
2, மகாநாடு தர்மராயர் தெரு,
காஞ்சிபுரம்-631 502.
பேசி: 9443484311

லசந்தா விக்ரமதுங்கவின் மரண சாசனம்

(இலங்கையிலிருந்து வெளியாகும் 'சண்டேலீடர்' என்ற ஆங்கில வாரப் பத்திரிகையின் முதன்மை ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய லசந்தா விக்ரமதுங்க 11.01.2009 அன்று வெளியாக வேண்டிய இதழுக்காக கடந்த ஜனவரி 7ஆம் தேதி எழுதிய தலையங்கம் இது. இதை எழுதிய அடுத்த நாளே அவர் அடையாளம் தெரியாத நபர்களால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். தனது மரணத்தின் பாதையை அறிந்திருந்த அவருடைய மரண சாசனமாக இந்தத் தலையங்கம் அமைந்துள்ளது.)

இராணுவத்தைத் தவிர வேறு எந்த ஒரு தொழிலும் - தொழில் நிமித்தமாக - அந்தத் தொழில் புரிபவர்களின் உயிரைப் பலியாகக் கேட்ப தில்லை; இலங்கையில் இந்த வகையில் பத்திரிகைத் தொழிலும் இருக்கிறது. கடந்த சில வருடங்களாக ஊடக சுதந்திரத்தின் மீதான தாக்குதல்கள் அதிகரித்து வருகின்றன. மின்னணு மற்றும் அச்ச ஊடக நிறுவனங்கள் எரிக்கப்படுவதும், வெடிகுண்டுத் தாக்குதலுக்கு உள்ளாவதும், மூடப்படுவதும், பலவந்தமாக நிறுத்தப்படுவதும் தொடர்கதையாகி வருகிறது. எண்ணற்ற செய்தியாளர்கள் தாக்கப்படுகின்றனர். மிரட்டப்படுகின்றனர். படுகொலை செய்யப் படுகின்றனர். இந்த அனைத்தும் - கடைசி அம்சம் உட்பட - எனக்கும் பொருந்தும் என்பது எனக்கு மிகவும் சிறப்புச் செய்வதாக உள்ளது.

இரக்கமற்ற உள்நாட்டுப் போரின் மத்தியில் நாம்

பத்திரிகைத் தொழிலில் மிக நீண்ட காலமாக நான் இருந்து வருகிறேன். உண்மையில், இந்த 2009 ஆம் ஆண்டு, 'சண்டேலீடர்' பத்திரிகையின் 15 ஆம் ஆண்டாகும். இந்தக் கால கட்டத்தில் இலங்கையில் பல மாறுதல்கள் நடந்துள்ளன. அவற்றில் பெரும்பாலான மாற்றங்கள் விரும்பத் தக்கவை அல்ல என்பதை நான் உங்களுக்குச் சொல்லித் தெரிய வேண்டியதில்லை. எல்லை யில்லா ரத்த தாகம் கொண்டவர்களால் இரக்கமற்றுத்

தொடுக்கப்பட்ட உள் நாட்டுப் போரின் மத்தியில் நாம் இருக்கிறோம். பயங்கர வாதிகளாலோ, அரசாங்கத்தாலோ ஏவப்படும் பயங்கரவாதம் என்பது நமது அன்றாட நிகழ்ச்சி யாகிவிட்டது. சுதந்திரத்தை முடக்க விரும்பும் அரசு முக்கிய நடவடிக்கையாக, படுகொலைகளை நிகழ்த்தி வருகிறது. இன்று பத்திரிகை யாளர்கள் கொல்லப் படுகின்றனர். நாளை நீதிபதிகள் கொல்லப் படுவார்கள். இந்த இரு தரப்பினருக்கும் ஆபத்துகள் அதிகரிக்கின்றன. நம்பிக்கைதான் குறைந்து வருகிறது.

இருந்தபோதிலும் ஏன் இந்தத் தொழிலைத் தொடர்ந்து செய்கிறோம் என்று நான் அவ்வப் போது ஆச்சரியப்படுவதுண்டு. நானும் ஒரு கணவன் தான். எனக்கும் மூன்று அருமையான குழந்தைகள் உள்ளனர். எனக்கும் கடமைகளும், பொறுப்புகளும் உள்ளன. நான் சட்டம் அல்லது பத்திரிகை ஆகிய எந்தத் துறையில் இருந்தாலும், ஆபத்துகளை விலை கொடுத்து வாங்குவது தேவைதானா? தேவையில்லை என்றே பலரும் கூறுகின்றனர். நண்பர்கள் என்னை வழக்குரைஞர் தொழிலுக்குத் திரும்புமாறு கூறுகின்றனர். அத்தொழில் எனக்கு மேம்பட்ட மற்றும் பாதுகாப்பான வாழ்க்கை தரும் என்று அவர்கள் நம்புகின்றனர். மற்றவர்கள், குறிப்பாக இரு தரப்பிலும் உள்ள அரசியல் தலைவர்கள் அரசியலுக்கு வருமாறு என்னை அழைக்கின்றனர். நான் விரும்பும் துறைக்கு என்னை அமைச்சராக்குவதாகவும் கூறுகின்றனர். இலங்கையில் பத்திரிகை யாளர்கள் சந்திக்கும் ஆபத்துகளை உணர்ந்த வெளிநாட்டுத் தூதர்கள், என்னை இலங்கையிலிருந்து வெளியேறு மாறும் - அவர்கள் நாட்டில் பாதுகாப்பாக வசிக்குமாறும் அழைக்கின்றனர். எனக்கு முன்னால் பல வாய்ப்புகள் இருந்தாலும் அதில் ஒன்றைக்கூட நான் செய்வதாக இல்லை.

உயர்ந்த பதவி, புகழ், செல்வம், பாதுகாப்பு போன்றவை அழைத்தாலும், அவற்றிற் கெல்லாம் மேலாக உள்ளுணர்வின் அழைப்பே முக்கியமாக இருக்கிறது.

நாங்கள் என்ன பார்க்கிறோமோ அதை, அவ்வாறே - மண்வெட்டி என்றோ, திருடன் என்றோ, கொலைகாரன் என்றோ - அப்படியே எழுதுவதால் சண்டே லீடர் பத்திரிகை சர்ச்சைக் குரிய ஒன்றாக விளங்குகிறது. நாங்கள் வார்த்தை விளையாட்டுகளுக்குப் பின்னே பதுங்குவதில்லை. நாங்கள் வெளியிடும் புலனாய்வுச் செய்திகள் அனைத்தும் உரிய ஆதாரங்களுடன் வெளியிடப் படுகின்றன. அதற்காக ஆபத்து வரும் வாய்ப்புகள் இருப்பது தெரிந்தும் எங்களுக்கு ஆதாரங்களை

வெளிப்படுத்தும் சமூகப் பொறுப்புள்ள மக்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். நாங்கள் பல ஊழல்களை வெளிக்கொணர்ந்து இருந்தாலும் கடந்த 15 ஆண்டுகளில் நாங்கள் தவறு செய்துவிட்டதாக யாரும் நிரூபித்தது இல்லை. அதே போல எங்களுக்கு எதிரான எந்த வழக்குகளும் வெற்றிகரமாக முடிக்கப்பட்டதும் இல்லை.

சுதந்திரமான பத்திரிகை என்பது கண்ணாடியாக இயங்கி, ஒப்பனை இல்லாத உண்மையான சமூகத்தின் முகத்தை மக்களுக்குக் காட்டும். பத்திரிகைகளின் மூலமாகத் தான் நாட்டின் நிலை குறித்தும், நாட்டை நிர்வகிக்கத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவர்கள் குறித்தும் மக்கள் அறிந்து கொள்ள முடியும். இந்தத் தலைவர்கள் தான் குழந்தைகளுக்கு நல்ல எதிர்காலத்தைக் கொடுப்பதற்காகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள். சில நேரங்களில் இந்தக் கண்ணாடியின் மூலம் நீங்கள் பார்க்கும் உருவம் மகிழ்ச்சி அளிப்பதாக இல்லாமல் இருக்கிறது. இந்நிலைக்காக நீங்கள் முணுமுணுத்துக் கொண்டிருக்கும் வேளையில், உங்களுக்காக அந்தக் கண்ணாடியைத் தாங்கிப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கும் பத்திரிகையாளர்கள் மிகப்பெரும் ஆபத்தில் இருக்கின்றனர். இதுதான் எங்களுக்கான அழைப்பு - நாங்கள் புறக்கணிக்க முடியாத அழைப்பு.

ஒவ்வொரு பத்திரிகைக்கும் ஒவ்வொரு பார்வை இருக்கும். எங்கள் பார்வையை நாங்கள் மறைத்ததில்லை. இலங்கையை ஒரு வெளிப்படையான, மதச்சார்பற்ற, சுதந்திர ஜனநாயக நாடாக நாங்கள் பார்க்க விரும்பினோம். இந்த வார்த்தைகளுக்கு உள்ளே இருக்கும் பொருளைக் கவனியுங்கள். வெளிப்படையாக என்றால் அரசு என்பது மக்களுக்குப் பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டதாக, அரசு மீது மக்கள் வைத்துள்ள நம்பிக்கையைத் தவறாகப் பயன்படுத்தாததாக இருக்க வேண்டும். மதச்சார்பின்மை என்பது, பல்வேறு தேசிய இனங்களைக் கொண்ட - பல கலாச்சாரங்களைக் கொண்ட நம்முடைய சமூகத்தில் நாம் அனைவரும் ஒன்றிணைவதற்கான முக்கியமான கருத்தாகும். சுதந்திரம் என்பது, மனிதர்கள் பலவிதங்களில் வித்தியாசமாகப் படைக்கப் பட்டுள்ளனர் என்பதையும், அவர்கள் இருக்கும் முரண்பட்ட விதங்களிலேயே ஏற்றுக் கொள்வதுமாகும். நாம் விரும்பும் விதத்தில் அவர்கள் இருக்க வேண்டும் என்று கூறுவதல்ல. மேலும் ஜனநாயகம் என்பது... இது ஏன் முக்கியமானது? - என்பதையும் நான் விளக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்த்தால், மன்னிக்கவும்! நீங்கள் இந்தப் பத்திரிகையை வாங்குவதை நிறுத்திவிடுவதே நல்லது.

பயங்கரவாதத்துக்கான மூல காரணம்

பெரும்பாலானவர்கள் ஆதரிக்கிறார்கள் என்பதற்காக ஒரு கருத்தைக் கேள்வி கேட்காமல் எழுதுவதன் மூலம் - பிரதிபலிப்பதன்மூலம் சண்டே லீடர் பத்திரிகை பாதுகாப்புத் தேடிய தில்லை. கருத்து முரண்பாடுகளை எதிர்கொள்வதன் மூலமாகவே இதுவரை பத்திரிகையை நடத்தி வந்திருக்கிறோம். இத்தனை ஆண்டுகளாக நாங்கள் கூறிய கருத்துகள் மக்களில் பலருக்கும் சுவை அளிப்பதாக இல்லை என்பது தெரியும். உதாரணமாக, தனிநாடு கேட்கும் தீவிரவாதத்தை ஒடுக்கும் அதே நேரத்தில், பயங்கரவாதத்திற்கான மூல காரணங்களைக் கண்டறிந்து அவற்றையும் களைய வேண்டும் என்று தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வருகிறோம். மேலும் இலங்கை இனப்பிரச்சினையைப் பயங்கரவாத ஒளிப்பெருக்கி மூலமாக மட்டுமே பார்க்காமல், வரலாற்று நோக்கிலும் இந்தப் பிரச்சினையைப் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்றும் கூறிவருகிறோம். பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான போர் என்று கூறிக்கொண்டு சொந்த நாட்டு மக்கள் மீதே குண்டுகளை வீசிப் படுகொலை செய்வதை வழக்கமாகக் கொண்டுள்ள நாடு உலகிலேயே இலங்கை ஒன்றுதான் என்பதையும் எடுத்துக்கூறி அதை எதிர்த்து வருகிறோம். இத்தகைய கருத்துக் களுக்காக நாங்கள் தேச விரோதிகள் என்று முத்திரை குத்தப்படுகிறோம். இது உண்மையிலேயே தேசவிரோதம் என்றால் அதைப் பெருமிதத்துடன் ஏற்கிறோம்.

அரசைத்தான் விமர்சனம் செய்ய முடியும்

‘சண்டே லீடர்’ பத்திரிகைக்கு அரசியல் நோக்கம் இருப்பதாகப் பலரும் கருதுகின்றனர். ஆனால் உண்மையில் அப்படி இல்லை. எதிர்க்கட்சிகளை விமர்சனம் செய்வதைவிடத் தீவிரமாக அரசை விமரிசனம் செய்வது ஏனென்றால், கிரிக்கெட் விளையாட்டில் பேட்ஸ்மேனைத் தவிர்த்து, பீல்டிங் பகுதியில் பந்து வீசுவதில்லை. அதே போல் ஆட்சியில் உள்ளவர்களுக்கு எதிராகத் தான் தீவிரமாக விமரிசனங்களை வைக்க முடியும்; எதிர்க்கட்சிகள் மீதல்ல. கடந்த காலத்தில் அய்க்கிய தேசியக் கட்சி ஆட்சியில் இருந்த போதும், அந்த ஆட்சியின் அத்துமீறல்களை, ஊழல்களை வெளிக்கொணர்ந்து அன்றைய ஆட்சியின் தொண்டையில் சிக்கிய முள்ளாக நாங்கள் இருந்தோம். இத்தகைய எங்களின் போக்கும் அந்த ஆட்சி வீழக் காரணமாக இருந்தது.

நாட்டின் வடக்கு - சிழக்குப் பகுதியில் குவிக்கப்பட்டுள்ள ராணுவத்தின் காரணமாக அப்பகுதியில் வசிக்கும் தமிழ் மக்கள், அவர்களின் சுயமரியாதையை இழந்து, நிரந்தரமாக இரண்

டாம்தர குடிமக்களாக வசிக்க வேண்டிய அவலம் ஏற்பட்டுள்ளது. போர் முடிந்தபின்னர், அப்பகுதியில் மறுசீரமைப்பு மற்றும் மேம்பாட்டுப் பணிகளை மேற்கொள்வதன்மூலம் சீற்றத்தைத் தணிக்க முடியும் என்று கனவு காணக்கூடாது. இந்தப் போரின் ரணங்கள், நிரந்தர வடுக்களை ஏற்படுத்தி விடும். இதன் விளைவாகத் தமிழ் மக்களிடம் மேலும் கசப்புணர்வும், வெறுப்புணர்வுமே ஏற்படும். அதைச் சமாளிப்பது எளிதல்ல. அரசியல் ரீதியாக தீர்வு காணக்கூடிய ஒரு பிரச்சினை, அனைத்துத் தரப்பு மக்களையும் துன்புறுத்தக் கூடிய சீழ்ப்பிடித்த கொடுங்காயமாக மாறிவிடும். நான் கோபமடைந்தும், சலிப்புற்றும் இருக்கிறேன் என்றால், எனது நாட்டு பெரும்பான்மை மக்களும் - முழு அரசும் - வெளிப்படையாகத் தெரியும் இந்த உண்மையைப் பார்க்கத் தவறுவதால்தான்.

நான் இரண்டு முறை தாக்கப்பட்டதும், எனது வீடு துப்பாக்கிக் குண்டுகளால் துளைக்கப்பட்டதும் அனைவருக்கும் தெரியும். இந்த சம்பவங்கள் குறித்து உரிய விசாரணை நடத்துவதாக அரசுத்தரப்பில் உறுதி அளிக்கப்பட்டாலும், இந்தத் தாக்குதல் குறித்த விசாரணை நடத்தி, இந்தத் தாக்குதலுக்குக் காரணமானவர்கள் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. இந்த அனைத்து சம்பவங்களும் அரசின் தூண்டுதல் காரணமாகவே நடந்தன என்று நான் நம்புவதற்குக் காரணங்கள் உள்ளன. இறுதியில் நான் கொல்லப்பட்டால், அரசுதான் என்னைக் கொன்றிருக்க வேண்டும்.

ராஜபக்சே என் நண்பர்தான்!

இதில் துயரமான வேடிக்கை என்னவென்றால், நானும் மஹிந்தாவும் கடந்த கால்நூற்றாண்டாக நண்பர்களாக இருப்பது பொதுமக்களில் பலருக்கும் தெரியாது. அவரை அவரது முதல் பெயரான ‘மஹிந்தா’ என்ற பெயரிலும், சிங்கள மொழியில் அழைக்கும் ‘ஓயா’ என்றும் அவரை இன்றும் அழைக்கும் மிகச்சிலரில் நானும் ஒருவனாக இருப்பேன். அதிபர் மாதத்திற்கு ஒருமுறை பத்திரிகை ஆசிரியர்களைச் சந்திக்கும் கூட்டத்திற்கு நான் செல்வதில்லை. எனினும் சில பின்னிர்வு நேரங்களில் தனியாகவோ, நெருங்கிய நண்பர்கள் சிலருடனோ அதிபரின் இல்லத்திலேயே சந்தித்து அரசியலைப்பற்றியும், பழைய இனிமையான நாட்களைப் பற்றியும் பேசுவதுண்டு. இந்த இடத்தில் சில குறிப்புகளைக் கூற விரும்புகிறேன்.

நண்பர் மஹிந்தா! கடந்த 2005 ஆம் ஆண்டில் இலங்கை சுதந்திரக் கட்சியின் அதிபர் வேட்பாளராக நீங்கள் உருவெடுத்தபோது, எங்கள் பத்திரிகையைப் போல இதமான வரவேற்பு உங்களுக்கு வேறு எங்கும் கிடைக்கவில்லை. உண்மையில் உங்கள் முதல் பெயரைக் குறிப்பிடுவதன்மூலம் பல்லாண்டாக

நடைமுறையில் இருந்த சம்பிரதாயங்களை உடைத்தோம். மனித உரிமைகள் மற்றும் சுதந்திரம் மீது அப்போது நீங்கள் கொண்டிருந்த கொள்கைகளுக்காக உங்களை நாங்கள் வரவேற்றோம். ஆனால் 'ஹம்பன்டோடா'வுக்கு உதவும் முறை கேட்டில் நீங்கள் முட்டாள்தனமாக ஈடுபட்ட போது நாங்கள் கனத்த இதயத்தோடு அதை வெளியிட்டோம் மேலும் முறைகேடு செய்யப்பட்ட பணத்தைத் திருப்பி அளிக்கும்படியும் வலியுறுத்தினோம். அதை நீங்கள் பல வாரங்கள் கடந்து செய்தீர்கள். உங்கள் மீதான நன்மதிப்பில் மிகப்பெரும் தீயவிளைவை அது ஏற்படுத்தியது. அது உங்களை இன்றளவும் தூரத்தி வருகிறது.

அதிபர் பதவி மீது உங்களுக்கு ஆர்வமில்லை என்று நீங்களே என்னிடம் கூறி இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் அதிபர் பதவியைத்தேடிச் செல்லவில்லை. அப்பதவி தங்கள் மடியில் விழுந்தது. உங்கள் மகன்களே உங்களின் மகிழ்ச்சி என்றும், அரசு நிர்வாகத்தை உங்கள் சகோதரர்களிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு, உங்கள் மகன்களோடு நேரத்தைச் செலவிடுவதே உங்களுக்கு விருப்பமானது என்றும் நீங்கள் கூறியிருக்கிறீர்கள். இப்போது எனது மகனுக்கும் மகளுக்குத் தந்தை இல்லாது போகும் சூழலில் அரசு நிர்வாகத்தை செம்மையாக நடத்துவது யார் என்பது அனைவருக்கும் தெரியவருகிறது.

எனக்கு மரணம் ஏற்படும்போது...

எனக்கு மரணம் ஏற்படும்போது, நீங்கள் வழக்கமான சடங்குச் சொற்களைக் கூறுவதோடு, முழுமையான விசாரணை செய்யுமாறு காவல் துறைக்கு உத்தரவிடுவீர்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆனால் இதே போன்ற மற்ற சம்பவங்களில் நடந்ததைப் போல் இந்த விசாரணையிலும் எந்த உண்மையும் வெளிவராது என்பதும் எனக்குத் தெரியும். ஆனால் உண்மையைச் சொன்னால், எனது மரணத்திற்குப்பின்னால் யார் இருப்பார்கள் என்பது நாம் இருவருக்கும் தெரியும், அந்த பெயரைச் சொல்லும் துணிவு உங்களுக்கு இல்லா விட்டாலும்கூட. ஏனெனில் என் வாழ்க்கையோடு, உங்கள் வாழ்க்கையும் அதன் உண்மையில் சிக்கியிருக்கிறது.

இலங்கை தேசம் குறித்து நீங்கள் இளமையில் கண்ட கனவுகள், நீங்கள் அதிபராகப் பதவியேற்ற இந்த மூன்று ஆண்டுகளில் உடைந்த செங்கற்களைப்போல தூள் தூளாகி விட்டன. தேசபக்தி என்ற பெயரில் மனித உரிமைகளைப் பறிப்பதிலும், ஊழல் சாம்ராஜ்யத்தை உருவாக்கியதிலும், பொதுமக்களின் வரிப்பணத்தைச் சூறையாடியதிலும் மற்றெந்த அதிபரையும்விட நீங்களே மிஞ்சி இருக்கிறீர்கள். உண்மையைச் சொல்லப்

போனால், பொம்மைக் கடையில் இறக்கிவிடப்பட்ட சூழந்தையைப்போல நீங்கள் இருக்கிறீர்கள். ஆனால் அந்த உதாரணம்கூட உங்களுக்குப் பொருந்தாது. ஏனெனில் நீங்கள் இந்த மண்ணில் ஏற்படுத்திய ரத்தக்கறையையும், குடிமக்களின் மனித உரிமைகளைப் பறித்ததையும்போல எந்தக் சூழந்தையாலும் செய்யமுடியாது. நீங்கள் பதவி போதையில் மூழ்கி இருப்பதை உங்களால் உணர முடியாது; இந்த போதை தலைக்கேறிய நிலையில் உங்கள் மகன்கள் இருப்பதைப் பார்த்து நீங்கள் வருந்தும் நிலை ஏற்படலாம். அது துயரத்தையே கொண்டுவரும். என்னைப் பொறுத்தவரை, தெளிவான மனநிலையில் என்னைப் படைத்த வனிடம் நான் செல்கிறேன். உங்களுக்கான நேரம் இறுதியாக வரும்போது, நீங்களும் அதையே செய்வீர்கள் என்று நம்புகிறேன். அதை விரும்புகிறேன்.

எனது தலைநிர்ந்த வாழ்வு!

என்னைப் பொறுத்தவரை, நான் எந்தத் தனி மனிதனுக்கும் பணியாமல், தலை நிமிர்ந்து வாழ்ந்த நிறைவு இருக்கிறது. நான் இந்தப் பாதையில் தனியே பயணம் செய்யவில்லை. சக பத்திரிகையாளர்களும் என்னோடு பயணம் செய்துள்ளனர். அவர்களில் பலர் கொல்லப் பட்டுள்ளனர்; விசாரணையின்றிச் சிறையில் அடைக்கப் பட்டுள்ளனர்; தூர தேசங்களுக்கு நாடு கடத்தப் பட்டுள்ளனர்; அதிபரான நீங்கள் முன்னொரு காலத்தில் எந்தப் பத்திரிகை சுதந்திரத்திற்காகப் பாடு பட்டீர்களோ, அதே பத்திரிகை சுதந்திரத்திற்காக தற்போது பாடுபடும் மேலும் சில பத்திரிகையாளர்கள் மரணத்தின் நிழலில் உள்ளனர். எனது மரணம் தங்கள் கண்காணிப்பின் கீழ் நிகழ்வதை நீங்கள் மறக்கவே முடியாது. எனது கொலை யாளிகளை நீங்கள் பாதுகாப்பதைத் தவிர வேறு வாய்ப்பில்லாத நிலையில் நீங்கள் இருப்பீர்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். அவர்கள் எப்போதும் தண்டிக்கப்படாத வகையில் நீங்கள் பார்த்துக் கொள்வீர்கள் என்பதும் எனக்குத் தெரியும். உங்களுக்கு வேறு வழியே இல்லை. உங்களுக்காக நான் வருந்துகிறேன். உங்களைப் பதவியில் அமர்த்தியுள்ள உங்கள் குடும்பத்தினர், உங்கள் பாவங்களுக்காகவும் கடவுளிடம் நீண்ட நேரம் முழந்தாளிட்டுப் பாவ மன்னிப்புக் கேட்பார்கள்.

சண்டே லீடர் பத்திரிகையின் வாசகர்களுக்கு சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், எங்கள் பணியில் துணை நின்றதற்காக உங்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சிறுபான்மையினரின் நலன்களுக்காக, குரல் எழுப்பக்கூட நாதியற்றவர்களுக்காக குரல் கொடுத்திருக்கிறோம். வேர்களை

மறந்துவிட்ட தலை கொழுத்துத் திரிபவர்களின் ஊழல்களை வெளிப்படுத்தி உங்கள் வரிப்பணம் விரயமாக்கப்படுவதை அம்பலப்படுத்தி இருக்கிறோம். அரசுத்தரப்பில் கூறப்படும் பிரச்சாரங்களுக்கு மாற்றாக உண்மை நிலையை உணர்த்தி இருக்கிறோம். இதற்கான விலையை ஒரு நாள் கொடுக்க வேண்டும் என்று எனக்கு எப்போதும் தெரியும். அதனை நானும் - என் குடும்பத்தினரும் தற்போது கொடுக்கிறோம். நான் அதற்கு எப்போதும் தயாராகவே இருக்கிறேன். இதனைத் தடுக்க நான் எதையும் செய்யவில்லை; முன்னெச்சரிக்கையோ, பாதுகாப்போ இல்லை. ஆயிரக்கணக்கான படுகொலைகளைக் கண்டிக்கும் போது மனித கேடயங்களின் பின் பதுங்கிக் கொள்ளும், எனது கொலையாளியைப்போல நான் கோழை இல்லை என்பதை அவன் உணர வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். எனது உயிர் யாரால் எப்படிக் கவரப்படும் என்பது முன்னரே தீர்மானிக்கப்பட்டுவிட்டது. அது எப்போது நடைபெறும் என்பதுதான் மீதமுள்ள கேள்வி.

அறம் சார்ந்த யுத்தத்தைத் தொடர்வோம்

சண்டே லீடர் பத்திரிகை தனது அறம் சார்ந்த யுத்தத்தைத் தொடர்ந்து நடத்தும் என்பதும் ஏற்கெனவே எழுதப்பட்டுவிட்டது. நான் இந்தப் பணியில் தனித்துச் செயல்படவில்லை. இந்தப் பத்திரிகை வீழ்த்தப்படுவதற்கு முன்னர் எங்களில் பலர் கொல்லப்படவேண்டும். கொல்லப்படுவார்கள். அதுவரை சண்டே லீடர் பத்திரிகை மக்களுக்காகப் போராடும். எனது கொலை பத்திரிகை சுதந்திரத்தின் மீதான தாக்குதலாக கருதப்படாமல், கருத்துரிமைக்காகத் தொடர்ந்து பணியாற்றும் பத்திரிகையாளர்களுக்கான தூண்டுதலாகச் செயல்படும் என்று நம்புகிறேன். இன்னும் சொல்லப்போனால் எனது கொலை, இலங்கையில் மனித விடுதலைக்கான புதிய யுகத்தைப் படைப்பதற்காகப் போராடும் சக்திகளை இணைக்க உதவி செய்யும் என்றும் நம்புகிறேன்.. தேசபக்தியின் பெயரால் பல படுகொலைகள் நடந்தாலும், மனிதநேயம் மேலும் செழித்து வளரும் என்றும் அது அதிபரின் சண்களைத்திறக்கும் என்றும் நம்புகிறேன். எத்தனை ராஜபக்சேக்கள் சேர்ந்தாலும் மனித நேயத்தை அழித்துவிட முடியாது.

ஆபத்தான முயற்சிகள்

நான் இத்தகைய ஆபத்தான முயற்சிகளில் இறங்க வேண்டுமா என்று பொதுமக்கள் பலரும் என்னிடம் கேட்டுள்ளனர். காலம் மாறும்போது இந்த அநீதிகளும் மாறிவிடும் என்று அவர்கள்

கூறுகின்றனர். எனக்கும் அது தெரியும்: அது தவிர்க்கமுடியாததும் கூட. ஆனால் இப்போது நாம் பேசாவிட்டால், பின்னர்ப் பேசுவதற்கு யாரும் மிஞ்சாமலே போய்விடக்கூடும். அவர்கள் சிறு பான்மையினராக, ஒடுக்கப்பட்டவர்களாக, வாய்ப்பு மறுக்கப்பட்டவர்களாக இருக்கலாம்.

ஜெர்மானிய மதத் தத்துவாதியாகிய மார்ட்டின் நீய்மொல்லர் என்பவரின் வாழ்க்கை அனுபவமே எனது பத்திரிகை வாழ்க்கை முழுக்க எனது உந்து சக்தியாகச் செயல்பட்டு வந்தது. யூதர்களுக்கு எதிரான கருத்துக் கொண்ட இவர், இளமைக் காலத்தில் ஹிட்லரின் ஆதரவாளராக இருந்தார். ஹிட்லர் தலைமையிலான நாஜிக்கள் ஜெர்மனியை கைப்பற்றியவுடன், ஹிட்லரின் கொள்கை யூதர்களை மட்டுமே அழிப்பதல்ல என்பதையும், ஹிட்லருக்கு எதிரான கருத்துக் கொண்ட அனைவரையும் அழிப்பதே ஹிட்லரின் நோக்கம் என்பதையும் புரிந்து கொண்டார். ஹிட்லருக்கு எதிரான கருத்துகளைக் கூறிய மார்ட்டின் நீய்மொல்லரும் நாஜிப்படையால் பிடிக்கப்பட்டு 1937 முதல் 1945 வரை சித்திரவதை செய்யப்பட்டுப் படுகொலை செய்யப்பட்டார். அவர் படுகொலை செய்யப்படுவதற்குமுன் எழுதிய கவிதையை நான் என் இளம்பருவத்தில் படித்தேன். என் நெஞ்சில் நிலைத்த அந்தக் கவிதை இதோ:

‘முதலில் அவர்கள் யூதர்களைப் பிடிக்க வந்தனர்.

நான் பேசவில்லை: ஏனெனில் நான் யூதன் அல்லன்.

பின்னர் அவர்கள் கம்யூனிஸ்டுகளைப் பிடிக்க வந்தனர்.

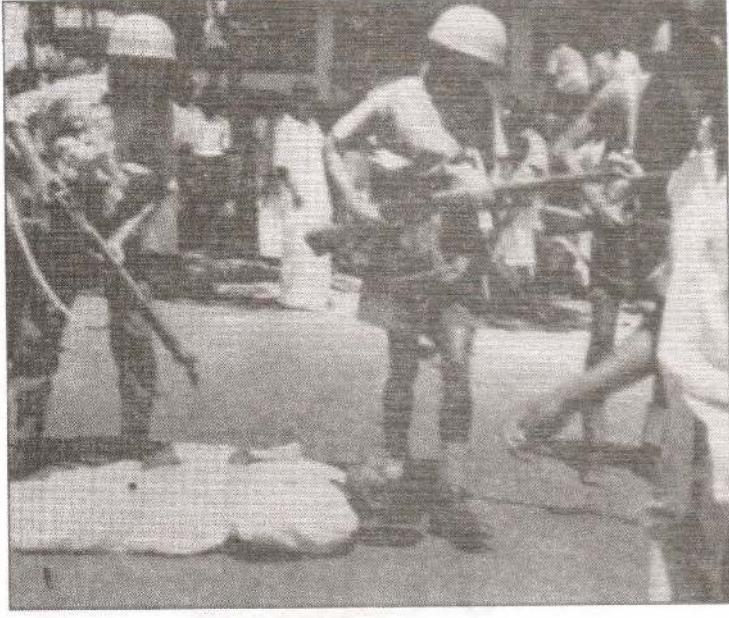
நான் பேசவில்லை: ஏனெனில் நான் கம்யூனிஸ்ட் அல்லன்.

பின்னர் அவர்கள் என்னைப் பிடிக்க வந்தனர்.

அப்போது எனக்காகப் பேச யாருமே இல்லை.’

நீங்கள் எதை மறந்தாலும் இதை நினைவில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். சண்டே லீடர் பத்திரிகை உங்களுக்காக உள்ளது. நீங்கள் சிங்களராக, தமிழராக, இஸ்லாமியராக, தாழ்ந்த சாதியினராக, ஓரினப்புணர்ச்சியாளராக, எதிர்க்கருத்துக் கொண்டவராக அல்லது ஊனமுற்றவராக இருக்கலாம். உங்களுக்காகப் போராடுவதற்கு, அதிகாரத்திற்கு அடிபணியாமல், அச்சமில்லாமல், தைரியமாகச் செயல்படுவதற்கு சண்டே லீடரின் உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். இது வெறும் வார்த்தையல்ல. பத்திரிகையாளரான எங்கள் தியாகங்கள் எங்கள் பெயருக்கும், புகழுக்கும் செய்யப்பட்டதல்ல; அது உங்களுக்காகச் செய்யப் பட்டது. அந்தத் தியாகத்திற்கான தார்மீகத் தகுதி உங்களுக்கு இருக்கிறதா என்பது வேறு விவகாரம். என்னைப் பொறுத்தவரை நான் அதற்கு முயற்சி செய்தேன் என்பது கடவுளுக்குத் தெரியும்.

அறப்போராட்டம் முதல்

மறப்போராட்டம் வரை

தமிழீழ அறப்போர்க் களம்

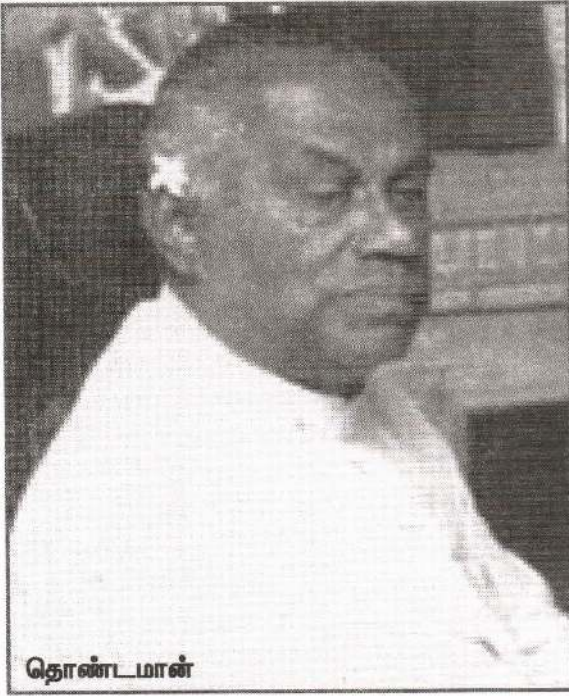
மறவன்புலவு க.சச்சீதானந்தன்

தமிழ் ஈழத்தில் அறவழிப் போர் இரு நோக்கங் களைக் கொண்டிருந்தது. சிங்கள மேலாதிக் கத்தைப் போக்கித் தமிழரின் வாழ்வுரிமையை மீட்டெடுப்பது முதலாவது நோக்கம். தமிழ்ச் சமூகத்தில் புண்ணாகிப் புரையோடிய சமூகப் பாகுபாட்டுக் கொடுமைகளைப் போக்குவது இரண்டாவது நோக்கம்.

தமிழீழத்தில் அறவழிப் போருக்கு அடித்தளம் அமைத்தவர்கள் யாழ்ப்பாண இளைஞர் காங்கிரஸ் இயக்கத்தினர். 1927இல் மகாத்மா காந்தி இலங்கைக்கு வந்தார். யாழ்ப்பாண இளைஞர் காங்கிரசின் அழைப்பை ஏற்று வந்தார். தமிழ் மக்களிடையே நிலவிய தீண்டாமைக் கொடுமையை அறவழியில் போக்கும் முயற்சிக்குக் கால் கோளிட்டார்.

தமிழ் ஈழத்தின் வடக்கே யாழ்ப்பாணப் பள்ளிக் கூடங்களில் பின்தங்கிய வகுப்பாரைச் சேர்க்க மறுத்தனர். சமூக நீதி விழைந்தோருக்கு இது சவாலாக அமைந்தது. பண்டைய மரபு, பழக்க வழக்கம், பண்பாடு போன்ற அசைக்க முடியாத அடித்தள நம்பிக்கைகளைப் புரட்டிவிட வேண்டியிருந்தது. யாழ்ப்பாண இளைஞர் காங்கிரஸ் அறவழியைக் கையாண்டது. உண்ணாவிரதம், உள்வலம் ஆகிய சமூக விழிப்புணர்வு முயற்சிப் போராட்டங்களை 1927 தொடக்கம் நடத்தியது. சில இடங்களில் வெற்றியும் கண்டது. சமூக நீதிக்கான அறப்போர் தொடங்கியது.

தொண்டமான்

1931இல் அப்போதைய நாடாளுமன்றமாக இருந்த அரச அமைச்சுக்குத் தேர்தலை ஆங்கிலேய அரசு நடத்தியது. சிங்களவரும், தமிழரும் தனித் தனி நிலப் பகுதிகளில் வாழ்ந்தனர்.

டொனமான் அரசியல் அமைப்பை நீக்கி, ஆங்கிலேய ஆட்சியை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்து, விடுதலை பெற்ற நாடாக இலங்கையை அறிவிக்கும் அரசியலமைப்பை யாழ்ப்பாணம் இளைஞர் காங்கிரஸ் கோரியது. தமிழீழ மக்கள் 1931 தேர்தலைப் பெருமளவு புறக்கணித்தனர். யாழ்ப்பாணத்தில் எவருமே வாக்களிக்கவில்லை. அரசியல் விடுதலைக்கான அறப்போர் தொடங்கியது.

1948இல் ஆங்கிலேயர் இலங்கையை விட்டு வெளியேறினர்.

அப்போதிருந்த நாடாளுமன்றத்தில் 101 உறுப்பினர்கள். அவர்களுள் சிங்களவர் 58, தமிழர் 29, முஸ்லிம்கள் 8, பிற சிறுபான்மையினர் 6 என்ற விகிதாச்சாரம் இருந்தது.

ஆங்கிலேயர் விட்டுச் சென்ற சோல்பரி அரசியல் அமைப்பில் சிறுபான்மையினருக்குப் பாதுகாப்புத் தரும் 29 ஆவது பிரிவு இருந்தது. எனவே தமிழர் அச்சமின்றிச் சிங்களவரோடு ஆட்சியைப் பகிர்ந்து கொள்ள ஒப்பினர்.

விடுதலை பெற்ற பத்தாவது மாதமே, 1948 மார்ச்சுமீயிலே, மலையகத் தமிழர்கள் 10 இலட்சம்

பேரின் வாக்குரிமையை நீக்கும் சட்டத்தைச் சிங்களப் பெரும்பான்மை நாடாளுமன்றம் நிறைவேற்றியது.

மலையகத் தமிழர்களை இந்தியாவுக்குச் செல்லுமாறு சிங்களவர் கூறினர்.

அப்பொழுது இந்தியப் பிரதமராக இருந்த நேரு ஏற்க மறுத்து விட்டார். 'நூற்றாண்டுகளுக்கே மேலாக அங்கேயே வாழ்கின்றார்கள், அவர்கள் இலங்கை மக்கள்' என்றார் நேரு.

'அவர்கள் இலங்கையின் பூர்வீகக் குடிகள் அல்லர், நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தமிழ் நாட்டில் இருந்து வந்தவர்கள்' என்றனர் சிங்களவர்.

கொழும்பில் இருந்த இந்தியத் தூதர் சிசிதேசாய் மலையகத் தமிழர்களை நாடற்றவர்கள் என விவரித்தார்.

இலங்கையின் அடுத்த அறப்போரை மலையகத் தமிழர்கள் சார்பில் தொண்டமான் கொழும்பில் நடத்தினார்.

கதர்வேட்டி, கதர்ச் சட்டை ஆகியவற்றை அணிந்திருந்த தொண்டமான் 1952 ஏப்ரல் 28ஆம் நாள் திங்கள் கிழமை 11.15 மணிக்கு நாற்பத்தொரு சத்தியாகிரகிகளுக்குத் தலைமை தாங்கிக் கொழும்பில் இருந்த பிரதமர் அலுவலகத்தை நோக்கி ஊர்வலமாகப் புறப்பட்டார்.

அவ்வாறு சென்றவர்களைக் காவலர்கள் குண்டுக் கட்டாகத் தூக்கித் தம் வண்டிகளில் ஏற்றி நகரின் பல்வேறு இடங்களில் இறக்கி விட்டனர். எனினும் சத்தியாகிரகிகளோ காவலர் விட்ட இடத்தில் வந்த பேருந்துகளில் ஏறி மீண்டும் பிரதமர் அலுவலகம் முன்பு கூடினர். தாழ்வாரத்தில் அமர்ந்தனர். அவர்களைக் காவலர்கள் மீண்டும் கலைத்தனர்.

மறுநாள் காலை தொண்டமான் தலைமையிலான தொண்டர்கள் 'குடியரிமை வேண்டும், வாக்குரிமை வேண்டும்' என்ற முழக்கங்களுடன் பிரதமர் அலுவலகத்தின் தாழ்வாரத்தில் அமர்ந்தனர். காவலர் கலைத்தனர். 60 கிலோ மீட்டருக்கு அப்பால் கொண்டு சென்று விட்டனர்.

மூன்றாவதுநாளும் சத்தியாகிரகப்போராட்டம் தொடர்ந்தது. நான்கு வெவ்வேறு இடங்களில் நடந்தன. தொண்டமான் தலைமையில் பிரதமர் அலுவலகம் முன்பு, இராஜலிங்கம் தலைமையில் உள்துறை அமைச்சகத்திற்கு முன்பு, குமாரசுவேலு தலைமையில் நீதி அமைச்சகக்கு முன்பு, பழனி சாமி தலைமையில் உணவு அமைச்சகத்துக்கு முன்பு இப்போராட்டம் நடைபெற்றது.

புதுடில்லியில் இந்திய அரசு இலங்கைத் தூதரை அழைத்துக் கண்டித்துக் கடிதம் கொடுத்தது. பிரதமர் நேருவும் சத்தியாகிரகிகளை ஆதரித்துக் கூட்டம் ஒன்றில் பேசினார்.

நான்காவது நாள் கொழும்பில் பிரதமர் டட்லி சேனநாயக்கா, சத்தியாகிரகிகளை அழைத்தார். பேச்சுவார்த்தை பயன்தரவில்லை. சத்தியாகிரகத்தைத் தொடர்வதெனத் தொண்டைமான் முடிவு செய்தார். 144 நாட்கள் இச்சத்தியாகிரகப் போராட்டம் தொடர்ந்தது. எனினும் சிங்களவர் மனம் மாறவில்லை. எந்தப் பயனையும் தரவில்லை.

1956இல் சிங்களம் மட்டுமே இலங்கையின் ஆட்சி மொழி என்ற சட்டத்தைச் சிங்களப் பெரும்பான்மை நாடாளுமன்றம் நிறைவேற்றியது.

1956ஆம் ஆண்டு நான் அச்சட்ட முறி நாடாளுமன்றத்தில் விவாதிக்கப்பட்ட நேரம் - நாடாளுமன்ற வளாகத்துக்கு வெளியே கடற்கரையை ஒட்டியிருந்த காலிமுகத் திடலில் தமிழர் அறப்போர் நடாத்தினர். செல்வநாயகம் அழைத்திருந்த இந்த அறப்போரில் பொன்னம்பலம், தொண்டைமான், சந்திரலிங்கம் எனத் தமிழர் சார்பாக இருந்த தமிழர் தலைவர்கள் அனைவரும் ஒன்று பட்டுக் கொதிக்கும் வெயிலில் வெறும் தரையில் அமர்ந்திருந்தனர்.

யாழ்ப்பாணம், மன்னார், வவுனியா, முல்லைத் தீவு, புத்தளம், நீர் கொழும்பு, திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, அம்பாறை, கண்டி, நுவரெலியா, பண்டாரவளை, அட்டன் ஆகிய இடங்களில் இருந்து முதல் நாளே கொழும்பிற்கு வந்து சேர்ந்திருந்த ஆயிரக்கணக்கான தொண்டர்கள் தலைவர்களுடன் சேர்ந்து சத்தியாகிரகத்தில் ஈடுபட்டனர்.

சிங்களம் மட்டுமே ஆட்சி மொழியாகக் கூடாது. சிங்களமும், தமிழுமே சம உரிமை உள்ள ஆட்சி மொழியாக வேண்டும் என முழக்கங்கள் இட்டனர்.

பிரதமர் பண்டாரநாயகாவின் அமைச்சரவையில் இருந்த பிலிப் குணவர்தனா ஏவிய சிங்களவர், கல், கட்டை, கம்பு, தடி என்பன கொண்டு காதையர் கூட்டமாகிக் காலிமுகத் திடல் வந்தனர். சத்தியாகிரகிகளை அடித்தனர். பலரது தலைகளில் இரத்தம் வழிந்தோடியது.

சத்தியாகிரகிகளோ அடிகளைத் தாங்கிக் கொண்டு ஆடாமல் அசையாமல் இருந்தனர். பொறுமை காத்தனர். சிங்களக் காதையர் கூட்டம் விடவில்லை. தொடர்ந்து ஈவிரக்கமற்ற தாக்குதலை

நடத்தியது. மருத்துவ ஊர்திகள் வந்து காயம் அடைந்தோரை மருத்துவமனைகளுக்குத் தூக்கிச் சென்றன.

அப்பொழுது நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த அமிர்தலிங்கம் இரத்தம் வழிந்தோடும் தலையில் சால்வையைக் கட்டிக்கொண்டு நாடாளுமன்றத்துள் நுழைந்தார். சிங்கள உறுப்பினர்கள் எள்ளி நகையாடினர்.

1958 ஆம் ஆண்டு சிங்கள மேலாதிக்கத்திற்கு எதிராக மக்களைத் திரட்டும் முகமாகத் தந்தை செல்வநாயகம், திருகோணமலையில் மாநாட்டைக் கூட்டினார். தமிழரின் வாழ்விடங்கள் அனைத்திலும் இருந்து பல நூறு கிலோ மீட்டர்கள் நடந்தே மாநாட்டிற்கு வருவதென முடிவாயிற்று.

யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து ஓரணி, மன்னாரில் இருந்து மன்றோரணி, புத்தளத்தில் இருந்து ஓரணி, திருக்கோயிலில் இருந்து ஓரணி எனப் பலவேறு திக்குகளிலும் இருந்து திருகோணமலையை நோக்கிப் பாதயாத்திரீகர்கள் கிளம்பினர்.

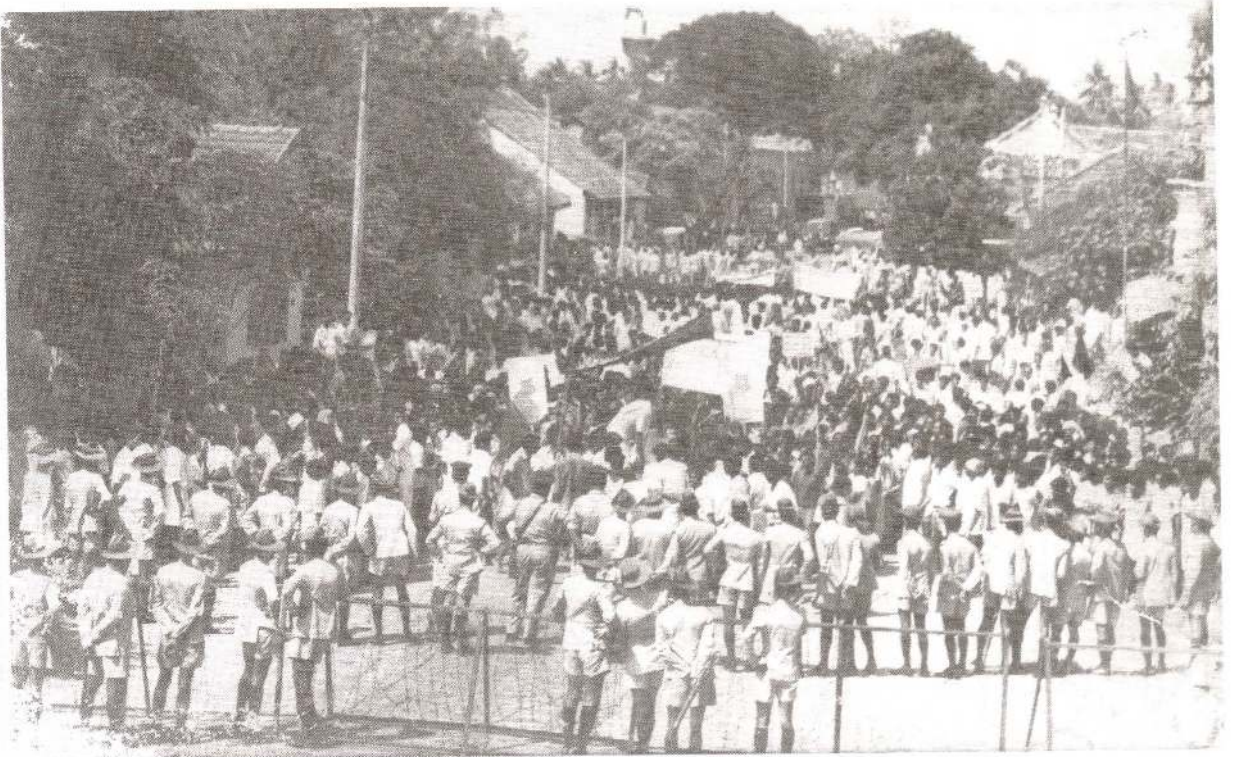
சிங்கள அரசுக்குத் தாங்க முடியாத தலைவலி. மீண்டும் காதையர்களைக் கூட்டிவித்து விட்டது. ஊர்வலங்களைக் குழப்பியது. அக்குழப்பங்களை மீறித் திருகோணமலையில் தமிழரசுக் கட்சி மாநாடு நடைபெற்றது.

சிங்களம் ஆட்சி மொழி மட்டுமல்ல. எங்கும் எதிலும் சிங்களமே மொழி என்ற கொள்கையைப் பண்டாரநாயக்கா கொண்டு வந்தார்.

மோட்டார் வாகனங்களின் எண் தகடுகளில் சிங்கள எழுத்துக்களைப் புகுத்தினார். இதை எதிர்த்துத் தமிழர்கள் கொதித்து எழுந்தனர். சிங்கள எழுத்துப் பொறிக்கப்பட்ட பேருந்துகள் தமிழ்ப்புகுதிகளில் தீக்கிரையாயின.

மோட்டர் வாகனங்களில் இருந்த சிங்கள எழுத்துக்களைத் தார் பூசித் தமிழர்கள் அழித்தனர். அறப்போர் வழி செல்வோம் எனத் தந்தை செல்வா அழைத்திருந்தும், கொதித்தெழுந்த இளைஞர் சிறிதளவு வன்முறையைப் பயன்படுத்தினர். வன்முறைப் போராட்டத்தை நிறுத்தமாறு தந்தை செல்வா கோரினார்.

பொறாத சிங்களவர் அடுத்த சில வாரங்களுள் தமக்கு மத்தியில் வாழ்கின்ற தமிழர்களை, அப்பாவிக்குடிமக்களைத் தாக்கினர். பாணநுறுயில் சிவன் கோவிலில் குருக்கள் உயிருடன் கொளுத்தப்பட்டார். தமிழர் வீடு புகுந்து செல்வங்களைச் சூறையாடினர்.

மே 22 - சட்ட மறுப்புப் பேரணி

சிங்களக் குடியரசு நாளில் தமிழ் ஈழத் தலைநகரான யாழ்ப்பாணம் கொந்தளிக்கும் காட்சி

ஆயிரக்கணக்கான தமிழர் அகதிகளாகிக் கோவில்களிலும், பள்ளிக் கூடங்களிலும் தஞ்சம் அடைந்து கப்பல் வழியாகக் கொழும்பில் இருந்து தமிழர் தாயகம் புறப்பட்டனர்.

தமிழர் நிலத்தில் சிங்களம் ஆட்சி மொழியாக விட மாட்டோம் என 1960களில் தந்தை செல்வா அறிவித்தார். அவ்வாறு சிங்களத்தைப் பயன்படுத்தும் அலுவலகங்களை அறப்போர் மூலம் செயலிழக்கச் செய்வோம் என்றார். சிங்கள அரசு அவரின் நியாயமான கோரிக்கையை ஏற்க மறுத்தது.

தமிழரின் மரபு வழித் தாயகத்தில் உள்ள மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகங்களையும், தொலைத் தொடர்பு மற்றும் துணை ஆட்சியர் அலுவலகங்களையும் இயல்பாகச் செயற்பட விடமாட்டோம். அறப்போராட்டம் நடத்துவோம் எனத் தந்தை செல்வா அறிவித்தார்.

1961 பிப்ரவரி 20 ஆம் நாள், தமிழர் மரபு வழித் தாயக ஆட்சியர் அலுவலகங்கள் செயலிழக்குமாறு மக்கள் அவ்வலுவலகங்களை முற்றுகையிட்டனர். இரவென்றும், பகலென்றும் பாராது யாரும் உள் நுழைவதையோ, வெளி வருவதையோ தடுத்தனர்.

1968 ஏப்ரல் 17 ஆம் நாளில் தமிழ் ஈழத்தில் உள்ள அரசு அலுவலகங்கள் எவையும் செயல்படவில்லை. அவசரத் தேவைகள் செயலிழந்தன. உணவுப் பற்றாக்குறை, எரிபொருள் பற்றாக்குறை என்பன ஏற்பட்டன. இதனால் தமிழரே துன்புற்றனர். ஆனாலும் சத்தியாகிரகத்திற்கு ஆதரவு குன்றவில்லை.

தமிழ் ஈழம் எங்கும் மக்களிடையே உணர்ச்சி பெருகியது. ஆட்சி அலுவலகங்களைச் செயலிழக்கச் செய்த புளகாங்கிதம் மகிழ்ச்சி வெள்ளமாகக் கரைபுரண்டோடியது. மக்களை மேலும் உணர்வுட்பெறவதற்காகவும், அரசியல் அடிப்படைகளை எடுத்துக் கூறுவதற்காகவும் வீதிகள் தோறும், சிற்றூர்கள் தோறும் கூட்டங்கள் மாலை வேளைகளில் நிகழ்ந்தன.

அம்மேடைகள் இளைஞர்களின் மேடைப் பேச்சுப் பயிற்சிப் பாசறைகளாகவும் மாறின. கவிதை யாத்தோர் பலர். நாடகங்கள் தயாரித்து மேடையேற்றியவர் பலர். இசைப்பாட்டுக்கள் எழுதி, இசையோடு பாடியவர் பலர்.

சத்தியாகிரகிகளுக்காக முறைவைத்து ஊர்கள் ஒவ்வொன்றும் உணவு தயாரிப்பதும், நீர் வழங்குவதுமாகப் போட்டியிட்டுச் செயல்பட்டன.

தமிழீழம் வெல்லும்! காலம் பதில் சொல்லும்
தமிழீழம் தமிழர் தூகம்!

ஈழத்தமிழர் வாழ்வரிமைக்கான உலகத் தமிழர் மாநாடு
வெற்றி பெற வாழ்த்தும் தமிழ் ரெஞ்சம்

நா. செல்வ இராகவன்

மாவட்டச் செயலாளர், ம.தி.மு.க., திண்டுக்கல் மாவட்டம்.

அறப்போரின் ஒரு பகுதியாக ஆட்சி உரிமையை வலியுறுத்தும் வகையில் தமிழ் ஈழ அஞ்சல் சேவை மலர்ந்தது. சிங்கள அரசின் அஞ்சலகங்கள் செயல்படாத வகையில், தமிழ் ஈழ அஞ்சல் சேவையைத் தந்தை செல்வநாயகம் தொடங்கினார். மல்லாகம் வழக்கறிஞர் நடராஜா அஞ்சலகத் தலைவரானார். அஞ்சல் தலைகளை அச்சிட்டனர். அஞ்சல் அட்டைகளை அச்சிட்டனர். ஊர்கள் தோறும் அஞ்சல் விநியோகிப்பவர்களை நியமித்தனர். நான்கைந்து இடங்களில் அஞ்சல் பிரிப்பகங்கள் அமைந்தன. ஊருக்கு ஊர் அஞ்சல் முத்திரைகளைத் தயாரித்தனர். தெருக்களில் அஞ்சல் பெட்டிகளை வைத்தனர். சிங்கள அரசின் அஞ்சல் சேவைக்குச் சமமாகத் தமிழ் ஈழ அஞ்சல் சேவையை நடத்தினர்.

ஏப்ரல் 17 வரை அரசாங்கம் இந்த நடவடிக்கைகளைக் கவனத்திற்கு எடுக்கவில்லை. ஏப்ரல் 18ஆம் நாள் சிங்களப் படையினர் தமிழ்ப் பகுதிகளுக்கு வந்தனர். எங்கெல்லாம் சத்தியாகிரகிகள் முற்றுகைப் போரில் இருந்தனரோ, அங்கெல்லாம் சென்றனர். தடிக்கொண்டு தாக்கினர்; காலணிகளால் மிதித்தனர். கைது செய்தனர்; சிறைகளை நிரப்பினர்.

தந்தை செல்வா உள்ளிட்ட தலைவர்களைக் கொழும்புக்கு அழைத்துச் சென்று அருகே உள்ள பனாகொடை இராணுவ முகாமில் தடுத்து வைத்தனர்.

சிறீமாவோ பண்டாரநாயக்கர் பிரதமராக இருந்த காலம். காவலரும், படையினரும் தமிழர் மரபு வழித் தாயகத்தில் அத்துமீறிய வன்முறை அட்டூழியங்களில் ஈடுபட்டமை, அதுவே முதல் முறை.

அரசுக்கு எதிராக, அடக்கு முறைக்கு எதிராக, சிங்கள மேலாதிக்கத்திற்கு எதிராக விடுதலையை நோக்கி, சம உரிமை கேட்டு அறப்போர் நடத்திய அதே காலத்தில், தமிழர் மரபு வழித் தாயகத்தில் புண்ணாகி, புரையோடி, சீழ் வடிந்து, நாற்றம் எடுத்து வந்த தீண்டாமை மரபுகளை வேரோடு அகற்ற அறப்போராட்டமும் நடைபெற்று வந்தது.

சைவக் கோயில்கள், கிணறுகள், குளங்கள், சமூகக் கூடங்கள், பள்ளிக் கூடங்கள், பேருந்து நிலையங்கள், கழிவறைகள் என எங்கும், எதிலும் தீண்டாமைக் கண்ணுடன் நோக்கும் பழமை வாதிகளைத் திருத்தித் தமிழ்ச் சமூகத்தில் மனித உரிமைகளை மாண்புறச் செய்வதற்காகத் தந்தை

செல்வநாயகம் அறப்போராட்டங்களை அக் காலத்தில் நடத்தி வந்தார். மனிதக் கழிவுகளை மனிதனே அகற்றுவதை எதிர்த்துப் போராடினார். திருமணத்தின்போது கட்டாயமாகச் சீதனம் கொடுக்கும் கொடிய வழக்கத்திற்குச் சாவுமணி அடிக்க விரும்பினார்.

இத்தகைய சமூகக் கேடுகளைக்களைய மகாத்மா காந்தியின் வழிகாட்டலில் விடுதலைக்குப் பின் இந்திய அரசு இயற்றிய சட்டங்களின் நகல்களைப் பெற்று அவற்றையொத்த சட்டங்களை இலங்கையில் இயற்ற நாடாளுமன்றத்தில் முன்மொழிந்தார். அவரது முன்மொழிவுகளில் சில சட்டங்கள் ஆயின.

1971ஆம் ஆண்டு தேர்தல் நடைபெற்று ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் ஆட்சி முடிவுற்று சிறீமாவோ பண்டாரநாயக்காவின் தலைமையில் இடதுசாரிகள் இணைந்த கூட்டணி அரசு அமைந்தது.

தமிழர் தாயகத்தில் இருந்து தந்தை செல்வநாயகம் தலைமையில் போட்டியிட்டோர் பெரும் பாலான இடங்களில் வெற்றி பெற்றிருந்தனர்.

மலையகத் தமிழரின் குடியரிமை நீக்கியாயிற்று; தமிழர் தாயகத்தில் அரசு குடியேற்றங்களில் சிங்களவர்களைக் குடியேற்றி நிலத்தைக் கைப்பற்றி ஆயிற்று; சிங்களம் ஆட்சி மொழியாயிற்று; இனக்கலவரங்கள் மூலம் தமிழரின் மனத்தில் அச்சத்தை ஊட்டியாயிற்று; படைகளை அனுப்பித் தமிழரின் போராட்டக் கூர்மையை மழுங்கடிக்கக் கால்கோள் அமைத்தாயிற்று. சிங்களவர்க்கு இதைவிட என்ன வேண்டும்?

மேலை நாட்டோர் வரும் பொழுது இலங்கைத் தீவில், தமிழர்க்குத் தனியான அரசு இருந்தது. சிங்களவர்க்கு இரண்டு அரசுகள் இருந்தன. மேலை நாட்டோர் போன பின்பு தமிழர்க்கு அரசே இல்லை. தீவு முழுவதையும் சிங்களவர் தம்கையில் எடுத்துக் கொண்டனர்.

1971ஆம் ஆண்டில் ஆட்சிக்கு வந்த கூட்டணி அரசு நாடாளுமன்றத்தில் அறுதிப் பெரும்பான்மையைக் கொண்டிருந்தது. அந்தப் பெரும்பான்மை வலிமையில் ஆங்கிலேயரிடம் எச்ச சொச்சமாக இருந்த இறைமைக் கூறுகளை மீட்டெடுக்கச் சிங்களவர் முயன்றனர். நாடாளுமன்ற அவையை அரசியல் நிர்ணய சபையாக்கினர். புத்த மதத்தை அரசு மதமாக்க முன்மொழிந்தனர். தமிழர்கள் மீது ஒற்றை ஆட்சியைத் திணிக்கும் அரசியல் அமைப்பை எழுதினர்.

தந்தை செல்வநாயகம் தலைமையில் சென்ற நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் தமிழர் சார்பில் பல

முன்மொழிவுகளை அரசியல் நிர்ணய சபையில் வைத்தனர். எந்தவொரு முன்மொழிவையும் ஏற்றுக்கொள்ளச் சிங்களவர் தயாராக இருக்கவில்லை.

எனவே, பாதிவிலேயே அரசியல் நிர்ணய சபையை விட்டுத் தமிழர் ஒட்டுமொத்தமாக வெளியேறினர். அதையும் பொருட்படுத்தாமல் சிங்கள - புத்த மேலாட்சி அரசியல் அமைப்பை அந்த அவை இயற்றி 1972, மே 22 ஆம் நாள் இலங்கையைத் தன்னாதிக்கமும், இறைமையும் கொண்ட குடியரசாக அறிவித்தனர். புதிய அரசியல் அமைப்பை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்தனர்.

தம் எதிர்ப்பைத் தமிழர் அறவழியில் தெரிவித்தனர். தந்தை செல்வநாயகம் அந்த அரசியல் அமைப்புப் படியுடன் யாழ்ப்பாணம் வந்தார். சைவ பரிபாலன சபை மண்டபத்திற்குச் சென்றார். தமிழ் மக்களை அங்கு வருமாறு அழைத்தார். அந்தப் பொதுக் கூட்டத்திலே புதிய அரசியல் அமைப்புப் படியைத் தீயிட்டுக் கொளுத்தினார்.

‘தமிழர்களுக்கு எதிரானது, தமிழர்களை அடிமையாக்குவது, சிங்களவரை ஆட்சியாளராக்குவது, புத்த மதத்தைத் தீவில் உள்ள அனைவர் மீதும் திணிப்பது என்ற கொள்கைகளை முன்னெடுக்கும் அரசியல் அமைப்பை ஏற்க மாட்டோம், எரிப்போம்’ என்ற அறப்போராட்டம் தொடங்கியது.

1973ஆம் ஆண்டு மகாத்மா காந்தி பிறந்த நாளில் தமிழ் மக்கள் அனைவரும் சிங்கள அரசின் பிரதமருக்குக் கடிதங்களை அனுப்பினர். கடித உறையில் பிரதமரின் பெயரும் முகவரியும் இருந்தன. அனுப்புவோரின் பெயரும், முகவரியும் இருந்தன. அஞ்சலகம் சென்றனர். அஞ்சல் தலைகளை வாங்கினர்.

கத்திரிக்கோல்களால் அஞ்சல் தலைகளைப் பாதிப்பாக வெட்டினர். முகம் கிழிந்த அஞ்சல் தலை ஒட்டிய கடிதத்தை அஞ்சல் பெட்டியில் சேர்த்தனர். முகம் கிழிந்த அஞ்சல் தலைகளை ஒட்டுவதும், சேர்ப்பிப்பதும் சட்டப்படி குற்றம். பல்லாயிரக்கணக்கான கடிதங்கள் அஞ்சல் பெட்டிகளில் சேர்ந்தன. அனுப்புவோரின் தெளிவான முகவரி இருந்ததால் அவரைத் தண்டிப்பதற்குச் சட்டம் இடம் கொடுத்தது. ஆனாலும் தமிழர் எழுச்சியைக் கண்ட சிங்கள அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை.

அடுத்த நடவடிக்கையாகப் பேருந்துகளில் கட்டணம் கொடுக்காமல் பயணம் செய்வோம் என்றனர். பெயரும், முகவரியும் தாங்கிய அட்டை

களைக் கையில் வைத்துக் கொண்டு பேருந்துகளில் ஏறினர். கட்டணம் கொடுக்க மறுத்தனர்; பயணித்தனர். அரசு தண்டிக்க முயலவில்லை.

எரித்த போதும், அஞ்சல் தலை முகம் கிழித்த போதும், கட்டணம் இன்றி பயணித்த போதும் தமிழர் மரபு வழித் தாயகத்தில் அறப்போர் முனைப்புப் பெற்ற காலத்தில் அரசு கண்டும் காணாமல் இருந்தது.

அதே காலத்தில் 42 தமிழ் இளைஞர்களைக் கைது செய்தது. கொடும் சிறையில் அடைத்தது. கவிஞர் காசி ஆனந்தன், மாலை சேனாதிராசா போன்றோர் தனிமைச் சிறைகளில் வாடினர். அக்காலத்தில் கவிஞர் காசி ஆனந்தனை அடித்து உதைத்தனர். நெஞ்சறையில் நோய் வந்து, பின்னர் அதுவே அவரைக் காச நோயாளியாக்கியது. மாலை சேனாதிராசாவும் வதைக்குள்ளானார்.

42 இளைஞர்களையும் விடுதலை செய்யுமாறு பெண்கள் அறப்போரில் ஈடுபட்டனர். யாழ்ப்பாணம் வீரமாகாளியம்மன் கோவிலடியில் உண்ணா நோன்பு இருந்தனர். அன்று பிரதமர் சிறீமாவோ யாழ்ப்பாணம் வந்திருந்தார். உண்ணா விரதத்தைக் கண்டும் காணாதது போல் இருந்தார்.

அதே காலத்தில் தமிழர் வாழ்விடத்திற்கு நிதி அமைச்சரும், தமிழர் உரிமைகளுக்காக நீண்ட

காலம் போராடிய இடதுசாரிக் கட்சியைச் சேர்ந்தவரும், பின்னர் தடம் மாறிச் சிங்களப் பேரினவாதக் கூட்டணியில் சேர்ந்தவருமான என்.எம்.பெரேரா வந்தார். தந்தை செல்வா தமிழர் வாழ்விடமெங்கும் கடையடைப்பைக் கோரினர். அனைத்துத் தமிழரும் ஒத்துழைத்தனர். நிதி அமைச்சர் வந்த நாளன்று தமிழர் வாழ் விடங்கள் வெறிச்சோடிக் கிடந்தன.

'1948இல் போராட்டத்தைத் தொடங்கினேன். பல வகையான முறையில் சிங்களவர்க்குத் தமிழரின் கோரிக்கைகளைத் தெரிவித்தேன். கடிதங்கள் எழுதினேன்; பாத யாத்திரைகள் நடத்தினேன்; மாநாடுகள் நடத்தினேன்; தீர்மானங்கள் இயற்றினேன்; நாடாளுமன்ற உள்நூராட்சித் தேர்தல்களில் தமிழின மீட்புக் கொள்கை களுக்காக வாக்களிக்குமாறு தமிழரைக் கேட்டு வெற்றிகள் பெற்றேன்; பிரதமர்களுடன் உடன் பாடு கண்டேன்; கூட்டாட்சிக் கொள்கையை விட்டுக் கொடுத்தேன்; அதற்குக் குறைந்த தீர்வை ஏற்றுக் கொண்டேன்.

ஆனாலும் எந்த முயற்சியும் சிங்களவரின் செவிகளில் ஏறவில்லை. தமிழரை ஒடுக்கும் முயற்சியை அவர்கள் கைவிடவில்லை. எனக்கு வேறு வழி தெரியவில்லை. வில்லங்கமான காரியம்

புரீராமலஜயம்

அணில் ஆட்டா	அணில் இடியாப்ப மாவ
அணில் மைதா	அணில் அயோடின உப்பு
அணில் அப்பளம்	அணில் நயம் வறுகடலை
அணில் சேமியா	அணில் உளுந்தம் பருப்பு
அணில் ராகி மாவ	அணில் குழாய் புட்டு மாவ
அணில் புட்டு மாவ	அணில் இடியாப்ப சேவை
அணில் அரிசி மாவ	அணில் ரவா தோசை மாவ
அணில் ரவை	அணில் அயோடின கல் உப்பு
அணில் ராகி சேமியா	அணில் சம்பா கோதி குருணை

அணில் நூடுல்ஸ்

அணில் தயாரிப்புக்கு நிகர் வேறொன்றுமில்லை

ரத்தம் சரணம் கச்சாமி ...

- ஓவியர் மாருதி

தான். எளிதான செயல் அல்லது தான். அழிவையும் தேடித் தரும் வழிதான். சிங்களவருடன் சேர்ந்து வாழ முப்பதாண்டு காலமாக நான் எடுத்த அரசியல் தீர்வுக்கான முயற்சிகளைச் சிங்களவர் முறியடித்து விட்டனர்.

சிங்களத் தலைவர்களே ஓர்மமாக இருக்கிறார்கள் என்று நான் நினைப்பதுண்டு. ஆனால் விடுதலைக்குப் பின் நடந்த ஒவ்வொரு தேர்தலிலும் சிங்கள மேலாதிக்கத்தைத் தமிழர் மீது எந்தக் கட்சி முன்னெடுத்துச் செல்லுமோ அந்தக் கட்சிக்கே சிங்கள மக்கள் வாக்களித்து வெற்றி பெறச் செய்திருக்கிறார்கள்.

சிங்கள மக்களே இவ்வாறு அடாத்தாக நிற்கும் பொழுது தமிழ் மக்களுக்கு வேறு என்ன வழி இருக்கிறது?

1972 தொடக்கம் 1975 வரை மேற்காணும் செய்திகள் அடங்கிய கருத்துரைகளைத் தந்தை செல்வநாயகம் அடிக்கடி கூறி வந்தார். அக் காலத்தில் தனது நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் பதவியைத் துறந்து அரசுக்குச் சவால் விட்டிருந்தார். அந்த அறப்போர் வழியையும் அரசு கண்டுகொள்ளவில்லை. இடைத் தேர்தலை நடத்தவே இல்லை.

1975 மாதிரியில் அவரது காங்கேயன் தொகுதியில் இடைத் தேர்தல் நடந்தது. அறப்போரின் ஓர் அங்கமே அந்தத் தேர்தல். 'என்னோடு போட்டி யிடுங்கள். நான் தமிழ் ஈழத் கொள்கையை மக்களிடம் முன் வைக்கிறேன். அதற்கு மாற்றான கொள்கையை வைத்து நீங்கள் போட்டியிடுங்கள். தேர்தலில் நீங்கள் வெற்றி பெற்றால் நான் என் கொள்கையைக் கைவிட்டு விடுகிறேன்' என்றார்.

தேர்தல் முடிந்தது. அரசு சார்பில் போட்டி யிட்டவருக்குக் கட்டுப் பணத்தைக்கூட மீளப் பெற முடியவில்லை. சொற்ப வாக்குகளே பெற்றார்.

வெற்றி பெற்ற தந்தை செல்வா நாடாளுமன்றம் சென்றார். அவர் தலைமையில் 12 நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் சேர்ந்து தீர்மானம் ஒன்றை முன்மொழிந்தனர்.

இத்தீர்மானம் 1976 பிப்ரவரி 4ஆம் நாளுக்குரிய தேசிய அரசுப் பேரவையின் நிகழ்ச்சிக் குறிப்பேட்டில் பின் வருமாறு இடம் பெற்றது:

'விடுதலை பெற்ற, இறைமையுடைய, மதச்சார்பற்ற சமதர்ம நாடான தமிழ் ஈழம்: அந்நிய ஆட்சியால் பிணைக்கப்பட்ட சிங்கள நாட்டினமும்,

தமிழ் நாட்டினமும் இன்றுவரை பிணைக்கப் பட்டுள்ளமையால், சுதந்திர இலங்கையின் அரசுகள் அனைத்தும், சிங்கள நாட்டினத்தினை ஆக்கிரமிப்பு நாட்டினமாக ஊக்குவித்து வளர்த்ததன் பயனாக இப்போதுள்ள அரசியலமைப்பு ஒரு தலைப்பட்சமாகத் திணிக்கப்பட்டுத் தமிழ் நாட்டினம் ஆளப்படும் நாட்டினமாக்கப் பட்டுள்ளமையால்,

காங்கேயன்துறை இடைத் தேர்தலில் மக்களால் வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பை, விடுதலை பெற்ற இறைமையுடைய மதச்சார்பற்ற சமதர்ம நாடான தமிழ் ஈழத்தை அமைப்பதற்குரிய ஆற்றலுரிமையாக ஏற்றுக் கொள்வதென இப்பேரவை தீர்மானிக்கிறது.'

காந்தி வழியில் தமிழரிடையே சமூக மாற்றங்களை, மண் சார்ந்த பொருளாதாரத்தைப் பரவலாக்க விரும்பிய பலர் அரசியலுக்குள் வராது சமூக சேவையில் இருந்தனர். அறப்போராட்டங்களை நடத்தினர். நீர்வேலி வேலாயுத பிள்ளை, திருகோணமலையில் சிவகுருநாதன், காந்திமாஸ்டர், கொழும்பு தம்பிப்பிள்ளை, கொழும்பில் டேவிட், மலையகத்தில் மருத்துவர் இராஜசுந்தரம் போன்றவர்களின் வழிகாட்டலில் இந்தியாவில் உள்ள சர்வோதய சங்கங்களின் தொடர்புகளுடன் குருகுலங்கள், வேளாண் பயிற்சிகள், மலையகத் தமிழரைத் தமிழர் வாழ்விடங்களுக்கு அழைத்துப் பாதுகாப்புக் கொடுத்தல் என முனைந்து செயல்பட்டனர்.

இவர்களின் முயற்சிகள் இளைஞர்களுக்கு ஈர்ப்பைக் கொடுத்தன. கிளிநொச்சி, பல்லவராயன் கட்டு, வவுனியா, திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு ஆகிய இடங்களில் காந்தியப் பண்ணைகளும், பயிலிடங்களும் அமைந்தன.

அறப்போரில் பயின்றவர்கள் அந்த வழியிலேயே செல்வர். அவர்களால் எதிரியை நோக்கிக் முடியாது. தம்மைத் தாமே வருத்திக் கொள்வர். அந்த வழியைப் புரிந்து கொள்ளும் நோக்கம் சிங்களவர்க்கு இருக்கவில்லை.

அறவழியைப் போதித்த தலைமகன் புத்தனை வழிகாட்டியாகக் கொள்பவர்கள் அறப்போராட்டத்தையே புரிந்து கொள்ள மறுத்தார்கள்.

யாழ்ப்பாணத்தில் வீரமாகாளியம்மன் கோவிலில் தமிழர் கூட்டணித் தலைவர்களுள் ஒருவரான

முசிவசிதம்பரம் தலைமையில் உண்ணாவிரதம் நடைபெற்றது. தமிழ் இளைஞர்கள் பலருக்கு அதில் உடன்பாடு இல்லை. 'சிங்களவர்க்குப் புரியாத மொழியில் பேசுகின்றீர்கள். சிங்களவர் புரிந்து கொள்ள விரும்பாத மொழியில் பேசுகின்றீர்கள்; சிங்களவர் புரிந்து கொள்ள மறுக்கும் மொழியில் பேசுகின்றீர்கள். அவ்வாறு பேசியது போதும், அவர்களுக்குப் புரியும் மொழியில் நாங்கள் பேசுகிறோம். வன் முறைதான், மறவழிதான் அவர்களுக்குப் புரிகின்ற மொழி' என உரக்கக் கூறினார்கள். உண்ணா விரதத்தை இடையிலேயே தலைவர்கள் முடித்துக் கொள்ள வேண்டிய சூழ்நிலை வந்தது.

1976 மே 14 ஆம் நாள், இடம் வட்டுக்கோட்டை - தந்தை செல்வநாயகம், அவருக்கு எதிராக இருந்த பொன்னம்பலம், மலையகத் தமிழர்களின் ஒப்பற்ற தலைவர் தொண்டைமான் - யாவரும் இணைந்து தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி மாநாட்டை நடத்தினர்.

அம்மாநாட்டில் தந்தை செல்வா திருப்பத்தை ஏற்படுத்தும் தீர்மானத்தை முன் வைத்தார். தன்னாதிக்கமும், இறைமையும் கொண்ட விடுதலை பெற்ற நாடாக, மக்களாக தமிழ் ஈழத்தை

அமைப்போம் என்ற பொருள் பொதிந்ததே அக்தீர்மானம்.

தமிழரின் முப்பதாண்டுகால அறப்போர் முயற்சியில் அதுவே கடைசி முயற்சி என்பதைத் தந்தை செல்வநாயகம் தெரிந்து கொண்டார். அவருக்குப் பின் அந்த முயற்சி தமிழ் மக்களிடையே வரவேற்பைப் பெறவில்லை.

எனினும் தந்தை செல்வாவின் மறைவுக்குப்பின், 1977 ஆனியில் நடைபெற்ற தேர்தலில், வட்டுக் கோட்டைத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்ற ஆணையிடுமாறு தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி வாக்காளரைக் கேட்டது. தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் வேட்பாளர் ஒருவரைத் தவிர, தொண்டைமான் உள்ளிட்ட அனைவரும் பெருமளவு வாக்கு வித்தியாசத்தில் வெற்றிபெற்றனர்.

தமிழீழக் குடியரசை அமைக்கும் தீர்மானமும் அதற்கான தமிழ் மக்களின் ஆணையும் 1927 இல் தொடங்கிய அறப்போர் முயற்சிகளின் மணி மகுடமாகும். தமிழீழத்தின் 50 ஆண்டுகால அறப்போர்க்களத்தின் வரலாறு, தமிழரின் வாழ்வியல் நோக்கங்களின் வெளிப்பாடு; அறக் கண்ணோட்டத்தின் தெளிவு; சமாதான சக வாழ்வுக் கோரிக்கையின் அடித்தளம்.

**மலரும் தமிழீழம்! புலரும் தென்திசை!
தமிழீழம் தமிழர் தாகம்!**

**இன்னலுறும் ஈழத்தமிழர்கள்
தொல்லைகள் யாவும் நீங்கிட
மலர்ந்திடுக தமிழீழம்**

மாநாடு சிறக்க மனமார்ந்த வாழ்த்துக்களுடன்

அப்யனார் புத்தக மையம்

(பள்ளி, கல்லூரிப் பாட நூல்கள் - அனைத்து வகை நூல்கள் விற்பனையகம்)

14-டட்லிப் பள்ளி வளாகம், திண்டுக்கல்-624 001.

உரிமையாளர் : பூ. முத்துமாணிக்கம்

தொலைபேசி : 0451-2426561

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்

- முஸ்லீம் ஐக்கிய விடுதலை முன்னணி கூட்டறிக்கை

டாக்டர் அல்காஜ் பதியுதீன் முகமத் அவர்களது தலைமையில் இலங்கையிலிருந்து வருகை தந்த முஸ்லீம் ஐக்கிய விடுதலை முன்னணிப் பிரமுகர்களுக்கும், தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளின் பிரதிநிதிகளிற்குமிடையே சென்னையில் 1988 ஏப்பிரல் 15ஆம், 16ஆம், 19ஆம் தேதிகளில் நடைபெற்ற கலந்துரையாடல்களின் போது, பின்வரும் விடையங்கள் ஆராயப்பட்டதில் இருதரப்பாருக்கு மிடையே கொள்கைகள் ஒத்ததாக இருந்ததென்பதை அறியக்கூடியதாக இருந்தது.

1. இலங்கை வாழ் முஸ்லீம்கள் தமிழ்மொழியை பேசுபவர்களாக இருப்பினும் அவர்கள் வேறுபட்ட தனித்துவத்தைக் கொண்ட, தமிழ்த்தேசியத்தினுள் உள்ளடங்கிய ஒரு இனக்குழு என்பதனையும், வடக்கு - கிழக்கு மாகாணம் ஏனைய தமிழ் பேசும் மக்களின் பாரம்பரிய தாயகமாக உள்ளது போலவே, முஸ்லீம்களது பாரம்பரிய தாயகமாக உள்ளது என்பதனையும் ஏற்றுக்கொள்கிறோம்.
2. வடக்கு - கிழக்கு ஒன்றிணைந்த தாயகத்தில் வாழும் தமிழர்களும் முஸ்லீம்களும் ஐக்கியத்துடனும், சமாதானத்துடனும் வாழ வேண்டும் என்பதனையும், முஸ்லீம்கள் இப்பிரதேசங்களில் சிறுபான்மையினராக வாழ்கின்ற காரணத்தினால் அவர்கள் அச்சம், பயம், சந்தேகமற்று வாழ வேண்டியது முக்கியமாகையால் அவர்களது பாதுகாப்பையும், சமமான உரிமைகளையும், சுதந்திரத்தையும் உத்தரவாதப்படுத்த வேண்டியது அவசியம் என்பது உணரப்படுவது மாத்திரமின்றி, கொள்கையும் என்பதனால், முஸ்லீம்கள் அச்சம், சந்தேகம், பயமற்று வாழ்வதற்கான சூழ்நிலைகள் உடனடியாக ஏற்படுத்தப்படுவதற்கு தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் தமது முழு ஒத்துழைப்பையும் வழங்குவர் என்பதையும், முஸ்லீம்கள் பாதுகாப்புடன் வாழ்வதற்கு எதிர்பார்க்கப்படும் முழு உத்தரவாதமும் சட்டரீதியாக வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் ஏற்றுக்கொள்கிறோம்.
3. தாயகத்தில் முஸ்லீம் மக்களின் நலன்கள் பாதுகாக்கப்படும் எனவும், தாயகத்தின் உரிமைகளை வென்றெடுப்பதற்காக முஸ்லீம் மக்கள் ஏனைய தமிழ் பேசும் மக்களுடன்

பெருமளவில் இணைவதன் மூலமாகத்தான் தமது மண்ணையும், கலாச்சாரத்தையும் காப்பாற்றமுடியுமென்பதையும், முஸ்லீம் மக்களின் நலனுக்காக, தமிழீழ விடுதலை புலிகள் தொடர்ச்சியாகப்பாடுபட்டு வருவார்கள் என்பதும் உறுதியாக்கப்பட்டு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

4. முஸ்லீம்களினதும், ஏனைய தமிழ் பேசும் மக்களினதும் அபிலாசைகள் பாதிக்கப்படாத வகையில் இந்திய இலங்கை ஒப்பந்தம் முழுமையாக அமுலாக்கப்படுவதற்கு தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளும் முஸ்லீம் ஐக்கிய விடுதலை முன்னணியும் ஒத்துழைப்பு வழங்குவர்.
  5. மாகாண சபைக்கான 13வது அரசியல் சட்டத்திருத்தம் முஸ்லீம் மக்களினதும், ஏனைய தமிழ் பேசும் மக்களினதும் அடிப்படை அரசியல் அபிலாசைகளை பூர்த்தி செய்யவில்லை.
- * இச்சட்டத்திருத்தம் இந்திய இலங்கை உடன் பாட்டிற்கு முரணான வகையில் சட்டமாக்கப்பட்டுள்ளது.
- மேலும் 13 வது சட்டத்திருத்தத்தினுள் உள்ள டங்கிருக்கின்ற, இந்திய இலங்கை உடன் பாட்டிற்கு முரணாகவுள்ளது.
- இந்நிலையில் 13வது அரசியல்திருத்த சட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.
6. முஸ்லீம் மக்களது உரிமைகளைப் பாதுகாக்கவும், ஆட்சியதிகாரங்களை நியாயமான முறையில் பகிர்ந்து கொள்ளவும் கூடிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யும் போது, அத்தகைய நடவடிக்கைகள் தமிழ் பேசும் மக்களின் தாயகத்தின் ஒருமைப்பாட்டிற்கு பாரதூரமான குந்தகமெதுவும் ஏற்படுத்தக் கூடாது.
  7. மேற்கூறியதனடிப்படையில் வடக்கு கிழக்கு மாகாணசபையில் ஏனைய தமிழ் பேசும் மக்களுக்குள்ள இனஉரிமைகளையும், சலுகைகளையும், வாய்ப்பினையும், சுதந்திரத்தினையும் அனுபவிப்பதற்கு, வடக்கு கிழக்கு மாகாணத்தை தமது தாயகமாகக்கொண்ட முஸ்லீம்கள் உரித்துடையவர்கள்.
  8. கிழக்கு மாகாணத்தில் முஸ்லீம்கள் 33% தொகையினர். வடக்கு - கிழக்கு ஒன்றிணைந்த

மாகாணத்தில் முஸ்லீம்கள் 18% தொகையினர். முஸ்லீம்கள் அதிகூடிய பாதுகாப்பை பெற்று, ஆட்சியதிகாரங்களை பகிர்ந்துகொள்ளும் வாய்ப்பினையும் பெறக்கூடிய வகையில், ஒன்றிணைந்த தாயகத்தினுள் 30% குறைவில்லாத வகையில் மாகாண சபையில் பிரதிநிதித்துவம் பெறுவதற்கும், அமைச்சரவையில் இடம் பெறுவதற்கும் உரித்துடையவர்கள் என்பதை ஏற்றுக் கொள்வதுடன், இவ்விதிப்படியான உரித்துகளைப்பெறுவதற்கு தேவையான அரசியல் சட்ட ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கு இருதரப்பினரும் முழு முயற்சிகளையும் மேற்கொள்வர்.

9. வருங்கால அரசு காணிப்பங்கீடு முஸ்லீம்களுக்கு கிழக்கு மாகாணத்தில் 35% குறைவில்லாத வகையிலும், மன்னார் மாவட்டத்தில் 30% குறைவில்லாத வகையிலும், வடமாகாணத்தின் ஏனைய பகுதிகளில் 5% குறைவில்லாத வகையிலும் இருக்க வேண்டும்.
10. வடக்கு கிழக்கு தாயகத்தில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் வாழும் முஸ்லீம்களின் விகிதாசாரத்தின்படி, பொதுத்துறை வேலை வாய்ப்பிற்கான உரிமையை முஸ்லீம்கள் கொண்டிருப்பர்.
11. கல்வித்துறையில் எல்லா இடங்களிலும் சமவாய்ப்புகள் பேணப்படும் வரை பல்கலைக்கழக அனுமதியின் போது, கல்வித் துறையில் பின்தங்கியுள்ள பிரதேசங்களில் விசேஷ கவனிப்பு செலுத்தப்படும்.
பல்கலைக்கழகமட்டம் வரையிலான பிரத்தியேக கல்வி வசதிகள் முஸ்லீம்களுக்காக ஏற்படுத்தப்படும்.
முஸ்லீம் மக்களுக்காக இஸ்லாமிய பல்கலைக்கழகம் நிறுவப்படும்.
12. முஸ்லீம் மக்களது தனித்துவத்தின் உரிமைகள், அக்கறைகள் என்பவற்றை பாதிக்கக்கூடிய எதுவித சட்டவாக்கங்களும், அவற்றிற்கு முஸ்லீம் பிரதிநிதிகள் 3/4 பெரும்பான்மையினர், சார்பாக வாக்களித்தாலன்றி, வடக்கு கிழக்கு மாகாண சபையினால் நிறைவேற்றப்படலாகாது.
13. வடக்குக்கிழக்கு மாகாணசபையின் முதலமைச்சராக ஒரு முஸ்லீம் முறையாக நியமிக்கப்பட்டிருந்தாலன்றி அம்மாகாண சபையின் பிரதி முதலமைச்சராக ஒரு முஸ்லீம் நியமிக்கப்படுவதை உறுதி செய்யும் வகையில் சட்ட ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுதல் வேண்டும்.
14. வடக்கு கிழக்கு மாகாணத்தில் முஸ்லீம்கள் பெரும்பான்மையாக வாழும் பகுதிகளில்

அவர்கள் அரசியல், நிர்வாக, அபிவிருத்தி விடையங்களில் உரிய பங்கினைப் பெறுவதற்கு தேவையான அரசியல், நிர்வாக, அபிவிருத்தி அலகுகள் பல்வேறு மட்டங்களில் உருவாக்கப்படுதல் வேண்டும், இது பற்றி விடுதலை புலிகள் தமது கருத்துக்களை தெரிவித்துள்ளனர். இவற்றுள் உள்ளடக்கப்பட வேண்டிய பாரம்பரிய எல்லைகள், மூலவளங்கள் என்பன பற்றி மேலும் இருபகுதியினரும் ஆய்வு நடத்தி இறுதி முடிவு மேற்கொள்ளப்படும்.

15. தமிழ் பேசும் மக்களின் தாயகத்தை அபகரிக்கும் நோக்கத்துடனும், அங்குள்ள இனப்பரம்பரை மாற்றி அமைக்கும் வகையிலும், அவர்களது பொருளாதார, அரசியல், நிர்வாக பலத்தினை முறியடிக்கும் கொள்கையுடனும் மேற்கொள்ளப்பட்ட திட்டமிட்ட அரசு குடியேற்றங்களால் ஏற்பட்ட பாதிப்புகளைக்களையும் வகையில் ஒரு குடியகல்வுக் கொள்கை உருவாக்கப்படுதல் வேண்டும்.
16. தமிழ் பேசும் மாகாண சபைக்காக நடக்க இருக்கும் எதிர்வரும் தேர்தல் நியாயமான அடிப்படையில் தயாரிக்கப்பட்ட வாக்காளர் பட்டியலை கொண்டிருத்தல் வேண்டும். இவ்வாக்காளர் பட்டியல் எந்த ஆண்டினை அடிப்படையாக கொண்டிருத்தல் வேண்டும் என்பதுபற்றி விரிவாக ஆராயப்பட்டது.
17. வடக்கு கிழக்கில் நடைபெறும் போர் நடவடிக்கைகளினால் உண்மையில் அப்பாவி மக்களே சொல்லொணாபெருந்தொல்லைக் குள்ளாகின்றனர். மக்கள் சாதாரண வாழ்க்கைக்கு திரும்ப போர் நிறுத்தம் உடனடியாக மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.
18. யுத்த நிறுத்தத்திற்குப்பின்னர் மக்கள் இயல்பான வாழ்க்கைக்கு திரும்பி முறையான மாகாண சபைத் தேர்தல் நடக்கும் வரையும் இடைக்கால நிர்வாக அரசு ஒன்று அவசியமாகும். இந்த இடைக்கால அரசில் ஏற்கனவே இது தொடர்பில் செய்யப்பட்ட முடிவின் பிரகாரம் அங்கத்துவம் அமைதல் வேண்டும்.

ஒப்பம்

சதாசிவம் கிருஷ்ணகுமார் மத்திய குழு உறுப்பினர், தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் 21-4-1988

ஒப்பம் எம்.ஐ.எம். மொகிதீன் செயலாளர் நாயகம் முஸ்லீம் ஐக்கிய விடுதலை முன்னணி 21-4-1988

வள்ளியீடு: அரசியல் பிரிவு தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள்

‘உலகத் தமிழர் பேரமைப்பு’ நடத்தும்
‘உலகத் தமிழர் மாநாடு’ வெற்றி பெற வாழ்த்துகிறோம்!

A.J. மருத்துவமனை

மணப்பாறை-621 306.

- 24 மணி நேர மகப்பேறு மருத்துவ சிகிச்சைப் பிரிவு
- 24 மணி நேர விஷ முறிவு சிகிச்சைப் பிரிவு
- 24 மணி நேர விபத்து மற்றும் அவசர சிகிச்சைப் பிரிவு
- தீவிர மருத்துவச் சிகிச்சைப் பிரிவு
- தீவிர அறுவைச் சிகிச்சைப் பிரிவு
- தீவிர சிறுநீரக அறுவைச் சிகிச்சைப் பிரிவு
- 2 அதி நவீன அறுவைச் சிகிச்சை அரங்கம்
- குழந்தையின்மை சிகிச்சை மையம்
- சர்க்கரை நோய் சிகிச்சை மையம்
- ஸ்கேன்
- இருதய ஸ்கேன்
- 24 மணி நேர மருந்தகம்
- 24 மணி நேர இரத்தப் பரிசோதனை நிலையம்
- 24 மணி நேர எக்ஸ்ரே பிரிவு

மேலும்,

- கலைஞர் காப்பீட்டுத் திட்டத்தின் கீழ்
இலவசமாக அறுவைச் சிகிச்சை செய்யும் மையம்

மரு. அ. அறிவழகன், எம்.டி.

விடுதலைப்புலிகள் அளித்த தீர்வுத்திட்டம்

2002ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் போர் நிறுத்த உடன்பாட்டில் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத் தலைவர் பிரபாகரன், இலங்கைப் பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்க ஆகியோர் கையெழுத்திட்டனர். நார்வே நாடு மேற்கொண்ட சமரச முயற்சியின் விளைவாக 20 ஆண்டுகாலப் போராட்டம் தற்காலிகமாக முடிவிற்கு வந்தது.

இதைத் தொடர்ந்து பாங்காக், டோக்கியோ, பெர்லின், ஓஸ்லோ ஆகிய இடங்களில் நார்வே பிரதிநிதிகள் முன்னிலையில் இரு தரப்பினரும் ஆறு சுற்றுப் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தினர்.

முதல் கட்டப் பேச்சுவார்த்தையின் போதே தனிநாடு கோரிக்கைக்கு மாற்றாகக் கூட்டாட்சி முறையைப் பரிசீலிக்க விடுதலைப் புலிகள் ஒப்புக் கொண்டமை மிகப்பெரிய விட்டுக் கொடுத்த லாகும். அவர்கள் உண்மையிலேயே சமாதானத்தை நாடுகிறார்கள் என்பதை இந்நிலைப்பாடு எடுத்துக் காட்டியது.

இலங்கையின் மொத்தக் கடற்பகுதியில் 2/3 பங்கும், நிலப்பகுதியில் 1/3 பங்கும் புலிகளின் நிர்வாகத்தில் உள்ளன என்பது அதிபர் சந்திரிகாவே ஒப்புக் கொண்ட உண்மையாகும். வட - சிழக்கு மாநிலத்தில் பெரும்பாலான பகுதிகளைத் தங்கள் கட்டுப்பாட்டில் வைத்துக் கொண்டு சுதந்திர மான ஆட்சி நடத்தி வரும் புலிகள் இந்தளவுக்கு இறங்கி வந்திருப்பதே அரிய பெரிய செயலாகும்.

இராணுவ ரீதியிலும், இராசதந்திர ரீதியிலும் தோல்விக்கு மேல் தோல்வி அடைந்து வரும் சந்திரிகா, சிறிதும் இறங்கி வராமல் பிடிவாதம் காட்டும்போது வெற்றிக்கு மேல் வெற்றி பெற்று வரும் பிரபாகரன் தனது நிலையில் இருந்து இறங்கி வர மறுத்துப் பிடிவாதம் பிடித்தால் அது புரிந்துகொள்ளக் கூடியதே ஆகும். ஆனால் வெற்றிகளின் விளைவாக மமதை கொள்ளாமல், மனித நேயத்துடன் நடந்து கொள்ளப் பிரபாகரன் முன்வந்திருப்பதை உலக சமுதாயம் தனது கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளத் தவறவில்லை.

இரு தரப்பினருக்கும் இடையே ஆறு முறைகள் நடைபெற்ற பேச்சு வார்த்தைகளின் விளைவாக இனப் பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காண்பதற்கு முன்னால் வடக்கு - கிழக்குப் பகுதியில் வாழும் மக்களின் அன்றாடப் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காண வேண்டும் என்றும் அதற்காக இடைக்கால அரசு ஒன்று அமைப்பது என்றும் முடிவு செய்யப் பட்டது.

இதற்கிணங்க 2003 ஆம் ஆண்டு சூலை மாதம் சிங்கள அரசு தற்காலிக நிர்வாகக் குழு (Provisional

Administrative Council) திட்டத்தை அறிவித்தது. இதன்படி காணி, காவல்துறை நிர்வாகம், பாதுகாப்பு, வரி அறவிடல் ஆகியவைத் தொடர்பாக எந்த அதிகாரமும் இந்த அமைப்புக்கு அளிக்கப்படாது. இந்த அதிகாரங்கள் அனைத்தும் மத்திய அரசிடமே இருக்கும்.

புனர்வாழ்வு, புனரமைப்பு, மீள்குடியேற்றம் தொடர்பான அதிகாரங்கள் மட்டும் இந்த அமைப்புக்கு அளிக்கப்படும்.

தற்காலிக நிர்வாகக் குழுவில் புலிகளுக்குப் பெரும்பான்மை அளிக்கப்படும். இவை தான் சிங்கள அரசு தர முன்வந்த அதிகாரங்களாகும். இவற்றை ஆராய்வோம்.

முக்கியத் துறைகளான நிலம், காவல்துறை நிர்வாகம், பாதுகாப்பு, வரி வாங்குதல் ஆகியவை மத்திய அரசிடமும், அகதிகள் புனர்வாழ்வு, மீள்குடியேற்றம், இடிந்து தகர்ந்து கிடக்கும் ஊர்ப் பகுதிகளைப் புனரமைப்பு செய்தல் போன்றவை மட்டும் தற்காலிக நிர்வாகக் குழுவிடம் இருக்கும் என்பது ஏமாற்று வேலையாகும்.

தமிழர் பகுதியில் நிலப் பிரச்சனைதான் முக்கியமான பிரச்சனை ஆகும். தமிழர் தாயத்தில் சிங்களர்கள் திட்டமிட்டுக் குடியேற்றப்படுகிறார்கள். தமிழர்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்கள் பறிக்கப்பட்டு சிங்களவருக்கு அளிக்கப்படுகின்றன. ஆனால் சிங்களவர் பகுதியில் தமிழர்களைக் குடியேற்றுவதும் இல்லை. குடியேறினாலும் அங்கு பத்திரமாக வாழவும் முடியாது.

காவல்துறை நிர்வாகத்தில் முழுமையாகச் சிங்களர்கள் மட்டுமே உள்ளனர். தமிழர் பகுதியில் சிங்களக் காவலர் ஆதிக்கம் என்பது ஏற்க முடியாதது ஆகும்.

சிங்கள இராணுவத்தில் தமிழர்களைச் சேர்ப்பதில்லை. தமிழர் பகுதியில் சிங்கள இராணுவம் நிறுத்தப்படுவது தமிழர்களை ஒடுக்குவதற்கே வழிவகுக்கும்.

வரி வாங்கும் அதிகாரம் இல்லையென்று சொன்னால் தற்காலிக நிர்வாகக் குழு தனது திட்டங்களுக்காக மத்திய அரசிடம் கையேந்தி நிற்க வேண்டியிருக்கும்.

சிங்கள அரசு அறிவித்த தற்காலிக நிர்வாகக் குழுத் திட்டம் தமிழர்களுக்குப் பெரும் ஏமாற்றத்தைத் தந்தது. வடக்கு - கிழக்கு மாநிலத்தின் பெரும் பகுதியில் நிர்வாகம், வரிவாங்குதல், காவல்துறை, நீதித்துறை, பாதுகாப்பு போன்ற பல நடவடிக்கைகளையும் மேற் கொண்டு கிட்டத்தட்ட அறிவிக்கப்படாத அரசை நடத்தி வரும் புலிகள் தங்கள் வசமுள்ள அதிகாரங்கள் அத்தனையையும் இழக்க வழிசெய்யும் சிங்கள அரசின் உப்புச் சப்பற்ற திட்டத்தை ஏற்க மறுத்ததோடு நிற்கவில்லை. மாற்றுத் திட்டத்தை அளிக்கவும் முன்வந்தார்கள்.

உலகப் பயணம்

உலகெங்கிலும் உள்ள ஈழத்தமிழர்களின் பிரதிநிதிகள், பிற நாடுகளின் சட்ட அறிஞர்கள் மற்றும் தலைவர்கள் ஆகியோரின் ஆலோசனைகளைப் பெற்று அதன் பின்னரே மாற்றுத் திட்டம் வடிவமைக்கப்பட வேண்டும் எனப் பிரபாகரன் கருதினார். அதற்கிணங்கப் புலிகளின் அரசியல் துறைப் பொறுப்பாளர் சு.ப. தமிழ்ச் செல்வன் தலைமையில் மட்டக்களப்பு, அம்பாறைப் பகுதிகளின் சிறப்புத் தளபதி கருணா, சமாதானச் செயலகப்பணிப்பாளர் புலித்தேவன், பொருண்மிய மேம்பாட்டுக் கழகப் பொறுப்பாளர் தூயவன்,

புலிகளின் பொருளாதார ஆலோசகர் ஜே. மகேசுவரன், இரேணியஸ் செல்வின், தொல் காப்பியன், நெடியன், அறிவு, அலெக்ஸ், ஜார்ஜ், காஸ்ட்ரோ, பாரதிராஜ் ஆகியோர் அடங்கிய குழுவை நியமித்து உலகநாடுகளுக்கு அனுப்பினார்.

பிரான்சு நாட்டின் தலைநகர் பாரிசில் 2003ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 23ஆம் தேதியன்று இதற்கெனக் கூட்டப்பட்ட மாநாட்டில் ஆஸ்திரேலியா, சிங்கப்பூர், மலேசியா, இங்கிலாந்து, கனடா, அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளில் வாழும் தமிழீழத்தைச் சேர்ந்த அரசியல் சட்ட நிபுணர்கள், சட்ட அறிஞர்கள், தமிழர் அமைப்பு களின் பிரதிநிதிகள் ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர்.

இலங்கையின் முன்னாள் சட்ட மாஅதிபர் சிவா பசுபதி, ஆஸ்திரேலிய பல்கலைக்கழகச் சட்டத்துறைப் பேராசிரியர் இமானுவேல் (பிள்ளை), சிங்கப்பூர் தேசியப் பல்கலைக்கழகச் சட்டப் பேராசிரியர் சொர்ணராஜா, மலேசியா பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர் இராமசாமி, சென்னையைச் சேர்ந்த சட்ட ஆலோசகர் விசுவேந்திரன் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாவார்கள்.

மூன்று நாட்கள் நடைபெற்ற இம்மாநாட்டின் இறுதிநாள் நிகழ்ச்சியில் நார்வே நாட்டின் பிரதிநிதி எரிக் சொல்கெய்ம் மற்றும் கனடாவைச் சேர்ந்த அரசியல் பிரமுகர்கள் கலந்து கொண்டனர்.

இம்மாநாட்டின் முடிவில் இடைக்கால நிர்வாக அவைத் திட்டம் குறித்த ஆவணம் உருவாக்கப்பட்டது. இந்த ஆவணத்தை உருவாக்கியவர்களில் ஒருவரான பேராசிரியர் சொர்ணராஜா, பிரதமர் ரணில் மற்றும் அமைச்சர் ஜி.எல்.பிரிஸ் ஆகியோருக்கு சட்டம் கற்பித்த ஆசிரியராவார். என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

டென்மார்க்

அடுத்து இக்குழுவினர் டென்மார்க் நாட்டிற்குச் சென்று வெளியுறவுத் துறை அமைச்சர் மற்றும் அதிகாரிகளுடன் விவாதித்தனர்.

நார்வே

பின்னர் இக்குழுவினர் நார்வே நாட்டிற்குச் சென்று வெளிநாட்டு அமைச்சர் ஜேன் பீட்டர் சன் மற்றும் நார்வே சமரசக் குழுவைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆகியோரையும் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் பலரையும் சந்தித்து விவாதித்தனர்.

ஜெனிவா

ஜெர்மானியர், பிரெஞ்சுக்காரர், இத்தாலியர் ஆகிய பல இனத்தவர் ஒன்றுகூடி சச்சரவின்றி வாழும் சவிட்சர்லாந்தின் கூட்டாட்சி அரசியல் அமைப்பு முறை பற்றி அறிந்து கொள்ள இக்குழுவினர் ஜெனிவா சென்று அந்நாட்டின் வெளிநாட்டுத் துறை - ஆசியப் பிரிவு அதிகாரி களுடன் கலந்து ஆலோசித்தனர்.

அயர்லாந்து

அயர்லாந்து நாட்டின் தலைநகரான டப்ளின் சென்ற இக்குழுவினர் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள், அரசியல் சட்ட அறிஞர்கள் ஆகியோருடன் விவாதித்தனர்.

ஆப்பிரிக்கத் தேசிய காங்கிரஸ் தலைவர்கள் டப்ளின் நகருக்கு வந்து இக்குழுவினருக்கு ஆலோசனை வழங்கினர்.

தாயகத்தில்

12 நாட்கள் சுற்றுப் பயணத்திற்குப் பிறகு இக்குழுவினர் தாயகம் திரும்பினார்கள். திரும்பியவுடன் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியைச் சேர்ந்த நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களுடன் தீவிரமாகக் கலந்தாலோசனை செய்தார்கள். மலையகத் தமிழர்கள் பிரதிநிதிகள் மற்றும் அமைச்சர்கள் ஆறுமுகத் தொண்டமான், பி.சந்திரசேகரன் ஆகியோருடன் ஆலோசனை நடத்தினர்.

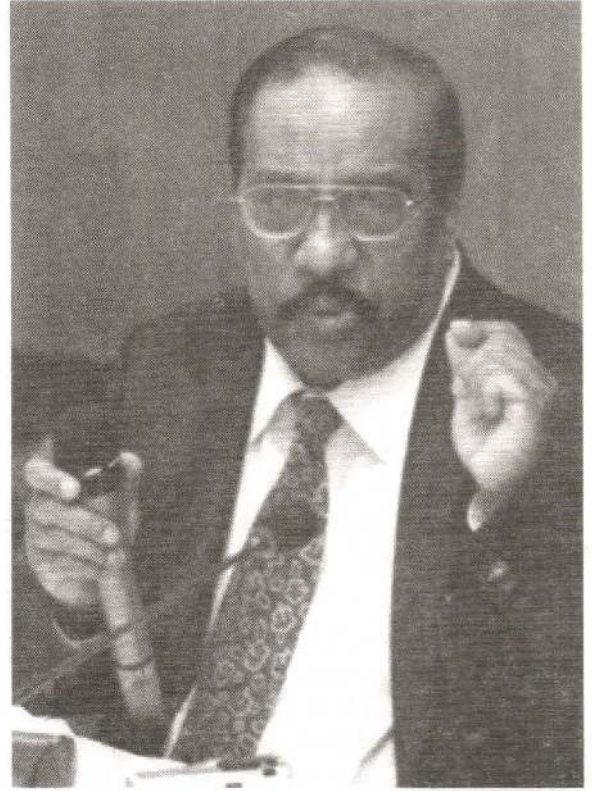
இறுதியாக இந்த வரைவுத் திட்டம் பிரபாகரன் அவர்களிடம் அளிக்கப்பட்டது. அவருடைய பரிசீலனைக்குப் பிறகு அக்டோபர் 31ஆம் தேதியன்று நார்வே பிரதிநிதிகள் மூலமாகச் சிங்கள அரசுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது.

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் அளித்த இடைக்காலத் தன்னாட்சி அதிகார அவைத் திட்டம் முழு விவரம்

(சனிக்கிழமை 01 நவம்பர், 2003)

இலங்கைத் தீவின் வடக்கு - கிழக்கில் தன்னாட்சி அதிகார அவையை நிறுவதற்கான ஓர் உடன்படிக்கைக்குத் தமிழ் மக்கள் சார்பாகத் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் முன்வைக்கும் ஆலோசனைகளின் முழுவிவரம் :-

சட்டத்தின் ஆட்சிக்கான கோட்பாடுகள், மனித உரிமைகள், அனைத்து மக்களின் சமத்துவம்

மற்றும் மக்களது கயநிர்ணய உரிமைக்கு அமைவாகவும், இலங்கைத் தீவின் அனைத்து மக்களுக்கும் நிலையான அமைதியைக் கொண்டு வருவதற்கு உறுதி பூண்டும்,

இத்தீவில் அமைதியைக் கொண்டு வருவதற்கு மாண்புமிகு நார்வே அரசும், நார்வே மக்களும் அனைத்துலகச் சமூகமும் ஆற்றும் சேவைகளைப் பாராட்டி ஏற்றுக் கொண்டு, தமிழ் மக்களுக்கும் சிங்கள மக்களுக்கும்மிடையிலான அமைதி நடவடிக்கைகள் சவால்கள் நிறைந்த வரலாறாக அமைந் திருந்தாலும், அமைதி வழியிலான தீர்விற்கு உண்மையான வாய்ப்பு இருப்பதை இனம் கண்டும்.

இறுதித் தீர்வை அடைவதற்கான செயல் முறை தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்க, சட்டங்களையும் கொள்கைகளையும் வகுத்து, வடக்கு - கிழக்கிலே மீள்குடியமர்வு, புனர்வாழ்வு, புனரமைப்பு, அபிவிருத்தி ஆகிய பணிகள் அனைத்தையும் செயல்திறனுடன் விரைவாக நிறைவேற்றுவதன் மூலம் வடக்கு - கிழக்கு மக்களது உடனடித் தேவைகளை வழங்குவதற்காக வடக்கு - கிழக்குப் பிராந்தியத் திற்கு ஓர் இடைக்காலத் தன்னாட்சி அதிகார அவையை நிறுவுவதற்கு உறுதி பூண்டு.

தமிழ் மக்களுக்கும் சிங்கள மக்களுக்கும் இடையிலான இணக்க முயற்சி வரலாறு, வாக்குறுதியை மீறிய ஒரு செயல்முறைத் தொடராக இருந்தமையையும் இலங்கை அரசாங்கத்திற்கும் தேர்தல் மூலம் தெரிவான தமிழ் மக்களது பிரதிநிதிகளுக்கும் இடையே காத்திரமாகச் செய்து கொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்தங்களும் உடன்படிக்கைகளும் அடுத்தடுத்துப் பதவிக்கு வந்த இலங்கை அரசுகளால் ஒரு தலைப்பட்டசமாக, மதிக்கப்படாது முடிவிற்குக் கொண்டு வந்தமையையும் கவனத்திலெடுத்தும்.

அடுத்தடுத்துப் பதவிக்கு வந்த அரசுகள் தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக மேற்கொண்ட இன அடிப்படையிலான துன்புறுத்தல், பாரபட்சம், அரசு வன்முறை மற்றும் அரசுகள் பின்னிருந்து நடத்திய வன்முறை ஆகியனவற்றை மனதில் நிறுத்தியும்.

1976 ஆம் ஆண்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட வட்டுக் கோட்டைத் தீர்மானத்தைத் தொடர்ந்து நடைபெற்ற தேர்தலில் சுதந்திர, இறைமையுள்ள, மதசார்பற்ற ஓர் அரசை தமிழ் மக்களுக்காக அமைக்குமாறு தமிழ் மக்கள் தேர்தல் மூலம் தெரிவுசெய்யப்பட்ட தமது பிரதிநிதிகளுக்குத் தமிழ் மக்கள் ஆணை வழங்கியிருந்தமையக் கவனத்திலெடுத்தும்.

நாற்பதாண்டுகளுக்கும் மேலாக, வன்முறையின்றி அமைதி வழியில் மேற்கொண்ட அரசியலமைப்பு வரையறைக்குள் அமைந்த போராட்டங்கள் பயனற்றதென மெய்ப்பித்து, முரண்பாட்டை அமைதி வழியில் தீர்ப்பதற்கான வழிகள் இல்லாமல் போன பின்னர்தான், ஒரு தற்காப்பு நடவடிக்கையாகவும் தமிழரது தன்னுரிமையைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான ஒரு வழிமுறையாகவும் தமிழரது ஆயுதப் போராட்டம் தொடங்கியது என்பதை மனதில் நிறுத்தியும்.

முதலில் டிசம்பர் 2000 ஆம் ஆண்டிலும் பின்னர் டிசம்பர் 2001ஆம் ஆண்டிலும் ஒரு தலைப்பட்டசமாகப் போர் நிறுத்தத்தைச் சாற்றி நெடுஞ்சாலைகளைத் திறந்து, வணிகத்திற்கும் மக்களது சுதந்திரமான நடமாட்டத்திற்கும் வாய்ப்பு நல்கி, இயல்புநிலை திரும்புவதற்கான ஒரு உகந்த சூழலையும் முரண்பாட்டிற்கு ஒரு நீதியான தீர்வையும் காணும் நம்பிக்கையோடு சமாதானப் பேச்சுகளுக்குள் நேர்மையாக இறங்கி, சமாதானம் நோக்கிய நடவடிக்கைகளைத் தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளே முதலில் முன்னெடுத்தார்கள் என்பதை மீள நினைவுபடுத்தியும்.

2001 போர் நிறுத்த அறிவிப்பிற்கு மதிப்பளித்துத் தற்போதைய இலங்கை அரசு தானும் ஓர் போர் நிறுத்தத்தை அறிவித்ததிலுள்ள அரசியல் துணியைக் கவனத்திற் கொண்டும்.

இலங்கைத் தீவிலுள்ள வடக்கு - கிழக்கு பகுதியின் சமூக, பொருளாதார ஆட்சி மற்றும் கட்டிடக் கட்டுமானங்களுக்கு அழிவை விளைவித்த போர், வடக்கு - கிழக்கிற்கே பிரதானமாக மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்ததோடு, வடக்கு - கிழக்கு இலங்கைத் தீவில் போரினால் பாதிக்கப்பட்ட நிலப்பகுதியாகத் தொடர்ந்தும் இருக்கிறது என்பதையும் உணர்ந்தும்.

2000ம் ஆண்டு நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலில், வடக்கு - கிழக்கிலுள்ள பெரும் பான்மையான தமிழ் மக்கள் தமது செயல்கள் மூலம் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளைத் தங்கள் அதிகாரப்பூர்வமான பிரதிநிதிகள் என ஏற்றுக் கொண்டே தங்கள் வாக்கை வழங்கினார்கள் என்பதை இனம் கண்டும்.

இலங்கைத் தீவின் வடக்கு - கிழக்கின் பெரும் பான்மையான நிலப் பகுதி மீது தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் ஆட்சி ஆதிக்கமும் கட்டுப்பாடும் செயல் திறனுடன் நடைமுறையாக உள்ளதைக் கருத்திற்கொண்டு.

பேச்சுவார்த்தைமூலமான ஒரு இறுதித் தீர்வை அடைவதும் அதனை நிறைவேற்றுவதும் ஒரு நீண்ட காலப்பணியாக அமையலாம் என்பதை உணர்ந்தும்.

ஏதிலிகளானோர் இடம்பெயர்ந்தோர் அனைவரும் பாதுகாப்பாகவும் தன்னிச்சையாகவும் தத்தம் இடங்களுக்கு மீள்வதற்கான கட்டாயத்தையும், அவர்கள் வடக்கு - கிழக்கிலுள்ள தங்கள் வீடுகளுக்குத் தங்கு தடையின்றிச் சென்று, தரையிலும் கடலிலும் தமது வாழ்

வாதாரங்களைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான அவர்களது உடனடித் தேவையையும் வலியுறுத்தியும்.

இலங்கை அரசின் நிறுவனங்களும் அவை வழங்குகின்ற சேவைகளும் வடக்கு - கிழக்கு மக்களது உடனடித் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்குப் போதுமானவையல்ல என உணரப்பட்டுள்ளமையை மனதிற்கொண்டும்.

அவசர மனிதாபிமான மற்றும் புனர் வாழ்வுத் தேவைகளுக்காக அமைதிப் பேச்சுக்களின் போது அமைக்கப்பட்ட துணைக் குழுவும் (சிரான்) (Sihrn) ஏனைய துணைக் குழுக்களும் தோல்வியுற்றமையையும், மீண்டும் மீண்டும் செயலற்ற நிலைக்கு இட்டுச் சென்ற இந்த துணைக் குழுக்களது அமைப்புமுறையே அந்தத் தோல்விக்குக் காரணம் என்பதையும் இனங்கண்டும்.

தற்போதைய இலங்கை அரசு தனது 2000ஆம் ஆண்டுத் தேர்தல் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டவாறு, ஓர் இடைக்கால அதிகார அவைக்கான தேவையை ஒப்பியமைக்க மதிப்பளித்தும்.

சட்டம் ஒழுங்கைப் பேணுவது நீதியானதும் தன்னிறைவுற்றதுமான சமூகத்திற்கு இன்றியமையாத ஒரு கூறு என்பதை உணர்ந்தும்.

போரினால் சிதைந்துள்ள வடக்கு - கிழக்கு நிலப்பகுதியில் மீள் குடியமர்வு, புனர்வாழ்வு, புனரமைப்பு மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான உடனடித் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கும் மற்றும் எந்தவொரு ஆட்சியில் செயற்பாட்டை அங்கு மேற்கொள்வதற்கும் வருமானம் ஈட்ட வேண்டியது தேவை என்பதை இனம் கண்டும்.

மீள்குடியமர்வு, புனர்வாழ்வு, புனரமைப்பு மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சி என்பவற்றிற்கு, நிலத்தின் மீதான கட்டுப்பாடு முக்கியம் என்பதை இனம் கண்டும்.

1972ஆம் 1978 ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்புகளது உருவாக்கத்தில் தமிழ் மக்கள் பங்கு பெறவில்லை என்பதையும் அவை பாகுபாடான ஆட்சியியலை நிறுவனமயப்படுத்தி, தீர்மானம் எடுக்கும் செயல்முறையில் காத்திரமான பங்கினைத் தமிழ் மக்களுக்கு வழங்க மறுத்ததையும் மனதிற்கொண்டும்.

இனங்களுக்கு இடையேயான முரண்பாடுகளைத் தீர்க்கப் புதுமையானதும் பரந்த சிந்தனையுடனான நடைமுறைகளுடே சமத்துவத்தின் அடிப்படையில் முரண்பட்ட தரப்புக்களுக்க

**வெல்லும் தமிழீழம்! காலம் பதில் சொல்லும்!
தமிழீழம் தமிழர் தாகம்!**

**“வெல்வோமாயினும் வாழ்வோம்
வீழ்வோமாயினும் வாழ்வோம்
நமது பரம்பரை போரிடட்டும்” - சேரன்**

ஈழத்தமிழர் வாழ்வுரிமை மாநாடு சிறக்க வாழ்த்திடும்

**இரா. வெள்ளைச்சாமி - மு.ப. கணேசன் - ஆ.சி. கண்ணன்
வெ. மூர்த்தி - மு. ஆனந்தமுனிராசன் - ச. இரவிக் கண்ணன்**

**தமிழீழ விடுதலை ஆதரவு வழக்குரைஞர்கள்
திண்டுக்கல், தொலைபேசி : 98421 30859**

மலரும் தமிழீழம்! புலரும் தென்திசை! தமிழீழம் தமிழர் தாகம்
தமிழீழத் தமிழர் விடுதலை பெற்றுத் தமிழீழத் தேசம்
மலர்ந்திட நெஞ்சார வாழ்த்திடும்,

தமிழ்நாடு உணவகம்

99, ஸ்பென்சர் வளாகம்,
பேருந்து நிலையம் தென்புறம்,
திண்டுக்கல்-624 001.

உரிமையாளர்கள்:

க. பாண்டியன் - ஐ. பாலன்
கைபேசி : 9994246646 / 9344730887

கிடையே உடன்படிக்கையினை ஏற்படுத்துவதன் மூலமாக கடந்த பத்தாண்டு காலப்பகுதியில் உலகெங்கும் ஏற்பட்டுவரும் சிறந்த வழமைகளைக் கவனத்திற்கொண்டும்.

போரிடும் தரப்புக்களுக்கிடையே அனைத்துலகச் சமூகத்தின் ஒப்புதலுடன் எட்டும் ஒப்பந்தங்களில் அல்லது உடன்படிக்கைகளில் மட்டுமிருந்தே பெறப்படும் சட்டவலுவைக் கொண்டு. போரினால் சிதைந்த நாடுகளில் இடைக்கால அரசாங்க ஒழுங்குகளை நிறுவுவதற்கான முன்னுதாரணங்களில் நம்பிக்கைக் கொண்டும்.

இலங்கைக் கண்காணிப்புக் குழுவின் (SLMM) பணியை உள்ளடக்கிய, போர் நிறுத்த ஒப்பந்தம், (SIHRN) மற்றும் வடக்கு - கிழக்கு மீள் கட்டுமான நிதியம் (NERF) அமைக்கப்பட்டமை போன்ற நடைமுறைகள் இடத்தகைய ஒழுங்குகளை ஏற்படுத்துவதற்குரிய பெறுமதியான முன்னுதாரணங்களாக அமைகின்றன என்பதைக் கவனத்திற்கொண்டும்.

மேலே கூறியவற்றின் அடித்தளத்தில் பேச்சில் ஈடுபட்டுள்ள தரப்பினரான தமிழீழ விடுதலைப்

புலிகளும் இலங்கை அரசும் கீழ்வரும் ஏற்பாடுகளுக்கு இதன்மூலம் இணங்குகின்றன.

1. இடைக்காலத் தன்னாட்சி அதிகார அவை (இ.த.அ.அ.)

பேச்சு வார்த்தை மூலமான இறுதித் தீர்வு எட்டப்பட்டு நடைமுறைக்கு வரும் வரை, வடக்கு - கிழக்கிலுள்ள அம்பாறை, மட்டக் களப்பு, யாழ்ப்பாணம், கிளிநொச்சி, மன்னார், முல்லைத்தீவு, திருகோணமலை மற்றும் வவுனியா ஆகிய எட்டு ஆட்சி மாவட்டங்களையும் உள்ளடக்கி ஓர் இடைக்காலத் தன்னாட்சி அதிகார அவை (Interim Self - Governing Authority - ISGA) நிறுவப்படும். இதில் முஸ்லீம் சமூகத்தினது பங்கை உருவாக்கம் செய்வதில் கலந்து கொள்வதற்கு அவர்களது பிரதிநிதிகளுக்கு உரிமை உண்டு.

2. இ.த.அ.அ. இன் உறுப்பமைப்பு

2.1. இந்த உடன்படிக்கைக்குத் தொடர்பான இருதரப்பினரும் தீர்மானிக்கப்படும் எண்ணிக்கையிலான உறுப்பினர்களை இ.த.அ.அ. கொண்டிருக்கும்.

2.2 இ.த.அ.அ. வின் உறுப்பமைப்பு கீழ் வருமாறு அமையும்.

2.2. அ தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் நியமிக்கும் உறுப்பினர்கள்

2.2.ஆ. இலங்கை அரசு நியமிக்கும் உறுப்பினர்கள், மற்றும்

2.2.இ. வடக்கு - கிழக்கிலுள்ள முசுலீம் சமூகம் நியமிக்கும் உறுப்பினர்கள்

2.3 கீழ்வருவனவற்றை உறுதி செய்யக் கூடிய விதத்தில் உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கைத் தீர்மானிக்கப்படும்.

2.3 அ. இ.த.அ. அவின் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் நியமித்த உறுப்பினரே அறுதிப் பெரும் பான்மை எண்ணிக்கையினராக இருப்பார்.

2.3.ஆ. மேலுள்ள துணை விதி (அ) விற்குப் பங்கம் ஏற்படாத வகையில் வடக்கு - கிழக்கிலுள்ள முசுலீம் மற்றும் சிங்களச் சமூகங்கள் இ.த.அ.அ.வில் பிரதிநிதித்துவத்தைக் கொண்டிருக்கும்.

2.4 தலைவர் (Chairperson) இ.த.அ.அ. விலுள்ள உறுப்பினரின் பெரும்பான்மை வாக்குகளால் தெரிவாகி இ.த.அ.அ. வின் பிரதான நிறைவேற்று அதிகாரியாகச் செயற்படுவார்.

2.5. வடக்கு - கிழக்கிற்கான தலைமைச் செயலாட்சியரையும் அவரது கடமைகளை

ஆற்றுவதில் உதவுவதற்கு தேவையான ஏனைய அதிகாரிகளையும் தலைவர் நியமிப்பார். இந்த நியமனம் ஏதேனையும் இடை நிறுத்துவதற்கோ அல்லது முடிவுக்குக் கொண்டு வருவதற்கோ தேவையான அதிகாரங்களையும் தலைவர் கொண்டிருப்பார்.

3. தேர்தல்கள்

விதிகள் 2.2. மற்றும் 2.3 இன் ஏற்பாடுகள், இ.த.அ.அ.விற்கான தேர்தல்கள் நடக்கும் வரை தொடரும். இந்த ஒப்பந்தம் நடைமுறைக்கு வந்து ஐந்தாண்டுகளின் முடிவில் இறுதித் தீர்வு எதுவும் எட்டப்படாமலும் நிறைவேற்றப் படாமலும் இருப்பின், இந்த ஐந்தாண்டு காலப்பகுதி முடிவடைகையில் தேர்தல்கள் நடத்தப்படும். இ.த.அ.அ. வினால் நியமிக்கப்படும் ஒரு தன்னதி காரமுள்ள தேர்தல் ஆணைக்குழு, சுதந்திர மானதும் நேரடியானதுமான தேர்தல்களைச் அனைத்துலகக் கண்காணிப்பின் கீழ் அனைத்துலகக் மக்களாட்சிக் கோட்பாடுகள் மற்றும் நியமங்களுக்கு அமைவாக நடத்தும்.

4. மனித உரிமைகள்

அனைத்துலகக் மனித உரிமைகள் பட்டயத்தில் கூறியுள்ள அனைத்து உரிமைகளையும்

ஈழத் தமிழர் உரிமைக்குக் குரல்
கொடுப்போம் ஈழத்தமிழர் வாழ்வுக்குத்
தோள்கொடுப்போம்!

வழக்கறிஞர்கள் :

ச. சௌந்தரபாண்டியன்
ஆர். சௌந்தரராசன்
டி.ஆர். சண்முகம்
கே. பாலையா

வடக்கு - கிழக்கிலுள்ள மக்கள் பெற உரிமையுடையர். இ.த.அ.அ.வால் இயற்றும் சட்டம், ஒழுங்குமுறை, தீர்ப்பு, கட்டளை, தீர்மானம் எல்லாம் மனித உரிமைகள் பாதுகாப்பிற்கென அனைத்துலகம் ஏற்ற நியமங்களுக்கு அமைவாக இருத்தல் வேண்டும். இ.த.அ.அ.வால் நியமிக்கப்படும் ஒரு தன்னதிகார ஆணைக்குழு இந்த மனித உரிமைகளுக்கான கடப்பாடுகள் யாவும் பேணப்படுவதை உறுதி செய்யும். மனித உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கு ஒரு காத்திரமான ஒழுங்கமைப்பை நிறுவுவதற்கு இந்த ஆணைக்குழு அனைத்துலக மனித உரிமை அமைப்புக்களின் உதவியை நாடும். இந்த ஆணைக்குழு எந்தவொரு தனி நபரிடமிருந்தும் முறைப்பாடுகளை ஏற்று விசாரணை செய்து, பாதிக்கப்பட்ட எந்தவொரு நபருக்கும் வழங்க வேண்டிய இழப்பீட்டைப் பரிந்துரைத்து, அந்த நபரின் உரிமைகள் மீள நிலை நிறுத்தப்படுவதை உறுதி செய்யும்.

5. மதச்சார்பின்மை

வடக்கு - கிழக்கில் எந்தவொரு மதத்திற்கும் சிறப்பிடம் இல்லை.

6. பாகுபாட்டிற்கெதிரான தடை

மதம், இனம், சாதி, தேசியம் அல்லது பிராந்தியம், வயது அல்லது ஆண், பெண் என்பனவற்றின் அடிப்படையில் வடக்கு - கிழக்கில் பாகுபாடு காட்டப்படாதிருப்பதை இ.த.அ.அ. உறுதி செய்யும்.

7. இலஞ்ச ஊழலைத் தடுத்தல்

இ.த.அ.அ. தனது ஆட்சியில் அல்லது தனது ஆட்சியின் கீழ் கையூட்டு அல்லது ஊழல் எதுவும் இடம் பெறாதிருப்பதை உறுதி செய்யும்.

8. அனைத்துச் சமூகங்களினதும் பாதுகாப்பு

பண்பாடு அல்லது மதம் தொடர்பாக, ஒரு சமூகத்திற்கு வழங்காத தனிச்சலுகைகளை அல்லது அவர்கள் மீது திணிக்காத இன்னல்களை இன்னொரு சமூகத்திற்கு வழங்கும் அல்லது திணிக்கும் சட்டம், ஒழுங்குமுறை, விதி, கட்டளை அல்லது தீர்மானம் எதையும் இ.த.அ.அ. மேற்கொள்ளாது.

9. இ.அ.அ.அ. இன் ஆட்சி வரைவு

9.1 மீள்குடியமர்வு, புனர்வாழ்வு, புனர்மைப்பு மற்றும் தற்போதுள்ள சேவைகளை வசதிகளையும் மேம்படுத்தி உயர்த்துதல் உள்ளடங்கலான வளர்ச்சி (இதன் பின்னால் மீ.பு.பு.வ. (RRRD) எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றது), வரி விதித்தல் உள்ளடங்கலான வருவாய் ஈட்டல், வருமானம், தீர்வையும், சுங்கவரியும், சட்டமும் ஒழுங்கும் மற்றும் காணி தொடர்பான அதிகாரங்கள் உள்ளடங்கலாக வடக்கு - கிழக்கை ஆறுகை செய்வதற்கு வேண்டிய அனைத்து அதிகாரங்களையும் இ.த.அ.அ. கொண்டிருக்கும்.

இந்த அதிகாரங்களுக்குள், வடக்கு - கிழக்கிலும், வடக்கு - கிழக்கிற்காகவும் மாகாண ஆட்சி தொடர்பாக இலங்கை அரசால் செயற்படுத்தப்படும் அனைத்து அதிகாரங்களும் செயற்பாடுகளும் உள்ளடங்கும்.

9.2 இவ்வாறான அதிகாரங்களை நடைமுறைப்படுத்தவும் செயற்பாடுகளைச் செயற்படுத்துவதற்குமான விரிவான வழிமுறைகள் இந்த ஒப்பந்தத்திற்கு தொடர்புடைய இரு தரப்பினராலும் மேலும் பேசி முடிவெடுக்கப்படும்.

10. நீதி

10. அதிகாரங்களை வகைப் பிரித்தல்

வடக்கு - கிழக்கில் நீதி நடைமுறைக்கான தனியான அமைப்புகளை உருவாக்கி, அந்த

அமைப்புகளுக்கு நீதிபதிகளது தன்னதிகாரத்தை உறுதி செய்வதற்கு இ.த.அ.அ. பொருத்தமான நடவடிக்கைகளை எடுக்கும்.

இந்த ஒப்பந்தத்தின் விதி 4 (மனித உரிமைகள்) மற்றும் 22ற்குப் (பிணக்குத் தீர்த்தம்) பங்கம் ஏற்படாதவாறு, இந்த விதியின் கீழ் உருவாகும் அமைப்புகளே, இந்த உடன்படிக்கையின் மெய்ப்பொருள் தெரிந்து நிறைவேற்றுவதில் எழும் அனைத்துப் பிணக்குகளையும், இந்த உடன்படிக்கையில் அல்லது இந்த உடன்படிக்கையின் கீழ் அல்லது இந்த உடன்படிக்கையின் ஏதேனும் ஏற்பாட்டில் தனித்துவமானதுமான ஆட்சியுரிமையைக் கொண்டிருக்கும்.

11. நீதி

இத.அ.அ. வருடாந்தர வரவு - செலவு அறிக்கை ஒன்றைத் தயாரிக்கும்.

இத.அ.அ. வால் நியமிக்கப்படும் உறுப்பினர்களைக் கொண்ட நிதி ஆணைக்குழு ஒன்று அமைக்கப்படும். இந்த உறுப்பினர்கள் நிதி, ஆட்சி அல்லது வணிகம் போன்ற துறைகளில் உயர் பதவி வகித்தவர்களாகவோ அல்லது இத்துறைகளில் சிறப்புத் தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் என இனம் காணப்பட்டவர்களாகவோ இருக்க வேண்டும். இலங்கை அரசின் ஒன்று திரட்டிய நிதியத்திலிருந்து (Consolidated Fund) வடக்கு - கிழக்கிற்கு ஒதுக்கப்பட்ட வேண்டிய நிதியின் அளவை இந்த ஆணைக்குழு பரிந்துரைக்கும் இப்பரிந்துரைகளைச் செயற்படுத்த இலங்கை அரசு நல்லெண்ண முயற்சிகளை மேற் கொள்ளும்.

சமவிகிதத்தில் பகிர்ந்தளிப்பதற்கு உரிய கவனம் செலுத்தி, இ.த.அ.அ. தன்வசமுள்ள நிதியங்களை எப்படிப் பயன்படுத்துவதெனத் தீர்மானிக்கும். இ.த.அ.அ. வசமுள்ள நிதிகளுள் வடக்கு - கிழக்குப் பொதுநிதியம், வடக்கு - கிழக்கு மீள்கட்டுமான நிதியம், சிறப்பு நிதியம் ஆகியன உள்ளடங்கியிருக்கும்.

வடக்கு - கிழக்கில் அல்லது வடக்கு - கிழக்கிற்கு காக இலங்கை அரசு செய்யும் அனைத்துச் செலவுகளும் இத.அ.அ.வின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வருகிறது என்பதை இலங்கை அரசு ஏற்றுக் கொள்கிறது.

11.1 வடக்கு - கிழக்குப் பொதுநிதியம்

வடக்கு - கிழக்குப் பொது நிதியம் இத.அ.அ.வின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருப்பதோடு பின்வருவனவற்றை உள்ளடக்கியிருக்கும்.

11.1. அ. ஏதேனும் குறித்த நோக்களுக்காக இலங்கை அரசு வழங்கும் அனைத்து உதவிகளிலிருந்தும் கடன்களிலிருந்தும் கிடைக்கும் பணம் மற்றும் இ.த.அ.விற்கு வழங்கப்படும் ஏனைய பிற கடன்கள் மூலம் பெறப்படும் பணம்,

11.1.ஆ. அரசுகளுடனோ, நிறுவனங்களுடனோ ஏனைய அமைப்புக்களுடனோ ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் ஒப்பந்தங்களின் அடிப்படையில் வடக்கு கிழக்கிற்கென சிறிலங்கா அரசால் குறித்தொதுக்கப்படும் நிதிகள்,

11.1.இ. கீழே குறிப்பிடப்படும் நிதியங்கள் தவிர்ந்த இ.த.அ.அ. விற்கு கிடைக்கும் ஏனைய வரவுகள்.

11.2. வடக்கு - கிழக்கு மீள்கட்டுமான நிதியம் (வ.கி.மீ.நி)

இத.அ.அ. அமைப்பு, கட்டுப்பாடு இத.அ.விற்கு மாற்றப்படுவது தவிர, ஏனைய கூறுகளில் அதன் தற்போதைய வடிவத்திலேயே தொடர்ந்தும் இருக்கும்.

வடக்கு - கிழக்கு மீள்கட்டுமானத்திற்காகக் கொடுக்கப்படும் அனைத்துக் கொடுப்பனவுகளும் வ.கி.மீ.நிதியத்தின் ஊடாகப் பெறப்படும்.

வ.கி.மீ.நிதியத்திலிருந்து பெறப்படும் வளங்களைப் பயன்படுத்துவது தொடர்பாக இத.அ.அ.விற்கு நேரடியாக முடிவுகளை எடுத்துக் கண்காணிக்கும்.

11.3. சிறப்பு நிதியம்

மீள்கூடியமர்வு, புனர்வாழ்வு, மீள்கட்டுமானம் மற்றும் அபிவிருத்தி ஆகியவற்றிற்கென்றே வரும் கடன்களும் கொடுப்பனவுகளும், வ.கி.மீ. நிதியத்தினூடாக உள்வரமுடியாத விடத்து, இந்தச் சிறப்பு நிதியத்தில் உள்வாங்கப்படும். ஏனைய நிதியங்களைப் போலவே இந்த சிறப்பு நிதியமும் இத.அ.அ.வின் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கும்.

12. வணிகம்

கடன் பெறுவதற்கும் உதவி பெறுவதற்கும் வணிகத்திற்குமான அதிகாரங்கள் உள்ளூரிலும் வெளியூரிலும் கடன் பெறுதல், உறுதிமொழிகளையும் இழப்பீடுகளையும் வழங்குதல், நேரடியாக உதவிகளைப் பெறுதல் உள்ளூர் மற்றும் வெளியூர் வணிகத்தில் ஈடுபடுதல் அல்லது அதனை ஒழுங்கமைத்தல் போன்றனவற்றிற்கான அதிகாரங்களை இத.அ.அ. கொண்டிருக்கும்.

13. நீதிக் கணக்கீடும் கணக்காய்வும்

13.1. இ.த.அ.அ. கணக்காய்வாளர் - நாயகம் ஒருவரை நியமிக்கும்.

13.2. இந்த ஒப்பந்தத்தில் குறிப்பிட்டுள்ள அனைத்து நிதியங்களும் அமைவாகச் செயற்பட்டு, பேணிக், கணக்கீடு செய்யப்படும். கணக்காய்வாளர் - நாயகத்தால் இந்தக் கணக்குகள் ஆய்வு செய்யப்படும். அனைத்துலக மூலங்களிலிருந்து பெறப்படும் அனைத்து நிதிகளது கணக்காய்வும், இ.த.அ.அ.வால் பணிக்கமர்த்தும் அனைத்துலகப் புகழ்பெற்ற நிறுவனத்தின் ஒப்புதலைப் பெற வேண்டும்.

14. மாவட்டக் குழுக்கள்

14.1. தனது சட்டவாக்க மற்றும் நிறைவேற்று அதிகாரங்களைக் காத்திரமாகச் செயற்படுத்துகையில், மாவட்டங்களில் ஆள்கையை மேற்கொள்வதற்காக இ.த.அ.அ. மாவட்டக் குழுக்களை உருவாக்கி, இந்தக் குழுக்களுக்கு தான் தீர்மானிக்கின்ற அதிகாரங்களைப் பகிர்ந்தளிக்கலாம்.

இ.த.அ.அ.விற்கும் குழுக்களுக்கும் இடையிலான ஒரு இணைப்பாளராகச் சேவையாற்றக் கூடியவாறு, இ.த.அ.அ.வின் உறுப்பினர்கள் மத்தியிலிருந்து இ.த.அ.அ. இந்தக் குழுக்களது தலைவர்களைப் பதவியில் அமர்த்தும்.

14.2. குழுவின் ஏனைய உறுப்பினர்களும் இ.த.அ.அ.வால் நியமிக்கப்படுவதோடு இந்தப் பதவி அமர்தல் எதனையும் இடைநிறுத்துவதற்கு அல்லது முடிவுக்குக் கொண்டுவருவதற்கான அதிகாரங்களையும் இ.த.அ.அ. கொண்டிருக்கும். இந்த உறுப்பினர்களைப் பதவி அமர்த்துகையில், அனைத்துச் சமூகங்களதும் பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதி செய்வதற்கு உரிய கவனம் செலுத்தப்படும்.

14.3. இந்தக் குழுக்கள் இ.த.அ.அ.வின் கீழ் நேரடியாகச் செயற்படும்.

14.4. இ.த.அ.அ.வின் தலைமைச் செயலாட்சியாளர் மாவட்டங்களில் முதன்மை நிறைவேற்று அதிகாரிகளை நியமிப்பதோடு இந்த முதன்மை நிறை வேற்று அதிகாரிகள், அவ்வக் குழுக்களுக்குச் செயலாளர்களாகவும் செயற்படுவார்கள். இந்த பதவி அமர்த்தல் எதனையும் இடைநிறுத்துவதற்கு அல்லது முடிவுக்குக் கொண்டுவருவதற்கான அதிகாரங்களைத் தலைமைச் செயலாட்சியாளர் கொண்டிருப்பார்.

14.5. குழுக்களது அனைத்து நடவடிக்கைகளும் செயற்பாடுகளும் அந்தந்தக் குழுக்களது செயலாளர்கள் ஊடாக ஒருங்கிணைக்கப்படும்.

14.6. ஆள்கைக்கு உதவியாக இருப்பதற்காகத் துணைக் குழுக்களும் நியமிக்கப்படலாம்.

15. ஆள்கை

தனது நிறைவேற்று அதிகாரங்களைச் செயற்படுத்துவதன் ஒரு பகுதியாக, இந்த ஒப்பந்தத்தின் விதி 9இல் குறிப்பிடப்பட்ட அதிகாரங்களும் ஆளணியும் இ.த.அ.அ.வின் கட்டுப்பாட்டிலும் நெறிப்படுத்தலின் கீழும் அமையும்.

இ.த.அ.அ. தற்றுணிவுடன், தேவையான துறைகளில் நிபுணர்களது ஆலோசனைக் குழுக்களை உருவாக்கலாம். இந்த ஆலோசனைக் குழுக்கள் பொருளாதார விவகாரங்கள், நிதி விவகாரங்கள், நீதி விவகாரங்கள், மீள் குடியமர்வு மற்றும் புனர்வாழ்வு விவகாரங்கள், அடிப்படைக் கட்டுமானங்களை வளர்த்தல் மற்றும் கட்டாயச் சேவைகள் ஆகியனவற்றிற்கும் இவற்றிற்கென மட்டுப்படுத்தப்படாமல் இன்னும் தேவையான துறைகளுக்கும் அமைக்கப்படலாம்.

உலகத் தமிழர் பேரமைப்பு
7-ஆம் ஆண்டு நிறைவு மாநாடு
வெற்றி பெற வாழ்த்துகிறோம்

எஸ்கேசீஸ் டெக்ஸ்டைல்ஸ்

27, முதன்மைச் சாலை,
திண்டுக்கல்,
தொலைபேசி: 2432650.

16. காணி ஆள்கை

விதி 9இல் (இ.த.அ.அ.வின் ஆட்சி வரைவு) குறிப்பிட்டுள்ள அதிகாரங்களைச் செயற்படுத்துவதற்குக் காணி முக்கியம் என்பதால், வடக்கு - கிழக்கிலுள்ள தனியாருக்குச் சொந்தமானவை தவிர்த்த அனைத்துக் காணிகளையும் பகிர்ந்தளிப்பதற்கும் மற்றும் பொருத்தமான தேவைகளுக்குப் பயன்படுத்துவதைத் தீர்மானிப்பதற்கு மாணவிகாரத்தை இ.த.அ.அ. கொண்டிருக்கும்.

காணிகளிலிருந்து விரட்டப்பட்ட மக்களது காணிகளின் உரிமை. அத்துமீறிக் குடியேறியோர் வசிக்கும் காணிகளின் உரிமை போன்றவற்றை, காலம் எவ்வளவு கடந்திருந்தாலும் கூட, விசாரித்து அறிக்கை வழங்குவென காணி ஆள்கை தொடர்பான சிறப்பு ஆணைக்குழு ஒன்றை இ.த.அ.அ. நியமிக்கும்.

சிறப்பு ஆணைக்குழு செயற்படுகின்ற காலவரையறையை இ.த.அ.அ. தீர்மானிக்கும்.

17. அடாத்தாகப் பறித்தெடுத்த நிலங்களில் மீள்குடியமர்வு

இலங்கை அரசின் ஆயுதப் படை காணிகளை அடாத்தாகப் பறித்தெடுத்துள்ளமையும் இத்தகைய காணிகளுக்குச் சட்டவழி உரித்துடைய பொது மக்கள் தங்குதடையின்றிச் செல்வதற்கான உரிமையை மறுப்பதும் அனைத்துலகச் சட்ட விதிகளை மீறும் செயலாகும். இந்தக் காணிகளை

உடனடியாக மீட்டு, அவற்றின் சட்டவழி உரித்தாளர்களுக்கு மீளளிக்கப்பட வேண்டும். சொந்தக்காரர்களிடமிருந்து அவர்களது காணிகளைக் கடந்த காலங்களில் பறித்து வைத்திருந்த மைக்காக, இலங்கை அரசு அவர்களுக்குக் கட்டாயம் இழப்பீடு செலுத்தவேண்டும். இந்தக் காணிகளில் அங்கிருந்து இடம்பெயர்ந்த மக்களையும் அகதிகளையும் மீளக்குடிய மர்த்திப்புனர்வாழ்வு அளிப்பதற்கு இ.த.அ.அ. பொறுப்பாக இருக்கும்.

18. கடல் மற்றும் கரையோர வளங்கள்

வடக்கு - கிழக்கு நிலப்பகுதியை அண்டிய கடல் மற்றும் கரையோர வளங்கள் மீது இ.த.அ.அ. கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டிருப்பதோடு, இந்த வளங்களைப் பயன்படுத்துவது தொடர்பாகத் தேவைப்படும் கட்டுப்பாடுகளை ஒழுங்கமைப்பதற்கான அதிகாரங்களையும் கொண்டிருக்கும்.

19. இயற்கை வளங்கள்

வடக்கு - கிழக்கிலுள்ள இயற்கை வளங்கள் மீது இ.த.அ.அ. கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டிருக்கும். அத்தகைய இயற்கை வளங்கள் தொடர்பாக ஏற்கனவே செய்த ஒப்பந்தங்களின் கீழ் வரவேண்டிய பணம் அனைத்தும் இ.த.அ.அ. விற்குச் செலுத்தப்படுவதை இலங்கை அரசு உறுதிசெய்யும், நடைமுறையிலிருக்கும் அத்தகைய ஒப்பந்தங்களில் எதிர்காலத்தில் ஏற்படுத்தக் கூடிய

மாற்றங்கள் யாவும் இ.த.அ.அ. இன் ஒப்புதலுடனேயே செய்யவேண்டும். எதிர் காலத்தில் இவற்றிற்கான வேறு புதிய ஒப்பந்தங் களை இ.த.அ.அ. உடன் செய்ய வேண்டும்.

20. நீர்ப் பயன்பாடு

ஆறுகளின் கடைமடைப்பகுதியில் நீர் பெறுவோருக்கு நீதியாகவும் நியாயமாகவும் சமஅளவிலும் நீர் கிடைப்பதை உறுதி செய்ய வேண்டிய கூடப்பாடு ஆறுகளின் தோற்றுவாய்ப் பகுதிகளில் நீர் பெறுவோருக்கு உண்டு. இலங்கை அரசும் இ.த.அ.அ. உம் உலகெங்கும் ஏற்று நடைமுறையில் இருக்கும் நீர்வளப் பயனுறுத்துக் கோட்பாடுகளைப் பின்பற்றுமாறு உறுதி பூணவேண்டும்.

21. ஒப்பந்தங்களும் குத்தகைகளும்

இ.த.அ.அ.இன் ஆட்சி வரைவினுள் வருவன தொடர்பாக எதிர்காலத்தில் எய்தப்படும் ஒப்பந்தங்கள் அனைத்தும் இ.த.அ.அ. உடன் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். நடைமுறையி லிருக்கும் ஒப்பந்தங்கள் அப்படியே தொடரு வதற்கு, இந்த ஒப்பந்தங்களின் கீழ் கிடைக்கும் அனைத்து வருமானங்களும் இ.த.அ.அ.விற்கு கொடுக்கப்படுவதை இலங்கை அரசு உறுதி செய்ய வேண்டும். அத்தகைய ஒப்பந்தங்களில் ஏதேனும் மாற்றம் செய்வதாயின் இ.த.அ.அ.வின் ஒப்புதலுடனேயே மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

22. பிணக்குத் தீர்த்தல்

இந்த ஒப்பந்த விதிகளுக்குப் பொருள் காண் பதிலோ நடைமுறைப்படுத்துவதிலோ இரு தரப்பினரிடையேயும் பிணக்கு ஏதேனும் ஏற்பட்டு, அப்பிணக்கு நார்வே அரசின் நல்லிணக்கம் உட்பட இரு தரப்பினருக்கும் ஏற்புடைத்தான வேறு ஏதாவது வழியில் தீர்க்கப்பட முடியா விட்டால் மூன்று உறுப்பினர்கள் கொண்ட ஓர் இணக்க மன்றின் முன் விசாரிக்கப்படும். இதில் இருவர், தரப்பிற்கு ஒருவராக இரு தரப்பினராலும் பதவி அமர்த்தப்பெறுவர் - இரு தரப்பின ராலும் கூட்டாக பதவி அமர்த்தப்பெறும் மூன்றாவது உறுப்பினர் மன்றின் தலைவராகச் செயற்படுவார். தலைவர் நியமனத்தில் ஏதேனும் கருத்து வேறுபாடு ஏற்படுமிடத்து, மன்றின் தலைவரை நியமிக்குமாறு அனைத்துலக நீதிமன்றின் தலைவரை (President of the international Court of Justice) இரு தரப்பினரும் கோருவர்

எந்தவொரு பிணக்குப் பற்றியும் தீர்மானம் எடுக்கையில், பிணக்குத் தீர்ப்பவர்கள் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளதும் இலங்கை அரசின-தம் சமத்துவமான நிலையை உறுதி செய்வதோடு,

இந்த உடன்பாடிக்கையின் ஏற்பாடுகளை மாத்திரமே உசாத்துணையாகக் கொண்டு பிணக்குகளைத் தீர்ப்பர். பிணக்கு தீர்ப்பவர்களது தீர்மானம் இறுதியானதாகவும் முடிவானதாகவும் இருப்பதோடு, பிணக்கில் தொடர்புடைய இரு தரப்பினரையும் கட்டுப்படுத்தும்.

23. செயற்படும் காலம்

பேச்சுவார்த்தை மூலமான நிலையான தீர்வொன்றின் விளைவாக வடக்கு - கிழக்கிற்கென ஓர் புதிதாக அரசாங்கம் நிறுவப்படும்வரை, இந்த ஒப்பந்தம் தொடர்ந்து நடைமுறையிலிருக்கும். அத்தகைய ஒரு தீர்வை எவ்வளவு விரைவாக அடைய முடியுமோ அவ்வளவு விரைவாக அடைவதற்கு இரு தரப்பும் நல்லெண்ணத் துடன் பேச்சுவார்த்தையில் ஈடுபடும்.

இருப்பினும் கூட, இந்த ஒப்பந்தங்களில் தொடர்புடைய இரு தரப்பினருக்கிடையே நான்கு ஆண்டுகளின் முடிவில் இறுதி உடன் படிக்கை எதுவும் எட்டப்படாவிட்டால், இவ்வொப் பந்தத்தின் விதிகளை மேலும் விரிவாக்கி, தெளிவுப்படுத்தி, வலுப்படுத்தும் நோக்கத்தில் இரு தரப்பினரும் நல்லெண்ணத்தோடு பேச்சுக் களில் ஈடுபடுவர்.

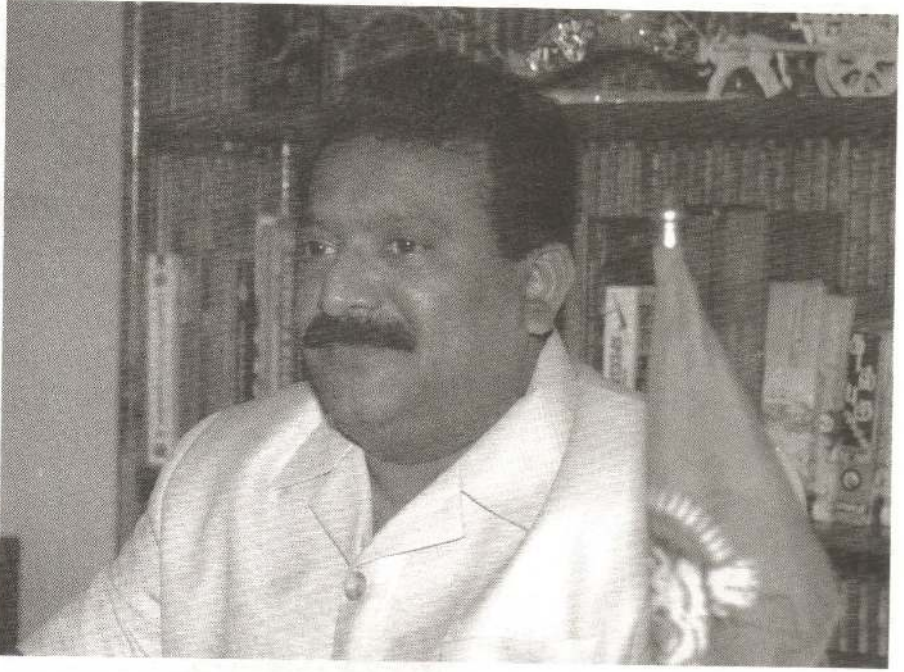
பிரபாகரன் வேண்டுகோள்

2004ஆம் ஆண்டு அக்டோபரில் புலிகளின் தீர்வுத்திட்டம் வெளியிடப் பட்ட பிறகு அடுத்த மாதம் நடைபெற்ற மாவீரர் விழாவில் “தங்களின் திட்டம் குறித்தும், சிங்களப் பேரினவாதிகள் கிளப்பிய எதிர்ப்புக் குறித்தும்” தமிழீழத் தேசியத்தலைவர் பிரபாகரன் விளக்கம் தந்தார்.

நவம்பர் 27 ஆம் தேதியன்று பிரபாகரன் ஆற்றிய மாவீரர் நாள் உரையில் கீழ்க்கண்ட வாறு குறிப்பிட்டிருப்பதைப் படித்துப் பார்த்துத் தெளியாத நெஞ்சங்கள் தெளியட்டும் :

“இத்திட்டத்தில் முற்போக்கான, புதுமை யான, ஆக்கபூர்வமான அம்சங்கள் பலவுண்டு, வடகிழக்கில் பெரும்பான்மையினராக வாழும் தமிழரும் மற்றும் முசுலிம், சிங்கள மக்களும் தமிழீழ மண்ணில் தமது அரசியல், சமூக, பொருளாதார, கலாச்சார வாழ்வை மேம் படுத்தும் வகையில் தன்னாட்சி அதிகாரங்களைக் கொண்டதாக இத்திட்டம் அமைகிறது. இந்தச் சுயாட்சிக்கான அம்சங்களை மிகைப் படுத்தி அவற்றைத் தனியரசுக்கான திட்டமாகத் திரிப்புபடுத்தி எமது சமாதான முயற்சிக்குக்

களங்கம் ஏற்படத்தச் சில சக்திகள் முனை எமக்குக் கவலையைத் தருகிறது. இந்த இடைக் கால அதிகார அவைத் திட்டம் அரசாங்கத்தின் யோசனைகளுக்கு மாற்றீடாக, பேச்சுக்களுக்கு அடிப்படையாக முன் வைக்கப்பட்டதாகும்.”

நேர்மையுடனும், சமாதான வழிமுறையில் உறுதியான பற்றுடனும் நாம் மேற்கொண்ட இம் முன்முயற்சி தென்னிலங்கையில் ஓர் அரசியற் புயலைக் கிளப்பியிருக்கிறது. சிங்கள இனவாத சக்திகள் எமக்கு எதிராகப் போர்க்

கொடி உயர்த்தியுள்ளன. சிங்கள தேசத்தின் இரு பெரும் கட்சிகளுக்கும் அதன் தலைவர்களுக்கும் மத்தியில் எழுந்த அதிகாரப் போட்டியால் அரசுக் கட்டமைப்பே ஆட்டம் கண்டு நிற்கிறது. காலங்காலமாகத் தமிழருக்கு உரிமையை மறுத்து வரும் சிங்கள இனவாதத்தின் முகமுடி கிழிந்து விட்டதால் அதன் உண்மையான, அசிங்கமான முகத்தை உலகம் காணக் கூடியதாக இருக்கிறது.

முடிவில்லாத ஒரு துன்பியல் நாடகமாகத் தமிழரின் இனப் பிரச்சனை தொடர்கிறது. எமது பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காண ஆளும் கட்சி முயற்சிப்பதும் எதிர்க்கட்சி எதிர்ப்பதும் பின்பு எதிர்க்கட்சி ஆளும் கட்சியாக மாறி மீண்டும் அதே முயற்சியும் அதே எதிர்ப்புமாக இந்தச் சிங்கள அரசியல் வரலாற்று நாடகம் தொடர்ச்சியாக ஒரே பாணியிற் கடந்த ஐம்பது வருடங்களுக்கு மேலாக மேடையேறி வருகிறது. இலங்கையில் மாறி மாறி ஆட்சி பீடம் ஏறும் இரு பெரும் சிங்கள அரசியல் கட்சிகளுமே தமிழர்களுக்கு விரோதமான இந்த விபரீத நாடகத்தின் இயக்குனர்கள். இந்த இனவாத நாடகத்தின் கதாநாயகர்கள் காலத்திற்குக் காலம் மாறிய போதும் கதையின் கருப்பொருள் மாறவேயில்லை. தற்போது கொழும்பில் உருவாகியிருக்கும் அரசியல் நெருக்கடியும் இந்த அபத்த நாடகத்தின் அப்பட்டமான வெளிப்பாடு தான்.

தமிழர்களைப் பகடைக் காய்களாகப் பாவித்து ஆடப்படும் இந்தச் சதுரங்க விளையாட்டின் எதிர்வினைவாக எத்தனையோ சமரச

முயற்சிகள் பாழடிக்கப்பட்டன. எத்தனையோ பேச்சுவார்த்தைகள் முறிந்து போயின. எத்தனையோ உடன்பாடுகள் கிழித்தெறியப்பட்டன. எத்தனையோ ஒப்பந்தங்கள் செயலிழந்து செத்துப் போயின. இதனால் தமிழரின் பிரச்சனை தீர்வின்றித் தொடர்கிறது. காலத்தால் மோசமாகித் தமிழரின் அவல வாழ்க்கை தொடர்கிறது.

சிங்கள பேரினவாதத்தின் சிலந்தி வலைக்குள் சிக்கித் தமிழரின் வாழ்வும் வளமும் சிதைந்து போவதை நாம் இனியும் அனுமதிக்க முடியாது. வன்முறையைத் துறந்து, மென்முறைப் பாதையைத் தழுவி சமரசத்திற்கும் சமாதான முன்னெடுப்பு களுக்கும் எம்மால் முடிந்தளவு நாம் முயற்சித்து வருகின்றோம்.

இதனை உலக நாடுகளைத்தும் நன்கறியும். ஆனால், சிங்கள இனவாத ஆளும் வர்க்கம் தொடர்ந்தும் எமது மக்களின் உரிமைகளை மறுத்து, சமரசத் தீர்வுகளை எதிர்த்து, ஒடுக்கு முறையைத் தொடருமானால் எமது மக்களுக்கு உரித்தான சுயநிர்ணய உரிமையின் கீழ் நாம் பிரிந்து சென்று தனியரசைக் கட்டி எழுப்புவதைத் தவிர எமக்கு வேறுவழியில்லை. இப்படியான இறுதி மார்க்கத்திற்குத் தமிழர்களைத் தள்ளி விடும் புறநிலையை உருவாக்கிட வேண்டாமென நாம் சிங்கள அரசியல் தலைமைகளுக்கு வேண்டுகோள் விடுக்கின்றோம்.

(பழ. நெடுமாறன் எழுதிய “இந்தியாவும் புலிகளின் தீர்வுத்திட்டமும்” நூலில் இருந்து சில பகுதிகள்)

'உலகத் தமிழர் பேரமைப்பு' நடத்தும்
'உலகத் தமிழர் மாநாடு'
வெற்றி பெற வாழ்த்துகிறோம்!

கார்த்திகா நகைக்கடை

61, மலையாண்டி தெரு,

மணப்பாறை-621 306.

திருச்சி மாவட்டம்

கைபேசி : 9443494087

ஈழப் போராட்டமும் 'சர்வதேச' அரசியலும்

அமரந்தா

“உலகெங்கிலுமுள்ள சுரண்டப்படும் மக்கள் எங்கள் தோழர்கள். உலகெங்கிலுமுள்ள சுரண்டுபவர்கள் எங்கள் எதிரிகள். எங்கள் நாடு இப்பரந்த உலகை உள்ளடக்கியது; உலகெங்கிலு முள்ள புரட்சியாளர்கள் எங்கள் சகோதரர்கள்”

- ஃபிடெல் காஸ்த்ரோ.

2009 மே 19 அன்று ஈழப்போர் முடிவுக்கு வந்துவிட்டதாகவும் விடுதலைப் புலிகளைத் தோற்கடித்து விட்டதாகவும் இலங்கை அரசு அறிவித்தது. போரில் இறந்தவர் போக மீதமிருந்த தமிழ் மக்கள் அனைவரும் இலங்கை ராணுவக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் முள் கம்பி வேலியிட்ட வதை முகாம்களில் அடைக்கப்பட்டு விட்டனர். படுகோரமான போரில் தமது உற்றாரும் உறவினரும் கண்முன்னே கொலையுண்டதையும் ஊனமுற்றதையும் கண்டு கண்டு மனச்சிதைவிற் காளான மக்களை நிரந்தர பீதியில் ஆழ்த்து வதற்காக, காயங்கள் நோய்களுக்கு மருந்தின்றியும், உணவும் குடிநீரும் இன்றியும் அன்றாடம் தம்மிடையே பதினைந்திருபது பேர் சாகும்படி விட்டிருக்கிறது இலங்கை அரசு. இளம் பெண்கள் வன்புணர்ச்சிக்கும், இளைஞர்கள் குரூர சித்திர வதைகளுக்கும் ஆட்படுத்தப்பட்டு வருகின்றனர். குழந்தைகள் தாய் தந்தை யரிடமிருந்து பிரிக்கப்பட்டு தனியே அடைத்து வைக்கப்பட்டுள்ளனர். கணவன் மனைவி பிரிக்கப்பட்டு வேறு வேறு முகாம்களில் அடைக்கப்படுகின்றனர். எந்த முகாமிலும் போதுமான அளவு கழிப்பறை உள்ளிட்ட சுகாதார வசதிகள் இல்லை. ஆழமான பெரிய பள்ளத்தின் குறுக்கே இரண்டு கழிகளை வைத்து உருவாக்கப்பட்ட 'கழிவறைகள்' முன்னே நீண்ட வரிசையில் மக்கள் காத்து நிற்கின்றனர். இவை தொற்று நோய்களின் தோற்றுவாயாக, சிறு குழந்தைகளின் உயிரைக் குடிக்கும் மரணக் குழிகளாக உள்ளன.

இது போன்ற தகவல்கள் வெளியே கசிந்த வுடன் இந்தியா உள்ளிட்ட உலக நாடுகள் சில இத்தமிழ் மக்களுக்கு உணவு, மருந்து, இன்னபிற அத்தியாவசியப் பொருட்களையும், பலகோடி ரூபாய் நிதியும் வழங்கின. இலங்கை அரசிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டதால் இந்த உதவிப் பொருட்கள் தமிழ் மக்களைச் சென்றடைய வில்லை; போன இடமும் தெரியவில்லை. இந்நிலையில் ஐ.நா. மனித உரிமை ஆணையர் நவி பிள்ளை, “பொதுமக்கள் உயிரைக் காக்க” உறுதி பூண்ட இலங்கை அரசு, தமிழ் மக்கள் அதிகமாக உள்ள பகுதிகளில் பலமுறை கனரக ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்தித் தாக்குதல் நடத்தியதையும், மருத்துவமனைகள் மீது குண்டு வீசித் தாக்கியதையும் அவையினர் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தார். உணவும் குடிநீரும் மருந்து களும் இல்லாமல் மக்கள் செத்து மடிவதையும், தொற்றுநோய்கள் பரவி வருவதையும் குறிப்பிட்ட அவர், “போர் நடைபெற்ற பகுதிகளில் பசியால் உருக்குலைந்து பயத்தில் உறைந்துபோன பெண்களும் குழந்தைகளும் ஆண்களும் தப்பிக்க முயன்றோடும் காட்சிகள்... நம்மை செயல்படத் தூண்ட வேண்டும்” என்று மிகுந்த கவலையோடும் அக்கறையோடும் உண்மை நிலையைச் சபைக்கு அறிவித்திருந்தார். இந்தப் பின்னணியில் 2009 மே 25 அன்று ஐ.நா. மனித உரிமைக் கவுன்சிலின் 47 நாடுகளுள் 17 நாடுகள் “இலங்கையில் தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான மனித உரிமை மீறல்களை விசாரணை செய்ய வேண்டும்” என்ற தீர்மானத்தை வாக்கெடுப்பிற்கு கொண்டு வந்தன.

இந்தத் தீர்மானம் கவுன்சிலின் பெரும் பான்மை உறுப்பு நாடுகளால் தோற்கடிக்கப் பட்டது. மட்டுமின்றி, ‘தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளை ஒழித்துக் கட்டி பயங்கரவாத எதிர்ப்புப் போரில் வெற்றி பெற்றதற்காக’ இலங்கை அரசு வெகுவாக பாராட்டப்பட்டது. இவ்விஷயத்தில் நாம் கவனிக்க வேண்டிய செய்திகள் இரண்டுண்டு; ஒன்று, இந்தத் தீர்மானம் வாக்கெடுப்புக்கு வந்தபோது (2009, மே) இலங்கை, ஐ.நா. மனித உரிமை கவுன்சிலில் வெறும் பார்வையாளராக மட்டுமே கலந்து கொண்டது. உறுப்பினராக அல்ல. இரண்டு, இதற்குக் காரணம் - சரியாக ஓராண்டுக்கு முன்னர் 2008 மே மாதத்தில், “சொந்த நாட்டின் தமிழ் மக்களைச் சித்திரவதைக்குள்ளாக்கிச் சட்ட விரோதமாக கொன்றழித்து வரும் இலங்கை அரசுப் படைகளின் திட்டமிட்ட அத்தமீறல்கள்

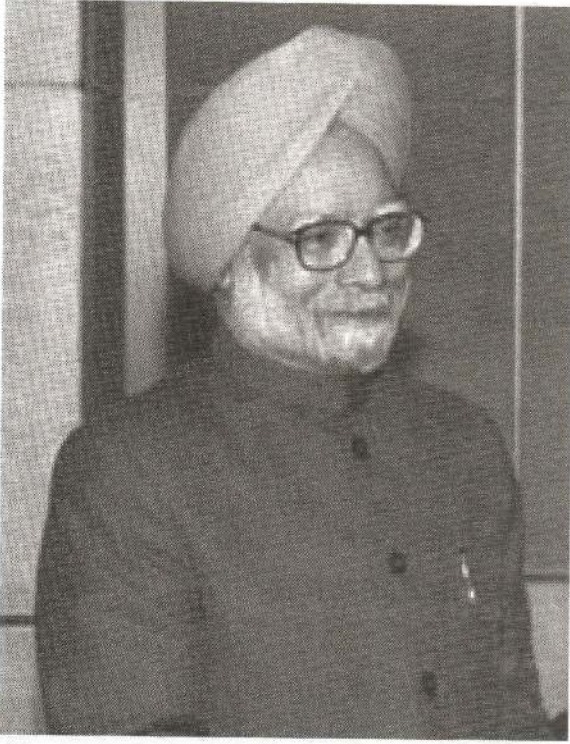
- சுற்பனைக் கெட்டாத கொடூரத் தன்மை யானவை” என்று அமைதிக்கான நோபல் விருது பெற்ற தெஸ்மாண்ட் டுட்டு, அதால் ஃபோ பெரேஸ் எஸ்கிவெல் ஆகியோர் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தினால் இலங்கை ஐ.நா. மனித உரிமைக் கவுன்சிலில் இருந்து வெளியேற்றப் பட்டது.

இச்செய்திகளை அறியாதது போல் நடித்து ஐ.நா. மனித உரிமைக் கவுன்சில் ஈழத் தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக முடிவெடுக்கும் படி வஞ்ச மாகக் காய் நகர்த்தியதில் இந்தியாவின் பங்கு அதிகம். இறுதிப் போரில் பலகோடி ரூபாய் நிதியும், உளவுபார்க்கும் கருவிகளையும், நவீன ரக ஆயுதங்களையும் வழங்கி விடுதலைப் புலிகளை ஒழித்துக்கட்டித் தமிழ் மக்களை அநாதை களாக்கியதும் இந்திய அரசு தான் என்பது உலகறிந்த ரகசியம். அத்தோடு நிலாமல் அவை யில் தீர்மானத்தை முன்மொழிய கியூபா தேர்ந் தெடுக்கப்பட்டதுதான் இந்த அவல நாடகத்தின் உச்சகட்டம்.

உலகின் ஒரே சோசலிச நாடு - ஆயுதப் புரட்சியின் மூலம் ஆட்சியைப் பிடித்த முதல் மேற்குலக நாடு - 50 ஆண்டுகளாக வல்லரசு ஆதிக்க உலகில் தாக்குப்பிடித்து நிற்கும் சின்னஞ் சிறிய சோசலிச நாடு என்று கொண்டாடப்பட்ட கியூபா, பேரினவாத இலங்கை அரசை ஆதரித்ததோடு, வல்லரசுகள் மனம் குளிரக் குளிர ஈழத் தமிழ் இனப் படுகொலையை ‘பயங்கர வாதத்திற்கு எதிரான போர்’ என்று வர்ணித்தது... கியூபாவைத் தொடர்ந்து பொலிவியா, நிகரா குவா ஆகிய நாடுகளும் ஈழத் தமிழருக்கு எதிராக வாக்களித்தன. ஈழத் தமிழரின் போராட்டத்தை புரட்சிகர அரசுகளைக் கொண்டு ‘பயங்கர வாதம்’ என்று முத்திரை குத்தியதும், ஒரு சில மத்திய அமைச்சர் பதவிகளை வீசித் தமிழக அரசைத் தமிழ் இன அழிப்பிற்கு ஒப்புதல் அளிக்க வைத்ததும் இந்திய அரசின் வெற்றிகள். கியூபாவைப் பின் பற்றிப் பல ஆப்பிரிக்க நாடுகளும் இலங்கைக்கு ஆதரவாக வாக்களித் துள்ளன. இந்த நாடுகள் கியூபாவின் சர்வதேசியக் கொள்கையால் மனிதாபி மான அடிப்படையில் இலவச மருத்துவ உதவிகளைப் பெற்றவை.

ஐ.நா. மனித உரிமைக் கவுன்சிலின் 29 நாடுகள் ஈழத் தமிழருக்கு எதிராகவும், 12 நாடுகள் இலங்கைக்கு எதிராகவும் வாக்களித்தன. 6 நாடுகள் வாக்கெடுப்பில் கலந்து கொள்ள வில்லை. இலங்கைக்கு ஆதரவு தெரிவித்ததற் கான காரணமாக இந்த நாடுகள் கூறியது :

“ஜனநாயக சோசலிச இலங்கைக் குடியரசின் எல்லைப் பாதுகாப்புக்கும், சுதந்திரத்துக்கும், பயங்கரவாதத்தை எதிர்த்து நாட்டு மக்களைப் பாதுகாக்கும் தனி உரிமைக்கும் எங்கள் ஆதரவை உறுதிப்படுத்துகிறோம். நாட்டு மக்களின் மீது பல்வேறு தாக்குதல்களை நடத்தியதோடு மனிதக் கேடயங்களாகவும் பயன்படுத்திய தமிழ் ஈழ விடுதலைப் புலிகளைக் கண்டனம் செய்கிறோம்.”

“போரை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்து, பல்லாயிரக் கணக்கான மக்களைப் பலவந்தமாக கைதிகளாக பிடித்து வைத்திருந்த தமிழ் ஈழ விடுதலைப் புலிகளிடமிருந்து மீட்டு, இலங்கை மக்களைப் பேணிப் பாதுகாப்பதை உறுதி செய்து, நாட்டில் நிரந்தர அமைதியை ஏற்படுத்திய இலங்கை அரசின் செயல்பாடுகளை வரவேற்கிறோம்.”

“போரினால் இடம் பெயர்ந்து வாழும் மக்களின் உடனடித் தேவைகளை நிறைவேற்ற இலங்கை அரசு மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளைப் பாராட்டுகிறோம்.”

“ஐ.நா. அமைப்புகளின் உதவியோடு, போரினால் இடம் பெயர்ந்த மக்களுக்கு மனிதாபிமான அடிப்படையில் பாதுகாப்பான குடிநீர், சுகாதார வசதி, உணவு, மருந்து, மருத்தவ சேவை ஆகிய அனைத்தையும் வழங்கி வரும் இலங்கை அரசின் நடவடிக்கைக்காக மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.”

இந்திய அரசின் முன் முயற்சியில் இப்படியொரு துயர நாடகம் ஐ.நா. மன்றத்தில் அரங்கேறியுள்ளது.

இந்தியா, சீனா போன்ற வல்லரசு நாடுகள் இலங்கைக்கு ஆதரவு அளிக்கக் காரணமென்ன? இலங்கையைத் தனது சந்தையாக மாற்றுவதும், இந்தியப் பெருங்கடல் பகுதியில் ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டுவதும் வல்லரசுகளின் நோக்கமாக உள்ளது. உலகின் எண்ணை வர்த்தகக் கப்பல்களில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு இந்தியப் பெருங்கடல் வழியே செல்கின்றன. மொத்த சரக்குக் கப்பல்களில் பெரும்பகுதி இந்தியப் பெருங்கடல் வழியே செல்கின்றன. இலங்கையின் திரிகோணமலை இயற்கைத் துறைமுகத்தைத் தனது கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வருவதில் இந்தியா, சீனா, வட அமெரிக்கா ஆகிய வல்லரசுகளுக்கிடையிலான போட்டி, இந்த பூமிப் பரப்பில் உள்ள நாடுகளின் பொருளாதார நிலைமையைத் தீர்மானிக்கும் காரணியாக உள்ளது.

தமிழின அழித்தொழிப்புக்கு அப்பால் இந்தியா உள்ளிட்ட வல்லரசுகளின் கட்டுப் பாட்டிற்கு வழிவிடுவதில் இலங்கை அரசுக்கு உள்ள நெருக்கடி என்ன? 1983 - ஆம் ஆண்டு வெலிக்கடைச் சிறையிலும், அதையொட்டிக் கொழும்பிலும் நடந்த தமிழர் படுகொலைகள் உலகத்தின் பார்வையை இலங்கை இனப் பிரச்சனையின் பால் ஈர்த்தன. அதன் பயனாக தமிழர் உரிமைகள் பாதுகாப்பிற்கு வலுச் சேர்ந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் அப்படியேதும் நேர்ந்துவிடக்கூடாது என்பதற்காக ஜெய வர்த்தனெ - ராஜீவ் காந்தி ஒப்பந்தம் போடப் பட்டது என்பது தான் இதில் வேதனையான விஷயம். இந்த ஒப்பந்தத்தின் மூலம் ஜெயவர்த்தனெ விடுதலைப் புலிகளை மட்டுமின்றி ஒட்டு மொத்த தமிழினத்தை ஒழித்துக்கூட்டும் வேலையில் இந்திய அரசைக் கூட்டுச் சேர்த்துக் கொண்டார்.

இந்திய அரசும் ஒரே கல்லில் இரண்டு மாங்காய் அடித்தது. (1) வாய்ஸ் ஆஃப் அமெரிக்காவின் விரிவாக்கத்திற்கு 1000 ஏக்கர் நிலத்தை அளிப்பதான இலங்கை அரசின் முடிவை இந்தியா எதிர்த்தது. இந்தியக் கடல் எல்லையில் உள்ள சோவியத் நீர்மூழ்கிக் கப்பல்களை வட அமெரிக்கா வேவு பார்ப்பதைத் தடுத்ததோடு, அப்பகுதியில் இந்தியாவின் மேலாதிக்கத்தை உறுதி செய்தது. (2) இந்திய மேலாதிக்கத்திற்கு வழிவிடாத உறுதியான

**வெல்லும் தமிழீழம்! காலம் பதில் சொல்லும்!
தமிழீழம் தமிழர் தாகம்**

**ஈழத்தமிழர் வாழ்வுரிமைக்கான
உலகத் தமிழர் மாநாடு வெற்றியடைய
வாழ்த்தும் தமிழ் நெஞ்சங்கள்**

**இரா. செண்பக பாண்டியராசன்
இரா. பாலசுப்பிரமணியன்
மு. சிவக்குமார், பி. குமார்
ஆ. செந்தில்குமார், த. தங்கராசு**

**தமிழீழ விடுதலை ஆதரவாளர்கள்
தீண்டுக்கல்**

இறையாண்மை கொண்ட முற்போக்குத் தமிழ் ஈழ அரசு அமைவதை நிரந்தரமாக முடக்கியது.

இதனால் இலங்கை சுதந்திரமாக வெளியுறவுக் கொள்கையை வகுக்கும் உரிமையை இழந்தது. ஆனால் அதைப் பற்றியோ, அல்லது நிரந்தரமாக இந்திய நலன்களுக்கு எதிரான எந்தவொரு முடிவையும் மேற்கொள்ளும் உரிமையை இழப்பது பற்றியோ ஜெயவர்த்தனே கவலைப்படவில்லை. தமிழ் இன அழிப்பும், இலங்கை சிங்கள தேசமாக நிலைப்பதும் மட்டுமே அவருக்குப் போதுமானதாக இருந்தது.

2007 மார்ச் 5 ஆம் தேதி வட அமெரிக்காவுக்கும் இலங்கைக்கும் இடையே ஏற்பட்ட ஒப்பந்தம், பத்து ஆண்டுகளுக்கு இலங்கையில் எரிபொருள் நிரப்புவதற்கும் பிற தளவாடங்களைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கும் வகை செய்கிறது. (ACSA - Acquisition and cross - servicing Agreement)²

மியன்மார் (முன்னாள் பர்மா) அருகேயுள்ள கொக்கோ தீவில் சீன ராணுவதளம் உள்ளது. தீய்கோ கார்சியாவில் வட அமெரிக்கக் கடல் படைத் தளமும் வான்படைத் தளமும் உள்ளன.

வட அமெரிக்காவுக்கு அடுத்தபடியாக அதிகப்படியாக எண்ணை பயன்படுத்தும் நாடு

சீனா. 2000 - 2004 ஆண்டுகளில் உலகின் 40% கச்சா எண்ணையைப் பயன்படுத்தியது சீனா. முதலாளித்துவ வளர்ச்சிப் பாதைக்குத் திரும்பிய சீனாவின் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு அதிகளவு எண்ணைப் பயன்பாடு தவிர்க்க வியலாதது. தடையேதுமின்றி எண்ணை பெறுவதற்கான (கடல்) வழிகளைத் தனதாக்கிக் கொள்ளும் பல நடவடிக்கைகளை சீனா மேற்கொண்டது. 2005 இல் சுனாமிப் பேரழிவின் பின் சீனா இலங்கையின் கல்லே பகுதியை மேம்படுத்த 40 லட்சம் வட அமெரிக்க டாலர் நிதியைக் கூடுதலாக அளித்தது. சீனாவிற்கு ஆயுதம் விற்கும் நொரிங்கோவின் ஆயுதக் கிடங்கு அங்குத் தான் உள்ளது. 2007 இல் இந்தக் கிடங்கை மூடிய போது, மேலும் பலமடங்கு அதி நவீன தொழில் நுட்பங்களை (Poly Technologies) மலிவான விலையில் (3 கோடியே 65 லட்சம் வட அமெரிக்க டாலர் மதிப்பில் இலங்கை முழுவதும் தகவல் தொடர்புக்கான கட்டமைப்பை உருவாக்கும் பணி ஒப்பந்தத்தை சீன உளவுத்துறையுடன் நெருங்கிய உறவு கொண்ட சீனாவின் ஹீவாவீய் நிறுவனத்திற்கு அளித்தது இலங்கை. 2009 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் இலங்கை தென் கடற்கரையில் ஹம்பந் தொட்டாவில் சீன எண்ணைத்

தொட்டிகளைப் பாதுகாக்கும் துறை முகத்தைக் கட்டுவதற்கான ஒப்பந்தம் போடப்பட்டது. 891 கோடி வ.அ. டாலர் மதிப்பில் நாராச்சோலை நிலக்கரி மின் உற்பத்தித் திட்டத்திற்கான சீன இலங்கை ஒப்பந்தம் கையெழுத்திடப்பட்டது. சீன கம்பெனிகள் தாராள வர்த்தக மண்டலம் உருவாக்கப் பெருமளவு நிலங்கள் 33 ஆண்டு குத்தகைக்கு விடப்பட்டன. ஹூய்சென் இன்வெஸ்ட்மென்ட்ஸ் ஹோல்டிங் லிமிடெட் என்ற வெளிநாட்டுக் கம்பெனிக்கு முதல் முறையாக இப்படி நிலம் ஒதுக்கப்பட்டது கண்டு வட அமெரிக்காவும் இந்தியாவும் பெருங் கவலையடைந்தன.³

இந்தியா, யாழ்ப்பாணத்தின் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பகுதியில் தாராள வர்த்தக மண்டலத்தை அமைக்கிறது. மட்டக்களப்பு, மொனரகல பகுதிகளில் விவசாயம் - உணவு உற்பத்தித் துறைகளில் இஸ்ரேலும், கொழும்பு - திருகோணமலை எண்ணை சுத்திகரிப்பு நிலையங்களில் ஈரானும் முதலீடு செய்துள்ளன. இலங்கைக்குக் கிடைத்த மொத்த பொருளாதார உதவியில் 40 சதவிகிதம் வரை வழங்கிய ஜப்பானுக்கு இலங்கையின் வளங்களைக் கொள்ளையடிப்பதில் பெரும் பங்குண்டு.⁴

உடனடியாக வட அமெரிக்கா இலங்கை அரசு தமிழ் மக்களின் மனித உரிமைகளை மதிக்காமல் அப்பாவி மக்களைக் கொல்வதாக கூக்குரல் எழுப்பியது. இதுவே கியூயா போன்ற லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளை வட அமெரிக்காவுக்கு எதிரான நிலைப்பாடு எடுக்கும் படித் தூண்டியிருக்கலாம். ஆனால் இந்தக் கூக்குரல் இந்திய, சீன அரசுகள் இலங்கை எல்லையில் காலூன்றுவதை எதிர்ப்பதற்கானது - தமிழ் மக்கள் மீதுள்ள அக்கறையினால் அல்ல என்பதற்கு, போரை நிறுத்த எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை என்பதே போதுமான சான்று. ஆனால் வட அமெரிக்காவில் வாழும் தமிழர்களின் முன்முயற்சியால், இலங்கை ராணுவச் செயலர் கோத்தபய ராஜபக்சே மீதும், ராணுவத் தலைமை அதிகாரி சரத் பொன்சேகா மீதும் “தமிழ்க் குடிமக்களை இனப் படுகொலை செய்தமைக்காக” வழக்குத் தொடரப்பட்டுள்ளது. ரீகன் அரசில் இணை உதவி அட்டார்னி ஜெனரலாக பணியாற்றிய புரூஸ் ஃபெயின் பதிவு செய்திருக்கும் இந்த வழக்கில், வட அமெரிக்க குடியுரிமை பெற்ற அவ்விருவரையும் விசாரிக்கும் உரிமை வட அமெரிக்காவுக்கு உண்டு.

ஈழத் தமிழரின் தன்னுரிமைப் போராட்டம் ஐ.நா. மன்றத்தில் தோற்கடிக்கப்பட்ட பின்னணி இதுதான். ஆனால் இதே ஐ.நா. மன்றம் தேசிய தன்னுரிமைப் போராட்டம் குறித்த மிகச் சரியான முடிவுகளை எடுத்திருக்கிறது. பெரும் பாலான தேசியத் தன்னுரிமைப் போராட்டங்கள் முன்னாளில் வல்லரசுகளின் காலனிகளாக இருந்து விடுதலைபெற்ற நாடுகளில் தலையெடுக்கின்றன. பெரும்பான்மை இனத்தால் நசுக்கப்படும் சிறுபான்மை இனங்களின் விடுதலைக்கான போராட்டங்களாக வடிவெடுக்கின்றன. விடுதலையடைந்த காலனி நாடுகள் தமது பொருளாதார நிலைமையை மேம்படுத்திக் கொள்ள முதலாளித்துவ வளர்ச்சிப் போக்கையே பின்பற்றுகின்றன. முதலாளித்துவ வளர்ச்சி மாதிரி, அரசியல் அதிகார மற்ற சிறுபான்மை இனங்களையும், பழங்குடியினரையும் சுரண்டியும் ஒடுக்கியும் அடிமைப்படுத்தி வைப்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. இத்தகைய வளர்ச்சிப் போக்கு வல்லரசுகளின் தேவைக்கும் நன்மைக்கும் உகந்த வழியில் செலுத்தப்படுகிறது. இந்த ‘வளர்ச்சி’ நாட்டு மக்களின் அசலான தேவைகளை நிறைவு செய்யாமல் முதலாளிகளின் சொத்துக் குவிப்புக்கும், தேசிய வளங்களின் சுரண்டலுக்கும் வழியமைக்கின்றது. எனவே வளரும் நாடுகளில் முதலாளித்துவத்தால் மேலிருந்து திணிக்கப்படும் ‘வளர்ச்சி’ என்பது நாட்டு மக்களின் உண்மையான பொருளாதார மேம்பாட்டினை ஏற்படுத்துவதற்குப் பதிலாக, வர்க்கங்களுக்கு இடையிலான பிரிவை மேலும் அதிகமாக்குகின்றது. இந்தச் சூழலில் தமது அடிப்படை உரிமைகளுக்காக நகர்ப்புற உழைக்கும் வர்க்கத்தினரும் கிராமப்புற ஏழைகளும் போராட்டத்தில் இறங்குகிறார்கள். முதலாளித்துவ வளர்ச்சிப் போக்கிற்கு எதிரான தேசிய இனப் பிரச்சனைக்கு உந்து சக்தியாய் இருந்து போராட்டத்தை முன் நகர்த்துகிறார்கள். இந்த தேசிய இனப் போராட்டங்கள் வல்லரசுகளின் திட்டங்களுக்கு எதிரான தடைக்கற்களாக பார்க்கப்படுவதால் அவற்றை ஒடுக்குவதற்கான எல்லாவகை முயற்சிகளையும் வல்லரசுகள் மேற்கொள்கின்றன. இதுவே பல் தேசிய இனங்களைக் கொண்ட நாட்டில் சிறுபான்மை தேசிய இனங்களின் விடுதலைக்கான, போராட்டம் ‘நாட்டின் இறையாண்மைக்கு எதிரானது’ என்று முத்திரையிடப்படுவதற்கு காரணமாயிற்று.

ஆனால் ஒடுக்கப்பட்ட தேசிய இனங்களின் போராட்டங்கள் உலகின் பல பகுதிகளிலும்

சீனப் பிரதமர் வென்ஜியாபா

வலுவடைந்து வந்துள்ளன. அண்மைக் காலத்தில் மட்டுமே 30க்கு மேற்பட்ட தேசிய இனங்களின் போராட்டங்கள் (ருவாண்டா, சோமாலியா, கொலோவோ, சூடான், தமிழீழம், காஷ்மீர், திபேத்) நடந்துள்ளன. தேசிய இனப் போராட்டங்கள் தீவிரம் பெற்று வந்தமையால் அவற்றுக்கான அங்கீகாரம் வழங்குவதற்கான முயற்சிகளும் உலக அரங்கில் நடந்தன. தேசிய இறையாண்மை என்பது ஆளும் இனம் மட்டுமின்றி ஒடுக்கப்படும் தேசிய இன மக்களிடமும் தங்கியிருக்கிறது என்ற கருத்து வலுவாக முன் வைக்கப்பட்டது. அந்த வகையில் 1975 ஆம் ஆண்டு மேற்கு சகாரா - எதிர் மொராக்கோ என்ற வழக்கில் சர்வதேச நீதிமன்றம் வழங்கிய தீர்ப்பு முக்கியமானது. 'தன்னுரிமை என்பது அரசாங்கம் மட்டும் பெற்றிருக்கிற உரிமையல்ல மாறாக முதன்மையாக ஒரு (தேசிய இன) மக்களுக்கே தன்னுரிமை இருக்கிறது' என அத்தீர்ப்புக் கூறியது.⁵

அடுத்து 1980 - ஆம் ஆண்டு ஐ.நா. பொதுச் செயலாளரின் ஆணைப்படி தேசியத் தன்னுரிமை பற்றி விவாதித்து அறிக்கையளிக்க இரு வல்லுநர் குழு அமைக்கப்பட்டது. இவர்களுள் ஏ. கிறிட்டஸ்கு என்ற அறிஞர், தேசியத் தன்னுரிமை குறித்த பொதுவான சட்டக் கோட்பாடுகளை பல்வேறு நாடுகளுடன் விவாதித்து இறுதி செய்து ஐ.நா. அரங்கின் முன் அளித்தார். இது ஐ.நா.

பொதுச் செயலாளரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டு ஐ.நா.வின் முடிவாக ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

“தெளிவான வரையறுக்கப்பட்ட எல்லைப் பகுதியில் தன்னாட்சி நடத்திய வரலாறும், தனித்த பண்பாடும், இழந்த தன்னாட்சியை மீண்டும் பெறுவதற்கான பொது விருப்பமும் ஆற்றலும் உள்ள (தேசிய இன) மக்களே தேசியத் தன்னுரிமை பெறத் தகுதி பெற்றோர் ஆவர்.”

இக்குழுவின் மற்றொரு அறிஞரான ஹெக்டர் குரோஸ் எஸ்பியல், எந்தச் சூழ்நிலையில் தேசிய இனத் தன்னுரிமையை உலக நாடுகள் அங்கீகரித்துத் தலையிட வேண்டும் என்பதை பல்வேறு ஐ.நா. உறுப்பு நாடுகளுடன் விவாதித்து தனது அறிக்கையை இறுதி செய்தார். இதுவும் ஐ.நா. வால் ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

“தற்போதைய சர்வதேச மெய்நிலையைக் கணக்கில் கொண்டால், தேசிய இன மக்களின் தன்னுரிமை என்பது வேறு எந்தச் சட்ட உரிமைகளையும் விட முதன்மை பெற்றது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது... தேசியத் தன்னுரிமை அமைதி வழியில் மறுக்கப்படுகிற போது, ஆயுத மோதல்களாக வடிவெடுக்கிறது... அந்த மோதலை உள் நாட்டுப் போராக வரையறுக்கக் கூடாது” அது தேசங்களுக்கு இடையில் நடக்கும் மோதல் என்பதாகவே பார்க்கப்பட வேண்டும்.”⁶

இதன் பின்பு, தேசியத் தன்னுரிமைப் போராட்டங்களை ஐ.நா.வும், உலக நாடுகளும் நிபந்தனையின்றி ஆதரிக்க வேண்டும் என்ற குரல் தொடர்ந்து ஒலித்ததன் காரணமாக 2000 ஆகஸ்டு மாதத்தில் தேசியத் தன்னுரிமை குறித்த முதல் உலக மாநாட்டை ஐ.நா. ஜெனிவாவில் கூட்டியது. பலதரப்பட்ட அறிஞர்கள் பல கோணங்களில் தமது ஆய்வறிக்கைகளை மாநாட்டின் முன்வைத்தனர். இவர்களுள் கரேன் பார்க்கர் என்ற சட்ட நிபுணர், காலனிய ஆக்கிரமிப்பின் கீழும், வெளியார் ஆக்கிரமிப்பின் கீழும் உள்ள தேசிய இன மக்களின் தன்னுரிமைச் சிக்கல்கள் தீர ஐ.நா. உதவ வேண்டியது கடமை என்று கூறி,

உலகத் தமிழர்களின் செய்தி ஏடு

தென் செய்த்

மாதமீருமுறை

ஆசிரியர் : பழ. நெடுமொறன்

ஒவ்வொரு மாதமும் 1 மற்றும் 15 தேதிகளில் வெளிவருகிறது

தனியிதழ் ரூ.4/- ஆண்டுக் கட்டணம் ரூ.100/- புரவலர் கொடை ரூ.1000/-

தென்செய்தி

58, 3ஆவது முதன்மைச் சாலை, ஆழ்வார் திருநகர் விரிவாக்கம்,

சென்னை-600 087. (புனித ஜான்ஸ் பள்ளி அருகே)

தொலைபேசி : 23775536 தொலைநகலி : 23775537

E-mail : thamiz@thenseide.com Website : http://www.thenseide.com

விளக்கங்களை முன் வைத்தார். வல்லரசுகளால் காலனிகளாக மாற்றப்படும் நாடுகளிலும், வல்லரசுகளால் ஆக்கிரமிக்கப் படும் நாடுகளிலும் வசிக்கும் பல்தேசிய இன மக்களை ஒரே நிர்வாகத்தின் கீழ் கட்டிப் போடுவது வரலாறு தோறும் நிகழ்ந்த பிழை. அதே போல காலனிகளை விடுவிக்கும் போது செயற்கையாக ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தேசிய இனங்களின் இருப்பை அங்கீகரிக்காமல் ஆட்சி அதிகாரத்தைப் பெரும்பான்மை இனத்திடம் ஒப்படைப்பதும் நிகழ்ந்தது. இந்த 'சீரற்ற காலனிய நீக்கம்' பல தேசிய இனங்களின் விடுதலைக்கான போராட்டமாக வடிவெடுத்தன. எனவே இந்தப் பின்னணியை ஆராய்ந்து காலனியாக்கம் ஆக்கிரமிப்பு இவ்விரண்டின் அடிப்படையில் விடுதலை வேண்டிப் போராடும் தேசிய இனங்களின் போராட்டத்தை ஆராய்ந்து, முறையான காலனிய நீக்கம் நடைபெறச் செய்ய ஐ.நா. முன்வர வேண்டும் என்று அவர் கோரினார். வரலாற்றைத் திரித்துக் கூறி சீனா திபேத்தை ஆக்கிரமித்திருப்பதை 'வெளியார் ஆக்கிரமிப்பு' என்று வரையறுத்து, அங்கும் முறையான காலனிய நீக்கம் நடைபெற வேண்டும் என்று கோரினார். இதன் வெளிச்சத்தில் ஈழத் தமிழரின்

தன்னுரிமைப் போராட்டத்தின் தார்மீக அடிப்படையையும், விடுதலைப் போரின் ஞாயத்தையும் உலக நாடுகளுக்கு விளக்குவதே உலக அரங்கில் இப்போராட்டத்திற்கு அங்கீகாரமும் ஆதரவும் கிடைக்க வழி செய்யும்.

இதே ஜெனிவா மாநாட்டில் "தேசியத் தன்னுரிமைப் போராட்டங்களை விசாரித்து அறிக்கை அளிக்க 'தேசியத் தன்னுரிமை ஆணையம்' நிறுவ வேண்டும் (2) தெளிவான வரலாற்றுடன் இறையாண்மையை மீட்டுக் கொள்ளும் உறுதியான விழைவுள்ள தேசிய இன மக்கள் அடங்கிய இரண்டாவது அவை ஒன்றினை ஐ.நா.வில் உருவாக்கலாம் என்றும் முறையே பிராங்கோவிடீஸ், மஜீத் ட்ராம்போ (காஷ்மீர்) ஆகிய அறிஞர்கள் வலியுறுத்தினார்கள்."

ஐ.நா.வின் இத்தனை முயற்சிகளும் 2001 செப்டம்பர் 11க்குப் பிறகு செல்லாக் காசாகி விட்டன. அனைத்து தேசிய இனப் போராட்டங்கள், வெகுமக்கள் உரிமைப் போராட்ட இயக்கங்கள் யாவும் "பயங்கரவாத எதிர்ப்பு" எனும் பெயரில் கடுமையான ஒடுக்கு முறைக்கு ஆளாயின. சிறு பான்மைத் தேசிய இனங்களை ஒடுக்கும் ஆளும்

பெரும்பான்மை இனங்கள் வசதிக்கேற்ப வல்லரசிய நிழலில் ஒதுங்கின. கடைசியாக 2004 ஆம் ஆண்டு ஐ.நா. 'உலகம் சந்திக்கும் அச்சுறுத்தல்கள், சவால்கள், மாறுதல்கள் குறித்த உயர்மட்டக் குழு' வை நியமித்தது. இந்தக் குழு, 'தேசியத் தன்னுரிமை மறுப்பில், ஒரு உறுப்பு நாட்டு அரசு எல்லை கடந்து போகமானால், அவ்வாறான சூழ்நிலையில் உலக நாடுகள் தலையிடுவது தவிர்க்க முடியாதது' என்று கூறியது.⁷ ஆனால் எந்த நிலையில் உலக நாடுகள் தலையிட வேண்டும். எத்தகைய வழிமுறைகளில் (பாதிக்கப்பட்ட மக்களிடம் கருத்துக் கேட்பது, இன்னபிற...) தேசிய இனங்களுக்கு இடையிலான சிக்கல் தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதை வரையறுக்க, வல்லரசு நெருக்கடிக்குப் பணியாமல் சுதந்திரமாக முடிவெடுத்து செயல் படவல்ல நடுநிலையான அறவழிப்பட்ட சர்வதேச அமைப்பு எதுவும் இல்லை என்பதே உண்மை.

மேற்கண்டவற்றிலிருந்து ஈழத் தமிழரின் நிலைப்பாடு ஞாயமானது - இலங்கை அரசியல் சாசனத்தின் கீழ்த் தமிழர் தேசிய தன்னுரிமை சாத்தியப்படாத நிலையில் ஆயுதப் போராட்டத்தைக் கையிலெடுக்கும் - நெருக்கடி ஈழத் தமிழர் விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு ஏற்பட்டது என்பதும், முறையற்ற காலனிய நீக்கமே தமிழ் ஈழக் கோரிக்கைக்கு அடிப்படை என்பதும் தெளிவாக விளங்கும். உண்மை இவ்வாறிருக்க, கியூபாவும் பொலிவியாவும் நிகராகுவாவும் எதற்காக இந்தியாவின் - அல்லது இலங்கை அரசின் பரப்புரைக்குச் செவி சாய்த்து ஈழத் தமிழர்களுக்கு எதிரான நிலைப்பாடு எடுக்க வேண்டும்? இந்தக் கேள்விக்கு பலவித பதில்கள் இருக்கக்கூடும்.

1. சீனாவின் தலைமையின் கீழ் ஒன்றிணைந்து இந்தியப் பெருங்கடல் பகுதியில் வட அமெரிக்கா நுழைவதைத் தடுப்பது காரணம், தற்போது பல வர்த்தக / பண்டமாற்று ஒப்பந்தங்கள் வாயிலாகச் சீனா லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளுடன் உறவு கொண்டிருக்கிறது.
2. "விடுதலைப் புலிகளுக்கு எதிரான போரில் இலங்கை அரசின் மனித உரிமை மீறல்களை" வட அமெரிக்கா கண்டிக்கிறது எனும் செய்தி ஏற்படுத்தும் ஐயம். 'மனித உரிமை மீறல்கள்' நடைபெறுவதாக பசப்பித்தான் புரட்சிகர கியூபாவிலும் நிகராகுவாவிலும் பல படுகொலைகளையும் நாசவேலைகளையும் மேற்கொண்டது வட அமெரிக்கா.

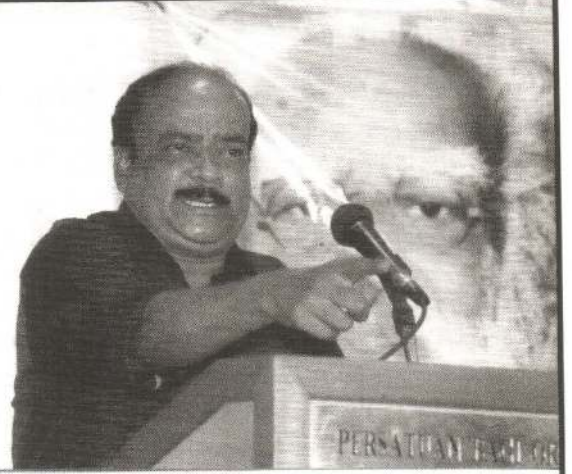
3. இலங்கைத் தமிழருக்கான வட அமெரிக்க ஆதரவு என்பது மூன்றாமுலக நாடுகளின் உள்ளே இயங்கும் பிரிவினைவாத அமைப்புகளை ஆதரித்து நாட்டைப் பிளவு படுத்தும் சதி எனத் தவறாகப் புரிந்து கொண்டது. இத்தகைய புரிதல் ஏற்பட வலுவான காரணமுண்டு. வெனிகவேலா, பொலிவியா இவ்விரு நாடுகளிலும் கனிம வளங்கள் நிறைந்த மாகாணங்களைப் பிரிக்க, முற்போக்கு அரசுகளுக்கு எதிரான பெருமுதலாளிகளின் முயற்சிக்கு வட அமெரிக்காவின் கூலிப் படைகள் உதவி வருகின்றன.

4. கடந்த 50 ஆண்டுகளாக வட அமெரிக்க வர்த்தகத் தடையின் கீழ்த் திணறிக் கொண்டிருக்கும் கியூபா, ஐநாசபை போன்ற சர்வதேச அரங்குகளில் மூன்றாமுலக நாடுகளின் ஆதரவைப் பெற அவற்றுடன் சமூக உறவை ஏற்படுத்திக் கொள்ள விழைவதும். நட்பு நாடுகள் தனது சொந்த மக்களையே ஒடுக்கும் போது விமர்சிக்காமல் விட்டுவிடுவதும் தான் இதில் வேதனையான விஷயம்.

சர்வதேச சமூகம் கியூபாவுக்கு ஒட்டுமொத்த ஆதரவை வழங்குவதற்குக் காரணம் அதன் போற்றத்தக்க அயலுறவுக் கொள்கைதான். கியூபா, அங்கோலாவுக்கு அளித்த ஆயுத உதவி தான் தென் ஆப்பிரிக்க இனவெறி அரசை வீழ்த்தியது. உலகின் பல நாடுகளிலுள்ள ஏழை மக்களுக்கு இலவச மருத்துவ உதவியளிக்க மருத்துவக் குழுக்களை அனுப்புகிறது கியூபா. இயற்கைச் சிற்றங்களால் பேரழிவுகளைச் சந்திக்கும் நாடுகளுக்கு இலவச மருத்துவ சேவை அளிக்கிறது. லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளிலிருந்து வரும் (வட அமெரிக்க மாணவர்களுக்கும் கூடத் தான்) ஏழை மாணவர்களுக்கு 6 ஆண்டுக்கால மருத்துவப் பட்டப் படிப்பை இலவசமாக வழங்குகிறது. அவரவர் நாட்டின் ஏழை மக்களுக்கு இலவசமாக மருத்துவ சேவை செய்வதாக உறுதியளிக்க வேண்டும் என்ற ஒரே நிபந்தனையின் பேரில் இதுவரை 28,000 பேருக்கு மேல் கியூபாவில் மருத்துவப் பட்டப் படிப்பை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். போற்றத்தக்க இந்த மனிதாபிமான சர்வதேசக் கொள்கை 'மனித உரிமைப் பாதுகாப்பு' என்ற வடஅமெரிக்கப் பசப்பல் பிரச்சாரத்தால், இலங்கை வாழ் தமிழ் இன அழிப்பிற்குத் துணைபோனது தான் கியூப வரலாற்றின் சறுக்கல் - தமிழ் இனத்தின் மிகப் பெரும் சோகம்.

உலகத் தமிழர்களுக்கெல்லாம்
மாவீரன் பிரபாகரன்தான் தலைவர்!
தலைவரின் இறுதி ஈழப்போருக்கு வலுச்சேர்க்க
உலகமெல்லாம் தமிழர்கள் ஒன்றாயினர்
என்பதை மெய்ப்பிக்கும் வகையில்
தலைவரின் தலைமையில் நடத்த இருக்கும்
அய்ந்தாம் கட்டப் போருக்குத் துணை நிற்போம்!
தமிழ்ப் பகையை முற்றாக உடைப்போம்!
தமிழ் ஈழமும் தமிழ்த் தேசமும் படைப்போம்!
தமிழ் மானம் காக்க, தமிழ் நிலம் மீட்க
தமிழ்த் தேசம் வென்றெடுத்துத் தமிழர் வீரம் காட்ட
தமிழர் தன்மானப் பாசறையில் இணைந்து
பணியாற்ற வாரீர்! வாரீர்!
உலகத் தமிழர் பேரமைப்பின் தலைவர்
அய்யா பழ. நெடுமாறன் தலைமையில் நடைபெறும்
ஈழத் தமிழர் வாழ்வரிமை மாநாடு வெற்றி பெற வாழ்த்துக்கள்!

ஆவடி இரா. மனோகரன்

தமிழ் மாநிலப் பொதுச் செயலாளர்
தமிழர் தன்மானப் பாசறை

தலைமையகம் :

சமநீதி நடுவம், 4, நகரிய வணிக வளாகம்
திருமலைராசபுரம், ஆவடி, சிசன்னை-54.
கைப்பேசி : 93838 36000

கியூப வரலாற்றில் இதுபோன்ற சறுக்கல் முன்பே நிகழ்ந்துள்ளது என்பது கூடுதல் செய்தி. வல்லரசிய நெருக்கடிக்குப் பணிந்து, ஏற்கெனவே கியூபா 'கொலம்பிய மக்கள் புரட்சிகர போராட்ட இயக்கத்தை' கைவிட்டிருக்கிறது. "பயங்கரவாதத்துக்கு எதிரான போர்" என்ற பெயரில் ஈழத் தமிழர்களும் அவர்தம் விடுதலைப் போராட்டமும் முடக்கப்பட்டது போல், "போதை மருந்துக்கு எதிரான போர்" என்ற பெயரில் கொலம்பிய மக்களும் விடுதலைப் போராடிகளும் கடந்த 60 ஆண்டுகளாகக் கொண்டு குவிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். கொலம்பிய மக்கள் புரட்சிகர போராட்ட இயக்கம் என்ற ஹைக்கப்படும் கெரில்லா இயக்கம், விவசாயிகளை அணிதிரட்டி வட அமெரிக்க வல்லரசுக்கு எதிரான ஆயுதப் போராட்டத்தை நடத்தி வருகிறது. ஜனநாயக ரீதியிலான போராட்ட முறைகள் பயனளிக்காத காரணத்தால் இந்த இயக்கம் (கொ.ம.பு.போ.இ) ஆயுதப் போராட்டத்தில் இறங்கியது. இந்த இயக்கம் குறித்து 2008 ஆம் ஆண்டு கியூபா வெணிகவேலா அரசுகள் எடுத்த நிலைப்பாடு, இன்று ஈழத்தமிழர் போராட்டத்திற்கு எதிரான அந்நாடுகளின் நிலைப்பாட்டிற்கு ஒரு முன்னோட்டமாக இருக்கிறது.

கொலம்பியாவின் 60 ஆண்டுக்கால உள்நாட்டுப் போரை முடிவுக்குக் கொண்டுவர வெணிகவேலா குடியரசுத் தலைவர் சாவோய் 2007 ஆம் ஆண்டு முதல் முயற்சி மேற்கொண்டார். அப்போது அவர் புரட்சிப் போராட்ட இயக்கப் போராடிகளிடம் ஆயுதப் போராட்டத்தைக் கைவிட்டுவிட்டு 'சட்டரீதியான' அரசியலுக்கு வருமாறு வேண்டுகோள் வைத்தார். அவர்கள் வசமிருந்த 50 பிணைக் கைதிகளையும் நிபந்தனையின்றி விடுவிக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டார். சர்வதேசப் பார்வையாளர்களை சாவேசின் இந்த வேண்டுகோள் அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியது. காரணம் 1980களில் ஆயுதப் போராட்டத்தைக் கைவிட்டு புரட்சிகர இயக்கம் கொலம்பிய வெகுஜன அரசியலில் பங்கேற்க வந்தபோது, 5000 போராடிகள் கொண்டு குவிக்கப்பட்டனர். இந்த வரலாறு தெரிந்த சாவேஸ், மறுபடிப் போராளிகளை ஆயுதங்களைத் துறந்து போராட்டத்தைக் கைவிடுமாறு அழைத்துள்ளது மட்டுமின்றி; ஃபிதெல்காஸ்த்ரோவும் அதனை வழி மொழிந்துள்ளார். அவரும் போராடிகள் பிணைக் கைதிகளை நிபந்தனையின்றி விடுவிக்க வேண்டும், அவர்களை அகதிகளாக ஏற்க ஒப்புதல் அளித்திருக்கும் ஃப்ரான்சு நாட்டில்

தஞ்சமடைய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்.

கொலம்பியச் சிறைகளில் அடைக்கப்பட்டிருந்த சித்திரவதைக்கு ஆளாகிவரும் 500க்கு மேற்பட்ட போராளிகளில் ஒருவரையும் விடுவிக்க சாவேஸ் முயற்சி செய்யவில்லை. ஆனால் 50 பிணைக்கைதிகளைப் போராளிகள் விடுவிக்க வேண்டுமென்ற அவரது ஒருதலைப்பட்சமான வேண்டுகோள், இயக்கத்திற்கு மிகப் பெரும் இழப்பை ஏற்படுத்திவிட்டது. சாவேஸின் வேண்டுகோளை ஏற்று கொலம்பிய மக்கள் புரட்சிகர போராட்ட இயக்கத் தலைவர் ராவுல் ரேயெஸ், முதல் கட்டமாக ஐந்து பிணைக்கைதிகளை விடுதலை செய்தார். விளைவு? வட அமெரிக்க உளவுத் துறை ராவுல் ரேயெஸின் மறைவிடத்தைக் கண்டுபிடித்தது. கொலம்பிய ராணுவம் ஏவுகணைத் தாக்குதல் நடத்தியதில் ராவுல் ரேயெஸ் உள்ளிட்ட முன்னணிப் போராளிகள் 22பேர் கொல்லப்பட்டனர். பிணைக்கைதிகளை விடுவித்து, பேச்சுவார்த்தைக்குத் தயாராக இருந்த இயக்கத் தலைவர்களைக் கொலம்பிய ராணுவம் வஞ்சமாகக் கொன்ற பின்னணி இதுதான்.

ஈக்வடோர் நாட்டின் எல்லைக்குள் நிக் கொண்டிருந்த போராளிகளை அத்துமீறி நுழைந்த கொலம்பிய ராணுவம் கொன்றுவிட்டது. ஈக்வடோரும் வெனிசுவேலாவும் கொலம்பியாவின் இந்த அத்துமீறலைக் கண்டித்தன. சாவேஸ் கொலம்பியாவை 'லத்தீன் அமெரிக்காவின் இஸ்ரேல்' என்று அழைத்தார். கொலம்பியாவைப் பயன்படுத்தியே லத்தீன் அமெரிக்காவின் புரட்சிகர இயக்கங்களையும் மக்கள் அரசுகளையும் வட அமெரிக்கா அச்சுறுத்தி வருகிறது. 2001ஆம் ஆண்டு வட அமெரிக்கா கொலம்பிய மக்கள் புரட்சிகர போராட்ட இயக்கத்தை 'பயங்கரவாத இயக்கம்' என்று அறிவித்தது. கொலம்பிய அதிபர் உரிபே ராணுவத்தின் அத்துமீறிய செயலுக்கு மன்னிப்புக் கேட்டார். எதிர்காலத்தில் இவ்வாறு நடக்காது என்று உறுதி கூறினார். இந்தப் பொய்யான வாக்குறுதியை ஏற்று சாவேஸ். 'இது அனைத்து லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளுக்கும் கிடைத்த வெற்றி; வட அமெரிக்க வல்லரசுக்கு ஏற்பட்ட தோல்வி' என்று மகிழ்ந்து போனார். கொலம்பிய மக்கள் புரட்சிகரப் போராட்ட இயக்கத்தின் முன்னணித் தலைவர்களைக் கொல்வதென்ற வட அமெரிக்க - கொலம்பிய நோக்கம், சர்வதேச அளவில் போராட்ட இயக்கம் குறித்த பேச்சு வார்த்தைகள் நடந்து கொண்டிருந்தபோது நிறைவேறுவதற்கு சாவேஸ் வழி செய்து விட்டார்.

இந்தப் படுகொலை நடந்தேறிய ஒரு சில வாரங்களில் 'வன்முறைக் குழுக்களுக்கு எதிரான கூட்டுச் செயல்பாடு' என்ற பெயரிலான முந்தைய ராணுவ ஒப்பந்தத்தைப் புதுப்பித்து சாவேசும் உரிபேவும் கையெழுத்திட்டனர். வட அமெரிக்கா 'பயங்கரவாத அமைப்பு' என்று முத்திரையிட்ட கொலம்பிய மக்கள் புரட்சிகர, போராட்ட இயக்கத்துடன் எவ்வித உறவும் வைத்துக்கொள்ள சாவேஸ் விரும்பவில்லை. இதில் இரண்டு விதமான செய்திகள் உள்ளன. ஒன்று, புரட்சிகர இயக்கத் தொடர்பு இல்லாத பொழுது வெனிசுவேலா மீது கொலம்பிய ராணுவ நடவடிக்கைகளை நிறுத்திக் கொள்ளும் என்று சாவேஸ் நம்பினார். இரண்டு, வட அமெரிக்க - கொலம்பிய கூலிப் படைகளின் ஊடுருவல்களில் இருந்து வெனிசுவேலா 'அரசை' பாதுகாக்க வேண்டி, கொலம்பிய மக்கள் புரட்சிகர போராட்ட இயக்கத்தை சாவேஸ் கைவிட்டு விட்டார்.

தேசிய இன விடுதலைப் போராட்டங்களையும், வல்லரசிய எதிர்ப்புப் போராட்டங்களையும் செல்லப்பிள்ளைகளாக மடியில் வைத்துப் போற்ற வேண்டிய கியூபா, வெனிசுவேலா உள்ளிட்ட 'ஆல்பா'⁸ நாடுகள் தமிழின் அழிப்புக்குத் துணை போனதோடு நில்லாமல், இலங்கையின் சிங்களப் பேரினவாத அரசு "பயங்கரவாதத்தை ஒடுக்கி வெற்றி பெற்றதாக" புகழ் மாலையும் சூட்டுகின்றன. இந்தக் கேவலமான நிலைமைக் கண்டு தமிழ் நாட்டிலுள்ள லத்தீன் அமெரிக்க நட்புறவுக் கழகத்தின் உறுப்பினர்கள் வெட்கித் தலைகுனிந்து வேதனையில் ஆழ்ந்தார்கள். வல்லரசிய எதிர்ப்புப் பாடம் படித்தே பதவிக்கு வந்த இந்த 'ஆல்பா' உறுப்பு நாடுகளின் அரசுகளும், சந்தை விரிவாக்கத்தை நோக்கமாகக் கொண்ட இந்திய அரசும், தமிழ் நாடு போதாதென்று மத்திய அரசில் பங்கு கேட்பதற்காக சொந்த சகோதரர்களை காவு கொடுத்த தமிழக அரசும் சேர்ந்து, ஈழத் தமிழர்களை அழித்து ஒழித்ததையா புரிந்தகொள்ள முடியாமல் போயிற்று?

பேராசிரியர் ஜேம்ஸ் பெட்ராஸ் ஐம்பதாண்டு களுக்கும் மேலாக கியூபாவையும், பிற வல்லரசு எதிர்ப்பு நாடுகளையும் ஆதரித்து எழுதி வருபவர். இந்தக் கேள்விக்குச் சரியான பதிலை அவர் தருகிறார்:

.... (ஆட்சி அதிகாரத்திலிருக்கும்) “புரட்சிகர அரசுகள் தம்மைச் சுற்றிலுமுள்ள புரட்சிகர இயக்கங்கள் வலுவழிந்தோ தோல்வியடைந்தோ வருவதை முன்கூட்டி அறிகிறபோது / கண்ணால் காண்கிறபோது - சுற்றிலுமுள்ள வல்லரசுகளும் அவற்றின் அடிவருடிகளும் நாளுக்கு நாள் நெருக்கடிகளை அதிகரிக்கும் போது - வலது சாரி அரசுகளுடனும், இரண்டுங்கெட்டான் அரசுகளுடனும் அரசுமுறை உறவுகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ள முனைவது இயற்கை, அந்த அரசுகளின் ஆதரவு சிடைப்பதற்காக முற்போக்கு சக்திகளைத் தூற்றுவதும் அவற்றுடனான உறவை வெட்டிக் கொண்டு நல்ல பிள்ளை வேடம் போடுவதும் இயல்புதான்”

“புரட்சிகரக் கட்சியானது சர்வதேச வர்க்க ஒற்றுமையை மையமாக்கக் கொண்ட வெளியுறவுக் கொள்கையைக் கடைப்பிடித்தால் மட்டுமே தன்னளவில் சுதந்திரமாகவும், அதேவேளை அரசுக்கு ஆதரவாவும், சமரசமின்றி இயங்க முடியும் - ஆனால் புரட்சிகர கட்சியானது அரசின் வெளியுறவுக் கொள்கையின் நீட்சியாக - அரசுக்கு இணையாகச் செயல்பட்டால், வல்லரசியத் தையும் உள்நாட்டு வர்க்க எதிரியையும், துணிவோடு எதிர்த்து நிற்க முடியாது; சுதந்திரமான வெளியுறவுக் கொள்கையையும் செயல் உத்திகளையும் வகுக்க முடியாது.”¹⁰

முற்போக்கு அரசுகள் செய்யத்தவறிய கடமையை அந்த நாடுகளிலுள்ள புரட்சிகர கட்சிகளும் இடது சாரி அமைப்புகளும் செய்திருக்க வேண்டும். ஆனால் அவை அரசின் ஊதுகுழலாகவே மாறி விட்டதைத்தான் ஜேம்ஸ் பெட்ராசின் மேற்கோள் விளக்குகிறது. மறுபுறம், முதலாளித்துவ நாடுகளில் செயல்பட்டு வரும் சில இடதுசாரி அமைப்புகள் ஈழத் தமிழர்களின் தன்னுரிமைப் போராட்டத் திற்கு தொடர்ந்து ஆதரவு அளித்து வந்துள்ளன. குறிப்பாக, ஆஸ்திரேலியாவில் செயல்படும் ‘டெமாக்ரடிக் சோசலிஸ்ட் பெர்ஸ்பெக்டிவ்’ என்ற அமைப்பு இடதுசாரி அறிவுஜீவிகளின் ஆதவைத் திரட்டி, இதழ்களான ‘கிரீன் லெஃப்ட் வீக்லி’, ‘லிங்க்ஸ் ஜர்னல்’ இரண்டும் பல ஈழப் போராட்ட ஆதரவுக் கட்டுரைகளை வெளியிட்டன. வட அமெரிக்காவில் செயல்படும் ‘சோசலிச & லிபரேஷன் கட்சி’ ஈழப் போராட்டத்திற்கு ஆதரவான நிலைப்பாடு எடுத்துள்ளது. நான்காவது கம்யூனிச அகிலத்தின் இதழான ‘இண்டர்நேஷனல் வியூ பாயிண்ட்’ ஈழத் தமிழருக்கு ஆதரவான கட்டுரைகளை வெளியிட்டது ஃபிரான்சில்

புதிதாகத் தொடங்கப்பட்ட ‘அண்டி கேபிடலிஸ்ட் பார்ட்டி’ ஈழ ஆதரவு நிலையைக் கொண்டுள்ளது.

கெனடாவைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் மைக்கேல் லெபோவிட்ஸ், கடந்த சில ஆண்டுகளாக வெனிசுவேலாவின் சோசலிச மாற்றங்களைத் திட்டமிடும் குழுவில் உறுப்பினராக அந்நாட்டில் தங்கியுள்ளார். லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளின் ஈழத்தமிழர் எதிர்ப்பு நிலையைக் கண்டித்து லத்தீன் அமெரிக்க நட்புறவுக் கழகம் வெளியிட்ட கண்டனக் கடிதத்திற்கு அவர் அளித்த பதிலில் ஈழத்தமிழர் போராட்ட வரலாறு தெரியாததை அவர் விளக்குகிறார்.

மேற்குலக இடதுசாரிகள் பலரைப்போலவே இலங்கை அரசுக்கும் தமிழர்களுக்கும் இடையே நடைபெறும் போர் குறித்து எந்த விவரமும் தனக்குத் தெரியாது என்றும், ஆஸ்திரேலியாவில் டெமாக்ரடிக் சோசலிஸ்ட் பெர்ஸ்பெக்டிவ் அமைப்பு ஏற்பாடு செய்த சர்வதேச மாநாட்டில் கலந்துகொண்டபோது, தமிழர்களின் நிலையை அவர்களேசொன்னதையும், தமிழர் ஆதரவான ரான சிங்கள மருத்துவர் ப்ரியன் செனவிரத்ன சொன்னதையும் கேட்டுத்தான் இது இலங்கை அரசின் தமிழ் இன அழித்தொழிப்பு நடவடிக்கை; காஸாவில் இஸ்ரேலின் நடவடிக்கைகளுக்கு ஒப்பானது என்று அறிந்து கொண்டதாகவும்

லெபோவிட்ஸ் கூறுகிறார். இந்த அறியாமையே இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் அவலம் பற்றித் தெரியாமல் போகவும் தமிழ் மக்களின் தமிழ்ப் புலிகள் மீதான அரசு எதிர்ப்பு என்று புரிந்து கொள்ளவும் காரணமாயிற்று என்கிறார். எனவே ஈழத் தமிழர் தன்னுரிமைக்கான போராட்டத்தின் உண்மை நிலவரத்தை லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளுக்குத் தெரியப்படுத்துங்கள் என்று அவர் கோரியுள்ளார். லத்தீன் அமெரிக்கா நட்புறவுக் கழகத்தின் கடிதத்திற்கு பதிலளித்த மற்றொரு லத்தீன் அமெரிக்க அறிவு ஜீவி ரான்ரைட்னார் 5 ஆண்டுகாலமாக கியூபப்புரட்சியை ஆதரித்து வருபவரும், 8 ஆண்டுக் காலம் அந்நாட்டிலேயே வாழ்ந்து, வெவ்வேறு தலைப்புகளில் 5 நூல்களை எழுதியவரும், வெனிசுவேலாவின் சோசலிச செயல்திட்டத்தை விவரிக்கும் தொடர்கட்டுரைகளை எழுதியவருமான இவர், ஈழத்தமிழர் போராட்ட வரலாற்றை சுற்றிந்து, 5 கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். ஆங்கில மொழியில் எழுதப்பட்டுள்ள இக்கட்டுரைகள் சர்வதேச ஆர்வலர்கள் வாசிக்கும் முக்கியமான இணைய இதழ்களில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன" இவற்றின் ஸ்பானிய மொழியாக்கம், கியூபா, ஆல்பா நாடுகளின் தூதரகங்களுக்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டுள்ளன. இவை ஈழத்தமிழரின விடுதலைப் போராட்டம் குறித்த சரியான புரிதலை ஏற்படுத்தும் என்பதில் ஐயமில்லை.

ஈழத்தமிழர்கள் இன்று சிங்கள ஒடுக்குமுறை ஆயுதப்போராட்டம், சர்வதேசப் பழிவாங்கல் என்ற இம்மூன்றும் தந்த படிப்பினைகளில் விளைந்த பட்டறிவு கொண்டவர்கள். 1948 முதல் 1983 வரை 35 ஆண்டுக்காலச் சிங்கள ஒடுக்கு முறையினூடாக அறப்போராட்டங்களும், 1983க்குப் பிறகு 2009 மே 19 வரையான ஆயுதப் போராட்டங்களும் தமிழா தாயக உரிமை மீட்புப் போரின் இரு பகுதிகளே. சீன. இந்திய உதவியுடன் ஈழத்தமிழர் போராட்டம் முடக்கப்பட்டது. பல்லாயிரக் கணக்கான உயிர்களைப் பலியிட்டுச் சொல் லொண்ணாத் துயரங்களுக்கு முகங்கொடுத்து இன்று பலத்த உளவியல் பாதிப்பிற்கு ஆளாகிச் சிங்கள இராணுவத்தின் பிடியில், வதை முகாம்களில் தமிழர்கள் நடைப்பிணல்களாகி விட்டார்கள். தாய்நாட்டில் வாழ வழியின்றி உலகெங்கிலும் அகதிகளாகப் புலம் பெயர்ந்து வாழும், தமிழினம் தாயக உரிமைமீட்புப் போரின் உத்திகளை மறுபரிசீலனை செய்துவரும் காலமிது. தமிழர் போராட்டம் இராணுவ ரீதியில் சரணடைய

வில்லை. எனவே அரசியல் ரீதியில் சரணடைய முடியாது. தமிழர்கள் தமது தேவையை உரத்த குரலில் அச்சமின்றி அழுத்தமாக அடுத்தவர் எவரும் அரசியல் ரீதியாக துரோக மிழைக்க இடமின்றித் தெளிவாக உலகிற்கு அறிவிக்க வேண்டும். ஈழத்தமிழரின் விடுதலைப் போராட்டம் இப்போது உலகுதழுவிய பரிமாணத்தில், உலக அரசியலின் மனித சமுதாயத்தின் - மனசாட்சியைத் தட்டி எழுப்புகிறது.

உலகெங்கிலும் பரந்துவாழும் தமிழினத்தின் இளைய தலைமுறை தற்போது தேசம் கடந்த அரசு (Trans - National Government) ஒன்றை ஏற்படுத்தும் முயற்சியில் இறங்கியுள்ளது. இதன் முதல் கட்டமாக நார்வே நாட்டில் வாழும் தமிழ் மக்களிடம் கருத்துக் கேட்பு நடத்தப்பட்டது. இதற்கான வாக்கெடுப்பில் 80 சதவிகிதம் பேர் கலந்துகொண்டனர். இவர்களுள் 99 சதவிகிதம் பேர் வட்டுக்கோட்டைத் தீர்மானத்தின் அடிப்படையில் தனி ஈழத்திற்கு ஆதரவாக வாக்களித்துள்ளனர் ஈழத்தமிழர்களின் கவுன்சிலும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த முயற்சியில் ஈழப் போராளிகளும் ஆதரவாளர்களும், உலகளவில் அவர்களது நம்பத்தகுந்த கூட்டாளிகள் யாரென்பதைக் குறித்து போராளியர் ஜேம்ஸ் டெட்ரால் கூறியுள்ளதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்:

"நம்பத்தகாத முதலாளித்துவக் கூட்டாளிகளையும், கொள்கை அடிப்படையின்றித் தற்காலிக வசதிக்காகக் கைகோர்க்கும் கேவலமான கூட்டாளிகளையும் புறந்தள்ளிவிட்டு, வர்க்க அடிப்படையில் அரசுக் கெதிராகத் திரண்டெழும் மக்களை உறுப்பினர்களாகக் கொண்ட கட்சிகளோடும் நான்காலி வேட்டையில் இறங்காத இயக்கங்களோடும் உறவு கொள்வதே புரட்சிகர இயக்கங்களுக்குப் பாதுகாப்பானது, பயனுள்ளது."

ஈழத்தமிழர்கள் தாம் உருவாக்கும் தேசம் - கடந்த அரசுக்கு சர்வதேச அங்கீகாரம் பெறமுயற்சிக்க வேண்டும். இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளின் செயல்பாடுகளை விமர்சிக்கும் அதே வேளையில், மக்கள் பங்கேற்பு ஜனநாயக அமைப்புகளை நிறுவி, மக்களை அதிகாரப் படுத்தும் கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு இயங்கும் இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளின் அனுபவங்களிலிருந்து தேவையான பாடங்களைக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

சோசலிச சர்வதேசியத்தை உருவாக்குவதில் முதன்மையான பங்களிப்பைச் செய்தவர் சேகுவாரா.

“மனித குலத்தின் பால் சகோதரத்துவ உணர்வை உண்டாக்கும் மனநிலை மாற்றம் நிகழாத போது, சோசலிசம் நிலைபெற முடியாது. அத்தகைய உணர்வு நிலை, சோசலிசம் உருவாகி விட்டது. அல்லது உருவாகி வரும் நாடுகளிலுள்ள மக்கள் மீது மட்டுமின்றி, உலகளவில் வல்லரசிய ஒடுக்கு முறைக்கு ஆட்பட்ட அனைத்து நாடுகளின் மக்கள் மீதும் உருவாக வேண்டும்.”

என மிகத் தெளிவாக ‘சே’ தனது கருத்தைக் கூறிச் சென்றிருக்கிறார். சோசலிச சர்வதேசிய உருவாக்கத்தில் நம்பிக்கை கொண்ட அனைவரும் தேசிய இனங்களின் தன்னாட்சி உரிமையை அங்கீகரிப்பார்கள். 21ஆம் நூற்றாண்டிற்கான சோசலிச மாநிரியை உருவாக்கிவரும் ஆல்பா நாடுகளின் ஆதவைப்பெற ஈழத்தமிழர்களும், ஈழ ஆதரவாளர்களும் தொடர்ந்து விவாதிக்க வேண்டும். சந்தையை, லாபத்தை நோக்கமாகக் கொண்ட வல்லரசுகள் ஒருபோதும் தேசிய இனங்களின் தன்னுரிமையை ஆதரிக்கப் போவதில்லை. எனவே சுதந்திரத் தனி ஈழம் அமைப்பதைக் கடமையாகக் கொண்டோர் சோசலிசப் பாதையில் செல்லும் நாடுகளின் ஆதரவைப் பெறவேண்டும்

1. Cuba ALBA Let down sri Lanka Tamils - Ron Ridenour, Ronridenour, com.

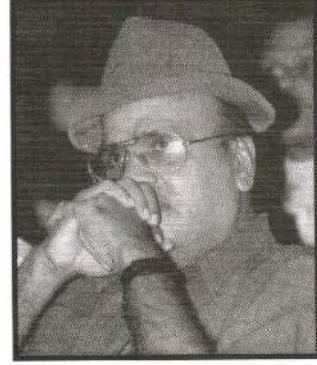
2. Ravindran : Tamil Eelam Struggle and its lessons.
3. ரவீந்திரன், மேற்படி கட்டுரை
4. A. Sivanandan : Flow of Capital deciding polity in the Island and how solutions to Tamils are not in the International Agenda (Tamilnet : 21 Nov. 2009)
5. கி. வெங்கட்ராமன் : ‘தேசியத் தன்னுரிமையும் ஐ.நா. மன்றமும்’ தமிழ்த் தேசியத் தமிழர் கண்ணோட்டம், நவம்பர் 2009.
6. கி. வெங்கட்ராமன் : 5-இல் உள்ள மேற்படி கட்டுரை.
7. கி. வெங்கட்ராமன் : மேற்படி கட்டுரை.
8. alba - Bolivarian Alternative for Latin America வட அமெரிக்காவின் தாராளச் சந்தைப் பொருளாதாரத் திட்டத்திற்கு மாற்றாக வெனிசுவேலா குடியரசுத் தலைவர் சாவேஸ், லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளின் நலனுக்காக உருவாக்கிய அமைப்பு ‘ஆல்பா’. ‘லத்தீன்’ அமெரிக்காவிற்கான பொலிவாரியப் பொருளாதாரத் திட்டம் தான் ஆல்பா.
9. ஜேம்ஸ் பெட்ராஸ் : State and Revolution : President Chavez and the FARC, 7.3.2008
10. ஜேம்ஸ் பெட்ராஸ், மேற்படி கட்டுரை.
11. www. ronridenour. com, dissident voice, Counter punch, Venezuela Analysis, Hands off venezuela, Links journal, Radical notes

**உலகத் தமிழர் பேரமைப்பு 7ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழாவில்
ஈழத் தமிழர் வாழ்வுரிமை மாநாடு நடத்தும்
ஐயா பழ. விடுமொறனார்க்கும்
அவர் தம் தோழர்கட்கும் வாழ்த்துகள்!**

இவண் :
பி. சத்தியசீலன்,
சிறீ வெங்கடேசுவரா முகவாண்மை (ஏஜென்சி)

(மற்றும்-மனை விற்பனை)
எண். 38/5 சி.டி.எச். சாலை, சேக்காடு, பட்டாபிராம்,
சென்னை-600 072.

ஈழத் தமிழர்க்காக இனி என்ன செய்யப் போகிறோம்?

க. ப. அறவாணன்

முன்னாள் துணைவேந்தர்

மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்

தமிழ் ஈழம் சிதைக்கப்பட்டுவிட்டது; தமிழ் மண் நிர்மூலப்படுத்தப் பட்டுவிட்டது. அம்மண்ணில் வாழ்ந்த மக்களுள் ஒரு இலட்சத்திற்கு மேற்பட்டோரும் அம்மண்ணின் விடுதலைக்காகப் பாடுபட்ட தலைவர்களுள் சிலரும் இரக்கமே இல்லாமல் சிங்களவர்களால் கொல்லப்பட்டு விட்டார்கள். எஞ்சிய தமிழ் மக்கள் தம் வீடிழந்து, தோட்டம் துரவு இழந்து, பயிர் செய்த நிலம் இழந்து சிதறிக் கிடக்கிறார்கள். 1980 வாக்கில் சிங்களர் ஏற்படுத்திய கொலைத் தாக்குதல்களால் பாதிப்படைந்த சில இலட்சம் மக்கள் ஈழத்தை விட்டு இந்தியாவுக்கும், ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கும், அமெரிக்கா, கனடா, ஆஸ்திரேலியா முதலிய நாடுகளுக்கும் அகதிகளாய்த் தஞ்சம் புகுந்துள்ளார்கள். இது இன்றைய நிலை.

தமிழர் சமுதாய வரலாற்றில் இத்தகு அவலம் கடந்த மூவாயிரம் ஆண்டுகளாக நிகழ்ந்ததே இல்லை. சிங்களவர்களால் தமிழர்கள் நெருக்கு தலுக்கு உள்ளாகிற பொழுதெல்லாம் தமிழ் நாட்டை ஆளும் அரசர்கள் தம் படையை அனுப்பித் தமிழர்களையும் அவர்தம் தமிழ் மண்ணையும் காப்பதைத் தம் கடமையாகக் கொண்டிருந்தார்கள். பல்லவர், பிற்காலச் சோழர், நாயக்கர் ஆகியோர் வரலாறு எங்கணும் தமிழ் நாட்டில் இருந்து ஈழத்தமிழர்க்கு நெருக்கடி வந்துற்ற காலங்களில் தமிழர் படை சென்று சிங்களப் படையினரை அடக்கியதும், தமிழரைக் காத்ததும் கல்வெட்டுச் சான்றுகளாகப் பதிவாகி யிருக்கின்றன.

இவற்றிற்கு மாறாக முதல் தடவையாகத் தமிழ்நாட்டுத் தமிழரின், தமிழக அரசினரின் கண் பார்வையில் ஈழத்தமிழர் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். தமிழ் ஈழம் சிதைக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாட்டு மக்கள் இந்தியக் குடியரசின் கீழ் வருவதற்கு முன்பு இருந்த அரசர்களின் ஆட்சியில் தாம் தமிழர் என்று காட்டிய கருணையை விடுதலை பெற்று இந்தியக் குடியரசின் கீழ்க் குடிமக்கள் ஆன காலத்தில் காட்ட முடியவில்லை. இது கொடுமையிலும் கொடுமை என்பதில் ஐயமே யில்லை. இதற்கு மேலாக, சிங்களர், ஈழத் தமிழ் மக்களையும் தமிழ் ஈழத்தையும் சிதைப்பதற்கு உறுதுணையாக அனைத்து நிலைகளிலும் இந்தியாவும் தமிழ்நாடும் இருந்திருக்குமோ என்ற கருத்து நாள்பட நாள்பட வெளிப்பட்டு, வலுப்பெற்று வருகிறது. இதனை இங்குள்ளோர் மறுத்தாலும், மறைத்தாலும் சிங்கள அதிபர் அலுவலகத்தினர், சிங்களத் தளபதி, சிங்கள ஏடுகள் கொழும்பில் இருந்து வெளிவரும் ஆங்கில ஏடுகள் வெளிப்படையாக உறுதிப்படுத்துகின்றன. அவை வெளிப்படுத்தும் செய்தி உண்மையாக இருக்குமானால், அதை விட மிகப்பெரிய அவமானம் இந்தியத் தமிழருக்கு இருக்கவே முடியாது. அஃது உண்மையெனில், வரலாறு, நம்மை மன்னிக்கவே மன்னிக்காது.

இச்சூழலில் ஈழத் தமிழர்க்கு இழைத்த கொடுமைக்குப் பிராயச்சித்தமாக நாம் செய்ய வேண்டுவது என்ன என்பதை மிகச் சுருக்கமாக, நாகரிகமாக எடுத்துச் சொல்வதே இக்குறுங் கட்டுரையின் நோக்கம்.

1. **இராஜதந்திர ஆதரவு:** தமிழ்நாடு, தில்லி நடுவண் அரசு ஆகிய இரண்டையும் ஐயத்திற்கு இடமில்லாமல் ஈழத் தமிழருக்கு ஆதரவான நிலையை எடுக்கச் சொல்லிச், சிங்கள அரசுக்கு நெருக்கடிகளைக் கொடுக்கச் சொல்லியும் ஏதேனும் உறுதியாக நடவடிக்கை எடுத்தல் வேண்டும். இந்நடவடிக்கைக்கு இசைந்து போகும் அரசியல் கட்சிகளை மட்டுமே எல்லாத் தளத்திலும் ஆதரித்தல் வேண்டும். எதிர்க்கும் கட்சிகளை எல்லாத் தளத்திலும் நிராகரித்தல் வேண்டும்.
2. **தார்மீக ஆதரவு:** ஈழத் தமிழர்க்கு ஆதரவாகத் தார்மீக ஒத்துழைப்பை உருவாக்கும் வண்ணமும், விரிவுபடுத்தும் வண்ணமும் நம்முடைய மேடைகள், இதழ்கள், எழுத்துகள்

ஆகியவற்றை முற்றாகப் பயன்படுத்த வேண்டும். மக்களிடையே ஏற்ற கருத்தை எடுத்துச் செல்ல மேடையில் கருத்தைப் பரப்புவது, எழுதுவது, நாடகங்கள் வழி, வீதி நாடகங்கள் வழி எளிய மக்களிடமும் எடுத்துச் செல்வது. இம்முயற்சி மூலம் ஈழத் தமிழர் சிக்கல்களையும் நம் சகோதரர்தம் அவல நிலையினையும் தமிழ் மக்களுக்குக் கொண்டு சேர்த்தல் வேண்டும்.

3. **களம் சார்ந்த ஆதரவு:** நாம் கொண்டிருக்கும் கருத்துகளை வெளிப்படுத்த எடுக்கும் முயற்சிகளுக்கு எதிர்ப்புகள் இருக்குமானால், அதனைத் தகர்க்க உரிய போராட்டங்கள், ஊர்வலங்கள், மாநாடுகள் - தேவைப்பட்டால் சிறை செல்ல வேண்டிய நிலைமைகளை எதிர்கொள்வது.
4. **ஆயுதம் ஏந்திய ஆதரவு:** மேற்கண்ட மூன்றாலும் ஈழத் தமிழருக்கு உரிய சமத்துவத்தை நம்மால் பெற்றுத் தரமுடியவில்லை என்று சொன்னால் ஈழத்தமிழர்க்காக ஆயுதம் ஏந்துவது பற்றியும் நாம் சிந்தித்தல் வேண்டும். அதனையே கடைசிக் கருவியாகப் பயன்படுத்தி வெற்றி கொள்ளவேண்டும்.

**உலகத் தமிழர் பேரமைப்பின்
7-ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழா
வெற்றி பெற வாழ்த்துகிறோம்.**

“நாங்கள் தமிழ் மக்களின் சேவைக்காக”

மணமகள்-மணமகள் பொருத்தம்
பார்த்துத் தமிழ்முறைப்படி திருமணம்
நடத்துவோம்.

திரு. சின்னத்துரை

சிறீ. செளபாக்யா கல்யாணமாலை
தாராவி, முல்லை-17
பேசு: 99691 36336

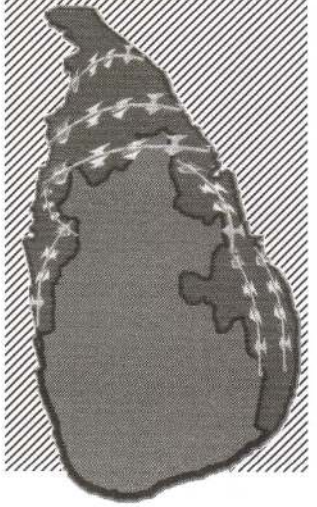
ஒடுக்கும் உலகத்தின்முன் ஒடுக்கப்படும் தமிழின் குரல்

முனைவர் கு. அரசேந்த்ரன்

உயிர்கள்பால் இரக்கம்! மாந்த நேயம் இந்த இரண்டினையும் கொண்டுதான் உலகம் இயங்கிக் கொண்டுள்ளது. நாம் வாழ வேண்டும் என்ற எண்ணம் எல்லோரும் வாழ வேண்டும் என்ற உணர்வால் செழுமையுறும் - செயல்படும். முனைவர் குருகப் பெருந்தகை என்னை ஆட்கொண்ட சான்றோர்களில் ஒருவர். அவர்பெயரால் இயங்கும் இந்த அறக்கட்டளையில் ஒடுக்குமுறைகளை உடைத்தெறியும் நற்கருத்துக்கள் பரப்பட வேண்டும் என்பது ஓர் அடிப்படைக் கொள்கையாகக் கடைப்பிடிக்கப்படுவதாக அறிந்தேன். தமிழர்களாகிய நாம் உலகின் அடக்கு முறைக்குள் - ஒடுக்குமுறைக்குள் என்றும் இல்லாதவாறு இன்று சிக்கித் தத்தளிக்கிறோம். இந்த வரலாற்றுச் சூழலை உணர்ந்த நிலையில் “ஒடுக்கும் உலகத்தின்முன் ஒடுக்கப்படும் தமிழின் குரல்” என்னும் தலைப்பில் பேசலாம் என முடிவு செய்தேன்.

நான் தமிழன் - ஆய்வாளன் - மொழி ஆய்வாளன் - அத்துடன் குழுகக் கடமைகளில் இணைந்து செயலாற்றும் பொறுப்பாளன். இந்த அடிப்படையில் என் இனத்திற்கு, என் மக்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் ஆழ்ந்த ஆராய்ச்சி உண்மைகளை இத்தரைய வளனார் கல்லூரி என்னும் திருக்கோயிலில் பொழிவு மூலம் எடுத்துரைக்க உங்கள் முன் நிற்கிறேன்.

உலக வரலாற்றில் தமிழுக்கும், தமிழினத் திற்கும் இன்று கடுகளவு இடம்கூடத் தரப்பட வில்லை. ஆனால் உலக வரலாற்றின் மூல உயிர்ப் பாகத் தமிழும், தமிழினமும் உள்ளன. இந்த உண்மையை உலகிற்கு உணர்த்துவதைத் தலையாய கடமையாகக் கொண்டுள்ளேன். “அனைத்து உலகமும் என் பகைவன் பின்னால் அணிதிரண்டு

ஸ்ரீ காமாட்சி அம்மன் துணை

இந்தியாவின் நெ.1
திருபுவனம் திகோ சில்க்ஸ்
பட்டு கூட்டுறவு சங்கம் Z-322-ன்
நேரடி விற்பனை நிலையம்

A.P.N. A/c

பட்டு ஜவுளி & ரெடிமேட்ஸ்
19-ஏ, எம்.பி. கோவில் தெரு,
அரியலூர். தொலைபேசி : 222157.

நிற்கின்றது. ஆனால் எனக்கென யாரும் இல்லை”
“The whole world is behind our enemy, but we are not
depending on any body” என்று இந்த இனத்தில் பிறந்த
உலகம் புகழும் தலைவன் பதினைந்து
ஆண்டுகட்கு முன்னர் உரைத்த மொழி என்
காதுகளில் ஒலித்துக் கொண்டே இருக்கின்றது.

எபிரேயம், இலத்தீன், கிரீக்கு, சமற்கிருதம்,
சீனம் என்ற இம்மொழிகள் உலகின் பழைமை
யான மொழிகள். செம்மொழிகள். இதே
வரிசையில் இன்று தமிழும் சேர்த்துக்
கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் இந்த
இனத்தின் - மொழியின் வரலாற்றை இன்றுள்ள
நிலையை வைத்து யாரும் பத்தோடு
பதினொன்றாக நினைத்துவிட முடியாது. ஆனால்
தமிழர்களாகிய நாம், தமிழ்ப் பேரறிஞர் களாகிய
நாம் இந்த மொழியின், இனத்தின் பெருமையை,
மாட்சியை உலகிற்கு எடுத்துரைத்து இந்த
மொழியை, இனத்தை உலகம் மதிக்க வேண்டும்
என்று கேட்டிருக்கின்றோமா? இந்த மொழியை,
இனத்தை உலகம் புறக்கணிப்பதும், ஒடுக்குவதும்
எவ்வகையில் ஞாயம் என்று போராடியிருக்
கின்றோமா? ஆய்வென்பது பட்டம் பெறவும்,
பணம் பெறவும் மட்டும்தாமா? நடைமுறை
நிலைமையை மாற்றத் துணை செய்யாத ஆய்வு

ஆய்வாகுமா? இத்தகைய எண்ணவோட்டங்கள்
என் மனத்தில் எழுந்தன. அவற்றின் ஆழ்ந்த
வெளிப்பாடுகளே இங்கு நிகழ்த்தப்போகும்
ஆய்வுரை. அந்தோனி குருசுப்பெருமகனார்
போல் அன்பர் - அருளாளர் ஒருவர் எனக்குத்
துணை செய்தால் உலகின் பன்னாட்டு அவையில்
இந்தப் பொழிவை நிகழ்த்தி ஞாயம் கேட்பேன்.

ஏழை சொல் அம்பலம் ஏறுமா? என்பதை
அறிவேன். ஆயின் ஏழை ஏழையாகவே இருப்ப
தில்லை. அவ்வாறே செல்வன் செல்வனாகவே
தொடர்வதில்லை.

“வென்றவர் தோற்பர் தோற்றோர் வெல்குவர் எவர்க்கும்
மேலாய்
நின்றவர் தாழ்வர், தாழ்ந்தோர் உயர்குவர், நெறியும்
அஃதே” (7308)

என்று பேரறிஞன் கம்பன் உரைத்த சொல்
மெய்யென்பதை அறிவேன் நான்.

தமிழ் - தமிழர்நிலை நூறாண்டுகட்கு முன்
இன்றிருக்கும் நிலையினும் இருட்டில்தான்
இருந்தன. ஆனால் முப்பத்தொன்பது ஆண்டுகளே
வாழ்ந்த பெரும்புலவர் பாரதியார் தமிழின்
சிறப்பை எடுத்துரைத்ததுடன் தமிழின் எதிர்
காலத்தையும் நாம் வியக்கும்படிக்கூறியுள்ளார்.

இதனைப் பொழிவிற்குச் செல்லுமுன்னர்க் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். “தமிழாகிய நம் தாய்மொழி சென்ற காலத்தில் எப்படிப் பெருமையுடன் இருந்ததென்பதை நான் அறிவேன். இன்று அதன் நிலை எப்படித் தாழ்ந்து கிடக்கின்றதென்பதையும் அறிவேன். கடந்த காலம் போய்விட்டது. நிகழ் காலமும் மாறப்போகிறது. எதிர்காலம் என்பது உறுதியானது. தமிழின் ஒளி இந்த உலகம் முழுதும் பரவாவிட்டால் என் பெயரை மாற்றி அழையுங்கள்” என அவர் உரைநடைப்பகுதியில் கூறியிருக்கிறார். தமிழின் ஒளி உலகம் முழுவதும் பரவும் என்றால் அது என்ன தானாக நிகழுமா? நிகழாது. நாம் தாம் அதற்கான வேலையைச் செய்ய வேண்டும். அதையும் பாரதி கூறினார்:

“தேமதூரத் தமிழோசை உலகமெல்லாம்
பரவும்வகை செய்தல் வேண்டும்”

என்பது அவரின் பணிமுடிக்க வேண்டுகோள்.

மொழியாய்வுப் பணி என் வாழ்நாட்பணி. பல்லாயிரம் பக்கங்கள் எழுதி அதனை இப்பிறவியில் நிறைவேற்றுவேன். இதுவரை ஈராயிராம் பக்கங்கள் எழுதியுள்ளேன். இங்கு எனக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள காலம் மிகக் குறுகியது. ஒரு மணிப் போதில் நான் எவ்வளவு பேசிவிட முடியும். எப்படி ஆய்வுகில் கண்டறிந்த செய்திகளை இங்குப் பரிமாறி நிறைவடைய முடியும்? அச்சமும், கவலையும் என்னை இறுகப் பிடித்து அழுத்துகின்றன.

இங்கு என் பொழிவில் எடுத்துரைக்கும் ஆய்விற்கு ஆங்காங்குச் சான்றுகளை நான் எடுத்துரைக்கப் போவதில்லை. இவை உண்மைதாமா என்று உரசிப் பார்க்க விரும்புவோர் ஆங்காங்கு யான் குறிப்பிடும் முகாமை நூல்கள் சிலவற்றைக் கண்டு தெளியலாம். நெடிய விளக்கங்களை ஆய்வுக் கட்டுரைகளில் காட்டுவதுபோல் இங்குக் காட்டாமல் செய்தி அளவாக மட்டுமே விரைவாகச் சொல்லிப் பொழிவை அமைக்க விரும்புகின்றேன்.

தமிழ்நாடு இந்தியாவில் இருக்கிற ஒரு மாநிலம். “நாடு” என்று இதை அழைப்பது ஒரு மங்கல வழக்கு.

“படைகுடி கூழ் அமைச்சு நட்பு அரண் ஆறும்
உடையான் அரசருள் ஏறு” (381)

என்று நம் தெய்வப்புவன் கூறியது இறை மாட்சி அதிகாரத்தின் முதற்குறள். நாடானும் மன்னது இயல்புகளைக் கூறுவது இறைமாட்சி என்னும் அதிகாரம்.

“மலர்தலை உலகிற்கு உயிரெனச் சிறந்த அரசனது இயல்பு இருபத்தைந்து அதிகாரத்தால் கூறுவான் தொடங்கி, முதற்கண் இறைமாட்சி கூறுகின்றார். அஃதாவது, அவன்தன் நற்குண நற்செய்கைகள், உலக பாலருருவாய் நின்று உலகங் காத்தலின், “இறை”யென்றார். “திருவுடை மன்னரைக் காணிற் றிருமாலைக் கண்டேனே” (திருவாய்மொழி. 34 ஆம் திருப்பதிகம் - 8) என்று பெரியாரும் பணித்தார்” என்று இவ்வதிகாரம் இறைமாட்சி எனப் பெயரிடப் பெற்றதற்குப் பரிமேலழகர் விளக்கம் எழுதினார்.

ஓர் இனத்தை, ஒரு நாட்டை, ஒரு மக்கள் குலத்தை அதன் மொழியை, நாகரிகத்தை, பண்பாட்டைக் காக்கின்ற காவலனே அரசன்.

“முறை செய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்கட்கு
இறையென்று வைக்கப்படும்” (388)

என்னும் குறட்குப் பரிமேலழகர் உரையைப் பாருங்கள். “தான் முறை செய்து பிறர் நலியாமற் காத்தலையும் செய்யும் அரசன் பிறப்பால் மகனே ஆயினும் செயலான் மக்கட்குக் கடவுள் என்று வேறு வைக்கப்படும்.”

ஆரியர் வருமுன் இந்தியா முழுதும் பரவி வாழ்ந்த இனம் தமிழினம். இந்தியா முழுவதும் பேசப்பட்ட மொழி தமிழ்மொழி. தமிழரல்லாத வரலாற்றுப் பேரறிஞர்கள் பலர் எழுதிய உண்மை இது. பிரித்தானிய கலைக் களஞ்சியத்திலும் இச்செய்தி பதிவாகியுள்ளது.

“தென்குமரி வடபெருங்கல்
குணகுட கடலா எல்லை
ஒருமொழிவைத்து உலகாண்ட
சேரலாதன்”

என்பது சங்கப் பாடல். வரலாற்றுக் காலமாகிய சங்ககாலத் தொடங்கி இடைக்காலமாகிய சோழர் காலம் வரை தமிழ்ப் பேரரசர்கள் வடநாட்டுப் படையெடுப்பைத் தொடர்ந்து நிகழ்த்தி வந்தார்கள். இதற்கு அந்நாட்டுப் பகுதிகள் பண்டைத் தமிழ்நாட்டோடு சேர்ந்தவை என்னும் உரிமை பற்றி. எழுந்த உணர்வே அடிப்படைக் காரணம் எனப் பாவாணர் தமிழர் வரலாறு நூலில் குறிப்பிடுவார்.

கிழக்கு வங்கக் கடற்கரை நகரமாகிய சிட்டகாங் (Chittagong) Xatigam எனவும் அழைக்கப்பட்டது. இவ்வூர்ப் பெயராய்வைச் செய்த சர்ஜோன்ஸ் (Sir W. Jones) இங்கு ஏராளமான சிட்டுக்குருவிகள் இன்றும் வாழ்கின்ற காரணத்தை இணைத்து எண்ணினார். சிட்டு - சிறியதெனத் தமிழில்

பொருள். இட்டிடை = சிறிய இடை. “ஆகாறு அளவு இட்டிது ஆயினும் கேடில்லை” என்பது குறள். இவ் “இட்டு - சிட்டு எனத் திரிந்து சிறு குருவி குறித்தது. கமம் - காமம், ஊர் குறிக்கும் பழந்தமிழ்ப் பெயர்கள். பனங்காமம், கதிர்காமம், அல்லைக்காமம் என இன்றும் தமிழீழ ஊர்களில் இது உள்ளது. சிட்டுக் குருவிகள் நிறைந்த ஊரே “சிட்டுக்காமம்” எனப்பட்டது. தமிழர்கள் நான்காயிரம் ஆண்டின் முன் அங்கு வாழ்ந்து உருவாக்கிய பெயர்தான் இது. “கமம் நிறைந்தியலும்” என்ற தொல்காப்பிய மரபுப்படி மக்கள் நிறைந்து வாழ்ந்த இடம் கமம் - காமம் எனப்பட்டது. இக் கம - காமம்தான் ஆரியர் நாவில் க்ராம எனத் திரிந்தது; நம்மால் அது கிராமமாக எழுதப்பட்டு வருகிறது.

இந்தியா முழுதும் கமம் - காமம் என வழங்கப் பட்ட ஊர் குறிக்கும் பெயர் கீழையாரியத்தில் க்ராம எனத் திரிந்தது போல் திரியாமல் தமிழ் வடிவில் மேலை உலகில் வழங்கி வருகிறது. பர்மிங்காம் (Birmingham), புல்காம் (Fullham) என்று வழங்கும் ஊர்ப் பெயர்களின் “ham”, “Village” என்னும் பொருளது என்று சான் அயிற்றோ (John Ayto) கூறுவார். செருமன் மொழியில் heim எனவும், டச்சு மொழியில் heem எனவும், சுவீடன் மொழியில் hem எனவும், டேனிசு மொழியில் hjem எனவும் இக் கமம் - காமம் வழங்கப்படுகிறது. ஊரைக் குறித்த பெயரே ஊரிலுள்ள வீட்டையும் குறிக்க வழக்கமாகியுள்ளது. காரைக்குடி, செங்காட்டங்குடி என்ற ஊர்ப் பெயர்க் குடிகள் “குடி” என வீட்டையும் குறித்ததல்லவா, அதைப் போலவே ham என ஊரைக் குறித்த பெயரே home எனப் பின் வீட்டையும் குறித்ததென ஆங்கில வேர்ச்சொல் அகராதிகள் கூறுகின்றன.

மீண்டும் “சிட்டுக்காமம்” (சிட்டகாங்) வருகிறேன். சிட்டுக்காமம் தொடங்கிப் பனங்காமம், கதிர்காமம், அல்லைக்காமம் ஆகிய இலங்கை வரை வாழ்ந்த மொழியும், இனமும் வரலாற்றில் இன்று எப்படி ஒடுக்கப்படும் நிலைக்கு ஆளாயின. நாலாயிரம் ஆண்டு வரலாற்றில் எவ்வளவு பெரிய மாற்றங்கள்.

இந்தியா என்ற நாட்டை, வரலாற்றை இந்தியாவில் உள்ள மொழிகளில் தமிழை விட்டுவிட்டு வேறு எந்த மொழியிலாவது தேடிக் காண முடியுமா? “இமை என்பது உச்சியை, உயர்வைக் குறிக்கும் தமிழ்ச்சொல். அந்த இமை - சிமை எனவும் திரிந்து மலை உச்சியைத் தமிழில் குறிக்கும். இப்பி - சிப்பி; இமிழ் - சிமிழ்; இஞ்சி - Gingi

வேண்டாம் இந்தியம்!
வேண்டும் தமிழியம்!

வயிரம் வண்ணமீன் வயல்

உரிமையாளர் :

சேக்காடு ஐ. மனோகரன்

தமிழ்இனமான மீட்பு இயக்கம்
எண்.551, செ.தி. நெடுஞ்சாலை,
சேக்காடு, டி.ஆர்.ஆர். நகர்,
ஆவடி, சென்னை-600 054.

போன்ற திரிபுதான் இமை - சிமை. உயர்ந்த உச்சியைக் கொண்ட மலைதான் இமையமலை. இது தமிழ்ச்சொல்.”

இமையம் - இமயம், இமையவில், இமையக் கானம் எனச் சங்கநூல் இவ் இமயத்தைக் கூறும். தமிழிற்குள்ளேயே இமை - சிமை மாற்றம் நிகழ்ந்தது. மலை உச்சியைச் “சிமை” எனச் சங்க நூல்கள் இருபது இடங்களில் குறிப்பிட்டுள்ளன.

தமிழின் இச் சிமையைச் “சிம” வாக்கிப் பின் “ஹிம” வாக்கி, அதற்கு அம்மலையில் உச்சியில் படிந்த பனியைக் குறிப்பதாக ஆரியர் கதை கட்டினர். இமையாகிய மலையில் படிந்த பனிக்கு, “ஹிம” என்ற பெயர் தமிழின் “இம” என்பதை ஒட்டியே உருவானது. அதாவது “ஹிம”வாகிய பனிக்கு “இம” என்னும் தமிழே மூலம். இந்த ஹிமவுடன் அசலம் சேர்த்து ஹிம அசலம் = ஹிமாசலம் என்று குழப்பம் விளை வித்தவர்கள் கீழையாரியர்கள். முதுகுன்றம் வந்து வ்ருத்த அசலம் = விருத்தாசலம் என்று கதைவிட்டது. அங்குத் தொடங்கிய குழப்பம் விளைவித்தலின் தொடர்ச்சி என அறிதல் வேண்டும்.

இமை - இம என்ற மலைப்பெயர் “ஹிம” எனப் பனிப்பெயரானதல்லவா, அந்த “ஹிம” தான் “hiber”

எனப் பனிக்காலம் குறிக்கும் இலத்தீனுக்கு வேரானது. hima + ber என்று அவ் இலத்தீனைப் பிரிக்க வேண்டும். “ber” என்றபதற்குப் பொழுது என்பது பொருள். தமிழின் பொழுது சொல் “பொர்த்து” எனத் தென்திராவிட மொழிகளில் திரியும். இந்தத் “தமிழ்ப் பொழுது” சொல்லைக் கால்டுவெல்பெருமான் இலத்தீனின் “ber” சொல்லோடு இணைத்து எண்ணினார். இந்த ber, September, October, December என்பதில் பொழுதுப் பொருளில் உள்ளதென்றார். பனிக்காலம் குறித்த himaber - hiber, அப்பனிக்காலம் மிகவுடைய நிலத்தை, நாட்டைக் குறிக்க himaberland - hiberland - lverland - Ireland என்று பிறகு ஆனது. தமிழின் இமயம் இப்படி இந்திய இமயத்திலும் உள்ளது; மேற்குலக Ireland நாட்டுப் பெயரிலும் உள்ளது. சான் அயிற்றோ (John Ayto) அகராதி இச்செய்தி கூறும்.

காய் - காயா என்பன கருமை குறிக்கும். திருமால் நிறத்தைக் “காயம்பூ”வுடன் தமிழிலக்கியம் ஒப்புமைப்படுத்தும். தமிழின் இக் “காயா” ய-ச மாற்றத்தில் “காசா” எனத் திரிந்து கருமைப் பொருள்களை இந்திய மொழிகளில் குறிக்கும். கீழை ஆரியர் தம் மேனி நிறத்தை உயர்வெனக் கருதித் தருக்கித் தமிழர்களை அவர்தம் கருமை நிறத்தை வைத்து, அவர்களைக் கருப்பர் என அழைத்துள்ளனர். காளம் - கருமைப் பொருளது. இது “காலா” என இந்திய மொழிகளில் திரிந்தது. “இந்திரன்”, அரசன் குறிக்கும் தமிழ்ச்சொல். தமிழ் அரசர்கள் காலா + இந்திரா - காலேந்திரா எனச் சமற்கிருத வாணரால் அழைக்கப்பட்டதன் பொருள் இதுதான். யாண்டு - சாண்டு என்பது கருமை குறிக்கும். இவ் வரலாற்றைச் சொல்லாய் வறிஞர் அருளி விளக்கினார். இந்தச் சாண்டு வழியாகவே சாண்டாளர் - சண்டாளர் என்ற சொல்லை ஆரியர். உருவாக்கினர். இச்சொல்லிற்குக் ‘கருப்பு நிறத்தவர்’, இழி குலத்தவர், பறையர் எனச் சிங்கள அகராதி பொருள் கூறித் தமிழரை வசவு செய்தனர். இதே வகையில்தான் தமிழர் தாயகமாகப் பண்டு இருந்த ஒரு நிலப்பகுதியைக் “காசாமீர்” என்றனர். அதுவே காசமீர் (Kashmir) ஆனது. அதாவது கருப்பர் நாடு என்பது அதற்கு அன்று பொருள். கருப்பர் யார்? காலேந்திரா, சண்டாளர் போலவே இழிமக்கள். தமிழர்கள். இந்தக் காசமீர் தமிழில் இப்படி உருவானது. இன்றும் காசமீர் தலை நகருக்குப் பெயர் என்ன? நகர்தானே! ஆம், ஸ்ரீநகர். தமிழின் திருவை த்ரு - ச்ரு என்றாக்கிப் பின் ஸ்ரீ உடன் நகர் சேர்த்து ஸ்ரீநகர் என்றார்கள். இந்த ஸ்ரீ சேர்ப்பின்

தொடர்ச்சிதானே ஸ்ரீரங்கம் வரை வந்தது. ஸ்ரீயும் திருவழி வந்தது. நகரும் நம் வழி வந்தது. “நகர்” தமிழர்சொல் எனச் சமற்கிருதப் பேராசிரியர் பர்ரோவே (Burrow) எழுதியுள்ளார்.

“சிறுதுளிப் பெருவெள்ளம்” என்பது தமிழ்ப் பழமொழி. வான் வழங்கும் மழைத்துளிகள் பலப் பலவாகத் திரள ஆறு உருவாகும். இதனால் ஆற்றிணைப் பஸ்துளி ஆறு, பஹுளியாறு என்றனர் தெற்கில் வாழ்வைத் தொடங்கிய தமிழர்.

தமிழில், “சிந்தாமல் சிதறாமல்” என்பது மரபு வாசகம். சிந்துதல், சிதறுதல் இரண்டிற்கும் பொருள் ஒன்றே. மழைநீர்த் துளிகள் சிந்தி உருவான ஆற்றிற்கு வடக்கே வாழ்ந்த தமிழர் “சிந்து” என்று பெயரிட்டனர். இந்தச் “சிந்து” வாகிய ஆறு குறித்த சொல், பாரசீகர் வாயில் ஹிந்து எனத் திரிந்தது. இந்த “ஹிந்து” ஆற்றுப் பெயரே பிறகு அவ்வாற்றங்கரையில் வாழ்ந்த மக்களுக்கும், அவர்கள் நாட்டிற்கும் பெயர்வரக் காரணமாயிற்று. ஹிந்து பிறகு “இந்து” எனப் பெற்று இந்தியா என இன்றைய நாட்டினைக் குறிக்கவும் அடிப்படையாயிற்று.

“அல்” என்னும் எதிர்மறைச் சொல் “அ” எனக் குறுகி “அகாலம்” போலப் புழங்குமிடத்து முன்னொட்டாகியது. வெட்ட முடியாதது என ஒரு காலத்தில் பொருள் கொள்ளப்பட்ட அணு வியக்கோட்பாட்டில் “atom” உருவானது. மேலைத் தேயச் சொல்லின் atom-இன் “a”வும் இத்தமிழ் “அல்” வழி உருவான முன்னொட்டேயாகும். “தாம்” என்னும் துமித்தல் சொல் தமிழில் வெட்டுதல் பொருளது. இத் “தாம்” தான் அ + தாம் என்று சேர்ந்து “atom” ஆனது.

சுகு - சுக்கு - காய்ந்த உலர்ந்த பொருள். இது, சுகு - சுக்கு - சுக்கான்பார் என நீரில்லாத வறண்ட மண்ணையும் குறிக்கும். இச்சுகுவே தமிழில் சுகு - சொகு - சோகு - சோகம் என மனத்தின் தண்மை இல்லாத வெப்பவுணர்ச்சியைக் குறிக்கச் சொல்ல ளித்தது. “அ” வாகிய முன்னொட்டும் அச்சோகமும் சேர்ந்தே அசோகம் - அசோகன் என்ற பெயர்கள் உருவாயின. துன்ப உணர்வு இல்லாதவன், மகிழ்வாய் இருப்பவன் என்பதே அசோகன் சொல்லின் பொருள்.

“சருக்குதல்” சொல் உருளுதல் பொருளது. வண்டி சருக்கிக் கொண்டது, கால் சருக்கிக் கொண்டது என்று கூறுகிறோம். இவ்வாறு சருக்கி ஓடுவதே சருக்கரம். அதுவே “சர்க்கரம் - சக்கரம்” என்றானது. சக்கரம் போல வட்டமாக

ஊற்றி எடுக்கப்பட்ட வெல்லக்கட்டியே சக்கரை. இது sugar வரை செல்லும்.

சிட்டுக்காமம் - சிட்டகாங், கிழக்கு வங்க ஊர், தமிழர் வாழ்ந்து உருவாக்கிய ஊர். அந்த ஊர், கமம் - காமம் ஈழத்துப் பனங்காமம் வரை வாழ்ந்த தமிழ்ப் பெயர். அந்தக் காமம் “க்ராம” வாக இங்கு ஆனது. அதுவே Birmingham- இல் ஊர்ப் பொருளில் பரவியது. அதுவே “home” என வீட்டையும் குறித்தது. இப்படி ஊர் குறிக்க ham சொல்லையும், வீடு குறிக்க home சொல்லையும் உலகிற்களித்த இனம் இன்று ஊரற்று, வீடற்று, அகதி முகாம்களின் முள்வேலிக் கம்பிகளில் சித்திரவதைக்காட்பட்டு மடிகிறது. இந்தியாவின் இமயம் உயர்ந்த மலை என்பதால் தமிழர் அதற்கு வைத்த பெயர். அது hima-வாகி himaber - hiber என்றெல்லாம் ஆகி, Ireland வரை போனது. காயா கருமை காசுமீர் ஆனது. திருநகர் தமிழே ஸ்ரீநகர் ஆனது. தமிழின் “சிந்து” சொல்லே ஆற்றிற்கும், இந்திய நாட்டிற்கும் மூலமானது. தமிழின் “அல்” சொல் “அ” என்னும் எதிர்மறை முன்னொட்டாகிக் கீழை உலகிலும், மேலை உலகிலும் வழக்குப் பெற்றது. சோகம் வெப்பப் பொருளில் மனத் துன்பம் தந்தது. அசோகன் துன்பமற்றவன் என்ற பொருளில் உருவான நல்ல தமிழ்ப் பெயர்.

சருக்குதல் வழி உருவான சக்கரம் இந்திய மொழி களில் புழங்கும் தூய தமிழ்ச் சொல்.

நண்பர்களே எண்ணிப் பாருங்கள். இன்று “இந்தியா” என்னும் நாடு எவர் கையில் உள்ளது. அசோகச் சக்கரம், நம் தலையில் உருள்கிறது; சிந்து ஆற்று அலை நம்மைச் சீரழிக்கிறது; இமயமலை நம்மை எட்டி உதைக்கிறது; காசுமீர் நம்மைக் கரித்துக் கொட்டுகிறது.

“வாழையடி வாழையென வந்ததிருக் கூட்ட மரபினில் யானொருவன் அன்றோ வகையறியேன் இந்த ஏழைபடும் பாடுனக்குத் திருவுளச் சம்மதமோ
இதுதகுமோ

இது முறையோ, இது தருமத்தானே”

என்று வடலூர் வள்ளற்பெருமான் கசிந்து கரைந்து கலங்கிக் கையற்று இறைவன் முன் கதறினாரே அந்த நிலைதானா எங்களுக்கு இந்திய நாட்டில்.

ஒன்றேகால் கோடிச் சிங்களவன் உலகையே கையில் துணையாக வைத்துக் கொண்டு நாடாண்ட தமிழினத்தை மண்ணின் மக்களை ஈக்களாய், புழுக்களாய்ச் சுட்டுப் பொசுக்கி எரித்து அழித் தொழிக்கிறான். இமயம் முதல் இலங்கை வரை வாழ்ந்த மூல இனம் கண்முன் சாகிறது.

உலகத் தமிழர் பேரமைப்பு
7ஆம் ஆண்டு நிறைவு மாநாடு
வெற்றி பெற வாழ்த்துகிறோம்

சிந்துசா மருத்துவமனை

மதுரைச் சாலை, மணப்பாறை-621 306,
திருச்சி மாவட்டம்

தொலைபேசி : 04332 261344

ஆறரைக்கோடித் தமிழர்கள்; இந்தியாவை உருவாக்கியவர்கள்; இந்திய மொழிகளை இந்திய நாகரிகத்தைப் படைத்தவர்கள்; காலச் சூழ்ச்சியால், குளறுபடிகளால், திரிபினங்களால், வந்தேறி இனங்களால் நசுக்கப்பட்டுக் கிடக்கிறார்கள்; இவர்கள் அடங்கி இந்தியர்களாய் வாழும் நிலையில் இவர்களைப் பொருட்படுத்தாது வரலாற்றில் சிறு பிள்ளைப் பூச்சாய் - புழுவாய் உருவான சிங்கள ஒன்றேகால் கோடி இனத்திற்கு இந்தியா துணை செய்வதும், உலகம் அதைக் கண்திறந்து பார்த்துப் போவதும் எப்படி அறமாகும். இந்தியா, சீனா, பாகித்தான், உருசியா, ஈரான், இசுரேல், உக்கிரைன் என்ற ஏழு நாடுகள் ஆயுதங் கொடுத்து ஆள் கொடுத்து அறிவுரையாளர் கொடுத்து உலகின் மூல இனத்தை - முதல் இனத்தை அழித்த அழிப்பிற்கு அறம் என்பது பெயரா? இந்த ஏழு நாடுகளும் கொடுத்த ஆயுதத்தை வாங்கி, வாழத் துடித்த மக்களைக் குருவிகளினும் இழிவாய்ச் சுட்டுப் பொசுக்கினார் பொன் சேகா. அதே பொன்சேகா தன் பாதுகாப்பிற்கு அச்சுறுத்தல் என்று நேற்றுப் புலம்புகிறார். இதையும் நாம் பார்க்கத்தான் செய்கிறோம்.

“அல்லற்பட்டு ஆற்றாது அமுதகண்ணீர் அன்றே செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை” (555)

என்ற பொய்யாமொழி உண்மையாகும் காலம் வருமா?

உரையின் தொடக்கத்திலேயே கூறினேனே, “தமிழ்நாடு” என்பது ஒரு மங்கல வழக்கு என்று. அதனை மீண்டும் நினைவுபடுத்துகிறேன். ஆம்! அரசு என்றால் அதற்குரிய முதல் இலக்கணம் அதற்குப் “படை” தான். படை இல்லையென்றால் ஓர் இனத்திற்குப் பாடைதான் கிடைக்கும். இது தெய்வப் புலவர் தரும் தெளிவு. இலக்கணக்கணக் கான படைவீரர்கட்குத் தலைமை தாங்கினான் மாமன்னன் இராசராசன்; அவன் மகன் முதலாம் இராசேந்திரன் என்று வரலாறு கூறும். அலை கடல் நடுவில் பலகலம் செலுத்தித் தென்கிழக்கு ஆசியாவையே ஆண்ட தமிழரசுகள் தொடர்ந் திருந்தால் தமிழன் ஒருவனை அழிக்கச் சிங்கள வனால் முடிந்திருக்குமா?

“ஒருநாள் வருவார், ஒருநாள் போவார் ஒவ்வொரு நாளும் துயரம்” என்றானே திரைப் படப் பாவலன். ஆம் அந்த மீன் தமிழர் நிலை என்ன? “வெள்ளி நிலாவே விளக்காய் எரியும் கடல்தான் எங்கள் வீடு” என்று மேலும் உரைத் தானே அவர்கள் - அந்தக் கடல் தமிழர்கள் கடல் வீட்டில் கல்லறைக்குள் புதைந்தாற்போல் இருபது

ஆண்டுகளாய்ச் சிங்களக் கடற்படையால் சாகடிக்கப்படுகிறார்களே! இந்தியக் கடற்படை இந்தியக் கடலில் அதாவது தமிழ்க் கடலில் இருந்தும் ஏன் தமிழ்நாட்டுத் தமிழர்களைக் காக்கவில்லை? தமிழ்நாட்டு மக்கள் செத்துத்தான் ஒழிவார்களா? சிந்திக்க மாட்டார்களா? அவர்கள் தங்களுக்கு அரசு இல்லை என்ற அறிவைப் பெற வேண்டும் என்பதுதான் திட்டமா?

சான்றோர்களே! பெரியோர்களே! என் இலக்கு இந்தப் பொழிவில் இன்னும் பாதிகூட முடிய வில்லை. இதுவரை கோடிட்டுக் காட்டியவை சிறு முன்பகுதி மட்டுமே. எஞ்சிய பின்பகுதியை விரைவாகக் கோடிட்ட வகையில் சுருக்கிச் சொல்லி முடிக்க முந்துகிறேன்.

இந்தியாவின், இலங்கையின் மூல இனம் தமிழினம். மூல மொழி தமிழ்மொழி. இந்தியா விற்குச் சமற்கிருதம் வழங்கிய கொடைகள் குழப்பம், குளறுபடிகள், வருணாசிரமம், மூட நம்பிக்கை, சுழுத்தறப்புப் போல் பலவேயன்றி வேறில்லை. இதையெல்லாம் விளக்க இங்கு நேரமில்லை. இந்திய நாகரிகத்தில் திராவிட நாகரிகம் என்னும் கில்பர்ட் சிலேற்றர் நூல், திருத்தந்தை ஈராசப் பெருமகனின் Proto Indo Mediteranina நூல் போன்ற பல நூல்களை மேலோட்டமாகப் புரட்டினாலே இந்தியா - யாருடைய இந்தியா என்பது தெளிவாகத் தெரியும்.

உலக வரலாற்றாசிரியர்கள் உலக முதல் நாகரிகம் தமிழ் நாகரிகமே என்பதை ஏற்கும் காலம் வெகு விரைவில் வரும். உலகில் உள்ள நாகரிகங்களில் இதுவரை 20-30 ஆயிரம் ஆண்டு கட்டு முற்பட்ட நாகரிகம் என்று ஒன்றையும் கூறவில்லை.

உலகில் இன்று வாழும் 650 கோடி மாந்தரும் ஏறத்தாழ ஒன்றரை இலக்கம் ஆண்டின்முன் ஆப்பிரிக்காவில் வாழ்ந்த மூதாதையர் வழியினரே. பிரிட்டன் நாட்டு மரபணுவியலறிஞர் சர் வால்டர் பாட்மர், நாம் அனைவரும் ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து புலம் பெயர்ந்து வந்தவர்களின் பிறங்கடையினரே என்று கூறினார். (Proceedings of the National Academy of Science, USA, 2001).

இன்றைக்கு 70,000 - 50,000 ஆண்டுகட்டு முன்னர்தான் ஆப்பிரிக்காவை விட்டுத் தற்கால மாந்த இனம் புலம் பெயர்ந்தது. இப்புலம்பெயர் வரலாற்றை இப்பொழுது அறிவியலாளர்கள் சரியாகத் தடம் காட்டி விளக்கியுள்ளனர். கிமு8000 ஆண்டளவில் நிகழ்ந்த கடற்கோளினால்

கடல்மட்டம் ஏறத்தாழ 300 அடி உயர்ந்ததெனக் கணக்கிட்டுள்ளனர். இவ்வாறான கடல்மட்ட உயர்வின்பின் ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து தென்னிந்தியாவிற்கு எளிதாக அவ் ஆப்பிரிக்க மூதாதை இனம் ஐம்பதாயிரம் ஆண்டின்முன் வந்து சேர்ந்திருக்க வேண்டும். தென்னிந்தியாவிலிருந்து தான் ஆத்திரேலியாவிற்கு அவர்கள் பரவியிருக்க வேண்டும். இன்று ஆத்திரேலியாவில் வாழும் பழங்குடியினர் அங்கு 50 ஆயிரம் ஆண்டுகளாய்த் தொடர்ந்து இருந்துவரும் சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. இன்றையத் தமிழ்நாட்டு மக்களில் ஆப்பிரிக்காவை விட்டு நீங்கி ஆத்திரேலியாவரை சென்றடைந்த மக்களின் பிறங்கடைகள் பெருமளவில் உள்ளனர்.

மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழக அறிவியலறிஞர் முனைவர் இராமசாமி பிச்சப்பன் DNA ஆய்வின் மூலம் கண்ட உண்மையை 23.08.2007, 16.04.2008 நாட்களில் செய்தித்தாட்களுக்குத் தெரிவித்துள்ளார். மதுரை உசிலம்பட்டி அருகே சோதிமாணிக்கம் ஊரின் ஆண்டித்தேவர் மகன் திரு விருமாண்டியின் மரபணுவின் அடையாளக் குறியீடு M130. இதே மரபணு அடையாளத்தை அவர் ஆத்திரேலியப் பழங்குடிகளிடமும் கண்டுள்ளார்.

உலகத் தமிழர் பேரமைப்பின் 7-ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழா வெற்றி பெற வாழ்த்துகிறோம்.

கிங் மேக்கர் காமராஜர்

தமிழ் டிரஸ்ட்

A Wing Green Balas He Sec.
Shastri Nagar, Dharavi, Mumbai-17.

எம்.சி.கே. பொன்ராஜ் நாடார்

நிறுவனர்-தலைவர்

எம். பிரகாஷ் நாடார் ஏ. மைக்கேல் நாடார்
செயலாளர் பொருளாளர்

இணைச் செயலாளர்கள்

எஸ். சுயம்பு லிங்கம் நாடார்

பி. செல்வ பெருமான் நாடார்

சி. மணிகண்டன் நாடார்

துணைச் செயலாளர்கள்

எம். அமலதாசன் நாடார்

டி. மோசஸ் நாடார்

சுவாமி தாஸன் நாடார்

இதுவரை தமிழரின் வரலாற்றை எழுதியவர்கள் தமிழர்களும், கீழை ஆரியர்களைப் போல் வெளியிலிருந்து இந்தியாவில் குடியேறியவர்களே என்றனர். அவர்கள் கிழக்கு ஈரான் பகுதியிலிருந்து இந்தியாவிற்குள் கி.மு.3000 ஆண்டு அளவில் நுழைந்து வடக்கே நாகரிகம் தோற்றிப் பிறகு படிப்படியாய் இன்றையத் தமிழ்ப் பகுதிக்குக் கி.மு.1000 கால அளவில் வந்து தங்கினர் என எண்ணினர். இந்தக் கருதுகோளினதைத் தற்போழுது மயிலாடுதுறையில் கிடைத்த சிந்து வெளிக்காலக் கற்கோடரி பிளந்துவிட்டது. அதாவது தமிழர்கள், தெற்கே ஊன்றி வாழ்ந்து வடக்கே பரவிச் சிந்துவெளி நாகரிகத்தை உருவாக்கி அதன்பின்னர் நீல ஆற்றங்கரை நாகரிகத்தையும் படைத்துப் பரவியவர்கள். இந்தக் கருதுகோள்கள் அண்மை அகழ்வாய்வுகளால் வலுப்பெறுகிறது.

ஆத்திரேலியப் பழங்குடி மக்களுக்கும், தமிழ் மக்களுக்குமான உறவு பற்றிய ஆய்வு தமிழின், தமிழினத்தின் தனிமுதன்மையை உலகறியத் துணை புரிவதாய் உள்ளது. கடந்த பத்தாயிரம் ஆண்டுகளாக உலகின் வேறு எந்த மக்களுடனும் யாதொரு தொடர்பும் இன்றி வாழ்ந்து வருபவர்கள் ஆத்திரேலியப் பழங்குடி மக்கள். ஆயினும் அவர்கள் மொழிகளுக்கும், தமிழுக்கும் இடையே இன்றும் மிக நெருங்கிய இலக்கண ஒப்புமைகளும், ஒலியன் ஒப்புமைகளும், சொல் ஒப்புமைகளும் காணப்படுகின்றன. இதனால் மிகத் தொல்பழங்காலத்திலிருந்து தமிழ்நாட்டில் தமிழும், தமிழரும் வாழ்ந்து வந்திருக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் ஆத்திரேலியப் பழங்குடி மக்களுக்குத் தமிழ் - தமிழர் உறவு கிடைத்திருக்க வாய்ப்பில்லை என்று அறிஞருலகம் வியந்துரைக்கிறது. இது பற்றிக் காலின் மாசிகா 1999-இல் இவ்வாறு கூறினார் :

“தென் ஆசியாவில் கழிபழங்காலத்தில் ஒரு பொதுவான மூதாதை மொழி இருந்திருக்க வேண்டும். தற்போதைய மாந்த இனம் (ஏறத்தாழ ஓர் இலக்கம் ஆண்டுக்கு முன்னர்) உலகெங்கும் பரவத் தொடங்கிய காலகட்டமே தொல்திராவிட மொழியின் தொடக்ககாலம் ஆகலாம்” (It may be a question of very ancient common substratum in South Asia, Pre Dravidian going back even to the original peopling of the world: The year book of South Asian Languages and Linguistics, 2001, New Delhi).

1856-இல் கால்டுவெல் பெருமகன் வெளியிட்ட திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணப் பெருநூல் தமிழ் - தமிழின முதன்மையை உலகிற்கு உணர்த்து

வார்க்குக் கிடைத்த முதல் துணை. தமிழை உலக மொழிகளுடன், மொழிப் பெருங்குடும்பங்களுடன் இன்றைக்கு 150 ஆண்டுகளின் முன்னமே ஒப்ப வைத்து ஆய்வு செய்தவர் அவர்.

தமிழ், திராவிட மொழிகட்குத் தாய். இந்தோ - ஐரோப்பிய மொழிகட்கு மூலம் என்றார் பாவாணர் (1962 - 81). ஆனால் பாவாணர்க்கு இத்துறையில் அடியெடுத்துக் கொடுத்து வழி காட்டியவர் கால்டுவெல் பெருமகனாரே ஆவார்.

தமிழுக்கும், மேற்கு இந்தோ - ஐரோப்பிய மொழிகட்கும் இடையே உள்ள உறவை விளக்கும் கால்டுவெல், மிகத் தொடக்கக் காலத்தில் தமிழ் பேசுவோரும், மேற்கு இந்தோ - ஐரோப்பியம் பேசுவோரும் பக்கம் பக்கமாய் இருந்திருக்க வேண்டும் (பக். 590) என்றே மொழிகின்றார். இன்றைய அகழ்வாழ்வு வெளிச்சமும், மொழி யாய்வுத் தரவுகளும் அற்ற காலத்தில் அவர், தமிழ் இந்தோ - ஐரோப்பிய உறவை எண்ணி விளக்கி யுள்ளார் என்பது எண்ணி வியக்கத்தக்கது.

“அர்” ஒலிச்சொல். இது அரவு - அரவம் என வரும். அருவி ஆர்ப்பது. “ஆர்” என்பது “அர்” வழிப்பட்ட ஒலிச்சொல்லே. “அருவி ஆர்க்கும்” என்பது சங்கப் பாடல்கள் பலவற்றில் காணக் கிடைப்பது. மலை மீதிருந்து சரிந்து விழும் நீர் எழுப்பும் ஒலியிலிருந்தே அதனை அர் - அர்வி - அருவி என்றிருக்கலாம். இந்த ‘அருவி’யைக் கால்டுவெல், ஓடையை அருவியைக் குறிக்கும் இலத்தீனின் “riv - us” சொல்லிற்கு மூலமாகக் காட்டினார். இலத்தீனின் இந்த riv - us வழிப் பிறந்ததே “river” எனும் ஆங்கிலம்.

Wilfred Funk என்னும் ஆங்கில வேர்ச்சொல்லாய் வாளர் derive, arrive என்னும் சொற்கட்கு வரலாறு எழுதிய இடத்தில் இவற்றை “riv” ஆகிய ஆற்றோடு இணைத்தது கண்டேன். ஓடிவரும் ஆறு அடுத்த தடுத்துப் பாய்ந்து கொண்டே செல்கிறது. இதே கருத்தடிப்படையில் தான் ஒரு மூலத்திலிருந்து கிளைக்கும், சிறு கிளைகளைக் குறிக்கவும் derivus - derive (away from, river to another bed) என்னும் சொல் பிறந்ததாகக் கூறினார்.

பழங்காலத்தில் நீர்ச்செலவு துன்பமாக இருந்ததை ஒட்டிப் பெருந்துன்பத்தின்பின் கரையைச் சேர்ந்ததை மிகப்பெரும் ஆறுதலாகக் கருதினர். அப்பொழுது கூறிய சொல்தான் ad + rivus - arrive. ஆற்றைக் குறித்த சொல் riv பிறகு கரையையும் குறித்தது. இன்று பொதுவில் ஓரிடம் விட்டு ஓரிடம் சேர்வதையெல்லாம் arrive எனவே கூறிவிடுகிறோம்.

கால்டுவெல் வகுத்துக் காட்டிய வழியில் பாவாணர் மிக ஈடுபட்டு வாழ்நாட் பணியாய் உழைத்து வெளிப்படுத்தியவைகளே அவரின் ஐம்பத்தாறு நூல்கள். அவரின் வழியைத் தொடரும் யான் அவர் உரைத்தவற்றில் சிலவற்றையும் யான் கண்டவற்றில் சிலவற்றையும் சுருக்கமாக இந்தப் பொழிவின் இறுதிப் பகுதிக்குள் சொல்லி முடிக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

கால அளவு மிகக் குறுகியது. எனினும் மிகக் கவனமாகவே இதுவரை சுருத்துரைத்து வந்துள்ளேன். இந்திய வரலாற்றை விளங்கிக் கொள்ளத் தமிழ் - தமிழர் வரலாறு எவ்வளவு அடிப்படையோ அப்படியே இந்தோ - ஐரோப்பிய மொழி வரலாற்றை விளங்கிக் கொள்ளவும் தமிழ் - தமிழர் வரலாறு அடிப்படை என்னும் இக்கருது கோளினை எவரும் எளிதாக நினைத்துவிடக் கூடாது. வரலாற்றில் எதிர்காலத்தில் வெல்லப்போகிற கருதுகோள் இது என்பதை மீண்டும் நான் உறுதியாகக் கூறுகிறேன்.

பெருமக்களே “bird” சொல் எல்லோரும் அறிந்தது. ஆயின் அதன் வேர் தெரியவில்லை என்றே ஆங்கில வேர்ச்சொல் அறிஞர்கள் எழுதினர். உற்றுப் படித்தபோது ஓர் ஆங்கில வேர்ச்சொல் அகராதி கூறியது இந்த bird சொல் தொடக்கத்தில் பெண் பறவையை மட்டுமே குறித்தது என்று. எங்கே எண்ணிப் பாருங்கள்! தமிழில் பேடு, பெடை, பெட்டை, பெண், பெண்டு எல்லாம் பெண் குறிப்பன. இச்சொற்களின் மூல வரலாற்றை மிகமிக விரைவாக என்னால் எழுத முடியும். நீங்களே சொல்லுங்கள் தமிழின் “பேடு”, bird ஆகியிருக்கிறது பார்த்தீர்களா!

“drug” வேர் விளக்க முடியாச் சொல் ஆங்கிலத்தில். பண்டைக் கிரேக்கத்தில் மரஞ்செடி கொடிகளில் பட்டை, இலை, பூ போன்ற நிலைத்திணைப் பொருள்களை உலர்த்திக் காயவைத்துப் பயன்படுத்தினார்கள். அவற்றைத்தான் முதலில் அவர்கள் “drug” என்று கூறினாராம். காயவைத்த பொருள்கள் தமிழில் “சரக்கு” எனப்படும். சிறப்பாகத் தமிழ்நாட்டிலும் மருந்துப் பொருட்கள் காயவைத்த நிலைத் திணைப் பொருள்களாகவே உள்ளன. தகு - தக - தகனம்; தகு - தகி; தகு - தக - தாக என்ற இவ்வெப்பத்தமிழ்ச் சொல்லே மெது - ம்ருது போல் மெய்யிரட்டித்து தாக - தாக் - த்ராக - drug என மேற்குலகில் திரிவதாயிற்று. மயக்கப்பொருள் குறிக்கவும் “drug addict” போன்று drug சொல் பயன்படும். தமிழின் சரக்கும், அதே பொருளில் பயன்படுவது காண்க.

தலைமுறை பேசும் திருபுவனம் பட்டு
திகோ சில்க்ஸ்-ன்
 முதன்மை பெற்ற நேரடி விற்பனை A/C ஷோரூம்
 என்றும் உங்கள்

கண்ணாள்

ஜவுளி ஸ்டோர்ஸ் & ரெடிமேட்ஸ்
 எம்.பி. கோவில் அருகில், அரியலூர், போன் : 222153.
 தரமான ஜவுளிகளின் தாயகம்

தாக் - த்ரக் - drug என்னும் வெப்பப்பொருள் உறவில் உருவான drug உடன் உறவுடைய சொற்களே dry, drought, drainage போல்வன என்று ஆங்கில வேர்ச் சொல்லறிஞர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

இந்தி - இந்திய அடிமைகள் எதற்கெடுத்தாலும் இறையாண்மை பற்றிப் பேசித் தமிழரை மிரட்டுவர். சிங்களவனும் இலங்கை இறையாண்மை பற்றிப் பேசித் தமிழனை அடக்குவான், ஒடுக்குவான். உலகமும் கூட இந்திய, இலங்கை இறையாண்மைக்காகப் பரிந்துரைத்துத் தமிழரை அடக்கி வைக்கிறது. Police, Policy, Politics என்ற சொற்கள் எப்படிப் பிறந்தன. “பாழி” நகரம் குறிக்கும் பழந்தமிழ்ச் சொல். “நன்னன் பாழி அன்ன இவள் நலன்” எனச் சங்க நூல் கூறும். “பாழி” உள்துறை குறிக்கும் சொல். உள்துறையுடைய வீட்டைக் குறித்த “பாழி”, பிறகு வீடுகளால் ஆன நகரைக் குறித்தது. இந்த நகர் குறித்த “பாழி”யே கிரேக்க மொழியில் “Polis” என்று நகர் குறிக்க மூலமாயிற்று. நகரைப் பாதுகாப்பவன் police, நகரை மேலாண்மை செய்யும் கொள்கை policy, நகரைக் காக்கும் அரசு politia என்றெல்லாம் கூறும் அனைத்தும் தமிழ்ப் “பாழி” வழி உருவாயினவே.

ஆங்கிலத்தின் knowledge, wise இரண்டும் அறிவைக் குறிக்கும் பெருவழக்குச் சொற்கள். இந்த

இரண்டும் தமிழில் ஐம்புலன்களில் ஒன்றாகிய “கண்” குறிக்கும் கண், விழி ஆகிய இரண்டும் ஈனப் பிறந்தவை.

உயிர்கள் அறிவுபெற அவற்றின் ஐம்புலன்கள் வாயில்களாய் உள்ளன. உலகில் உள்ள உயிர்களைத் தொல்காப்பியர் ஆறு வகையில் அடக்கினார். மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி ஆகிய ஐம்புலன்கள் நமக்கும் விலங்குகட்கும் மட்டும் உண்டு. நமக்கு இந்த ஐம்புலன்களுக்கும் அப்பால் “மனம்” என்கின்ற ஒன்றும் சேர்ந்த உறுப்பாக உள்ளது. தொடுதல் அறிவுமட்டும் உள்ள உயிர்கள், தொடுதல் அறிவோடு நாச்சுவை அறியும் உயிர்கள், இவ்விரண்டோடு முகர்தல் அறிவுடைய உயிர்கள், இம்மூன்றோடு காணுதல் அறிவுடைய உயிர்கள், இவற்றோடு கேட்டல் அறிவுடைய உயிர்கள், இவற்றோடு மனத்தால் அறியும் அறிவுடைய உயிர்கள் என இப்படி உலக உயிர்கள் உள்ளன என்றார் தொல்காப்பியர். ஒவ்வொரு உறுப்பும் தமிழில் “புலன்” எனப்படும். உலகம் புலனாகத் துணை புரியும் உறுப்பு “புலன்” எனப் பெயர் பெற்றது.

உலகப் பொருள்களும், உலக இயக்கமும் நமக்குப் புலப்படப் புலப்பட அறிவு பிறக்கிறது;

பெருக்கெடுக்கிறது. இதன்வழிப் பொறிகள் என்ற அளவால் பெயர் பெற்ற “புலன்” என்ற சொல், பிறகு “அறிவு” என்ற பொருளையும் கூடவே பெற்றுக் கொண்டது. புலமை - புலமையோர் - புலவர் என்ற சொற்களின் “புலம்” அறிவு குறிப்பது.

தமிழில் புலம் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு அறிவாகப் பெயர் பெற்றதைத் தொல்காப்பியம் கூறும். இதன் வழித்தான் ஐம்புல அறிவோடு மன அறிவும் சேர்ந்து மாந்தன் ஆற்றிவு உடையவன் என அடையாளம் பெற்றான்.

ஆங்கிலத்தில் “know” என்ற சொல் உள்ள தல்லவா, அது “கண்” என்ற தமிழ்ச்சொல்லிலிருந்து பிறந்தது. கண் - க்னா - க்னொ என மேலை இந்தோ ஐரோப்பியத்தில் வழங்கும். கண்வழிப் பிறந்த சொல்லே ஞான், ஞானம் எனக் கீழை இந்தோ ஐரோப்பியச் சமற்கிருதத்தில் வழங்குகிறது. இந்த உண்மையைக் கண்டு எழுதியவர் கால்டுவெல் பெருமகன்.

வேர்ச்சொல் ஆராய்ச்சியின் மாமேதை ‘கீற்று’ தன் ஆங்கில அகராதியில் எழுதினார். Know என்னும் சொல் “leche” என்னும் ஸ்காண்டிநேவியன் பின்னொட்டை ஏற்று “knowleche” என்று ஆனது. அதுவே ஆங்கிலத்தில் பிறகு knowledge ஆனது. புலன் ஐந்தும், மனம் ஒன்றும் சேர்ந்து தமிழில் அறிவுகள் ஆயின. ஆனால் “கண்” என்ற ஒரு தமிழ்ப் புலனே மேலை உலகிற்கு ஏன் ஒட்டு மொத்த இந்தோ - ஐரோப்பியத்திற்கு knowledge-ஐ - ஞானத்தைத் தரும் தகுதிக்கு உரியதாகியது.

அன்பர்களே! நண்பர்களே, தமிழில் புடலங் காய் நமக்குத் தெரியும். இது துளையுடையது. இதனால் “புழல்காய்” என்பதே அதன் முதல் பெயர். இப்புழல்காய் பிறகு புடல்காய் - புடலங் காய் என மாறியது. இங்கு ழ - ட ஆனது. “ஓடி” என்ற சொல் “ஓசி” எனவும் தமிழில் திரியும். “ஓடிந்த இடை”, ஓசின்த இடை “இரண்டும் சரி. மருப்பு ஓடித்த மாயவன் என்ற தொடரை ஆழ்வார் “மருப்பு ஓசித்த மாயவன்” என்று பயன்படுத்துவார்.

இங்கு நிகழ்ந்த ஒலிமாற்றம் ட - ச ஆனது. இதே வகையில்தான் தமிழின் “விழி” ஆகிய கண் குறித்த சொல் இங்கு உரைத்த ழ - ட : ட - ச ஆகிய இரண்டு மாற்றங்களையும் உட்கொண்டு மேலை உலகில் video - visi - vision - vise - wise - wisdom என்று பார்ப்பதையும், அறிவையும் குறிக்கும் சொற்களுக்கும் மூலமாக அமைந்தது.

Vision, visit, visa, visible, visual, wit, witness, evidence, view போன்ற சொற்களெல்லாம் இவ்வழிவழிப் பிறந்தனவே.

Knowledge, wise, ஞானம் ஆகிய அறிவுச் சொற்களை இந்தோ - ஐரோப்பியத்திற்கு வழங்கிய இனம், இந்தோ - ஐரோப்பிய இனங்களால் ஒடுக்கப்படுவதும், அடக்கப்படுவதும் நன்றியின் பாற்பட்டதா?

“தரை” பழந்தமிழ்ச் சொல், நாம் வாழ எல்லா உணவுப் பொருளையும் தருவதால் அது “தரை” எனப்பட்டது. இது “தரா” எனச் சமற்கிருதத்திலும், “terra” என மேலை இந்தோ - ஐரோப்பியத்திலும் திரிந்தது. terracotta, territorial போன்ற இடங்களின் “terra” தமிழ்த்தரையே. பண்டைய கிரேக்கத்தில் மாழைகளை உருக்கி அதன் தூய்மையை அறிந்தார்கள். அப்பொழுது அம்மாழைகளை மண்ணால் ஆன மட்கலத்தில் வைத்துக் காய்ச்சினார்கள். மண்ணால் செய்யப்பட்ட கலம் “மட்கலம்” என இங்குப் பெயர் பெற்றது. அங்குத் தரைவழி உருவான “tera” என்னும் மண் குறித்த சொல்லே tera - tersa என மட்கலம் குறிப்பதாயிற்று. மட்கலம் குறித்த “tersa” சொல் பிறகு மட்கலத்தில் வைத்து மாழைகளைச் சோதித்த செயல் குறிக்க “testa” என மாறிக் குறிப்பதாயிற்று. இந்த “testa”வே இன்று “test” ஆனது. testament சொல் சோதிக்கப்பட்டது என்ற பொருள் தருவதே தரைவழி உருவான இந்த test இன்று attest, contest, protest போன்ற வழக்குகளிலெல்லாம் பேராட்சி செய்கிறது. “test” சொல்லை உலகிற்கு வழங்கிய இனத்தைத் தடை செய்யப்பட்ட ஆயுதங்களையெல்லாம் கொட்டி அழிக்க முடிகிறதா என உலகம் test செய்து பார்க்கிறது.

இன்றைய உலகம் “cell” உலகம். ஒரு cell அமீபா முதல், முதலமைச்சர் cell, சிறை cell போலப் பல இடங்களில் இச் cell வழங்குகிறது. அமீபாவைப் புரை - புரையன் என அந்நாளில் தனித்தமிழில் மொழி பெயர்த்தனர். புரை, துளை எனப்படும். ஒரு துளை உள்ள உயிரிக்குத்தான் அமீபா என்பது பெயர். முதலமைச்சருக்கான பணிகளைக் கவனிக்கும் அலுவலகம் முதலமைச்சர் cell. அலுவலகம் என்பது துளை போன்ற அறை. ஆதலால் அதுவும் துளைப்பொருளில் “cell” எனப்பட்டது. “இல்” என்ற துளைப் பொருள்தரும் சொல் பெருந்துளை போன்ற வீட்டைக் குறித்ததும் இப்படித்தான். சிறை cell-உம் இப்படித் துளைப் பொருளில் பிறந்ததுதான்.

நாம் பேசும் கைபேசிகள் “cell” எனப்படுவதும், அதில் செய்திகளைப் பதிவு செய்து கொள்ளும் நுண்ணறைகள் உள்ள காரணம் பற்றியதால் தான். மலையைக் கல்லி மண்ணைக் குழைத்து உருவாக்கப்பட்ட கலம், “மட்கலம்”. மரத்தைக் கல்லி உருவாக்கப்பட்ட கலம் “மரக்கலம்”. இந்த கல் col ஆகி colony ஆனதெல்லாம் வரலாறு. cultivation இன் “கல்”லும் இதனோடு சேர்ந்ததே. ஆங்கில வேர்ச்சொல் அறிஞர் கீற்று எழுதினார் cell வேர், kal என்று. அது hole, hall என்பதற்கும் மூலமானது என்றார். கல் பற்றி 1000 பக்கம் எழுதியவன் இதைமட்டுமே சொல்லி நிறைவடைய முடியுமா?

“cell” சொல் பற்றிக் கூறினேன். கல் “kal” ஆகிய துளைதான் அதன் வேர் எனக் கீற்றுப் பெருமகன் கூறினார் எனவும் மொழிந்தேன். க - ச மாற்றம் தமிழிலும் உண்டு. இந்தோ - ஐரோப்பியத்திலும் உண்டு. kirika - Church; cappa - chapel; cand - chand போல் பல கூறலாம். அவ்வகையில்தான் துளையாகிய தமிழ்க் “கல்” - “சொல்” என்றானது. தொலைபேசி cell-இல் aircell-உம் ஒன்று. இந்த “air” என்பது என்ன? காற்றைக் குறிக்கும். காற்று வழி அதாவது வான்வழிப்பரவும் ஒலிக்கும் உரியதாக இங்குப் பொருள் விரிவு பெற்றது. ஆங்கில

வேர்ச்சொல் அகராதி air-க்கு அளித்த விளக்கம் என்ன தெரியுமா?

“அகரம்” நிலம் குறிக்கும் கிரேக்கச் சொல். “ager” என்பது அச்சொல் வடிவம். “அகரம் ஆயிரம் அந்தணர்க்கு ஈயில் என்” என்றார் திருமூலர். அகரம், அகரப்புத்தூர் போல ஊர்ப் பெயர்களிலும் இந்த அகரம் உண்டு. அகரம், மருத நிலம் குறிக்கும் தமிழ்ச்சொல். அகரமாகிய நிலம் வழியாக வீசும் காற்றே அகர் ஆர் என அங்குப் பெயர் பெற்றது. இடையில் எழுத்துக் குறைந்தால் அதை ஈடு செய்ய முதலெழுத்து நீளும். பகல் - பால் : தொகுப்பு - தோப்பு; முகர் - மோர் போலப் பல சொல்லலாம். இதே நெறியில் தான் அகர் - air என ஒலிப்பதாயிற்று. மூச்சும், உயிரும் air தானே! இந்த air அளித்த தமிழினம் மூச்சடங்கி முள்ளிவாய்க்காலில் அழிந்ததே! அழிக்கப்பட்டதே! இதைப் பற்றித் தமிழ்த்தாய் மூச்சவிட்டு அழமாட்டாளா?

உலகம் முழுதும் ஊர்திகளில் sound horn பார்க்கிறோம். எத்தனைக் கோடி இடங்களில் எழுதப்பட்டு ஒலித்துக் கொண்டிருக்கும் சொல் இது. “horn” என்ற இந்தச் சொல் வரலாற்றை விளக்கிப் பெரிய கட்டுரையே எழுதியுள்ளேன்.

உலகத் தமிழர் பேரமைப்பு 7ஆம் ஆண்டு நிறைவு மாநாடு
வெற்றி பெற வாழ்த்துகிறோம்
மலைக்கோட்டை நிழலில் மக்களின் பாராட்டில்

மலைவாசல், திருச்சி-2.

தொலைபேசி : 0431-2712901.

இந்த ஒரு சொல்லின் வரலாற்றில் 40-50 ஆயிரம் ஆண்டு வரலாறு உள்ளது. தமிழையும் இந்தோ - ஐரோப்பியத்தையும் இணைத்து இவற்றிற்குள் இயைந்து கிடக்கும் உறவை விளக்கிக் காட்ட இந்த ஒரு சொல் வரலாறே போதும்.

“கடு” கூர்மை குறிக்கும் தமிழ்ச்சொல். “கடியென் கிளவி காப்பே கூர்மை” என்பது தொல்காப்பியம். “கடுநுணைப் பகழி” என்று இக் “கடு”க் கூர்மைக்கு உரையாசிரியர்கள் விளக்கம் அளிப்பர். குடகு - coorg போலப் படகு - barque (எபிரேயம்) போல ட - ர மாற்றம் இயல்பானது. தமிழுக்குள்ளேயே இந்த ட - ர மாற்றம் உண்டு. வந்து விடு - வந்துடு - வந்துரு, கொடுத்து விடு - கொடுத்துடு - கொடுத்துரு இப்படிப் பல காட்டலாம்.

வட இந்திய மொழிகளிலும் இலத்தீன், கிரேக்கம் முதலான மேலை இந்தோ - ஐரோப்பிய மொழிகளிலும் தமிழின் கூர்மைக் கடு, கர - கரஸ் எனத் திரிந்து பலப்பல கூர்மைப் பொருள்களைக் குறிக்கின்றது. “Cornu” என்ற இலத்தீன் சொல் முன்னுள்ள நிலைத்திணைகளைக் குறிக்கும். “Horn” என விலங்குகளின் கொம்பு குறிக்கும் சொல்லும் அதன் கூர்மைத் தன்மையால் கடு - கர் - கொர் - com - horn என்றவாறு பிறந்த ஒன்றே. கண்டு - கண்டம் என்பது முள் குறிக்கும் தமிழ். கண்டல், தாழையைக் குறிப்பது இதன் வழித்தான். “கண்டி” என உருத்திராக்கம் அழைக்கப்படுவதும் இதனால்தான். கண்டு - காண்டு - காண்டா விலங்கு என வட இந்திய மொழிகளில் மூக்கில் கொம்புள்ள விலங்கு இக்கூர்மைக் கண்டு வழியாகவே அழைக்கப்படுகின்றது. இங்கே ஆழ்ந்து பாருங்கள். கூர்மை குறித்த தமிழ்க் “கடு”வே “கர”வாகி கரஸ் ஆகிப் பின் Keras - ceras ஆகி மூக்கைக் குறித்த rhinoவுடன் சேர்ந்து rhinoceros ஆகி மேற்குலகில் காண்டா விலங்கைக் குறிக்கிறது. com - horn என்னும் கொம்புச் சொல் பழங்காலத்தில் கொம்பினால் செய்த ஊது கொம்பைக் குறிக்கவும், பிறகு மாழைகளால் செய்யப்பட்ட ஊதுகருவி குறிக்கவும் உரியதாயிற்று. “ஊதுகருவியை எழுப்பு” என்ற பொருளில் எழுதப்படும் sound horn-இன் horn வரலாறு இதுதான். ஒலியெழுப்பி வழிபெற்று வாழங்கள் என உலகிற்குப் பயன்படும் மொழியளித்த தமிழினத்தை ஒதுங்கி வாழக்கூட இடமளிக்காது கொத்துக் குண்டுகள் வீசிச் சாகடித்தது மறச்செயலா?

என் சொற்பொழிவின் இடையில் கூறினே னல்லவா. ஆப்பிரிக்க ஆதிமாந்த இனம் 60 - 70 ஆயிரம் ஆண்டின்முன் மொழியின்றிப் புறப்பட்டு

இன்றுள்ள கடல்மட்டம் 300 அடி கி.மு. 8000 ஆண்டின் முன் தாழ்ந்திருந்தபடியால் பல்வேறு கண்டத் திட்டுகள் வழித்தங்கித் தென்ன கமாம் தமிழ்நாட்டை 40-50 ஆயிரம் ஆண்டின் முன் வந்தடைந்தது என்று, அதை மீண்டும் நினைவுங்கள். அவர்கள்தாம் கிழக்கு நோக்கி ஆத்திரேலியாவிற்குச் சென்றார்கள். அவர்கள்தாம் வடக்கு நோக்கிப் பரவி இமயம் சென்றார்கள். சிட்டுக்காமம் சென்றார்கள். சிந்துவெளியில் தங்கிச் செழுமையுற்றார்கள். அவர்கள்தாம் பிறகு மேற்கு நோக்கிச் சென்று நீல ஆற்றங்கரையில் நாகரிகம் உருவாக்கினார்கள். நீர், கருமை நிறமாக இருக்கும். “மணிநீர்” என்பார் வள்ளுவர். மணியின் நிறமொத்த நீர் என்பது இதன் பொருள். கன்னங்கரேல் என்று தெளிந்த நீர் இருப்பதாகத் தமிழ் நாட்டு மக்கள் பேசுவார்கள். “Nile” என்னும் ஆறு கருமையுடன் உறவுடைய “நீலம்” என்ற தமிழ்ச் சொல்வழி உருவான சொல்தான். ஆங்கிலத்தில் Blue Nile என்று அழைக்கும் மரபையும் நீல் - நைல் உடன் இணைத்தெண்ணுக.

இன்றைக்கு 15 -20 ஆயிரம் ஆண்டின்முன் இந்தியா முழுதும் பரவி வாழ்ந்த தமிழர் இந்தியா தாண்டி வடமேற்காகப் பரவி மேலும் போனார்கள். அவர்கள்தாம் இந்தோ - ஐரோப்பியர்கள். அவர்கள் மொழியாகிய இந்தோ - ஐரோப்பியம் ஒரு காலத்தில் தமிழோடு உறவுடைய மொழியே அன்றி வேறில்லை. இப்படி 15 -20 ஆயிரம் ஆண்டுகளின் முன் தமிழரோடு தமிழராய் வாழ்ந்தவர்கள் பிரிந்தார்கள் அல்லவா. அவர்களில் கூட்டத்தோடு கூட்டமாய்ச் சென்ற தமிழர்கள் தாம் இந்தியாவின் ஆரியப்பார்ப்பனர்கள். 10 -15 ஆயிரமாண்டுகளாய்த் தன் பிறந்தகமாம் தமிழ் நாட்டை விட்டுவிட்டுச் சென்ற பெருந்திரளான மக்கள் மேலை இந்தோ ஆரியர் அல்லது மேலை இந்தோ - ஐரோப்பியர் என்று தனித்த இனமாக மாறினர். ஆங்காங்கு நிலை கொண்டனர்.

இந்தப் பெருங்கூட்டத்தில் சேர்ந்திருந்த ஒரு கூட்டம் மீண்டும் புறப்பட்ட இடம் நோக்கித் திரும்பியது. மெல்ல மெல்லக் கிழக்கு நோக்கி வந்து மீண்டும் வடமேற்கு இந்தியா வழியாக இந்தியாவிற்குள் நுழைந்தது. பத்தாயிரம் ஆண்டுகளாக ஓரிடத்திலும் நிலையாகத் தங்காமல் நாடோடிகளாகவே திரிந்த இந்தக் கூட்டத்தைத்தான் கீழை ஆரியப் பார்ப்பனர்கள் இந்தியப் பார்ப்பனர்கள் என்று இன்று கூறுகிறோம். இவர்கள் கி.மு.2000 ஆண்டளவில் மீண்டும் இந்தியாவிற்குள் வருகிறார்கள்.

அப்பொழுது அவர்கள் பேசி வந்த மொழி 10 ஆயிரம் ஆண்டுக்கு முன்னமே தமிழிலிருந்து பிரிந்து போன மொழியாதலால் அது தமிழிலிருந்து மிகவும் திரிந்து போனதாகவே இருந்தது. ஏறத்தாழ 10 ஆயிரம் ஆண்டுகள் மேலை இந்தோ - ஐரோப்பியர்களுடன் சேர்ந்து சுற்றிய இவர்கள், அவர்கள் மொழியுடன் உறவுடையவர்களாய் இருப்பது இதனால்தான். கடுவாகிய கூர்மை வழிப் பிறந்த கடு - கர - கரஸ் - Ceras எனக் கொம்பு குறித்து வழங்கிய மேலை இந்தோ - ஐரோப்பிய வழக்குடன் நெருங்கிப் புழங்கிய சொல்தான் கி.மு.2000 ஆண்டளவில் இந்தியம் புகுந்த கீழை ஆரியரின் தலை குறித்த "சிரஸ்" சொல். rhinoceros-இன் ceras சொல்லும் siras என்று கொம்பு குறித்த கீழை இந்தோ ஆரியச் சமற்கிருதச் சொல்லும் ஒன்றுதான். ceras என அங்குக் கொம்பைக் குறித்த சொல், கீழை ஆரியர் மொழியிலும் siras என முதலில் கொம்பைக் குறித்துப் பின் கொம்புள்ள இடமாகிய தலையைப் பிறகு குறித்தது. சமற்கிருத அகராதி அறிஞர் மானியர் வில்லியம்சு "siras" சொல் வரலாற்றை இவ்வாறுதான் விளக்குவார்.

கடலில் கலம் செலுத்திய முதலினம். தமிழினம் "வாரணம்" ஆகிய கடல் சொல்லே "marinus" என வ- ம மாற்றத்தில் இலத்தீனில் கடல் குறித்தது. marine - marina இதன்வழிப் பிறந்தவைதாம். வேய் - மேய்; என்னவோ - என்னமோ; அவி - அமி போல் வ-ம மாற்றம் தமிழுக்குள்ளும் உண்டு.

கடலில் சென்ற "சுப்பல்" என்னும் கலச்சொல் ship என ஆனதை லொகேவாரி ஆகிய சுபெயின் நாட்டு அறிஞர் கூறினார். "கடலோடும் நாவாய்" என்று வள்ளுவப் பெருமான் கூறிய நாவாய் Navy ஆனதை உலகம் அறியும். உலகின் மிக மூத்த மொழிகளில் ஒன்று அல்லது முதல் என்று போற்றப்படும் எபிரேய மொழிக்கும் மூலவற்றாய் நம் அன்னைத் தமிழ் இருந்துள்ளது. பலநூறு ஒப்புநோக்குச் சொற்களைக் காட்ட முடியும். ஒன்று கூறுகிறேன். குடகு - coong என முன்னர்க் கூறினேனே! அதே வகையில் படகு -barque என நம் படகுத் தமிழ் எபிரேயத்தில் ஒலிக்கப்பட்டது. இந்த barque வடிவம் மிகப் பல மொழிகளில் ஒலிப்பது. படகில் பொருள்களை ஏற்றி அதைக் கடற்செலவிற்கு ஆயத்தமாக்கினால் அதற்கு embark என்று பெயர். படகில் பொருள்களை இறக்கினால் அதற்கு disembark என்று பெயர். இன்று ஆங்கிலத்தில் வானூர்தி போன்றதும்,

புறப்படும் இடம் embarking station எனவும், இறங்கும் இடம் disembarking station எனவும் எல்லாம் அழைக்கப்படுவதற்குப் பயன்படும் சொல்லாகி விட்டது. மாமேதை கீற்றுப் பெருமான் bargain சொல்லின் வரலாற்றையும் இத்துடனேயே இணைத்துள்ளார். படகில் பொருள்களை வைத்து வணிகம் செய்யும் இடத்துத் தோன்றிய சொல்லே இந்த bargain என்று அவர் கருதியுரைத்தார். உலகில் முதன்முதலில் பொனீசியர்களே கலம் செலுத்தினார்கள். அவர்களிடமிருந்து கிரேக்கர்கள் இக்கலையைக் கற்றார்கள் என்று மேலை அறிஞர்கள் எழுதியுள்ளனர். பொனீசியர்கள் யார் என்று இன்னும் உலக அறிஞர்கள் கண்டுபிடித்துக் கூறவில்லை. அவர்கள் சிந்து வெளியில் வாழ்ந்த தமிழ் வணிகர்கள் என்பது என் ஆய்வு முடிவு. வணியர் - வணிகர் என்ற தமிழ்தான் வ-ப மாற்றத்தில் பணியர் - பொணியர் - Phoenician என மாறியது. இந்த phoenician பயன்படுத்திய சொற்கள் என மேலை அறிஞர்கள் கூறும் சொற்களெல்லாம் தமிழாக - தமிழோடு உறவுடையவாகவே உள்ளன. இதனால்தான் இவர்களைத் தமிழர்கள் என நான் கருதுகிறேன்.

கிரேக்க மொழியும், ஆங்கிலமும் பயன்படுத்தும் எழுத்து வடிவங்கள் - நெடுங்கணக்குகள் யாவும் இந்தப் பொனீசியர்கள் தந்த கொடை என்றே மேலை அறிஞர் எழுதியுள்ளனர். சில நெடுங்கணக்கின் வரலாற்றைக் காண்பதில் வெற்றி பெற்றுள்ளேன். "B" ஆகிய இரண்டாம் எழுத்து உள்ளதல்லவா. அது beta ஆகிய கிரேக்கச் சொல்லின் சுருக்க வடிவம். beta சொல் bethal சொல்லின் beth உடன் உறவுடைய சொல். beta - beth, வீடு என்னும் தமிழ் வழியவை. வ- ப மாற்றம் இங்கு நிகழ்ந்தது. வண்டி - பண்டி; வெற்றிலை - betel போல. கடவுள் காட்சியளித்த வீடு bethel. beth வீடு வழி உருவானது. el என்னும் கடவுள்சொல் "எல்" தமிழ் வழியது. எல் கதிரவன் குறிக்கும் தமிழ். பிறகு இது கடவுட்கு உரியதாகியது. பழைய ஏற்பாடு குறிக்கும் deniel, michael போன்ற பெரியோர் பெயர்களின் el-கள் கடவுள் பொருளன. அவ்வகையில்தான் bethel சொல்லின் "எல்"லும் கடவுள்பொருள் பெற்றது.

கடலில்முதலில் கலம் செலுத்திய பொனீசியர்கள் எவரிடமிருந்து இக்கலையைக் கற்றார்கள் என அறிய முடியவில்லை என மேலையறிஞர்கள் எழுதியுள்ளனர். அவர்கள் தமிழர்கள் என்பதை உலகம் அறிய வேண்டும். இதையெல்லாம் விளக்க இங்கு நேரமும், இடமும் இல்லை.

கடலில் கலம் செலுத்திய அந்த இனம் இன்று கடலுள் மூழ்கிச் சாகிறது; சாகடிக்கப்படுகிறது. பழைய வரலாறு கிடக்கட்டும். ஒவ்வொரு நாளும் இன்று தமிழ்நாட்டுத் தமிழர் சிங்களக் கடற்படையால் சாகடிக்கப்படுவதும் சித்திரவதை செய்யப்படுவதும் உலகின் வேடிக்கை நிகழ்ச்சிகளில் ஒன்றாகிவிட்டது. ஆயிரம் ஆண்டுகட்கு முன் “அலைகடல் நடுவுள் பலகலம் செலுத்தித்” தென்கிழக்காசியாவை ஆண்ட சோழர்களின் கடற்படை வலம் வந்த தமிழ்ப் பெருங்கடலில் (இந்தியமாக்கடல்) இன்று மீன் பிடிக்கத் தமிழர்கள் மூடியவில்லை. வரலாறு தலைகீழாகிப் போனதே. எங்கள் படகு bark ஆனதை, எங்கள் நாவாய் navy ஆனதை, எங்கள் கப்பல் ship ஆனதை, எங்கள் நங்கூரம் anchor ஆனதை, எங்கள் கடல் வாரணம், கடல் marine ஆனதை எல்லாம் மறந்து எங்கள் உயிர்கள் bargain செய்யப்படுகின்றன. இதை நாங்கள் நினைத்துக் கலங்க மாட்டோமா? உலகிற்கு இதில் ஞாயம் வேண்டும் எனக் கேட்கமாட்டோமா?

உணவைச் சமைத்து உண்ட ஆதிமாந்தன் “homo sapiens”. இவனைத் தமிழில் அறிவுமாந்தன் என்று கூறவேண்டும். நம்மை ஒத்த நம்மின மாகிய

இந்த homosapiens உருவாகி 50 ஆயிரம் ஆண்டுகள் ஆகின்றன என்பர் மாந்தநூலார். Sapiens சொல்லிற்கு இன்று அறிவு “wise” என்று பொருள் கூறுகிறார்கள். முதன் முதலில் சமைத்து உண்ணக் கற்ற இவர்கள் நாவினால் அதன் சுவையை அறிந்தார்கள். இவ்வாறு நாவினால் அறிந்த அந்த அறிவு பிறகு அறிவு என்று பொருள் பெற்றுப் பிறகு பிறபிற புலன்களால் அறியும் அறிவிற்கும் உரியதாக ஆகியது. நாவினால் உணவுச் சுவையைச் சப்பி அறிவோம். சப்புக் கொட்டுகிறான் என்று கூறும் வழக்குண்டல்லவா. இந்தச் சப்புதான் “sapien” சொல்லிற்கு மூலமாக இருக்க வேண்டும். புலன்களுக்கும், அறிவிற்கும் உள்ள உறவினை இப்பொழிவில் முன்னரே விளக்கியுள்ளோம்.

“புழுக்கல்” உணவு குறிக்கும் பழந்தமிழ்ச் சொல். அதாவது வெப்பப்படுத்தப்பட்டது என்பது இதற்குப் பொருள். புழுங்குதல் வெப்பப் பொருளாகும். புழுங்கல் அரிசி நாமறிந்தது. தமிழின் “வெக்கு”ச் சொல்லும் வெப்பப் பொருள் தருவதே. இந்த வெக்கு, “வெல்” என்னும் வெப்ப அடியிலிருந்து வெல்கு - வெக்கு எனப் பிறந்தது. இதே வெல், வெல்பு - வெப்பு - வெல்பு, வெம்பு; வெல் - வெய் - வெய்து; வெல்து - வெது, வேது என்றெல்லாம் பல வெப்பச் சொற்களைத் தரும்.

“வெக்கு” என்ற வெப்பத் தமிழ்ச் சொல் Pac, Bake என நிரலே கீழை, மேலை இந்தோ ஐரோப்பியத்தில் திரிந்து உணவைக் குறிக்கும் சொற்களைப் பெற்றுத் தந்தது. bacan, bachen, baka, bakken, bakkan என்றெல்லாம் மேலை இந்தோ ஐரோப்பிய மொழிகளில் இந்தத் தமிழ் வெக்கு வ-ப மாற்றத்தில் திரிந்து கிடக்கின்றன.

ஆங்கில வேர்ச்சொல் அறிஞர் கீற்றும் சேம்பராரும் இந்த bake - baken என்ற வடிவே quequ - coque என இலத்தீனில் திரிந்து சமைத்தல் குறித்த தென்றும் அதன் ஆங்கில வடிவே “cook” என்றும் விளக்கினார். இலத்தீனின் coquina ஆங்கிலத்தில் kitchen ஆனது. இடைக்கால ஆங்கிலத்தில் kitchene எனவும் இச்சொல் ஒலிக்கப்பட்டது.

Cook, Kitchen ஆகிய சொற்கள் இந்தோ ஐரோப்பியத்தில் எவ்வளவு பெரிய அடிப்படைச் சொற்கள். உணவோடு உறவுடைய இச்சொற்களைத் தமிழின் “வெக்கு” வழியாகப் பெற்றுக் கொண்ட இம்மொழி பேசுவோர் தம் மொழிக்குரிய சொற்களை ஈன்ற இனத்தைப் பட்டினி போட்டுச் சாகடிக்கிறார்களே இது அறமாகுமோ? அன்றி அரசியல்தான் ஆகுமா?

**உலகத் தமிழர் பேரமைப்பு
7ஆம் ஆண்டு நிறைவு மாநாடு
வெற்றி பெற வாழ்த்துகிறோம்**

ரத்னாதாஸ்

மருத்துவமனை

இங்குள்ள வசதிகள்

1. நுண்துளை அறுவைச் சிகிச்சை
2. சிறுநீரகக் கல் உடைத்தல்
3. எலும்பு முறிவு அறுவைச் சிகிச்சை
4. குழந்தை இல்லாதவர்களுக்குக் குழந்தை பெறுப்பாக்கியம்.
5. மற்றும் எல்லாவித அறுவைச் சிகிச்சையும் செய்யப்படும்.

இங்குள்ள

மருத்துவமனை ஊழியர்கள்

“வெட்டவெளி” யாரும் அறிந்த சொல். இதில் வெட்ட, வெளி ஆகிய இரண்டுமே இங்கு மேலே கூறிய “வெல்” வேர் வழி வந்தவைதாம். வெல் - வெள் - வெளி; வெல் - வெள் - வெள் + து - வெட்டு - வெட்டை என வெப்பத்தை வெளிச் சத்தைக் குறித்தது வரலாறு. தமிழின் வெட்ட - Photo என மேற்குலகம் சென்று ஒளி குறித்ததைப் பாவாணர் விளக்கினார். Photo ஒளி குறிப்பது. Photos என்ற இவ்வொளிச் சொல் phosphor சொல்லின் முன்பகுதியில் திரிந்து சேர்ந்ததை ஆங்கில அறிஞர்கள் எழுதியுள்ளனர். Phosphor வெளிச்சம் வரப்போவதை அறிவிக்கும் விடி வெள்ளி குறிப்பது. விடி வெள்ளியைக் குறிக்கச் சொல் வழங்கிய இனத்திற்கு விடிவே இல்லையா எனக் கேட்கிறாள் தமிழன்னை.

வெட்ட - வழிப்பிறந்த photo, phos எனத்திரிந்தது போலத்தான் குடிசையாகிய தமிழ்ச் சொல் house என வீட்டைக் குறிக்கத் திரிந்து மேலை உலகிற்கு உதவி செய்தது. வெது - வேது பற்றிச் சற்று முன் கூறினேனே அந்த வெதுதான் வெது - வேது - ஸ்வேது எனச் சமற்கிருதத்தில் வெப்பம் வழி உருவாகும் வெண்மையைக் குறிக்க மூலமானது. இதே தமிழ் வேது svit, kwid, hvid, hvit, kvit என் றெல்லாம் மேலை இந்தோ ஐரோப்பிய மொழி களில் திரிந்து சொல்லளிக்கது. இச்சொற்களுடன் உறவுடைய சொல்லே ஆங்கிலத்தின் white சான்றோர்களே இந்த white சொல்லை மேலே குடிசை வழிப்பிறந்த house உடன் இணைத்துச் சொல்லுங்கள் “White house” வரும். house சொல்லின் வேர் தெரியவில்லை எனவும், குட் hut என்பது அதன் வேராகலாம் என்றம்தான் ஆங்கில வேர்ச் சொல் அகராதி அறிஞர்கள் எழுதினார்கள்.

நம் உடல் உறுப்புகளில் கணுக்கள் பல உண்டு. இது “கண்” என்னும் செல்வழிப் பிறந்த ஒலிப்பு எளிமைச் சொல். இந்தக் “கண்” ஆகிய இணைப்புச் சொல் cneow, knco, knio, kne என்றெல்லாம் பலப்பல வடிவெய்தியது. மாமேதை கீற்று இச்சொற்களின் மூலம் பற்றிக் கூறுமிடத்து Aryan Ganu, Knee எனவுரைத்தார். அதுமட்டுமன்று See genuflection, pentagon என்றும் கூறினார்.

“கல்” ஓர் கூட்ட மூல வேர்ச்சொல். கற்றைச் சொல் கூட்டப்பொருளது. இது கல் + து = கற்று - கற்றை எனக் கல்வழி வந்தது. “கலவு” அக நானூற்றில் மூட்டு - குறிக்கும் தமிழ்ச்சொல். இக் “கல்”, கள் திரிந்து பன்மை ஈறானது. கள் + அம் -

களம் என்றாகிப் பலர்கூடும் இடம் குறித்தது. இதே கள், கண் என்றாகி உறுப்புகள் கூடும் இடம் குறித்தது. இக் கண், தமிழில் பேச்சு வழக்கில் “கணு” வானது. கீழையாரியச் சமற் கிருதத்தில் க-ச மாற்றப்படி Janu வானது. Ganu ஆரிய மூலம் என்கிறாரே கீற்று உண்மையில் அது ஆரிய மூலமா? அன்று அன்று, அது ஆரியத்திற்கு மூலமாகிய தமிழ் மூலத்தது. கண் அப்படியே pentagon-இல் உள்ளது. ஆம், ஐந்து இணைப்புக்களால் ஆன கட்டிடம்தான் “pentagon”. five joint building என்பது pentagon சொல்லின் மூலப்பொருள். “gon” in pentagon is from Tamil என்பதை மேலையர் அறிவாரா? Pentagon உருவாகச் சொல்லளிக்கவனும் Pentagon ஐ குண்டு வீசி அழித்தவனும் ஒன்றா? உலகம் எண்ண வேண்டும்.

பெருமக்களே, சான்றோர்களே, இப்படி நிறைய ஆயிரமாயிரம் பக்கங்கள் - இந்தோ-ஐரோப்பியத்திற்கு மூலமாக உயிராகத் தமிழ் இருப்பதை விளக்கிச் சொல்லிக் கொண்டே போகலாம். உண்மை இல்லாமல் இவ்வளவும் பேசினேனா? இட்டுக்கட்டி உரைத்தேனா? தமிழன் நான் என்பதனால்தான் உரைத்தேனா? என் இனத்தைக் காப்பாற்றுங்கள் என்று உலகின்முன் கையேந்தி உரைத்தேனா? இவை உண்மை என்பதற்காக உரைத்தேன். இதில் மாற்றம் இல்லை என்பதனால் உரைத்தேன். ஆய்ந்து ஆய்ந்து உரைத்தேன். தமிழன் என்பதால் அழுதும் உரைத்தேன். இங்கு நான் கூறியவை எல்லாம் தேன் என நடுநிலையாளர் கூறுவர்.

தமிழை - தமிழினத்தை யார் அழித்தாலும் அவர்கள் தங்களை அறியாமல் தங்கள் தாயை - தாய் இனத்தை அழிக்கிறார்கள் என்பது பொருள். “தாங்கள் செய்கிறது இன்னதென்று அறியாதிருக் கிறார்களே” என்று ஏசுபிரான் கூறிய வாசகம் தொடர வேண்டுமா! “நரிகளுக்குக் குழிகளும் வானப் பறவைகளுக்குக் கூடும் உண்டு. மாந்தக் குமரனுக்கோ தலைசாய்க்க இடமில்லை” என்றாரே இந்த நிலை வையம் ஆண்ட தமிழுக்கும், தமிழர்கட்கும் தொடராமல் நல்லது நடக்கப் பாடுபடுவோம்!

(2009, நவம்பர், 27-ஆம் நாள், திருச்சிராப்பள்ளித் தூயவளனார் தன்னாட்சிக் கல்லூரியின் தமிழியல் துறையில், முனைவர். அ. அந்தோனி குருசு அறக்கட்டளைச் சொற்பொழிவாக வழங்கப்பட்ட கட்டுரை)

என்றும் தாழாத கொடி பறக்கும்! தமிழ் ஈழம் பிறக்கும்!

தி.அழகிரிசாமி, எம்.ஏ.,

அவனுக்கு வயது 10. மயில் வாகனன் என்பது அவனது பெயர். வீதியிலே விளையாடிக் கொண்டே விடுதலைப் புலிகளுக்குத் துப்புக் கொடுத்தானாம். சிங்களக் காதையர்கள் அந்த இளம் குருத்தை இழுத்து வருகிறார்கள். வானுயர்ந்த புத்தர் சிலை. அவர் கருணையின் மூர்த்தியாம். புத்தரின் காலடியில் மயில் வாகனனைக் கிடத்துகிறார்கள். கால்களையும், கைகளையும் அழுத்திப் பிடிக்கிறார்கள். கூரிய நீண்ட கத்தி. ஆடு, கோழிகளை அறுப்பதைப் போலச் சிங்கள வெறியர்கள் அந்தச் சிறுவன் கழுத்தை அறுக்கிறார்கள். அந்த அக்கினிக் குஞ்சு அலறித் துடிக்கிறது. ரத்தம் பீறிட்டு அடிக்கிறது. புத்த தேவனுக்கு ரத்தாபிஷேகம் நடக்கிறது.

1983-இல் இப்படித்தான் ஈழத் தமிழர்கள் ரத்த தடாகத்திலே மிதந்தார்கள். அதிலே தெறித்து விழுந்த ஒரு துளிதான் மயில் வாகனன். சிறுவன் அலறித் துடித்த ஓசையும், தினம் தினம் இது போல் கேட்கும் மரண ஓலங்களும் ஈழத் தமிழர்களைத் தட்டி எழுப்பின.

பகை வெட்டிச் சாய்க்கக் குகை விட்டுக் கிளம்பியது ஒரு புலி. அவர்தான் தம்பி பிரபாகரன். ஊழித் தீயாய் எழுந்து நின்று ஊர் மக்களை அழைத்தார். “தாய்மார்களே, வீட்டிற்கு ஒரு பிள்ளையைத் தாருங்கள். விடுதலையை நான் வாங்கித் தருகிறேன். வேள்விக்காகக் கேட்கிறேன். வீட்டிற்கு ஒரு பிள்ளையைத் தாருங்கள்” என்றார்.

ஒன்றாய்! ஒரு நூறாய்! ஆயிரமாய்! பல்லாயிர மாய்! இளைஞர்கள் திரண்டார்கள். பெண் புலிகளும் புறப்பட்டார்கள். வாழ்வதற்காகத் திரண்ட கூட்டமல்ல. மரணத்தைச் சுவைக்க வந்த மாவீரர்கள் பட்டாளம். பகை முடிக்கத் தலைவர் வந்துவிட்டார். தோள் கொடுத்துத் துணை நிற்க இளைஞர் பட்டாளம் திரண்டு விட்டது.

எல்லாம் சரி.

இவர்களுக்கெல்லாம் பயிற்சி கொடுக்கக் களம் வேண்டுமே? போர்ப்பாசறைகள் அமைக்க வேண்டுமே? அது பாதுகாப்பான இடமாக இருக்க வேண்டுமே? என்ன செய்வது?

தொலைபேசி மணி ஒலித்தது. தலைவர் நெடுமாறன் பேசினார்.

“நெடுமாறன் பேசறேன். சமஸ்தானம் என்ன செய்யறீங்க? சாமி ஏதும் மலை ஏறிடுச்சா? வேற ஒன்னும் இல்லே. நம்ம புலிகளுக்குப் பயிற்சி முகாம் அமைக்க வேண்டி இருக்கு. பாதுகாப்பான இடம் வேண்டும். சிறுமலையில் ஒங்க தோட்டம் சரியா வரும்னு நெனைக்கிறேன். ஏற்பாடு செய்யலாமா?”

அன்புத் தலைவனின் ஆணை பிறந்து விட்டது. காரியங்கள் புயல் வேகத்தில் நடந்தன.

சிறுமலை என்பது ஒரு மலைப்பாங்கான இடம். 1984-இன் தொடக்கத்தில் விடுதலைப் புலிகள் வந்தபோது போக்குவரத்து வசதி இல்லை. எங்கள் கிராமத்திற்கும், முகாம் நடக்க இருக்கும் எங்கள் காணிக்கும் 9 மைல் தொலைவு இருக்கும். 6 மைல்கள் மண் சாலை. 3 மைல்கள் அடர்ந்த காட்டுக்குள்ளே பாதை அமைத்துப் போக வேண்டும். குதிரைகளிலே தேவையான பொருட்களை ஏற்றிக் கொண்டு புலிகள் புறப்பட்டார்கள். இலட்சியப் பயணம் இப்படித் தான் தொடங்கியது.

3 மைல் தொலைவிற்கு முள் புதர்களையும், மரங்களையும் வெட்டி அப்புறப்படுத்திச் சாலை அமைக்கப்பட்டது. 15 ஏக்கர் பரப்பிற்குச் செடி

கொடிகளை வெட்டி நெருப்பிட்டுக் கொளுத்திச் சமப்படுத்தப்பட்டது. புல்களையும், மரங்களையும் கொண்டு குடிசைகள் போடப்பட்டன.

கல்விக்கூடம், மருத்துவக்கூடம், உணவுக்கூடம், சமையல் கூடம், கழிப்பறை வசதிகள் எல்லாம் உருவாயின. ஒரு நகரத்தையே உருவாக்கி விட்டார்கள். இரவு நேரத்தில் மின்சார ஒளி வெள்ளத்தில் முகாம் மூழ்கி இருக்கும் போது அதன் அழகே அழகு. ஆண் புலிகளுக்கும், பெண் புலிகளுக்கும் தனித் தனிக் கூடாரங்கள். ஆனால் இருவருக்கும் ஒரே மாதிரியான பயிற்சி நடக்கும். இத்தனையும் புலிகளால் எப்படி நிர்மாணிக்க முடிந்தது? கூலிக்கு ஆள் இல்லை. எல்லாமே புலிகள்தான். முன்பின் பழக்கமுண்டா? இல்லை. காலத்தின் கட்டாயம் அவர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுத்தது.

முகாமிற்கு அருகிலேயே அழகிய ஆறு ஒன்று வெள்ளியை உருக்கி ஊற்றியதுபோல் ஓடிக் கொண்டே இருக்கும். காலையில் பயிற்சி முடிந்ததும் எல்லோரும் இங்கு வந்து குளித்து மகிழ்வார்கள். காலை உணவை வாங்கிக் கொண்டு பரந்த வெளிக்கு வந்து மரங்களிலும், குன்றுகளிலும் அமர்ந்து பேசிக் கொண்டே உணவு அருந்தி மகிழ்வார்கள்.

உணவுக் கூடம் மிகப் பெரியது. ஆண் புலிகள் மட்டுமே சமைப்பார்கள். ஒரு நாளைக்கு மூன்று வேளைக்கும் குறைந்தது 2000 பேருக்கு உணவு சமைக்கப்படும். 1983-இல் ஏற்றப்பட்ட சமையல் அடுப்பு 1987-ஆம் ஆண்டு இறுதிவரை நான்கு ஆண்டுகள் இரவு, பகலாக அணையாமல் எரிந்து கொண்டே இருந்தது. தேவையான தண்ணீரும், உணவு சமைக்க வேண்டிய விறகுகளும் நான்கு ஆண்டுகளுக்குத் தடையின்றித் தந்த அந்தப் பூமி மாதாவைப் புலிகள் நன்றியுடன் நினைப்பார்கள். புலிப்படையில் ஏழை வீட்டு இளைஞனும் இருப்பான், கோடசுவரன் வீட்டுப் பிள்ளையும் இருப்பான். எல்லோருக்கும் ஒரே விதமான உணவு, உடை, இருக்கை, பயிற்சி நடக்கும்.

பயிற்சிகளில் துப்பாக்கி சுடும் பயிற்சியே கடுமையாக இருக்கும். சுட்டுப் பழகுவதற்கு என்றே பாதுகாப்பான தனி இடம் உண்டு. காலை 9 மணிக்குத் தொடங்கினால் மாலை வரை வேட்டுச் சத்தம் கேட்டுக் கொண்டே இருக்கும். முதலில் மரத்தால் செய்த நீண்ட துப்பாக்கியைத் தோளில் மாட்டிவிடுவார்கள். எங்குச் சென்றாலும், எப்போதும் அதைச் சுமந்து கொண்டே செல்ல வேண்டும். உணவு அருந்தும் போதும், குளிக்கும் போதும் கூடச் சுமந்து கொண்டுதான் இருக்க வேண்டும். சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது அழைப்பு வரும். சாப்பாட்டை நிறுத்திவிட்டுத் துப்பாக்கியைத் தூக்கிக் கொண்டு பயிற்சிச் சுளத்திற்கு ஓட வேண்டும். இப்படி எத்தனையோ பயிற்சிகளையெல்லாம் நடத்தித் தேறிய பிறகுதான் உண்மையான துப்பாக்கியைக் கொடுப்பார்கள்.

கல்விக் கூடம் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்கது. விடுதலை பெற்ற நாடுகளின் வரலாறு, களத்திலே எதிரிகளைச் சந்திக்கும் முறைகள், ஒவ்வொரு ஆயுதமும் கையாளப்பட வேண்டிய வழிமுறைகள், பூகோள அமைப்பு, இதுபோல் இராணுவ நடவடிக்கைகள் அனைத்தையும் தமிழிலேயே கற்பிப்பார்கள். நூலாகவே தமிழில் அச்சடித்துக் கொடுப்பார்கள்.

ஆயுதங்களைக் கையாளுவதில் அளப்பரிய ஆற்றல் பெற்றவர் தலைவர் பிரபாகரன். வைத்த குறி தவறாமல் சுடும் வரலாற்று நாயகன். உயரமான ஓர் இடத்தில் சிறிய கண்ணாடிக் குடுவை ஒன்றை வைப்பார்கள். வெகு தொலைவில் இருந்து தலைவர் கைத் துப்பாக்கியால் குறிபார்த்துச் சுடுவார். குறி ஒருபோதும் தவறாது. நூற்றுக் கணக்கான குடுவைகள் சிதறிக் கீழே விழும். ஒரு

நாள் பனங்கொட்டை மூட்டை களோடு தலைவர் வந்தார். பனங்கொட்டை களைப் பற்றி ஒரு வரலாறே சொன்னார்.

“பனைமரம் என்பது தமிழர் சின்னம். சிங்களவர்கள் எங்களை ‘பனங்கொட்டை, பனங்கொட்டை’ என்று கேலி செய்வார்கள். அவர் களுக்குப் பதிலடி கொடுப்பதற்காகத்தான் இந்தப் பனங்கொட்டைகள். பனங்கொட்டையின் உள்ளே இருக்கும் நுங்கைத் துளைபோட்டு எடுத்து விடுவோம். சோப்புத் தண்ணீரோடு சில மருந்துகளைக் கலந்து நிரப்பி அடைத்து விடுவோம். சிங்கள இராணுவத்தின் மீது எறிந்தால் அது வெடிக்கும். ஆணைக் கொல்லாது. ஆனால் உடல் முழுவதும் கட்டி கட்டியாக, சோப்புத் தண்ணீர் ஓட்டிக் கொள்ளும். அதைப் பிய்த்து எடுக்க முடியாது. அறுவைச் சிகிச்சைதான் செய்ய வேண்டும். பனங்கொட்டையைக் காட்டினால் சிங்களவர்கள் தலைதெறிக்க ஓடுவார்கள்” என்று கூறிவிட்டுச் சிரித்தார்.

விடுதலைப் புலிகள் என்றால், போர்க்களம், துப்பாக்கி, வெடிச்சத்தம் என்று மட்டுமே நினைப்போம். அவர்கள் கருணை மறவர்கள். கவிஞர்கள், சொல்லேர் உழவர்கள், விளையாட்டு வீரர்கள், புல்லாங்குழல், ஆர்மோனியம், மிருதங்கம் போன்றவற்றை இசைக்கும் இசைக் கலைஞர்கள் இரவு நேரங்களில் இசை நிகழ்ச்சிகள், ஓரங்க நாடகங்கள் நடக்கும். என்மகள் 6 வயதுச் சிறுமி தான் இராஜ நர்த்தகி.

இலங்கையில் மட்டக்களப்புச் சிறை, சிங்கள இராணுவத்தின் மிகப்பெரிய பாதுகாப்போடு செயல்பட்டு வந்தது. 19 தமிழ் இளைஞர்களும் நிர்மலா நித்தியானந்தம் என்ற பெண் போராளியும் சிறை வைக்கப்பட்டிருந்தார்கள். ஒருநாள் யாரும் எதிர்பார்த்திராத நேரத்தில் விடுதலைப் புலிகள் சிறையை முற்றுகையிட்டார்கள். சிங்கள இராணுவம் புறமுதுகிட்டு ஓடியது. சிறையை உடைத்து, சிறைப்பட்டிருந்த இளைஞர்களையும், பெண் போராளி நிர்மலா நித்தியானந்தம் அவர்களையும் புலிகள் மீட்டு எடுத்தார்கள். மீட்கப்பட்ட சகோதரி நிர்மலா நித்தியானந்தம் அவர்களைச் சிறுமலை முகாமிற்கே அழைத்து வந்தார்கள். நீண்ட நாட்கள் அவர் முகாமிலேயே தங்கி இருந்தார்.

தலைவர் பிரபாகரன் அவர்களின் துணைவியார் சகோதரி மதிவதனி அவர்கள் இங்கு தான் பயிற்சி மேற்கொண்டார்கள். மதிப்பிற்குரிய அமரர்

“யாமெய்யாக் கண்டவற்றுள் இல்லை எனைத்தொன்றும்
வாய்மையின் நல்ல பிற”

திருக்குறள் மாமணி

இராம. கோவிந்தன், எம்.ஏ.பி.எல்.,

1/24, குறள் இல்லம், தேசிய நெடுஞ்சாலை,
தென்னிலை-639 206. கரூர் மாவட்டம்.

உரிமையாளர் : **இராம. கோவிந்தன் சிற்றுந்துச் சேவை**
எசு. இராமசாமி நாடார் மற்றும் புதல்வர்-கருப்பட்டி வணிகம்

நிறுவனர் : **இராமசாமி-பெரியம்மாள் அறக்கட்டளை, தென்னிலை**

புரவலர் : உலகத் திருக்குறள் மையம், சென்னை.

அறக்கட்டளையர் : **திருவள்ளூர் தவச்சாலை, அல்லூர், திருச்சி**
அறக்கட்டளை உறுப்பினர் : **கருப்பண்ணன் மாரியப்பன் கல்லூரி,**

செட்டியார் பாளையம், முத்தூர்.

தொலைபேசி : 04320-237222, 04320-237022

கைபேசி : 99940-73222.

“உரமொருவற் குள்ள வெறுக்கை அஃதில்லார்
மரம்; மக்க ளாதலே வேறு”

ஆண்டன் பாலசிங்கமும் அவர் துணைவியாரும்
அடிக்கடி முகாமிற்கு வருவார்கள். இரவும்
பகலும் ஆலோசனைகள் நடக்கும்.

பயிற்சி முடித்த புலிகளுக்குக் களம்புக
அழைப்பு வரும். வாய்ப்புக் கிடைத்த புலிகள்
மகிழ்ச்சியின் உச்சத்திற்கே போய் விடுவார்கள்.
ஒவ்வொரு தமிழன் வீட்டிலும் ஒரு சாவு உண்டு.
அந்தச் சாவு தாயாகவும், தந்தையாகவும், மற்ற
உறவுகளாகவும் இருக்கும். அப்படிச் சாகடித்த
வனை சாகடிக்காமல் சாகமாட்டேன் என்று சபத
மேற்று வந்தவர்கள் புலிகள்.

தலைவர் பிரபாகரனைக் கண்டவுடன் ஆண்
புலிகளும், பெண் புலிகளும் சூழ்ந்து கொள்
வார்கள். அந்த அன்பின் ஆழத்தை அளவிட
முடியாது. போர்க்களம் செல்லப் போகும் வீரர்
களைச் சுற்றிலும் அமர வைத்து நடுவிலே தான்
அமர்ந்து அன்பொழுகப் பேசுவார். சுருங்காத
நெற்றியும், சுண்டி இழுக்கும் பார்வையும் களம்
செல்ல இருக்கும் வீரர்கள் உள்ளத்தில் ஆவேசப்
புயலைக் கிளப்பும்.

புறப்பட வேண்டிய நேரத்தில் எல்லோர்
மனத்திலும் ஓர் இறுக்கம் இருக்கும். போருக்
குரிய ஆடைகளை அணிவார்கள். நிறைவாக

‘சைனட்’ குப்பி வரும். ஒரு பெண்ணின் கழுத்தில்
மங்கல நாண் கட்டப்படும்போது அவள் எந்த
நிலையில் இருப்பாளோ அதே மனநிலையில்
புலிகள் இருப்பார்கள். சோதனை வரும்போது
தாயின் அங்கத்தை வாயில் வைத்து அமுதப்
பாலைச் சுவைப்பதைப் போல ‘சைனட்’
குப்பியைச் சுவைப்பார்கள்.

‘தின்னத் தமிழ் எனக்கு வேண்டும்

தின்று சாகத் தமிழ் எனக்கு வேண்டும்’

- என்ற நினைவோடு நிலத்திலே வீழ்வார்கள்.
மனித மனங்களில் என்றும் நிலையாக வாழ்
கிறார்கள்.

மறக்க முடியாத நாள் - உறங்கா நம்பி மாவீரன்
நெடுமாறன் முகாமிற்கு வருகை தந்த திருநாள்.

தலைவர் பிரபாகரனை அடையாளம் கண்டு
ஆதரித்த முதல் மனிதர் தலைவர் நெடுமாறன்.
அவர் ஒரு மகத்தான மனித நேயர். தமிழ் ஈழம்
காண அவர் தவம் இருந்த சிறைச் சாலைகள்
எத்தனை? சிறையில் கழித்த ஆண்டுகள் எத்தனை?
வரலாற்றைக் கேட்டால் மயக்கம் வரும். நேரில்
பார்த்தால் வியப்பு வரும். இவரா இத்தனையும்
செய்தார்! செய்கிறார்! வாழைக்காய்க்கும், கத்தரிக்

காய்க்கும் இப்படி ஒரு வீரம் எப்படி வந்தது? தடாவையும் பொடாவையும் தாண்டி மலையேறி வந்து கொண்டிருக்கிறாரே? பெருந் தலைவர் காமராசர் 'மாவீரன்' என்று சும்மாவா மகுடம் சூட்டினார்!

அதோ மாவீரன் வந்து விட்டார். தலைவர் நெடுமாறனைத் தலைவர் பிரபாகரன் வரவேற்று மகிழ்கிறார். ஜீவ நதிகள் இரண்டும் ஒன்று கலந்தன. சாரல் மழை விழுந்து கொண்டிருந்தது வாடைக் காற்றுடன், பக்கத்துத் தோட்டத்திலே போய் வாழை இலையை நீளமாக வெட்டிக் கொண்டு வந்தார்கள். தலைக்கு மேல் குடைபோல பிடித்துக் கொண்டு நடந்தார்கள்.

தலைவர் நெடுமாறனைக் கண்ட ஆண் புலிகளும், பெண் புலிகளும் பூரித்துப் போனார்கள். முகாம் முழுவதும் சுற்றிச் சுற்றி வந்தார். நேதாஜி எங்கே என்று கேட்டு நூல் எழுதிய தலைவர் நெடுமாறனுக்கு, நேதாஜி இங்கே என்ற விடை கிடைத்தது.

துப்பாக்கி சுடும் பயிற்சிக் களத்திற்கு அழைத்துப் போனார் தம்பி.

அடர்ந்த காடு. ஆள் மறைக்கும் புல்வெளிகள். சுற்றிலும் பாறைகள், நடுவிலே பயிற்சிக் களம். ஒரு விடுதலைப் புலி வீரன் தனது தோளிலே ஏவு கணை ஒன்றைச் சுமந்து கொண்டு நின்றான்.

தலைவர் பிரபாகரன் இப்படிப் பேசினார்: "அண்ணே இது ஒரு அதிசயமான ஏவுகணை. இதை ஏவினால் ஓசையே வராது. பெரிய பாறையை ஓசையே படாமல் இரண்டாகப் பிளந்து தள்ளும். பாறை விழும் ஓசை மட்டுமே கேட்கும்" என்றார். தலைவர் நெடுமாறனுக்கு இரண்டு செவிகளிலேயும் கருவிகள் பொருத்தப் பட்டன. விடுதலைப்புலி ஏவுகணையை விடுத்தான். வாழைப்பழத்தை கத்தியால் அறுப்பது போல் ஓசை படாமல் மிகப் பெரிய பாறை இரண்டாகப் பிளந்து விழுந்தது. பாறை விழும் ஓசை மட்டுமே கேட்டது.

இப்படி எத்தனையோ இராணுவ நுணுக்கங் களை விளக்கினார் தம்பி. அனைவரிடமும் விடை பெற்றுக் கொண்டு புறப்பட்டார் தலைவர் நெடுமாறன்.

முன்னாள் முதலமைச்சர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் விடுதலைப் புலிகளுக்கு அளப்பரிய உதவிகள் செய்தார். அவருக்குப் பின்னால் அவர் பெயரைச்

சொல்லி ஆட்சிக்கு வந்தவர்கள் நெருப்பை அள்ளி நெஞ்சிலே கொட்டினார்கள். தலைவர் நெடுமாறனையும், தலைவர் வை.கோ. வையும் அவர்களைச் சேர்ந்த தோழர்களையும் பொடாச் சட்டத்திலே சிறையிலே போட்டார்கள். என் மகன் மருத்துவர் தாயப்பனையும் தலைவரோடு சேர்த்துப் பொடாவிலே போட்டார்கள். முகாம்கள் முற்றிலுமாகச் சிதைக்கப்பட்டன. இப்போது அங்கு எதுவுமே இல்லை. ஓடுகின்ற அந்த அருவி மட்டும் யாரையோ சபித்துக் கொண்டு இரைச்சல் போட்டு ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. புலிகள் வணங்கிய கொடிமரம் மட்டும் தனியாக நின்று கொண்டிருக்கிறது. அருமைத் தலைவர் நெடுமாறனிடம் கொடிமரத்தைப் பற்றிச் சொன்னேன்.

"கொடி மரத்தைப் பத்திரமாகப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். தலைவர் பிரபாகரன் வந்து நிச்சயமாகக் கொடியேற்றி வைப்பார்" என்றார்.

கொடிமரத்தைப் பார்க்கச் சென்றேன். கொடி மரமோ தலைவனின் வருகைக்காக ஒற்றைக் காலில் தவம் செய்துகொண்டு இருந்தது. கொடிக்கு முன்னால் ஆயிரம் ஆயிரமாய் அணி வகுத்து நின்ற அக்கினிக் கோலங்களை மனத்தால் ஆராதித்தேன்.

எல்லாம் பொய்யாய், பழங்கதையாய்ப் போய் விட்டதா? சத்தியம் வெல்லும் என்பார்களே அது பொய்யா? "அல்லல்பட்டு ஆற்றாது அழுத கண்ணீர் செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை" என்றாரே வள்ளுவர். வள்ளுவர் வாக்கும் பொய் தானா? அதிகாலைப் பொழுதில் சிறகுக் கைகளால் நெஞ்சிலே அடித்துக் கொண்டே கூவும் சேவலின் நிலை அடைந்தேன்.

அப்போது சத்தியத்தின் குரல் ஒன்று கேட்டது: "பிரபாகரன் இருக்கிறார். நலமாக இருக்கிறார். மீண்டும் ஈழப்போரை அவரே முன்நின்று நடத்துவார்"

தலைவர் நெடுமாறனின் குரல் கானகமெங்கும் எதிரொலித்தது. நம்பிக்கை பிறந்தது. காத்திருக்கிறோம். தலைவர் பிரபாகரனுக்காகக் காத்திருக்கிறோம். நம்பிக்கையோடு காத்திருக்கிறோம். நிச்சயம் அவர் வருவார். கம்பத்திலே கொடி ஏற்றுவார்.

தாழ்ந்த கொடி பறக்கும் - தமிழ் ஈழம் பிறக்கும்

**தலைவன்
பிறந்தான்**

தமிழன் நிமிர்ந்தான்

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பின்தோன்றிய வீரத்தமிழன்!

(முத்தமிழ்க் காவலர் கி.ஆ.வெ. விசுவநாதம்)

உலகில் அரபு மொழி பேசும் மக்களின் எண்ணிக்கை ஆறு கோடி. தமிழ் பேசும் தேசிய இனத்தின் (The Tamil Nation all over the World) எண்ணிக்கையும் ஆறு கோடியாகும். அரபு மொழி பேசும் மக்களுக்கு இவ்வுலகில் இருபத்தி மூன்று நாடு களும் ஐக்கிய நாடுகள் மன்றத்தில் அவற்றுக் கென்று இருபத்தியொரு நாடுகளும் உள்ளன. அதே எண்ணிக்கை உள்ள தமிழ் மக்களுக்கு எந்த ஒரு நாடும் சொந்தமானதாக இல்லை. ஐக்கிய நாடுகள் மன்றிலும் தமிழ் நாட்டுக்கென ஒரு நாற்காலியும் இல்லை. இது பற்றி எண்ணி வருந்திக் கொண்டிருப்பவர்கள் நம்மில் பலர்.

அதற்கான எண்ணங்களைக் கோடிக்கணக்கில் எண்ணினோம். பேச்சுகளை ஆயிரக்கணக்கில் பேசினோம். கொள்கைகளை நூற்றுக்கணக்கில் வெளியிட்டோம். திட்டங்களைப் பத்துக் கணக்கில் வகுத்தோம். ஆனால் செயலில் ஒன்றை யாவது நாம் செய்யவில்லை.

ஒருநுப்பு அரசியலமைப்பு (Unitary) கொண்ட ஜனநாயக நாட்டில் எண்ணிக்கையில் சிறு பான்மைத் தேசிய இனமக்கள் பேரினவாதி களின் பிடியிலிருந்து விடுபட்டு வாழ பேரினவாத மக்கள் அரசு அனுமதிக்க மாட்டாது. ஏனெனில் எண்ணிக்கையில் பெரும்பான்மை இனம், தமது அதிக எண்ணிக்கையை வைத்துக் கொண்டு நிரந்தரமாகத் தேசிய சிறுபான்மையினர் மீது தங்கள் ஆட்சியையே திணிப்பார்கள்.

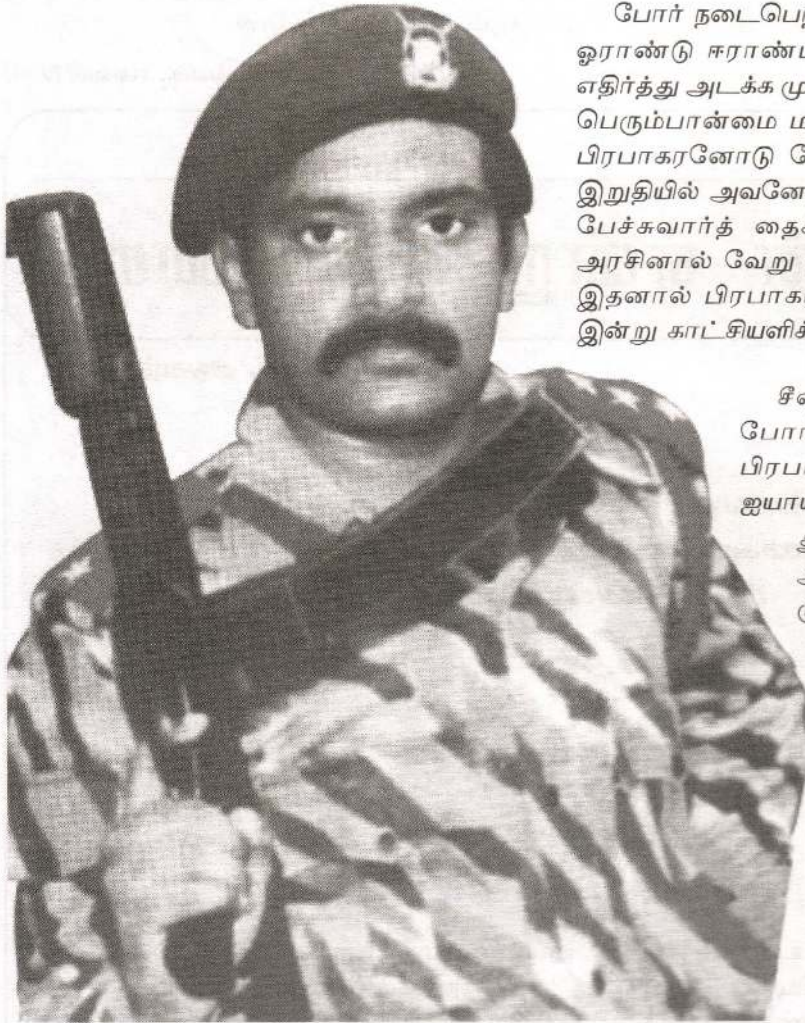
சிறுபான்மை இனத்தினர், தங்கள் கோரிக்கை களைப் பெரும்பான்மையினரிடம் முறையிடு வார்கள். மனுப்போடுவார்கள். மகாநாடுகள் கூட்டுவார்கள். தீர்மானங்களைப் போடுவார்கள். சபையிலும் கூக்குரலிடுவார்கள். ஆட்சியாளரிடம் தூதும் செல்வார்கள்.

இவையொன்றும் பயன்படாதபோது தேசிய சிறுபான்மை இனத்துக்கு வாழ்வா சாவா என்ற நிலைதான் ஏற்படும். அப்போது அவர்கள் மறப் போராட்டத்திலிறங்கி விடுவார்கள். உலகில் மக்கள்

ஆயுதப் போரில் இறங்குவதற்கு இவைகளே காரணங்களாகும். இதே நிலைதான் இலங்கைத் தீவிலும் ஏற்பட்டுள்ளது.

கிளம்பினான் ஒரு தமிழ் இளைஞன்! வீரனிலும் ஒரு மாவீரன்!! அவனே ஈழத்தின் வீரமகன் பிரபாகரன்!!! ஆயுதங்களைச் சேகரித் தான். தன் வாழ்விடமாகிய தமிழீழத் தாயகத் தையும் தன் மொழியையும், தன் மக்களையும் காப்பாற்றிட ஆயுதப் போரைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்ற முடிவுக்கு வந்தான். தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தினான். போரில் இறங்கி விட்டான். அவனுக்கு ஆரம்பத்தில் சில இளைஞர்கள் தோள் கொடுத்தனர். சிலர் பலராகி இன்று பல்லாயிரக் கணக்கினராகி விட்டனர். ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட தமிழ் இளைஞர்கள் உயிரையும், உடலையும் விடுதலைக்காக அர்ப்பணித்தனர்.

போர் நடைபெற்றது. (இன்றும் நடைபெறு கிறது) ஓராண்டு ஈராண்டல்ல: பல ஆண்டுகள். அவனை எதிர்த்து அடக்க முயன்ற அரசுகள் ஒன்றல்ல, இரண்டு. பெரும்பான்மை மக்களைக் கொண்ட சிங்கள அரசு பிரபாகரனோடு போராடி வெல்ல முடியவில்லை. இறுதியில் அவனோடு போர்நிறுத்தம் செய்ய வந்தது. பேச்சுவார்த்தைக்கு அழைத்ததே தவிர சிங்கள அரசினால் வேறு ஒன்றும் செய்ய முடிய வில்லை. இதனால் பிரபாகரன் அந்த அரசுக்குச் சரிசமமாக இன்று காட்சியளிக்கிறான்.

சீனாவையும் பாகிஸ்தானையும் போரிட்டு வென்ற இந்தியப் பேரரசு, பிரபாகரனை அடக்க எழுபத்தி ஐயாயிரம் போர் வீரர்களைத் தமிழீழத் துக்கு அனுப்பியது. இறுதியில் அவனை அடக்க வோ பிடிக்கவோ முடியாமல் ஏமாற்றத்துடன் திரும்பி வந்தது.

இதில் ஒரு அழகு. இந்த இரு அரசுகளுக்கும் நாடு உண்டு. படையுண்டு. ஆயுதங்களுண்டு. தங்குவதற்கு இடமும் உண்டு. உணவுண்டு. உடையுண்டு. பொருள் மற்றும் போர்க் கருவிகளுமுண்டு. கப்பற் படையும், தரைப்படையுமுண்டு.

மேற்கூறியவற்றில் எதுவுமே இல்லாதது மட்டுமல்ல காலுக்கு

மிதியடி கூட இல்லாது, உடம்பிற்கு நல்ல உடையுமில்லாது சிறுசிறு காடுகளிலும் புதர்களிலும் மறைந்து நின்று ஒரு நாள் அல்ல இரண்டு ஆண்டு களுக்கு மேலாக இரு அரசுகளோடும் போராடியிருக்கிறான் மாவீரன் பிரபாகரன்.

இத்தகைய வீரன் ஒருவன், புறநானூற்றுக்குப் பிறகு இரண்டாயிரமாண்டுகளாக எவனும் தோன்றியதில்லை.

தம்பி பிரகாரனின் செயல் சரியா தவறா என்று ஐயப்பட்டவரும் அவனது நோக்கம் நல்லதா கெட்டதா என்று ஐயப்பட்டவரும் அவன் அடையப் போவது வெற்றியா தோல்வியா என்று ஐயப்பட்டவருமுண்டு. ஆனால் அவன் ஒரு மாவீரன் என்பதில் யாருக்கும் ஐயப்பாடு ஏற்பட்டதில்லை.

அத்தகைய மாவீரன் பிறந்த நாளையொட்டி அறிஞர் கோவை மகேசன் அவர்களை ஆசிரிய ராகக் கொண்ட 'வீரவேங்கை' இதழ் ஓர் சிறப்பிதழாக நல்லறிஞர்களின் கட்டுரைகளைத் தாங்கி வெளிவருகிறது.

நியாயமான காரணத்தை முன் வைத்துப் போராடுகின்ற எவனும் வெற்றியை எதிர் பார்த்துக் காத்திருக்க வேண்டியதில்லை. அது அவனது காலடியில் தானே வந்துவிடும் என்பது பேரறிஞர் ஒருவரின் நல்வாக்கு.

இது மெய்ப்பிக்கப்பட வேண்டும் என்று தம்பி பிரபாகரன் தமது இலட்சிய வெற்றிப் பதாகையை ஏந்தியபடி போர் முனையிலிருந்து மீண்டு, பன்னெடுங் காலம் நல்ல உடல் நலத்துடன் இருந்து தமிழீழ நாட்டுக்கும் மொழிக்கும் மக்களுக்கும் நற்றொண்டுகள் பல புரிந்து நல்வாழ்வு வாழ்க வென வாழ்த்துவதுடன் மாவீரன் பிறந்த நாளைக் கொண்டாடி, மலரை வெளியிட்டு, மகிழ்ச்சி அடைகின்ற 'வீரவேங்கை' இதழ் விரிவடைந்து சிறப்பெய்தி ஒளி வீச வேண்டு மென முழு மனத்துடன் வாழ்த்துகிறேன்.

(வீரவேங்கை, சனவரி 1990)

பிரபாகரன் என்று பெயர்வை

காசி. ஆனந்தன்

எழுதமிழ் ஈழத்தில் உயிர்வாழும் உன்பிள்ளை
இயங்கட்டும் விடுதலைப் புலியாய்
உலகத்தின் மூலையில் உன்பிள்ளை வாழ்ந்தாலும்
உலவட்டும் கடுஞ்சுறாவளியாய்

ஒவ்வொரு பிள்ளையின் நெஞ்சிலும் உன் வீரத்
தலைவனின் உருவத்தைத் தீட்டு
ஒவ்வொரு தமிழனும் விடுதலைப்புலி எனும்
உண்மையை நீ நிலைநாட்டு

உன்பிள்ளை மாடு போல் வாழ்ந்தால் உன் தேசத்தில்
ஒநாய்கள் படை வந்து மேயும்
உன்பிள்ளை புலியாகி எழுந்தால் பகைவர் மேல்
ஓராயிரம் குண்டு பாயும்

வேலுப்பிள்ளை பெற்ற பிள்ளை போல் உன்பிள்ளை
வீரனாய் உருவாக வேண்டும்!
வீரப்பிள்ளை எங்கள் ஈழத் தமிழ்ப்பிள்ளை
ஆள வேண்டும் மண்ணை மீண்டும்

புறநானூற்றுத் தளபதி பிரபாகரன்!

(போரசிரியர் சாலை. இளந்திரையன்)

பல தமிழர்கள் மறந்துவிட்ட ஒரு புத்தகம் பழந்தமிழரின் வீரப்பெட்டகமாகிய புறநானூறு தன்பெண்டு, தன் பிள்ளை, சோறு, வீடு, சம்பாத்தியம் இவையுண்டு தான் உண்டு என்ற சின்னதொரு கடுகுபோல உள்ளம் கொண்ட சிறியவர்களாகிப் போனவர்களின் குருதி ஓட்டத்தில் வீர உணர்ச்சி முழுமையாக விடுபட்டுப் போய்விட்டது. புறநானூறு போன்ற வீர எழுச்சிப் புத்தகங்கள் அவர்களுக்குத் தேவையில்லை. என்னைப் பொறுத்த வரை, வீரமே தமிழினத்தின் உயிர் மூச்சு. அது இருக்கும்வரையில் தமிழன், தன் இனமானம் காக்கும் தமிழ் மனிதனாக வாழ்கிறான். அதைத் துறந்துவிட்ட உடனேயே, அவன் வெற்றுடம்பாக வீழ்ந்து போகிறான். எனவே தமிழ் இன வழித்தோன்றலாகிய எனக்கு வீரக்கனல் ஏற்றும் புறநானூறு அடிப்படைத் தேவைகளையும் மிஞ்சிய ஓர் உயிர்த்தேவை. அதைப் படிக்கிறேன். அடிக்கடி படிக்கிறேன்.

ஒருநாள் அந்த வீர ஏட்டின் இதழ்களைப் புரட்டிக்கொண்டு இருந்தபோது, தமிழ் ஈழ விடுதலை மறவன் வே. பிரபாகரனைப் பற்றிய ஒருபாட்டு. அப்போதே, அந்தப் புத்தகத்தில் வைரவரிகளால் வரையப்பட்டிருப்பது கண்டு வியப்படைந்தேன். வீரம் என்பது காலம் கடந்தது. அது எப்போதும் ஒரே விதமாகத்தான் இருக்கிறது. அதை வெளிப்படுத்தும் வீரனைப் பற்றிய நெருப்புவரிப் பாட்டும் அன்றும் இன்றும் என்றும் ஒரே விதமாகத்தான் இருக்கிறது. 3,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, இந்தப் பிரபாகர மறவனை முன்னுணர்ந்த புறநானூற்றுப் புலவன் பாடிய (புறம் 309-ஆம்) பாடல் இது. ஒரு போர் வீரன் தன்னுடைய வீரத்தளபதித் தலைவனைப் பற்றிச் சொல்லும் பாடல்.

இரும்பு முகம் சிதைய நூறி ஒன்னார்
 இருஞ்சமம் கடத்தல் ஏனோர்க்கு எளிதே
 நல்லரா உறையும் புற்றம் போலவும்
 கொல்லேறு திரிதரு மன்றம் போலவும்
 மாற்றருந் துப்பின் மாற்றோர்
 'பாசறை உள்' என வெருஉம் ஓர் ஒளி
 வலன் உயர் நெடுவேல் என்னைக்
 கண்ணதுவே!

மற்றுள்ள புகழ்வாய்ந்த வீரர்களோடு தன் தலைவனை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறான் இந்தப் போர்வீரன். அந்த வீரர்களும் களம் பல கண்ட காளைகளே. பல போர்முனைகளில் மாற்றாரை வென்று ஆர்ப்பரித்த மறவர்களே. ஆனாலும் இவனுடைய தலைவனுக்கு இருக்கின்ற ஒரு புகழ் அவர்களில் யாருக்கும் கிடைத்ததில்லை. கிடைத்த தாக அவன் கேள்விப்பட்டதில்லை.

அது என்ன என்றால் அந்த மறவர்களை எதிர்த்து அவர்களின் பகைவர்கள் போர்புரி வார்கள். தோல்வியடைவார்கள். இவர்கள் வெற்றி பெற்றுக் களிப்படைவார்கள். எனினும் அவர்களில் எவர் ஒருவரைக் கண்டும் பகைவர்கள் முன்வந்து போரிடாமல் முதுகு திருப்பி ஓடியதில்லை.

இவனுடைய தலைவனின் நிலையோ முற்றிலும் வேறுபட்டது. முழுமையான உயர்வு பெற்றது. இவனுடைய எதிரிகள் இவனிடம் போருக்கு வந்து தோல்வி அடையவில்லை. போருக்கு வராமலே அவர்கள் தோல்வி அடைந்து போகிறார்கள்.

காரணம் இவன் பாசறையில் இருக்கிறான் என்றாலே ஒருவிதமான நடுக்கம் அவர்களின் உள்ளத்தில் கொடுக்காகக் கொட்டத் தொடங்கி விடுகிறது. அவன் போருக்கு வந்திருக்கிறானா? பாசறையிலே இருக்கிறானா? அவன் வந்து இருக்கிறான் என்றால் நம் கதி அதோகதிதான்! என்று அவனை நேரில் பார்ப்பதற்கு முன்பே அஞ்சி நடுங்கி அலமருகிறார்கள்.

இதுதான் பகைவரை வெல்லுகின்ற மற்ற வீரர்களுக்கும் இவனுடைய தலைவனாகிய அந்த மாவீரனுக்கும் உள்ள வேறுபாடு. இவன் பாசறைக்கு வந்திருக்கிறான் என்றாலே இந்தப் பாசறையை "நல்லரா உறையும் புற்றம் போலவும் கொல்லேறு திரிதரு மன்றம் போலவும்" கருதி அஞ்சிப்பதை பதைக்கிறார்கள் அந்த எதிரிகள். அதாவது அவன் இருக்கிற பாசறையை நினைத்தால் நல்ல பாம்பு வசிக்கிற பயங்கரமான புற்றும் யாரையும் குத்திக் கொல்லுகிற கூரிய

கொம்புகளோடு முரட்டுக்காளை ஒன்று வலம் வருகிற உளர்ப் பொது இடமும்தான் அவர்களுக்கு நினைவுக்கு வருகின்றன. அவன் இருக்கிற பக்கம் நெருங்கி நடக்கவே அவர்கள் அஞ்சுகிறார்கள்.

வள்ளுவத்தலைவன் ஒருவன் தன்னுடைய வீரத்தைக் குறித்து (குறள் 1088) 'ஞாட்பினுள் நண்ணாரும் உட்கும் என் பீடு' என்று சொல்லிப் பெருமிதமடைகிறான். இவனை நினைத்தால், இவனோடு மோத முடியாது என்பது மட்டுமல்ல நினைத்த மாத்திரத்திலேயே ஓர் அச்ச நடுக்கமும் அவனுடைய எதிரிகளுக்கு உண்டாகிறது. சற்றேறக் குறைய இதே நிலையில்தான் புறநானூற்று வீரனையும் அவனுடைய படைமறவன் காண்கிறான்.

புகழ் ஓர் புதுக்கிய பிரபாகரன்!

இந்தச் செய்திகளை நினைக்கும்போது தமிழ் ஈழத் தளபதி, தம்பி பிரபாகரன்தான் நம்முடைய நினைவிலே எழுந்து நிற்கிறான்.

தமிழ் வரலாறு பல்லாயிரம் போர் மறவர்களைச் சந்தித்திருக்கிறது. அவர்களில் சில நூறு பேர்களாவது தத்தம் அளவில் இணை சொல்ல முடியாத தறுகண்மையாளர்களாக விளங்கியவர்களே. இவர்களைப் பாராட்டும் நடுகற்களும் கல்வெட்டுகளும் புகழ்ச்சிப் பாட்டுகளும் வெகு தாராளமாகவே உள்ளன. இடைக்காலத்திலே கூட கங்கைகொண்டவன் என்றும் கடாரம் வென்றவன் என்றும் களப்பிரர் இருட்டைக் களைந்தெறிந்தவன் என்றும் பலபேர் இருந்திருக்கிறார்கள். இத்தனை பேர் ஆட்சி செய்து மாட்சிகள் விளைவித்த பின்னும் தமிழ் இனத்தின் தனிப் பெரிய வீரப்புகழ் உலகின் மற்றப் பகுதிகளில் சென்று படர்ந்து நிலைக்கவில்லை.

வெகு தொலைவில் உள்ள நாடுகளிலே மட்டுமல்ல இந்தியாவில் விந்தியமலைக்கு வடக்கே உள்ள நிலப்பரப்பிலேகூடத் தமிழர்கள் தமிழர்களாக அறியப்பட்டிருக்கவில்லை. இன்றைக்கும் வட இந்தியக்காரர்கள் தமிழகத்துத் தமிழர்களை மதராசிகள் என்ற பெயரிலேயே அழைக்கிறார்கள். மாண்புயர்ந்த தமிழ் மொழி ஒன்று உள்ளது என்பதையே மேலை நாட்டுப் பாதிரி மார்கள்தான் கண்டெடுத்து உலகுக்குச் சொல்ல வேண்டியிருந்தது. அந்த அளவுக்குத் தமிழினத்தின் இறங்குமுக வரலாறு தாழ்ந்து தாழ்ந்து தரை தட்டிக் கிடந்தது.

இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் தமிழ் இனம் என்ற ஒரு மக்கட் கூட்டம் இருக்கிறது என்கிற

செய்தி உலக மக்களில் 100 க்கு 99 பேருக்குத் தெரியாமலே இருந்தது. அண்மைக்காலமாக இங்கே ஆட்சிக் கட்டிலுக்குப் போட்டி போட்ட கட்சிக்காரர்கள் படுகேவலமான இந்தப் பச்சை உண்மையை மறந்துவிட்டுப் புரட்சிக்கவிஞர் சொன்னதுபோல “தோளிலே மிடுக்காம்? அவர் தொழுவதோ வடக்காம்!” என்ற பாணியிலேயே செயல்பட்டுக் கொண்டு திரிந்தார்கள். திசை கெட்ட இந்தத் திரிவின் விளைவாக, பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக மங்கிக் கொண்டு வந்த தமிழரின் இனமானம் இருளடைந்தே போய்விட்டது.

அந்தப் பெரிய இருட்டைக் கிழித்துக் கொண்டு கிழக்கிலே எழுந்தான் ஒரு மாந்தமிழ் மறவன். அவன்தான் பிரபாகரன். ஈழத் தமிழரின் விடுதலைப் போர்முனையை வெற்றித் திசையில் நடத்திவரும் தமிழர் தளபதி பிரபாகரன்!

சற்றே எண்ணிப்பாருங்கள். தாய்த் தமிழகத் திலே விடுதலை உணர்வு அநேகமாகப் புதைக்கப் பட்டுப் போன நிலையில் ஈழத் தமிழகத்தில் அது பிடர் சிலிர்த்து எழுந்தது. அந்த எழுச்சி பல்வேறு வடிவங்களாக உருமாறி உருமாறி பிரபாகர வீரனின் தலைமையில் புலிப்படையாக மீசை முறுக்கியது.

நான் வீரன், நீ வீரன் என்று நாத்துடிக்கப் பேசிக்கொண்டு ஈழத்திலும் வேறு சிலர் கிளம் பினார்கள். அவர்களெல்லாம் அரை வழியில் நின்று அந்நியர்களின் பைக்குள் அடக்கமாகிப் போன பிறகும், புலிகளின் தாகம் தமிழீழத் தாயகம் என்னும் முழக்கோடு புறப்பட்டது புலிப்படை வீரவித்தகன், தளபதி வேபிரபாகரனின் தலைமைத் தடத்தில் நடை கொண்டது அந்தப் படை.

புறநானூற்றுப் பாடலிலே ஒரு போர்வீரன் சொன்னது போல, “இரும்பு முகம் சிதைய நூறி, ஒன்னார் இருஞ்சமம் கடத்தல் ஏனோர்க்கும் எளிதே” என்று சொன்னது போல ஈழத்திலும் பலபேர் தங்களுக்குத் தாங்களே ‘போராளிகள்’ என்று பெயர் வைத்துக் கொண்டார்கள். அவர் களுக்கு ஆயுதங்களும் பயிற்சிகளும் ஆடம்பரச் செலவுக்குப் பணமும் தந்திட அண்டைநாட்டு நயவஞ்சகர்கள் காத்திருந்தார்கள்.

ஆனாலும் பிரபாகரப் பெரு வீரன் தலையெடுத்த பிறகுதான் “தமிழன் என்றொரு இனம் உண்டு தனியே அதற்கொரு குணம் உண்டு” என்னும் தமிழ்த்தனிச்செய்தி உலகெங்கும் ஒலிக்கத் தொடங்கியது. பிரபாகரனின் புலிப்படை போர் முனைக்கு வந்த பிறகே, விடுதலைப் புலிகளைச் சாதாரணமாக நினைக்கக்கூடாது என்கிற அச்சம் கலந்த உணர்வு தமிழரின் எதிரிகளுக்கு ஏற்பட்டது.

குறிப்பாக, இந்தியாவும் சிறீலங்கையும் ஓர் உலக்கைக் கொழுந்து ஒப்பந்தத்தைச் செய்து கொண்டு போராளிகள் என்று பேர் வைத்துக் கொண்டு திரிந்த புல் பூண்டுகளை எல்லாம் கிள்ளி எடுத்துத் தங்கள் பெட்டிக்குள் போட்டுக் கொண்டபோதுதான் ‘தமிழனுக்கும் வீரம் உண்டு அது எவனுக்கும் தலைவணங்காது’ என்கிற வரலாற்றுப் பேருண்மை, பிரபாகரத் தீரனின் வடிவிலே ஒரு பெரிய புதிய உதயம் செய்தது.

இந்தியக் கொலைப்படை மட்டும் என் உதவிக்கு வராதிருந்தால் நான் பிரபாகரனின் காலில் விழ நேர்ந்திருக்கும் என்று புலம்பினான் சிங்கள ஆட்சித் தலைவன். ‘பிரபாகரனையும்

அவனுடைய புலிப்படையையும் மட்டும் பிடித்து அடைத்து விட்டால் தமிழ் ஈழ விடுதலைப் போருக்கே முற்றுப்புள்ளி வைத்து விடலாம்' என்று இன்றைக்கும் மனத்துக்குள் கொதித்துக் கொண்டு இருக்கிறது. அமைதிப்படை என்ற பெயரிலேயே ஒரு அமளிப்படையைப் பிரபாகர வீரன் மேல் ஏவிவிட்ட இந்திய அரசாங்கம்!

இருவரின் ஒரு வடிவம்!

இத்தகைய ஓர் அச்ச உணர்வை மாற்றார்க்கு ஏற்படுத்திய வர்கள், மற்றவர்களிலே மட்டுமல்ல, வீரத் தமிழர் களிலே கூட மிகமிகச் சிலரே. அந்த வரலாறு கூட 3,000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட புறநானூற்றுக் காலத்திலேயே வற்றி நின்றுவிட்டது. புறம் 309இல், "பாசறை உளன் என வெருஉம் ஓர் ஒளி" உடைய ஒரு மாவீரனைச் சந்தித்தோம். அவனையே போன்ற மற்றொரு வீரனைப் புறம் 31ஆம் பாடலில் சந்திக்கிறோம். அவன்தான் புலவர் பாடும் வீரப் புகழால் ஓங்கிய மாவீரன் சோழன் நலங்கிள்ளி.

நலங்கிள்ளியின் படை கிழக்குக் கடற்கரை வழியாக வெற்றி முழக்கமிட்டுக் கொண்டு தெற்கே நகர்ந்தது. தெற்கை வென்று அடங்கிய வீறுடன், சேர நாட்டில் புகுந்து அதையும் கைப்பற்றியது. பிறகு அப்படியே மேற்குக் கரை வழியாக வடக்கே திரும்பும் நினைவுடன் சற்றே இளைப்பாறியது. இதைக் கேள்விப்பட்ட வடபுலத்து அரசர்கள் 'வந்துவிட்டதே தமிழ்ப்படை' என்று பதறியவர் களாகக் கண்ணுறங்காமல் கிடக்கிறார்கள். கோவூர் கிழார் என்னும் மேதைக் கவிஞன் நலங்கிள்ளியின் நினைப்பிலே வடபுலத்து அரசர்கள் துயில்மறந்து கிடப்பதைப் பின்வருமாறு சொல்லிப் பெருமைப் படுகிறான்.

குணகடல் பின்னதாகக், குடகடல்
வெண்தலைப் புணரி நின் மான்குளம்பு
அலைப்ப
வலமுறை வருதலும் உண்டு என்று அலமந்து
நெஞ்ச நடுங்கு அவலம் பாய
துஞ்சாக் கண்ண, வடபுலத்து அரசே!

அங்கே அவன் போர்க்களத்துக்கு வந்து பாசறையில் இருக்கிறான். நாம் இனிப் பிழைப்பது அரிது என்று அவனுடைய பகைவர்கள் அஞ்சிப் பதைத்தார்கள். இங்கே சோழனின் படை வடதிசை நோக்கித் திரும்பும் முன்பே, நம்மீது படை யெடுத்து வந்து விடுவனோ! என்று உறங்காமல் கிடக்கிறார்கள் வடநாட்டு மன்னர்கள்.

இந்த இரண்டு வீரச்சித்திரங்களையும் நினைக்கிறேன். பிரபாகர மாவீரனை நினைத்து நெஞ்சு பதறும் சிங்கள அரசை நினைக்கிறேன். அதற்கு அடுத்த நிலையில் தன் ஏவாமையால் கறுவிக் கொண்டு இருக்கும் இந்தியாவை ஆளும் கும்பலை நினைக்கிறேன். இந்த இருவரின் முந்தானையைப் பிடித்துக் கொண்டு தமிழ் ஈழத்தில் பதவி நாற்காலியில் அமர்ந்த பெருமான்கள் இந்தியப் படை திரும்பிச் செல்லுகிறது என்று அறிந்த வுடன், நடுநடுங்கிப் பதைபதைத்து நாக்குளறி ஏதேதோ புலம்பி அரற்றுவதையும் நினைக்கிறேன்.

மீடகவந்த பெருவீரன்!

பிரபாகர மாவீரனே! பாசறையில் இருந்த படியே பகைவர்களின் இதயத்தில் அச்ச நடுக்கத்தைப் பாய்ச்சிய எங்கள் முன்னோரின் வழி வந்த இளையவனே! உன்னை நினைத்துப் பதறுகிற புலவர் கூட்டத்துக்காக மிக மிக இரக்கப்படுகிறேன். இவர்கள் படுகிற பாட்டைப் பார்க்கிற போதுதான் பாசறை உளன் என்று மாற்றார்கள் வெருவிய அந்தக் காட்சி எப்படி இருந்திருக்கும் என்று புரிகிறது. சோழன் படையை நினைத்துக் கண்ணுறங்காமல் இரவைக் கழித்த வடபுலத்து அரசுகளின் அவல நிலை எவ்வாறு இருந்திருக்கும் என்பதும் விளங்குகிறது.

வீரத் தமிழன் தளபதி பிரபாகரா என் நெஞ்சிலும் என்போலத் தமிழ் மானம் உடைய வர்களின் நெஞ்சிலும் எவ்வளவு பெரிய இனத்தை ஏற்றிவிட்டாய். அப்பனே! 3,000 ஆண்டுகளாக முனைமழுங்கிக் கிடந்த தமிழ் வீரத்தை நினைத்து நினைத்துப் புலம்பினேன். மேற்கண்ட புற நானூற்றுப் புகழ் மறவர்களின் நினைவு வரும் போதெல்லாம் தமிழ் வீரத்தின் மீது ஒரு புதிய நம்பிக்கை வரப்பெற்று "புதையுண்ட பழமரமும் வயிரமாகும். பொழ்ந்து உதிர்ந்த கருமேகம் வெள்ள மாகும்!" என்று புத்துயிர்ப்புப் பாடல் பாடி எனக்கு நானே நம்பிக்கை ஏற்றிக் கொண்டேன்.

அந்த நம்பிக்கையின் வடிவாக வீர உதயம் செய்த என் இளவலே, இன்றைத் தமிழர் இதயம் தோறும் வீற்றிருக்கும் எங்கள் இனத்தின் தளபதியே, தமிழ் வீரமரபை மீட்டுக்கொணர்ந்த நீ தமிழனின் அனைத்துப் பெருமைகளையும் மீட்டுக் கொண்டு வரப் போகிறாய். அதை வரலாறு காணப்போகிறது. விரைவிலேயே காணப்போகிறது.

சாவு எங்களை உயிர்ப்பிக்கும் ...

சிறை எங்களை விடுவிக்கும் ...

- ஓவியர் வீர. சந்தனம்

தமிழாய்வுச் சான்றோர்கள் பெருக வேண்டும் - அவர்
 ஞாலமெல்லாம் தமிழ்பரப்பி வாழவேண்டும்;
 தமிழ் வாழ்ந்த அந்நாளைத் தெரியச் செய்து - அதன்
 காப்பியங்கள் யாவருக்கும் புகட்ட வேண்டும்;
 தமிழுணர்வு இனவுணர்வு பெருகுதற்கு - ஈண்டு
 அரசியலோர் மெய்யாக உழைக்க வேண்டும்
 தமிழ் காட்டிப் பொருளீட்டும் மாந்தரெல்லாம் - ஈண்டு
 யாப்பறிவுக் கூடங்கள் செய்தல் வேண்டும்!

(தமிழ் வாழ்ந்த அந்நாள்: சங்க காலம்)

எழில் மருத்துவமனை

எழில் பார்மஸி

22, எம்.பி.கோவில் தெரு,

அரியலூர்-621 704,

அரியலூர் மாவட்டம்

தொலைபேசி : 04329-222343.

விடுதலையின் வழிகாட்டி

ச.வாட்டு

எம்தாயகம் பெற்றெடுத்த எங்கள் தேசியத் தலைவர் அவர்களது காலத்தில் வாழும் பெருமையும் பணிதொடர்கின்றோம்.

தலைவரது ஐம்பதாவது பிறந்த நாளுக்கு ஆக்கம் ஒன்று தாருங்கள் என்று கேட்டபோது முதலில் ஏற்பட்ட உணர்வு தலைவரைப் பற்றி நான் எழுதுவதா? என்பது தான்.

தேசியத்தினதும் மற்றும் அக்கறையுடைய அனைவரினதும் பார்வையும் அவர் மீது உன்னிப் பாகப் பதியும் இவ்வேளையில், அவரது பண்புகளைப் புகிர்ந்து கொள்வது தலைவரது விடுதலைக் கான விழுமியங்களை முழுதாய் அறியாதோருக்கு எடுத்துச் சொல்லும் பணியாகவே அமையுமென்ற கருத்து வலுப்பட்டது. அந்தக்கருத்தின் வலுவால் தலைவரைப் பற்றிய பெருமித உணர்வுடன் எழுதுகின்றேன்.

தலைவரைப்பற்றிய பெருமைகளை ஒவ்வொரு வரும் ஒவ்வொருகோணத்திற் பார்ப்பர். எந்த வொரு பின்புலமுமில்லாத சாதாரண குடும்பத்திற் பிறந்து, சுயமான அரசியல் தெளிவுடன் விடுதலைக்கான அத்திவாரத்தை அமைத்து, களத்தில் முன்னின்ற போராளியாயும் தளபதியாயும் சமகாலத்திற் செயற்பட்டு, அணிதிரட்டல் செய்து, விடுதலை இயக்கத்தை உருவாக்கிக் கொண்டது வரையான அவரது செயற்பாடுகள் அவரது வரலாற்றின் ஆரம்பச் சாதனைகள்.

விடுதலைப் போராட்டத்தின் பின்னே முழு மக்களையும் அணிதிரளக்கூடியபடி களச்செயற் பாடுகளைத் திட்டமிட்டுச் செயற்படுத்தியமை அவரது அடுத்த சாதனைக்கான வளர்ச்சிக் கட்டம்.

சந்தித்த ஒவ்வொரு நெருக்கடிகளிலும் விடுதலைப் போராட்டம் ஓய்ந்து விடாதபடி முன்னெடுப்பதன் பின்னே உள்ளமை அவரது ஆற்றலின் வெளிப்பாடு. உலகினது வல்லாதிக்கங் களின் அபிலாசைகளுக்கும் நெருக்குதல்களுக்கும் எமது விடுதலைப்போர்

உலகத் தமிழர் பேரமைப்பு 7ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழாவும் ஈழத்தமிழர் வாழ்வுரிமைக்கான உலகத் தமிழர் மாநாடும் இனிதே நடந்தேற வாழ்த்தும்

உரிமை எங்கள் உயிர்

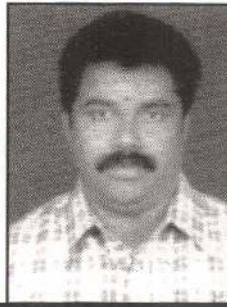
Rights is our Life!

மனித உரிமைகள் கண்காணிப்புக் கழகம் Human Rights Watching Organization

பதிவு எண் 76 / 2008

188கே, பி.வி.ஆர். வளாகம், திரு.வி.க. சாலை, விழுப்புரம்-605 602.

பேசு: 9443227529, 98947 41888

விலையாகிப் போய் விடாதபடியான வழிகாட்டுதலே எமது விடுதலைக்கான அவரது தலைமைத்துவத்தின் மகுடம்.

ஒடுக்கப்பட்டு நசிவுறும் எமது இனத்தின் விடுதலைக்கான வழி 'சுயமாகப் போராடி, சுயமாக வலுவாகிக் கொள்ளுதல்' என்ற தத்துவத்தை உலகின் முன் நிறுவிக்காட்டிய பெருமையினாலேயே எங்கள் தலைவர் உச்சமான பெருமையைப் பெறுகின்றாரென நான் கருதுகின்றேன்.

எம் தலைவரது குணாம்சங்களே அவரது உயர்நிலைக்குக் காரணம் என்பது வெளிப்படடை.

அவரிடம் இயல்பாக அமைந்திருந்த நற்பண்புகளும் அவர் தனக்குத்தானே உருவகித்து வளர்த்துக் கொண்ட தலைமைத்துவப் பண்புகளும் இணைந்தே மிகச் சிறந்த அரசியல், இராணுவ ஆற்றலைக் கொண்ட தேசிய நிர்மாணியாக உலகின் முன் அவரை வெளிப் படுத்தியுள்ளது.

தன்னை ஒரு தலைவனாக உருவகித்துக் கொள்ளாமல் ஒரு போராளியாகவே அவர் தனது பொதுவாழ்வை ஆரம்பித்தார். இன்னும் சொல்வதானால் தனது செயலார்வத்திற்கு ஒரு வழிகாட்டியைத் தேடி அலையும் இளம் போரா

ளியாக அவர் நீண்டகாலத்தைச் செலவு செய்தார்.

அக்காலப்பகுதியில் அவர் பெற்ற பக்குவமும் பட்டறிவுமே அவரை இன்றைய உயர்ந்த தலைமை நிலைக்கு உயர்த்தியுள்ளது எனலாம்.

அக்காலத்தைய தலைமை நிலையில் உள்ளவர்களிடம் முறையான செயற்திட்டம் இல்லாமையை அவதானித்தார். அத்துடன் அவர்களிடம் அர்ப்பணிப்புணர்வு இல்லாதிருப்பதையும் அடையாளம் கண்டுகொண்டார். அவை அவருக்குப் பல பாடங்களைக் கற்பித்தன. அந்தப் பாடங்களினாலேயே அவரது தலைமை உருவானது. தலைமை உருவானது என்பதை விட வரலாற்றின் வாசலின் ஊடாகத் தலைமை நிலைக்கு அவர் அழைத்துவரப்பட்டார்.

ஆம், தனக்குத் தலைவர்களாகக் கருதிச் செயற்பட்ட அக்காலத்தைய மாணவர்பேரவை, இளைஞர் பேரவைத் தலைவர்கள் பேச்சளவிலேயே தலைவர்களாக இருந்தமையைக் கண்டு கொண்டார்.

எதிரியின் முறியடிப்பு முயற்சிக்கு நெஞ்சுரத்துடன் முகம் கொடுக்கத் தவறிய அவர்களது பொறுப்பின்மை அவரை வருத்தியது. அக்காலத்தைய போராட்ட அமைப்பையே சிதறடிக்கும்

வகையாகச் சின்னத்தனத்துடன் அவர்கள் நடந்து கொண்டபோது தனியானதொரு அமைப்பை உருவாக்கும் நிலைக்கு உள்ளானார்.

விடுதலை அமைப்பொன்றை உருவாக்கிச் செயற்படுத்திய போதும் தான் தலைவராகும் எண்ணமின்றி இன்னொருவரைத் தலைவராக்கித் தன்னைச் செயற்பாட்டாளராக வைத்துக் கொண்டார். ஒரு விடுதலைப்போராட்டத் தலைமை இயற்கையாக உருவாகவேண்டும் என்பதை அந்தச் செயற்கைத் தலைமை நிரூபித்தது. அவர்களது தனிப் பலவீனங்களுக்காக ஒரு விடுதலை இயக்கமாண்பு குலைக்கப்பட்டு, நெறி முறைகள் சிதறடிக்கப் பட்டபோது செயற்கைத் தலைமைகள்

1983ஆம் ஆண்டின் பிற்பகுதியில் இந்தியாவின் வடமாநில மலைகளாற் சூழப்பட்ட பிரதேசத்தில் நாம் பயிற்சி எடுத்துக் கொண்டிருந்தோம். அங்குப் பயிற்சி ஆசிரியராக இருந்த இந்திய இராணுவ அதிகாரி ஒருவர் எமது பயிற்சி விடயங்களிலும் எமக்குப் பழக்கப்படாத உறைபனி நிலையை எதிர்கொள்வதற்கான தனிப்பட்ட கவனிப்பிலும் அதீத அக்கறை எடுத்துச் செயற்பட்டிருந்தார். பயிற்சி பெறும் அனைவருக்கும் பொறுப்பாக இருந்த பொன்னம்மானுக்கு அடுத்த நிலையில் இருந்த கிட்டண்ணை உட்பட எம்மிற் பலருடன் நெருக்கமான உணர்வு உறவினைக் குறித்த அதிகாரி ஏற்படுத்தி விட்டிருந்தார்.

அடையாளம் காணப்பட்டமையும் அகற்றப் பட்டமையும் நடந்தேறின.

அந்த வேளையில் அவர் விடுதலைக்கு வழி காட்ட முன்வந்தார். அதனால் அவர் தலைமை நிலைக்கு அழைத்துவரப்பட்டார்.

தலைமைக்குத் தேவையான தீர்க்கதரிசனப் பார்வைக்கு உதாரணமாகக் கொள்ளத்தக்கவர் எமது தலைவர் என்பதை நாம் பெருமையுடன் இங்குக் கூறிக்கொள்ளலாம்.

இந்திய அரசு பிரதிநிதிகளால் எமது தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டப் போராளிகளுக்கான ஆயுதப்பயிற்சி வழங்கப்பட்ட நேரம் அது.

தலைவர் அவர்கள் எமது பயிற்சி முகாமிற்கு வருகைதந்து பயிற்சிகளைப் பார்வையிட்டார். அவ்வேளையில் எம்மிற் பலர். குறித்த அதிகாரி பற்றியும் அவர் எம்மீது கொண்ட கரிசனை பற்றியும் சொன்னதைத் தலைவர் அமைதியாகக் கேட்டபடி இருந்தார்.

அன்றிரவு தெரிவு செய்யப்பட்ட பொறுப்புப் பாளர்களுடன் தலைவரின் சந்திப்பு ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது. அப்போது அவர் கூறிய கருத்துக்கள் இன்னும் எனக்குப் பசுமையாக நினைவில் உள்ளது.

அதாவது 'இந்தியா தனது சுயநல நோக்கிலேயே செயற்படுகின்றது. உண்மையில் எமது

விடுதலைக்காக நாமே சொந்தமாகப் போரிட வேண்டும். போராளிகளாகிய நாம் எமது விடுதலையை இந்தியா பெற்றுத்தரும் என்ற எண்ணத்துடன் இருப்பது எமது விடுதலைப்போரைப் பலவீனப் படுத்திவிடும். எனவே இந்தியாவை நம்பியிருக்காது எமதுவிடுதலைக்காகப் போராடும் மன உறுதியைப் போராளிகளிடையே ஏற்படுத்துங்கள்' என்பதாகத் தலைவரின் கருத்து அமைந்திருந்தது.

இந்தியா எமது விடுதலையைப் பெற்றுத்தரப் போவதில்லை. எமது விடுதலைக்காக நாமே போரிட வேண்டியிருக்கும் என்று அன்றே கூறிய அவரது தீர்க்கதரிசனமான சிந்தனையே எமது விடுதலைப் போராட்டம் சொந்தக்காலில் நிற்பதற்கும் நெருக்கடியின்போது அழிந்து விடாமல் நிலைத்து நிற்பதற்கும் அடிப்படை ஆதாரமாக அமைந்ததெனலாம்.

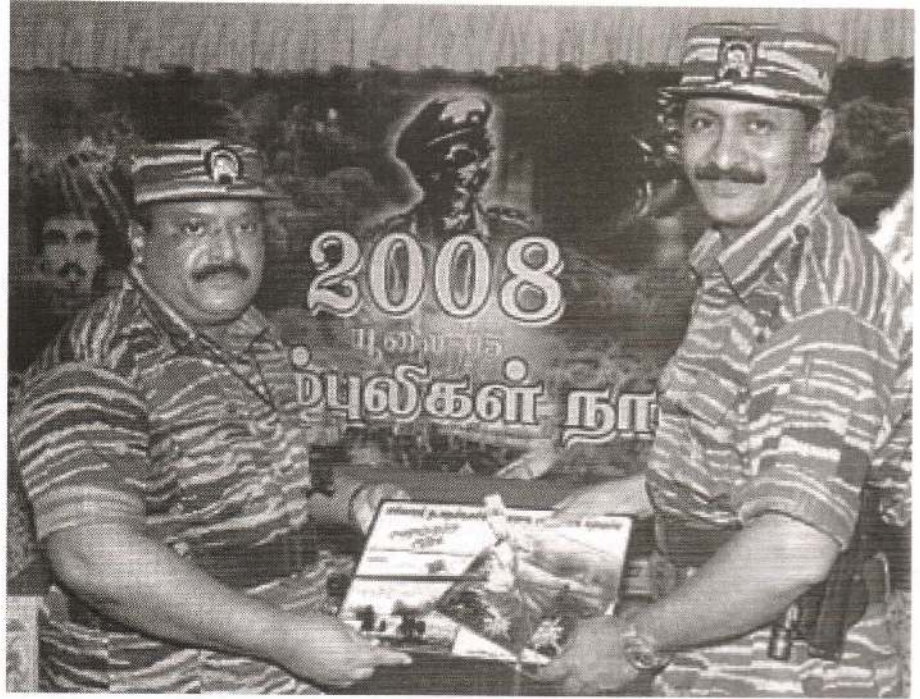
எமது விடுதலைப் போராட்டம் சார்ந்த இந்தியாவின் நிலை சார்ந்து மட்டுமல்லாமல் எமது விடுதலைப் போராட்டத்தின் போக்கு, எமது விடுதலைப் போராட்டத்தின் மீதான சிங்கள அரசியல்வாதிகளின் அணுகுமுறை மற்றும் எமது விடுதலைப் போராட்டத்திற்காக மக்களை எவ்வாறு அணிதிரட்டுவது என அனைத்து நிலைகள் பற்றியும் தெளிவாகச் சிந்தித்து வடிவம் ஒன்றை வகுத்திருந்தார். எதிர்காலக் கட்டமைப்புகள் எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்பதனையும் கற்பனையாகத் தன்மனதில் உருப்போட்டு வைத்திருந்தார்.

எம் தலைவர் அவர்கள் அரசியல் ஞானம் மிக்க இராசதந்திரி என்பதில் சந்தேகமே இல்லை. தலைவன் இராணுவ விடயங்களில் விற்பன்னராக உள்ளதைச் சந்தேகத்திற்கிடமின்றி ஏற்றுக் கொள்ளும் சிலர், அரசியல் விடயத்தில் தலைவர்

அவர்கள் தேர்ச்சி பெறாதவர் என்ற வகையில் கருதுவதுண்டு. அக்கருத்து மிகவும் தவறு.

இன்று வன்னியில் ஒரு அரசுக்குரிய கம்பீரத்துடன் செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் எமது விடுதலை இயக்க நிர்வாக அலகுகளுடனும் ஆட்களுடனும் தொடர்புபட உலகின் பிரதிநிதிகள் வந்து போகும் சூழல் ஏற்பட்டது - ஏற்படுத்தப்பட்டது. இது ஒரு அரசியல் வெற்றி.

யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து எமது இயக்கம்

பின்வாங்கவேண்டி ஏற்பட்ட அந்த இராணுவ நெருக்கடியின் சூடு தணிவதற்கிடையில் நீண்ட நெடிய ஜெயசிக்குறு ஆக்கிரமிப்புப் போரை எதிரி தொடர்ந்தான். கடந்த 90களின் பிற்பகுதியில் எமது இயக்கம் சந்தித்த இராணுவப் பின்னடைவு நிலைமையை மாற்றி வெற்றி கொள்ள வைத்தது தலைவர் அவர்களது இராணுவ வெற்றி. அந்த இராணுவ வெற்றியை மேற்சொன்ன அரசியல் வெற்றியாக ஆக்கி எமது விடுதலைப்போரின் மீதான பார்வையைச் சர்வதேச நிலைக்கு நகர்த்தி எடுத்துள்ளமை எமது தலைவரது இராசதந்திர நகர்வின் பெறுபேறே.

எம்மினத்தின் நூற்றாண்டுக் கால அரசியல் வரலாற்றைத் தெளிவுறப்பரிந்து வைத்திருப்ப திலும் உலகில் நடந்த, நடைபெறுகின்ற விடுதலைப் போராட்டங்கள் அனைத்தினது வரலாறுகளை

யும் அறிந்து வைத்துதிருப்பதிலும் நாடுகள், இயக்கங்கள் என்பவற்றின் வாழ்வையும் வளர்ச்சிப் போக்கையும் தீர்மானிக்கும் பேச்சு வார்த்தைகள் பற்றிய அறிவைக் கொண்டிருப்பதிலும் கூர்ந்து அவதானித்து வருவதிலும் தலைவர் அவர்களது அறிவு மிகமிக அதிகம்.

இந்தியாவின் முன்னாள் பிரதமர் ராஜீவ்காந்தி அவர்களது காலத்தில் எமது விடுதலைப் போரைத் தமக்குச் சாதகமாகக் கையாண்டு கொள்வதில் இந்தியா கொடுத்த அரசியல் நெருக்குவாரங்கள் மிக அதிகம். இன்றும் இந்தியாவின் அதிகார நாற்காலிகளை அலங்கரித்து வீற்றிருக்கும் மூத்த அரசியல் தலைவர்களும் ராஜீவ்காந்தி அவர்களும் எமது விடுதலைப் போராட்டத்தையும் தலைமையையும் 'சின்னப்பொடியனின் குழப்படியாக' சித்திரித்து கையாள முற்பட்டனர். அந்த அரசியல் நெருக்குவாரங்களில் எமது விடுதலைப் போராட்டம் மூழ்குண்டு போகாதவாறு எதிர் நீச்சலிட்டுத் தக்க வைத்த அரசியல் மேதமை யுடன் விடுதலைப்போரை வழி நடத்தினார்.

விடுதலைப் போராட்டம் அரசியல் நெருக்கு வாரங்களையும் இராணுவ நெருக்கடிகளையும் சந்திக்கும் வேளைகளிற்கூட விட்டுக்கொடுக்க முன்வராத தலைவரின் பண்பையே சிலர் அரசியல் ஞானமின்மையாகச் சிந்திக்கத் தலைப் படுகின்றனர். மறுவளமாகக் கூறுவதனால் தலைவர் அவர்கள் கொண்டுள்ள தேர்ந்த அரசியல் ஞானத்தெளிவின் அடிப்படையிலேயே குறித்த விட்டுக்கொடுப்புகளுக்கு முன் வருவதில்லை.

இராசதந்திரம், கொள்கைப் பற்றுறுதி, சரணா கதி போன்ற பதங்களை அதனதன் சரியான அர்த்தப் பரிமாணங்களுடன் புரிந்து கொள்வார் எமது தலைவர். கொள்கைப் பற்றுறுதி இல்லாது எதிரியிடம் மண்டியிடுபவர்கள் அல்லது இனத்தினது உரிமைகளை விலைபேசிச் சலுகைகளைப் பெற முனையும் கயவர்கள் தம்செயலை நியாயப் படுத்த இராசதந்திரம் என்ற பதத்தின் பின்னே மறைந்து கொள்வதைக் கோபமாகவும் கேலி யாகவும் சுட்டிக்காட்டுவார்.

எமது இனத்தினுடைய நலன்களை விட்டுக் கொடுக்க மறுக்கும் தலைவர் அவர் களது கொள்கைப் பற்றுறுதியானது அவரது அரசியல் தெளிவினால் விளைந்த பயனே.

காலத்திற்குக்காலம் எம்மினத்தினிடையே தோன்றிய தலைமைகள் இன விடுதலை சார்ந்த தீர்க்கமான பார்வையைத் தம்மிடையே கொண்

டிருக்கவில்லை. அவ்வக்காலத்தை மக்களினது மன உணர்வுகளைப் பிரதிபலித்தும் மக்களது மன எழுச்சியை ஒருமுகப்படுத்தியும் அத்தலை வர்கள் விளங்கினர் என்பது ஓரளவு உண்மை தான். ஆனாலுங்கூட உண்மையான விடுதலை நோக்கிய பயணத்திற்காக மக்களைத் தயார் படுத்தும் தீர்க்கதரிசனமோ விடுதலைப் போராட்டத்தை முன்னெடுக்கும் அர்ப்பணிப் புணர்வோ இல்லாதிருந்தனர்.

மாறாக எம்மை அடிமைப்படுத்தி வைத்துள்ள வர்களுடன் ஒத்துப் போவதாகவே இருந்தது அவர்களது அரசியல்.

எமது இனத்தினது விடுதலை உணர்வுகள் பொங்கிப் பிரவாகிக்கும் வேளைகளில் தலைவர் களாக இருந்த மனிதர்களுடன் தனிப்பட்ட முறையிற் சமரசம் செய்து கொள்வதையே ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் செய்து கொண்டிருந்தனர்.

ஆக்கிரமிப்பாளர்களது தந்தி ரோபாயத் திற்குப் பலியாகி இனவிடுதலையைக்காவு கொடுக்கும் கயமைக்குப் பெயர் இராசதந்திரம் என்றால் அந்த இராச தந்திரம் எமது தலைவருக்குத் தெரியாதுதான்.

குமுறிக் கொண்டிருக்கும் எமது மக்களது விடுதலை உணர்வுகளை மழுங்கடிக்க ஏதாவது ஒரு பெயரிலான அற்ப தீர்வுக்கான பேச்சுவார்த்தையிலோ தேர்தலிலோ பங்குகொண்டு எதிரிக்குத் துணைபோதலுக்குப் பெயர் இராசதந்திரம் என்றால் அந்த இராசதந்திரம் எமது தலைவருக்குத் தெரியாதுதான்.

விடுதலைக்கான கொள்கைப் பற்றுறுதியை முதன்மைச் சிந்தனையாக்கி, அந்த இலட்சியத் திற்குப் பங்கமின்றிச் செயற்பட நண்பர்களை நாடுவதன் பெயர் இராசதந்திரம் என்றால் அந்த இராசதந்திரத்தில் எமது தலைவர் வல்லவர்.

விடுதலைப் போரியலுக்கும் அதனிடையே யான போரோய்ந்த அரசியல் நகர்வுகளுக்கும் கருத்துலகு பற்றிய பார்வையுடன், காலச் சூழல் பற்றிய கணிப்பீடும் அவசியம். இவ்வுணர்வலை வரிசைகளை உய்த்தறிவதும் கணிப்பிட்டுக் கையாள்வதும் இராசதந்திரம் என்றால் அந்த இராசதந்திரத்தில் எமது தலைவர் ஒரு வித்தகர்.

இந்தியாவில் அமைந்த எமதிகக்க ஆரம்ப காலப் பயிற்சித் தளங்கள், தமிழ் நாட்டு முதலமைச்சர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுடனான நட்புறவு, இந்திய இராணுவ ஆக்கிரமிப்புக் காலத்திற்

தமிழ்க்குலம் வெளியீடுகள்

பழ. நெடுமொறன் எழுதியவை

சிறை மலர் 1 : தடா முதல் பொடா வரை	ரூ. 5.00
சிறை மலர் 2 : மதமாற்றம்: பார்ப்பன இந்துத்வா கூப்பாடு	ரூ. 10.00
சிறை மலர் 4 : பழந்தமிழர் பரவிய நாடுகள்	ரூ. 80.00
சிறை மலர் 5 : உருவாகாத இந்திய தேசியமும் உருவான இந்து பாசிசமும்	ரூ. 400.00
Tamil Eelam and Golden Bengal	ரூ. 50.00
தமிழறிஞர் தெ.பொ. மீனாட்சிசுந்தரனாரின் பொதுத்தொண்டுகள்	ரூ. 5.00
தமிழரின் தலையாய தேசியப் பிரச்சனைகள்	ரூ. 5.00
பேருருக் கொள்ளும் தமிழ்த் தேசியம்	ரூ. 10.00
தன்னுரிமையா? மாநில சுயாட்சியா?	ரூ. 5.00
தமிழரும் கீதையும்	ரூ. 20.00
பிரபாகரன் புரட்சி மொழிகள்	ரூ. 15.00
பிரபாகரன் தலைமையில் தமிழீழம் மலரும்	ரூ. 5.00
மூன்றாவது அணி : மக்கள் தயார்! கட்சிகள் தயாரா?	ரூ. 60.00
உரிமைகளை நிலை நிறுத்திய உன்னதத் தீர்ப்புகள்	ரூ. 6.00
பூங்குழலி எழுதிய - தொடரும் தவிப்பு	ரூ. 70.00
பழ. கோமதி நாயகம் எழுதிய - தமிழக ஆறுகளில் மணல் கொள்ளை	ரூ. 45.00

தமிழ்க்குலம்

ஜி 2, கீழ்த்தளம், 58, மூன்றாவது முதன்மைச் சாலை, ஆழ்வார் திருநகர் விரிவாக்கம்,
சென்னை - 600 087. தொலைபேசி : 91-44-2377 5536

சிறிலங்கா ஜனாதிபதி பிரேமதாசா அவர்களுடனான பேச்சுவார்த்தை என்பன தலைவரது இராசதந்திர நகர்வின் சில வெளிப்பாடுகள். அந்த இராசதந்திர நகர்வில் விளைந்த நட்புறவுகள் எமது இனத்தின் உரிமைகளை விலையாகக் கேட்க அனுமதிக்காத அவரது ஆளுமையே இங்கு முதன்மை யானது. கொள்கைப் பற்றுறுதிக்கும் இராசதந்திர நகர்விற்கும் இடையே தலைவர் அவர்கள் சுயமாக வகுத்து வைத்திருந்த எல்லைக் கோட்டினைத் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

தனக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் ஒவ்வாத தன்மைகொண்ட பலருடனுங்கூட அவர் நட்புறவுடன் பழகுவதைக் கண்டிருக்கின்றேன். தனிப்பட்ட நலன் சார்ந்து அமைவதாக அவர்கள் எண்ணிவிட இடம் கொடாமல் நிகழும் மேற்கண்ட பழக்கங்கள்கூட அவரது இராசதந்திர ஆளுமையின் இன்னுமொரு பக்கம்.

இனத்தின் விடுதலை மீது அவர் கொண்ட கொள்கைப்பற்றுறுதியே அவரது அந்த ஆளுமையின் இரகசியம்.

போராட்டப் போக்குகளிற் கடும் நெருக்கடிகள் காலத்திற்குக் காலம் ஏற்படுவதுண்டு. அப்படியான நெருக்கடிகளிலும் அந்த நெருக்கடிகளை எதிர்

கொள்வதற்காகவேனும் செய்யப்படும் எந்தப் பணியிலும் நேர்மை தவறுவதை அல்லது வஞ்சகமான செயற்பாடுகளைத் தலைவர் அவர்கள் அனுமதிப்பதில்லை.

மில்லர் கரும்புலியாகக் களம் செல்வதற்கு முந்திய நிலைமை அது. சிறிய முகாமினைக்கூட இயக்கம் தாக்கியழிக்க ஆரம்பிக்காத 1985 ஆண்டு முற்பகுதியாக இருக்க வேண்டும். அவ்வேளையில் இராணுவ முகாம் ஒன்றைத் தாக்குவதென்பது எமதியக்கத்திற்கு மிகப்பெரிய வெற்றியாக அமைந்திருக்கும்.

களத்தில் நின்ற பொறுப்பாளர்களால் திட்டம் ஒன்று வகுக்கப்பட்டிருந்தது. அதாவது, தனியார் வாகனங்கள் சிறு பரிசோதனையுடன் செல்லும் வீதியின் ஓரமாக அமைந்திருந்தது அந்த இராணுவ முகாம். அவ்விராணுவமுகாம் ஊடாக வழமை யாகச் சென்றுவரும் பொது ஆள் ஒருவருடைய வாகனமும் பொதுநபரான சாரதியும் வழமையாகச் சோதனை செய்யும் இராணுவத்திற்குப் பழக்க மாய்ப் போய்விட்டதால் சோதனை இல்லாமலே போய்வரக்கூடியதாக அமைந்திருந்தது. அதனை அவதானித்த எம்மவர்கள் வாகனச் சாரதிக்குத் தெரியாமல் வாகனத்தில் வெடிகுண்டைப்

பொருத்தி விட்டு, 'வாகனம் இராணுவ முகாமின் மத்தியிற் செல்லும்போது, தூரக்கட்டுப்பாட்டுக் கருவி மூலமாக' (றிமோட்) குண்டை வெடிக்க வைத்து, முகாமிற்குப் பேரிழப்பை ஏற்படுத்தி விட்டு, மேலதிக அணியை உள்ளனுப்பி, முகாமைக் கைப்பற்றுவதாகத் திட்டம் அமைந்திருந்தது.

திட்டம்பற்றி அறிந்தவுடன் தலைவர் அவர்கள் கடும் சினமுற்றுத் திட்டத்தை நிறுத்திவிட்டார். சாரதிக் கே தெரியாமற் குண்டைப் பொருத்தும் யோசனையைக் கடுமையாகக் கண்டித்ததுடன், 'உங்களுக்குள் ஒரு துணிவுள்ளவன் இருந்தால் தன்னை அழிக்கும் மனநிலையுடன் வெடிகுண்டை

வழிவந்தவர்களாகத் தம்மைக் கூறிக்கொண்டார்கள் அவர்கள்.

தமிழினத்தின் விடுதலைக்காகக் குருதி சிந்திப்போராரும் இணைய சந்ததிக்குப் பக்கத்துணையாக இருக்கவும் துணியவில்லை. ஆண்டவன் காப்பாற்றட்டும் என்று ஒதுங்கியிருக்கவும் விரும்பவில்லை. மாறாக ஆக்கிரமிப்பாளர்களுக்குத் துணையிருக்கத் துணிந்தனர்.

பதவி மோகத்தில் விடுதலைப் போராட்டத்தைக் காட்டிக் கொடுக்கத் துணிந்த துரோகிகளை அகற்றுவது தவிர்க்கமுடியாததானது.

எடுத்துச் சென்று வெடிக்க வைக்கலாமே தவிர, இவ்வாறு வஞ்சகம் புரிவது கடும் தவறென்று' கண்டித்தார்.

அதன் பின்னர்க் கொஞ்சக் காலமாக இத் திட்டத்தின் தவறுபற்றி அடிக்கடி பொறுப்பாளர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லி கலபமாக வெற்றிகள் பெறுவதற்காக நியாயமில்லாத திட்டங்கள் வகுக்கக்கூடாதெனக் கருத்தேற்றம் செய்தவண்ணமே இருந்தார்.

இந்திய இராணுவ ஆக்கிரமிப்பின் போதான நெருக்கடியான காலமது. அர்த்தமற்ற அரைகுறைத் தீர்வுகளைக் கடைபரப்பிய இந்திய வஞ்சகத்தை நன்கு தெரிந்தும் தெரியாததுபோல் துணை நின்றனர் துரோகிகள்.

ஆண்டவன்தான் இனித்தமிழினத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்றுரைத்த தந்தை செல்வாவின்

துரோகிகளை அழித்துவிட வேண்டும் என்பதை மட்டுமே சிந்தனையில் இருத்திய நடவடிக்கையாளர்கள் நெறிதவறிவிட்டனர். நடவடிக்கைக்குப் பொருத்தமான வாய்ப்புக் கிடைக்காததால் சந்திப்பு ஒன்றை ஒழுங்கு செய்து அங்கேயே தாக்குதலைச் செய்து விட்டனர்.

தாக்குதல் செய்யப்பட்ட சம்பவத்தைக் கேள்விப்பட்ட தலைவர் அவர்கள் பேரதிர்ச்சியும் துயருமுற்றார். நேர்மையான வீரத்துடன் நடவடிக்கை செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும். மாறாகக் கலந்துரையாடலுக்கான சந்திப்பு ஒழுங்கு செய்யப்பட்டதும் அந்தச் சந்திப்பு தாக்குதலுக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டதும் மிகவும் தவறான அணுகுமுறை. இந்த அணுகுமுறை எமது இயக்கத்திற்குக் களங்கத்தை ஏற்படுத்தி விட்டது. 'எமது போராளிகள் பின்பற்ற வேண்டிய வீரமான அணுகுமுறையாக இது அமையவில்லை. இந்த

அணுகுமுறை அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கவே கூடாது. எமது விடுதலை இயக்க அறநெறிக்கு மாறாக இவை நடந்துவிட்டன' என்றெல்லாம் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக் குமுறித் தீர்த்தார்.

வீரம், சுத்தமான வீரம் என்பனபற்றிக் கனல் தெறிக்கும் வார்த்தைகளாலும் உணர்வுகளாலும் அவர் கொடுத்த விளக்கத்தைக் கேட்ட எந்த ஒரு போராளியும் இதுமாதிரியான ஓர் திட்டத்தைத் தம்மனத்தால் கூட நினைக்கத் துணியமாட்டார்.

நிகழ்வுகள் நடந்துமுடிந்து பல்லாண்டுகள் கடந்துவிட்டன. இன்னும் வேறேதாவது புதிய தாக்குதல்கள் பற்றியதான உரையாடல்களில் மேற்படி தவறான அணுகுமுறை பற்றிய விடயத்தைச் சுட்டிக்காட்டுவார். நெறிமுறை மீறிய அந்த அணுகுமுறைக்கான அவரது வேதனையுடன் எமது இயக்கம் எப்படியிருக்க வேண்டும் என்ற அவரது எதிர்பார்ப்பும் அவ்வேளையில் வெளிப்படும்.

தலைவர் அவர்களது இந்த நேர்மைப் பண்பே எமது இயக்கத்தின் வளர்ச்சிக்கான ஆத்மபலத்தைக் கொடுத்து நிற்கின்றது எனலாம்.

காலத்திற்குக்காலம் விடுதலைப் போராட்டத்தின் தேவைகருதி அறிமுகம் செய்யப்படும் கட்டுப்பாடுகளைத் தானே கடைப்பிடிப்பதில்

தலைவர் முன்னிற்பவர். குறிப்பாகத் தன்னைச் சொல்லி எவரும் சலுகைகளைப் பெற்று விடாத படி அவர் எடுக்கும் கவனமானது, குறித்த கட்டுப்பாடுகளைச் செயற்படுத்துவோரிற்கு மனவுந்து தலைப் பெரிதும் தரும்.

தலைவர் அவர்கள் மனம் கலங்கியதை நான் பார்த்த மிக அரிதான சந்தர்ப்பங்களில் ஒன்று நினைவிற்கு வருகின்றது. இது சுமார் பத்து வருடங்களுக்கு முன்னைய சந்தர்ப்பம். எமது இயக்கக் கட்டுப்பாட்டுப் பகுதியில் இருந்து வெளியே பயணம் செய்வதற்கான அனுமதிப் பத்திரம் பெறுவதில் தோல்வியடைந்த ஒருவர், தலைவர் அவர்களுக்கு நெருக்கமான ஒருவர் மூலமாகக் குறுக்குவழி முயற்சி ஒன்றினைச் செய்திருந்தார்.

ஒரு சலுகைமுறைச் சிபாரிசிற்செய்த குறித்த விண்ணப்பம் மிக நெருக்கமான ஆள் ஊடாகத் தன் கவனத்திற்குத் தரப்பட்டபோதும், தலைவர் அதற்காக சிபாரிசு செய்ய மறுத்துவிட்டார். அந்த மறுப்பைப் பெற்றுக் கொண்டவரது கோபம் அல்லது மனக்கவலையானது தலைவர் அவர்களிற்குங்கூட தனிப்பட்ட முறையில் மனக் கலக்கம் தருவதாய் அமைந்தபோதிலும் அந்த விண்ணப்பத்திற்காகச் சிபாரிசு ஒன்றைச் செய்வதற்கு அவர் சம்மதிக்கவேயில்லை.

தமிழ்க்கொடி பறக்கும்!

பேராசிரியர் அறிவரசன்

காரிருள் விலகும் கலக்கம் தொலையும்
பேரின வாதம் போரினில் தோற்கும்
சீரினை இழந்த தமிழினம் சிறக்கும்
பாரினில் உரிமைத் தமிழ்க்கொடி பறக்கும்

தாயகம் இலாதார் என்று தமிழரைத்
தீயர்கள் பேசும் சிறுமொழி போகும்
தூய 'தம்பி'யே! உன்றன் துணிவினால்
தாயக மண்ணில் தமிழ்க்கொடி பறக்கும்

கெடுதலை இல்லை கிளர்ந்து களத்தினில்
கொடுதலை என்றுநீ கூறிட இளைஞர்
படுகளம் அதனில் பாப்கிரார் நாளை
விடுதலை மண்ணில் தமிழ்க்கொடி விளங்கும்

உன்னால் விரைவில் உரிமை கிடைக்கும்
முன்னாள் போலே முத்தமிழ் கொழிக்கும்
இந்நாள் தமிழர் உள்ளம் இனிக்கும்
தன்னோர் இலாத தமிழ்க்கொடி பறக்கும்

சிறந்து வாழ்ந்த சீர்மையை எல்லாம்
மறந்த தமிழரை மாற்றிய 'தம்பி'யே!
பிறந்தநாள் உனக்காம் இதுதான் எமக்குச்
சிறந்தநாள் ஆகும் வாழிய சிறந்தே!

பயண அனுமதிக்காகத் தன்னை அணுகுபவர்களின் போராட்டப் பங்களிப்பின் காரணமாகவோ தனது பொதுவான சமுதாயப் பார்வை காரணமாகவோ ஏராளமான சிபாரிசுகளையும் சில வேளைகளில் அவசரமான கட்டளைகளையும் தலைவர் எமக்குத் தருவதுண்டு. ஆனாலும் மேற்குறிப்பிட்ட விடயத்திற் பயண அனுமதிக்கான வேண்டுகோளுக்குரியவர் அதற்குப் பொருத்தமான தன்மையைக் கொண்டிராத காரணத்தால் அந்த விண்ணப்பத்திற்குத் தனது சிபாரிசைச் செய்யத் தலைவர் உறுதியாகவே மறுத்துவிட்டார்.

இதுபோன்ற இறுக்கமான தன்மையைப் பலவேளைகளிலும் கடைப்பிடிப்பதால் தனிப்பட்ட நண்பர்கள் பலருடனும் உறவுகள் இல்லாது போகும் சூழலும் தலைவர் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டே வந்துள்ளது.

இலட்சியத் தெளிவு மற்றும் தனிப்பட்ட நேர்மையால் விளைந்த பக்கம் சாராத் தன்மை என்பவற்றையே தனது பலமாகக் கருதுபவர். அதனால் இந்த நட்பிழப்புகளுக்காக வருந்தாமல் தனது நேர்மைக்காகவே பெருமைப் பட்டுக் கொள்வார்.

தாயக விடுதலைக்காகப் போராட அல்லது போராட்டத்திற்குப் பங்களிக்க முன்வரும் ஒவ்வொருவரையும் தனது உறவுகளாக ஏற்றுப் போற்றும் பண்பினைத் தனதில்பாகவே வளர்த்துக் கொண்டுள்ளார்.

இன்னும் சொல்வதானால் தனிப்பட்ட நட்பு, உறவு எனும் வட்டத்திற்குள் சிக்கிக் கொள்ளாத தன்மையே, ஒரு இனத்தையே, அவர் பின்னால் அணிதிரள வைத்துள்ளது எனலாம்.

பூமி எங்கும் சூரியனின் ஒளியிற் குளிக்கும். அதே சூரியனை நெருங்கிச் செல்லும்போது ஒளியை மட்டுமின்றி வெம்மையாலும் சுடும். அதேபோல் எங்கள் தலைவரை நெருங்கியிருப்போரும் அவரது குளிர்மையான ஒளியை பெறுவதுடன் மட்டுமல்லாது, வெம்மையான கண்டனத்தை அல்லது கோபத்தைப் பெறவும் தவறுவதில்லை.

குறிப்பாக அதிகாரத்தைத் தம்வசம் வைத்திருந்து அதனை நியாயமின்றிப் பிரயோகிப்போர் மீது அவருக்கு வரும் கோபத்தை மாற்றவோ, மறக்கவோ முடியாது.

அதிகாரத்தைத் தம்வசம் வைத்திருப்போர் அதனைத் தவறாகப் பயன்படுத்துவதே அநேக பிரச்சனைகளுக்குக் காரணமென்பதும் அணுகு

முறைகளைச் சீராக்கினால் அவற்றுக்குரிய தீர்வுகள் கிடைக்குமென்பதும் தலைவர் தொடர்ந்து வலியுறுத்தும் விடயம்.

பொதுமக்களை அதிகாரத் தொனியுடன் அணுகும் புலனாய்வுத்துறையினர் பற்றிய முறைப் பாடுகளைப் பெறும் வேளையில் தலைவர் அவர்களது கோபத்தைப் பலதடவைகளில் சந்தித்துள்ளேன்.

அப்படியான உணர்வு வெளிப்பாட்டுச் சந்தர்ப்பத்தில்தான், அதிகாரத்தாலும் பண்பலத்தாலும் உருவாக்கப்படும் புலனாய்வுக் கட்டமைப்புக் காலத்தால் அழிந்து விடும். அன்பான அணுகு முறையாலும் விடுதலை உணர்வைத் தட்டி எழுப்புவதாலும் உருவாக்கப்படும் கட்டமைப்பே காலம் கடந்தும் நிலைத்து நிற்கும் எனும் வழிகாட்டும் கருத்து வடிவத்தை முன்வைத்தார்.

எமது தலைவர் அவர்களது அவ்வறான கோபத்தின் வெளிப்பாடுகளை நாம் விடுதலைக்கான அவரது கோட்பாடுகளின் வெளிப்பாடுகளாகப் பார்க்கலாம்.

எமது இனத்தின் விடுதலை பற்றியே சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கும் அல்லது எமதினத்தின் விடுதலைக்கான பணிதவிர வேறொன்றையும் சிந்திக்க மறுக்கும் அவரது எண்ண வெளிப்பாடுகளே எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் வெளிப்படும்.

வார்த்தைகளினால் மட்டுமல்லாது வாழ்க்கையினால் வழிகாட்டியாகச் செயற்படும் எமது தலைவரின் காலத்தில் அவரின் பின்னே அணி திரள்வோம். எம்தலைவரது வழிகாட்டு கையில் விடுதலைமீதான உறுதிப் பாட்டின் வழித்தடத்தில் அணிதிரள்வதே தமிழ்த் தேசிய உணர்வுடையோரின் கடமையாகும்.

அவரது வழிநடத்தலின்கீழ் இணைந்துள்ள ஒவ்வொருவரும் அவரது எண்ணங்களையும் கருத்துக்களையும் சரிவரப்பூரிந்து விடுதலையை விரைவுப்படுபடுத்த உழைப்பது பொறுப்பாகும். விடுதலையின் வழிகாட்டியாகத் தன் வாழ்வை அமைத்துக் கொண்ட எங்கள் தலைவரினது ஐம்பதாவது அகவையின் நாளில் பெருமிதத்துடனும், நம்பிக்கையுடனும் வாழ்த்துக்கூறும் தமிழ்த் தேசியத்தின் குரலுடன் நானும் இணைவதிற் பெருமை கொள்கின்றேன்.

‘புலிகளின் தாகம் தமிழீழத் தாயகம்’

(விடுதலைப் பேரொளி - பக்கம் - 287 - 293)

இன்னா செய்தாரை ஒறுத்தல் அவர் நாண
நன்னயம் செய்து விடல் - குறள்

'கர்நாடகத் தமிழ்ச் சங்கக் கூட்டமைப்பு'

(கர்நாடக மாநிலத் தமிழ் அமைப்புகளின் ஒருங்கிணைந்த இயக்கம்)
178, 11வது மெயின் 5வது கிராஸ், சரஸ்வதிபுரம், மைசூர்-570 009.

கு. புகழேந்தி,
தலைவர்
செல்: 9448054831

எஸ். பிரான்சிஸ்
செயலாளர்
செல்: 9448048081

வீ. பாலகிருஷ்ணன்
பொருளாளர்
செல்: 94801 69132

ஒருங்கிணைப்பாளர்கள்

ஆ. தனஞ்செயன், செல்: 9341674823

அ. அழகிரிசாமி, செல்: 9731508010

கர்நாடகத் தமிழ்ச்சங்கக் கூட்டமைப்பில் அங்கம் வகிக்கும் தமிழ் அமைப்புகள்

<p>மைசூர் தமிழ்ச் சங்கம் (பதிவு) 178, 11வது மெயின், 5வது கிராஸ், சரஸ்வதிபுரம், மைசூர்-570 009. மருத்துவர் தி. விஜயகுமார், தலைவர் : 9611105653 அரிமா ஆர்.பி. சுப்பிரமணியன், செயலாளர் : 94482 22378 எஸ். வெங்கடாசலம், பொருளாளர் : 94484 34463</p>	<p>தமிழ்ச் சங்கம் ஹாசன் (பதிவு) C/o குருதேவ் பிளைட் இன்டஸ்ட்ரிஸ், 356, இன்டஸ்ட்ரியல் குரோத் சென்டர், ஹொளநரசிப்பூர் ரோடு, ஹாசன்-573 201. பி. தேவசேனாதிபதி, தலைவர், 9448845681 எஸ். கோவிந்தராஜன், செயலாளர், 9448166809 என்.ஏ.நெல்சன், 9611068696 ஏ.நாகராஜன், 9902407000 துணைத்தலைவர்கள்,</p>
<p>எச்.டி.கோட்டை தாலுகா தமிழ்ச் சங்கம் (பதிவு) எச்.பி.ரோடு, C/o.விவேகானந்தா இன்ஜினியரிங் ஓர்க்ஸ், எச்.டி.கோட்டை, மைசூர் மாவட்டம்-571114. நகுல்சாமி, தலைவர், 94495 32255 என். சத்தியன், செயலாளர், 9900119668 பி.பிச்சை முத்து, பொருளாளர், 9448602265</p>	<p>சாமராஜநகர் தாலுகா தமிழ்ச்சங்கம் (பதிவு) C/o. ஆர். ஜெகதீசன், சத்திரோடு, (சித்தார்த்தா தியேட்டர் எதிரில்) சாமராஜநகர்-571313. பி.என்.சின்னசாமி, தலைவர், 9448595956 எம்.ராமசாமி, செயலாளர், 9449133777 ஆர். மார்ப்கவுண்டர், பொருளாளர், 08226 296630</p>
<p>பத்ராபதி தமிழ்ச் சங்கம் (பதிவு) தரிகேரே ரோடு, பத்ராபதி-577301. சிவமுகா மாவட்டம் ஜி. சுரேஷ்குமார், தலைவர், 9448766668 எம். மோக்ஷானந்தா, செயலாளர், 9448255544 வி. மணி, பொருளாளர், 9972719992</p>	<p>ஹனுார் தமிழ்ச் சங்கம் (பதிவு) கணேசா பில்டிங், பண்டள்ளி ரோடு, ஹனுார்-571439. கொள்ளேகாலம் வட்டம், சாமராஜநகர் மாவட்டம். சி. அரசப்பன், தலைவர், 9972042935 சி. பழனிச்சாமி, 9972843700 எஸ்.மாதப்பன், 9972337776, செயலாளர்கள் கே. சுப்பிரமணி, பொருளாளர், 9448788770</p>
<p>நஞ்சன்கூடு தாலுகா தமிழ்ச் சங்கம் (பதிவு) பொக்கள்ளி நாகராஜ் லே-அவுட், உள்ளள்ளி ரோடு, நஞ்சன்கூடு-570 301. மைசூர் மாவட்டம் எஸ். பாலகிருஷ்ணன், தலைவர், 9945688727 ஆர். சீனிவாசன், செயலாளர், 9448978817 சி. இராமகிருஷ்ணன், பொருளாளர், 9945767771</p>	<p>தமிழ்த்தாய் தமிழ்ச் சங்கம் (பதிவு) கே.ஆர்புரம் - சிவமுகா - 577202. டி. ராஜசேகரப்பா, தலைவர், 9886277399 சொ. தண்டபாணி, செயலாளர், 9242117574 கே.விஸ்வநாத், பொருளாளர், 9448124259.</p>

'கர்நாடகத் தமிழ்ச் சங்கக் கூட்டமைப்பு'

(கர்நாடக மாநிலத் தமிழ் அமைப்புகளின் ஒருங்கிணைந்த இயக்கம்)
178, 11வது மெயின் 5வது கிராஸ், சரஸ்வதிபுரம், மைசூர்-570 009.

பாரதி கூட்டுறவு கடன் வழங்கும் சங்கம் (பதிவு)

தொலைபேசி : 08182-22544
கே.ஆர்.புரம் - சிவமுகா - 577202.
எம். சுப்பிரமணி (சுப்பண்ணா),
தலைவர், 9448683225
என். சேகர், துணைத்தலைவர், 9902191427.

கர்நாடகத் தமிழர் பேரவை (தார்வார் மாவட்டக் கிளை)

80, வசந்தநகர், குசகல்ரோடு, ஹப்ளி-580 023.
ஆ. தனஞ்செயன், தலைவர், 9341674823
ம. தன்ராஜ், செயலாளர், 9916073135
கோ. ஸ்ரீகாந்த், பொருளாளர், 9972952799.

குண்டல்பேட்டை தமிழ்ச்சங்கம் (பதிவு)

PZ காம்பளக்ஸ், சாமராஜநகர் ரோடு, அஞ்சல்பெட்டி
25, குண்டல்பேட்டை-571111. சாமராஜநகர் மாவட்டம்.
வேலுசாமி, தலைவர், 9449177151
வீ. பாலகிருஷ்ணன், செயலாளர், 9480169132
ரங்கசாமி, பொருளாளர், 9480009/8191

கொள்ளேகாலம் தமிழ்ச்சங்கம் (பதிவு)

ஓம்சக்தி கோயில்வளாகம் எஸ்ஆர்டி ஷெடீரோடு,
கொள்ளேகாலம்-571440. சாமராஜநகர் மாவட்டம்.
பி.எஸ். நல்லசாமி கவுண்டர் தலைவர், 08224254215
எம். சதாசிவம், செயலாளர், 9731935325
எம். அய்யாவு, பொருளாளர், 08224 252180.

தென்கண்ட மாவட்ட தமிழ்ச்சங்கம் (பதிவு)

4-151/1(1) ஜெல்லிகுட்டா, கொட்டார சவுக்கி,
மாங்களுர்-575006.
முனைவர் ஸ்ரீநிகேதன் தலைவர், 9448858691
கே.வி.ரவிசுமார், செயலாளர், 94815 16920
டி. தனபால், பொருளாளர், 9449239454.

'கர்நாடகத் தமிழ்ச் சங்கக் கூட்டமைப்பு'
முகவரிகளின் தொடர்ச்சி

குடகு மாவட்ட தமிழ்ச்சங்கம் (பதிவு)

குட்டா-571250. குடகு மாவட்டம்
எஸ். முத்தையா, தலைவர், 9900127041
முத்துக்குமார், செயலாளர், 9945635415
கே.கே. தங்கராசு, பொருளாளர், 9900127041

உன்தூர் தமிழ்ச்சங்கம் (பதிவு)

தேவஹள்ளி - கரிமுத்தனஹள்ளி அஞ்சல்,
உன்தூர் வட்டம்.
மைசூர்-571189.
எஸ்.பி. சின்னசாமி, தலைவர், 99450 46727
கே. முருகன், செயலாளர், 9448737069
எஸ். தங்கவேல், பொருளாளர், 9845497610.

ஸ்ரீசுப்பிரமணிய பாரதி மகாசபா (பதிவு)

வரதராஜ் பில்லிங் மாடியில்,
மார்க்கெட் ரோடு,
சிக்கமகளுர்-577101.
ஏ. சின்னசாமி, தலைவர், 08262 235036
ஏ. சீனிவாசன், செயலாளர், 9845400984
ஆர்.பால்ராஜ்குட்டி, பொருளாளர், 9481154484.

மண்டியா மாவட்ட தமிழ்ச்சங்கம்

நேருநகர், தமிழ்காலனி, மண்டியா-571401.
கே.வி.சுமார், தலைவர், 9844433334
கனிவேல், செயலாளர், 9448218464
ராஜேந்திரன், பொருளாளர், 9448643615
குப்பன், துணைத்தலைவர், 9964050757
தமிழ்மணி, இணைச் செயலாளர், 9880979925.

தலைவன் நீ பாய்ச்சல்கள் தொடரட்டும் அலைகள் ஆர்ப்பரிக்கட்டும்

பொ. சக்தியசீலன்

1970ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 23ம் திகதி யாழ்ப்பாணத்தில் 'தமிழ் மாணவர் பேரவை' தனது ஆர்ப்பாட்ட பேரணியை நடத்தியது. திருமதி சிறீமாவோ பண்டார நாயக்கா அரசு தமிழ் மாணவர்கள் பல்கலைக்கழகம் செல்வதை தரப்படுத்தியதே அப்பேரணி நடத்துவதற்குக் காரணமாகும். அதனை அடுத்து பாடசாலை களுக்குச் சென்று விளக்கவுரை அளித்து வந்தேன். வல்வை / சிதம்பராக் கல்லூரியில் முதல் முதலாக தம்பியைப் பார்க்கிறேன்.

அடுத்து, வல்வெட்டித்துறை ரேவடிக் கடற் கரையில் அவர் சார்ந்த இளைஞர்களுக்கு தமிழர் எதற்காக ஆயுதப்போராட்டத்தைத் தொடங்க வேண்டும் என்பதையும், சிங்களவர்களுக்கு முன்பே தமிழர்கள் இந்நாட்டின் பூர்வீக குடிகள் என்பதனையும், அவர்கள் தமது சுயநிர்ணய உரிமையை தாமாகவே நிலைநாட்டிக் கொள்ள வேண்டும் என்பதனையும் விளக்கினேன். இன்றைய தமிழ்த் தலைவர்கள் மாவட்டசபை என்றும் மாகாண சபை என்றும் பேசுகிறார்கள். அதுவல்ல எமக்குத்தேவையானது. நாம் எமது சுயநிர்ணய உரிமையை ஈழத்தில் நிலைநாட்ட வேண்டும். அதற்குரிய ஒரே வழி சிங்களப் பேரினவாதத்திற்கு எதிராக நாம் ஆயுதம் தூக்க வேண்டும் என்று விளக்கம் கொடுத்தேன். அதற்காக நாம் எம்மைத் தயார்ப்படுத்த வேண்டும் என்றும் வேண்டிக் கொண்டேன்.

1971 ஏப்பிரல் இரண்டாம் வாரம், 'சேகுவேரா கிளர்ச்சி' என்று எம்மவரால் அழைக்கப்பட்ட ஜேவிபி கிளர்ச்சியின் உச்சக்கட்டம்.

யாழ் - கல்வியங்காட்டுக்கு என்னைத் தேடிவந்த தம்பி, மிகவும் துடிதுடிப்புடன் அதேவேளை நாம் உடனே ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்றார். அத்துடன் யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள பொலிஸ் நிலையங்களைத் தாக்கி ஆயுதங்களை எடுக்க வேண்டும் என்று தனது யோசனையையும் முன் வைத்தார்.

ஏப்பிரல் 4ம் திகதிமாலை இலங்கை முழுவதுக்குமான அவசரகால நிலை பிரகடனப் படுத்தப்பட்டுவிட்டது. அன்று கண்டியில் இருந்த நான் குருநாகல் வழியூடாக கொழும்பு சென்று 10ம் திகதி இரவு விமானமூலம் யாழ்ப்பாணம் வந்தடைந்தேன். அதற்கடுத்தநாள்தான் தம்பி என்னைச் சந்தித்த நாள்.

குருநாகல் பொலீஸ் நிலையத்தாக்குதலில் சிங்கள இளைஞர்களின் உடல்கள் அங்கும் இங்கும் சிதறிக் கிடப்பதைக் கண்டதையும், கொழும்பில் - பம்பலப்பிட்டியவில் உபதீச றோட்டில் கடைசியாக உள்ள மாடி வீட்டில் தங்கி இருக்கையில், இரவு வந்த இராணுவத்தினரும் பொலிசாரும் அங்கிருந்த சிங்கள இளைஞர்களைப் பம்பலப்பிட்டிய பொலிஸ் நிலையத்துக்குக் கூட்டிச் சென்று தம்மைத் தாக்க வந்த 'கிளாச்சிக்காரர்' எனக்கூறி வரிசையாக நிற்கவைத்து சுட்டுக்கொன்றதையும் தம்பிக்கு எடுத்துக் கூறினேன்.

சிங்களவர்களைச் சிங்களவர்களே கொலை செய்வது எமக்கு பெரிதல்ல. பொலீஸ் நிலையங்களைத் தாக்கி ஆயுதங்களை எங்கே கொண்டு போய் வைப்பது? அதைவிட நாம் எங்கே மறைந்திருப்பது?... அவ்வளவு தூரம் நாங்கள் வளர்ந்திருக்கவில்லை என்பதை விளக்கினேன்.

அவ்வேளையில், 'ஜே.வி.பி.யினர்' தென்பகுதியைக் கைப்பற்றி விட்டார்கள், அதனால் தமிழர்களுக்கு ஆபத்து என்று யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு கதை பரவி இருந்தது. அதனை மறுத்த நான், நிலைமைகளை நேரில் பார்த்து வந்துள்ளேன், நாம் அமைதியைக் கடைப்பிடித்தாலே போது மென்று விளக்கினேன். எனது பதில்கள் அவரைச் சமாதானப் படுத்தியது என்றே இன்றும் நம்புகின்றேன். ஏனெனில், விடுதலைப் புலிகள் கடந்து வந்த கரடுமுரடான பாதையையும், கடக்க இருக்கும் பாதையையும் நன்கு திட்டமிட்டு, தூரப்பார்வையுடன் செயல்படுதொன்றே அதனை நிரூபிக்கின்றது. தமிழை மீட்டுவதுபோல் தம்பியையும் மீண்டும் மீண்டும் மீட்டலாம். இப்போது இது போதும்.

ஈழத் தமிழர் வரலாற்றில் சங்கிலிய மன்னனும், பின்பு பண்டார வன்னியனும் வாளெடுத்த கதைகள் எமக்குத் தெரியும். ஆனால் பிரபாவின் பரிணாமத்தின் பின்புதான் நவீன ஆயுதங்களையும், புதிய யுத்த முறைகளையும் தமிழினம் முதல் முதல் காண்கிறது. ஆயுதம் எடுத்தவன் எல்லாம் தமிழ் ஈழ விடுதலைக்காகத்தான் என்று இளைஞர்களையும், மக்களையும் ஏமாற்றி மண்ணோடு மண்ணாய்ப்போன வரலாறு எங்களுக்குத் தெரியும். ஆனால் பிரபாகரன் எடுத்த ஆயுதம் தமிழ் ஈழத்தை அடைவதற்குத்தான் என்று தமிழ் மக்களும், தமிழ் இளைஞர்களும் அணிவகுத்திருக்கின்றனர்.

உலக வரலாற்றில் விடுதலை இயக்கங்கள் பல தோன்றி இனவிடுதலைப் போராட்டங்களை நடத்தி வந்திருக்கின்றன. அவற்றை எல்லாம் காலம் பதிந்து வைத்திருக்கிறது. தமிழ் ஈழ விடுதலைப்புலிகளும் அதற்கு விதிவிலக்கல்ல. சமகால அரசியல் கோட்பாடுகளுக்கு ஏற்ப, தமிழர் மத்தியிலும் பல இயக்கங்கள் தோன்றி மறைந்தன. சனநாயக நீரோட்டத்தில் கலந்தவை - கலந்தவை இரண்டையும் பார்த்துக் கெண்டதான் இருக்கிறோம். ஆனால் தமிழினம் வாழும் மட்டும் துரோகிகள் வாழத்தான் வேண்டுமா? தமிழீழம் என்ற புனிதப் பயணத்தில் தளம்பாத தம்பி களுடனும், தோள்கொடுக்கும் தளபதிகளுடனும் தலைவன் நீ, பாய்ச்சல்கள் தொடரட்டும், அலைகள் ஆர்ப்பரிக்கட்டும்.

தமிழீழம் இப்படித்தான் அமையவேண்டும் என்ற திட்டமிட்ட சுட்டமைப்பு, நிர்வாகப் புதுமை, நீதித்துறையின் நேர்மை, கல்வியில் பஸ்துறை வளர்ச்சி, தொழில் பயிற்சிப்பட்டறைகள் என்பன ஒரு புதிய ஆட்சிமுறைக்கு வழி வகுக்கின்றது என்பதை அறியுமா இவ்வுலகம். முடியாட்சியிலான நெறிமுறைகளைப் பார்த்திருக்கிறோம். ஆனால் தமிழன் வழி தனி வழி தான் என்பதை உலகம் உனது காலத்தில் கண்டு களிக்கத்தான் போகிறது.

தம்பி! தலைவா!! தமிழினம் உன்னை நம்பி இருக்கின்றது. நீ காட்டும் வழியில் வெற்றி நடை போடுகிறது. ஐம்பதிலும் நேர்நின்று நடக்க ஆயிரமாயிரம் மாவீரர்கள் வழி சமைப்பார்கள். வாழ்க வளமுடன் என வாழ்த்தி முடிக்கிறேன்.

(விடுதலைப் பேரொளி - பக்கம் 15 - 17)

வயதுடன் வளர்ந்த இலட்சிய உறுதி கண்டேன்

விக்பர் இராசகுலேந்திரன்

தமிழரின் மண்ணை மீட்கப் புலிக்கொடி ஏற்றிப் புதுவீரம் நிலைநாட்டி, தமிழ் வீரத்தை எமது சந்ததியினருக்கு மீளவும் காட்டி, தொடர் வெற்றிகள் பலவற்றிக்கு உரமூட்டி, தமிழரின் உரிமைப் போரிற்குத் தலைமை தாங்கி, ஒரு தேசிய இனத்தின் தன்னிகரற்ற தலைவனாக மதிக்கப்பட்டு, இன்று பொன்விழா கொண்டாடிடும், எனது மதிப்பிற்கும், அன்பிற்கும் உரிய தமிழ்த் தேசியத் தலைவன் தம்பி பிரபாகரன் பற்றி நான் வெளிநாடுகளில் இருந்து வியந்து அவதானித் தவற்றில் சிலவற்றை, அவரின் பொன்விழா சம்பந்தமாக வெளியிடப்படும் இந்த மலரில் பதிவு செய்வதற்கு நான் பாக்கியம் பெற்றிருப்பதோடு, பெருமிதம் அடைய வேண்டியவனாகவும் இருக்கின்றேன்.

தம்பி பிரபாகரன் 1954ல், பிறந்த வல்வெட்டித் துறைக்கு அருகாமையில் உள்ள ஊரில், அவர் பிறப்பதற்கு சில வருடங்கள் முன்னர் பிறந்த ஒருவன் என்ற முறையிலும், 1970ம் ஆண்டு நான் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம் புகுவதற்கு ஆயத்தமாகின்ற வேளையிலே, தமிழ் மாணவர் பேரவையின் அங்குரார்ப்பண பகிரங்க நிகழ்ச்சியான மௌன ஊர்வலத்தில் (திருநெல்வேலிச் சந்தையடியில் ஆரம்பமாகி, யாழ் GREEN FIELD மைதானத்தில் முடிவடைந்த பொதுக்கூட்டத்தில்) கறுப்புத் துணியால் வாய் சூட்டி கலந்து கொண்ட ஒருவன் என்ற முறையிலும் இந்த சிறு வியப்புக் கட்டுரையை பதிவு செய்வதற்கு தகுதி யுடையவன் என்ற திருப்தியினால் உந்தப்பட்ட வனாகவே இதனை வரைவதற்கு முன்வந்துள்ளேன்.

நான் எனது உயர் பட்டப் படிப்பிற்காக இலங்கையை விட்டு புறப்பட்ட வருடம் தான் (1978) தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் இயக்கம் தாம் மேற்கொண்ட 11 இராணுவ நடவடிக்கைகளுக்கு உரிமை கோரிய வருடம். தனது இளந்துளிர் வயதான 14வது பிராயத்தில் இந்தியச்

சுதந்திரப் போராளிகளாகத் திகழ்ந்த சுபாஸ் சந்திரபோஸ் மற்றும் பகவத்சிங் ஆகியோரின் வழியைப் பின் பற்றி, தனக்கு வயதிற்கு மூத்தவர்களாகிய, ஒரே இலட்சியம் கொண்ட, இன்னும் 7 பேருடன் இணைந்து தலைமறைவாக செயற்பட ஆரம்பித்த தம்பி பிரபாகரன் 1978ல் ஏற்கனவே 10 வருடங்கள் தலைமறைவான விதத்தில் ஆயுதப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு விட்டது பின்னர்தான் என் போன்றோருக்கு எல்லாம் தெரிய வந்தது. இக்காலப்பகுதியில் தம்பி பிரபாகரன் பற்றி எமக்குத் தெரிந்தது, இவர் இலங்கைப் பொலி சாரால் தேடப்பட்டு வந்த தமிழ்த் தீவிரவாதி களில் ஒருவர் என்பது மட்டுமேயாகும். தம்பி பிரபாகரனின் படம் உட்பட்ட சில தமிழ்த் தீவிரவாத இளைஞர்களின் படங்கள் அடங்கிய சுவரொட்டி ஒன்று, பேராதனைப் பல்கலைக் கழகப் புகையிரத நிலையமான 'சரசவி உயன்' உட்பட பல புகையிரத நிலையங்களின் சுவர்களில் ஒட்டப்பட்டிருந்தமையாலேயே இது எமக்கெல்லாம் தெரிய வந்தது. இக்காலப்பகுதியில் நான் இதே பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவுரையாளராக பொறுப்பேற்ற பின்னர் எனது அலுவலக அறைக்கு அடிக்கடி விஜயம் செய்யும், அப்பொழுது மாணவனாகவும், ஒரு JVP ஆதரவாளனாகவும் இருந்தவரும், தற்போது தம்பி பிரபாகரனை ஒரு பயங்கரவாதியென்று உலகிற்கு பறை சாற்றும் பணியில் முன்னணியில் திகழ்பவருமான Dayan Jayathilaka, என்னுடன் இந்தச் சுவரொட்டியில் இருந்த இளைஞர்கள் பற்றியும், அவர்களின் சாதனைகளைப் பற்றியும் வியந்து கதைப்பது வழக்கம். அண்மையில் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சியொன்றில் இவருடன் நான் இலங்கையில் தற்போதைய அரசியல் நிலைபற்றி வாதாடிய போது, Dayan என்றொருவர் அப்போது எனது வாழ்வில் குறுக்கிடாது இருந்திருந்தால், நான் ஊடகத்துறையினூடாக எமது மக்களின் உரிமைப்போராட்டத்திற்குச் செய்துவரும் பங்களிப்பை இந்தச் சிறு அளவிலேனும் செய்யத் தூண்டப்பட்டிருப்பேனா என்று ஒருகணம் சிந்தித்ததுமுண்டு. அக்காலம் தொடக்கம் தம்பி பிரபாகரனின் செயற்பாடுகளை வெளிநாடுகளிலிருந்து, பெரும்பாலும் ஊடகங்களுடாக கூர்மையாக அவதானித்து வந்ததால்தான் நான் இன்று எனது இந்தச் சிறு வியப்புக்கட்டுரையை வரையக்கூடிய நிலையில் உள்ளேன்.

பள்ளிப் பையனாக ஆயுதப் போராட்டத்தில் இறங்கிய தம்பி பிரபாகரன், ஒருவித இராணுவக்

கல்லூரிப் பயிற்சியுமின்றி, உலகின் எந்தவொரு விடுதலை இயக்க தளபதியையும் விட அதிகரிந்த தானைத் தளபதியாக யாவராலும் மதிக்கப் படுவதற்கு, அவர் தான் கொண்ட இலட்சியத்தில் கொண்டிருக்கும் உறுதியும், அவரின் வயது முதிர் முதிர் இந்த உறுதியும் வளர்ந்து வேரூன்றியமையே முக்கிய காரணமென்று நான் மதிப்பிடுகின்றேன்.

1958ம் ஆண்டு நடைபெற்ற தமிழருக்கெதிரான இனஒழிப்பு நடவடிக்கையின்போது, உருகும் தாரினுள் அமிழ்த்தி கொடூரமான முறையில் கோயில் ஐயர் ஒருவர் கொலை செய்யப்பட்டமை பற்றி ஒரு விதவைப் பெண் வர்ணித்ததைக் கேட்டதனால், இனியும் இளந்தமிழர் பார்த்துக் கொண்டிருந்தால் அது அடிமைத்தனம் என்று எண்ணியே தம்பி பிரபாகரன் ஆயுதப் போராட்டத்தை ஆரம்பித்த தாக நாம் அறிகின்றோம். தான் எடுத்திருக்கும் பாதை வெகு கரடு முரடானது என்பதை அவர் உணர்ந்திருந்தும், தனது இலட்சியத்தை அடைவதற்கு தியாகங்களைச் செய்வதற்கு அவர் தனது இளவயதிலே தயாராகி விட்டதற்கு ஆதாரங்களும் உண்டு. அவர் சார்ந்திருந்த ஆரம்ப சிறு குழுவானது தமது செயற்பாடுகளுக்கென ஒரு கைத்துப் பாக்கியை கொள்வனவு செய்ய விரும்பிபோது தேவைப்பட்ட ரூ150ஐ திரட்டுவதற்காக, இவரின் ஒரே ஒரு சொத்தாக அப்போது இவரிடமிருந்த இவரது சகோதரியின் திருமணத்தின் போது இவரிற்கு கிடைத்த தங்கக் கணையாழியை விற்று, ரூ50ஐ திரட்டிக் கொடுத்ததுடன் ஆரம்பித்த அவரது தியாகம், தனது வாழ்நாளின் பாதியை சக பிரஜைகள் போன்று உலகை அனுபவிக்க முடியாத விதத்தில் கழித்தபடி தொடர்கின்றது.

ஆண்டாண்டு காலமாகத் தொடர்ந்த ஆயுதப் போராட்டத்தின் போது பல சோதனைகளைத் தம்பி பிரபாகரன் எதிர்கொள்ள நேர்ந்தது. இவரின் பார்வையாளராக இருந்த எமக்கெல்லாம் பல தடவைகள் மனம் தளர்ந்த போதிலும், அவர்மனம் தளராது செயற்பட்டு அந்தத் தடைகளையெல்லாம் தாண்டுவதற்கு அவர் தனது இலட்சியத்தில் கொண்டிருந்த உறுதியே உறுதுணையாக விளங்கி இருந்திருக்கின்றது என்று கூறினால் அது மிகையாகாது. இதுபற்றி அந்தக்காலகட்டங்களில் இந்தச் சோதனைகளையே உருவாக்கக் காலாக இருந்த சிலரே இதற்குச் சாட்சியம் கூறியுள்ளனர்.

தம்பி பிரபாகரன் எதிர்கொண்ட முதல் பாரிய சோதனை அவர்மேல் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி

நிர்வாகத்தால் திணிக்கப்பட்ட இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தமாகும். இதனூடாகத்தான் அவர் முதன் முதலாகப் பாரிய ஒரு அரசியல் இராணுவச் சோதனைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருந்ததையாவரும் அறிவர். இந்தச் சோதனையை தம்பி பிரபாகரன் எவ்வாறு தான்கொண்ட இலட்சியத்தில் அணுவும் அசையாது செயற்பட்டுமுறியடித்தார் என்பது இப்பொழுது பலராலும் பதியப்பட்டிருக்கும் சித்திரமாகும். இதில் முக்கியமானவர் இந்த இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தத்தின் சூத்திரதாரிகளில் ஒருவரும், அப்பொழுது இந்தியாவின் வெளிவிவகாரச் செயலாளராக விளங்கியவருமான Joytindra Dixit ஆவர். இவர் தனது அனுபவத்தைப் பின்னர்

முதலாவதாக, “இந்த இயக்கத்தின் தலைவரான வே. பிரபாகரனிடம் காணப்படும் கட்டுப்பாடு, மனவுறுதி, இலங்கைத் தமிழரின் மீட்சி என்ற இலட்சியத்திற்காகத் தன்னை அர்ப்பணம் செய்துள்ளமை ஆகிய குணாதிசயங்கள் ஆகும். இவரயாராலும் எப்படி விமர்ச்சிக்கப்பட்டாலும், இவரின் நெஞ்சில் சுதந்திரதாகம் சுவாலை விட்டெரிந்து கொண்டிருப்பதையும், இவரிடம் தன்னை அதற்கு அர்ப்பணிக்கும் சபாவம் உள்ள தென்பதையும், இவர் இயற்கையான இராணுவ வல்லமையைக் கொடையாகப் பெற்ற ஒருவர் என்பதையும் எவரும் மறுக்க முடியாது” புகழ்ந்துள்ளார் Dixit அவர்கள்.

இதேபோன்றுதான் இந்திய அமைதி காக்கும் படை முழுவதற்கும் பொறுப்பாகப் பணி புரிந்த லெப்டினென்ட் ஜெனரல் Dipinder Singh அவர்களும் தான் எழுதிய ‘IPKF in Sri Lanka’ என்ற புத்தகத்தில் தம்பி பிரபாகரனுக்குப் புகழாரம் சூட்டிய தோடு நின்றுவிடாது, எப்பொழுதும் இந்திய அமைதிப் படையினரைத் தம்மேல் ஆரோக்கியமான மதிப்பு வைக்க வைத்துள்ள வியக்கத் தகுந்த அதி அளவிலான ஊக்கம் மற்றும் போர்புரியும் திறமை கொண்ட விடுதலைப்புலிகளுக்கு,

1998ம் ஆண்டு தான் எழுதிய “Assignment in Colombo” என்ற புத்தகத்தில், தனது கருத்துக்களாகக் குறிப்பிட்டுள்ள சிலவற்றை இங்கு பதிவு செய்வது பொருத்தமானது என எண்ணுகிறேன்.

தமிழர்களின் நலன்களைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்துவதில் ஒரு சிறந்த அரசியல் - இராணுவ சக்தியாக முன்னிலைக்குத் த.ச.வ.புலிகள் உயர்ந்த தற்கு Dixit அவர்கள் 6 காரணங்களைத் தனது புத்தகத்தில் நிரல்படுத்தியுள்ளார். அதிலே முதலாவதாக அவர் குறிப்பிட்டுள்ளதுதான் இங்கு குறிப்பிடப்பட வேண்டியதாகும்.

தனதுபுத்தகமானது இடது கையால் வழங்கும் ஒரு Salute என்றும் வர்ணித்துள்ளமை தம்பி பிரபாகரனின் இலட்சிய உறுதியைக் கௌரவிப்பதாகவே அமைந்துள்ளது.

இந்திய அமைதி காக்கும் படையின் யாழ். பகுதித் தளபதியாகப் பணிபுரிந்த லெப்டினென்ட் ஜெனரல் S.C.Sardesh Pande வெளியிட்டுள்ள ‘Assignment Jaffna’ என்ற புத்தகத்திலும் தமிழ் ஈழ விடுதலைப் புலிகளிற்குப் புத்தக ஆசிரியரால் புகழாரம் சூட்டப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இயக்கத்திடம் காணப்படும் கட்டுப்பாடு, தம்மை எதற்கும்

அர்ப்பணிக்கும் தன்மை, உறுதி, ஒரு குறிக்கோளை நோக்கிச் செயற்படும் திறமை, மற்றும் தொழில் நுட்பவியல் என்பவற்றால் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் மேல் நான் மிகவும் மதிப்பு வைத்திருக்கின்றேன் என்றும், தமிழர் மத்தியில் நிலவும் உணர்வலைகளின் பிரதிபலிப்பே த.ச.வி. புலிகள் என்றும், இந்த உணர்வலைகள் தணியாதிருக்கும் வரை விடுதலைப் புலிகளை அழித்துவிட முடியாது என்ற அபிப்பிராயத்துடனே நான் திரும்பினேன் என்றும் லெப்டினென்ட் ஜெனரல் Pande அவர்கள் தெரிவித்துள்ளமை இந்த இயக்கத்தின் தலைவரின் இலட்சிய உறுதிக்குச் சான்று பகர்வதாகவே அமைந்துள்ளது.

1970களில் விடுதலைப் புலிகள் மேற்கொண்ட பல புரட்சிகரத் தாக்குதல்களை அடக்குவதற்காக Hitler, Rommelற்குக் கொடுத்த கட்டளை போன்று, காலம் சென்ற ஜனாதிபதி J.R.ஜெயவர்த்தனா தனது மருமகனான Brigadier Weeratunga விற்கு, வடக்கிற்குச் சென்று 6 மாதத்தில் எல்லாவித பயங்கரவாதத்தையும் அடக்கி வரும் படி உத்தர விட்டிருந்தார். Brigadier Weeratunga இந்தக் கட்டளையை நிறைவேற்ற அவருக்குப் போதிய வல்லமையைக் கொடுக்கும் நோக்குடன் 1979ம் ஆண்டு July மாதம் கொடூரமான அந்தப் பயங்கர வாதத் தடைச்சட்டத்தையும் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்தார் ஜனாதிபதி ஜெயவர்த்தனா. ஆனால் ஒரு கைத்துப்பாக்கியுடன் ஆரம்பித்த இயக்கத்தை மரபுவழி இராணுவத்தைக் கொண்ட சிறீலங்காப் படையினை எதிர்த்து ஓயாத அலைகள் I, II, III என்று 3 பாரிய யுத்தங்களைப் புரிந்து பீரங்கிப்படையணி, தாங்கி எதிர்ப்புப் படையணி, கடற்புலி என்ற கடற்படை ஒரு சிறிய வான்படை என்பவற்றைக் கொண்டதாக, சிறீலங்கா இராணுவத்திற்குச் சமபலம் உள்ள, மரபுவழி இயக்கமாக த.ச. வி. புலிகளை மாற்றிய மைத்துப் பதிவடி வழங்கினார் தளபதி தம்பி பிரபாகரன் அவர்கள். இந்தச் சாதனையை நிலை நாட்டுவதற்கு இவரிடம் காணப்படும் இலட்சிய உறுதியே முக்கிய காரணியாக விளங்கியது என்பதை யாரும் மறுக்கவோ, மறைக்கவோ முடியாது.

இயற்கையோ தனது நண்பனென்றும், வாழ்க்கையே தனது தத்துவ ஆசானென்றும், சரித்திரமே தனது வழி காட்டியெனவும் கூறிக்கொள்ளும் தம்பி பிரபாகரன், மனிதகுல மீட்புக்காக யேசுபிரான் எப்படித் தன்னைப் பிறர் இழிவுபடுத்துவதைப் பொருட்படுத்தாது வாழ்ந்து காட்டினாரோ, அவ்வழியைப் பின்பற்றித் தம்பி பிரபா

கரனும் தமிழ் மக்களின் மீட்பிற்காக தான் கொண்ட இலட்சியத்தை அடைவதற்காகத் தன்னைப் பிறர் எந்தவிதமான இழிவிற்கு உட்படுத்துவதையும் சகித்துக் கொள்ளவும், சிவசமயங்களில் இதனால் பூரிப்படையவும் தயாராக உள்ளமையானது அவரின இலட்சியத் திற்கான உறுதிக்குச் சான்று பகர்வதாகவே அமைகின்றது. சிறீலங்கா அரசினால் தேடப்பட்டு வரும் குற்றவாளிகள் வரிசையில் முதலாவது இடத்தில் தம்பி பிரபாகரன் விளங்குவது பற்றி அவரின் உணர்வலைகள் எப்படியாக இருக்கின்றது என்று அவரிடம் ஒரு தடவை பத்திரிகையாளர் ஒருவர் கேட்டிருந்தார். அதற்குத் தம்பி பிரபாகரன் பின்வருமாறு பதிலளித்திருந்தார்; பிரித்தானியர்கள் ஒரு Irish இனத்தவரை பயங்கரவாதி என்று குற்றம் சுமத்தினால் அவர் உண்மையான நாட்டுப் பற்றாளன் என்று ஒரு ஐரிஸ் தலைவர் ஒருமுறை குறிப்பிட்டிருந்தார். அதேபோன்றுதான் சிறீலங்கா அரசு என்னைத் தாம் தேடி வருபவர்கள் களில் அதிமுக்கியமானவர் என்று குறிப்பிடும் போது “நான் ஒரு உண்மையான தமிழ்த் தேசப் பற்றாளன் என்பதையே அது சுட்டிக் காட்டுகின்றது. ஆகவே தேடப்பட்டு வருபவர்களில் அதிமுக்கியமானவனாகப் பிறர் என்னைக் கருதுவது பற்றி நான் பெருமையடைகின்றேன்.” இவரின் இந்தக் கூற்றானது, இழிமையின் விளிம்பிற்குத் தள்ளப்படும் சந்தர்ப்பத்திலும் கூட அதனை ஒரு தியாகமாக மதித்துத் தான் கொண்ட இலட்சியத்தில் உறுதியாக இருக்க தம்பி பிரபாகரன் விரும்புவதையே, எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

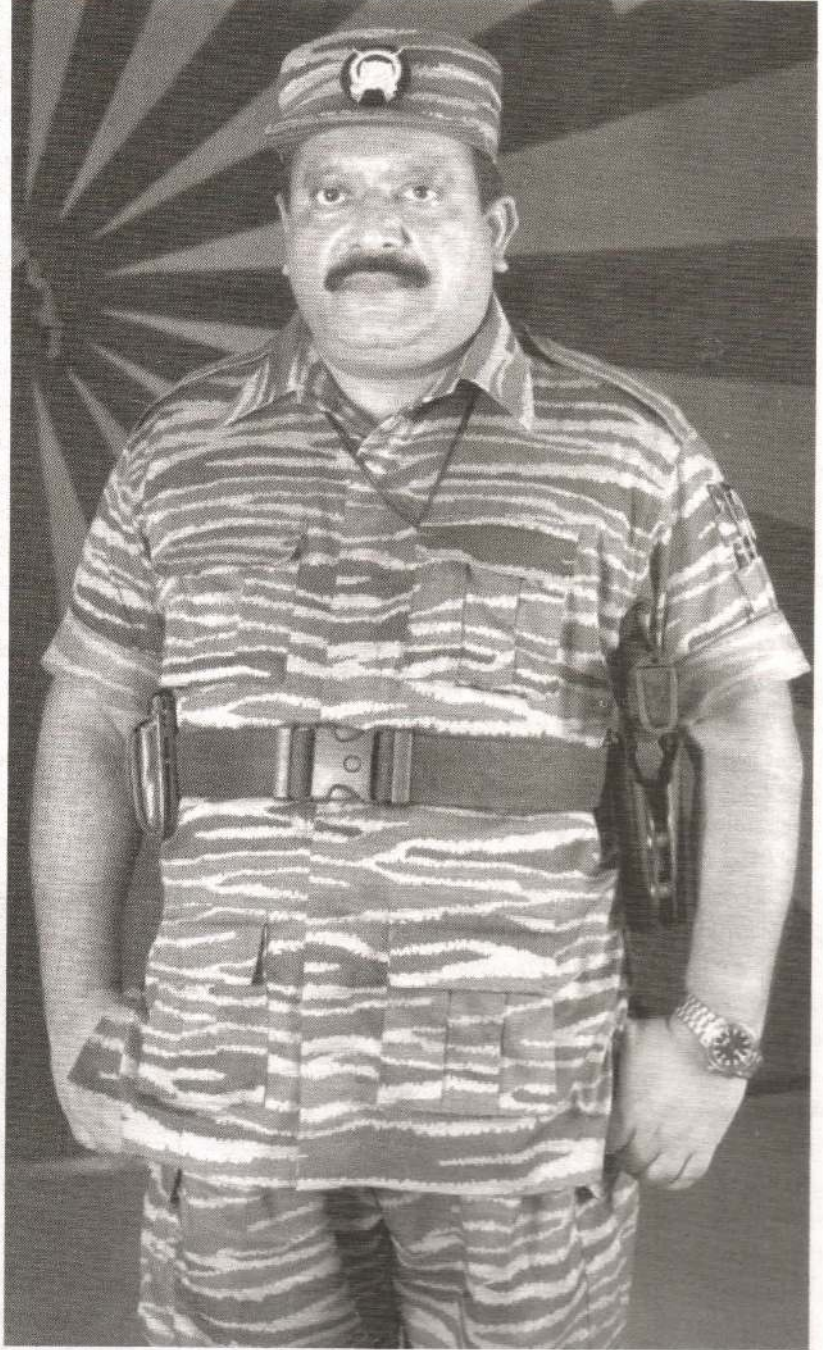
எமது போராட்ட வரலாறுபற்றி BBC, Voice of America போன்ற சர்வதேச வானொலிச் சேவைகளுடாக விமர்சிக்கப்பட்டவற்றையும், இது பற்றிய முக்கிய செய்திகளையும் 1983ம் ஆண்டு இனக்கலவரம் நடைபெற்ற நாள் தொடக்கம் நான் நாளாந்தம் கேட்டு, ஒலிப்பதிவு நாடாக்களில் பதிவு செய்து வந்தேன். இந்தியப்படையாழ் மண்ணில் சென்று இறங்கியதையும், தம்பி பிரபாகரன் சதுமலைக் கூட்டத்தில் அதனை வரவேற்றுப் பேசியதையும், Pacific தீவு ஒன்றிலிருந்து கேட்டு ஒலிப் பதிவு செய்து கொண்டதும் எமது போராட்டம் முடிவுக்கு வந்து விட்டது என்று தப்புக்கணக்குப் போட்டு எனது ஒலிப்பதிவு செய்யும் வேலையையும் அன்றுடன் நிறுத்திக் கொண்டேன். ஆனால் தம்பி பிரபாகரனோ பின்னர் இந்தியப்படைகளால் வன்னிக் காட்டினுள் வைத்துச் சுற்றி வளைக்கப்பட்ட போதிலும் சரி, பின்னர் யாழ்குடா நாட்டைச் சிறீலங்காப்

படைகள் கைப்பற்றிய போது சாதாரியமாகப் பின்வாங்கி வன்னிக் காட்டினுள் மீண்டும் புகுந்த போதிலும் சரி மனம் தளராது தான் கொண்ட இலட்சியத்தில் இருந்து ஒரு அணுவேனும் விலகாது தான் கொண்ட இலட்சியத்தில் உறுதியாக நின்ற தன் பயனாகவே த.ஈ.வி.புலிகள் இயக்கம் இன்று தற்போதைய சர்வதேச அரசியல் நிலைப்பாடுகள் மத்தியிலும், ஆல்போல் உலகளாவிய ரீதியில் கிளைகள் பரப்பி, நன்றாக விழுதுகள் பரப்பி வேரூன்றி நிற்கின்றது. இதனூடாகத் தம்பி பிரபா கரனுக்கும் என்போன்றோருக்கும் இடையில் இருக்கும் பாரிய வித்தியாசத்தைக் காண்கின்றேன்.

தற்போது ஸ்தம்பிதம் அடைந்து போயிருக்கும் சமாதான நடவடிக்கைகளை உரிய நேரத்தில் அரசியல் சாணக்கியத்துடன் ஆரம் பித்து வைத்த தம்பி பிரபாகரன், பின்னர் சிறீலங்கா அரசும் அதற்கு முண்டு கொடுத்துத் தத்தமது இலட்சியங்களை அடைய முண்டியடித்துக் கொள்ளும் பிறநாட்டு அரசுகளும், தமிழர் தரப்பினை ஏமாற்ற முற்படுவதைத் தீர்க்க தரிசனத்துடன் உணர்ந்து கொண்ட தம்பி பிரபாகரன், இடைக்காலத் தன்னாட்சி சபைப் பிரேரணையை உருவாக்கிய விதமும் இதனைச் சமர்ப்பித்துத் தமிழர் தரப்பிற்கு எதிராகச் சதி செய்ய

முயன்ற சக்திகள் அனைத் தினதும் திட்டங்களை அவை முன்னெடுத்துச் செல்ல முடியாதவண்ணம் தடைபோட்டுள்ள மையானது அவர் தனது இலட்சியத்தை அடைவதற்காக எந்தச் சக்தியையும் எதிர்க்கத் தயங்கப் போவதில்லை என்பதைச் சந்தேகம் எதுவுமின்றி எடுத்துக் காட்டுவதாகவே அமைந்துள்ளது.

தம்பி பிரபாகரனின் இலட்சிய உறுதி பற்றி நான் வியப்பதற்கான இறுதியான காரணம்

அவரது எந்தவொரு புறச் சக்தியிலும் தங்கி வாழாக் கொள்கையாகும். PLOTE, EPRLF, TELO, EPDP போன்ற மற்றத் தமிழ்த் தீவிரவாத இயக்கங்கள் யாவும் வெவ்வேறு காலகட்டங்களில் இந்தியாவிலோ, சிறீலங்காவிலோ அல்லது வேறு வெளிநாட்டுச் சக்திகளிலோ தங்கிச் செயற்பட்டதாலேயே, இவை யாவும் இன்று கூலிக்கும் பல்களாக மாறும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. இவர்களும் ஆயுதப் போராட்டத்தில்

குதித்த போது தம்பி பிரபாகரனின் அதே இலட்சியத்துடன் தான் களத்தில் இறங்கியவர்கள். ஆனால் அவர்கள் தம்பி பிரபாகரனைப்போன்று தாம் கொண்ட இலட்சியத்தில் உறுதியாகத் தளம்பாது நின்று பிடிக்க முடியாதுபோனதால் தான் இன்று கூலிக்கும்பல்களாகவும், எட்டப்பன் கூட்டங்களாகவும் செயற்பட வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர். இது விடயத்தில் தம்பி பிரபாகரன் இளவயதில் யார் வழியைப் பின்பற்றினாரோ அதே சபாள் சந்திரபோஸ் அவர்களும் பிரித்தானியர்களை இந்திய மண்ணிலிருந்து வெளியேற்ற புறச்சக்திகளை நம்பி எப்படி ஏமாற்றமடைந்தார் என்று வெகு அண்மையில் BBC வெளியிட்டுள்ள தகவல்களை நான் இங்கு குறிப்பிடாதிருக்க முடியாது. பிரித்தானிய உளவுத் துறை 1945ம் ஆண்டில் அறிந்து, 2021ம் ஆண்டு வரை வெளியிடுவதில்லை என்று ஒளித்து வைத்திருந்த இத்தகவல் இப்பொழுது 17 வருடங்கள் முன் கூட்டியே BBCக்குக் கிடைத்துள்ளது. இதன்படி சபாள் சந்திரபோஸ் தனது இலட்சியத்தை அடைவதற்காகக் கள்ளமாக ஜேர்மனி நாட்டினுள் புகுந்து, Hitlerன் உதவியை நாடி, அவர்வசம் இருந்த இந்திய போர்க்கைதிகளிலிருந்து திரட்டிய 'Free Indian Legion' எனும் 100,000 இந்தியப் போர்வீரர்கள் கொண்ட படையொன்றைப் பிரயோகித்து பிரித்தானிய ஆட்சியின் கீழிருந்த இந்தியாவை முற்றுகையிடுவதாகத் திட்டம் தீட்டப்பட்டது. ஆனால் முதலில் Hitlerன் படைகள் சோவியத் யூனியனிற்குள் புகுந்தபோது விரக்தியடைந்த இடதுசாரிக் கொள்கை கொண்ட சபாள் சந்திரபோஸ் அவர்கள், Stalingard சம்பவங்களின் பின்னர் பின்வாங்கி ஓடிக்கொண்டிருந்த Hitler படைகளினுதவியுடன் தனது இலட்சியத்தை அடைய முடியாது என்பதை அப்பொழுது உணர்ந்து கொண்டார். இதனால் 1943ம் ஆண்டு February மாதம் யப்பானிற்குப் புறப்பட்ட நீர்முழ்கிக் கப்பல் ஒன்றில் சென்று விட்டார். இதன்பின்னர் தமது படைகளில் உள்ள இந்தியரை நம்பமுடியாது என்று பிரித் தானிய சாம்ராஜ்ஜியம் கருதி இந்தியாவிற்குச் சுதந்திரத்தை வழங்க முன்னதாகவே 1945ம் ஆண்டு சபாள் சந்திரபோஸ் இறந்து விட்டதாக இந்தப் பிரித்தானியரால் இவ்வளவு காலமும் மறைத்து வைக்கப்பட்டிருந்த தகவல் தெரிவிக் கின்றது.

இதுபற்றித் தெரிந்தோ தெரியாமலோ, தம்பி பிரபாகரன் இதுவரை எந்தச் சக்தியினதும் துணையைப் பெறாமலோ எதிர்பாராமலோ

இயங்கி வருவது அவர் தனது இலட்சியத்தில் கொண்டுள்ள உறுதியை மாத்திரமன்றி அவருக்கே உரித்தான தூரதிருஸ்டியாக விடயங்களை நோக்கும் திறமையையும் வெளிக்காட்டுகின்றது.

இப்படியான ஒரு தலைவன் தமிழ் மக்களிற்கு இந்தக் காலகட்டத்தில் கிடைத்திருப்பதற்குத் தமிழ் மக்கள் கொடுத்து வைத்தவர்களென்றே கருதுகின்றேன். இந்த இலட்சியவாதியும், தியாகியும், உன்னதத் தளபதியுமாக விளங்கும் தம்பி பிரபாகரனின் வழிநடத்தலிலேயே எமது மக்களின் சுபீட்சம் அடையப்பட வேண்டும் என்பதே எனது அவாவாகும். இப்படியான எனது அன்பிற்கும், மதிப்பிற்கு முரிய தம்பி பிரபாகரனை நேரில் சந்திக்கச் சிரீலங்காவினுள் நான் பாதுகாப்பாக அடி எடுத்துவைக்கக்கூடிய நாள் விரைவில் மலரும் என்ற எதிர்பார்ப்புடன் தான் நான் நாட்களை எண்ணியவண்ணம் காத்திருக்கின்றேன். இந்தத் தலைவன் இன்று தன் பிறந்தநாள், பொன் விழாவைக் கண்டு உவகையுறும் வேளையில் இவர் ஆயுள் நூறும் கண்டு, ஈழத் தமிழ் மக்களோடு சாதாரண மானிடர் போன்று கலந்து வாழும் பாக்கியத்தை அதிவிரைவில் பெற எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டி நிற்கின்றேன்.

(விடுதலைப் பேரொளி - பக்கம் 65 - 70)

உலகத் தமிழர் மாநாடு சிறக்க வாழ்த்துகள்

தமிழ்-தமிழன்-தமிழ்நாடு

ஈழத்தமிழர்கள்-உலகத் தமிழர்களுக்குக்

குரல் கொடுக்கும் இதழ்

உலகத் தமிழர்களே! படித்து விட்டீர்களா?

நான் ஏன் எழுதுகிறேன்? 16 தொகுதிகள்

வெளிவந்து சாதனை படைத்துள்ளது. தூங்களும்

எழுதி வரலாற்றில் இடம்பெறுங்கள்.

கண்ணியம்

17/93, முன்றாவது முதன்மைச் சாலை, இராந்தர், சென்னை-82.

பேசு : 9940078307, 26712776

மின்னஞ்சல் : ganyam@yahoo.com

HELP EVER

HURT NEVER

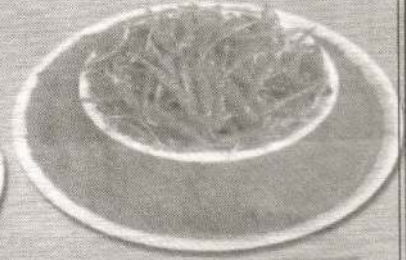

தரம் தீரத்தரம்

சுவாமிஸ்

சமையல் பொடி

மஞ்சள் பொடி
வத்தல் பொடி
மல்லி பொடி
சாம்பார் பொடி
ரசம் பொடி
மசால் பொடி

சீரகம் பொடி
நல்லமிளகு பொடி
பெருஞ்சீரகம் பொடி
இட்லி, தோசை மினகாய் பொடி
சிக்கன் மசால் பொடி

மட்டன் மசால் பொடி

BE GOOD

SEE GOOD

DO GOOD

சுவாமி அன்கோ - வடசேரி, நாகர்கோவில் - 629001. கிளை : கோட்டார் : ஃ 572002 (A), 572009 (F)

இமலாய வியப்பு

க.வே. பாலகுமாரன்

எல்லா வகையிலும் எம்மால் எட்ட முடியாத உயரத்திலுள்ளவர் பற்றி எழுதுவதற்கு இப்படி யொரு வாய்ப்புக் கிட்டியமை எனக்கு எதிர் பாராதது. ஆனால் இவ்வாறு எழுதுவதன் மூலமாவது அவரை ஏதோவொரு வகையில் எட்டவோ, தொடவோ முடிந்தது பற்றி எனக்குப் பெருமகிழ்ச்சி, இவற்றினைவிட நன்றியைப், பிறர் நயப்பைக்கூட எதிர்பார்க்காத அவருக்கு இப்படி யாவது எமது பெருநன்றியைப் பேரன்பைச் செலுத்த முடிந்ததே என்கிற ஆறுதலும் கிட்டுகின்றது.

ஆனால் வாய்ப்புக் கிடைத்தாலும் எதனை, எப்படியெழுதுவது? எழுதுவோர்கள் அனை வருமே அவரை முழுமையாக உணர்ந்தவர்கள் என்றாகுமா? எந்தவொரு தத்துவத்திற்கும், வடிவத்திற்கும், விளக்கத்திற்கும், இலக்கணத் திற்கும் உள்ளடக்க முடியாத மனிதர் பற்றி எப்படியெழுதுவது? எந்தவொரு வரலாற்றின் தீர்க்கமான கட்டங்களிலும் எந்தவொரு எதிர் பார்ப்பிற்கும் ஊகத்திற்கும் தோல்வியையும் எதிரிக்கு எப்பொழுதும் அதிர்ச்சியையும் நண்பருக்கு எப்பொழுதும் வியப்பையும் இடை விடாது பிறப்பிக்கிறவர் பற்றி எவராலும் எழுத முடியுமா? ஆகவே எழுதுவது என்பது பயனற்ற முயற்சிதான். ஆயினும் எழுத முடியாது என்பது பற்றியாவது எழுத முடிகின்றதே என்பதுதான் எமது வெளிப்பாடாக அமைகின்றது. அதே வேளை இவ்வளவிற்கும் வியப்பூட்டுகிற பிரபாகரன் அதேவேளை எந்தளவிற்குக் கீழிறங்கிச் சகமனிதர் களோடு, போராளிகளோடு, முதியோரோடு, நண்பர்களோடு சிறு பிள்ளைகளோடு இயல்பாக அவர்கள் தள்ளிப் போகாமல் பார்த்து தன்னோடு அரவணைத்து அவர்கள் மகிழ்ச்சியடையும் வண்ணமும் தாழ்வுணர்ச்சி யடையாமலும் அதேவேளை அவர்கள் தங்களை இப்பெரும் தலைவன் எவ்வளவு தூரம் மதிக்கின்றான் என்பதன் உளவியல் ஊக்க பரிமாணத்தினை எப்படி விளக்குவது? ஆனால் விளக்கத்தான் வேண்டுமென்பதற்காகவே இங்கே எழுத நேரிடுகின்றது.

எனது வியப்பினை, உள்ளத்தில் கிளர்ந்தெழும் உயரிய சிந்தனையோட்டத்தினைப் பெருமிதத்தின் பூரிப்பினை இப்பொழுது பட்டியலிட முனைகின்றேன். கீழ்மையடைந்து அடிமை வாழ்வை வாழ்கின்றோமே என்பதனை மறந்து சிதைந்து சீரழிந்து உதிரிகளாகப் பிளவுண்ட ஒரு தேசிய இனத்தினை எவ்வாறு அவர் ஒழுங்கு படுத்தினார்? ஒரு முகப்படுத்தி ஒன்றிணைத்தார்? இணைந்தவொரு ஆற்றல்மிக்க அரசியல் இராணுவ, இரசாதந்திர வன்மை நிறைந்த அணியாக்கி அதனை சர்வதேச முன்றலிலே எவ்வாறு முன்னிறுத்தினார்? இங்கேதான் எனது வியப்பு விரிகின்றது. ஒரு தேசிய இனத்தின் இணைக்கும் பண்புகளே எம்மை பிரித்தன. இறை நெறியோ, மொழிப்பற்றோ, விதிவிட வாழ்வுரிமையோ எம்மை இணைக்கவில்லை. மாறாக பிரதேச வாதம் எம்மைப் பிரித்தன. மதம் எம்மைப் மாற்றானாக் கியது. இதன் விளைவென்ன? 1970களில் தமிழரின் கதை முடிந்த கதையென்றானது. தப்பித்தலே, தாயகம் விட்டுப் புலம் பெயர்வதே இறுதிவழியென்றானது. தமிழன் எனச் சொல்வதே இழிவானது. இந்நிலை நீடித்திருந்தால் என்னவாகி யிருக்கும்? உலகின் அழிந்துபடுகிற மொழியாகத் தமிழும், அழிந்துபடுகின்ற இனமாகத் தமிழினமும் ஐநாவால் பிரகடனப்படுத்தப்படும் நிலையல்லவா தோன்றி யிருக்கும்.

இக்கட்டத்தில்தான் பிரபாகரன் அவர்களின் வருகை நிகழ்கின்றது. அவர் மட்டுமல்ல இன்னும் பலரினதும் வருகையும் நிகழ்ந்தது. ஆனால் வரலாறு வழங்கிய வாய்ப்பினை அவர் ஒருவரால் மட்டுமே நிறைவேற்ற முடிந்தது. ஏனையோர் பின் வாங்கியதும், பழைய நிலைக்குச் சென்றதுவும், அதற்குக் காரணங்கள் தேடுவதில் இன்றளவும் காலம் கழிப்பதுவும் எவ்வளவு நகைப்பிற்குரிய விடயம். இன்று பிரபாகரன் அவர்கள் தனது பணி மூலம் தமிழ்த் தேசிய இனத்தினை, ஒரு கூட்டுக்கோப்பான தனது விடுதலைக்காகப் பல்வேறு தளங்களில் போராடுகின்ற நவீன தேசியங்களின் பண்புகள் பொதிந்த ஒரு முன்னணி அணியாக்கி விட்டார். அதாவது அவரே தமிழ்த் தேசிய இனத்தினை இணைக்கிற காக்கிற மாபெரும் சக்தியாகிற அதேவேளை அவரே அதன் உருவக முமாகி விட்டார். இதுவொரு வரலாற்றின் புதிய பரிமாணம். தலைவர்கள் தேசியப் போராட்டத்தினை முன்னெடுத்தமை பற்றி அறிந்திருக்கின்றோம். ஆனால் இன்றோ தலைவனே தேசியத்தின் வடிவமாகி விட்டதைக் காண்கின்றோம். இதனாலே அவரைத் தேசியத்தின் தலைவன் என்கின்றோம்.

இதற்கான அவரது உழைப்பைச், சிந்தனையை, ஏற்பாடுகளை, அவரை உயிரென மதித்துச் செயற்பட்டோர் சிந்திய குருதியைப், பட்ட துயரை எவராலும் மறக்க முடியுமா? இன்று பிறநாட்டு அறிஞர், ஆர்வலர் என எல்லோரும் அவர் முன்னே பணிந்து அவரைக் காண்பதே பெரும் பேறென நினைத்து மகிழும் நிலை தோன்றி இருக்கின்றது. இதற்கொரு வரலாற்றுக் காரணம் இருக்கின்றது. 'மனிதம் தளிக்க வேண்டும், மானிடம் பிழைக்க வேண்டும்' என்று முனைந்த வித்தகன் கார்ல்மார்க்சின் சமூக வளர்ச்சிக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையிலான ஆண்டான் அடிமை சமூகக் காலக்கட்டத்திலே தோன்றிய அடிமைத் தளையை அறுக்க ஸ்பாட்டகஸ் போன்றோர் தோற்றிய போராட்டத்தின் இன்றைய தொடர்ச்சியாக அவர் காணப்படுகின்றார். மனிதக் குல விடுதலை வரலாற்றின் இன்றைய இணைப்புச் சங்கிலி அவரே.

எனது அடுத்த இமாலய வியப்பு என்னவென்றால் அவர் இதுவரை காலமும் பயன்படுத்திய அனைத்து இராணுவ, அரசியல், இராஜதந்திர உத்திகள், அணுகுமுறைகள் எல்லாமே உள்ளடக்கிய போரியல் சிந்தனை முறையைப் பற்றியது எங்கிருந்து இத்தனை ஆற்றல்களையும் அவர் பெற்றார்? அலுப்பு சலிப்பற்று ஓய்வற்று இடைவிடாது சிந்தனையில் ஈடுபட்டிருக்கும் அவர் மன உலகம் பற்றியே நான் பெரிதும் வியக்கின்றேன். அவர் மன உலகத்தின் பல்வேறு தளங்களிலே சமகாலத்திலே பல்வேறு அரசியல் போராட்டங்கள், இராணுவப் போர்கள், இராஜ தந்திரச் செயற்பாடுகள் எல்லாம் தனித்தனியாக நிகழ்த்தப் படுவதாக நான் உணர்கின்றேன். இத்தகைய அதி அற்புத ஆற்றல்கள் கைவரப் பெற்றவர் என்று சொல்வதைவிட அவ்வாற்றல்களை அவர் தனக்குள் கிளர்ந்தெழ வைக்கின்றார் என்பதே பொருத்தமானது. இவ்வாறாகும் அவர் பெரு மனிதராக ஏனையோருக்குத் தான் தோற்று விடக் கூடாதென்பதற்காக இயல்பு வாழ்வைப் பேணுகின்ற விதமே இன்னொரு இமாலய வியப்பிற்குரிய விடயம். இச்சமநிலையைப் பேண அவரிடம் எவ்வளவு மனத்திடம் வேண்டும். இன்னொரு அதிசயம் என்னவென்றால் அவரிடம் காணப்படும் அபாரமான எளிமை. மிக முதிர்ந்த மனநிலையையும், மிகஇளைய மனநிலையையும் சமகாலத்திலே ஒருவர் பெறுகின்றார் என்பது எம்மால் நினைத்தும் பார்க்க முடியாத விடயம். எனைய பிற மனிதருக்கு அவர் புகட்டும் பாடம் வரிகளில் அடக்கமுடியாதவை. இங்கே தான்

அவர் வழி வரலாற்றுத்தாய் உணர்த்தும் அரிய செய்தி மனிதருக்காக வெளிப் படுகின்றது. மனிதரிடே மறைந்திருக்கும் மாபெரும் ஆற்றலை உணர்வது அதனை வெளிப்படுத்தி துவது என்பது தான் அவர் வழிநிகழ்வதாக உணர்கின்றேன். நவீன அறிவுசகத்தின் அதி அற்புத மனிதப் பிறவியாக அவரை நான் உணர்கின்றேன். 'உன்னையே நீ அறிவாய் என்பார்கள்' அவர் தன்னையேதான் அறிந்து தன்னையே தான், தான் நம்புகின்றார். அவர் 'இயற்கையிடமோ, மனிதனிடமோ தோல்வியை ஒப்புக் கொள்ளப் போவதில்லை. 'ஏனெனில் அவர் இன்றைய நிலையை அடைவதற்கு 'எவருக்குமே கடமைப் பட்டவர்' அல்லர் அவ்வாறே அவர் உருவாக்கிய அணியே இன்று உலகின் சுவனத்தை ஈர்த்து தமிழினம் தலைநிமிர்ந்து தாழ்வுச் சிக்கல் அகன்று இனமானம் பெற்று வாழ வழிவகுத்துக் கொண்டிருப்பதை நாம் காண்கின்றோம். அதற்காக அந்தப் போராளிகள் அணியே தேசியத் தலை வருக்குப் பெருநன்றிக் கடன் செலுத்தக் கடமைப் பட்டிருக்கின்றது. ஏனெனில் ஒவ்வொரு போராளிக் குள்ளும் மறைந்திருக்கும் அரிய ஆற்றலை அவனோ அவளோ உணர வழிவகுத்த திறன் அவரிடமே இருந்தது.

மனிதக் குலத்திற்கே பிரபாகரன் மூலம் சொல்லப்படும் பெறுமானம் மிக்க அரசியல் உணர்த்துகையை இன்றைய நவீன ஆய்வாளர் ஆய்வுகளில் காண முயல்கின்றார்கள். மனிதனுக் குள்ளே மறைந்திருக்கும் அரிய ஆக்கத்திறனை, ஆற்றலைப், புதிதாக உலகைப் படைக்கும் ஆற்றலை அவன் உணராதிருக்கின்றான். அதை அவன் உணர்ந்தால் அவனை வெல்ல எவராலும் முடியாது என்கிற பேருண்மையை பிரபாகரன் ஆய்வுக்கூட ஆய்வுகளின் வழியன்றி, போராட்ட வழிநின்றும் நிரூபித்துள்ளார். இது நிச்சயமாக அறிவியலாளர் ஆய்வுக்குப் பின்னொரு காலம் முதன்மைப் பொருளாக அமையப்போகிறது. எனவேதான் இன்று அவருக்கு அருகாமையில் இருக்க, அவரைக்காண, உணர எம்மக்கள் அலையாக

மோதுகின்றார்கள். இது 'தரிசனம்' பெறும் காட்சியல்ல. அவர்மூலம் பரவும் பேராற்றலின் பேரொளி வட்டத்தின் கதிர்விச் சிற்சூழ்படுவதன் தாக்கம் தம்மையும் உயிர்ப்பிக்கும் என்பதன் வெளிப்பாடே இது. எனவேதான் இன்றைய நூற்றாண்டின் வரலாற்றின் விளை பொருள் அவரே ஆகின்றார்.

ஒவ்வொரு நூற்றாண்டிலும் அவ்வவ் காலக் கட்டத்திற்கேற்ப மனித விடுதலையைத் தொடர்வதாக உருவாகிய தலைவர்களை நாம் கண்டுள்ளோம்.

அவ்வவ் காலக்கட்டங்களில் உள்ள சூழ்நிலை இத்தகைய விடுதலையை யாசிப்பதாக உந்தித் தள்ளுவதாக அமைவதையும் பார்க்கின்றோம். ஆனால் தேசியத் தலைவரின் காலக்கட்டத்தினை நோக்கும்போது எனக்கு உண்மையில் ஏற்படுவது இமாலய வியப்புத்தான். நவீன போரியல் வளர்ந்த காலக்கட்டத்திலே கரந்துறைப் போராளியாக மிகச் சிறிய அணியைத் தொடங்கினார். இதுவே பல நூற்றாண்டுக்காலப் பின்தங்கிய போருத்தி. பனிப்போர்க் காலக்கூட்டத்து வல்லரசின் பிராந்தியத் தலைமை நாடான இந்தியாவோடு மோதவும் அவர் முடிவெடுத்தார். பின்னர் 20ம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதியிலே முதலாளியம் கொடிகட்டிப் பறந்த காலக் கட்டத்திலே அனைத்து நாடுகளுக்கும்

எதிராகவே (மறைமுகமாக) அவர் பெரும்போரை எதிர் கொண்டு நடத்தினார். இங்கே கவனிக்க வேண்டிய விடயம் என்னவென்றால் நவீன போரியல் வளர்ச்சி, நவீன அறிவியல் உச்ச வளர்ச்சி, தொடர் பாடல் துறையால் உலகம் கிராமமாகி விட்ட நிலை, உலகமயமாக்கல் உச்சக்கட்டமாக அரங்கேறிய வேளை, தனிமனித மேம்பாடு தலையாய விதியாகியவேளை, இந்நிலையால் இத்தகைய போக்குகளின் தாக்கத்தினையும் தாக்கி அதனை எதிர்த்துப் போராடி மனிதரின் தாக்கு சக்தியான ஆற்றலே என்னைப் பெருத்த சிந்தனையாளனாக்குகின்றது. எனவேதான் நாம் கூறுகின்றோம், இந்த நூற்றாண்டின் இணையற்ற மனிதர் அவர். இவரது இப்புதிய அரசியல், இராணுவப் பாங்கு இந்த நூற்றாண்டினதும், இனிப்பின்வரும் நூற்றாண்டினதும் விடுதலை வேண்டுவோருக்கான வழிகாட்டி - எனது வியப்புக்களோ எல்லையற்றவை. இவற்றினை இங்கே சிறப்பித்து எழுதியமைக்குப் பிரதான நோக்கம், மேம்பாடடைந்த ஆக்கத் திறன்மிக்க போராற்றல் இசைவடைந்த வாழ்வினைப் பெற முயலும் மனிதக்குலத்திற்கு அவரது சிந்தனைகள்

எவ்வளவு பயன்படும் என்பதை உணர்த்துவதேயாகும். மிகப்பெரும் போராற்றலின் வித்தகனாகத் தோன்றிய அவர் இன்று அமைதியின் எளிமையின் ஆக்கத்திறனின் அறிவியல் வாழ்வின் குறியீடுமாகின்றார். போரை நடத்திப் போரையே இல்லாமல் செய்துவிட்டார். இன்னொரு போர் மூளுமானால் அதனையும் எதிர்கொள்ளவும் அவர் ஆயத்தமாய் உள்ளார். சுவீடன் நாட்டு உச்சலா பல்கலைக் கழகத்தின் பெருநூலகத்தின் வாயிலிலே பொறிக்கப்பட்டிருக்கும் வார்த்தைகள் இவை.

'To think Freely is great
To think Correctly is greater'

சுதந்திரமாகச் சிந்தித்தல் என்பது மிகப்பெரிய விடயம்தான். ஆனால் மிகச் சரியாகச் சிந்திப்பது என்பது அதனையும் விடப் பாரிய விடயம். இதனையே எமது தேசியத் தலைவருக்கு நாம் எமது பேரன்பின் வரிவடிவமாகச் சூட்டுகின்றோம்.

(விடுதலைப் பேரொளி - பக்கம் 169 - 173)

வரலாற்று நாயகன் தம்பி பிரபா வாழ்க

- குயில்தாசன்

தமிழினம் கண்ட முதலாயுதமே
தலைவ தம்பி பிரபா !
தலை வணங்குகின்றோம்;
தலையறுக்கப் பட்டாலும்
தளை உடைக்கப் பட்டுத்
தமிழினத்தின் தலைநிமிர்த்தும்
தன்மான வீரா!
தமிழீழ அன்னை
உளையீன்ற போது தான்
தமிழருக் கெல்லாம்
குருதி சிவப்பாயிற்று;
அம்புலியைக் காட்டி
அன்னை உனக்கு
அமுதூட்டும் போது

புலிப்பாலைக் கேட்டு நீ
புன்னகைக்கக் கண்டே
நாய் நரிக் கூட்டங்கள்
மறைந்து முடங்கின;
ஆட்டுவிக்கும் குரங்கெனத்
தமிழினக் கொத்தடிமை;
வில்லங்கொடிக்கக் கர்ஜித்துப்
பாய்கின்ற வரிப்புலியே!
புறநானூற்று இலக்கியத்தை
வரலாறாய்ப் படைக்கின்ற
புலித்தலைவ!
நாளையக் காவியங்களின்
நாயகனே என்றும்
வாழ்க வாழ்கவே!

பரந்து விரிந்த தேசிய உணர்வு

வே இளங்குமரன்

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தின் கட்டுப்பாடுகளையும் ஒழுக்க நடைமுறைகளையும் மீறிச் செயற்பட்டதனால், இயக்கத்தின் நடுவண் அமைப்பிலிருந்து (மத்திய குழுவிருந்து) இடை நீக்கம் செய்யப்பட்டு, அடிப்படை உறுப் பினராகச் சிலகாலம் இயங்கி வந்த உமாமகேஸ் வரன், தனது தோழர்களான சந்ததியார், ஊர்மிளா போன்றோரின் அறிவுரையைக்கேட்டு, தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்திலிருந்து விலகினார். அதனோடு இயக்கச் செல்வாக்காலும் அறிமுகத் தாலும் பெற்ற தொடர்புகளுடன், இயக்க உடைமைகள் சிலவற்றைக் கைப்பற்றினார். அதுமட்டுமின்றி ஏற்கெனவே பல்வேறு காலங்களில்

இயக்கத்தி னின்றும் விலகியவர்களையும் விலக்கப் பட்டவர்களையும் சேர்த்து, புதிய தொரு குழுவாகத் தமிழீழ மக்கள் விடுதலைக் கழகம் என்னும் பெயரில் இயங்கி வந்தார்.

உமாமகேஸ்வரன் தமிழ்மக்கள் நலன்களுக்கான கொள்கைகளுக்கும் நடவடிக்கைகளுக்கும் முதலிடம் கொடாது தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளுக்கு எதிராகத் தனது குழுவை வளர்த்தெடுப்பதையே முதல் நோக்காகக் கொண்டு செயற்பட்டு வந்தார். ஆயினும் அதே காலத்தில் அவரது குழுவினால் ஆணைக்கோட்டையிலிருந்த சிறிலங்கா அரசின் காவலர் நிலையம் (பொலிஸ் நிலையம்) தாக்கப்பட்டு, அக்காவலர் நிலையத்திலிருந்து பல சுடுகலன்களும் கைப்பற்றிச் செல்லப்பட்டன.

அதே நேரத்தில், அத்தாக்குதல் பற்றித் தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் இயக்க உறுப்பினர் சிலர் குறைகூறிக்கொண்டிருந்ததைச் செவிமடுத்த தலைவர் பிரபாகரன் அவர்கள் உடனடியாக, “சிறிலங்கா அரசுக்கெதிரான அந்தத் தாக்குதல் நிகழ்வு பாராட்டப்பட வேண்டுமே தவிர, அது பற்றி யாரும் குறை கூறக்கூடாது. அவர்களின் உண்மையான குறைகளைப்பற்றி வேண்டுமானாற் கூறுங்கள். ஆனால் அவர்களின் இனநல நோக்குடன் கூடிய நல்ல செயற்பாடுகளை இனிமேல் ஒரு போதும் குறை கூறாதீர்கள். நீங்கள் செய்யாத வேளையில் அவர்கள் அதைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை உணர்ந்து கொள்ளுங்கள்” என்று தமிழீழ விடுதலைக்கான போராட்டம் என்ற பரந்த மனப்பாங்கோடு, குறைகூறிய தனது இயக்க உறுப்பினர்களை மிகவும் கடிந்து கொண்டார்.

தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் இயக்கத்தை அழித்துவிடப் போவதாகச் சூளுரை எடுத்துக் கொண்டு செயற்பட்ட உமாமகேஸ்வரன் குழுவினர், தமிழர்களின்போது எதிரியான சிறிலங்கா அரசின் படைகள் மீது தாக்குதல் நடத்தியதைத் தலைவர் பாராட்டியதானது, தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தின்பால் அவருக்கிருந்த நேரிய பார்வையையும், தமிழீழ விடுதலைக்காகப் போராடும் அனைவரையும் அரவணைத்துப்போக வேண்டும், எமது இனத்தில் ஒருமைப்பாடு ஏற்பட வேண்டும் என்ற அவரது பரந்த தேசிய உணர்வு வையுமே காட்டி நின்றது.

தலைவர் பிரபாகரன் அவர்கள் தனக்குத் தீங்கு செய்தவர்கள் என்பதற்காகத் தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டுவந்த எவரையும் வெறுத்து ஒதுக்கிவிடவுமில்லை, விடுதலைப் போராட்டச் செயற்பாடுகளிலிருந்து விலகி அதற்கு மாறாகச் செயற்படுபவர்கள் தனக்கு வேண்டியவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களை என்றும் அரவணைத்துக் கொண்டதுமில்லை.

‘புலிகளின் தாகம் தமிழீழத் தாயகம்’

(விடுதலைப் போராளி - பக்கம் 149)

விடுதலைக்கான உணர்வு செயல்வடிவில்

டியற்றி மக்கொனல்

மேற்கு நாட்டில் பிறந்து வாழ்பவர் என்ற முறையிலும், இத்தாலி (பாசிச ஆட்சியிலிருந்து விடுதலை பெற்றது), இந்தியா (காலனித்துவ ஆட்சியிலிருந்து சுதந்திரம் பெற்றது), தென் ஆபிரிக்கா (இன வேறுபாட்டிலிருந்து விடுதலை பெற்றது) போன்ற பல தரப்பட்ட நாடுகளுக்கு பிரயாணம் செய்தவர் என்ற முறையிலும், தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளின் தலைவர் திரு பிரபாகரன் அவர்களின் 50வது பிறந்த தினத்திற்கு வாழ்த்துச் செய்தி கொடுப்பதில் பெருமையும், மகிழ்ச்சியும் அடைகிறேன்.

எனது இதயத்திலிருந்து சொல்லப்படும் எந்த உண்மைகளையும் நான் மறைக்க விரும்பவில்லை.

இத்தாலிய நாட்டின் நவீன சரித்திரத்தில், சர்வாதிகாரி முசோலினியின் ஆட்சி கவிழ்க்கப் பட்டது உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தாலிய நாட்டின் பிரபல்யமான கலாச்சாரத்தில், சரித் திரத்துவம் வாய்ந்த விடுதலை பாடல்களாகவும், சித்திரங்களாகவும் காட்டப்பட்டுள்ளது. இந்தியாவில் காலனித்துவ ஆட்சிக்கு எதிரான விடுதலைப் போராட்டம் பெரும் விடுதலை அமைப்பினால் உலகம் பூராகவும் கட்டுரைகள், திரைப்படங்கள் மூலம் கொண்டாடப்பெற்றது. இது சாத்வீகப் போராட்டம் என்று கூறப்பட்ட போதும் விடுதலைக்காக இரத்தம் சிந்தப்பட்டது. தென் ஆபிரிக்காவில் வெள்ளையரின் ஆட்சிக்கு எதிரான விடுதலைப் போராட்டம் அங்கு நீதி, சமத்துவம், சகலருக்கும் வாக்குரிமை என்ற அடிப்படையில் விடுதலை பெற்றது.

திரு பிரபாகரன் அவர்கள் தனது 50 வயது பிறந்த தினத்தைக் கொண்டாடும் இலங்கைத் தீவின் வடக்கு கிழக்கில் ஓர் வேறுபட்ட நிலை மையை என்னால் காணமுடிந்தது. அங்கு விடு தலைக்கான செயற்பாடுகளை உணரக்கூடிய தாக உள்ளது. நிலை நிறுத்தக்கூடிய

நன்றாக திட்ட மிடப்பட்ட தொழில் நுட்ப வேலைப் பாடுகள், ஏழ்மைநிலை மேன்மைப் படுத்தும் திட்டங்களான குழந்தைகளுக்கும் பெற்றோர் களுக்குமான போசாக்கு திட்டங்கள், போரினால் பாதிக்கப்பட்ட பெற்றோரை இழந்த சிறுவர் களுக்கான பல திட்டங்கள், போரினால் மனநிலை பாதிக்கப்பட்ட பெண்களுக்கான திட்டங்கள், நிலக் கண்ணிவெடி அகற்றும் பிரிவுபோன்றவை அடங்கும்.

இருபது வருடகாலம் யுத்தத்தினால் இரத்தக் களரியான இத்தீவுக்கு, நான் நான்கு தடவை மாத்தறையிலிருந்து காங்கேசன்துறை வரையும் மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, மலைநாடு உட்பட விஜயம் செய்துள்ளேன். அங்கு பல தரப்பட்ட மக்களையும் கண்டு உரையாடியுள்ளேன். நான் அங்கு வடக்கு கிழக்கில் கண்டவற்றை 'அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டு பகுதி' ஆகியவற்றை ஒத்துப் பார்க்கத் தூண்டியது.

இப்பகுதிகளினிடையே உள்ள பெரும் வித்தி யாசங்களை ஒருவர் கவனிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. திரு.பிரபாகரன் அவர்களின் வழிகாட்டலில் போரினால் பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர், பெண்கள், காயப்பட்ட பேராளிகள், பொதுமக்கள் ஆகியோர் அரசாங்கத்தின் எந்த உதவியுமின்றி, மிகவும் அவதானமாக கவனிக்கப்படுகிறார்கள். இதை நான் மட்டுமல்ல என்னைப் போன்று அங்கு விஜயம் செய்த பல மேற்கு நாட்டவர்கள் இவர்களின் வெற்றிகரமான பராமரிப்பு முறைகளைக் கண்டு மிகவும் ஆச்சரியப்படுகிறார்கள்.

திரு.பிரபாகரன் அவர்கள் ஓர் தேசத்தை உருவாக்குவதில் மிகப்பெரிய நடவடிக்கைகள் கலை, கலாச்சாரம், சித்திரம், சமயம், சம உரிமை, கல்வி, நீதி போன்ற மனித வாழ்வுக்கு வேண்டிய விடயங்களை மனதில் கொண்டு எடுத்துள்ளார் என்பதை நான் அங்கு கண்டவற்றைக் கொண்டு சொல்வதில் எந்தத் தயக்கமும் அடையவில்லை.

அத்துடன் அங்கு ஓர் நல்ல நீதி நிர்வாகம் நடைபெறுகின்றது. பொலிஸ், சுதந்திரமான நீதித்துறை மக்களின் முழு ஆதரவுடனும், பெண்கள் முக்கிய பதவிகள் வகிப்பதையும் காணக்கூடியதாகவுள்ளது.

ஐம்பது வருடகால தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான பாகுபாடுகள், அடக்குமுறைகள், நீண்டகால சாத்வீக போராட்டங்கள் இரக்கமற்ற முறையில் அடக்க எத்தனித்ததால் உருவான யுத்தம், யாரும் உண்மையை ஏற்றார்களோ இல்லையோ, அங்கு

ஓர் தேசம் உருவாகியுள்ளது. மக்களுடைய தேவைகள் ஏற்ற முறையில் நிறைவு செய்யப் படுகிறது. இங்கு உருவாக்கப்பட்டுள்ள தேசம் இம்மக்களின் தேவைகளை திருப்தி செய்யும் விதத்தில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. நிச்சயம் மேற்கு நாடுகளின் எண்ணங்களை பிரதிபலிப்பதற்காக அல்ல.

கொழும்பு பத்திரிகைகள், மேற்கு நாட்டு பத்திரிகைகள், இணையத் தளங்கள் தாம் வேண்டியதை கூறலாம். ஆனால் வடக்கு கிழக்கில் பல பாகங்களுக்கும் தென்பகுதிக்கும் விஜயம் செய்தவர் என்ற முறையில் என்னால் கண்டவற்றை வைத்து திரு.பிரபாகரனின் வழிகாட்டலில் நடைபெறுபவை பற்றி கூறியுள்ளேன்.

மீண்டும் உலகின் இந்த வெற்றிகரமான விடுதலைப் போராளிக்கு எனது பிறந்தாள் வாழ்த்துக்களை கூறுவதில் பெருமையும் மகிழ்ச்சியும் அடைகிறேன்.

திரு.பிரபாகரன் அவர்கள் சுகநலமாக வெற்றித் திருமகனாக நீண்ட காலம் வாழவேண்டும் என்று வாழ்த்துகிறேன்.

(விடுதலைப் பேரொளி - பக்கம் 283 - 284)

நிகழ்ச்சி நிரலைத் தீர்மானிக்கும் பிரபாகரன்

எஸ். சிவநாயகம்

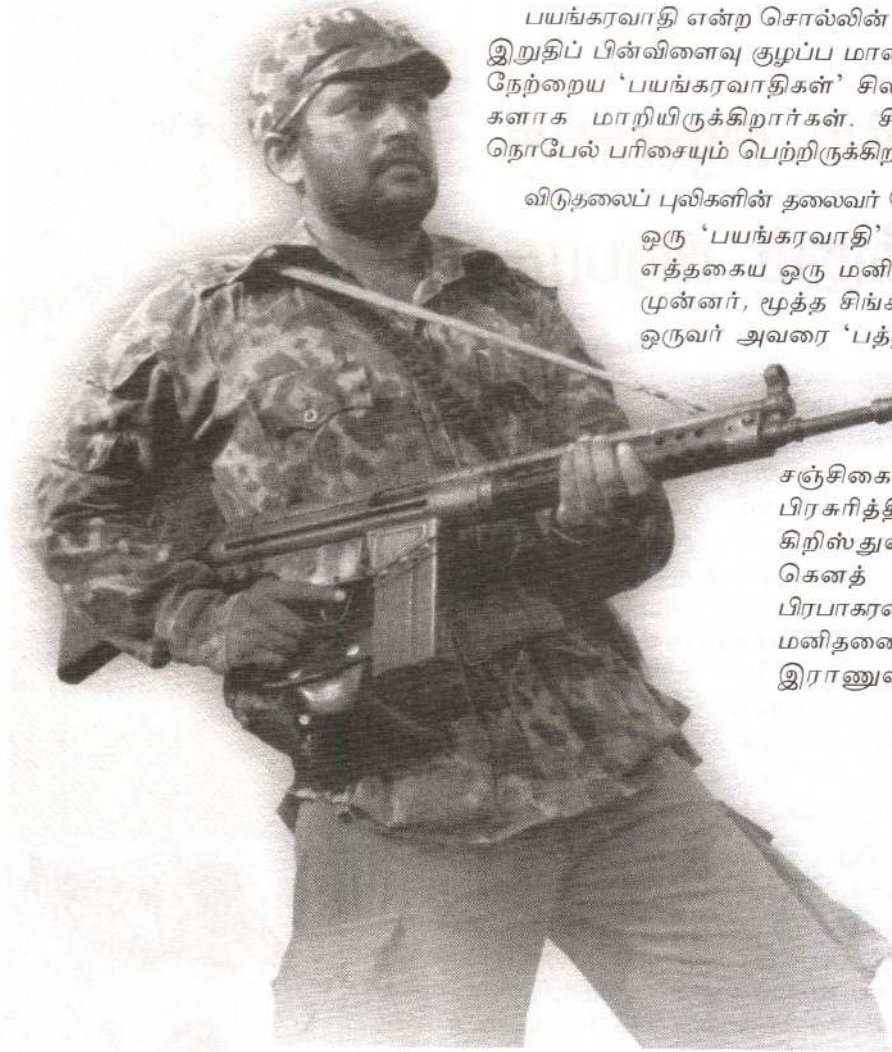
எமக்குத் தெரிந்தமட்டில், அரசியல் அதிகாரம் என்பது சனாதிபதிகளினதும், பிரதம மந்திரி களினதும், நாட்டின் தலைவர்களினதும் உரிமை. அவர்கள் வகிக்கும் பதவிகளே அவர்களுக்கு அவ்வந்த அரசியல் அதிகாரங்களைக் கொடுக்கின்றன. அந்த அதிகாரங்களைக் கொடுக்கும் பதவிகளைக் கொண்டுதான் (மெய்யறிவைக் கொண்டல்ல) தாங்கள் தலைமை தாங்கும் நாடுகளின் அரசியல் விதிகளை அவர்கள் தீர்மானிக்கிறார்கள். ஒரு புஸ்சுக்கோ ஒரு சிறாக் குக்கோ இருக்கும் அரசியல் அதிகாரத்தை விடக்கூடிய மாபெரும் அதிகாரத்தை அரசியல் யாப்பால் பெற்றிருக்கும் சிறீலங்காவின் சனாதிபதி, மக்களால் அளிக்கப்பட்ட சமாதானத் திற்கான ஆணையை நிறைவேற்றாமல் இருக்கக் காரண மென்ன? சரி, அதுதான் முடியாவிட்டாலும், போரில் மூழ்கியிருக்கும் நாட்டைத் தானும் மீட்க முடியாமலிருப்பதற்குத்தான் காரணமென்ன?

இதற்கான விடை மிகவும் சுலபமானது. அரசியல் இராணுவ நிகழ்ச்சி நிரல்களைத் தீர்மானிக்கும் அந்த ஒருவர் கொழும்புக்கு அண்மையில் இல்லை. அவர் எந்த ஒரு பணித் துறைப் பதவியையும் வகிப்பதில்லை. அவருக்கு எந்த ஓர் இராணுவப்பட்டமும் கிடையாது. இதில் நகைப்புக்குரிய விடயம் என்னவென்றால், அவர் தனது தலைமீது ஒரு விலையைச் சுமந்து கொண்டிருக்கிறார். அதுமட்டுமல்ல, சிறீலங்காவின் சொற்பிரயோகத்தின்படி அவர் 'பயங்கரவாதி' என்ற திருநாமமும் சூட்டப்பட்டுள்ளார்.

இரகசியமாக வெடிகுண்டுகளைப் புதைக்கும் பயங்கரவாதிகளைப் பற்றி எங்களுக்குத் தெரியும். ஆனால் ஆயிரக்கணக்கான 'பயங்கரவாதி'களைச் சீருடையில் வைத்துக்கொண்டு, கோட்டை கொத்தளங்கள் எழுப்பி வலுப்படுத்தப்பட்ட இராணுவ முகாங்களுக்குள் இருக்கும் இராணுவத்தினர் மீது படையெடுத்துப் பாழ்படுத்தித் துடைத் தமிழ்த்துப் பாரிய ஆயுததளபாடங்களை

யெல்லாம் கைப்பற்றும் 'பயங்கரவாதி' களை உலகில் வேறு எங்கு பார்க்கமுடியும்? இதிலிருந் தாவது, 'பயங்கரவாதிகள்' என்ற சிறீலங்காவின் இச்சொற்பிரயோகம் தவறானது என்பது தெட்டத்தெளிவாகத் தெரியவில்லையா? சொற் பிரயோகம் பிழையானால், அதனை உருவாக்கிய சிந்தனையும் ஒழுங்கற்றதாகி விடுகிறது. சிந்தனை ஒழுங்கற்றதாயின் முழு புறவாழ்வு வடிவமுமே ஒழுங்கின்றித் தாறுமாறாகிறது அல்லவா? அடிப்படையில் இந்தத் தன்னையே ஏய்க்கும் அடையாளக்குறிப்பே தமிழர்களுக்கு எதிரான 21 வருட போரில் எவ்வித முன்னேற்றமும் காண முடியாமல் அடுத்தடுத்துப் பதவிக்கு வரும் சிறீலங்கா அரசாங்கங்களைத் தடுத்து நிறுத்து கிறது. புலிகளைப்போன்ற பலம் வாய்ந்த ஒரு விடுதலைச்சக்தியை உங்கள் முகத்தில் நீலம் பாயும்வரைக்கும் நீங்கள் 'பயங்கர வாதிகள்' என்று அழைத்துக் கொண்டிருங்கள். இது உங்களது கையறு நிலையினால் உங்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள சினத்தைத்தான் காட்டுகிறது. இது உண்மையை உணரவைக்காது.

பயங்கரவாதி என்ற சொல்லின் பிழையான பிரயோகத்தின் இறுதிப் பின்விளைவு குழப்பமான தொன்றாகவே இருக்கும். நேற்றைய 'பயங்கரவாதிகள்' சிலர் நானைய 'மேதகையீர்' களாக மாறியிருக்கிறார்கள். சிலர் சமாதானத்திற்கான நொபேல் பரிசையும் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் வேலுப்பிள்ளை பிரபாகரன் ஒரு 'பயங்கரவாதி' இல்லையென்றால் அவர் எத்தகைய ஒரு மனிதர்? பல வருடங் களுக்கு முன்னர், மூத்த சிங்களப் பத்திரிகை ஆசிரியர் ஒருவர் அவரை 'பத்தாண்டின் மனிதர்' என்று

குறிப்பிட்டதோடு அவருடைய படத்தைத் தனது சஞ்சிகையின் முன் அட்டையிலும் பிரசுரித்திருந்தார். ஒரு சிங்களக் கிறிஸ்துவத் துறவியாகிய ஆயர் கெனத் பெர்ணா ன்டோ பிரபாகரனில் ஒரு 'பண்பு நயமுடைய மனிதனை'க் காண் கின்றார். இராணுவ ஆய்வாளர்கள் சிலர்

அவரை 'இராணுவ மேதை' என்று வகைப் படுத்தி விபரிக்கிறார்கள். தங்கள் மரணங்களைத் தழுவுவதற்குப் புன்னகையுடன் களம் ஏகும் ஆயிரக் கணக்கான இளந்தமிழ் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் அவர் ஓர் அரைத் தெய்வ உருவாகக் காட்சியளிக்கின்றார்.

1996 சித்திரை மாதம், ஆஸ்திரேலிய செய்திப் பத்திரிகையொன்று தனது ஆசியச் செய்திப் பீட ஆசிரியரான நோமன் ஐஸ்பெற் என்பவரை வடகிழக்குக்கு அனுப்பி வைத்திருந்தது. அவர் 'தமிழவன்' என்ற பெண்புலிப்போராளியைச் செவ்வி கண்டார். இப்பெண் போராளியை 25 வயது நிரம்பிய 'போர் முதுவர்' என்று குறிப்பிடும் அவர், பிரபாகரனைப்பற்றி அப்பெண் போராளி என்ன நினைக்கின்றார் என்று வினவினார். இதற்கு விடையளித்த தமிழவன் 'அவரைப் பற்றி எனது எண்ணப்பதிவை என்னால் வார்த்தைகளால் வெளியிட முடியாது. தலைவர் பிறந்த காலத்தில் பிறந்ததற்காக நான் பெருமைப்படுகிறேன். என்று கூறினாராம்.

உலகெங்கிலும் பரவி வாழும் இலட்சோப இலட்சம் தமிழர்களுக்கு அவர், அல்லற்பட்ட மக்களை விடுவிக்க வந்த ஒரு மீட்பாளர். தமிழ் நாடு திராவிடக் கழகத்தின் தலைவர் ஒருமுறை பிரபாகரனைப் பற்றிக் கூறும்போது, 'திருவள்ளுவர் என்று ஒருவரே உள்ளார். கம்பன் என்று ஒருவரே உள்ளார். பிரபாகரன் என்றும் ஒருவரே உள்ளார்' என்றார்.

பலதரப்பட்ட மனிதர்களது மனக்கண்களில் இத்தகைய பல சேர்ந்தமைந்த ஓர் உருவமைப்பைக் கொண்டிருக்கும் அவரைப்பற்றிச் சனாதிபதி குமாரதுங்க 'இந்தியாடுடே' என்ற சஞ்சிலைக்கு அளித்த பேட்டியொன்றில் பிரபாகரனைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது 'ஓர் இரக்கமற்ற தற்புகழ்ச்சிக்கோளாறு பிடித்தகிறுக்கு' என்று கூறுகிறார்.

போராடுவதற்கு, இந்தத் திருவாட்டி சனாதிபதிக்கு ஒரேயொரு பிரபாகரனே உள்ளார். அவரது போக்கு வரவுக்கு முன்னர் பிரபாகரன் நான்கு சனாதிபதிகளைச் சந்தித்துள்ளார். லலித் அத்துலத் முதலி முதல் ரட்ணசிரி விக்கிரம நாயக்கா வரை அவர் ஐந்து போர் மந்திரிகளைக் கண்டிருக்கிறார். அவரது காலத்தில் வடகிழக்கில் பத்து இந்தியப் படைத்துறைப் பணித்தலைவர்களைக் கண்டிருக்கிறார். நான் இங்கு குறிப்பிட்டாலும் எத்தனையோ தோள் சின்ன நட்சத்திரக் குறிப்புள்ளிகளையும், வார்ப்பட்டிகைகளையும் சூட்டியவர்களையும் போர் வீரப்பிரம்புகளையும் வைத்திருந்த சிறீலங்கா படைவீரர்களையும் கண்டிருப்பார். இவர் Sandhurst சிலோ, லெபனானிலோ, வேறு எந்த இராணுவக் கல்விச் சாலையிலோ பயிற்சிபெற்றவர் அல்ல ஏன்.வீரவில்லவில் கூட அவர் பயிற்சி பெறவில்லை. அப்படியானால் அவரை வெற்றிகரமாக இயங்க வைப்பது எது? இரேலிய ஆயுதங்களாலும், சீனப் பீரங்கிக்கப்பல்களாலும், அமெரிக்க பயிற்சிகளாலும் அடக்கமுடியாதபடி புலிகளை அத்தகைய வல்லமை மிக்க சக்தியாக்குவது எது? இக்கேள்விக்குச் சரியான விடைகளைப் பெறும் முயற்சியிலேயே சிறீலங்காவின் சமாதானத்திற்கான நம்பிக்கை தங்கியுள்ளது. எப்பொழுது சிறீலங்கா அரசாங்கமும் கொழும்பு பத்திரிகைகளும், சிங்களவர்களும் 'பயங்கரவாதிகள்' என்ற சொல்லால் அடிப்பதை நிறுத்து கின்றனரோ, அப்பொழுதுதான் சிங்கள இன வாதத் தலைவர்களால் சிரழிந்துபோகும் இயற்கை வளம் கொழிக்கும் இலங்கைத் தீவில் சமாதானம் திரும்பும். அப்போதுதான் சிங்களவர்களும், தமிழர்களும் தங்கள் தங்கள் தலைவிதிகளைத் தத்தம் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவருவர்.

(விடுதலைப் பேரொளி - பக்கம் 201 - 202)

தலைவன் வாழி

(கவிஞர் புதுவை இரத்தினதுரை)

பொங்குமா கடலின் ஓரம்
பிறந்ததோர் புயலின் மையம்
தங்க மண் நெடுநாள் செய்த
தவத்தினால் உதித்த பையன்
வெங்களம் ஆட என்றே
விருப்புடன் எழுந்து நின்றான்
எங்களின் தலைவன், 'தம்பி'
இந்தநூற் றாண்டின் வீரன்.

தூங்கிய தமிழர் நெஞ்சை
துடித்திடச் செய்தோன்; ஈழம்
வாங்குவோம் எழுக! என்றே
வாலிப மனத்தை வென்றோன்
வேங்கைகள் சாவுக் கஞ்சா
வீரர்கள் என்றே சொல்லத்
தாங்கிய தலைவன்; எங்கள்;
தளபதி! அன்புத் தம்பி!

ஆயிரம் களங்கள் கண்ட
அண்ணனை; தமிழீழத்தின்,
பாயிரம் ஆகப் போகும்
பரணியின் தலைவன் தன்னை
ஏவிய படைகள் வந்து
என்னடா செய்யும், எங்கள்,
காவியம் களத்தில் வெல்லும்,
காலங்கள் அவன்பேர் சொல்லும்.
எத்தனை புயல்கள் வந்து
எழுந்தன, தலைவன் தன்னை;
எத்தனை படைகள் ஒன்றாய்
எதிர்த்தன. துரோகக் கும்பல்
எத்தனை விதமாய் சொல்லி
இகழ்ந்தன, இடையில் விட்டு
எத்தனை பேர்கள் சென்றார்.
இறுதியில் தலைவன் வென்றான்.

கொட்டா! முரசு; எங்கே
கொம்பது எடுத்து ஊது
தட்டா! கைகள், எங்கள்
தலைவனைப் பாடு, எம்மை
முட்டிய துயரம் யாவும்
முடிந்திடும், புலிகள் சேனை
எட்டிய வரையும் பாய்ந்து
எழுந்திடும், தலைவன் வாழி!

வெளிச்சம், கார்த்திகை - மார்ச்சு 1991

ஊர்வலத்தில் வராத உற்சவமூர்த்தி

புதுவை இரத்தினதுரை

இருள் கவிந்த வானத்தில் ஒளிகொண்டுவரும் சூரியனாகவே இம்மண்ணில் இறங்கியவர் எம் தேசியத் தலைவர். வெளியே அவரின் போரியல் ஆளுமை புலப்பட்ட அளவுக்கு இன்னும் பலவாகவுள்ள பன்முகப்பட்ட ஆற்றல்களும், மென்மையான உணர்வுப் பக்கங்களும் பேசாப் பொருள்களாகவே இன்றும் இருக்கின்றன. தனிமனிதனாகத் தலைவரைப் பரிசீலனைக்கு எடுக்காமல் தலைமையின் வகிபாகமாவே ஆய்வுக்கு உட்படுத்தும் நிலையே தொடர்கிறது. இனியும் தொடரலாம்.

எங்கள் தலைவருக்கு மட்டுமல்ல வரலாற்றைத் திருப்பி வைத்த உலகின் பெருந் தலைவர்கள் எல்லோருக்குமே இது பொருந்தும். சரித்திர நாயகர்கள் தங்கள் இலக்கை வென்றாக வேண்டும் என்ற பெருவிருப்பில் சுயத்தின் முழுமையையும் இலக்குக்கே அர்ப்பணிப்பதனால் தனிமனித ரென்ற வகைப்படுத்தலுக்கு உட்படுத்தப்படாமல் பொதுமனிதர்களாகவே போய்விடுகின்றனர். இதனால் வரலாற்றுத் திருப்பிகளான தலைவர் களின் அடிமனத்தின் அழகுகள். அவர்களுக் குள்ளிருக்கும் மெல்லிய உணர்வுகளின் மலர்வுகள் வெளியே அதிகம் அறியமுடியாமற்போவது தவிர்க்கமுடியாத ஒன்றாகியேவிடுகிறது.

நான் எமது பெருந்தலைவர் மேதகு வேபிரபா கரன் அவர்களுடன் கடந்த பதினெட்டு வருடங் களுக்கு மேலாகப் பழகிவருகின்றேன். அண்ணன் தம்பி போன்று அருகருகான நெருக்கமுள்ள வனாகவும், தலைவர் என்ற வகையில் கட்டளை இடுபவராக அவரும், ஏற்றுப்பணிபுரிபவனாக நானும் ஒரு நேர்கோட்டிலேயே நிற்கின்றோம். தோழமையுள்ள சக போராளிகளாகவும், என் கவிதைகளின் ஈர்ப்பினால் அவர் வாசகனாகவும், நான் படைப்பாளியாகவும் இன்னோர் மாறுபட்ட தளத்திலும் உள்ளோம். இவைதவிர, அவரைச் சுடரும்விளக்கொளியாக எட்ட நின்று பார்த்து இரசிக்கும் பிள்ளைத்தனமான பக்தனாக வியப் புறும் நிலையிலும் நானுள்ளேன். இப்படிப் பலபட்ட கோணங்களில் எங்கள் நெருக்கமும், பழக்கமும் நீடிக்கிறது. இந்தக் கிடைத்தற்கரிய

வாய்ப்புக்களின் மூலம் எமது தலைவரை அறிந்து கொண்டதிலும் பார்க்க, எங்கள் இருவரையும் ஒருசேர உலுக்கிய சம்பவங்களின்போது அவரின் முகத்தின் பிரதிபலிப்புகளிலிருந்தும், அவர் உறைந்திருந்த நேரமெளனத்திலிருந்தும் அறிந்து கொண்டவையே அதிகம்.

மிகப்பெரிய சாதனைகளாக வெளியுலகம் வர்ணிக்கும் பகைவரின் படைத்தளங்களை வெற்றிகொண்ட வேளையிலும், எங்கள் அசைவியக் கத்தையே ஒருகணம் நிறுத்திவைத்த மூத்த தளபதிகள் பலர் வஞ்சனை வலைவிரிப்பில் உயிரிழந்த சோக நிகழ்வுகளின்போதும் தலைவரின் அருகிலிருக்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றவன் என்ற வகையில் அவரை என்னால் அதிகமாக அறிய முடிந்தது. இப்படியான பல்வேறு தளங்களில் அவருடைய உள்ளூறும் உண்மை உணர்வுகளை உணர்ந்தவன் என்றவகையில்-

விடுதலை ஒன்றை அவரின் மூலவீரர்

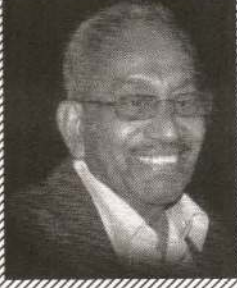
- * எமது இனத்தின் விடுதலைக்காக என்ன விலையாயினும் (தன் உயிரைக்கூட) கொடுக்கச் சித்தங் கொண்டவர்.
- * தான் மட்டுமே, தன் ஆளுமையால் மட்டுமே பெறும் தனித்த வெற்றிகளைக்கூட கூட்டுழைப்பின் வெற்றியாக கருதிமையப்புள்ளியைப் பொதுமை செய்பவர்.
- * ஆற்றமுடியாத ரணமாக நெஞ்சிற் கீறும் சகபாடிகளின் போராளிகளின் இழப்புக்களுக்குத் துடித்துப்போனாலும் அதிலிருந்து மிகத்துரிதமாக மீண்டு இயல்புநிலைக்கு வருவார். (இதுவே பெருந் தலைவர்களுக்கு வேண்டிய பண்புகளில் பெரிதாகும்)
- * காட்டாற்று வெள்ளம் காலடிக்கு வரும் போதும் கலங்காதிருப்பவர்.
- * அறிவுத்தளத்தில் நின்று முடிவுகளை எடுத்து, எடுத்த முடிவுகளை உணர்வுத்தளத்தில் இருந்து செயற்படுத்துபவர்.
- * நீண்டகாலமாக விடுதலையற்றுக் கிடக்கும் எம்மினத்தில் கவிந்துள்ள பல்வேறு அடக்கு முறைகளையும், அறியாமைகளையும் அடியோடு மாற்றிவிடவேண்டும் என்ற தீரா ஆவலுடையவர்.

- * பெண் போராளிகளை தன்பிள்ளையாக கருதி ஒரு தந்தைக்குரிய கவனிப்பிலும், பெருமித்தத்திலும் பேசிக் கொள்பவர்.
- * விடுதலைக்கனவை வரித்து, தன் தலைமையை ஏற்றுக் கொண்டு மாவீரரானவர்களைத் தெய்வங்களாக பூசிக்கும் தெளிவுடையவர்.
- * கலை, இலக்கியங்கள் மீது கட்டற்ற காதலும், அவற்றில் உயிரோடும் இடங்களை உற்றுணர்ந்து கொள்ளும் ஆற்றலும் ஒருசேரப் பெற்றவர்.
- * எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக ஞானம் சித்தித்த ஒரு தபசியின் வாழ்வாகவே தன்வாழ்வை அமைத்துக் கொண்டவர்.
- * எதையும் தனிமனித விருப்பு வெறுப்புகளாகக் கொள்ளாமல் அதற்கு அப்பாற்பட்டு எமது இனத்தின் விடுதலைக்கான விருப்பு வெறுப்புக்களாகக் கணக்கு வைத்துக் கொள்பவர்.
- * அவரின் பன்முக ஆற்றலையும், உள்ளூறும் அழகிய மெல்லிய உணர்வுகளையும் இந்த உலகம் எப்படி அறிந்து கொள்ளுமோ, எவ்விதம் இதை அறியச் செய்வோமோ என்பதே எனக்குள் அடிக்கடி எழுகின்ற ஆதங்கமாகும். எங்கள் தலைவரின் காவலத்தில் அவருடன் இணைந்து 'இராமர் அணைக்கு அணிற் பிள்ளைப் பங்காகவேணும்' நானும் உழைத்தேனென்பது என்பிறப்புக்கும் அர்த்தம் தரும். இந்த நிறைவிலேயே பெருமகிழ்வுடன் நானும் முற்றுப் பொறுவேன். எனக்கிதுவே போதும்.

'புலிகளின் தாகம் தமிழீழத் தாயகம்'

(விடுதலைப் பேரொளி - பக்கம் 181 - 182)

காலத்தை வென்ற காவியத் தலைவன்

(யோசப் பரராசசிங்கம்)

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் தம்பி பிரபாகரன் அவர்களது ஐம்பதாவது பிறந்த தினத்தை யொட்டி தங்கள் பாரிஸ் 'ஈழமுரசு' சிறப்பிதழ் வெளியிடுவது மிக்க மகிழ்ச்சிக்குரியது. 'விடுதலைப் பேரொளி' என்னும் அச்சிறப்பு மலருக்கு எனது சில கருத்துக்களை வெளியிடுவது குறித்து நான் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

உலகம் பல விடுதலைப் போராட்டத் தலைவர்களைக் கண்டிருக்கிறது. சினக் குடியரசை உருவாக்கிய மாவோசேதுங், வியட்நாம் விடு தலைப் போராட்ட வீரன் ஹோசிமிங், கியூபாவை விடுவித்த பிடல் காஸ்ரோ போன்றோர் வரிசையில் தமிழ்த் தேசியத் தலைவர் தம்பி பிரபாகரன் அவர்களும் இடம் பெற்றுவிட்டார்.

இந்திய அமைதி காக்கும் படையினர் விடுதலைப் புலிகளோடு பொருதிக் கொண்டிருந்த நேரம் இந்திய இராணுவம் உலகிற்கு ஒரு செய்தியைக் கொடுத்தது. அந்தச் செய்தி கேட்டுத் தமிழீழ மக்கள் கவலைப்பட்ட நேரம் ஒரு முதியவர் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டு மக்களுக்குத் தெம் பூட்டினார். 'தலைவர் பிரபாகரன் ஓர் அவதாரம். ஓர் இலட்சியத்திற்காக இப்பூமியில் அவதரித் துள்ளார். எனவே இலட்சியம் ஈடேறும் வரைக்கும் அவரை எவராலும் அசைக்க முடியாது'

ஆம்! அவர் ஓர் அவதாரம் என்பது நிரூ பணமாகிக் கொண்டிருக்கிறது.

இந்திய இராணுவம் இங்குப் போராடிக் கொண்டிருந்த அந்தக் காலப்பகுதியில் தமிழகத்தில் இருந்து முத்தமிழ்க் காவலர் கி.ஆ.பெ. விசுவநாதம் அவர்கள் இலங்கைக்கு வந்திருந்தார்கள். அப் பொழுது நுவரெலியாவிற்கு விஜயம் செய்து அங்கொரு கட்டத்தில் அவர்

பேசும்போது 'நான் பல விடுதலைப் போராட்ட வரலாறு களை, இலக்கியங்களை எல்லாம் படித்திருக்கிறேன். ஆனால் திரு.பிரபாகரன் போன்ற ஒரு மகாவீரனை நான் காணவில்லை. இன்று இந்திய இராணுவத்தோடு போராடுகிறார். இனிமேல் எந்த நாட்டு இராணுவம் இங்கு வந்தாலும் அவர்களோடும் போராடி வெற்றி பெறும் ஆளுமைமிக்கவர் திரு. பிரபாகரன். இப்படி ஒரு தலைவனைத் தமிழினம் பெற்றிருப்பதைக் கண்டு பெருமை அடைகிறேன்' என்று குறிப்பிட்டார்.

இன்று தேசியத் தலைவரைப் பற்றிய நூல்கள் பல வெளியாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. அந்த நூல்களெல்லாம் தலைவரின் ஆளுமை பற்றி வியந்து போற்றுகின்றன. ஈழத் தமிழினம் கடந்த அறுபது ஆண்டுகளாகப் பல தமிழ்த் தலைவர்களைச் சந்தித்திருக்கிறது. சேர். பொன்னம்பலம் இராமநாதன் தொடங்கி, தந்தை செல்வா உட்பட பலரையும் பார்த்திருக்கிறார்கள். ஆனால் தமிழ்த் தேசியத் தலைவர் என்ற அந்தஸ்தை அவர்கள் பெற்றிருக்கவில்லை.

ஆனால் உலகத் தலைவர்கள் அனைவரும் ஏகோபித்த குரலில் 'தமிழ்த் தேசியத் தலைவர்' என்ற மிகப் பெரிய கௌரவத்தை திரு.வேலுப் பிள்ளை பிரபாகரன் அவர்களுக்கே வழங்கியிருக்கிறார்கள்.

பண்டாரவன்னியன் அரசோச்சிய வன்னி நிலப்பரப்பில் இன்று தமிழ் இராச்சியம் கோலோச்சுகிறது. அண்மையில் கனடா நாட்டு சமஷ்டி அமைப்புக்களின் தலைவர் கொழும்பில் ஒரு கருத்தரங்கில் சொற்பொழிவாற்றும்போது 'இலங்கையில் இரு நாடுகள் செயற்படுகின்றன' என்று குறிப்பிட்டார்.

அந்தத் தமிழர் இராச்சியத்திற்கென முப்படைகள்; நீதி, நிதி, நிர்வாக அமைப்பு, காவல் துறை என அனைத்துக் கட்டமைப்புக் களும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. சமாதான உடன் படிக்கையில் தமிழரசின் தலைநகரில் இருந்து கொண்டதான் தேசியத் தலைவர் அவர்கள் கையொப்பமிட்டார்கள். முன்பு இலங்கைக்கு விஜயம் செய்யும் வெளிநாட்டு பிரமுகர்கள் கொழும்பில் மட்டும் சந்திப்பை நிகழ்த்திவிட்டு சென்று விடுவார்கள். இன்று அந்த வெளிநாட்டுத் தலைவர்கள் எல்லோரும் வன்னிக்குச் சென்று தமிழரசின் தலைவர்களோடும் பேச்சுவார்த்தை நடத்திச் செல்கிறார்கள். எனவே இருநாடுகள் என்ற யதார்த்தத்தை இன்று சர்வதேச நாடுகளும்

ஏற்றுக் கொண்டுள்ளன. பேச்சுவார்த்தையில் சிங்கள அரசுக்கும் தமிழ் அரசுக்கும் ஒரே அந்தஸ்து என்ற நிலையை இன்று சர்வதேச சமூகம் ஏற்றுள்ளது.

அண்மையில் தென்தமிழ் ஈழத்தைப் பிரித்துத் தமிழ்த் தேசியத்தைச் சிதைக்க நினைத்தார்கள். தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பு பலவீனப் பட்டுவிட்டது என்று எதிரிகள் எக்காள மிட்டார்கள். எவரும் எதிர்பாராத வேளையில் தலைவர் அதிரடி நடவடிக்கையை மேற் கொண்டு நிலைமையை மாற்றி அமைத்தார். மீண்டும் தேசியத் தலைவரின் ஆளுமை குன்றி விட்ட விளக்காகப் பிரகாசித்தது.

தேசியத் தலைவர் தம்பி பிரபாகரன் அவர்களை நன்றாக அறிந்திருந்தபோதும் அவரைச் சந்திக்க வாய்ப்பு வராதா? என்று ஆதங்கப் பட்டதுண்டு. ஆனால் அந்த வாய்ப்பு எனக்கு பலமுறை கிடைத்தது. அவர் அருகிலிருந்து உரையாடும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது எனக்குக் கிடைத்த பெரும்பேறாகும். பிரகாசம் நிறைந்த எழில் வதனம், ஒளிவீசும் கண்கள், ஏறுநிகர் நடை, வீறுகொண்ட மதிநுட்பம் நிறைந்த பேச்சு, இப்படி ஒரு தலைவன் தமிழினத்திற்குக் கிடைத்த பெரும் அரும்கொடை.

தேசியத் தலைவர் தம்பி பிரபாகரனின் தந்தையார் திரு வேலுப்பிள்ளை அவர்களோடு மட்டக் களப்புச் கச்சேரியில் கடமை புரிந்திருக்கிறேன். அவர் என்னைவிட பல வயதுகள் மூத்தவர். தந்தையார் கடமை, கட்டுப்பாடு, கண்ணியம் கொண்ட ஒரு தாய அரச உத்தியோகஸ்தராகும். ஆனால் அவர் மகன் தம்பி பிரபாகரனோ தந்தையைவிட பல மடங்கு பண்பு நிறைந்திருப்பதைக் கண்டேன். இவ்விடயம் பற்றித் தலைவரிடம் நான் கூறியபோது, அந்த மதிமுகத்தில் புன்னகை தவழ்ந்தது.

புதிய புறநாநாறு படைக்கும் அந்தத் தேசியத் தலைவர் காலத்தில் தமிழர்கள் முற்று முழுதாக விடுதலை பெறுவார் என்ற அசையாத நம்பிக்கை அவரது பிறந்த தினத்தில் பிறந்த எனக்கு உண்டு. அந்த நம்பிக்கை ஒருபோதும் வீண்போகாது.

காலத்தை வென்ற காவியத் தலைவனே! நீ பல்லாண்டு வாழ்க! பல்லாண்டு வாழ்க! என வாழ்த்துகிறேன். ஆண்டவா! நீதி வேண்டி, தர்மம் காக்கப் போராடும் எங்கள் காவியத் தலைவனை ஆசீர்வதி!

("விடுதலைப் பேரொளி" பக்கம் 133 - 134)

உலகத் தமிழர் பேரமைப்பு 7ஆம் ஆண்டு நிறைவு மாநாடு
வெற்றி பெற வாழ்த்துகள்

உள்ளும் புறமும் நலம் பெற்று
மனித நேயம் வளம் பெற்று
வையகம் வாழ்க - தமிழினம் செழித்து ஓங்குக.

தமிழர்கள் மனத்தால் வளம்பெற
உள்ளத்தால் உயர்வடைய
சிந்தையால் மேன்மைபெற
காயக் கிலேசங்கள், மனக் கிலேசங்கள் நீங்க
எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டி வணங்குகிறேன்

S. MUTHIAH, B.Sc., F.C.A.,

Chartered Accountant
Cell : 98421 - 30774.

Resi : 1/692 Bharathiar Street, Bharath Nagar,
Thiruppalai, Madurai-625 014. Ph : 2681074

Off. : 59, Alagar Koil Road, Tallakulam
Madurai-625 002. Ph : 2530274

வைகம் வாழ்ந்திட வாழ்க!

வைகோ

ஈழத்தின் தமிழ்க்குலத்தின் இதயத்துடிப்பாம், உலகத் தமிழினத்தின் உயிர்த்துடிப்பாம், ஆண்டுகள் ஐம்பதுக்கு முன்னால் கார்த்திகைத் திங்களின் வீர மழலையின் பிறப்பாம், புவியார் திகைத்திடும் புலிப்படைத் தலைவராம், புகழ் ஒளியின் முதல்வன், 'தம்பி' யெனத் தரணி போற்றிடும் தன்னிகரில்லாத் தலைவன், ஈழத் தமிழ்த் தேசிய இனத்தலைவர் பிரபாகரனது பிறந்த நாள் விழாமலர் படைக்கும் ஈழமுரசுக்கு இதோ என் எண்ணத் துளிகள்.

இமயத்தைச் செண்டால் அறைந்த கரிகால் வளவனும், கீழ்த்திசை நாடுகள் வென்ற இராஜ ராஜனும், அவ்வேந்தனின் மைந்தன் கங்கையும், கடாரமும் கொண்ட இராஜேந்திரனும் உயர்த்திய புலிக்கொடி பழந்தமிழர் பெருமையைப் பரணி பாடிற்று.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியெங்கும் ஈழம் உள்ளிட்ட இலங்கைத்தீவில் பறங்கியர் ஆதிக்கம்! யூனியன் ஜாக் கொடி அகற்றப் பட்ட பின் அரை நூற்றாண்டு காலம் ஈழத்தமிழர்கள் வாழ்வில் காரிருள், கண்ணீர், வெள்ளம் கவிந்து விட்ட அந்தகாரத்தை அகற்றவே ஒளிக்கீற்றாய் எழுந்த பிரபாகரன் "தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்" மூலம் புதிய விடுதலைப் பாதையை அமைத்தார். அதற்கு அவர்கள் வழங்கிட்ட உயிர்க்கொடை உலகம் இதுவரை கண்டும், கேட்டுமிராது.

மனிதக்குலச்சரித்திரம் மாவீரர்கள் பலரைப் பல நாடுகளில் சந்தித்திருக்கிறது. தலைகீழ் மாற்றங் களை ஏற்படுத்திய புரட்சியாளர்களைக் கண்டி ருக்கின்றது. சிறிய படையால் பெரும் படைகளை வென்றவர்களாம், மசிடோனியாவின் அலெக் சாண்டர், ஆல்பஸ் மலை கடந்த ஹானிபால், பாலைவன மணலின் பகைவர் கூட்டத்தை வீழ்த்திய லிபியாவின் உமர்முக்தர் இவர்களது ஆற்றலின் மொத்த வடிவமாகவே பிரபாகரனைக் காண்கின்றேன்.

கொரில்லா யுத்தத்தின் படைப்பாளியாகப் போற்றப்படும் சேகுவேராவால் சாதிக்க முடியாததைச் சாதித்த வீரன்தான் வல்வெட்டித் துறை தந்த வீரமகன். அகிலம் வியந்து பாராட்டும் புரட்சி யாளர்கள்,

பலர் தங்கள் தனி மனித வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்கத் தவறிய ஒழுக்கத்தின் உறைவிடம் தான் வேலுப்பிள்ளை பெற்றெடுத்த தமிழ்க் குலத்தின் தவமைந்தன்.

விமானங்கள் குண்டு வீச, பீரங்கிகள் நெருப்பைக்கக்க இலட்சத்துக்கு மேற்பட்ட சேனா வீரர்கள் நாற்புறத்திலும் தாக்க அனைத்துக்கும் அஞ்சாமல் வெறும் 28 பேருடன் வன்னிக்காட்டுக்குள் பிரபாகரன் பாசறை அமைத்த சரித்திரம் அகிலம் அது வரை காணாததாகும்.

இலட்சத்துக்கும் மேற்பட்ட பாரசீகப்படையை அஞ்சாமல் எதிர்கொண்டு தெர்மாபிளே கணவாயில் மடிந்தார்களே 300 ஸ்பார்ட்டா வீரர்கள்! அவர்களின் மன்னன் லியோனிடாஸ்! இந்த வீரகாவியத்தை மாவீரன் நெப்போலியனும், புரட்சியாளர்கள் ஃபிடல் காஸ்ட்ரோவும் நினைவு கூர்ந்தனர் தாங்கள் கண்ட களங்களில்! தெர்மாபிளே களத்தைவிட புலிகளின் இமயமான செருக்களம்தான் வன்னிக்காடுகளின் களமாகும். ஸ்பார்ட்டா வீரர்களின் பலி பீடம் கிரீடமாயிற்று. ஆனால் பிரபாகரனும் அவரது புரட்சிப்படையின் வீரர்களும், வீராங்கனைகளும், களங்களை வென்று காட்டினார். வரப்போகின்ற காலம் இனி வன்னிக்களத்தையே வர்ணிக்கும். நாலாத்திசைகளிலும் தாக்குதல் நடந்து கொண்டிருந்தபோது அவ்வன்னிக் காட்டில் என் நெஞ்சமெல்லாம் நிறைந்துள்ள ஆருயிர் பிரபாகரன் அவர்களோடு மூன்று வாரகாலம் உடனிருந்தேன். அதிகாலை மூன்று மணிக்கெல்லாம் கண்விழிப்பார்.

நிலவறைக்குள் மரப்பலகைதான் அவருக்குக் கட்டில், சிறுபிராயத்து சம்பவங்களை, அவரது வாழ்க்கை வரலாற்றை நான் எழுதி வெளியிட எனக்கோ தணியாத தாகம். ஒவ்வொரு அதிகாலை வேளையிலும் அவர் சொல்லச் சொல்ல எழுதினேன். 'புதிய புலிகள்' அமைப்பை நடத்திய காலம் வரையிலும்தான் பதிவு செய்ய முடிந்தது. மீதமிருப்பதை, மலரப்போகும் தமிழீழம் தந்திட இயற்கைத்தாய் அருள் தருவாள் எனக் காத்திருக்கிறேன்.

புலிப்படையின் களத்தில் நின்று போராடிய வீரர் ஒருவர் சிறிதுகாலம் தமிழ்நாட்டிற் பொறுப்பாளராகவும் இருந்தார். இயக்கத்தில் அவர் பெயர் 'அன்பு' ஒருமுறை அவர் என்னிடம் சொன்னார்... "வன்னிக் காட்டுக்குள் 28 பேர் நுழைந்தபோது அக்காட்டின் புதர்களுக்குப் பதுங்கியவாறு இருந்த எங்கள் கரங்களில் துப்பாக்கிகள். ஒருநேர உணவு கூடச் சரியாக இல்லை. உப்பு இல்லாத அரிசிக்குஞ்சி -அதுவும் அரைவயிற்றுக்கு! காட்டுக்குள் எங்களைத்தேடி அலையும் படைவீரர்களோ பல்லாயிரக்கணக்கில்!

இந்நிலையிற் பக்கத்து ஊர்களிலிருந்து தலைச்சுமையாகப் பொருட்களைக் கொண்டு வரச்செய்து கண்ணிவெடிகளைத் தயாரித்தார் எங்கள் தலைவர். அப்போது இப்படி நினைத்தேன், ஐயோ, தலைவரும் பட்டினி கிடக்கிறாரே -அரை வயிற்றுக்குக்கூடச் சாப்பிடவில்லையே இனிமேல் கண்ணிவெடி தயாரித்து ஒரு இலட்சம் பேரைக்கொண்ட எதிரிப்படையை நம்மால் எதிர்கொள்ள முடியுமா? நன்கு சாப்பிட்டுப் பலத்துடன் முழு மூச்சாகச் சண்டை போட்டுச் சந்தோசமாகச் சமரிற் சாகலாமே? என்று மனதிற்குள் எண்ணியதுண்டு.

ஆனால், கற்பனைக்கெட்டாத அதிசயமன்றோ நிகழ்ந்தது! எங்கள் பாசறை ஒன்று பத்தாகியது - பத்து நூறாகியது - வேங்கைகளோ ஆயிரமாயிர

மாக எழுந்தனர். பகைவர் படை அடிவாங்கியது -திணறியது, கானகத்திலிருந்து பின்வாங்கியது. இந்த மகோன்னதமான சாதனையின் மறுபெயர் தான் எங்கள் தலைவர்” என்று கூறிய அவ்வீரன் பின்னைய நாள் களத்தில் உயிர்துறந்தான். ஆனால், அவனது சொற்கள் என் செவிகளில் இன்னமும் ரீங்காரமிடுகின்றன. மாமன்னர்கள் பலரும் ஈடில்லாத் தமிழ்ப் புலவரும் சான் றோரும் பெற்றுத்தரமுடியாத முகவரியைத் தமிழ் இனத் துக்குத் தரணியிற் பெற்றுத்தந்திட்ட திருப்பெயர் தான் பிரபாகரன்!

பாலஸ்தீனியர் சாதிக்க முடியாததை, நான் மதிக்கும் யாசர் அராபத் எட்ட முடியாத

வெற்றியைத் தன் மக்களுக்குப் பெற்றுத்தந்த பாட்டுடைத் தலைவர்தான் பிரபாகரன்!

தேசிய இனங்களின் விடுதலைச் சரித்திரத்தில் ஈடு சொல்ல முடியாத ஒரு அத்தியாயத்தைப் படைத்திருக்கிறார். தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளின் தன்னிகரில்லாத்தலைவர்! இருள் விலகியுள்ள நேரம்! விடியலின் துந்துபி முழங்கிடும் வேளை, தமிழ்த் தாயின் வீரமகன் பிரபாகரன் இன்னமும் பன்னூறு பிறை சுண்டு நலனும் வலிவும் வளர்ந்து வாழ்க!

வையகம் புகழ்ந்து வாழ்த்திட வாழ்க!

(விடுதலைப்பேரொளி - பக்கம் 50 - 51)

பெயர்கூட்டும் போர்

தணிகைச் செல்வன்

வெற்பினிலே செய்த உடல்,
வெண்கலத்தில் செய்த குரல்,
கற்பதிலே யானைப் பசி,
களத்தினிலே ராஜரிஷி,
சொற்களிலே ஜீவநதி,
தூங்கையிலும் திறந்த விழி,
எப்போதோ குடிவிட்டாய்
தமிழினத்தின் ஈழமுடி

பிறந்தாச்சு மணிக் குழந்தை
பேருலகம் அறியும் இதை
அறுந்தாச்சு பேரினவேர்
அறியும் புவி இச்சரிதை
பிறந்திருக்கும் குழந்தைக்குப்
பெயர் கூட்டும் போர் அன்றோ
நடந்திருக்கப் பார்க்கின்றோம்
நாளை அதைத் தீர்க்கின்றோம்
யாழ்முனையில் வேர்பிடித்துப்
போர் முனையாய் வடிவெடுத்தாய்
தாயினத்தை மீட்பதற்குத்
தீக்கணையாய்த் தரைப்போரில்
திமிங்கலமாய்க் கடற்போரில்
வாய்த்தவனை ஏழுக்கோடி
வாழ்த்தொலியும் பூச்சொரியும்.

போர்க்கலையில் புது உத்தி
போர்வியூகம் புதுயுகம்
நேர் முறையில் தாக்குதலா?
நின்றெதிர்ப்பான், காந்தியாரின்
போர்முறையா? வென்று அதையும்
புறந்தருவான் திலிபனை
போர் முறைகள் பல பயின்று
படைத்தளிக்கும் போர்க்கலைஞன்.

நரம்புகள் உணர்ச்சித் திரியாய்
நாளங்கள் நெருப்பு நதியாய்
எரிந்திடச் சினந்த தம்பி
ஏகலைவனுக்கு முன்னால்
மேலைப் போர்முறையால் மிரட்டும்
மேட்டிமைத் தலைமையெல்லாம்
நாளைப் போர் நெறியைக்கற்க
நம்அகம் வருவர், வருவர்.

சோழர்குடிச் சின்னத்தை
ஈழர் கொடி யாக்கினையே
ஈழவரின் குடிமுழுதும்
இனி உனது ஆக்கினையே
ஈழகமும் தமிழகமும்
இணைந்திங்கே கைகுலுக்கும்
காலம் இதோ வருகிறது
கரை கடந்து கடல் கடந்து!

போராளி என்ற தளத்திலிருந்து எழுச்சிபெற்ற இராஜதந்திரி

ஆ. சுவநேசச்செல்வன்

தேசிய அரசியல் இப்பொழுது தெளிவற்ற பாதையிற் சென்றுகொண்டிருக்கிறது. இவ்விதமான அமைதியற்ற தருணத்திலே கடந்தகால நினைவுகளையும் உணர்வுகளையும் மட்டுமல்லாது சாதனைகளையும் வேதனைகளையும் இரை மீட்டிப் பார்ப்பது அவசியமானது. தமிழினத்தின் எதிர்காலம் இனிமேல் எந்தப்பாதையில் செல்லப் போகிறது?

தமிழினத்தின் விடுதலைப்போராட்டத்திற்குத் தலைமை தாங்கியவர்கள் யாவரும் இப்பொழுது தொய்ந்துபோயுள்ள நிலையில் நெந்து போயுள்ள எதிர்காலத்தைப்பற்றிச் சிந்திக்கவேண்டியது அவசியமானது. கட்சியரசியல் தலைமைகள் “சுயநல அரசியற் பூச்சாண்டித் தனங்களுடன்” பேச்சுவார்த்தைகள் என்ற பேச்சோடு காலத்தைக் கடத்துகின்றன. இப்பொழுது சமாதானப் பேச்சுவார்த்தையே போராட்டமாகிவிட்டது.

ஆயுதப்போராட்டமானது இப்பொழுது சமாதான ரீதியான அரசியற் போராட்டமாக மாறியுள்ள தருணத்திலே தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பின் தலைவர் வேலுப்பிள்ளை பிரபாகரன் ஐம்பதாவது அகவையை எட்டி யுள்ளார். தமிழர் மீது இனவெறியோடு தொடரப் பட்ட கொடூரமான தாக்குதல், இன அழிப்பு நடவடிக்கைகள் இனிமேல், எந்தப் பாதையிலே செல்லப்போகின்றன?

தமிழ் மாணவர் பேரவை என்ற அமைப்பின் வெண் சூட்டிலே பிறந்த விடுதலைப் போராட்டம், ஆயுதப் போராட்டமாக மாறியமையும் இயக்கங் களிடையே மோதல்கள் தொடர்ந்தமையும் வரலாறாகி விட்டது. தமிழினத்தின் விமோசனத் திற்கான உயிர்ப்பும்

உயிர்மூச்சும் தம்பி பிரபாகரனின் தீர்க்கதரிசனமான உறுதி என்ற மயிரிழையிலேதான் தொங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன.

இப்பொழுது நடைபெறுவது போராட்டத்திற்கான

பேச்சுவார்த்தையா
பேச்சுவார்த்தைக்கான
போராட்டமா என்ற
கேள்விக்கு விடைகாண
முடியாது இலங்கையின்
தேசிய அரசியலே தளம்பிப்
போயுள்ளது.

நிரம்பிய பட்டறிவு
களின் மத்தியிலே ஐம்பது
வயதை எட்டியுள்ள
பிரபாகரன், தன்னை ஒரு
போராளி என்ற தளத்
திலிருந்து எழுச்சி பெற
வைத்து, சாணக்கியம் மிக்க
இராஜதந்திரியாகப்
புடமிட்ட வரலாறுதான்
இப்பொழுது தமிழினத்தின்
எதிர்காலத்தை வழிப்
படுத்தும் ஒரேயொரு
பற்றுக்கோடாகியுள்ளது.

இப்பொழுது நல்லதும்
கெட்டதுமாகப் பல
காரியங்கள் நடந்து
கொண்டிருக்கின்றன.
நாட்டின் எதிர்காலமே
குனியத்தை நோக்கிச்
செல்கிறது. தமிழினத்தின்
விடுதலைக்காகத் தீர்க்க
தரிசனமான உணர்வு
களோடு சிந்தித்த தலைவர்
கள் இனவாதக் கும்பல்
களின் நடுவில் வெறுமனே
கையைப் பிசைக்கின்றார்கள்.
ஆயுதப்போராட்டம் தணிந்த
நிலைமையிலே விடுதலைப்

புலிகள் இயக்கம் தொடர்ந்து அரசியல் ரீதியான
போராட்டத்திலே கால் பதித்துள்ளது.

இனவாத அரசியற் சக்திகளின் பயங்கரவாதப்
போக்குகளின் மத்தியிலே அரசியலைத் தனி
யாகவும் பிரித்துப்பார்க்க முடியாதென்ற
விடயத்தை ஆழமாக உணர்ந்துள்ள பிரபாகரன்,
இப்பொழுது தமிழினத்தினர் தலைமைக் குரலாக
மாறியுள்ளமை வரலாறாகி விட்டது. இலங்கையின்

அரசியலில் தமிழ் மக்களின் போராட்டமே
உரிமைப் போராட்டம் என்பதும் இனவாதிகளின்
அரசியல் முரண்பாடுகள்தான் பயங்கரவாத
நடவடிக்கைகள் என்பதும் வெளிப்படுவதற்குரிய

ஆதார சுருதியாக விடுதலைப் புலிகளின் செயற்
பாடுகளும் தம்பி பிரபாகரனின் பன்முக ஆளுமை
நிரம்பிய உள்ளாற்றல்களும் அமைந்து அனைத்
துலக சமூகத்தின் கண்களை மெல்லமெல்லத்
திறந்துள்ளன.

தமிழ்ச் சமூகத்தின் மத்தியிலே, ஆயுதப்
போராட்டம் என்ற மூச்சோடு வெளிப்பட்ட
இளைஞர்களுக்குத் தம்பி பிரபாகரன் அளித்த

தலைமைத்துவம் இப்பொழுது உலகளாவிய கவனவீர்ப்பைப் பெற்றுள்ளது. விடுதலைப் புலிகளின் உரிமைப் போராட்டம் அரசியற் போராட்டமாக வியாபித்துள்ளமை அமைதிக்காக ஏங்கும் தமிழ் மக்களுக்கான விமோசனப் பெருந்தெருவைச் செப்பனிடத் தொடங்கியுள்ளது.

அழிவுப் போரென முத்திரை குத்தப்பட்ட ஆயுதப் போரை ஆரம்பித்த சிங்கள இனவாதச் சக்திகள் இப்பொழுது தம்முள்தாமே போரிடும் கட்டத்துக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளன. தமிழினத்தின் விடுதலைப் போராட்டம் வெறுமனே பூவா தலையா போட்டுப் பார்க்கும் விடயமன்று. இனவாதக் கட்சிகளும் தலைமைகளும் தமிழினத்தின் விடுதலையைக் கசாப்புக்கடை விவகார மாக்கி விட்டுள்ளமை, சமாதானம் பேசமுற்பட்ட அனைத்துச் சக்திகளையும் தலைகுனிய வைத்துள்ளது.

சமாதானத்தைப் பற்றிப் பேசுபவர்கள் உணர்ச்சியற்ற வறட்டுத் தனங்களின் மத்தியிற் சிக்கியுள்ளனர். இனவாதம் பேசுபவர்கள் கையாலாகாத கசப்புணர்வுகளோடு நாட்டின் எதிர்காலத்தையே விழுங்கும் செயல்களை யெல்லாம் தூண்டி விட்டுள்ளனர். தேசத்தின் முதுகெலும்பையே தகர்க்கும் முயற்சிகள் சகல கோணங்களிலும் வெளிப்படுகின்றன. இவ்வாறான அரசியற் கலாச்சாரத்தின் மத்தியிலே தலைவர் பிரபாகரனின் உறுதியொன்றுதான் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் நிம்மதியையும் சுதந்திரத்தையும் தரும் விடயமாகியுள்ளது.

இடைக்கால நிர்வாக அமைப்புக் கோரிக்கையும் சுதந்திரமான சுயநிர்ணய உரிமை என்ற வரிசையில் வெளிப்பட்ட உணர்வுகளையும் புறங்கையாலே தட்ட முனைபவர்கள், வடக்குக் கிழக்குப் பிராந்தியத்தில் ஓசைப்படாமல் அங்கீகரிக்கப்படாத ஒரு தனிநாடே உருவாகியுள்ளதையிட்டு ஏக்க மடைகின்றனர். பெரும்பான்மையினர், சிறுபான்மையினர் என்ற பிளவுகளைத் தூண்டி விட்டபடி, இந்த நாட்டில் வாழும் அனைத்து இன மக்களும் இலங்கையர் என்ற விடயத்தை அங்கீகரிக்க முற்படாது, தொடரும் 'இனவாத நாயோட்ட அரசியலில்' அமைதி, சமாதானம் என்றபடி வெளிப்படும் உச்சாடனங்களின் உள்ளூடணையெல்லாம், சர்வதேச சமூகம் விழுங்கிக் கக்கியபடி பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றது.

யுத்தத்தின் காரணமாக வடகிழக்குப் பிரதேசங்களை நொருங்க வைத்த இராணுவத்தினர் செய்த

சர்வநாசங்கள் இன்னும் முடிவில்லாது தொடர்கின்றன. ஈழத் தமிழர்களின் அபாரத் திறமையும் மனவுறுதியும் சாம்பல் மேட்டிலிருந்து புதிய சக்தியாக எழுவதற்கு, விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரனின் தலைமையும் தீர்க்கதரிசனமும்தான் மூச்சாக இருந்திருக்கின்றன வென்பதை இப்பொழுது தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் உணர்ந்து விட்டது.

ஆயுதப் போராட்டத் தலைமை என்ற அத்தியாயத்திற்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தபடி அரசியற் போராட்டத்தை ஆற்றுப் படுத்தும் விடுதலைப் புலிகளும் தலைவர் வேலுப்பிள்ளை பிரபாகரனும் தமிழினத்தின் எதிர்காலத்தை நெறிப்படுத்தும் சுக்கானாக மாறியுள்ளமை, பேச்சுவார்த்தை சமாதானம் என்றபடி வெளிப்படும் தென்னிலங்கை அரசியற் சக்திகளை இப்பொழுது விழிப்படைய வைத்துள்ளது.

யுத்தத்தையே நடாத்த முடியாது தற்கெட்டுப் போன இலங்கையின் அரசியற் சக்திகள், பேச்சுவார்த்தை, சமாதானம் என்றபடி செயற்பட முற்படும் அர்த்தமற்ற அரசியல் இப்பொழுது இனவாதச் சாயல்களுடன்தான் வெளிப்படுகின்றது.

இலங்கையில் வெளிப்பட்டுள்ள தீவிரவாதப் போக்குடனான விடுதலைப் போராட்டம், சுதந்திரப் போராட்டமே என்ற உண்மையை உலகிற்கு உணர வைக்கும் போராட்டத்தலைவராக விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரன் எழுச்சி பெற்றுள்ளார். இலங்கையில் வெளிப்பட்ட உள்நாட்டு முரண்பாடுகளையும் யுத்தத்தையும் முடிவுக்குக் கொண்டுவரும் தார்மீகக் கடமையிலிருந்து சர்வதேச சமூகமும் இலங்கை அரசியற் சக்திகளும் பிசகினால் அமைதியையும் சமாதானத்தையும் தேடும் பயணம் தொடர்கதையாகத்தான் போய்முடியும்.

போராடும் அமைப்புக்களைச் சேர்ந்த அனைவரும் முழுமையாக ஒன்றுபடாது முட்டாள்தனமான பாதையிற் கால்பதிக்க முற்படுவதைத் தடுக்கும் ஒரேயொரு சக்தியான விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரனின் ஐம்பதாவது அகவை நிறைவு, புதிய சமாதான எழுச்சிக்கான பாதையை நிமிர வைக்க வேண்டுமென வாழ்த்து வோமாக!

(விடுதலைப் பேரொளி - பக்கம் 38 - 40)

With Best Compliments from

Dial 2415001 (10 Lines)

Fax : 0431-2412819

Vasanta Bhavan

Abbirami Complex
10 Mc donalds Road
TIRUCHIRAPALLI - 620 001.

ஐந்து உலக விடுதலை வீரர்களின் ஒருமித்த பலம்கொண்டவர் பிரபாகரன்! தம்பியின் துலைமையில் தமிழீழம் மலரட்டும்!!

(பழ. நெடுமாறன்)

20ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழினத்தின் பெரு மையைத் தமது தியாகத்தினாலும் வீரத்தினாலும் உயர்த்திய சிறப்புக்குரிய தமிழர்கள் விரல்விட்டு எண்ணத்தக்கவர்கள் மட்டுமே.

இந்நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் மாவீரன் செண்பகராமன் கடல் கடந்து ஐரோப்பாவிற்கு போய் ஜெர்மானிய நாட்டில் இந்திய சுதந்திரக் கொடியை உயர்த்தினான். இந்தியாவின் சுதந்திரத் திற்காகப் போராட அன்னிய மண்ணில் முதன் முதலாக ஒரு இராணுவத்தையும் அமைத்த பெருமை இவனுக்கே உண்டு. உலகையே நடு நடுங்க வைத்த சர்வாதிகாரி ஹிட்லரிடம் நெஞ்சை நிமிர்த்திப் பேசிய பெருமைக்குரிய தமிழன் இவன் ஒருவனே. அந்த செண்பகராமன் சாதிக்க முடியாத மாபெரும் சாதனையினை அவனுக்குப் பின்னால் அரை நூற்றாண்டு காலம் கழித்து சாதித்துக் காட்டிய பெருமை பிரபாகரனுக்கு உண்டு.

வெள்ளையனை விரட்டியோட்ட வங்கக் கடலில் விடுதலைக் கப்பலை மிதக்கவிட்டப் பெருமைக்குரியவர் வ.உ. சிதம்பரனார். சிறையில் செக்கிழுக்க நேர்ந்தபோதிலும் சித்தம் கலங்காத தியாக வாழ்க்கை அவரது வாழ்க்கை. தமிழ் நாட்டில் தேசபக்திக் கனலை மூட்டிய தமிழன் அவர். ஆனாலும் தமிழர்கள் ஈரவிறகாக இருந்தனர். எனவே தமிழர்களைத் தட்டியெழுப்பி வெள்ளை யருக்கு எதிராக வீரப்போராட்டத்தில் ஈடுபடச் செய்யும் பணியில் முழுமையான வெற்றி பெற்றா ரில்லை. செக்கிழுத்த செம்மலால் சாதிக்க முடியாததை அரை நூற்றாண்டு காலம் கழித்து தமிழீழ மண்ணில்

சாதித்துக் காட்டிய பெருமைக் குரியவர் பிரபாகரன்.

தொலைதூர தென்னாப்பிரிக்காவில் வெள்ளையரின் அடக்குமுறையை எதிர்த்து உயிர்த்தியாகம் செய்யும் துணிவினை ஒரே ஒரு தில்லையாடி வள்ளியமைக்கு மட்டுமே ஊட்ட காந்தியடிகளால் முடிந்தது.

கொங்கு நாட்டில் திருப்பூர் மண்ணில் தடியடிக்கு ஆளானபோதிலும் கொடியை உயர்த்திப் பிடித்து தீரமுடன் போராடி வரலாற்றில் என்றும் அழியாத காவியம் படைத்த ஒரே ஒரு திருப்பூர் குமரனை மட்டுமே காந்தியுகம் தமிழகத்தில் ஈன்றெடுத்தது.

சிங்கப்பூர் மண்ணில் இந்தியாவின் சுதந்திரக் கொடியை நேதாஜி உயர்த்தியபோது அவருடன் அணிவகுத்து நின்று வெள்ளையருக்கு எதிராக ஆயுதம் தூக்கிய பெருமை ஜெனரல் அழகப்பன், கர்னல்லோகநாதன், காப்டன் இலட்சுமிபோன்ற ஆயிரமாயிரம் தமிழருக்கு உண்டு. ஆனாலும் தாயக மண்ணில் வெற்றி நடைபோட அவர்கள் கண்டகனவு நனவாகவில்லை.

ஆனால் ஆயிரமாயிரம் செண்பகராமன்களையும், சிதம்பரனார்களையும், தில்லையாடி வள்ளி

யம்மைகளையும், திருப்பூர் குமரன்களையும், காப்டன் இலட்சுமிகளையும், கர்னல் லோகநாதன்களையும், ஜெனரல் அழகப்பன்களையும், தமிழீழத் திருமண்ணில் உருவாக்கிய பெருமையும் தாயக மண்ணில் வெற்றிநடை போட வைத்த பெருமையும் பிரபாகரனுக்கு உண்டு.

மாவீரன் செண்பகராமன் கண்ட கனவினை நனவாக்கி தமிழர்களை மட்டுமே கொண்ட விடுதலைப்புலிப்படையை உருவாக்கி, கொடிய சிங்கள இராணுவத்தை மட்டுமல்ல உலகின் ஐந்தாவது பெரிய இராணுவமான இந்திய இராணுவத்தையும் களத்தில் நேருக்குநேர் சந்தித்துப் போராடும் நெஞ்சுத்துணிவு பிரபாகரனுக்கு மட்டுமே இருந்தது.

மகாத்மா காந்தியடிகள் உண்ணாநோன்பு என்னும் வலிமை வாய்ந்த ஆயுதத்தினைப் பயன்படுத்தி பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தைப் பலமுறை பணிய வைத்தார். ஆனால் காந்தியடி களை தேசத்தந்தையாகக் கொண்ட இந்தியாவின் அரசு செய்த வஞ்சனைக்கு எதிராக அதே உண்ணாநோன்பு ஆயுதத்தை பிரபாகரனின் தோழன் திலீபன் பயன்படுத்தினான்.

பிரிட்டன் ஏகாதிபத்திய அரசானாலும் சத்திய

வேட்கைக்கு அடிபணிந்தது. ஆனால் “சத்திய மேவஜெயதே” என முழங்கும் இந்தியாவின் சற்புத்திரர்கள் திலீபன் என்ற சத்திய தீபத்தை அணைத்தனர். இதன்மூலம் பிரபாகரன் யார் என்பதும் ராஜீவ் யார் என்பதும் உலகிற்கு வெட்ட வெளிச்சமாயிற்று.

இரண்டாண்டு காலமாக இந்திய அரசின் தொலைக் காட்சி, வானொலி, ஆதரவு பத்திரிகைகள் இவற்றின் மூலம் பிரபாகரனுக்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் எதிராகச் செய்யப் பட்ட பொய்ப் பிரச்சாரங்களை தன்னுடைய செயலாற்றலால் தவிடு பொடியாக்கியவர் பிரபாகரன். இவற்றுக்கெல்லாம் அச்சாரம் வைத்தது போல பிரபாகரன் மாண்டார் என பொய்ச் செய்தியை இந்திய அரசு பரப்பியது. இச்செய்தியைக் கேட்டு தமிழகம் எப்படியெல்லாம் குலுங்கியது என்பதைப் பார்த்த போது இந்திய அரசு மிரண்டது. தமிழகத்தின் மூலை முடுக்குகளில் உள்ள கிராமங்களில் வாழும் பாமர மக்கள் கூடி பிரபாகரனை எந்த அளவுக்கு நேசிக்கிறார்கள் என்பது அப்போது புலனாகிறது.

சிங்களப் பேரினவாதி யான பிரேமேதாசா புலிகளுடன் பேச முன்வந்தது ஏன்? என்ற கேள்விக்கு விடை காண முயன்றபோது ஒரு மகத்தான உண்மை அனைவருக்கும் புரிந்தது. இரண்டாண்டு காலம் முயன்று பார்த்தும்கூட இந்திய இராணுவத்தினாலேயே பிரபாகரனை வீழ்த்த முடியவில்லை என்பதைக் கண்ட சிங்கள மக்களே ஒரு பெரிய தேச பக்தனாகவும் வீரனாகவும் பிரபாகரனை கருத தொடங்கினார்கள். அதன் விளைவே பிரேமேதாசாவின் போக்கில் ஏற்பட்ட மனமாற்றம் ஆகும் என்பதை உலகம் உணர்ந்தது.

தமிழர்கள் என்று சொன்னால், கோழைகள், நல்ல கொத்தடிமைகள் என உலகம் முழுவதும் நம்மை அவமதித்து அலட்சியப்படுத்திக் கொண்

டிருந்த போது தமிழர்கள் எத்தகைய வீரமிக்கவர்கள் என்பதைத் தமது செயற்பாட்டினால் நிரூபித்துக் காட்டினார் பிரபாகரன். இதன் விளைவாக உலகம் முழுவதும் தமிழர்கள் என்றால் ஒரு பெரும் மரியாதை ஏற்பட்டிருக்கிறது. தமிழர்கள் தலைநிமிர்ந்து நடக்கக்கூடிய ஒரு நிலை உருவாகியிருக்கிறது.

மாவீரன் செண்பகராமனின் தொலை நோக்குப் பார்வையும், அஞ்சா நெஞ்சமும், வலிமையுடைய தியாக உணர்வும், தில்லையாடி வள்ளியம்மையின் துன்பம் தாங்கும் மனஉறுதியும், திருப்பூர் குமரனின் சாவை சந்திக்கும் துணிவினையும் ஒருங்கே பெற்றவராகத் திகழுகிறார் பிரபாகரன்.

தமிழ்த்தாய் ‘ஓராயிரமாண்டு தவமிருந்து பெற்ற வாராது வந்த’ மாமணியாக அவர் திகழுகிறார்.

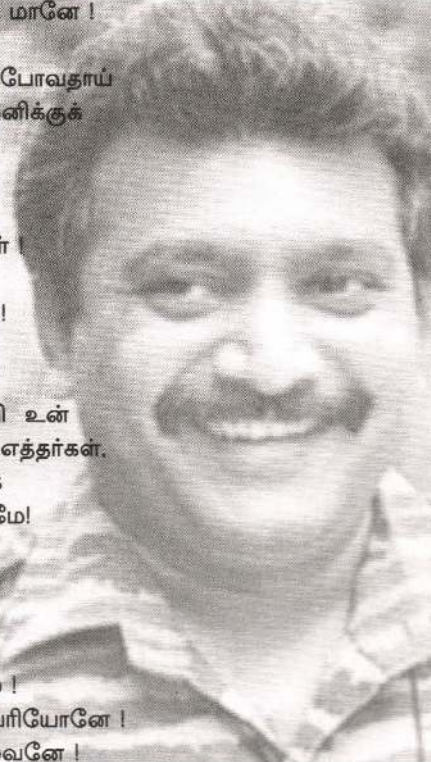
வீரமே ஆரமாகவும், தியாகமே அணியாகவும் பூண்ட ‘தம்பி’ பிரபாகரனுக்கு உலகத் தமிழினம் பல்லாண்டு! பல்லாண்டு வாழ்த்து கூறுகிறது! வாயார! நெஞ்சார வாழ்த்தி மகிழுகிறது!!

ஓ ! பிரபாகரனே ! கதிர்க்கையனே ! நீ எங்கே இருக்கிறாய் ?

- பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார்

ஓ ! பிரபாகரனே ! கதிர்க்கையனே !
தமிழீழத்தின் அடிமையிருள்
போக்கவந்த வீரத் திருச்சுடரே !
தமிழினத்தின் தன்மான ஒளிவிளக்கே !
இந்திய நாய்களின் வேட்டை மானே !
நீ எங்கே இருக்கிறாய் ?
உன்னைச் சுட்டுக் கொல்லப் போவதாய்
உன் ஆர்த்த அரியணை மேனிக்குக்
குறிவைத்திருப்பதாய்ச்
சொல்லிச் சொல்லி
எள்ளி நகையாடுகிறார்களே.
இராசீவின் வஞ்சக வேடர்கள் !
தஞ்சம் கோராத தமிழனே !
அஞ்சாமையின் தொகுப்பே !
நீ எங்கே இருக்கிறாய் ?
கனிவுக்குக் கைகொடுத்து,
கல்போன்ற நிந்தோளை நீவி உன்
கழுத்துக்குக் கத்திவைக்கும் எத்தர்கள்.
உன்னைச் சுட்டுப் பொசுக்கக்
குறிவைத்துத் திரிகிறார்களாமே!
மறம் மாண்ட தோற்றமே !
அறம் மாண்ட தமிழினத்தின்
ஆற்றல் மறவனே !
விழுப்புண் வேங்கையே !
நீ எங்கே இருக்கிறாய், சொல் !
பேராண்மையனே ! வீரப் பெரியோனே !
ஊறஞ்சா வெல்படைத் தலைவனே !
இந்திய எலிப் பகையை
உயிர்த்தழிக்கும் நாகமே !
உன் உயிர்க்கு விலைபேசிய போதும்,
உள்ளம் நடுங்காத

தமிழினத் தானைத் தலைமகனே !
உன்னை ஓர்இலக்கம்
கொல் படையும் ஊர்ஊராய்,
காடு காடாய்த்
தேடி வருகிறார்களாமே !
அடல் தகையும் ஆற்றலும் சான்ற
படைவேந்தனே !
உன் விளையாட்டுக்கு
முற்றுப்புள்ளி வைக்க,
இந்திய சூழ்ச்சிப் படைகள்
கைகளில் கருவி யேந்திக்
கண்களில் சூழ்ச்சி யேந்தி
உலா வருகின்றனவாமே !
நீ எங்கே இருக்கிறாய் ?
சொல் மகனே சொல் !
கூற்றுடன்று மேல்வரினும்
கூடி எதிர்க்கும் ஆற்றலே !
வேல் கொண்டு எறியினும்
அழித்திமைக்கா விழித்த கண்ணனே !
இராசீவுக்கு,
உன் செங்குருதி வேண்டுமாம் !
உன் புடைத்து விம்மிய தோள்களும்
உடல் தசைகளும் வேண்டுமாம் !
உடல் புதைபோய், உனை வீழ்த்த
வெறிகொண் டலைகிறது அந்த
வீணப் பிறவி !
எதிரி விரகர்களுக்கு
எரிமலையே ! ஏற்றமே !
உன் தோற்றமே
தொள்ளாயிர இந்திய வீரர்களை
மலைத்தோடச் செய்யுமென்றால்

உன் நெஞ்சாங்குலையைத் தின்ன
 நீட்டிய வேட்டெஃகத் தோடு,
 அலையோ அலையென்று
 அலைகின்றார்களாமே, இந்திய
 வேட்டை நாய்கள் !
 நீ எங்கே உழல்கிறாய், சொல் !
 எந்தக் காடுமேடுகளில்
 அல்லாடுகின்றாய், சொல் !
 வெட்சிக் கானத்து
 வேட்டுவர் ஆட்டும்
 கட்சி காணாத
 கடமா நல்லேறே !
 புறநானூற்றுச் செல்வமே !
 தமிழர் வீரப் புதையலே !
 கடந்த ஐந்தாண்டுக் காலமாய்
 நூறாயிரம் இந்தியக் கழுதைகள்
 மேய்ந்து தின்னும்
 நுனி மழுங்கவில்லை எம்
 தமிழரின் வீரம் என்று,
 பனி உலகுக்குப் பறையாற்றும்
 பழம் பாண்டியத் திருமறமே !
 கழலும் இசை வேண்டி
 உயிர் வேண்டா வீரனே !
 உயிர் அஞ்சா மறவனே !
 உலகில் வேறெந்த வீரனுக்கும்
 இல்லாத ஓங்கிய பெருமை
 உனக்குண்டு : உன் வீரருக் குண்டு !
 உலகின் மூன்றாம் வலிமைவாய்ந்த
 இந்தியப் படைக்கே குஞ்சுரைத்தாய், நீ !
 முயல் வேட்டையன்று
 நீ விளையாடுவது
 யானை வேட்டை ! ஆம் !
 காட்டு யானை வேட்டை !
 வீட்டுக்காக வன்று நீ போரிடுவது !
 நாட்டுக்காக ! தமிழீழ நாட்டுக்காக !
 நாற்பத்தைந்து இலக்கம்
 தமிழர்க்காக, உன் தோள்கள்
 புடைத்து வீறு கொண்டெழுந்தன !
 உன்னைச் சுற்றி ஓர் இலக்கம்
 எதிரிப் படைப் போர் மறவர் !
 நாலு பக்கம் வேடர் சுற்றிட
 நடுவில் சிக்கிய மான்போல்,
 நீ வேட்டையாடப் படுகிறாய் !
 கழகத் தமிழினத்தின்
 கவின் தொகுப்பே !
 நீ எங்கே இருக்கிறாய் !
 இலங்கையின் இராவணன்

இருந்தாலன்றோ
 உனக்குத் துணைவருவான் !
 நீ இருப்பதோ, பகைவரின் வீடு !
 நீ உழல்வதோ வல்லிருள் காடு !
 உனக்குத் துணை உன் பீடு !
 உருப்படுமா இந்த நாடு ?
 பகைவர் கைகளில்
 அகப்படாத அருந்தமிழ்ப் பேறே !
 அன்னைத் தமிழீழத்தின்
 ஒரு தனி மகனே !
 ஒப்பற்ற, தமிழின வீறே !
 முன்னை, கடந்த
 ஈராயிரம் ஆண்டு
 முதுமை அடிமை விலங்கை
 முறித்தகற்ற வந்த சீரே !
 முடிந்ததா உன்னோடு
 தமிழினத்தின் விடுதலைப் போரே !
 அகன்ற வானின்,
 அல்லல் நிலாவே !
 புகன்று விடு ! நீ எங்கே
 புறப்பட்டுப் போனாய் ?
 எங்கே இருக்கிறாய் ?
 ஐந்துகோடித் தமிழர்கள் இங்கே
 உனக்காக அன்றாடம்
 தவமிருக்கிறோம் !
 உயிர் நோன்பு நோற்கிறோம் !
 உன்னை நோக்கி
 உழலும் உயிரைத் தேக்கி,
 உன் கொள்கை முயற்சியை ஊக்கி
 உனக்குதவுவோம் பகையைப் போக்கி !
 செங்களம் துழாவும்
 செங்கதிரக் கையனே !
 எங்களை விடுவிக்க
 வந்தஏந்தலே !
 எங்கே நீ இருக்கிறாய் ?
 அங்கே நாங்களும்
 உன் உடனே இருக்கிறோம் !
 அஞ்சாதே நீ !
 அனைவரும் உன்
 உயிரோடு உயிராய்ப்
 பின்னிப் பிணைந்திருக்கிறோம் !
 ஆற்றல் மறவனே !
 அமைந்ததா விடுதலை ஈழம் !
 அழியாமல் விளங்கிற்றதா உன்புகழ் !
 நீ வாழ்க !
 உன் கொடிவழி வாழ்க !

தென்மொழி
 (பிப்மார்ச் 1988)

**மலையகத் துமியூர்களுக்கு
ஐழைக்கப்பட்ட அநீதிகள்**

இலங்கையின் இந்தியத் தமிழர்:

தனித்துவ உறுதிப்பாடும்

இனங்ளுக்கிடையிலான பரஸ்பர செயற்பாடும்

— டி. தேவராஜ்

காலனித்துவ யுகத்தின் ஆரம்பத்திலிருந்து இலங்கையில் இன வளர்ச்சியும் இனங்களுக்கிடையிலான பரஸ்பர செயலாற்றலும் புதிய பரிமாணத்தைப் பெற்று வந்துள்ளன. இந்தியாவின் குடாநாட்டுப் பகுதிக்கும் இலங்கைக்குமிடையில் பரஸ்பர மக்கள் திரள் பெயர்ச்சியும் தொடர்புகளும் போர்த்துக்கீசரின் வருகையினால் தூண்டப்பட்டன. குறிப்பாக மலபார், கோரமண்டல் கரையோரம் போன்ற அயற்பிரதேச மக்களின் தொடர்புகள் மேலும் தூண்டப்பட்டும் வலுப்படுத்தப்பட்டும் வந்திருத்தல் வேண்டும். இலங்கையின் மேற்குக் கரையோரப் பகுதியான கொழும்பிலிருந்து மன்னார் வரையிலான பிரதேசத்தில் குடியேறிய பரதவர் போன்ற மக்கட் குழுவினரின் மிகப் பரவலான குடியேற்றத்திற்குச் சாதகமான நிலைமைகளைக் கத்தோலிக்க மதம் இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டமை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது. ஆரம்பகால சமூகக் குழுக்களிலும் பார்க்க ஒப்பீட்டளவில் இக்கால சமூகக் குழுக்களில் புதிய தனித்துவங்களும் பாரிய மாற்றங்களும் கத்தோலிக்க சமயத்தினாலும் பின்பு புரட்டல் தாந்தத்தினாலும் ஏற்படுத்தப்பட்டன.

போர்த்துக்கீசரினதும் டச்சுக்காரரினதும் ஆட்சிக் காலங்களில் ஏற்படத் தொடங்கிய மாற்றங்கள் இலங்கையில் பிரித்தானிய ஆட்சி உறுதிப்படுத்தப் பட்டமையைத் தொடர்ந்து மிகவும் விரைவுபடுத்தப்பட்டன. உற்பத்தியில் செறிவான உழைப்புத் தொழில் நுட்பத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட பெருந்தோட்டப் பொருளாதாரத்தின் வளர்ச்சி, உற்பத்தியிலும் பரிவர்த்தனையிலும் ஏகாதிபத்தியத்தில் நாடு முழுமையாக இணைக்கப்பட்டமை ஆகியவை புதிய பர மாற்றங்களை ஏற்படுத்தின. அம்மாற்றங்கள் கதேச சமூகக் குழுக்களிடையே பெருமாறுதல்களை முனைப்பாக்கின, நாட்டில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சிகள் இனக்குழுக்களிற்கு இடையிலான வேறுபாடுகள் காணப்பட்ட பொழுதும் இதுவரை காலமும் இல்லாதிருந்த இலங்கையர் என்றதொரு புதிய கருத்தின் உருவாக்கத்திற்குக்கூட உதவியாயமைந்தன.

19ஆம் நூற்றாண்டிலும் 20ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலப்பகுதியிலும் முக்கியமாகத் தோட்டத் தொழிலாளர்களாக இலங்கையில் குடியேறியவர்களை “இந்தியத்தமிழன்” என்ற உத்தியோகபூர்வமான பதம் சுட்டுகிறது. 1911ம் ஆண்டுக்கான குடிசன மதிப்பீட்டில் இப்பதம் முதன் முதலாகப் பயன் படுத்தப்பட்டது. அக்காலத்தில் இந்தியத் தமிழரின் மொத்த குடித்தொகை 530,984 ஆக இருந்தது. 1921ஆம் ஆண்டிற்கான குடிசன மதிப்பீடு இந்தியத் தமிழரின் குடித்தொகை பற்றிக் கீழ்வரும் விபரங்களைத் தருகின்றது.

தொழிலாளர்களும் அவர்களில் தங்கியிருப்பவர்களும்: 586, 148

தொழிலாளல்லாதோரும் அவர்களில் தங்கியிருப்பவர்களும்: 66, 587

(பெருந்தோட்டமும், அது சாராதோரும்)

மொத்தம்: 602, 735

பெருந்தோட்டங்களில் வேலை செய்யாதோர் 46,864 என்றும் பெருந்தோட்டங்களில் வேலை செய்வோர் 589,302 என்றும் தொழிலாளர்கள் மேலும் இருபிரிவாகப் பிரிக்கப்பட்டனர்.¹

இலங்கைத் தமிழர், இந்தியத்தமிழர் என்ற வேறுபாடு பின்வரும் அடிப்படையில் செய்யப்பட்டது. அதாவது இலங்கையின் தமிழ் மாவட்டங்களில் மூதாதையர் வசித்திருந்தாராயின் அவர்கள் இலங்கைத் தமிழர் எனவும் அவ்வாறில்லாதோர் இந்தியத் தமிழர் எனவும் வகைப்படுத்தப்பட்டனர். இத்தகைய வகைப்பாடு பல காலமாகக் கொள்ளப்பட்டு இன்று ஸ்தாபிதமான நிலையில் உள்ளது. இந்தியத் தமிழரின் குடித்தொகையானது. 1946ம் ஆண்டில் 780589 ஆக இருந்தது. இது 1971ம் ஆண்டில் 1,174,606 ஆக உயர்ந்தது. 1981ல் இது 825,233 ஆக இருந்தது. சிறிமா - சாஸ்திரி உடன்படிக்கையின் பெறுபேறாக குடிபெயர்ந்தமையே குடித்தொகைப் பெருக்கத்தில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சிக்குக் காரணமாகும்.

இந்தியத் தமிழரைத் தவிர்த்து மலையாளிகள், வட இந்தியாவைச் சேர்ந்த சிந்திகள், மேமன், போரா போன்ற ஏனைய குடியேற்றக்குழுவினரும் இலங்கையில் குடியேறியவர்களில் அடங்குவர். தமிழ் பேசும் இந்திய முஸ்லிம்கள் - அவர்கள் பிறிதொரு இன - சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதனால் இந்தியத் தமிழர் என்ற வகைப்பாட்டினுள் உள்ளடக்கப்படவில்லை. நகரத்தைச் சார்ந்த தொழிலாளர்களில் நகரசபைகளின் சேவைகளில் ஈடுபடும் “அருந்தியர்” என்ற சமூகக் குழுவினரும் உள்ளடங்குவர் இவர்களுடைய மரபுமூலமும்

வரலாறும் இந்தியத் தோட்டத் தமிழர்களிலிருந்து வேறுபட்டது. அருந்தியர்களின் தாய்மொழியாக தெலுங்கு மொழியின் ஓர்வகைப் பேச்சு மொழி வடிவம் இருந்தபொழுதும் அவர்கள் தற்பொழுது தமிழைப் பேசுகின்றனர்.

பரதவர் அல்லது பரவர் எனப்படுவோர் போர்த்துக்கீசர் காலத்திலிருந்து இலங்கையில் குடியேறிய தற்கால வரலாறு உண்டு. பிரித்தானியர் காலத்திற்கு முன்னர் நீர்கொழும்பிற்கண்மையில் குடியேறிய அவர்களிற் சிலர் இன மாற்றத்திற்குட்பட்டவர்களாய்க் காணப்படுகின்றனர். பிரித்தானியராட்சிக் காலத்திற்குப் பின்பு இலங்கையில் குடியேறிய பரதவர்களில்பெரும்பாலானோர்கொழும்பிலும் வேறு சில நகரப்பகுதிகளிலும் வசிக்கின்றனர். அவர்கள் தமிழைப் பேசுவோர்களாகவும் தோட்டப் பகுதிகளைச் சார்ந்ததமிழர்களிலிருந்து வேறுபட்ட தனித்துவமுடைய வர்களாயிருந்தும் இந்தியத்தமிழர் என்றே பொதுவாகக் கணிக்கப்பட்டது இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது. இக்குழுவினரின் மேல் நோக்கிய சமூகப் பெயர்வு குறிப்பிடத்தக்கதுடன் பலவகைத்தான தொழில்களிலும் ஈடுபட்டிருப்பதைக்காணக்கூடியதாக உள்ளது.²

இலங்கையில் குடியேறியவர்களுள் பெருந்தோட்டத்தைச் சாராத பிறிதொரு குழுவினராய் உள்ளோர் நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டியார்கள் எனப்படும் குழுவினராவர். இவர்கள் இந்த நாட்டின் வர்த்தக உலகில் குறிப்பிடத்தக்க முதன்மை பெற்றவர்களாயிருந்தனர். இவர்கள் முற்று முழுதான தொரு வர்த்தக சமூகத்தினராவர். இவர்களை ஏனைய செட்டியார்கள் அல்லது செட்டிகளுடன் இணைத்து மயங்குதல் கூடாது. இன்று மிகச் சிலரான நாட்டுக் கோட்டைச் செட்டியார்களே இங்கு உள்ளனர். இவர்கள் தவிர பெருந்தோட்டங்களைச் சார்ந்த தமிழ் மக்களுடன் சிறு தொடர்புகளையுடைய சிறு குழுக்களான தமிழ்க்குடிகளும் உள்ளனர். தஞ்சாவூர்; திருச்சி, ஆர்க்காடு, மதுரை, புதுக்கோட்டை, இராமநாதபுரம் ஆகிய மாவட்டங்களிலிருந்து பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களும் பெருந்தோட்டங்களைச் சாராதவர்களில்பெரும்பான்மையோர் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலிருந்தும் இங்குக் குடியேறியவர்களென்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழரல்லாதவர்களான குடிபெயர்ந்தவர்களிற் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் மலையாளிகளென அழைக்கப்படுபவர்களும் தற்பொழுது கேரள அரசு என அழைக்கப்படும் பிரதேசத்திலிருந்து இங்குக் குடியேறியவர்களுமாவர். மலையாளிகள் அரசாங்கத் தொழிலாளிகள், துறைமுகத் தொழிலாளிகள் எனப் பல வகையான தொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

சுதந்திரமடைந்த காலத்திலிருந்து நகர்ப்புறம்சார் தொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ள இந்தியர்களின் தொகை குறிப்பிடத்தக்க அளவு குறைந்து வருகின்றது.⁴

நகரங்களில் வாழும் குழுக்களைப்போலல்லாது பெருந்தோட்டங்களில் வசிக்கும் தமிழர்களின் குடித்தொகையானது 19ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து உறுதியாக வளர்ச்சி பெற்று வந்தது. நாடு சுதந்திரம் பெற்றதிலிருந்து பெறப்பட்ட குடித்தொகை வளர்ச்சி தோட்டப்பகுதியிலுள்ள இந்தியத் தமிழர்களின் குடித்தொகைப் பெருக்கத்துடன் பொதுவாக இணைந்தே வந்துள்ளது.⁵ 1961ம் ஆண்டில் தோட்டப் பகுதியைச் சார்ந்த இந்தியத் தமிழர்களின் குடித்தொகை 949, 684 ஆக மதிப்பிடப்பட்டது. தோட்டத் தொழிலாளர்களாக இல்லாத ஆனால், பெருந்தோட்டப் பிரதேசங்களிலும் நகரங்களிலும் குடியேறிப் பெருந்தோட்ட சமூகத்திலுள்ள தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் கைவினைஞர்களாகத் தொழில்செய்யும் தமிழக் குழுவினரும் பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களடன் சேர்த்தே கணிப்பிடப்பட்டனர். பெருந்தோட்டத் தொழிலாளரைப் போலல்லாது தோட்டத் தொழிலாளரல்லாத இக்குழுவினர் சமூகத்தின் ஏனையப் பகுதிகளுடன் சேர்ந்து முன்னேற்றமும் வளர்ச்சியும் பெற்றனர். பெருந்தோட்டத் தொழிலாளரல்லாத இந்தியத் தமிழர் குறிப்பாக மாத்தளை, தங்காலை, கேவா கெட்டை, கண்டி, கம்பளை, நாவலப்பிட்டி, அப்புத்தளை, ராகலை, பதுளை போன்ற இடங்களில் காணப்படுகின்றனர். அவர்கள் பெரும்பாலும் சிறு நிலச்சொந்தக்காரர்களாகவும் சிறு வியாபாரிகளாகவும் உள்ளனர்.

இறுக்கமான கட்டுப்பாடுகளும் பெருந்தோட்டப் படிமுறை நிர்வாக அமைப்பினால் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட தொழில் நிலைமையும் பெருந்தோட்ட எல்லைக்குட்பட்ட நிலப்பகுதிகளினால் தனிமைப்படுத்தப்பட்டு 'கம்பனி நகரங்களில்'⁶ (Company towns) வாழுகின்ற நிலைமையும் பெருந்தோட்டப் பகுதிகளில் மாற்றங்களுக்கு அல்லது மேல்நோக்கிய சமூகப் பெயர்ச்சிக்கு மிகச்சிறிதளவே இடமளித்தன. பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்கள் இன்றும், தமது மூதாதையர்கள் எவ்வாறான நிலைமைகளில் வாழ்ந்தனரோ அதே நிலையில் 10 x 12 சதுர அடி பரப்பைக்கொண்டதும் தகரக் கூரையிலானதுமான அடைப்புகளில், முழுக்குடும்பங்களாகவோ அன்றி ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட குடும்பங்களாகவோ வசித்து வருகின்றனர். தோட்டத்துக் குடியிருப்புக்கள் (லைன்கள்) நம்பமுடியாதளவுக்குச் சீரழிந்த நிலையிலுள்ளன. உயர்ந்த விகிதாசரமான எழுத்தறிவின்மை, கல்வியில் மிகவும் பின்தங்கிய நிலை, சுகாதார வசதிக் குறைவு, ஊட்டச்சத்துக்குறைவு,

அதிகரித்த சிசுமரணம், இடைவிடாத கடின உழைப்பு என்பனவே பெருந்தோட்டத் தொழிலாளரின் வாழ்வில் குறிப்பிடத்தக்க அம்சங்களாகும். மேற்கூறிய இடையூறுகள் எல்லாம் இருந்த பொழுதும் பெருந்தோட்டத்தில் வாழுகின்ற தமிழ்த் தொழிலாளர்களில் ஒரு சிறிய பகுதியினர் கல்வியறிவு பெற்றுப் பிறதொழில்கள் புரிகின்றனர். அரசாங்க அலுவலகங்களில் அல்லது வர்த்தகத் தொழில் துறைகளிற் சிலர் தொழில் புரிகின்றனர். இன்று நகர்ப்புற இந்தியத் தமிழர்களில் பெரும்பாலானோர் முன்னர் காணப்பட்டது போலல்லாது பெருந்தோட்டங்களிலிருந்து வந்தவர்களாவர்.

1964ம் ஆண்டில் சிறிமாவோ - சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் கைச்சாத்தான காலப்பகுதியில் இந்தியாவைத் தமது மூதாதையர்களின் பிறப்பிடமாகக் கொண்டிருந்தோரின் தொகை 1.10 மில்லியன்களுக்குமதிக்காமா இருக்குமெனக்கணிப்பிடப்பட்டது. இந்தியக்கடவுச் சீட்டுக்களைக் கொண்டிருந்த சிறிய தொகையினர் முற்கூறியமொத்தத்தொகையில் உள்ளடக்கப்படவில்லை. குடியுரிமையற்றவர்களின் தொகை 975,000 ஆகும் மிகுதித் தொகையினர் குடியுரிமை உடையவர்களாகக் கணிக்கப்பட்டனர்.

திருமதி பண்டாரநாயக்கவின்⁷ வெளிநாட்டு இராஜதந்திர உறவுகளின் பெரு வெற்றியாகக் கருதப்படும் சிறிமாவோ - சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தின் பிரகாரம் 15 வருடகால எல்லைக்குள் 525,060 பேருக்கு இந்தியக் குடியுரிமை கொடுக்கப்படுமெனவும் அக்கால எல்லைக்குள் 300,000 பேருக்கு இலங்கைக் குடியுரிமை அளிக்கப்படுமெனவும் கூறப்பட்டது. இதன்மூலம் இருபகுதியிலும் குடியுரிமை பெறுபவர்களின் மொத்தத் தொகை 825,000 ஆகும். 1974ம் ஆண்டில் திருமதி பண்டார நாயக்காவும் திருமதி இந்திராகாந்தியும் மிகுதித் தொகையான 150,000 பேரைச் சமமாகப் பங்கிட்டு இந்தியா விலும் இலங்கையிலும் குடியுரிமை கொடுப்பதாகவும் உடன்பாடு காணப்பட்டது. இதன்படி மொத்தத் தொகையில் 375,000 பேருக்கு இலங்கைக் குடியுரிமையும் 600,000 பேருக்கு இந்தியக் குடியுரிமையும் கொடுப்பதாகவும், இக்கால கட்டத்தில் மேற்கூறிய குடித்தொகையின் வளர்ச்சியில் பெறப்படும் பெருக்கத்தை இரு நாடுகளும் பகிர்ந்துகொள்வதெனவும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

1972-ம் ஆண்டு டிசம்பர்மாதம் 625,000 நபர்களை உள்ளடக்கிய 240,000 விண்ணப்பங்கள் இலங்கைக் குடியுரிமைகோரி அனுப்பப் பட்டதாகத் திருமதி பண்டாரநாயக்கா அறிவித்தார். இந்தியக் குடியுரிமைக்கு விண்ணப்பிக்க வேண்டியோர் தொகையில் பெருமளவு விழுக்காடு காணப்பட்டதென்பதே

இதன் கருத்தாகும். எனினும் நிலைமைகளின் விருத்தியால் இறுதியாக 500,000 நபர்கள் இந்தியக் குடியுரிமைக்கு விண்ணப் பித்தனர்.

இந்தியக் குடியுரிமைகோரி விண்ணப்பித்த விண்ணப்பங்கள் அனைத்தும் ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டிருந்தால் 1964-ம் ஆண்டு உடன்படிக்கையின் பிரகாரம் 280,000 நபர்களுக்குக் குடியுரிமையை இலங்கை வழங்கியிருக்க முடியும். இதனால் மிகுதி 200,000 நபர்கள் தொடர்ந்தும் நாடற்றவர்களாயிருப்பர். இந்த 200,000 நபர்களுடன் இயல்பான குடித்தொகைப் பெருக்கத்தைக் கணக்கெடுத்தால் நாடற்றோர் தொகை ஏறக்குறைய 250,000 நபர்களாக இருக்கும்.

உடன்படிக்கையின் பிரகாரம் 231,000 நபர்கள் குடியுரிமைப் பத்திரம் பெறவேண்டியவர்களாய் இருந்தபொழுதும், 176,000 பேர்கள் மாத்திரமே இலங்கைக் குடியுரிமை பெற்றனர். குடியுரிமை பெறும் கணிப்பீட்டிலடங்காத மிகுதிப்பேர்களைப் பற்றி ஆலோசிக்க முன்பதாக உடன்படிக்கையின்கட்பாடுகள் எந்தளவிற்கு எவ்வாறு நிறைவேற்றப்படப்போகின்றன என்பதை நாம் கவனித்தல் வேண்டும்.

றுவரெலியா, கண்டி, மாத்தளை, பதுளை, மொனராகலை, இரத்தினபுரி, கேகாலை போன்ற பகுதிகள் இந்தியத் தமிழர் செறிவாகக் காணப்படும் மாவட்டங்களாகும். கொழும்பு நகரிலும் கணிசமான தொகையினர் வசிக்கின்றனர். மிகச் சமீபகாலமாக வவுனியா மற்றும் வட கிழக்கு மாகாணங்களை நோக்கிய குடித்தொகைப் பெயர்ச்சி காணப்படுகின்றது. 1970-ம் ஆண்டுத் தேர்தலில் இருபது தேர்தல் தொகுதிகளில் இந்தியத் தமிழர் செல்வாக்குடையவராய் காணப்பட்டிருந்தல் கூடும் என ஏ. ஜே. வில்சன் குறிப்பிடுகிறார்.⁸ சிறிமா சாஸ்திரி உடன்படிக்கையின் நிறைவேற்றத்தைத் தொடர்ந்து மேற்கூறிய செல்வாக்குக் குறிப்பிடத் தக்களவு வளர்ச்சிபெற்றிருக்கும். சில அரசியற் கட்சிகள் கூட இவ்வண்மையை அங்கீகரித்துள்ளன.

1931-ம் ஆண்டிலிருந்து 1948-ம் ஆண்டு இந்தியத் தமிழரின் வாக்குரிமை இழக்கப்பட்டதுவரை இடம்பெற்ற வளர்ச்சிகளையும் அதனைத் தொடர்ந்த குடியுரிமைச் சட்டங்கள் மற்றும் இரு அரசாங்கங் களுக்கிடையிலான உடன்படிக்கைகள் என்ப வற்றையும் இந்நாட்டின் இன ஒழுங்கமைதியில் இந்தியத் தமிழர் பெறும் இடம்பற்றியும் இக்கட்டுரை ஆராய முற்படுகிறது. “1920-ம் ஆண்டுகளின் பிற்பகுதியிலிருந்து தோன்றிய இந்தியாவிற்கும் இலங்கைக்கு மிடையிலான பிரச்சினைக்குரிய அரசியற் கருத்து இரு காரணிகளால் ஏற்பட்டது.

முதலாவதாக, புதிய அரசியல் யாப்பொன்றை அறிமுகப் படுத்துவது என்ற பிரித்தானிய அரசாங்கத்தின் 1931-ம் ஆண்டுத் தீர்மானத்தால் எழுந்த பிரச்சனைகள். இரண்டாவதாக, 1930-ம் ஆண்டுகளின் தொடக்க காலங்களில் காணப்பட்ட பொருளாதார மந்த நிலையும் இது இந்தியக் குடிப்பெயர்வுபற்றி இலங்கையரின் மனப்பான்மையில் ஏற்படுத்திய தாக்கமுமாகும்.”⁹

முற்கூறியவை தவிர வேறு இரு காரணிகளும் குறிப்பிடத்தக்கவை. முதலாவதாக, அரசியற்-புவியியல் நிலைமை. இலங்கையின் முதற் பிரதமரான டி. எஸ். சேனநாயக்காவின் கருத்துக்கள்பற்றி சேர் ஐவர் ஜெனிங்க் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார். “ஏறக்குறைய 350 மில்லியன் இந்திய மக்களின் நிர்ப்பந்தத்தினால் எழக்கூடிய அபாயங்கள் குறித்தும் தவறான தலைமைத்துவத்தால் வழிநடத்தப்பட்டு ஆக்கிரமிப்பாளர்களாக மாறுதல் கூடும் என்ற உணர்வுடையவராகவு மிருந்தார்.”¹⁰ இதேபோன்ற தொனியில் ஜோன் கொத்தலா வலை பின்வருவாறு குறிப்பிட்டார். “இலங்கையில் ஆங்கிலேயர் முற்று முழுதாக இல்லாது போகும் நாளில் இத்தீவானது இந்தியாவின் ஆளுகைக்குட்படும்.”¹¹ இத்தகைய உணர்ச்சியைத் தூண்டும் கருத்துக்கள் இத்தீவின் பிரபல்யம்பெற்ற அரசியல் வாதிகளினால் பல்வேறு காலங்களில், பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் வெளியிடப் பட்டு வந்துள்ளன. இந்தியா இலங்கையை ஆக்கிரமிக்கும் அல்லது இலங்கை இந்தியாவுடன் இணைக்கப்படும் என்ற இலங்கையர் சிலரின் பயத்தை “கற்பனையான பேய்க்கதை” என நேரு குறிப்பிட்டார்.¹² 1948-ல் எதிர்க்கட்சித் தலைவரான கலாநிதி என். எம். பெரேரா இந்தியாவின் ஆக்கிரமிப்பு எனும் இக்கருத்தை பின்வருமாறு விமர்சித்தார். “அரசாங்கத்தின் ஒரு சிலர் மத்தியிலும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியிலும் நாடுமுழுவதும் ஒரு சிலர் மத்தியிலும் இந்தியாவிற்கெதிராக எம்மை நாம் பாதுகாத்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும். மேலும் அதற்காகப் பிரித்தானியாவை நாம் சார்ந்திருத்தல் வேண்டும் என்ற கருத்துப் பரவியுள்ளது. இது மிகவும் கீழ்த்தரமான அரசியற் பைத்தியமென நான் கூறுவேன்.”¹³ எவ்வாறேனும் பிரஜா உரிமை பற்றிய கலந்துரையாடல்களில் அழுத்தம் பெற்றதாகவும் செல்வாக்குப் பெற்றதாகவும் மேற்கூறிய இக்கருத்து இருந்து வந்துள்ளது.

சிங்களதமிழ் உறவுகள் தொடர்பாக மேலோங்கிய மனச்சிக்கல்களும் கிலிகளும் பிறிதொரு காரணியாகும். தீவிரமான கணிப்பீட்டின் படிப் பெருந்தோட்ட இந்தியத் தமிழ்த் தொழிலாளர்கள் ஒரு வகையான ஐந்தாம் படையினர் வகையைச் சேர்ந்த

வர்கள். தீவின் மையப் பகுதிகளுக்குச் செல்லக் கூடியதாகவுள்ள மார்க்கமுள்ள வகையில் தந்திரோபாயமாகக் குடியமர்த்தப் பட்டுள்ளனர். அவர்கள் (பெருந்தோட்டங்களில் வாழும் இந்தியத் தமிழர்) வட இலங்கைத் தமிழருடன் இணைவார்கள். அவர்கள் அனைவரும் தென்னிந்தியத் தமிழருடன் சேர்ந்து சிங்களவருக்கு அச்சுறுத்தலாக இருப்பார்கள். “இந்தியாவைத் தமது மூதாதையர்களின் இருப்பிடமாகக்கொண்ட இலங்கையில் குடியேறிய தொழிலாளர்களின் அந்தஸ்து, உரிமை பற்றி இடம் பெறும் இந்திய - இலங்கை கலந்துரையாடல்கள் லெல்லாம் இச்சிக்கல் தொடர்ந்தும் இடையூறாக இருக்கின்றது”¹⁴ என இலங்கைக்கான இந்தியாவின் முன்னாள் தூதுவர் வின்சன்ட் கொயல்ஹோ குறிப்பிட்டார்.

இத்தகைய பின்னணியிலும், பொருளாதார நெருக்கடியும், பல வகையான சமூக-அரசியல் விருத்திகளும் இடம் பெற்றதுமான காலப்பகுதியிலும் தான் தோட்டத் தொழிலாளர் தலைவர்களின் முன்னோடியான கே. நடேச ஐயர் 1925ல் தோட்டப் பகுதிகளில் ஏ. இ. குணசிங்காவின் தொழிலாளர் யூனியனுடன் (1923ல் நிறுவப்பட்டது) இணைந்து ஒரு குறுகிய காலத்திற்கு அச்சங்கத்தின் உபதலை வராகவுமிருந்தார். ஆனால் வேற்றுமைகள் வளரத் தொடங்கியமையை அடுத்து 1929ல் நடேச ஐயர் தொழிலாளர் யூனியனிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டார். குணசிங்கா அதிகரித்துவரும் இனவாதப் போக்கின் ஆதரவாளராக இருந்தார். இத்தகைய நிலை 1928ம் ஆண்டு டொனமூர் சீர்திருத்தத்தைத் தொடர்ந்தே வளர்ச்சி பெற்றதை அவதானிக்கலாம்.

சர்வசன வாக்குரிமையும் தேர்தல் மூலமாக அரசியல்திகாரம் பெறும் வாய்ப்பும் இனவாதத் தன்மையுடைய பௌத்தசமயப் புத்தெழுச்சி இயக்கத்திற்குப் புதியதொரு தூண்டுதலைக் கொடுத்தன. சிங்கள வர்த்தகர்கள், ஏனைய இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களான வர்த்தகரும் வியாபாரிகளும் தமது பிரதான எதிரிகளாக யிருப்பதை உணர்ந்தனர். இக்குழுவினர்களே தங்கள் வர்த்தக முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாக இருக்கின்றனர் எனக் கருதினர். பௌத்தசமய புத்தெழுச்சி இயக்க ஆதரவாளர்கள் இந்தியாவைத் தமது மூதாதையர்களின் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட வர்த்தகர்களைக் கடுமையாக விமர்சித்தனர். தம்மால் விமர்சிக்கப்பட்ட இதே இந்திய வர்த்தகர்களைக் கௌரவப் பிரஜைகளாகப் பிந்திய வருடங்களில் இவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டமை முரண்பாடு ஆகும்.

பௌத்தசமயப் புத்தெழுச்சியினால் ஆதரவளிக்கப்பட்ட முதலாளிகள் தாம் அரசியல்

அதிகாரத்தைப் பெறுவதில் எழக்கூடிய இடையூறுகளிலிருந்து தம்மைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள விரும்பினர். வயது வந்தோர்களுக்கான சர்வசன வாக்குரிமை, எல்லா இந்தியத் தமிழர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டால் குறிப்பாக, கண்டிப் பகுதிகளில் அது தேர்தலில் தமது ஆதரவாளர்களின் பலத்தைக் குறைத்துவிடுமென சிங்களத் தலைவர்கள் கருதினர்.

இந்தியத் தமிழ்த் தொழிலாளர் அனைவரினும் சர்வசன வாக்குரிமையை முற்றாக மறுக்கும் ஒரு சிந்தனைப் போக்காக இது இருக்க வில்லை. எனினும் அதனைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்ற கோரிக்கையாகவே அது இருந்தது. எனவே தான் “இந்நாட்டில் நிலையான விருப்புக்களைக் கொண்டிருப்போர் அல்லது இங்கு நிரந்தரமாகக் குடியேறியோருக்கு மட்டுமே வாக்குரிமை அளிக்கப்பட வேண்டும்”¹⁵ என்ற டொனமூர் ஆணைக்குழு வினரின் சிபாரிசு அக்காலத்து சிங்களத் தலைவர்கள் பலராலும் வரவேற்கப்பட்டது. எனினும் இந்நாட்டில் ஐந்து வருடங்கள் குடியிருந்தமை மேற்கூறிய தகுதிக்கான போதிய நிபந்தனையாகுமா என்பதில் கருத்து வேறுபாடு காணப்பட்டது. மேலும் அவ்வாறு குடியிருத்தல் என்பது நிலையான குடியமர்வு நோக்குடையதாக இருக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனையும் சிபார்சில் சேர்க்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தும் நிலவியது.

டொனமூர் குழுவினரின் சிபாரிசுகள் மேலே கூறிய கருத்துக்களுக்கிணங்கத் திருத்தியமைக்கப்பட வேண்டியதாயின. 1931ம் ஆண்டு பிரஜா உரிமைத் தகுதிபற்றிய கட்டளைச் சட்டமும், அச்சட்டம் அமுல் நடத்தப்பட்ட விதமும் வாக்குரிமையை அதிலும் குறிப்பாகத் தொழிலாளர்களின் வாக்களிக்கும் உரிமையைக் கட்டுப்படுத்தியது.

1939ம் ஆண்டில் தேர்தல் இடாப்புப் பதிவிற்கான செயல்முறைகள் மிகவும் கடுமையாக்கப்பட்டன. இதனால் 1939ம் ஆண்டில் வாக்குரிமை பெற்றவர்களின் தொகை 250,000 இலிருந்து 1943ல் 168,000 ஆகக் குறைந்தது. குறிப்பாகத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வாக்களிக்கும் உரிமையைக் கட்டுப்படுத்துவதே பிரதான நோக்கமாக விருந்தது.

1937ல் கலாநிதி என். எம். பெரேரா அரசாங்க சபையில் (State Council) பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களாகக் குடியேறுவதற்குக் கைத்தொழில், வர்த்தக அமைச்சரால் தொழில்புரியும் உத்தரவுப் பத்திரம் தொடர்ந்து கொடுபடல் கூடாது என்ற

தொரு பிரேரணையைக் கொணர்ந்தபோது அப்பிரேரணை சாதகமாக 5 வாக்குகளையும், பாதகமாக 29 வாக்குகளையும் பெற்றும் ஒருவர் வழங்கா நிலையிலும் தோற்கடிக்கப்பட்டது. சகல சிங்கள மந்திரிமார்களும் பிரேரணைக்கு எதிராக வாக்களித்தனர்.¹⁶ இதற்கான காரணம் தோட்டத் தொழிலாளரை வாக்குரிமையற்ற நிலையில் இங்கு வைத்திருக்க விரும்பியமையேயாகும். 1935ல் அமைக்கப்பட்ட லங்கா சமசமாஜக் கட்சியானது, அதன் ஆரம்ப காலங்களில் தோட்டத் தொழிலாளர் களிடையே தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. முல்லோயா, வேவஸ்ஸ வேலை நிறுத்தங்கள் பாரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. மாக்ஸிஸ சித்தாந்தம், தீவிரவாதம் என்பனவற்றின் வளர்ச்சியுடன் கூடவே இனவாதமும் வளர்ச்சியுற லாயிற்று. ஏ.இ. குணசிங்காவின் இனவாத நிலைப் பாட்டிற்குக் காரணம் பெரும்பான்மையான சிங்களவரல்லாத அங்கத்தவர்கள் அவரது தொழிற்சங்கத்திலிருந்து விலகி மாக்ஸிஸ தொழிற்சங்கங்களில் சேர்ந்தமை யாயிருக்கலாம். தொழிலாளர்களின் தலைவர்களுள் முன்னோடி யான ஏ.இ. குணசிங்காவின் தொழிற்சங்கம் படிப்படியாக அழிந்துபோனமையும் அத்துடன் 1930ம் ஆண்டுகளில் பெருந்தொகையான தொழிலாளர் மாக்ஸிஸ தொழிற் சங்கங்களில் அங்கத்தவர்களானமையும் ஏ.இ. குணசிங்காவை இனவாதக் கருத்துக்களிடம் தஞ்சம் புக வைத்தன. 1937ம் ஆண்டில் சிங்கள மகாஜன சபை உருவான தைத் தொடர்ந்து இனவாதக் கருத்துக்கள் நிறுவன நிலைமையைப் பெற்றன. சிங்கள மகாஜன சபையின் ஸ்தாபகரான பண்டார நாயக்கா தமது புதிய கட்சியின் தோற்றத்திற்கான தேவைபற்றிப் பின்வருமாறு 1939ல் குறிப்பிட்டார்.

“சாதி வேறுபாடுகளும், கரையோர மக்கள், மலைநாட்டு மக்கள் மற்றும் பலவிதமான பாகு பாடுகளும் எமது மக்களிடையேயிருப்பதை நாம் காணக்கூடியதாயிருக்கிறது. எனவே நாங்கள் எல்லோரும் ஒற்றுமையாக இருத்தல் வேண்டு மென்ற அவசியத்தை உணர்ந்துள்ளோம். இதனைக் கீழ்நிலையிலிருந்து தொடங்குதலே இதற்குரிய நல்லதொரு வழியாகும். முதலில் சிங்களவர் களனைவரையும் ஒற்றுமைப்படுத்துவோம். இரண்டாவதாகச் சிங்களவரை ஒற்றுமைப் படுத்துவதன்மூலம் எல்லாச் சமூகத்தினரையும் ஒற்றுமைப் படுத்துவதற்கான மேலான வழிமுறை களைக் கையாளுவோம்.”

மேற்கூறிய அணுகுமுறை சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சியினதும் பின்பு 1965ல் மகாஜன எக்சத் பெர முன கட்சியினதும் தோற்றத்துடன் புதியவடி

வத்தைப் பெற்றது. இலங்கையில் பொருளாதார நெருக்கடிகள் தோன்றியபோதெல்லாம் இலங்கை மயமாக்குதல் என்ற கோஷம் அதிகரிக்கலாயிற்று. 1936ல் அரசாங்கத் திணைக்களங்கள் அனைத் திலும் தொழிலாளர்களில் 26% இந்தியர் களாயிருந்தனர்.¹⁷ ஆனால் 1939ல் இது 19% ஆகக் குறைந்தது.¹⁸ வருடங்கள்தோறும் விகிதாசாரத் தொகை குறைந்து கொண்டே வந்தது. 1939ம் ஆண்டு ஜே.எல். கொத்தலாவல தொடர்புத் துறை, வேலைகள் அமைச்சராக இருந்தகாலே ஒரே தடவையில் 2, 500 இந்திய வம்சாவழியினர் அரசாங்க சேவையிலிருந்து ஓய்வுபெற்றனர். மோசமான வகையில் நிலைமைகள் வளர்ச்சி யடைவதை உணர்ந்த இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் ஒரு தூதுவரை இலங்கைக்கு அனுப்புவதெனத் தீர்மானித்து, தொடக்கத்தில் சரோஜினிநாயுடுவை இலங்கைக்கு அனுப்புவதாக இருந்தபொழுதும் பின்னர் அவரின் வசதியினம் காரணமாக ஜவகர்லால் நேருவே இலங்கைக்கு வருவதாகத் தீர்மான மாயிற்று. 1939ல் மத்திய இந்திய சபை, சேவா சங்கம் போன்ற பல நிறுவனங்களின் ஒருங் கிணைப்பாக இலங்கை இந்தியக் காங்கிரஸ் உருவாக்கப்பட்டது.

இலங்கை - இந்தியக் காங்கிரஸ் உருவானதற் கான பிரகடனத்தில் எச்.எம். தேசாய், எஸ். ரவ்பாசா, எம்.யு. காண், ஐ. எக்ஸ். பெரேய்ரா, எவ்எம்கனி, எஸ்.ஆர்.எம். வள்ளியப்ப செட்டியார், சி.கே. குஞ்சிராமன், பெரிசுந்தரம், எஸ்பி. வைத்தி லிங்கம் மற்றும் ஏனையவர்களுடன் 14 அங்கத் தவர்கள் கையொப்ப மிட்டனர். நகரம் சார்ந்தோரும், பெருந்தோட்டங்களைச் சாராதோருமான இந்தியர்களே சபையின் கமிட்டியில் கூடுதலான பிரதிநிதித்துவம் பெற்றிருந்தனரென்பது ஈண்டுக் குறிப்பிடத்தக்கது. எல்லாப் பிரிவுகளிலுமுள்ள இலங்கைவாழ் இந்தியர்களைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தும் அமைப்பாக மேற்படி சங்கம் கருதப் பட்டது. இலங்கையும் இந்தியாவும் பூரண விடுதலை பெறுதல் இலங்கை இந்தியக் காங்கிரஸின் முக்கிய நோக்கங்களில் ஒன்றாகக் கருதப் பட்டது. அதேநேரம், “இலங்கை வாழ் இந்தியர்களின் நலன்களைப் பாதுகாப்பதற்கு இச்சங்கம் நிறுவப் பட்டதெனவும் இந்நோக்கத்தை அடைவதற்கு ஒரு தனியான மத்திய நிறுவனம் அவசியம் எனவும் கருதப்பட்டது.”¹⁹ என்றும் கூறப்பட்டது.

இலங்கை இந்தியக் காங்கிரஸின் அங்குரார்ப் பணத்தைத் தொடர்ந்து 1941ல் அதன் தொழிற் சங்கமாகிய இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ் தொழிற் சங்கம்²⁰ உருவாக்கப்பட்டது. பெருமளவிலான

தோட்டத் தொழிலாளர்கள் அதில் அங்கத்தவர்களாகச் சேர்ந்தனர். தோட்டத் தொழிலாளர் நலன் பேணும் பகுதி விரைவிலேயே முதன்மை பெற, ஏனையோர் சங்கத்திலிருந்து படிப்படியாக விலகிக் கொண்டனர். இலங்கை இந்தியக் காங்கிரஸில் ஏற்பட்ட இந்த மாற்றம் இலங்கை இந்தியக் காங்கிரஸின் பண்பையே மாற்றி அடிப்படையிலொரு தொழிலாளர் சங்கமாகவும் இந்தியத் தமிழ்த் தோட்டத் தொழிலாளர் களைப் பிரதிநிதிப் படுத்துவதாகவும் மாற்றியமைத்தது. 1953ல் இலங்கை இந்தியக் காங்கிரஸ், இலங்கை ஜனநாயகக் காங்கிரஸ் எனப் பெயர் மாற்றம் பெற்றது. 1957ல் இலங்கை ஜனநாயக காங்கிரஸில் ஏற்பட்ட பிளவுடன் அது செயலற்றுப் போனது. இன்று தோட்டத் தொழிலாளரின் மிகப் பலம் வாய்ந்த நிறுவனமாக இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ் உள்ளது. அது எஸ். தொண்டமாணை அங்கீகரிக்கப்பட்ட தலைவராகக் கொண்டது. நேரு 1939ல் இலங்கைக்கு வருகைதந்தபொழுது இந்த நாட்டிலுள்ள இந்தியக் குடியிருப்பாளர்களின் உடனடியான, நீண்டகாலப் பிரச்சனைகள் பற்றிப் பல இலங்கைத் தலைவர்களுடனும் பேச்சுவார்த்தை நடத்தினார். இலங்கைவாழ் இந்தியர் பிரச்சனை பற்றி இலங்கைத் தலைவர்களுடன் நேரு நடத்தும் பேச்சு வார்த்தைகளா திருப்திகரமான தீர்வினைக் காணலாம் என மகாத்தமாகாந்தி “ஹரிஜன்” எனும் பத்திரிகையில் நம்பிக்கை தெரிவித்தார்.²¹ 1940ல் இந்திய இலங்கை அரசாங்கங்களுக்கிடையில் நடைபெற்ற முற்றிலும் உத்தியோகப் பற்றற்ற சந்திப்பில் இரு நாடுகளையும் பாதிக்கும் பொதுவான பிரச்சனைகளுக்குத் திருப்திகரமான தீர்வினைக் காணுமுகமாக உத்தி யோக பூர்வமான பேச்சு வார்த்தைகளைப் பறிதொரு திகதியில் நடத்துவ தென்று உடன்பாடாயிற்று. இச்சந்திப்பின் பொழுது “இந்திய தொடர்பு இல்லாதவர்களும் இலங்கையிலேயே தம் உண்மையான நலன்களைக் கொண்டு இருப்பவர்களான இந்தியர்க்கு முழுமையான குடியரிமை அளிப்பதை அங்கீகரிப்பதாக” இலங்கைத் தூதுக்குழுவினர் தெரிவித்தனர்.²² இலங்கைத் தூதுக்குழுவினால் முன்வைக்கப்பட்ட பிரேரணைகளின்படி இலங்கையிலுள்ள இந்தியர்கள் மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப் பட்டனர்.

1. இலங்கைப் பிரஜைகள்போல உரிமைகளுக்கும் சலுகைகளுக்கும் பாத்திரமாகக்கூடிய இலங்கையை நிரந்தர வதிவிடமாகக் கொண்ட இந்திய வம்சாவழியினர்,

2. இந்திய வம்சாவழியினரான, இலங்கையை நிரந்தர வதிவிடமாகத் தேர்ந்துகொண்ட நபர்கள்,

3. ஐந்து வருடங்களுக்குக் குறைவாக இங்கு வசித்தவர்கள்; இவர்கள் இங்கு உழைப்பில் ஈடுபடத் தகுதிபெற்றோராயினும், குடியரிமை இல்லாதவர்கள்.

இந்தியத்தூதுக்குழு பின்வருவோருக்கு குடியரிமை அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று ஆலோசனை கூறியது.

(அ) இலங்கையில் ஐந்து வருடங்கள் வசித்தவர்கள் ஆ) இலங்கையிலேயே தமது நலன்களைக் கொண்டுள்ளவர்கள் என்ற வகையில் இலகுவில் உறுதிப்படுத்தக்கூடிய சான்றுகளைக் கொண்டுள்ளவர்களும் அதனை நிரூபிக்கக்கூடியவர்களும்.

குடியரிமை பெறத் தகுதியில்லாத ஏனையோருக்கு எத்தகைய பாகுபாடுகளும் காட்டாமல் அவர்கள் தொடர்ந்தும் தமது தொழில்களைச் செய்துவர அனுமதி அளிக்கப்படவேண்டும் என்றும் இக்குழு கூறியது. கருத்து வேறுபாடுகளைத் தீர்த்துக்கொள்ளும் பொருட்டு 1941ம் ஆண்டு மீண்டுமொரு மகாநாடு நடத்தப்பட்டது. முன்னைய வேறுபாடுகள் காணப்பட்டபோதும் சில குறிப்பிட்ட முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டன.

வாக்குரிமை தொடர்பாகவும் சமூக அந்தஸ்து தொடர்பாகவும் பின்வரும் முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டன.

வாக்குரிமை

பிறப்பு அல்லது தமது தேர்வு²³ அல்லது எழுத்தறிவுடைமை, சொத்துடைமை ஆகியவற்றால் இலங்கையை வதிவிடமாகக் கோராத இந்தியர்கள் நிரந்தரக் குடியிருப்பாளருக்குரிய சான்றிதழ் உடையவர்களானால் அவர்கள் வாக்களிக்கும் தகுதியுடையவராவர். சான்றிதழ் பின்வரும் நிபந்தனைகளுக்கமைய வழங்கப்படும்.

அ) இலங்கையில் தமது வாழ்நாள் முழுவதும் சீவிக்கவிருப்பதான பிரகடனம்.

ஆ) வாழ்க்கையாதாரம் பற்றிய நிரூபணம்.

இ) மண முடித்தவராயின் மனைவியும் வயது வராத பிள்ளைகளும் விண்ணப்பதாரியுடன் வசிப்பவர்கள் என்பதற்கான நிரூபணம்.

ஈ) மணமுடித்தவராயின் 7 வருடங்களும் மணமுடிக்காதவராயின் 10 வருடங்களும் இலங்கையில் வசித்தமைக்குரிய தகைமைச் சான்று ஒப்பந்தத் திகதியிலிருந்து 4 வருடங்களுக்குள் வதிவிடக் காலத்தைப் பூர்த்தி செய்தல்; விண்ணப்பத்திற்கு முன்னர் ஒரு வருட காலம் தொடர்ச்சியாக இங்கு வசிக்காதிருப்பின் முற்கூறிய நிபந்தனைக் காலத்தில் முறிவு ஏற்பட்டதாகக் கருதப்படும்.

சமூக அந்தஸ்து

இலங்கையில் தமது நிரந்தரமான நலன்களைக் கொண்டிருப்பவர்களென்பதைத் திருப்திகரமான முறையில் நிரூபிக்கக்கூடியதாயிருக்கும் இந்தியர்கள், இலங்கையின் நிரந்தரக் குடிமக்களை ஒத்த வகையில் சமமான உரிமைகளைப் பெறவேண்டுமென்பதில் உடன்பாடு காணப்பட்டது. கூட்டறிக்கை பொதுவாகவே இலங்கையின் தூதுக் குழுவினரது கருத்துக்களைப் பிரதிபலிப்பதாயிருப்பதால் இலங்கை அமைச்சரவையினால் அது அங்கீகரிக்கப்பட்ட வேண்டும் என வற்புறுத்தப்பட்டது. இந்தியத் தரப்பில் உடன்பாடினமை காணப்பட்டதால் அது அறிக்கையை உறுதி செய்யவில்லை. 1943ம் ஆண்டு இந்தியா அதனை நிராகரித்தது. இந்தியா மேற்கொண்ட இத்தீர்மானத்தின் விளைவு “உடன்பாடு காணக் கூடியதொன்றினை காலங் கடத்துவது”²⁴ தாகவே இருந்தது. எனக் கணிக்கப்பட்டுள்ளது.

இத்தீவில் நிரந்தரமாகக் குடியேறிய இந்திய வம்சாவழியினருக்கு வாக்குரிமையும் ஏனைய சம உரிமைகளும் அளிக்கப்படவேண்டுமெனத் தெளிவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டனும் நிரந்தரமாகக் குடியேறியவரது தொகை என்னவென்பதில் சில ஊகங்கள் காணப்பட்டன. பல்வேறு விவாதங்களுக்கும் பின்னால் ஒரு குறிப்பிட்ட கருத்துக் காணப்பட்டதை அவதானிக்கலாம். அதாவது ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய மேலெல்லை என்று கூறப்படும் ஒரு வரையறுத்த தொகையினருக்கே உரிமைகள் வழங்கப்படவேண்டும் என்ற கருத்து இருந்தது. 1928ம் ஆண்டு டொனமுர்க் கொமிஷனின் மதிப்பீட்டின்படி இந்தியத் தொழிலாளரில் 40% - 50%த்தினர் இத்தீவின் நிரந்தரக் குடியிருப்பாளராகினர்.²⁵ 1938ம் ஆண்டு ஐக்கன் அறிக்கை நிரந்தரக் குடியிருப்பாளர் 60% ஆக இருப்பவரென மதிப்பிட்டது.²⁶ இலங்கைத் தோட்டத்துரைமார் சங்கம் (Planters Association of Ceylon) இந்தியத் தொழிலாளரில் 70% - 80% ஆனோர் நிரந்தரக் குடியிருப்பாளர் என 1932ம் ஆண்டு கணிப்பிட்டது.²⁷ சோல்பரி அறிக்கை 80% ஆனோரே நிரந்தரக் குடியிருப்பாளர் என மதிப்பிட்டது. ஆனால் டி.எஸ். சேனநாயக்கா இவற்றிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்ட கருத்தைக் கொண்டிருந்தார்.

நாட்டின் பிரஜைகள் எனக் கருதப்படுபவர்களுக்கான வாக்குரிமையில் கட்டுப்பாடுகள் இருத்தல் வேண்டுமெனவும் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு இவ்வரிமை கொடுபடல் கூடாதென்றும் 1945ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 8ம் திகதி டி.எஸ். சேனநாயக்கா கூறியமை குறிப்பிடத் தக்கது.²⁸ 1947ல்

சோல்பரி அரசியல் யாப்பின்படி நடைபெற்ற தேர்தலில் இந்தியத் தமிழ்த் தோட்டத் தொழிலாளர் ஏழு ஆசனங்களைக் கைப்பற்றினர். இலங்கை இந்தியக்காங்கிரஸ் தன் அபேட்சகர்களை நியமிக்காத இடங்களில் தொழிலாளர்கள் இடதுசாரிகளுக்கும் எதிரணி அபேட்சகர்களுக்கும் வாக்களித்தனர். ரிகின்ஸ் (Wrigging) மதிப்பீட்டின் படி இந்தியத் தமிழ்த் தொழிலாளர்கள் ஏனைய தேர்தற் தொகுதிகளில் 7 தொடக்கம் 9 வரையிலான இடதுசாரிகளான சிங்களத்தலைவர்களை ஆதரித்தனர்.²⁹ தேர்தலின் போது சுமார் 20 தேர்தல் தொகுதிகளில் இந்தியத் தமிழ்த் தொழிலாளரின் செல்வாக்குக் காணப்பட்டதாக ஏ.ஜே. வில்சன் மதிப்பிட்டுள்ளார்.³⁰

1947ம் ஆண்டு பிரதிநிதிகள் சபையில் 20 இடதுசாரி அங்கத்தவர்களும் 41 ஐக்கிய தேசியகட்சி அங்கத்தவர்களும் இருந்தனர். தோட்டத் தொழிலாளரின் வாக்குரிமை நீக்கப்பட்டதன் பின்பாக 1952ல் நடைபெற்ற தேர்தலில் இடதுசாரிகளின் பலம் 13 ஆகக் குறைந்ததுடன் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் அங்கத்தவர் தொகை 54 ஆக உயர்ந்தது. 1931ம் ஆண்டிலும் 1936ம் ஆண்டிலும் அரசாங்க சபையின் அங்கத்தவராய் இருந்தவரும், 1952 - 56 ஆண்டுகளில் நியமன அங்கத்தவராயிருந்தவரும், சேனநாயக்கா குடும்பத்துடன் நெருங்கிய தொடர்புகள் உடைய வருமான திரு. எஸ்.பி. வைத்திலிங்கத்தின் அபிப்பிராயப்படி இலங்கை இந்தியக் காங்கிரஸ் 1947 பொதுத் தேர்தலில் ஐக்கிய தேசியக்கட்சியை ஆதரித்தும், ஐக்கிய தேசியக் கட்சியுடன் பொதுவாக ஒத்துழைத்தும் வந்திருந்தால் குடியரிமைச்சட்டம் இறுக்கமற்றதாகவும் அதனை அமுல்படுத்தலில் நெகழ்ச்சியும் இருந்திருக்கும்.³¹

புதுடில்லியில் டி.எஸ். சேனநாயக்காவும் நேருவும் சந்தித்ததைத் தொடர்ந்து 1948லும் 1949லும் குடியரிமைச் சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. எனினும் நேரு வெளியிட்ட கருத்துக்கள் குறித்து வேறுபட்ட அபிப்பிராயங்கள் காணப்பட்டன. பல விடயங்களில் இந்தியாவுடன் உடன்பாடு காணாத வகையில் ஒரு பக்கச் சார்பானதாக டி.எஸ். சேனநாயக்கா குடியரிமைகளை அறிமுகப்படுத்தினார். இலங்கைக் குடியரிமைச் சட்டம் தொடர்பாக பீட்டர் கெனமன் பாராளுமன்றத்தில் உரையாற்றியபோது பிற்காலத்தில் பிரதமராக வந்த ட்வி சேனநாயக்கா கூட பிரதிநிதிகள் சபையில் ஒப்புக்கொண்டதுபோல தமது தகப்பனாரின் பிறப்புச் சான்றிதழ் இல்லாத படியால் தமது இலங்கைக்குடியரிமை விண்ணப்பப் பத்திரத்தின் சில பகுதிகளை நிரப்பமுடியா திருந்தது. எனக் கூறினார். பீட்டர் கெனமனுடைய நிலையும்

அவ்வாறுதானிருந்தது. ஏனெனில் அவரது தகப் பனாரின் காலத்தில் பிறப்பைப் பதியும் நடைமுறை வழக்கிலிருக்கவில்லை.³²

லங்கா சமசமாஜக்கட்சி, கம்யூனிஸ்ட்கட்சி, இலங்கை இந்தியக் காங்கிரஸ், தமிழ்க்காங்கிரஸ் கட்சி என்பனவும் சில சுயேச்சைகளும் 1948ம் ஆண்டின் இலங்கை குடியுரிமைச் சட்டத்தையும் 1949ன் இந்திய பாகிஸ்தானிய குடியுரிமைச் சட்டத்தையும் காரசாரமாக விமர்சித்தன. மேற்குறிப்பிட்ட எல்லாக் கட்சியினரும் பின்வரும் விடயங்களில் பொதுவான உடன்பாடு கொண்டிருந்தனர்.

1. இரு குடியுரிமைச் சட்டங்களும் பாரபட்சமானவை.

2. இச்சட்டங்கள் குடியுரிமைக்குத் தகுதி படைத்த பெரும்பான்மையினோரின் குடி உரிமையை இழக்கச் செய்கின்றன.

3. சட்டத்தின் சரத்துக்கள் மிகவும் கடுமையானவை.

4. பதிவுப் பிரசை வம்சாவழிப்பிரசை என்ற மனக் கசப்பு ஏற்படுத்தக் கூடிய பாசுபாட்டு முறை உள்ளது.

5. இந்திய பாகிஸ்தானிய குடியுரிமைச் சட்டத்தின்படி குடியுரிமைக்கான தகுதிகள் மிகவும் சிக்கல் வாய்ந்தனவாகவும் ஏழைத் தோட்டத் தொழிலாளரைப் பொறுத்தவரையில் அதிக செலவீனத்தை ஏற்படுத்துவனவாகவும் உள்ளன.

824,000 நபர்களை உள்ளடக்கிய 237,000 விண்ணப்பங்கள் இந்திய பாகிஸ்தானிய குடியுரிமை சட்டத்தின்படி பெறப்பட்டன. சட்டத்தில் மிகக் கடுமையான சரத்துக்களையும், சிக்கலான விண்ணப்ப முறைகளையும் தவிர சட்டத்தை அமுல்படுத்துவதில் நெகிழ்ச்சியற்ற தன்மையும் காணப்பட்டது. அற்பமான காரணங்களுக்காகவும் விண்ணப்பங்கள் நிராகரிக்கப்பட்டன. விண்ணப்பங்கள் தகுந்த காரணமின்றி மேலெழுந்த வாரியான முறையில் நிராகரிக்கப்பட்டமையால் இம்முழுச் செயல் முறையுமே கருத்தற்றதென்ற உணர்வை ஏற்படுத்தியது. நிர்வாகச் சுற்றறிக்கை மூலம் நீதிச்சேவையாளர்களாகவும் கடமையாற்றிய உதவியாளர்கள் விகிதாசார அடிப்படையில் விண்ணப்பங்களை நிராகரிக்குமாறு கேட்கப்பட்டிருந்தனர். இதனால் இச்சட்ட அமுலாக்கம் ஒரு கேலிக்கூத்தாக இருந்தது. பிரச்சினைகள் தொடர்ந்தும் தீர்க்கப்படாமலிருந்தன.

50,006 நபர்களுக்குப் பிரஜா உரிமை வழங்கப்படல் வேண்டும் என்ற நோக்கம் டி.எஸ். சேனநாயக்காவுக்கு இருந்ததாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டது. ஆனால் சட்ட அமுலாக்கத்தை மிகச்

செம்மையாகச் செய்யின் பிரஜா உரிமை பெறக் கூடிய மொத்த நபர்களின் எண்ணிக்கை 50,000 திற்கு மிகவும் அதிகமாகப் போகுமெனக் கண்டதும் சட்டத்தையே தடை செய்யும் அளவிற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. பெருந்தொகையான விண்ணப்பங்கள் பெருமளவில் நிராகரிக்கப்பட்டமையானது புதியதொரு பிரச்சனையைத்தான் உருவாக்கியது. நிலைமையை உணர்ந்த பிரதம மந்திரியான ட்வி சேனநாயக்கா பொதுநலவாய நாடுகளின் சந்திப்பினைப் பயன்படுத்தி அப்பிரச்சினைபற்றி நேருவுடன் கலந்துரையாடினார். இக்கலந்துரையாடலின் பெறுபேறாய்ப் பிரச்சனைக்கான யதார்த்தமான அணுகுமுறை ஒன்று உருவாக்கப்பட்டது. ட்வி சேனநாயக்கா பின்வரும் பிரேரணைகளை முன்வைத்தார்.

அ) 400,000 இலங்கை வாழ் இந்தியர் 1949ம் ஆண்டு இலங்கைக் குடியுரிமைச் சட்டத்தின் கீழ் பதிவு செய்யக்கூடியவர்களாவார்கள்.³³

ஆ) மேலதிக தொகையான 250,000 நபர்களுக்கு நிரந்தர குடியிருப்பு அனுமதிப்பத்திரம் வழங்கப்படும் 10 வருடங்களின் பின் இவர்களது எதிர்காலம் மீள் ஆய்விற்கு உட்படுத்தப்படும். இக்காலப்பகுதியில் இந்தியா செல்ல விரும்பும் எவருக்கும் இந்திய அரசாங்கம் எத்தகைய தடைகளையும் ஏற்படுத்தக் கூடாது.

இ) பதிவு மூலமான குடியுரிமைக்கு அனுமதிக்கக்கூடியவர்களின் தொகையும், நிரந்தர குடியிருப்புப் பத்திரங்களைக் கொண்டுள்ளவர்களின் தொகையும் எச்சந்தர்ப்பத்திலும் 650,000க்கு அதிகமாயிருத்தல் ஆகாது.

ஈ) மிகுதி 300,000 பேர்களும் இந்தியப் பிரஜைகள் என ஏற்றுக் கொள்ளப்படல் வேண்டும். அவர்கள் கட்டாயமாக இந்தியாவிற்கு திருப்பியனுப்பப் படுவார்கள்.

கட்டாயமாகத் திருப்பியனுப்புதல் என்ற கருத்துடன் நேரு உடன்பாடு கொள்ளாத பொழுதும் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கான நியாயமான அடிப்படைகளாக மேற்படி பிரேரணைகள் அமைந்தன. 1954ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் ஏற்படுத்தப் பட்ட நேரு - கொத்தலாவலை பிரேரணைகளின் சாரம்சம் பின் வருமாறு:

(1) இந்திய - பாகிஸ்தானி குடியுரிமைச் சட்டத்தின்படி பிரஜைகளைப் பதிவு செய்தல் இரண்டு வருட காலத்தினுள் பூர்த்தியாக்கப்படல் வேண்டும்.

(2) 10 வருடங்களிற்குத் தனியானதொரு வாக்காளர் இடாப்பு இருத்தல் வேண்டும். ஏனெனில் புதிய பிரஜைகள் அப்பகுதியின் மொழியை அறியாதவர்கள் எனக் கூறப்பட்டது.

(3) இலங்கைப் பிரஜைகளாக பதிவு செய்யப் படாதவர்கள் இந்தியப் பிரஜா உரிமைக்கு விண்ணப் பிக்கும்படி தூண்டப்படல் வேண்டும்.

கொத்தலாவலை - நேரு பிரேரணைகள் தோல் வியில் முடிந்தன. எஸ். டபிள்யூ. ஆர்.டி. பண்டார நாயக்கா பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார். “1954ம் ஆண்டு உடன்படிக்கையை ரத்துச் செய்து விட்டு ஆரம்பத்தில் பிரஜா உரிமைக்கு விண்ணப்பித்த இந்தியரை பதிவு செய்ததன் பின்னர் எமது பிரஜா உரிமையைப் பெறத்தவறியவர்கள் பற்றிய பிரச்சினையை எடுத்து முற்றிலும் புதியதொரு அடிப்படையில் நட்புறவு ரீதியிலான கலந்துரையாடல்களைச் செய்தல்வேண்டும்.”³¹

இவ்வாலோசனை திருமதி பண்டாரநாயக்கா பிரதமராக வந்ததன் பின்னர் 1964ம் ஆண்டு மிகவும் காலந்தாழ்த்திப் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

சிறிமாவோ - சாஸ்திரி உடன்படிக்கை ஐயத்துக் கிடமின்றி முற்றிலும் புதிய அணுகுமுறையினடிப்படையில் அமைந்திருந்தது. இரு பிரதமர்களும் “பிரச்சினைக்குப் புதிய தீர்வொன்றைக் காணுதல்” அவசியமாக இருந்தது என்பதில் ஒற்றுமைப்பாடு கொண்டிருந்தனர்.

எவ்வாறிருப்பினும் 1964ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம், அதிலும் அமுலாக்கம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட முன்னரேயே திருமதி பண்டாரநாயக்கா இலங்கைக் குடியரிமை பெற்ற இந்திய வம்சாவழியினர் தனியானதொரு தேர்தல் இடாப்பில் இடம் பெறுவர் என அறிவித்தார். இதற்கு எதிர்ப்புகள் எழுந்தபொழுது, மேற்படிருத்து டில்லி உடன்படிக்கையின் ஒரு அம்சமல்ல என்றும் அது முழுவதும் இலங்கைப் பாராளுமன்றம் தொடர்பான ஒரு விடயமாகும் என்றும் அவர் கூறினார். டில்லியிலுள்ள இலங்கைத் தூதுவராலயம் தனியான தேர்தல் தொகுதிகளை உருவாக்குதல் இலங்கைப் பிரஜா உரிமை பெறுபவர்களான இந்திய வம்சாவழியினர். “சூழவுள்ள சமூகத்தினருடன் ஒன்று கலப்பதை இலகுவாகத் துரிதப்படுத்தும்”³² என்று கூட வாதிட்டனர்.

தனியான தேர்தல் தொகுதிகளை உருவாக்குதல் என்ற பிரேரணை ஐக்கியநாடுகள் ஆவணத்திற்கும் மனித உரிமைகள் பிரகடனத்திற்கும் எதிரானது. தென்னாபிரிக்காவின் நிறுவெறிக்கொள்கையை எதிர்ப்பதும் இலங்கையில் தேசிய இனமொன்றிற்குத் தனியான தேர்தல் தொகுதிகளை உருவாக்குவதும் சர்வதேச ரீதியாக இனவாதத்திற்கெதிராகப் போராடுவதைச் சாத்தியமாக்கும் என்று தோன்றியது.

தனியான தேர்தல் இடாப்பு பற்றிய பிரேரணை. ஒரு பொழுதும் அமுலாக்கப்படவில்லை. 1965ல் சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்காவின் அரசாங்கம் தோல்வியடைந்தது. இந்திய வம்சாவழியினரான வாக்காளர்களை “தற்பொழுது” தனியானதொரு தேர்தல் இடாப்பில் பதிவு செய்யும் எண்ணம் அரசுக்கு இல்லை என 1965 நவம்பரில் இராஜாங்க அமைச்சரான ஜே.ஆர். ஐயவர்த்தனா பாராளுமன்றத்தில் கூறினார். டட்லி சேனநாயக்காவினால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட சட்ட வரைவு மூலம் பதிவு பெற்ற தாய்நாட்டிற்குத் திருப்பி அனுப்பப் படாத இந்தியப் பிரஜைகளுக்கு இலங்கைக் குடியரிமை வழங்கமுயன்றதானது, திருமதி பண்டாரநாயக்காவினால் கடுமையாக விமர்சிக்கப்பட்டது. டட்லி சேனநாயக்கா, தொண்டமானுடன் இரகசிய உடன்படிக்கை செய்து கொண்டதுடன் தன்னை நம்பியவர்களான சிங்களவர்களுக்கு நம்பிக்கைத் தரோகம் செய்துவிட்டார் எனக் குற்றம்சாட்டப்பட்டார்.

1970ம் ஆண்டு கூட்டரசாங்கத்தின் தலைவியாக திருமதி பண்டாரநாயக்கா பதவியேற்றதன் பின்னரும் கூட தனியான தேர்தல் தொகுதிகளை அமைத்தல் பற்றிய பிரச்சினை கவனத்திற்கெடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. திருமதி பண்டாரநாயக்காவின் முன்னைய நிலைப்பாட்டில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களுக்கான காரணங்களுள் அவரது இடதுசாரி கூட்டணியினரது செல்வாக்கும் இந்திய அரசாங்கத்தின் கடுமையான எதிர்ப்பும் குறிப்பிடப்பட வேண்டியவை. நிலச்சீர்திருத்தக் காலத்தில் சிறிலங்கா சுதந்திரக்கட்சியின் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதிகளில் கணிசமானோர் இந்தியத் தமிழ்த் தொழிலாளர்களுக்கெதிரான நிலைப்பாட்டினைக் கொண்டிருந்தனர். தொழிலாளர்கள் தோட்டங்களிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டனர். புசல்லாவையிலுள்ள இரு தோட்டங்களில் தொழிலாளர்கள் திட்டமிட்டு கொலைசெய்யப்பட்டனர். வேறு சில தோட்டப் பகுதிகளிலும் பதட்ட நிலைமைகள் உருவாக்கப்பட்டன.

1977ம், 1981ம் ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட இனரீதியான எழுச்சிகள் இந்தியத் தமிழருக்கு அதிர்ச்சியூட்டும் அனுபவங்களாக அமைந்தன. இந்நாட்களில் சில பகுதிகளில் பாதுகாப்பற்றதொரு உணர்வு நிலவியது. தோட்டப் பகுதிகளைவிட்டு வெளியேறி போதிய பாதுகாப்புடைய பகுதிகள் எனக் கருதப்பட்ட, அடிப்படையில் தமிழ்ப் பிரதேசங்களான வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களை நோக்கிய குடிப் பெயர்வு இடம்பெற்றது. இக்குடிப் பெயர்வானது இந்நாட்டின் இனங்களுக்கிடையிலான உறவுகளில் கணிசமான அளவு செல்வாக்கைக்கொண்டிருந்த

இனரீதியான சனத்தொகைப் பரம்பலில் குறிப்பிடத்தக்களவு மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்தது.

1964ம் ஆண்டு உடன்படிக்கையின் அமுலாக்கமும், இதன்மூலம் பிரஜாஉரிமை பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கையிலேற்பட்ட அதிகரிப்பும், பாராளுமன்றத்தேர்தல்கள் மூலம் அரசியலதிகாரத்தைப் பெற முயற்சிக்கும் அரசியற் கட்சிகளின் கொள்கைகளில் ஐயத்திற்கிடமில்லாத வகையில் செல்வாக்கை ஏற்படுத்தின.

மேற்கூறிய பின்னணியில், தனித்தன்மை வாய்ந்த குழுவினர் என்ற வகையில் இந்தியத் தமிழரின் நிலைபற்றியும் இந்நாட்டில் அவர்களின் எதிர்கால நிலைபற்றியும் ஆராயப்படல்வேண்டும். இலங்கை வித்தியாசமான வழிகளில் தனித்துவமான பண்புகளைப் பெற்ற பல்லின மக்கள் சமூகம் வாழும் நாடாகும். தென்னிந்தியத் தமிழர்களும் மற்றும் உலகின் ஏனைய பகுதிகளில் வாழும் தமிழர்களும் உட்பட அனைத்து தமிழர்களும் ஒரு தனிப்பட்ட இனமாவர். மொழி, சமயம், கலாசாரம், மரபு மற்றும் இனம் என்பன போன்ற காரணங்களால் ஒன்றுபட்டமை மூலம் அவர்களது இனப்பண்பு உருவாக்கப்பட்டது. அதைப் போலவே சிங்களவர்களும் அவர்கள் எங்கு வசிப்பினும் ஒரு தனி இனமாவர். எவ்வாறாயினும் ஒரு பொதுத் தனித்துவத்தைக் கொண்டிருப்ப தானது, வேறான உபஇன தனித்துவங்களை உருவாக்குவ தினின்றும் இனச் சமூகமொன்றின் பகுதிகளைத் தடைசெய்யாது.

வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களைத்தமது தாயகமாகக் கொண்ட இலங்கைத் தமிழர்கள் ஒரு நீண்டகால வரலாறு, பொதுவான மரபு, தாம் ஒரு சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற வலிதான பிரக்ஞை என்பவற்றைக் கொண்டிருப்பதுடன், நன்கு வளர்ச்சியடைந்த தேசிய இனத்துக்குரிய பண்புகளைக் கொடுக்கும் பாரம்பரிய பிரதேச மொன்றையும் கொண்டுள்ளனர்.

இலங்கைத் தமிழரினதும் இலங்கைவாழ் இந்தியத் தமிழரினதும் தனித்துவங்களினது பிணைப்பு, இவ்விரு இன உறவுகொண்ட மக்களிடையேயுமுள்ள தனித்துவத்தையும் வேறு பாடுகளையும் மனதிற்கொண்டு அணுகப்படல் வேண்டும். அத்தொடர்புகளின் இயக்கம், குணாம்சம் ஆகியவை பற்றிய செம்மையான புரிந்துகொள்ளல் பிரச்சனைகளின் தீர்வுக்கு அத்தியாவசியமானதாகும். அத்துடன் குறிப்பிட்ட வகையிலான பரஸ்பர-இன உறவுகளை நிலை நாட்டுவது ஒத்திசைவையும் புரிந்துகொள்ளலையும் ஏற்படுத்தும்.

இப்பொழுது இந்திய தமிழ்ச்சமூகம் தோட்டப் பகுதிகளைச் சேர்ந்த மக்களையே பிரதானமாகக்

கொண்டுள்ளது. 70% மான இந்தியத் தமிழர் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எவ்வாறாயினும் ஓர் இனரீதியான தனித்துவ உருவாக்கம் என்ற வகையில் தொழிலாளர்களும், தொழிலாளர் அல்லாதவர்களும் ஒரு தனிக் குழுவை உருவாக்குகின்றனர். இந்தியாவிலிருந்தும் சீனாவிலிருந்தும் உலகின் வேறு பகுதிகளுக்கு 19ம் நூற்றாண்டில் குடிபெயர்ந்தோர், தாம் குடியேறிய நாட்டின் பிரஜைகளாகவே இருந்துவந்த பொழுதும், இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் நிலைமைகள் வித்தியாசமாகவேயுள்ளன. இதற்குப் பெருமளவு செறிவாக இலங்கைத் தமிழர்களை வடக்கு கிழக்கு பகுதிகளில் கொண்ட இந்நாட்டின் அடிப்படை இனவடிவம் ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். இது இலங்கையின் இந்தியத் தமிழர் பிரச்சினைகளில் பெருமளவு சிக்கல்களை அதிகரித்துள்ளது.

இலங்கை 'இந்தியத் தமிழர்கள்' தாம் இலங்கைத் தமிழர்களினின்றும் வேறுபட்டவர்களாக இனங்காணப்படுவதான சுய பிரக்ஞை உடையவர்களாகவுள்ளனர். இலங்கைவாழ் இந்தியத் தமிழர்களுக்கு ஏற்பட்ட பொதுவான இயலாமைகளும், புவியியல் ரீதியாகத் தனிமைப் படுத்தப்பட்டமையும் அவர்களின் இன தனித்துவ பிரக்ஞையை நீண்ட காலமாகப் பலப்படுத்தி, நிலைப்படுத்தியுள்ளன. ஒரே தேசத்தினுள் வாழ்தல், ஒரே மொழியைப் பேசுதல், பொதுவான கலாசாரத்தைக் கொண்டிருத்தல் என்பன, எவ்வகையிலும் இலங்கைத் தமிழரும் இந்தியத் தமிழரும் வித்தியாசமான தனித்துவங்களைக் கொண்டிருத்தலுடன் முரண் படவில்லை. இந்தியத் தமிழரின் உரிமைகளும் அந்தஸ்தும் அவர்களால் எதிர்கொள்ளப்பட்ட விசேட பிரச்சினைகளையும் கருத்திற்கொண்டு அவர்கள் வாழுகின்ற அக - இன சூழ்நிலையில் கையாளப்படவேண்டும். இலங்கைத் தமிழர்களின் பிரச்சினை அதற்கேயுரிய விசேட பண்புகளைக் கொண்டுள்ளது.

பல்வேறு இனமக்களைக்கொண்ட எமது சமூகத்தில் வெவ்வேறு குழுக்களுக்கிடையே சமத்துவத்தை உறுதிசெய்வது, எமது சமூகத்தின் வித்தியாசமான பிரிவுகளின் பிரச்சினைகள் பற்றிய தெளிவான ஆழமான புரிந்துகொள்ளலில் தங்கியுள்ளது. உலகின் பிறபாகங்களில் இன வேறுபாடுகள் பிரிவினையையும் முரண்பாடுகளையும் இன்னும் பேரழிவுகளையும் கூட ஏற்படுத்து மளவிற்கு மிகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளதை நாம் காணலாம். வெவ்வேறான இனக்குழுக்களுக்கிடையே பரஸ்பர சமத்துவத்தை உறுதிசெய்வதனாலும், பரஸ்பர மரியாதையை அவர்களுக்கிடையே ஏற்படுத்துவதனாலும் அவர்

களது உரிமையையும் அந்தஸ்தையும் உரியவிதத்தில் அங்கீகரிப்பதனாலும் மட்டுமே எமது சமூகத்தின் பல் - இன இயல்புகளின் அங்கீகாரத்தினையும், இன்னும் இவ்வேறுபாடுகளை மேவுதலையும் உள்ளடக்கிய இலங்கையர் என்ற பிரக்ஞையையும் வலுப்படுத்தலாம்.

சான்றாதாரம் :

1. Labour Conditions in Ceylon, Mauritius and Malasiya Report by Major A.J. Orde Browne. Cmd. 1423 page 11 - quoted by S.O. Kodikara in Indo - Ceylon Relations Since Independence, p. 6.
2. Article by S.M. Krishnan in Aththa, October 1974.
3. Victoria, Roche & Motha are some well Known business names from the Bharatha Community.
4. Kodikara, p. 7.
5. Kodikara, p. 7.
6. Howard W. Wriggins Dilemmas of a New Nation Princeton, 1960 p. 218.
7. Kodikara, p. 143.
8. A.J. Wilson. Electoral Politics in an Emergent State, P. 10.
9. Kodikara, p. 74.
10. Ivor Jennings "Crown and Common wealth in Asia" International Affairs (London) Vol. 32 No. 2. April 1966. P. 138. Quoted by Lalit Kumar in India and Srilanka (Srimavo - Shastri Pact) Chetana Publications.
11. The Times (London) 26 May 1955. Quoted by Lalit Kumar.
12. The Hindu 20 May 1957. Quoted by Kodikara, p. 42.
13. House of Respresentatives Debates (19-8-1948) Vol, 4, Col. 1696. Quoted by Kodikara p. 43.
14. Vincent Coelho, Across Palk Straits, p. 155.
15. Donoughmore Report, Cmd. 3131, p. 82.
16. State Council debate 1937. Vol. 2. pp. 2365 - 2422. Quoted by Kodikara.
17. Jackson Report, p. 15.
18. இலங்கையரல்லாத நாளாந்த ஊதியம் பெறும் அரச ஊழியத்திலுள்ள தொழிலாளர்களின் இளைப்பாற்று அதிகாரிகளின் அறிக்கை: Sessional Paper 1939 Quoted by Kodikara.
19. 1939ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 25ம் திகதி இலங்கை இந்திய காங்கிரசை உருவாக்கிய போது வழங்கப்பட்ட பிரகடனத்திலிருந்து.
20. இது பின்னால் இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ் எனப் பெயரிடப்பட்டது.
21. Article in Harijan July 1939. Reported in "Virakesari" July, 1939.
22. Indo - Ceylon Relations Exploratory Conference. Report of the Ceylon delegation. Sessional Paper 8 of 1941.
23. இலங்கைத் தூதுக்குழுவினரால் நிரந்தர வாழ்விடத்தைத் தெரிவு செய்வதானது, தெரிவு செய்யும் வாழ்விடத்தினைக் கைப்பற்றுதல் சம்பந்தமான ஆங்கில சட்ட விதிகளின்படி நீதிமன்றத்தின் திருப்திக்குட்பட்ட விதத்தில் ஐந்து வருடங்கள் வாழ்ந்ததன் பின்னர் தெரிவு செய்யும் வாழ்விடம் என அர்த்தம் தரும் வகையில் விளங்கிக்கொள்ளப்பட்டது.
24. Lalit Kumar P. 29.
25. Report of the Special Commission on Constitution. Cmd. 3331, p. 96.
26. Jackson Report 1938, p. 26.
27. Ibid.
28. E.F.C. Ludowyk, The Modern History of Ceylon, London 1959 p. 219.
29. Wriggins, Page 203. Also Ivor Jennings "The Ceylon General Election of 1947" University of Ceylon Review pp. 133 - 145 (Colombo)
30. A.J. Wilson. Electoral Politics in an Emergent state, pp. 49-50.
31. தனிப்பட்ட கலந்துரையாடல்.
32. Ceylon PDHB, Vol. 41, 1961. Col. 19229 - 30. Quoted by Lalit Kumar.
33. இந்த எண்ணிக்கையை அடையும் வண்ணம் சட்டம் அமுலாக்கப்பட முடியும் என்பது கருத்தாகவிருந்தது.
34. சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் கொள்கை அறிக்கை - Free Lankd பெப்ரவரி, 16, 1955.
35. Statement by the First Secretary of the Ceylon High Commission in New Delhi Mr. D. Samarasekara. Quoted by Lalit Kumar. p. 59.

மலையகத் தமிழருக்கு இழைக்கப்பட்ட மகத்தான துரோகம்

பழ. நெடுமாறன்

19-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் 20-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் இந்தியா விலிருந்து தமிழர்கள் எப்படி வஞ்சகமான முறையில் இலங்கைக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டுக் கொத்தடிமைகளாக ஆக்கப்பட்டார்கள் என்பது சோகம் நிறைந்த வரலாறாகும். நெஞ்சைப்பிழியும் இந்த வரலாற்றின் சில துணுக்குகளையே நாம் இப்போது பார்க்க இருக்கிறோம். தங்களுடைய உழைப்பின் மூலம் இலங்கையை வளங்கொழிக்கச் செய்தவர்கள் எப்படி நாடற்றவர்களாக இன்று தவிக்கிறார்கள் என்பதும் அதற்கு இந்திய அரசே காரணமாகும் என்பதும் நெஞ்சம் கொதிக்க வைக்கும் உண்மைகளாகும்.

இந்தியாவையும் இலங்கையையும் அடிமை நாடுகளாகப் பிரிட்டன் வைத்திருந்த காலகட்டத்தில் மலையகத் தமிழர்கள் பற்றிய பிரச்சனை உருவானது. பிரிட்டிஷ் - இந்திய அரசும் பிரிட்டிஷ் - இலங்கை அரசும் இது குறித்து அவ்வப்போது பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தின. வெள்ளை முதலாளிகளின் வெட்கமற்ற சுரண்டலுக்கு ஆளான தமிழ்த் தொழிலாளிகள் குறித்து இருநாடுகளையும் ஆண்ட வெள்ளை அரசுகள் பேச்சு வார்த்தை நடத்தியது விநோதமானதாகும். ஆனாலும் இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்களின் உரிமைகளையும், நலன்களையும் விட்டுக்கொடுக்கப் பிரிட்டிஷ் - இந்திய அரசு கூடத் தயங்கியது என்பது ஆச்சரியத்திற்குரிய உண்மையாகும். இந்த உண்மை யினை ஓரளவு நாம் தெரிந்து கொண்டால்தான் பிற்காலத்தில் சுதந்திர இந்திய அரசு தமிழர் களுக்கு இழைத்த துரோகத்தை நாம் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

இலங்கைத் தொழிலாளர்கள் ஏற்றுமதி செய்யப் படுவதையும் அவர்கள் அடிமைகளாக நடத்தப் பட்டு அனுபவிக்கும் துயரங்களையும் எதிர்த்து இந்தியாவிலும் இலங்கையிலுமுள்ள மனிதாபிமானிகள் குரல் எழுப்பினர். எனவே பிரிட்டிஷ் இந்திய அரசு

1839- இல் சட்டத் தொடர் 14-ஆம் விதியை நிறைவேற்றி இலங்கைக்குப் பயிற்றப் படாத தொழிலாளர் ஏற்றுமதி செய்யப்படுவதைத் தடை செய்தது!

ஆனால் தோட்ட முதலாளிகளின் வற்புறுத்தலின் பேரிலும் இலங்கை அரசாங்கத்தின் வேண்டுகோளின் பேரிலும் சில அடிப்படை வசதிகளை வழங்க அவை உறுதியளித்ததின் விளைவாக 1847 - இல் இத்தடையைப் பிரிட்டிஷ் இந்திய அரசு நீக்கியது.

ஆனாலும் இவர்களின் துயரங்கள் முழுவதுமாக நீங்கிய பாடில்லை, மலையக மக்கள் படும் இன்னல்களுக்கு எதிராக இந்தியாவில் மட்டுமல்ல வேறு பல நாடுகளிலுள்ள மனிதாபிமான இயக்கங்களும் குரல் கொடுத்தன. குறிப்பாகப் பிரிட்டனில் உள்ள பல லிபரல்வாதிகள் இவ்வாறு குரலெழுப்பினர். இதனால் இந்தியா அடிக்கடி இவ்விவகாரத்தில் தலையிட்டுச் சில அடிப்படைத் தேவைகளை மலையக மக்களுக்கு உத்தரவாதப் படுத்த முயன்றது. இவ்வாறு 1912-இல் மருத்துவ வசதிச் சட்டம், 1920- இல் கல்விச் சகாயச் சட்டம், 1921-இல் தொழிலாளர் சட்டம், 1927-இல் சம்பளச் சட்டம் ஆகியன இலங்கை அரசாங்கத் தால் நிறைவேற்றப்பட்டன.²

1922-ஆம் ஆண்டில் பிரிட்டிஷ் இந்திய அரசு புதிய தடைச்சட்டம் ஒன்றினைப் பிறப்பித்தது. வெளிநாடுகளில் உள்ள தோட்டங்களில் வேலை செய்வதற்காக இந்தியாவிலிருந்து ஆள் திரட்டுவதை இச்சட்டம் தடை செய்தது. இதைக் கண்டு தோட்ட முதலாளிகள் அதிர்ச்சியடைந்தார்கள். அக்காலப் பகுதியில் உலகச் சந்தையில் ரப்பருக்குப் பெரும் கிராக்கி இருந்தது. எனவே ரப்பர்த் தோட்டங்களுக்கு ஏராளமான தொழிலாளர்கள் தேவைப்பட்டனர். இந்திய அரசின் தடையின் விளைவாக ரப்பர்த் தோட்டத் தொழில் பெருமளவு பாதிக்கப்பட்டு விட்டது. எனவே தோட்ட முதலாளிகள் இந்திய அரசிடம் மன்றாடி இச்சட்டத்தைத் தளர்த்தினார்கள்.

1939-ஆம் ஆண்டு மற்றொரு புதிய சட்டத்தினைப் பிரிட்டிஷ் இந்திய அரசு நிறைவேற்றியது. பயிற்றப் பட்ட தொழிலாளர்கள் இந்தியாவிலிருந்து வெளிநாடுகளுக்கு அழைத்துச் செல்லப்படுவதை இச்சட்டம் முழுவதுமாகத் தடை செய்தது. 1939 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 1-ஆம் தேதி இச்சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. இதற்குப் பின்னரே இந்தியாவிலிருந்து தொழிலாளிகள் வெளிநாடு அனுப்பப்

படுவது முழுவதுமாகத் தடுக்கப்பட்டது. எனவே இச்சட்டத்தைத் தளர்த்த வேண்டும் என்பதற்காக இலங்கை அரசியல் தலைவர்கள் பிரிட்டிஷ் இந்திய அரசிடம் பேச்சுவார்த்தை தொடங்கினார்கள்.

1940- ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதத்தில் இந்தியா - இலங்கை உறவு பற்றி ஆராய்வதற்காக ஒரு மாநாடு நடத்தப்பட்டது. இரு நாடுகளின் அரசுப் பிரதிநிதிகள் இம்மாநாட்டில் கலந்து கொண்டனர்.

இலங்கையின் சார்பில் டி.எஸ். சேனநாயகா தலைமையில் எஸ்.டபிள்யூ. ஆர்.டி. பண்டார நாயகா உட்பட பல சிங்களத் தலைவர்கள் பங்கேற்றது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இலங்கையில் குடியேறுவதைக் கட்டுப்படுத்துவது, அன்றாடக் கூலிபெறும் தொழிலாளர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்படுவது, இலங்கையிலுள்ள இந்தியர்களின் உரிமைகள், வாய்ப்புகள் பறிக்கப்படுவது அல்லது கட்டுப்படுத்தப்படுவது முதலியவற்றை இம்மாநாடு ஆராய வேண்டுமென்று இந்தியத் தூதுக்குழு வற்புறுத்தியது. இலங்கையிலுள்ள இந்தியர்களின் அந்தஸ்து என்ன என்பதை முடிவு செய்ய வேண்டுமென இந்தியத் தூதுக்குழு திட்ட வட்டமாகக் கூறியது. இலங்கையிலுள்ள இந்திய வம்சாவழியினரின் அரசியல் - பொருளாதார உரிமைகள் பற்றிய முக்கிய முடிவுகள் எடுக்கப் பட்டால் மற்றப் பிரச்சனைகள் சுலபமாகத் தீர்க்கப்படும் என்றும் இக்குழு கூறிற்று.

இலங்கையின் பொருளாதார நிலையைப் பாதிக்காத வகையில் இந்திய வம்சாவழியினரைத் தாங்கள் ஏற்றுக் கொள்வதற்குத் தயாராக இருப்பதாக இலங்கை கூறியது. மேலும் இந்தியாவுடன் எவ்விதத் தொடர்பும் இல்லாமலும் இலங்கையைத் தங்கள் தாயகமாக ஏற்றுக் கொண்டவர்களான இந்திய வம்சாவழியினருக்கு முழு உரிமைகளும் குடியரிமையும் அளிப்பதற்குத் தாங்கள் தயாராக இருப்பதாக இலங்கைத் தூதுக்குழுவினர் அறிவித்தனர்.

மேலும் எதிர்காலத்தில் இந்திய வம்சாவழியினருக்குக் கட்டுப்பாடுகள் எதுவும் விதிப்பதற்கு முன்னால் இந்தியா கலந்தாலோசிக்கப்படும் என்றும் அவர்கள் உறுதி கூறினார்கள். ஆனால் இந்த ஆலோசனைகளை இந்தியத் தூதுக்குழுவினர் ஏற்கவில்லை. அவர்கள் கருத்துப் பின்வருமாறு அமைந்திருந்தது. "பிரிட்டிஷ் அரசின் கீழுள்ள ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியில் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட காலம் வாழ்ந்துள்ள இந்திய வம்சாவழியினர் யாராக இருந்தாலும்

அவர்களுக்கு அந்தக் குறிப்பிட்ட பகுதியில் வாழும் சுதேச மக்களுக்குள்ள அத்தனை உரிமைகளும் உண்டு. மக்கள் உரிமைகள் அனைத்தும் அவர்களுக்கும் உண்டு.”

இந்த அடிப்படையில் இந்தியத் தூதுக்குழு இலங்கையிலுள்ள இந்திய வம்சாவழியினருக்குக் குடியரிமை அளிப்பதற்காகக் கீழ்க்கண்ட விதி முறைகளைப் பின்பற்ற வேண்டுமென்று கூறியது.

அ. இலங்கையில் 5 ஆண்டுகள் வாழ்ந்திருக்க வேண்டும்.

ஆ. இலங்கையில் நிரந்தரமாக வாழ்வதில் அக்கறை இருக்க வேண்டும்.

மேற்கண்ட இரு நிபந்தனைகளையும் பூர்த்தி செய்தவர்களைச் சுலபமான வழியில் கண்டறிய வேண்டும். இவர்களைத் தவிர மற்ற இந்தியர்கள் குடியரிமை பெறுவதற்குத் தக்கவர்கள் அல்லர் என்றாலும் அவர்களும் தங்களது சட்டப் பூர்வமான தொழில்களில் ஈடுபட எவ்விதப் பாடுபாடும் இருக்கக் கூடாது. இந்தியத் தூதுக்குழுவின் இந்த யோசனைகளை இலங்கைத் தூதுக்குழு ஏற்கவில்லை.

இந்தியாவின் யோசனைகளை இலங்கை ஏற்க மறுத்த பிறகு பேச்சு வார்த்தைகள் நின்று விட்டன. இதற்குப் பிறகு இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்கள் பற்றிய சட்டம் ஒன்றினைக் கொண்டு வர இலங்கை அரசு திட்டமிட்டது.

இலங்கைக் கவுன்சிலில் “குடியேற்ற நாட்டுச் சட்டம்” ஒன்றும் கொண்டு வரப்பட்டது. இந்தச் சட்டத்தின் நகல் இந்திய அரசாங்கத்தின் கருத்தை அறிவதற்காக அனுப்பப்பட்டது. இந்த மசோதாவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இலங்கை அல்லாதார் பற்றிய விளக்கங்களை இந்திய அரசு ஆட்சேபித்தது. எனவே இதுபற்றி விவாதிக்க 1941-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதத்தில் மீண்டும் இந்தியா - இலங்கை அரசுப் பிரதிநிதிகளின் மாநாடு கொழும்பில் நடைபெற்றது. குடியேற்ற மசோதாவில் சில சீர்திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டும் என்று இந்தியத் தூதுக்குழு வற்புறுத்தியது. இதுபற்றி விரிவாக விவாதம் நடந்தது. மாநாட்டு முடிவில் ஒரு கூட்டறிக்கை வெளியிடப்பட்டது. ஆனால் இந்த அறிக்கைக்கு இந்தியாவின் ஆதரவில்லை. இந்திய அரசாங்கமும் இந்த அறிக்கையை ஏற்கவில்லை.

1941-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதத்தில் இந்தியாவின் மத்திய சட்டசபையில் கீழ்க்கண்ட தீர்மானம் ஏகமனதாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

“உடன்பாடு ஏற்பட்ட தேதியில் இலங்கையில் வாழும் இந்திய வம்சாவழியினரும் உடன்பாடு ஏற்பட்ட தேதிக்கு முன்னதாகக் குறிப்பிட்ட காலம் வரை இலங்கையில் வாழ்ந்த இந்திய வம்சாவழியினரும் இலங்கையில் நுழையச் சுதந்திரம் அளிக்கப்பட வேண்டும். அவர்கள் மீது எத்தகைய பிராந்திய அல்லது தொழில் கட்டுப்பாடுகளும் விதிக்கப்படக் கூடாது, குறிப்பிட்ட கால வரையறை முடிந்த பின்னால் அவர்களுக்கு முழுமையான குடியரிமை அளிக்கப்பட வேண்டும். எதிர் காலத்தில் இந்தியர்களின் வணிக நலன்களைக்காக்கவும் விதிமுறைகள் வகுக்கப்பட வேண்டும்.”

“பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக் காலத்தில் இந்திய - மத்திய சட்டசபையில் இத்தகைய தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்கள் குறிப்பிட்ட காலம் இலங்கையில் வாழ்ந்த பிறகு அவர்களுக்கு முழுமையான குடியரிமை அளிக்கப்பட வேண்டுமென இத்தீர்மானம் வலியுறுத்தியுள்ளது. இந்தியா சுதந்திரமடைந்த பிறகு எந்தப் பிரதமரும் இவ்வாறு வற்புறுத்தவில்லை என்பது வேதனைக்குரிய ஒன்றாகும். இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்களின் நலனில் பிரிட்டிஷ் அரசு காட்டிய அக்கறையைக் கூடச் சுதந்திர இந்திய அரசு காட்டவில்லை.”

1942-ஆம் ஆண்டில் இரண்டாம் உலகப் போரின் விளைவாக இலங்கையை ஜப்பான் கைப்பற்றும் அபாயம் உருவாயிற்று. இலங்கையிலுள்ள ரப்பர், தேயிலைத் தோட்டங்களில் வேலை பார்த்த ஏராளமான இந்திய வம்சாவழி மக்கள் இதன் காரணமாகப் பீதியடைந்து இலங்கையிலிருந்து வெளியேறுவதை இலங்கையரசு விரும்பவில்லை. அவர்கள் வெளியேறினால் தோட்டத் தொழில் முழுவதுமாக நசித்துப் போகும் என்று அது அஞ்சியது. எனவே அவர்கள் வெளியேறுவதைத் தடுக்கும்படி இந்திய அரசை வேண்டிக் கொண்டது.

மலேசியாவை ஜப்பானியர் கைப்பற்றியதன் விளைவாக பிரிட்டனுக்கும் அதனுடைய நேச நாடுகளுக்கும் ரப்பர் வழங்கும் நாடாக இலங்கை மட்டுமே இருந்தது. எனவே இலங்கையின் ரப்பர் உற்பத்தியைப் பன்மடங்கு பெருக்குவதற்காக இலங்கையரசு திட்டமிட்டது. இதற்காக மேலும் இந்தியத் தொழிலாளர்கள் தேவைப்பட்டனர். எனவே மேலும் தொழிலாளர்களை அனுப்பி வைக்கும்படி இந்திய அரசுக்கு இலங்கையரசு வேண்டுகோள் விடுத்தது. மற்ற இந்திய வம்சாவழி

மக்களுக்கு அளிக்கப்படும் ஊதியங்களும், சலுகைகளும் புதிய தொழிலாளர்களுக்கும் அளிக்கப்படும் என்றும் இரண்டாம் உலகப்போர் முடிந்தபின்னால் அல்லது ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட தேதியிலிருந்து இவர்கள் மீண்டும் இந்தியாவுக்குத் திரும்ப அனுப்பப்படுவார்கள் என்றும் இலங்கையரசு கூறியது. ஆனால் இந்த வேண்டுகோளை இந்திய அரசு ஏற்க மறுத்து விட்டது. “ஏற்கனவே இலங்கையிலுள்ள இந்திய வம்சாவழித் தொழிலாளர்களின் அந்தஸ்து பற்றிய பிரச்சனைகள் தீர்க்கப்படாதவரை மேலும் தொழிலாளரை அனுப்பமுடியாது” என்று கூறிவிட்டது.

இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்களுக்கு முழுவுரிமைகள் அளிக்கப்படாத வரையில் இந்தியாவிலிருந்து மேலும் தமிழ்த் தொழிலாளர்களை இலங்கைக்கு அனுப்ப முடியாது என்ற உறுதியான நிலையைப் பிரிட்டிஷ் இந்திய அரசு ஏற்றதின் விளைவாக இலங்கையில் பெரும் நெருக்கடி ஏற்பட்டது. எனவே வேறு வழியில்லாமல் இலங்கை அரசு ஒரு புதிய திட்டம் ஒன்றினைத் தயாரித்து இந்திய அரசுக்கு அனுப்பி வைத்தது. அதற்குப் பதிலாக 1943-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதத்தில் இந்திய வம்சாவழித் தொழிலாளர்கள் பற்றிய புதிய ஆலோசனைகள் அடங்கிய ஒரு குறிப்பினை இலங்கை அரசுக்கு இந்தியா அனுப்பி வைத்தது.

“இக்குறிப்பில் கூறப்பட்டிருந்ததாவது: “எதிர்காலத்தில் வெளிநாட்டினர் குடியேறுவதற்கான விதிமுறைகளை வகுக்கும் உரிமை இலங்கைக்கு உண்டு. ஆனால் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட தேதிக்கு முன்னால் இலங்கையில் குடியேறிய இந்திய வம்சாவழியினர் அனைவருக்கும் முழுக்குடியுரிமை வழங்கப்பட வேண்டும். சாதாரணமான நிர்வாக முறையிலேயே இந்தக் குடியுரிமைக்கான தகுதி நிர்ணயிக்கப்படவேண்டுமே தவிர நீதிமன்றத்தில் நிர்ணயிக்கப்படக் கூடாது. இலங்கையில் குடியுரிமை பெற்ற இந்திய வம்சாவழியினருக்கு

இந்திய அரசாங்கத்தில் பாதுகாப்பு மறுக்கப்படலாம். ஆனால் இந்தியா - இலங்கை அரசுகள் செய்து கொண்ட பல்வேறு உடன்பாடுகள்படித் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் உரிமை இந்திய அரசாங்கத்துக்கு உண்டு. எதிர்காலத்தில் இந்தியாவிலிருந்து தொழிலாளர்கள் இலங்கையில் குடியேறுவதைக் கட்டுப்படுத்தும் உரிமை இலங்கை அரசுக்கு உண்டு. ஆனால் ஏற்கனவே இலங்கையிலுள்ள இந்திய வம்சாவழியினரின் மனைவி மற்றும் குடும்பத்தினரை இலங்கைக் குள் வரவிடாமல் தடுக்கக்கூடாது. இந்தியக் குடியேற்ற மக்களுக்கும் மற்ற நாட்டுக் குடியேற்ற மக்களுக்கிடையே பாகுபாடு காட்டப்படக் கூடாது.”

மேலே கண்ட நிபந்தனைகளை ஏற்றுக் கொண்டாலே இந்தியத் தொழிலாளர்களை

இலங்கைக்கு அனுப்ப முடியும் என்று பிரிட்டிஷ் இந்திய அரசு கூறிவிட்டது.

எனவே தனக்குத் தேவையான தொழிலாளர்களை உள் நாட்டிலேயே திரட்டியாக வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இலங்கை அரசுக்கு ஏற்பட்டது. ஆனாலும் அந்த முயற்சியில் இலங்கை அரசினால் வெற்றிபெற முடியவில்லை. இயற்கையிலேயே சோம்பல் நிறைந்த சிங்களவர்கள் கடுமையான தோட்ட வேலைகளைச் செய்ய முன்வரவில்லை.

1945-ஆம் ஆண்டு இலங்கைக்கு எத்தகைய அரசியல்முறை இருக்க வேண்டும் என்பதை ஆராய்ந்து கூறுவதற்காகப் பிரிட்டிஷ் அரசாங்

கத்தினால் அமைக்கப்பட்ட சோல்பரி கமிஷன் இந்திய வம்சாவழி மக்களின் குடியரிமை பற்றிய பிரச்சனையைத் தவிர்த்து விட்டது. இலங்கையின் புதிய திட்டம் அமுலுக்கு வந்த பிறகு இலங்கை அரசு இந்திய அரசுடன் கலந்தாலோசித்து இப்பிரச்சனைபற்றி முடிவு செய்யும் என கூறிவிட்டது.

1947-ஆம் ஆண்டு இப்பிரச்சனை பற்றி விவாதிப்பதற்காக இந்தியா - இலங்கை மாநாடு நடைபெற்றது. 1941-ஆம் ஆண்டு விவாதத்திற்கு வைக்கப்பட்ட கூட்டறிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு திட்டத்தையே இலங்கை இந்த மாநாட்டிலும் வைத்தது. ஏற்கனவே பிரிட்டிஷ் - இந்திய அரசாங்கம் இந்த ஆலோசனைகளை நிராகரித்தது என்பது நினைவு கூரத்தக்கது. இந்த மாநாடும் வெற்றி பெறவில்லை.

1947-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்தில் இலங்கையின் புதிய பிரதமரான டி.எஸ். சேனநாயகா, இந்தியப் பிரதமர் நேருவை புது டில்லியில் சந்தித்துப் பேசினார். இரு பிரதமர்களும் கீழ்க்கண்ட இரு முக்கியப் பிரச்சனைகள் குறித்துப் பேசினார்கள். இலங்கையிலுள்ள 8 இலட்சம் இந்திய வம்சாவழி மக்களில் இலங்கைக் குடியரிமை பெறுவதற்குத் தகுதியானவர் யார் அத்தகைய வர்களுக்குக் குடியரிமையைளிக்கும் வழி முறைகள் என்ன என்பன பற்றிப் பேச்சு வார்த்தை நடத்திக் கீழ்க்கண்ட உடன்பாடு ஏற்பட்டது.

1. குறிப்பிட்ட காலம்வரை இலங்கையில் தொடர்ந்து வாழ்ந்த இந்திய வம்சாவழியினரே இலங்கையில் குடியரிமை பெறுவதற்குத் தகுதி படைத்தவர்கள். இடையில் ஓராண்டுக் காலத்திற்கு மேலாக இலங்கையில் இல்லாமல் வெளிநாடு சென்றிருந்தவர்கள் தொடர்ந்து வசிப்பவர்களாக கருதப்படமாட்டார்கள்.
2. நாடோடிகளும், அநாதைகளும் குடியரிமை பெறுவதற்குத் தகுதியற்றவர்கள் ஆவார்கள்.
3. குடியரிமை பெற விண்ணப்பித்தவர் திருமணமானவராக இருந்தால் அவர் மனைவியும் திருமணமாகாத குழந்தைகளும் அவருடனேயே இலங்கையில் வசிப்பவராக இருக்க வேண்டும்.
4. இலங்கையின் குடிமக்களாக ஆனபிறகு அந்நாட்டின் சட்டங்களுக்கு உட்பட்டு அவர்கள் நடக்க வேண்டும்.
5. இலங்கையின் குடியரிமை பெற்ற இந்திய வம்சாவழியினர் எவரும் இந்தியக் குடியரி

மையைத் தொடர்ந்து வைத்துக் கொள்ள அனுமதிக்கப்பட மாட்டார்கள்.

6. குடியரிமை கோரும் விண்ணப்பங்களை இதற்கென்று நியமிக்கப்படும் ஆணையாளர்கள் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமே தவிர நீதிமன்றங்கள் பரிசீலனை செய்யக் கூடாது.

இந்தப் பேச்சுவார்த்தையின் முடிவில் இனி எதிர்காலத்தில் இலங்கைக்கும், இந்தியாவிற்குமிடையே எத்தகைய பிரச்சினையும் இல்லையென்று பிரதமர் சேனநாயகா அறிவித்தார்.

ஆனால் இந்த உடன்பாட்டிற்கு இந்தியா கொடுத்த விளக்கத்திற்கு நேர்மாறானதாக இலங்கையின் விளக்கம் அமைந்திருந்தது. நடைமுறையில் ஏராளமான சங்கடங்களை இலங்கை அரசு ஏற்படுத்தத் தொடங்கிற்று.

கொடுத்த வாக்குறுதிகளை மீறுவதும் தானே தயாரித்தளித்த திட்டங்களை ஏற்க மறுப்பதும் இலங்கை அரசுக்குப் புதிதல்ல. 1947- ஆம் ஆண்டு முதற்கொண்டே இதை அது செய்து வருகிறது என்பதற்கு மேலே கண்ட நிகழ்ச்சி சரியான சான்றாகும்.

இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்கள் குறித்து இலங்கை அரசு வகுத்த பல சட்ட திட்டங்களை இந்தியா தொடர்ந்து ஏற்க மறுத்தது.

குடியரிமைச் சட்டத்திற்கான மசோதா ஒன்றினைப் பிரதமர் சேனநாயகா கொண்டு வந்தபோது இந்தியப் பிரதமர் நேரு அவற்றில் பல பகுதிகளை ஏற்கவில்லை. இது குறித்து இரு பிரதமர்களுக்கிடையேயும் நீண்ட கடிதப் போக்கு வரத்து நடந்தது. ஆனால் நேரு விரும்பிய எதையும் ஏற்றுக் கொள்வதற்கு இலங்கைப் பிரதமர் தயாராயில்லை.

புதிதாகக் குடியரிமை பெற்றவர்களுக்கும் பாரம்பரியமாகக் குடியரிமை பெற்ற மக்களுக்கு மிடையே எத்தகைய அரசியல் - பொருளாதார வேறுபாடுகளும் காட்டப்படக் கூடாது எனப் பிரதமர் நேரு வற்புறுத்தினார். அத்தகைய வேறுபாடு எதுவும் காட்டப்பட மாட்டாது எனப் பிரதமர் சேனநாயகா பதில் அளித்தாலும் கூட அதற்குச் சட்ட பூர்வமான வடிவத்தை அவர் கொடுக்கவில்லை.

1947-ஆம் ஆண்டு இலங்கைக் குடியரிமைச் சட்டமும் 1949-ஆம் ஆண்டில் இந்திய-பாகிஸ்தான் குடியரிமைச் சட்டமும் அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டன. இந்தியாவில் இந்த இரு சட்டங்

களுக்கும் கடுமையான எதிர்ப்புக் கிளம்பிற்று. நேரு -சேனநாயகர் உடன்பாட்டின் அடிப்படையில் இந்தச் சட்டங்கள் அமைந்திருக்க வில்லை என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டது. இந்தியப் பத்திரிகை களும் இந்தச் சட்டங்களைக் கடுமையாக விமர்சித்தன “இந்தியக் குடியரிமைச் சட்டமல்ல; இது இந்தியரை வெளியேற்றும் சட்டம்” என ஹிந்து பத்திரிகை குற்றம் சாட்டியது.

இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு, ஒன்று பட்ட சென்னை மாநில அரசும் மாநிலப் பிரிவினைக்குப் பிறகு தமிழ்நாடு அரசும் இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சனையில் அடிக்கடி குரல் கொடுத்தன. இந்திய வம்சாவழித் தமிழர் பிரச்சனை சம்பந்தமாகச் சென்னைச் சட்டமன்றத்தில் பல தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. இந்திய வம்சாவழித் தமிழர் பற்றிய பிரச்சனையில் சென்னை மாநில அமைச்சரவையைக் கலந்து கொண்டுதான் மத்திய அரசு எத்தகைய முடிவும் எடுக்க வேண்டுமென்ப பல சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறார்கள்.

1948-ஆம் ஆண்டில் சென்னைச் சட்டமன்றத்தில் அதிகாரப் பூர்வமான தீர்மானம் ஒன்று நிறைவேற்றப்பட்டது. 5 ஆண்டுகள் தொடர்ந்து இலங்கையில் வசித்த இந்திய வம்சாவழியினர் அனைவருக்கும் அந்நாட்டின் குடியரிமை எவ்வித நிபந்தனையும் இன்றி வழங்கப்பட வேண்டும் என்றும், இலங்கையில் உள்ள இந்திய வம்சாவழியினருக்கும் சென்னை மாநிலத்திலுள்ள அவர்களுடைய குடும்ப உறுப்பினர்களுக்கு மிடையே எவ்விதத் தங்கு தடையும் இல்லாத உறவும், போக்குவரத்தும் நீடிக்க வகை செய்ய வேண்டுமென்றும் இத் தீர்மானம் வற்புறுத்தியது.

1950-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் இலங்கையில் நடைபெற்ற காமன்வெல்த் வெளிநாட்டு அமைச்சர்கள் மாநாட்டுக்கு இந்தியப் பிரதமர் நேரு செல்லவிருந்ததையொட்டி இதற்கு முன்னதாக 1949-ஆம் ஆண்டு இறுதியில் ஒரு முக்கியமான தீர்மானம் சென்னைச் சட்டமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டது. இந்தியப் பிரதமரின் இலங்கை விஜயத்தின் போது, இந்தியா - இலங்கைப் பிரச்சனை குறித்து இலங்கை அரசாங்கத்திடம் பேச்சு நடத்த வேண்டும். இப்பேச்சு வார்த்தையின் போது இந்தியப் பிரதம மந்திரிக்கு உதவி செய்வதற்காக சென்னை அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய ஒரு தூதுக்குழு அனுப்பப்பட வேண்டுமென இத்தீர்மானம் வற்புறுத்தியது.

1952-ஆம் ஆண்டு இலங்கையில் நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலுக்கு முன்பாக இந்திய வம்சாவழி மக்களின் வாக்குரிமைகள் பறிக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சிக்கு இந்தியாவெங்கும் கண்டனம் எழுந்தது. 12.5.1952- அன்று சென்னைச் சட்டமன்றத்தில் இதைக் கண்டித்துத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. வாக்குரிமை பறிக்கப்பட்ட விதத்தை ‘மனித உரிமைகள் மீறல்’ என இத்தீர்மானம் வர்ணித்தது.

வாக்குரிமை பறிக்கப்பட்டதையடுத்து இலங்கை - இந்தியக் காங்கிரஸ் நடத்திய சத்தியாகிரகப் போராட்டத்தை ஆதரித்துச் சென்னைச் சட்டமன்றத்தில் ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. இத்தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசிய சென்னை நிதியமைச்சர் பின்வருமாறு கூறினார். “இலங்கையிலுள்ள இந்திய வம்சாவழியினர் குடியரிமை பெறுவதற்காக நடத்தும் போராட்டத்திற்கு நாம் ஆதரவு அளிக்கிறோம். நமது அனுதாபம் அவர்கள் பக்கமேயுள்ளது.”

இலங்கையில் நடைபெறும் இந்த அறப் போராட்டத்தில் கலந்து கொள்ளத் தமிழ் நாட்டிலிருந்தும் ஏராளமானவர்கள் செல்வதற்குத் தயாரானார்கள். ஆனால் இலங்கைப் பிரதம மந்திரியின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க இந்திய அரசு அவர்களுக்குப் பாஸ்போர்ட் வசதிகளை அளிக்க மறுத்து விட்டது. (ஹிந்து, மே. 6, ஜூலை 30 1952)

தமிழ்நாட்டிலுள்ள 9 முக்கியமான தலைவர்கள் ஒன்று கூடி 1952-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 23-ஆம் தேதியன்று பின்வரும் அறிக்கையை வெளியிட்டார்கள்.

“இலங்கையிலுள்ள இந்திய வம்சாவழியினரின் வாக்குரிமை பறிக்கப்பட்ட செயல் இந்திய மக்களின் குறிப்பாகத் தமிழ் நாட்டு மக்களின் நடுவில் பெரும் கவலையை உருவாக்கியிருக்கிறது. இவர்களுக்கு மீண்டும் வாக்குரிமையை அளிப்பதற்கான முயற்சியில் இந்தியா - இலங்கை அரசுகள் உடனடியாக ஈடுபட வேண்டுமென” வற்புறுத்தினார்கள்.

1949-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 5-ஆம் தேதி இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்தது. 1951-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டுமாதம் 5-ஆம் தேதிக்குள் அதாவது இரு ஆண்டுகளுக்குள் இலங்கைக் குடியரிமை பெற விரும்புவோர் விண்ணப்பிக்க வேண்டுமென இந்தச் சட்டத்தில் குறிப்பிடப் பட்டிருந்தது.

அதன்படி 8,25,000 இந்திய வம்சா வழியினரில் 2,37,034 பேர்களால் மட்டுமே விண்ணப்பங்கள் தாக்கல் செய்யப்பட்டன. இந்த விண்ணப்பங்களைப் பரிசீலனை செய்வதிலும் நீண்ட கால தாமதம் ஏற்பட்டது.

1953-ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் 65,714 விண்ணப்பங்கள் மட்டுமே பரிசீலனை செய்யப்பட்டு முடிவடைந்திருந்தன. இவைகளில் 7,687 விண்ணப்பங்கள் மட்டும் ஏற்கப்பட்டு இந்த விண்ணப்பங்களில் கண்டிருந்த 26,360 பேர் களுக்கு மட்டுமே குடியுரிமை வழங்கப்பட்டது. 1962-ஆம் ஆண்டில் இந்த விண்ணப்பங்கள் முழுவதுமாகப் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு முடிவடைந்தபோது 1,34,188 நபர்களுக்கு மட்டுமே குடியுரிமை கிடைத்தது.

இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்கள் பிரச்சனைகளை யொட்டித் தமிழ்நாட்டில் எழுந்த கடுமையான எதிர்ப்புப் பிரதமர் நேருவைச் சிந்திக்க வைத்தது. இதைத் தொடர்ந்து அவர் இலங்கை அரசுடன் பேச்சு நடத்தினார்.

1953-ஆம் ஆண்டு இந்தியப் பிரதமர் நேருவும் இலங்கைப் பிரதமர் சேனநாயகாவும் இலண்டனில் எலிசபெத் அரசியின் முடிசூட்டு விழாவின் போது சந்தித்துப் பேசினார்கள். இப்பேச்சின் போது கீழ்க்கண்ட ஆலோசனைகளை இலங்கைப் பிரதமர் கூறினார்.

1. நான்கு இலட்சம் இந்திய வம்சாவழி மக்களுக்கு இலங்கைக் குடியுரிமை வழங்கப்படும்.
2. மேலும் 2 இலட்சம் இந்திய வம்சாவழி யினருக்கு நிரந்தரமாக வாழ்வோர் அனுமதி வழங்கப்படும். இவர்களின் எதிர்கால அந்தஸ்துக் குறித்து 10 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் முடிவு செய்யப்படும். ஆனால் இடையில் யாராவது இந்தியாவுக்குத் திரும்பி இந்தியக் குடியுரிமை பெற விரும்பினால் இந்திய அரசு அவர்களை அனுமதிக்க வேண்டும்.
3. குடியுரிமை பெற்றவர்கள் எண்ணிக்கையும், நிரந்தர வாழ்வோர் அனுமதி பெறுவோர்களின் எண்ணிக்கையும் சேர்ந்து மொத்த எண்ணிக்கை 6,50,000 ஆக இருக்கும். இதுவே அதிகபட்சத் தொகையாகும்.
4. இலங்கையில் மிச்சமுள்ள இந்திய வம்சா வழியினரான சுமார் 3,00,000 பேருக்கு இந்தியக்

குடியுரிமை வழங்கப்பட்டு அவர்கள் இந்தியாவுக்குத் திரும்ப அனுப்பப்படுவார்கள்.

5. இந்தியா - இலங்கைப் பிரச்சனையைத் தீர்க்கும் உடன் பாட்டின் அங்கமாக இந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும்.

ஆனால் இதில் சில அம்சங்களை நேரு ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. உதாரணமாக 4-வது யோசனையை இந்தியா ஏற்றுக் கொண்டால் பல சிக்கல்கள் ஏற்படக் கூடும் என்று நேரு கருதினார். மலேயா, பர்மா, தென்னாப்பிரிக்கா போன்ற நாடுகளில் 120 இலட்சம் இந்தியர்கள் வசிக்கிறார்கள். இலங்கைப் பிரச்சனையில் 3 இலட்சம் பேரைத் திரும்ப ஏற்றுக் கொள்ள இந்தியா ஒப்புக் கொண்டால் மற்ற நாடுகளில் வாழும் இந்தியர்களையும் திரும்ப ஏற்றுக்கொள்ள நேரிடும். எனவே இந்தியா இந்த யோசனைகளை ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்து விட்டது.

இலங்கைப் பிரதமராக ஜான் கொத்தலாவாலா பதவியேற்ற பிறகு மறுபடியும் பேச்சு வார்த்தை நடந்தது.

1954-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதத்தில் இந்தியப் பிரதமர் நேருவும், இலங்கைப் பிரதமர் ஜான் கொத்தலாவாலாவும் சந்தித்துப் பேசினார்கள். இதன் விளைவாக ஓர் உடன்பாடு ஏற்பட்டது. இந்த உடன்பாட்டில் குறிப்பிடத்தக்க ஓர் அம்சம் கள்ளத்தனமாகக் குடியேறுவோர் பிரச்சனை விவாதிக்கப்பட்டதாகும். இலங்கைக் குடியேற்றச் சட்டத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்ட கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை இந்தியா ஏற்றுக் கொண்டது. குடியுரிமை கேட்டு விண்ணப்பிக்கும் ஒருவர் தாம் கள்ளத்தனமாகக் குடியேறுவோர் அல்லர் என்பதை நிரூபித்தாக வேண்டும். இந்தப் பொறுப்பு அவரைச் சார்ந்ததேயாகும். ஆனால் இத்தகைய திருத்தம் ஏற்கனவே இலங்கைப் பிரதிநிதிகள் சபையில் நிறைவேற்றப் பட்டிருந்த போதிலும் இந்தியாவின் ஆட்சேபணை காரணமாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இந்தத் திருத்தத் திற்குரிய தனது ஆட்சேபணையை இந்தியா வாபஸ் பெற்றுக் கொண்டது. கள்ளத்தனமாகக் குடியேறியவர் மீது சட்டப்படியாக நடவடிக்கை எடுக்கப் படுவதற்கு முன்னால் இலங்கையிலுள்ள ஹைகமிஷனரைக் கலந்தாலோசிக்க வேண்டுமென இந்த உடன்பாடு கூறியது. இலங்கையின் குடியுரிமைபெற்ற இந்திய வம்சாவழியினருக்குத் தனியான வாக்காளர் பட்டியல், முதல் 10 ஆண்டு களுக்கு இருந்துவரும் என்பதை இந்தியப் பிரதமர்

நேரு ஏற்றுக்கொண்டது வியப்புக்குரிய ஒன்றாக இருந்தது. இலங்கைத் தூதுக்குழுவின் வற்புறுத்தலின் பேரிலேயே இதைத் தாம் ஏற்றுக் கொண்டதாக இந்தியப் பிரதமர் கூறினார். ஏனென்றால் இந்த யோசனையை ஏற்காவிட்டால் இலங்கையில் சில அரசியல் கட்சிகளின் அரசியல் ஏதிர்காலம் பாதிக்கப்பட்டுவிடும் என்று தம்மிடம் கூறப்பட்டிருப்பதாகவும் அவர் கூறினார்.

இலங்கையிலுள்ள சில அரசியல் கட்சிகளின் ஏதிர்காலம் பாதிக்கப்படக் கூடாது என்பதற்காகப் பிரதமர் நேரு இதை ஒப்புக் கொண்டது மிகப்பெரிய துரோகமாகும். ஏனென்றால் இதன் மூலம் பல இலட்சக் கணக்கான இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்கள் ஏதிர்காலம் முற்றிலுமாகப் பாழ்பட்டு விட்டது.

தமிழர் நலன்களுக்கு ஏதிரான இந்த உடன்பாட்டைக்கூட இலங்கை அரசு மனப்பூர்வமாக அமல் நடத்தவில்லை. இந்த உடன்பாட்டின் மூலம் தமிழர்களில் ஒரு பகுதியினர் நாடற்றவர் களாவதற்கு இந்திய அரசு வழி வகுத்துவிட்டது.

இந்த உடன்பாட்டிற்கு இலங்கை அரசாங்கம் ஒரு விதமாகவும் இந்திய அரசாங்கம் மற்றொரு விதமாகவும் விளக்கங்களைக் கூறின. இந்த உடன்பாட்டின் விளைவாக இலங்கைக் குடிமக்கள், இந்தியக் குடிமக்கள் என இரு விதமான மக்கள் மட்டுமே இருப்பார்கள் என்று இலங்கை அரசு கூறியது. ஆனால் இந்திய அரசு மூன்றாவதாக நாடற்ற மக்கள் என்ற பிரிவினரும் இருப்பார்கள் என்று கூறியது.

முன்னாள் பிரதமரான ட்லி சேனநாயகா பின்வருமாறு கூறினார். “இந்திய - பாகிஸ்தானியக் குடியுரிமையைச் சட்டத்தின்படி ஏதிர்காலத்தில் இரண்டு விதமானவர்கள் மட்டுமே இருப்பார்கள். இலங்கைக் குடிமக்களாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படுபவர்கள் தவிர மற்றவர்கள் அனைவரும் இந்தியர்களாகக் கருதப்படுவார்கள். இவர்களைக் குறிப்பிட்ட காலத்தில் இந்தியா ஏற்றுக் கொண்டே தீரவேண்டும். இந்தச் சட்டம் நிறைவேறிய பிறகு நாடற்றவர் என்ற ஒரு பிரிவினர் இருக்கவே முடியாது.” இதன்விளைவாக டில்லியில் உடன்பாடு அமலாவதில் முட்டுக்கட்டை ஏற்பட்டது.

இதற்கிடையில் பல்வேறு வேலைகளில் அமர்ந்துள்ள இந்தியத் தமிழர்களை விரட்டியடிக்க இலங்கையரசு சதி செய்தது. இந்திய ஹைகமிஷனராக இருந்த தேசாய் இலங்கை

அரசின் போக்கைக் கடுமையாக ஏதிர்த்தார். எனவே சிங்கள அரசியல்வாதிகள் அவர் மீது பாய்ந்தனர்.

இலங்கையிலுள்ள இந்தியர்களின் பாஸ்போர்ட்களை இந்திய ஹைகமிஷனர் அலுவலகம் அழித்து விடுவதாகவும் இதன்மூலம் நாடற்றவர் எண்ணிக்கை அதிகமாகியுள்ளது எனவும் இலங்கையரசு குற்றம் சாட்டியது. இலங்கையின் முன்னாள் பிரதமர் ட்லி சேனநாயகா பின்வரும் குற்றசாட்டினைச் சுமத்தினார். (23. 9. 54 - ஹிந்து) “இந்திய ஹைகமிஷனரான தேசாய் இலங்கை அரசாங்கத்தைத் திட்டமிட்டு ஏமாற்றுகிறார். இலங்கைக்கு ஏதிராகப் பெரிய மோசடியை நடத்தி வருகிறார்.”

இந்திய ஹைகமிஷனர் தேசாய்மீது சிங்களத் தலைவர்களுக்கு ஆத்திரம் ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் இருந்தது. இந்தியப் பாஸ்போர்ட் வைத்திருப்பவர்களின் பட்டியல் ஒன்று கொடுக்கும்படி இலங்கையரசு கேட்ட போது அவ்வாறு தருவதற்கு அவர் மறுத்து விட்டார். இலங்கையில் பல்வேறு வேலைகளில் அமர்ந்துள்ள இந்தியர்களை விரட்டியடிக்க இலங்கையரசு முயற்சி செய்வது டில்லி உடன் பாட்டுக்கு ஏதிரானது எனத் தேசாய் கூறினார். அவர்கள் வேலையிலிருந்து ஒய்வு பெற்றபிறகே அவர்கள் இந்தியாவுக்குத் திருப்பி அனுப்பப்பட வேண்டுமே தவிரத் திடீரென அவர்களைத் திருப்பியனுப்புவது ஏற்கத்தக்கதல்ல என்று அவர் கூறிவிட்டார்.

1954- ஆம் ஆண்டு ஜூலையில் இந்திய ஹைகமிஷனர் தேசாய் “டில்லி உடன்பாட்டினை எழுத்தாலும் எண்ணத்தாலும் இலங்கை அரசு மீறுவதாகவும், நேர்மையாற்ற வழியில் நடந்து கொள்வதாகவும் குற்றம் சாட்டினார். இந்தச் சூழ்நிலையில் இந்த உடன்பாடு செல்லாது என்று இந்தியா கருத வேண்டியிருக்கும் என்றும் எச்சரித்தார். இதையொட்டி இலங்கையில் உள்ள சிங்கள அரசியல்வாதிகள் பெரும் கூக்குரல் எழுப்பினார்கள். தேசாயை உடனடியாக இந்தியாவுக்குத் திருப்பியனுப்ப வேண்டுமென்று அறிக்கைகளை வெளியிட்டார்கள்.”

1954- ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாத உடன்பாடு வெற்றிபெறாமல் போனதன் விளைவாக மீண்டும் ஒரு பேச்சுவார்த்தை நடந்தது.

அதேயாண்டு அக்டோபர் மாதத்தில் மீண்டும் இந்தியா - இலங்கைப் பிரதிநிதிகள் டில்லியில் கூடிப் பேசினார்கள். இந்தப் பேச்சின் விளைவாக ஒரு கூட்டறிக்கை வெளியிடப்பட்டது. இலங்கைக் குடியுரிமை பெற்றவர்கள் பட்டியலும் அதைப்

போலவே இந்தியக் குடியரிமை விரும்புபவர்கள் பட்டியலும் தனித்தனியாகப் பதிவு செய்யும் வேலையைத் தொடர்வது என்றும் நாடற்றவர்களாக இருப்பவர்களின் பிரச்சனைகளைப் பிறகு கவனிப்பது என்றும் முடிவு செய்யப்பட்டது.

இலங்கையிலுள்ள இந்திய வம்சாவழி மக்களைப் பற்றிய பிரச்சனை இந்திய நாடாளு மன்றத்தில் எழுப்பப் பட்டபோது பிரதமர் நேரு பின்வருமாறு கூறினார் (9. 4. 1958) “இந்திய வம்சாவழி மக்களின் பிரச்சனை இலங்கை அரசாங்கத்தின் பிரச்சனையாகும். ஏனென்றால் இந்த மக்கள் இந்தியாவின் குடிமக்கள் அல்லர். இவர்கள் இலங்கைக் குடிமக்களே. இது அவர்களின் பிரச்சனை. நம்முடைய பிரச்சனை அல்ல. இலங்கையிலேயே பிறந்து அங்கேயே பல ஆண்டுகளாக வாழ்ந்த மக்களை அங்கிருந்து வெளியேறி இந்தியாவுக்குச் செல்லுமாறு கூறுவது ஏற்க முடியாதது. இதை ஒர் அரசியல் பிரச்சனையாகவோ, தகராறாகவோ கருதாமல் மனிதாபிமானப் பிரச்சனையாகக் கருதவேண்டும்.”

இந்திய வம்சாவழி மக்களுக்கு வாக்குரிமை வழங்கப்படுவதிலும் அவர்களுக்கு இலங்கை நாடாளுமன்றத்தில் எவ்வளவு பிரதிநிதித்துவம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று முடிவெடுப்பதிலும் இந்திய அரசை இலங்கை அரசு கலந்தாலோசிக்க வேண்டுமென்று 1964 ஜனவரி உடன்பாடு கூறியது. ஆனால் அதன்படி இந்தியாவை இலங்கை ஒரு போதும் கலந்தாலோசிக்க வில்லை.

பத்து ஆண்டுகள் கழிந்தன. இந்திய அரசியலிலும் இலங்கை அரசியலிலும் இந்த 10 ஆண்டுகளில் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. ஆனால் இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்களின் பிரச்சனையில் ஒரு மாற்றமும் ஏற்படவில்லை. நேருவின் மறைவிற்குப் பின் பிரதமரான லால்பகதூர் சாஸ்திரியும், பண்டாரநாயகாவின் மறைவிற்குப்பின் பிரதமரான சிறிமாவோ பண்டாரநாயகாவும் கூடிப்பேசினர்.

1964-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 24-ஆம் தேதி முதல் 30-ஆம் தேதிவரை இரு பிரதமர் களும் பேச்சு வார்த்தை நடத்தினர். இதன் விளைவாக மற்றோர் ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. இந்த ஒப்பந்தத்தின்படி கீழ்க்கண்டவை ஏற்பட்டன.

1. 5,25,000 இந்திய வம்சாவழியினருக்கு இந்தியக் குடியரிமை வழங்கப்பட்டு அவர்கள் 15 ஆண்டுக் கால இடைவெளியில் இந்தியாவுக்குத் திரும்ப அனுப்பப்படுவார்கள்.

2. 3 இலட்சம் இந்திய வம்சாவழியினருக்கு அதே காலத்தில் இலங்கைக் குடியரிமை வழங்கப்படும்.

3. இலங்கைக் குடியரிமை வழங்கப்படுவதும் இந்தியாவுக்கு அனுப்பப்பட வேண்டியவர்கள் அனுப்பப்படுவதும் ஏககாலத்தில் நடைபெறும்.

4. மீதமுள்ள 1,50,000 இந்திய வம்சாவழியினர் குறித்துப் பிறகு உடன்பாடு காணப்படும்.

இந்த உடன்பாட்டின் விளைவாக இலங்கையில் பாரம்பரியமாக வாழ்ந்து வரும் இந்திய வம்சாவழியினரை அந்நாட்டிலிருந்து கட்டாயமாக வெளியேற்றும் திட்டத்திற்கு இந்தியா ஒப்புக்கொண்டது. பிரதமர் நேரு இருந்தவரை எதை ஏற்க மறுத்தாரோ அதைப் பிரதமர் சாஸ்திரி ஏற்றுக் கொண்டார்.

சாஸ்திரி - சிறிமாவோ பேச்சுவார்த்தையின் போது மிகப்பெரிய அநீதி இழைக்கப்பட்டது. இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்களின் நிலைமைகளை இந்திய அரசாங்கத்திடம் எடுத்துக்கூற இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ் தலைவராக இருந்த திரு. தொண்டமான், இந்தியா செல்ல முற்பட்டபோது அவரை இலங்கை அரசு தடுத்து நிறுத்தி விட்டது. உண்மை நிலைமைகளை இந்திய அரசுக்குத் தெரிவிக்காமல் தடுக்கவே இவ்வாறு செய்யப்பட்டது ஆனால் இதை ஏன் என்று கேட்பதற்கு இந்தியப் பிரதமர் முன்வர வில்லை. இலங்கைத் தோட்டத் தமிழர்களின் தலைவரையோ அவர்களின் பிரதிநிதிகளையோ கலந்தாலோசிக்காமல் அவர்களின் எதிர்காலம் பற்றிய முடிவுகளைத் தான்தோன்றித்தனமான முறையில் இந்திய அரசு எடுத்தது. இது மிகப்பெரிய துரோகமாகும். சம்பந்தப்பட்ட மக்களின் கருத்தை அறியாமலேயே அவர்கள்பற்றிய பிரச்சனையை இரு நாட்டின் பிரதமர்களும் கூடிப்பேசி முடிவு செய்தது வரலாறு காணாத அநீதியாகும்.

வெந்தபுண்ணில் வேலைச் செருகுவதைப்போலச் சாஸ்திரி செய்த துரோகத்தினால் நொந்துபோன தமிழர்களுக்குப் பிரதமர் இந்திராவும் துரோக மிழைத்தார். 1974-ஆம் ஆண்டு ஜூலை 8-ஆம் தேதி இந்தியாவும் இலங்கையும் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தப்படித் தமிழ்நாட்டுக்குச் சொந்தமான கச்சத்தீவு இலங்கைக்குத் தாரைவார்க்கப்பட்டது.

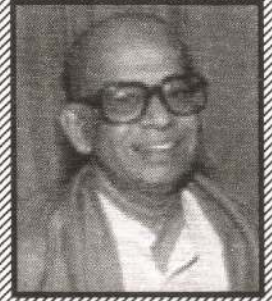
1. இருபதாம் நூற்றாண்டின் நவீன அடிமைத் தனம் - பக்கம் 22.

2. இருபதாம் நூற்றாண்டின் நவீன அடிமைத் தனம் - பக்கம் 50, 51.

— இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சனை —
நூலிலிருந்து சில பகுதிகள்

இலங்கைத் தமிழர்களுக்கு இந்திய அரசின் துரோகம்

ஆரா. செழியன்

ஐக்கிய நாடுகள் அவையின் சார்பில் உருவாக்கப்பட்ட 'மனித உரிமைகள் அமைப்பு' ஜெனீவாவில் இயங்குகிறது. உலகில் எந்த நாட்டிலாவது அடிப்படையிலான மனித உரிமைகளைச் சீரழிக்கும் செயல் பாடுகள் நடைபெற்றால் அவற்றை ஆராய்ந்து தமது பரிந்துரையை ஐக்கிய நாடுகள் அவைக்கு இந்த அமைப்பு அனுப்பும். ஐக்கிய நாடுகள் அவையில் உள்ள நாடுகள் அனைத்தும் வாக்குகள் தந்து இந்த உரிமை அமைப்பின் 47 உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். 16 நாடுகளின் ஆதரவுள்ள ஒரு மனுவை இந்த மனித உரிமை அமைப்பு ஆராயும்.

இலங்கைத் தீவில் நடைபெறும் மனித உரிமைகள் சீர்குலைவு பற்றி ஆராய, 2009 மே நான்காவது வாரத்தில் 20 நாடுகளின் ஆதரவுடன் சுவிட்சர்லாந்து ஒரு விண்ணப்பத்தை அனுப்பி வைத்தது. அதனைக் கவனிக்க மே 26-27ம் தேதி களில் உரிமை அமைப்பின் சிறப்புக் கூட்டத்துக்கு அழைப்பு விடுக்கப்பட்டது. சுவிட்சர் லாந்தின் அந்த விண்ணப்பத்தை மறுத்து இலங்கைத் தூதர் ஒரு தீர்மானத்தை அனுப்பினார்.

மே 26 உரிமை அமைப்பின் தொடக்க கவனிப்பில் சுவிட்சர்லாந்து தீர்மானத்துக்குப் பெரும்பான்மை நாடுகளின் ஆதரவு இல்லை என்பது தெரியவந்ததால் இலங்கை அரசின் தீர்மானம் கவனிக்கப்படும் நிலை ஏற்பட்டது. இந்தச் செய்தி வெளிவந்தவுடன், "இலங்கை அரசு தரும் தீர்மானம் இலங்கைவாழ் தமிழர்களின் நலன்களுக்குப் பாதகமாக இருக்கும் என்பதை பல கோடி உலகத் தமிழர்கள் பலமாக நம்புவதால், அதற்கு எதிரான தக்க நடவடிக்கைகளை இந்திய அரசாங்கம் எடுக்கவேண்டும். ஒரு நாட்டின் உள்விவகாரங்களில் மற்றொரு நாடு தலையிடக் கூடாது என்று ஒரு பக்கத்தில் கூறப்பட்டாலும் தனிப்பட்ட ஒன்றாக இந்தப் பிரச்சனை கவனிக்கப்பட வேண்டும்" என்று இந்தியப் பிரதமர் மன்மோகன் சிங்குக்கு தமிழக முதல்வர் கருணாநிதி ஒரு கடிதம் மூலம் வேண்டுகோள் விடுத்தார். அந்தக் கடித விவரம் பத்திரிகைகளுக்குத் தரப்பட்டது.

இந்தப் பிரச்சனை குறித்து இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தேசியச் செயலர் து.ராஜாவும் அறிக்கை ஒன்றை வெளியிட்டார். அதில், “மக்கள் உரிமை அமைப்புக்குத் தரப்பட்டுள்ள இலங்கைத் தீர்மானத்தில் ஒரு நாட்டின் உள்நாட்டு நடவடிக்கைகளில் மற்ற நாடுகள் தலையிடக் கூடாது என்பதை வலியுறுத்துவது, இலங்கைத் தமிழர்களின் மனித உரிமைகளுக்கு இழைக்கப்படும் அநீதிகளைக் கவனிக்காமல் கைவிட்டு விட வேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்துவதாக முடியும். இலங்கைத் தீவில் போர்க் காலத்தில் இழைக்கப்பட்டுள்ள குற்றங்களையும் இன அழிவு அடிப்படையில் இலங்கைத் தமிழர்களுக்கு இழைக்கப்படும் அநீதிகளையும் கவனிக்க வேண்டும் என்று முதலில் தரப்பட்ட தீர்மானத்துக்கு எதிராக வந்துள்ள இலங்கைத் தீர்மானத்தை இந்தியா எந்த வகையிலும் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடாது” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இருப்பினும் மே 27 இலங்கைத் தீர்மானம் 29 நாடுகளின் ஆதரவு, 12 நாடுகளின் எதிர்ப்புடன் மக்கள் உரிமை அமைப்பில் நிறைவேற்றப்பட்டது. 6 நாடுகள் வாக்கெடுப்பில் கலந்துகொள்ளவில்லை.

இதை தமது ஆட்சிமுறைக்கும் ராணுவ நடவடிக்கைகளுக்கும் கிடைத்த வெற்றியாக இலங்கை அரசு எக்காளமிட்டுக் கொண்டாடியது.

ஜெனீவா மனித உரிமைகள் அமைப்பு தமது முடிவை ஐக்கிய நாடுகள் பரிந்துரைக்கு அனுப்ப முடியுமே தவிர, அதன் மீது நேரடியாக நடவடிக்கை எடுக்க முடியாது. மனித உரிமைகளுக்கு முரண்பட்டு இலங்கை வாழ் சிறுபான்மையினரை இன அழிவுக்கு ஆளாக்கிய இலங்கை அரசின் நடவடிக்கைகளை மனித உரிமை அமைப்பு ஆராய வேண்டும் என்று சவிட்சர்லாந்து தயாரித்த தீர்மானத்துக்கு உடன் ஆதரவு தந்த 19 நாடுகள்: செக் குடியரசு, லக்ஸம்பர்க், எஸ்தோனியா, ஜெர்மனி, போலந்து, ஆஸ்திரியா, பின்லாந்து, ஸ்பெயின், இத்தாலி, பெல்ஜியம், ஹங்கேரி, ஸ்லோவேனியா, சைப்ரஸ், கிரேக்கநாடு, நெதர்லாந்து, ஐஸ்லாந்து. இங்கிலாந்து சுவீடன்.

சவிட்சர்லாந்து தீர்மானத்துக்கு எதிராக இலங்கை தந்த தீர்மானத்துக்கு உடன் ஆதரவு தந்த 12 நாடுகள்: இந்தோனேசியா, சீனா, சவுதி அரேபியா, இந்தியா, பாகிஸ்தான், மலேசியா, பஹ்ரைன், கியூபா, எகிப்து, நிகராகுவா, பொலிவியா.

சவிட்சர்லாந்து தீர்மானத்தை முதலில் மனித உரிமை அமைப்பு கவனிக்க தொடங்கிய போது இந்தியா அதை எதிர்த்து வெளிநடப்புச் செய்தது. பெரும்பான்மை பலம் கிடைக்காத நிலையில்

சவிட்சர்லாந்து தீர்மானம் கைவிடப்பட்டு, இலங்கைத் தீர்மானம் ஆராயப்பட்டது. கடைசியாக நடைபெற்ற வாக்கெடுப்பில் இந்தியா, சீனா, பாகிஸ்தான் திரட்டிய ஆதரவின் பேரில் 29 நாடுகள் ஆதரவுடன் மே 27ம் தேதி இலங்கைத் தீர்மானம் நிறைவேறியது.

இதற்கு முன்னதாக 2008 மே மாதத்தில் மனித உரிமை அமைப்புக்கு 4 நாடுகளை உறுப்பினர்கள் ஆக்குவதற்கான தேர்தல் நடைபெற்றது. அதில் ஐப்பான், பஹ்ரைன், தென்கொரியா, பாகிஸ்தான், இலங்கை, டைமர் லெஸ்டே ஆகிய 6 நாடுகள் போட்டியிட்டன. மனித உரிமைகளை மிகவும் சீரழிக்கும் இலங்கை நாட்டுக்கு ஐக்கிய நாடுகள் அவையில் உள்ள நாடுகள் எதுவும் ஆதரவு தரக்கூடாது என்று உலகளவில் இருந்த முக்கியமான மனித உரிமை அமைப்புகள் பலமாக எதிர்த்தன.

அவைகளுடன் அமைதிக்கான நோயல் பரிசுகள் பெற்ற அமெரிக்காவின் முன்னாள் அதிபர் ஜிம்மிகார்ட்டர், தென்னாப்பிரிக்காவின் பேராயர் டெஸ்மண்ட் டுட்டு, ஆர்ஜென்டினாவின் அடால்ப் பெரே எஸ்குவில் ஆகியோர், “ஐக்கிய நாடுகளின் மனித உரிமை அமைப்பில் இடம்பெற இலங்கைக்கு சிறிது கூடத்தகுதி கிடையாது. நடைபெறும் தேர்தலில் இலங்கையை முற்றிலும் நிராகரிப்பது இலங்கை மக்களுக்கு நீங்கள் செய்யும் பெரும் சேவையாகும்” என்று அந்தத் தேர்தலில் வாக்களித்த உலக நாடுகளைக் கேட்டுக் கொண்டனர். தேர்தல் முடிவில் கிடைத்த வாக்குகள்: ஐப்பான் - 155, பஹ்ரைன் - 142, தென்கொரியா - 139, பாகிஸ்தான் - 114 என வெற்றி பெற்றன. 101 வாக்குகளைப் பெற்ற இலங்கை தோல்வி அடைந்தது. இலங்கைக்கு இந்தத் தேர்தலில் இந்தியா ஆதரவு அளித்தது.

1980 தொடங்கிய காலகட்டத்தில் இலங்கையில் தமிழ் மக்களுடைய உடைமைகளும் உரிமைகளும் உயிர்களும் இனவெறிக்குப் பலியாக்கப்பட்ட நிலைமையில் இந்தியப் பிரதமர்களான இந்திரா காந்தியும் ராஜீவ் காந்தியும் முன் வந்து இலங்கை அரசையும் தமிழர்களின் பிரதிநிதிகளையும் அழைத்து அமைதிக்கு வழிவகுக்கும் உடன்பாடுகளைச் செய்தார்கள்.

இலங்கைத் தமிழர்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தரும் வகையில் தமிழர் பிரதிநிதிகளுக்கும் போராளிகளுக்கும் இந்தியா பல வகைகளில் உதவிகளைச் செய்தது. ராஜீவ் காந்தியின் கோரமான படுகொலைக்குப் பிறகு இந்தியாவின் போக்கில் பெரும் மாற்றம் ஏற்பட்டு போராளிகளை அடக்குவதற்கு இலங்கை அரசுக்கு மிகவும்

தேவைப்பட்ட இராணுவத் தளவாடங்கள், படை வீரர்கள் பயிற்சி, ரேடார் போன்ற நவீன போர் உபகரணங்களை இந்தியா தந்தது. காலப் போக்கில் இந்தியா தந்த இந்த இராணுவ உதவிகள் போராளிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்குப் பயன்பட்டதைவிட அதிகமான அளவுக்கு இலங்கையில் உள்ள தமிழினத்தை அடக்கவும் அச்சுறுத்தவும் இடம் விட்டு இடம் விரட்டியடிக்கவும் கொடுமையான இன அழிவுக்கும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

இந்திய மாக்கடலில் இந்தியாவுக்கு இருந்து வந்த முக்கியத்துவத்தை அகற்றும் வகையில் சீனா பாகிஸ்தான் போன்ற நாடுகள் நேரிடை யாக இலங்கைக்கு இராணுவ உதவிகளையும் நிதி வசதிகளையும் தர முற்பட்டன. கடல்வழி ஆதிக்கத்தில் புதிய போட்டிகள் ஏற்பட்டுள்ளன. இந்தச் சூழ்நிலையில், இலங்கை அரசுக்கு இணக்கமான போக்கில் இந்தியா தனது வெளியுறவு நடைமுறையை அமைத்துக் கொள் கிறதே தவிர, இலங்கைத் தமிழரின் நிலைமையைப் பற்றியோ, தமிழ்நாட்டு மக்களின் கோரிக்கைகளை முன்வைத்தோ, தமிழ்நாட்டு முதல்வர், இந்திய அரசியல் கட்சிகள் தரும் வேண்டுகோள்களுக்கு மதிப்பளித்தோ, இந்தியப் பிரதமர் மன்மோகன் சிங்கும், காங்கிரஸ் தலைவர் சோனியா காந்தியும் தந்த வாக்குறுதிகளுக்கு எத்தகைய பலனும் கிடைக்கவில்லை.

அண்மையில் நடைபெற்ற தேர்தலுக்குப் பிறகு மத்திய அரசாங்கத்தில் காங்கிரஸ் கட்சியும், பத்திரிகை ஆய்வாளர்களும் எதிர்பார்த்த இடங்களை விட அதிகமான இடங்களைப் பெற்று, மிகுந்த வலிவுடன், பொலிவுடன் காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சி அமைந்திருப்பதால், உள்நாட்டில் மாநிலக் கட்சிகளுக்கும், பிரதேச உணர்வுகளுக்கும் முன்பு தந்த அளவுக்கு மதிப்புத் தர வேண்டிய கட்டாயம் குறைந்திருக்கிறது. ஆனால், அதேசமயம் வெளியுறவுக் கொள்கையில் அண்டை நாடுகளைக் கட்டுப்படுத்தும் வலிவும், தெளிவும் இந்திய அரசுக்குக் குறைந்திருக்கிறது என்றே கூற வேண்டும்.

“வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை எரி முன்னர் வைத்தாறு போலக் கெடும்” என்று குறள் கூறுகிறது.

அதேபோல், தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு இதுவரை மத்திய அரசு தந்த வாக்குறுதிகளின்படி உரிய காலத்தில் தக்க வலிவுடன் இலங்கைத் தமிழர்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கத் தவறிய இந்திய அரசும், வெளிநாட்டு தீய சக்திகளின் எரிமுன்னர் தனது ஆட்சியின் வலிவை அழித்துக் கொள்வதுடன், இந்திய மக்களின் உரிமைகளையும் வாழ்வையும் சீரழித்துவிடும்!

(தினமணி - 8.6.09)

முத்தமிழ் மொழியர்க்கு நாடுதான் எங்கே?

நமக்கென்று ஒரு நாடு வேண்டும - எலிகள் தமக்கும் வளைகள் இருப்பதைப் போலவே

குருவிக்கும் கூடு உண்டு இங்கே - நல்ல கொள்கைத் தமிழர்க்கு நாடுதான் எங்கே?

அருவிக்கும் மலையுண்டு இங்கே - நல்ல அருந்தமிழ் வாணர்க்கு நாடுதான் எங்கே?

கரடிக்கும் பொந்துண்டு இங்கே - நல்ல கன்னித் தமிழர்க்கு நாடுதான் எங்கே?

காக்கைக்கும் கூடு உண்டு இங்கே - நல்ல காவியத் தமிழர்க்கு நாடுதான் எங்கே?

குளவிக்கும் கூடு உண்டு இங்கே - நல்ல கொற்றத் தமிழர்க்கு நாடுதான் எங்கே?

பாம்பிற்கும் புற்றுண்டு இங்கே - நல்ல பைந்தமிழ் வாயர்க்கு நாடுதான் எங்கே?

சிலந்திக்கும் வலையுண்டு இங்கே - நல்ல செந்தமிழ் மொழியர்க்கு நாடுதான் எங்கே?

புழுவுக்கும் நிலமுண்டு இங்கே - நல்ல பொற்புடைத் தமிழர்க்கு நாடுதான் எங்கே?

மீனுக்கும் குளமுண்டு இங்கே நல்ல மேன்மைத் தமிழர்க்கு நாடுதான் எங்கே?

புலிக்கும் குகை உண்டு இங்கே - நல்ல புலமைத் தமிழர்க்கு நாடுதான் எங்கே?

முயலுக்கும் புதருண்டு இங்கே - நல்ல முத்தமிழ் மொழியர்க்கு நாடுதான் எங்கே?

- முனைவர் தமிழ்ப்பன்,
துணைத் தலைவர்,
உலகத் தமிழர் பேரமைப்பு

ஈழத் தமிழர்கள் அன்னியரா? அகதிகளா?

— மறவன்புலவு க. சச்ச்தானந்தன்

“எவ்வளவு விரைவில் தமிழீழம் திரும்ப முடியுமோ அவ்வளவு விரைவில் அங்கு செல்ல விரும்புகின்றோம். மதியாதார் மக்கள் மத்தியில் அவர்கள் வாசலைத் தினமும் மிதித்து, இரந்து, அரிசியும் மாவும் சீனியும் கேட்டுக் கொண்டு எத்தனை நாட்கள் இங்கு இருப்பது? நாங்கள் போக வேண்டும். ஆனாலும் அங்கு சண்டை முடியவில்லை. எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் எதுவும் நிகழலாம்.” எனக் கூறினார் என் அகதி நண்பர்.

இந்த அகதி நண்பர் மட்டுமல்ல - தமிழ் நாட்டில் வாழும் இலட்சக் கணக்கான தமிழீழ அகதிகள் உள்ளத்தில் இத்தகைய உணர்வுகள் அடிக்கடி அலைமோதுகின்றன.

“ஏ தாய்நாடே! இந்தச் சேய் நாட்டில் தமிழர் படும் அல்லலைப் பார்த்துக் கொண்டும் வானா இருக்கின்றாயே” என 1948இல் தமிழ்க் காங்கிரசுத் தலைவர் ஜி.ஜி. பொன்னம்பலம் யாழ்ப்பாண முற்றுவெளி மேடையில் ம.பொ.சிவஞானம் போன்ற தமிழகத் தலைவர்களை வைத்துக் கொண்டு பேசியதை ம.பொ.சிவஞானம் பல கூட்டங்களில் கூறினார். தமிழகம் தாய்நாடு, தமிழீழம் தமிழர்க்குச் சேய்நாடு என்ற கருத்துத் தவறு தமிழீழமும் தமிழர்க்குத் தாய்நாடே என்றும் அதே மேடையில் அன்று ம.பொ.சி., பொன்னம் பலத்திற்குக் கூறினாராம்.

தாய்நாடோ, சேய்நாடோ, தமிழக - தமிழீழப் பிணைப்புக்கள் பின்னிப் பிணைந்தவை.. ஈழத்தில், புத்தளத்திற்கு வடக்கே பொன்பரப்பியில் புதையுண்ட ஈமத் தாழிகளும் தமிழ்நாட்டில் ஆதிச்ச நல்லூரில் புதையுண்ட ஈமத் தாழிகளும் ஒரே வகையின. இவை மூவாயிரம் ஆண்டுகட்கும் முற்பட்டன.

பாக்குத் தொடுவாய், மன்னார் வளைகுடா ஆகிய இரு கடல்களுக்கும் இருபுறமுள்ள கரைகளில் வாழ்ந்த மக்கள் இணைபிரியாத உடன் பிறப்புக்களே.

மதுரையில் சங்கம் நடத்திய போது ஈழத்தி லிருந்து பூதந்தேவனார் வந்ததும், சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவராகக் கலந்து கொண்டதும், சங்கப் பாடல்களுள் 13 பாடல்களைத் தமிழர் களுக்காக விட்டுச் சென்றதும், அந்தப் பாடல் களை நறவமாந்தும் தமிழர்கள் தமிழ்நாட்டிலும் உலகெங்கிலும் வாழ்வதும் யதார்த்தங்கள்.

தஞ்சை சரபோசி மன்னர் காலந்தொட்டு திருமறைக்காடு என்ற வேதாரண்யக் கோவிலின் அறங்காவலர்கள் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் தென் கரணவாய்ப் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள். இன்றும் அவர்களே பரம்பரை அறங்காவலர்கள்.

மாலிக் காபூரின் தமிழகப் படையெடுப்பால் தமிழக மன்னர்கள் நிலைகுலைந்த பொழுது தமிழ் அறிஞர்களும், சோதிட வல்லுநர்களும், சித்த மருத்துவர்களும் யாழ்ப்பாணம் வந்தனர். யாழ்ப்பாண அரசர் ஆரியச் சக்கரவர்த்தியும், அவர் வழிவந்தவரும் இவர்களுக்குப் புகலிடம் வழங்கி ஆதரித்தனர். நல்லூரில் தமிழ்ச் சங்கம் அமைத்து, அப்பொழுது தமிழ்நாட்டு அறிஞர் களைக் காப்பாற்றியது யாழ்ப்பாண அரசு அல்லவா?

பக ஊன் கேட்ட போர்த்துக்கேயருக்குப் போக்குக் காட்டிவிட்டு, சிதம்பரம் வந்து குளம் வெட்டித் திருப்பணி செய்த ஞானப்பிரகாசர் எந்த உரிமை கொண்டு யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வந்தார்? குளம் வெட்டினார்? மடம் அமைத்தார்? அவர் பெயரால் இன்றும் அவை அங்கு உள.

சிதம்பரம் நடராசப் பெருமான், இராமேஸ் வரத்து ஈஸ்வரர், திருச்செந்தூர் முருகன் இவர் கட்டுத் தமிழீழத்தில் நிவந்தங்கள் உள. இந்த நிவந்தங்களை ஆட்சிப்படுத்தி வருவாயை இக்கோவில்க்குப் பரம்பரை பரம்பரையாக அனுப்பி வருகின்ற தமிழீழத்தவர் உள்ளத்தில் உள்ளது அருள் வெள்ளமா, தாய்நாட்டுத் தாகமா?

ஓன்றல்ல, இரண்டல்ல, 30 அரிய தமிழ் நூல்களைத் தேடிச் கண்டுபிடித்து ஏடுகளிலிருந்து பெயர்த்து, அச்சுவாகனம் ஏற்றி, பிழைகள் இல்லாமல் பதிப்பித்துத் தந்த ஆறுமுகநாவலர் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வந்தவர். அந்த நூல்களைத் தமிழ் நாட்டிலுள்ளவர்கள் நாளும் பொழுதும் படிக்கிறார்கள். தமிழ் கூறும் நல்லுலகில் அந் நூல்களுக்கு அச்ச வாழ்வு தந்தவர் ஆறுமுக நாவலர். நாவலர் பட்டம் வழங்கிச் சிறப்பித்தது திருவாவடுதுறை ஆதீனம். ஆறுமுகநாவலர் சிதம்பரத்திலும் சென்னையிலும் விட்டுச் சென்ற சொத்துக்களை ஆட்சி செய்யும் அறக்கட்டளையில் தமிழீழத்தவரும் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும் எனச் சென்னை நீதிமன்றம் பணித்துள்ளதே!

120 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தை அமைத்த பொழுது கரோல் விசுவநாத பிள்ளை அதன் முதல் மாணவனாகப் பட்டம் பெற்றார். இவரும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்தே வந்தார்.

சிறுப்பிட்டியைச் சேர்ந்த சி.வை.தாமோதரம் பிள்ளை சென்னை மாகாணத்தில் பல இடங் களிலும் செல்லரித்த ஏடுகளைத் தேடிச் சேர்த்து நூல்களைப் பதிப்பித்தார். உ.வே.சாமிநாதய் யருடன் சேர்ந்து செயற்பட்டார். மறந்துவிட்டனரா தமிழ்நாட்டுத் தமிழர்கள்? சி.வை.தா.விட்டுச் சென்ற உறவினர்கள் இன்றும் பெரம்பூரில் உளர்.

தாசூரின் தனிச் செயலாளராக இருந்து, பின் மகாத்மா காந்தியுடன் இருந்து வார்தா அடிப் படைக் கல்வி முறையைச் செயற்படுத்தியவரான டாக்டர் அரியநாயகம் யாழ்ப்பாணத்தவர். ராஜாஜியின் திருச்செங்கோடு ஆசிரமத்தில் பொறுப்பாளராக இருந்த சிவகுருநாதன் ஈழத்தவர்.

அதே காலத்தில் தமிழ் நாட்டிலிருந்து பல கல்விமான்கள் தமிழீழம் முழுவதிலும் ஆசிரியராகப் பணிபுரிய வந்தார்கள். சிறந்த மாணவர்களைத் தமிழீழத்தில் உருவாக்கினர்.

வல்வெட்டித்துறையில் காலை 10 மணிக்குப் படகேறி அம்மாப்பட்டினத்தில் இறங்கி இரவு 10 மணிக்குக் காரைக்குடி வந்து அங்கு இரவிரவாக நடக்கும் கூத்துக்களையும் நாடகங்களையும் பார்த்துவிட்டு மறுநாளே வல்வெட்டித்துறை வந்து சேருகின்ற வழமை எவ்வளவு நீண்ட பரம்பரியம் கொண்டது என்பதைத் தமிழ் நாட்டவர் அறியமாட்டார்களா?

ஈழத்தவர் அகதிகள், அந்நியர்கள், அவர்களை தமிழ்நாட்டை விட்டு வெளியேற்ற வேண்டும் என்ற முழுக்கத்தைச் சில தமிழ்நாட்டவர்களே முன்வைத்து, தமிழ்நாட்டு அரசு அதனை வேகமாகச் செயற்படுத்தவில்லையே என்று குறைப்பட்டு, மேடைகளிலெல்லாம் பேசி, தமிழீழ அகதிகளின் கண்களில் நீர் தாரைதாரையாக ஓடும்படிப் புண் படுத்துகிறார்களே!

நாளும், வாரமும், மாதமும் காவல் நிலையத்திற்கு வருக; கையெழுத்திடுக; பதிவேட்டில் எழுதுக; கடவுச்சீட்டைக் காட்டுக; அகதிச் சான்றிதழைத் தருக; கைவிரல் அடையளத்தை இடுக; புகைப்படப் பிரதியைத் தருக என்றெல்லாம் புண்படுத்தும் சொற்களால் துன்புறுத்துகின்ற மனோநிலை தமிழ் நாட்டு அரசுக்கு ஏன் வந்தது?

தமிழீழத்தைச் சேர்ந்த மாணவருக்குப் பாலர் வகுப்புத் தொடக்கம் பட்டப்படிப்பு வரை கல்வி

நிலையங்களில் அனுமதி வழங்க வேண்டாம் எனத் தமிழக அரசு பணித்துள்ளமை ஏன்?

இலங்கைத் தீவுக்குள் தமிழகத்தில் இருந்து வந்த தமிழ்த் தொழிலாளர்களுக்குக் குடியுரிமை வழங்கக் கேட்டுப் பிறந்ததுதானே தமிழரசுக் கட்சி. இதைத் தொடங்கிய பெரியவர் செல்வ நாயகமும் தியாகசீலர் வன்னியசிங்கமும் பிறரும் தமிழீழத்தவர்தானே. இலங்கைத் தீவுக்குள் வந்த தமிழர்கள் அங்கேயே இருக்க வேண்டும். வெளியேற்றப்படக் கூடாது என 40 ஆண்டுகளாக ஈழத் தமிழர்கள் போராடி வரவில்லையா?

தஞ்சாவூரில் பிறந்து வளர்ந்து, பின் சர். பொன்னம்பலம் இராமநாதனின் மருமகனாக வந்த நடேச பிள்ளையைக் காங்கேசன்துறை மக்கள் பாராளுமன்றத்துக்குத் தேர்ந்தெடுத்தனர். அவர் கொழும்பு அரசில் அமைச்சரானார்.

மூனப்புதூரில் பிறந்து, மலைநாட்டில் வளர்ந்து, தொழிற்சங்கத் தலைவராகிய தொண்டமானைத் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் தலைவராக்கிய பெருமை தமிழ் ஈழத்தவருக்கு உண்டல்லவா?

மதுரைக்குத் தெற்கே ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர் அருகே இராஜபாளையத்திலிருந்து யாழ்ப்பாணத்திற்கு வந்த, ரெட்டியார் குடும்பத்தில் பிறந்த முதல் தலைமுறை ஈழமகன் வரதராஜப் பெருமானை முதலமைச்சராக்கி ஈழத் தமிழர் சிறப்புறச் செய்யவில்லையா?

ஒருவகையில் பார்த்தால் தமிழ்நாட்டில் தமிழ் ஈழத்தவர், அகதிகளே அல்ல. பிரிட்டிஷ்காரர் விட்டுச் சென்ற எல்லைக் கோடுகள், அரசுகள், கடவுச் சீட்டுக்கள், நுழைவு அனுமதிகள் போன்ற பிரிவினைக் காரணிகள் 40 ஆண்டுக் காலத்தில் ஈழத்தையும், தமிழ் நாட்டையும் தனிமைப்படுத்தின.

குளம் தோண்ட ஞானப்பிரகாசருக்கு இருந்த உரிமை, பாடசாலை கட்ட, அச்சுக் கூடம் அமைக்க ஆறுமுக நாவலருக்கு இருந்த உரிமை திருமறைக்காட்டுக் கோவிலைப் பரிபாலிக்கக் கரணவாயாருக்கு இருக்கும் உரிமை, காரைக் குடியில் நாடகம் பார்க்கும் உரிமை, சிதம்பரத்தில் நடராஜப் பெருமானை வழிபடும் உரிமை இவையெல்லாம் தமிழ் ஈழத்தவர் தமிழ் நாட்டில் கொண்டுள்ள அசைக்க முடியாத, ஆழ வேரோடிய உரிமைகள் பலவுட் சில.

சிலாபத் துறையிலும் புத்தளத்திலும் முத்துக் குளிக்கும் பங்கு உரிமை, திருக்கேதீச்சரத்திலும் திருகோணமலையிலும் உள்ள ஈஸ்வரர்களைப் பாடுவதற்கு நாயன்மார்கள் பெற்ற உரிமை,

வண்ணார் பண்ணை வைத்தீஸ்வரன் கோவிலை நிர்வகிக்க இன்று வரை மதுரைச் செட்டியார்கள் பெற்ற உரிமை, இராஜபாளையத்து ரெட்டியார் தமிழீழ முதலமைச்சராகக் கூடிய உரிமை, மூனப்புதூர்த் தொண்டமான் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணித் தலைவராகும் உரிமை, இவையும் பிறவும் தமிழ் நாட்டவர் தமிழ் ஈழத்தில் பெற்ற உரிமைகளுட் சில.

கலாச்சாரப் பல்கலைக்கழகமாகத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் அமைய வேண்டும் எனச் சுவாமி விபுலானந்தர் எழுதிய கட்டுரையைக் கருவாகக் கொண்டு தோன்றியதே அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம். பாராட்டுமுகமாக அண்ணாமலை அரசர் சுவாமி விபுலானந்தரை அழைத்து அங்கு முதல் தமிழ்ப் பேராசிரியராக அமர்த்தினார்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்துக்கு ஆங்கில ஆளுநர் வந்த பொழுது காங்கிரஸ் கொடியை அங்கிருந்த தன் இல்லத்தில் ஏற்றி, இந்திய விடுதலைப் போராளியானார் சுவாமி விபுலானந்தர்.

முப்பதுகளில் நடந்த சென்னை மாகாண சட்டசபைத் தேர்தலில் எழும்பூர்த் தொகுதியில் காங்கிரஸ் கட்சி வேட்பாளராக யாழ்ப்பாணத்துக் கலைப்புலவர் நவரத்தினத்தின் மாமியார் மங்களம்மாள் போட்டியிட்டார்.

வெள்ளி நாக்கர் சிறினிவாச சாஸ்திரியாருக்குக் கும்பகோணத்தில் ஆங்கிலம் கற்பித்தவர் யாழ்ப்பாணத்து ஹென்ஸ்மன். சென்னை மாநகராட்சி தலைமைப் பொறியியலாளராக இருந்த. இந்த ஹென்ஸ்மனின் பெயரால் சென்னை தியாகராஜ நகரில் ஒரு சாலை பெயர் பெற்றிருந்தது. அந்தச் சாலை இப்பொழுது கண்ணதாசன் சாலையாகி விட்டது. இதே குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஜோன் ஜெபரத்தினம் ஹென்ஸ்மன் சென்னைப் பல்கலைக் கழகப் பதிவாளராக இருந்தார். இவரது மகன் டாக்டர் ஈ.எம்.வி.நாகநாதன் சென்னையில் பிறந்தவர்; தமிழரசுக் கட்சி சார்பில் நல்லூர் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்தார். மலை நாட்டுத் தமிழ் ருக்குக் குடியுரிமை வழங்குமாறு முழங்கியதால் சிங்களவரிடம் அடி வாங்கியவர்.

யாழ்ப்பாணம் மட்டுவில் க.வேற்பிள்ளை வீட்டுத் திண்ணையில் அமர்ந்து அவரிடம் பயின்ற தமிழ்தான் தண்டபாணி தேசிகர் மதுரைக் காமராஜர் பல்கலைக்கழகத்தில் பயிற்றுவித்த தமிழ்.

யாழ்ப்பாணம் கன்னாதிட்டி யப்பான் நகை மானிகை உரிமையாளர் யாழ்ப்பாணத்தில் மூத்த மனைவியையும் குடும்பத்தையும் வைத்திருந்தார். யாழ்ப்பாணம் பாதி மதுரை பாதி என அவர் வாழ்க்கையை நடத்தி வந்தார். இவர் ஓர் எடுத்துக் காட்டு. இவரைப் போல் பலர் இந்த நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் இருந்தனர். இவர்கள் தமிழ் ஈழத்தவரா? தமிழ் நாட்டவரா? இவர்கள் எந்த நாட்டுக்கு அந்நியர்? எந்த நாட்டில் அகதிகள்? **வழுலூர் இராமையா பிள்ளை** சொல்லிக் கொடுத்த அபிநயங்களையே, **திரிபுரகந்தரி** பல மாணவ மணிகளுக்குப் பயிற்றுவித்து ஈழத்தில் நாட்டியக் கலை வளர்த்தார்.

யாழ்ப்பாணத்து புறநகர் பாஷையூரில் பிறந்து வளர்ந்து, பிரபல சோஷலிசவாதியாகி, கொழும்பில் சிங்களப் பெண்ணை மணந்து, சிங்கள சோஷலிச அரசியல்வாதிகளுடன் பிரிட்டிஷாரிடம் இருந்து தப்பிச் சென்னை வந்தவர், **எஸ்.சி.சி. அந்தோனிப் பிள்ளை**. சென்னையில் துறைமுகத் தொழிலாளர் சங்கத் தலைவராகி, பாராளுமன்ற உறுப்பினராகி, சென்னைக்கே உரியவராகி விட்டாரே! அவர் யாழ்ப்பாணத்தவர்தானே.

ஆறு ஆண்டுகள் இராமநாதன் இசைக் கல்லூரி முதல்வராக இருந்த மகாராஜபுரம் சந்தானம் உருவாக்கிய இசைச்செல்வர்கள் பலர் இன்று தமிழ் ஈழ இசை வல்லுநர்களாகத் திகழ்கின்றனர்.

தமிழக முஸ்லிம்கட்கும், இலங்கை முஸ்லிம்கட்கும் இடையே இத்தகைய பரம்பரைத் தொடர்புகள், உறவுகள் உள. தமிழ்நாட்டுக்கு அகதியாக வந்தவர்களுள் முஸ்லிம்கள் இல்லை. எனவே, அவர்களின் உறவுகளும் பிணைப்புகளும் இங்கு கூறப்படவில்லை.

சென்னையில், புரசைவாக்கத்தில் வேளாளர் தெரு உள்ளது. அங்கு இருபதுக்கும் அதிகமான குடும்பங்கள் யாழ்ப்பாணத்தோடு தொடர்புடைய பூர்வீகக் குடும்பங்கள். 300 ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட தொடர்ச்சியான திருமண சம்பந்தங்களால் நெருக்கமான தமிழீழத் தொடர்புடைய குடும்பங்கள் அவை.

கலைமாமணி வலங்கைமான் சண்முக சுந்தரம் தவில் கலைஞர். இவரின் தந்தையும் உடன் பிறப்புகளும் யாழ்ப்பாணம் நாச்சிமார் கோவிலடியில் இன்னமும் உளர். இணுவில் தட்சிணாமூர்த்தி தவில் வாசிக்காமல் நாமகிரிப்

பேட்டைக் கிருஷ்ணன் நாதஸ்வரம் வாசிக்கத் தயங்குகிறார்.

மட்டக்களப்புப் **பாலுமகேந்திராவும்** புங்குடு தீவுக் **சுகநாதனும்** வசாவிளான் **விஜயேந்திரனும்** தமிழகக் குடிமக்களாகி இன்றைய திரை உலகில் கொடிகட்டிப் பறக்கிறார்களே. விருதுகளாகக் குவித்துத் தமிழகத்திற்குப் பெருமை சேர்க்கிறார்களே.

அண்மையில் அகதிகளாக வந்த குடும்பங்கள் தமிழகத்தில் திருமணத் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தி யுள்ளன. தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணித் தலைவர் **சிவசிதம்பரத்தின்** ஒரு மகனும் தமிழீழ விடுதலை அணித் தலைவர் **ஈழவேந்தனின்** இரு மகன்களும் தமிழ்நாட்டவர்களைத் திருமணம் செய்தமை சிறந்த எடுத்துக் காட்டுகள்.

கொண்டோம், கொடுத்தோம். தாய்நாடாக, சேய்நாடாக நடந்தோமா? அண்ணன் நாடாக, தம்பி நாடாக நடந்தோமா? இணைபிரியா நண்பர்களாக நடந்து கொண்டோமா? எப்படி நடந்தாலும் நாங்கள் இரத்தத்தின் இரத்தங்கள். மாறாத உடன்பிறப்புகள். மறையாத அன்புக் கொடுக்கல் வாங்கல்களால் இறுகப் பிணைந்தவர்கள்.

கள்ளத்தோணி, வடக்கத்தியான் என்ற சோர்வு தரும் சொற்றொடர்கள் ஈழத்தில் புழங்கிய காலத்தில், பெரியவர் **செல்வநாயகம்** தமிழரசுக் கட்சியைத் தொடங்கினார். தமிழ்நாட்டில் இருந்து வந்தவர்கட்குக் குடியுரிமை வழங்க வேண்டும் என வாதிட்டார்.

மலைநாட்டுத் தமிழரின் குடியுரிமை பறிக்கப் பட வேண்டும் எனச் சிங்களக் கட்சிகளுடன் சேர்ந்து வாக்களித்த தமிழீழப் பா. உக்களை அடுத்த தேர்தலிலேயே தமிழீழ மக்கள் படுதோல்வியடையச் செய்தனர்.

பெரியவர் செல்வநாயகம் தலைமையில் அமைந்த கட்சி உறுப்பினர்களைத் தமிழரும் இசுலாமியர்களும் அமோக வெற்றிபெறச் செய்தனர். தமிழ்நாட்டில் இருந்து இலங்கைத் தீவுக்குள் வந்தவர்கள் ஈழத் தமிழரின் உடன் பிறப்புகள் என்பதைச் சிங்கள மக்களுக்கு உணர்த்தினர்.

சுவிட்சர்லாந்து அரசு ஈழத் தமிழ் அகதிகளைத் திருப்பி அனுப்பலாமா என ஆராய இலங்கைக்கு ஒரு குழுவை அனுப்பியது. ஐரோப்பிய தீவிரவாதிகள் சிலர் அகதிகளைத் திருப்பி அனுப்ப வேண்டும்

எனக் கோரி வருகின்றனர். அரசுகள் விட்டுக் கொடுப்பதாக இல்லை.

பிரிட்டனில் உள்ள ஆசியர், ஆபிரிக்கர் தாம் அங்கே தொடர்ந்து தங்குவதற்கு வரலாற்றுக் காரணங்களைக் காட்டுவர். “ஆங்கிலேயர் எமது நாடுகளைக் கைப்பற்றினர். செல்வங்களை அள்ளிச் சென்றனர். கொள்ளை அடித்தனர். வறியவர்களாய் எம்மை விட்டு வந்தனர். எமது செல்வங்கள் பிரிட்டனில் உள. எனவே, பிரிட்டனில் வாழ எமக்கு வரலாற்று உரிமை உண்டு. எம்மை வாழ்விக்க பிரிட்டனுக்கு வரலாற்றுக் கடமை உண்டு” எனக் கூறுவர். பிரிட்டிஷார் பலர் இவ்வாதத்தை ஒத்துக் கொள்கின்றனர். அவர்களை வாழ விடுகின்றனர். ஐரோப்பிய நாடுகள் சிலவற்றுக்கும் இந்த வாதம் பொருந்தும். ஐரோப்பியர்களும் தங்கள் வரலாற்றுக் கடமைகளை ஏற்றுக் கொள்கின்றனர்.

வரலாற்றுத் தொடர்புகளும், வழிபாட்டு உரிமைகளும், பண்பாட்டுப் பாரம்பரிய முறைமைகளும், வழமைகளும் பின்னிப் பிணைந்த தமிழகமும், தமிழீழமும் ஒருவரின் நாட்டவரை மற்ற நாட்டவர் எப்படி நடத்த வேண்டும்? அக்கரைக்கும் இக்கரைக்கும் மாறி மாறி வலிந்து அனுப்பும் அரசுகட்குத் தமிழர்கள் துணைபோக வேண்டுமா?

தமிழீழத்தவர் தமிழ்நாட்டுக்கும், தமிழ்நாட்டவர் தமிழீழத்துக்கும் வந்தேறு குடிகளல்லர்; அந்நியர்கள் அல்லர்; வேண்டத் தகாதவர்கள் அல்லர்; விரும்பத் தகாதவர்கள் அல்லர்.

வரலாற்று உரிமைகளை ஒப்புக் கொண்டு வரலாற்றுக் கடமைகளை நிறைவேற்ற ஐரோப்பியர் ஒத்து வருகின்றனர். வேருன்றிய உரிமைகளைத் தூக்கியெறிந்து, உடன்பிறப்புக் கடமைகளை மறந்து, உள்ளத்தாலும் உடலாலும் ஒன்றுபட்ட மக்களைப் பிரித்து நோக்கி, ‘தமிழீழத்தவர் அகதிகள் - அந்நியர், அவர்கள் திருப்பி அனுப்பப்பட வேண்டியவர்’ எனக் கூறுவது எவ்வகையில் நியாயமாகும்?

தமிழீழ - தமிழகத் தொடர்புகளை ஆழ்ந்து ஆய்ப்பவர்கள், அகலப் பார்ப்பவர்கள், ஈழ அகதிகள் தாமாகத் திரும்பும் வரை தமிழ்நாட்டை விட்டு அவசரப்பட்டு அனுப்பக் கோரமாட்டார்கள். மிகைப்படுத்தப்பட்ட வெறுப்புகள், முகமற்ற அரசியல் நோக்கங்கள், முக்காடிட்ட மூர்க்க எண்ணங்கள் இவைதாம் ஈழ அகதிகள் தமிழ்நாட்டில் அடையும் துன்பங்கட்கு அடிப்படைக் காரணங்கள்.

தமிழர் பண்பாட்டின் மீளுருவம்

போர்க்களத்தில் வீழ்ந்துபட்ட வீரரைப் போற்றுதலும் அவர்களுக்கு நடுகல் நாட்டுவதும் பழந்தமிழர் பண்பாடாகும். சங்க இலக்கியங்களில் இதற்கான குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன.

வீரர்களுக்கு நடுகல் நாட்டி வழி படுவதைப் பற்றி ஐங்குறு நூறு, பட்டினப்பாலை, அகநானூறு, புறநானூறு போன்ற பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் குறிப்பிடப்படுகிறது.

வீரர்களை வழிபடும் முறைகள் பற்றி ஒல்காப் பெரும்புகழ்த் தொல்காப்பியம் குறிப்பிடுகிறது.

“காட்சி கால்கோள் நீர்ப்படை நடுகல்
சீர்த்தகு சிறப்பிற் பெரும்படை வாழ்த்தல்
என்றிரு மூன்று வகையிற் கல்லொடு
.....”

(தொல் - பொருள் - 60-19-21)

கல்லை நீராட்டி வீரர்களின் நினைவாகக் கல்லை நட்டு அவர்தம் வீரச் செயல்களைக் கல்லில் பொறிப்பதும் வழிபடுவதும் தமிழர் வழக்கமாகும்.

பண்டையத் தமிழரின் மரபையொட்டிக் களத்தில் வீரமரணமடைந்த புலிகளுக்கு நடுகல் நட்டு மாவீரர் நினைவகங்களை விடுதலைப் புலிகள் தமிழீழமெங்கும் அமைத்துள்ளனர்.

பண்டையத் தமிழர் வாழ்வில் பெருவழக்காக இருந்த மாவீரர் போற்றுதலுக்குப் புலிகள் புத்துருவம் கொடுத்துள்ளனர்.

இடைக்காலத் தமிழர் சமுதாயம் சாதிமுறை களால் சீரழிந்தது. பிறந்தது முதல் சுடுகாடு செல்லும்வரை தமிழன் சாதியால் பிரிக்கப்பட்டான். சுடு காட்டிலும் அந்தந்தச் சாதிக்குத் தனியிடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டன.

வாழ்வில் எப்படிச் சாதி - மத பேதமின்றிப் புலிகள் இணைந்து நின்றார்களோ, எங்ஙனம் களங்களில் தோளொடு தோள்நின்று போராடினார்களோ, எப்படி அணைவரின் இரத்தங்களும் இரண்டறக் கலந்து தமிழீழ மண்ணைச் சிவப் பாக்கியதோ அவற்றைப் போலவே மண்ணுக்குள் புதைக்கப்பட்ட போதும் மாவீரர்கள் வேறுபாடு இல்லாமல் அருகருகே துயின்றனர். அவர்களது கல்லறைகளும் அருகருகே அமைந்தன. எந்தச் சாதி - மத வேறுபாடும் அவர்களைப் பிரிக்க முடியவில்லை.

மாவீரர்களுக்கு அஞ்சலி செலுத்த வரும் அவர்களின் உற்றார் உறவினரும் சாதி - மத வேறு பாடு இல்லாமல் அங்குக் கூடிநின்று அஞ்சலி செலுத்துகின்றனர்.

உயிரோடு இருந்தபொழுதும் களத்தில் சாதி - மத பேதத்தை ஒழித்தவர்கள் புலிகள். கல்லறைக்குள் மறைந்த பிறகும் சாதி - மத பேதங்களை ஒழிக்கிறார்கள்.

தமிழீழம் சீவக்கிறது - பக்.275

தாயகத் தமிழரின் ஈழ ஆதரவுப் போராட்டங்கள்

- சூர்யதீபன்

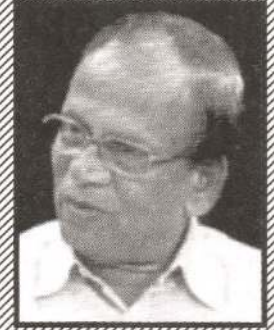
தமிழர் - சிங்களர் என்ற இரு இனமக்கள் ஒரு தீவுக்குள் வாழ்ந்தனர். சிங்களப் பேரினத்தின் அனைத்துப் பகைக்கும், ஆக்கிரமிப்புக்கும் அது மூலப் புள்ளியானது. இரு இனங்கள் - இரு நாடுகள் என்று தீவு பிரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

அப்படியொன்று நேர்ந்தால் அது பிரிப்பு அல்ல; வடிவமைப்பு. சதத் ஹஸன் மாண்டோ என்ற எழுத்தாளர் சொன்னதுபோல் “இரு நாடுகள் பிரிந்தன என்று சொல்லாதே, இரு நாடுகள் உதயமாகின” என்று எழுத வேண்டி வந்திருக்கும்.

தனித்தனி எல்லை, தனித்தனி ஆட்சி என்று வழிவழி வந்ததைத் தனது வேட்டைக் காடாய் ஆக்கிட ஒன்றாக்கியது பிரித்தானியக் காலனி யாதிக்கம். வெளியேறுகையில் தனித்தனி நாடுகளாக்கி அவரவர் கையில் ஒப்படைத்திருக்க வேண்டும். அறக்கோட்பாட்டுக்கும் ஆதிக்க நலன்களுக்கும் வெகுதூரம் என்பது நிரூபண மாகிறது.

கென்ய எழுத்தாளரான கூஹி-வா-தியாங்கோ காலனியாதிக்க எதிர்ப்பில் உருவானவர். கென்ய நாட்டின் விடுதலைப் போராட்டமும் கூஹியின் வரலாறும் ஒன்றாகவே எழுதப்படும் என்று சொல்வார்கள். காலனியாதிக்கத்தை அறநெறிக் குட்பட்ட ஒன்றாக அவர் காணவில்லை.

“என் சொந்த நாட்டுக்கு முன்வாசல் வழியாக அனுப்பி வைக்கப்பட்டால், இந்த நாட்டின் பின் வாசல் வழியாக மீண்டும் நுழைவேன். முன்னைக் காட்டிலும் வேரூன்றக் கூடிய விதைகளை விதைப்பேன்.”

‘சிலுவையில் தொங்கும் சாத்தான்’ என்ற நாவலில் ஏகாதிபத்தியம் சொல்வதாக இந்த வாசகத்தைத் தந்திருந்தார் கூஹி.

தனது கால்கள் பதிந்த தேசங்கள் எங்கெங்கு உண்டோ அங்கெல்லாம் இந்தப் பின்வாசல் கொள்ளைத் தத்துவத்தைச் செயல்படுத்தியது பிரிட்டன். பிரிட்டன் மட்டுமல்ல, ஏகாதிபத்திய விரிவாதிக்க நலன்கொண்ட நாடுகள் பலவும் இந்தப் பின்வாசல் தத்துவத்தையே பின்பற்றின.

இலங்கையில் ஓர் இனத்தின் கையில் அதிகாரத்தையும், மற்றோர் இனத்தை அதிகார மில்லாத வெறும் மக்கள் தொகுதியாகவும் விட்டுச் சென்றது பிரிட்டன்.

இதை மறுகணக்கீடு செய்து, உணர்ந்து பார்த்து, இது வரலாற்றுப் பிழை என்று சொல்ல மனச்சாட்சியுள்ள ஒருவருக்கு ஏறத்தாழ அறுபது ஆண்டுகள் ஆகியிருக்கின்றன. மனச் சாட்சியுள்ள மனிதர் பிரிட்டன் கன்சர் வேட்டிவ் கட்சியின் நாடாளுமன்ற உறுப்பினரான பெண்மணி ராக்கேல் சாய்ஸ்.

“தமிழ்மக்கள் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் தனியரசாட்சி செய்து - தனித்த அடையாளங் களுடன் வாழ்ந்தவர்கள். பிரிட்டிஷார் இலங்கை வருமுன், ஒரு லட்சம் தமிழர்கள் தனியாட்சி நடத்தினர். தமது இலாபத்திற்காகப் பிரிட்டிஷார் ஒரே நாடாக இணைத்துக் கொண்டார்கள். இது ஒரு வரலாற்றுப்பிழை. நாங்கள் அந்நாட்டை விட்டு வெளியேறுகையில் சிங்களர் கையில் அதிகாரத்தை ஒப்படை செய்து வெளியேறியது மாபெரும் வரலாற்றுப் பிழை. விடுதலை பெற்ற நாளிலிருந்து தமிழர் மீது நடக்கும் இன அடக்கு முறைக்கெல்லாம் இதுவே தொடக்கம்.”

ராக்கேல் சாய்ஸ் அதற்காகத் தமிழ்ச் சமுதாயத்திடம் மன்னிப்புக் கோரினார். ஜெனிவாவில் ஐ.நா. மன்றத்தின் முன் தீக்குளித்துச் சாவு எய்திய இலண்டனைச் சேர்ந்த முருகதாசன் நினைவேந்தல் கூட்டம் இலண்டனில் நடைபெறுகையில் அவர் பங்கேற்றார்.

“இலங்கைப் போரினால் பாதிக்கப்பட்ட உங்களனைவரிடமும் மன்னிப்புக் கேட்கிறேன்.” என்றார். 2007-இல் அவருடைய கன்சர்வேட்டிவ் கட்சி ஆட்சியிலிருந்தது. ஈவிர்க்கமற்ற இன ஒடுக்கு முறைக்கு ஆதரவாக 2007இல் இலங்கைக்குப் பிரிட்டன் 700 கோடி மதிப்புள்ள ஆயுதங்கள் வழங்கியதற்காக வெட்கப்படுகிறேன் என்றார்.

18,19-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் காலனியாதிக்கமனோ பாவமும், 20-ஆம் நூற்றாண்டில் ஏகாதிபத்திய உள்வியலும் கட்டமைக்கப் பட்ட ஒரு நாட்டினைச் சேர்ந்த ராக்கேல் ராய்ஸ் போன்றோரிடம் வந்திருக்கிற இந்த மீள் சிந்தனை, நமக்கு வியப்பைத் தருகிறது. ரிஷிகள், முனி புங்கவர், ஞானிகள், வேத விற்பன்னர்கள், கீதோபதேசங்கள் உருவாக்கிய ஆரிய தர்மக் கலாச்சாரத் தில் ஊழி உருவான இந்திய அரசியல் தலைமகளிடம் இந்த மனச் சாட்சி அற்றுப் போனது நம்மை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியது. முதலாளித்துவப் பிரதிநிதியான பிரிட்டனை வியப்போடும், பாரம் பரியக் கலாச்சாரத்தில் கனிந்த இந்தியாவை அதிர்ச்சி யோடும் எதிர்கொள்கிறான் இன்றையத் தமிழன்.

அதிகாரத்துக்கு வந்தபின் 2006-இல் போர் நிறுத்த ஒப்பந்தத்தைத் தன்னிச்சையாக முறித்துக் கொண்டான் ராஜபக்சே. கிழக்கு மாகாணம் சம்பூர், மூதூர்ப் பகுதிகளில் தாக்குதல் செய்து, விடுதலைப் புலிகளை வெளியேற்றியது இராணுவம். அப்போது ராஜபக்சே, சரத்பொன் சேகா என்ற இரத்தக் காட்டேரிகள் கை

கோர்த்திருந்தனர். சம்பூர் மூதூர்ப் பகுதிகளில் 14- ஊர்களில் வசித்த இருபதாயிரம் தமிழர்களும் வெளியேற்றப்பட்டு அகதிகளாகினர். சம்பூர் கிழக்கில் இந்திய அனல்மின் நிலையம் அமைக்க 672 ஹெக்டேர் சதுர கி.மீ. இந்தியாவுக்குத் தாரை வார்த்தப்பட்டது.

2006- முதல் சிங்கள அரசுக்குத் தாக்குதல் காலமாகவும் - தமிழர் களுக்கு எதிர்வினைகளின் காலமாகவும் உருவெடுத்தது.

செஞ்சோலைச் சிறுமிகள் 62 பேர் விமானக் குண்டு வீச்சால் கொல்லப்பட்டனர். தமிழக மெங்கும் கண்டனக்குரல்கள் உயர்ந்தன.

செஞ்சோலைச் சிறுமிகள் கொல்லப்பட்ட நாட்களிலிருந்து, நம்முடைய முகத்திலிருந்தாலும் கண்கள் நம்முடைய கண்களாக இல்லை. ஈழம் நோக்கியே பார்த்திருந்தன. காதுகள் நம் காதுகளாக இல்லை. எந்தப் பொழுதில் எந்தச் சேதி வருமோ என ஈழத்திசை பார்த்துத் திரும்பி நின்றன. வாய்களும் நம்முடையன அல்ல. பாவப்பட்ட மக்களின் துயரம் பற்றிப் பேசுதலே வாய்களாகிப் போயின.

அமைதிப் பேச்சினைப் பிரதானப் பணியாய் முன்னெடுத்த சு.ப. தமிழ்ச்செல்வன் நிலவறைக் குள்ளிருந்த தனது அலுவலகத்திலிருந்த போது விமானங்கள் குறிவைத்து உயிர் பறித்தன. இங்கே அந்தப் போராளியின் சாவுக்குக் கண்ணீர் சிந்தவும் அனுமதியில்லை. கருணாநிதிக்கு மட்டும் கவிதை எழுதச் சிறப்புச் சலுகை இருந்தது. எமக்குச் சென்னைப் புழல் சிறை திறந்தது. பழ. நெடுமாறன், வை.கோ. பெ. மணியரசன், கி.த. பச்சையப்பன், இராசேந்திர சோழன், சூரியதிபன், புரட்சிகர இளைஞர் முன்னணியினர் என

300க்கும் மேலே கைதாகினர்.

செஞ்சோலைச் சிறுமிகள் கருக்கப்பட்ட நாளில், உலகம் கண்ணீர் தத்தளிக்க நின்றது. காந்தியும் புத்தரும் என இரு கருணை தீபங்கள் இருகண்களாய் ஆன இந்தியாவிடமிருந்து ஒரு துளி நீர் வரவில்லை. சு.ப. தமிழ்செல்வன் கொலையுண்ட போதும் கண்டிக்க இந்திய உதடுகள் பிரியவில்லை.

இத்தனைக் காலமாய் இத்தனை கொடுங்கனையும் ஒளிந்து ஒளிந்து செய்து கொண்டிருந்த இந்தியா, யுத்தத்தின் நேரடி நெறியாளன் என்பது ராடார்களைப் புலிகள் தாக்கியழித்த போது காயம்பட்ட இந்தியப் பொறியாளர்களால் அம்பலத்துக்கு வந்தது. கேள்வி எழுப்பிய போது அவர்கள் மட்டுமேயல்ல. இன்னும் 260 இராணுவ வல்லுநர்கள் அங்கிருந்து இயக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற அதிர்ச்சிப் பதில் வரத் தமிழகம் திகைத்தது.

இராணுவ உதவிகளைக் கண்டித்துச் சென்னையில், நெடுமாறன் தலைமையிலான தமிழர் தேசிய இயக்கமும், தொல். திருமாவளவன் தலைமையில் விடுதலைச் சிறுத்தைகளும் ஆர்ப்பாட்டம் நிகழ்த்தித் தமிழகமெங்கும் எதிர்ப்பு தொடர் நிகழ்வாகியது.

ஈழத்தமிழர் அவலம் துடைக்கத் தமிழ்ச் சமூகத்தின் பல கைகள் நீண்டன. மாதம் அரைக் கோடி ரூபாய் ஊதியமாகப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிற கணிணிப் பொறியாளர்கள் (IT Professionals) 12.12.2008 அன்று சென்னைக் கோயம்பேட்டில் ஒரு நாள் உண்ணாநோன்பு மேற்கொண்டனர். அதே நாளில் தோழர் தியாகு தலைமையில் அம்பத்தூர்ப் பகுதித் தமிழ்க்கலை

இலக்கியப் பேரவையினர் ஒருநாள் ஆர்ப்பாட்டத்தைப் பதிவு செய்தனர். 20 நாட்கள் முன்னதாக Tidel Park கணினித் துறையினர் (17.11.2008) ஒரு பிற்பகலில் மனிதச் சங்கிலியில் கைகோர்த்தனர்.

தமிழகத்திலுள்ள 221 ஓவியர்கள் ஈழத்தில் போரிடும் உடன் பிறப்பு களுக்காக 14.11.2008 முதல் 21.11.2008 வரை ஓவியப் படையல் செய்து, ஓவியங்கள் விற்ற தொகை யினை ஈழத்துக்கு அனுப்பிட ஏற்பாடு செய்தனர்.

திரைக் கலைஞர்களின் ஒன்றுபட்ட குரல் நம்மைப் பிரமிக்க வைத்தது. தமிழ்நாடு திரைப் பட இயக்குநர்கள், கலைஞர்கள் அமைப்பு, நடிகர் சங்கம், தொழில்நுட்பக் கலைஞர்கள் அனைவரும் கூடி எழுப்பிய குரல் நிச்சயம் ஈழத்தை எட்டியிருக்கும்.

போரை நிறுத்து என்ற எழுச்சி, தமிழகத்தில் கனலாய் எழுந்தபோது, 22.09.09 அன்று தமிழ்ப் படைப்பாளிகள் முன்னணி சார்பில் சென்னையில் ஒருநாள் தொடர் முழக்க ஆர்ப்பாட்டம் நடந்தது. அக்-2, காந்தி பிறந்த நாளில், இந்தியப் பொதுவுடைமைக்கட்சி அனைத்துக் கட்சி யினரையும் பங்கேற்கச் செய்த (தி.மு.க காங்கிரஸ், அதி.மு.க. வினர் கலந்து கொள்ளாத) ஒருநாள் உண்ணாநோன்பு வரலாற்றில் ஒரு திருப்பு முனை.

எந்தக் குரலும் கேட்காத ஜென்மம் ஒன்று இருந்தது - அது இந்தியா

எத்தனை அதிர்வுகள் நிகழ்ந்தாலும் அசையாமல்

பின்னையார் ஒருவர் உட்கார்ந்த திருந்தார் - அவர் முதல்வர் கருணாநிதி.

தன் பங்குக்குச் சில நாடகங்களை ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் அவரும் அரங்கேற்றினார். இந்தியப் பொதுவுடைமைக்கட்சி அக்.2-இல் வெற்றிகரமாய் நடத்திய போராட்டத் துக்குப் பின் அக்-6 ஆம் நாளே மயிலை மாங்கொல்லையில் தி.மு.க. கூட்டம்.

அக்டோபர் 14-இல் அனைத்துக் கட்சியின ரையும் கூட்டி முதல்வர் கருணாநிதி ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றினார். “பதினைந்து நாளில் போர் நிறுத்தம் செய்ய இந்திய அரசு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளவில்லையென்றால் தமிழ்நாட்டில் அனைத்துக் கட்சி நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் களும் பதவி விலகுவார்கள்” என்ற அந்தத் தீர்மானம் நடைமுறைப்படுத்தப்படாத துரோகமாய் நின்றது.

24.10.2008-இல் அனைத்துக் கட்சியினரும் இணைந்த மனிதச் சங்கிலி, தமிழகத் தலைநகரில் மட்டுமல்ல, தமிழகமெங்கும் நடந்தது.

அரவானிகள் என்றழைக்கப்படும் திரு நங்கைகள் 8.12.2008 அன்றும் மீனவர் அமைப்புகள், பர்மாத் தமிழர்கள், அகதி முகாம் தமிழர்கள் என ஆங்காங்கே ஆதரவுப் போராட்டங்களும் மேற்கொண்டனர்.

ஈழத் தமிழர் தோழமைக் குரல் சார்பில் படைப்பாளிகள், தமிழுணர்வாளர்கள் 150 பேர் தில்லி சென்று, பிப்ரவரி 18-இல் நாடாளுமன்றத்தின் முன் இரு நாட்கள் ஆர்ப்பாட்டம் செய்தனர்.

விழுப்புரத்தை மையமாகக் கொண்டு இயங்கும் தமிழ்ப் படைப்பாளிகள் கூட்டமைப்பு பிப்ரவரி - அன்று சென்னை யில் உண்ணா நோன்பை நடத்திக் காட்டியது.

சென்னையில் நடுவணரசு அலுவலகங்கள் அமைந்த சாஸ்திரிபவன் முற்றத்தில் இருபத்தி எட்டு வயது முத்துக் குமார் 2009 சனவரி 29-ஆம் நாள் காலை 10.30 மணிக்கு உடலில் பெட்ரோல் ஊற்றிக் கொண்டு எரிந்தார். ஒரு சுடரைத் தன் உடலில் ஏற்றி உலக முழுதுக்கும் தெரியச் செய்தார். அவரைத் தொடர்ந்து 16 தமிழ் வீரர்கள் உயிராயுதம் ஏந்தினார்கள்.

பெரியார் திராவிடர் கழகம், தமிழ்த் தேசப் பொதுவுடைமைக் கட்சி, தமிழ்த் தேசிய விடுதலை இயக்கம், தனித்தனியே போராட்டக் களங்களை முன்னெடுத்தன. மூன்றும் ஒன்றிணைந்து தமிழர் ஒருங்கிணைப்புக்குழு என்ற பெயரில் களம் கண்டன. ஈழத் தமிழர் விடுதலைக்கு உரமிடும் எழுச்சிகள் விசை பெற்று மேலேறிக் கொண்டிருந்தன.

தமிழ்நாடு வணிகர் சங்கம்

வணிகர் சங்கத் தலைவர் வெள்ளையனும், அவரது வணிகர் சங்கமும் மானசீகமாயும், செயல் ரீதியாகவும் ஈழ விடுதலைக்கு ஆதரவினை வழங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். சனவரியில் தமிழகமெங்கும் கடையடைப்புச் செய்து ஈழத் தமிழரோடு நாங்கள் என நிரூபணம் செய்தனர். ஈழத்திற்காய் உயிர் நீத்த ஈகியர் நினைவு நாள் கூட்டத்தினை மயிலை மாங்கொல்லையில் பிப்ரவரி 16-இல் நடத்திக் காட்டினர்.

மகளிரின் 'சாகும் வரை பட்டினிப்போர்'

“சோனியாவே போரை நிறுத்து”

என்ற ஒற்றை முழக்கத்தினை முன் வைத்துத் தமிழகத்திலுள்ள பெண்கள் அமைப்புகள் இணைந்து சென்னையில் ஏப்ரல் 12-இல் சாகும் வரை பட்டினிப்போர் தொடங்கினர். ‘அந்த ஓர் உயிர் மட்டும் தான் உயிரா’ என்று சோனியா காந்தியை நோக்கிக் குரல் எழுப்பினர். அந்த ஓர் உயிருக்காக, ஈழத்தில் பெண்கள், குழந்தைகள், முதியவர்கள், மக்கள் என எத்தனை உயிர்களைப் பலி கொள்ளச் சிங்கள இனவெறி அரசுக்குத் துணை செய்கிறீர்கள் எனக்

கேள்வி எழுப்பி, நீதி கேட்டுப் போராடினர். ஒரு பெண்ணாக அவரிருப்பதால், சோனியாவின் தாயுள்ளத்தை நோக்கி வேண்டுகோள் வைத்து 25 பெண்கள் சாகும் வரை பட்டினிப் போரைத் தொடர்ந்தனர். நூறு பெண்கள், அவர்களுக்குத் துணையாகத் தொடர் உண்ணாநோன்பு இருந்தனர். பேராசிரியர் சரசுவதி, பெண்கள் ஒருங்கிணைப்புக் குழுவின் பொறுப்பாளர் ஷீலா, வழக்கறிஞர் பாண்டிமா தேவி, நீலவல்லி, பழனியம்மாள், கவிதா, காமேஸ்வரி போன்ற முன்னணிப் போராளிகள் பங்கேற்று நடத்திய போராட்டம் தமிழகத்தை உலுக்கியது. சென்னையை வெப்பப்படுத்திய அந்தப் பொறி சென்னைக்குள் பல்வேறு வடிவங்களில் வெடித்துப் பெருகியது. மகளிர் மட்டுமே தலைமையேற்று அவர்களை மட்டுமே ஒருங்கிணைத்து ஏப்ரல் 12 முதல் 26-ஆம் நாள் வரை நடைபெற்ற பட்டினிப் போர் - வரலாற்றில் முக்கியப் பதிவாகத் தன்னைக் குறித்துக் கொண்டது.

இலங்கைத் தமிழர் பாதுகாப்பு இயக்கம்

தாயகத் தமிழரின் எழுச்சிகளை உச்ச நிலைக்குக் கொண்டு செல்லும் ஒரு பதிவாக இலங்கைத் தமிழர் பாதுகாப்பு இயக்கம் 28.12.2009 அன்று உருவாக்கப் பெற்றது. பழ. நெடுமாறன் அதன் அமைப்பாளர்; பா.ம.க. நிறுவனர் மருத்துவர் ச.ராமதாஸ், ம.தி.மு.க. பொதுச் செயலாளர் வை.கோ., இந்தியப் பொதுவுடைமைக் கட்சியின் தமிழ் மாநிலச் செயலர் தா.

பாதுகாப்பு இயக்கம் அழைப்பு விடுத்து, வெற்றிகரமாய் நடத்தியது.

07.02.2009 தமிழகமெங்கும் கறுப்புக் கொடி ஊர்வலம்

10.02.2009 சென்னையில் மாபெரும் மக்கள் திரள் பேரணி

17.02.2009 தமிழகமெங்கும் மனிதச் சங்கிலிப் போராட்டம்.

18.02.2009 அய்.நா. செயலாளர் நாயகத்திற்கு மின்னஞ்சல் வேண்டுகோள்

பாண்டியன், வணிகர் சங்கத் தலைவர் வெள்ளையன், திண்டிவனம் இராமமூர்த்தி மற்றும் பல அமைப்புக்களைச் சேர்ந்தோரும் பங்கேற்பவராய் 28.1.2009-இல் சென்னையில் இலங்கைத் தமிழர் பாதுகாப்பு இயக்கம் தொடங்கப்பெற்றது. பழ. நெடுமாறன் தலைமையில் இயங்கிய அந்த இயக்கம், ஈழத் தமிழருக்கான ஆதரவுப் போராட்டங்களை, மட்டுமல்ல, இந்திய - இலங்கை அரசுகளின் கூட்டுச் சதிகளை அம்பலப்படுத்திடும் தடுப்பு அரணாகவும் வளர்ந்து கொண்டிருந்தது.

29.1.2009-இல் சாஸ்திரிபவன் முற்றத்தில் முத்துக்குமார் தன் உடலையே ஒரு சுராய் ஏந்தி உலகுக்குத் தெரியப்படுத்தித் தீக்குளித்து வீரச் சாவு அடைந்தார். முத்துக்குமாரின் உடலைப் பொதுமக்கள் பார்வைக்கு வைத்து எரியூட்டுதல், ஈகச் சாம்பல் கரைப்பு, ஈகச் சாம்பலைத் தமிழக மெங்கும் எடுத்துச் செல்லல், இறுதியாய் இராமேசுவரத்தில் கரைப்பு - என அனைத்துப் பணிகளையும் பழ. நெடுமாறன் தலைமையிலான இலங்கைத் தமிழர் பாதுகாப்பு இயக்கம் எடுத்துச் செய்தது.

முத்துக்குமார் என்ற மாவீரன் தொடங்கி வைத்த போர்க்களத்தில் அடுத்தடுத்து, 16 பேர் உயிராயுதம் ஏந்தினார்கள். அவர்களின் வீரச் சாவுக்கு நினைவஞ்சலி செய்வது முதலான பணிகளை இலங்கைத் தமிழர் பாதுகாப்பு இயக்கம் முன்னின்று செய்தது.

04.02.2009 தமிழகமெங்கும் பொது வேலை நிறுத்தத் துக்கு இலங்கைத் தமிழர்

19.02.2009 கோவை மக்கள் திரள் பேரணி

20.02.2009 அமெரிக்கத் துணைத் தூதுவருடன் சந்திப்பு

24.02.2009 மதுரை மக்கள் திரள் பேரணி

27.02.2009 சென்னையில் ஈழத் தமிழருக்காகப் போராடிய வழக்கறிஞர்கள் மீது தடியடி நடத்தப்பட்டதைக் கண்டித்து மாவட்ட, வட்ட ஆட்சியர் அலுவலகங்களுக்கு முன் தடையை மீறி ஆர்ப்பாட்டங்கள்

28.02.2009 தூத்துக்குடியில் இந்திய வெளியுறவுத் துறை அமைச்சர் பிரணாப் முகர்ஜிக்கு எதிராகக் கறுப்புக் கொடி ஆர்ப்பாட்டம்

01.03.2009 அய்.நா. சேயலர் நாயகம், அமெரிக்கக் குடியரசுத் தலைவர், ரஷ்யக் குடியரசுத் தலைவரிடம் அளிக்க 2 கோடி கையெழுத்து இயக்கம் தொடக்கம்

03.03.2009 பிரிட்டிஷ் துணைத் தூதுவருடன் சந்திப்பு

04.03.2009 தூத்துக்குடி மக்கள் திரள் பேரணி

05.03.2009 திருச்சியில் மக்கள் திரள் பேரணி

09.03.2009 சப்பானியத் துணைத் தூதுவருடன் சந்திப்பு

10.03.2009 புதுவையில் பிரான்சு துணைத் தூதுவருடன் சந்திப்பு வேலூரில் மக்கள் திரள் பேரணி

11.03.2009 சேலம் மக்கள் திரள் பேரணி

16.03.2009 புதுச்சேரி மக்கள் திரள் பேரணி

20.03.2009 சீமான், கொளத்தூர் மணி, நாஞ்சில் சம்பத் விடுதலையை வலியுறுத்திச் சென்னையில் ஆர்ப்பாட்டம்.

24.07.2009 முள்வேலி முகாம் தமிழர்களை உடனடியாக விடுவிக்க ஐ.நா. பேரவை உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வலியுறுத்திச் சென்னையில் மாபெரும் கண்டன ஆர்ப்பாட்டம்.

20.08.2009 சென்னையில் மாபெரும் மக்கள் திரள் பொதுக்கூட்டத்தில் ஈழத் தமிழர் வாழ்வுரிமைக்கான உலகத் தமிழர் பிரகடனம் வெளியிடப் பட்டது.

10.10.2009 முள்வேலி முகாம் தமிழர்களை விடுவிக்க இந்திய - தமிழக அரசுகள் அவசர நடவடிக்கைகள் எடுக்க வலியுறுத்தி 10.10.2009 மாலை 4 மணிக்குச் சென்னையில் ஆர்ப்பாட்டமும் மாங்கொல்லையில் பொதுக்கூட்டமும்.

27.10.2009 முதல்

29.10.2009 இலங்கைத் தமிழர் பாதுகாப்பு இயக்கத் தலைவர்கள் மரு. இராமதாசு, திரு.வைகோ, திரு.தா. பாண்டியன் ஒருங்கிணைப்பாளர் திரு. பழ. நெடுமாறன் ஆகியோர் முறையே சென்னை, இராமேசுவரம், கன்னியாகுமரி, கோவை ஆகிய ஊர்களிலிருந்து திருச்சி நோக்கி விழிப்புணர்வுப் பிரச்சாரப் பயணம் மேற்கொண்டனர். இறுதியாகத் திருச்சியில் மாபெரும் மக்கள் திரள் பொதுக் கூட்டம் நடைபெற்றது.

27.11.2009 சிங்களப் படையால் கொல்லப் பட்ட இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட தமிழர்களுக்கும், போராளிகளுக்கும், ஈழத்தமிழர்களுக்காகத் தமிழ்நாட்டிலும் உலக நாடுகளிலும் தீக்குளித்து உயிர்த்தியாகம் செய்த முத்துக்குமார் உள்ளிட்ட 18 தமிழர்களுக்கும்

வீரவணக்கம் செலுத்தும் வகையில் நவம்பர் 27-ஆம் நாளன்று தமிழக மெங்கும் அமைதி ஊர்வலங்கள், அஞ்சலிக்கூட்டங்கள் நடத்தப் பட்டன. அன்றிரவு தமிழர் வீடுகளில் ஈகைச் சுடர்கள் ஏற்றப் பட்டன.

தாயகத் தமிழரின் எழுச்சிகளின் உச்ச நிலையாக இலங்கைத் தமிழர் பாதுகாப்பு இயக்கம் தோற்றமெடுத்தது. பழ.நெடுமாறன் தலைமையில் இயங்கிய அந்த இயக்கம் பரப்புரை கொண்டதாக மட்டுமல்ல. இந்திய இலங்கைக் கூட்டுச்சதியின் தடுப்பு அரணாகவும் வளர்ந்து கொண்டிருந்தது.

இலங்கைத் தமிழர் பாதுகாப்பு இயக்கத்தின் பணி - ஒரு கட்டத்தில் தொடங்கி, இன்னொரு கட்டத்தில் முடிவு பெறுவதில்லை. ஈழத் தமிழருக்காய்த் தனி ஈழம் பெறும் நாள்வரை அதன் போராட்ட எல்லைகள் நீண்டு செல்லும்.

இராமணுவ வாகனங்கள் மறிப்பு

மே 2, 2008 அன்று ஈழத்தமிழரை அழிப்பதற்காக இந்திய இராமணுவ வாகனங்களால் இலங்கைக்கு ஆயுதங்கள் கோயம்புத்தூர் வழியாகக் கொச்சிக்கு எடுத்துச் செல்லப் படுவதாய்த் தகவல் கிடைத்தது. தந்தை பெரியார் திராவிடர் கழகப் பொதுச் செயலாளர் கோவை. கு. இராமகிருட்டிணன் தலைமையில் தமிழுணர்வாளர்கள் திரண்டு ஆயுதங்கள் ஏற்றி வந்த இராமணுவ வாகனங்களை மறித்தனர். போராளி தனலட்சுமி உட்பட 56 பேர் கைது செய்யப் பட்டுக் கோவைச் சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர். கு. இராமகிருட்டிணன் உட்பட 5 பேர் மேல் தேசியப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் வழக்குப் பதிவானது.

ஈழத் தமிழர் தோழமைக் குரல் எழுந்து கொண்டிருந்த வேளை - எதிரான துரோகக் குரல்களும் எழுந்து ஆடின. வரலாறு ஒன்றைப் பதிவு செய்து ஒன்றை மறைக்கக்கூடாது. வங்கக் கடலின் இன்னொரு கரையில் ஆயிரக்கணக்கான தமிழர்கள் மரணத்துக்குள் போய்க் கொண்டிருந்த வேளையில், அதே கடலின் இக்கரையில் உண்ணாநோன்பு நாடகத்தினைக் கருணாநிதி அரங்கேற்றிக் கொண்டிருந்தமை துரோகத்தின் உச்சம் எனலாம். இந்திய விரிவாக்கக் கனவின் விசுவாசமிக்க ஊழியனாகக் கருணாநிதி தம்மை ஆக்கிக் கொண்டிருந்தார்.

ஈழத்தமிழர்கள் மரணத்தில் பிறந்தார்கள். மரணத்தில் வாழ்ந்தார்கள். சாவதற்கு அவர்கள் பயந்ததில்லை. வாழ்வதற்குத்தான் அவர்கள் பயந்தார்கள்.

வாழ்க்கை பற்றிய அவர்களின் பயமும், போராட்டமும் மனித உரிமைகளுக்காக நிற்கிற அமெரிக்கச் சட்ட வல்லுநரான புருஸ்பெயினைத் தட்டியெழுப்பியதுபோல் - ராக்கெல் சாய்ஸ் எனும் பிரிட்டன் நாடாளுமன்றப் பெண்மணியின் மனச்சாட்சியை உசுப்பி விட்டது போல் - இதயமுள்ளவர்களை மட்டுமே அசைத்திடும் எதுவும் இங்கு நிகழவில்லை.

முதலாளித்துவ நாடுகளிலுள்ளோரிடம் இத்தனை கருத்து மாற்றம் தானே உருவாகிடவில்லை. ஒவ்வொரு தமிழனும் தன் எதிர்ப்பைத் தீவிரப்படுத்திய போராட்டங்கள் தான் கருத்து மாற்றத்துக்கான அடிப்படை ஆகின.

அரசியல் என்பது அறநெறி வழிப்பட்டதாக இருக்க வேண்டும் என்பதில் எவருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது. சாதாரணர் முதல் காந்தி வரை இதையே விரும்பினார்கள். இதைச் சாத்தியப்படுத்த முயன்றார்கள். இந்திய ஞானமும் இந்திய மரபுச் சிந்தனையும் கொண்டதாகப் பெருமைப்பட்டுக் கொள்கிற இந்திய அரசியல் தலைமைகள் இதைச் சாத்தியப்படுத்த விரும்பாதவர்கள். இந்திய வல்லாதிக்கத்துக்கான சாலைகளை விரிவுபடுத்திக் கொண்டே போகிற

போது, அரசியல், அறநெறி எனும் ஒற்றையடிப்பாதைகள் காணாமல் போகின்றன. அழிக்கப்படுகின்றன. இந்திய விரிவாக்கமே குறி யென அலைகிற மௌன்ச் சாமியார் மன்மோகன் சிங்கும், அமுகுணிச் சித்தர் கருணாநிதியும் இன அழிப்பின் மூலம் அறநெறி அரசியல் அழிப்பைச் செய்தவர்கள் எனலாம்.

ஈழத் தமிழர்கள் - இனியொரு விதிசெய்யக் கடமை கொண்டவர்கள். இனியொரு காலமும் சிங்களருடனோ, சிங்கள தேசத்துக்குள்ளேயோ தம் வாழ்வோ, நாடோ இல்லை என்பதை நிரூபிக்க மீண்டும் எழுவார்கள். உலகமுழுதும் அதற்கான அரசியல் தந்திரக் கண்ணி வெடிகளைப் புதைத்து, அழுத்தம் தந்து, தனி ஈழத்தைச் சாதிப்பார்கள்.

மண்ணின் மைந்தர்கள்

இயக்கியதால் இயங்கி
ஊக்கத்தினால் உயர்ந்து
தலைமையால் வளர்ந்து
தனிமையாய்ச் சிறந்த
அவர்களுக்கு...

இரவா? பகலா?

தெரியாது!

மாதமா? வருடமா

தெரியாது!

தூக்கமா? கனவா?

தெரியாது!

சொந்தமா? பந்தமா?

தெரியாது!

தெரிந்ததெல்லாம்...

கனத்திலே நிற்பது

கவசமாய்க் காப்பது

மண்ணை மீட்கவே

மாவீரர்களாய் மாறுவது...

-தமிழ்தலட்சுமி தீனதயாளன்

தமிழீழத் துனியரசு

- தமிழ்க்கனல்

பழந்தமிழாட்சி நின்று நிலவிய இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் மாவீரன் பிரபாகரனால் தனித்தமிழ் ஆட்சி நிறுவப்பெற்றது என்ற வரலாற்றுப் பெருமை இன்றையத் தமிழர்களுக்குக் கிடைத்துள்ளது.

ஆம் தமிழீழத் தமிழர்களுக்கென்று தமிழீழ அரசு இலங்கையின் வடபகுதியில் கிளிநொச்சியைத் தலைநகராகக் கொண்டு அமைக்கப்பெற்றிருந்தது. இலங்கையின் மூன்றிலொரு பங்கைக் கொண்டிருந்த அந்த அரசு இன்று அழிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தமிழீழ அரசமைத்து ஆண்டதனாலேயே பிரபாகரன் தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் என்று போற்றப் பட்டார். 'நாற்புறத்தும் பகைவர் கூட்டம் நடுவினிலே நந்தமிழ்த் தாய்' என்று பாவேந்தர் பாடினார். அது போலத் தமிழீழ அரசை நாற்புறத்தும் பகைவர் கூட்டம் சுற்றி வளைத்திருந்த நேரத்திலேயே சுட்டியமைத் திருந்தார்.

தமிழீழத் துனியரசாக உலக அரங்கில் வெற்றிக் கொடி நாட்டியிருக்க வேண்டிய அரசு இன்று இல்லையானாலும் இத்தனை நெருக்கடி களுக்கிடையே அமைந்திருந்த அரசைப் பற்றி அறிந்து கொள்வது தமிழர் ஒவ்வொருவருடைய கடமையாகும்.

தமிழீழ அரசை நேரில் கண்டுவந்த இரண்டு தமிழர்கள் அதுபற்றி எழுதியுள்ளனர். (வே. ஆனைமுத்து, தமிழீழத் தமிழரை - இலங்கை மலையகத் தமிழரை நீங்களும் பாருங்கள்! நீங்களும் பேசுங்கள்; பேராசிரியர் அறிவரசன், தமிழ்த் தேசியத் தமிழர் கண்ணோட்டம், அக்தோபர் 2009 மாத இதழ்).

புலிகளின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த பகுதிகள்

1. முல்லைத் தீவு மாவட்டம்
2. கிளிநொச்சி மாவட்டம்
3. யாழ் மாவட்டத்தில் முகமாலை இராணுவச் சாவடி வரை உள்ள பகுதி

4. வவுனியா மாவட்டத்தில் ஓமந்தை வடக்கு, புளியங்குளம் பகுதி

5. மன்னார் மாவட்ட உயிலங்குள வடகிழக்குப் பகுதி

6. அம்பாறை

7. மட்டக்களப்பு

8. திருக்கோணமலை

தமிழீழ அரசியல் துறையின் கீழ் இயங்கியவை

1. தமிழீழக் கல்விக் கழகம்

2. தமிழீழ மாணவர் அமைப்பு

3. தமிழீழ ஊரக வளர்ச்சிப் பணி

4. தமிழீழ நிருவாகச் சபை

5. தமிழீழப் பொருண்மியத் துறை

6. தமிழீழச் சுகாதாரச் சேவை

7. தியாகி திலீபன் மருத்துவ இயக்கம்

8. தமிழீழ வனவளப் பாதுகாப்பு

9. தமிழீழ விளையாட்டுத் துறை

10. தமிழீழ மாவீரர் போராளிகள் குடும்ப நலன்

11. தமிழீழ அரசியல் துறை மகளிர் பிரிவு

12. தமிழீழ வெளியீட்டுத் துறை

ஊடகங்கள் : 1. இதழ்கள், 2. சுவரொட்டிகள், குறுவெளியீடுகள், 3. வானொலி, 4. தொலைக் காட்சி, 5. ஒளிவீச்சு (வீடியோ)

13. கொள்கை முன்னெடுப்புப் பிரிவு

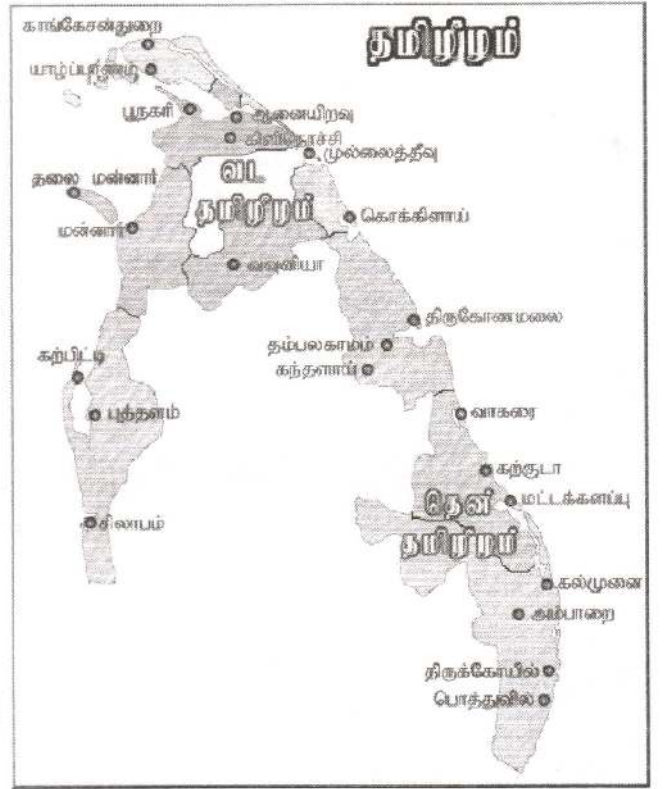
14. தமிழீழத் திட்டமிடல் அபிவிருத்திச் செயலகம்

15. சமாதானச் செயலகம்

என அனைத்துத் துறைகளும் கிளிநொச்சியைத் தலைமையகமாகக் கொண்டு செயல்பட்டன.

கிளிநொச்சியிலும் தமிழீழ அரசுக்கு உட்பட்ட பகுதிகளிலும் அமைக்கப் பட்டிருந்த அரசு நிறுவனங்கள், தனியார் நிறுவனங்கள் தமிழில் செயல்பட்டன. தமிழ்ப் பெயர் தாங்கி இயங்கின.

கலை - பண்பாட்டுக் கழகத்திற்குப் பொறுப் பேற்றிருந்த புதுவை இரத்தின துரை தமிழ்க் கலைகளையும் பண்பாட்டையும் காக்கும் பணியில் முனைப்புடன் செயல்பட்டார். கிளிநொச்சியிலும் முல்லைத் தீவிலும் நுண்கலைக் கல்லூரிகள் செயல்பட்டன. ஆடல் பாடல் பயிற்சிகளும் இசைக்கருவிகளை இசைக்கும் பயிற்சிகளும் அளிக்கப்பட்டன.

தமிழீழத் தேசியத் தொலைக்காட்சியும் 'புலிகளின் குரல்' வானொலியும் சிறப்பாக இயங்கின. தமிழர் மறுவாழ்வுக் கழகம், பொருண்மிய மேம்பாட்டுக் கழகம், தமிழீழ அரசு மருத்துவமனை பெண் குழந்தைகளுக்கான செஞ்சோலைக் காப்பகம், ஆண் குழந்தைகளுக்கான காந்தருபன் அறிவுச் சோலைக் காப்பகம் எனப் பல்வேறு நிறுவனங்கள் மக்கள் நலன் சார்ந்து இயங்கின.

தமிழீழ நீதி நிருவாகத் துறை 1993 முதல் 2004 வரை துறைவாரியாகச் சட்டங்களை உருவாக்கித் தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் வே. பிரபாகரன் ஒப்புதலையும் பெற்று நடைமுறைப் படுத்தியது.

தமிழீழத் தேச வழமைச் சட்டம் (1993), தமிழீழச் சட்டக் கோவை (1993), தமிழீழ மோட்டார் ஊர்திகள் பதிவுச் சட்டம் (1993) திரைப்படங்கள் தணிக்கைச் சட்டம் (1994), தமிழீழ உணவுச் சட்டம் (1995), மணக்கொடைத் தடைச் சட்டம் (1995), தமிழீழச் சான்று (ரை)ச் சட்டம் (1995) தமிழீழச் சீட்டுச் சட்டம் (1999), தமிழீழச் சட்டக் கோவையின் திருத்தச் சட்டம் (2004) எனப் பலதுறை சார்ந்த சட்டங்களைத் தமிழீழ அரசு வெளியிட்டு ஆட்சிபுரிந்துள்ளது.

தமிழீழ அரசு எவ்வாறு செயல்பட்ட தென்பதைப் பின்வரும் செய்தி (தினமணி

20.7.2009) உறுதிப்
படுத்துகிறது.
“இலங்கை
இராணுவத்துக்கு
எதிராக இரு
பது ஆண்டு
களுக்கும்
மேலாகத் தாக்
குதல் தொடுத்த
விடுதலைப் புலி
கள் இயக்கத் தலை
வர் பிரபாகரன் தன்னு
டைய இயக்கத்தைச் சேர்ந்த வீரர்களுக்கு மிகச்
சிறந்த இராணுவக் கல்வியை அளித்திருக்கிறார்.”

இலங்கை இராணுவத்தின் முப்படைப்
பிரிவுகளும் அமைத்துள்ள தளங்கள், அவர்
களுடைய படைபலம், அதிகாரிகள் வரிசை,
அவர்களிடம் இருந்த ஆயுதங்கள், வாகனங்கள்,
இதரப் படைபலங்கள், அவர்கள் தாக்குதல்
நடத்தப் பயன்படுத்தக்கூடிய நில, நீர், வான்
பாதைகள், அவர்களுடைய தகவல் தொடர்புக்
கட்டமைப்பு, அவர்களுடைய இராணுவத்
தலைமையகங்கள், பாசறைகளின் எண்ணிக்கை,
பாசறைகளின் அமைப்பு, பாசறைகளை
அணுகுவதற்கான சாலைகள், பாசறைகளில்

தாக்குவதற்கு ஏதுவான வலுக்குறைந்த தற்காப்பு
அரண்கள், இராணுவ உத்திகளுக்குப் பயன்படக்
கூடிய வரைபடங்கள், ஆயுதங்களைக் கையாள்
வதற்கான வழிமுறைகள், தாக்குதலுக்குத்
தேவைப்படும் ஆயுதங்கள், சாதனங்கள், கவனிக்க
வேண்டிய விஷயங்கள் என்று எல்லாவற்றையும்
அழகான தமிழில் எளிமையாகப் புரியும் படி
அச்சிட்டே தந்திருக்கிறார் பிரபாகரன்!

தினமணிச் செய்தியில் மேலும் தொடர்
கின்றன தமிழீழ அரசின் தொழில்நுட்பத்
திறன்கள். இவை அனைத்தும் தமிழிலேயே
பேணப்பட்டன. தமிழாய்ந்த தமிழின்தான் தமிழ்
நாட்டின் முதலமைச்சராய் வர வேண்டும்
என்றார் பாவேந்தர். தமிழ் மட்டும் தெரிந்த
ஒருவர்தான் தமிழர்க்குத் தலைவராக வர
வேண்டும்; அப்போது தான் தமிழ் ஆட்சி மலரும்
என்பதை மெய்ப்பித்துள்ளார் பிரபாகரன்.

எந்த நெருக்கடியும் இல்லாத எல்லா
ஏந்துகளும் கொண்ட தமிழ் நாட்டில் தமிழ்
ஆட்சி செலுத்தவில்லை. ஆனால் எல்லா
நெருக்கடிக்கிடையிலும் பிரபாகரன் தமிழில்
ஆட்சி புரிந்துள்ளார்.

இன்று நாம் தோற்றிருக்கலாம்; நாளை
ஒன்றிய நாடுகள் அவைமுன் தமிழீழத் தனியரசின்
கொடி பறக்கப் போவது உறுதி.

தமிழரின் தாகம் தமிழீழத் தாயகம்!

**உலகத் தமிழர் பேரமைப்பு 7ஆம் ஆண்டு நிறைவு மாநாடு
வெற்றி பெற வாழ்த்துகிறோம்**

**திருப்பூர் ப. பெரியசாமி
மொழிப்போர் ஈசி
தலைவர்**

தமிழக மொழிப் போராட்டத் தியாகிகள் சங்கம்

பதிவு எண் : 135 / 91

**4/418, தந்தை பெரியார் நகர், அவினாசிலிங்கம்பாளையம்
பழங்கரை, அவிநாசி-641 654, கோவை மாவட்டம்
தொலைபேசி : 6453989.
செல் : 94433 76383**

ஆதரவுக் கரங்கள் நீளுகின்றன

தமிழீழப் போராட்டத்திற்கு

முழுமையான ஆதரவு

பாக்டர் மீத்ரா

(குலைவர், தெலுங்கு விடுதலை முன்னணி)

நான் தெலுங்கு தேச விடுதலை முன்னணியின் சார்பில் பேச வந்திருக்கிறேன். இம்மாநாடு வெற்றிபெற ஒரு சகோதர தேசிய இனத்தின் ஆதரவைத் தெரிவித்து என்னுடைய வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உலக நாடுகளில் ஒடுக்குமுறையை எதிர்த்து போராட்டங்கள் நடைபெறுகின்றன. அது தானாகவே எல்லாவிதமான விடுதலையையும் பெற்றுத் தந்துவிடும் என்று நம்பப்பட்ட காலம் ஒன்றுண்டு. சோசலிசம் வந்துவிட்டால் எல்லாம் கிடைத்துவிடும் என்று நம்பப்பட்டது. இன்று ரஷ்யாவாகட்டும் சீனா, யூகோஸ்லேவேகியா ஆகிய இடங்களிலெல்லாம் சர்வாதிகாரத்தை எதிர்த்து, ஒடுக்கமுறையை எதிர்த்து மக்கள் போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்கே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இல்லை? எங்கே மக்களுக்கு எல்லா அதிகாரங்களும் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று கூறப்படுகிறதோ அங்கே கூடத் தேசிய இனங்கள் ஒடுக்கப்படுகிறபோது அவர்கள் போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

எடுத்துக்காட்டாக யூகோஸ்லேவேகியாவில் கொசாவா நாடு விடுதலைக்காகப் போராடிக் கொண்டிருக்கிறது. (இன்று விடுதலை பெற்றுள்ளது)

எந்த தேசிய இனத்தினுடைய ஒடுக்கு முறையின் மீதும் சமத்துவத்தை உருவாக்கிவிட முடியாது. அந்தத் தேசிய இனம் கிளர்ந் தெழும் என்று லெனின் அன்றே சொன்னார்.

இன்றைக்கு ஈழக் குடியரசு நிறுவப்பட வேண்டும் என்ற குரலை நாம் இங்கே எதிரொலித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆந்திராவிலே கூட பல்வேறு புரட்சி இயக்கங்கள் ஒடுக்குமுறையை எதிர்த்து போராடிக் கொண்டிருக்கின்றன. அங்கும் தேசிய இன விடுதலையைப்

பற்றிய சிந்தனை இன்றைக்கு முன்னுக்கு வந்திருக்கிறது.

உருவாகவிருக்கும் தமிழீழத்தில் எப்படிப்பட்ட தலைமை, எப்படிப்பட்ட வழிகாட்டுதல் இருக்கவேண்டும் என்பதையும் நாம் இப்போதே சிந்திக்க வேண்டும். அரசாங்கம் எப்படிப்பட்ட பொருளாதாரக் கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்பதில் கூட நாம் தெளிவாக இருக்க வேண்டும். இந்த மாநாட்டில் கலந்துகொள்வதன் மூலமாக உங்கள் தலைவரின் பேச்சைக்கேட்டு நானும் பல செய்திகளைத் தெரிந்து கொண்டேன்.

இங்கே ஜனநாயகத்தின் பெயரால் - பெரும்பான்மையின் பெயரால் இந்திய தேசியம் ஆண்டு கொண்டிருக்கிறது. இந்தியாவின் இறையாண்மையையும் ஒற்றுமையையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற நிபந்தனையின் கீழ் இந்திய ஜனநாயகம் நிலவுகிறது. இந்த ஜனநாயகத்தின் மூலமாக தேசிய இனங்களின் சுய நிர்ணய உரிமையைப் பற்றி - தேசிய இனங்களின் குடியரசு பற்றி பேசக் கூடாது. அப்படிப் பேசுவதே கூட இந்திய இறையாண்மையைக் கேள்விகேட்பதாகவும் குற்றச் செயலாகவும் இந்திய அரசாங்கம் கருதுகிறது.

இங்கே இந்தி தேசிய இனங்கள், இந்தி பேசாத தேசிய இனங்கள் என இரண்டு வகை தேசிய இனங்களாகப் பிரிந்திருக்கிறார்கள். இந்தி தேசிய இனம் இங்கே 26 சதவீதம் பேர் இருக்கிறார்கள். ஆனால் பெரும்பான்மையாக இருக்கிற மற்ற தேசிய இனங்கள் தனித்தனியாகவே சிறுபான்மையினங்களாகப் பிரிந்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட முறையில் இந்தியாவின் நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் ரஷ்யாவில் ரஷ்யப் பெரும் தேசிய இனம் 56 விழுக்காடுகளும், சீனாவில் ஹங் தேசிய இனம் 96 விழுக்காடுகளும் இருக்கின்றன.

ஆனால் இங்கே பெரும்பான்மை என்பது கூட தனித்தனியாகப் பெரும்பான்மை என்ற முறையில் விளக்கம் சொல்லப்பட்டு இங்கே இந்திய தேசியம் திணிக்கப்படுகிறது.

இங்கே தேர்தலுக்குத் தேர்தல் பலவிதமான வாக்குறுதிகளைக் கொடுத்து ஆட்சிக்கு வருகிறார்கள். ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பிறகு சட்டமன்றங்களின் மிகப் பெரும்பான்மையான தீர்மானங்கள்கூட சட்டமாக ஆவதற்கான வழிமுறை இன்றைக்கு இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் இல்லை. குடியரசுத் தலைவர் அங்கீகாரம் இல்லாமல் எந்த ஒரு சட்டமன்றப் பேரவைத் தீர்மானமும் முடிவும் சட்டமாக ஆக முடியாது. பெரும்

பான்மை உறுப்பினர்கள் கொண்ட மாநில சட்டமன்றப் பேரவை ஒரு சட்டத்தை இயற்றி குடியரசுத் தலைவருக்கு அனுப்பினால் அவர் அதை நிராகரிக்கலாம் அல்லது திரும்பவும் அனுப்பலாம். ஆக எந்த அதிகாரங்களும் இல்லாத சட்டமன்றங்களாக இங்கேயுள்ள சட்டமன்றங்கள் விளங்குகின்றன.

மேற்கு வங்கத்திலும் கேரளாவிலும் பொதுவுடைமைக் கட்சிகள் ஆட்சியில் இருக்கின்றன. ஆனால் அங்கெல்லாம் சோசலிசத்தை நடைமுறைப்படுத்த முடிகிறதா என்றால் இல்லை. காரணம் டெல்லி அரசாங்கத்தின் உத்தரவுக்கு மீறி இவர்கள் தங்களுடைய பொருளாதாரத் திட்டங்களை செயல்படுத்த முடியாது. அப்படிப்பட்ட அதிகாரம் மாநில அரசுகளுக்கு இல்லை. ஆனால் இவர்கள் நிலைமைகளை எடுத்துச் சொல்வதில்லை.

பங்களாதேசத்தில் அந்த மக்கள் தனி நாடாக இருப்பதற்கு வாக்களித்தார்கள். அந்த வாக்களித்த மக்களின் ஜனநாயக உரிமையை பாகிஸ்தான் மேலாதிக்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. எனவே யுத்தத்தின் மூலம்தான் அங்கு ஜனநாயகம் நிலைநாட்டப்பட்டது.

இங்கே இந்தி தேசிய இனம் என்பது ஆளும் தேசிய இனமாக இருக்கிறது. இமாசலப்பிரதேசம், உத்திரப்பிரதேசம், மத்தியப் பிரதேசம், இராஜஸ்தான், பீகார், ஹரியானா ஆகிய மாநிலங்கள் எல்லாம் இந்தி பேசக்கூடிய தேசிய இனங்கள் உள்ள பகுதி. இதற்குத் துணை தேசிய இனங்களான குஜராத்தி, மார்வாடிகள் இந்தி மேலாதிக்கத்திற்குத் துணை சக்திகளாக இருக்கிறார்கள்.

இவர்களைத் தவிர மற்றவர்கள் எல்லாம் தன்னுரிமைக்காகப் போராடக் கூடிய தகுதி படைத்தவர்கள். அப்படிப்பட்ட சக்திகளை ஒன்றிணைப்பதற்கான முயற்சிகள் செய்யப்பட வேண்டும்.

இந்தியாவிற்கு என்று ஒரு பொது மொழி கிடையாது. பல்வேறு தேசிய இனங்களைக் கொண்டது. அந்தந்த தேசிய இனங்களின் அடிப்படையில் தேர்தல் நடத்தப்படவேண்டுமே தவிர இந்தியா முழுவதற்கும் தேர்தல் என்று நடத்தக்கூடாது. அப்படிப்பட்ட நாடாளுமன்றத் தேர்தல்களை நாம் தடுத்து நிறுத்தவேண்டும்.

இறுதியாக எங்கள் இயக்கம் எப்போதும் தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு உறுதுணையாக இருக்கும் என்று கூறி முடிக்கிறேன்.

(சுழத்தமிழர் ஆதரவு - எழுச்சி மாநாடு மதுரை 7.3.1999)

பகைவனுக்கு அருளும் தமிழன் பண்பும் தூதுவனைக் கொல்லும் பாரதத்தின் கயமையும்

“போர்க் கைதிகளாகப் பிடித்து வைக்கப் பட்டிருந்த 18 இந்திய இராணுவ வீரர்களைக் கட்டி அவர்கள் உடலில் டயர்களைப் போட்டு உயிரோடு புலிகள் கொளுத்திவிட்டார்கள்” என இந்திய அரசு திட்டமிட்ட பொய்ப் பிரச்சாரம் செய்தது. புலிகள் கொடூரமானவர்கள் என்று சித்திரிப்பதில் வானொலியும் தொலைக் காட்சியும் முன்னின்றன.

ஆனால், நடந்தது என்ன? இந்தியாவின் பொய் முகத்தை விடுதலைப்புலிகள் அம்பலப்படுத்தினார்கள்.

1987 ஆம் ஆண்டு, நவம்பர் மாதம் உலகப் பத்திரிகையாளர்கள் முன்னிலையில் 18 இந்திய வீரர்களையும் தளபதி மாத்தையா கொண்டு வந்து விடுவித்தார். இந்தியப் படையின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருக்கும் யாழ்ப்பாண நகருக்குள் மாத்தையா கைதிகளுடன் புகுந்தது எப்படி என்பது தெரியாமல் இந்திய அதிகாரிகள் திகைத்தனர்.

விடுவிக்கப்பட்ட இந்திய வீரர்களிடம் எந்தக் கேள்வியும் கேட்க வேண்டாம் என இந்திய அதிகாரிகள் பத்திரிகையாளரிடம் கூறினார்கள். ஆனால், மாத்தையா குறுக்கிட்டு “நாங்கள் இவர்களைச் சித்திரவதை செய்தோமா? என்று கேளுங்கள்” எனக் கூறினார். கைது செய்யப்பட்டவர்களுள் ஒருவரான வாமன்சிப்டி “அப்படி யொன்றும் நடக்கவில்லை. நாங்கள் மிக நன்றாகவே நடத்தப்பட்டோம்.” என்று கூறினார்.

இந்திய இராணுவ அட்டூழியங்கள் பற்றிய சில புகைப்படங்களை மாத்தையா பத்திரிகையாளர்களுக்கு வழங்கிவிட்டு விடைபெற்று வந்ததைப் போலவே மாயமாக மறைந்து போனார்.

அவர் மறைந்ததும் இந்திய அதிகாரிகள் பத்திரிகையாளர்களை மிரட்டினார்கள் “புகைப் படங்களை எங்களிடம் திரும்பத் தந்துவிடுங்கள். இல்லையென்றால் இன்னொருமுறை இலங்கை வரவிடமாட்டோம்” என்றார்கள். வேறு வழியில்லாமல் பத்திரிகையாளர்கள் அந்தப் படங்களைத் திருப்பிக் கொடுத்தார்கள்.

தங்கள் மக்களைக் கொன்று குவித்த ஆக்கிரமிப்புப் படையைச் சேர்ந்த வீரர்கள் தம்மிடம் பிடிப்பட்டபொழுது போர்க் கைதி களுக்கிரிய மரியாதையுடன் அவர்களைப் புலிகள் நடத்தித் தமிழர் தம் பண்பாட்டினை நிலைநிறுத்திக் காட்டினார்கள். ஆனால், இந்தியப் படையோ தூதனாக வந்த புலிவீரனை நயவஞ்சமாகப் படுகொலை செய்த வரலாறு இதோ.

கட்டுவன் சந்தியில் சிங்கள இராணுவத்துடன் மூண்டெழுந்த போரில் எதிர்பாராத விதமாக ‘ஜோனி’யின் நெற்றியின் நடுவில் பாய்ந்த குண்டு காதுக்கு மேலாகத் துளைத்துக் கொண்டு வெளியே சென்றது. உயிருக்கு ஆபத்தான நிலையில் மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டு எப்படியோ பிழைத்தான் ஜோனி. அவன் நெற்றிக்குள் ஓர் உலோகத் தகடு பதிப்பிக்கப் பட்டது. ஆனாலும், மறுபடியும் களம் காணவே அவன் துடித்தான்.

இந்தியப் படையுடன் ஏற்பட்ட மோதலில் படுகாயமடைந்த ஜோனி மதுரைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டு எங்கள் இல்லத்தில் அவனுக்குச் சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டது. சிலநாள்கள் அவன் தங்கியிருந்தான். அப்பொழுது சென்னையில் இருந்த தளபதி கிட்டு ஜோனியை உடனடியாகச் சென்னைக்கு அனுப்புமாறு அழைத்தார். முழுமையாகக் குணமடையாத நிலையில் ஜோனியை அனுப்பி வைக்க நான் தயங்கினேன். ஆனால், கிட்டுவின் அழைப்பை ஏற்று ஜோனி சென்னை போவதில் அவசரம் காட்டினான். அரைகுறை மனத்தோடு அவனை அனுப்பி வைத்தேன்.

சென்னை சென்ற அவனுக்கு மிக முக்கியமான பணிதரப்பட்டது. கிட்டுவுடன் ‘ரா’ அதிகாரிகள் நடத்திய பேச்சுகள் பற்றித் தலைவர் பிரபாகரன் அவர்களிடம் கூறி அவரின் கருத்தை அறிந்துவர ஒருவரை அனுப்ப வேண்டியிருந்தது. பிரபாகரன் இருக்குமிடம் தெரிந்த, அவரின் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமான ஒருவரையே அனுப்பமுடியும். இந்தத் தகுதிகள் படைத்தவன். ஜோனி ஒருவனே. எனவே, அவனையே கிட்டு அனுப்பிவைத்தார். இந்திய இராணுவ விமானத்தில் யாழ்ப்பாணம் அழைத்துச் செல்லப்பட்ட ஜோனி தலைவர் பிரபாகரன் அவர்களை இரகசியமாகச் சந்தித்து விட்டுத் திரும்பும் பொழுது இராணுவம் அவனை வளைத்துக் கொண்டது. பிரபாகரன் இருக்குமிடத்தைக் கூறும் படி நிர்ப்பந்தித்தது. ஜோனி மறுத்து விட்டான். அவனிடமிருந்து எந்த இரகசியத்தையும் பெறமுடியாத ஆத்திரத்தில் இந்திய இராணுவம் ஜோனியைச் சுட்டுக் கொன்றது.

கைதிகளாகப் பிடிப்பட்ட பாரதவீரர்களைப் பரிவோடு நடத்தி விடுதலை செய்தனர் புலிகள். இது தமிழர் தம் பண்பாடு. தூதுவனாக வந்த வனைப் படுகொலை செய்தது இந்திய இராணுவம். இது பாரதப் பண்பாடு.

தமிழீழம் சீவக்கந்தா - பக்.59

விடுதலைப்புலிகளின் வேட்கையை எவராலும் அழிக்க முடியாது

பண்ருட்டி திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்

காரண காரியங்களை விளக்கி உங்களை ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்வதும் நீங்கள் கைதட்டல் மூலம் எங்களை உற்சாகப்படுத்துவதும் மட்டும் போதாது. செயலும் தேவை. முன்னால் பேசிய வெளியுறவுத்துறைச் செயலாளர் ஏ.பி. வெங்க டேசுவரன் சொன்னார்: செயலுக்கு இலக்கணமாக ஒருவரை நீங்கள் தேடவேண்டும் என்றால் அவரை எங்கேயும் போய்த் தேடவேண்டாம். மேடையிலே மாநாட்டுத் தலைவராக அவர் வீற்றிருக்கிறார். பேசுவதற்கு ஏராளமான பேர் வரலாம். மேடையீது முழங்கிக் கைத்தட்டல்களும் பெறலாம். பின்னர் ஆரவாரத்துடன் வெளியேறலாம்.

ஆனாலும் ஈழத்தமிழர் விடுதலை உணர்வை அணையாத விளக்காக எத்தனையோ புயல் காற்றுக்கு இடையிலும், சூறாவளிக்கு இடையிலும் அன்றிலிருந்து இன்றுவரை காப்பாற்றிக் கொண்டு வருபவர் ஒருவர் இருக்கிறார் என்று சொன்னால் அது தமிழர் தேசிய இயக்கத்தின் தலைவரும் எனது அன்பிற்கும் மரியாதைக்கும் உரியவருமான பழ நெடுமாறன் அவர்கள்தான்.

விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் தமிழ்நாட்டில் இல்லையே என்று நினைக்கிறோம். ஆனால் தன்னுடைய சொல்லாலும் செயலாலும் சிந்தனையாலும் செயல்திறத்தாலும் அந்த உணர்வின் உருவகமாக தமிழ் மண்ணிலே நடமாடிக்கொண்டிருப்பவர்தான் நெடுமாறன் அவர்கள். அவரும் நானும் ஒன்றாகப் படித்தோம். நான் அரசியல் கட்சியின்பால் ஈடுபாடு கொண்டு பல்வேறு வாய்ப்புகளைப் பெற்றவன். ஆனால் அவர் நினைத்திருந்தால் முன்னால் பிரதமராக

இருந்த இந்திரகாந்தி காலத்தில் மத்திய அமைச்ச ராகவே பொறுப்பேற்று இருக்கலாம். இன்றைக்கு யார் யாரோ அமைச்சராகிற காலம். எவர் எவரோ கோபுர உச்சிக்குச் சென்ற காலம். ஆனால் அன்றைக்கு அன்னை இந்திராவின் உயிர்காத்த பெருமை அவருக்கு உண்டு. பெருந்தலைவர் காமராசர் அவர்கள் அவரை மாவீரனாக நினைத்துப் பாராட்டிய பெருமை உண்டு. அவர் நினைத்திருந்தால் பதவிகள் பல வந்திருக்கும். ஆனாலும் கொண்ட கொள்கையில் உறுதியோடு நின்று தன்னையும் தியாகம் செய்து, தன்னுடைய உழைப்பையும் தியாகம் செய்து, தன்னுடைய சிந்தனையையும் தியாகம் செய்து தமிழர்களிடம் தேசிய உணர்வினை உருவாக்கி வருகிறார். அவர் இந்த மாநாட்டின் தலைவராக இருக்கிறார்.

‘எம்.ஜி.ஆரும் ஈழத்தமிழரும்’ என்ற நூலை எழுதிய எனது நண்பர் தங்கநேயன் அதை வெளியிடவேண்டும் என்று என்னைக் கேட்டார். மக்கள் நல உரிமைக் கழகத்தின் சார்பில் நாங்கள் முப்பெரும் விழா நடத்தினோம். அந்த விழாவில் அந்த நூலை வெளியிடுவதற்கு சிறப்புரையாற்று வதற்குத் தகுந்தவர் யார் என்று நினைக்கும் நேரத்தில் அன்பிற்குரிய நெடுமாறனை அணுக வேண்டும் என்று நாங்கள் விரும்பினோம். நானோ எல்லாவற்றையும் விட்டு, கொஞ்சம் ஒதுங்கி யிருந்த காலம். ஆனால் ‘எம்.ஜி.ஆரும் ஈழத்தமிழரும்’ என்ற நூல் என்னை மறுபடியும் அவரோடு தொடர்பு கொள்ளச் செய்தது. அந்த நூலை வெளியிடுவதற்கும் சிறப்புரையாற்றுவதற்கும் வர வேண்டும் என்று நான் அவரை முதல் முதலாகக் கேட்டுக்கொண்டபோது எப்படி பல்கலைக் கழகத்திலே என்னிடம் பழகினாரோ அதே பாசத்துடன் அந்த நிகழ்ச்சியில் கலந்துகொண்டு சிறப்புரை ஆற்றினார். அந்த அன்பின் காரண மாகத்தான் நானும் எவ்விதத் தடையும் சொல்லாமல் இம்மாநாட்டில் பங்கு கொண்டுள்ளேன்.

எத்தனையோ பேர் நீங்கள் கூடவா விடுதலைப் புலிகளை ஆதரிக்கிறீர்கள் என்று கேட்டார்கள். சென்னையிலே என்னுடைய நண்பர்கள் எல்லாம்கூட ஏன் இன்னும் சில முக்கியஸ்தர்கள் கூட நீங்களே ஆதரிக்கலாமா என்று கேட்டார்கள். ஆனாலும் அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்கும் தாழ் என்ற அடிப்படையில் உங்களுடைய சந்திக்கின்ற வாய்ப்பை எனக்கு நெடுமாறன் அளித்திருக்கிறார்.

நான் நீண்டநேரம் உங்களிடம் பேசவேண்டும் என்ற ஆவல் இருந்தாலும் உங்களுடைய

பொறுமையைச் சோதிக்க விரும்பவில்லை. ஆனால் இரண்டு முக்கியமான கருத்துக்களை நீங்கள் நெஞ்சிலே பதித்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் இந்த மாநாட்டின் முக்கியமான நோக்கம் முதலில் ஈழத்தில் என்ன நடக்கிறது என்பதல்ல. தமிழ் நாட்டிலே இருக்கிற மக்களிடையே விழிப் புணர்வு உண்டாக்கவேண்டிய வரலாற்றுக் கடமை நமக்கு உண்டு. இங்கே இருக்கக்கூடிய அரசியல் கட்சிகள் மட்டுமல்ல, அரசியல் தலைவர்கள் மட்டுமல்ல, அகில இந்தியாவில் இருப்பவர்களும் - இது ஏதோ தீண்டத்தகாத இயக்கம்; அவர்களைப்பற்றிப் பேசுவதே ஆபத்து என்ற ஒரு மாயை இருக்கிறது. அந்த மாயையிலிருந்து மக்களை விடுவிக்க வேண்டுமானால் நாம் இரண்டு கருத்துகளில் தெளிவாக இருக்க வேண்டும்.

முதலாவதாக நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டியது தனி நாடு கேட்பது தவறா? தனிநாடு கேட்பது தவறல்ல என்பதுதான் நமது பதில். என்ன காரணம்? 1983ஆம் ஆண்டு இலங்கையில் தமிழினப் படுகொலை நடந்தபோது, ஐக்கிய நாட்டு மன்றத்திற்கு நான் சென்றபோது அங்கிருந்த நாடுகளின் எண்ணிக்கை 157. இன்று ஐக்கியநாடுகளின் பேரவையில் உள்ள உலக நாடுகளின் எண்ணிக்கை 185. உலகமே ஒன்றாகி வருகிறது. தொழில்நுட்பம் ஒன்றாகிறது. தகவல் புரட்சி ஏற்படுகிறது. வாணிபத்திற்கான தடைகள் நீக்கப்படுகின்றன. எங்கு வேண்டுமானாலும் - யார் வேண்டுமானாலும் செல்லலாம் என்று விஞ்ஞானமும் தொழில்நுட்பமும் வேகமாக வளர்ந்துவருகிற இந்தக் காலத்தில் 157 நாடுகளில் இருந்து 185 நாடுகளாக இருக்கின்றனவே அது எப்படி?

தனிநாடு கேட்பதே தவறு என்பதன் பொருளா, தனி நாடு கேட்பதே கூடாது என்பதன் பொருளா இது?

நாடுகளின் எண்ணிக்கை வளருகின்ற காரணம் என்ன? ஓர் அடிப்படையான காரணத்தை நாம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். இன்றைக்கு இருக்கின்ற நாடு என்பது ஒன்று; தேசிய இனம் என்பது வேறொன்று. தேசிய இனத்தின் அடிப்படையில் ஒரு நாடு அமைந்துவிட்டால் பிரச்சினை இல்லை.

இங்கிலாந்து நாட்டை எடுத்துக்கொண்டால் ஆங்கிலம் பேசுபவர்களுடைய நாடு அது. பிரான்சு நாட்டை எடுத்துக்கொண்டால் பிரெஞ்சு மொழி பேசுபவர்கள் உள்ள நாடு அது. ஜெர்மனியை

எடுத்துக்கொண்டால் ஜெர்மன் மொழி பேசுபவர்கள் உள்ள நாடு அது. இப்படி ஒரு தேசிய இனத்திற்கு என்று நாடு அமைந்து விட்டால் பிரச்சினை இல்லை. ஆனால் நாடு என்பது எது என்றால் பூகோளத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. வரலாற்றில் ஏற்பட்ட விபத்தின் காரணமாக நாடுகள் சில எல்லைகளைக் கொண்டுள்ளன. உதாரணமாக ஆப்பிரிக்காவில் 10,000 வகையைச் சேர்ந்த பழங்குடி மக்கள் இருக்கிறார்கள். வெள்ளைக் காரர்கள் ஆதிக்கம் செய்தபோது ஆப்பிரிக்கக் கண்டத்தை ஒரு சில நாடுகளாகக் கோடு போட்டார்கள். குறுக்கும் நெடுக்குமாகக் கோடு போட்டு ஒரு சில நாடுகளை நிர்வாகத்திற்காக ஏற்படுத்திவிட்டார்கள். ஆனால் விடுதலை கிடைத்தபிறகு அந்தந்த இனமும் தங்களுக்குரிய சுயநிர்ணய உரிமை வேண்டும் என்கிறது. ஜெயிலுக்கு குற்றவாளிகள் விலங்கு பூட்டப்பட்டு, கொண்டு செல்லப்படுவார்கள். விடுதலை கிடைத்தபிறகு அவர்களை விலங்கோடா அனுப்புவது? அதுதான் இன்றைக்கு நடக்கிறது.

வெள்ளைக்காரன் வருவதற்கு முன்னால் தமிழ் மக்களின் தாயகம் இருந்தது. அவர்களுடைய அரசரிமை இருந்தது. சிங்களருடைய அரசரிமை இருந்தது. இன்னும் கூட சொல்லப் போனால் சிங்களருக்கும் சேர்த்து தமிழன்தான் அரசனாக இருந்தான். ஆகவே அன்னியர் வருவதற்கு முன்னாலே இரு அரசுகள் இருந்தன. ஆனால் நிர்வாக வசதிக்காக இரண்டையும் சேர்த்து இலங்கையை ஒரு நாடாக ஆக்கினார்கள். நாடு என்ற இலக்கணமே வெள்ளையர்களால் வரையறுக்கப்பட்ட பூகோளத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதே தவிர தேசிய இனத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதல்ல. அதன் விளைவு தான் இன்றைக்கு இவ்வளவு கலவரங்களுக்கும் காரணம். அதனாலேதான் தனி நாடு கோரிக்கை வலுத்து வருகிறது. இந்தத் தனிநாடு கோரிக்கையை உலகத்தில் உள்ள நாடுகள் எப்படி சந்திக்கின்றன?

இதற்கு முன்னால் பேசியவர் அழகாகச் சொன்னார்: சோவியத் ஒன்றியத்தின் அரசியல் சட்டத்திலே (Right to self determination) தன்னுரிமை இருக்கிறது. வேண்டுமானால் சேரலாம். வேண்டா விட்டால் பிரியலாம்.

சோவியத் ஒன்றியம் 15 நாடுகளாக இருந்து அவர்களாகவே பிரிந்துவிட்டார்கள். ஆயுதம் ஏந்திப் போராட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. செக்கோஸ்லோவேகியா இன்றைக்குச் செக் நாடு

என்றும் ஸ்லோவேகியா என்றும் இரண்டாக இருக்கிறது.

எப்படி ஒரு குடும்பத்தை நடத்துபவருக்கு ஒரு வீடு தேவையோ அதைப்போல ஓர் இனத்தை முன்னேற்றுவவருக்கு ஒரு நாடு தேவை என்கிற உணர்வு உலகமெங்கும் உருவாகி வருகிறது. ஆகவே தனி நாடு கேட்பது தவறு இல்லை. தனிநாடு கேட்பது ஏன் என்றால் அந்த இனத்தை வாழ வைக்கத்தான். கேட்டால் ஆச்சரியப்படுவீர்கள். உலகத்தையே கட்டி ஆண்ட இங்கிலாந்து நாட்டில் இன்றைக்கு ஆட்சிபுரிந்து வருகிற டோனி பிளேயர் அவர்கள் ஸ்காட்லாந்துக்கு தனிப் பொருளாதார உரிமை தந்திருக்கிறார். இன்னும் சில ஆண்டுகளில் ஸ்காட்லாந்து தனி நாடாகும்.

அதேபோல ஒவ்வொரு இனத்திலும் இருக்கின்றவர்கள் தங்களுடைய இனமேம் பாட்டுக்காகத் தங்களுடைய சுய நிர்ணய உரிமையைப் பெறுகிறார்கள். அதற்கு நாகரிகமான சமுதாயம் வழிவிடுகிறது. காட்டு மிராண்டிகள் அவர்கள் மீது தாக்குதல் தொடுக்கிறார்கள். அதனுடைய விளைவாகத் தான் பலாக்காரம் ஏற்படுகிறது.

இவ்வளவு சொல்வானேன். கனடா நாட்டில் 10 மாகாணங்களில் 9 மாகாணங்கள் ஆங்கிலம் பேசுபவை. ஒரு மாகாணம் பிரெஞ்சு பேசுவது. அவர்கள் பிரிந்து போக வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அந்த மக்களிடையே இரண்டு முறை கருத்துக் கணிப்பு எடுத்தார்கள். நீங்கள் என்ன, பிரிந்து போக விரும்புகிறீர்களா? அல்லது சேர்ந்திருக்க விரும்புகிறீர்களா? - என்று கேட்டார்கள். அந்த நாட்டுப் பிரதமர் ஒன்றாக இருப்பதிலே என்ன இலாபம் என்று பேசுகிறார். அதற்காகச் செலவு செய்கிறார். அந்த நாட்டுடைய முதலமைச்சர் இவர்களோடு ஒட்டிக்கொண்டு இருப்பதால் என்ன இலாபம், வெட்டிக்கொண்டு போவதால் என்ன நட்டம் என்று கேட்டு பிரிவினையே நல்லது என்று அவர் பேசுகிறார். இருமுறை கருத்துக் கணிப்பு நடந்தது. இருமுறையும் ஒற்றுமையே வென்றது. ஆனால் மூன்றாவது முறை நடைபெற இருக்கும் கருத்துக்கணிப்பில் அனேகமாக பிரெஞ்சு பேசக்கூடிய கியூபக் மாகாணம் அமைதியாகப் பிரிவதற்கான வழி ஏற்படும்.

சோசலிச நாடுகளில் அரசியல் சட்டம் வகுக்கிறபோது சுய நிர்ணய உரிமை அளித்தார்கள். அதனாலேதான் செக்கோஸ்லோவேகியா 'செக்'

என்றும் 'ஸ்லோவேகியா' என்றும் இரு நாடுகளாகப் பிரிந்தன. சோவியத் ஒன்றியத்திலே 15 நாடுகள் பிரிந்தன. ஆனால் முதலாளித்துவ நாடுகளில் அதற்குச் சட்டத்திலே இடம் இல்லை.

தனிநாடு கேட்கிறார்களே என்பதற்காக அவர்களைத் தடைசெய்வதோ அவர்களைத் தகாதவர்கள் என்று சொல்வதோ காலத்தை உணராதவர்கள், நாகரிகத்தை அறியாதவர்கள், நாடுகளின் போக்கினைத் தெரியாதவர்கள், உலக வரலாற்றினை உணர்ந்து கொள்ளாதவர்கள் கூறுவதாகும்.

ஆயுதம் ஏந்திப் போராடுகிற அவசியம் ஏன் ஏற்படுகிறது? நான் இன்னொன்றையும் கேட்கிறேன். ஆயுதம் ஏந்திப் போராடுவது ஆபத்தா? இரண்டாவதாக நாம் சிந்திக்க வேண்டியது தனிநாடு கேட்பது தவறு இல்லை. ஏனென்றால் நாடுகளின் எண்ணிக்கை வளர்ந்த வண்ணம் இருக்கின்றன. சரி. ஆயுதம் ஏந்தி அதற்காகப் போராடுவது மோசமா? உலகத்தை நாம் புரிந்து கொண்டால் தெரியும்.

ஒரு காலத்தில் ஐரீஷ் இராணுவம் என்பது வட அயர்லாந்தைச் சேர்ந்தது. பிரிட்டனைச் சேர்ந்த ஏன் இந்தியாவிற்கே சுதந்திரம் தந்த லார்ட் மவுண்ட்பேட்டன் கப்பலிலே செல்லுகிறபோது வெடிவைத்து அந்தக் கப்பலை முழுகடித்தது ஐ.ஆர்.ஏ என்கிற ஐரீஷ் இராணுவம். அப்போது பிரதமராக தாட்சர் இருந்தார். அவர் இலண்டனில் தன்னுடைய பொதுக் குழுக் கூட்டத்தைக் கூட்டினார். அவர் இருந்த மாடிக்குக் கீழே வெடிகுண்டு வைத்தார்கள். அவருக்கும் சேர்த்து தான். ஆனால் அவர் தப்பிவிட்டார். அந்த வன்முறைகளுக்குப் பிறகு இங்கிலாந்து அரசு அவர்களையெல்லாம் தடை செய்துவிட்டு அவர்களுடன் பேச மாட்டேன் என்று சொல்லிவிட்டதா? அவர்களோடு பேசி ஒப்பந்தம் போட்டிருக்கிறது. வட அயர்லாந்திலே சுத்தோலிக்கர், பிராட்டஸ் டண்டு என இரு மதத்தினரும் பிரதி நிதிகளைத் தேர்ந்து எடுக்கிறார்கள். இரண்டு இனங்களில் ஏதாவது ஒன்றைப் பாதிக்கின்ற சட்டம் ஏதாவது வருமானால் அவர்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள ரத்து அதிகாரம் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஒரு காலத்தில் ஜெர்மனியில் நடந்த ஒலிம்பிக் போட்டியில் கலந்துகொள்ளச் சென்ற இஸ்ரேல் வீரர்களுையெல்லாம் சாகடித்த பாலஸ் தீனியர் களுடன் பேசி ஒப்பந்தம் போடவில்லையா? இங்கே எனக்கு முன்னால் பேசியவர் குறிப்பிட்டார். குருதிஷ் இன மக்களின் தலைவர் ஓசலான் பிடிபட்டு இருக்கிறார். குருதிஷ் இன மக்கள் அதேபோலத் தான் தீவிரவாதிகள் என்று கருதப்பட்டார்களா?

ஈராக் நாட்டில் வடபுலத்தில் குருதிஷ் மக்கள் ஒரு மாகாணத்தை ஏற்படுத்தி ஐ.நா.சபையின் நேரிடை நிர்வாகத்தில் வைத்திருக்கிறார்கள்.

அமெரிக்கா அதற்கு ஆதரவு தந்திருக்கிறதே. இவ்வளவு சொல்வானேன். கிழக்கு தைமுரில் தீவிரவாதிகள் என்று கருதப்பட்டவர்களின் தலைவர் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். அவர் வெளியே வருகிறார். இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு அமெரிக்க வெளியுறவுத்துறை அமைச்சர் மெடேலின் ஐபிரிட் அவருக்குக் கைகுலுக்கி மலர்ச்செண்டு கொடுத்திருக்கிறாரே, என்ன காரணம்?

கடந்த காலத்தில் நடந்த வன்முறைகளின் காரணமாக எதிர்காலத்தில் ஒரு சமாதானத்தை ஏற்படுத்தக் கூடாது என்று எந்த அரசியல் விஞ்ஞானம் கூறுகிறது? எண்ணிப்பார்க்க வேண்டாமா? அந்த சூழ்நிலைகளையெல்லாம் எனக்கு முன்னாலே பேசியவர்கள் சொன்னார்கள்.

அதனாலேதான் சென்னையிலே நடந்த கூட்டத் திலேயும் சொன்னேன். இப்போதும் கூறுகிறேன். நடந்தவை நடந்தவையாக இருக்கட்டும். நடப்பவை நல்லவையாக இருக்கட்டும். அதற்கு அடிப்படையாக விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தின் மீதான தடையை இந்திய அரசு நீக்க வேண்டும்.

இராம இராஜ்யம் அமைக்கப் போகிறேன் என்று கூறும் பாரதிய ஜனதா அரசைப் பார்த்துக் கேட்கிறேன். இராமனே இராவணன் தம்பியை அணைத்துக் கொண்டானே, இலங்கையிலே இருந்து வந்தபோது. உண்மையிலே இராம இராஜ்யம் அமைப்பதிலே ஆர்வம் கொண்டவர் களானால் நான் உங்களைப் பார்த்துக் கேட்கிறேன். இந்தப் பிரச்சினைகளை முறுக்கிக்கொண்டே போனால் இன்னும் அதிகமான ஆபத்து விளையும். இந்தப் பிரச்சினையிலே வளைந்து கொடுக்கக் கூடிய தன்மையை உருவாக்க வேண்டும்.

இப்போது உள்ள சூழ்நிலையிலே நடந்த வன்முறைகளை மக்களின் மனதிலே பதிய வைத்துவிட்டு அவர்களுடைய குறைபாடுகளை - அவர்களுடைய நியாயமான தேவைகளை நிறைவேற்றத் தவறுமானால் எந்த அரசும் வெற்றி பெறாது.

ஒற்றுமையைக் காப்பாற்றவேண்டுமானால் பெரும்பான்மையான மக்கள்தான் காப்பாற்ற வேண்டும். சிறுபான்மை மக்கள் அல்ல. பெரும்பான்மையான மக்கள் நாகரிகத்தோடும் பண்பாட்டோடும் சிறுபான்மை மக்களை நடத்துவதன் மூலம் தான் ஒற்றுமையை ஏற்படுத்த முடியுமே தவிர அவர்களை விரட்டினால் நிச்சயமாக நடக்காது. எனக்கு முன்பு பேசியவர்கள் எல்லாம் விரைவில் தமிழீழம் மலரப் போகிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் உண்மை என்ன தெரியுமா? தமிழீழம் ஏற்கனவே அமைந்துவிட்டது. அதற்கு அங்கீகாரம்தான் கிடைக்கவில்லையே தவிர என்ன அங்கு நடக்கிறது என்று நினைக்கிறீர்கள்? விடுதலைப் புலிகளும் அவர்களின் தலைவர் பிரபாகரனும் அவரைச் சேர்ந்தவர்களும் இன்று நேற்றல்ல, மறைந்த புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். காலத்திலேயே தமிழீழத்தை அமைத்துவிட்டனர். இலங்கை இராணுவம் அங்கே வருவதை அவர்கள் தங்களுடைய தாயகப் பகுதிகள் ஆக்கிரமிக்கப் படுகின்றன என்பதற்காகத்தான் ஆயுதம் ஏந்திப் போராடுகிறார்களே தவிர வேறு எதுவுமில்லை. அந்தச் சிங்கள இராணுவத்திடம் அவர்கள் சொல்வது என்ன? 'நீங்கள் உங்கள் பகுதிக்குச் செல்லுங்கள். நாங்கள் ஒன்றும் செய்ய மாட்டோம்.

எங்கள் பகுதி, எங்கள் நாட்டை எங்களிடமே விட்டுவிடுங்கள்' என்றுதான் அவர்கள் சொல் கிறார்கள். ஆகவே நாடு அவர்கள் கையிலேதான் இருக்கிறது. அதை உலகம் அங்கீகரிக்க வேண்டும்.

அதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்குவது தாய்த் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த நம் போன்றோரின் கடமையாகும்.

நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். விடு தலைப் புலிகள் இயக்கத்தைத் தடைசெய்வதன் மூலமோ அல்லது வேறு மார்க்கத்தின் மூலமோ அது அமெரிக்க அரசானாலும் சரி, இங்கிலாந்து அரசானாலும் சரி, இந்திய அரசானாலும் சரி இலங்கை அரசானாலும் சரி நிச்சயமாக அந்த இயக்கத்தை அழிக்கவும் முடியாது இந்தப் பிரச் சினையைத் தீர்க்கவும் முடியாது.

நம்முடைய அன்பிற்குரிய நண்பர் முன்னாள் வெளியுறவுத்துறைச் செயலாளர் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார். விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் ஒரு சிறந்த இயக்கம் என்று குறிப்பிட்டார். இன்றைக்குக் கூட அமெரிக்காவிலும் இங்கிலாந்திலும் பெண் களை இராணுவத்தில் ஈடுபடுத்த முடியுமா என்பதைப் பிரச்சினையாகக் கொண்டிருக் கிறார்கள். இப்போதுதான் அவர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அடுப்பூதம் பெண்களை ஆயுதம் ஏந்தச் செய்து புறநாணாற்றுப் பெண்களாக்கிய பெருமை நிச்சயமாக விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்திற்குத்தான் வரலாற்றிலே உண்டு. அந்த அளவிற்குப் போர்முனையிலே பெரிய வெற்றியை ஈட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களை நான் அதிகமாகப் பாராட்டுவதைவிட இங்கிலாந்திலிருந்து வெளிவரும் ஒரு பொதுவான ஏடு கூறியுள்ளதை இங்கே சுட்டிக்காட்டுவது சிறந்தது என்று கருதுகிறேன். நான் தமிழ்நாட்டு அரசைச் சொல்லப்போவதில்லை. இவர்கள் இந்தப் பிரச்சினையை அரசியல் ஆதாயத்துக்குப் பயன்படுத்துகிறார்கள். ஜெயலலிதாவைப் பொறுத்தவரையில் ஏதாவது 4 புலிகள் இருந்தால் இந்த அரசைக் கவிழ்க்கமுடியுமா என்பதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிறார். கலைஞர் அவர்களோ "இல்லை இல்லை இந்த நாட்டிலே நான் எந்தப் புலியையும் அனுமதிக்கமாட்டேன்" என்பதில் அக்கறையோடு இருக்கிறார். ஒருவர் ஆட்சியைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள அக்கறையோடு இருக்கிறார். இன்னொருவர் தன்னைக் காப்பதில் அக்கறையோடு இருக்கிறார். இவர்களிடத்தே தமிழ் மக்களின் பிரச்சினையை விட்டு வைக்க முடியாது. ஆகையினால்தான் தமிழக

மழை

- தமிழ்நாகை

அரசுக்கு ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ஆனால் இந்திய அரசுக்கு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கு பேசியவர்கள் கூறியதைப் போல அங்கு நடப்பது என்ன என்பது முழுவதுமாகத் தெரியாது. ஓரளவுக்குத்தான் தெரியும். ஆனால் அந்தப் பிரிட்டிஷ் பத்திரிகை பின்வருமாறு சொல்கிறது:

“1989இல் இலங்கைப் பிரதமர் பிரேமதாசா பிரபாகரனைக் கொல்வதற்கு முயற்சி செய்தார். ஆனால் அந்த முயற்சி தோற்றுப்போய்விட்டது. 1993ஆம் ஆண்டில் கொல்ல நினைத்தவர்தானே கொல்லப்பட்டார்”. யார் கொன்றார்கள் என்பதைப் பற்றி இந்தப் பத்திரிகை குறிப்பிடவில்லை.

“பிரபாகரனைக் கொன்றுவிட்டால் பிரச்சினை தீர்ந்துவிடும் என்று நினைக்காதீர்கள். தங்களுக்குத் தாயகம் வேண்டும் என்ற தனியாத தாகத்தோடு இருக்கக்கூடிய தமிழர்களுடைய அந்த எண்ணத்தை அழிப்பதற்கு எந்தச் சக்தியாலும் முடியாது” என்று சொல்லிவிட்டு மேலும் அந்தப் பத்திரிகை ஒரு கருத்தைச் சொல்கிறது. “பிரபாகரன் ஒரு கெட்டிக்காரத் தளபதி” - இதை இலண்டனி லிருந்து வெளிவரும் ஓர் ஏடு சொல்கிறது. ஆகவே ஓர் எண்ணம் அதற்கான காரணம் - காரியங்கள் என்று வருகிறபோது அந்தப் பிரச்சினையை நேரில் சந்தித்துத் தீர்ப்பதற்கான சூழ்நிலையை அரசுகள் ஏற்படுத்தவேண்டுமே தவிர அவற்றைக் கிள்ளி எறிந்துவிடலாம், கிழித்துவிடலாம் என்று கருதுவோமேயானால் நாம்தான் அழிவோமே தவிர அந்தக் கருத்துகள் என்றுமே அழியாது என்பதற்கு இதைவிடச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு வேறொன்றுமில்லை.

காலச் சக்கரத்தில் நாம்தான் அழிந்துவிடுவோம். போராளிகள் மடிந்தாலும் அவர்களின் கருத்துகள் அழிந்துவிடாது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

விடுதலைப் புலிகளின் வேட்கையை அழித்து விடலாம் என்று கருதினால், சிங்கள அரசின் காலம் அழிந்துவிட்டது என்றுதான் பொருள். வரும் காலம் தமிழர்களின் எதிர்காலம். செங்குருதி சிந்தும் விடுதலை இயக்கத்திற்குத் தமிழக மக்கள் என்றும் ஆதரவு தரவேண்டும்.

(ஈழத் தமிழர் ஆதரவு - எழுச்சி மாநாடு மதுரை - 7.3.1999)

தமிழகத்தில் மழை
தண்ணீராகப் பெய்கிறது
ஈழத்தில் மழை
கண்ணீராய்ப் பெய்கிறதே!
காக்கும் கரங்கள் மெளனித்து விட்டபின்!

இயற்கை உரங்களாய்
வடக்கின் வயல்களில்
எம் தமிழர் உடல்கள்
உயிரோடும் உயிரில்லாமலும்
உழப்படுகின்றன
உரியப்படுகின்றன

தமிழர் மண்ணில்
சிங்களச் சாகுபடி

நீர்ப்பாய்ச்சலுக்கும்
நிறையத் தமிழ்க் குருதி

இம்சைக்கு நம் இனத்தைக்
காட்டிக் கொடுத்தது
காந்தி தேசம்
கலையின் துணையுடன்!

விளைவை ஒருநாள் பார்க்கும்
விதைத்த பீரங்கிகள்
நாளை தெற்கில்
அறுக்கப்படும் நாள் வரும்
வந்தே தீரும்!

ஒரு துணைக்கண்டம்
துண்டாடப்படும் ஓலமும் வருமோ?
உடைகிறது உள்ளம்
வேண்டாம் பிரிவினை விதை
என்றால்

விடவா போகிறார்கள்?

விளைச்சல் நிச்சயம்
வீரத் தமிழ் ஈழம்!

எதிர்நாளில்
மெளனம் கலையும் போது
மகாசப்தமாயிருக்கும்!

உலகம் ஆதன் வேலையைச் செய்யட்டும்! கடவுள் ஆவர் வேலையைச் செய்யட்டும்! நீ உன் வேலையைச் செய் தமிழா!

— ஓர. திருச்செல்வம், மலையகம்.

திருவள்ளுவரைப் பெற்றும் திருக்குறளைப் பெற்றும் திருவினைப் பெறாத தந்தீது காரணமாக, மண்மீது கேடுகெட்டுக் கிடக்கும் இனம் தமிழினம். இனமாகச் சேராத குறையால் இனமாக வாழாத குற்றத்தால் இனமல்லா இனமாகப் புறத்தோற்ற ஒற்றுமையால் மட்டுமே இன்ன இனம் என்று பெயரளவில் இருந்துவரும் இனம் தமிழ் இனம். தமிழை வெறும் மொழியாக மட்டும் பார்க்கின்ற அகப்பிழையால், அதனை முற்றும் முழுதாகத் தன் வாழ்முதலாகக் கொள்ளாத, தட்டுகெட்ட திட்டுத்திட்டான இனம். வாயில் தமிழ்முழக்கம் வாழ்க்கையில் அயல்வழக்கம். கைகுவிப்பில் தமிழ்வணக்கம் கருமம் செய்வதில் தமிழ்ப்பிணக்கம்.

இத்தகையதாக உள்ள மீப்பெரும்பான்மை இனத் திரளையினிடையே இனநினைவு வந்து, இனவிழிப்புப் பெற்று, இனவாழ்வை முக்காலத் திறத்தால் உள்ளுணர்ந்து, உயிர் துடித்து உணர்ச்சி வெடித்து, ஊறியிருந்த உள்ளத்து மாசுகளை அறச்செகுத்து, தன்னாண்மை வீறு செழித்து, எக்களித்திருக்கும் எதிராண்மையின் ஊறுகிழித்து, இனத்திருமையை இழிவறுத்துப் பீடுகொழித்து, 'வையத் தலைமைகொள்' என்றதற்கு ஒப்ப, முன்னைத் தென்குமரித் திருநாட்டில் போரெடுத்து உலகமெல்லாம் தமிழரின் பேர்நினைத்துத் தன்பக்கம் பார்க்கும்படி பார்வையைத் திரும்ப வைத்த ஏறாண்மைச் செம்மல் எங்கள் பிரபாகரப் பெருந்தலைவர்க்கு, அவர்தம் பேராண்மைக்கு இனம்பிறந்த வெங்குருதிச்சுடர் வணக்கம்.

மனநலம் என்பது உண்மையில் இனநலம். இனநலம் ஏமாப்பு (பாதுகாப்பு) தரும். எளிய தனிமாந்தருக்கு மட்டுமல்ல எய்தற்கரிய ஏறா நிலைமிசை ஏற்றம்பெற்று விளங்குகின்ற சான்றோர்க்கும் இனநலம்தான் ஏமாப்பு அளிக்கிறது.

மனநலம் நன்குடைய ராயினும் சான்றோர்க்கு
இனநலம் ஏமாப்பு உடைத்து - குறள் 458

மனத்து ளதுபோலக் காட்டி ஒருவற்கு
இனத்துளது ஆகும் அறிவு - குறள் 454

மனநலம் மன்னுயிர்க்கு ஆக்கம் இனநலம்
எல்லாப் புகழும் தரும் - குறள் 457

மனநல்லர் அல்லது மனநலம் நன்கு உடைய
வராக இருந்தும் கூட அவர்களுக்கு இனநலம்
தான் இன்றியமையாத பொதுமைப் பாதுகாப்பு,
அடிப்படைப் பாதுகாப்பு, உரிமைப் பாதுகாப்பு,
உடைமைப் பாதுகாப்பு, உயிர்ப்பாதுகாப்பு,
மனநலப் பாதுகாப்பு, மனவளப் பாதுகாப்பு, ...
என்பதை முதல் தமிழின மீட்புத் தலைவராகிய
திருவள்ளுவப் பெருமானாரே வெளிப்படையாக
அறிவித்தருளினார்.

அறிவறியவல்ல மனத்தின் அகக்கருவிகளும்
உடம்பின் புறக்கருவிகளும் நன்கு குறைவற
அமையப்பெற்ற அறிவாண்மைமிக்க அரசர்
என்னும் இனத் தலைவர்களுக்கும், அவர்களை
அறம் பிழையாது வழிநடத்தவல்ல ஆன்றோர்
களுக்கும், ஒட்டுமொத்தத் தமிழ் இன மாந்தர்
அனைவர்க்கும் சேர்த்து - மனவலிமை என்பது
இனவலிமை, ம(ன)னவாழ்வு என்பது இனவாழ்வு
என்னும் அடிப்படை வாழ்வியல் மெய்மத்தைக்
கற்றும் பெற்றும் இந்த இனம் வீழ்ந்துபட்டு
வந்ததற்கான அகக்காரணம் - தன்னிலைக்
காரணமாக இருந்ததும் இன்னமும் இருந்து
வருவதும் யாதெனில், திருவள்ளுவம் ஓர் இலக்கியம்;
அதுவும் அறநெறிகூறும் பொது இலக்கியம்
என்னும் மனங்கொட்டுக்கிடந்த மடத்தனமே!

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாகத் திருக்குறளால்
தமிழர் பெற்ற ஆக்கம் என்று சொல்வதற்கு
ஒன்றுமில்லை. திருக்குறளையும் திருள்ளு வரையும்
பாராட்டிப் பாராட்டி நயங்கூறி பெட்டகத்தில்
பூட்டிவைத்து வந்துள்ள கழிமுடத்தனத்தால்,
கையில் வாய்த்தும் கருத்தில் வாய்த்தும் வாழ்க்
கையில் வாய்க்காத வண்ணம் இனச்சிந்தனையை
மழுங்கடித்துவிட்ட மாந்த நேயமற்ற மதச்சிந்
தனையும், ஆளுமைவெறியால் அரசியல் அறம்
பிழைத்து அன்னியர்க்கு முதலில் கருத்தாலும்
பின்னர் புறத்தாலும் அடிமைப் பட்டுச் சிதறி
விட்ட அடிமைச் சிறுமதியுமே நானிலத்தில்
நாணித் தலைகுனிந்து நாம் கண்ட பயன்.

இன்னமும் கூட தன்னை விற்றுக்கொள்ளும்
கயமைமிக்க இனக்கரம்பர்களும், அவர்களிடத்தில்
ஆதாயம் பார்க்கும் இன அரம்பர்களும்,
அவர்களுக்கு மட்டுமே அச்சத்தால் அடங்கி

இணங்கிவணங்கிப் போகும் இனக்குறும்பர்களும்,
இம்மூவகையினரும் என்ன செய்கிறார்கள், ஏன்
செய்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் கனவிலும்
சிந்திக்கமாட்டாத இனச்சிலாம்புகளும், கள்ள
வினைக் கூட்டுறவால் செய்கின்ற உட்பகை
யினால், உரம்பொருது உரனழிந்த நிலைக்கு
எதிர்திரும்பி எழுவதற்குப் பிரபாகரனார் கண்டு
செயலாண்ட வழிமுறையையன்றி மற்றொரு
வழிமுறை இல்லவே இல்லை.

பாவாணர் கூறுமாப் போலக் கடும்படை
யாண்மை மட்டுமே தமிழ் இனத்தினை அதன்
உள்நிலையிலும் புறநிலையிலும் இனம்படுத்த
உதவும். மற்றெந்த வழியும் உதவாது. அறப்
போராட்டம், கருத்துரிமை - கருத்துரைப்பு,
தெருப்போராட்டம், சிறைசெல்லுதல் திரும்புதல்
என்பதெல்லாம் இனி நம்மைக் காத்துக்கொள்ள
உதவமாட்டா. தற்கொலைப்படைஞர் ஒருவர்க்கு
உள்ளது போன்ற மனநிலை - விழிப்புநிலை -
துணிவுநிலை - உறுதிநிலை - வினைசெயல்வகை -
பொருள்செயல்வகை மட்டுமே இனித் தமிழர்க்குக்
குடிசெயல்வகையாக முடியும்.

இஃது இப்போதைக்கு இயலாது; இன்னும்
கொஞ்சம் காலம் போகவேண்டும் என்பதெல்லாம்
என்றும் இயலாமையாய் முடிந்துவிடும் - முடித்து
விடும். தமிழ் - தமிழர் என்ற உணர்வினாலும்
உணர்ச்சியினாலும் ஒருமிப்பதற்கு நம்மிடையே
தமிழ் இல்லை. தமிழ் என்ற பெயரில் ஒருபன்னிலை
சார்ந்த போலிதான் உள்ளது. அது தமிழாகாது.
அஃது ஒருபோதும் நம்மை நாமாக ஆகவிடாது -
ஆக்கவிடாது. நம்மிடையே ஒருசாரார் இடத்தில்
தமிழ் என்னும் மொழியுணர்வு இருந்தால், தமிழர்
என்னும் இனவுணர்வு அத்துணை அழுத்தமாக
இல்லை. அந்த இடத்தில் ஆரியப் பீய்ச்சினில்
தப்பித்தெறித்து உருவா அடிமைச் சூத்திரசாதி
நினைப்புதான் கரடுபட்டுள்ளது. ஏன் அப்படி?

உள்ளத்தில் தமிழியம் என்னும் தூய தமிழ்
மரபியல் வாழ்வுநெறியின் பதிவேயில்லை. அங்கே
அவ்விடத்தில் இருக்க வேண்டிய தமிழ் வாழ்வியல்
நெறியை உள்ளே அண்டவிடாமல் ஆரிய
நச்சுணர்வு தன்னையும் அறியாமல் ஆழப்பதிந்து
கிடக்கிறது. இதை இல்லையென்று எவராவது
மறுக்க முடியுமா? அவன் உயர்ந்த சாதியானாலும்
அப்படித்தான் இருக்கிறான், தாழ்ந்த சாதியானாலும்
அப்படித்தான் இருக்கிறான். எவனுக்கும்
இனநினைப்பே இல்லை; வாழ்வும் இல்லை.

தமிழ் உருவங்கள்தான் இருக்கின்றன, தமிழர்
களைக் காணவில்லை. தமிழன் தன்னைத்தானே

சில்லாயிரம் ஆண்டுகளாய்த் தனக்குள்ளேயே தொலைத்துவிட்டான். அவனை அவன் தேடிக்காண முடியாத அளவுக்கு அவன் மனங்கெட்டுப் போய் விட்டான். அதனால் இனங்கெட்டுப் போய் விட்டான்; அதனால் ஏதுங்கெட்டுப் போய் விட்டான். சாதித் தலைவர்கள்தாம் இதுவரையிலும் வந்திருக்கிறார்கள். ஒட்டுமொத்தத் தமிழினத் தலைவர் ஒருவரும் இதுவரையிலும் வரவில்லை. அப்படியே ஓரிருவர் வரமுயன்றாலும் மக்களாட்சி என்னும் வாக்குரிமைப் பூச்சியரித்துப் போக நேர்கையில், அவர்களைச் சாதியும் சாதி அவர்களையும் மாறிமாறி விழுங்கிவிடுகின்ற நிலைமைதான் நடப்பு நிலைமை.

வெளிப்படையாக இனவுணர்வு ஒன்றே கொண்ட நிலையில், தமிழர்கள் தம்மை உளமார உணர்ந்து நடக்காத வரையில், உலகத்தில் எவர் வந்தாலும் அவர்களைக் காத்துவிட முடியாது. இருக்கும் நிலையை மாற்ற ஒரு புரட்சி மனநிலை தான் வேண்டும் என்று பாவேந்தர் முடித்துக் கூறியது போல, எல்லோரும் ஒரே வகையான மனநலத்தை உடையவர்களாக ஆகத்தான் வேண்டும். அல்லாக்கால், சாகத்தான் வேண்டும். ஈழத்தில் வந்த நிலைமைக்குக் காரணமும் ஏரணமும் நம்மோடு நம்மைச் சூழ்ந்து எட்டுத் திசையில் - தெற்குத்திசை தவிர, மற்ற ஏழு திசையிலும் இருப்பதைக் கண்ணுக்குக் கண்ணாகக் கண்டும் உணர்ந்தும் தேறாத மக்களைப் போன்ற மாக்களைத் திரட்டித் தீர்வுகாண்பது என்பது இனி நடக்காது.

‘செய் அல்லது செத்து மடி’ என்பது போல, சுடும்படையாண்மையால் மட்டுமே இனித் தமிழர் வாழ்வுரிமை என்பது வாய்ப்பதாகும் அல்லாத மற்றெல்லாமே ஏய்ப்பதாகும். இனமே இனந்தெரிந்துகொள்ள முடியாத படிக்கு இனந்திரிந்து போய்விட்ட நிலையில், தன்னல வெறித்தனத்தால் இனத்தை இனமே அழித்துக் கொண்டிருக்கும் நிலையில், உணர்வூட்டுதல் என்பதெல்லாம் இனி நடக்காது. சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர் கரும்புபோலக் கொல்லப் பயன்படும் கீழ் என்பதே உண்மை. கொல்லாமை ஓதியருளிய அருளார்ந்த திருவள்ளுவர்தான் இதையும் சொல்கிறார். நம் பகைவர் வெளியே இல்லை. நமக்குள் நம்மோடு நம்போன்ற உருவத்தில் நாமாக நம்மினமாக இருக்கின்றனர் என்பதுதான் நாம் அடிப்படையாக அறிந்து கொள்ள வேண்டிய தன்னாய்வு உண்மை. தமிழ் உருவில் தமிழ்ப்பகைவர் இருக்கின்றார் - அவர் தமிழர்களின் தாலிகளை அறுக்கின்றார் என்று

பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார் வெந்துநொந்து கூறினார் - குமுறினார்.

உட்பகை அழிப்பது முதல்வேலை. புறப்பகை அழிப்பது மறுவேலை. இந்துவியப் பெருந்தலைவர்கள் துறவிகள் என்றுள்ள தமிழரும் தமிழரல்லாத பிறரும் என்ன செய்தார்கள்? வானத்தில் உயரப் பறப்பதும், மண்ணுக்குள் உயிரோடு புதைத்துக் கொள்வதும், கடவுளர்கள் பால் குடிப்பதும், சந்தனம் குங்குமம் திருநீறு கொட்டுவதும், பாலும் தேனும் சொரிதலும் அன்றி அவர்களின் உலகநலச் செயல்கள் யாவை? மிஞ்சிமிஞ்சிப் போனால் அறவுரையும் ஆறுதலும் தேறாதலும் மட்டுமே அவர்களிடமிருந்து வரும். வேறொன்றும் வாராது.

நாலுவேத வேள்விகளின் வீரியம் பேசுபவர்கள் ஒரே ஒரு வேள்வியை இந்தத் தமிழினத்தின் மீட்புக்காகச் செய்தார்களா? இல்லை, அப்படிச் செய்தால்தான் இந்த இனம் விடுதலைபெற்று விடுமா? மந்திரம் மாயம்வல்ல பேர்கள் ஏதாவது செய்ய முடியுமா? இல்லை எங்கோ புதைந்து கிடந்த நிலையில், யாரோ ஒருவரின் கனவில் போய்த் தன்னை எடுத்துக் கோயிலமைத்துத் திருவிழா நடத்துப்படி கேட்கின்ற கடவுளர்களில் ஒருவராவது மிக நெட்டநெடுமையான காலமாய்க் கோடித்துக் கொண்டாடிவரும் தன்பத்தர்களைக் காக்கத் திருவிறக்கம் (அவதாரம்) எடுக்குமா? ஒன்றுமில்லை, ஒருவருமில்லை. இனி, தன் கையே தனக்கு உதவி. தன் ஆயுதமும் தன் கைப்பொருளும் பிறன் கையில் கொடுக்கும் பேதையும் பதரே என்பது மட்டுமே உண்மை நிலைமை.

தன் ஆயுதமும் தன் கைப்பொருளும் தன் கையில் இருக்குமாறு ஒரு தன்னாட்சியைத் தமிழீழத்தில் எதிர்பார்ப்பதோடு நிற்பது போதாது; தமிழ் மண்ணிலும் அது வேர்காண வேண்டும்; போர்காண வேண்டும். அப்போதுதான் இந்தத் தமிழினம் தன் முன்னைய சீர்காண முடியும். இந்தியன் கெடுத்தான், சீனன் கெடுத்தான், சிங்களவன் அடித்தான். இப்போது அவனோடு சேர்ந்துகொண்டு பிள்ளையைச் சாக்கிட்டுப் பூதம் விழுங்கிய கதைபோல, சீனனும் தமிழ் மண்ணை மருவிக்கிடக்கும் நீரெல்லையில் வந்து தமிழனை அடிக்கிறான்.

இந்தக் கொடுமையை, இந்த அழிவை கடலெல்லையில் காவல்புரியும் இந்தியம் கேட்டதா? கோரிக்கைமேல் கோரிக்கைதான் விடமுடி கிறதே தவிர, வேறென்ன செய்ய முடிந்தது? உலகநாட்டு

இனங்கள் எல்லாம் கேட்கும் என்று பார்த்தால், அப்படியும் ஒன்றும் நடக்கவில்லை. ஈழத்தில் அடித்தவன் தமிழ்மூலத்திலும் அடிக்க வந்துவிட்டான். தன் ஆயுதமும் தன் கைப் பொருளும் எங்கே? அட! கேடுகெட்ட கேணைத் தமிழா! கைபேச வேண்டிய இடத்தில் எதற்கு வாய்ப்பேச்சு! உயிரிழப்புக்குக் காசு கிடைத்தால் போதுமா? சீனநாட்டான் சீண்டிப்பார்க்கிறான்! அவன் நாடு எங்கே, உன் நாடு எங்கே?

சீனன், சிங்களவன் முதுகின்மேல் ஏறி உட்கார்ந்து, அவன் சிண்டைப் பிடித்து குதிரை யோட்டுகின்றான்! சிங்கள மட்டிக்குதிரை அமெரிக்க அரிமாவுக்கும் அஞ்சவில்லை! அதன் பிடியில் நெளிகின்ற உலக ஒன்றியத்து யானைக்கும் அஞ்சவில்லை! அமெரிக்கன் சீனனுக்கு உள்ளூர அஞ்சுகின்றான். அதனால், அவனும் அமைதி காத்துக் கொள்கிறான். வடவாரிய வழிசார்ந்த வடக்கன் (வட இந்தியன்) இரண்டுக்கும் நடுவே விழி பிதுங்கி நிற்கிறான்.

அஞ்சினார்க்கு அரணில்லை என்று திருவள்ளுவர் சொல்லிவிட்டார். உனக்கு உலகத்தில் எங்குமே நிலையான அரணில்லை. யார் வந்து உன்னைக் காப்பார் என்று நீ நினைக்கிறாய்? எதிர்பார்க்கிறாய்? உன்னைக் காக்க உலகத்தில் ஒருவருமில்லை. ஆயிரமுறை விழுந்தாலும் எழுந்து உனக்காக நீதான் போராடிக்கொள்ள வேண்டும். அறமுழக்கத்தை நிறுத்து! போர் முழக்கத்தை எல்லாளன் (பிரபாகரன்) வழியில் - வழிகாட்டலில் மீண்டும் மீண்டும் நடத்து! அடுப்பங்கரைப் பட்டிமன்ற அலங்காரப் பேச்சுக்காரனையெல்லாம் அடக்கு! இனம் என்று பார்த்து ஏமாறாதே! இனம்பிறந்தும் இனமல்லார் இருக்கின்றார்கள்! இனம்போன்று இனமல்லாரும் இருக்கின்றார்கள்! இனமல்லார் இனமல்லர்! இனம்பிறந்தும் இனமல்லாரும் இனமல்லர்!

பாம்புக்குக்கூடத் தன் இனத்தை இனங்காணத் தெரிகிறபோது, உனக்கென்ன! உன் உள்ளத்தில் உண்மைத் தமிழியம் ஊறியிருந்தால், அதன்படி வாழ்கின்ற திண்மை தினவெடுத்து உன்னை ஊக்கிநின்றால், உன்னையும் உனக்குத் தெரியும்! உன் இனத்தவரையும் உனக்குத் தெரியும்!

நாற்புறமும் பகைவர்கூட்டம்

நடுப்புறத்தில் நம்தமிழ்த்தாய்

காப்பதற்குத் தமிழரெல்லாம் வாருங்கள் - தீய

கதைமுடிக்க விரைவில் வந்துசேருங்கள்!

- பாவேந்தர்

தீக்குளித்ததெல்லாம் போதும்! இனி ஒருவர்கூட தீக்குளிக்கக் கூடாது! வாய்முழக்கியது போதும்! இனி வாய்முழக்கத் தேவையில்லை! இலங்கைக்குள் சென்று அவனை அடிக்க முடியாத தமிழா! இப்போது உனக்குச் சரியான வாய்ப்பு வலிய வலிய வருகின்றது. உன் சொந்தப் பாதுகாப்புக்காக உன் ஆயுதம் உன் கையில் இருப்பது குற்றமா? மறைந்த முன்னாள் முதல்வர் எம்.சி.ஆர் கூட பாதுகாப்புக்காக ஒரு கத்தியை வைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னாரே!

உனது நீரெல்லையில், உன்னை அடிக்கும் போது வந்து கேட்காதவர்கள், அடித்த பின்னரும் கேட்காதவர்கள் - காக்காதவர்கள் என்று இருந்தும் இல்லாதவர்களை நம்பி உன்னை இழந்துவிடாதே! மீனவனைத்தான் அடிக்கிறான் என்று பேசாதே! சிங்களனும் சீனனும் தொழில் வழி மீனவனை அடிக்கவில்லை! தமிழினவழி மீனவனை - அடே! தமிழ்ப் பாண்டியனே! பேச்சுக்குப் பேச்சு சும்மா பெயரிலே இருக்கின்ற பாண்டியனே! முத்துப்பாண்டி! வீரபாண்டி! பால்பாண்டி! வேல்பாண்டி! ... என்கின்ற பாண்டியனே! என் தமிழனே! உன்னையும் உன் இனத்தையும் ஒட்டு மொத்தமாக அடிக்கிறார்கள்! திருப்பி அடிக்க உனக்குக் கை இல்லையா? கைத்தட்டத்தானா உன் கை? இல்லை கைகட்டத்தானா உன் கை? திருப்பி அடிடா! விரட்டி அடிடா? உயிரே பறிபோகும்போது, வேறெது போனால்தான் என்ன? நீ உயிராய் இருந்தால் சட்டம் உன்னை மருட்டித் துள்ளும். நீ செத்து விட்டால் வாலைச் சுருட்டிக்கொள்ளும்!

எண்ணெய்வளம்பார்க்கவந்தவனா சீனாக்காரன்? உன்னை உளவுபார்த்து, உன் இழவுபார்க்க வந்தவன்! படைத்தலம் அமைக்க வந்தவன் அமைதிக்காக வந்தவனா? சீனன், சிங்களவனைச் சிண்டைப் பிடித்து, அவன் பிட்டத்தில் உதைக் கத்தான் போகிறான். அதோடு பக்கத்தில் பொருளியலிலும் அறிவியலிலும் ஆற்றல் காட்டும் இந்தியாவை ஒட்டுமொத்தமாக ஒடுக்கி வைக்கத் தான் அவன் இத்தனையும் செய்கிறான். முதல் அடி உனக்குத்தான் தமிழா!

உன் முறுக்குமீசை முறுக்குகளெல்லாம் வேலைக்கு ஆகாது. தெருவில் முறுக்காதே! எளியோரை அடித்து நொறுக்காதே! உன் வீரத்தை சிங்களவனிடம் காட்டு! சீனனை அவன் பின்னங்கால் பிட்டத்தில் இடிபட ஒட்டு! வெற்று வீறாப்பு வேண்டாம்! கட்சி, ஆன்மிக மாராப்பு வேண்டாம்! உலகத்தவர் கணக்கில் நீ இல்லை! உன் நாடு உன் கையில் இல்லை! உனக்கான எதிர்காலத் திட்டம் எவன் கையிலும் இல்லவே இல்லை! இல்லை!

உலகம் உலகம் என்று எதற்கெடுத்தாலும் ஒதியுணர்ந்து உரைத்து வாழ்ந்த உனக்கு, உலகியம் ஒதிக்கொண்டிருக்கும் உதவாக்கரைகளை நம்பாதே! இந்தியன் என்று சொன்னவனும் கைவிட்டான்! இந்து என்று சொன்னவனும் மறந்துவிட்டான்! உலகம் என்று சொன்னவர்களும் காற்றில் விட்டார்கள்!

வழிநடைப் பயணம் போவதைவிட, துணிச்சல் மிக்கவர்களைத் திரட்டி மீனவர்களுக்குப் பாதுகாப்பாக உடன் அனுப்பிவைப்பது நன்று. காசுக்காக யார்யாரையோ எங்கெங்கேயோ எப்படியெப்படியோ வெட்டிக்கொல்லும் அரம்பர்கள் - சுட்டுக்கொல்லும் கொடும்பர்கள் அதே காசுக்காக இந்த வேலையைக்கூட கொஞ்சம் நாட்டுணர்வும் இனவுணர்வும் இருந்தால் செய்யலாமே! கட்சிக்காக, மதத்துக்காக என்று செய்வதற்கு மட்டுந்தான் ஆட்கள் இருக்கிறார்கள் போலும்!

ஈழத் தமிழர் வாழ்வுரிமை மாநாடு நடத்தும் என் இனப்பிறப்புகளே! உங்களுக்கும் எனக்குமாக, நமக்கும் நம்மைப் போல் எண்ணமும் எழுச்சியும் செயலும் கனற்சியும் கொண்டுள்ள உண்மைத் தமிழர்க்காக, இத்தனையும் இங்கே உரைக்கப் பெற்றன. சின்னச் சின்ன ஓட்டைகள் ஒரு பெரிய

கப்பலையே மூழ்கடித்துவிட வல்லவை. சினச் சிங்களச் சேட்டைகள் மற்றெந்த இந்தியப் பாகத்தாரையும்விட நம்மைத்தான் முதலில் மூழ்கடிக்கும். எந்த நாட்டிலும் சட்டம் பணக் காரணையும் அதிகாரம் உள்ளவனையும் ஒன்றும் செய்யாது. உலக நிலையிலும் இதுதான் உண்மை. அதிகாரம் தானே வராது. கையில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்!

உலகம் அழியப் போகிறது என்று ஓலமிடுகிறார்கள்! அடுத்த நொடியே அழிவதாக இருந்தாலும் அயர்ந்துபோகாதே என் அன்புத் தமிழா! உன் உரிமையைக் காத்துக்கொள்ளப் போராடு! உலகம் அழியப் போகிறது என்ற சொல்லிக் கொண்டிருப்பவர்களும் சரி, கேட்டவர்களும் சரி, சும்மா இருக்கவில்லை! முயற்சி அற்றுவிடவில்லை! வளமாக வாழ்வோம்! நலமாக இருப்போம்! என்றுதான் கனவு காணுகிறார்கள்! செயல்படுகிறார்களே ஒழிய, சும்மா இல்லை! எனவே, உலகம் அதன் வேலையைச் செய்யட்டும்! கடவுள் அவர் வேலையைச் செய்யட்டும்! நீ உன் வேலையைச் செய்!

யாரையும் எதிர்பார்த்து எதுவும் நடக்கப் போவதில்லை! தன்னைத் தானே பாதுகாத்துக் கொள்ள வழிகாணாதபோது, வேறு யாருக்கு அக்கறை வரவேண்டும்? ஈழத் தமிழருக்காகப் போராட்டங்களை மூத்த தலைமுறையினர் தம் நிலைக்கேற்பச் செய்துவருவது ஒருபக்கம் நிகழட்டும்! இளைய தலைமுறையே நீ எடுக்க வேண்டியதும் நடத்த வேண்டியதும் வேறு! ஈழத் தமிழர்க்கும் சரி உலகத் தமிழர்க்கும் சரி பிரபாகனார்க்கு மேலொரு சிந்தனையும் இல்லை! செயலும் இல்லை! ஒரேயொரு வழி ஊடறுப்புப் போர். அதற்கான வழிமுறை சூழ்ச்சித்திறம் என்பவை வேறு. அவ்வழி வல்லார் அதனைக் கையில் எடுக்கட்டும்!

எல்லாக் கதவுகளும் அடைக்கப்பட்டுள்ள நிலையில், கொஞ்சமும் தளராமல் ஏதுங்கெட்ட பேதையினத்தின் நடுவே, போக்கற்ற நாட்டின் நடுவே குரல்கொடுக்கும் உங்கள் அனைவரையும் என் உள்ளத்துள் வைத்துப் போற்றுகின்றேன்! வாயுள்ள பிள்ளைதான் பிழைக்கும்! வாய்செத்த பிள்ளை வாழ்க்கையை இழக்கும்! உலகமெல்லாம் வாய்மூடிக்கொண்ட நிலையில், மூலத் தாயகத் தமிழினத்தின் குரல் தொடர்ந்து ஒலிப்பது இன்றி யமையாதது! அதே வேளையில் இது தீர்வாகி விடாது. எனினும் தீர்வுக்கு உலகத்தை நெருக்கிச் செல்வதாகவும் இருக்கிறது!

**உலகத் தமிழர் பேரமைப்பு
7ஆம் ஆண்டு நிறைவு மாநாடு
வெற்றி பெற வாழ்த்துகிறோம்**

ஏ ஒன் சிப்ஸ்

எண்.20/39, டாக்டர் பெசன்ட் சாலை,
திருவல்லிக்கேணி,
சென்னை-600 005.
போன் : 28445548

மாந்தநேயக் குரல் எவர் காதிலும் விழவில்லை! முதலில், தமிழ்நாட்டெல்லையில் பாதுகாப்புக்கு வழிகாணப்படுவதாகட்டும்! அது வைக்கும் அடுத்தக்கட்ட வேட்டு! ஆணைப் படைக்கும் பூனைப் படைக்கும் பார்த்துக்கொண்டிராமல் மீனத் தமிழா! முதலில் நீ உனக்காகப் போராட்டத்தை நடத்து! தாய்த்தமிழகத்தில் தமிழினத்தைத் தாக்கும்போதே ஏதும் செய்யாதவர்கள், சேய்த்தமிழ்மீழத்தில் நடக்கின்ற கொடுமைகளுக்கு எப்படி எதிர்நிற்பர்? எதுவும் செய்ய முடியாத நிலையில், ஆட்சிக் கெடுபிடிகளில் இருக்கையில், 'குரல்தான் கொடுக்க முடியும்!' என்று நினைக்கின்றனர்.

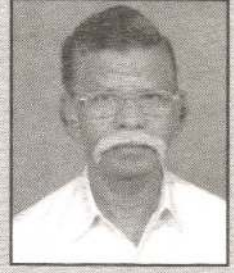
அஞ்சவருவது யாதுமில்லை என்ற எக்களிப்பில் இருக்கின்றார்கள்! உலகத்தில் இருக்கின்ற எந்த ஆற்றலாலும் அருள்வலத்தாலும் பொருள் நலத்தாலும் ஒன்றும் நடக்க வில்லை! ஆத்திரேலியாவுக்குப் புறப்பட்டுப் போனவர்களை இந்தோனேசியா பிடித்துத் தொல்லைப்படுத்துவது என்ன அறம்? இந்தோனேசியாவுக்கு அதனால் என்ன கெடுதல்? இதற்காக எந்தத் தமிழராலும் ஏதும் செய்ய முடியவில்லையே! இதனை எண்ணிப் பார்ப்பது எல்லோர்க்கும் இன்றியமையாதது. புகலிடம் தேடிச் செல்பவர்களே ஒழிய, பாதுகாப்புத் தேடிச் செல்பவர்களே தவிர, அவர்கள் எவருடைய நாட்டுக்கும் எந்தத் தீங்கும் விளைவிக்கச் சென்றவர்கள் அல்லர். எங்கே இருக்கிறது உலக ஒன்றியம்? எங்கே இருக்கிறது மாந்த நேயம்? இதைக் கேட்க எந்த உலகநாட்டுத் தலைவருக்கும் மனமில்லையே!

இவற்றுக்கெல்லாம் ஏதுஞ்செய்ய மாட்டாதவர்களாக நாம் இருக்கின்ற நிலைமையை நம்மை விட நூறுகோடி மடங்கு நன்கு புரிந்துவைத்திருப்பதால்தான், தமிழ் இன அழிப்பு வேலை எந்தத் தங்கு தடையுமின்றி நடக்கின்றது. ஏன் இந்தக் கொடுமையைத் தமிழர்தாம் தட்டிக் கேட்க வேண்டுமா? மற்றவர்கள் யாருமே கேட்க முடியாதா? ஒன்றால் தன் மதத்தவராக இருக்க வேண்டும், அன்றால் ஏதாவது ஒரு வழியில், ஆதாயம் தரக்கூடியவர்களாக இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் உலகம் பேசும்! இல்லா விட்டால் பேசாது! எனவே, இவையெல்லாம் தீர்த்துவைக்காததைத் தீர்ப்பதற்கு நாடவேண்டிய வழிமுறை வேறு!

இனமாய் இரு! இனத்தின் மீதே மனமாய் இரு!
இனமில்லையேல் நீ இல்லை! உன் இனமும் இல்லை!
இனமாயிருந்தால் இருப்பாய்! நெருப்பாய்!
இனமாய் இல்லையென்றால்,
இருப்பாய் வலுத்தவன் மலக்கழிப்பாய்!

ஈழம் மீண்டும் எழும்!

- தமிழேந்தி

உலகத் தமிழர்யாம் - புகழ்
உச்சித் தமிழர்யாம்!
பலகால் வழிமுறையோர் - உயர்
பண்பாட் டுணர்வுடையோர்

யாதும் ஊராக - இங்கு
யாவரும் கேளிர் எனப்
பாதை சமைத்தவர்யார்? - எம்
பாட்டன் பூட்டன்மார்!

மெச்சும் நூல்தந்த - குறள்
மேதையின் பேர்தன்னை
உச்சி வான்அதிர - யாம்
உரத்துக் கூவிடுவோம்!

அகப்புறம் என்றாக - சுவை
அள்ளும் சிலம்பாக
மிகப்பல நூல் தந்தார் - அவர்
மேன்மைப் புகழ் கொண்டார்

மல்லைக் குடவரைகள் - தஞ்சை
மாணியர் கோபுரங்கள்
கல்லணைப் பெருமிதங்கள் - எம்
காலப் பெருவெளிகள்...

எல்லாம் தூர்ந்ததுவோ - தமிழ்
ஏற்றம் சாய்ந்ததுவோ?
அல்லல் படும் இனமாய் - ஓர்
அவலம் சூழ்ந்ததுவோ?

கூடரும் பொற்கதிராய் - ஈழம்
தோன்றும் என்றிருந்தோம்!
அட்டா அட்டவோ - பகை
ஆயிரம் ஆயிரமா?

ஆழக் குழிதோண்டி - அடி
ஆழப் புதைத்தாலும்
ஈழம் மீண்டும்எழும் - பகை
எல்லாம் மாண்டுவீழும்!

இலங்கைத் தமிழர் பாதுகாப்பு இயக்கம்

நடவடிக்கைக் குறிப்புகள்

- 28-01-2009 இலங்கைத் தமிழர் பாதுகாப்பு இயக்கம் அமைக்கப்பட்டது
- 29-01-2009 முத்துக்குமார் தீக்குளிப்பு
- 31-01-2009 தியாகராய மண்டபம் ஆலோசனைக் கூட்டம், முத்துக்குமார் இறுதி ஊர்வலம்
- 01-02-2009 பள்ளப்பட்டி ரவி தீக்குளிப்பு
- 02-02-2009 பள்ளப்பட்டி ரவி இறுதி ஊர்வலம் (மதுரை)
- 04-02-2009 பொது வேலை நிறுத்தம்
- 05-02-2009 உயர்நிலைக்குழுக் கூட்டம்
- 07-02-2009 தமிழகமெங்கும் கறுப்புக் கொடி ஊர்வலம், சீர்காழி ரவிச்சந்திரன் தீக்குளிப்பு
- 08-02-2009 சீர்காழி ரவிச்சந்திரன் இறுதி ஊர்வலம், வண்ணை அமரசன் தீக்குளிப்பு
- 09-02-2009 அமரசன் இறுதி ஊர்வலம்
- 10-02-2009 உயர்நிலைக் குழுக் கூட்டம், சென்னையில் மக்கள் திரள் பேரணி
- 13-02-2009 குமரியில் முத்துக்குமார் ஈகச் சாம்பல் கரைப்பு
- 17-02-2009 தமிழகமெங்கும் மனிதச் சங்கிலிப் போராட்டம்
- 18-02-2009 அய். நா. செயலாளர்-நாயகத்திற்கு மின்னஞ்சல் வேண்டுகோள்
- கடலூர் தமிழ்வேந்தன் தீக்குளிப்பு

19-02-2009	உயர்நிலைக் குழுக் கூட்டம், கோவை மக்கள் திரள் பேரணி
20-02-2009	அமெரிக்கத் துணைத் தூதுவருடன் சந்திப்பு கடலூர் தமிழ்வேந்தன் இறுதி ஊர்வலம்
21-02-2009	முத்துக்குமார் ஈகச் சாம்பல் பயணம், சென்னை சிவப்பிரகாசம் தீக்குளிப்பு
22-02-2009	முத்துக்குமார் ஈகச் சாம்பல் பயணம், சென்னை சிவப்பிரகாசம் இறுதி ஊர்வலம்
23-02-2009	முத்துக்குமார் ஈகச் சாம்பல் பயணம், இராமேசுவரத்தில் கரைப்பு
24-02-2009	மதுரை மக்கள் திரள் பேரணி
25-02-2009	சிவகாசி ஆனையூர் கோகுலகிருஷ்ணன் தீக்குளிப்பு
26-02-2009	சிவகாசி கோகுலகிருஷ்ணன் இறுதி ஊர்வலம்
27-02-2009	ஈழத் தமிழருக்காகப் போராடிய வழக்கறிஞர்கள் மீது தடியடி நடத்தப்பட்டதைக் கண்டித்து மாவட்ட, வட்ட ஆட்சியர் அலுவலகங்களுக்கு முன் தடையை மீறி ஆர்ப்பாட்டங்கள்
28-02-2009	தூத்துக்குடியில் இந்திய வெளியுறவுத்துறை அமைச்சர் பிரணாப் முகர்ஜிக்கு எதிராகக் கறுப்புக் கொடி ஆர்ப்பாட்டம்
01-03-2009	அய். நா. அமெரிக்கக் குடியரசுத் தலைவர், ரஷ்ய குடியரசுத் தலைவரிடம் அளிக்க 2 கோடி கையெழுத்து இயக்கம் தொடக்கம். வாணியம்பாடி வள்ளிப்பட்டு சீனிவாசன் தீக்குளிப்பு
02-03-2009	வாணியம்பாடி சீனிவாசன் இறுதி ஊர்வலம்
03-03-2009	பிரிட்டிஷ் துணைத் தூதுவருடன் சந்திப்பு
04-03-2009	தூத்துக்குடி மக்கள் திரள் பேரணி
05-03-2009	திருச்சியில் மக்கள் திரள் பேரணி, சென்னை எழில் வளவன் தீக்குளிப்பு
06-03-2009	சென்னை எழில் வளவனின் இறுதி ஊர்வலம்
09-03-2009	சப்பானியத் துணைத் தூதுவருடன் சந்திப்பு
10-03-2009	புதுவையில் பிரான்சு துணைத் தூதுவருடன் சந்திப்பு வேலூரில் மக்கள் திரள் பேரணி
11-03-2009	சேலம் மக்கள் திரள் பேரணி
15-03-2009	கடலூர் அன்னவல்லி ஆனந்த், உடையார் பாளையம் கீழ்வெளி இராசசேகரன் ஆகியோர் தீக்குளிப்பு
16-03-2009	புதுச்சேரி மக்கள் திரள் பேரணி
17-03-2009	ஆனந்த், இராசசேகரன் இறுதி ஊர்வலங்கள்
20-03-2009	சீமான், கொளத்தூர் மணி, நாஞ்சில் சம்பத் விடுதலையை வலியுறுத்திச் சென்னையில் ஆர்ப்பாட்டம்
22-03-2009	புதுக்கோட்டை கொத்தமங்கலம் பாலசுந்தரம் தீக்குளிப்பு
23-03-2009	சிவகாசி காமராசர் காலனியைச் சேர்ந்த மாரிமுத்து தீக்குளிப்பு
24-07-2009	முள்வேலி முகாம் தமிழர்களை உடனடியாக விடுவிக்க, ஐ.நா. பேரவை உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வலியுறுத்திச் சென்னையில் மாபெரும் கண்டன ஆர்ப்பாட்டம்.

- 20-08-2009 சென்னையில் மாபெரும் மக்கள் திரள் பொதுக்கூட்டத்தில் ஈழத்தமிழர் வாழ்வுரிமைக்கான உலகத் தமிழர் பிரகடனம் வெளியிடப்பட்டது.
- 10-10-2009 முள்வேலி முகாம் தமிழர்களை விடுவிக்க இந்திய-தமிழக அரசுகள் அவசர நடவடிக்கைகள் எடுக்க வலியுறுத்தி 10-10-2009 மாலை 4 மணிக்குச் சென்னையில் ஆர்ப்பாட்டமும் மாங்கொல்லையில் பொதுக்கூட்டமும் நடைபெற்றன.
- 27-10-2009
முதல்
29-10-2009
வரை
- இலங்கைத் தமிழர்கள் பாதுகாப்பு இயக்கத் தலைவர்கள் மரு. இராமதாசு, திரு.வைகோ, திரு. தா. பாண்டியன் ஒருங்கிணைப்பாளர் திரு. பழ. நெடுமாறன் ஆகியோர் முறையே சென்னை, இராமேசுவரம், கன்னியாகுமரி, கோவை ஆகிய ஊர்களிலிருந்து திருச்சி நோக்கி விழிப்புணர்வுப் பிரச்சாரப் பயணம் மேற்கொண்டனர். இறுதியாகத் திருச்சியில் மாபெரும் மக்கள் திரள் பொதுக்கூட்டம் நடைபெற்றது.
- 27-11-2009 சிங்களப் படையால் கொல்லப்பட்ட இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட தமிழர்களுக்கும், போராளிகளுக்கும், ஈழத்தமிழர்களுக்காகத் தமிழ்நாட்டிலும் உலக நாடுகளிலும் தீக்குளித்து உயிர்த்தியாகம் செய்த முத்துக்குமார் உள்ளிட்ட 18 தமிழர்களுக்கும் வீரவணக்கம் செலுத்தும் வகையில் நவம்பர் 27ஆம் நாளன்று தமிழகமெங்கும் அமைதி ஊர்வலங்கள், அஞ்சலிக்கூட்டங்கள் நடத்தப்பட்டன. அன்றிரவு தமிழர் வீடுகளில் தியாகத் தீபங்கள் ஏற்றப்பட்டன.

**உலகத் தமிழர் பேரமைப்பு
7ஆம் ஆண்டு நிறைவு மாநாடு
வெற்றி பெற வாழ்த்துகிறோம்**

**வெல்க தமிழினம்
வெல்லட்டும் தமிழீழம்**

கோல்டன் ஜெராக்ஸ்
(ஒருங்கிணைந்த மாவட்ட நீதிமன்றம் முன்பு)
திண்டுக்கல்

- தமிழ், ஆங்கில கணினி தட்டச்சு
- கணினி ஜெராக்ஸ்
- வேய்னேசன் மற்றும் ஸ்பைரல் பைண்டிங் சிறந்த முறையில் செய்யப்படும்.

**உலகத் தமிழர் பேரமைப்பு
7ஆம் ஆண்டு நிறைவு மாநாடு
வெற்றி பெற வாழ்த்துகிறோம்**

புதிய கிளை சாலை ரோட்டுல்

புதிய கிளை

தமிழன்
A/C
கலைக்கூடம்

தமிழன் கலைக்கூடம் A/c
92, ஸ்கீம் ரோடு, சப்தகிரி டவர்ஸ்,
திண்டுக்கல் போன் : 0451-2426710
புதிய கிளை : 30, 31, சாலை ரோடு,
திண்டுக்கல். போன் : 0451-2423818

இலங்கைத் தமிழர் பாதுகாப்பு இயக்கம் வெளியிட்ட ஈழத் தமிழர் வாழ்வுரிமைக்கான உலகத் தமிழர் பிரகடனம்

சென்னை - 20-08-2009

தொன்மைச் சிறப்பும், வரலாற்றுப் பெருமையும் மிக்க தமிழினம், மிகப்பெரும் நெருக்கடியையும், அறைகூவல்களையும் எதிர்நோக்கியுள்ளது. இலங்கையில் பூர்வீகக் குடியினரான ஈழத் தமிழர்களைச் சிங்கள வெறியர்கள் திட்டமிட்ட இனப்படுகொலை செய்து வருகிறார்கள். தமிழர்களின் சொத்துக்கள் சூறையாடப்படுகின்றன.

தமிழர்களின் தாயக மண்ணில் சிங்களக் குடியேற்றங்கள் தங்கு தடையின்றி நடத்தப்படுகின்றன. தமிழர் நிலங்கள் பறிக்கப்படுகின்றன. தமிழர்களுக்கு அடிப்படை மனித உரிமைகள் மறுக்கப்படுகின்றன.

இந்தக் கொடுமைகளுக்கும், அநீதிகளுக்கும் எதிராக ஈழத் தமிழர்கள் 30 ஆண்டுக்காலம் அறவழியிலும் 30 ஆண்டுக்காலம் மறவழியிலும் போராடினார்கள். கடந்த 60 ஆண்டுக்காலத்தில் சுமார் 2 இலட்சத்திற்கு மேற்பட்ட ஈழத் தமிழர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டார்கள். 10 இலட்சத்திற்கு மேற்பட்ட தமிழர்கள் சொந்த மண்ணில் வாழ வழியில்லாமல் எல்லாவற்றையும் இழந்த நிலையில் ஏதிலிகளாக உலக நாடுகளில் அடைக்கலம் புகுந்தார்கள்.

உள்நாட்டில் 5 இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட தமிழர்கள் சொந்த வீடுகளிலிருந்தும், ஊர்களிலிருந்தும் விரட்டியடிக்கப்பட்டுத் தங்களின் தாயக மண்ணிலேயே ஏதிலிகளாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவர்களில் 3 இலட்சத்திற்கு மேற்பட்டவர்கள் இராணுவச் சிறை முகாம்களில் அடைக்கப்பட்டுப் போதுமான உணவு, மருந்து மற்றும் சுகாதார வசதிகள் இல்லாமல் அல்லலப்படுகிறார்கள். இளைஞர்கள் பிரித்தெடுக்கப்பட்டு, விடுதலைப்புலிகள் எனக் குற்றம் சாட்டப்பட்டுக் கொடுமையான சித்திரவதை களுக்கும் படுகொலைகளுக்கும் உள்ளாக்கப்படுகிறார்கள். இளம் பெண்களும், சிறுமி களும், சிங்கள

இராணுவத்தின் பாலியல் வன்முறைக் கொடுமைகளுக்கு இரையாக்கப்படுகிறார்கள்.

தமிழர் பகுதிகளில் உள்ள ஊர்களின் பெயர்கள் சிங்கள மயமாக்கப்பட்டு வருகின்றன. தமிழர் தாயகத்தில் புத்த விகாரைகளும், சிங்களக் குடியிருப்புகளும் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. புகழ் பெற்ற கதிர்காமம் முருகன் கோயில் இப்போது புத்த பிட்சுக்களின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. எதிர்காலத்தில் தமிழர்கள் தங்களின் வாழ்விடங்களையும் வழிபாட்டுத் தலங்களையும் இழந்து தவிக்கும் நிலைமை திட்டமிட்டு உருவாக்கப்படுகிறது.

இவ்வாறு இன அழிப்பில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு வரும் சிங்களப் பேரினவாத அரசின் நடவடிக்கைகள் மிகக் கடுமையான போர்க் குற்றமாகும். இன அழிப்பு (Genocide), போர்க்குற்றங்கள் (War Crimes), மனித உரிமை மீறல்கள் (Human Rights Violations) என்ற கொடும் குற்றங்களை, வரைமுறையற்ற அளவில் - ஈழத் தமிழினத்தை இலங்கைத் தீவிலிருந்து துடைத்தொழிக்கும் திட்டத்தோடு, உலகநாடுகளில் தடை செய்யப்பட்ட ஆயுதங்களையும், நச்சுப் பொருட்களையும் பயன்படுத்தி, வக்கிரமான வழி முறைகளில் - சிங்களப் பேரினவாத அரசு நிகழ்த்தியுள்ளது என்பதை உலக சமுதாயத்திற்குச் சுட்டிக்காட்டுகிறோம்.

இடலரின் ஜெர்மனி, யூதர்களுக்கு எதிரான இனப் படுகொலையை அரசுக் கொள்கையாகக் கொண்டிருந்தது. கிழக்கு அய்ரோப்பாவில் மட்டும் யூத மற்றும் சிலாவிய இன மக்கள் ஏறத்தாழ 120 இலட்சம் பேர் ஈவு இரக்கமின்றிப் படுகொலை செய்யப்பட்டார்கள். அதைப் போல, இலங்கையில் இராசபக்சேவின் அரசு, தமிழர்களுக்கு எதிரான இனப் படுகொலையைத் திட்டமிட்டு நடத்தி வருகிறது. இரண்டாம் உலகப்போருக்குப் பின் அமைக்கப்பட்ட நூரம்பர்க் - டோக்கியோ சர்வ தேச நீதிமன்றங்கள் இனப்படுகொலை தண்டிக்கத் தக்க மிகப்பெரிய குற்றம் எனக் கூறியுள்ளன.

'இனப்படுகொலை' என்ற பெருங் குற்றத்துக்குள் அடங்கக்கூடிய செயல்பாடுகள் அனைத்தையும் சிங்களப் பேரினவாத அரசு செய்து முடித்துள்ளது.

- தமிழின மக்கள் இரண்டு இலட்சம் பேரை இதுவரை படுகொலை செய்துள்ளது.

மே 16 முதல் 18 வரையிலான மூன்று நாட்களில் மட்டும் 50,000 தமிழர்கள் கொல்லப்பட்டு, வன்னி மண்ணே பிணக் காடாக்கப் பட்டது.

- போரில் 25,000 தமிழர்கள் ஊன முற்றதாகச் செய்தி வெளியானாலும், ஊன முற்றவர் எண்ணிக்கை அதைவிடப் பலமடங்கு ஆகும்.

- ஈழத் தமிழ் மக்களுக்கு உணவும், நீரும், மருந்தும் கிடைக்கவிடாமல் தடை செய்து, அவர்களைப் பட்டினி போட்டும், மருத்துவ உதவியில்லாமலும் கொன்றொழித்தது.

- வதை முகாம்களில் அடைபட்டுள்ள இளைஞர்கள் சிங்களப் படையினரால் நாஸ்தோறும் அழைத்துச் செல்லப்படுகின்றனர். அவர்கள் முகாமுக்குத் திரும்புவதே இல்லை. வதை முகாமுக்குள் அடைபட்டுக் கிடக்கும் பெண்கள் சிங்கள இராணுவத்தால் பாலியல் வல்லுறவுக்கு ஆட்படுத்தப் படுகின்றனர்.

- தமிழினத்தில் குழந்தைகள் பிறப்பு வலுவில் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது; நடைமுறையில் தடை செய்யப் பட்டிருக்கிறது. கருவுற்றிருக்கும் பெண்களுக்குக் கட்டாயக் கருச்சிதைவு, பிற பெண்களுக்குக் கட்டாயக் கருத்தடை - ஆகியவை சிங்கள இராணுவக் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள வதை முகாம்களில் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

- குழந்தைகள் தாய் தந்தை யரிடமிருந்து பிரித்தெடுக்கப்பட்டு வெவ்வேறு முகாம்களில் இருத்தப்படுகிறார்கள். அவர்களை உளவியல் அடிப்படையில் ஊனமாக்குவது திட்டமிட்டுச் செயல்படுத்தப்படுகிறது.

இவை அனைத்தும் சர்வதேசக் குற்றவியல் நீதிக்குழுவினால் (International Penal Tribunal) விசாரிக்கப்பட வேண்டிய குற்றங்கள். இச்செயல்பாடுகள் அனைத்தும் இனப் படுகொலை பற்றிய ஐ.நா.வின் தீர்மானத்தின் 3-வது கூறுபடி, (Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide - Adopted by Resolution 260 (III)A of the United Nations General Assembly on 9 December 1948) தண்டனைக்குரிய குற்றங்கள் ஆகும்.

அய்.நா. பேரவையில் நிறைவேற்றப்பட்ட பல தீர்மானங்கள், இனப்படுகொலைத் தடுப்பு - தண்டித்தல் குறித்த சிறப்பு மாநாட்டில் (1948) நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானங்கள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் இலங்கையில் இனப் படுகொலையைத் தடுத்து நிறுத்த உரிய நடவடிக்கைகளை உலக நாடுகள் விரைந்து மேற்கொள்ள வேண்டும் என உலகத் தமிழர்களாகிய நாம் வலியுறுத்த வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளது.

ஏற்கனவே 1960-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 14-ஆம் நாள் அய்.நா. பேரவை கூடி மனித குலத்தின் வாழ்வுரிமையையும், தேசிய இன உரிமையையும் அங்கீகரிக்கும் வகையில் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க பிரகடனம் ஒன்றை வெளியிட்டது. 90 நாடுகள் இந்தப் பிரகடனத்திற்கு ஆதரவாக வாக்களித்தன. யாரும் எதிர்த்து வாக்களிக்கவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. 9 ஏகாதிபத்திய நாடுகள் மட்டுமே வாக்கெடுப்பில் கலந்து கொள்ளவில்லை.

ஏகாதிபத்திய நுகர்த்தடியில் பிணைக்கப்பட்டுத் தவித்த காலனிய ஆதிக்க நாடுகளுக்கும், மக்களுக்கும் விடுதலை வழங்குவது பற்றிய இந்தப் பிரகடனம் அடிமைப்பட்ட மக்களுக்கான விடுதலைப் பட்டயமாகக் கருதப்பட்டது. அது வருமாறு:

அய்.நா. பிரகடனம்

(Declaration on Granting Independence to Colonial Countries and Peoples, 1960: General Assembly Resolution 1514 (XV), 14 December 1960)

1. அந்நிய ஆதிக்கத்தின் கீழ் அடிமைப் பட்டுக் கிடந்த இனங்கள் மீது ஆதிக்கம் செலுத்துவது, சுரண்டுவது ஆகியவை அம்மக்களின் அடிப்படை மனித உரிமைகளை மீறுவதாகும். அய்.நா. பட்டயத்திற்கு முரணானதாகும். உலக அமைதிக்கும் கூட்டுறவிற்கும் எதிரானதாகும்.

2. அனைத்து மக்களுக்கும் (All Peoples), சுய நிர்ணய உரிமை (Right to Self-determination) உண்டு. அந்த உரிமையின் அடிப்படையில் அவர்கள் தங்களது அரசியல் அமைப்பையும், பொருளாதார, சமூக மற்றும் பண்பாட்டு வளர்ச்சியையும் குறித்துச் சுதந்திரமாக முடிவு செய்து கொள்ளலாம்.

3. அரசியல், பொருளாதாரம், சமூகம், கல்வி ஆகியவற்றில் பின்தங்கியிருப்பதைக் காரணமாகக் காட்டி எந்த மக்களுக்கும் சுதந்திரம் அளிப்பதைத் தாமதப்படுத்தக்கூடாது.

4. அடிமைப்பட்ட மக்களுக்கு எதிரான அனைத்து இராணுவ நடவடிக்கைகளும் மற்றும் சகலவிதமான ஒடுக்குமுறைகளும் நிறுத்தப்பட

வேண்டும். அம்மக்கள் அமைதியாக வாழவும், முழுமையான சுதந்திர உரிமைகளைப் பெறவும் அவர்களின் தாயக மண்ணின் ஒருமைப்பாடு மதிக்கப்படவும் வேண்டும்.

5. சுதந்திரம் பெறாத அனைத்து நாடுகளுக்கும், தங்களைத் தாங்களே ஆண்டு கொள்ள முடியாத நாடுகளுக்கும் உடனடியாகவும் எவ்வித நிபந்தனையும் இல்லாமலும் அம்மக்கள் சுதந்திரமாக வெளியிடும் விருப்பப்படி அதிகார மாற்றம் செய்யப்பட வேண்டும். முழுமையான சுதந்திரத்தை அனுபவிக்க யாருக்கும், இனம், சமயம், நிறம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் எத்தகைய வேறுபாடும் காட்டப்படக்கூடாது.

6. ஒரு தேசிய இனத்திற்குச் சொந்தமான நாட்டின் நில ஒருமைப்பாட்டினையோ, தேசிய ஒற்றுமையையோ முழுமையாக அல்லது பகுதியாகச் சீர்குலைக்கச் செய்யப்படும் முயற்சிகள் அய்.நா. பட்டயத்தில் கூறப்பட்டுள்ள கொள்கைகளுக்கு எதிரானதாகும்.

7. அனைத்து அரசுகளும் நேர்மையாகவும் கண்டிப்பாகவும் அய்.நா. பட்டயத்தில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள விதிமுறைகளின்படியும், மனித உரிமைக்கான உலகளாவிய பிரகடனத் திற்கு ஏற்பவும், இந்தப் பிரகடனத்தின் அடிப்படையிலும் அனைத்து மக்களின் இறைமையான உரிமைகளை மதிக்க வேண்டும். அனைத்து மக்களின் தாயக ஒருமைப்பாடு மதிக்கப்பட வேண்டும்.

அய்.நா. பேரவை வெளியிட்ட மேற்கண்ட பிரகடனத்தின் அடிப்படையில் தமிழீழ மக்களுக்கு அனைத்து உரிமைகளும் வழங்கப்பட வேண்டுமென உலகத் தமிழர்களாகிய நாங்கள் வலியுறுத்துகிறோம்.

சிங்கள இனவெறிப் படுகொலையில் இருந்து தப்பிய தமிழர்களும், புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களும், உலகத் தமிழர்களும் இணைந்து நின்று அய்.நா. அமைப்பினையும் உலக நாடுகளையும் பன்னாட்டுச் சமுதாயத்தையும் வற்புறுத்திச் செயல்பட வைக்க வேண்டிய இன்றியமையாமை ஏற்பட்டுள்ளது. குறிப்பாகத் தமிழ்நாட்டில் உள்ள ஆறரைக்கோடித் தமிழ் மக்களுக்குப் பெரும் பொறுப்பும் வரலாற்றுக் கடமையும் உண்டு என்பதை உணர்ந்து செயல்பட முன்வருமாறு வேண்டிக்கொள்கிறோம்.

ஈழத் தமிழர்கள் தங்களின் தாயகத்தை விடுவிக்கும் போராட்டத்தில் தங்கள் வலிமைக்கு மேலான அளப்பரிய தியாகங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். உலகில் எந்த ஒரு தேசிய

இனமும் சந்தித்திராத வெங்கொடுமைகளுக்கும், பேரிழப்புகளுக்கும், ஆளாகியிருக்கிறார்கள். இந்த இழிநிலையை நாம் மாற்றியமைக்க வேண்டும். ஈழத் தமிழர்களின் வாழ்வுரிமையை மீட்டெடுக்கும் போராட்டத்தில் எண்ணற்ற தியாகங்களைச் செய்வதற்கு உலகத் தமிழர்களாகிய நாம் அணியமாக வேண்டும். இதன் மூலம் மட்டுமே ஈழத் தமிழர்களின் விடுதலைப் போராட்டத்தை முன்னோக்கி நகர்த்த முடியும் என்பதை நெஞ்சார உணர்ந்து உலகத் தமிழர் பிரகடனத்தைப் பன்னாட்டுச் சமுதாயத்தின் முன் வெளியிடுகிறோம்.

உலகத் தமிழர் பிரகடனம்

1. ஈழத் தமிழ் மக்களின் மரபுவழித் தாயகமான தமிழீழத்தில் அவர்களுக்கு முழுமையான மனித, ஜனநாயக உரிமைகள் வழங்கிடவும் அதற்கேற்ற அரசியல் அமைப்புக்கு உத்தரவாதம் தரக்கூடிய முறையில் அரசியல் தீர்வு காணப்பட வேண்டும் என்பதற்காக உலக மக்களின், அரசுகளின் ஆதரவைத் திரட்டவும், ஈழத் தமிழ் மக்கள் ஒப்புக் கொள்ளக் கூடிய தீர்வு ஒன்றே அவர்களின் பிரச்சனையைத் தீர்க்கும் ஒரே வழி என்பதிலும் நாங்கள் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறோம்.

2. தங்கள் தாயகத்திலும் உலக நாடுகளிலும் புலம் பெயர்ந்திருக்கக்கூடிய ஈழத் தமிழர்கள் அனைவரும் அவரவர்கள் ஊர்களிலும், வீடுகளிலும், மீண்டும் குடியேறவும் அமைதியான, இயல்பான, சுதந்திரமான வாழ்க்கையை நடத்தவும் துணை நிற்க நாங்கள் உறுதி பூணுகிறோம்.

3. தமிழர் தாயக மண்ணில் அத்துமீறி உருவாக்கப்பட்ட சிங்களக் குடியேற்றங்களையும் சிங்கள இராணுவ முகாம்களையும் மற்றும் இராணுவ ரீதியான அமைப்புகளையும் வெளியேற்ற வேண்டுமென அய்.நா.வை வற்புறுத்த நாங்கள் உறுதி பூணுகிறோம்.

4. இலங்கையில் மனித நேய உணர்வை மீறித் தமிழர்களுக்கு எதிரான கொடுமைகளையும் கொலைகளையும் செய்த சிங்கள இராணுவ அதிகாரிகளும் அவர்களை ஏவி விட்ட சிங்கள அரசியல்வாதிகளும் சர்வதேச நீதிமன்றத்தில் போர்க் குற்றவாளிகளாக நிறுத்தப்பட்டுத் தண்டிக்கப் படுவதற்கு உரிய நடவடிக்கைகள் அனைத்தையும் மேற்கொள்ள நாங்கள் உறுதி பூணுகிறோம்.

5. உலகில் உள்ள பிற தேசிய இன மக்களைப் போல முழுமையான இறைமை உள்ள மக்களாக வாழும் உரிமையும், தங்களின் எதிர்காலத்தைத் தாங்களே முடிவு செய்து கொள்ளும் உரிமையும் ஈழத் தமிழர்களுக்கு இயற்கையாக உண்டு என்பதையும், அந்த வாழ்வுரிமையை அவர்கள் நிலை நிறுத்திக் கொள்ள அவர்களுக்குத் தேள் கொடுத்துத் துணைநிற்க உலகத் தமிழர்களாகிய நாங்கள் உறுதி பூணுகிறோம்.

6. அளப்பரிய தியாகங்களைச் செய்து ஈழத் தமிழ் மக்களும், அவர்களுக்காக இறுதிவரை போராடிய போராளிகளும் வீறுகொண்டு நடத்திய விடுதலைப் போராட்டம் பல நாடுகளின் கூட்டுச் சதியின் விளைவாகப் பின்னடைவைச் சந்திக்க நேர்ந்திருப்பது தற்காலிகமானது. மீண்டும் இந்தப் போராட்டம் முன்னெடுக்கப் படுவதற்கும், வெற்றி பெறுவதற்கும், நாங்கள் முழுமையாக உதவுவோம். அதற்காக எங்களை முற்றிலுமாக ஒப்படைத்துக் கொண்டு, எத்தகைய தியாகத்திற்கும் தயாராக இருப்போம் என உலகத் தமிழர்களாகிய நாங்கள் உறுதி பூணுகிறோம்.

உலகத் தமிழர்களாகிய நாம் ஒன்றுபட்டு ஈழத் தமிழர்களுக்காகக் குரல் கொடுக்கும் வேளையில் உலகெங்கிலும் உள்ள சனநாயக சக்திகள், சமத்துவச் சிந்தனையாளர்கள், மனித உரிமை ஆர்வலர்கள் அனைவரும் நம்முடன் இணைந்து குரல் கொடுக்க முன்வருமாறும், உலகத் தமிழர்கள் அனைவரும் அவர்கள் வாழும் நாடுகளில் உள்ள மக்களையும், அரசுகளையும் ஈழத்தமிழர் சிக்கலுக்கு ஆதரவாகத் திருப்புவதற்குரிய முயற்சிகளை மேற்கொள்ளுமாறும் அனைவரையும் வேண்டிக் கொள்வதற்காகத் தமிழர்கள் பெருந்திரளாகக் கூடி இப்பிரகடனத்தை வெளியிட்டுள்ளோம்.

தமிழர் வரலாற்றில் இதுவரை இல்லாத வகையில் மகத்தான ஒரு கடமையை மேற்கொள்வதற்காகவே நாம் கூடி உலகறியச் செய்துள்ள இப்பிரகடனம், ஈழத்தமிழர்களுக்கு வாழ் வளிக்கப்போகும் பிரகடனம் மட்டுமல்ல, உலகத் தமிழர் அனைவருக்கும் விடிவைக் கொண்டு வருவதற்கான வழிகாட்டும் பிரகடனமுமாகும் என்பதை உணர்ந்து தமிழர்கள் கட்சி, சாதி, மத வேறுபாடுகளையெல்லாம் ஒதுக்கிவைத்துவிட்டு ஒற்றுமையுடன் செயல்பட முன்வருமாறு அனைவரையும் அன்புரிமையுடன் வேண்டிக் கொள்கிறோம்.

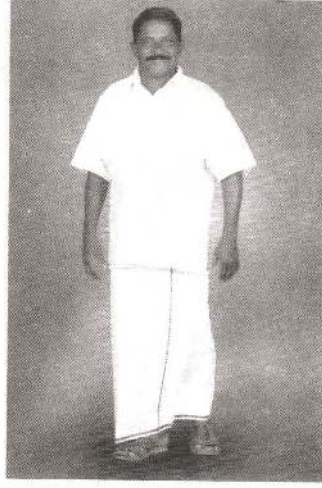

நீ வெட்டிக் கொண்டே இரு ...
நாங்கள் தழைத்துக் கொண்டே இருப்போம்!

- ஓவியர் எட்டுஞ்செழியன்

உலகத் தமிழர்களை வழிநடத்தும் பழ. நெடுமாறன் அவர்களும்
தமிழும் தமிழினமும் ஒங்கி வாழ வாழ்த்துகிறோம்

சின்னாவரம் த. தங்கராஜ்

நிறுவனத் தலைவர்

தமிழ்நாடு சிறு விவசாயிகள் பாதுகாப்புச் சங்கம்

(அரசியல், சாதி, மதச் சார்பற்றது)

கி. மகேந்திரராசா, மு.எம்.இ.
தலைமை நிலையச் செயலாளர்

ஏ.சி. பொன்னுசாமி உடையார்
மாநில பொதுச் செயலாளர்

கே.எஸ். பரமசிவம் கவுண்டர்
மாநிலத் துணைத் தலைவர்

த. கமலா,
மாநிலப் பொருளாளர்

கே. செல்வராஜ்
மாநிலப் துணைப்பொதுச் செயலாளர்

பூண்டிசேகர்
மாநிலச் செயற்குழு உறுப்பினர்

M.V.M. சிவா
விழுப்புரம் மா.செ.

தொண்டங்குறிச்சி ராமலிங்கம்
கடலூர் மாவட்டத் தலைவர்

சிவசங்கரன்
பெரம்பலூர் மா. செயலாளர்

C. மோகன்
விழுப்புரம் மா. தலைவர்

வெ. சண்முகராமன்
சேலம் மா.செ.

நா. யுவராஜ்
சேலம் மாவட்டத் தலைவர்

அருணாசலம் கவுண்டர்
மா.செ.கு.

கு. தனசேகரன்

தலைமையகம் : 3-28, தர்மாதேவரட்டம், சிதம்பரம்-சேலம் நெடுஞ்சாலை,
சின்னாவரம் (எ) தத்தாதிரிபுரம், வி. அலம்பலம் அஞ்சல், கள்ளக்குறிச்சி வட்டம்,
விழுப்புரம் மாவட்டம்-606 301. கைப்பேசி : 9443879593

படகுப் பயணமும் பட்டினிப் போராட்டமும்

- தி. அழகிரிசாமி

பசித்தவனுக்கு முன்னால் இறைவன் ரொட்டித்துண்டு
வடிவிலே வரவேண்டும் - காந்தியடிகள்

கண்ணுக்கு எட்டிய தூரத்தில் நம் உடன்பிறப்புக்கள்;
தொப்புள் கொடி உறவிற்குச் சொந்தக்காரர்கள்;
நம் உதிரக் கலப்பின் உயிரோவியங்கள்;

யாழ்ப்பாணத் தமிழர்கள் - 5 இலட்சம் பேர் சிங்கள வெறியர்களால்
சிறை வைக்கப்பட்டுள்ளார்கள். ஆம்! சிறைதான். உயிரோடு சித்ரவதை.
யாழ்ப்பாணம் செல்லும் பாதைகள் அனைத்தும் அடைக்கப்பட்டன. எந்தப்
பொருளும் உள்ளே கொண்டு செல்ல முடியாது. யாரும் வெளியே வர
முடியாது.

பாலுக்குக் குழந்தை அழுகிறது. பாலூட்ட எண்ணி குழந்தையை
மார்பிலே அணைக்கிறாள் தாய். பட்டினியால் வாடும் அவளிடம் பாலா
வரும்?

பசிக்கு உணவில்லை. நோய்க்கு மருந்தில்லை. வெறும் மூச்சுக்
காற்றாலே நாடகளை நகர்த்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் யாழ்ப்பாணத் தமிழர்கள்.

'எங்களுக்காகக் குரல் கொடுப்போர் யாருமில்லையா?

எங்கள் கண்ணீரின் ஆழத்தை, இந்த அக்கினியின் கொதிப்பை,
உணர்ந்து கொண்டோர் உலகில் இல்லையா?
'என்று ஏங்கித் தவித்த நேரத்தில், நெடுங்கடலுக்கு அப்பாலே எழுந்த குரல்
நெடுமாறன் காதுகளிலே விழுந்தது.

யாழ்ப்பாணத்தின் அழகுரல் அவரை உலுக்கியது. மனிதாபிமான
உணர்வுகள் அவரை விடியலை நோக்கிப் புறப்பட வைத்தது.

"தமிழ் உணர்வாளர்களே வாருங்கள்!

பசிப்பிணி போக்கும் பணிக்குத் தோள் கொடுங்கள்!

ஓன்றாய்ச் சேருவோம் உணவுப் பொருட்களைச் சேகரிப்போம்!

சேர்ந்த பொருட்களைச் செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் மூலம் அனுப்பி
வைப்போம்.

சாதி பேதங்களை மறந்து, கட்சி மாச்சர்யங்களை விட்டு, தமிழன் என்கின்ற உணர்வோடு ஒன்று சேருவோம்" என்று அழைத்தார் நெடுமாறன்.

நெடுமாறன் குரல் கேட்டுக் கூடியவர்கள் யார்? மிட்டா மிராசுகளா? ஆலை அரசர்களா? அரசியல் வணிகர்களா? இல்லை. மானம் ஒன்றே பெரிதென வாழும் மனித நேயர்கள். தமிழே உயிராகவும், குறளே நெறியாகவும், வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொண்டவர்கள்.

நெடுமாறன் குரல் கேட்டு இவர்கள் ஊர் ஊராகச் சென்றனர். வீதி வீதியாகச் சென்று, வீடு வீடாகப் படியேறி, கதவுகளைத் தட்டிக் கையேந்தி ஒன்று ஒன்றாய் ஏறும்புகள் சேர்ப்பது போல் உணவுப் பொருட்களையும், உயிர் காக்கும் மருந்துப் பொருட்களையும் சேர்த்தார்கள். ஊர் ஊராக அழைத்தார்கள். உறவுக்காரர்களைப் போல் கொடுத்தார்கள். சேர்ந்த மனிதாபிமானப் பொருட்களின் மதிப்பு ரூபாய் ஒரு கோடி. சேர்ந்தவை பொருட்கள் மட்டுமல்ல. ஆறு கோடித் தமிழர்களின் உணர்வுகளின் வெளிப்பாடு, உதிரப் பரிமாற்றம். ஈழத் தமிழர்கள் அனாதைகள் இல்லை. அவர்களுக்காக ஆறு கோடித் தமிழர்களும் அணி வகுத்து நிற்போம் என்பதற்கு உத்திரவாதம்.

சேர்ந்த பொருட்களைப் பசியால் வாடும் யாழ்ப்பாண மக்களுக்கு அனுப்பி வைக்கச் செஞ்சிலுவைச் சங்கம் மகிழ்வுடன் ஒப்புக் கொண்டது. மத்திய அரசிடம் அனுமதி கேட்டு செஞ்சிலுவைச் சங்கம் கடிதம் எழுதியது.

நல்லவர்கள் பல பேர் மத்திய அரசின் மனக் கதவைத் தட்டினார்கள்.

முன்னாள் பாதுகாப்பு அமைச்சர் ஜார்ஜ் பெர்ணான்டசு, மதி.மு.க. பொதுச் செயலாளர் வைகோ, பா.ம.க. நிறுவனத் தலைவர் மருத்துவர் ச.இராமதாசு ஆகியோர் நேரிலும், கடிதம் மூலமும் பிரதமரிடம் இப்பிரச்சனை குறித்துத் தெரிவித்தனர். ஆயிரக்கணக்கான கடிதங்களும், தந்திகளும், பிரதமருக்கும், தமிழக முதல்வருக்கும் அனுப்பப்பட்டன.

சென்னையில் 05-06-2007 அன்று தமிழீழ ஆதரவாளர்களும் பல்வேறு இயக்கத்தைச் சார்ந்த அன்பர்களும், ஆயிரக்கணக்கானோர் ஒரு நாள் பட்டினிப் போராட்டம் நடத்தினர்.

12.06.2007 அன்று செனீவாவில் உள்ள அனைத்துலக செஞ்சிலுவைச் சங்கத்திற்கு நெடுமாறன்

அவர்கள் நேரில் சென்று தென்னாசியப் பிரிவின் பொறுப்பாளர் உடோ வாக்னர் மெய்க் அவர்களைச் சந்தித்து யாழ்ப்பாண மக்களின் நிலைமையைக் கூறி உணவுப் பொருட்கள் அனுப்ப வேண்டியதன் அவசியத்தை உணர்த்தி முறையிட்டார்.

ஏழு மாத காலங்கள், எத்தனையோ முயற்சிகள், எதுவுமே நடக்கவில்லை. மாற்றாந்தாய்ப் போக்கிலே மத்திய அரசு, காந்தாரி நிலையிலே தமிழக அரசு.

நாம் பொருட்களை அனுப்புவது புலிகளுக்காக அல்ல. புலிகள் என்பவர் உணவை மறந்தவர், உறக்கம் துறந்தவர், பசியும் ருசியும் அவர்களுக்குப் பழக்கப்படாத ஒன்று.

நாம் அனுப்ப நினைக்கும் பொருட்கள் மக்களுக்காக. நோயால் மெலிந்து, பசியால் நலிந்து கொண்டிருக்கும் ஐந்து இலட்சம் யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களுக்காக.

என்ன செய்வது? பொருட்களை எப்படி அனுப்புவது? என்ன தான் தீர்வு? - என்று கையறு நிலையிலே கலங்கிய போது நெருப்பாற்றைக் கடந்த நெடுமாறன் நேரிய வழி ஒன்றைச் சொன்னார்.

'மனிதாபிமானப் பொருட்களைப் படகில் ஏற்றி யாழ்ப்பாணம் நோக்கிப் பயணம் புறப்படுவோம். தமிழக அரசு தடுக்கலாம். சிங்கள அரசு கடக் கூடச் செய்யலாம். பசியால் வாடி மடியும் ஈழத் தமிழருக்காக மரணத்தையும் தழுவத் தயார் என்ற நிலையில் புறப்படுவோம்.'

நெடுமாறனின் இந்த அறப்போர்க் குரல் இலங்கை எங்கும் எதிரொலித்தது.

ஒட்டிய வயிறோடும், குழி விழுந்த கண்களோடும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் யாழ்ப்பாணத் தமிழர்கள் புதிய உணர்வோடு எழுந்தார்கள். உண்டது போல் ஒரு மயக்கம். படகைக் கண்டது போல் ஒரு துள்ளல். ஆனந்தம் ஒரு புறம். என்ன நடக்குமோ என்ற அச்சமும் அவதியும் மறுபுறம். இத்தகைய ஆனந்த அவதியில் யாழ்ப்பாணத் தமிழர்கள் சிக்கித் தவித்தனர்.

சிங்கள அரசோ அலறித் துடித்தது. படகுப் பயணத்தைத் தடுத்து நிறுத்த படாதபாடு பட்டது. தில்லியை நோக்கிக் காவுடி எடுத்தது.

படகுப் பயணம் சிறப்புடன் அமையப் போராட்டக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டன.

07.09.2007ஆம் தேதி திருச்சியிலும், மதுரையிலும் படகுப் பயணத் தொடக்க விழாக் கூட்டங்கள் நடைபெறும். வைகோ அவர்கள்

திருச்சியிலும், மரு.இராமதாசு மதுரையிலும் பங்கேற்றுத் தொடக்கி வைப்பார்கள். 08.09.2007 காலை திருச்சியிலும், மதுரையிலும் படகுப் பயணங்கள் தொடங்கும். 08.09.2007 தொடங்கும் பரப்புரைப் பயணம் 11ஆம் தேதி நாகப்பட்டினத்தையும், இராமேசுவரத்தையும் அடையும். விடுதலைச் சிறுத்தைகளின் தலைவர் தொல்.திருமாவளவன் நாகையிலும், பசீர் அகமது அவர்கள் இராமேசுவரத்திலும் படகுப் பயண நிறைவு விழாப் பேருரையாற்றுவார்கள். 12.09.2007இல் நாகையிலும், இராமேசுவரத்திலும் பொருட்களைப் படகில் ஏற்றிக் கொண்டு படகுப் பயணம் புறப்படும்.

இது தான் நெடுமாறன் அவர்கள் தமிழ் உணர்வாளர்களையும், மற்றவர்களையும் கலந்து வகுத்துக் கொடுத்த திட்டமாகும்.

07.09.2007 அன்று திருச்சியில் உலகத் தமிழர் பேரமைப்பைச் சேர்ந்த ம.பொன்னிறைவன் தலைமையில் தொடக்க விழாக் கூட்டம் நடைபெற்றது. நெடுமாறன் அவர்களும், வைகோ அவர்களும், முதுபெரும் தலைவர் வே.ஆனைமுத்து அவர்களும், மற்றும் தோழமைக் கட்சித் தலைவர்களும் சிறப்புரை ஆற்றினார்கள். காவிரியே பொங்கி எழுந்து திருச்சி நகருக்குள் வந்தது போன்ற கூட்டம். நல்ல தொடக்கம், பாதி வெற்றியைத் தரும் என்பார்கள். நல்ல தொடக்கமாகத் திருச்சிக் கூட்டம் அமைந்தது. பல்வேறு ஊர்களின் வழியாகப் பரப்புரைப் பயணம். வழி நெடுக மக்கள் கூட்டம். கூடிய மக்களிடம் கொதிப்பேறிய பேச்சுகள்.

தமிழகம் என்பது இந்தியாவில் இல்லையா? இந்தியா என்பதே தமிழனுக்குத் தொல்லையா? சீற்றம் நிறைந்த இது போன்ற பேச்சுகள் கேட்போரைச் சிந்திக்க வைத்தன. ஏதோ ஒரு இலக்கை நோக்கி இந்த வையம் நகர்வது போல் தெரிந்தது.

11-ஆம் நாள் படகுப் பயணம் நாகையை அடைந்தது. சுனாமியால் சுருண்டு போயிருந்த நாகை சுறுசுறுப்பானது.

12-ஆம் நாள் காலை துறைமுகம் நோக்கித் தொண்டர் படை திரண்டது. சிங்கத்தின் தலைமையில் சினப்புலிகள் திரள்வது போல் நெடுமாறன் தலைமையில் ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்டோர் அணி திரண்டனர்.

துறைமுகத்தில் படகுகள் இல்லை. ஊராளர்வாரின் அதிகார மிரட்டலும், கொடுஞ்சிறையும் மீனவர்களை மிரட்டியது. புதுக்கோட்டையிலிருந்து இராமேசுவரம் வரை

அத்தனை மீனவ கிராமங்களுக்குள்ளும் நுழைந்து, வீடு வீடாகப் புகுந்து கோலோச்சிகள் கொடுமை செய்தார்கள்.

படகுகளைப் புறிப்போம். உரிமங்களை இரத்து செய்வோம். சிறையிலே பூட்டுவோம் என்றெல்லாம் அதிகார வர்க்கம் மீனவர்களை மிரட்டியது. படகு கிடைக்காமல் பயணக் குழு தவித்தது. மனிதாபிமான உதவிகளைச் செய்ய விடாமல் போராட்டத்தைக் கொச்சைப் படுத்திய கொடுங்கோலர் நிலை கண்டு கொதித்து எழுந்தார் நெடுமாறன்.

அந்த கொதிப்பின் வெளிப்பாடாய் அவர் எடுத்த முடிவு கூடியிருந்தோர் அனைவரையும் ஒரு கணம் திகைப்பில் ஆழ்த்தி மறுகணம் பொங்கியெழ வைத்தது.

ஆம், 'செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் மூலம் யாழ்ப்பாண மக்களுக்கு பொருட்களை அனுப்ப அனுமதி கிடைக்கும் வரை நான் சாகும் வரை உண்ணாநிலை மேற்கொள்வேன்' என்று நெடுமாறன் அறிவித்தார். சாகும் வரை உண்ணா நிலை என்ற நெடுமாறனின் அறிவிப்பு, போராட்டத்தைக் கொச்சைப் படுத்திய கோலோச்சிகளின் இடுப்பை ஒடித்தது.

பொங்கியெழுந்த தொண்டர்களோ, நாங்களும் உண்ணா நிலையில் இருப்போம் என்று கூறிச் சாலையில் அமர்ந்தார்கள்.

'போக்குவரத்திற்கு இடையூறு செய்கிறீர்கள். இங்கே அமரக் கூடாது' என்று அதிகார வர்க்கம் ஆணையிட்டது.

'சாலையின் ஓரத்திலே தான் உட்கார்ந்திருக்கிறோம். யாருக்கும் இடையூறு இல்லை.' தொண்டர்கள் குரல் கொடுத்தார்கள்.

'உங்கள் அனைவரையும் கைது செய்கிறோம்' என்றார்கள்.

'அதற்கு நாங்கள் தயார்' என்றார்கள் தொண்டர்கள்.

ஆயுதப்படைத் திருமண மண்டபத்திலே அனைவரையும் கொண்டு போய் அடைத்தார்கள். தளை பட்ட நிலையிலும் பட்டினிப் போராட்டம் தொடர்ந்தது. மதிய உணவை யாரும் உண்ணவில்லை. சிறை செல்ல அனைவரும் தயாரானார்கள்.

மாலை 5.30 மணிக்கு அதிகாரி ஒருவர் வந்தார். 'அனைவரும் விடுதலை செய்யப்படுகிறீர்கள்' என்றார்.

'விடுதலை செய்தாலும் சாகும் வரை உண்ணாநிலைப் போராட்டத்தில் எந்த மாற்றமும் இல்லை. அது தொடரும்' என்றார் நெடுமாறன்.

அக்கினிக் குஞ்சுகளுக்கு மத்தியில் அருமைத் தலைவர் நெடுமாறன் பேசினார்.

‘ஆட்சியைப் பிடிப்பதற்கு அல்ல இந்த அறப்போர்! வயிற்றுக்குச் சோறிட! வடியும் கண்ணீரைத் துடைக்க!! எங்களைக் கொச்சைப்படுத்துவதிலே காட்டிய அக்கறையை, கொடும்பசியால் வாடும் யாழ்ப்பாண மக்களிடம் இந்த அரசு காட்டியிருக்கலாம். நம்முடய அடிப்படைக் கோரிக்கை யாழ்ப்பாண மக்களுக்கு உணவு மற்றும் மருந்துப் பொருட்களைச் செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் மூலம் அனுப்புவது என்பது தான்.

இது நிறைவேறும் வரை நமது போராட்டம் தொடரும்.

சாகும் வர உண்ணா நிலையில் இருக்கும் எனக்கு ஏதேனும் நேர்ந்தால் இந்தப் போராட்டக் குழு தேர்வு செய்யும் ஒருவர் இப்போராட்டத்தைத் தொடர்ந்து நடத்துவார்.

ஒருநாள் அடையாள உண்ணாநிலையை நிறைவு செய்து உங்கள் ஊர்களுக்குச் செல்லுங்கள். இரக்கம் என்ற ஒரு பொருள் இல்லாத அரசாங்கங்களின் தமிழ் இன விரோதப் போக்கை மக்களிடம் கூறுங்கள்’ என்று நெடுமாறன் உரையை முடித்தார்.

எரிமலை நெஞ்சோடு தொண்டர்கள் கலைந்தனர்.

உண்ணா நிலையைத் தொடர சென்னையே ஏற்ற இடம் என்று போராட்டக் குழு முடிவு செய்தது. தலைவரின் தமிழ்த் தேர் சென்னையை நோக்கிப் புறப்பட்டது.

பட்டும் புத்தி வராத பதவிச் சுமை தாங்கிகள் சென்னையில் தங்கள் கைவரிசையைக் காட்டத் தொடங்கினர்.

தமிழர் தேசிய இயக்கப் பொதுச் செயலாளர் கே.சௌந்திரராசன், சென்னை கோயம்பேட்டில் அவருக்குச் சொந்தமான வாகனங்கள் பழுது நீக்கும் இடத்தில் உண்ணா நிலைப் போராட்டத்தைத் தொடர இடம் அளித்தார். உடுக்கை இழந்தவன் கை போல இடுக்கண் களைந்தார் சௌந்திரராசன்.

நெடுமாறன் அவர்கள் உண்ணா நிலைப் பந்தலுக்கு வந்து விட்டார். அவருக்காகக் காத்திருந்த தொண்டர் கூட்டம் அலை மோதியது.

எதிர்பாராத விதமாக காவல் துறையினரின் படையெடுப்பு பந்தலுக்குள் நுழைந்தனர். பந்தலைப் பிரித்தனர். ‘யாரைக் கேட்டு உண்ணாவிரதம் இருக்கிறீர்கள்? அனுமதி உண்டா?’ என்று மிரட்டினார்கள்.

தொண்டர்களுக்கும், காவல் துறையினருக்கும் கடுமையான வாக்குவாதம் ஏற்பட்டு மோதல்கள் உருவாகும் நிலை உருவானது.

நெடுமாறன் அவர்கள் காவல்துறை அதிகாரியை கடுமையாக எச்சரித்தார்.

‘இது எங்கள் சொந்த இடம். உண்ணா நிலை இருக்க யாரிடமும் அனுமதி வாங்கத் தேவையில்லை. உங்களால் என்ன செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்து பாருங்கள்’ என்று கூறிவிட்டு உண்ணா நிலையைத் தொடங்கினார்கள்.

காவல் துறையினர் பின்வாங்கிச் சென்றனர்.

இரவு 8 மணிக்கு மேல் ஒருவிதமான பதட்டம் நிலவியது. காவல் துறையினர் பந்தலுக்கு வெளியே ஏராளமாகக் குவிக்கப்பட்டனர். எந்த நேரமும் நெடுமாறன் அவர்கள் கைது செய்யப்படலாம் என்ற பதட்டம் நிலவியது. தமிழகமெங்கும் இருந்து வந்திருந்த தோழர்கள் தலைவரை விட்டு அகலாமல் அங்கேயே தங்கியிருந்தார்கள். இரவு 11 மணி அளவில் நெடுமாறன் உறங்கத் தொடங்கினார்.

இரவு 12:30 மணிக்கு நகர காவல் துறை ஆணையாளர் நாஞ்சில் குமரன் நெடுமாறனைச் சந்திக்க வந்தார். முதலமைச்சர் கருணாநிதி அவர்கள் நெடுமாறனுக்குக் கடிதம் கொடுத்திருப்பதாகக் கூறிக் கடிதத்தை நெடுமாறனிடம் கொடுத்தார்.

கடிதத்தை வாங்கிக் கொண்ட நெடுமாறன் போராட்டக் குழுவினருடன் கலந்து பேசி முடிவு செய்து பதில் எழுதுவதாகக் கூறினார். எதிர்பார்த்தது கிடைக்காததால் ஏற்பட்ட ஏமாற்றத்துடன் ஆணையரும், காவல் துறை அதிகாரிகளும் திரும்பிச் சென்றனர்.

முதலமைச்சர் கருணாநிதி அவர்கள் நெடுமாறன் அவர்களுக்கு எழுதிய கடிதம்:

‘பேரன்புடைய நெடுமாறன் அவர்களுக்கு,
வணக்கம்.

நீங்கள் மேற்கொண்டிருக்கும் இந்த உண்ணாநிலைப் போராட்டம் உங்கள் உடல் நலத்திற்கு ஏற்றதல்ல. தாங்கள் எடுத்துள்ள முயற்சிகளைத் தமிழக அரசின் சார்பில் வெற்றி பெற வைத்திட நானும் முயற்சி மேற்கொள்கிறேன். இந்த வார்த்தையை ஏற்றுத் தங்களின் உண்ணா நோன்பினை உடன் நிறுத்த வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

அன்புடன்,

மு.கருணாநிதி

முதலமைச்சரின் கடிதத்திற்கு அனைவரும் கலந்து பேசி முடிவு எடுத்து நெடுமாறன் அவர்கள் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு எழுதிய கடிதம்.

'முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு வணக்கம்.

13.09.2007 நாளிட்ட தங்கள் மடல் கிடைக்கப் பெற்றேன். என் உடல்நிலை குறித்த அக்கறைபுடனும், என் கோரிக்கை குறித்த பரிவுடனும், தாங்கள் வெளிப்படுத்தி உள்ள உணர்வுகளுக்காக என் நெஞ்சார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சிங்கள அரசின் அறிவிக்கப்படாத பொருளாதார முற்றுகைக்கு உள்ளாகிப் பட்டினியாலும், நோயாலும், அல்லற்படும் ஐந்து இலட்சம் யூழ்ப்பாணத் தமிழர்களுக்கு வழங்கிட தமிழீழ விடுதலை ஆதரவாளர்கள் ஒருங்கிணைப்பு குழு சார்பில் திரட்டப்பட்ட சற்று ஏறக்குறைய ஒரு கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள உணவு மற்றும் மருந்துப் பொருட்களை செஞ்சிலுவைச் சங்கம் வழியாக அனுப்ப அனுமதிக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கைக்குப் பதில் தராமல் இந்திய அரசு ஏழு மாத காலமாக இழுத்தடித்து வருவதனைத் தங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விழைகிறேன்.

தாங்கள் சேலம், ஈரோடு சுற்றுப்பயணத்தை முடித்துத் தலைநகரம் திரும்பிய பின்னர் இது குறித்து ஆவன செய்வீர்கள் என நம்புகிறேன்.

இந்த அணுகுமுறை அடிப்படையில் தமிழீழ விடுதலை ஆதரவாளர்கள் ஒருங்கிணைப்புக் குழு தங்களைச் சந்தித்துப் பேச அணியமாக உள்ளது.

எனவே இந் நிலையில் என் காலவரம்பற்ற பட்டினிப் போராட்டத்தை தொடர வேண்டியத் தேவையுள்ளது என்பதைத் தங்களுக்கு அன்புடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அன்புள்ள,

பழ.நெடுமாறன்

மூன்றாம் நாள் 14.09.2007

மருத்துவர்கள் பரிசோதனை தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. நெடுமாறன் அவர்களுக்குச் சற்று சோர்வு இருந்தது. ஆனால் எல்லோரிடமும் நன்றாகவே உரையாடிக் கொண்டிருந்தார்.

தமிழக அளவில் பல்வேறு கட்சிகளைச் சேர்ந்த தலைவர்களும், தமிழ் அமைப்புகளைச் சேர்ந்த நண்பர்களும், நெடுமாறன் அவர்களைச் சந்தித்த வண்ணம் இருந்தனர்.

பகைவீழ்த்தே நிலம் மீட்பார்!

யாவவர் முன. பரணன்

வழியேதெரி யாமல்கடல் வழியே நுழைந் தவரே எழிலோ டியல் வளமேகொழி ஈழத்தமிழ் நாட்டில் தொழிலேவலும் செய்தேபல துடுக்கால்வளர்ந் தோங்கிப் பழிமேவிட வந்தேறிகள் பறித்தார்களெம் நாட்டை

சிந்தும்பல இனதேசியச் சிதறிந்திய வரசார் நந்தும்படி நட்பாம்படி நடத்தாருடன் சீனர் உந்தும்பல படையேபகை பற்றும்படி யுதவ வந்தார்வலி வற்றார்தமிழ் வயவநலி வற்றார்

கணையால்பல விசையால்பல காலால்பல வுதவும் துணையால்பல தொழிலால்பல தோதால்பல பழியில் அணைவார்பல தீநுட்பமும் நீநுட்பமும் இயல இணையாய்ப்பல கொடுங்கோலரும் இருந்தாரிலை யவன்போல்!

அரத்தக்கடல் பிணமால்வரை யங்கங்குமே பலவாய்ப் பரத்தித்தமிழ் ஈழத்தவர் பாழற்றனர் எனவே உரத்துச்சொலிப் பேயின்மகள் உதவும்படி மகிந்தன் கரவேனினி யெந்நாளும் காப்பேனென நடத்தான்!

பறிபோயின நிலம்வீடொடு கற்போடுயிர் மாணம் வெறிதாகவே கிடப்பீரென வீழ்த்தான்கொடும் அரக்கன் வெறிநாயினைத் தெருநாய்களே வெருட்டோட்டுதே யின்றி சிறிதானுமோ வறங்கோணுமோ சிதைத்தோடுவன் மகிந்தன்!

பலகாலமாய்ப் போராடினம் படையோய்த்திட வுலகில் சிலநாடுகள் பகையோன்பெறத் தெரிந்தேயுத வினவே நலமேகெடச் செய்தாரவர் நலிந்தோம்வெருண் டெழுவோம் உலகோடிய இனத்தோன்றலர் உழைப்பாலெமைப் புரப்பார்!

திருநாடெனும் தமிழ்நாட்டிலும் தெற்கீழ்மாம் நாட்டும் உருவாகியே உருமறிய இருபேர்களை யறிவோர் கருணாவெனும் பெயரேசொலக் கசப்பூறுதே யென்றார் ஒருநாளினி யொருநாவினும் ஒலியாதவர் பெயரே!

இனம்பேதறச் செய்தாரொடும் இணைந்தாரொடும் குலவி மனமேகளி கொள்வீரென மதிப்பாம்பரி சளித்தே இனம்போலிருந் தினங்கேடுறச் செய்தாரையே வுலகம் கனவேனினும் முகங்காணவம் கருதாதினி யொழிவார்!

பிழையாதினி வருவார்தமிழ்ப் பெருந்தோளினர் எதிர்வில் மழையாமெனும் படியாகவே வடிவான்களை யெறிவார் முழைவாழ்அரி யவனோயிலை முடமானவன் மகிந்தன் பிழையோபிழை செய்தானென்பே பேச்சாலு(கு) உயிரும்!

ஒன்றல்லவே பலதீங்குகள் ஒச்சிக்கொடுங் கோலர் நின்றேதமிழ் இனங்கேடுற நிகழ்த்திக்களி கூர்ந்தார் இன்றில்லையேல் நெடுநாளிலை எதிர்நாளினில் புலிகள் வென்றல்லது குளிரார்பகை வீழ்த்தேநிலம் மீட்பார்!

உண்ணா நோன்புப் போராட்டத்தில் நெடுமாறன் அவர்களுக்குத் தோள் கொடுத்து துணை நிற்கும் தூணாக விளங்கியவர் - உறங்கா நம்பியாக, உடன் இருந்து உதவியவர் - வைகோ அவர்கள்.

விடுதலைச் சிறுத்தைகளின் தலைவர் தொல். திருமாவளவன் அக்கட்சியின் சட்ட மன்ற உறுப்பினர் செல்வப் பெருந்தகை, இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் மூத்த தலைவர் நல்லகண்ணு, மாநிலச் செயலாளர் தா.பாண்டியன், பாட்டாளி மக்கள் கட்சியின் தலைவர் கோ.கமணி, பாரதிய சனதா கட்சியின் மாநிலத் தலைவர் இல.கணேசன், அக்கட்சியைச் சேர்ந்த திருநாவுக்கரசர், தே.மு.தி.மு.க. தலைவர் விசயகாந்த், தமிழகச் சட்டப் பேரவையின் முன்னாள் தலைவர் இராசாராம், உலகத் தமிழர் பேரவைத் தலைவர் இரா.சனார்த்தனம், தி.மு.க.வின் கயல்.தினகரன், திராவிட இயக்கத் தமிழர் பேரவையின் பொதுச் செயலாளர் சுப.வீரபாண்டியன், இயக்குநர் தங்கர் பச்சான், இயக்குநர் பாரதிராசா, கவிஞர் அறிவுமதி, கவிஞர் கபிலன், இயக்குநர் வேலு பிரபாகரன், நடிகர் மனசூர் அலிகான், இயக்குநர் சீமான், எம்.எசு.உதய மூர்த்தி, பெரியார் திராவிடக் கழக பொதுச் செயலாளர் க.இராசேந்திரன், பேராசிரியை சரசுவதி, தாமரை பெருஞ்சித்திரனார், சமூக நீதிக் கட்சியின் தலைவர் செகவீரபாண்டியன் ஆகியோர் நெடுமாறன் அவர்களை நேரில் சந்தித்து தங்கள் ஆதரவினைத் தெரிவித்தனர்.

மார்க்சிஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சியும், அக்கட்சியின் அறிக்கையின் மூலம் தன் ஆதரவைத் தெரிவித்தது. திராவிடர் கழகத் தலைவர் கி.வீரமணி தொலைபேசியின் மூலம் தொடர்பு கொண்டார்.

'யாழ்ப்பாண மக்களுக்கு உணவு மற்றும் மருந்துப் பொருட்கள் அனுப்ப செஞ்சிலுவைச் சங்கத்திற்கு அனுமதி வழங்கப்படும் வரை உண்ணா நோன்பு இருப்பேன்' என்ற இந்த அறிவிப்பு மனிதாபிமானம் கொண்ட அனைவரது நெஞ்சங்களையும் வருடியது. கட்சிகளையும் நிறங்களையும் மறக்கச் செய்தது.

எதிரும் புதிருமாக இருக்கும் அரசியல் இயக்கங்களும் - நெடுமாறன் அவர்களுடன் கொள்கை ரீதியாக முரண்பாடு கொண்ட இயக்கங்களைச் சேர்ந்தவர்களும் கூட உண்ணாநோன்பு இருந்த பந்தலை நோக்கி வந்தனர். வேறுபட்ட அனைவரும் ஒரே நேர்க்கோட்டில் நின்றனர்.

மண்ணில் இன்னும் மனிதாபிமானம் உயிரோடு தான் இருக்கிறது என்பதும், உண்ணாநிலைப் போராட்டம் மனிதாபிமானம் கொண்ட அனைவரது உள்ளங்களையும் வென்று விட்டது என்பதும்

வரலாற்று உண்மைகளாகும். இளகாத மனமுடையோர் யாரேனும் இருப்பார்களேயானால் அவர்கள் கற்பூரம் போல் காட்சி தரும் கடல் உட்புகள்; கால் வேகத்தில் கரைந்து போவார்கள்.

போட்ட விதை என்ன என்று முளைக்கையிலே தெரியும் என்றார் கவியரசு கண்ணதாசன். படகுப் பயணம் என்ற வித்து தூவப்பட்ட போது அதன் விளைவுகள் பற்றி பலருக்குத் தெரியவில்லை. வித்து முளைத்து கிளைவிட்டு ஆலமரமாகி நின்றபோது தான் படகுப் பயணத்தின் முழு வீச்சையும் பலரால் உணர முடிந்தது.

இந்தியா முழுவதும் இது எதிரொலிக்கப் போகிறது என்ற உண்மையை உணராமல் ஏனோ தானோ என்று அரசு நினைத்தது. விதைக்குள்ளே விருட்சம் இருப்பது அதிகார வர்க்கத்தின் கண்களுக்குத் தெரியவில்லை. எனவே தான் மிரட்டிப் பார்த்தது. படகுகளை அப்புறப்படுத்தி தமிழர் தியாகப் பயணத்தைக் கொச்சப்படுத்தியது. ஆனால் சாகும் வரை உண்ணா நிலை என்ற ஏவுகணையின் முன்னால் எல்லாம் சாம்பலானது.

போராட்டப் பந்தலுக்கு வந்த அனைவரும் நெடுமாறனின் நிலைப்பாட்டை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். ஆனால் உடல்நிலை பற்றியே கவலைப்பட்டார்கள். 'எடுத்த முடிவு சரி தான். ஆனால் இனியும் தொடர வேண்டாம். நிறைவு செய்யுங்கள், என்று அன்புடனும், உரிமையுடனும் சொன்னார்கள்.

அனைவருக்கும் மனம் நோகாதபடி புன்னகையில் பதில் அளித்தார் நெடுமாறன். அன்றைய பொழுது முடிந்தது. 15-ஆம் தேதி பிறந்தது.

நான்காம் நாள் 15.09.2007

இந்த நாள் மறக்க முடியாத நாள்.

ஒவ்வொரு நிமிடமும் ஒரு யுகமாகக் கழிந்த நாள். காலை 9.00 மணி இருக்கும். அருகிலேயே இருந்த தொண்டர்களைப் பார்த்துக் படுக்கையை இப்படி இழுத்துப் போட்டால் படுத்துக் கொள்வேன்' என்றார் நெடுமாறன். நேற்று வரை படுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னாலும் படுக்க மறுத்து பகல் முழுவதும் உட்கார்ந்து கொண்டே அனைவரிடமும் உரையாடிய நெடுமாறன் 'கட்டிலை எடுத்துப் போடுங்கள் படுத்துக் கொள்கிறேன்' என்று சொன்னது எல்லோருக்கும் கலக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.

வந்தவர்கள் எல்லாம் நெடுமாறன் காதருகிலே சென்று பேசுகிறார்கள். 'தேரீயமாக இருங்கள். எல்லாம் சரியாகவே நடக்கும்.' - இந்த இரண்டு

வார்த்தைகள் மூலம் அனைவரையும் தைரியப்படுத்தினார். அந்த நேரத்தில் ஒரு சகோதரி கதறி அழுதார். 'அழகையை நிறுத்துங்கள்' என்று ஒரு தொண்டர் சொன்னார். தொண்டரைக் கையமர்த்தி, "இவள் இலங்கை நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் ஈழவேந்தனின் மகள்" என்று நெடுமாறன் சொன்ன போது அனைவரும் நெகிழ்ந்து போனார்கள்.

மந்திரம் போல் பாட்டிசைக்கும் மாக்கவிஞர் காசிஆனந்தன் - சோகங்களைச் சுமந்து கொண்டு உண்ணாநோன்பு பந்தலைச் சுற்றிச் சுற்றி வந்தார். அறிமுகமான அனைவரின் அருகிலேயும் சென்று அமர்வார்.

"நெடுமாறனை என்னால் பார்க்கவே முடியவில்லை.

நெஞ்செல்லாம் கனக்கிறது. 'இத்தோடு நிறுத்தினால் என்ன' என்றேன். அவர் ஏற்கவில்லை

இந்தப் பிள்ளையைப் பாருங்கள் (உமா) - என்னால் தாங்க முடியவில்லை"

- என்று தன் கவிதா வரிகளுக்கும் அகப்படாத சோகங்களைச் சுமந்தபடி சுற்றிச் சுற்றி வந்தார்.

திடீரென்று மின்சாரம் நிற்கிறது. நெடுமாறன் தூங்கிக் கொண்டிருந்தார். கூடியிருந்தவர்கள் பட்ட பாடு, 'தாளம் படுமோ தறி படுமோ' - சொல்ல முடியாத வேதனை, தூக்கு மேடையின் நிழலில் நிற்கும் பேரறிவாளனின் தாய் அற்புதம் அம்மையார் மகனைப் பற்றிய சோகத்தை மனதில் தேக்கிக் கொண்டு தாய்மை உணர்வுடன் அட்டையைக் கொண்டு வந்து வீசுகிறார். எல்லோர் மனதிலும் குளுமை. அப்பாடா! - என்ற பெருமூச்சு.

திடீரென்று நெடுமாறன் எழுகிறார். சிறுநீர் கழிக்கச் செல்ல செருப்பைத் தேடுகிறார். அவரால் செருப்பைப் போட முடியவில்லை. ஒரு தொண்டர் செருப்பை மாட்டி விடுகிறார். நடை தளர்ந்து விட்டது. ஆனால் அவர் உள்ளம் தளரவில்லை. உண்ணா நோன்பைத் தொடர உறுதியாகவே இருந்தார்.

ஈழத்தின் இணையற்ற தலைவர்கள், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள், சேனாதிராசா, சிவாசிலிங்கம் - பாசத்தால் கட்டுண்டு, நேசத்தால் நெடுமாறனை நெஞ்சில் சுமப்பவர்கள்.

கண்ணிழந்தான் பெற்றிழந்தான் - என்ற கதையாகி விடுமோ என்று கலங்கிக் கதைத்தார்கள்.

"உங்களின் முடிவு எங்களுக்குப் பெரும் அதிர்ச்சியைத் தருகிறது. எங்களுக்காகக் குரல் கொடுத்து வரும் தங்களை நாங்கள் இழக்கத் தயாராக

இல்ல. உங்கள் உடல் நலமே முக்கியம். பட்டினிப் போரை முடியுங்கள்"

- என்று கலங்கிய நிலையில் கைகூப்பி வேண்டினார்கள்.

ஈழத்திலிருந்து வந்த செய்திகள் கண்ணீரைச் சுமந்து கொண்டே வந்து கொண்டிருந்தன.

"உலகத் தமிழர்கள் உங்கள் உயிர் காக்க வேள்வி நடத்துகிறார்கள். ஆலயங்கள் தோறும் ஆராதனைகள். இல்லங்கள் தோறும் இறைவழிபாடு. உணவு வேண்டாம், உயிரைக் காப்பதே உடனடித் தேவை."

கலங்கிப் போன ஈழத் தமிழரின் குரல் காற்றில் மிதந்து வந்து காதுகளிலே விழுந்து கொண்டு தான் இருந்தது.

பயனில்லை. தலைவர் உறுதியில் மாற்றம் இல்லை. உண்ணாநோன்பு தொடர்ந்தது.

மனம் ஓடிந்து போன நாங்கள் மருத்துவர்களுையே எதிர்பார்த்து இருந்தோம்.

மருத்துவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் அதை வைத்து முடிவு செய்வோம். எங்களுக்கு நாங்களே ஏற்படுத்திக் கொண்ட மன அமைதியே மருத்துவர் எதிர்பார்ப்பு.

நெல்லிக்குப்பம் மருத்துவர் எழிலன் நெடுமாறனைக் கண்ணிமை போல் காத்து வந்த கருணை மறவன். மணிக்கு ஒரு தரம் நெடுமாறனைச் சோதிப் பார். பலாப் பழத்தில் ஈ மொய்ப்பது போல் அவரைச் சூழ்ந்து கொள்வோம். வழி மறிப்போம். கவலை யோடு கேட்போம். அரைகுறையாகச் சொல்லுவார். அதுவே அதிர்ச்சியாக இருக்கும்.

மருத்துவர் அமரசன் இருபது ஆண்டு களுக்கு மேல் நெடுமாறன் அவர்களுக்கு சிகிச்சை அளித்து வருபவர். அவருக்கும் உடல்நிலை கவலை அளித்தது.

மருத்துவர் கலாநிதி மிகச் சிறந்த மருத்துவர். வைகோ அவர்கள் மூலம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டவர். அவர் பலமுறை உடலைச் சோதனை செய்தார். இதயப் பரிசோதனை, இரத்த அழுத்தம், சருக்கரை போன்ற சோதனைகள் செய்யப்பட்டன. உடல்நிலை பற்றி மருத்துவர் கலாநிதி கூறிய வார்த்தைகள் வைகோ அவர்களைத் தடுமாறச் செய்தன. போராட்டத்தில் உள்ளும் புறமும் உணர்வுப் பூர்வமாக இருந்தவர் வைகோ, மருத்துவர் கலாநிதி நேரிடையாகவே கூறினார். 'உண்ணாநிலையை நிறைவு செய்யுங்கள்' என்று.

நெடுமாறன் மனம் மாறவில்லை. உறுதியாகவே இருந்தார். உண்ணா நிலை தொடரும் என்று கூறினார்.

வைகோ அவர்களுக்கு இருப்புக் கொள்ள வில்லை. போராட்டக் குழுவினரையும், நண்பர்களையும், தனியிடத்திற்கு அழைத்தார். தமிழ்த் தேசப் பொதுவுடைமைக் கட்சித் தலைவர் பெ.மணியரசன், தமிழ்த் தேசிய விடுதலை இயக்கத் தலைவர் தியாகு, தமிழர் தேசிய இயக்கத்தைச் சேர்ந்த நண்பர்கள் கா.பரந்தாமன், கே.சௌந்திரராசன், உலகத் தமிழர் பேரமைப்பைச் சேர்ந்த பத்மனாபன், தி.அழகிரிசாமி, வழக்குரைஞர் இராதாகிருட்டிணன், வழக்குரைஞர் சௌந்திரபாண்டியன் மற்றும் போராட்டக் குழுவினர் ஆகியோர் ஒன்று கூடி விவாதித்தனர்.

என்ன செய்வது? எப்படிச் செய்வது? எதைச் செய்வது? எந்த முடிவைச் சொன்னால் அவர் ஏற்றுக் கொள்வார்? பல்வேறு கோணங்களில் சிந்தித்தார்கள். அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்ளும் தீர்வு ஒன்றினை வைகோ அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த நேரத்தில் பாட்டாளி மக்கள் கட்சியின் நிறுவனத் தலைவர் மருத்துவர் ஐயா இராமதாசு அவர்கள் நெடுமாறனைப் பார்க்க வந்து கொண்டிருக்கிறார் என்ற செய்தி வந்தது. 'மருத்துவர் ஐயா அவர்களும் வரட்டும். மறுபடியும் எல்லோரும் கலந்து பேசலாம்' என்றார் வைகோ

மருத்துவர் இராமதாசு அவர்கள் பந்தலுக்குள்ளே நுழைகிறார். கோ.கமணியும், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் ஏ.கே.மூர்த்தியும் உடன் வருகிறார்கள். மருத்துவர் ஐயா நெடுமாறனைத் தொட்டு நாடி பிடித்துப் பார்க்கிறார்.

“நாடித் துடிப்பு இன்னும் குறைந்தால் உங்களை நாங்கள் இழந்து விடுவோம். உண்ணா நிலையைக் கைவிடுங்கள்.” - கருணையும் கண்டிப்பும் நிறைந்த குரலில் மருத்துவர் ஐயா பேசுகிறார்.

“செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் வழியே உணவுப் பொருட்களை எடுத்துச் செல்ல மத்திய அரசு அனுமதி வழங்கும் வரை எனது நிலையிலே மாற்றமில்லை.” - நெடுமாறன் நெஞ்சிலிருந்து இந்த வார்த்தைகள் தட்டுத் தடுமாறி வெளியே வந்தன.

“முதல்வரின் தூதுவனாக வந்திருக்கிறேன். தொலைபேசியில் கலைஞருடன் உங்கள் கோரிக்கை பற்றிப் பேசி விட்டுத் தான் வந்தேன். உணவுப் பொருட்களை அனுப்பி வைப்பதில் தான் உறுதியாக இருப்பதாகக் கலைஞர் என்னிடம் உறுதியளித்திருக்கிறார். இதில் மாற்றம் நிகழ்ந்தால்

நாம் இணைந்தே போராடுவோம். நாடித்துடிப்பு குறைந்து கொண்டே வருகிறது. உங்கள் பணி தமிழகத்திற்கும், தமிழீழத்திற்கும் தேவை. உண்ணா நிலையைக் கைவிடுங்கள்.” - மருத்துவர் ஐயா அவர்களின் இந்தப் பேச்சு நெடுமாறன் உள்ளத்தில் ஒரு சிறு அசைவை உண்டாக்கியது.

“நாங்களும் இந்தப் போராட்டத்தில் உங்களுக்குத் தோள் கொடுப்போம். துணை நிற்போம்.” - வைகோ அவர்களும் உறுதியளித்து உண்ணா நிலையை நிறைவு செய்யக் கோரினார்.

'முதல்வர் அளித்துள்ள உறுதிமொழியினை ஊடகத்தினரிடம் கூறுங்கள்.' - மருத்துவர் ஐயாவிடம் நெடுமாறன் வேண்டுகோள் விடுத்தார்.

முதல்வர் தன்னிடம் அளித்த உறுதியையும், குறிக்கோள் நிறைவேறத் தான் உறுதியாகத் துணை நிற்பேன் என்ற செய்தியையும் மருத்துவர் ஐயா அவர்கள் ஊடகத்தினரிடம் கூறினார்.

உண்ணாநிலைப் போராட்டத்தை நிறைவு செய்ய போராட்டக் குழுவும் தனது இசைவினை அளித்தது.

இதனை அடுத்து மருத்துவர் இராமதாசு அவர்கள் பழச்சாறு கொடுக்க வைகோ அவர்களும் உடனிருந்து கொடுக்க மனநிறைவுடன் பருகிய நெடுமாறன் தன் உண்ணாநிலைப் போராட்டத்தை நிறைவு செய்தார்.

வறண்ட பூமியின் மீது மழை பெய்து ஓய்ந்த பிறகு மண்ணின் மீது ஏற்படும் குளுமை உண்ணா நோன்புப் பந்தல் முழுவதும் பரவியது.

உள்ளம் தளராத நெடுமாறன் ஊடகத்தினரிடம் குரல் கொடுத்தார்.

“யாழ்ப்பாணத்தில் பட்டினி கிடக்கும் மக்களின் பசிப்பிணி போக்க உணவு மற்றும் மருந்துப் பொருட்களை செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் மூலம் அனுப்பி வைக்க ஏற்பாடு செய்தோம். ஏழு மாதங்கள் ஆகியும் இந்திய அரசு அனுமதி அளிக்கவில்லை. அதனை எதிர்த்துத் தான் இந்த உண்ணா நிலைப் போராட்டத்தைத் தொடங்கினேன். தமிழகத்தில் உள்ள அனைத்துக் கட்சியினரும் பேராதரவு அளித்தனர். மறுமலர்ச்சி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பொதுச் செயலாளர் வைகோ நான்கு நாட்களாக உடனிருந்து பேராதரவு தந்தார். இந்தியக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் செயலாளர் தா. பாண்டியன், நல்லகண்ணு, தம்பி திருமாவளவன், இயக்குநர் பாரதிராசா, மற்றும் பல

கட்சித் தலைவர்களும், கலை உலக நண்பர்களும் திரளான தமிழ் உணர்வாளர்களும் உண்ணாவிரதப் போராட்ட நோக்கத்திற்கு ஆதரவளித்தனர். பா.ம.க. நிறுவனர் டாக்டர் இராமதாசு முதலமைச்சரிடம் இது பற்றிப் பேசியிருக்கிறார். முதலமைச்சர் அளித்த உறுதி மொழியை நடைமுறைப்படுத்தத் தானும் முயற்சி செய்வதாய்க் கூறியுள்ளார். அந்த உறுதிமொழியை ஏற்றும், போராட்டக் குழுவின் முடிவிற்படியும் உண்ணாநிலைப் போராட்டத்தை இத்துடன் நிறுத்திக் கொள்கிறேன்.”

நிறைவாக ஊடகவியலாளர்களிடம் வைகோ அவர்கள் உரையாற்றினார்.

“இலங்கைத் தீவிலே ஈழத் தமிழர்கள் வாடி வதங்கியும், இடைவிடாத இராணுவத் தாக்குதலால் படுகாயம் அடைந்தவர்கள் மருந்து கிடைக்காமல் மடிந்தும் வருகின்றனர். உடல்நிலை பாதிக்கப்பட்ட நிலையிலும், குறிப்பாக இருதய அறுவைச் சிகிச்சை செய்து கொண்ட நிலையிலும் அண்ணன் நெடுமாறன் உண்ணாநிலைப் போராட்டத்தை மேற்கொண்டார். அவருடைய உயிர் இன்னமும் எத்தனையோ காலத்திற்கு வாழ வேண்டும். உடல்நலம் பாதிக்கப்படக் கூடாது. குறிப்பாக ஈழத்திலே போர் மேகங்கள் சூழ்ந்துள்ள இன்றைய நிலையில் அண்ணன் அவர்கள் நீண்டகாலம் வாழ வேண்டும்”.

வைகோ அவர்களின் இந்தப் பேச்சு அனைவரையும் நெகிழ்த்தியது.

திருச்சியில் படகுப் பயணப் போராட்டப் பயணத்தை தொடங்கி வைத்தவரே இறுதியில் பட்டினிப் போராட்டத்தை முடித்தும் வைத்தார். இது ஒரு முடிவு அல்ல. புதிய ஒரு தொடக்கத்திற்குப் போடப்பட்ட கால்கோள் ஆகும்.

மருத்துவர் கலாநிதி அவர்களின் மருத்துவ மனைக்கு நெடுமாறனை அழைத்துச் செல்ல ஊர்தி தயாராக நின்றது.

தொண்டர்கள் நெடுமாறனை அழைத்து வந்தார்கள்.

தொண்டிற்கும் - உறுதிக்கும் - கால் முளைத்து வந்தது போல் அவர் வருகிறார். அந்தக் கால்களில் எத்தனை உறுதி! எத்தனை அழுத்தம்!

சிறுமலைக் காட்டில் தம்பிகளைப் பார்க்க மலையேறி வந்த கால்கள், பின்பு வன்னியை நோக்கி புயலெனப் புறப்பட்டுச் சென்ற கால்கள்; சந்தனக் காடு நோக்கி நெடும்பயணம் சென்ற கால்கள்; சத்திய நெறியிலே மட்டுமே நடந்து நடந்து பழக்கப்பட்ட கால்கள்.

தமிழ் இன விடிவிற்காகப் பயணித்துக் கொண்டே இருக்கும் அந்தக் கால்களுக்கு ஓய்வே இல்லை. அதன் சுவடுகள் வரலாற்று நெஞ்சில் அழுத்தமாகப் பதிந்து விட்டன. அவை மறையாது நின்று மக்களுக்கு வழி காட்டிக் கொண்டேயிருக்கும்.

ஆதரவுக் குரல் எழுப்பிய இதழ்கள்

தென் செய்தி - ஆகஸ்டு 16, 2007

பொறுத்தது போதும்!! பொங்கி எழுவோம்!! பட்டினி கிடக்கும் நம் சகோதரர்களுக்குப் படகுகளில் உணவு, மருந்து கொண்டு செல்வோம்!!

- பழ. நெடுமாறன்

யாழ் நகரம் சிங்கள இராணுவத்தின் கட்டுப் பாட்டில் இருந்தாலும் அங்கு வாழும் ஐந்து இலட்சம் மக்களும் விடுதலைப் புலிகளுக்கு ஆதரவாகவே இருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தினால் அவர்களைப் பட்டினி போட்டுப் பணிய வைக்க சிங்கள அரசு முடிவு செய்தது. யாழ்ப்பாணத்திற்குச் செல்லும் ‘ஏ9’ நெடுஞ் சாலையை அடைத்தது. உணவு, மருந்துப் பொருட்கள் மற்றும் இன்றியமையாத பொருட்கள் எதுவும் யாழ்ப்பாணத்திற்குச் செல்வதற்கு தடை விதிக்கப் பட்டது. மக்கள் சொல்லொணாத் துன்பத்திற்கு ஆளானார்கள். பொருட்களின் விலை பல நூறு மடங்கு உயர்ந்தது. மக்கள் பட்டினியால் வாடினார்கள். நோயாளிகளும் முதியோர்களும் குழந்தைகளும் போதுமான மருந்துகள் இல்லாமல் சாவைச் சந்திக்க வேண்டிய நிலைக்கு ஆளானார்கள். தங்கள் கண் எதிரிலேயே தங்களால் நேசிக்கப்படுபவர்கள் துடிதுடித்து சாவதைப் பார்த்து மக்கள் கண்ணீர் சிந்தினர்.

இந்தச் செய்திகள் எல்லாம் அன்றாடம் தமிழ் நாட்டுக்குக் கிடைத்த போது தமிழக மக்களைச் சோகம் கவலிக் கொண்டது. துயருறும் தனது சகோதர மக்களுக்கு உணவும் மருந்துப் பொருட்களும் அளிக்க அவர்கள் துடியாய்த் துடித்தனர். ஆனாலும் இரு நாட்டு மக்களுக்கு இடையே உள்ள கடல் அதைத் தடுத்தது.

தமிழ்நாட்டின் முதலமைச்சராகக் காலஞ் சென்ற எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் இருந்த போது யாழ்ப்பாணம் பகுதியில் பெரும்புயல் வீசி மக்களுக்கும் சொத்துக்களுக்கும் பெரும் சேதம் நேர்ந்தது. செய்தி கேள்விப்பட்டவுடன் இந்திய அரசின் அனுமதியை உடனடியாகப் பெற்று இரண்டு கப்பல்கள் நிறைய உணவு, மருந்து மற்றும் உதவிப் பொருட்களை அனுப்பி உதவினார் அவர். அதைப் போல இப்போதும் தமிழக

முதல்வர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் யாழ் மக்களின் பட்டினியைப் போக்க விரைந்து நடவடிக்கை எடுப்பார் என மக்கள் எதிர்பார்த்தனர். எதிர்பார்ப்பு எதிர்பார்ப்பாகவே நின்று விட்டது.

சிங்கள இனவெறி அரசின் மனித நேயத்திற்கு எதிரான இந்த நடவடிக்கையை உலக நாடுகள் பலவும் கண்டித்தன. ஆனால் அண்டையில் இருக்கக்கூடிய இந்திய அரசு இதற்குக் கண்டனம் தெரிவிக்கவே இல்லை.

தமிழக - இந்திய அரசுகளின் இந்தப் பாரா முகப் போக்கினைப் பார்த்து வேதனை அடைந்த தமிழீழ விடுதலை ஆதரவாளர்கள் ஒருங்கிணைப்புக் குழுவில் அங்கம் வகிக்கிற அமைப்புகள் ஒன்றுகூடி யாழ் மக்களின் துயரைத் துடைக்க முடிவு செய்தன.

கடந்த 9.12.2006 அன்று யாழ்ப்பாண மக்களுக்கு உணவு, மருந்துகள் திரட்டி அனுப்புவது எனத் தீர்மானித்தனர். அதற்கிணங்க தமிழகமெங்கும் பல்வேறு அமைப்புகள் சேர்ந்த தோழர்கள் வீடு வீடாகக் கையேந்தி மக்களிடம் பொருட்களைப் பெற்றனர். ஏழையெளிய மக்கள் கூட தாமாகவே முன்வந்து தங்கள் சக்திக்கு மீறிய அளவிற்குப் பொருட்களை அள்ளித் தந்தனர். சிறு துளி பெரு வெள்ளம் என்பார்கள். அதைப் போல சாதாரண

மக்கள் முன்வந்து கொடுத்த இந்தப் பொருட்களின் மதிப்பு ரூபாய் ஒரு கோடிக்கும் மேலாகும்.

28.01.2007 அன்று இந்தப் பொருட்களை யாழ்ப்பாணம் அனுப்பி பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு வழங்குவதற்கு உதவுமாறு இந்திய செஞ்சிலுவைச் சங்கத்திற்கு நாங்கள் வேண்டுகோள் விடுத்த போது, அவர்களும் மகிழ்ச்சியுடன் ஒப்புக் கொண்டனர். 09.02.2007 அன்று இதற்கான அனுமதியை வழங்கும் படி இந்திய அரசை வேண்டிக்கொண்டு இந்திய செஞ்சிலுவைச் சங்கம் கடிதம் அனுப்பியது. ஆனாலும் மார்ச் மாதம் வரை எவ்வித பதிலும் இல்லை.

அதற்குப் பின் மதி.மு.க. பொதுச் செயலாளர் வை.கோ., பா.ம.க. நிறுவனத் தலைவர் இராமதாசு, முன்னாள் பாதுகாப்புத் துறை அமைச்சர் ஜார்ஜ் பெர்ணான்டசு ஆகியோர் பிரதமரிடம் நேரிலும் கடிதம் மூலமும் இப்பிரச்சனையைத் தெரியப்படுத்தினார்கள். அவரும் அதனைச் செய்வதாக வாக்குறுதி அளித்தார். ஆனாலும் மே மாதம் வரை இந்திய அரசின் அனுமதிக்க கடிதம் வரவில்லை.

அதற்குப் பிறகு தமிழீழ விடுதலை ஆதரவாளர்கள் ஒருங்கிணைப்புக் குழுவில் அங்கம் வகிக்கும் அமைப்புகளின் சார்பில் பிரதமருக்கும் முதலமைச்சருக்கும் வேண்டுகோள் விடுத்து பல்லாயிரக்கணக்கான கடிதங்களும் தந்திகளும்

உலகத் தமிழர் பேரமைப்பு 7ஆம் ஆண்டு நிறைவு மாநாடு
வெற்றி பெற வாழ்த்துகிறோம்

திருப்பூர் ப. பெரியசாமி
மொழிப்போர் ஈகி
நிறுவனர்

லஞ்ச ஊழல் எதிர்ப்பு மக்கள் இயக்கம்

பதிவு எண் : 152 / 2000 / CBE

வீ. எண். 4/418, தந்தை பெரியார் நகர்,
அவினாசிலிங்கம்பாளையம்

பழங்கரை, அவிநாசி வட்டம், கோவை-641 654

தொலைபேசி : 6453989, செல் : 94433 76383

தொலைநகலிச் செய்திகளும் அனுப்பப்பட்டன.

இதற்குப் பின் 05.06.2007 அன்று சென்னையில் அத்தனை அமைப்புகளின் தலைவர்களும் தோழர்களும் உண்ணாநோன்புப் போராட்டத்தை நடத்தினார்கள்.

13.06.2007 அன்று செனிவாவிலுள்ள சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்க அலுவலகத்திற்குச் சென்று அங்கு தென்ஆசிய பகுதிக்குப் பொறுப்பாளராக இருக்கும் உடோ வாகன் மெய்க் என்பவர நேரில் சந்தித்து இது குறித்து நான் முறையிட்ட போது அவர் அளவு கடந்த வியப்பு அடைந்தார்.

செஞ்சிலுவைச் சங்கம் பொதுவான மனித நேய அமைப்பாகும். உலக நாடுகளின் அரசுகள் எதுவாக இருந்தாலும் அதனுடய தொண்டுகளுக்கு துணை நின்றே வந்திருக்கின்றனர். ஆனால் இந்தப் பிரச்சனையில் இந்திய அரசு அனுமதி தரத் தயங்குவதின் பின்னணி என்ன என்பது குறித்து இந்திய அரசுடன் உடனடியாகத் தொடர்பு கொள்கிறேன் என்று கூறினார்.

கடந்த ஆறு மாத காலத்திற்கு மேலாக நாம் மேற்கொண்ட அத்தனை முயற்சிகளும் விழலுக்கு இறைத்த நீராகப் போயின. எளியவர்களான நமது தோழர்கள் வீதிவீதியாக - வீடுவீடாகச் சென்று குருவிகள் சேர்ப்பது போல் சேர்த்த பொருட்கள் பசியால் வாடும் சகோதர மக்களுக்கு அனுப்ப முடியாமல் வீணாகி வருவதைக் கண்டு மனம் நொந்தார்கள். வீடுகளில் சேகரித்து வைக்கப்பட்ட அரிசி கொஞ்சம் கொஞ்சமாக கெட்டுப் போகத் தொடங்கிற்று. மருந்துகள் அதன் மேல் பொறிக்கப்பட்டிருக்கும் தேதிகளைக் கடந்து கொண்டிருந்தன. இதையெல்லாம் நமது தோழர்களின் உள்ளங்களையும் அள்ளிக் கொடுத்த பொதுமக்களின் உள்ளங்களையும் எந்த அளவுக்கு வேதனைக்கு உள்ளாக்கியிருக்கும் என்பதை யாராலும் கூறமுடியாது. இந்தச் சூழ்நிலையில் ஏதாவது செய்தாக வேண்டிய கட்டாயம் நமக்கு பிறந்தது.

கடந்த 04.08.2007 அன்று தமிழீழ விடுதலை ஆதரவாளர்கள் ஒருங்கிணைப்புக் குழு சார்பில் விழுப் புரத்தில் தமிழர் மாநாடு கூட்டப்பட்டது. பல்லாயிரக் கணக்கான மக்கள் அந்த மாநாட்டில் கலந்து கொண்டனர். பல்வேறு அமைப்புகளின் தலைவர்கள் அந்த மாநாட்டில் பேசினார்கள். செப்டம்பர் 7ம் தேதி மதுரையிலிருந்து புறப்பட்டு இராமேசுவரம் நோக்கியும், திருச்சியிலிருந்து புறப்பட்டு நாகப்பட்டினம் நோக்கியும் இரு அணிகளாகச் சென்று செப்டம்பர் 12ஆம் தேதி யன்று படகுகளில் பொருட்களை ஏற்றிக் கொண்டு யாழ்ப்பாணம் செல்வது என முடிவு செய்யப்பட்டது.

இந்த போராட்ட முடிவினை நாம் மேற்கொள் வதற்கு இந்திய, தமிழக அரசுகளே பொறுப்பாகும். இந்திய சட்டங்களுக்கு உட்பட்டு செஞ்சிலுவைச்

சங்கம் மூலமாக இந்தப் பொருட்களை அனுப்புவதற்கு நாம் செய்த முயற்சிகள் வீணாகிவிட்ட நிலையில் நாமே அந்தப் பொருட்களை படகில் ஏற்றிக் கொண்டு செல்வது என்பது சட்ட விரோதமாக இருக்கலாம். ஆனால் அது ஒரு போதும் கடமை தவறியதாகாது. நமது சகோதர மக்களுக்கு நாம் ஆற்ற வேண்டிய கடமையை நாம் செய்ய முற்படும்போது இந்திய கடற்படை நம்மைத் தடுக்கலாம். சிங்கள கடற்படை நம்மச் கடலாம். எது நடந்தாலும் அதைப் பற்றிக் கவலைப் படாமல் நமது கடமையை நாம் துணிந்து செய்வோம்.

செப்டம்பர் 12ஆம் தேதி நாகப்பட்டினம், இராமேசுவரம் கரைகளில் கடல் அலைகளோடு மக்கள் அலை போட்டியிட்டும்.

கூடுவோம்! உயிர் காக்கும் பொருட்களைக் கொண்டு செல்வோம்!!

பட்டினியால் துடிக்கும் தமிழர்களுக்கு அளிப்போம்!

வரலாற்றுக் கடமையாற்றத் தமிழர்களே திரண்டு வருக!!

தினமணி தீட்டிய தலையங்கம் - 13 செப்டம்பர் 2007

மனிதாபிமானம் மடிந்து விட்டதா?

தென் ஆசியாவில் மக்கள் தொகை அடிப் படையிலும், பொருளாதார ரீதியாகவும், இராணுவ பலத்தின்படியும் இந்தியாதான் வல்லரசு என்கிற ஞானோதயம் நமது ஆட்சியாளர்களுக்கும் அதிகாரிகளுக்குமே இல்லை எனும் போது நமது வெளிவிவகாரக் கொள்கை எப்படித் தன்னம் பிக்கையை வெளிப்படுத்துவதாக அமையும்? இந்திரா காந்தியிடம் காணப்பட்ட தன்னம்பிக்கையும், தைரிய மும் அவருக்குப் பின் வந்த ஆட்சியாளர்களிடம் காணாமல் போனதன் விளைவுதான் இப்போது உதவிப் பொருள்களைப் பாதிக்கப்பட்ட வட இலங்கை மக்க ளுக்கு அனுப்ப முடியாத அவல நிலைக்குக் காரணம்.

வெளிவிவகாரக் கொள்கையை விட்டு விடுவோம். பாதிக்கப் பட்டவர்களுக்கு உதவி செய்யும் மனிதாபிமானம் கூடவா இந்தியாவுக்கு இல்லாமல் போய்விட்டது என்று சரித்திரமும், நாளைய சந்ததியும் நம்மை எள்ளி நகையாடுமே என்று சிந்தித்துப் பார்க்கக் கூடவா நம்மால் முடி யாமல் போய்விட்டது? 1957-ல் இலங்கையில் வெள்ளச் சேதம் ஏற்பட்ட போது, உடனடியாக உதவிப் பொருள்களை அனுப்பி வைத்த

அன்றைய பிரதமர் பண்டித சுவகர்லால் நேருவையும், 1987இல் இலங்கை இராணுவத்தால் பாதிக்கப்பட்டு ஆதரவற்றிருந்த யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களுக்கு, இலங்கை அரசிடம் அனுமதி பெறாமலேயே உணவுப் பொட்டலங்களையும் உதவிகளையும் விமானம் மூலம் அனுப்பி உதவிய அன்றைய முதல்வர் எம்.ஜி.இராமச்சந்திரனையும் இன்று பதவியில் இருப்பவர்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்காமல் இருக்க முடியவில்லை.

பசி, பட்டினி என்கிற கூக்குரல்கள் யாழ் வாழ் மக்களிடமிருந்து எழுகின்றன. சப்தம் கேட்கிறது. நாங்கள் பார்த்துக் கொள்கிறோம் என்று இலங்கை அரசு சொல்கிறது. அங்கே பிரச்சனையே இல்லை என்கிறது சென்னையிலுள்ள இலங்கைத் தூதரகம். அது என்ன என்று மனிதாபிமான அடிப்படையில் கேட்கக் கூட ஆள் இல்லை. சரி, உணவுப்பொருள் களும், மருந்துகளும் சேகரிக்கப்பட்டு விட்டன. அதை செஞ்சிலுவைச் சங்கம் மூலம் கொண்டு சேர்க்க அரசு உதவுகிறதா என்றால் அதுவுமில்லை. அது தான் ஏன் என்று புரியவும் இல்லை.

தமிழ் உணர்வும், தமிழினத்தின் மீது அக்கறையும் இல்லாதவர்கள் பதவியில் இருப்பதால் தான் இந்த நிலைமை என்பதை நம்மால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. மனிதாபிமான அடிப்படையில் கூட செயல்பட முடியாத நிலையில்தானா மத்தியிலும் மாநிலத்திலும் இவர்கள் ஆட்சியில் அமர்ந்திருக்கிறார்கள்? தட்டிக் கேட்க வேண்டியவர்கள் கைகட்டி நிற்கும் நிலைமை வந்தால், நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே.....

ஜனசக்தி நாளிதழின் தலையங்கம்... - 17 செப்டம்பர் 2007

தமிழ் மக்களைக் காத்திட .....

பசியால் வாடும் தாய்மார், குழந்தைகட்கு உதவிட, தமிழ் மக்களிடம் நன்கொடையாக வசூலித்த பொருட்களை கொண்டு செல்ல உதவி கேட்கப்பட்டது; மறுக்கப்பட்டது.

செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் மூலம் அனுப்பிட வேண்டினர். செஞ்சிலுவைச் சங்கமே வேண்டியது. அதற்கும் மத்திய அரசு பதில் கூறவில்லை. எனவே, மனிதாபிமான அடிப்படையில் முயற்சியை மேற்கொண்ட பழ.நெடுமாறன் கைதாகி, விடுதலையாகி, உண்ணா நோன்பு இருந்தார்.

அவரிடம் நன்கொடையாகத் தரப்பட்ட மருந்து வகைகளை உரிய காலத்திற்குள் அனுப்ப முடியாமற் போனதால் அவை பயனற்றுப் போய்விட்டன.

உணவுப் பொருட்களும் கெட்டுப் போகக் கூடிய ஆபத்து உண்டு.

மனிதாபிமான அடிப்படையில் இந்திய அரசு, உதவிப் பொருட்களை இலங்கைவாழ் தமிழர்கட்கு வழங்கிட உடனே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அரசும் பொருட்களைத் தந்து உதவிட வேண்டும்.

இலங்கை அரசின் காட்டுமிராண்டித்தனமான அடக்குமுறையை இந்திய மக்கள் கண்டிக்கிறார்கள். மத்திய அரசும் எச்சரிக்க வேண்டும்.

முதற் கடமையாக மத்திய அரசு செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் மூலம் அனைத்துத் தேவைப் பொருட்களையும் அனுப்பிட வகை செய்ய வேண்டும்.

இலங்கை அரசு தடுத்தால் .. அதையும் மீறி வழங்கிட வேண்டும். 'சொந்த சகோதரர்கள் துன்பத்தில் சாதல் கண்டும்-நெஞ்சம் இரங்காரடி - நீசச் சனங்களடி' என்ற பழிக்கு மன்மோகனார் அரசு ஆளாகிவிட வேண்டாம். வேண்டுவது அவசர, அவசிய உதவி. விளக்கம் - வியாக்யானம் அல்ல.

தேவி வார இதழ் - 26 செப்டம்பர் 2007

மனித நேய உணர்வும் இல்லையா?

தமிழீழ விடுதலைக்காகப் போராடும் புலிகளுக்கு உதவினால் தான் தமிழ்நாட்டில் தீவிரவாதச் சட்டம் பாயும். ஆனால், பட்டினியாக வாழும் தமிழர்களுக்கு உதவினாலும் கூட, அதையும் தவறாகக் கருதும் நிலை தான் உள்ளது. அந்த வகையில் தான் தமிழர் தேசிய இயக்கத் தலைவர் நெடுமாறன் யாழ்ப்பாண மக்களுக்காக உணவு, மருந்து கொண்டு செல்லும் போராட்டம் நடத்திய போது தடுக்கப்பட்டு கைது செய்யப்பட்டார். தமிழக அரசு செய்ய வேண்டியதை நாம் செய்தாலும், அதைத் தடுக்க யாரும் இல்லை என்ற எண்ணத்தில், உண்ணாவிரதப் போராட்டத்தைத் தொடங்கியுள்ளார்.

யாழ்ப்பாணத்தை இராணுவம் முற்றுகையிட்டு, அவர்களைப் பட்டினி போட்டுச் சாகடிக்கும் நடவடிக்கையை கடந்த ஆண்டு இறுதியில் தொடங்கியது. அப்போதே தமிழக மக்களின் உணர்வை வெளிப்படுத்த உணவு, மருந்து பொருட்களைத் திரட்டினார் பழ.நெடுமாறன்.

பல்வேறு தமிழின விடுதலை அமைப்புகள் சேர்ந்து வீடு வீடாகச் சென்று ரூ.1 கோடி மதிப்புள்ள உணவு மற்றும் மருந்துபொருட்களைத் திரட்டினார்கள். வழக்கமாக இது போன்ற மனிதாபிமான உதவிப் பொருட்கள் செஞ்சிலுவைச் சங்கம் மூலமாகத் தான் அனுப்பப்படும். எனவே, இந்திய செஞ்சிலுவைச் சங்கத்திற்கு வேண்டுகோள் விடுத்தனர். இந்தியச்

செஞ்சிலுவைச் சங்கமோ தங்களுக்கு அனுமதி வழங்கும்படி மத்திய அரசுக்கு கடந்த பிப்ரவரி மாதம் வேண்டுகோள் விடுத்தது.

பிரதமரிடமும் கோரிக்கை வைக்கப்பட்டது. எதுவும் பலன் அளிக்கவில்லை. இதன் பிறகு கடந்த சூன் மாதம் சென்னையில் இந்தக் கோரிக்கையை வலியுறுத்தி உண்ணாவிரதம் இருந்தார்கள். அதன் பிறகு, செனிவாவில் உள்ள சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கத்திற்கு பழநெடுமாறன் சென்று, முறையிட்டார். உடனடியாக சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கம் மத்திய அரசுக்கு கடிதம் அனுப்பியது. இவ்வளவு நடந்தும் மத்திய அரசு அசையவில்லை. மாநில அரசும் முயற்சி எடுக்கவில்லை. இதற்கிடையே இந்த 7 மாதங்களில் யாழ்ப்பாண தமிழர்களுக்காகச் சேகரிக்கப்பட்ட உணவு மற்றும் மருந்து பொருட்கள் கெட்டு போகத் தொடங்கின. இதற்குப் பிறகு தான் வேறு வழியில்லாமல் நாகை மற்றும் இராமேசுவரத்தில் இருந்து, யாழ்ப்பாணத்திற்கு மனித நேயப் பயணம் தொடங்குவோம் என்று நெடுமாறன் அறிவித்தார். அவரது பயணத்தின் வழிமுறை ஏற்றுக் கொள்ளப் படாததாக இருக்கலாம். ஆனால் நோக்கம் உணர்வு பூர்வமானது. அல்லல்படும் ஈழத் தமிழர்களின் தொப்புள் கொடி உறவான தாயகத் தமிழர்கள் உங்கள் பக்கம் இருக்கிறார்கள் என்பதை உணர்த்தும் பயணம் இது. அதையும் கூட வெற்றிகரமாக நிறைவேற்ற விடாமல் அவரைத் தடுத்து நிறுத்தி அவமானப்படுத்தி அனுப்பிவிட்டார்கள்.

1977-ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணப் பகுதியில் பெரும் புயல் வீசி, அங்குள்ள மக்களுக்கும் சொத்துக்களுக்கும் சேதம் நேர்ந்த போது, அன்றைய முதல்வர் எம்.ஜி.ஆர். இரண்டு கப்பல் நிறைய உணவு மற்றும் மருந்துப் பொருட்களை அனுப்பி வைத்து உதவினார்.

1987-ல் இலங்கை இராணுவத்தால் பாதிக்கப்பட்டு ஆதரவற்று இருந்த யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களுக்கு உணவுப் பொட்டலங்களை விமானம் மூலம் அனுப்ப அன்று முதல்வராக இருந்த எம்.ஜி.ஆர். உதவினார்.

அதே உணர்வு முதல்வர் கலைஞருக்கும் இல்லை என்று கூற முடியாது. ஆனால், இந்தப் பிரச்சினையில் முடிவெடுக்கும் அதிகாரம் மத்திய அரசுக்குத் தான் உள்ளது. அந்த மத்திய அரசையே ஆணையிட வைக்கும் இடத்தில் அரசியல் ரீதியாக கலைஞர் இருந்து கொண்டிருக்கிறார். எனவே தான் இந்த சூழ்நிலையிலும் கூட நமது தமிழர்களுக்கு உதவ முடியவில்லையே என்ற வருத்தத்தில் நெடுமாறன் தனது மனித நேயப் பயணத்தைத் தொடங்கினார்.

தமிழகத்தில் தற்போது தமிழ் மொழியைப் பற்றி பேசினால் மொழி வெறி பிடித்தவன் என்றும், தமிழ்

இனத்தைப் பற்றி பேசினால் இனவெறி பிடித்தவன் என்றும், தமிழ்நாட்டைப் பற்றி பேசினால், பிரிவினைவாதி என்றும், ஈழத் தமிழர்களைப் பற்றி பேசினால் தீவிரவாதி என்றும் முத்திரை குத்த ஒரு பச்சோந்திக் கூட்டம் தயாராக இருக்கிறது. இந்தக் கூட்டத்திற்குப் பயந்து தான் தமிழ்நாட்டில் ஆட்சியில் இருப்பவர்களும், புதிய தமிழினத் தலைவர்களாக தங்களைக் காட்டிக் கொள்ளும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும், ஈழத் தமிழர்களின் இன்னல் போக்கும் பிரச்சினையில் பாராமுகமாக இருக்கிறார்களா? - என்ற கேள்வி தமிழர்கள் மத்தியில் எழுந்துள்ளது.

1987-இல் இலங்கை அரசிடம் அனுமதி பெறாமலேயே மருந்தையும், உணவையும் அனுப்பி வந்த தமிழகம். இன்றோ, முறைப்படி செஞ்சிலுவைச் சங்கம் மூலம் அனுப்பி வைக்கவும் மன்றாடிக் கொண்டிருக்கிறது தமிழகம்.

நாங்கள் ஆயுதம் அனுப்பவில்லை. அல்லல்படும் தமிழர்களுக்கு உணவு தான் அனுப்புகிறோம் என்றாலும் கூட அதையும் ஏற்க மறுப்பது தான் மனித நேயமா? அட்சய பாத்திரம் மூலம் பசிப்பிணி தீர்த்த மணிமேகலை வாழ்ந்த தமிழகம் இன்று அண்டைய நாட்டில் பட்டினியால் வாடும் தமிழர்களுக்கு கையில் உணவு இருந்தும் வழங்க முடியாத நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளது. இதையெல்லாம் கண்டும், காணாமல் இருக்கும் நமது தமிழகத் தலைவர்கள் பதில் சொல்லியே தீர வேண்டும்.

நாத்திகம் - 28 செப்டம்பர் 2007

தான் திறவாரோ, தமிழக முதல்வர்?

உலக வரலாற்றில் ஈழத் தமிழர்களைப் போல் கொடுமைப் படுத்தப்பட்டவர்கள் இந்தத் தலை முறையில் யாரும் இருக்க முடியாது.

தங்கள் தாய் மண்ணிலிருந்தே இராணுவத்தால் விரட்டியடிக்கப்பட்ட ஈழத் தமிழ் மக்கள் 5 இலட்சம் பேர் அகதி முகாம்களில் வாழ்கிறார்கள்; வாழவில்லை, சாகிறார்கள்!

இந்த 5 இலட்சம் பேருக்கும் பசிக்கு உணவோ, நோய்க்கு மருந்தோ இலங்கையில் அரசு நடத்தும் பாதகர்கள் தரவில்லை! இதனால் அந்த மக்கள் வாடி வதங்கி, மாய்ந்து மடிகிறார்கள்.

இதை அறிந்த தமிழ்நாட்டுத் தமிழர்கள் அவசரகதியாக உணவும், மருந்துமாக ரூ.1 கோடி அளவுக்கு சேகரம் செய்து, ஈழத் தமிழர்களின் வாழ்வுரிமைக்காகப் பாடுபடும் தோழர் பழநெடுமாறன் அவர்களிடம் ஒப்படைத்தார்கள்.

இது மனித நேயத்துக்கான உதவி தான் என்பதால், ஐ.நா. மன்றத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்டதும் உலக நாடுகளால் போற்றப்படுவதுமான,

செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் மூலம் யாழ் மக்களுக்கு அனுப்பி வைக்க தோழர் நெடுமாறன் முயற்சி செய்தார். அதற்குச் செஞ்சிலுவைச் சங்கமும் ஒப்புதல் அளித்தது.

ஆனால், பல மாதங்களாகியும் இந்தப் பொருட்களை ஈழத் தமிழ் அகதிகளிடம் கொண்டு போய்ச் சேர்க்க இந்திய அரசு அனுமதியளிக்கவில்லை!

எண்ணற்ற கடிதங்கள், தந்திகள், தொலைநகல் வேண்டுகோள்கள் என்று அனுப்பியும் இந்திய மன்மோகன்சிங் அரசு மனமிரங்கவில்லை!

சர்வதேசச் செஞ்சிலுவைச் சங்கம் எழுதிய பல கடிதங்களுக்கும் கூட இந்திய இரக்கமற்ற அரசு பதில் தரவில்லை! இதைத் தமிழ்நாட்டை ஆளும் 'தமிழ் இனத் தலைவர்' ஆட்சியும் ஏன் என்று கேட்கவில்லை!

தமிழ்நாட்டுத் தமிழர்கள் தங்கள் இரத்த பாசத்தால் தந்த 1 கோடி ரூபாய் மருந்தும், மற்றப் பொருட்களும் கெட்டு காலாவதியாகப் போகும் நிலை வந்தது.

மத்தியமாநில அரசுகளோ மவுன விரதம் பூண்டு, வாய்களை இறுக்க முடிக் கொண்டிருந்தன!

வேறு வழியின்றி, மருந்தையும் மற்றப் பொருட்களையும் தாங்களே நேரடியாக ஈழத் தமிழ் அகதிகளுக்கு விநியோகம் செய்யப் போவதாக அறிவித்து, தோழர் பழ.நெடுமாறனும் மற்றும் தோழர்களும் ஊர்வலம் நடத்தி, படகுகளில் கடல் பயணம் செய்யப் புறப்பட்டார்கள்.

அப்போதும், தமிழகக் கருணாநிதி அரசு அவர்களைத் தடுத்து நிறுத்துவதில் தான் வன்மம் காட்டியதே தவிர, ஈழத் தமிழ் அகதிகளின் இன்னல் போக்க உறுதி எடுக்கவில்லை!

காவல் அதிகாரிகளால், கடல் பயணம் தடுக்கப்பட்ட தோழர் பழ.நெடுமாறன், உடனே சென்னைக்கு விரைந்து அரசின் இந்த அடாவடிச் செயலைக் கண்டித்து உண்ணாவிரதம் இருக்க முயன்றார்.

அந்த முயற்சியைக் கருணாநிதி அரசின் காவல்துறை அதிகாரிகள் மூர்க்கத்தனமாகத் தடுத்து நெடுமாறனைச் செயல்பட விடாமல் முடக்கினார்கள்!

அத்தனையையும் மீறி, தனியார் இடமொன்றில் தமது கண்டன உண்ணா விரதத்தை மேற்கொண்டார், தோழர் பழ.நெடுமாறன்.

அப்போதும் விடாமல் விரட்டி வந்த காவல்துறை அதிகாரிகள், சட்டப் புறம்பாக உண்ணாவிரதத்தைத் தடுக்க முயன்றனர் - தோழர் நெடுமாறன் அதற்கு மசியவில்லை - போராட்டத்தைத் தொடர்ந்தார்.

வேறு வழியில்லாத முதல்வர் கருணாநிதி நெடுமாறனுக்கு உறுதி மொழிந்தார். "உண்ணா விரதத்தைக் கைவிடுங்கள்; உங்கள் கோரிக்கையை நிறைவேற்ற நான் முன் நிற்கிறேன்" என்று உறுதி தந்தார்.

அதை ஏற்று, உண்ணா நோன்பைக் கைவிட எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் தோழர் பழ.நெடுமாறன் அவர்களிடம் கேட்டுக் கொண்டார்கள். அவரும் அதை ஏற்று உண்ணா நோன்பைக் கைவிட்டார்.

உறுதி தந்த முதலமைச்சர் கருணாநிதி அதைத் தொடர்ந்து, பரிதாபத்துக்குரிய ஈழத் தமிழர்கள் பற்றியோ, அவர்களின் பசி - நோய் போக்கத் தமிழ்நாட்டுத் தமிழர்கள், தோழர் நெடுமாறனிடம் தந்த 1 கோடி ரூபாய் மருந்து - உணவு பொருள் பற்றியோ ஒரு துரும்பைக் கூட அசைத்ததாகத் தெரியவில்லை!

தோழர் பழ.நெடுமாறனின் உண்ணா விரதம் என்பது தனி நபர் போராட்டமல்ல; ஒட்டுமொத்த உலகத் தமிழர்களின் போராட்டம் அது. அந்தப் போராட்டத்தை நிறுத்தி வைக்க முதலமைச்சர் கருணாநிதி தந்த வாக்குறுதி, நீர்மேல் எழுத்தாக இருப்பதைத் தமிழர்கள் ஏற்க மாட்டார்கள்.

உடனே 5 இலட்சம் ஈழத் தமிழர்களின் உயிர் காக்கத் தமிழக முதல்வர் கருணாநிதி உள்

உலகத் தமிழர் பேரமைப்பு
7ஆம் ஆண்டு நிறைவு மாநாடு
வெற்றி பெற வாழ்த்துகிறோம்

அன்புடன்
ஏ. வள்ளியப்பன்

மதராஸ் மெடிகல்ஸ்

96, திருச்சி ரோடு, மணப்பாறை-621 306.
போன் : 04332-260571.

பூர்வமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளக் கேட்டுக் கொள்கிறோம் - உளம் நொந்து வேண்டிக் கொள்கிறோம்.

கொங்கு கூடர் - அக்டோபர் 2007

முத்தமிழ் அறிஞர்

7 மாதங்களாக எங்கே போனார்?

தமிழனுக்காகப் போராடும் இவர் தான்

தமிழினத்தின் உண்மைத் தலைவர்

ஈழத் தமிழர்க்கு உணவு-மருந்துப் பொருட்களை

அனுப்பி வைக்க அனுமதி மறுப்பது ஏன்?

7 மாதங்களாக முத்தமிழ் அறிஞர் எங்கே போனார்?

இலங்கை யாழ்ப்பாணத் தமிழ் மக்கள் விடுதலைப் புலிகளுக்கு ஆதரவு அளிப்பதைத் தடுப்பதற்காகவும், அம்மக்களின் பொருளாதாரத்தைச் சீர்குலைப்பதற்காகவும் யாழ்ப்பாணத்திற்குச் செல்லு கின்ற ஏ-9 நெடுஞ்சாலையைச் சிங்கள அரசு முடியது. இதன் காரணமாக யாழ்ப்பாணப் பகுதிகளுக்கு அத்தியாவசியப் பொருட்கள் கொண்டு செல்ல முடியாத நிலை ஏற்பட்டது. இதைத் தொடர்ந்து யாழ்ப்பாணம் பகுதிகளில் அரிசி, தேங்காய் போன்ற அத்தியாவசியப் பொருட்கள் பல மடங்கு விலை உயர்ந்து மக்களைப் பாதிப்பிற்கு உள்ளாக்கியது. மருந்துப் பொருட்களும் பல மடங்கு விலை உயர்ந்து விட்டன.

இந்நிலையில் இலங்கை யாழ்ப்பாணத் தமிழர் களுக்காக உணவு மற்றும் மருந்துப் பொருட்களை பொது மக்களிடமிருந்து திரட்ட கடந்த சனவரி, பிப்ரவரி 2007 ஆகிய மாதங்களில் தமிழர் தேசிய இயக்கத்தின் தலைவர் பழ.நெடுமாறன் அய்யா அவர்கள் தமிழ்நாடு முழுவதும் சுற்றுப் பயணம் செய்தார். இவ்வாறு சுற்றுப் பயணத்தில் திரட்டப்பட்ட 1 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள உணவு மற்றும் மருந்துப் பொருட்களைச் செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் மூலமாக அனுப்பி வைக்க அரசிடம் அனுமதி கோரினார். ஆனால், கடந்த 7 மாதங்களாக அனுமதி வழங்காமல் அரசு காலம் தாழ்த்தி வந்தது.

இந்தச் சூழ்நிலையில் கடந்த 12.9.2007 அன்று பழ.நெடுமாறன் அய்யா அவர்கள் தனது ஆதரவாளர் களுடன் உணவு மற்றும் மருந்துப் பொருட்களை படகுகள் மூலமாக எடுத்துக் கொண்டு இலங்கை செல்வதாக அறிவித்தார். இதன்படி நாகப்பட்டணத்தில்

இருந்து 12.09.2007 அன்று படகின் மூலம் செல்ல முயன்ற அய்யா மற்றும் அவரின் ஆதரவாளர்களத் தமிழகக் காவல் துறை தடுத்து நிறுத்திக் கைது செய்து பின்னர் மாலையில் விடுவித்தார்கள். அடுத்த நாள் காலை பழ.நெடுமாறன் அய்யா அவர்கள் சென்னை கோயம்பேட்டிலுள்ள தனது இயக்க அலுவலகத்தில் வாழும் வரை உண்ணாவிரதப் போராட்டம் அறிவித்து நான்கு நாட்களாக உண்ணாவிரதம் இருந்தார்.

தமிழகத்தின் பல்வேறு கட்சித் தலைவர்களும் உண்ணாவிரதத்தைக் கைவிடுமாறு வேண்டுகோள் விடுத்தார்கள். தமிழக முதல்வர் கருணாநிதி உண்ணாவிரதத்தைக் கைவிடக் கோரி கடிதம் அனுப்பினார். அதற்கு அய்யா போராட்டம் தொடர வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்று பதில் அனுப்பினார். அதற்கு கருணாநிதி அய்யாவின் பதில் எனக்கு வருத்தம் அளிக்கின்றது என்று தெரிவித்தார். அதற்கு அய்யா அவர்கள் செஞ்சிலுவைச் சங்கத்துக்கு அனுமதி கிடைக்கும் வரை போராட்டம் தொடர முடிவு செய்தார்.

அதன் பிறகு இராமதாசு தமிழக முதல்வரிடம் இது சம்பந்தமாக 'பேசி விட்டு' மத்திய அரசிடம் அனுமதி பெற்றுத் தர முதல்வர் உறுதியளித்துள்ளார். நானும் உங்கள் கோரிக்கைக்கு துணை நிற்கின்றேன்' என்றார். இந்த உறுதியை ஏற்று அய்யா அவர்கள் போராட்டத்தைக் கைவிட்டார்.

பொருட்கள் திரட்டி 7 மாதங்கள் ஆகியும் மத்திய அரசு அனுமதி தரவில்லை. இந்த அனுமதியைப் பெற்றுத் தர தமிழக அரசும் மற்ற அரசியல் கட்சித் தலைவர்களும் துணை நிற்கவில்லை. மத்திய அரசில் முக்கியப் பங்கு வகிக்கும் தி.மு.க. தலைவர் கருணாநிதி அனுமதியைப் பெற்றுத் தர இத்தனை நாட்களாக ஏன் முயற்சி செய்யவில்லை?

தமிழர்களுக்காகப் பாடுபட வேறு தலைவர் இருக்கிறார் என்று மக்கள் மத்தியில் பேர் வந்து விடக் கூடாது என்ற நினைப்பிலோ என்னவோ இது வரை கண்டு கொள்ளவில்லை.

அய்யா போராட்டம் அறிவித்து தமிழகம் முழுவதும் பதட்ட நிலை ஏற்பட்டவுடன் தமிழர் களுக்காகப் போராடும் உண்மைத் தலைவர் பழ.நெடுமாறன் அய்யா தான் எனத் தமிழக மக்கள் உணர்ந்து கொள்வார்களோ என்ற பயத்தில் தான் முதல்வர் இவ்விசயத்தில் தலையிட்டுள்ளார். இவர் உண்மையிலேயே தமிழர் களுக்காக உழைப்பவர் என்றால் திரட்டிய பொருட்களை அனுப்பி வைக்க ஏழு மாதங்களாக

அனுமதி வழங்காமல் இழுத்தடிப்பு செய்தது ஏன்?
- என்று மக்கள் இதை உணர வேண்டும்.

அரசியலுக்காகவும், ஓட்டுக்காகவும் தமிழி
னத்தின் தலைவர் என்று கூறிக் கொள்பவர்கள்
செய்கின்ற செயலில் எந்தப் பலனும் எதிர்
பார்க்காமல் தமிழர்களின் நலனுக்காக மட்டுமே
செய்ய வேண்டும். அப்படிப் போராடிக் கொண்டி
ருக்கின்ற நெடுமாறன் அப்பா தான் தமிழர்களின்
உண்மைத் தலைவர்.

இலண்டன் 'புதினம்' மாதிரிமுறை இதழ் - 1-15
அக்டோபர் 2007

யாழ் தமிழருக்கு மனித நேய உதவி

- ஈழத்தின் மூத்த பத்திரிகையாளர்
கே. ஜி. மகாதேவன்

ஈழத் தமிழ் மக்களின் அடிப்படை உரிமை
மீட்க, இன்னல் நீக்க, துயர் துடைக்க, உயிர் காக்க,
20 ஆண்டுகளுக்கு முன் யாழ்ப்பாணம் நல்லூரில்
திலீபன் உண்ணாவிரதம் இருந்த அதே நாளான
இன்று அதே நிலைப்பாட்டுக்காக, சென்னையில்
தமிழீழ விடுதலை ஆதரவாளர் ஒருங்கிணைப்புக்
குழுவின் தலைவர் பழ.நெடுமாறன் “உயிர் ஈழத்
தமிழருக்கு, உடல் மண்ணுக்கு” எனும் இலட்சிய
வேள்வியில் சாகும் வரை உண்ணா நோன்பு
மேற்கொண்டு, தமிழக முதலமைச்சர் கலைஞர்
கருணாநிதியின் கோரிக்கை உறுதி மொழியை மதித்து
தனது உண்ணாவிரதத்தை முடித்துக் கொண்டார்.

யாழ் மக்களுக்கு உணவு மற்றும் மருந்துப்
பொருட்களை அனுப்பி வைக்க, இந்திய செஞ்
சிலுவைச் சங்கத்தின் அனுமதியை இந்திய மத்திய
அரசு ஏற்க மறுத்ததின் எதிரொலியாகவே இந்த
உண்ணாவிரதம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

பழ.நெடுமாறன் நேரடியாகவும், பல அரசியல்
தலைவர்கள், அமைப்புகள் மூலமாகவும் இந்திய
மத்திய அரசுக்கு கோரிக்கை விடுத்திருந்தார். இந்திய
செஞ்சிலுவைச் சங்கமும் அரசிடம் அனுமதி கோரி
ஏழு மாதங்களாகிவிட்டன. தமிழக அரசும் இது
குறித்து மத்திய அரசிடம் அனுமதி பெறாமல், கோரிக்கை
கூட விடாமல் இருந்து விட்டது. இந்தப் புறக்
கணிப்பு நிலையில் தான், ஈழ மக்களின் உணர்வு பூர்வ
மான ஆதரவாளர்களின் பேராதரவுடன் படகுப்
பயணத்தை மேற்கொள்ள பழ.நெடுமாறன் முடிவு
செய்தார்.

கடந்த மாதம் 12ம் திகதி படகுப் பயணத்தை
ஆரம்பிக்க பழ.நெடுமாறன் தலைமையில் ஆதர
வாளர்கள் அறுநூறு பேர் நாகப்பட்டினத்தில் திரண்ட
னர். நாகை கடற்கரை நோக்கி நகர்ந்தனர். யாழ்.
மக்களுக்கு உணவு மற்றும் அத்தியாவசியமான
மருந்துப் பொருட்களை படகுகளில் எடுத்துச் செல்ல
தயாரான போது, இப்பொருட்களை படகுகளில் ஏற்றிக்
கொள்ள மீனவர்களைக் காவற் துறையினர் தடுத்தது
டன், மீனவர்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்யப்பட்டு தடைய
யும் விதிக்கப்பட்டது. இந்த நெருக்கடியிலும் தங்களது
நிலைப்பாடு தளர்ந்து விடக் கூடாது என்று முடிவு
செய்த பழ.நெடுமாறன் நாகைத் துறைமுக வளாகத்தில்
தங்களது கோரிக்கை நிறைவேறும் வரை சாகும் வரை
உண்ணாவிரதப் போராட்டத்தைத் தொடரப் போவதாக
அறிவித்தார். “நாங்களும் சாகும் வரை உண்ணா
நோன்பு தான்” என்று அனைத்து ஆதரவாளர்களும்
ஒரே குரலில் கோஷமிடவே, “வேண்டாம், என்னுடன்
ஒரு நாள் மட்டும் உண்ணா (அடையாள) விரதம்
இருங்கள். என்னைத் தொடர அனுமதியுங்கள்”
என்று பழ.நெடுமாறன் கேட்டுக் கொண்டு தனது
அடுத்த கட்டப் போராட்டத்தைத் தொடங்கினார்.

சில மணி நேரத்தில், பழ.நெடுமாறனும் ஆதர
வாளர்களும் கைது செய்யப்பட்டனர். நாகையில்
கைதான நிலையிலும், பட்டினிப் போராட்டத்தைத்
தொடர்ந்தார். அதே நாள் மாலை அனைவரும் விடு
தலை செய்யப்பட்டனர். நாகையிலிருந்து சென்னை
திரும்பியவர்கள், சென்னை கோயம்பேட்டில் ஒரு
தனியாருக்குச் சொந்தமான இடத்தில் துணிப் பந்தல்
அமைத்து உண்ணா நோன்புப் போராட்டத்தைத்
தொடர்ந்தனர். இரண்டாம் நாள் காவல் துறையினர்
அங்கு வந்து அனுமதி மறுத்ததுடன் துணிப்
பந்தலையும் பிரித்தெடுத்தனர். பழ.நெடுமாறன்
அங்குள்ள இருப்பிடத்தின் ஒரு அறையில் உண்ணா
நோன்பை தொடர்ந்தார். உடல் நிலை பாதிக்கப்
படுகிறது என்று மருத்துவர்கள் தெரிவித்த
கோரிக்கையை பழ.நெடுமாறன் ஏற்கவில்லை.

இரவு எட்டான பின்னர், காவல் துறையினர்
அதிகமாகக் குவிக்கப்பட்டனர். இதனால், பழ.நெடு
மாறன் எந்த நேரமும் கைதாகலாம் என்ற செய்தி
பரவவே, தமிழகமெங்கும் இருந்து வந்த தமிழ்
உணர்வாளர்கள், பாதுகாப்புக்காக அங்கேயே தங்கி
இருந்ததுடன், காவல் துறையினரின் அத்துமீறலைத்
தடுக்கும் வகையில், போராட்டம் நடைபெறும் வளாகக்
கதவை இரவு பத்து மணியளவில் இழுத்து முடி
உஷாராகி விட்டனர். இரவு பதினொரு மணியளவில்
பழ.நெடுமாறன் உறங்கத் தொடங்கினார். சரியாக
பன்னிரண்டு மணி முப்பது நிமிட (நள்ளிரவு) நேரத்தில்

காவல்துறையினர், வளாகக் கதவைத் தட்டினர். காவல்துறை நகர ஆணையாளர் நாஞ்சில் குமரன், நெடுமாறனைச் சந்திக்க வந்திருப்பதாகத் தெரிவித்தனர். கதவு திறக்கப்பட்டது. உறங்கிக் கொண்டிருந்த நெடுமாறனை எழுப்பிய நகர ஆணையாளர், முதல்வர் கருணாநிதி அவர்கள் நெடுமாறனுக்கு கடிதம் கொடுத்தனுப்பி இருப்பதாகத் தெரிவித்தார். கடிதத்தை வாங்கிக் கொண்ட நெடுமாறன், “இது குறித்து நான் தனித்து முடிவு எடுக்க முடியாது. நாளைக் காலை போராட்டக் குழுவினருடன் கலந்து பேசி என் முடிவை அறிவிப்பேன்” என்று பதிலளித்தார். 14ஆம் திகதி மூன்றாவது நாள் போராட்டம் நீடித்தது. கலைஞர்கள், கவிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள், அரசியல் தலைவர்கள் என்று பல்துறை ஆதரவாளர்களும் தமிழகத்தின் மூலை முடுக்குகளில் இருந்தெல்லாம் நெடுமாறனைப் பார்க்கப் படையெடுத்தனர். மருத்துவர்கள் பலர், அவரது உடல்நிலை சீர்கெட்டு வருவதை உணர்த்தியும் பட்டினிப் போரைக் கைவிட நெடுமாறன் மறுத்து விட்டார். 15ஆம் திகதி நான்காம் நாள் உண்ணாநிலைப் போராட்டம் நீடித்தது. கதிரையில் தொடர்ந்திருக்க முடியாத நிலையில் நெடுமாறன் கட்டிலில் படுக்க வைக்கப்பட்டார். அவரது உடல் நிலை கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டிருந்தது. அவரை உடல்நிலையைப் பரிசோதித்த மருத்துவர் இராமதாசு, “நாடித் துடிப்பு இனியும் குறைந்தால், நாங்கள் உங்களை இழந்து விடுவோம். உண்ணாநிலையைக் கைவிடுங்கள்” என்று உருக்கமாக வேண்டினார். ஆனால், அந்தச் சோர்வடைந்த நிலையிலும் பழ.நெடுமாறன் “யாழ் மக்களுக்கு சேகரிக்கப்பட்ட ஒரு கோடி ரூபாய் பெறுமதியான உணவு, மருந்துப் பொருள்களை செஞ்சிலுவைச் சங்கம் மூலமாக இந்திய அரசு அனுப்பி வைக்க அனுமதி அளித்தால் தான் உண்ணாவிரதத்தை என்னால் கைவிட முடியும்” என்று உறுதியாகக் கூறிவிட்டார்.

“உங்கள் கோரிக்கை தொடர்பாக முதலமைச்சர் கலைஞரிடம் நான் தொலைபேசியில் பேசினேன். இப்பொருள்களை அனுப்பி வைப்பதில் தான் உறுதியாக இருப்பதாகக் கலைஞர் என்னிடம் உறுதியளித்தார். இதனை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். மருந்து மற்றும் உணவுப் பொருள்கள் யாழ்.மக்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படும் என்று நானும் உறுதி கூறுகின்றேன். இது நடக்காத பட்சத்தில் நாம் இணைந்தே போராடுவோம்” என்று பாட்டாளி மக்கள் கட்சி நிறுவனர் மருத்துவர் இராமதாசு மீண்டும் வலியுறுத்தியும் தனது போராட்டத்தை கைவிட பழ.நெடுமாறன் மறுத்து விட்டார். சென்னையில் மூன்று நாட்களும் பழ.நெடுமாறனைச் சந்தித்த வை.கோ.வும் “நாங்களும்

இப்போராட்டத்தில் தோள் கொடுத்திருக்கிறோம். உண்ணா நோன்பைக் கைவிடுங்கள்” என்று கேட்டுக் கொண்டும் மறுத்து விட்டார். ஆனாலும், பழ.நெடுமாறன் மருத்துவர் இராமதாசுவிடம் “முதல்வர் உங்களிடம் அளித்த உறுதிமொழியை ஊடகத்தினரிடம் கூறுங்கள். அதன் பின்னர் எனது முடிவை அறிவிக்கின்றேன்” என்றதும், மருத்துவர் அங்கு குழுமியிருந்த ஊடகத்தினரிடம் விபரமாகத் தெரிவித்தார். இதனைத் தொடர்ந்து போராட்டக் குழுவினரிடம் கலந்தாலோசித்த நெடுமாறன் தனது பட்டினிப் போராட்டத்தைக் கைவிட ஒப்புக் கொண்டார். மருத்துவர் இராமதாசும், வை.கோ.வும் பழச்சாற்றை வழங்க, அதனை ஏற்று, தனது உண்ணா நிலை தொடர் போராட்டத்தை நிறைவு செய்தார்.

இச்செய்தியை எழுதிக் கொண்டிருக்கும் வரை, தமிழக முதல்வர் கலைஞர் கருணாநிதி, பழ.நெடுமாறனுக்கு அளித்த உறுதிமொழியில் எந்த நிலைப்பாட்டில் இருக்கிறார் என்பது வெளிச்சத்துக்கு வராத போதிலும், தமிழுணர்வு ஆதரவாளர்கள் அனைவரும் முழு நம்பிக்கையில் தான் மூழ்கியிருக்கின்றனர். முடிவு எடுப்பதற்கு மத்திய அரசுக்கு ‘சே’வும் தேர்தலுமாக சில காரணங்கள் இருக்கலாம். ஆனால், இது தமிழுணர்வு - உயிர்ப் பிரச்சனை - தாமதிக்கப்படும் ஒவ்வொரு நிமிடமும், அமைதி குலையும் நிலை! அன்று 1986ல் யாழ்ப்பாணத்தில் சில மணி நேரத்திற்குள்ளாகவே உணவு மூடைகளை இந்திய விமானங்கள் மூலமாக கொட்டி விட்டு வெற்றிகரமாகத் திரும்பிய ராசீவ்காந்தியின் துணிச்சல் அவரது துணைவியாருக்கு - அவர் சார்ந்துள்ள இந்திய மத்திய அரசுக்கு வராவிட்டால் - வரத்தாமதித்தால் - தமிழக மக்களின் எதிர்கால அரசியல் பங்களிப்பும் எத்தன்மையான விகிதாசரத்தைக் கொண்டிருக்கும் என்பது வெள்ளிடைமலை. இதற்கு, கலைஞரின் அவசரமும், தொடர் அழுத்தமும் நிச்சயம் தேவை நடக்க வேண்டும்!

‘ஈழநாதம்’ நாள்நாள் தலையங்கம் - 15 செப்டம்பர் 2007

தமிழீழத்தின் தவிப்பு

யாழ். குடா நாட்டு மக்களுக்கு கடல் வழியாக உணவு மற்றும் மருந்துப் பொருட்கள் எடுத்துச் செல்வதற்கு முற்பட்ட தமிழீழ விடுதலை ஆதரவாளர் ஒருங்கிணைப்புக் குழுவின் தலைவர் பழ.நெடுமாறன் உள்ளிட்ட தமிழீழ உணர்வாளர்களின் முயற்சி தமிழக அரசால் தடுக்கப்பட்ட நிலையில், பழ.நெடுமாறன் சாகும் வர உண்ணாநோன்பு இருந்து வருகின்றமை தமிழீழ மக்களுக்கு ஒருவகையில் மனநிறைவும் மற்றொரு வகையில் கவலையும் அளிப்பதாகவுள்ளது.

பழ.நெடுமாறனின் உண்ணாநோன்பு எவ்வளவு காலத்திற்கு நீடித்திருக்கும், நீடித்தது என்பவை எல்லாம் இங்கு முக்கியமான விடயம் அல்ல.

ஏனெனில், பழ.நெடுமாறன், 74 வயதை எட்டிய வயோதிகர். அத்தோடு இருதய நோயாளியும் கூட.

அவர், உண்ணாநோன்பு இருப்பதென்பது மிகவும் பாரதூரமான விடயமாகும். ஏனெனில், ஒரு சில நாட்களுக்கு உண்ணாநோன்பு இருந்தால் கூட அவரது உடல்நலம் வெகுவாகப் பாதிக்கப்படத் தக்கதாகும். இதுவே தமிழீழ மக்களின் கவலையாகும்.

அத்தகைய உடல்நிலையிலும் உண்ணா நோன்பு இருத்தல் என்ற அவரது தீர்மானமானது அவர் தமிழீழமக்கள் மீது கொண்டிருந்த பற்றுதலின் வெளிப்பாடே ஆகும். அத்தோடு, அவரின் உண்ணா நோன்பானது இந்திய மத்திய அரசியலிலும், தமிழக அரசியலிலும் இலங்கைத் தமிழ்மக்கள் குறித்த அக்கறையினத்தை வெளிப்படுத்தியுள்ள நிகழ்வாகவும் அமைந்ததாகும்.

தம்மால் சேகரிக்கப்பட்ட யாழ். மக்களுக்கான அத்தியாவசியப் பொருட்களைக் கொண்டு சென்று சேர்ப்பிக்குமாறு பல முறை தமிழீழ உணர்வாளர்கள் இந்திய மத்திய அரசையும், தமிழக அரசையும் கோரியிருந்தனர்.

பழ.நெடுமாறன், வைகோ. போன்றோர் இது தொடர்பாக இந்தியப் பிரதமருக்குப் பல முறை கடிதங்களையும் எழுதியும் இருந்தனர்.

ஆனால் இதனை இந்திய மத்திய அரசு கண்டு கொண்டதாக இல்லை. இதே சமயம் தமிழக அரசும் இது குறித்து அக்கறை காட்டியதாக இல்லை.

மத்திய அரசிடம் விடுக்கப்பட்ட கோரிக்கைக்கு ஒத்ததான கோரிக்கை தமிழக அரசிடமும் தமிழீழ உணர்வாளர்களால் விடுக்கப்பட்டே இருந்தது.

இந்திய மத்திய அரசைப் பொறுத்து சிறிலங்கா அரசு கோரிய இராணுவ உதவிகளை வழங்குவதில் அது காட்டிய ஆர்வமோ, சிறிலங்கா ஆயுதப்படை யினருடான தகவல் பரிமாற்றத்தில் காட்டிய அக்கறையோ தமிழ் மக்களுக்கான மனிதாபிமான உதவி வழங்குவதில் அது காட்டியதில்லை.

தமிழக அரசோ இன்றைய மத்திய அரசின் முக்கிய கூட்டணிகளில் ஒன்று. அதிலும் காங்கிரசு கட்சித் தலைவி சோனியா காந்தியிடம் தமிழக முதல்வர் மு.கருணாநிதிக்கு நெருக்கமான நட்பும் இருக்கின்றது. அத்தோடு ஒருவர் சொல்லை ஒருவர் தட்டாத அளவிற்கு நெருக்கமான உறவும் உள்ளது.

ஆனால், இலங்கைத் தமிழ் மக்களுக்கு - குறிப்பாக, யாழ். மக்களுக்கு உதவும் விடயத்தில் மத்திய அரசு அக்கறை காட்டாதது மட்டுமல்ல, தமிழக அரசு இலங்கைத் தமிழ் மக்கள் விடயத்தில் மத்திய அரசு அக்கறை காட்ட வேண்டும் என வற்புறுத்தல் எதையும் செய்ததாகவும் இல்லை.

அவ்வாறு செய்திருப்பின் அதனை மத்திய அரசு தட்டிக் கழித்திருக்கும் என்றோ, தட்டிக் கழிக்க முடியும் என்றோ கொள்வதற்கில்லை. ஏனெனில் தற்போதைய நிலையில் தமிழக அரசு மத்திய அரசிடம் தனக்குத் தேவையான அனைத்தையும் பெற்றுக் கொள்கின்றது என்பது சகலரும் அறிந்த விடயம். அந்த அளவிற்கு தமிழக ஆளும் கட்சியின் தேவை அதற்குண்டு.

இத்தகையதொரு நிலையில், அதாவது, இலங்கைத் தமிழ் மக்கள் குறித்து தமிழக ஆட்சியாளர்கள் அக்கறை காட்டாத நிலையில் பழ.நெடுமாறன், மேற்கொண்ட முயற்சியானது தமிழகத்தில் ஒரு முன்னோடி நடவடிக்கையும், ஈழத் தமிழ் மக்களுக்குத் திருப்தியும், மகிழ்ச்சியும் அளிக்கும் விடயமுமாகும்.

இதற்காக ஈழத் தமிழ் மக்கள் பழ.நெடுமாறன் பின்னால் அணி திரண்ட தமிழீழ உணர்வாளர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் கடப்பாடு உடையவர்கள்.

சர்வதேச “ஈழமுரசு” இதழ் குடும்பத்தினரின் கடிதம் - 17
செப்டம்பர் 2007

எங்களுக்கு கிடைத்த சே குவோரா

ஈழத் தமிழர்களுக்காக தொடர்ந்து போராடி வரும் உங்கள் மீது நாங்கள் பெரும் மதிப்பு வைத்திருக்கின்றோம். ஈழத் தமிழ் மக்களின் உரிமைக்காக எப்போதும் குரல் கொடுத்து வரும் நீங்கள், அந்த மக்களுக்காக நீண்ட சிறைத் தண்டனகளைக் கூட அனுபவித்திருக்கின்றீர்கள். வேதனைகளையும் சோதனைகளையும் சுமந்திருக்கின்றீர்கள். உங்கள் துணிவையும், போராட்ட உறுதியையும் கண்டு நாங்கள் மெய் சிலிர்த்திருக்கின்றோம்

ஆனால், அதற்கெல்லாம் உச்சமாக அந்த மக்களுக்காக நீங்கள் உங்களையே கொடுக்க முன்வந்தபோது உண்மையிலேயே நாங்கள் கொண்ட பெருமிதத்திற்கும் அப்பால், கலங்கிப் போய் விட்டோம். உங்களது சாகும் வரையான பட்டினிப் போராட்டச் செய்தியைக் கேட்டு ஈழத்தில் மட்டுமல்ல, புலம்பெயர்ந்து தமிழர்கள் வாழுகின்ற நாடுகள் எங்கும் அதன் எதிரொலிப்பையே காண முடிந்தது. தொப்புள் கொடி உறவைத் துண்டித்துவிட எத்தனையோ

சக்திகள், எத்தனையோ வடிவங்களில் முயன்று கொண்டிருக்கும் தாய்த் தமிழகத்தில், ஈழத் தமிழ் மக்களுடனான உறவு, இன்னும் நீறுபூத்த நெருப்பாக கனன்று கொண்டிருப்பதற்கு உங்களைப் போன்றவர்களின் தொடர்ச்சியான போராட்டங்களே காரணம் என்பதை நாங்கள் அறிவோம். அதன் சிகரமாக என்றும் நீங்களே இருக்கின்றீர்கள்.

சரியாக 20 வருடங்களுக்கு முன்பு இதே செட்டம்பர் மாதத்தில், இந்திய அரசிடம் கோரிக்கையை முன்வைத்து அகிம்சை வழியில் போர் தொடுத்தவர் தியாகி திலீபன். அவரது அறவழிப் போராட்டத்தை உதாசீனம் செய்து, அவரது சாவிற்ரு காரணமாக அமைந்தது போன்று உங்களது போராட்டத்தையும் உதாசீனம் செய்து விடுமோ என்ற பேரச்சமே எங்களைச் சூழ்ந்திருந்தது. ஆனால், நல்லதொரு முடிவினை எடுத்து, எங்களுக்கு மீண்டும் நீங்கள் கிடைத்ததில் பெரு மகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

ஒடுக்கப்படுகின்ற மக்களுக்காக உலகெல்லாம் சென்று உழைத்தவர் எர்னாசுடோ சேசுவேரா. இன்னொரு நாட்டில் பிறந்தாலும், கியூபா விடுதலைக்காக அவர் ஆற்றிய பணிக்காக கியூபா மக்கள் அவரைத் தங்கள் தலையில் தூக்கி வைத்துக் கொண்டாடினர். 'சே' என விழித்து அவருக்கு தங்கள் தேசத்தில் மிக உயர்ந்த இடத்தைக் கொடுத்தனர். கியூபா தேசத்திற்குக் கிடைத்தது ஒரு பெரும் 'சே' தான். ஆனால், எங்கள் தேசத்திற்கு எத்தனையோ 'சே'கள் கிடைத்திருக்கின்றார்கள். அதில் முதன்மையானவர் ஐயா பழ.நெடுமாறன் என்பதில் மாற்றுக் கருத்து இருக்க முடியாது. அவர் எப்போதும் எங்களுக்கு வேண்டும். உங்கள் பணி ஈழத் தமிழ் மக்களுக்கு இன்னும் நிறைய தேவை. தொடர்ந்து ஆற்றுவீர்கள் என்ற அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையும் எங்களுக்கு உண்டு.

நன்றி,
அன்புடன்
ஈழமுரசு குடும்பத்தினர்

தமிழ்த் தேசிய கூட்டமைப்பின் தலைவர்

இரா. சம்பந்தம் அறிக்கை

- 14 செப்டம்பர் 2007

இலங்கைத் தமிழினத்தின் மதிப்புக்கும் மரியாதைக்குரிய திரு.பழ.நெடுமாறன் அவர்கள்,

தொடர்ந்து கொண்டிருக்கும் எமது மக்களின் துன்ப துயரங்கள் தொடர்பில் உண்ணாவிரதம் மேற்கொண்டிருப்பது எமது மக்கள் மத்தியில் உணர்வலைகளைத் தோற்றுவித்துள்ளது.

முதிய வயதிலும், தளர்வுற்ற உடல் நிலையிலும் எமது மக்களின் விடிவுக்காக அயராது உழைத்து வரும் திரு.பழ.நெடுமாறன் அவர்கள் தொடர்ந்து உண்ணாவிரதம் மேற்கொள்வதனால், அவரது உடல்நிலை பாரதூரமாகப் பாதிக்கப்பட்டு, மோசமான விளைவு ஏதும் ஏற்பட்டு விடுமோ என்ற கவலையும் அச்சமும் எமது மக்களிடமிருந்து வெளிப்படுத்தப்படும் நிலையில், திரு.பழ.நெடுமாறன் அவர்களின் பணி எமது மக்களுக்கு மேலும் தேவை என்பதையும், அவரது உடல்நிலை எவ்விதத்திலும் பாதிக்கப்படுவதை எமது மக்கள் தாங்கிக் கொள்வது மிகக் கடினமானது என்பதையும் கருத்திற் கொண்டு, எமது மக்களின் பாசத்தோடு கூடிய வேண்டுகோளாக உண்ணாவிரதத்தைத் தயவு கூர்ந்து கைவிடுமாறு அவரைப் பணிவோடும் அன்போடும் கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

உணர்வுப்பூர்வமானதும், உருக்கமானதுமான எமது மக்களின் வேண்டுகோளுக்கு அவர் உரிய மதிப்பளிப்பார் என்று எமது தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு நம்புகின்றது.

**உலகத் தமிழர் பேரமைப்பு
7ஆம் ஆண்டு நிறைவு மாநாடு
வெற்றி பெற வாழ்த்துகிறோம்**

சிவன்

எண்டர்பிரைசஸ்

இந்தியன் ஆயில் பெட்ரோல் பங்க்
கங்காணியார் பேட்டை,
மதுரைச் சாலை, மணப்பாறை-621306.
தொலைபேசி : 04332-262625

**ஆதிக்கப் போட்டியில்
பலியான சமரசங்கள்**

சிங்களக் குடும்பங்களின் ஆதிக்கப் போட்டி

மு. திருநாவுக்கரசு
கொழும்பு - 2007

அரசியலை அதிகம் வெளிப்பக்கமாக அன்றி அதன் உட்பக்கமாகப் பார்க்க வேண்டும். தோற்றத்தில் ஒன்றாக இருப்பது உள்ளடக்கத்தில் இன்னொன்றாக இருக்கமுடியும். ஒன்று இன்னொன்றாக வெளிப்படும் அல்லது ஒரு பிரச்சினை வேறொரு பிரச்சினையில் பிரதிபலிக்கும்.

சிங்களத் தலைவர்கள் இனப்பிரச்சினையைத் தீர்வு காணப்பட வேண்டிய ஒரு பிரச்சினையாய்க் கருதவில்லை. மாறாக தமது குடும்ப மற்றும் அரசியல் ஆதிக்க நலன்களை ஈட்டுவதற்கேற்ற ஓர் ஏதுவாகவே இனப்பிரச்சினையைக் கையாள் கின்றனர். 'பூனைக்கு விளையாட்டு, கண்டெலிக்கு சீவன் போகுது' என்ற மாதிரியே இதன் நிலை. இலங்கையில் இன்று அரசியல் ஆதிக்கத்திலிருக்கும் குடும்பங்கள் சிங்கள மன்னராட்சி முறையின் தொடர்ச்சியாக உள்ளன. அவர்களது அரசியற் சிந்தனைப் போக்கு மன்னராட்சி முறையின் நீட்சியாக உள்ளது.

பண்டாரநாயக்க குடும்பத்தின் தலைமையின் கீழ், நதுவ குடும்பத்து சிறிமாவோ, கொப்பேகடுவ, நத்வத்த குடும்பங்களும் ராஜபக்ஷ குடும்பங்களும் ஓரணியாயின.

செனநாயக்க குடும்பத்தின் தலைமையின் கீழ்க் கொத்தலாவளை, ஜெயவர்த்தன, விஜயவர்த்தன குடும்பங்கள் ஓரணியாயின. ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தன தாய் வழியால் ருடுகல (TUDUGALA FAMILY) குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். மன்னர் பரம்பரைத் தொடர்பு கொண்ட இக்குடும்பத்தவர்கள் பிற காலத்தில் மன்னனின் தளபதிகளாக இருந்துள்ளனர். அப்படித் தளபதிகளாக இருந்தவர்களுள் ஒருவர் அரண்மனைச் சதியின் பெயரால் சிறைக்கோ அன்றி சிரச்சேதத்திற்கோ உள்ளாகியுள்ளார். இன்னொரு தளபதி நாடு கடத்தப்பட்டார் எனத் தகவல்கள் உள்ளன. அதன்தாய்வழி வந்த ஜே.ஆர் குடும்பத்தின் ஓர் உறவினர்தான் திரு.ரணில் விக்கிரமசிங்க இவ்வாறே திரு. மகிந்தராஜ பக்ஷவும் அரசவம்சத் தொடர்பு கொண்டவர். இவர்களிடம்

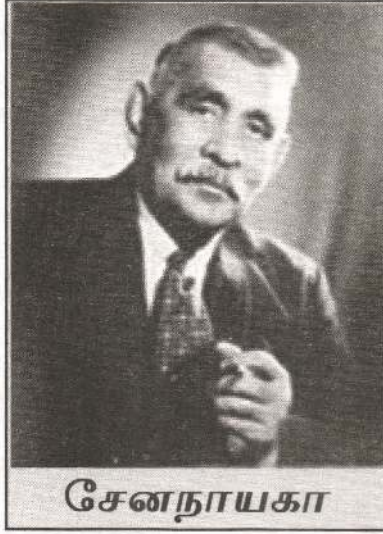

மேற்படி அரசவம்ச சிந்தனைகளும் மனப்பாங்கும் உண்டு.

இந்த குடும்ப வாரிசுகள் இரு அணிகளாகக் கட்சி கட்டியுள்ளனர். இவை இரண்டும் பல குடும்பங்களைக் கொண்ட தனித்தனி அணிகளாகும். அணிகளுக்கிடையேயான குடும்ப மோதல் அல்லது அணிக்குள்ளான மோதலின் பொருட்டு அணிகடந்த குடும்ப உறவு என இக்குடும்ப ஆதிக்கப் போட்டிகள் உள்ளன. இவ்வாறு இக்குடும்பங்களுக்கிடையே ஏற்படுகின்ற கோடைகால, குளிர்கால, கூதல்கால, தட்ப வெப்ப, கூதல் குளிர் நடுக்கங்களெல்லாம் இலங்கைத்தீவின் அரசியற் பிரச்சினைகளாகவும் இனப் பிரச்சினைகளாகவும் அவ்வப்போது வெளிப்பட்டு விடுகின்றன.

மேற்படி சிங்களக் குடும்ப ஆதிக்க சக்திகள் தத்தமது நலன்கருதி அவ்வப்போது காலனித்துவ சக்திகளுடனோ பிராந்திய சக்திகளுடனோ கூட்டுச் சேர்ந்து விடுகின்றன. அப்படி கூட்டுச் சேர்வதற்கு இனப் பிரச்சினையை ஒரு கருவி யாக்க முடியுமிடத்து அவ்வாறு அதனைச் செய்து விடுகின்றனர். இந்த வகையில் அவர்களது குடும்ப அரசியற் தேவையானது இனப்பிரச்சினையாகவும் வெளிநாட்டுப் பிரச்சினையாகவும் மாற்றி விடுகின்றது.

காலனித்துவ ஆட்சியாளராகிய பிரித்தானிய எஜமானர் தமது ஆதிக்க நலன்கருதி காலனித்துவ அடிமை நாடுகளின் சுதேசிகளிடம் காணப்பட்ட இன, மத, மொழி, சாதி, குடும்ப, வம்ச, பேதங்களைத் தமது தேவைக்கேற்ப பயன்படுத்தியுள்ளனர். தமது அரசியல் பொருளாதார நலன்களுக்குப் பாதகமான சமூகத் தடைகளை உடைத்தனராயினும் தமக்கு அனுகூலமான சமூக வரம்புகளைப் பேணிப் பயன்படுத்தினர். தமக்கு சேவகம் செய்யக் கூடியவர்களான சுதேசிகள் வர்க்கத்தை பட்டங்கள், பதவிகள் வழங்குவதன் மூலம் உருவாக்கி வளர்த்தனர். உதாரணமாக பிரித்தானியரின் 'sir' பட்டமும் இதில் ஒன்று. பண்டாரநாயக்க குடும்பம் பற்றி பிரம்மன் வீரக்கோன் தனது நூல் ஒன்றில் கூறுகையில் இலங்கையில் இது தொடர்பான பிரித்தானியரின் கொள்கை பற்றியும் 'sir' போன்ற பட்டங்கள் வழங்கப்பட்டமை பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.³

சேனநாயகர்

மேற்படி காலனித்துவம் மட்டுமன்றி எந்தவொரு அந்நிய சக்தியும் குடும்ப ஆதிக்கப் போட்டியை மட்டுமன்றி தனது நலனுக்குச் சாதகமாய் பயன்படுத்தக் கூடிய எந்தவொரு உள்நாட்டுப் பிரச்சினையையும் பயன்படுத்தும் என்பதற் சந்தேகம் இல்லை. இந்த வகையில் இலங்கையின் அரசியலையும் இனப் பிரச்சினையையும் புரிந்து கொள்ள சிங்களக் குடும்ப ஆதிக்கம் பற்றிய ஒரு வரைபடம் அவசியம். இதில் பண்டார நாயக்க, செனநாயக்க என்ற இரு குடும்ப முகாம்களை மையமாக்கக் கொண்டு நோக்குவோம்.

எஸ். டபிள்யூ ஆர்.டி. பண்டாரநாயக்காவின் தந்தையான டொன் சொலமன் டயஸ் பண்டா நாயக்க (Don Solomon Dias Bandaranaike) பிரித்தானியரால் 'sir' பட்டம் வழங்கப்பட்ட ஒரு மகாமுதலியார் ஆவார்.

இவர் ஒரு பரம்பரை நிலச்சுவாந்தன். மன்னர் பரம்பரையின் பணியாளர்களில் ஒருவர். சிங்கள மன்னரின் பிரதானிக் குடும்பம் இங்கு பிரித்தானிய மன்னரின் விசுவாசியானது. பிரித்தானிய ஆட்சி யாளர் மீதான தனது விசுவாசத்தை வெளிப்படுத்தும் வகையில் அப்போது இலங்கையின் ஆளுனராய் (Governor) இருந்த ஜோசப்

வெஸ்ட் ரிச்சேவ (Governor Sir Joseph west Ridgeway) என்பவரை தனது மகன் பண்டாரநாயக்காவிற்கு தொட்டப்பா ஆக்கியதன் நீட்டமாய் பண்டாரநாயக்காவின் பெயருடன் West Ridge way இணைக்கப்பட்டது. அதாவது Solomon west Ridge way Dias Bandaranaike SWRD Bandaranaike என நீண்டது.⁴

இந்தவகையில் பண்டாரநாயக்க குடும்பம் ஒரு புறம் பெரும் நிலச்சுவாந்தர் குடும்பமாகவும் மறுபுறம் பிரித்தானியக் காலனித்துவத்தால் ஆசிரி வதிக்கப்பட்ட குடும்பமாகவும் அமைந்தது. S.W.R.D பண்டார நாயக்காவிற்கு அவரது கால் படாத நிலுபல தோட்டத்திலிருந்தும், அவரது கண்படாத குடியானவர்களது உழைப்பிலிருந்தும் சொத்துக்களும் வருமானங்களும் குவிந்தன. S.W.R.D பண்டார நாயக்கா என்னதான் கதைத்திருந்தாலும் அவர் தனது வாழ்முறையில் இறக்கும் வரை பிரபுவாகவே இருந்தார். இன்றுவரை திருமதி சந்திரிக்கா

பண்டாரநாயக்காவும், அனுரா பண்டாரநாயக்காவும் அப்படியே தொடர்ந்து நிலச் சீமாட்டியாகவும், நிலச்சீமானாகவும் வாழ்கின்றனர். நவீன ஆடை அணிகலன்களுடன் கூடிய நிலப்பிரபுத்துவ வாழ்க்கை முறையே அவர்களது வாழ்நிலையாகும்.

பண்டாரநாயக்கா ஒரு குட்டி இளவரசனாய், கருப்பு வெள்ளையனாய் முற்றிலும் ஆங்கிலப் பண்பாட்டுடன் இலங்கையில் வளர்க்கப்பட்டார். நாடுகடந்து ஓக்ஸ் பேட் பல்கலைக்கழகத்திற்கு இவர் படிக்கச்சென்ற போது அங்கு இவர் முற்றிலும் ஆங்கிலப்பாணியைக் கொண்டவராய் இருந்த போதிலும் வெள்ளையர்கள். இவரை கறுப்பனாகவே நடாத்தி புறக்கணித்தனர். இலங்கையில் வெள்ளையரின் தொங்குதசையாகப் பண்டாரநாயக்க குடும்பம் இருந்த போதிலும் நகத்தை வெட்டுவது போல் இங்கிலாந்தில் அவரைப் புறந்தள்ளினார்கள். அப்போதுதான் பண்டாரநாயக்காவிற்கு ரோசம் வந்தது. இப்படிப்பட்ட படிப்பை படித்துக் கொண்டிருந்த காலத்தில் அவர் ஆங்கிலேயர் மீது விரக்தி அடைந்தார். இதனைப் பற்றி அவர் தனது எழுத்துக்களிலும் பேச்சுக்களிலும் மிக விரக்தியுடன் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவ்வாறு ஓக்ஸ்பேட் பல்கலைக் கழகக் கால விரக்திகளின் பின்னணியில் இந்திய தேசியப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட பலரை அங்கு சந்தித்து அவர்களுடன் பழகலானார். அக் காலத்தில் இவர்தன்னை ஒரு 'முற்போக்காளனாக' வடிவமைத்தார்.

பண்டாரநாயக்கா இலங்கை திரும்பியதும் அவரிடம் இந்த முற்போக்கு வாடை வீசியது. தனது தந்தையாரின் அடிவருடிப்பாதைக்குப் புறம் பாக இலங்கையின் விடுதலை பற்றிய பாதையில் அடியெடுத்து வைக்கலானார். ஆனால் மிக விரைவில் பண்டாரநாயக்கா தன்னை ஒரு சந்தர்ப்பவாதி என்று நிரூபிக்கலானார். பௌத்த சிங்கள மக்களின் வாக்குகளைப் பெறும் நோக்குடன் இவர் தன்னை கிறிஸ்தவத்திலிருந்து பௌத்தத்திற்கு மதமாற்றம் செய்து கொண்டார். ஆதலால் இவரை 'டொனமூர் பௌத்தன்' என்று அழைப்பர். தனது நிலப்பிரபுத்துவ வாழ்நிலையை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் கண்டியில் ஒரு மிகப் பெரிய நிலப்பிரபுத்துவப் பிரதானி குடும்பத்தில் தன்னைவிடவும் 17 வயது குறைந்த சிறிமாவோவைப் பேச்சுத் திருமணம் செய்து கொண்டார். வெள்ளையர் பொறுத்து இவரிடம் கசப்புணர்வு இருந்திருப்பினும் இலங்கையின் சமூக வாழ்நிலை பொறுத்து பண்டாரநாயக்கா தனது பிரபுத்துவ வாழ்வை இறுக்கிப் பற்றிக்கொண்டார். இதன் மூலம் இவரிடம் ஏற்பட்டிருந்ததாக கருதப்பட்ட மனமாற்றம் சந்தேகத்திற்கு உரியதாகியது.

பண்டாரநாயக்கா இலங்கையில் கால் வைத்த காலத்தில் வெள்ளையருக்கு எதிரான அரசியலின் மூலம் செனநாயக்க குடும்பமும் வேறு சிங்கள இளைஞர்களும் அரசியலில் ஸ்திரம் பெற்றிருந்தனர். இதனால் பண்டாரநாயக்கா செனநாயக்காக்களுடன் இணைந்தார். ஆனால் அடுத்த படியில்தான் நிற்க, வேண்டி ஏற்பட்டது.

இந்நிலையில் செனநாயக்க குடும்பம் பற்றி சிறிது நோக்குதல் அவசியம். செனநாயக்க குடும்பமும் ஆங்கில அனுகூலங்களுக்குள் சுருண்டிருந்த குடும்பம் தான். செனநாயக்காவின் தந்தை டொன் ஸ்பாட்டர் செனநாயக்க (Don Sparter Senanayake) பிரித்தானியர் ஆட்சியின் கீழ் முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்த ஒரு முக்கிய தரகு முதலாளியாவார். இவர் சாராயத் தரகு முதலாளிகள் கூட்டத்தில் ஒரு முக்கிய புள்ளி. பிரித்தானியரால் முதலியார்பட்டமளிக்கப்பட்டிருந்த இவரிடம் 2000 ஏக்கர் விஸ்தீரணம் உள்ள காரீய சுரங்க நிலம் இருந்தது. இவரது இச்சுரங்கங்களில் 3000க்கும் குறையாத தொழிலாளர்கள் பணிபுரிந்தனர்.⁵ இலங்கையில் ஆரம்பத்தில் எழுந்த பிரித்தானிய எதிர்ப்பியக்கங்கள் மது ஒழிப்பு இயக்கங்களாக காணப்பட்டன என்பதும் இங்கு கவனிக்கத்தக்கது. அப்படிப் பார்க்கையில் மது ஒழிப்பு இயக்கம் டி.எஸ். செனநாயக்காவின் தந்தைக்கும் எதிரானது. ஆனால் இங்குள்ள சுவாரசியமான விடயமென்ன வெனில் டொன் ஸ்பாட்டர் செனநாயக்கவின் மூன்று பிள்ளைகளான டொன் சாள்ஸ் செனநாயக்க, டி.எஸ். செனநாயக்க, எவ். ஆர் செனநாயக்க என்போர் தமது தந்தை சாராயத்தரகு முதலாளி கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவராய் இருந்த போதிலும் அவருக்கெதிராய் மது ஒழிப்பு இயக்கத்தில் தீவிரமாய்ப் பங்கெடுத்தனர். இது மக்கள் மத்தியில் அவர்களுக்கு ஒரு முதன் நிலை அங்கீகாரத்தை ஏற்படுத்தியது. மேலும் 1915ஆம் ஆண்டு முஸ்லிம் களுக்கு எதிரான கம்பளைக் கலகத்தில் இவர்கள் மூவரும் பங்கெடுத்ததான குற்றச்சாட்டின் பேரில் ஒன்றரை மாதம் பிரித்தானியர்களால் சிறைவைக்கப்பட்டனர். இச்சிறை வாழ்வும் இவர்களை 'தேசிய வீரர்களாக' மக்கள் மத்தியில் பார்க்கவைத்தது. இத்தகைய பின்னணியில் செனநாயக்க குடும்பம் ஓர் அரசியற் சக்தியாக வளர்ச்சியடைந்தது. ஆதலால் பண்டாரநாயக்கா இவர்களை அனுசரித்து பின்னாற் போக முற்பட்டார். இதுவரை செனநாயக்க குடும்பம் அந்த ரீதியில் பண்டாரநாயக்க குடும்பத்திற்கு கீழ் நிலையிலேயே இருந்தது. செனநாயக்க குடும்பத்தவரை மகாமுதலியார் ஆகிய பண்டாரநாயக்காவின் தந்தை தனது வீட்டு விறாந்தையில் நிற்கவிட்டுத் தான் கதைப்பது வழக்கம்.⁶ இப்படி அவரது

அதிகாரத்துக்கும் அந்தஸ்திற்கும் கீழ்ப்பட்டே செனநாயக்காக்கள் நடக்கவேண்டி இருந்தது. இந்த முரண்பாட்டையும் ஏற்றத்தாழ்வையும் டி.எஸ். ஒருபோதும் மறந்துபோகவில்லை. இப் பின்னணியில் பண்டாரநாயக்காவின் மனமாற்றத்தை இவர்கள் நம்பவுமில்லை. பண்டாரநாயக்கா தனது பிரபுத்துவ குடும்ப வாழ்வு முறையை மேலும் இன்னொரு கட்டத்திற்கு வளர்த்துச் சென்ற பின்னணியில் அவரது மனமாற்றத்தை அவர்கள் நம்பமுடியாத நிலையும் தோன்றியது. திருமண உறவு முறையால் செனநாயக்க குடும்பத்திற்கு ஜெயவர்தன குடும்பம் உறவானது. செனநாயக்க குடும்பமும் கொத்தலாவனை குடும்பமும் நெருங்கிய உறவினராவர். இம் மூன்று குடும்பங்களும் ஒன்று சேர்ந்து பண்டாரநாயக்கா குடும்பத்திற்கு எதிரான விபூகத்தைக் கொண்டு செயற்பட்டன.

தன்னைப் பலப்படுத்தும் நோக்கில் பண்டார நாயக்கா சிங்கள மகாசபையை ஸ்தாபித்தார். தனது சிங்கள மகாசபையைக் கலைக்காது டி.எஸ் சென நாயக்காவின் தலைமையில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட ஐக்கிய தேசியக்கட்சியில் பண்டாரநாயக்காவும் ஒருவரானார். செனநாயக்க, சேர்.ஜோன் கொத்தலாவனை ஜே.ஆர் ஜெயவர்த்தன ஆகிய மாமன் மருமக்கள் தான் கட்சியின் அதிகார பீடமாயினர். அதனால்தான் யூ.என்.பியினை Uncle Nephew Party என அழைப்பர். கொத்தலாவனை, ஜெயவர்த்தன என்பவர்களுக்கு ஊடாக கட்சிக்குள் பண்டார நாயக்காவிற்கு எதிரான விபூகத்தை செனநாயக்க அமைத்தார். கட்சியின் இரண்டாவது நிலை கொத்தலாவனைக்குரியது என்ற நிலை வெளியிற் தென்படலாயிற்று. உண்மையில் பண்டார நாயக்காவிற்கு எதிராக கொத்தலாவனையைத்தான் செனநாயக்கா முன்னிறுத்தினார். கட்சியின் இரண்டாம் நிலையில் தான் இல்லை என்பதை உணர்ந்த பண்டாரநாயக்கா ஐ.தே.க.வை விட்டு வெளியேறி சுதந்திரக் கட்சியை ஸ்தாபித்தார். தனது சிங்கள மகாசபையின் தளத்தைக்கொண்டே சு.க.வை ஸ்தாபித்தார். சு.க.வை ஆரம்பித்த பின்புதான் பண்டாரநாயக்கா சிங்கள மகாசபையை கலைத்தார் என்பது குறிப்பாக சுட்டிக்காட்டப்பட்டுவரும்

கொத்தலவாலே

ஒரு விடயமாகும் சிங்கள மகாசபையை அவர் ஸ்தாபித்திருந்ததும் அத்துடனேயே அவர் வேறு கட்சிகள் அமைப்புகளில் பங்குவகித்ததும் சு.க.வை ஸ்தாபிக்கும்வரை அதனை அவர் கலைக்காது சு.க.வை ஸ்தாபித்ததோடுதான் அதனை அவர் கலைத்ததும் அவரது அரசியல் உள்நோக்கங்களையும் குடும்ப போட்டிகளையும் தெளிவாக்கக்காட்டி நிற்கின்றன. அதே வேளை ஐ.தே.க.வுக்குள் பண்டார நாயக்காவின் நிலைகாலியானதும் செனநாயக்காவிற்கும் கொத்தலாவனைக்கும் இடையேயான மாமன்-மருமகன் பந்தத்தைவிடவும் செனநாயக்காவிற்கு அவரது மகன் ட்வி செனநாயக்காவிற்கும் இடையேயான தந்தை மகன் உறவு முதன்மை பெற்றது. அதாவது பண்டார நாயக்காவிற்கு எதிராக கூட்டுக் குடும்பம் ஒன்றாய் நின்றது. பண்டாரநாயக்கா வெளியேற செனநாயக்கா தனது மகனுக்கே வாரிசு உரிமையை வழங்கினார்.

இரண்டாம் உலக மகாயுத்தம் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்த காலத்தில் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் மூன்று அரசியற் தளங்கள் காணப்பட்டன. ஒன்று சிங்கள மக்கள் மத்தியில் அதிக செல்வாக்கைப் பெற்றிருந்த டி.எஸ். செனநாயக்கா தலைமையிலான தீவிர வலது சாரித்தளம், மற்றையது கலாநிதிகள் என்.எம். பெரேரா. கொல்வின்

ஆர்.டி. சில்வா தலைமை யிலான தீவிர இடதுசாரித்தளம், மூன்றாவது பண்டாரநாயக்க தலைமையில் காணப்பட்ட சிங்கள மகாசபைத்தளம் என்பனவாகும். ஆனால் பண்டாரநாயக்க தலைமையிலான தளம் அப்போது தன் சக்தியை அதுவரை நிருபித்திருக்கவில்லை. இப்பின்னணியில் பிரித்தானியர் செனநாயக்காவை தமது நண்பாய் தேர்ந்தெடுக்கலாயினர். பிரித்தானியருடன் முரண்பட்டுக் கொண்டிருந்த செனநாயக்கா அவர்களின் நண்பராய் மாறும் படலம் உருவானது. இப்படி செனநாயக்க பிரித்தானியரின் மிகத்தெளிவான, மிக இறுக்கமான நண்பராக மாறிய காலத்தில் பண்டார நாயக்காவும் டி.எஸ். செனநாயக்காவிற்குப் பின்னால் நின்ற ஒருவராவார்.

இரண்டாம் உலக மகாயுத்தம் முடிவடைந்த சூழலில் இந்தியாவிற்கு சுதந்திரம் அளிக்க வேண்டிய பின்னணியில் இலங்கையை பிரித்தானியர் தம்

அணிக்குள் வளைத்தெடுக்க திட்டமிட்டனர். சிங்கள மக்கள் மத்தியில் தலைமைப் பாத்திரம் வகிக்கக் கூடிய தீவிரவலதுசாரியான டி.எஸ்.செனநாயக்காவை தம்வசப்படுத்த பிரித்தானியர் திட்டமிட்டனர். அதுவரை இந்திய தேசிய காங்கிரசுடன் தனது சாய்வைக் கொண்டிருந்த டி.எஸ்.செனநாயக்காவை பிரித்தானியர் தம்பக்கம் சாய வைத்தனர். செனநாயக்காவின்னதும் அவரது குடும்பத்து நலன்களையும் பாதுகாத்தல், சிங்களவர்களுக்கு சாதகமான அரசியல் யாப்பை உருவாக்குதல் என்ற விட்டுக்கொடுப்புகளை செனநாயக்காவிற்கு பிரித்தானியர் செய்து கொண்டு பிரித்தானியருக்கு தேவையான பிரித்தானியத் தளங்களை இலங்கையில் அமைத்தல். பிரித்தானியருக்கு தேவையான அரசியற் பொருளாதார வெளியுறவுக் கொள்கையை இலங்கை பின்பற்றல் என்பதான பரகசியமானதும் சில இரகசியமானதுமான ஒப்பந்தங்களிற்கு அவர்கள் வந்தனர். ஐவர் ஜெனிங்ஸ், சோல்பரி, ஒலிவர் குணதிலக, டி.எஸ்.செனநாயக்கா ஆகிய நால்வருக்கிடையேயான ஒரு கூட்டுத்திட்டமாக இது நிறைவேறியது.⁷ தமிழ்த் தலைவர்கள் இத்தகைய கூட்டுச் சதியைக் கண்டு கொண்டதாக இல்லை. மாறாக பல தமிழ்த் தலைவர்களிடம் பிரித்தானியர் மீதான நிகரற்ற எஜமானிய விசுவாசம் இருந்தது. அதேவேளை இப்படி இலங்கைத்தீவை விற்றபோது பண்டாரநாயக்காவும் அவருடன் கூடவே இருந்தார். பிரித்தானியருடன் பாதுகாப்பு வெளியுறவு என்ற அடிமைச்சாசன ஒப்பந்தங்களில் கையெழுத்திட்ட மந்திரிசபையிற்றதான் பண்டாரநாயக்கவும் இரண்டாம் நிலை அந்தஸ்து வகிக்கும் ஒருவராய் இருந்தார்.

டி.எஸ்.செனநாயக்கா குடும்ப ரீதியாக பண்டாரநாயக்காவை கட்சிக்குள் சுற்றிவளைத்த போது அதாவது ஜோன் கொத்தலாவளை, ஜெயவர்த்தனா, ட்லி செனநாயக்கா என பண்டாரநாயக்காவிற்கு எதிராக குடும்ப ரீதியாக தடைச்சுவர்கள் தெளிவாகக் கட்டியெழுப்பப்பட்டபோது தான் அதைக்கண்டு பண்டாரநாயக்கா சிற்றமடைந்து 1951ஆம் ஆண்டு ஐ.தே.கவை விட்டு வெளியேறினார். அப்படி வெளியேறிய பண்டாரநாயக்கா றதுவ குடும்பங்களையும், ராஜபக்ஷ குடும்பங்களையும் தன் தளமாகக்கொண்டு சுதந்திரக் கட்சியை நிர்மாணித்து வளர்த்தார். இதன் மூலம் பண்டாரநாயக்கா தலைமையிலான கூட்டுக் குடும்பங்களும் நட்புக் குடும்பங்களும் ஒரு பக்கமாய் அமைய செனநாயக்கா தலைமையிலான கூட்டுக் குடும்பங்களும் நட்புக் குடும்பங்களும் மறுபக்கமாய் அமைந்தன. இந்நிலையில் இவ்விரு குடும்ப அணிகளும் தத்தமது குடும்ப ஆதிக்கத்திற்கான தெளிவான போட்டியில் ஈடுபட்டன.

பண்டாரநாயக்கா ஐ.தே.கவை விட்டு வெளியேறிய 8 மாதங்களில் 1952ஆம் ஆண்டு டி.எஸ்.செனநாயக்க திடீரென மரணமடைந்தார். அவ்வாறு அவர் மரணமானதும் பிரித்தானியருக்கும் செனநாயக்காவிற்குமிடையே ஏற்கெனவே செய்யப்பட்டிருந்த இரகசிய ஒப்பந்தத்தின்படி அவரது மகன் ட்லி செனநாயக்காவை மகா தேசாதிபதி சோல்பரி பிரதமராக நியமித்தார். இலங்கை அரசியலில் எல்லாவற்றுக்கும் அப்பால் குடும்பம் தான் பிரதானமானது என்ற நிலையை முழு அளவில் இது ஸ்தாபித்தது. செனநாயக்காவின் கூட்டுக் குடும்ப உறுப்பினராய் கட்சியில் இரண்டாம் நிலையிலிருந்த ஜோன் கொத்தலாவளையை இந்நியமனம் கடுமையாகப் பாதித்தது. அவர் ஆத்திரம்கொண்டு செனநாயக்கா குடும்பத்திற்கு எதிராக எழுதியும் தாக்கியும் வந்தாராயினும் இறுதியாக கூட்டுக்குடும்பச் சமரசம் கைகூடியது.

இப்பின்னணியில் பண்டாரநாயக்கா ஒரு வேட்டைக்காரனுக்குரிய வீரா வேசத்துடன் செனநாயக்கா குடும்பத்தை தோற்கடிக்க முனையலானார். அதற்காக எதையும் செய்ய, எத்தகைய சக்திகளையும் பயன்படுத்தத் தயாரானார். பிரித்தானியரும் அவரது இராணுவத்தளங்களும் செனநாயக்கா குடும்பத்திற்கான அரணாக அமைந்திருந்ததை உணர்ந்த பண்டாரநாயக்கா அதற்கு எதிரான கொள்கையை ஆவேசத்துடன் தீட்டினார். பிரித்தானியருக்கெதிராக இந்தியப் பிரதமராயிருந்த ஜவகர்லால் நேருவின் கரங்களைப் பற்றிப்பிடித்தார், குடும்பப் போட்டியும் வெளியுறவுக் கொள்கையும் ஒன்றுடனொன்று இணைந்து கொண்டன. இவ்வாறாக குடும்ப ஆதிக்கப் போட்டி இனப் பிரச்சினையிலும் வெளியுறவுக் கொள்கையிலும் தெளிவாக ஆதிக்கம் செலுத்தத் தொடங்கியது. டி.எஸ்.செனநாயக்காவை திருப்திப்படுத்துவதற்காக 1947ஆம் ஆண்டு பிரித்தானியர் தமிழரின் கால்களை நறுக்கினர் - சோல்பரி யாப்பு. நேரு பக்கம் சாய்ந்த பண்டாரநாயக்காவை நேரு திருப்திப்படுத்தத் தயாரானார். இந்நிலையில் தமிழரின் முதுகில் ஏறிய பண்டாரநாயக்காவிற்கு 1956ஆம் ஆண்டு நேரு கை கொடுத்து உதவுபவரானார். இங்கு பண்டாரநாயக்காவின் வெளியுறவுக் கொள்கைக்குள் தமிழர்கள் பலியிடப்பட்டதை சிறப்பாகக் கவனிக்க வேண்டும். பிரித்தானியருடனான டி.எஸ்.இன் வெளியுறவுக் கொள்கைக்குள் தமிழர்கள் ஒடுக்கப்பட்டது போலவே இங்கு இந்தியாவுடனான பண்டாரநாயக்காவின் வெளியுறவுக் கொள்கைக்குள்ளும் தமிழர் நசியுண்டனர். இனப்பிரச்சனையும் வெளிநாட்டுக் கொள்கையும் இப்படி குடும்ப அரசியல்

ஆதிக்கப்போட்டியுடன் இணைந்து செயற்பட்டு வந்த விசித்திரத்தை அப்போது தமிழ்த் தலைமைகள் புரிந்துகொண்டதாய் தெரியவில்லை. பண்டார நாயக்காவிடம் ஓர் உறுதியான கொள்கை இருந்தது. அது எப்படியாயினும் தான் பதவிக்கு வரவேண்டும் என்பது தான்.

செனநாயக்கா குடும்பத்திற்கு எதிரான வியூகத்தை அமைப்பதில் பண்டாரநாயக்கா முற்றிலும் ஈடுபட்டார். முதலாவதாக செனநாயக்கா குடும்பத்திற்கு எதிரான குடும்ப வியூகம் ஒன்றை உருவாக்கினார். அடுத்து செனநாயக்கா குடும்பத்திற்கு அரணான வெளியுறவுக் கொள்கையை உடைக்க வல்ல ஒரு வியூகத்தை அமைத்தார். மூன்றாவதாக மொழிப்பிரச்சினைக் கூடாக இனவாதத்தைப் பயன்படுத்தினார். அத்துடன் 'இடதுசாரிகளை' மிகச் சாதாரணமாகப் பயன்படுத்தினார். மொத்தத்தில் அனைத்து நிலமானிய சக்திகளையும் தனக்கு அரணாக அமைத்தார். உண்மையில் பண்டார நாயக்கா தனது நிலமானிய அம்சங்களை தேசிய வாதம் என்று திரித்தார். உண்மையில் பண்டார நாயக்கா ஒரு பிற்போக்கு நிலமானியவாதியே தவிர தேசியவாதியல்ல.

பண்டாரநாயக்கா

செனநாயக்க குடும்பத்தை வெற்றி கொள்வதற்கேற்ற உடனடி நாகாஸ்திரமாக 'இருபத்துநான்கு மணித்தியாலத்திற்குள் தனிச்சிங்களச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவேன்' என்ற கொள்கையை முன் வைத்தார். செனநாயக்கா குடும்பத்தை வீழ்த்தக் கக்கிய அந்த விஷம் இலங்கைத்தீவையே நச்சுப் பொய்கையாக்கிவிட்டது. இலங்கைத்தீவை நவீன அரசியற் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு இட்டுச்செல்ல முடியாமலுக்கு இத்தகைய குடும்பாதிக்கவாதம், நிலமானிய வாதம் ஆகிய அனைத்தினதும் கூட்டு ஒரு பிரதான காரணியாய் அமைந்தது. மொத்தத்தில் சிங்களத் தேசியவாதத்தின் உள்ளடக்கமென்பது சிங்களப் பிரபுத்துவவாதந்தான், பிரபுத்துவவாதம் குடும்ப வாதத்தில் கால்கோள் ஊன்றியது.

பரந்துபட்ட வாக்கு வேட்டையைப் பெறுதற்காக தனது குடும்ப வட்டத்திற்கு முற்றிலும் வெளியே யான திரு சி.பி.டி. சில்வாவை சு.கவின் உபதலை

வராக பண்டாரநாயக்கா வைத்திருந்தார். பண்டார நாயக்கா ஐ.நா சபைக்கு செல்ல வேண்டியிருந்த போது தற்காலிக பிரதமராக நியமிக்கப்பட வேண்டிய நிலையில் சி.பி.டி. சில்வா இருந்தார். அவர் சுகயீனம் காரணமாக நாட்டில் அப்போது இல்லாதிருந்தமை அவரை தற்காலிக பிரதமராக நியமிக்காது தவிர்க்க பண்டார நாயக்காவிடமிருந்து வாய்ப்பளித்தது. அதேவேளை அவர் தனது கட்சிக்காரர் அல்லாத அதுவும் நாடாளுமன்றத்தில் ஒரேயொரு ஆசனத்தை மட்டும் கொண்டிருந்த பாஷாபெரமுனவின் தலைவர்திரு. தகநாயக்காவை தற்காலிக பிரதமராய் நியமித்தது பெரிதும் சர்ச்சைக்குரிய விடயமேயாகும்.

இதற்குள்ளும் ஒரு குடும்ப ஆதிக்கப்போட்டியே காரணமாய் அமைந்தது. தகநாயக்கா தற்காலிகப் பிரதமராய் பதவியேற்க முன்னமே பண்டார நாயக்கா சுட்டுவீழ்த்தப்பட்டு விட்டார். ஆனால் தற்காலிக பிரதமராய் பதவியேற்ற தகநாயக்காவையே பின்பு நிரந்தர பிரதமராய் நியமித்தனர். உண்மையில் சி.பி.டி. சில்வாவே அப்போது சுகயீனம் காரணமாகத்தான் தற்காலிக பிரதமர் பதவியிலிருந்து தவிர்க்கப்பட்டிருந்தால் பின்பு பண்டாரநாயக்காவின் மரணத்தை தொடர்ந்து சி.பி.டி சில்வாவே நிரந்தர பிரதமராக நியமிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். தற்காலிக பிரதமரான தகநாயக்கா பின்பு பதவியிறக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். இங்கு குடும்ப ஆதிக்கம் சரிவர பேணப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். அதாவது பண்டார நாயக்கா குடும்பம் தமது கட்சிக்குள் கூடத்தம்மைத் தவிர வேறு எந்தக் குடும்பமும் வந்துவிடக்கூடாது என்பதிலும் கவனமாய் இருந்து வருகின்றது.

1960ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் நிகழ்ந்த தேர்தலில் சுதந்திர கட்சிக்கு சி.பி.டி. சில்வா தலைமை தாங்கினார். அவர் தோல்வியடைவதையே பண்டாரநாயக்கா குடும்பம் விரும்பியது. அப்படியே கூட்டுக் குடும்பங்களும் விரும்பின. சி.பி.டி சில்வா தலைமை தோல்வியடைந்து விட்டதாக கூறி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்காவை கதிரைக்கு கொண்டு வந்தார்கள். 1960ஆம் ஆண்டு யூன் தேர்தல் மூலம் சிறிமாவோ பண்டார நாயக்

காவை பிரதமராக்கினார்கள். அவர் பிரதமராக்கப் பட்டபோது அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் அல்ல என்பதும் அங்கு கவனிக்கத்தக்கது. ஒரு தலைவரின் கீழ் தேர்தலில் தோல்வியடைந்தால் பின்பு வேறொருவரை கட்சித் தலைவராக்கும் மரபு இலங்கை அரசியல் வரலாற்றில் இல்லை. ஆனால் சி.பி.டி சில்வாவுக்கு அதுவே நிகழ்ந்தது.

இதே போல் இன்னொரு சம்பவத்தையும் நோக்கலாம். சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்காவின் குடியரிமையை குடும்ப ஆதிக்க நோக்கில் தான் ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனா பறித்தார். இதனால் குடியரிமை பறிக்கப்பட்ட சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கா 1982ஆம் ஆண்டு நிகழ்ந்த ஜனாதிபதி தேர்தலில் போட்டியிட முடியவில்லை. சிறிமாவோவின் நெருங்கிய இரத்த உறவினரான திரு.கொப்பேகடுவாவே ச.க.வின் ஜனாதிபதி வேட்பாளராக நிறுத்தப்பட்டார். அதில் அனூரா பண்டாரநாயக்கா இந்நியமனத்தை கடுமையாக எதிர்த்திருந்தார். 'வேண்டாப் பெண்டாட்டி' மனப்பாங்கில் பண்டாரநாயக்கா குடும்பம் நடந்து கொண்டது. உண்மையில் கொப்பேகடுவாவின் தோல்வியை பண்டாரநாயக்கா குடும்பம் யாசித்தது என்பதில் சந்தேகமில்லை. அத்தோல்வியுடன் பண்டாரநாயக்கா குடும்பத்தின் தலைமை ஸ்தாபிதமானது. இதுதான் திரு மகிந்த ராஜபக்ஷ ஜனாதிபதி வேட்பாளராக்கப்பட்ட விவகாரத்திலும் அரங்கேறி வருகிறது. மகிந்த ராஜபக்ஷ தோல்வியடைந்தால் கட்சி மீதான பிடி பண்டாரநாயக்கா குடும்பத்திடமே சிக்கியிருக்கும் என்பதே கணக்கு. பண்டாரநாயக்கா குடும்பத்தின் இக்கணக்கை தோற்கடிப்பதற்காக மகிந்த ராஜபக்ஷ தீவிர இனவாதத்தை கையிலெடுத்துள்ளார். அவர்களது குடும்ப ஆதிக்கப் போட்டி இனவாதத்தின் ஒரு கட்டத்திலிருந்து இன்னொரு கட்டத்திற்கு தள்ளிச் செல்கின்றது. இப்போது ச.க. விற்குள் ஏற்பட்டிருக்கும் உட்கட்சி குடும்ப ஆதிக்கப் போட்டி இனவாதத்தின் மீதே கோலோச்சுகின்றது. செனநாயக்கா, பண்டாரநாயக்கா என்ற இரு கட்சிக்கிடையேயான குடும்ப ஆதிக்கப் போட்டியாயினும் சரி பண்டாரநாயக்கா, ராஜபக்ஷ எனும் ஒரு கட்சிக்குள்ளேயான குடும்ப போட்டியாயினும் சரி அவை இனவாதத்தையே ஆயுதமாகக் கொள்கின்றன. அதாவது தமிழ் பேசும் மக்களுக்கிருக்கக் கூடிய இனப் பிரச்சினைக்கப்பால் சிங்களக் குடும்ப ஆதிக்கப் போட்டியானது இனப் பிரச்சினையாக விகாரவடிவம் பெற்று நிற்கின்றது.

அனூரா பண்டாரநாயக்கா தனது சகோதரி சந்திரிக்காவுடனான வாரிசரிமைப் போராட்டத்தில்

தோல்வியடைந்து ஐ.தே.க விற்கு கொப்புத் தாவினார். பண்டாரநாயக்கா குடும்பத்தலைமையை உடைப்பதற்கு ஐ.தே. க. பாறாங்கல்லாக பயன்படுத்தியது. அவர் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக்கப்பட்டதுடன் பதவிகளும் அளிக்கப்பட்டன. இவ்வாறு ஐ.தே. கவில் இருந்து கொண்டு ச.க விற்கு கல்லெறிந்த அனூரா, மறுபடியும் ச. கவிற்கு தாவினார். அனூரா, ஐ.தே. கவில் இருந்து கொண்டு ச.க விற்கு கல்லெறிந்து கொண்டிருந்த போது அக்கற்களையெல்லாம் ஏந்தி ச.க வைக்காப் பாற்றிய ஏனைய உறுப்பினர்களை விடவும் அனூரா கட்சிக்குள் முன்னணிக்கு கொண்டு வரப்பட்டு அடுத்த பிரதமருக்குரிய ஸ்தானம் அனூராவிற்குத் தான் உரியதென்றும் கட்சிக்குள் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. கட்சியை விட்டு விலகியது மட்டுமல்ல ச.க வின் பரம எதிரியான ஐ.தே கவுடன் சேர்ந்து ச.க வை தகர்த்து வந்த அனூராவிற்கு பிரதமர் பதவி என்பது ஒதுக்கப்பட்டமை அனைத்து ஜனநாயக விதி முறைகளுக்கும் முரணான ஒரு இனக்குழுவாதத்தன்மை கொண்டது. இப்படியான செயல்முறை கற்காலக் குழுச்சமூகத்திற்கே பொருத்தமானது. இவ்வாறு கட்சிக்குள் மீண்டும் நுழைந்த அனூரா ச.க வை பண்டாரநாயக்கா குடும்பத்தின் ஒரு குடும்பச் சொத்து என வெளிப்படையாகவே பேசினார். ஜனநாயகம் சர்வஜனவாக்குரிமை போன்ற உன்னத விழுமியங்களையெல்லாம் இந்த குடும்ப ஆதிக்க நடைமுறை கேள்விக்குரிய தாக்கியுள்ளது. இத்தகைய குடும்ப ஆதிக்க வாதத்தின் பலத்தை விளங்கி கொள்ளாமல் இலங்கையின் அரசியலையே இனப்பிரச்சினையையே விளங்கிக்கொள்ள முடியாது. இந்த வகையில் மிகவும் அப்பாவித்தனமாய் இனப்பிரச்சினையை வெறும்பச்சைக் கண்களால் பார்க்க முடியாது.

அனூரா ச.க வில் இருந்து வெளியேறியபோது அவரை ஐ.தே. க வாரியணைத்து பயன்படுத்தியது போல தற்போது பண்டாரநாயக்கா குடும்பத்திற்கும் ராஜபக்ஷ குடும்பத்திற்கும் இடையே மோதல் உருவானதும் சந்திரிகாவை ரணில்விக்கிரமசிங்க பெரிதும் பாராட்டி அவரது ஆலோசனைகளைத் தான் பெறப்போவதாகவும் நாட்டிற்கு அவரது அறிவும் அனுபவமும் அவசியமெனவும் புகழ்ந்தேற்றத் தொடங்கினார். உண்மையில் இப்போது பண்டாரநாயக்கா குடும்பத்திற்கும் செனநாயக்கா குடும்ப வாரிசான ரணிலுக்கும் இடையே உள்ளூரகைக்கோர்ப்பு நிகழ்ந்து விட்டது. இது குடும்ப ஆதிக்கப் போட்டியின் இன்னொரு கட்டமும் வகையுமாகும்.

1994ஆம் ஆண்டு சந்திரிகா தலைமையிலான பி.ஏ நாடாளுமன்ற தேர்தலில் அதிகப்படியான

ஆசனங்களைப் பெற்றுக் கொண்டதும் பிரதமராக சந்திரிகாவை நியமிக்காது திரு. காமினி திசநாயக்கா தனது கரத்தைப் பலப்படுத்த திட்டமிட்டார். அப்பிடி காமினியின் கைக்குக் கதிரை சென்று விட்டால் தான் பாதிக்கப்பட்டு விடுவேன் என உணர்ந்த ரணில், காமினியின் திட்டம் பூர்த்தியாக முன்னமே தனது பிரதமர் பதவியை ராஜினாமா செய்து பிரதமராகச் சந்திரிகாவை நியமிக்குமாறு ஜனாதிபதியாக இருந்த டி.பி. விஜய துங்காவிற்கு கூறிவிட்டு சந்திரிக்காவை கதிரைக்கு வருமாறு அழைப்பும் விடுத்தார். இப்படி ரணில் முந்திக் கொண்டதும் காமினியின் திட்டங்கள் கருவிலேயே சிதைந்து விட்டன. இப்போது அந்த நன்றிக்கடனை ரணிலுக்கு சந்திரிகா செலுத்த வேண்டிய காலமுங் கூட, இதில்சிறப்பான பண்பாட்டம்சம் எதுவுமில்லை. மாறாக கடையும் புழுதியுமாக அடிபட்ட இருவர் இப்படி கைக்கோர்ப்பது கடையும் புழுதியுமான குடும்பாதிக்கப் போட்டியின் இன்னொரு கட்டமே யாகும். அதாவது இப்படி கை கோர்ப்பது கூட ஒரு குடும்ப ஆதிக்க யுத்தமேதான்.

பண்டார நாயக்க குடும்பம் தனது காலை வாரு வதை உணர்ந்த மகிந்த ராஜபக்ஷ ஆவேச மிகுதியுடன் ஜே.வி. பியோடு கூட்டுச்சேரலானார். பண்டார நாயக்கா குடும்பத்துடனான அவரது போட்டியானது அவரை இனவாத ஆயுதத்தைத் தாங்க வைத்தது. அதாவது சந்திரிகாவின் குடும்பப்போட்டி நிலைப் பாடானது மகிந்தவை முன்னரையும் விடத்தீவிர இனவாதியாக்கியது. ஆதலால் மகிந்தரின் தீவிர இனவாதத்திற்கு சந்திரிகா, அனுரா ஆகிய இருவருமே பொறுப்பாளியாவர். யாராயினும் சரி தமது குடும்ப ஆதிக்க வெற்றியைப்பெறத் தமிழ்பேசும் மக்களின் தலையிற்தான் ஏறுகிறார்கள். என்பதே இங்கு பிரதான விடயமாகும்.

இந்நிலையில் மகிந்தவும் ஜே வி பியினரும் ஒன்று கூடி 'தேசியம்', 'தேசபக்தி', 'இறைமை' என்ற புனிதமான விளம்பரப் பலகையுடன் அரசியல் விபச் சாரத்தில் குதித்தனர். இந்தப் புனிதப் பெயர்ப் பலகை தாங்கிய விபச்சாரத்தை கோட்பாட்டு ரீதியாக விளங்குவதற்கு முதல் மகிந்தாவின் கூட்டாளியான ஜே.வி.பி யினரது இனவாத பின்னணியை சற்று விளங்கவேண்டியது அவசியம்.

ஜெயவர்த்தனா

ஜே.வி.பி தென் மாகாணத்தில் முளைத்தெழுந்த ஓர் ஆயுதம் தாங்கிய அரசியல் இயக்கம். இலங்கையின் நவீன வரலாற்றில் ஆயுதப் போராட்டத்தின் பிதாமகன் திரு என். சண்முக தாசன் ஆவார். 1960 களின் மத்தியில் சாதி ஒடுக்கு முறைக்கு எதிராக வடக்கில் இவர் ஆயுதப் போராட்டத்தை ஆரம்பித்தார். ஆனால் அரசியல் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவதற்கான ஆயுதப் போராட்டத்தில் முதலில் ஈடுபட்டோர். ஜே.வி. பி.யினர் ஆவர். இது 1970களின் முற்பகுதியாகும். (1971ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் கிளர்ச்சி) இதனை உடன் அடுத்த அடுத்த காலத்தில் தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டம் ஆயுதப் போராட்டமாக பரிணமித்தது.

ஜே.வி.பி.யினர் சண்முகதாசன் தலைமையிலான சீன கொம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பாசறையிற் தோன்றினராயினும் அவர்கள் கொம்யூனிஸத் திற்குமாறான இனவாதத்தில் ஊறித் திளைத்தனர். நடைமுறையில் ஜே.வி.பி. யினரின் ஆதர்ஷ புருஷர் எஸ். டபிள்யூ. ஆர்.டி பண்டார நாயக்காதான். உண்மையில் தனிச்சிங்களச் சட்டத்தின் மூத்த தலைமுறையினராக ஜே.வி. பியினர் உள்ளர். ஜேவி.பி யினரை சமூகவியல் கண்ணோட்டத்தில் புரிந்து கொள்ளுதல் மிக அவசியம். தமிழ் மண்ணை முற்றிலும் பாரபட்சமாக சிங்களத்

தலைமைகள் நடாத்தின. அவ்வாறே கொழும்பு கண்டி சிங்கள உயர் குழாத்து தலைமையானது தென்மாகாணத்து அடிமட்ட மக்களை முற்றிலும் புறக்கணித்தது. சமூக ரீதியாகவும், அரசியல், பொருளாதார ரீதியாகவும் தென்மாகாண அடிமட்ட மக்களையும் அவர்தம் பிரதேசங்களையும் கொழும்பு கண்டி உயர்குழாத்து சிங்களத் தலைமைகள் புறக்கணித்து வந்தன. தனிச்சிங்களச் சட்டம் வந்ததன் பயனாக சிங்கள மொழியில் இக்கிராமிய இளைஞர்கள் பெரு மளவில் இடைநிலைக் கல்வியையும் குறிப்பிடக் கூடியளவு உயர் கல்வியையும் பெறுவது சாத்தியப் பட்டது. இவ்வாறு உருவாகிவந்த மாணவர்படைக்கு வேலை வாய்ப்புகளை வழங்கவோ இடைநிலைக் கல்வி பெற்றோரை உயர்நிலைக் கல்விக்கு உள்வாங்கவோ சிங்கள அரசாங்கங்களால் இயலவில்லை. பாரம்பரியமாக நிலவி வந்த சமூக புறக்கணிப்பு விரக்தியின் பின்னணியில் இத்தகைய வேலையற்ற,

படிக்க வாய்ப்பற்ற மாணவப்படையும் தோன்றவே அவர்கள் அரசியல் திளர்ச்சிகளில் ஈடுபடக்கூடிய வர்களாயினர். துரதிஷ்டவசமாக பாலர் வகுப்பிலிருந்து பல்கலைக்கழகம் வரை இவர்களுக்கு ஊட்டப்பட்ட கல்வி இனவாதமாகவே இருந்தது ஆதலால் பண்டாரநாயக்காவின் மூத்த புதல்வர்களாய் இவர்கள் சுவீகாரம் பெற்றனர். பண்டார நாயக்காவின் இனவாதம் இவர்களுக்கு சரியெனப் பட்டது. அதேவேளை அது மக்கள் மத்தியில் செல்வாகையும் அதிகாரத்தையும் பெறுவதற்கான ஒரு இலகுவான வழியெனவும் பட்டது. சிங்கள உயர் குழாத்தின் பிற்போக்குத் தேசியவாதத்தை கையிலெடுப்பது மேல்தட்டு மக்களின் அங்கீகாரத்தைப் பெற இலகுவான வழியெனவும் கருதினர். அதேவேளை பௌத்த பீடாதிபதிகளினது காலைத் தொட்டு வணங்குவது மேல்தட்டு மக்களின் ஆதரவை இலகுவாக பெற்றுத்தருமெனவும் நம்பினர். பண்டார நாயக்கா உயர்குழாத்தவராக இருந்த போதிலும் பீடாதிபதிகளுக்கு பாதபூஜை செய்வது தான் சமூக அந்தஸ்தையும் அரசியல் அதிகாரத்தையும் பெறுவதற்கான வழியெனவும் உணர்ந்திருந்தார். அவரது மதமாற்றத்திற்கும் பாத பூஜைக்கும் இதுவொரு பிரதான காரணமாகும். எனவே ஜே.வி. பியினர் தமைச்சார்ந்த சிக்கல்களிலிருந்து விடுபட்டு சிங்கள உயர் குழாத்து ஆதரவையும் அத்தகைய உயர் குழாத்து விழுமியங்களை உயர்ந்த விழுமியங்களாக கருதும் பாமர மக்களினது மனங்களையும் வென்றெடுப்பதற்காக உயர் குழாத்து 'பிற்போக்கு தேசியவாத இனவாதத்தை' தம் தலைகளிற் சூடிக்கொண்டனர். 'தேசபக்தி', 'தேசியம்', 'இறைமை' போன்ற கற்பு நிறைந்த வாக்கியங்களை தமது அரசியல் விபச்சாரத்திற்கான விளம்பரப்பலகையாக்கிக் கொண்டனர். இதன் தத்துவார்த்தப் பின்னணியை சற்று நோக்குவோம்.

மன்னர்கள் என்றால் அதற்கு உண்மையான வரலாற்று அர்த்தம் கொள்ளைக்காரர்கள் என்பது தான். ஆதலால்தான் மன்னர்களை வரலாறு நூதன சாலைக்கு அனுப்பிவிட்டது. மன்னர்கள் கொள்ளைக்காரர்கள் என்பது எப்படி உண்மையோ அப்படியே ஆதிக்க சக்திகளும் அருவருக்கத் தக்க அநீதியாளர்கள் ஆவர். கொள்ளைக்கார மன்னன் தன்னை கடவுளின் பிரதிநிதியாக வேடமிடுவான். தான தர்மங்களைச் செய்து தன்னை மேன்மையானவன் என காட்டுவான். இந்த வகையில் ஆதிக்க சக்திகள் தமது அருவருக்கத்தக்க சுயரூபங்களை காலத்திற்கேற்ற தத்துவ முலாங்களால் பூசி மறைத்துக்கொள்வார். இனங்களை அழிக்கின்ற மக்களைக் கொன்றொழிக்கின்ற தனது ஏதேச்சாதிக்க அபிலாசைக்கு கிட்லர் 'தேசிய

சோசலிசம் (Nazism)' என பெயரிட்டார். இப்போது இலங்கையில் ஜே.வி.பி தனது ஒடுக்குமுறை கோட்பாட்டிற்கு 'தேசபக்தி' என பெயரிட்டுள்ளது ஐ.தே.க.ச.க என்பன தமது இன ஒடுக்குமுறைக் கோட்பாட்டிற்கு தேசிய ஒருமைப்பாடு', 'தேசிய ஐக்கியம்', 'இறைமை', 'தன்னாதிக்கம்' என இன்னோரன்ன 'கற்புக்குரிய' வார்த்தைகளை புத்த தர்மங்களாய் உச்சாடனம் செய்கின்றன.

'தார்மீக' சமூகமொன்றைத்தான் படைப்பதாகக் கூறி முன்னாள் ஜனாதிபதி திரு ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தன தனது உள்நாட்டு இராணுவத்தை வளர்த்து இராணுவ அட்டோழியங்களைப் புரிந்ததுடன் அந்நியப் படைகளையும் வரவழைத்து முழு அளவில் இராணுவ அட்டோழியத்தை தீவடங்கலும் புரிந்தார். அவரது 'தார்மீக அரசாங்கத்தில் தமிழ் மக்களை இந்திய இராணுவம் பதம்பார்த்தது; தமிழ் பேசும் மக்கள் மீது கொலைப்பயிற்சி பெற்று தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான தென்று வளர்க்கப்பட்ட சிங்கள இராணுவம் சிங்கள மண்ணை பதம்பார்த்தது. இப்பின்னணியில் அரசியலை விளக்குவதென்பது உருவேற்றப்பட்டுள்ள இனப்பரிமாணத்தால் மட்டுமன்றி அதன் உள்ளோட்டமாய் இருந்து வரும் ஆதிக்க கொள்கையினாலுமாகும் இதனால் புனிதப்போர்வைகளை கிழித்தெறிந்து அரசியலை அதன் நிர்வாணக்கோலத்தில் காணவேண்டியது அவசியம் ஒடுக்கப்படும் மக்களுக்குண்டு. இந்த வகையில் சிங்களக் குடும்பாதிக்க வலைப்பின்னல்களைத்தாண்டுவதற்கு ஜே.வி.பியினர் 'தேசபக்தி' என்ற ஒடுக்குமுறைச் சித்தாந்தத்தைச் சூடிக்கொண்டுள்ளனர். அவர்களது சமூக முரண்பாட்டிற்கும், பொருளாதாரப்பிரச்சினைகளுக்கும் ஆதிக்கப் போட்டிக்கும் தமிழ் பேசும் மக்கள் மீதான ஒடுக்கு முறையைத்தான் ஊன்றிப்பாயும் கோலாகக் கொள்கின்றனர். இந்த வகையில் ஜே.பி.வியும் குடும்ப அரசியல் ஆதிக்கத்தின் ஒரு விளைவாகும். ஆதலால் சிங்களக் குடும்ப, சமூக ஆதிக்க போட்டியின் வெளிப்பாடாய் இன ஒடுக்கு முறையை விளங்குவது மிகவும் சரியானதே.

இதன் உச்சக்கட்டமாய் ராஜபக்ஷ, ஜே.வி.பி கூட்டு அமைந்துள்ளது. அனைத்து ஒடுக்குமுறைகளும் தத்தம் தேவைகளுக்கேற்ப ஒரு புனித சித்தாந்தத்திற்குள் தலையைப் புதைப்பது வரலாற்று வழக்கமாய் உள்ளது. இவ்வாறாகவே சிங்கள ஆக்கிரமிப்பாளர்களின் 'தேசபக்தி' 'சித்தாந்தம்' உள்ளது. இவ்வாறாகவே சிங்கள தேசபக்தி என்பது குடும்ப வாதத்தின் வெளிப்பாடாயும் ஆக்கிரமிப்பிற்கான தத்துவமாயும் உள்ளது.

1998ஆம் ஆண்டு ஜனாதிபதித் தேர்தலின் போது திரு ஆர்.பிரேமதாஸாவை ஜனாதிபதி வேட்பாள

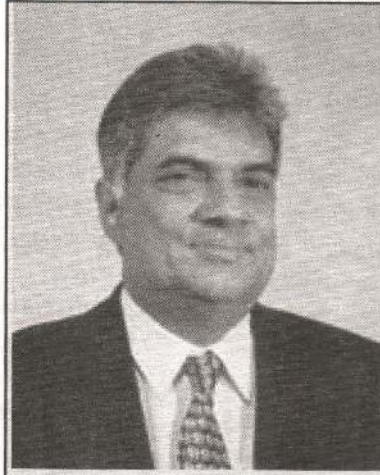
ராக்கஜ. தே.க. உயர்பீடம் தயாராய் இருக்கவில்லை. ஆனால் அப்போது நிலைவிய குழப்ப நிலையைப் பயன்படுத்தி பிறேமதாலா ஜனாதிபதி வேட்பாளரானார். அத்தகைய குழப்ப நிலையை பயன்படுத்தித்தான் தேர்தலிலும் வெற்றி பெற முடிந்தது. முதல் பண்டாரநாயக்கா - செனநாயக்கா என்ற இரு குடும்பப் பாரம்பரியங்களுக்கும் எதிராக அவர் வெற்றி பெறுவதற்கு இனவாதத்தை இந்தியா எதிர்ப்புக் கோணத்தில் நின்று பயன்படுத்தியதுடன் தூய பௌத்தனாகவும் பௌத்தத்தின் முன்னிலைக் காவலனாகவும் தன்னை முன்னிறுத்தினார். அதாவது மேற்படி இரு குடும்பப் பாரம்பரியங்களையும் சாராத ஒருவர் பதவிக்கு வருவதென்றால் அக்குடும்பப் பாரம்பரியங்களை எதிர்கொள்வதற்கு அவர் இனவாத கவசத்தைத் தான் அணிகிறார். தூய தேசபக்தவாதத்தைத் தான் புரிகிறார்கள்.

சிங்கள ஆட்சியாளர்கள் தமிழ் மக்களை ஒடுக்கு வதற்கு தொடர் யுத்தங்களை கட்டவிழ்த்து விட்டார்கள். விடுதலைப்புலிகள் அந்த யுத்தங்களை எதிர் கொண்டு அதனை தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டமாக முன்னெடுத்தார்கள். அவ்வாறு எதிர் கொண்ட தன் மூலம் சிங்கள ஆட்சியினரை யுத்தத்தில் சலிக்கச் செய்தார்கள். சிங்கள மக்கள் யுத்தத்தில் களைப்பும் வெறுப்பும் அடைந்தார்கள். ஆதலால் சிங்கள

மக்களைப் பொறுத்த வரையில் சமாதானமென்பது அவர்களின் தேவையாகியது. எனவே சிங்கள ஆட்சியாளர்கள் தமது யுத்தக் கரத்தை மடக்கி, 'சமாதானத்திற்கான' நாக்கை நீட்ட வேண்டி ஏற்பட்டது. ஆதலால் பதவிக்காக சமாதானத்தைப் பற்றிப் பேசவேண்டிய நிலைக்கு இனவாதிகளான ரணில் விக்ரமசிங்காவும் மகிந்த ராஜபக்ஷவும் தள்ளப்பட்டனர். ஜே.ஆர். ஜெயவர்த் தனவினது யுத்த அமைச்சரவையிலும் ரணில் விக்ரம சிங்க மேற்படி ஆட்சியாளர்களின் மிக நம்பிக்கைக் குரியவராய் இருந்து அமைச்சப் பதவிகளை வகித்தவரென்பதை ஒரு போதும் மறைக்க முடியாது. இந்த வகையில் ரணில் ஒரு சமாதானப் பிரியரல்ல. அவரும் ஒரு ஒடுக்கு முறையாளன்தான். அவர் கூறும் 'சமாதானம்' என்பது யுத்தத்தில் வெறுப்படைந்திருக்கும், அல்லது சலிப்படைந்திருக்கும்

மக்களின் வாக்குகளைப் பெறுவதற்கான இன்னொருவகை இனவாதம்தான். அதாவது 1995ஆம் ஆண்டிலிருந்து யுத்தம் நடாத்திய ஆட்சிக்கட்டிலிருந்து கட்சியினருக்கு எதிரான ஒரு கோசம்தான் இது. தமிழ் பேசும் மக்களைப் பொறுத்த வரையில் இன்று நடைமுறையிலிருக்கும் யாப்பும் இந்த யாப்பின் கீழ் அரசு கட்டிலேறும் எவரும் தமிழ் பேசும் மக்களின் எதிரிகள் தான் என்பதுடன் இன்று ஜனாதிபதி வேட்பாளர்களாய் நிற்கும் மேற்படி இருவரது கரங்களும் இரத்தம் தோய்ந்த கரங்கள் தான்.

தென்பகுதியில் மகிந்த ராஜபக்ஷவை றுகுண மைந்தன் (Son of Ruhuna)⁶ என்று அழைக்கின்றார்கள். அதாவது துட்டகாமினி அரசுகட்டிலேறிய றுகுண ராஜஜியத்தின் ராஜகுமாரனாக இவரைப் பார்க்கிறார்கள். இப்போது றுகுண ராஜக்குமாரன் ராஜபக்ஷவிற்கும் கோட்டே ராஜக்குமாரன் ரணிலுக்கு மிடையே முடிதரிப்பதற்கான போட்டி நிகழ்கின்றது. இதில் ரணில் முடிதரித்தால் அவர் ஸ்திரம்குறைந்த மன்னராக இருப்பார். ஏனெனில் எதிர்க்கட்சி பலமானதாக இருக்கும். அதாவது றுகுணுவின் தாக்குதல் பலமாக அமையும். ஆனால் ராஜபக்ஷ முடிதரித்தால் ஆமை கழுத்தை இழுத்தது போல் ரணிலும் உள்ளோடுங்கிவிடுவார்.

ரணில்
விக்ரமசிங்கே

எதிர்க்கட்சியின் எதிர்ப்பு பெரிதாக இருக்காது. ஆதலால் அரசுகட்டில் ஆரம்பகாலத்தில் ஸ்திரமாக இருக்கும். அத்துடன் யார் முடிதரித்தாலும் அவரால் யுத்தத்தை உடனடியாக தெரிவு செய்ய முடியாதவாறு வரலாற்று நிர்ப்பந்தமுண்டு. அதாவது உடனடி அர்த்தத்தில் அரசு கட்டிலேறும் எவருக்கும் யுத்தம் பாதகமானது. அதேவேளை 2007ஆம் ஆண்டு யுத்த ஆண்டாய் அமைவதை யாராலும் தடுக்கவும் முடியாது. அது ஏன் எப்படி என்பதை ஆராய்வோம்.

'கம்பத்தில் ஏறிநின்று சாகசம் கட்டினாலும் ஐம்பதுசதம் வாங்கதரைக்குத்தான் இறங்க வேண்டும்' என்றொரு பழமொழி உண்டு. அந்த வகையில் இலங்கையின் அரசியலை அதன் பொருளாதார பொறி முறைக்கூடாக நோக்க வேண்டிய அவசியமாகும். காலத்திற்கு காலம் இலங்கை அரசியலானது

நரபலி எடுக்கும் தன்மையைக் கொண்டுள்ளது. அந்த நரபலி, ஒரு பொருளாதாரப் பொறிமுறையிலிருந்து பிரிக்கின்றது.

1958ஆம் ஆண்டு இனப்படுகொலை 1971ஆம் ஆண்டு ஜே.வி.பியின் ஆயுதம் தாங்கிய கிளர்ச்சி அதனை உடனெடுத்து எழுந்த ஆயுதம் தாங்கிய தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டம். 1977, 1981, 1983 கறுப்பு யூலை எனத் தொடர்ந்த இனப்படு கொலைகள் 1988 - 1989 ஜே.வி.பியின் கிளர்ச்சி, தமிழீழப் போராட்டமென இலங்கை அரசு தொடர் நரபலி எடுக்கின்றது. இதனை இலங்கையின் பொருளாதார பொறி முறைக்குள்ளால் கூர்ந்து நோக்குவோம். டி.எஸ். செனநாயக்கா தலைமையிலான 'சுதந்திர' இலங்கையானது அது வரை நிலவிவந்த காலனித்துவ பொருளாதாரத்தின் மூலம் ஏற்பட்ட அமுக்கத்தை தமிழ் மக்கள் மீதான சிற்றமாக சிங்கள ஆட்சியாளர் திசை திருப்பியதன் விளைவே 1958ஆம் ஆண்டு இனப்படுகொலையாகும்.

1948ஆம் ஆண்டு இலங்கை 'சுதந்திரம்' அடைந்தது. டி.எஸ். செனநாயக்கா இலங்கையின் முதலாவது பிரதமரானார். ஆனால் அவர் பிரதமராய் இருப்பதற்கு பதிலாக பிரித்தானியாவின் இலங்கைக்கான ஆளுநராக (Governor) இருந்தார். அதாவது இலங்கையின் காலனித்துவ காலத்தில் பிரித்தானியருக்கிருந்த அதே அரசியற், பொருளாதார, இராணுவ நலன்கள் தொடர்ந்து அப்படியே டி.எஸ். செனநாயக்காவால் பேணிக்காக்கப்பட்டன. 'சுதந்திரம்' மக்களுக்கு ஏதனையும் கொடுக்கவில்லை. பத்தாண்டுச் சுதந்திரம் அர்த்தமற்றுப் போனது. மக்கள் பொருளாதார அமுக்கத்திற்கு உள்ளாகினார்.

1956ஆம் ஆண்டு தனிச்சிங்கள மசோதா நாடாளுமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்டு அதன் பொருட்டு உரையாற்றிய பண்டாரநாயக்காவின் உரையில் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள் சுட்டிக் காட்டப்பட்டு அவற்றிற்கான பழி தமிழ் பேசுவோரின் தலையில் சுமத்தப்பட்டதைக் காணலாம்; 'குடும்ப ஆதிக்கம் இனப்பிரச்சினை என்பவற்றை பயன்படுத்தி சிங்கள உயர் குழுத்தின் மூலம் காலனித்துவ அரசியற் பொருளாதாரத்தை இலங்கையிற் பிரித்தானியர் பேணச்செய்தனர். பத்தாண்டுகளில் வளர்ந்த அப் பொருளாதார வெற்றிடத்தில் எழுந்த அமுக்கத்தை இனப் பிரச்சினையாகத் திருப்பியதன் வெளிப்பாடே 1958 இனப்படுகொலையாகும்.

ஆங்கில மூலம் மேல்தட்டு வர்க்கத்திடமிருந்து இடை நிலைக்கல்வி, உயர்நிலைக்கல்வியானது 1956ஆம் ஆண்டு தனிச்சிங்களச் சட்டம் நிறைவேற்றப் பட்டதைத் தொடர்ந்து நகரங்களைக் கடந்து குக்கிராமங்கள் ஈறாக கீழ்த்தர, மத்திய

வர்க்கத்தினர் வரை விரிந்து பரந்தது. அதேவேளை தமிழும் கல்விமொழியாக இருப்பதற்கு தடையில்லாததனால் தமிழ் பேசும் மக்கள் மத்தியிலும் இந்த மாதிரிக் கல்வி கீழ்த்தர, மத்தியதரமட்டம் வரை பரவியது. இதனால் புதிய மாணவர் படை உயர்கல்வியற்ற மாணவர் படை வேலையற்ற இளைஞர் படை பெருகெடுக்கத் தொடங்கியது. காலனித்துவ பொருளாதார கட்டமைப்பில் மாற்றம் செய்து நவீன கைத்தொழில் பண்ட உற்பத்தியில் வளர்ச்சியடையாது விடப்பட்ட வெற்றிடத்தில் மேற்படி பொருளாதாரக் கல்வி வேலை வாய்ப்புப் பிரச்சினைகள் வளர்ந்து சென்றன.

பண்டாரநாயக்காவின் பொருளாதார கொள்கையானது நாட்டின் கைத்தொழில் வளர்ச்சிக்கேற்ற தாய் இருக்கவில்லை. அவரது பொருளாதாரக் கொள்கை மனதிற்கு ரம்மியமானதாக இருந்தது. ஆனால் நடைமுறையில் அவரது பொருளாதாரக் கொள்கை பிரபுத்துவ பொருளாதார முறைக்கு மிகவும் அண்மித்ததாகவே இருந்தது. காலனித்துவ பொருளாதாரத்திற்கு எதிரான கோசங்களை எழுப்பியது. ஆனால் நடைமுறையில் அது கைத்தொழில் வளர்ச்சிக்குப் போகவில்லை. உண்மையான அர்த்தத்தில் பண்டாரநாயக்கா யுகம் காலனித்துவ பொருளாதார கட்டமைப்பைச் செயல்பூர்வமாக பேணிக்கொண்டு அதற்கு மேலதிகமாய் பிரபுத்துவ பொருளாதார சமூக அமைப்பை வலுப்படுத்தியும் வந்தது. இருந்த காலனித்துவ கட்டமைப்பை மாற்றுவதற்குப் பதிலாக அதைத் தொடர்ந்து வைத்துக்கொண்டு அத்துடன் கூடவே இன்னொரு பிற்போக்கு முறையான நிலப்பிரபுத்துவ அம்சங்களை சேர்த்துக் கொண்டார். இது இலங்கை பொருளாதாரத்தை இரட்டைத் தோல்விக்கு இட்டுச்சென்றது.

சுதந்திர இலங்கையின் முதற்பத்தாண்டு காலத்தமது பொருளாதார தோல்வியைத் தமிழ் மக்களின் மீது திசைத்திருப்பத்தான் 1958 இனப்படு கொலையை தமிழ் மக்கள் மீது கட்டவிழ்த்து விட்டார்கள். அனால் அடுத்து பத்தாண்டில் தொடர்ந்தும் அதனைச் செய்வது சாத்தியமற்றுப் போனது. அதுவே 1971ஆம் ஆண்டு ஜே.வி.பியின் ஏப்ரல் கிளர்ச்சியாக வெடித்தது.

1956ஆம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட தனிச்சிங்களச் சட்டத்தின் மூலமான புதிய மாணவப் படையின் தேக்கம் உருவாக பத்தாண்டுக்கும் மேல் தேவைப்பட்டது. சிங்கள மூலமும், தமிழ் மூலமும் கல்விகற்ற இளைஞர்கள் படையின் தொகை 1960 களில் பிற்பகுதியில் தேங்கத் தொடங்கியது. இத்தகைய தேக்கத்தை பொருளாதார ரீதியில் அணுகாமல் அதை சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கா அரசாங்கம்

சிங்களருக்குப் புலிகள் அளித்த வரவேற்பு

சுதவ மதத்தினரும் நடத்தும் திருவிழாக்களுக்குத் தேவையான உதவிகளையும், அவை சிறப்பாக நடைபெறவும் புலிகள் உதவுகிறார்கள். மன்னாரில் கிறித்துவத் திருவிழா ஒன்றை நான் பார்த்தேன். அத்திருவிழா பற்றிய மறக்கமுடியாத நிகழ்ச்சி ஒன்றினை இங்குக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மன்னார் மாவட்டத்தில் உள்ள மடுமாதா தேவாலயம் இலங்கைத் தீவிலேயே மிகப் பெரிய கிறித்துவத் தேவாலயம் ஆகும். அந்தத் தேவாலயத்திலும் அதைச் சுற்றியுள்ள விடுதிகளிலும் பல்லாயிரக் கணக்கான தமிழர்கள் அகதிகளாகத் தங்கியிருப்பதை நான் பார்த்தேன். அவர்களுக்கு அங்குள்ள கிறித்துவப் பாதிரியார்களும், கன்னி மார்களும் தூய்மையான அன்போடு உணவளித்தும் மருத்துவச் சிகிச்சை செய்தும் உதவி வருவதை நான் நேரில் கண்டேன்.

அங்கிருந்த அகதிகளுள் பெரும்பான்மையோர் இந்துக்கள்தாம். ஆனாலும், அவர்களுக்கு ஏசு பிரானின் ஆலயம் தான் அடைக்கலம் தந்து பாதுகாக்கிறது. மனிதாபிமான அடிப்படையில் இந்த உதவிகள் செய்ததற்காகக் கிறித்துவத் துறவிகளும், கன்னிமார்களும் சிங்கள இராணுவத்தின் கோபத்திற்குப் பலமுறை ஆளாகி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் உயிர்களைக் கூட இழந்திருக்கிறார்கள். ஆனாலும், அவர்களின் தொண்டு இன்னமும் தொடர்கிறது. அந்தத் துறவிகளிடமும், கன்னிமார்களிடமும் நான் பேசியபொழுது மனிதாபிமான உணர்வு மட்டு மல்லாமல் தமிழ்த் தேசிய உணர்வில் அவர்கள் எந்த அளவுக்குத் திளைத்து இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் பார்த்து வியந்து போனேன். புலிகளுக்கு உதவுவதையும் அவர்களைப் பாது காப்பதையும் தங்களின் கடமையாக அவர்கள் கருதுகிறார்கள்.

கிறித்துவத் துறவிகள் பலரும் இதனால் சிங்கள அரசின் கோபத்திற்கு ஆளாகியுள்ளனர். பல துறவிகள் இதனால் சிறைவாசக் கொடுமைகளைக் கூட அனுபவித்துள்ளனர். சித்திர வதைகளுக்கும் ஆளாகியுள்ளனர்.

மடுமாதா தேவாலயத்திற்கு நான் சென்றிருந்த போது அங்கிருந்த ஆயர் என்னிடம் ஒரு சிக்கலான பிரச்சினை பற்றிப் பேசினார்.

“ஆண்டு தோறும் பிப்ரவரி மாதத்தில் பெரிய திருவிழா நடைபெறுவது வழக்கம். அதற்குச் சிங்களக் கிறித்துவர்களும் திரண்டு வருவார்கள். கடந்த 10 ஆண்டுக் காலமாகச் சிங்களக் கிறித்துவர்கள் வருவதில்லை. இப்போது புலிகளும் - அரசும் சமரசப் பேச்சுகளில் ஈடுபட்டிருப்பதால் இவ்வாண்டு அமைதி நிலவுகிறது. எனவே, சிங்களக் கிறித்துவர்கள் இவ்வாண்டு விழாவிற்கு வர விரும்புகிறார்கள்” என ஆயர் தெரிவித்தார்.

“இதில் என்ன பிரச்சினை இருக்கிறது?” என நான் கேட்டேன்.

“சிங்களக் கிறித்துவர்கள் வரும்போது அவர்களுக்குப் பாதுகாவலாகச் சிங்கள இராணுவம் வர ஏற்பாடாகி உள்ளது. இதற்குப் புலிகள் சம்மதிக்க மறுக்கிறார்கள். நீங்கள் தலைவர் பிரபாகரனுடன் பேசி ஏதாவது செய்ய முடியுமா?” என்று ஆயர் கேட்டார்.

“புலிகள் சம்மதிக்க மறுத்தால் அதற்குத் தகுந்த காரணமிருக்கும். காரணமில்லாமல் அவர்கள் எதையும் செய்யமாட்டார்கள். ஆனாலும், நீங்கள் கூறியதைத் ‘தம்பிக்கு’த் தெரிவிக்கிறேன்” என்று மட்டும் கூறினேன்.

மறுநாள் ‘தம்பி’ அவர்களைச் சந்தித்தபோது இந்த விவரங்களைக் கூறினேன்.

“அண்ணா! எங்கள் நாட்டில் நடைபெறும் திருவிழாவிற்குச் சிங்கள மக்கள் தாராளமாக வரட்டும்; கோவிலுக்குப் போகட்டும்; சும்பிடட்டும். அதை நாங்கள் ஒருபோதும் தடுக்க மாட்டோம். சிங்கள மக்களை நாங்கள் எதிரிகளாக எப்போதும் பார்த்ததில்லை. பார்க்கவும் மாட்டோம். சிங்களப் பேரினவாத அரசுடன் தான் நாங்கள் போராடுகிறோமே தவிர, சிங்கள மக்களுடன் அன்று. மன்னார்த் திருவிழாவிற்கு வரும் சிங்கள மக்கள் எங்களை நம்பி வரட்டும். அவர்களுக்குத் தேவையான பாதுகாப்பை நாங்கள் கொடுப்போம். ஆனால், எங்கள் மண்ணில் அன்னிய இராணுவம் நுழைவதை நாங்கள் அனுமதிக்க முடியாது” என்றார்.

அவர் கூறியதில் இருந்த நியாயம் எனக்குப் புரிந்தது. எத்தகைய மனிதாபிமான உணர்வுடனும் பொறுப்புணர்வுடனும் அவர் பேசுகிறார் என்பதைப் பார்த்துப் பெருமிதம் அடைந்தேன்.

‘தம்பி’யின் ஆணை மன்னாருக்கு அனுப்பப் பட்டது. தமிழீழ எல்லைப் பகுதியில் புலிகள் காத்திருந்து திருவிழாவிற்கு வருகைதந்த சிங்களரை வரவேற்று அழைத்துச் சென்றனர். பெருந்துகளிலும் வேன்களிலும் சாரை சாரையாக வந்த சிங்கள மக்களுக்குப் புலிகள் பாதுகாப்பு மட்டும் அளிக்கவில்லை. அவர்களுக்கு வழிநெடுக இருந்த கிராமங்களில் வாழ்ந்த தமிழர்கள் பகையை மறந்து தங்கள் மீது காட்டிய அன்பையும் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டையும் கடமை உணர்வையும் கண்டு சிங்களர்கள் திகைப்பும் வியப்பும் அடைந்தனர். மன்னார்த் திருவிழாவிற்கு வந்து சென்ற சிங்களர் அனைவரும் தங்கள் ஊர்களுக்குத் திரும்பிச் சென்று புலிகளின் புகழ்பாடினார்கள்.

தமிழீழம் சீவக்கற்று - பக் . 357

கொண்டார். அவ்வாறே இந்திய இராணுவம் தமிழீழ மண்ணில் 1987ஆம் ஆண்டு தரையிறங்கியது. இராணுவ ஒடுக்கு முறையும் முழுவீச்சில் ஆரம்பமானது. ஆனால் ஜே.ஆர். இன் இத்தகைய புத்தி பூர்வ நடவடிக்கைக்கு அப்பால் இனவாதத்தின் தக்கப்பூர்வ வளர்ச்சி வேறுவிதமாய் அமைந்தது.

ஈழத்தமிழரை இந்திய ஆதிக்கத்தின் நீட்சியாகவே சிங்களத் தலைவர்களும் சிங்களப் புத்திஜீவிகளும் எப்போதும் சித்தரித்து வந்தனர். தமிழ் மக்கள் மீதான ஒடுக்குமுறையை அந்தச் சித்தாந்தத்தில் நின்று நியாயப்படுத்தியும் வந்தனர். ஈழத்தமிழரை இந்தியாவுடன் இணைத்தும், இந்தியாவை ஈழத் தமிழருடன் இணைத்தும் அரசியற் சித்தாந்தங்களை வகுத்தனர். இந்நிலையில் இராணுவத் தர்க்கத்தின்படி ஜே.ஆர் புத்திபூர்வத் திட்டமிடல் மூலம் இந்திய இராணுவத்துடன் கைக்கோர்த்தாலும் அதன் அரசியல் வரலாற்றுத் தர்க்கத்தின்படி இந்தியாவிற்கும் இந்திய இராணுவத்திற்கும் எதிரான களநிலை சிங்கள இளைஞர்கள் மத்தியிலும், சிங்கள மக்கள் மத்தியிலும் பரந்து விரிந்தது. இந்நிலையில் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் நிலவிய பொருளாதார வெற்றிடத்தை தமிழ் மக்கள் மீதான இராணுவ நடவடிக்கைகள் மூலம் மூடிமெழுகி வந்த நிலையை தொடர முடியாது போனது. சிங்கள இளைஞர்கள் அரச இயந்திரத்தைத் தாக்கத் தயாராகினர். ஜே.வி.பி அதனை அறுவடை செய்யப் புறப்பட்டது. அப்போது அரச இயந்திரம் ஜே.வி. பியினரை முற்றிலும் பிழிந்தெறிவதன் மூலம் பொருளாதார முரண்பாட்டை நசுக்கிக்கொண்டது. பொருளாதார முரண்பாட்டை ஒடுக்குவதற்காக எழுந்த ஒருநிறுவனமே அரசு அந்த ஒடுக்கு முறைக்கான பொறிமுறையே அரச இயந்திரம். அதனை ஜே.வி.பியினர் விஞ்ஞான பூர்வமாக எதிர்கொள்ளாத நிலையில் அந்த இயந்திரம் தான் எதற்காகத் தோன்றியதோ அதற்கான தொழிலை ஜே.வி.பியினர் மீது புரிந்தது. இத்தகைய அரசியற் பொருளாதாரத் தர்க்கப்பூர்வப் போக்கின்படி தெற்கில் ஓர் ஆயுதம் தாங்கிய கிளர்ச்சி ஏற்படும் என்றும் அதனை ஒடுக்க ஜே.ஆர் இந்திய அரசுடன் கூட்டுச்சேர முடியும் மென்பதான கருத்துக்கள் இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தம் ஏற்படுவதற்கு சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னமே தமிழ் மண்ணில் எழுந்துருவிற் காணப்பட்டன. அத்தகைய அரசியற் பொருளாதார தர்க்கத்தின்படி. இலங்கை - இந்திய கூட்டும், ஜே.வி.பியினர் மீதான பாரிய படுகொலைகளும் பிற்காலத்தில் நிகழ்ந்தேறின. எப்படியோ அரசியற் பொருளாதாரத்திற்குரிய தர்க்கப்பூர்வப் போக்கு பெரிதும் கவனத்திற்குரியது.

ஜே.வி.பி என்பதன் பெயரால் சிங்கள இளைஞர்கள்

மீதான படுகொலைகளைப் புரிந்து ஒன்றரைத் தசாப்தங்கள் கழிந்துவிட்டன. ஆனால் அதன் பின்பு பொருளாதார மாற்றங்கள் எதுவும் நிகழ்வதற்குப் பதிலாக தமிழ் மக்கள் மீதான இராணுவ ஒடுக்கு முறையை கவர்ச்சிகரமான முறைகளில் கட்ட விழ்த்து விடுவதன் மூலம் சிங்கள மக்களுக்குரிய பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளை சிங்கள ஆட்சியாளர்கள் அமத்தி மூடியுள்ளனர். இப்படி அமத்தி மூடுவதற்கும் ஓர் எல்லையுண்டு. அந்த எல்லைக் கோட்டில் கிளர்ச்சிகள் வெடிப்பதற்கான வாய்ப்புகள் இப்போது உருத்திரளத் தொடங்கியுள்ளன. எனவே தெற்கில் கிட்டிய அண்மைக்காலத்தில் இன்னும் ஓரிரு ஆண்டுகளுக்குள் கிளர்ச்சி வெடிப்பதை யாராலும் தவிர்க்க முடியாது. இதைச் சற்று விரிவாகப் பார்ப்போம்.

'சுதந்திர' இலங்கை தனக்குப் பொருத்தமான அரசியற் பொருளாதாரத்தை வடிவமைக்க வில்லை. இலங்கையின் நிபுணர்கள் என்போர் காணப்படும் பொருளாதார அமைப்பின் பிழைகளை மிகக் கவர்ச்சிகரமான முறையில் விமர்சனம் செய்கிறார்களே தவிர பொருத்தமான செயற்திறன் மிகு பொருளாதாரத்திட்டங்களை முன்வைத்ததாய் இல்லை. பெரும்பாலான சிந்தனையாளர்கள் மேற்குலக கல்வி முறையின் கீழ் அதற்கேற்பவே சிந்திக்கப் பழகியிருப்பதால் அவர்களுடைய கருத்தோட்டங்கள் இறுதி அர்த்தத்தில் மேற்குலகிற்கே பணிபுரிபவையாயுமுள்ளன.

அடுத்து ஆளும் அரசியல்வாதிகளை எடுத்துக் கொண்டால் அவர்கள் குடும்ப ஆதிக்கக் கண்ணோட்டத்தில் அதிகாரத்தைப் பிடிக்கவும், அதனைத் தக்கவைக்கவும் உரிய வழிகளில் தான் சிந்திக்கிறார்களே தவிர பரந்த மக்கள் நலன்களில் அடிப்படையிலல்ல. அவர்கள் தத்தமது உள்நாட்டு குடும்ப வர்க்க சாய்வு நிலைகளுக்கேற்ப ஆனால் மக்களை ஏமாற்றவல்ல கவர்ச்சிகரமான பொருளாதார கோஷங்களை காலாகாலம் முன் வைத்து வருகின்றார்கள்.

தாராளப் பொருளாதாரம், திறந்த பொருளாதாரம், சுய பூர்த்திப் பொருளாதாரம், சுயசார்புப் பொருளாதாரம், மூடிய பொருளாதாரம், கலப்புப் பொருளாதாரம் பசுமைப் புரட்சி, சோசலிசப் பொருளாதாரம் என இப்படிப் பலவிதமான வித்தைகளை முன்வைத்தார்கள். தீவு வளர்ச்சியடைந்ததாய் இல்லை. தொடர்ந்தும் 'தேசபக்தி' யின் பெயரால் அந்நியரிடம் வாங்கும் பிச்சை பணத்தைக் கொண்டு வேலையற்ற சிங்கள இளைஞர்களை இராணுவமாக்கித் தமிழ் மண்ணில் குவிக்கிறார்கள். மறு வளம், பெண்களை வெளி நாடுகளுக்கு பணிப்பெண்களாய் பெருமளவில் ஏற்றுமதி செய்கி

றார்கள். ஆண்களும் வெளிநாடு நோக்கி அலையலையாகப் புறப்படுகிறார்கள். இவை ஆட்சியாளர்களுக்கு ஒரு தற்காலிக ஈவைக் கொடுக்கும். ஆனால் அதுவும் ஓர் எல்லைக்கப்பால் கிளர்ச்சிகளையே வித்திடும்.

இப்பின்னணியில் ரணில் முடிசூடினால் அவரது சர்வதேச வர்த்தகக் கூட்டாளிகள் அவரது பிச்சா பாத்திரத்தை முதலில் நிரப்புவார்கள். ஓர் ஆண்டு நீளவல்ல கவர்ச்சி அப்பிச்சைப் பணத்தின் மூலம் உருவாகும். ரணில் தீவை ஒரு திறந்த வெளியாக்குவார். வரும் அந்நியர்கள் எல்லோரும் எல்லாவற்றையும் கொத்திச் செல்வார்கள் அதில் கொத்திச் சிந்தப்படுபவற்றைப் பொறுக்கி எடுக்க ஒரு கூட்டமும் அப்படி கொத்திச் சிந்தப்படுவதை செல்வம் என்று வர்ணிக்க ஒரு உள்நாட்டு வெளிநாட்டு கூட்டமும் இருக்கும். ஆனால் உண்மையான பொருளாதார அமுக்கம் ஓரொரு ஆண்டுகளுக்குள் கிளர்ச்சியாய் வெடிக்க முடியும்.

ராஜபக்ஷ முடிதரித்தால் இரண்டும் கெட்டான் நிலையில் பொருளாதாரம் சீரழியும். தேசபக்தியின் பெயரால் சில நிபுணர்கள் தங்கள் கற்காலப் பாடப் புத்தகங்களைப் புரட்டுவார்கள். வானொலி, தொலைக்காட்சி, பத்திரிகைகளில் பொருளாதாரப் பாடவிதான வியாக்கியானங்கள், விளக்கங்கள், மறுவிளக்கங்கள், மறுவிளக்கத்திற்குப் புது விளக்கங்கள் நிகழும். ஒன்றுக்கொன்று சமனற்றதான பிரபுக்கள் - தரகு முதலாளிகள் என்ற இருவேறு அளவுச்சக்கரங்களை ஒன்றுக்கொன்று எதிராக பூட்டிய வண்டியில் றுகுண மன்னர் வலம் வருவார். ஒன்றுக்கொன்று முரணாகப் பூட்டிய சக்கரங்கள் இடையில் தெறிக்க கிளர்ச்சி வெடிக்கும். ராஜபக்ஷவின் ஆட்சியில் வண்டி தெறித்து கிளர்ச்சி வெடிக்கலாம். ஆனால் ரணிலின் ஆட்சியில் சீரழிவுகள் விரைந்து மலியும். புரட்சிக்கோ, கிளர்ச்சிக்கோ அல்லது அரசு இயந்திரத்தை ஸ்தம்பிக்கச் செய்யவோ சீரழிவுகள் இலகுவான வாய்ப்புக்களை வழங்கும்.

ரணில் பதவிக்கு வந்தால் ஜே.வி.பி உடனடியாக ரணிலுக்கு தலையிடி கொடுக்கும். போர்க் கொடியை விரைவுபடுத்தும் ராஜபக்ஷ பதவிக்கு வந்தால் ஜே.வி.பி தனது செல்வாக்கைப் பலப்படுத்தும், அதற்கேற்ப போர்க்கொடியைத் தாமதமாக்கும் இறுதி அர்த்தத்தில் ரணிலுக்கோ ராஜபக்ஷவிற்கோ ஜே.வி.பியின் கொடி போர்க் கொடிதான். சிங்கள ஆட்சியாளர்களைப் பொறுத்த வரையில் தமிழ் மக்கள் மீதான யுத்தமானது அனைத்தையும் திசை திருப்பவல்ல இலகுவான ஆயுதம்தான் ஆனால் இப்போது யுத்தம் விரும்பத்தகாத எதிர்விளைவுகளுக்குரியதாகி விட்டது. தமிழ் மக்களை அச்சுறுத்த

எதிரி அவிழ்த்துவிட்ட யுத்தத்தை இப்போது விடுதலைப்புலிகள் எதிரிக்கு அச்சமூட்டவல்ல ஒன்றாய் மாற்றிவிட்டனர். ஆதலால் ரணிலோ ராஜபக்ஷவோ யுத்தத்தை ஒத்திப்போடத்தான் விரும்புகிறார்கள். ஆனால் யுத்தம் தவிர்க்க முடியாதென்பது அரசியல் அரிச்சுவடி தெரிந்த அனைவருக்கும் தெரியும். ஏனெனில் அரசியல் பொருளாதார இராணுவ தர்க்கப்பூர்வ வளர்ச்சிப்போக்கு ஒன்றுக் கொன்று சமாந்தரமாய் வளர்ந்து செல்கின்றது.

இத்தகைய யதார்த்தத்தில் குடும்ப ஆதிக்கப் போட்டியை இனி ஆராய்வோம். சந்திரிக்காவின் உடனடித்தேவை ராஜபக்ஷவைத் தோற்கடிப்பது. அப்படியாயின் ரணில் வெல்ல வேண்டும் என்பதே சந்திரிக்காவின் பிரதான யாசிப்பாயிருக்கும். அரசியலில் நண்பன்தான் எதிரி எதிரிதான் நண்பன்.

ராஜபக்ஷவிற்கு எதிரான சந்திரிக்காவின் போர்ப் பிரகடனத்தை சந்திரிக்காவின் சொந்த வார்த்தைகளுக்குள்ளால் பார்ப்போம். 'எல்லோரும் நாட்டின் தலைவராகிவிட முடியாது. நல்லதிருமை உள்ளவர்கள்தான் அரசு பொறுப்பிற்கு வரமுடியும். பிறப்பிலிருந்தே பரம்பரையாக இத்தகைய குணங்கள் இருக்க வேண்டும். சிறீலங்காவில் இத்தகைய குடும்பங்கள் நிறையப் பரம்பரைக் குடும்பங்கள் உள்ளன. ஆட்சிப்பொறுப்புக் குறித்த அவர்களது கனவு பகல் கனவுதான். அது பலிக்காது'¹⁰ இவ்வாறு அனுராதபுரத்தில் நிகழ்ந்த சு.க அங்கத்தவர் கூட்டத்தில் உரையாற்றுகையில் கூறினார்.

இத்தகைய குடும்பப்போட்டி உணர்வைக் கொண்ட சந்திரிக்கா, ரணிலின் வெற்றியின் மூலமே தன்னைக் கட்சிக்குள் பலப்படுத்த முடியும். அப்படியாயின் ராஜபக்ஷவின் தோல்வியே சந்திரிக்காவின் வெற்றி; ரணிலின் வெற்றியே சந்திரிக்காவின் வெற்றி என்றாகின்றது. இவ்வாறு ராஜபக்ஷ தோற்குமிடத்து சு.க. பண்டாரநாயக்க குடும்பப் பிடிக்குள் தொடர்ந்திருக்கும். ராஜபக்ஷவின் தோல்வியோடு சு.க வின் தளம் இரண்டாய் பிரிய முடியும் அவ்வாறு பிரியும் ராஜபக்ஷ விசுவாசத் தளம் ஜே.வி.பியை பெரிதும் பலப்படுத்தும். இதனால் ரணிலுக்கு எதிரான வெகுஜனக் கிளர்ச்சிகளை செய்யக்கூடிய மக்கள் பலம் ஜே.வி.பிக்கு அதிகரிக்கும். இதன் மூலம் ரணில் - சந்திரிக்கா ஜே.வி.பியுடன் கூடிய ராஜபக்ஷ எனப் பலமான சிங்களத் தளங்கள் நிலவ வாய்ப்புண்டு. ஆனால் ரணில் - சந்திரிக்கா தேன்நிலவு குறுங்காலத்திற்கே உரியது. இதன்படி காலப் போக்கில் மேற்படி இரு பகுதியினரதும் போட்டா போட்டியான எதிர்ப்புக்கு ரணில் முகங்கொடுக்க வேண்டியவரும். சந்திரிக்கா தொடர்ந்தும் அரசியலில் மிகச்சக்தி யுள்ளவராய் இருப்பதற்கான தளத்தை

வளர்ப்பதிலேயே கண்ணும் கருத்துமாய் இருப்பார். இந்நிலையில் சந்திரிக்கா அரசியலிலிருந்து ஓய்வு பெறுவார் என்பதற்கு இடமிருக்காது.

ஆனால் ராஜபக்ஷ வெற்றிப்பெற்றால் சந்திரி காவை இலகுவாக ஓரம் கட்டிவிடுவார். ரணிலும் தோல்வியின் பின்னணியில் ஆமைப்போல் உள்ளொடுங்கிப் போய்விடுவார். ராஜபக்ஷ உடனடியாக அரசியல்களத்தில் ஸ்திரமடைவார். ஜே.வி.பி ஆரம்பத்தில் அரசு அனுசூலத்தில் தன் செல்வாக்கை வளர்க்க ராஜபக்ஷவுடன் ஒத்துழைக்கும் ஆனால் பின்பு ஜே.வி. பியியே ராஜபக்ஷவின் பிரதான எதிரியாய் அமையும்.

எப்படியோ யார் பதவிக்கு வந்தாலும் ஆரம்பத்தில் யுத்தத்தைத் தெரிவு செய்ய முடியாது. யுத்தம் சிங்கள ஆட்சியாளரின் உள்நாட்டு வல்லமையைத் தாண்டி நிற்கின்றது.

எதிர்க்காலத்தில் கொழும்பு இரு யுத்தங்களுக்கும் குரிய களமாகும். ஒன்று சிங்கள - சிங்கள யுத்தம், மற்றையது சிங்கள - தமிழ் யுத்தம். யார் பதவியில் இருந்தாலென்ன கொழும்பு மேற்படி இரு யுத்தங் களையும் புரிந்துதான் ஆக வேண்டும். ஆனால் ரணில் பதவியில் இருந்தால் கொழும்பு இரு யுத்தங் களையும் ஒரே நேரத்தில் புரியும் நிலையிலிருக்கும். ராஜபக்ஷ பதவியிலிருக்கு மிடத்து முதல் சிங்கள - தமிழ் யுத்தம் பின்பு தான் சிங்கள - சிங்கள யுத்தம் தமது இராணுவத்தை வைத்து யுத்தம் புரிய முடியாதென்பதே மேற்படி இரு ஜனாதிபதி வேட்பாளர் களினது முடிவு.

தான் பதவிக்கு வந்ததும் யுத்தநிறுத்த ஒப்பந்தத்தை மறுபரிசீலனை செய்யப்போவதாகவும் இது விடயத்தில் இந்தியா மற்றும் பிராந்திய நாடுகளின் இராணுவ உதவியைப் பெறப்போவதாகவும் மகிந்த ராஜபக்ஷ கூறியுள்ளார். இந்திய மற்றும் பிராந்திய நாடுகளின் உதவி என்ற சிந்தனையை ராஜபக்ஷவும் இந்திய, அமெரிக்க இராணுவ உதவி என்ற சிந்தனையை ரணிலும் கொண்டுள்ளனர்.

இந்திய - அமெரிக்க ராணுவ உதவிகளைக் கூட்டாக பெற்று புலிகளிற்கு எதிரான யுத்தத்திற்குத் தாம் திட்டமிட்டுள்ளதாக

ரணிலின் ஜனாதிபதிப் பரப்புரைக் கூட்டத்தில் ஐ.தே.க வெளிப்படையாக தெரிவித்துள்ளது.¹¹ ஆங்கிலப் பத்திரிகை ஒன்றிற்கு மிலிந்த மொறகொட அளித்த பேட்டி ஒன்றிலும் இத்தகைய எண்ணப்பாங்கு தொனிக்கின்றது.¹² அத்துடன் தான் உருவாக்கிய சர்வதேச பாதுகாப்பு வலைப்பின்னல் தான் யுத்தத்தைத் தடுத்துள்ளது என அவர் அப்பேட்டியில் விவரித்துள்ளார்.

யுத்தமென்றால் அது ஏதாவது வெளிநாட்டு இராணுவ உதவியுடனேயே புரியப்பட வேண்டுமென்ற முடிவிற்கு மேற்படி இருமுனைத் தலைவர் களும் வந்துள்ளார்கள். இதில் ரணில் கருதுவது இந்திய - அமெரிக்க இராணுவம். ராஜபக்ஷ கருதுவது இந்திய மற்றும் ஆசிய நாடுகளது இராணுவம். அவர் இந்தியாவிற்கு அப்பால் வேறு பிராந்திய நாடுகள் என்று கருதுவது பாகிஸ்தான் மற்றும் சீனா.

இதில் சுவாரசியமான அரசியல் உள்நோட்டம் இருக்கின்றது. அமெரிக்காவுடன் இந்தியா கூட்டுச் சேர முடியும். ஆனால் சீனாவுடன் அப்படிக்கூட்டுச் சேர மாட்டாது. இது இலங்கை ஆட்சியாளருக்கும் தெரியும். ஆனாலும் சீனாவைக் காட்டி இந்தியா விடம் இலங்கை தனது பேரத்தை அதிகரிப்பது வழக்கம். இந்துசமூத்திரத்தில் பர்மாவின் கோகோ தீவுகளில் சீனாவின் கடற்படைத் தளங்கள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இதன் மூலம் சீனாவும் இந்துசமூத்திரத்தில் இராணுவப் பிரசன்னமுள்ள நாடாகிவிட்டது. இதன் பின்னணியில் இலங்கை யினது பேரம்பேசும் சக்தி அதிகரிப்பதை உணர்ந்த நிலையில் தான் இந்தியா சேது கால்வாய்த் திட்டத்தை தொடங்கியுள்ளது. ஒரு நெருக்கடியான காலகட்டத்தில் அதாவது ஏதாவது யுத்த சூழலில் இலங்கையைச் சுற்றாமல் இந்தியக் கப்பல்கள் தமது கடற்பரப்பை ரோந்துப் புரிய உதவும் என்பதே இதன் செய்தி. அதன் மூலம் இலங்கையின் பேரம்பேசும் நிலை கீழ்நிலை அடைந்துவிடும் என்பதான் கணிப்பு. சொல்லப்படும் பொருளதாரக் காரணிகள் என்பவற்றிற்கெல்லாம். அப்பால் இலங்கையின் பேரம்பேசலுக்கு ஏதுவான ஒரு சக்தியைக் குறைப்பது தான் சேதுகால்வாயின் பிரதான நோக்கம்.

சிங்கள ஆட்சியாளரின் குடும்ப ஆதிக்கப் போட்டிக்கும் அவர்களது வெளியுறவுக் கொள்கைக்கும் இடையே நெருங்கிய தொடர்புண்டு. தமது குடும்ப ஆதிக்கப் போட்டிக்கான வியூகத்துள் வெளியுறவுக் கொள்கையையும் ஒன்றாக அமைத்து விடுகின்றார்கள். அப்போது இனப்பிரச்சினையையும் அவ்வெளியுறவுக் கொள்கையுடன் பிணைத்து விடுகிறார்கள். தம்மைச் சாரும் அச்சிங்கள ஆட்சியாளர்களைத் திருப்திப்படுத்துவதற்காக அச்சாய் விற்குரிய வெளிநாடுகள் எல்லாத்த

தர்மங்களுக்கும் அப்பால் எல்லா நீதிநியாயங்களுக்கும் அப்பால் தமிழரைப் பலியிட்டு விடுகிறார்கள். இத்தகைய அநீதி மிக ஆபத்தானதும் அபகீர்த்திக்குரியது மாகும். ஆதலால் மேற்படி இரு தரப்பாரதும் வெளியுறவுக் கொள்கையை இங்கு நோக்குவோம்.

மாறி மாறிப் பதவிக்கு வரும் குடும்ப மையக் கட்சிகள் இரண்டினதும் வெளியுறவுக் கொள்கையில் வேறுபாடுகள் இருந்தன. சிவப்புகளை ஆட்சியமைக்க விட்டிடக் கூடாதென்பதிலும் தமிழ்பேசும் மக்களை ஒடுக்க வேண்டும் என்பதிலும் ஒரு பொது உறுதிப் பாட்டை வெளியுறவுக் கொள்கையைப் பொறுத்துப் பின்பற்றுகின்றனர். கொம்யூனிஸ்டுக்களை சுற்றி வளைப்பதற்குரிய மிகத் தெளிவான மேற்குத்தேச சார்பு கொள்கையை டி.எஸ் செனநாயக்கா மிகத் தெளிவாக வகுத்திருந்தார். அதனை அவரது குடும்பக்கட்சி முழுமனதுடன் என்றும் பின்பற்றி வந்துள்ளது. இடது சாரிகள் தாம் தொலைந்து போன இடம் பண்டார நாயக்காவின் இரைப்பை என்பதை ஒரு போதும் விளங்கிக்கொண்டதாய்த் தெரியவில்லை.

சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்காதான் தான் அப்போது சாய்ந்திருந்த இந்தியாவின் மூலம் 1971ஆம் ஆண்டு ஜே.வி. பியிரை வேட்டையாடினர். அதே வேளை ஜே.வி.பியை ஒடுக்குவதற்கு அவர் சீனாவின் நிதி உதவியையும் தார்மீக உதவியையும் விரைந்து பெற்றுக்கொண்டார்.

ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனா மிகத்தெளிவான அமெரிக்க சார்பாளர் என்பது வெள்ளிடை மலை. அப்போது பனிப்போர் நிகழ்ந்துகொண்டிருந்த காலம். அமெரிக்க ஜனாதிபதியாய் இருந்த ரீகனின் ஆலோசனையின்படிதான் 1987ஆம் ஆண்டு அவர் இந்திய இராணுவ உதவியைப் பெற்று ஈழத்தமிழரை ஒடுக்கினர். அதாவது ஜே.ஆர் தனது வெளியுறவுக் கொள்கையில் கடைப்பிடித்து வந்த சார்பு நிலையையும் அதேவேளை தமிழரை ஒடுக்குவதற்கான யதார்த்தத்தையும் ஒருங்கு சேர்த்திருந்தார். ஆதலால் இவற்றை எல்லாம் ஜாந்திரீக ரீதியாகவன்றி மிக நிதானமாகக் கணிப்பீடு செய்யவேண்டும்.

தற்போது சர்வதேச அரசியலின் பிரதான போக்கு பச்சை எதிர்ப்பு யுத்தம். அமெரிக்க வெளியுறவுக் கொள்கையின் மையமும் அதுவே. இந்த யுத்தத்தில் இந்தியா மிகத் தெளிவாக அமெரிக்காவின் பக்கம். ஈராக் யுத்தம், ஈரான் அணுவிவகாரம் என்பவற்றில் எல்லாம் இந்தியா தெளிவாக அமெரிக்கா பக்கம் தன்சாய்வை நிரூபித்துள்ளது. கொம்யூனிஸ்டுகளின் ஆதரவில் தங்கியிருக்கும் இன்றைய இந்திய அரசாங்கம் அதனையும் கடந்து ஈரானின் அணுவிவகாரத்தில் அமெரிக்காவை ஆதரித்துள்ளதை

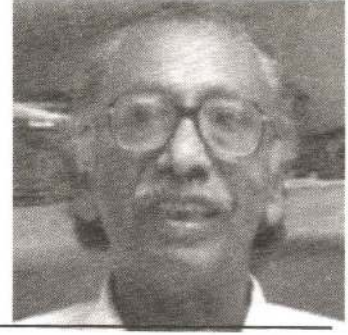
அமெரிக்காவால் ஒருபோதும் மறக்க முடியாது. இப்போது காஷ்மீர் விவகாரத்தில் அமெரிக்கா இந்தியாவின் பக்கம். காஷ்மீர் விவகாரத்தை புஷ் 'பயங்கர வாதம்' எனத் தெளிவாக கூறியுள்ளார். கார்கிள் சண்டையில் பாகிஸ்தானிய இராணுவத்தை இந்திய இராணுவம் தோற்கடித்து என்று சொல்வதை விடப் பாகிஸ்தானியப் படைகளை அமெரிக்கா வாபஸ் பண்ணச் செய்தது என்பதே சரி. ஈரானிய அணு விவகாரத்தில் இந்தியாவின் நிலைப்பாடு அமெரிக்காவிற்கு மிகவும் முக்கியமானது என்பதை அதிகம் கருத்திற்கொள்ள வேண்டி யுள்ளது. இதில் உலகின் இரண்டாவது பெரிய சனத்தொகை மிக்க ஆசிய நாடான இந்தியாவின் நிலைப்பாடு அமெரிக்காவிற்கான எந்தொரு ஐரோப்பிய நாட்டினதும் ஆதரவைவிடப் பெரியது. இந்திய அமெரிக்க உறவில் காணப்படக்கூடிய எத்தகைய சிறுசிறு சலசலப்புக்களுக்கும் அப்பால் நெருக்கடியான கட்டங்களில் இருநாடுகளுக்கு மிடையே இருக்கக் கூடிய மானசீக உறவுப்போக்கை கார்கிள் சண்டை விவகாரம் ஈரானிய அணு விவகாரம் என்பன தெளிவாகக் கோடி காட்டுகின்றன. இறுதி அர்த்தத்தில் இலங்கை விவகாரம் பொறுத்து அமெரிக்காவின் தீர்மானம் இந்தியாவின் விருப்பங்களுக்குப் புறம்பாக அமையமுடியாது. இதில் இரு தரப்பு பரஸ்பர நலன்கள் பேணப்படும் போக்கு இருக்கும்.

இலங்கை அரசியலிற் காணப்படும் முரண்பாடுகள் அனைத்தையும் நோக்குகையில் 2007ஆம் ஆண்டளவில் அனைத்து முரண்பாடுகளும் முற்றி ஓர் உச்ச நிலைக்கு வந்து விடலாம். இப்போது இலங்கையின் ஆடுகளத்தில் மத்தியஸ்தர்கள் உட்பட நான்கு அணிகள் உள்ளன. அதாவது மத்தியஸ்தர்கள் மன்னர்கள் விஜேவீரர்கள் பிரபாகரன்கள் என நான்கு உண்டு. இதில் வரலாற்றின் முற்போக்கான பாத்திரம் பிரபாகரன்களின் கரங்களை நோக்கியே காத்திருக்கின்றது. இலங்கையின் வரலாற்று நொதியமும் இப்போது பிரபாகரன்கள்தான். ஆதலால் எதனையும் முந்திபந்தி நொதிக்க வைக்கக்கூடிய பாத்திரமும் அவர்களுடையதே. எப்படியாயினும் 2007ஆம் ஆண்டு இலங்கை வரலாற்றில் ஒரு தீர்க்கமான காலம்.

இலங்கைத்தீவில் அமைதி தமிழீழ விடுதலையிற்றான் தங்கியுள்ளது.

தமிழ்பேசும் மக்கள் சுயகௌரவத்துடன் மனித மாண்புடன் வாழ்வதற்குத் தமிழீழ விடுதலை அவசியமானது. சுபீட்சமாக வாழ்வதற்குரிய பொருளாதார சமூகக் கட்டமைப்பை ஏற்படுத்தவும் தமிழீழம் அவசியமானது. மொத்தத்தில் தமிழீழம் என்பது ஒவ்வொருவரினதும் சமூகத்தினதும் சுபீட்சத்திற்கும் சுதந்திரத்திற்கும் தன்மானத்திற்கும் ஓர் அடித்தளம்.

கரிக் கோடுகளில் ஒரு தாலாட்டு

- இன்குலாப்

இடிபாடுகளைக் கடந்துதான்
உன்
இல்லம் வந்தோம்
பனையும் தென்னையும்
பச்சை உச்சங்களை இழந்து
கனத்த நெடுங்குச்சிகளாய்க்
காட்சி அளித்தது போலத்தான்
வெறுஞ்சுவர்களாய்
நீ பிறந்த வீடும்

எல்லாக் கட்டடங்களிலும்
ஏதாவது ஒரு காயம்.
'ஷெல்' அடியில்
ஐன்னைல் தொலைத்தவை
தோட்டக்களால்
அம்மைக்குழிகள்,
உரிந்த தோலுக்கடியில்
சிவந்த சதையைப் போலத்தான்
மனிதர்கள்
கவலை கிழிந்த முகங்களுடன்.

புல்விவளியில் மெளனத்தில்
புதைந்து கிடக்கும்
உயிர் அச்சம்!

குளிர்காலவின் நிழல் பிளந்து
பீரிடக் காத்திருக்கும்
தீயின் கொழுந்துகள்...
நம்பற்குரியனவாய் இல்லை
எந்த ஒரு பசுமையும்
இதந்தரும் நிழல்களும்
சாலையில் இருமருங்கும்
'கண்ணி வெடி
கவனம்'

வெளிகளின் நீட்சியில்
வீழ்ந்து கிடக்கும்
கவச வாகனங்களின் மீது
ஊர்ந்து செல்லும்
பறவைகளின் நிழல்கள்
யுத்தம் நாளும்
புகை மூட்டங்களுக்கெல்லாம்
தத்தம் மொழிகளில்
சாட்சியம் சொல்லி...

காதுகளுக்கெட்டும் தொலைவில்
ஓயாமல் பேசும்
கடலைகள்.
இன்னும் அதன் வெண்ணுரைகளில்
மூழ்கிய புதல்வர்களின்
குருதிச் செம்மையும்
கடைசி மூச்சும்
சிதைந்துபோன
உனது
கூட்டில்...

தொட்டில் கயிறு கட்டப்பட்ட
மேற்கூரைச் சட்டமில்லை
தவழ்ந்த முற்றத்தில்
புதர் மண்டிக் கிடக்கும்...
தாலாட்டை எதிரொலித்த
சுவர்கள் மட்டுமே
எஞ்சி...

உன்
மூச்சால் கனத்த காற்றும்
சுவடுகளால் நிறைந்த மண்ணும்
உன்
தோள்களில் கிளைத்த தோழமையும்
பல்கிய ஊர்
இஃகிதன்பதால்
புறாச்சிறகு போர்த்திய பருந்துகள்

கொத்தியும் பிறாண்டியும்
வெறிதீர்த்த வடுக்கள்
வல்வெட்டித்துறையின்
மேனி எங்கும்.

சுவர் கிறுக்கும்
விடலைகள் அல்லர்
என்

உடன்வந்தோரும்
நானும்

அந்த வயதினரால் கிறுக்கப்படாத
சுவர்கள்

எந்த நாட்டிலும் இல்லை
எழுதப்படும் சொற்கள்தாம்
ஏறுமாராய்...

உன் சுவர்களிலும் கரி எழுத்துகள்
தமிழிலும்

ஆங்கிலத்திலும்
ஏதோ ஓரிடத்தில்
சிங்களத்திலும் கூட

பிஞ்சு மனங்களால்
இழைத்து இழைத்து

எனக்குத் தெரிய
அந்தக் கறுத்த வரிகள்
உன்னை வாழ்த்துபவை
வீர வணக்கம் செலுத்துபவை
இயக்கத்துக்கு நம்பிக்கை தெரிவிப்பவை.

பெரியவர்கள்
சாதியை இனக்
கரிக்கோடுகளை
இன்னும் கிறுக்கலாம்
தங்கள் மனங்களில்

பிஞ்சு எழுத்துகளோ
உன் சுவரில் இப்படி

'பிரபாகரன் என்றும் எம்முடன்
அ.மீரான், ஷாகிர், கொழும்பு'

உன்
அன்னை பாடிய தாலாட்டு
இன்னும் ஒலிப்பதை
நாங்களும் கேட்டோம்
சுவர்களில்...
கரிக்கோடுகளில்...

உலகத் தமிழர் பேரமைப்பு மாநாடு சிறப்புற எமது நல்வாழ்த்துகள்!

தமிழ்த் தேசியப் படம் போட்ட பனியன்கள்
உலகத் தமிழர் பேரமைப்பு உடை, கொடி கிடைக்கும்

தமிழர் தேசிய உடை தயாரிப்பாளர்

அருள் ஜோதி அப்பேரலஸ்

ARUL JOTHI APPARELS

Manufactures & Exporters

திருப்பூர் மனோகரன்

151, J.G. Hs. School Road, Tirupur - 641 601. Cell : 9843594684

Chennai Ph : 044 55129624

E-mail : aruljothiapparels@yahoo.co.in

1972இன் அரசியலமைப்பும் ஈழத் தமிழர்களும்

- மு. திருச்செல்வம்

“... படையெடுத்த தமிழர் சந்ததிக்குச் சலுகை இல்லை என்று இன்று ஓர் அமைச்சர் கூறுகிறார். சரித்திர காலத்துக்கு முன் தமிழ் அரசன் இராவணன் இலங்கையை ஆண்டான் என்பது அவருக்குத் தெரியாது போலும்; அன்று எரிந்த அசோக வனம் இலங்கையில் உள்ளது என்பதும் அவருக்குத் தெரியாது போலும்.

“..... இந்த நாட்டை ஆண்ட சிங்கள தமிழ் அரசர்களுக்கிடையில் போர் மூண்டாலும், மாறி மாறி ஆண்டாலும், சிங்கள இனம் தமிழ் இனத்தைத் தனி இனமாக, வேறு இனமாகவே எப்போதும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. வெள்ளையர் வருமுன் தமிழினம் தன் இராச்சியம் கொண்டு சுதந்திர மக்களாக வாழ்ந்தது.

“போர்த்துக்கேயர் தமிழ் இராச்சியத்தின் மீது படையெடுத்து அதைக் கைப்பற்றிய பொழுது, சிங்கள இராச்சியங்கள், இலங்கை ஒரு நாடு; இங்கு ஓரினம் தான் வாழ்கின்றது என்று கருதி இயங்க வில்லை. இதனை நீங்கள் நன்றாக விளங்கிக் கொள்ளவேண்டும்.

“ஆங்கிலேயர் சுதந்திரம் தந்தபொழுது, இஃது ஒரு நாடு - இங்கு ஓரினம் வாழ்கின்றது என்ற அடிப்படையில் எங்கள் சரித்திரத்துக்கும் சூழ்நிலைக்கும் பொருத்தமில்லாத அரசியலமைப்பைத் தந்தார்கள்.

“இன்றைய நடவடிக்கைக்கு மக்களுடைய அதிகாரம் உண்டு என்று கூறுகின்றீர்கள். மக்களுடைய அரசரிமையின் அடிப்படையில் இருந்து இயங்குகின்றீர்கள் என்று கூறுகின்றீர்கள். நாட்டில் எத்தனை வீதம் மக்கள் இதற்கு வாக்களித்தார்கள்?

“தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தமட்டில் இத்தகைய நடவடிக்கைக்கு எந்தப் பிரதிநிதிக்கும் தமிழ் மக்கள் அதிகாரம் கொடுக்கவில்லை. உங்களுடைய தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தின் அடிப்படையில் எந்த ஒரு தமிழ்ப் பிரதிநிதியும் தமிழ் மக்களால் தெரிவு செய்யப்படவில்லை இதற்கு மாறாக உங்கள் தமிழ் வேட்பாளர்கள் அத்தனை பேரும் தோல்வியுற்றனர்.

“... ஜனாப் முகம்மதலி ஜின்னாவைப்போல் நாமும் நமது தமிழ் இனமும் நமக்கென எமது இனத்தின் சுய நிர்ணய உரிமையையும் அரசரிமையையும் நிலைநாட்ட வேறு ஓர் அரசியல் நிர்ணய சபையை நிறுவி நடவடிக்கை எடுத்திருக்கலாம் அல்லவா?

“...தமிழினத்தை உங்களோடு ஒற்றுமையாகச் சேர்த்து வைத்திருக்க அவர்களை உங்களோடு சரிசமமான சுதந்திர இனமாக வைத்திருக்க வழி செய்ய வேண்டும்.

1970 ஜூலை 20ஆம் நாள் திரு. சிவசுப்பிரமணியம் கதிரவேற் பிள்ளை அரசியலமைப்பு யாக்க அவையில் உரை ஆற்றினார். சனப்பிரதிநிதிகள் சபை மண்டபத்தில் உரையாற்றினார். பிரதமரையும் அரசாங்கக்கட்சி உறுப்பினர்களையும் விளித்து உரையாற்றினார். அங்கு மேற்கண்ட கருத்துக்களைக் கூறினார்.

சனப்பிரதிநிதிகள் சபையின் கூட்டமல்ல சனப்பிரதிநிதிகள் சபை உறுப்பினர்களின் கூட்டம் என்பதைக் காட்ட நவரங்கலா மண்டபத்தில் கூடியவர்கள். தொடர்ந்து கூட்டங்களைச் சனப்பிரதிநிதிகள் சபை மண்டபத்திலே கூடினார்கள். அரசியலமைப்பு யாக்க அவையாகக் கூடினார்கள்.

இணைந்து உருவாக்குவோம்

1945இல் சோல்பரி ஆணைக்குழு முன் சாட்சியமளித்த தமிழ்த் தலைவர்கள், சிங்கள மக்களுடன் சேர்ந்து தமிழ் மக்கள், ஒரே நாட்டில் இரு இனங்களாக வாழ்வதற்கு ஒப்புதல் கொடுத்தார்கள். சரிசமமாக வாழ்வதற்கு ஒப்புக்கொண்டனர். கூட்டாட்சி அரசையோ, பறிகொடுத்த தமிழ் ஈழ அரசை மீட்டுத் தனிநாட்டு அரசினையோ கேட்கவில்லை. பாகிஸ்தானைப் பிரித்துத் தர ஜின்னா கேட்டதுபோல் பிரிட்டிஷாரிடம் தமிழ் மக்கள் தமிழ் ஈழ அரசைப் பிரித்துத் தரக் கேட்கவில்லை.

1970இல் மூதறிஞர் செல்வநாயகத்தின் தலைமையில் அரசியலமைப்பு யாக்க அவை சென்ற தமிழரசுக் கட்சியினர் தமிழ் மக்கள் தனியான அரசை, இறைமையும் ஆட்சியுரிமையும் உடைய தமிழ் ஈழ அரசை அமைக்க விரும்புகிறார்கள் எனக் கூறவில்லை.

இந்திய அரசியலமைப்பு யாக்க அவையில் சேர் மாட்டோம்; பணி புரிய மாட்டோம்; அரசியலமைப்புத் தயாரிப்பதில் பங்குகொள்ள

மாட்டோம் என ஜின்னா தலைமையிலான முஸ்லிம் லீக் கூறியது. அரசியலமைப்பு யாக்க அவையைப் பகிஷ்கரித்தது. நாட்டின் மக்கள் தொகையில் நான்கின் ஒரு பங்கின் பிரதிநிதிகள் இல்லாத அரசியலமைப்பு யாக்க அவை முழுமை அற்றது எனப் பிரிட்டிஷ அரசு கருதியதால் பாகிஸ்தான் என்ற நாடு எழுந்தது. ஜின்னாவின் பிடிவாதமான போக்கு முஸ்லிம்கள் தனி நாடு பெற வழி வகுத்தது.

தமிழ்த் தலைவர்கள் அவ்வாறு பிடிவாதமாக இருக்கவில்லை. ஒத்துழைப்போம், சேர்ந்து பணிபுரிவோம் என்று கூறினார்கள்.

1970 ஜூலை 21ஆம் நாளன்று அரசியலமைப்பு யாக்க அவையில், ஊர்காவற்றுறைத்தொகுதி உறுப்பினர். தமிழரசுக் கட்சியைச் சார்ந்த திரு.கார்த்திகேசு பொன்னம்பலம் இரத்தினம் ஆற்றிய உரையில் பின்வருமாறு கூறினார்.

“... இந்த நேரத்தில், இந்தக் கூட்டத்தில், தமிழ் மக்களிடமிருந்து நாங்கள் இணைப்பாட்சி பெறுவதற்குத் - தமிழரசு பெறுவதற்குப் பெற்றுக் கொண்ட அதிகாரத்தை நீங்கள் மதிக்க வேண்டும் நீங்கள் சிங்கள மக்களிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்ட அதிகாரத்தை நாங்கள் மதிப்பது போல், நாங்கள் தமிழ் மக்களிடமிருந்து பெற்ற அதிகாரத்தை நீங்கள் மதிப்பீர்கள் என்பதில் எங்களுக்குச் சந்தேகமில்லை. சிங்கள மக்களின் தலைவர்களும் தமிழ் மக்களின் தலைவர்களும் மக்களிடமிருந்து பெற்ற அதிகாரங்களுக்குப் பங்கம் உண்டாக்காமலும், ஒரினத்தை ஒரினம் அடக்கி ஆளாமலும், அரசியலமைப்பு ஆக்கப்படும் என்ற நம்பிக்கையினாலே தான் நாங்கள் உங்களுடன் ஒத்துழைக்க முன் வந்து உள்ளோம்.”

குடியரசு

1971மார்ச்சு 15ஆம் நாள், புதிய அரசியலமைப்புப் பற்றிய முதலாவது அடிப்படைத் தீர்மானம், பிரதமர் ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்கா அவர்களால் முன்மொழியப் பட்டது.

“ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரமான, இறைமை கொண்ட, தன்னாதிக்கமுள்ள ஒரு குடியரசாதல் வேண்டும்.”

அந்தத் தீர்மானம், இலங்கையின் அரசியலில், புதிய, முற்றிலும் புதிய, நிலையை உருவாக்க வழிவகுத்தது. அரசியலமைப்பு யாக்க அவையில் இருந்த சிங்கள உறுப்பினர்களும், தமிழ் உறுப்பினர்களும் அந்தத் தீர்மானத்தை ஒருமித்து எதிர்ப்பின்றி ஆதரித்து நிறைவேற்றினர்.

ஒற்றையாட்சியா? கூட்டாட்சியா?

1971 மார்ச்சு 15ஆம் நாள், புதிய அரசியலமைப்புப் பற்றிய இரண்டாவது அடிப்படைத் தீர்மானம், அரசியலமைப்பு அமைச்சர், கலாநிதி கொல்வின் ரெஜினால்ட் த சில்வா அவர்களால் முன்மொழியப்பட்டது.

“ஸ்ரீலங்கா குடியரசு ஒற்றையாட்சி அரசொன்றாதல் வேண்டும்.”

இந்தத் தீர்மானம் முன்மொழியப்பட்ட உடனேயே, மூத்தறிஞர் செல்வநாயகத்தின் சார்பில் உடுவில் தொகுதி உறுப்பினர் திரு. விஸ்வநாதர் தர்மலிங்கம் இந்தத் தீர்மானத்துக்கான திருத்தம் ஒன்றை முன்மொழிந்தார். உடுப்பிட்டித் தொகுதி உறுப்பினர் திரு. கந்தப்பா ஜெயக்கொடி திருத்தத்தை வழி மொழிந்தார்.

(அ) “ஒற்றையாட்சி” என்ற சொல்லை அகற்றி விட்டு அதனிடத்தில் “சமஷ்டி” என்ற சொல் இடப்பட வேண்டும்.

(ஆ) “ஸ்ரீலங்கா என்ற சொல்லின் முன் 23-11-70 அன்று இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியினால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அரசியலமைப்புக் குறித்த விஞ்ஞாபனத்தில் பிரேரிக்கப்பட்டவாறு” என்ற சொற்கள் சேர்க்கப்படல் வேண்டும்.

தமிழரசுக் கட்சியைச் சேர்ந்த, உறுப்பினர்கள் பலர் இந்தத் திருத்தத்தின் தாற்பரியம் பற்றி விரித்து உரைத்தார்கள். தமிழரசுக் கட்சி உறுப்பினர்கள் பேசிய பொழுது, பல தடவை சிங்கள உறுப்பினர்கள், குறுக்கிட்டார்கள். கேள்விக்கணைகள் தொடுத்தார்கள்.

1971 மார்ச்சு 27இல் மூத்தறிஞர் செல்வநாயகம் சார்பில் முன்மொழியப்பட்ட இத் திருத்தங்கள் அரசியலமைப்பு யாக்க அவையில் வாக்கெடுப்புக்கு விடப்பட்டுத் தோல்வி கண்டன. இரண்டாவது அடிப்படைத் தீர்மானம் திருத்தமுமின்றி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

பொளத்தமும் மதச்சார்பின்மையும்

1971 மார்ச் 28இல் மூன்றாவது அடிப்படைத் தீர்மானம். அமைச்சர், திரு. திக்கிரி பண்டா இலங்கரத்தினா அவர்களால், முன்மொழியப்பட்டது.

“ஸ்ரீலங்காக் குடியரசிலே பெரும்பான்மை மக்களின் சமயமாகிய பொளத்தமதம் அதற்குரிய இடம், வழங்கப்படல் வேண்டும். 5(4) ஆம் அடிப்படைத் தீர்மானத்தினால் வழங்கப்பட்டுள்ள உரிமைகளை எல்லாச் சமயங்களுக்கும்

உறுதியளிக்கும் அதே நேரத்தில் பொளத்த மதத்தைப் பாதுகாத்தலும் பேணி வளர்த்தலும் அரசின் கடமையாதல் வேண்டும்.”

1971மே 14ஆம் நாள் மூத்தறிஞர் செல்வநாயகம் சார்பில் திரு. வி. தர்மலிங்கம் இத் தீர்மானத்துக்கு ஒரு திருத்தத்தை முன்மொழிந்தார். திரு. கா. பொ. இரத்தினம் வழி மொழிந்தார்.

“ஸ்ரீலங்கா குடியரசு ஒரு மதச் சார்பற்ற அரசாதல் வேண்டும். ஆனால் அது பொளத்த மதம், இந்து மதம், கிறிஸ்துவ மதம், இஸ்லாம் மதம் ஆகியவற்றைப் பாதுகாக்கவும் பேணி வளர்க்கவும் வேண்டும்.”

இத் திருத்தத்தை முன் மொழிந்து பேசிய திரு. தர்மலிங்கம், 1971, பெப்ரவரி 7ஆம் நாள், வல்வெட்டித்துறையில் நடைபெற்ற அனைத்துக் கட்சி மாநாட்டைக் குறிப்பிட்டார். இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சி, ஆங்கில இலங்கைத் தமிழ்க் காங்கிரஸ், ஈழத் தமிழர் ஒற்றுமை முன்னணி, தமிழர் சுயாட்சிக் கழகம் ஆகிய நான்கு கட்சிகளும் கலந்துகொண்ட மாநாட்டைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்.

வல்வெத் தீர்மானங்கள்

1971, பெப்ரவரி 7ஆம் நாள், வல்வெட்டித்துறையில் கூடிய நான்கு கட்சிகள், தமிழினத்தின் சார்பில், அரசியலமைப்பு யாக்க அவையின் முன்வைத்த ஆகக் குறைந்த பட்சக் கோரிக்கைகள் ஒன்பது. அவையாவன:-

(1) சிங்களமும் தமிழும் இந்நாட்டின் ஆட்சி மொழிகளாக இருக்க வேண்டும் அவற்றின் திட்டவட்டமான உபயோகம் பற்றிய விபரங்கள் அரசியலமைப்பில் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும்.

(2) சிங்களமும் தமிழும் இந்நாட்டின் நீதி நிர்வாக மொழிகளாக இருக்கவேண்டும். பதிவேடுகள் முதலியவற்றில் அவ்விரு மொழிகளின் உபயோகம் பற்றிய விதிகள் அரசியலமைப்பில் சேர்க்கப்படவேண்டும்.

(3) இலங்கையின் எப்பாகத்திலும் சிங்களவரோ, தமிழரோ தங்கள் தாய் மொழியில் அரசாங்கத்துடன் கருமமாற்றும் உரிமை இருத்தல் வேண்டும்.

(4) ஒவ்வொரு பிள்ளைக்கும் சிங்களமோ தமிழோ அவரவர் தாய் மொழியே போதனா மொழியாய் இருத்தல் வேண்டும். திறமையின் அடிப்படையில் இலவசமாக அக்கல்விக்கு வசதி செய்ய வேண்டியது அரசியல் கடமையாகும்.

(5) உயர்தரக் கல்வி நிலையங்களில் சேருவதற்கோ, அரசாங்க சேவையில் சேருவதற்கோ, தன் தாய் மொழியில் பரீட்சை எடுத்துத் தன் தகுதிக்கு ஏற்பச் சேரும் உரிமை ஒவ்வொருவருக்கும் உண்டு.

(6) அடிப்படை உரிமைகளுக்கு முரணான சட்டங்களை ஒட்டியோ, நிர்வாக ஒழுங்கீனங்களைப்பற்றியோ, நீதிமன்றத்தில் நடவடிக்கை எடுக்கும் உரிமை அரசியலமைப்பில் அமைய வேண்டும். நீதி நிர்வாகத்தில் எவ்வித அரசியல் தலையீடும் இருத்தல் ஆகாது.

(7) இந்நாட்டு மக்களிடையே நிலவும்சாதி பற்றியும் சமயம் பற்றியும் இந்திய அரசியல் அமைப்பில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட விதிகள் இங்கும் ஏற்கப்பட வேண்டும்.

(8) இலங்கைக் குடியரசு சமயச் சார்பற்ற அரசாக இருத்தல் வேண்டும். ஆனால் பௌத்த இந்து சிறிஸ்தவ இஸ்லாமிய மதங்களைப் பாதுகாத்துப் பேண வேண்டும்.

(9) (அ) இலங்கையில் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் அவரது தந்தை அல்லது தாய் இலங்கையில் பிறந்த வராய் இருப்பின்,

(ஆ) இலங்கைக்கு வெளியில் பிறந்தவராயின் அவரது பெற்றோர் இலங்கைக் குடியுரிமைக்குத் தகுதி உடையவராயின்,

(இ) 15-11-48க்கு முன் இருந்து தொடர்பாக இலங்கையில் வசிப்பவராகவும் இலங்கைக் குடியுரிமை உடையவராக இருப்பதற்கு விரும்புவவராயும் இருப்பின் அவர்கள் எல்லோரையும் இலங்கைக் குடியுரிமை உடையவர்களாக ஏற்றுக் கொள்ளும் தீர்மானம் அரசியலமைப்பில் ஏற்கப்பட வேண்டும். வம்சாவளிக் குடியுரிமை உடையவர்க்கும், பதிவுக்குடியுரிமை உடையவர்க்கும் எவ்வித பாகுபாடும் இருத்தல் ஆகாது. எக்காரணம் கொண்டும் எவருடைய குடியுரிமையும் பறிக்கப்படலாகாது.

இந்த ஒன்பது கோரிக்கைகளின் அடிப்படையில் பேச்சு வார்த்தை நடாத்தச் சந்திக்கப் போவதாகமாநாட்டுச் செயலாளர் திருநாகராஜா பிரதமருக்கு 1971 பிப்பிரவரி 22இல் கடிதம் எழுதினார். 1971 ஏப்பிரல் முதலாம் நாள் பிரதமர் திரு. நாகராஜாவிற்குப் பதில் அனுப்பினார். சந்திக்கவும் பேசவும் தனக்கு நேரமில்லை எனத் தெரிவித்தார்.

பிரதமரின் பதிலை அவையில் கூறிய திரு. தர்மலிங்கம், தமிழர் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்ப

தற்குப் பிரதமரோடு தொடர்பு கொள்ள முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப் படுவதால், மூன்றாவது அடிப்படைத் தீர்மானத்தின் மீதுள்ள விவாதத்தைப் பின் போடக் கேட்டார்.

அவையினர் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. மூதறிஞர் செல்வ நாயகம் சார்பில் திரு. தர்மலிங்கம் முன் மொழிந்த திருத்தம் அவையால் ஏற்றுக் கொள்ளப் படவில்லை. மூன்றாவது அடிப்படைத் தீர்மானமும் திருத்தமின்றியே நிறைவேற்றப் பட்டது.

சிங்களமா? தமிழமா?

முதல் மூன்று அடிப்படைத் தீர்மானங்களுள் முதலாவதைத் தவிர்ந்த ஏனைய இரண்டுக்கும் மூதறிஞர் செல்வநாயகம் திருத்தம் கொண்டு வந்தார். திருத்தங்களை அவை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.

முப்பத்தியெட்டு அடிப்படைத் தீர்மானங்கள், அரசியலமைப்பு யாக்க அவை முன் சமர்ப்பிக்கப் பட்டன. ஒவ்வொன்றாக எடுத்து நோக்கப்பட்டன. அடுத்தடுத்து எடுத்து நோக்கப்பட்ட அடிப்படைத் தீர்மானங்களில் மேலும் சிலவற்றிற்குத் தமிழரசுக் கட்சியின் சார்பில் திருத்தங்கள் முன் மொழியப்பட்டன. வல்வை மாநாட்டுத் தீர்மானங்களின் அடிப்படையில் திருத்தங்கள் முன் மொழியப் பட்டன. அவை ஒன்றுகூட அரசியலமைப்பு யாக்க அவையால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை.

1971 ஜூன் 24ஆம் நாள். பதினோராவது அடிப்படைத் தீர்மானம் அரசியலமைப்பு யாக்க அவையில் முன்மொழியப்பட்டது.

“எல்லாச் சட்டங்களும் சிங்கள மொழியில் சட்டமாக்கப்படல் வேண்டும். அவ்வாறு சட்டமாக்கப்படும் ஒவ்வொரு சட்டத்தினதும் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பும் இருத்தல் வேண்டும்.”

மூதறிஞர் செல்வநாயகம் சார்பில் ஊர்கா வற்றுறைத் தொகுதி உறுப்பினர் திரு. கா. பொ. இரத்தினம், திருத்தம் ஒன்றை முன்மொழிந்தார்.

சிங்களமும் தமிழும்,

(அ) சட்டங்கள் ஆக்கப்பட வேண்டிய மொழிகளாதல் வேண்டும்.

(ஆ) ஸ்ரீ லங்காவின் அரசுகளும் மொழிகளாதல் வேண்டும்.

(இ) நீதி மன்றங்களின் மொழிகளாதல் வேண்டும். அத்துடன்,

(ஈ) எல்லாச் சட்டங்களும் பிரசுரிக்கப்பட வேண்டிய மொழிகளாதல் வேண்டும்.

ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம், எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகம்,

இந்தத்தீர்மானத்தை யொட்டியும், திருத்தத்தை யொட்டியும் 1971 ஜூன் 28ஆம் நாள்வரை விவாதித்தனர். மூதறிஞர் செல்வநாயகம் சார்பில் முன்மொழியப்பட்ட திருத்தம் வாக்கெடுப்புக்கு விடப்பட்டது. 13 பேர் திருத்தத்துக்குச் சார்பாகவும், 88 பேர் திருத்தத்துக்கு மாறாகவும் வாக்களித்தனர். திரு. சின்னையா அருளம்பலம் (நல்லூர்). திருமுத்து கணபதிப் பிள்ளை சுப்பிரமணியம் (நியமனம்). திரு. ஆறுமுகம் தியாகராஜா (வட்டுக்கோட்டை) ஆகிய தமிழ் உறுப்பினர்கள் மூதறிஞர் செல்வநாயகம்கொண்டு வந்த திருத்தத்துக்கு மாறாக வாக்களித்ததுடன், அடிப்படைத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து வாக்களித்தனர். திருத்தம் அவையால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வில்லை. அடிப்படைத் தீர்மானம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

அவையை விட்டு வெளியேறுதல்

பதினோராவது அடிப்படைத் தீர்மானம் வாக்கெடுப்புக்குவிடப்பட்டு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட

பின் உடனடியாக அரசியலமைப்பு யாக்க அவையில் மூதறிஞர் செல்வநாயகம் உரையாற்றினார்.

“பிரதமர் அரசியலமைப்பு யாக்க அவையைக் கூட்டிய பொழுது, நாங்கள் பங்குபற்றுவதனால் உள்ள பயன் பற்றிக் கருத்து வேறுபாடு இருந்தது எனினும், மாண்புமிகு பிரதமரின் அழைப்பில் உள்ள நல் நோக்கத்தை ஏற்றுப் பங்கு பற்றுவது எனத் தீர்மானித்தோம்.

“அரசியலமைப்பின் தன்மை, குடியுரிமைகள், அடிப்படை மனித உரிமைகள் என்பனபற்றி நாம் பல திருத்தங்களை முன்மொழிந்தோம். எமது திருத்த முன் மொழிவுகள் அனைத்தும் நிராகரிக்கப்பட்டன.

“.....வரப்போகிற புதிய அரசியலமைப்பில் எமது மொழி உரிமைகள் திருப்திகரமாக உள்ளடக்கப்படவில்லை. எனவே நாம் இந்த அவையின் நடவடிக்கைகளில் கலந்து கொள்வதால் எவ்வித பயனுள்ள தேவையும் நிறைவு செய்யப்படாது என மனநோவுடன் முடிவு செய்துள்ளோம்.

“...இன்று சபை ஒத்திவைக்கப்படும் பொழுது அவையை விட்டுச் செல்லும் நாம், மீண்டும் அவைக்கு வரமாட்டோம்.”

1971ஆம் 28ஆம் நாள் அரசியலமைப்பு யாக்க அவையில் மூத்தறிஞர் செல்வநாயகம் ஆற்றிய கடைசி உரையில் இருந்து சிலவரிகளைத் தந்துள்ளேன்.

இதற்குப் பின்பு தமிழரசுக் கட்சி உறுப்பினர்கள் அரசியலமைப்பு யாக்க அவைக்குச் செல்ல வில்லை.

புதிய அரசியலமைப்பு

1970 ஜூலை 19ஆம் நாள் தொடக்கம், 1971 ஜூன் 28ஆம் நாள் வரை தமிழரசுக் கட்சியினர் அரசியலமைப்பு யாக்க அவையில் ஈடுபட்டுப் பணி புரிந்தனர். பின்னர் தமிழரசுக் கட்சியினர் பகிஷ்கரித்ததையும் பொருட்படுத்தாமல் அரசியலமைப்பு யாக்க அவை தொடர்ந்தும் செயற்பட்டது.

1972 மே 22ஆம் நாள் புதிய அரசியலமைப்பு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. தயாரிக்கப்பட்ட அரசியலமைப்பின் முதற் பிரதியில் அந்நாள் காலை அரசியலமைப்பு யாக்க அவைத் தலைவர்திரு. வன்னியாராச்சிகே டொன் ஸ்டான்லி திலக ரத்னா சம்பிரதாய பூர்வமாகத் தனது ஒப்புதல் கையெழுத்தை வைத்தார்.

இலங்கை, குடியரசாக மலர்ந்தது. பிரிட்டிஷ் அரசுடன் கொண்ட ஆட்சித் தொடர்புகள் முற்றாக அறுக்கப்பட்டன. ஒரு தலைப்பச்சமான முயற்சியால் முறிக்கப்பட்டன.

1948இல் பிரிட்டிஷார் ஆட்சிப் பொறுப்பை வழங்கினர். அப்பொழுது வந்த சோல்பரி அரசியலமைப்புத் தூக்கி எறியப்பட்டது. சட்டப் புரட்சி மூலம் தூக்கியெறியப்பட்டது. 1948இன் சோல்பரி அரசியலமைப்புச் சட்டம் வலுவிழந்தது. வரலாற்றுச் சின்னமாக மாறியது.

இசைவு

மக்களாட்சி என்றால் மக்களால் மக்களுக்கு காக நடைபெறும் ஆட்சியே. மக்களின் குடியரிமையை, மக்களின் ஆட்சியரிமையை மக்களிடம் உள்ள இறைமையை ஏற்று மக்களின் அதிகாரம் பெற்று அமைவதே மக்களாட்சிக் குடியரசு.

இலங்கை மக்களின் அரசியலமைப்பு; இலங்கை மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட அரசியலமைப்பு

யாக்க அவை; இலங்கை மக்களின் அதிகார வலுவுடைய அரசியலமைப்பு யாக்க அவை; என்றும் பிறவுமாகப் பிரதமர் ஸ்ரீ மாவோ பண்டார நாயக்கா, அரசியலமைப்பு யாக்க அவைத் தொடக்க நாள் கூட்டத்தில் கூறியிருந்தார்.

சட்டத் தொடர்பில்லாத அரசியலமைப்பு யாக்க அவை அமைக்கப்படுவதற்கு ஆற்றலுரிமை தாருங்கள் என, 1970ம் ஆண்டுத் தேர்தலில், மூன்று கட்சிகளின் கூட்டு முன்னணி இலங்கை மக்களுக்கு ஒரு நாட்டினமான தமிழ் மக்களையும் கேட்டது. தமிழர்களைத் தனது வேட்பாளர் களாகச் சில தமிழ்த் தேர்தல் தொகுதிகளில் நிறுத்தியிருந்தது. இவர்களுள் ஒரு வேட்பாளரைக் கூடத் தமிழ் மக்கள் தெரிவு செய்யவில்லை. சட்டத் தொடர்பில்லா அரசியலமைப்பு யாக்க அவை அமைப்பதற்குத் தமிழர் இசைவு கொடுக்க வில்லை. ஒப்புதல் வழங்கவில்லை.

தேர்தலில், சிங்கள மக்கள் பெரும்பான்மை யான வேட்பாளர்களை ஒரே அணியில் தெரிவு செய்து அரசியல் மாற்றத்தை முன்மொழிந்துள்ளார்கள்.

எனவே தமிழ் மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட சனப் பிரதிநிதிகள் சபை உறுப்பினர்களும் அரசியல் யதார்த்த நிலையை உணர்ந்து அரசியலமைப்பு யாக்க அவைக் கூட்டங்களுக்குச் சென்றார்கள். தமிழ் மக்களின் அடிப்படைக் கோரிக்கைகளை, ஆகக்குறைந்த அரசியல் கோரிக்கைகளை முன் வைத்தார்கள்.

இந்த அடிப்படைக் கோரிக்கைகளை, ஆகக் குறைந்த ஏற்பாடுகளைச் சிங்கள மக்களின் பிரதிநிதிகள் அனைவரும் கட்சி வேறுபாடின்றிக் கூட்டாகச் சேர்ந்து எதிர்த்து நிராகரித்தார்கள். தமிழரசுக் கட்சி மட்டுமல்ல. தமிழர்கள் நலம் பேண் அரசியல் கட்சிகள் நான்கும் கூட்டாகச் சேர்ந்து முன்வைத்த கோரிக்கைகளைச் சிங்கள மக்களின் நலம்பேண் கட்சிகள் நிராகரித்தன.

இதனால் தமிழ் உறுப்பினர்களுட் பெரும் பான்மையோர் அரசியலமைப்பு யாக்க அவையில் இருந்து வெளியேறினார்கள். தொடர்ந்தும் அங்கு இருப்பதால் பயனில்லை எனக் கருதினார்கள்.

மக்களாட்சிக் குடியரசாக இலங்கையை மாற்றும் முயற்சிக்கு இலங்கை மக்களின் அதிகாரம், இயைபு, ஒப்புதல் என்பன பெற வேண்டும் எனில், இலங்கையில் உள்ள இரு வேறு நாட்டினங்களிடமும் பெறவேண்டும்.

எந்த நாட்டு மக்களுக்காக அரசியலமைப்பு உருவாக்கப்படுகிறதோ, அந்த நாட்டு மக்கள் இசைவு கொடுத்தபின் தான் அது ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது.

ஐக்கிய அமெரிக்க மாநிலங்களின் அரசியலமைப்பு, அங்குள்ள மாநிலங்களின் இசைவுடன் எழுந்த அரசியலமைப்பே.

கானா நாட்டில் அரசியலமைப்பு பொது மக்கள் வாக்குக் கணிப்பு மூலம். ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

சூடானில் அரசியலமைப்பு யாக்க அவை மக்களால் நேரடியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டதை ஏற்கனவே பார்த்தோம்.

இந்தியாவிலும் பாகிஸ்தானிலும் அரசியலமைப்பு யாக்க அவைகள் மக்களால் நேரடியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டன. நாடு பிரிக்கப்பட முன் தெரிவு செய்யப்பட்ட அரசியலமைப்பு யாக்க அவையில் முஸ்லிம் லீக் கலந்து கொள்ள மறுத்தது. முஸ்லிம்களின் இசைவைப் பெறாத, மக்கள் தொகையின் நான்கில் ஒரு பங்கினரின் இசைவைப் பெறாத அரசியலமைப்புப் பயன்றது என்பதால் பிரிட்டிஷார் பிரிவினைக்கு இசைந்தனர்.

இந்தியாவின் அரசியலமைப்பு யாக்க அவையில் தமிழ் நாட்டுப் பிரதிநிதிகள் இருந்தனர். இவர்கள் அவையைப் புறக்கணிக்காது அவையுடன் சேர்ந்து பணிபுரிந்தனர். இதனால் இந்திய அரசியலமைப்புத் தமிழ் நாட்டவரின் இசைவுடன் எழுந்த அரசியலமைப்பு என்பதையும் ஏற்கனவே பார்த்தோம்.

ரொடஷியாவில் 1965இல் அறிவிக்கப்பட்ட அரசியலமைப்பும் அதைத் தொடர்ந்த அரசியல் சீர்திருத்தங்களும் ஒரு தலைப்பட்சமானவை. நாட்டில் உள்ள பெரும்பான்மை இனத்தவர்களான காப்பிலி இனத்தவர்களின் இசைவைப் பெறாதவை. ஒப்புதலைப் பெறாதவை. இதனால் இன்றுவரை ரொடஷிய அரசியலமைப்பு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட அரசியலமைப்பாக இல்லை. அரசியல் எழுச்சி மூலம் சூடானில் எழுந்ததைப் போல் ரொடஷியாவில் அரசியலமைப்பு எழுந்தது. ரொடஷியாவில் மக்கள் இசைவு வழங்க வில்லை. இதனால் ரொடஷியப் பிரச்சனை இன்று வரை தீராத பிரச்சனையே. உலக நாடுகள் கூட, இந்த பிரச்சனை உடனடியாகத் தீர்க்கப்பட வேண்டும் என ஏற்றுக்கொண்டுள்ளன. ஒரு நாட்டில் வாழும் பல இன மக்களில், ஒரின மக்களின்

இசைவைப் பெறாத அரசியலமைப்பு, ஏற்றுக் கொள்ளப்படாத அரசியலமைப்பு என்பதற்கு ரொடஷியா சான்று.

1972இல் இலங்கையில் எழுந்த அரசியலமைப்பு இலங்கையில் உள்ள இரு வேறு இன மக்களுள் ஒன்றான சிங்கள மக்களால் உருவாக்கப்பட்டது. சிங்கள மக்களின் இசைவுடன் உருவாக்கப்பட்டது.

மற்ற இன மக்களான தமிழ் மக்களால் இசைவு கொடுக்கப்படவில்லை, ஒப்புதல் வழங்கப்படவில்லை. ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. உருவாக்கப்படவில்லை.

எனவே இலங்கை மக்களின் இசைவைப் (Consensus) பெற்ற அரசியலமைப்பு என இதைக் கூறமுடியாது. சிங்கள மக்களின் இசைவைப் பெற்ற, தமிழ் மக்களின் இசைவைப் பெறாத அரசியலமைப்பு என்றே கூறவேண்டும்.

எதிர்ப்பு

அரசியலமைப்பு யாக்க அவைக்கு வந்தார்கள். தமது கோரிக்கையை முன் வைத்தார்கள். அவை ஏற்றுக்கொள்ளப்படாததால் வெளியேறினார்கள். பகிஷ்கரித்தார்கள். இதனால் தமிழ் மக்கள் புதிய அரசியலமைப்புக்கு இசைய வில்லை. இசையாமல் விட்டிருக்கலாம், எதிர்க்காமலும் விட்டார்களா?

இலங்கை போன்ற இரு வேறு இனங்கள் வாழும் நாட்டில் ஒரினம் தயாரித்த அரசியலமைப்புக்கு இரண்டாவது இனம் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்காமல் விட்டாலே, அந்த அரசியலமைப்பு இரண்டாவது இனத்தால் எதிர்ப்பின்றி ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதாகக் (Acquiesce) கருதலாம்.

1972 மே 22ஆம் நாள் புதிய அரசியலமைப்பு நடைமுறைக்கு வந்தது. 1972 ஜூலை 4ஆம் நாள் மூதறிஞர் செல்வநாயகம் தலைமையில் தமிழரசுக் கட்சி உறுப்பினர்கள் தேசிய அரசுப் பேரவைக்குச் சென்றார்கள். புதிய அரசியலமைப்பின் மீது பற்றுதியுரை கூறினார்கள். ஏற்றுக் கொண்டார்கள். கையெழுத்திட்டார்கள்.

அரசியலமைப்பு யாக்க அவையைப் புறக்கணித்தவர்கள், அதிலிருந்து வெளியேறியவர்கள், அதன்மூலம் அரசியலமைப்புத் தயாரிப்பதில் பங்கு கொள்ள மறுத்தவர்கள், தயாரித்து ஏற்று நடைமுறைப் படுத்தப்பட்ட புதிய அரசியலமைப்பை எதிர்ப்பின்றி ஏற்றுக் கொண்டார்கள் என்று வாதிடலாம்.

உண்மை அதுவல்ல. தமிழரசுக் கட்சி உறுப்பினர்கள் ஒப்புக்காக உறுதியுரை கூறிக் கையெழுத்திட்டார்கள். தேசிய அரசுப் பேரவையைத் தமது அரசியல் மேடையாகப் பயன்படுத்தும் நோக்குடன் கையெழுத்திட்டார்கள்.

இந்திய விடுதலைப் போராட்டக் காலத்திலும் இத்தகைய நடைமுறை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. ஒப்புக்காக உறுதியுரை கூறினார்களே ஒழியச், சம்பிரதாயத்துக்காகக் கையெழுத்திட்டார்களே ஒழிய, உண்மையாக அரசியலமைப்பை ஏற்றுக் கையெழுத்திடவில்லை.

ஏனெனில் அரசியலமைப்பு நடைமுறைக்கு வந்த சில நாட்களுள் 1972மே 25ஆம் நாள் தமிழரசுக் கட்சியினர் யாழ்ப்பாணத்து முற்ற வெளியில் கூடினார்கள். பொது இடத்தில் கூடினார்கள். மக்களின் முன் கூடினார்கள். காவல் துறையினர் வேவு பார்க்கையில் கூடினார்கள். முதறிஞர் செல்வநாயகம் தலைமையில் கூடினார்கள்.

அந்த அரசியலமைப்பின் படி ஒன்றை எடுத்தார்கள். தீயிட்டார்கள் சொக்கப்பானையாகக் கொளுத்தினார்கள். சாம்பராக்கினார்கள். புதிய அரசியலமைப்பைத் தமிழர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. என்பதைச் சிங்கள மக்களுக்கும் உலகுக்கும் பகிரங்கமாக அறிவித்தார்கள்.

அத்தோடு நின்றுவிடவில்லை. 1972 அக்டோபர் 3ஆம் நாள் எனது தலைவர் முதறிஞர் செல்வநாயகம் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த செயல் ஒன்றைச் செய்தார். அன்று தேசிய அரசுப் பேரவை கூடியது. முதறிஞர் செல்வநாயகம் அங்கு பேசினார்.

பேரவை முதல்வரின் அனுமதியுடன் உரையாற்றினார். தமிழில் உரையாற்றினார். அந்த உரை, தமிழ் மக்களால் என்றென்றும் போற்றிப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய அறிக்கையாகும். மக்களாட்சியில் நம்பிக்கை உடையவர்கள் எப்பொழுதும் போற்றிப் பாதுகாக்க வேண்டிய ஒன்றாகும். அந்த உரையில் கூறப்பட்டுள்ளது என்ன?

“மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, நான் இந்தத் தேசிய அரசுப் பேரவையில் இருந்து விலகுவதற்குத் தீர்மானித்திருக்கிறேன். அதற்கான நியாயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“1948ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் இந்நாட்டில் தமிழ் மக்களுடைய வாழ்வு படிப்படியாகக் கீழ் நிலையடைந்து கொண்டே வருகிறது. 95 உறுப்

பினர்களைக் கொண்ட அன்றைய பாராளுமன்றத்தில் தமிழ்த் தோட்டத் தொழிலாளரின் பிரதிநிதிகளாயிருந்த 8 தமிழ் உறுப்பினர்கள் இன்று இங்கு இல்லை. அவர்களுடைய இடத்தை இன்று அவர்களிலும் இரட்டித்த எண்ணிக்கையான சிங்கள உறுப்பினர்கள் எடுத்திருக்கிறார்கள். பெரும்பாலான தோட்டத் தொழிலாளருக்கு அன்று வாக்குரிமை அளிக்கப்பட்டிருந்த காரணத்தால் இந்த 8 தமிழ் உறுப்பினர்களும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். பிரித்தானிய அரசாங்கம் இந்திய வம்சாவளித் தமிழ் மக்களுடைய பிரச்சனையில் இதை ஒரு நீதியான தீர்ப்பாகக் கருதியது.

“இலங்கை சுதந்திரம் பெற்றவுடன் சிங்கள அரசாங்கம் செய்த முதல் வேலை தமிழ்த் தோட்டத் தொழிலாளரின் வாக்குரிமையைப் பறித்ததேயாகும். முதலில், அவர்களுடைய பிரஜாவுரிமையைப் பிடுங்கிய குடியுரிமைச் சட்டத்தை நிறைவேற்றிக், குடியுரிமை உள்ளவர் களுக்கே வாக்குரிமை என்று அடுத்துச் சட்டம் இயற்றியதன் மூலம் இக்கருமம் திட்டமிட்டு நிறைவேற்றப் பட்டது. இதனால் சோல்பரி அரசியல் திட்டத்தின் அடிப்படையே தகர்க்கப்பட்டது. இந்த நடவடிக்கையை லங்கா சமாசமாஜக் கட்சியும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் அன்று எதிர்த்தன என்று கூற விரும்புகின்றேன். இன்று அக்கட்சிகளும் வகுப்புவாதக் கொள்கைக்கு அடிபணிந்து விட்டன.

“அடுத்து நடந்த அதிமுக்கிய சம்பவம் 1956ஆம் ஆண்டு பண்டாரநாயக்கா அரசாங்கத்தினால் தனிச் சிங்களச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டமையாகும். தமிழ்த் தோட்டத் தொழிலாளரின் வாக்குரிமை பறிக்கப்பட்டதே தனிச் சிங்களச் சட்டத்தையும் சாத்தியமாக்கியது.

“தமிழ்த் தொழிலாளரது வாக்குரிமை பறிக்கப்பட்ட பொழுதிலும் அவர்களது எண்ணிக்கைக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பாராளுமன்றத் தொகுதிகள் நீக்கப்படாது அவை சிங்கள வாக்காளர்கட்குக் கொடுக்கப் பட்டன. 1952ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் சிங்கள மக்களுக்கு அவர்கள் எண்ணிக்கைக்கு அதிகமான பிரதிநிதித்துவம் கொண்டதாகப் பாராளுமன்றம் அமைந்தது. அதன்பின் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டங்களும் சிங்கள வகுப்புவாதச் சட்டங்களாகவே அமைந்தன. 1947ஆம் ஆண்டு இருந்தது போல வாக்குரிமை இருந்திருக்குமாயின் 1970ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலில் ஏற்பட்ட பிரமாண்டமான வெற்றி ஏற்பட்டிருக்க மாட்டாது.

“எண்ணிக்கைக்கு மிஞ்சிய சிங்களப் பிரதி

நிதித்துவம் கொண்ட பாராளுமன்றத்திலும் ஒரு புது அரசியலமைப்புத் தயாரிக்கப்பட்டது. அடுத்து நடந்த முக்கிய சம்பவமாகும். இவ்வரசியலமைப்பு சிங்கள மக்களுக்கு எல்லா உரிமைகளையும் அளித்திருந்தது. தமிழ் மக்களுக்கு ஒன்றுமே கொடுக்க வில்லை.

“மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மையின்றி மாற்றப்பட இயலாதவகையில் தனிச் சிங்களச் சட்டம் பலப்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றது. சிங்களம் நீதிமன்ற மொழியாக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஒவ்வொரு மனிதனும் தன் மொழியிலேயே நீதிமன்றத்தில் விசாரிக்கப்பட வேண்டும் என்னும் கூற்றுச் சிங்கள மனிதனுக்கே அன்றித் தமிழ் மனிதனுக்கு அல்ல.

“இவ்வரசியலமைப்பிலே உள்ள ஆட்சேபத்துக்குரிய அம்சங்களைப்பற்றி இங்கு நான் குறிப்பிடத் தேவையில்லை. முந்திய அரசியலமைப்பின் 29 ஆவது விதியினால் சிறுபான்மையோருக்கு அளிக்கப்பட்ட சிறு பாதுகாப்புத்தானும் இன்று நீக்கப்பட்டது.

“இந்தச் சூழ்நிலையில் பல்வேறு அரசியற் கட்சிகளைச் சேர்ந்த தமிழ் மக்கள் தமிழர் கூட்டணியில் ஒன்று சேர்ந்து இக்குறைபாடுகளிற் சிலவற்றை நீக்குமாறு முதலமைச்சருக்கு வேண்டுகோள் விடுத்தனர். இவ்வரசியலமைப்பில் திருத்தப்பட வேண்டிய ஆறு அம்சங்களைக் குறிப்பிட்டு முதலமைச்சர் அவர்களுக்குத் தமிழர் கூட்டணியின் சார்பில் நான் ஒரு கடிதம் எழுதினேன். அப்படித் திருத்துவதற்குச் செப்டம்பர் முப்பதாம் திகதி வரை அவருக்கு அவகாசம் கொடுத்தோம். ஆனால் ஒன்றுமே செய்யப்படவில்லை. இந்நிலையில் தமிழ் மக்கள் எம்மோடு இருக்கிறார்களா? இல்லையா? என்பதாகக் கூறுமாறு அவர்களைக் கேட்கும் பொறுப்பு தமிழர் கூட்டணியின் தலைவர் என்ற முறையில் என்மீது சுமத்தப் பட்டுள்ளது. தமிழ் மக்களில் ஒரு கணிசமான பகுதியினர் இவ்வரசியலமைப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதாக அரசாங்கம் கூறுகின்றது. நாம் இதை மறுக்கிறோம். ஆகையால் தமது கூற்றை நிரூபிப்பதற்கு அரசாங்கத்திற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் அளிக்க விரும்புகிறோம். இதற்குச் சிறந்த வழியாகத் தமிழர் கூட்டணியின் தலைவர் என்ற வகையில் இச்சபையில் என் ஸ்தானத்தை நான் துறந்து, எனது கொள்கையை முன் வைத்து நான் மீண்டும் போட்டியிடும் போது, அரசாங்கம் தனது கொள்கையை முன்வைத்து என்னோடு போட்டியிட வேண்டு மென்று கேட்கிறேன்.

அத்தேர்தல் முடிபு தமிழ் மக்களது தீர்ப்பாகவே இருக்கும்.

“இந்நாட்டில் சென்ற இருபத்தி நான்கு ஆண்டுகளாக நடந்தவற்றை மனதில் கொண்டு, தமிழ் மக்கள் இந்நாட்டில் ஓர் அடிமை இனமாக அழிவதா அல்லது சுதந்திர மக்களாக வாழ்வதா என்ற தமது வருங்காலத்தை நிர்ணயிக்கும் உரிமை அவர்களுக்கு வேண்டும் என்பதே எனது கொள்கையாக இருக்கும். விடுதலை பெற்ற மக்களாக வாழவேண்டும் என்ற கொள்கைக்கு வாக்களிக்குமாறு (தமிழ்) மக்களை நான் கேட்பேன்.

“இந்தக் கொள்கையில் அரசாங்கம் என்னோடு போட்டியிட்டும். நான் தோல்வி அடைந்தால் என் கொள்கையை நான் விட்டு விடுகிறேன். அரசாங்கம் தோல்வியடைந்தால் தமது கொள்கையையோ, அரசியல் திட்டத்தையோ தமிழ் மக்கள் ஆதரிப்பதாகக் கூறுவதை நிறுத்தி விட வேண்டும். இடைத் தேர்தலைப் பின்போட்டு இப்பிரச்சினைகளை ஒட்டி மக்கள் தீர்ப்பு வழங்குவதைத் தடுக்க வேண்டாமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1972 ஆம் ஆண்டின் அரசியலமைப்பைத் தமிழ் மக்கள் ஏற்கவில்லை; தமிழ் மக்கள் விடுதலை பெற்ற மக்களாக வாழ விரும்புகிறார்கள். என்ற இரண்டு அடிப்படைக் கொள்கைகளை முன் வைத்துத் தேர்தலில் போட்டியிட வருமாறு மூதறிஞர் செல்வநாயகம் அரசுக்குச் சவால் விட்டார்.

1972 அக்டோபர் 3 ஆம் நாள் தேசிய அரசுப் பேரவை உறுப்புரிமையைத் துறந்தார். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இடைத்தேர்தலை நடத்தாது தள்ளிப்போட்ட அரசு, 1975 பெப்ரவரி 6 ஆம் நாள் இடைத்தேர்தலை நடாத்தியது. அரசின் சார்பில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்த திரு. வி. பொன்னம்பலம் வேட்பாளராகப் போட்டியிட்டார்.

மூதறிஞர் செல்வநாயகம் இடைத் தேர்தலில் அமோக வெற்றியீட்டினார். அவருக்கு 25, 927 வாக்குகள் கிடைத்தன. அரசு சார்பில் போட்டியிட்ட திரு. வி. பொன்னம்பலம் 9,457 வாக்குகளைப் பெற்றார்.

மூதறிஞர் செல்வநாயகம் வீட்ட சவாலை அரசு ஏற்றது. போட்டியிட்டது; தோல்வியுற்றது. 1972 இன் அரசியலமைப்பைத் தமிழ் மக்கள் ஏற்கவில்லை. விடுதலை பெற்ற மக்களாக வாழத் தாம் விரும்பினர் என்பதனைத் தமிழ் மக்கள் ஐயம் திரிபு அற எடுத்துக் கூறினார்கள்.

மண் வாசனை

இந்திய அரசியலமைப்பின் தொடக்க வரிகளில் உள்ளதை ஏற்கனவே நோக்கினோம்.

“...இந்த அரசியலமைப்பை எமது அரசியலமைப்பு யாக்க அவையில் 1949 நவம்பர் 26ஆம் நாள் ஏற்றுச் சட்டமாக்கி எமக்கு நாமே தந்துள்ளோம்.”

என்ற வரிகளில் சட்டமாக்கி என்ற சொல் புனிதமானது. இந்திய அரசியலமைப்பு யாக்க அவை பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தினால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட சட்டத் தொடர்ச்சியின் அங்கம். இலங்கை அரசியலமைப்பு யாக்க அவை அவ்வாறு எழுந்ததல்ல. ஒரு தலைப்பட்டசமாக, மக்களிடம் ஒருசில அரசியல் கட்சிகள் தேர்தல் காலத்தில், தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில் ஆற்றலுரிமை கேட்டதனால் எழுந்தது. பிரிட்டிஷாரிடம் உள்ள தொடர்பை, ஆட்சித் தொடர்பை ஒரு தலைப் பட்சமாக முறிக்க உடைத்தெறிய மேற்கொண்ட முயற்சியால் எழுந்தது.

எனவே தான், 1970 மே 27இல் நடைபெற்ற தேர்தலில், ஸ்ரீமாவோ பண்டார நாயக்கா தலைமையில் போட்டியிட்ட மூன்று கட்சிகளின் கூட்டு முன்னணி தயாரித்த தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில், மக்களிடம் ஆற்றலுரிமை கோரியிருந்தார்கள். சனப்பிரதிநிதிகள் சபைக்குத் தெரிவு செய்யப்படும் உறுப்பினர்கள் அரசியலமைப்பு யாக்க அவையாகச் செயற்பட ஆற்றலுரிமை கோரியிருந்தார்கள். அந்த

“அரசியலமைப்பு யாக்க அவையானது புதிய அரசியலமைப்பைத் தயாரித்து ஏற்று நடைமுறைப்படுத்த...”

ஆற்றலுரிமை கோரியிருந்தார்கள். தயாரிக்கவும், ஏற்கவும், நடைமுறைப்படுத்தவும் ஆற்றலுரிமை கேட்டார்களே யொழியத் தயாரித்து ஏற்றுச் சட்டமாக்கி நடைமுறைப்படுத்த ஆற்றலுரிமை கோரவில்லை. சட்டமாக்கி என்ற சொல் விடுபட்டமை முக்கியமானது. ஏனெனில் சட்டமாக்கும் உரிமை இவர்களுக்கு இல்லை.

சூடானிலும், ரொடஷியாவிலும் நடந்தது போல் இங்கும் சட்டப் புரட்சி மூலம், “இத்தால் யாவரும் அறிக” என்ற வகையான பட்டயம் மூலம் புதிய அரசியலமைப்பு எழுந்தது.

இந்த அரசியலமைப்பு இலங்கை மண்ணில் எழுந்தது. மண் வாசனை உடையது. வேற்று நாட்டவரால், வேற்று அதிகரத்தில் திணிக்கப்பட்டதல்ல. இஃது இத்தீவின் மண்ணுக்குரிய (Autochthonous) அரசியலமைப்பு

சட்டப் புரட்சி மூலம், பழைய தொடர்புகளை அறுத்து இந்த மண்ணுக்குரியதான அரசியலமைப்பை ஏற்றுக் கொள்வது ஒன்று. அதற்கமையப் பணிந்து நடப்பது பிறிதொன்று. ஜியோபிரி மார்ஷல் (1971) என்பார் இந்த நிலையைத் தெளிவாக விளக்கியுள்ளார். ஏற்றுக் கொள்ளாத வர்கள் கூடப் பணிந்து நடப்பது பற்றிக் கூறியுள்ளார்.

இருவேறு இனங்கள் வாழும் நாட்டில் ஓர் இனத்தால் அந்த மண்ணுக்குரியதாக எழுதப்பட்ட, சட்டப் புரட்சி மூலம் கொண்டு வரப்பட்ட அரசியலமைப்பை மற்ற இனம் ஏற்றுக் கொள்ளாவிடில், அதுவும், இரு வேறு இன மக்களுக்காகவும் என எழுதப்பட்ட அரசியலமைப்பு ஓர் இனத்தால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படாவிடின், புதுமையான நிகழ்ச்சி எழுகின்றது.

(மு. திருச்செல்வம், “சூழ்த்தமிழர் இறைமை” பக்கம் 61 - 80)

மாநாடு வெற்றி பெற வாழ்த்துகிறோம்

கண்ணம்மா பதிப்பகம்

250, தென்நெடுஞ்சாலை, (அஞ்சலகம் முன்பு)
திருப்பரங்குன்றம், மதுரை-625 005.

புலவர் மு.தமிழ்க்குத்தன்

அவர்கள் எழுதிய
பரிமேலழகரின்
பார்ப்பனியத் திணிப்பு ரூ.100.00

திருவள்ளுவமாலையும் திரிப்புவேலையும் ரூ.40.00
வைதீகத்தை எதிர்த்த வள்ளுவர் ரூ.50.00

மூன்று நூல்கள் வேண்டுவோர்

பணவிடை மூலம்

அனுப்பினால் அஞ்சல் செலவு

ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.

தமிழர்கள் வீர மரபினரே

அமெரிக்காவில் உள்ள இலினோயிஸ் பல் கலைக் கழகத்தின் அரசியல் துறைப் பேராசிரியராகிய டாக்டர் ஸ்டீபன் கோகென் இந்திய இராணுவம் மற்றும் பாகிஸ்தான் இராணுவம் பற்றி இருநூல்களை எழுதியுள்ளார். இந்திய இராணுவம் பற்றிய விடயங்களில் இவர் ஒரு நிபுணராவார். அண்மையில் இவர் கொழும்பு வந்திருந்த போது ரோஹான் குணசேகரா என்ற சிங்களர் இவரைப் பேட்டி கண்டார். அப் பொழுது கீழ்க் காணும் வினாவை வினவினார்.

சிறீலங்கா அனுபவத்திலிருந்து இந்திய இராணுவம் கற்ற பாடம் என்ன? எதிர்காலத்தில் இத்தகைய மரபுவழி அல்லது மரபுவழியில்லாத சண்டைகளில் இந்தியா சிக்கி கொள்ள நேர்ந்தால் இங்குக் கற்ற பாடம் உதவுமா?

இடக்கு மடக்கான இக்கேள்விக்கு டாக்டர் ஸ்டீபன் கோகென் பின்வருமாறு பதிலளித்தார்.

“இந்தியா கற்றுக்கொண்ட பாடம் பற்றி நான் எதுவும் கூற இயலாது. இதுகுறித்து இந்தியர்களிடம் நீங்கள் பேசுவதுதான் சரியாக இருக்கும். ஆனால், ஓர் உண்மை இதன் மூலம் தெளிவாகி இருக்கிறது. தென்னாசியாவில் உள்ள எந்த மொழி இனமாக இருந்தாலும் அந்த இனத்து மக்களைச் சிறந்த போர்வீரர்களாக உருவாக்க முடியும் என்பது நிரூபிக்கப்பட்டுவிட்டது. இந்திய இராணுவம் பற்றி நான் எழுதியுள்ள நூலில் பிரித்தானிய - இந்திய இராணுவத்திற்கு, பல சாதிக்குழுக்கள், பல மொழிக் குழுக்களில் இருந்து ஆட்களை எப்படித் தேர்ந்தெடுத்தார்கள் என்பதை ஆராய்ந்தேன். பிரித்தானியர் முதன் முதலாகத் தங்கள் இராணுவத்திற்குத் தமிழர்களையே தேர்ந்தெடுத்தார்கள். சென்னை மாகாணப் படையில் 60 முதல் 80 ஆண்டுகள் வரை தமிழர்களையே சேர்த்து வந்தனர். அதற்குப் பின்பு இராணுவத்திற்குத் தமிழர்களை எடுப்பதில்லை. தமிழர்கள் வீரமரபினர் அல்லர். அவர்கள் போருக்குப் பொருத்தமற்றவர்கள் என்ற மாயை பரப்பப் பட்டது.

ஆனால், இலட்சிய வெறியும், அர்ப்பணிப்பு உணர்வும் ஊட்டப் பட்ட இளைஞர்களைச் சிறந்த போர் வீரர்களாக உருவாக்க முடியும் என்பதை விடுதலைப்புலிகள் மெய்ப்பித்ததன் மூலம் தமிழர்கள் வீர மரபினர் அல்லர் என்னும் மாயாவாதத்தை அடியோடு தகர்த்துவிட்டனர். தமிழர்களை மிகச் சிறந்த இராணுவ வீரர்களாக

அவர்கள் உருவாக்கிப் பல போர்களில் திறமையாகப் போராட வைத்துள்ளனர். இராணுவ வரலாற்றாசிரியன் என்ற முறையில் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். எந்தவொரு இனத்தையும் போராடும் குணமற்றது என ஒதுக்கிவிட முடியாது. விடுதலைப்புலிகள் விடயத்தில் அவர்கள் மிகச் சிறந்த காலாட்படையினராக விளங்கிப் பல கட்டங்களில் இந்திய இராணுவத்தைத் திக்குமுக்காட வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை மறந்து விடக் கூடாது”

அமெரிக்கப் பேராசிரியர் கூறியதைப்போல இந்திய இராணுவத்தில் தமிழர்களைச் சேர்க்க மறுத்த காலமும் இருந்தது. பிரித்தானியர் தமிழர்களை நல்ல கூலிகளாகத்தான் கருதினார்கள். தங்களின் காலனித்துவச் சுரண்டலுக்கு அவர்களைப் பயன்படுத்தினார்கள். கொடுக்கப்பட்ட வேலை எவ்வளவு கடுமையான வேலையாக இருந்தாலும் முணுமுணுக்காமல் செய்யக்கூடிய மனித இயந்திரங்களாக மட்டுமே தமிழர்களைக் கருதினார்கள். ஆட்டு மந்தைகளை ஒட்டுவதைப் போல இலட்சக்கணக்கான தமிழர்களை இலங்கை, பர்மா, மலேசியா, பிஜித்தீவு, மொரிசஸ், தென்னாப் பிரிக்கா போன்ற நாடுகளுக்கு ஒட்டிச் சென்றார்கள்.

அதே வேளையில் தங்கள் இராணுவத்திற்கு வீர மரபினராக அவர்கள் கருதிய சீக்கியர்கள் கூர்க்கர்கள், இராஜபுத்திரர், மராட்டியர் போன்றவர்களைச் சேர்த்துக்கொண்டனர்.

ஆனால், மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வீர மரபினரைக் கொண்ட இந்திய இராணுவத்தை ஓடஓட விரட்டியடித்ததன் மூலம் விடுதலைப்புலிகள், தமிழர்களும் வீர மரபினரே என்பதை நிலைநாட்டியுள்ளனர்.

“கல்தோன்றி மண்தோன்றாக்காலத்தே வானோடு முன்தோன்றி மூத்த குடியான தமிழினம்” வீரமற்ற இனம் என்ற பழிப்புக்கு ஆளாகிக் கிடந்தபொழுது அந்தப் பழியையும் இழிவையும் தமது குருதியால் துடைத்தவர்கள் விடுதலைப்புலிகள்.

அமெரிக்கப் பேராசிரியர் போன்றவர்களே வியந்து பாராட்டும் பெருமைக்குரிய இடம் இன்று நம் இனத்திற்குக்கிடைத்தது என்றால் அதற்குக் காரணம் புலிகளே!

தமிழும் சீவக்கறது - பக். 45

தமிழீழத் தனியரசில் தமிழ்வளர்ச்சிப் பணிகள்

பேராசிரியர் அந்நவரசன்

முன்னுரை

பாசித்தான், இந்தியா, சீனா உள்ளிட்ட பல்வேறு நாடுகளின் துணையுடன் இலங்கைத் தீவின் சிங்களப் பேரினவாத ஆட்சியாளர்கள் வன்னிப் பெரு நிலப்பரப்பை வவ்வளைப்புச் செய்துள்ளனர். 2008-ஆம் ஆண்டு வரை, கிளிநொச்சியைத் தலைநகரமாகக் கொண்டு சிறப்பாகச் செயற்பட்டு வந்த தமிழீழத் தனியரசின் செயற்பாடுகள் இன்று முடக்கப் பட்டுள்ளன.

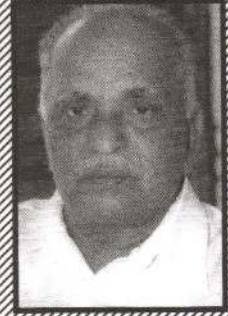
“நூலம் கருதினும் கைகூடும் காலம்
கருதி இடத்தாற் செயின்” (திருக்குறள்)

என்ற வள்ளுவரின் வாய்மொழிக்கேற்பக் காலமும் இடமும் கருதி மக்கள் காத்திருக்கின்றனர். ஆண்ட தமிழ் நிலத்தை மீண்டும் கைப்பற்றுவோம்; வன்னி மண்ணில் மீண்டும் புலிக்கொடி வானளவப் பறக்கும் என ஈழத் தமிழர்கள் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை கொண்டுள்ளனர்.

சிறப்புடன் செயற்பட்ட தமிழீழத் தனியரசில், தமிழ் மொழியை வளர்க்கவும் தமிழரின் கலைகள், பண்பாடு ஆகியவற்றைக் காக்கவும் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்த பல்வேறு பணிகளைக் குறித்துத் தமிழ்நாட்டுத் தமிழர்களும் புலம்பெயர்ந்து பல்வேறு நாடுகளில் வாழும் தமிழர்களும் அறிந்துகொள்ள வேண்டும்.

தமிழீழம் வரவேற்கிறது

தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் மேதகு பிரபாகரன் அவர்கள் தலைமையில் தமிழீழத் தனியரசு நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த காலத்தில் இரண்டு ஆண்டுகள், தமிழீழத்தில் கிளிநொச்சி நகரில் தங்கியிருந்து தமிழ்ப்பணியாற்றும் நல்ல வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது.

அன்னைத் தமிழ் மொழியைக் காக்கவும் வளர்க்கவும் தலைவர் மேற்கொண்டிருந்த அரும்பணிகள் பலவற்றை நேரில் அறிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பாகவும் அது அமைந்தது.

நான் படர்ந்த மூடுந்து, தமிழீழ மண்ணைத் தொட்டு நின்றது. நின்ற இடம் தமிழீழ அரசின் தடுப்புச் சாவடி. புலிப் போராளிகள் - ஆண்களும் பெண்களும் - அங்குப் பல்வேறு கடமைகளில் ஈடுபட்டிருந்தனர். ஊர்தியிலிருந்து நான் கீழே இறங்க முற்பட்ட வேளையில், ஊர்தியின் கதவைத் திறந்த இளைஞர் ஒருவர், “வணக்கம் ஐயா; தமிழீழம் உங்களை வரவேற்கிறது என்று இனிய தமிழில் என்னை வரவேற்றார். அவர் பெயர் இளம்பரிதி என்றார்.

பிரபாகரன் (ஒளிபரப்பும் சூரியன்) தலைமை ஏற்று ஆட்சி நடத்தும் தமிழீழத் தனியரசின் சார்பாக இளம்பரிதி (இளஞ்சூரியன்) வந்து என்னை வரவேற்றது மகிழ்ச்சி தருவதாக இருந்தது. கிளி நொச்சியிலிருந்து கொண்டு வந்த மகிழ்ச்சியில் என்னை அழைத்துச் சென்ற இளம்பரிதி, பிழையிலல்லாத, பிறமொழிக் கலப்பில்லாத தமிழில் என்னுடன் உரையாடியவாறே ஊர்தியை ஓட்டிச் சென்றார்.

“உங்களைப் போலவே இங்குள்ள மக்களனை வரும் பிறமொழிக் கலப்பில்லாத தமிழில் பேசுவார்களோ?” என வினவினேன். “பெரும்பாலோர் தூயதமிழில் பேசுவர்; முடிந்தவரை பிறமொழிச் சொற்களைத் தவிர்த்துப் பேசுவதையே மக்கள் விரும்புகிறார்கள்” என்றார்; கேட்க மகிழ்ச்சியாக இருந்தது.

தமிழீழத்திற்கு அழைக்கப்பட்ட து ஏன்?

தமிழீழத் தாயகத்தின் எழுபது விழுக்காட்டு நிலப் பரப்புத் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது. அங்குத் தலைவர் பிரபாகரன் அவர்கள், தேசியத் தலைவர் என்ற தகுதியில் ஆட்சித் தலைவராகச் செயற்பட்டார். அரசியல்துறை, நிதித்துறை, மனிதவள மேம்பாட்டுத் துறை, தமிழ் வளர்ச்சித்துறை, தமிழீழக் கல்விக் கழகம், கலை - பண்பாட்டுத் துறை, காவல்துறை, நீதித்துறை, தமிழீழப் போக்கு வரத்துக் கழகம், நல்வாழ்வுத் துறை, தமிழீழப் பொருண்மிய மேம்பாட்டுக் கழகம், தமிழர் மறுவாழ்வுக் கழகம், தொல்லியல் ஆய்வுத்துறை, ஆவணக் காப்புத்துறை முதலிய பல்வேறு துறைகள் தேசியத் தலைவரின் சீரிய தலைமையில் சிறப்பாகச் செயற்பட்டன. ஆயினும், மக்கள் நலங்கருதி

இலங்கையரசின் மக்கள் வங்கி, அஞ்சல்துறை, தொலைத் தொடர்புத்துறை ஆகியவை செயற்படவும் இடமளிக்கப்பட்டிருந்தது. அவ்வாறே இலங்கையரசின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்த கல்விக் கூடங்களும் அங்கு இயங்கின.

ஆண்டு ஒன்று முதல் பன்னிரண்டாம் ஆண்டு வரை உள்ள வகுப்புகளைக் கொண்டிருந்த பள்ளிகளில், உரிய தகுதி பெற்ற தமிழாசிரியர்கள் பற்றாக்குறை இருந்தது. தேவைக்கேற்பத் தமிழாசிரியர்கள் பணியமர்த்தப் படவில்லை. அதனால், தமிழ்ப் பிள்ளைகள் தாய்த் தமிழை முறையாகக் கற்றுத் தேர்ச்சி பெறும் வாய்ப்பை இழந்திருந்தனர்.

தமிழீழத்துப் பிள்ளைகள் தமிழை முறையாகக் கற்றுத் தேர்ச்சி பெற வேண்டும் என விரும்பிய தலைவர் பிரபாகரன் அவர்கள், அனைத்துப் பள்ளிகளிலும் தகுதி வாய்ந்த தமிழாசிரியர்களைப் பணியமர்த்தத் தேவைப்படும் ஒழுங்குகளை மேற்கொள்ளுமாறு தமிழீழக் கல்விக் கழகப் பொறுப்பாளர்க்கு அறிவுறுத்தினார். கல்விக் கழகப் பொறுப்பாளர் மேற்கொண்ட தொடர் முயற்சிகளின் விளைவாக நான் தமிழீழம் செல்லவும் கிளிநொச்சியில் இரண்டு ஆண்டுகள் தங்கியிருந்து தமிழ்ப் பணியாற்றவும் எனக்கு வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

கிளிநொச்சியில் தமிழ்ப்பணி

நான் கிளிநொச்சியை அடைந்தேன். அங்குத் தமிழீழ அரசு நிறுவிய தமிழ்ப்பயிற்சிக் கல்லூரி இருந்தது. “ஐயா! இங்கு நான் ஆற்றவேண்டிய பணி என்ன” என்று கல்லூரிப் பொறுப்பாளரைக் கேட்டேன். “பன்னிரண்டாம் வகுப்புத் தேர்ச்சி பெற்ற நாற்பது மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறோம். அவர்களைத் தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றத் தகுதி உள்ளவர்களாக ஆக்க வேண்டும்; அதற்கேற்ப நீங்கள் அவர்கட்குப் பயிற்சியளிக்க வேண்டும்; அதற்குரிய வகையில் பாடத் திட்டத்தை நீங்களே வரையறுத்துக் கொள்ளலாம்” எனப் பொறுப்பாளர் தெரிவித்தார். பாடத்திட்டத்தை வரைந்து காட்டினேன். “இந்தப் பாடத்திட்டத்தின்படிப் பயிற்சியளிக்க இரண்டாண்டுக் காலம் தேவைப்படும்” என்றேன். பொறுப்பாளர் ஏற்றுக்கொண்டார்.

தமிழ்நாட்டிலிருந்து...

கல்லூரி வளாகத்திற்கு நான் அழைத்துச் செல்லப்பட்டேன். அங்கு நாற்பது மாணவர்கள் தமிழ்மொழிப் பயிற்சி பெறும் ஆர்வத்துடனும்

மிகுந்த எதிர்பார்ப்புடனும் இருந்தனர். நாற்பது பேரில் ஐந்துபேர் ஆண்கள்; ஏனையோர் பெண்கள். கல்லூரி அலுவலகப் பொறுப்பாளர் கருங்குழலி என்னை மாணவர்கட்கு அறிமுகப் படுத்தினார். “உங்களுக்குத் தமிழ்ப் பயிற்சியளிப்பதற்காக ஐயா இந்தியாவிலிருந்து வந்திருக்கிறார்” என்றார். “இல்லை. நான் தமிழ்நாட்டிலிருந்து வந்திருக்கிறேன்” என்றேன். என் உணர்வைப் புரிந்துகொண்ட மாணவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் கையொலி எழுப்பி வரவேற்றனர்.

தமிழ் மொழிப்பயிற்சி

மாணவர்களுக்குப் பயிற்சியைத் தொடங்கினேன். தொல்காப்பியம், நன்னூல், யாப்பருங்கலக்காரிகை, தண்டியலங்காரம் முதலிய மரபுவழி இலக்கண நூல்களைக் கற்பித்தேன். பிறமொழிக் கலப்பு இல்லாமல் தமிழில் பேசவும் எழுதவும் பயிற்சி அளித்தேன். ஒற்றுப்பிழை முதலிய பிழைகளின்றி எழுதப் பயிற்சியளித்தேன்.

நற்றிணை, குறுந்தொகை, அகநானூறு, புறநானூறு ஆகிய சங்க இலக்கியங்களின் சிறப்பை எடுத்துரைத்தேன். திருக்குறளை முழுமையாகக் கற்பித்தேன். நான்கு தொகுதிகளில் அடங்கிய புரட்சிக் கவிஞரின் பாடல்களைப் பயிற்றுவித்தேன். புலவர் குழந்தையின் இராவண காவியத்தை முழுமையாகக் கற்பிக்கின்ற வாய்ப்பும் கிடைத்தது. இரண்டாண்டுக் காலத்தில் நாற்பது மாணவர்களுக்கும் நான் ஒருவனே, மேற்குறிப்பிட்டவாறு அனைத்தையும் கற்பிக்கின்ற தனிச்சிறப்பு எனக்கு வழங்கப்பட்டது. மாணவர்கள் பலமுறை தேர்வுகளை எழுதினர். இறுதித் தேர்வில் அனைவரும் சிறப்பாகத் தேர்ச்சி பெற்றனர். சிறப்பாக ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்த ஒரு விழாவில் மாணவர்கட்குச் சான்றிதழ்கள் வழங்கப்பட்டன. பயிற்சிபெற்ற மாணவர்கள் அனைவரும் கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் இருந்த பள்ளிகளில் தமிழாசிரியர்களாகப் பணியமர்த்தப்பட்டனர். என்ற நல்ல செய்தியைச் சில மாணவர்கள் மடல் வாயிலாக எனக்குத் தெரிவித்தனர். செய்தியறிந்த நான் அடைந்த மகிழ்ச்சி நீடிக்கவில்லை. சிங்களப் பேரின வாதம் அங்கிருந்த கல்விக் கூடங்களுடன் சேர்த்து ஈழத் தமிழர்களின் கனவுகளையும் சிதைத்துச் சீரழித்துள்ளது. சிதைவிலிருந்து மீண்டும் ஈழம் கிளர்ந்து எழும் என்னும் நம்பிக்கை மட்டும் சிதையாமல் இருக்கிறது.

தமிழ்வளர்ச்சித்துறை

நிதித்துறையின் கீழ் இயங்கிய தமிழ்வளர்ச்சித்துறை, தமிழ் வளர்ச்சிக்கான சீரிய திட்டங்கள் பலவற்றைச் சிறப்பாகச் செயற்படுத்தியது. அரசு நிறுவனங்கள், தனியார் நடத்திய வணிக நிறுவனங்கள், பொது நல மன்றங்கள் ஆகிய அனைத்தும் தமிழ்ப் பெயர்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் எனத் தமிழ் வளர்ச்சித் துறை அறிவித்திருந்தது. அந்த அறிவிப்பை ஏற்று அனைத்து அமைப்புகளும் தமிழ்ப் பெயர்களைத் தாங்கியிருந்தன.

வணிக நிறுவனங்களில் தமிழ்

சேரன் வாணிகம், சோழன் வாணிகம், பாண்டியன் வாணிகம், இளந்தென்றல் வாணிகம் என்பன தமிழீழ அரசின் கட்டுப்பாட்டில் இயங்கிய வணிக நிறுவனங்களாம். அரசின் சார்பில் இயக்கப்பட்ட நூல்கள் விற்பனை நிலையம் அறிவமுது புத்தக நிலையம் எனப் பெயர் பெற்றிருந்தது. துணிக்கடை, புடைவையகம், காலணி அங்காடி எனத் தனியார் விற்பனைக் கூடங்களும் தமிழ்ப் பெயரைப் பெற்றிருந்தன. நகை விற்பனையகங்களைத் தமிழ் நாட்டில் ‘ஜுவல்லரி’ என்னும் ஆங்கிலப் பெயரால் குறிப்பிடுகிறோம். தமிழ் ஈழத்தில் நல்ல தமிழில் ‘நகைமாடம்’ என்ற பெயரில் காணமுடிந்தது. தமிழரசி நகைமாடம், தமிழ்ச் செல்வி நகைமாடம் என்பன போன்ற பெயர்களை நகை விற்பனையகங்கள் பெற்றிருந்தன. மெடிக்கல்ஸ், மெடிக்கல் ஸ்டோர் என ஆங்கிலப் பெயர்களைத் தவிர்த்து, மருந்துக்கடை என்று தமிழ்ப்பெயர் தாங்கிய கடைகளே அங்கு இருந்தன. இங்கு, ஃபேன்சி ஸ்டோர் என ஆங்கிலப் பெயரைப் பல அங்காடிகள் பெற்றுள்ளன. தமிழ் ஈழத்தில் புதுமைப் பொருளாகம் என அழைக்கப்பட்டது. ஹேர் கட்டிங் சலூன், ‘ஹேர் டிரஸ்ஸர்ஸ்’ என்னும் ஆங்கிலப் பெயர்களுக்கு அங்கு இடமளிக்கப்படவில்லை. பொதிகை அழககம், ஈழநிலா அழககம் எனத் தமிழ்ப்பெயர்களே இடம் பெற்றிருந்தன. அங்காடிகள், வணிக நிறுவனங்கள் முதலிய அனைத்திலும் பெயர்ப் பலகைகளில் தமிழ் மட்டுமே இடம் பெற்றிருந்தது சிறப்பாகும்.

தமிழீழ வைப்பகம்

‘பேங்க்’ என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு ஏற்ற தமிழ்ச் சொல்லை இன்னும் நாம் ஆக்கவில்லை. வங்கி என்பது ஆங்கிலச் சொல்லின் திரிபாகும்.

தமிழீழத்தில் 'வைப்பகம்' என்னும் தமிழ்ச்சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது. தமிழீழ அரசின் கட்டுப்பாட்டில் பல வைப்பகங்கள் இயங்கின. அவை தமிழீழ வைப்பகம் எனப் பெயர் பெற்றிருந்தன. அவற்றில் பணியாற்றத் தகுதியானவர்களைப் பயிற்றுவிப்பதற்காகக் கிளிநொச்சியில் ஒரு பயிற்சிக் கூடம் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. அங்குப்பயின்ற மாணவர்களுக்கு வணிகவியல், பொருளியல், கணக்குப் பதிவியல் ஆகிய பாடங்கள் தமிழ் வழியில் கற்பிக்கப்பட்டன.

தமிழ்ப் பெயர் சூட்டத் 'தமிழமுதம்' திட்டம்

தமிழ்க் குழந்தைகட்குச் சமயம் சார்ந்த பிறமொழிச் சொற்கள் பெயர்களாகச் சூட்டப்படுவது நெடுங்கால வழக்கமாக இருந்தது. சாதி அமைப்பின் பிடியிலிருந்து விடுவித்துத் தமிழர் என்னும் இனவுணர்வுடன் வாழ மக்களை நெறிப்படுத்திய தமிழீழ அரசு, இன அடையாளத்தை வலுப்படுத்தத் தமிழர் அனைவரும் குழந்தைகளுக்குத் தமிழ்ப் பெயர் சூட்டுவதே தக்கது என உணர்ந்தது.

குழந்தைகட்குத் தமிழ்ப் பெயர் சூட்டுவதை ஊக்கப்படுத்தத்திட்டமிட்ட தமிழ் வளர்ச்சித் துறை, தமிழ்ப் பெயர்க்கையேடு ஒன்றை வெளியிட்டது. அந்தக் கையேட்டில் பத்தாயிரம் பெயர்கள் இடம்பெற்றிருந்தன. பெண் குழந்தை, ஆண் குழந்தைகளுக்கான பெயர்கள் தனித்தனியே அகர வரிசையில் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. பத்தாயிரம் ஆண் - பெண் பெயர்களைக் கொண்ட கையேடுகள் மக்கள் பயன்பாட்டிற்காக வழங்கப்பட்டன. மருத்துவ மனைகளில் குறிப்பாக மகப்பேறு மருத்துவ மனைகளில் அந்தக் கையேடு வைக்கப்பட்டிருந்தது.

குழந்தை பிறந்தவுடன், பெற்றோர் அந்தக் கையேட்டிலிருந்து தமக்கு விருப்பமான பெயரைத் தெரிவுசெய்து பிள்ளைக்குச் சூட்டுவர். குழந்தைக்குத் தமிழ்ப் பெயர் சூட்டப்பட்டதற்கான சான்றிதழை மருத்துவர் வழங்குவார். அந்தச் சான்றிதழுடன் தமிழீழ வைப்பகம் சென்றால், தமிழ்ப் பெயரை உடைய அந்தக் குழந்தையின் பெயரில் ஆயிரம் உருபா வைப்புச் செய்யப்படும். அந்தப் பணம், குழந்தைக்குப் பதினெட்டு அகவை நிறைந்தவுடன் உரிய வட்டியுடன் சேர்த்து வழங்கப்படும். அந்தத் திட்டம் 'தமிழமுதம்' என்ற அழகிய

தமிழ்ப்பெயரைத் தாங்கியிருந்தது.

காப்பகங்களின் தமிழ்ப் பெயர்கள்

பெண்குழந்தைகளுக்கான காப்பகம் செஞ்சோலை எனவும் ஆண் குழந்தைகளுக்கான காப்பகம் அறிவுச்சோலை என்றும் பெயர் பெற்றிருந்தன. இரண்டு சோலைகளையும் சேர்ந்த பிள்ளைகள் படிப்பதற்காக 2007-ஆம் ஆண்டில் அமைக்கப்பட்ட கல்விக் கூடம் தமிழ்ச் சோலை என்ற பெயரைத் தாங்கி யிருந்தது. களத்தில் விழுப்புண்பட்டு உடற்குறை யுடன் வாழ நேர்ந்த பெண்களுக்காகத் தொழிற் கூடத்துடன் இணைந்த காப்பகம் ஒன்றைக் கிளிநொச்சியின் புறநகர்ப் பகுதியில் தேசியத் தலைவர் தொடங்கி வைத்தார். அந்தக் காப்பகம் நவம் அறிவுக் கூடம் என்ற பெயருடன் திகழ்ந்தது. 'நவம்' என்பது களத்தில் வீரச்சாவடைந்த ஒரு போராளியின் பெயராகும். முதியோர் காப்பகம் அன்புமனை என்றும் மன நலம் கேடுற்றவர்களுக்கான காப்பகம் வெற்றிமனை என்றும் தமிழ்ப் பெயர்களைப் பெற்றிருந்தன.

போராளிகளின் தமிழ்ப் பெயர்கள்

விடுதலை இயக்கத்தில் சேரும் இளையோர்க்கு அவர்களது இயற்பெயர் அல்லாத புதிய பெயர் சூட்டப்படுவது வழக்கமாக இருந்தது. கடந்த காலங்களில் பிறமொழிச் சொற்களை இயக்கப் பெயராகக் கொண்டிருந்த போராளிகள் நல்ல தமிழ்ச் சொற்களைப் பெயர்களாகக் கொள்வது நல்லது எனத் தலைவர் தம் விருப்பத்தை வெளியிட்டார் அதனைத் தொடர்ந்து, போராளிகள், பிறமொழிப் பெயர்களை விலக்கிவிட்டுத் தமிழ்ப் பெயர்களைச் சூட்டிக் கொண்டனர். அன்புச் செல்வன், தமிழன்பன் இளங்குமரன், பாரி, ஆதி, சுடர்மகள், அனிச்சம் இசையருவி என்பன போராளிகள் சிலரின் தமிழ்ப் பெயர்களாம்

படை அணிவகுப்பு - கட்டளைச் சொற்கள் தமிழில்

தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பில் பல படை அணிகள் (Regiment) வீரச்சாவடைந்த போராளிகளின் பெயர்களைத் தாங்கியிருந்தன. கிட்டு பீரங்கிப் படையணி, சார்லஸ் அன்டனி படையணி, மாலதி படையணி, சோதியா படையணி, இராதா வான்காப்புப் படையணி எனப் படையணிகள் பெயர் பெற்றிருந்தன. அந்த

அணிகளைச் சேர்ந்த போராளிகளின் அணிவகுப்பு நடைபெறும் போது கட்டளைகள் தமிழில் சொல்லப்பட்டன. சிராய்நில் (attention), தளர்வாய்நில் (Stand at ease) வலப்பக்கம் திரும்பு (Rightturn) இடப்பக்கம் திரும்பு (Left turn), இடது (Left), வலது (Right) என அனைத்துக் கட்டளைகளும் தமிழில் சொல்லப் பட்டன. அந்தப் போராளிகளின் தமிழ் உணர்வை உரசிப் பார்ப்பதற்காக, “தமிழிற் சொல்வதை விடக் கட்டளைகளை ஆங்கிலத்தில் சொல்வது மிடுக்காக இருக்கும் அல்லவா” என்றேன். “ஐயா தமிழில் சொல்கிறோம் என்பதால் ஏற்படுகின்ற பெருமிதம் பிறமொழியிற் சொல்லும் போது ஏற்படாது அல்லவா? என்று அந்தப் போராளிகள் எதிர்வினாத் தொடுத்தனர். தாய்த் தமிழிடத்தும் தமிழிற் சொல்க எனக் கட்டளையிட்ட தலைவரிடத்திலும் அவர்கள் கொண்டிருந்த மதிப்பு என்னை மெய்சிலிர்க்கச் செய்தது.”

வணக்கம் - அகவணக்கம்

Good morning, Good Evening, Good Night எனத் தமிழர்களாகிய நாம் பிறமொழிச் சொல்லால் வணக்கம் சொல்வதை இன்னும் குற்றமாகக் கருதவில்லை. ஈழத்தில் வணக்கம் என்று சொல்வதையே அனைவரும் வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர். வலக்கையை மட்டும் உயர்த்தி வணக்கம் சொல்வது தமிழ் மரபு என்று என்பதால் இருகைகளையும் சேர்த்துக் குவித்து வணக்கம் சொன்னார்கள். வீரச்சாவு அடைந்தவர்களை நினைவு கூரும் நிகழ்ச்சிகளில் சிலமணித்துளிகள் பேசாமல் அமைதி காப்பதை நாம் ‘மவுன அஞ்சலி’ என்றே இன்றும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம் அதைத் தமிழில் சொல்லவேண்டுமென நாம் எண்ணவில்லை தமிழீழத்தில், ‘அகவணக்கம்’ எனத் தமிழில் சொல்கின்றனர்.

தமிழீழத் தேசியத் தொலைக்காட்சி

தமிழீழ அரசின் சார்பில் தொலைக்காட்சி ஒளிபரப்புத் தொடங்கப்பட்டபோது, ‘நிதர் சனம்’ என்ற வடமொழிப் பெயரைப் பெற்றிருந்தது. அந்தப் பெயர் கைவிடப்பட்டது. தமிழீழத் தேசியத் தொலைக்காட்சி எனப் பெயர் பெற்றது. தொலைக்காட்சித் திரையில், தமிழீழத் தேசிய மலரான காந்தன் மலருடன் த.தே. தொ. என்னும் மூன்று தமிழ் எழுத்துக்களே இடம் பெற்றன. நேர்காணல் முதலிய நிகழ்ச்சிகளின்

பங்கு பெறுவோர், நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்து வழங்குவோர், நிகழ்ச்சி அறிவிப்பாளர்கள், செய்திகளைச் சொல்வோர் ஆகிய அனைவரும் பிறமொழிக் கலப்பில்லாத நல்ல தமிழைப் பயன்படுத்தினர். முடிந்த அளவுக்குப் பிறமொழிக் கலப்பைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்ற தேசியத் தலைவரின் விருப்பத்தை அனைத்துப் பொறுப்பாளர்களும் பணியாளர்களும் விருப்புடன் ஏற்றுச் செயற்படுத்தினர்.

கலை - பண்பாட்டுத்துறையில் தமிழ்

பழந்தமிழ்க் கலைகளைக் காத்து வளர்த்தல், தமிழர் பண்பாட்டைக் காத்தல் ஆகிய குறிக்கோளுடன் தமிழீழக் கலை - பண்பாட்டுத் துறை செயற்பட்டுவந்தது. நாட்டார் பாடல் களைத் தொகுத்து நூலாக்கி வெளியிடுதல், நாட்டுப்புற இசை, கூத்து வடிவங்களைப் பேணிக் காத்தல் முதலிய பணிகளை இந்தத் துறையினர் சிறப்பாகச் செய்தனர். தமிழ்நாட்டில் காண முடியாத ‘சிந்து நடைக் கூத்து’ என்னும் இசை நாடக வடிவத்தைச் செய்து காட்டுவதில் மாணவர்களும் போராளிகளும் சிறந்து விளங்கினர். அன்னை பூபதியின் உயிரீசு வரலாற்றைச் சிந்து நடைக் கூத்து வடிவில் செஞ்சோலைப் பிள்ளைகள் செய்து காட்டியதைக் கண்டபோது மெய்சிலிர்த்தது.

கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு, முள்ளியவிளை ஆகிய நகரங்களில் தமிழீழ அரசின் நுண்கலைக் கல்லூரிகள் சிறப்பாக இயங்கின. தகுதிவாய்ந்த கலைஞர்கள் ஆடல், பாடல், கருவியிசை முதலிய வற்றில் மாணவர்களுக்குப் பயிற்சியளித்தனர். கிளிநொச்சி நுண்கலைக் கல்லூரி முதல்வரின் அழைப்பை ஏற்று, அங்குத் தமிழிசை குறித்து உரை நிகழ்த்தக் கிடைத்த வாய்ப்பை எனக்கு அளிக்கப் பட்ட சிறப்பாகவே கருதி, மதித்து மகிழ்ச்சியடைந்தேன்.

நீதித்துறையில் தமிழ்

தமிழீழத் தனியரசில் நீதித்துறை சிறப்பாகச் செயற்பட்டது. சட்டக்கல்லூரி நிறுவப்பட்டிருந்தது. மாணவர்கள் தமிழ் வழியிற் சட்டம் பயின்றனர். அவர்கட்குப் பயன் தரும் வகையில் உரிமையியல், குற்றவியல் தொடர்பான நூல்கள் தமிழில் எழுதி வெளியிடப்பட்டிருந்தன. மணக் கொடைத் தடைச் சட்டம் (வரதட்சணைத் தடுப்பு) சிறப்பாகக் குறிக்கத் தக்கதாகும்.

தமிழீழ அரசின் வழக்கு மன்றங்களில் தமிழி லேயே வழக்குரைக்கப்பட்டன. நீதியரசர்கள் தமிழிலேயே தீர்ப்புகளை வழங்கினர். ஒவ்வொரு வழக்கும் மிகமிகக் குறுகிய காலத்தில் நடத்தி முடிக்கப்பட்டுத் தீர்ப்புகள் வழங்கப்பட்டன. இதனால், சிங்களப் படையின் கட்டுப்பாட்டுப் பகுதிகளில் வாழ்ந்த மக்களும் உரிமையியல் தொடர்பான வழக்குகளைக் கிளிநொச்சி நீதி மன்றத்திற்குக் கொண்டுவந்தனர் விரைந்து நல்ல தீர்ப்பினைச் பெற்றுச் சென்றனர்.

முடிவுரை

தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்காகத் தமிழீழ அரசு மேற்கொண்டிருந்த பணிகளைக் குறித்து இன்னும் நிறையச் சொல்லமுடியும். சுருங்கச் சொல்வதானால், நல்ல தமிழர்களின் ஆளுகையில்தான் எந்த அளவு தமிழ் வளர்க்கப்பட வேண்டுமோ அந்த அளவுக்குத் தமிழ் வளர்ச்சிப் பணிகள் நடைபெற்றன என்பதை எவரும் மறுக்கமுடியாது.

விரைவில் அழிந்து விடும் நிலையில் உள்ள 50 மொழிகளின் வரிசையில் தமிழும் இடம் பெற்றிருப்பதாக அய்.நா.வின் 'யுனெஸ்கோ' நிறுவனம் அறிவித்தது. அதனை அறிந்த தமிழீழ அரசின் பல பொறுப்பாளர்கள் சொன்னார்கள்: "அய்.நா.வின் அறிக்கை தவறானது. அது இந்தியாவில் உள்ள தமிழ் நாட்டை மட்டும் கணக்கில் எடுத்துக் கூறப்பட்ட கூற்றாக இருக்கலாம். தமிழீழத்தில் தமிழ்மொழி வளர்ச்சிப் பணிகளைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டிருந்தால், தமிழ் அழியும் என அய்.நா. அறிவித்திருக்காது. எவ்வாறாயினும், தமிழ் நாட்டில் தமிழ் அழிந்து போனாலும் நாங்கள் தமிழீழத்தில் தமிழை அழியவிடமாட்டோம்" என்று உறுதிபடத் தெரிவித்தனர். அப்படி உறுதியளித்த அந்தத் தமிழர்களை ஒடுக்கி விட்டதாகச் சிங்களம் தெரிவிக்கிறது; இந்தியா தலையாட்டுகிறது, உலகம் ஊமையாகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது.

உண்மை ஒருநாள் வெளியாகும்.

உயர்தமிழ் அழியாத மொழியாகும்
நன்மை விளையும் ஈழத்தில்
நலம்பல சேரும் மிகவிரைவில்

பெருங்குற்றம் புரிந்துவிட்டோம் தணிகைச்செல்வன்

தில்லி வாய்க்குள்ளிருந்தும்
சீன வாய்க்குள்ளிருந்தும்
கொள்ளிவாய்த் தீக்கணைகள்
குவிந்ததனால் கொழும்பரசின்
முள்ளி வாய்க்கால் போரில்
மெளனித்து அமைதிக்காய்
வெள்ளைக் கொடியேந்தி
வந்தோமே காண்கிலையோ?

வெள்ளைக் கொடி வீசி
வந்தாலும் விதிமீறிக்
கள்ளக் கொலை செய்த
காட்டுவெறி காண்கிலையோ?
பிள்ளைக்கறி கேட்கும்
பேயர்களின் பலிக்களமாம்
முள்வேலிக்குள் கதறும்
மரணஓலி கேட்டிலையோ?

ஐயோ உலகே!
ஐயகோ பேருலகே
பொய்யோ உலக அவை?
புனைவுகளோ அவை விதிகள்?
கையேந்தி வந்தாரைக்
கரமேந்திக் காத்த இனம்
கையேந்தல் காண்கிலையோ
கஞ்சிக்கும் கருணைக்கும்?
பன்னிரண்டு கோடிக்கண்
பார்த்திருந்தும் பயனுண்டா?
பன்னிரண்டு கோடிக்கை
பலமிருந்தும் செயலுண்டா?
என்னிருந்து என்ன பயன்?
ஈழவர்க்குத் தாய்த் தமிழர்
மண்ணிருந்தும் என்ன பயன்?
வரலாறு காரித்துப்பும்!

பெருங்குற்றம் புரிந்துவிட்டோம்
பேரழிவின் சாட்சிகளாய்
இருந்துவிட்டோம்; ஒரு நாட்டை
இழந்துவிட்டோம்; இனியேனும்
திருந்தி விட்டோம் எனக் காட்டச்
செந்தமிழர் அறுகோடி
திரண்டுவிட்டோம் என்பதொன்றே
தீர்வாகும்! செய்வீரா?

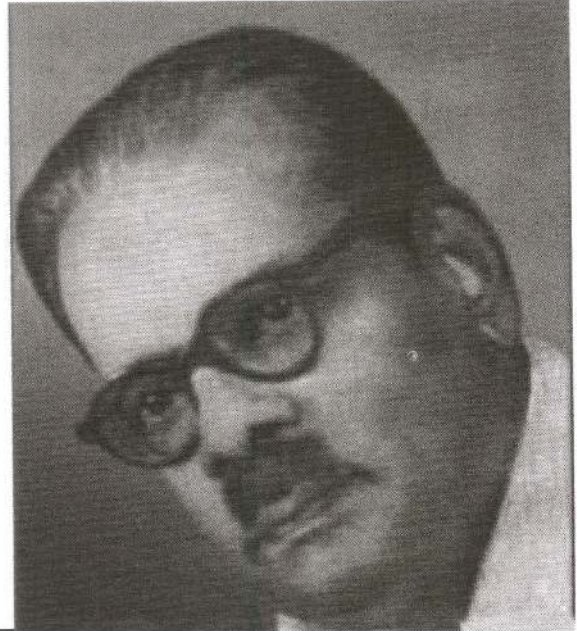
முல்லைப்போர் முடிவன்று;
முழுப்போரே இனிமேல்தான்!
எல்லைக்குள் எரிந்திருந்த
ஈழப்போர் இடம் மாறி
எல்லை தாண்டிப் புவியின்
எண்பது தேசத் தமிழர்
உள்ளத்தீயாய் இணைந்து
உலகப் போராய் மூளும்

இலங்கையின் உரிமை செந்தமிழர்க்கும் உண்டு

— பாவேந்தர் பாரத்தாசன்

இலங்கைத் தமிழர் துலங்க எண்ணினால்
அவர்கள் ஒற்றுமை அடைய வேண்டும்
வேற்றுமை விளைக்கும் ஆற்றல்கள் எவற்றையும்
கான்றுமிழ்தல் வேண்டும். கழிவடைச்
சாதி சமயம் எனும் எவற்றையும்
மதித்தல் கூடாது மறப்பது நன்று.
தமிழர் நலத்தைத் தாக்கும் கட்சிகள்
எவற்றிலும் எவரும் சேர்தல் சரியன்று
தமிழர்கள் அனைவரும் கூடித் தக்கதோர்
கொள்கையை வகுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.
தாய்மொழியான தமிழ்மொழி வாழ்ந்தால்
தமிழர் வாழ்வார்; தமிழ்மொழி வீழ்ந்தால்
தமிழர் வீழ்வார்; தமிழ் தமிழர்க்குயிர்
தமிழன்னைக் கொரு தாழ்வு நேர
விடுதலின் உயிரை விடுதல் தக்கது.
சிங்களர்க்குள்ள இலங்கையின் உரிமை
செந்தமிழர்க்கும் உண்டு! திருமிகு
சட்டமன்றிலும் வேறெவ்வகைப்
பட்டமன்றிலும் பைந்தமிழர்க்கு
நூற்றுக் கைம்பது விழுக்காடு நோக்கிப்
படிமை ஒதுக்கப்படுதல் வேண்டும்!
செந்தமிழ் மக்கள் சிறுபான்மை யோரெனச்
சிங்களர் பெரும்பான்மை யோரெனச் செப்பித்
தமிழர் உரிமையைத் தலைகவிழ்க்க
எண்ணும் எண்ணம் இழைக்கும் தீமைகள்
எவற்றையும் தமிழர் எதிர்க்க வேண்டும்
மானங் காப்பதில் தமிழ் மக்கள்
சாதல் நேரினும் தாழ்க் கூடாது
இவைகள் இலங்கைத் தமிழர் கொள்கைகள்!
யாவர் இவற்றை எதிர்ப்பினும் விடற்க!
வெல்க இலங்கைத் தமிழர்!
வெல்க தமிழே! மேவுக புகழே!

(இலங்கை 'தினகரன்' சிறப்பு மலருக்கு
11.7.1959-ல் எழுதியது)

யூத வழியில் தமிழீழம்

யூங்குழல்

1939- ஹிட்லரின் நாஜிப் படையினர் யூதர்களுக்கு எதிரான இனப் படுகொலையை அரங்கேற்றிய ஆண்டு. அதற்கான முதல் படியாக அய்ரோப்பாவில் இருந்த யூதர்கள் ஓட்டு மொத்தமாகப் பொதுச் சமூகத்திலிருந்து பிரிக்கப் பட்டுத் தடுப்பு முகாம்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப் பட்டனர். அந்த முகாம்களில் இருந்தவர்களுக்கு என்ன நேர்கிறது என்பதே வெளி உலகம் அறியாத நிலை. கடும் சித்ர வதைகளும், கண் மூடித்தனமான படுகொலைகளும் மிகச் சாதாரணமாக அரங்கேறின. இந்தத் தடுப்பு முகாம்கள் தான் - பின்னர் இரண்டாம் உலகப் போரின் ஒரு பகுதியாக ஹிட்லரின் நாஜிப் படையினர், யூதர்களுக்கு எதிரான இனப் படு கொலையை நடத்தி முடிக்கும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தன. 'ஹோலோகாஸ்ட்' என்றால் 'ஓட்டு மொத்தமாக எரிக்கப்பட்டது' என்று பொருள். அதுதான் யூத இனப் படுகொலையைக் குறிக்கும் சொல்லாக இன்றும் வழங்கப்படுகிறது.

1945 வரை நீண்ட இரண்டாம் உலகப் போரில் மிக அதிக அழிவுக்குண்டான இனம் யூத இனம். ஆனால் மூன்றே ஆண்டுகளில், அதாவது மே 14 1948 -ஆம் ஆண்டு யூதர்கள் தங்களின் மரபு வழித் தாய் நாடான இஸ்ரேலின் விடுதலையை அறிவித்தனர். எண்ணிக்கையில் யூதர்களை விட மிக அதிகம் உள்ள அரபிய நாடுகள் இஸ்ரேலின் விடுதலைக்கு எதிராக அணி திரண்டு போரிட்ட போது, அதனை எதிர்த்து 'விடுதலைக்கான போரை' நடத்தி யூதர்கள் வெற்றி கண்டனர்.

எப்படி அது அவர்களுக்குச் சாத்தியப்பட்டது?

ஏறத்தாழ 3000 ஆண்டுகள் வரலாற்றினை உடைய யூத இனத்தினர், அவர்களின் சொந்த மண்ணான இஸ்ரேல் மீதான உரிமையினைச் சிறிது சிறிதாக இழந்தனர். ஒரு கட்டத்தில் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் ஆளுகைக்கு உட்பட்ட பகுதியாக இஸ்ரேல் மாறியது. அதுவும் இஸ்ரேல் என்ற பெயரில் அல்ல. பாலஸ்தீனம் என்ற பெயரில் மண்ணை இழந்து, மண்ணின் மீதான உரிமைகளை இழந்து, தங்கள் தாய் மண்ணின் மரபு வழிப் பெயரான இஸ்ரேல் என்பதும் மறைந்து பாலஸ்தீனமான நிலையில், வரலாற்றின் தொடர்ந்த காலக் கட்டங்களில் பல்லாயிரக் கணக்கான யூத மக்கள் இஸ்ரேலை விட்டு அய்ரோப்பாவிற்கும், வடக்கு ஆப்பிரிக்கா விற்கும், பிற நாடுகளுக்கும் குடி பெயர்ந்தனர்.

எங்குச் சென்றாலும் அவர்கள் அந்நாட்டு மக்களுடன் இணைந்த ஒரு வாழ்வை அமைத்துக் கொண்ட போதிலும், சிலவற்றை விட்டுக் கொடுக்காது இருப்பதில் மிகுந்த கவனம் எடுத்துக் கொண்டனர்.

முதலாவதாக, எந்த நாட்டில் எந்தச் சூழலில் வாழ்ந்த போதும் தங்களின் மொழியான ஹீப்ருவை அவர்கள் மறக்கவில்லை. தங்கள் சூழ்நடைகள் என்ன கற்ற போதிலும் கண்டிப்பாகத் தங்களின் மொழியைக் கற்க வேண்டும் என்பதில் மிக உறுதியாக நின்றனர். மொழி தங்களின் அடையாளம்; தங்கள் இனத்திற்கான குறியீடு என்பதை அவர்கள் உணர்ந்திருந்தனர்.

இரண்டாவதாக, தங்களின் மத நம்பிக்கையை மதப் பழக்க வழக்கங்களையும் மிகக் கண்டிப்பாகப் பின்பற்றினர்.

மூன்றாவதாக, தங்கள் இனத்தின் வரலாற்றினை, பெருமிதம் பொங்கவும், தங்கள் இனம் சந்தித்த அவலங்களை மறைக்காமலும் தங்களின் சூழ்நடைகளுக்குக் கற்றுக் கொடுத்தனர். வரலாற்றினை அறியாமல் உணர்வூட்ட இயலாது என்பதை அவர்கள் உணர்ந்திருந்தனர்.

நான்காவதாக, பொருளாதார ரீதியாகத் தங்களை மிக அழுத்தமாக வளர்த்துக் கொண்டனர். எந்த நாட்டில் வாழ்ந்தாலும், அந்நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் யூதர்களுக்கு மிக முக்கியப் பங்கு இருந்தது. கடும் உழைப்பின் மூலமும் திட்டமிடுதல் மூலமும் இதனை அவர்கள் சாதித்தனர்.

இவை எல்லாம், இரண்டாம் உலகப் போருக்கு முன். இரண்டாம் உலகப் போரில் தங்கள் இனத்தின் மீது மிகப் பெரிய இனப் படுகொலை நடந்தேறியபோது, அது உலகெங்கும் உள்ள யூத மக்களைக் கடும் அதிர்ச்சிக் குள்ளாக்கியது என்பதில் வியப்பில்லை. ஆனால் அந்த அதிர்ச்சி அவர்களை உறையச் செய்துவிட வில்லை. மாறாக அவர்களுக்குள் ஓர் உறுதியை ஊட்டியது.

உலகின் எந்த மூலையில் வாழும் யூதன் ஆனாலும், அவனுடைய வாழ்க்கைச் சூழல் எதுவாக இருந்தாலும், அவனது தனிப்பட்ட விருப்பு வெறுப்புகள் எத்தகையதாக இருந்தாலும், ஒன்றில் அவர்கள் ஒத்த கருத்தினை - உறுதியான கருத்தினைக் கொண்டிருந்தனர்.

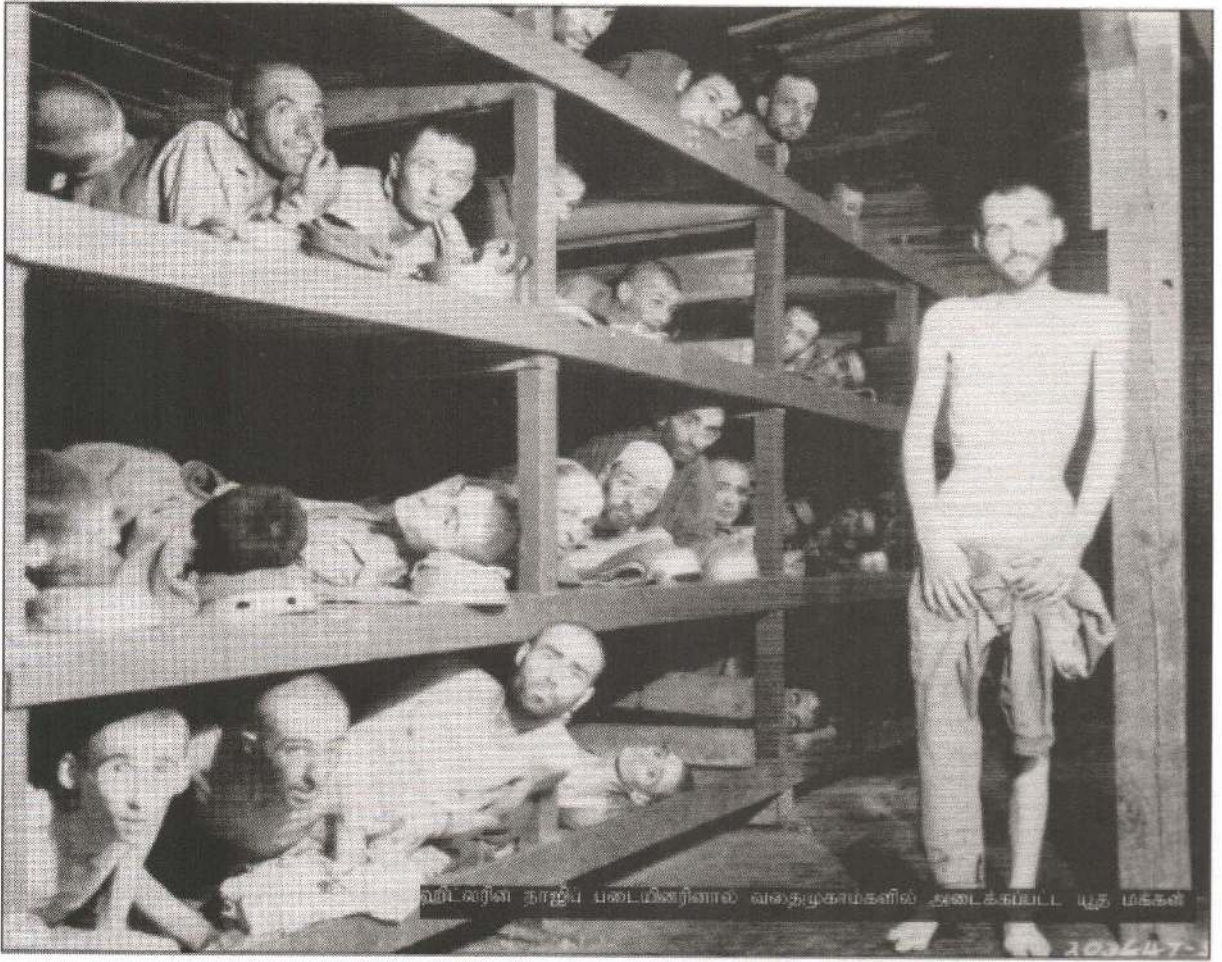
யூதர்களுக்கு என ஒரு நாடு வேண்டும். அது அவர்களின் மரபு வழித் தாய் நாடான இஸ்ரேலாக இருக்கவேண்டும்.

இதுவே அவர்களின் ஒரே இலட்சியமாக இருந்தது. அந்த இலட்சியத்தை அடைவதற்கான வழிகளை அவர்கள் திட்டமிட்டனர்.

முதலாவதாக, இரண்டாம் உலகப் போர் மற்றும் இனப் படுகொலையினால் சீர் கெட்டிருந்த தங்களின் பொருளாதாரத்தை நிலைப்படுத்திக் கொண்டனர். இரண்டாம் உலகப் போருக்கும் முன் பொருளாதார வளம் பெற்றிருந்த போதிலும், அப்போது செய்யாத ஒன்றை இப்போது திட்டமிட்டுச் செய்தனர். தங்களின் பொருளாதார நிலையினைக் கொண்டு தாங்கள் வாழும் நாட்டின் அதிகார வர்க்கத்தின் நட்பைப் பெற்றனர். அதன் மூலம் நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் மட்டுமல்லாது அதிகாரத்திலும் செல்வாக்குப் பெற்றவர்களாக மாறினர்.

இரண்டாவதாக, உலகெங்கும் பல நாடுகளில் வாழும் யூத மக்களிடையே ஓர் அடிப்படை ஒருங்கிணைவை ஏற்படுத்தினர். ஒவ்வொரு வருக்கும் ஒவ்வொரு கருத்து இருக்கலாம். ஆனால் இலட்சியம் ஒன்றே என்ற அடிப்படையில் இந்த ஒருங்கிணைவு ஏற்படுத்தப்பட்டது. அந்த ஒருங்கிணைவு எத்தனை வலுமாக இருந்தது என்றால், உலகெங்கும் இருந்த அத்தனை யூதர்களும், ஒரே திசையில் சிந்தித்தனர். ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் ஒரே திசையில் அடியெடுத்து வைத்தனர்.

இந்த இரண்டின் அடிப்படையிலும் அறிவுப் பூர்வமாகக் காய்கள் நகர்த்தி, மூன்றே ஆண்டு களில் தங்கள் நாட்டின் விடுதலையை அறிவிக்கும்

ஹிட்லர்-ன் நாஜிப் படைமீநீர்னால் வலதுகூறுகாமகவில் அடைக்கப்பட்ட யூத மக்கள்

அளவிற்குப் பலம் பெற்றனர். அவர்களின் 'விடுதலைக்கான போர்', நாட்டு விடுதலையை அறிவித்த பிறகே நடந்தது என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

நாட்டின் விடுதலையைத் தன்னிச்சையாக அறிவிப்பது என்பது விளையாட்டு அல்ல. அது கேலிக் கூத்தாகப் போகாமல் இருக்கவேண்டுமெனில் குறைந்த பட்சம் ஒரு நாடாவது இந்த விடுதலையை அங்கீகரிக்க வேண்டும் - அந்த நாட்டை அங்கீகரிக்கவேண்டும்.

இந்த இடத்தில்தான் யூத மக்கள், அவர்கள் வெளியேறி வாழ்ந்த நாடுகளில் பெற்றிருந்த பொருளாதார பலமும், அதிகார மட்டத்தில் பெற்றிருந்த செல்வாக்கும் பயன்படுத்தப்பட்டன. பல நாடுகள் இஸ்ரேலையும், அதன் விடுதலையையும் அங்கீகரித்தன.

இதன் விளைவாக, யூதர்களுக்கென ஒரு நாடு, இஸ்ரேல், மீண்டும் பிறந்தது.

யூதர்களைப் போலவே தமிழர்களும் 3000 ஆண்டுகளுக்கு மேலான வரலாற்றைக் கொண்டவர்கள். அவர்களைப் போலவே மரபு வழியாகத் தங்களுக்கென நிலப்பகுதிகள் இருந்தும். அவற்றை ஆண்ட வரலாறு இருந்தும், இன்று அதன் மீது உரிமை அற்றவர்களாக நிற்கின்றனர். 'இஸ்ரேல்' என்ற தொன்மைப் பெயர் உலக வழக்கிலிருந்து மறைந்து பாலஸ்தீனம் ஆனது போலவே, 'தமிழீழம்' என்ற தமிழர்களின் தாய் நிலத்தின் தொன்மைப் பெயரும் உலக வழக்கிலிருந்து மறைந்து சிறிலங்கா என்ற பெயரே வழங்கப்படுகிறது. யூதர்களைப் போலவே இன்று தமிழர்களும், மண்ணை இழந்தவர்களாக, மண்ணின் மீதான உரிமையை இழந்தவர்களாக உலகெங்கிலும் சிதறி வாழ்கின்றனர்.

கடந்த மே மாதத்தில், ஈழத்தில் 'கடற்கரைப் படுகொலை' என்ற பெயரில் நடந்திருப்பதும் மற்றொரு 'ஹோலோகாஸ்ட்டே', சொல்லப்

போனால் யூதர்கள் மீதான இனப்படுகொலையையும் மிஞ்சிய இனப் படுகொலை நடந்தேறி உள்ளது. அதனைவிட மோசமாக எஞ்சியுள்ள மக்கள் தடுப்பு முகாம்களில் வைக்கப்பட்டுள்ளனர். ஹிட்லரின் தடுப்பு முகாம்களில் நடந்ததை விடக் கொடிய சித்ரவதைகளும், உளவியல் கொடுமைகளும் இங்கு நடக்கின்றன.

இந்த மக்களைக் காப்பதிலும், தமிழர்களுக்கு என ஒரு நாடு, தமிழர்களின் மரபு வழித் தாயகமான தமிழீழ நாடு தமிழர்கள் வசப்படுவதிலும் - நமது கடமை என்ன என்பதை ஈழ மண்ணிற்கு வெளியே வாழும் புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களும், தமிழகத் தமிழர்களும், உலகத் தமிழர்களும் - யூத வரலாற்றிலிருந்து கற்றுக் கொள்ள வேண்டியது நிறைய இருக்கிறது.

இணைய தலைமுறைத் தமிழர்கள், குழந்தைகள் மற்றும் இளைஞர்களுக்கு நம்முடைய மொழியையும் உண்மை வரலாற்றினையும், அண்மை வரலாற்றினையும் நாம் எந்த அளவிற்கு அறியத் தந்திருக்கிறோம் என்ற கேள்வியை நாம் எமக்குள் கேட்க வேண்டிய தருணம் இது.

விடுதலைக்கான போர் என்பது ஒரு தலைமுறை, இரு தலைமுறைகளோடு நிற்பதில்லை. இறுதி வரை அதே உறுதியுடன் அது எடுத்துச் செல்லப்பட வேண்டுமெனில், வரக் கூடிய ஒவ்வொரு தலைமுறையினரும் வரலாற்றினை முழுமையாக அறிந்திருக்க வேண்டியது மிக அவசியம். வரலாற்றினைக் கற்பிப்பதன் மூலமாக மட்டுமே இன உணர்வினை எழுப்ப இயலும். போராட்ட உணர்வினை விதைக்க இயலும். வழி வழியாகப் போராட்டத்தைக் கைமாற்ற முடியும். நாடு விடுதலை பெற்ற பிறகும், நாட்டிற்கான அங்கீகாரம் கிடைத்த பிறகும் நாட்டைக் கட்டமைப்பதற்கும், அதற்குப் பின் எத்தனையோ நூற்றாண்டுகளுக்கு நாட்டினை முன்னேற்றப் பாதையில் செலுத்துவதற்கும் வரலாற்று அறிவு மிக முக்கியமானது. அதுவே நாட்டின் மீதான பற்றையும் இனத்தின் மீதான அக்கறையையும் ஏற்படுத்தும். அப்படி இல்லையேல் ஒரு கட்டத்திற்குப் பிறகு, ஈழத்தில் இன அழிப்புப் போரினால் நம் மக்களை இழந்ததைப் போல, மொழியையும் வரலாற்றையும் மறந்த மக்களாக, இன உணர்வு அற்ற மக்களாக, உயிருடன் நம் இணைய தலைமுறையினரை நாம் இழக்க நேரிடும்.

ஆயிரம் கருத்து வேறுபாடுகள், செயல்முறை வேறுபாடுகள் இருந்த போதிலும், இனம் எதிர் கொண்டு நிற்கும் இந்தச் சவாலான தருணத்தில், தமிழினத்திற்கான தமிழீழ நாடு பெறுவதே ஒற்றை இலட்சியமாகக் கொண்டு அனைவரும் ஒன்றிணைய வேண்டும். நமக்குள் இருக்கும் வேறுபாடுகள் சகோதரர்களுக்கு இடையிலானவை. அவற்றை என்று வேண்டுமானாலும் நிதானமாக அமர்ந்து பேசித் தீர்த்துக் கொள்ளலாம். அனைத்து வேறுபாடுகளையும் புறநள்ளிவிட்டு அதிகப்பட்ச ஒருங்கிணைவுடன் செயல்பட வேண்டிய தருணத்தில் நிற்கிறோம்.

இதற்கு மேல் நம் இனத்திற்கு இக்கட்டான தருணம் வேறு ஒன்று வந்து விடாது. அப்படி ஒன்று வந்து விடக் கூடாது எனில் இப்போதே நாம் விழித்தெழ வேண்டும்.

யூத மக்கள் தங்கள் மண்ணை வென்றெடுத்தது ஒன்றும் மாய வித்தை அல்ல. சரியான திட்டமிடுதலும் ஒற்றை இலக்கை நோக்கிய ஒருங்கிணைவுமே அதை அவர்களுக்கு சாத்தியப்படுத்தியது. அதே வழியில் தமிழர்கள் சுதந்திரத் தமிழீழ நாட்டை வென்றெடுக்கும் நாள் வெகு தொலைவில் இல்லை.

**உலகத் தமிழர் பேரமைப்பு
7ஆம் ஆண்டு நிறைவு மாநாடு
வெற்றி பெற வாழ்த்துகிறோம்**

அன்புடன்
ஏ. வள்ளியப்பன்

மதராஸ் மெடிகல்ஸ்

96, திருச்சி ரோடு, மணப்பாறை-621 306.
போன் : 04332-260571.

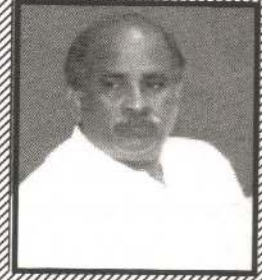
தமிழ் அறிஞர் கமில் சுவலபில்

சி. மகேந்திரன்

மாநிலத் துணைச் செயலாளர்
இந்தியக் கம்யூனிஸ்டு கட்சி

முற்றாகத் தமிழ் மொழியை அறியாதவர்களாக இருந்தும், மொழி கற்று பின் அறிஞர்களாக மாற்றம் பெற்று தமிழுக்கு தொண்டு செய்தவர்களைப் பற்றி நாம் அறிந்து கொள்ளத்தான் வேண்டும். இந்த அறிஞர் பெருமக்களால் தான் தமிழின் பெருமை கூடுதலாக உலகுக்குத் தெரிய வந்தது என்றால் அது மிகைப்படுத்தப்பட்டதல்ல. வீரமா முனிவர், போப், கால்டுவெல் போன்றவர்களை எவ்வாறு தமிழ்ச் சமூகம் மறுத்தல் இயலும். இந்த வரிசையில் இருபதாம் நூற்றாண்டில் கமில் சுவலபில், ஆஷர், கெரோஷிமா போன்ற அறிஞர்களைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல முடியும். இவர்கள் தமிழ் ஆராய்வை ஒரு குறிப்பிட்ட உயரத்திற்கு அழைத்துச் சென்றவர்கள் என்பதை இப்போதாவது தமிழ்கூறும் நல்லுலகு, அறிந்து கொள்ளுதல் அவசியமானதாகும்.

தமிழின் ஆய்வைப் புதிய எல்லைக்கு அழைத்துச் சென்ற இந்த அறிஞர்களில் கமில் சுவலபில் 2009 ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் பிராக் நகரில் தனது தனது 92 வயதில் மரணமுற்றார். இந்தப் பெருமைக் குரியவர் தமிழகத்தில் கூடுதலாகவே நினைவுப்படுத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும். தமிழுக்குழைத்த அந்த அறிஞருக்கு முழுமையாக நன்றி செலுத்தும் கடமையை நாம் செய்யவில்லை என்பதை இப்பொழுதாவது நாம் மனச்சாட்சியோடு யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்த் துறை சார்பில், நடைபெற்ற கருத்தரங்கில் நினைவஞ்சலி செலுத்தப்பட்டது. கவிதா சரண் இதழில் பேராசியர் அரசு கட்டுரை ஒன்றும் வெளிவந்தது. இவையெல்லாம் கல்வி சார் ஆசிரியர்கள் தங்கள் சொந்த முயற்சியில் நடத்திய நினைவு கூறலாகவே அமைந்திருந்தது. ஆனால் முழுத் தமிழகத்தின் கடமை தான் இதில் என்ன? தமிழர்களின் எண்ணங்களும் உணர்வுகளும் எங்கோ சென்று கொண்டிருக்கின்றன.

பேராசிரியர் கமில் 1927 செக்கெஸ்சொல வாக்கியாவில் அமைந்த பிராக் என்னும் நகரில் பிறந்தவர். இதே நகரிலுள்ள சாட்ஸ் பல்கலைக்கழகத்தில் 1946 முதல் 1952 வரை கல்வி கற்றார். இங்கு ஆய்விற்கான டாக்டர் பட்டத்தைப் பெற்றார். இவர் இந்திய மொழிகளில் முதலில் சமஸ்கிருதத்தைத் தான் கற்கத் தொடங்கினார். பின்னர்த் தமிழ் மொழியின் மீது தீராத வேட்கை கொண்டு தொடர்ந்து 40 ஆண்டுகள் தமிழைக் கற்பதிலும் தமிழுக்கான புதிய ஆய்வு எல்லைகளை உருவாக்கிச் செல்வதிலும் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டார். சமஸ்கிருதம், ஆங்கிலம், தத்துவம், திராவிடர்களின் தத்துவம், மரபு ஆகிய ஒவ்வொன்றிலும் டாக்டர் பட்டம் பெற்ற கல்வியாளர் இவர்.

இன்றையத் தமிழ் ஆய்வுகளுக்கு முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தவர்களில் மிகவும் குறிப்பிட்டு சொல்லத்தக்க இவர், உலகத்தமிழ் ஆய்வு மாநாடுகளின், உருவாக்கப் பொறுப்பாளர் களில் ஒருவராக இருந்து செயல்பட்டு வந்துள்ளார். வட்டார வழக்குகள் பல இணைந்து தமிழ்மொழி எவ்வாறு உருவாக்கம் கொண்டது என்பது இவரது ஆய்வுகளில் மிகவும் முக்கியமான ஒன்றாகும். பல்வேறு வட்டாரங்களில் வழங்கிய வழக்குகள் பல நூற்றாண்டுகள் வளர்ச்சி பெற்று, பெருமைக்குரிய இன்றையதை தமிழாக வளர்ச்சி பெற்றதைத் இவர் முழுமையாக விவரிக்கிறார். இதில் மாற்று மொழிகளை ஏற்று, அதிலிருந்து தமிழ் மொழி உருவாக்கம் பெறவில்லை என்பதை எளிதில் விளங்கிக் கொள்ள முடியும். இவரது கள ஆய்வுகளில் நீலகிரி மலையின் இருளர்கள் பற்றிய ஆய்வு முக்கியமானதாகும்.

தமிழ் ஆய்வுகளில் எழுந்து வரும் மிகவும் முக்கியமான ஒரு பிரச்சனை சமஸ்கிருதமயமாதல் ஆகும். தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்கள், இந்த ஆய்வுகளைச் செய்தால் தன்னிலை உணர்விலிருந்து வந்த மதிப்பீட்டு உணர்வு என்று சுலபமாக நிராகரித்துவிட வாய்ப்பிருக்கிறது. கடந்த காலத்தில் இவ்வாறான செயல்கள் அதிகம் நடந்துள்ளது. கமில் ஐரோப்பியர் என்பதால் இவரது கருத்துக்களைச் சுலபமாக நிராகரித்துவிட முடியவில்லை. தனித்துவமான தமிழ்ப் பண்பாடு

எவ்வாறெல்லாம் சிதைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை இவர் ஆதாரத்தோடு முன்னெடுத்து வைத்தார். இதன் மூலம் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் தனித்துவத்தை உலத்திற்கு இவரது ஆய்வுகள் வெளிப்படுத்தியுள்ளன. முருக ஸ்கந்த இணைப்பு இவருடைய ஆய்வுகளில் முக்கியமானதாக கருதப்படுகிறது. இது பல்வேறு ஆய்வுகளுக்கு முன்னோடியானது என்பதை உறுதிபடக் கூறலாம். தமிழ்ப் பாராம் பரியத்தில் சுப்ரமணிய முருகன், திருமுருகன், தமிழ் கந்தபுரணம் ஆகிய இவரது நூல்கள் இது பற்றிய இதுவரை தமிழர்கள் அறியாதிருந்த புதிய பார்வையை நமக்கு வழங்குகிறது.

முருக வழிபாடு தமிழர்களுக்கு உரியது என்றும், ஸ்கந்தவழிபாடு ஆரியர்களுக்கு உரியது என்றும், சமஸ்கிருதமயமாதலில் முருகன் கந்தனாக மாற்றப்பட்டுவிட்டான் என்பதை ஆய்வு ஆதாரத்தோடு இவர் முன் வைத்தார். இதன் பின்னர் எந்த வழிபாட்டுத் தெய்வங்கள் எல்லாம், சமஸ்கிருதமயமாக்கலில் உருமாறிப்போயின என்ற ஆய்வுகள் வளரத்தொடங்கி நமக்குப் பல்வேறு உண்மைகளை உணர்த்தின. இன்று இது குறித்த ஆய்வுகள் குறிப்பிடத் தக்க வளர்ச்சியைப் பெற்றுள்ளன.

தமிழ் பற்றிய சிறப்புக்களில் அகிலலக்கியம், உயர்வு பொருந்தியதாகக் கூறப்படுகிறது. அகம் வெளிப்படுத்தும் உள்ளுணர்வுகளைப் படித்த மேலை நாட்டறிஞர்கள் மிகவும் திகைத்துப் போய்விடுகிறார்கள். கமிலுக்கும் இது வாய்க்கிறது. அகத்தை ஆய்வு செய்து பார்க்கிறார். இதன் இலக்கிய நுட்பப் பகுதியைக் கண்டறிந்து கொள்கிறார். மேலைநாட்டறிஞர்கள் யாரும் கமிலைப்போல அக இலக்கியத்தைக் கண்டறிந்தது இல்லை என்று இலக்கிய விமர்சகர்கள் கூறும் அளவிற்கு இவரது ஆய்வின் அர்ப்பணிப்பு அமைந்துவிடுகிறது.

இதைப் போன்றே, சித்தர்கள் பற்றிய இவரது ஆய்வுகளும் மிகவும் முக்கியமானவை. சித்தர்களின் கவி வலிமை, சித்தர்களின் அழிவற்ற தத்துவம், தமிழ் சித்தர் வழிபாடு முதலிய நூல்கள் இவரால் எழுதப்பட்டுள்ளன. சித்தர்களின் வாழ்வியல் அடிப்படைகளை, இவர் விஞ்ஞானக் கண்ணோட்டத்துடன் விளக்கியிருப்பது நமக்கு வியப்பைத் தருகிறது. இதைப்போலவே பரதநாட்டியத்தின் செவ்வியல் தன்மைகளில் இவர்

தமிழன் உடல்
குப்பைக் கழிவா?
தமிழன் உயிர்
இத்தனை மலிவா?

- ஓவியர் கிராமு

பெரிதும் நாட்டம் கொண்டிருந்தார். இதனை இவரது பல குறிப்புகள் உறுதி செய்கின்றன. மகாகவி சுப்பரமணிய பாரதி, கவிஞர் கண்ணதாசன் பற்றியும் இவர் எழுதியிருக்கிறார்.

தமிழின் மீது இவர் கொண்ட பற்றையும், உலக மொழிகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது தமிழ் எத்தகைய உயர்வானது என்பதையும், இவர் தமிழின் பங்களிப்புகளை ஏழு வகைகளில் பகுத்து வெளியிட்டுள்ளார். இது முக்கிய வரையறுப்பாகக் கருதப்படுகிறது. கமில் சுவலபில் இந்த மதிப்பீட்டைப் பார்த்த யாரும் வியந்து தான் போவார்கள். தமிழ்பேசும் மக்கள் அனைவரும் இந்த மதிப்பீட்டை உணர்ந்து கொள்ளல் காலத்தின் தேவையாகும்.

1. சங்க இலக்கியங்களில் எட்டுத் தொகை என்னும் நூல் இருக்கிறது. பாடல்களின் ஒழுங்கமைவையும், அதன் தீவிரத்தையும் வேறு வேறு எந்த மொழிகளிலும் பார்க்க முடிவதில்லை என்று கூறும் இவர் கிரேக்கத்திலுள்ள இசைப்பாடல்களோடு இதனைப் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க முடியும் என்கிறார். இதனை போன்ற நிறையப் பாடல்களைச் சங்க இலக்கியத்தில் இருக்கிறது என்று கூறும் இவர், இது உலகக் கவிதைக்குத் தமிழ் வழங்கியிருக்கும் பங்களிப்பு இல்லையா என்ற கேள்வியையும் எழுப்புகிறார்.

2. திருக்குறள் உலகின் புகழ்மிக்க நூல். மாணுட ஒற்றுமை, மன்னித்தல், மேன்மை மிக்க காதல் என்று திருவள்ளுவரின் சமகாலத்தவரோடு ஒப்பிட்டால், இத்தகைய சிறப்புப் பொருந்தியவர்கள் உலகில் வேறெங்கும் இல்லை என்று தான் கூற வேண்டும்.

3. காப்பியம் என்ற வகையில் சிலப்பதிகாரத்தை உலகப் புகழ் மிக்க காவியங்களில் ஒன்றாகத்தான் கருத வேண்டும் என்கிறார். காந்தம் போன்று ஈர்க்கக் கூடிய இதன் அழகுணர்ச்சி, அளவிட்டுத் துல்லியமாக அமைந்த இசையைப் போல உள்ள செய்யுளின் ஒலி அமைப்பு இதற்குக் காவியச் சிறப்பைத் தந்துள்ளது.

4. தமிழின் மற்றொரு சிறப்பு இதன் பக்திப்பாடல்கள். சைவம், வைணவம் என்று பக்திப்

பாடல்களில் இருவகை மரபுகள் இருக்கின்றன. வாழ்வின் அடிப்படைகளை உள்ளம் உருகித்தேடும், இதன் இயல்பு நம்மை அதிர வைத்துவிடுகிறது. மாணிக்கவாசகர், திருஞான சம்பந்தர், நம்மாழ்வார், ஆண்டாள் கவித்துவ அழகிய வெளிப்பாடு நம்மைப் பெரிதும் கிறக்கமுற வைத்துவிடுகிறது என்கிறார்.

5. மனிதச் சிந்தனைகளின் ஆழத்தைச் சைவ சிந்தாந்தம் உருவாக்கிக் காட்டியுள்ளது. கால வரிசையில் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் இதன் சிறப்பைப் புரிந்து கொள்ள இயலும்.

6. சோழர் காலத்தின் ஐம்பொன் சிலைகள் உலக சிற்ப படைபாக்கதின் மேன்மையை கொண்டிருக்கிறது.

7. திராவிடக் கட்டிடக் கலைகளின் உயர்வை வெளிப்படுத்தும் தஞ்சைப் பெருவுடையார் ஆலயம், சிதம்பரம் நடராஜர் ஆலயம், மதுரை மீனாட்சி அம்மன் ஆலயம் ஆகியவற்றை உலகச் சிறப்புகளில் ஒன்றாக கூறமுடியும்.

கடைசியாகத் தமிழ்பேரறிஞர் கமில் பற்றியவற்றை நிறைவு செய்யும் முன், தமிழ் பற்றி அவர் பதிவு செய்த ஒன்றைப் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். கமில் சுவலபில் கூறுகிறார்.

மாணுட நாகரிக வளர்ச்சிக்கு தமிழ், குறிப்பிட தக்க பெரும் பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளது என்றால், இதனை யாராலும் மறுக்க முடியாது. இந்திய, ஐரோப்பியப் பண்பாட்டைப் பலரும் ஆய்வு செய்திருந்தாலும், தமிழின் தொல்பண்பாட்டு ஆழத்தைப் பலரும் கவனிக்க தவறியிருக்கிறார்கள். புலமைசார் நுட்பத்தோடு ஆராய்ந்த யாரும் கூட்டாயம் உலக நாகரிகத்திற்குத் தமிழின் பங்களிப்பு எத்தகைய மகத்துவம் மிக்கது என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளத்தான் செய்வார்கள்.

ஐரோப்பிய மொழிக் கூட்டத்தில் செக்மொழியைத் தாய் மொழியாகக் கொண்ட, கமில் சுவலபில் எதிர்காலத் தமிழுக்கு அளித்த பங்களிப்பு மிகவும் போற்றுதற்குரியது. தமிழ்மக்களின் சார்பில் அவருக்கு நம் வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளோம்.

சிந்தைக்கினிய செஞ்சோலை

பு. நெடுமாறன்

1987 ஆம் ஆண்டு, செப்டம்பர் மாதம் தில்லிபின் மகத்தான உயிர்த்தியாகம் நடந்த போது நான் தமிழீழத்தில் இருந்தேன்.

அப்போது ஒருநாள் 'தம்பி' என்னை அவருடன் அழைத்துச் சென்றார். எங்கே என்பதை அவரும் கூறவில்லை. நானும் கேட்கவில்லை. காரில் தம்பியும் மாத்தையாவும் வேறு ஏதோ முக்கிய விஷயமாகப் பேசிக் கொண்டிருந்ததால் நான் குறுக்கிட விரும்பவில்லை.

சந்தடியும் நெருக்கடியும் மிக்க யாழ்ப்பாண நகரின் எல்லையைத் தாண்டிக் கிராமப்புறம் எனக் கருதத்தக்க ஓரிடத்தில் சோலை ஒன்றுக்குள் நாங்கள் சென்ற கார் புகுந்தது. காரை விட்டு நாங்கள் இறங்கும்போது தம்பி "அண்ணா! ஓயாத வேலைத் தொல்லைகளுக்கு இடையே எனக்கு நிம்மதியையும் மனநிறைவையும் அளிக்கக் கூடிய இடம் இதுதான்" என்று கூறினார்.

தமிழீழத்தின் தன்னிகரில்லாத தலைவனுக்கு மனநிம்மதி அளிக்கக் கூடிய விஷயம் அங்கு என்ன இருக்கிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியாமல் சுற்றும் முற்றும் பார்த்தேன்.

அழகான சோலை. அதன் நடுவே ஒரு கட்டடம். அமைதியான சூழ்நிலை. இவற்றைத் தவிர வேறு எதையும் நான் காணவில்லை.

'தம்பி' சிரித்தவண்ணம் "உள்ளே போவோம். அங்குத்தான் எல்லாமே இருக்கிறது" என்றார்.

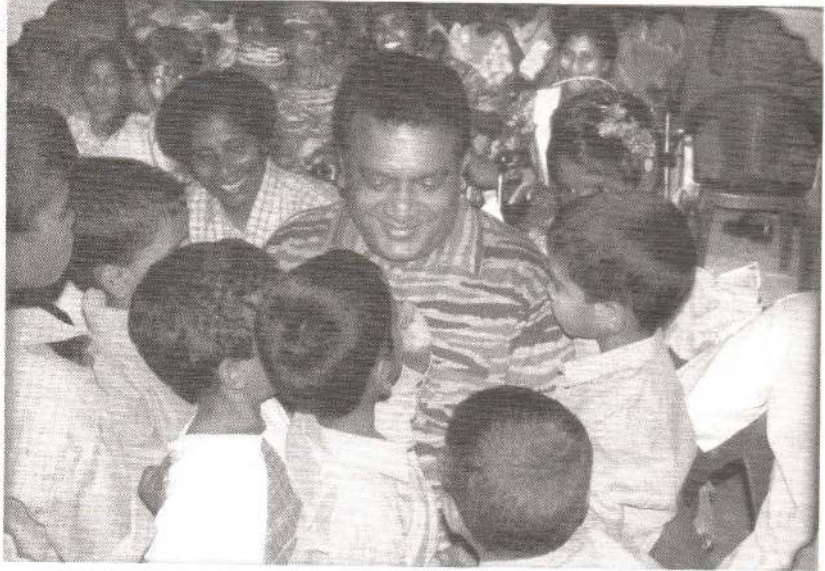
அவருடன் அந்தக் கட்டடத்துக்குள்ளே சென்றோம். தம்பியைப் பார்த்ததும் கலகலவெனச் சிரித்தவண்ணம் ஒடோடி வந்த ஏராளமான குழந்தைகள் அவரைச் சூழ்ந்துகொண்டன. அவரும் அக்குழந்தைகளைத் தூக்கியும், கொஞ்சியும் அளவளாவி மகிழ்ந்தார். காரிலிருந்து பிஸ்கட், சாக்லெட் போன்ற தின்பண்டங்கள் நிறைந்த கூடைகளைத் தோழர்கள் உள்ளே கொண்டு வந்து வைத்தனர். ஆசிரியைகளைப் போலக் காணப்பட்ட அங்கிருந்த இரு பெண்களைக் கூப்பிட்டுக் குழந்தைகளுக்கு அவற்றைக் கொடுக்கு மாறு அவர் கூறினார்.

பிறகு பின்புறம் உள்ள ஓர் அறைக்குச் சென்றோம். அங்குச் சில குழந்தைகள் உடல்நல மின்றிப் படுத்திருந்தன. அந்தக் குழந்தைகள் ஒவ்வொன்றையும் அணுகி ஆதரவாகப் பேசினார்.

ஆசிரியைகளை அழைத்துக் குழந்தைகளின் உணவு மற்றும் தேவை ஆகியவற்றைக் கேட்டறிந்தார். மாத்தையாவை அழைத்து உடனே ஆவன செய்யும்படிக் கூறினார்.

பிறகு வெளியே வந்து மரநிழலில் போடப் பட்டிருந்த நாற்காலிகளில் அமர்ந்தவண்ணம் பேசத் தொடங்கினோம்.

“அண்ணா! இந்தக் குழந்தைகளின் பெற்றோர் போரில் இறந்துவிட்டதால் ஆதரவற்று நின்றன. இவர்களை வளர்த்தெடுக்கும் பொறுப்பை நாங்கள் ஏற்றுக்கொண்டோம். இயக்கத்தின் நீங்காத கடமை அது. தாங்கள் அனாதைகள் என்ற உணர்வு இந்தக் குழந்தைகளுக்கு ஒருபோதும் ஏற்படக்கூடாது. உடலில் ஊனம் ஏற்பட்டாலும் ஏற்படலாம். உள்ளத்தில் மட்டும் ஊனம் ஏற்பட்டு விடக்கூடாது. பிஞ்சுக் குழந்தைகளின் உள்ளத்தில் ஊனம் ஏற்பட்டால் அவர்களின் எதிர்காலம் பாழாகும். எனவே, இந்தக் குழந்தைகளுக்குத் தாயும் - தந்தையுமாக இயக்கமே விளங்குகிறது. இவர்களை நல்லமுறையில் வளர்த்துக் கல்விகற்றுத் தந்து ஆளாக்குவதன் மூலம் எதிர்காலப் புரட்சித் தலைமுறையைச் செவ்வனே உருவாக்குகிறோம்” என்றார்.

எதிரிகளுடன் வாழ்வா! சாவா என்ற போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் போது கூட எதிர்காலத் தலைமுறையைப் பற்றிச் சிந்திக்கும் அவரை வியப்புடன் பார்த்தேன். தன்னுடைய ஏராளமான பணிகளுக்கு நடுவே கூட ஆதரவற்ற இந்தக் குழந்தைகளைத் தேடித் தாயன்போடு வந்திருக்கும் அவரைப் பார்த்தபொழுது பெருமிதம் கொண்டேன்.

இனவெறி அரசின் அழிப்புக் கரங்களால் பாதிக்கப்பட்டு எதிர்காலமே தமக்கு இல்லை என நொந்துபோன இளம் உள்ளங்களைத் தட்டிக்கொடுத்து வளமான எதிர்காலத்தைப் பற்றிய நம்பிக்கையை ஊட்டித் தன்னம்பிக்கையுடன் புதிய வாழ்வை நோக்கி அவர்களை அடியெடுத்து வைக்கத் தலைவர் பிரபாகரன் வகுத்த திட்டம்தான் ‘செஞ்சோலைச் சிறார் இல்லம்’ ஆகும்.

அன்று என்னை அழைத்துக்கொண்டு போய் அவர் காட்டியபோது சிறிய அளவில் இருந்த இவ்வில்லம் இன்று பெரியதொரு நிறுவனமாக உருவாகி இருக்கிறது.

விடுதலைப் புலிகள் மகளிர் படைப் பிரிவின் நேரடிப் பார்வையில் இது இயங்குகிறது. செஞ்சோலை வளாகத்தில் மகளிர் பாடசாலை, சிறார் இல்லம் ஆகியவை அமைந்துள்ளன. இந்த நிறுவனத்தின் முதுகெலும்பாக விளங்குபவர் ஜனனி. ஒழுங்கமைப்பைக் கவனிப்பவர் தனுஜா. பாட சாலையின் முதல்வராக கிரிஜா உள்ளார். 3வயது முதல் 15 வயது வரை உள்ள பெண் குழந்தைகள் இங்குக் கல்வி பயிலுகின்றனர். இக்கல்வியின் நோக்கம் மாணவர்களைத் தேர்வுக்குத் தயாரிப்பது அன்று. வாழ்க்கைக்குத் தேவையான பூரண ஆளுமை உள்ளவர்களாக உருவாக்குவதேயாகும். மகத்தான பணியில் செஞ்சோலை ஈடுபட்டுள்ளது.

இங்குச் செயல்முறைக் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் தரப்படுகிறது. பிள்ளைகளின் தனியாற்றல் இனம் காணப்பட்டு அதற்கேற்ற முறையில் வாய்ப்புகள் வழங்கப்படுகின்றன. இசை, நடனம் போன்ற நுண்கலைகளுக்குப் பாடத்திட்டத்தில் முக்கியத்துவம் தரப்பட்டுள்ளது.

விடுதலை பெற்ற நாட்டுக்குப் பயன்படும் வகையில் உதவுதல், நாட்டின் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணப்பாடுபடுதல் போன்றவை பற்றியும் இங்குச் சொல்லிக் கொடுக்கப்படுகிறது.

இங்கு ஆசிரியர்கள், நிருவாகிகள் பிள்ளைகள் ஆகிய அனைவருமே ஒரே குடும்பமாகச் செயல்படுகிறார்கள்.

தமிழீழம் சீவக்கற்று - பக். 374

நாம் அணி வகுத்துள்ளோம்

தமிழீழ தேசியத் தலைவர் திரு.வே. பிரபாகரன் அவர்களால்
1981 ஆம் ஆண்டில் எழுதப்பட்ட கவிதை

நாம் அணிவகுத்துள்ளோம்...
நாம் தமிழ் ஈழப் படைவீரர்கள்!
நாம் அணிவகுத்துள்ளோம்
இழந்த எமது நாட்டை மீட்க

எதிரி எமது நாட்டை
வஞ்சமாக அபகரித்துவிட்டன!
அதைக்கண்டு நாம் அஞ்சவில்லை!

புயலெனச் சீறி
இழந்த நாட்டை மீட்க
நாம் அணிவகுத்துள்ளோம்...
நாம் தமிழ் ஈழப் படைவீரர்கள்!

எமது படையணி கடக்க வேண்டியது
நெருப்பாறென்பது எமக்குத் தெரியும்!
ஆனால்...

அதைத் தாங்கக் கூடிய
மக்கள் ஆதரவென்றும்
கவசம் எம்மிடம் உண்டு!

எதிரியின் ஆயுதமோ பலம் பொருந்தியது!
எமது ஆத்ம பலமோ அதைவிட
வலிமைவாய்ந்தது!
எதிரியின் குண்டுகள் வெடிக்கும்...
ஆனால்
எமது விடுதலை நெஞ்சங்கள்

எரிமலையென வெடிக்கும் சத்தத்தில்
அதன் சத்தம் அமுங்கிவிடும்!

நாம் அணிவகுத்துள்ளோம்...
நாம் தமிழ் ஈழப் படைவீரர்கள்!
எமது அணிவகுப்பு
எமது தமிழ்ஈழ மக்களிடையே
அணிவகுத்து செல்கிறது!

நாம் செல்லும் இடமெல்லாம்...
எமது எதிரிகள் அஞ்சி ஓடுகிறார்கள்!
மக்களிடம் உள்ள
பிரதேசம் சாதி
மதமென்னும் பேய்களும்
அலறி ஓடுகின்றன...

எமது படையணி விரைகிறது...
எமது தேசத்தை மீட்க!

நாம் செல்லும் இடமெல்லாம்
காடுகள் கழனிகள் ஆகின்றன!
வெட்டிப் பேச்சு வீரர்கள்
மிரண்டோடுகின்றனர்...!

உழைப்போர் முகங்களில்
உவகை தெரிகிறது,
ஏழைகள் முகங்களில்
புன்னகை உதயமாகிறது.

அமிலம் - அவனால் அவனியே மாறும்

ஓவியக்கவிஞர் - காவியக் கலைஞர் வண்ணப்பூங்கா வாசன்

அமிழ்தே மொழியாம் அருந்தமிழ் பேசித்
 தமிழனாய்ப் பிறந்து தரணியில் நிமிர்ந்தேன்!
 இமிழ்கடல் கரையில் இன்னலை ஏற்றார்;
 உமியென நினைந்தார் உற்றவர், மற்றவர்;
 ஈழமண்ணில் இரத்தம் சிந்திய
 வேழமாம் வீரரின் வெற்றியைத் தந்திட
 ஆழமாய் எண்ணும் ஆண்மகன் இலையோ?
 தாய்த்தமிழ் நாட்டின் தனயர் எழுந்தால்
 மாய்த்த சிங்களர் மண்டைகள் விழுந்திடும்!
 சிங்க மறவர் செங்களம் கண்டனர்;
 பொங்கிய புலிகள் பொறுமையை ஆண்டனர்!
 அரசியல் பண்ணும் அன்னை நாட்டில்
 கரவுகள் நிறைந்த கயமைப் புலம்பல்
 தொப்புள் கொடியின் தொடரும் உறவை
 எப்படி ஒதுக்கலாம் எந்தமிழ் நாடே?...
 களத்தில் ஆடிய கண்மணி உன்மகன்
 உளத்தால் ஒன்றிய உத்தமன் அவனே!
 எண்ணம் நெருப்பாய் இரத்தம் சிவப்பாய்,
 வண்ணம் தீட்டும் விடுதலைத் தவிப்பாய்,
 ஓரணி நின்று ஒற்றுமைச் சிறப்பாய்ப்
 போரணி நடத்திய புதல்வன் நம்மவன்!
 தமிழனைக் காக்கும் தகுதியை மறந்த,
 உமிகள் நம்மில் ஒப்பனைக் கூத்தே!
 விடுதலை ஈழம் விடியலைக் காணத்
 தடுப்போர் ஈங்குத் தலைவராய் உள்ளார்
 பேரணி என்பார், பரணியும் காண்பார்;
 சேரணி என்றால் சேரா திருப்பார்!

உண்ணா நிலையை உலகில் சொல்வார்
 எண்ணக் கலையால் கண்ணீர் உகுப்பார்
 தோட்டா ரவைகள் துளைக்கும் நாளில்
 ஏட்டில் வடிக்கும் எழுத்துக் கண்ணீர்
 கவைக்கும் உதவுமா? "கும்பல் அலம்பல்"
 சுவையே யில்லாச் சூத்திரப் புலம்பல்!
 வடக்கு இந்தியன் வரலாறு அறியான்
 இடக்கு மடக்காய் ஈழம் தடுத்தான்!
 அவனை நம்பினால் அவனி சிரிக்கும்;
 கவலை விடுவோம் ஈழம் பிறக்கும்!
 காந்தியைக் கொன்ற கதையைத் தந்தவன்,
 ஏந்திய ஆட்சியை இந்தியா கண்டதே!
 இந்திரா காந்தியை இறப்புலகு அனுப்பிய,
 சிந்திகள் மாட்சி சிறப்பாய் நிற்குதே!
 ஈழ மகனுக்கு இலக்கணம் வேறா?...
 வேழத் தகவுக்கு இலக்கியம் மாறா?...
 தமிழன் மட்டும் தாழ்ந்தா போனான்?
 அமிலம் அவனால் அவனியே மாறும்!
 தடைகளைத் தமிழர் படையே உடைக்கும்
 விடையும் கிடைக்கும் விடுதலை கிடைக்கும்!
 ஈழம் என்பதே இன்தமிழ் நாடு
 சீலம் அதையே சிறப்பாய்ப் பாடு!
 போரில் தம்பி பிரபா கரணே
 பாரில் மீண்டும் பவனியும் வருவான்,
 தனித்த ஈழம் தம்பியே தருவான்;
 இனிக்கும் செய்தி இனிநாம் கேட்போம்!

எரிதழலில் ஈழமக்கள்!

கவிஞர் கோ. வேணுகோபாலன்

ஈழமெனும் பூமியிலே
போர்முரசு கொட்டுகின்றார்
எப்படி முடியுமெனத்
தோன்ற வில்லை - அங்கு
வாழ்வழி அற்றமக்கள்
ஆண்டுகளாய் நீண்டுவரும்
மோதலிலே பட்டதுயர்
தீரவில்லை - காயம்
ஆறவில்லை.

கோழிகள் மிதித்து நின்றால்
குஞ்சுகளுக்க் கொன்றுமில்லை
மாடுகள் மிதித்துநின்றால்
என்ன செய்வோம் - பெரும்
ஊழியலை மோதுதல்போல்
வாழ்க்கையிலே சீரழிந்து
ஒண்டுதற்கு அங்குமிங்கும்
ஒடுகின்றார் - நம்மை
நாடுகின்றார்.

தொப்புளின் கொடி உறவைத்
துண்டிக்கச் சிங்களவர்
எப்பொழுதும் நம்மவரைத்
தாக்குகின்றார் - அவர்
அப்பனுக்கும் பாட்டனுக்கும்
முன்பிறந்த நம்உறவை
அப்படியே வேரறுக்க
எண்ணுகின்றார் - சூழ்ச்சி
பண்ணுகின்றார்.

சிங்கள வெறியர்களின்
சீண்டுதலால் நந்தமிழர்
பெண்டுபிள்ளை வேதனையில்
வாடுகின்றார் - கண்டு

வெங்கலக் கடைபுகுந்த
யானைகளாய் நம்மவர்கள்
வீரமுடன் கால்பதித்துச்
சாடுகின்றார் - தீர்வைத்
தேடுகின்றார்.

ஆட்பெரும் படைநடக்க
ஆட்சியில் இருப்பவர்கள்
அப்படியும் இப்படியும்
பேசுகின்றார் - தட்டிக்
கேட்பதற்கு நேரமில்லை

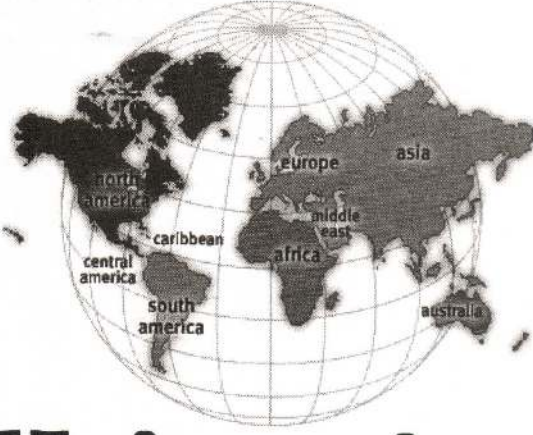
நெஞ்சினிலே பாரமில்லை
எப்படியோ காலத்தைக்
கடத்துகின்றார் - காயை
நகர்த்துகின்றார்.

சங்ககாலச் சான்றுகளில்
ஊரைவளைத் தாண்டவர்கள்
தங்கத்தமிழ் மக்களெனப்
பேசுகின்றோம் - அந்தச்
சிங்கத்தமிழ் மக்கள் இன்று
ஈழமெனும் நாடமைய
இன்னுயிரைத் தந்துவழி
தேடுகின்றார் - பள்ளுப்
பாடுகின்றார்.

எத்தனை தகுதிகளும்
பார்புகழ் இலக்கியங்கள்
அத்தனையும் வைத்திருந்து
என்ன பயன்? - இன்று
மத்தியில் இருக்குமந்தப்
பேரரசின் கட்டளைக்கு
மண்டியிட்டுத் தண்டனிட்டு
வாழுகின்றோம் - இடறி
வீழுகின்றோம்!

மண்ணுரிமை பெற்றவர்கள்
அந்நியர்கள் ஆனதனால்
காலமெல்லாம் செங்குருதி
சிந்துகின்றார் - சொந்த

மண்ணடிமை தீரும்வரை
உண்ணுதல் உறக்கமின்றி
எண்ணியதில் திண்மையுடன்
நின்றிடுவார் - முடிவில்
வென்றிடுவார்!

Voices in support of Eelam

Letter to The U.N. Human Rights Commission

Justice V.R. Krishnaiyer

Copy of letter addressed to the Secretary, UN Human Rights Commission, Geneva. Switzerland, from V.R. Krishna Iyer, Former Judge, Supreme Court, Chairman, National Committee for Solidarity with the Eelam Tamils of Sri Lanka., dated March 25, 1998.

Respected Members of the Commission,

We, the Committee for Solidarity with the Eelam Tamils of Sri Lanka, wish to record our condemnation of the serious human rights violations by the Sri Lankan government and its security forces amounting to genocide, and express our disappointment at the virtual silence of the international community, with a few honorable exceptions.

As you are no doubt aware, there is a war going on in Sri Lanka between the Sri Lankan government, representing the Sinhala nation, and the Tamil militants (LTTE), representing the Tamil nation, which is fighting a war of liberation. The Sri Lankan government, whose security forces are almost all Sinhalese, has been responsible for indiscriminate bombing shelling and strafing of Tamil areas causing immense loss of civilian life, limb and property. Since 1983, Over 50,000 Tamil civilians have been killed resulting in tens of thousands of widows and orphans. It has also resorted to indiscriminately arresting, torturing, raping and killing of Tamils. It has used rape, food and medicines as weapons of war. The embargo on food and medicines which has been in force since 1990 has only been partially lifted.

We enclose as Annexure I, a copy of the main resolution passed at the "International Convention for Solidarity with the Eelam Tamils of Sri Lanka" held in New Delhi on December 14, 1997, which gives you a background to the problem, what is happening in Sri Lanka, and an appeal to the world governments and the world community for action. The convention was attended by persons from various states of India and from a number of countries. Speakers at the convention included those from Australia, France and Sri Lanka.

Sri Lankan security forces have a long history of serious human rights violations. A recently released report by the UN working Group on Disappearances states that Sri Lanka with a total of 11,513 disappearances ranks the second highest in the world. The violations of human rights have been documented in many reports such as by Amnesty International, Asia Watch, International Commission of Jurists, U.S. Committee for Refugees.

The Sri Lanka Country Report on Human Rights Practices released by the U. S. department of State on January 30, 1998 mentioned several human rights violations. Extracts from it are enclosed as Annexure II.

In a speech made at the Delhi Convention referred to earlier, Mr. J. Pararajasingham MP (for the Batticaloa district of the Northeast Province of Sri Lanka) and leader of the Tamil United Liberation Front Parliamentary group listed several human rights violations against the Tamils. A copy of his speech is enclosed as Annexure III.

In a report of February 2 1998, Mr. Jack Arthey, Head of Christian Aid's South Asia Team, who visits Sri Lanka regularly and engages in doing refugee relief work there through 7 NGO's refers to the health crisis in the Vanni as deeply disturbing. The report states that there is severe malnutrition and alarming health problems among the internal refugees of some 700,000. Night blindness strikes children and there is a high incidence of diseases such as malaria, typhoid and scabies. Hookworm infection and anemia are common

among the pregnant women, Maternity clinics are few, the roads are poor and there is no available means of transport.

Where hospitals exists, one doctor is often seeing 1,200 patients a day, states the report. Essential drugs are unavailable, or outdated and ineffective as medicines are among items restricted or banned under a government embargo.

The National Peace Council of Sri Lanka, consisting of eminent Sinhalese and Tamil non-political leaders stated recently that, because of the government embargo on food and medicine "the situation is both desperate and tragic, more so because it appears to be the result of deliberate policy". The Peace Council confirms the findings of Christian Aid and add tuberculosis to the list of diseases. Out of a sampling of 3,65,000 fever patients, 40% were found to have malaria, and of this 14% had brain damaging cerebral malaria. Third degree malnutrition beyond which level children develop extended stomachs, expanded livers and skinny frames was found to be around 40% in Mullaitivu district of Vanni. The report states that "the denial of basic needs of food, medicine and housing materials is morally unacceptable in a civilised society".

Despite the serious human rights violations, not one person responsible has been convicted. Most perpetrators continue in their previous positions or have been promoted, some to top leadership jobs in the security forces. As pointed out in the U.S. State Department's report, "their attitudes and practices have been slow to change". Court cases proceed very slowly and in some cases prosecution officials failed to be present during court proceedings. Report of Commissions of Inquiry into violations have not been made public. Because of these factors human rights continue to be violated with Impunity.

The above mentioned facts have been concealed to the outside world through restrictions on visits by media and other observers, both local and foreign, to Tamil areas. Many NGOs have

been banned from operating and providing medical and food relief in these areas. Most recently a law was enacted to enable the government to monitor the activities of NGOs and permit its officials to visit the offices and attend meetings and NGOs.

The culpability of the government of Sri Lanka for these violations of international laws is even more account is taken of the impunity it has given to the perpetrators.

The International Community has, for far too long, accepted the assurance of the Sri Lankan government to improve its poor human rights record, blaming it on a few "bad apples" in the security forces. It is clear that the government promises count for little. We believe strongly that it is time for the international community to take a firm stand against the violations of human rights.

We are appreciative of the candid assessment by the U.S. of violations in its report on Sri Lanka in 1997. We wish to point out that India and the

United Kingdom have a special responsibility in this regard in view of their historical ties to the victims. We appeal to them and other world governments to pressurise the Sri Lankan government to take the actions mentioned at the end of the resolution in Annexure 1.

With kind regards,

yours sincerely
sd. Justice V.R. Krishna Iyer
Chairman.

Co-Signatories

Members of Indian Parliament

sd. Vaiko M.P., (M.D.M.K.)

sd. Cengi N. Ramachandran M.P., (M.D.M.K.)

sd. A. Ganesamurthy M.P., (M.D.M.K.)

sd. Digvijay Singh M.P., (Samata Party)

*(International convention for solidarity with the
Eelam Tamils of Srilanka, December 15 - 1997
- New Delhi)*

With Best Compliments from

R. YUVARAJ

PH: 9443877221

JOTHIS TAILORS

213/13, GANDHI ROAD,
KALLAKURICHI-606 202.

The Tamils Cause Is Just

A. P. Venkateswaran
(Former Foreign Secretary of India)

It is a privilege for me to have been asked to come and speak here today. At the outset let me pay my sincere compliments to George Fernandes for not having been dated by the stupid decision of the Government of India to ban this gathering. It did not surprise me when I read about the ban in the newspaper because the Home Minister comes from a party which knows nothing about the freedom of speech and it also tells you the danger of having Dalitons where fish birds and animals are married together tear friends.

I had the doubtful distinction of being the foreign secretary of India at a time when the problem in Sri Lanka over the Tamils and Sinhalese had come up to a battle. The fighting was very intense and a plea was made by Mrs IndiraGandhi to try and get Sri Lanka Government to the negotiation table. She could do that by giving moral support and some material support to the Tamil Militants. But that material support was very small although today people make claims that it was enormous amount of assistance. The policy I think was right because India as a foreign country to Sri Lanka should not interfere in a civil war in taking place there. It is a stupid thing interfering in civil wars. But Rajiv started taking even more intense participation in what was happening in Sri Lanka. When I was foreign secretary I could do was to sent the Tamil Parliamentarians who were here back to Colombo to negotiate. Why was that decision taken? Because in my view as Parliamentarians although they had been expelled from Parliament by Jayawardane they represented the Tamils. So they could negotiate with the Tamils and the devolution package which came about and which was finally agreed upon in December 1986 was an outcome of this effort. But then this did not work out.

Sinhalese betrayed the Tamils :

I left the Government. But I watched with keen interest what was happening and this intervention policy of the Government of India in Sri Lanka increased. The problem was the problem which had been there for the last 10 years, 20 years or 50 years between the Tamils and the Sinhalese. If anybody has read the Sri Lankan History they would know that the biggest event in the Sinhala mind was the defeat of the Tamil king Ellalan by the Sinhala King Dottedgamunu and that took place more than 2000 years ago. So the undercurrent of hostility has been there and the irony was that both the groups have originally come from India. Sinhalese from Bihar and thereabout. Bihar as you know does not have a great record for peace and the Tamils from Tamil Nadu. But during the colonial days, they were the most educated, taking the advantages and got most of the Government posts which lead to great anger in the minds of the Sinhalese people. Then the time came for independence of Sri Lanka, Ceylon as it was then called. The Solbary commission came to Colombo and it was at that time that strong assurances were given by the Sinhalese to the Tamils that they would be treated with complete equality. But before the equality dry on that every equality disappear and after Ceylon became independent the Tamils were consistently discriminated against. There were of course two groups of Tamils. We must make the distinction very ear. The, first group was the original king of Ellalan 2000 years ago, and the other Tamils were plantation. labourers who went 100 year ago thereabout to work in the Tea plantations and there was a division between them. When Tamil was rejected even as a language of the State and when the atrocities were committed against Tamils increasingly we had first Chelvanayagam pact which was far in advance in the so called devolution package agreed to in 1976 The agreement of Chelvanayagam pact was thrown out because of Buddhist priests demonstration led by Jayawardene against the pact. The same Jayawardene agreed to the famous India-Sri Lanka accord in 1987. Any sensible person have a doubt whether there was a seriousness of intent on the part of the Sri Lanka Government under President Jayawardene to respect the agreement. Even

on the day when the agreement was signed in the afternoon when there was a press conference, President, Jayawardene declared that why he was agreed into Indo-Sri Lanka accord to have signed was that the Northern and Eastern provinces when a time came to have a referendum later he would actively campaign against the union of these two provinces. That shows how serious he was on the agreement

Now let me say something about the LTTE. The LTTE is a force which led to the Government in Colombo taking Tamil case seriously. I remember in 1983 when G.Parthasarathy went to Colombo after killing of several Tamils ruthlessly all over Sri Lanka. The fact of the matter is that nothing transpired; things got worse and after 1983 the LTTE became supreme force of the Tamils. Till LTTE came into existence where the reputation of the Tamils was that their courage was greatest in the absence of the enemy. But after LTTE came into existence the Tamils were considered a very militant fighting force. You may or may not agree with the policy of the LTTE But you have to respect anybody who is willing to give up his life for a good cause. How many of us are willing to give up our lives for a cause. If you can't help them do not hinder them. In any case you have no right to interfere with the Sri Lankan affairs. It is their civil war. I told Rajiv Gandhi. But he did not like it.

I was Present in the meeting between Jayawardene and Rajiv Gandhi. Jayawardene as you know is called the 20th century fox even by the Sinhalese. Jayawardene some how was doing his best to persuade Rajiv Gandhi that if Eelam came about in Sri Lanka then the Tamils in Tamil Nadu will join with the Eelam in Sri Lanka and make greater Eelam. Rajiv Gandhi being totally ignorant of reality was buying it. I told him that there is no question of Tamilnadu seceding from Indian union. The Tamils in Tamil Nadu know where their bread is buttered. They will remain in the Indian union. But Rajiv Gandhi took Jayawardene's blandishment seriously. After that I left. India Sri Lanka accord was signed. There was no case for India's interference in Sri Lanka and those 1400 people who died as General Metha said would have been alive if they have not been sent to Sri Lanka. May be 5 or 6 times of those number of Sri Lankan Tamils would have been

alive to day if the IPKF had not gone to Sri Lanka. we went and committed ultimate cruelty, the ultimate atrocity by killing people for no cause. Was the security of India enhanced? Was there any remote chance of India's security been threatened by happenings in Sri Lanka? No, It was just a desire to act in a grand manner.

When the present President came to India there was a reception in the Sri Lankan High Commission to which I was invited. After the reception a few people were asked to remain for serious exchange of views. She still struck me as being quite sincere.. I told her that you will move forward and negotiate with the Tamils and if she could do it sincerely she will succeed. In any case it is better to have loved and lost then not have loved at all. Try for peace you may succeed or may not succeed. But you have to try for it in any case.

If the earlier proposals which were not acceptable to Tamils are now repeated in the new proposals what do you expect? I can only submit one thing. I am not speaking on behalf of the LTTE. I am not speaking against the Government of Sri Lanka. I am speaking from my personal experience. :Let me say this. The Tamils have come to

stay atleast in Sri Lanka as a force to be reckoned with.

The movement which was started is not going to die. You may have military victories against them with or without the American Green Beret about whom you may read in newspapers. But their spirit will not be killed. We know how the Americans ran away from various places. Starting with Vietnam even from little Somalia.

They cannot stop when a few people die. They are good at destroying But not sacrificing their life. Eventually in any battle of this kind on land you have to be willing to die and I hope that the Tamils have understood to stand up and lecounted. I am a Tamil and half keralite. There was an English poet called Daun who said that the death of any man diminishes me. So to the denial of human rights to any person diminishes and I think that the cause of the Tamils in Sri Lanka is just. I hope that this struggle will not stop without those rights are being recognised.

(International Convention for solidarity with the Eelam Tamils of Srilanka, December 15 - 1997 New Delhi)

With Best Compliments From

G. SRINIVASAN

SRINIVAS INDUSTRIES

Mfg. of Precision Turned Components & CNC Job Work

238, New Tiny Sector, Ambattur Industrial Estate
Ambattur, Chennai - 600 058. India
E-mail : srinivasindustries2004@yahoo.com

Telefax : 26248785 / Cell : 9884499201

Re-Envisioning Sri Lanka

Dr. Karen Parker
Attorney, Human Rights Activist

It is now well into the fourth year of a pause in armed conflict in Sri Lanka prompted first by a unilateral cease-fire called by the Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) on December 24, 2001 and then a cease-fire agreement signed by the Government of Sri Lanka (GOSL) and the LTTE on February 22, 2002.

Shortly after signing the cease-fire agreement, the LTTE and the GOSL held several rounds of discussions mediated by the Government of Norway, culminating on March 18-21, 2003 in Japan. After the Japan meeting, there was a suspension of any further direct discussions for some time. The Government of Norway and the other States involved in monitoring the ceasefire continued work on maintaining the cease-fire as well as establishing conditions for a renewal of talks.

Finally, after an almost three year hiatus, the LTTE and the GOSL re-established direct talks on February 22-34, 2006 in Geneva, monitored by the Government of Norway. A second "round two" discussion is due to take place in Geneva, April 19-21, 2006, beginning a little more than one week after this Conference. At time of writing, it is unclear if these renewed talks will provide a firmer basis towards a lasting peace or will produce road-blocks that themselves may lead to renewed armed hostilities.

As an attorney specializing in human rights and humanitarian law, I have always looked at full realization of human rights and compliance with humanitarian law as the firmest basis for achieving peace on the island of Ceylon. Looking into the situation for more than nearly 23 years, I am also aware of the geo-political interests of other States in the lands, harbours and resources of the island that have succeeded in keeping the parties to the conflict from any meaningful rapprochement. In my view these interests are actually detrimental to both the Tamil and Sinhala communities and other ethnic or religious communities in Sri Lanka. This paper provides a brief review of these two topics.

In any review of human rights that must be realized, the right to self-determination of the Tamil people surfaces as the most important if there is to be a just peace. It is clear that certainly the GOSL must undertake a full and honest review of possible political positions that

are necessary to ensure its goal of a unified Ceylon while affording the Tamil people self-determination.

One necessity is a full and honest assessment of pre-colonial conditions in which two separate nations - one Sinhala and one Tamil - co-inhabited the island. A second necessity is a full and honest assessment of post-colonial Ceylon, and the many efforts by the Tamil leadership to ensure full rights of a people that, were there to be a unified Ceylon, constitute a national minority. As history shows, each agreement by the Tamil leadership, each of which included substantial compromises of Tamil aspirations, was met with violations and then unilateral rejection and nullification by the Sinhala leadership. Accordingly, the Tamil people were deprived of sufficient political participation to protect all other fundamental rights inherent in a truly democratic society. While others at this Conference are likely to provide more complete details of the critical period between 1949 and 1983, it is clear that at the time of the massacre of Tamils in Colombo in 1983 the possibility of full realization of human rights by the Tamil people would not occur peacefully: the perception that an armed struggle was the only means of protecting their rights, including especially the right to self-determination, was supported by the facts.¹

As there has now been for more than 23 years an armed conflict (with a current cease-fire)⁵ it is, of course, also essential to undertake an honest review of compliance with humanitarian law, as set out in The Hague and Geneva Conventions and all other treaty-based and customary rules of war. Numerous nongovernmental organizations, including my own, have been monitoring compliance with humanitarian law since the situation first deteriorated into war. In the course of the armed conflict, it has been the Tamil people who have, by far, suffered from violations of humanitarian law: the vast majority of civilian casualties are Tamil; and the vast majority of allegations of torture, prolonged arbitrary detention, rape, and military attacks on schools, hospitals, places of worship, and other protected locations have been against the Tamils in the Tamil areas. In fact, the war has been almost

exclusively fought in the Tamil areas, although many Tamils residing in the Sinhala areas of Sri Lanka have been killed, tortured, detained, and raped by the GOSL forces and other government entities "outside" the war. Because it is the Tamil people who, in the course of this war, have been subjected to these atrocities, it is difficult to imagine any possible unified government, even one with substantial Tamil autonomy, without some expression of atonement and remedy by the GOSL.² Sadly, at present even a political arrangement with substantial Tamil autonomy does not appear likely.

Whether the current GOSL is willing or politically able to undergo an honest assessment is, of course, a serious question. In my view, there will be no peaceful resolution of this situation without such an honest review, and a drawing of a conclusion by the Sinhala political factions that there is no possibility of a unified Ceylon (absent outside intervention to be discussed below) without a substantial concession on the part of the Sinhala leadership on the "vision" of Sri Lanka. In my view, peace in Sri Lanka encompassing a single State implies that Sri Lanka must be re-envisioned into a two-part State with genuine and effective autonomy for the Tamils in the Tamil traditional homeland in the north and east. The details of that autonomy, of course, would have to be negotiated and finally agreed upon by the LTTE and the GOSL.³ However, at present, I am doubtful that the Sinhala leadership is either willing or politically able to enter into an arrangement mutually acceptable to both the Tamil and Sinhala people: rather, the current Sinhala leadership seems particularly unable to deal realistically with the Sinhala extremists who would seek to block any autonomy of the Tamil people, or to honestly assess history, or to apply applicable international human rights and humanitarian law.

Looming outside of the negotiating rooms, however, are the geopolitical interests of certain other States. These interests have prolonged the war and may well make any thought of re-envisioning Sri Lanka through peace with justice for the Tamil and Sinhala peoples in Ceylon an impossible dream. In this paper I will set out

the interests of the United States. This is because in my view while being largely hidden, the U.S. interests in Sri Lanka pose the most serious barrier to the establishing of a just peace in Sri Lanka.

The U.S. substantial interests in Sri Lanka result from its plans greatly to expand its role and power in Asia. First of all Sri Lanka has airfields, such as in Palaly, that could provide highly useful bases for the U.S. airpower. In addition, Sri Lanka has several deep water ports that would be very useful for basing U.S. naval forces. U.S. interest in Trincomalee harbor, for example, was a major factor in the direct involvement of India in Sri Lanka beginning in 1987, as is apparent by the letter of annexure to the Indo-Sri Lanka accord of that year in which the Prime Minister of India stated that no action would take place in Trincomalee that was against the interests of India. Current discussions of widening the Palk Straights to allow large vessels to pass through are disturbing in light of U.S. interests. Other U.S. interests in Sri Lanka are its natural resources, such as titanium, and the potential for the exploitation of natural gas and petroleum. Most of the land and resources coveted by the U.S. lie in the traditional Tamil areas.

Understanding the interests of the U.S. in the Tamil areas of Sri Lanka goes a long way to explaining its exceptionally harsh rhetoric against the Tamils and LTTE. The U.S. appears determined to have the conflict in Sri Lanka viewed as terrorism and counter-terrorism rather than a war, and it continues to accuse the LTTE of acts, such as political assassinations, that have either been shown to have been committed by others or that have never actually been investigated at all.⁴

The constant repetition of this political rhetoric, which is so similar to the constant linkage of Saddam Hussain with the events of 11 September 2001 and Al-Qaeda, has also been echoed by other States that, apparently, support U.S. goals for the region, or unwittingly go along with it. This manifestation of a new "coalition of the willing" severely impairs the possibility of a positive outcome in the renewed talks between the parties or an eventual just peace. This political

rhetoric also helps to weaken still further the Geneva Conventions, viewed as "quaint" by the current U.S. Attorney General and so terrifyingly violated in the course of military operations in Iraq. More ominously, this steady "terrorism" rhetoric could lay the foundation for direct U.S. involvement in Sri Lanka affairs on the pretext of combating terrorism.⁵ Such action would, of course, obliterate Tamil self-determination, and essentially all other rights.

In conclusion, as part of any process to re-envision Sri Lanka, the LTTE and the GOSL, as well as the international community as a whole needs to assess properly the situation Sri Lanka in the light of human rights (especially the right to self-determination), humanitarian law and with full understanding of the outside geopolitical interests that have long impeded resolving this conflict. This Conference reflects that the Sinhala and Tamil peoples are the ultimate stake-holders in any agreements or plans, and have both the right and duty fully to participate in re-envisioning Sri Lanka.

Note :

1. The right of people to resort to rebellion against tyranny and oppression is part of customary international law, and enshrined in the 3rd preambular paragraph of the Universal Declaration of Human Rights.
2. Of course, it is because of these atrocities that so many Tamils sought and received asylum throughout the world: at present nearly 25% of the pre-war Tamil population is in exile.
3. Such an agreement could also go through some ratification process by both the Tamil and Sinhala communities.
4. At the same time, the U.S. does not even raise the issue of the assassination of Tamil leaders.
5. I regard raising the "child soldiers" issue against the LTTE, but not against the GOSL, as part of an orchestrated attack to present plausible reasons for intervention into the Sri Lanka conflict. I also regard the United States orders to the American Red Cross to not provide any humanitarian assistance in the Tamil areas, as part of this policy. The American Red Cross has raised hundreds of millions of dollars for Tsunami aid but essentially none of it was provided in the Tamil areas.

தூய் நினைக்காமல்
யார் நினைப்பார்?
தமிழ்நாடு அணைக்காமல்
யார் அணைப்பார்?

- ஓவியர் மனோகர்

Tamil Culture in Sri Lanka

Dr. S. Padmanabhan

1.1 SRILANKA, is our neighbouring island. It is also known as Eelam in Tamil and Ceylon in English. The Greeks and Romans called the island Thaprabhane or Thamnepanni. The etymology of these words is an interesting study. The word Lanka is derived from the Tamil word llanku which means "to shine". Sri Lanka reminds us of the lost continent of Lemuria or Kumari, the great civilization, which had gone submerged under the sea. But a remnant part of it shines in the Indian Ocean. That is the island of Sri Lanka.¹ Thus the Tamil word llanku became Lanka. Eelam in Tamil means gold. Sri Lanka was once famous for its gold. So the island came to be known, as Eelam.² Adiyarkkunallar, the commentator of Silapathikaram, an ancient Tamil epic, gives a fine description of the lost continent of Kumari. According to him the lost continent was made up of seven regions. One of the regions was called Elpanainadu. Elpanainadu became Eelanadu.³ From Mahavamsa we learn that the prince Vijaya of India landed on Sri Lanka in the 5th century B.C., became its ruler and devoted the country in various ways. The father of Vijaya was Smhavahu. In the name of Simhavahu the island was called "Simmatla Dwip". The Portugese who came to the island pronounced Simmala Dwip as Sailon and Europeans called it Ceylon.⁴

1.2 The river Thamraparani which flows in the southern part of India might have had close connections with Sri Lanka in ancient days. Hence the Greeks and Romans called the island in the name of the river as Thaprabhane and Thamnepanni. The northern part of Sri Lanka is called Yaalppaanam or Jaffha. The people of these parts were experts on "Yaal", one of the musical instruments of the ancient Tamils. So the people were called Yaalppaanar (Paanar means musician) and the land as Yaalppaanam. It is interesting to note that Ravana, the King of Lanka, was a master of Yaal. Thus the very nomenclature of the island is closely associated with the Tamil language.

1.3 Some usages found in old Tamil have been well preserved in Eelanadu is brought out in the following passage taken from the History of Ceylon published by the Ceylon University. "The antiquity of Tamil in Ceylon is borne out by the fact that some words of the Sangham period are still in common use among the peasantry of Jaffna, though they have fallen into disuse in South India, the original home of the Tamil language".⁵ The earliest inscriptions of Sri Lanka belonging to pre-Christian era make ethnic reference to the Tamils. "The term used in these inscriptions is Darhida (which -corresponds to Damila) meaning Tamils. There are four such inscriptions of the Pre-Christian era which make ethnic references to the Tamils."⁶

Tamil Sanghams

2.1 The Lumurian theory which holds the view that there was a large mass of land to the south of Kanyakumari which was 'submerged under the sea and the concept of the Tamil Sanghams .{Academies) held in the lost continent of Kumari establish the fact that Sri Lanka was part of the ancient Tamilnadu. Among the three Sanghams held in different periods at different centres the venue of the Thalai Sangham (first Acaemy) was the submerged South Madurai which was in the soil of Sri Lanka.

2.2 Irayanar Agapporul Urai, an ancient Tamil work gives a detailed description of the three Sanghams. When South Madurai was swallowed by the sea the Tamil Sangham was shifted to Kapadapuram. Then automatically it became the capital of the Pandyas. When Kapadapuram was destroyed later, the present Madurai became their capital and the venue of the third Sangham. From Silapathikaram we learn that the river Pahruli and the city Kumarikodu in ancient Lanka disappeared in the deluge. The-verse "Pahr.uli atrudan panmalai adukkathu Kumarikodum kodunkadal kolla" means that the river Pahruli and the city Kumarikodu surrounded by a range of mountains were swallowed by sea. It is interesting to note that the present district Kanyakumari consists of

numerous places ending in Kodu such as Athankodu, Devikodu,ldaikodu, Thiruvithankodu, Vellikodt. The submerged Kumarikodu also falls in the line. The present rivers Palayaru and Paraliaru of Kanyakumari district are but the Pahruli river of the lost continent of Kumari.⁷ It flowed on the soil of old Lanka. It may be of interest to note here the statement of Dr. K. Kailasapathy of Jaffna University in his Foreword to the author's book, "The Contribution of Kanyakumari to the Tamil world": "I find many facts about Kanyakumari District very interesting, since I suspect that there must have been close connections between Sri Lanka and that part of South India including Kerala : place names, dialectal similarities, customs and food habits seem to indicate such a connection".

2.3 When the first Sangham was held at South Madurai, Eelanadu and Pandyanadu formed part of what was known as Kumari continent. The first Sangham consisted of 549 members which included the divine, and semi divine figures like Siva, Muruga Agasthia and Muranjiyur Mudmagarayar. Eelanadu was represented in the first Sahgham by Muranjiyur Mudinagarayar. The Mudinagarayar is-elaimed to have been a King of Jaffha-.⁸ The standard grammar of the first Sangham was Agasthiam written by the Sage Agasthiar who is described as the patron saint of Tamil civilization. The name Agasthiar recurs in later Sangham Periods as well and this evidently means that other members of his family inheriting the same name had continued to take part in the deliberations of the various Tamil Sanghams.⁹ It is also said that the

Peetam of Tamil Sangam was called Agesthiar peetam and various Agasthiars from time to time occupied the peetam and contributed to the growth of the Tamil language and literatur."

2.4 The Islamic version of the Bible carries, Sri Lanka to very early times and it also confirm the aniquity of the Tamil language. Dr. Manavai Mustafa, the editor of UNESCO's "Courier" states that prior to Prophet Mohamed there were eleven

older prophets many of whom spoke Tamil and they were residents of Ceylon. According to his theory Adam, the first man was born in Ceylon and he spoke only in Tamil. He shows Adams Peak in Ceylon as a concrete proof of the ancient Tamil Adam. As per the traditional account of Islam the tombs of Abel and Cain, the sons of Adam are situated in Rameswaram Island.¹¹

References in Epics

3.1 As a result of the deluge which swallowed South Madurai in 2300 B.C., Eelanadu was separated from the main land.¹² Yakshas and Nagas are the early settlers of the island of Sri Lanka. The Yakshas settled in the South eastern parts of Sri Lanka. Indian epics and Puranas have referred to the Yakshas as Rakshsas. According to legends Surapadman in Kandapurana and Ravana in Ramayana were Rakshsas. In all probability their language was only Tamil. Nagas seemed to have occupied the Indian sub-continent when Aryans arrived and they are of Dravidian origin.¹³ There is no surprise to note that the Nagas subsequently occupied Sri Lanka too. The Nagas crossed over from India and settled in the Northern parts of the island and later extended their influence upto Kalyani (Kelaniya). From the Nagas emerged a number of Sangham poets, about fifteen in number, in the third Sangham which was held at the present Madurai. They seem to have occupied parts of Tamilnadu and Eelanadu, specially Jaffna from pre-historic times. The occupation of Jaffna by the -Nagas is proved by several references in Mahavamsa and also in Manimekalai, one of the five epics in Tamil literature. The Tamil settlers from India who crossed over and settled in north

and east Sri Lanka before and after the arrival of the Aryans and Buddhists, seem to have mixed freely with the Nagas, perhaps because of their common worship of Naga images.¹⁴ Even today the people of these parts have incorporated some forms of Naga worship as is evident from the Nagatham biran temple at Nagercoil in the east coast of the Jaffna peninsula and the Nagammal temple in Nainatheevu, an island of the west coast of the peninsula.

3.2 According to Ramayana, Agastya invited Ravana to a musical "Yaal" contest in which the latter was vanquished and so had to retreat to Lanka. It also records that Agastha was honoured by Ravana with a hermitage in Lanka itself. In all probability Agastha and Ravana spoke in Tamil and their competition should have been in Tamil music. Kandapurana says that Skanda proceeded from India towards Sri Lanka to destroy the vicious Surapadman. According to the local tradition of Sri Lanka, Skanda after his victory over Surapadman settled permanently at Kataragama where he married the Veda girl Valli. Next to Kataragama stands Vallimalai, the abode of Valli. Thus the legendary accounts also confirm the close relationship of Sri Lanka with the Tamils and also with Lord Muruga, the favourite god of the Tamils.

The advent of Vijaya

4.1 The early history of Sri Lanka as described nebulously in the Buddhist Chronicle Mahavamsa speaks of the continuous Indian influence on the social, cultural and spiritual life of the island. The Indian prince Vijaya of Orissa is considered to be the progenitor of the Sinhalese race. The advent of Vijaya in 483 B.C. from India to Sri Lanka marks an important landmark in the history of the Indian contact with Sri Lanka. The Mahavamsa contains references to this event. This may be rightly taken as the first planned settlement of the Indians in Sri Lanka. It appears that both the Dravidian and the Aryan streams had mingled during this period of immigration in Sri Lanka.

4.2 Vijaya married a princess of Yakshas. His friends were not in favour of this marriage. So he again married a Pandya princess who brought 700 of her maids to Sri Lanka, they were married by his friends.¹⁵ The Sinhalese are said to be the descendents of Vijaya and his friends.¹⁶ The descendents of Prince Vijaya's dynasty continued to rule over a large part of Sri Lanka with Anuradhapura as the capital. Their reign strengthened the Hindu Culture in Sri Lanka. But with the arrival of Mahendra and Sanghamitra, the son and daughter of the Emperor Asoka, as the preachers of Buddhism in 307 B.C., the Hindu inhabitants along with the then ruling King Devnampiya Tissa embraced Buddhism enmasse. From this period

onwards Buddhism became the dominant strain of the spiritual and religious life of a large segment of Sri Lanka's population.

4.3 It is astonishing to note that in the 2nd century B.C. two traders of Tamilnadu ruled Ceylon in a grand manner. According to Mahavamsa the Tamil traders named Senan and Kuttagan defeated the Sinhalese King Spora Tissa and ruled the island from 306 to 328 in Buddha Saka ie. from 177 to 155 B.C. The two traders were called Aswa Navigar ie. horse traders. The stay of the two Tamil traders is also mentioned in the Brahmi inscriptions found in Sri Lanka.

The impact of Saivism

5.1 "Lord Siva is of South India but he is the God of all Nations" says st Manickavasagar.¹⁸ Siva cult, otherwise known Saiva Siddhanta, which has originated from Kumari continent has established itself as a major spiritual force in the country of the Tamils in ancient days. The impact of Tamil culture in Sri Lanka is evidenced by the strong fold Siva cult still extends in the island. The practice of Saivism in Sri Lanka can be traced to antiquity. Before the arrival of Vijaya in Sri Lanka, a highly evolved sophisticated cult of Siva similar to the Saivism as prevailed in ancient Tamilnadu was in vogue in the island. Citations from Hindu Ithihasas and Puranas can be made to substantiate the claims of existence of an antique Saivism in Sri Lanka. The Ramayana speaks of Ravana, the King of Sri Lanka, as a staunch devotee of Siva. According to the tradition of Sri Lanka. Ravana worshipped Siva at Thirukonoswaram in Trincomale. Surapadman was also considered to be a staunch devotee of Siva.

5.2 There are about 60 inscriptions of the pre-Christian era which all begin and end with name Siva. This is suggestive of the prevalence of the Siva cult in Sri Lanka in ancient days.¹⁹ Saivism was the predominant religion of Tamilnadu at that time. Reference to the word Velu in epigraphic records also shows the acquaintance of the early²⁰ Sri Lankans with Saivism. Vel in Tamil means a forked spear and Muruga, the son of Siva, is described as wielding the weapon. Muruga is considered to be the God of Tamils. Thus, based on

inscriptional records, we can conclude that Saivism, the core of the Tamils, was the faith of the people of Sri Lanka before Buddhism was introduced by Mahendra and Sanghamitra in 307 B.C.

5.3 There are four great Iswarams - temples dedicated to Siva in Sri Lanka viz. Thirukone swaram on the east coast, Thiruketheswaram on the North west coast, Munneeswaram on the west coast and Naguleswaram on the North coast. They have been great centres of pilgrimage for the Saivites of Sri Lanka and South India. Among the four temples Thirukoneswaram and Thiruketheswaram have been sung by the Saiva Samayacharyas St Thirugnanasarribandar and St. Sundaramoorthi Nayanar.

Political impact of Tamils in Sri Lanka

6.1 The ancient Kingdoms of Tamilnadu held sway for a long period over the island of Sri Lanka. The impact of Chera, Chola, Pandya and Pallava, the great dynasties of ancient Tamilnadu in Sri Lanka makes an interesting study. The first King known to recorded history is Devanampiya Tissa and his brother is Uthiya.²¹ Uthiya refers to a clan of Chera dynasty. Devanampriya is a title or adoration fashioned by the Maurya Kings as devout followers of the Buddhist faith. It is therefore, not unreasonable to infer that Devanampiya, the first convert to Buddhism, could have been of chera extraction. Varunadatta is the sister of Ramadatta, the wife of Devanampiya Tissa. Female names ending in Datta are well-known to Tamil literary tradition. The heroine Kandarovadatta of the famous Tamil epic Jeevakachinthamani and Vasavadatta wife of Udayanan are well known figures, worthy of note. Gajabahu I, the ruler of Sri Lanka was a contemporary of Senguttuvan, the Chera King of the 2nd Century A.D. He was present at the commemoration ceremony of the temple built for Kannagi by Sengultnvan²². On his return to Sri Lanka Gajabahu erected a temple for Kannagi at Anurathapura. The impact of pathini cult in Sri Lanka is described by several scholars.²³

6.2 The interference of Pallavas in Sri Lankan affairs can be illustrated from the many exploits of Narasimhavarman I, otherwise known as

Mamallan who ruled Tamil land from 630 to 668 A.D. Manavarman a prince exiled from Sri Lanka took refuge in the Pallava court and fostered friendship with Narasimhavarman. He had to engage in two naval expeditions to regain the throne of Sri Lanka for Manavarman.²⁴ Mahavamsa confirms the two Pallava invasions over Sri Lanka.

6.3 The Chola King Karikala of Sangham period invaded Sri Lanka. The dam Kallanai was constructed by the 12000 prisoners of Sri Lanka captured by Karikata. This was the beginning of the Chola hostility to Sri Lanka. When the Pandya King Raja Simha II Sustained defeat at the hands of the Chola King Paranthaka I (907-953 A.D.) he took refuge in Sri Lanka for a while and he left there the crown and jewels of Pandya Kingdom. The Chola rulers conquered Sri Lanka, part of it by Raja Raja (985 - 1014 A.D.) and the rest by Rajendra I (1014 - 1044 A.D.). This was the culmination of the effective political Imperialism of the Cholas In Sri Lanka.

6.4 Raja Raja Chola destroyed the ancient capital Anuradhapurn and captured and annexed Northern Sri Lanka. He renamed it as Mummudi Chola mandalam. In the inscriptions, Raja Raja was known as Sinhalanthakan. Raja Raja made Polanaruva his provincial capital and constructed there a temple of Siva. The remnants of the temple can be seen there even today. Polanuruva was renamed as Jananathamang-lam.²⁵ In his 29th regnal year (1014 A.D.) Raja Raja Chola made a grant of several villages in Sri Lanka for various purposes to the great temple at Thanjavur.²⁶ In the year 1017 A.D. Rajendra Chola again undertook a naval expedition to Sri Lanka and annexed the entire island. The Karandai plates give a vivid picture of Rajendra's invasion of Sri Lanka. Rajendra brought the whole of Sri Lanka under his power and made it a province of the Chola empire. In and around the Chola provincial capital Polanuruva, several temples were constructed. The victory of the Cholas might have been followed by colonization of a large number of Tamils settled in the northern and eastern parts of the island. During the days of Kulothunga I (1070-1122 A.D.) Sri Lanka slipped out of Cholas's hands.

6.5 In the year 1251 A.D. Jadavarman Sundara

Pandya established the Pandya Kingdom in Tamilnadu. He was victorious over the Chera and Chola. His attention turned to Sri Lanka. He captured the northern part of Sri Lanka.²⁷ By 1258 of A.D. Sundara Pandya became the master over the whole of the South defeating the Chera, the Chola, the Hoysala and the Sinhalese. Maravarma Kulasekhara Pandya (1268-1310) succeeded his father in 1268 A.D. He too had to wage a war in Sri Lanka. Maravarman's Shermadevi inscriptions of his 20th regal year shows his victories over Malainadu, Cholanadu, Kongunadu, Thondaindu and Sri Lanka.²⁸

6.6 These political conquests of the early centuries had also left groups of permanent Tamil settlers mainly in the five Northern and Eastern districts namely Jaffna, Vavunia, Trincomale, Batticola and Mannar. The cultural strains and traditional customs of the Tamils thus became a vital part of the socio-cultural life of Sri Lanka. There is no wonder that Clause 4 in Article No. 1 of the Indo-Sri Lanka Agreement of 29th July, 1987 once again affirms this fact that

"the Northern and the Eastern Provinces have been areas of historical habitation of Sri Lankan Tamils".

The assurances in the Indo-Sri Lanka Agreement signed by the then Governments of India and Sri Lanka were thrown in the air. It is the prime duty of Indian Government to save the Tamils in Sri Lanka.

REFERENCES

1. Eelamum Thamilarum - A. Selvanayagam Page 2
2. Ilankayil Tamil Panpadu - Prof. K.D. Thirunavukkarasu Page 12.
3. Yaalppaana Charithiram - S. Rajanayagam Page 12
4. Ilankayil Tamil Panpadu - Page 14
5. History of Ceylon-Colombo University Press Volume I part I Page 43
6. Inscriptions of Ceylon-Department of Archaeology, Ceylon Volume I Nos. 90, 356, 357 and 480.
7. The Forgotten History of the Land's end - Dr. S. Padmanabhan
8. Tamilian Antiquary Volume II No.1, Page 70

9. History of Tamil Literature - K. Subramania Pillai
Page 50
10. Gems from Pre-historic past - Dr. N. Mahalingam
Page 13
11. Ramanathapuram District-Historical datas - S.M.
Kamal and N. Mohamed Shriff Page 13
12. Tamilaha Varalaru - Dr. M. Rajemanickam Page 15
13. The study of Civilization - Will Durant, Page 398.
14. A Short history of Hindus in Ceylon - C.S.
Navaratnam, Page 23
15. History of Ceylon - S. Paranavitana Page 96.
16. Hankayil Tamil Panpadu - Page 19
17. Mahavamsa XXXI: 10-11 & Deepavamsa XVIII:
47
18. Thennadudaya Sivane potri
Ennattavarkkum Iraiva potri - St. Manickavasagar
19. Pre-Buddhist Religious beliefs in Ceylon-Journal
of the Royal Asiatic Society (Ceylon Branch) Vol-
ume XXXI, No. 82, Page 327
20. Social History of the early Ceylon - Prof. Ellawala
Page 158
21. Proceedings of the V International Conference -
Seminar of Tamil Studies, Volume II, Section II Page
55
22. Silapathikaram, Urai Peru Katturai - 3
23. The people of Ceylon - N.D. Wijesakers Page 253
The Pathini cult as a Socio-Religious institution -
M.D. Raghavan Page 251.
24. History of Tamil Nadu - Dr. V.M. Krishnamurthi
Page 119
25. Archaeological Survey Reports of Ceylon,1906
Page 27
26. South Indian Inscriptions Volume II, No.92
27. A History of Tamil Nadu - Prof. V.T. Chellam, Page
173
28. -do- Page 174

*(A Research paper in the 48th session (Golden Ju-
bilee year celebration) of the Indian History Con-
gress held from 5th to 7th November, 1987 in the
Goa University at Bambolim under the section
"Countries other than India".)*

With Best Compliments from

S.SHANMUGAM

MICRO HARD PROCESSING

Specialists in Heat Treatment of Die Steels Ferrous & Non - Ferrous Metals

No.122, SIDCO Industrial Estate, Ambattur, Chennai - 600 098.

Phone : 42189439. E-mail : mhp_1993@yahoo.co.in

Trajectories for Peace in Sri Lanka

Dr. Brian Senewiratne

If the ethnic conflict between the Government of Sri Lanka (GoSL) and the Tamil Tigers (LTTE) is not settled, and fighting breaks out again (now or later), the Vision for Sri Lanka will be bankruptcy and a 'failed State'. In addition to an ethnic war with the Tamils in the North and East, the Sinhalese could be looking at a poverty-war in the South with "have-nothing" taking on "have-every thing".

In "re-envisioning Sri Lanka", it must be appreciated that Sri Lanka is in crisis, the ethnic conflict being only one manifestation (albeit an important one) of a crumbling State. The corollary is that even if the ethnic conflict is settled, the crisis in the Sinhala South will not be resolved. This crisis in the South is so serious that it is beyond redemption. It will have to be 're-made' - a daunting proposition.

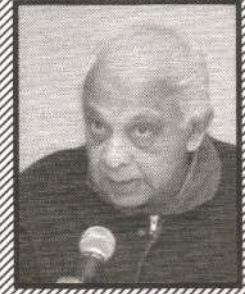
Some basic facts

1. A British colonial construct collapses

For hundreds of years Ceylon consisted of three separate Kingdoms (States) - Jaffna (Tamil) in the North, Kandyan (Sinhalese) in the centre, and Kotte (Sinhalese) in the South. In 1833, the colonial British unified these three States for administrative convenience and centralised administrative and developmental power in Colombo.

The result has been a widespread developmental neglect of the periphery which covers the entire Tamil North and East and the Sinhala 'deep South'. The consequences, especially where employment and job opportunities are concerned, have been serious.

What we are seeing is the collapse of a British colonial construct, as has happened in Malaya, India and many other countries. Some of these colonial constructs have been dismantled, a step long overdue in Sri

Lanka. Until this is done, there will be no Vision' for Sri Lanka.

2. The failure to build a nation

A major cause of the ethnic conflict is the majoritarian (Sinhala) practice of minority exclusion (Tamils and, to a lesser extent, the Muslims) from the domains of State power. There has been a determination to exclude the important Tamil 'minority' from sharing power at the centre and the periphery. Short-sighted Sinhala politicians after Independence (and even before) did not see the importance, or even the need, for a pluralistic nation. Their concept of Sri Lanka was a Sinhala-Buddhist nation, which was exploited by every Sinhala leader for electoral gain - the pursuit of populist politics at the cost of nation-building. Unsurprisingly, the 'nation' is falling apart. It is too late to hold it together now.

If the concept and aim is a Sinhala-Buddhist State, then there is no alternative to the establishment of a separate Tamil State, Eelam. It is as simple as that.

3. A democracy in crisis

To democracy to work in the setting of a heterogeneous population divided in ethnicity, religion, culture, language etc, there must either be an enlightened leadership or the minorities must agree to lose their identity and merge with the majority i.e. be assimilated. Enlightened leadership Sri Lanka has not had since Independence in 1948. As for minorities losing their identity, it will be resisted firmly if the minority in question is an ancient people with an ancient language, religion, history and a rich culture eg the Tamils.

Where democracy has failed, it is usually the minorities that are kept out of the decision-making process and become victims of unjust and discriminatory acts at the hands of the majority. This is what has occurred in Sri Lanka. This problem cannot be addressed until Sinhala-dominated Governments are no longer able to discriminate against the Tamils i.e. by freeing the Tamil people from Sinhala control.

4. Discrimination against the Tamils

This has been extensive, systematic and progressive - in the use of their language (Tamil), education (entry into the Universities), employment, job opportunities and the developmental neglect of the area they live in. This is not something in the past; it is very much there today.

5. Violation of human rights

There have been serious violations of human rights of the civilian Tamil population in the North and East at the hands of the Sinhala-dominated Armed Forces. This has included mass arrests, detention without charge or trial, 'disappearances', and even deprivation the right to exist. There has been extensive destruction of Tamil lives and property by aerial bombing and shelling by the Sri Lankan Air Force. This is not just "collateral damage" in a war between the GOSL and the LITE. Tamils in North and East have been specifically targeted and treated as if they are "non-people".

There has not been a word of regret from any Sinhala leader for this outrage. To expect the Tamils to "forgive and forget" is completely unrealistic. Any solution must address this reality of a 'hurting people'.

6. Promising little and delivering less.

For over 50 years a succession of Sinhala leaders with whom the Tamils have negotiated, have promised little and delivered even less. The Tamils have completely lost confidence in the Sinhala leadership so that pacts and agreements have no credibility.

7. The new Tamil leadership

There has been a radical change in the Tamil leadership with elite Tamil leaders replaced by those who have been subjected to anti-Tamil discrimination.

For the first time in Sri Lanka's history, the Tamil leadership has been backed by one of the most highly organised and motivated armies in the world, which has been strongly backed by the powerful expatriate Tamils. The 'games' played

by a succession of Sinhala leaders with weak and pliable Tamil leaders over the past 50 years, will no longer succeed.

8. Violence

Tamil violence has been portrayed by the GoSL to the outside world as nothing but "terrorism". The perception of 'terrorism' is often in the eye of the beholder. If the beholder (an individual, population or country) supports the goals of the rebels then those rebels are 'freedom fighters', if they do not then they are 'terrorists'. However, there are international instruments that distinguish between the two which, when applied to the LITE, defines them as 'freedom fighters'. Sinhala chauvinists and their Governments cannot have definitions of their own.

Any government's condemnation of terror is credible only if it shows itself to be responsive to reasonable, closely argued, persistent, non-violent dissent. No Sinhala government since Independence in 1948 has been responsive to the reasonable demands of the Tamil minority. Tamil non-violent resistance has been crushed with military might of the Sinhala State. If that is the response that the Tamils have had, then, by default, they have to turn to violence. It is a sad fact, documented across the world, that if one seeks to redress a public grievance, violence is more effective than non-violence.

Violence is highly destructive of lives, property, the economy and the future of the country. In Sri Lanka, it has physically decimated the Tamil areas and is (economically) destroying the Sinhala South, indeed the whole country. The responsibility and answer are in the hands of the Sinhala government.

9. An Internal Armed Conflict

The test that is used to determine whether the dissident armed forces is an "armed group" as opposed to a "terrorist group" is set out in Article 1 of Protocol Additional to the Geneva Convention of 1947. This states that an "armed conflict... which takes place in the territory of a High Contracting Party (the GoSL)... between its armed

forces and dissident armed forces or other organised groups which, under responsible command, exercise such control over a part of its territory as to enable them to carry out sustained and concentrated military operations and to implement this Protocol!'

The LTTE has met these requirements of "an Armed Group" i.e. it is under a "responsible command", has an organisational capacity, control over territory and has been able to carry out sustained military operations. It is therefore, by definition, an armed group and the Conflict is an "Armed Conflict" and not exercise in "Terrorism".

10. Two armies in one country. Disarming and arming.

No country has two armies under separate command. Either one of these has to be disarmed or the country has to be divided.

The LTTE cannot be disarmed. India, with the fourth largest army in the world, tried to do this in 1988 and failed. To think that the Sri Lankan Army can do what India failed to do is totally unrealistic.

To disarm any armed group is almost impossible. What the Sri Lankan Armed Forces and Government are currently doing - arming paramilitary groups is thoroughly dangerous. By engineering a split within the LTTE and arming the dissident (Karuna) faction, and arming Muslim groups, the GOSL has added another problem to an already complex one. After the 'Karuna' split in 2004, there has been an escalation in political killings in the 2004-2006 period. January 2006 recorded the highest number of political killings in a month (126).

If the problem of two armies under separate command in one country is to be resolved, the country will have to be divided. There simply is no alternative unless we are describing an entirely new State structure.

11. GoSL is a fragmented entity

The Executive President and its coalition partners have entirely different agenda. The Armed

Forces have their own agenda. This means that LTTE negotiations with the GoSL are meaningless, since conditions agreed to with the GoSL can be sabotaged from within the Government (coalition partners), and from outside (the Armed Forces).

12. Self-determination

I have dealt with the right of self-determination for the Tamils in a recent presentation to the EU Parliamentarians, a copy of which is available. I will only briefly deal with this here because of space constraints.

States that have freed themselves from colonial domination using the right of self-determination have denied that same right to populations within the State, who are no less dominated and repressed by the State, on the grounds that secession is a violation of their territorial integrity.

The 1970 UN General Assembly Declaration on Principles of International Law Concerning the Friendly Relation and Cooperation Among States supports territorial integrity but qualifies it by stating that States can invoke this only if they are "conducting themselves in compliance with the principle of equal rights and self-determination of people". If people are denied these rights, deprived of access to governance, and subjected to conditions of oppression and discrimination, they are entitled to external self-determination. On these grounds the Tamil people have a very strong case for secession.

13. The link between Human Rights violations and self-determination.

There is a close link between self-determination and the violation of human rights. The ability to determine a people's political status as well as their economic, social and cultural development, is fundamental in protecting their human rights. This close connection between the two was stressed by the UN special Rapporteur Hector Espiell in his report on the "Right of Self-determination". "Human Rights and fundamental freedoms can exist truly and fully when self-determination also exists; such is the fundamental impor-

tance of self-determination as the human rights and prerequisite for the enjoyment for all of the rights and freedom".

Some (but not all) of the most serious violations of human rights will be addressed if there is self-determination for the Tamils.

14. The impossibility of a military solution by the GoSL.

The GoSL cannot win this 'war'. Nine major Sri Lankan Armed Forces operations from October 1995 - April 2001 have not only failed but have enabled the LTTE to amass a large quantity of weapons and substantial territory. The GoSL is the largest supplier of arms to the LTTE!

The economic cost has been massive and clearly not sustainable. The defence budget has increased exponentially every year from Rs. 750 million in 1977, to Rs. 52 billion in 2004, Rs. 56.6 billion in 2005, and a staggering Rs. 91.6 billion estimated for 2006. Actual expenditure overshoots budget estimates by 20-25%. With total Government expenditure for 2006 estimated at Rs. 568 billion, 'defence' expenditure is seriously affecting the economy and compromising productivity and the delivery of essential services e.g. health and education. It is simply not sustainable.

15. A de facto Tamil State has already been established.

It is not possible to discuss solutions to the ethnic problem without appreciating the reality that the LTTE has already established a de facto Tamil State in the Wanni (Northern Sri Lanka). It has a separate Army and Navy, a comprehensive judiciary and Police, a Health and Education system, and much more. From all accounts, in particular from international observers², it is functioning well. It is a de facto State but one that is so advanced and established that it cannot be dismantled. To claim that it can be is to distance oneself from reality.

16. Problems in the Sinhala South.

It is not widely recognised that Sri Lanka is in crisis. The ethnic conflict is only a part (albeit an important part) of a much more general crisis.

There are extensive problems in the South with galloping corruption, increasing poverty, a breakdown of law and order, major problems with the Judiciary and Police (reputedly the worst in the world), and abysmally poor governance. There is a real possibility of a collapse of the Sinhala State which might not be preventable. A restart of hostilities will make this possibility a certainty. The implication is that even if the ethnic problem is settled, it will not resolve the problems in the South.

The crisis in the South is so serious that it might require a complete 'remaking' of the South - a daunting prospect. The answer, if there is one, is complete dismantling of a corrupt, incompetent and hopelessly inadequate Central government, separate the Tamil areas as a separate Tamil State, extensively decentralise developmental power within the 'new' Sinhala State and hope for a better Sinhala leadership rising from the Sinhala periphery (such as has happened with the Tamils).

Possible solutions

The choices facing Sri Lanka are rapidly decreasing.

1. A united Sri Lanka with nominal devolution of power to the Tamils.

This has "worked" in the past 50 years but will not work in the future. Attempts by the GOSL to persist with this "solution" will lead to war.

2. A Federal Tamil State (internal self-determination)

This was a possibility three (or more) decades ago. It might no longer be a possibility. For any federal arrangement to work there must be trust in the centre. Unless there are some very powerful international guarantees that the Sinhala centre will not destructively interfere with the function of the federal Tamil State, especially if the Tamil State 'takes off economically (as is likely to happen), a Federal arrangement will not work. I do not see the possibility of such an international guarantee.

The only advantage of a federal solution is that it will be the most acceptable option for the international community. However, those outside Sri Lanka do not have to put up with a corrupt, irresponsible, incompetent, and unpredictable regime with ethno-religious chauvinists determined to make Sri Lanka into a Sinhala-Budhist nation. International 'acceptability' is no reason to adopt solutions which the brutalized Tamil people after years of suffering find unacceptable.

A Confederation

Short of a complete separation of the Tamil State, the least that the GoSL can 'get away with', is a Confederal set-up. A single central administration with equal representations from the two confederating States (Sinhala and Tamil) will be responsible for monetary affairs and foreign policy (but excluding foreign aid). The degree of distrust is such that I do not know whether even this will work.

It might work in 30 - 40 years, when both States have developed and the necessary time has passed for the current bitterness and hurting to settle. At that point in time, it might be possible for two vibrant nations (for that is what the Sinhala Nation and the Tamil Nation are), to Confederates.

A Separate Tamil State (Eelam) and a Separate Sinhala State

This would essentially be a reversal (or partial reversal) of the disastrous British colonial 'construct' referred to earlier. There is no doubt that the two States, with hostilities a thing of the past, will develop (as did Malaysia and Singapore).

Sri Lanka too small to be divided

The claim that Sri Lanka is too small to be divided is arrant nonsense. Sri Lanka is 25,300 sq.miles which is bigger than 71 of the 191 UN nations. If divided, the Sinhala State (73,000 sq.mls) will be larger than 62 UN nations, including 18 in Europe among which are six of its richest (Switzerland, Denmark, Belgium, Netherlands, Luxemburg and Liechtenstein). The new Tamil State (18,000 sq mis) is larger than 37 UN coun-

tries, and 30 times larger than Singapore which is fast becoming the world's richest country on a per capita basis.

On a population basis, of the 191 UN countries, 138 have smaller populations than Sri Lanka. The Sinhala State will have larger populations than 134 UN members, the Tamil State larger than 70.

There is not a grain of truth in the claim that Sri Lanka is too small to accommodate two States which would be economically viable with a reasonable prospect of prosperity. To believe otherwise is egregiously fallacious.

Problems to separation

1. The Sinhala "mindset" that Sri Lanka is a Sinhala Buddhist nation part of which "cannot be given to the Tamils". With the degree of anti-Tamil feeling in the South (and the potential to whip this up even more), a separate Tamil State cannot be 'negotiated'. It will be have to be obtained by force.
2. India will not support a solution which she will not agree to implement when dealing with her own minorities. The point that seems to be missed is that the minorities in India, with few exceptions, have not been treated in the same discriminatory way that the Tamils in Sri Lanka have been treated by a succession of Sinhala Governments.

A new dimension is that with the impending collapse of the corrupt, incompetent and intransigent Sinhala regime, India (and the rest of the world) will not 'jump in' to rescue the Sinhala regime if threatened by the LTTE. The ball-game is different to what existed in 1972 when the Sirima Bandaranaike SLFP government was brought to its knees by the JVP uprising and had to beg for international help (which was given). It is different from 1987 when the J.R Jayawardene UNP government was brought to its knees by the LTTE and had to be rescued by the Indians. It is different from 2000 when the Chandrika Bandaranaike Kumaratunga government found 20,000 Sri Lankan forces entrapped within the Jaffna municipal limits, facing annihilation. Panic stricken,

Kumaratunga appealed for international help and India even considered evacuating the trapped troops to India. The Sri Lankan Forces were able to extricate themselves with newly acquired military hardware from the Czech Republic!

President Mahinda Rajapakse rushing to see Indian Prime Minister Manmohan Singh and returning with some good advice (to settle his problems with the LTTE using Norwegian help), is visible evidence of a change in Indian thinking. So also the unprecedented insult of Tamil Nadu Chief Minister, Jayalalitha, who refused to even to see President Rajapakse.

The choice

The final choice of who does what in Sri Lanka will have to be determined by the main players and the people of Sri Lanka. We can only offer suggestions, hopefully based on reality and not emotion.

1. GOSL

The GOSL must appreciate the determination and power of the new Tamil leadership backed by one of the most powerful and best organised militant armies in the world. If the GOSL fails to come up with a realistic power sharing with the Tamils, it will be war. This will almost certainly lead to a collapse of the economy which is already in crisis.

A problem facing the GOSL is the increasing popularity of the extremist Sinhala political forces. This is a reflection not necessarily of increasing anti-Tamil feelings amongst Sinhalese but of economically desperate people clutching at straws in the context of increasing poverty. The increasing Sinhalese support for the "Marxist" JVP (in reality Sinhala political opportunists) and JHO (hardline Buddhist clergy) is a frustration with the mainline Sinhala political parties - the UNP and the SLFP - and their inability to address domestic economic problems. It is a problem that cannot be addressed without a major decentralisation of administrative power to the periphery, in this case, the Sinhala periphery.

2. The LTTE

The LTTE has already declared its choice by establishing a de facto Tamil State. The move from de facto to de jure might mean war, with the shedding of more blood (including LTTE blood). That is a decision they will have to make.

The LTTE have promised the Tamils 'deliverance' from Sinhala oppression. After so much blood shed and destruction of the Tamil areas as a result of the pursuit of this "liberation", it will not be possible for the LTTE to agree to some nominal power-sharing arrangement with the Sinhalese. If they do so, they will lose credibility.

3. The Sinhala people

The Sinhalese must clearly see that a failure to share power with the Tamils will result in war. Despite claims to the contrary, it will almost certainly be an unwinnable war with bankruptcy of the country a virtual certainty.

The Sinhala people are the most powerful group that can pressure the Sinhala Government to come up with some realistic proposals to share power with the Tamils. I am not convinced that this crucially important group has been properly informed of the alternatives to war.

4. The Tamil people

It is often forgotten that it is not the LTTE but the Tamil people, who, in 1977, voted en masse in the North and East for a Separate Tamil State. They have seen the cost of this in terms of human suffering and devastation. Perhaps it is time their views were obtained again although I personally do not think that they will be any different. From the suffering that has been inflicted on them by their Government, I suspect that their determination to free themselves from Sinhala Government will be even greater.

If the Tamils in the North and the East still feel as they did in 1977, the international community has a duty to support them.

5. The Muslims

They have a problem. They are too dispersed to do anything other than to negotiate with the Sinhala and Tamil regimes for fair and just treatment. They have made a major contribution to Sri Lanka in a variety of areas and, like other ethnic groups, have a right to be where they have been for years and be treated with dignity, respect and equality. If they are not, there will certainly be an armed uprising which is already occurring.

6. The Plantation Tamils

These seriously neglected people working in near slave conditions deserve better treatment. By their sweat and toil they have put Sri Lanka on the map. They have no 'fire-power' but if they down tools, Sri Lanka will collapse in a week. Sri Lanka must realise that the time for slave labour is gone. A re-envisioning of Sri Lanka must address the disgraceful treatment these people have been subjected to for more 150 years.

International action

a. Governments

The least that foreign governments can do is not to inflame an already volatile situation. This means refraining from making irresponsible comments such as what a succession of US Ambassadors in Colombo have done or supplying weapons to either side.

Taking partisan and stupid actions such as banning the Tamil Tigers from visiting their countries only results in Governments opting out of playing a constructive role in the Peace Process.

b. Expatriate Tamils and Sinhalese

To ban expatriate Tamils and Sinhalese from supporting one or other side in this ongoing conflict is an exercise in futility. It cannot and will not work.

c. Peace Groups and facilitators

If international Governments are, by their stupidity, opting out of the Peace Process, it is up to various Peace Groups to fill the void and pro-

vide at least the opportunity for a dialogue. If these groups can then lobby international governments to behave in a responsible manner in dealing with the complex problem in Sri Lanka, much can be achieved.

A new "breed" of Sri Lankans

Sooner or later there will have to be a new breed of Sri Lankans who respect each other's culture, language and ethnicity, especially since both the Tamil State and the Sinhala State will have a substantial mix of other ethnic groups. To ask the half million Tamils living in the Sinhalese areas to leave and go to the Tamil area is absurd. Similarly, to ask the Sinhalese in the Tamil areas, whether they got there by Government manipulation of population dynamics or not, to leave the Tamil areas and return to the Sinhala areas is equally absurd. There are also substantial numbers of Moors living in both areas, who have a right to be where they are, as do the other ethnic groups.

For a new "breed" of Sri Lankans to appear, the abolition of the "language streams" in schools

is mandatory. A disastrous decision (1943) recommended that the mother tongue should be used as the medium of instruction in schools. As a result, children were separated into different "streams" depending on their mother tongue i.e. ethnicity. It is the very opposite of what was needed for nation building. This must be reversed if the Sinhala nation and the Tamil nation are to become nations where there is mutual respect among the ethnic groups that will necessarily be there in each nation.

Note :

1. UN.Doc.a/32/44/annex 11, 1947, reprinted in 16 I.L.M.1442 (1977).
2. For example, Professor Christian Stokke, Professor, Department of Sociology and Human Geography, University of Oslo, Norway Building I Ik Tamil Eelam Stated-Emerging State Institutions and Forms of Governance in LTTE Controlled Areas of SriLanka (2006 Third World Quarterly).

*(Emisioning New Trajectories For
Peace in Srilanka Page 311 - 326)*

With Best Compliments from

TECH MECH ENGINEERS

236, New Tiny Sector, Ambattur Industrial Estate, Chennai - 600 058.
Phone : 044-26255484 / Fax : 26243501

CNC - Division :
17, Kamarajar Street, Gopal Naicker Nagar,
Padi, Chennai - 600 050. Phone : 044-2624 7175

E-mail : techmechengineers@yahoo.com
Mobile : 94441 91053

War of Words - An Obstacle to Peace

Professor Peter Schalk
Professor, History of Religions, Uppsala University, Sweden

When interviewing European politicians and diplomats in 2005/2006 on the conflict in Lanka, I soon realised that the propaganda of the Sri Lankan Government had been very effective in Europe. Propaganda in war is an extension of war. There is much in a word: it is also a weapon. The decision to restrict the travels of the LTTE to the EU was at least in part determined by an image of the LTTE created by Lankan diplomats.

This image was formulated in verbal anti-LTTE propaganda based on the conjecture that the LTTE had killed Kadirgamar. It is a deterministic image according to which the LTTE is a never changing bloc of ideas and actions. Therefore, there is no hope for the LTTE. It will always recruit children, always assassinate politicians, always extort money, always stop a democratic development, always give priority to armed struggle, always deport Muslims, etc. There is then no point in letting the LTTE come to Europe and learn about civilisation!" I encountered a compact inimical attitude full of stereotypes and generalisations. These counteract peace efforts. As a professor in training students in critical thinking for more than 30 years, I felt an intensive urge to scrutinise this image about the LTTE. The result is available in a popular form at www.negotiatedpeace.com. I also refer to the seminar papers in this volume by Viswanathan Rudrakumaran and Christian Stokke that both highlight the transformation and flexibility of the LTTE.

Do and Die?

In another paper I examined a war slogan "do and die". In 1996, the LTTE and the Sri Lankan Armed Forces (SLAF) tried to eliminate each

other. Both parties had to mobilise their last forces. In this desperate situation, the slogan 'do and die' appeared on the battlefield. According to the SLAF, it was launched by the LTTE who allegedly fought its last battle. All should die in suicidal attacks, an ambition that we know from Hitler during his last days in the bunker in Berlin in 1945. Such an attitude was ascribed to the LTTE.

The battle cry goes back to Lord Tennyson's "The Charge of the Light Brigade" from 1854. This battle cry was taken up by Mahatma Gandhi who changed it into "do or die". In this changed form it reached the Indian National Army under Subhas Chandra Bose. In Tamil, the saying "do and die" became common. The LTTE took it up and launched it, but it gives of course another meaning than 'do and die'.³ The use 'do or die' was later confirmed by Lt. Col. Amutap from the Charles Anthony Brigade that had taken part in 75 attacks with the motto "do or die".⁴ The SLAF consciously distorted the meaning conveyed by the LTTE slogan. The SLAF was punished: it finally lost the physical battle called in Sinhala jaya securui, 'victory assured'. If anything points at megalomania, it is this Sinhala name for this battle campaign. The outsider should interpret the LTTE slogan 'do or die' as a counter slogan to the designation of the SLAF's military offensive, 'victory assured'.

Velupillai Pirapakaran - A Sun God?

Here, I want to take up another sensitive matter, the image making of Velupillai Pirapakaran among his adversaries. I do not know Velupillai Pirapakaran and I have not even seen him I know nothing about his character through personal encounter. My ambition here is not to whitewash or to tarnish him.

My object here is not he, but his adversaries and their way of waging a war with words. They know that Ilavar, 'those who adhere to (Tamil) Ealam',⁵ not only look up to him, but also imagine him to be a necessary component of the whole iyakkam, 'movement', (which he himself has denied explicitly). There is then a rational point

in verbally attacking Velupillai Pirapakaran in the form of character Rilling. By this, they also attempt to undermine morally the iyakkam.

On Internet the statement was launched that the leadership of the LTTE made him a sun god and his fighters children of the sun god. He has allegedly consented to this image making. The statement attributes to the LTTE an inclination for megalomania. On Internet were in April 2006 no less than 20,700 entries for "LTTE, sun god", practically all ridiculing the LTTE for its alleged megalomania.

Velupillai Pirapakaran's adversaries found this alleged cult of him as sun god in an article in the official organ of the LTTE, which is the vitutalaip pulikal from tomasi 2000. It was at the occasion of the beginning of the new millennium. A picture shows Velupillai Pirapakaran pointing with his left finger to Yalppanam on a map on the wall. The map also shows rays stretching towards and covering the contours of Tamileelam.

Now we take up an important comment on Internet from a bulletin of the University Teachers of Human Rights (UTHR), Jaffna Branch. It has established a solid reputation of being anti-LTTE, which I do not criticise. Opposition is part of political life in a democracy. My comment is related to the UTHR's way of arguing. The representatives of (UTHR) are from inside Tamil culture and are expected to have an inside knowledge about it. Let us have a look at their comment written in a martial language. It is headed as "The Sun God's Children and the Big Lie"⁶ First we look at its translation of the Tamil text of the LTTE to the picture.

Where Sooriya Thevan (Sun God) points with his finger, thither be sun rays will hasten, to enfold Tamileelam in the brightness of his glory!

The translation identifies Velupillai Pirapakaran with the sun god and this identification is also clear from the comments. They say that there was a far greater tragedy that lay unseen and was carefully suppressed. The sunrays

that do the Sun God's bidding are today mainly children, often 14 or 15 years old, and increasingly girls. In specific cases we have ascertained that LTTE cadres who died during the period of the Elephant Pass battle were aged 15. One was a girl who had joined two years earlier aged 13. Two girls had joined a year earlier aged 14. What is the plight of a society which is subject to such demands? How do the parents take it? Do they spontaneously support the LTTE? - (7)

It is evident from this comment that alleged megalomania is connected with the misuse of children. This is heavy verbal artillery. An image is here retrieved of an oriental despot as victimiser of innocent children that we know from so many orientalist sources. Similar images are still effectively applied today by American ideologues on enemies in the Middle East. Now let us go back to the original article and read it again, this time without prejudice. The following text in Tamil was added to the picture. I give the text in another translation made by me.

The golden rays of the new millennium.

At the direction of suriyatevan's [=hero Pirapakaran's] index finger, the piercing flame of (his) eyes reach glorious Tamileelam which shines.⁽⁸⁾

The headline was "forgotten" by the UTHR commentators. It indicates the situation at which the rays are emitted, the new millennium. There is nothing odd so far in the statement that the golden rays are emitted at the occasion of a new millennium.

The concept of the sun, emitting rays, is the concrete base for a metaphor, namely for pirapakaran which is a Tamil rendering of Sanskrit prabha kara, 'emitter of rays'.⁽⁹⁾ It is a metaphor for the sun, but also for the moon. The LTTE has made a pictorial translation of Pirapakaran's name. It is 'emitter of rays' = sun. The picture is a picture puzzle: the reader should come to the name pirapakaran by looking at the picture of him with rays. The article by the LTTE is not about the sun god, but about Veluppillai Pirapakaran, and it is not about him as god. True,

the word tevan means 'god', but it does not always refer to a god in Tamil culture. It refers also to saints, kings, heroes, lancers, and shield bearers in classical Tamil tradition. A special reference is the husband's brothers, and even the mataiyan, 'fool', is called tevan, probably because the common place 'foolgenius' is here envisaged. Tevan is also an attribute annexed to the names of members of the maravar caste in South India. They were classified as criminals during the British period. Nobody associates to a god in all these cases. It is just an honorific term. The LTTE has at present a well-known leader named Puli-tevan. What is godly about him? I can assure that he has not even a godly self-consciousness.

Furthermore, the Sanskrit personal name "Prabhakara" was carried mostly not by gods, but by teachers whose teachings were compared to rays. I suggest that in the case of Veluppillai Pirapakaran curiya tevan refers to a traditional image of a teacher who emits rays, to a pirapakaran, 'emitter of rays', to Pirapakaran as teacher. This is completely in accordance with Indian, and also specifically with Tamil, culture. There is no overdoing by the LTTE within a Tamil cultural context. Coming to the LTTE's own presentation, when I first saw the photo and the text, I thought it was a picture puzzle that we find in journals, even Western ones. It was in fact a picture puzzle, difficult to understand of course for those among Tamils who are alienated to their own culture.

We should be aware of the fact that Suryan (Sanskrit Surya), a Vedic god, is no popular god in modern Tamil Saivism and Vainavam. If the LTTE had really wanted to identify Veluppillai Pirapakaran with a god it would have been easy and strategic to take up and inflate an already existing image of him as Murukan by some of his emotional and enthusiastic followers, who, however, have no support in the LTTE leadership. Such an inflation of this god we have witnessed before, but on the Government side. In the 1960s it promoted financially the cult of the war god Murukan under the Sanskrit and Sinhala names of Skanda and Kataragama, who is integrated in the Buddhist pantheon, at a famous pilgrim cen-

tre, at Katirkamam (Sinhala Kataragama), in the South East.

At that stage Skanda/Kataragama was made to symbolise the balavegaya, 'wave of force', of the Bauddha Sinhala lead by Siriavo Banaranayaka. A religious outbidding was started that still takes place: The Sinhala Skanda supported by Buddhists outbids the original god at this place, the Tamil Murukan, supported by the Tamil Caivas. This Sinhala Buddhist "wave of force", symbolised by the leader of the gods' army, Skanda, has resulted in the marginalisation of the Saiva god Murukan.

The Tamil and Sinhala critics of the alleged image of Veluppillai Pirapakaran as sun god could learn about the complexity of religious concepts in Tamil culture. They could also reflect cross culturally on the inflating policy of the god Skanda/ Kataragama promoted by the Lankan Government, and on religious deifying policies in the West. They were promoted by royal courts, where kings were not only godlings, but kings were called "sun" also, a title that was transferred even to Christ, and in the modern historical period to King Louis XIV of France (1638-1715). In Lanka, among Sinhala Buddhists, was a suryavamsa, 'solar dynasty', that allegedly was connected with the clan of the buddha Sakyamuni, and several kings claimed to be born of the solar lineage. Parakramabahu I (1153-1186) called himself "a scion of the lineage of Mahasammata, born of the solar lineage".

SWRD Bandaranayaka, Lanka's former Prime minister, was worshipped as bodhisattva by some emotional enthusiasts, (who clearly violated bodhisattva concepts of the Theravadins). How are Sinhala war heroes in the present conflict classified by some Sinhala Buddhist enthusiasts? They are classified as marudevatavu, 'guardian gods', which in a proper religious context is applied to Visnu, Siva, Skanda and Pattini. The LTTE leadership has not developed and reached such European and Sinhala Buddhist levels of religious enthusiasm. It just does not want to get involved in such matters.

Conclusion

The Internet entries about the alleged sun god do not become true just because they are repeated 21,700 times. All these entries are a shame to academic performance. My advice: the authors should withdraw them to re-establish respect of their academic status. These entries have, however, an important and efficient desired dysfunction: they are an obstacle to a creation of trust as precursor of peace. Therefore they will not be withdrawn. They are part of the war against the LTTE.

Note :

1. For the educational program of the LTTE in Europe see www.negotiatedpeace.com.
2. The Poems of Tennyson, Edited by Chrisoper Ricks (London: Longmans: 1969), p. 1035: "Their's not to make reply,/ Their's not to reason why,/ Their's but to do and die:/ Into the Valley of Death/ Rode the six hundred/
In 1882 Tennyson published another poem called "The charge of the Heavy Brigade at Balaclava" that ends almost in disaster for the heroes also. To this poem was added an "Epilogue" in 1889 in which Tennyson promotes the warrior's war "to make true peace his own" and he also thinks that "though the realm were in the wrong/ For which her warriors bleed, / it still were right to crown with song /The warrior's noble deed//". See The Poems of Tennyson, p. 1305-1309.
3. Peter, Schalk, "From Do and Die to Do or Die. Semantic Transformations of a Lethal Command on the Battlefield in Ilam/Lanka". In: *Orientalia Shecana* 51-52 (2003), pp. 391-398.
4. "Charels Anthony Brigade Celebrates 15th Anniversary of Inauguration", TamilNet. April 11, 2006.
5. For this concept see Peter Schalk, *ee/am sinhala? An Assessment of an Argument*. Uppsala: ACTA, 2004.
6. <http://www.uthr.org/bulletins/bul23.htm> I71
7. Loc. cit.
8. vitutalaippulikal. tai/maci 2000, p. 1: puttayirattin porkatirkal. (picture), cunyatetial cutlu viraticaiyil cuttum vilicutarl pattut tulankutu/ cotimiku tamililam.
9. Professor Alvapillai Veluppillai made me pay attention to this.

Jathika Hela Urumaya and Ethno-Religious Politics in Sri Lanka

Neil DeVotta and Jason Stone

If the Cold War's end led to debates about how religious passions could potentially undermine international peace and security,¹ the September 11, 2001 terrorist attacks in the United States were evidence of the dangers stemming from religious extremism. Indeed, the global resurgence of religious nationalism has led one scholar to suggest we may be experiencing the rise of a "new Cold War."² The fact, however, is that it wasn't until after the 1979 Iranian Revolution that Western academia turned its attention to the issue of how religion helps ferment nationalism.³ And this despite the subcontinent's harrowing partition in 1947 and the subsequent religious violence that plagued India, Pakistan and Bangladesh. Scholarship dealing with ethno-religious nationalism in South Asia has privileged India and Pakistan and their respective Hindutva and Islamic fundamentalist movements, yet the phenomenon of "political Buddhism" in Sri Lanka has also generated considerable interest.⁴ While religion is not the primary reason for conflict between Sri Lanka's majority Sinhalese and minority Tamils,⁵ Sinhalese Buddhist extremists complicate efforts to locate a peaceful solution to the civil war that has claimed over 70,000 lives since 1983.⁶

Within this context, the island's April 2004 parliamentary elections were a watershed event, because for the very first time a political party composed solely of bhikkhus (Buddhist monks) ran over 260 candidates and won nine seats in the 225-member legislature. Kalled the Jathika Hela Urumaya (JHU), or National Heritage Party, it was formed just two months prior to the elections and, among other things, claimed it would work to preserve Sri Lanka's unitary status (and therefore oppose any devolution to Tamils in the Northern and Eastern Prov-

inces), force the Norwegian facilitators out of the country (as they were supposedly partial toward the separatist Tamil rebels), and institute a *harmarajya* (righteous state).

Buddhist monks command enormous respect in Sri Lanka. Even wayward bhikkhus are tolerated because the saffron robe represents Buddha and dhamma (doctrine). Buddhist monks in Sri Lanka have also played a pivotal role propagating and preserving a unique Sinhalese culture, and the historical relationship between Buddhism and the state has further ensured that the monks maintain influence. All this combined with the fact that the sangha (Buddhist clergy) in Sri Lanka lacks a hierarchical structure across the various nikayas (sects)⁷ has emboldened bhikkhus to play leading roles supporting or opposing politicians and political panics. Most monks have understandably also adopted a vociferous position toward the separatist Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) and bolstered pro-war sentiment.⁸ while individual monks occasionally contested elections at the village and local levels and one monk Baddegama Samitha. entered parliament from the Galle District in 2001 no one foresaw a party comprised solely of bhikkhus contesting elections. The JHC's relative success and the ramifications this entails for ethno-religious affairs make the April 2004 elections a seminal political event.

What explains the rise of the JHU? To what extent do lay people and the Buddhist clergy support and sympathize with the Party? Does the JHU's success further undermine the potential for conflict resolution in Sri Lanka? What are the party's prospects? These are the questions this essay seeks to answer. In doing so, we rely primarily on interviews conducted with Buddhist monks in July 2006 and the island's newspapers, although we also draw from discussions with various Sri Lankans (academics, journalists, government employees and average citizens) over the past two years.

Our research suggests that the JHU may represent the apogee of political Buddhism, which has influenced Sri Lankan politics for the past fifty

years, because the party has compromised the image of the bhikkhu and sangha while failing to generate positive political change. The research also, unsurprisingly, suggests that the JHU is a polarizing force: the party elicits strong support among those who believe bhikkhus have an obligation to reform society through politics; contrariwise, it is lambasted by bhikkhus and laypersons who believe the sangha must eschew worldly possessions and involvement in mundane affairs including party politics and fellow nationalists and pro-Buddhist political parties who see the JHU threatening their vote base. Finally, while the JHU's parliamentary conduct, chauvinistic attitude and anti-Christian stance have further poisoned relations between Sinhalese Buddhists and Tamils and also alienated Sinhalese Christians, we suggest that the JHU's position on minorities, devolution and the Norwegians is no different from that held by most Buddhist clergy. Consequently, while the party's organizational capabilities allow for agitprop, in the grand scheme of things its presence or absence makes little difference for conflict resolution unless, of course, the monks belonging to the main nikayas collectively support the government to seek a compromise solution and the LITE likewise settle for an arrangement short of their evanescent independent state.

In what follows, this paper discusses briefly the genesis of political Buddhism in Sri Lanka and goes on to explain the JHU's rise, post-election JHU politics, and how bhikkhus and laymen perceive the party. We conclude the paper by evaluating what the future bodes for the JHU.

Political Buddhism in Sri Lanka

Sinhalese Buddhists derive their sense of history from a sixth-century text called the Mahavamsa (Great Chronicle). Written by Theravada monks, the Mahavamsa claims that the Sinhalese arrived from North India and settled Sri Lanka. In the third century B.C.E., the Indian Emperor Asoka sent his son, the monk Mahinda, to establish Buddhism, although the Chronicle also claims that Buddha visited the island thrice to prepare it as the repository of Buddhism and des-

ignite Sri Lanka as *sihadipa* (island of the Sinhalese) and *dhammadipa* (island ennobled to protect and propagate Buddhism). The *Mahavamsa* is no., a canonical text, but it has achieved near-canonical authority in Sri Lanka¹⁰ and the vast majority of Sinhalese accept its pro-Buddhist and pro-Sinhalese accounts as indisputable history. Indeed, it is near impossible to fully grasp the tenacity with which Sinhalese Buddhists relate to issues like devolution and unethical conversions without appreciating the role the *Mahavamsa* has played conditioning their relationship to nation, state and religion.¹¹

The notions of *sihadipa* and *dhammadipa* featured prominently during the latter nineteenth-century Buddhist revival. Soon thereafter Anagarika Dharmapala, who maybe considered the father of Sinhalese Buddhist nationalism, used these notions to shame Buddhists who had embraced Western mores and urged them to subscribe to a culture consistent with Buddhist philosophy and teachings. Dharmapala promoted the myth of a once glorious and halcyon state governed by righteous and enlightened Sinhalese Buddhist kings, and a society that in turn exhibited the utmost respect for monks who sought to cultivate wisdom and moral conduct among the masses. He claimed such a reign could be reinstated, although that required both laymen and *bhikkhus* to regain their rightful status in society.¹³

While Dharmapala wanted Buddhism revived and Buddhists empowered, it was the scholar *bhikkhu* Walpola Rahula who radically transformed the monk's role from a mostly reclusive but inspiring social guide to that of a political activist.¹³ In his 1946 work *Bhiksuvage Urumaya* - later translated as *The Heritage of the Bhikkhu*, Rahula argued that the *bhikkhu's* role as a social servant was fundamentally political, and had been so since ancient times. He referred to the *Mahavamsa* and argued that monks had made contributions to politics throughout history, advising on legal matters and conferring legitimacy upon new rulers. He also suggested that monks had at times supported militarism against those threat-

ening Buddhism, and that war and its attendant loss of life were justified if waged to liberate and protect nation and religion. Rahula thus promulgated the notion of the "political *bhikkhu*," and his book was used effectively to promote and legitimize political Buddhism.

Dharmapala and Rahula both sought to ensure Sinhalese Buddhist domination, and this was well captured in one of Rahula's interviews, in which he argued:

Get this straight and quote me. Sri Lanka is a Buddhist Sinhala country. Let no one make a mistake. Seventy percent of the country consists of Buddhists and Sinhala people. Also make this clear that Sri Lanka is the only Buddhist Sinhala country in the world.... [A]re the LTTE and some of the Tamil Parties asking us to jump into the sea?

I got angry with Mr. Premadasa [the former Sri Lankan president] because he chose to call Sri Lanka a multi-national and multi-religious state. No. It is a Buddhist Sinhala State...¹⁴

The JHU's formation could be considered an attempt by Rahulite monks to ensure Sinhalese Buddhist domination; but the party's electoral success can also be interpreted as the crowning effort by elements within the monastic community to gain more power politically; The *bhikkhus* Dharmapala and Rahula influenced do not believe parliamentary politics violates the *vinaya* (monastic law code) but instead regard such activism as a natural extension of their service as monks. But what were the proximate causes that led such a large group of monks to contest the elections? How did the JHU come into being, and what enabled the party to capture nearly 6 percent of the electoral vote?

The Antecedents and Rise of the JHU

The 1956 elections saw both the Sri Lanka Freedom Party (SLFP) and the United National Party (UNP) try to outdo the other consistently to promote Sinhalese preferences. But nationalist Buddhists disregard how such outbidding systematically marginalized Tamils, and instead demand even more largesse for their community. This was

the basis for the Sinhala Urumaya (SU), or Sinhala Heritage Party, being formed in April 2000. The SU's leaders argued that while Tamils and Muslims had political parties to represent them, the Sinhalese alone suffered from non-representation. In doing so, they conveniently overlooked the manner in which the UNP and especially the SLFP, both comprised-mainly of Sinhalese Buddhists, catered primarily to Sinhalese Buddhist interests.

The SU claimed it wanted to rebuild the "unique" Sinhalese Buddhist civilization founded in the third century B.C.E. and prevent President Kumaratunga from instituting her devolution proposals for the Northern and Eastern Provinces, which the party claimed would be a first step toward the country's division. Its expressed *raison detre* was to ensure the majority Sinhalese alone benefited socio-economically, and during the October 2000 parliamentary elections it even promised to confiscate minority businesses and hand them over to the Sinhalese Buddhists if elected.¹⁵ Such politicking, combined with bilious anti-minority rhetoric, led the SU to be labeled 'a "racist" party.¹⁶ Despite such charges, the SU won one seat in the 2000 parliamentary elections and picked up four local government seats in 2002. The party's Sinhalese-centric platform later served as a model for its successor, the Jathika Hela Urumaya.

The catalyst for forming the JHU was the December 2003 death of an exceedingly popular monk named Gangodawilla Soma. Soma Thera had returned from Australia and built a large and loyal following through his television programmes. As his popularity soared, so did Soma Thera's political ambitions. This in turn led to what were initially moral, ethical, religious and cultural discourses gradually morphing into anti-Christian anti-Tamil and pro-Sinhalese Buddhist nationalist sermons. Gangodawilla Soma made clear that he wanted to run for political office, and many believed he would eventually contest for the presidency. In what turned out to be his last public speech, however, Soma Thera proclaimed there was a conspiracy to murder him,

predicted that upon his death a group of monks would contest the next election, and asked his audience to support these monks on his behalf. Soon thereafter Gangodawilla Soma died of a heart attack while -visiting Russia.¹⁷ His supporters claimed he was murdered as part of a Christian conspiracy to undermine Buddhism, and this led to renewed attacks on Christian church houses and clergy. Such attacks had begun around 2000, partly influenced by Soma Thera's rhetoric denouncing Christian evangelicals and unethical conversions. But their frequency increased during the following years and spiked soon after the monk's death.¹⁸

The autopsies eventually performed made clear Gangodawilla Soma had died due to a massive heart attack. Yet the monk's sudden death was one of many factors that combined to influence the JHU's formation: others were the concomitant claims about unethical conversions, Norwegian peace facilitators being branded pro-LTTE "salmon - eating busybodies"¹⁹ conspiring to dismember the island, opposition among nationalist Buddhists toward any form of devolution to accommodate Tamil aspirations, a rise in corruption and crime and a sense that predominantly Buddhist Sri Lanka was being enslaved by Western influences and was losing its religio-cultural roots, and widespread disenchantment with politicians from the major parties.

The JHU was created by securing the SU's support. It was allegedly agreed that this support notwithstanding, the JHU would not be beholden to SU members.-By agreeing to this compact the SU, which was by now a bankrupt and moribund party, pretended its members cared more for their fellow Sinhalese Buddhists than their political careers, an anomaly in post-independence Sri Lankan politics. Yet it was not long before tensions arose between the two parties. Some SU members turned jealous of these bhikkhu upstarts who, within a span of just two months, had accomplished a feat the SU never came close to achieving. They also resented the smarmy manner in which political leaders seeking to form gov-

erning coalitions courted JHU monks. Furthermore, the SU's leaders rightly believed they had more political experience and became hostile when JHU monks disregarded their advice. Finally, some JHU monks began voicing diverse opinions on socio-political issues, thereby causing the party to sometimes appear rudderless and confused, which also upset SU members who envisioned more cohesion and purpose from the JHU. In October 2004 the charismatic JHU spokesman, Venerable Uduwe Dhammaloka, claimed the SU leadership was resorting to political opportunism and seeking to control and manipulate the JHU. Since then the once close ties between the parties have dissipated.

The JHU's party manifesto was closely related to the SU's platform. Both detested the rampant corruption and opportunism among the Sinhalese Buddhist political elite; they wanted to strengthen further the socio-economic standing of Sinhalese Buddhists; they opposed devolution that provided Tamils any autonomy; they opposed the Norwegian involvement with the peace process; and they harboured deep suspicions that the IMF, the World Bank and the NGO community were determined to keep Third World countries like Sri Lanka emasculated; The JHU's manifesto partly claimed that "national ownership of a country lies with the people who habitated it and built its civilization and culture," and this crticaliseur is reiterated in the party's recent proposals to the All Party Representative Committee for Re-Structuring the Sri Lankan State: "The JHU emphatically states that Sri Lanka forms one nation that is Sinhalese because Sri Lanka is the homeland of the Sinhalese civilization."²⁰ This too is in line with the SU's politicking. JHU pamphlets were more extremist, promising to deport Indian workers (apparently Indian Tamils) and move all mosques, church houses and non-Buddhist businesses from Kandy so it could be designated a sacred city.²¹

The JHU members especially opposed corruption and projected a determination to cultivate an ethical political milieu as they realized people could associate such visions with the bhikkhus'

saffron robes. They thus claimed they wanted to enter parliament only to change the country's political culture and enable MPs to conduct themselves according to Buddhist precepts.

Whatever their intentions, the decision to enter politics sparked vigorous debate within both lay and monastic communities, and several Buddhist leaders condemned the monks' decision to contest elections. The Mahanavaka (Chief Monk) of the Ramanya Nikaya, for instance, stated outright that "Buddhist priests do not have a role to play in party politics and by doing so they will bring about the destruction of the Buddha Sasana."²² The JHU's Venerable Qmalpe Sobhitha parried such criticism, arguing that "politics has become a stinking rness and they [the Mahanayakas] don't want us to get smeared with that dirt, but we want to go to the House to cleanse politics. To clean up the mess."²³

The JHU introduced a 12-point election manifesto, and the central theme dealt with establishing a dharmarajya or righteous state. It called for maintaining the extant unitary structure and governing the island according to Buddhist principles so the Buddhist community's rights were protected. The manifesto also supported safeguarding minority rights, but the party's rhetoric made clear that it was to ensue only within the context of Sinhalese Buddhist domination.²⁴ Indeed since entering parliament the JHU has consistently acted in a way that has increasingly polarized relations between Sri Lanka's ethno-religious communities.

The JHU and Parliamentary Politics

The JHU drew much of its support from middle-class, urban Buddhists, and there are three possible reasons for this. The mostly Buddhist southern areas usually vote for the Sri Lanka Freedom Party and the once Maoist and now hyper-nationalist Janatha Vimukthi Peramuna (JVP), or People's Liberation Front. Urban Buddhists, on the other hand, usually split their votes between the SLFP and the pro-Westesn United National Party. It appears that the UNP's lackluster leader-

ship, its questionable February 2002 ceasefire agreement with the LTTE, and many JHU monks' association with urban temples allowed the party to fare better in urban areas at the UNP's expense. The perception that the UNP was unwilling to take tough action against unethical conversions, a phenomenon "even conservative and affluent Colombo Buddhists were deeply concerned about," also helped the JHU.²⁵

The third reason for the JHU's success may be attributed to the popularity Gangodawilla Soma enjoyed, especially with urban Buddhists.²⁶ Soma Thera's sermons and opinion's appealed to urban Buddhists as he suggested one could be a working woman and a capitalist, not frequent the temple, and yet live a good Buddhist life, provided the person meditated regularly and performed charity. He was also brilliant at inverting common perceptions, and this endeared him to many. For instance, during one call-in television programme a viewer asked if menstruating women could be considered "clean" and allowed to visit temples. Soma Thera responded by saying women's bodies at least got cleansed once a month while men do not get cleansed at all and from that perspective he could not see why menstruating women ought to be disqualified from attending temples.²⁷ Such progressive ideas, combined with his ability to translate Buddhist doctrine into mundane practicability, were major reasons for his popularity with urbanites. The JHU monks were regarded widely as Soma Thera's successors, and they tapped his constituency deftly.

Following its stunning election performance, people realized the JHU could not fully enact its preferences since the party controlled just nine parliamentary seats. Thus the JHU need not have delivered on most pledges to be considered a success in parliament; all it had to do was strive to promote positive political change. The JHU's agenda is ethnocentric and jingoistic; consequently, it is hard to see how its policies could positively benefit all Sri Lankans. That aside, the party overestimated its influence even while promoting its divisive agenda. This in turn has led to

more bluster than political success to the point where by almost any measure the JHU's parliamentary activities thus far have only further compromised, tarnished and muddled ethno-religious relations in Sri Lanka.

The Anti-Conversion Bill

The JHU's most controversial legislative act was to introduce an anti conversion bill, which seeks to prevent evangelical Christian groups from converting people, especially rural Buddhists and Hindus.²⁸ The issue of unethical conversions had begun to cause concern in the 1990s, and Gangodavilla Soma himself made an issue of it while he was alive. The anger directed at Christian groups, however, increased dramatically following Soma Thera's death in December 2003 and the December 2004 tsunami: if the former was considered a nefarious act perpetrated by Christian elements determined to undermine Buddhism, the tsunami allowed various Christian groups to mix humanitarian work with evangelism. This led to attacks against Christian churches, pastors and congregants. According to the National Christian Evangelical Alliance of Sri Lanka, there were 136 attacks on church houses in 2003 and 2004, while only 14 and 13 attacks took place in 2000 and 2001-2002, respectively.²⁹ The US State Department reports that Buddhist monks led the mobs in some instances.³⁰ Hindus and Catholics have also protested against evangelicals converting their flocks, yet hitherto only extremist Buddhist groups have resorted to anti-missionary violence.

On 28 May 2004, the JHU's Omalpe Sobhitha Thera released the Prohibition of Forcible Conversion of Religion bill, which partly states that, "Whereas the Buddhists and non Buddhists are now under serious threat of forcible conversions and proselytizing ... no person shall convert or attempt to convert, either directly or otherwise, any person from one religion to another by the use of force or by allurement or by any fraudulent means nor shall any person aid or abet any such conversion."³¹ Such unethical conversions are to be punished with substantial fines and imprisonment ranging from five to seven years. Furthermore, the bill

seeks to establish a time frame by which those who have converted to another religion and those religious figures performing and encouraging conversions must notify the area's divisional secretary.

Even bhikkhus opposed to the JHU agree with the party's claim that Christian proselytizing has now become a major threat to the Sinhalese Buddhist community. Reverend Dammajothi Thera, who during the interview sought to distance himself from "hardliners such as the JHU," nevertheless stated that "there is a religious problem here. Catholics come and give presents and cookies to poor people and children in order to convert them . . . Should we keep our eyes closed? I think that is what draws monks to parliament."³² Another monk who became combative when critiquing unethical conversions said, "The biggest problem is other religions trying to convert Buddhists. Frankly, it is Catholics who do this. I would agree if they [converted them] the right way, but they don't. They give them money and other things. If this continues in the future, the sangha will take major action against this. The whole community sees this problem, and we don't know what we will do, but we will do something."³³

In promoting the bill, the JHU's monks were no doubt manipulating an emotional issue to attain political mileage, but many among them genuinely worry about how such conversions may undermine Sinhalese Buddhist supremacy. For their part, some of the new evangelical groups have let their zealotry override common sense and discretion, and their bold attitudes when proselytizing have led to predictable howls of outrage from Buddhist nationalists. For example, Mormon missionaries, mostly from the US, the UK and Australia—although some are from India and Sri Lanka as well wear their missionary tags and accost people on the streets. Other denominations with names like New Wine Harvest Ministries, Bethlehem Church, Lord is Our Strength Worship Center, Jesus Lives Church, Jesus Lives Ministry, Revival Apostolic Church, Zion Church, Youth for Christ, Church on the Rock, Faith Prayer

Church, and Agape Church have operated conspicuously and with little regard for Buddhist sensibilities (and also Muslim concerns in some parts of the Eastern Province). This in turn has led to rumours that missionaries from these groups belittle and denigrate Buddhism in their sermons, dash Buddha statues in church houses and give children "Buddha cookies" for consumption as part of Sunday school rituals, and make videos depicting men in saffron robes frolicking with women (so as to suggest that Buddhist monks are lewd). The groups are further accused of providing people with money, jobs, access to education in run of-the mill international schools, clothing, food rations, radios, computers, and television all in the hopes of gaining converts. Such tactics have led to the label of "unethical conversion."

Local and international religious and human rights groups banded together and challenged the JHU's anti-conversion bill before the country's Supreme Court. Many also expressed fears that such draconian legislation could undermine relations with the United States Congress, which American evangelical groups lobbied, and friendly states like South Korea and those in the European Union that the Sri Lankan government depended on for aid. In August 2004, the court ruled that the sections requiring converts to notify the government of their actions violated Article 10 of the Constitution, which guarantees freedom of religion. The ruling caused another spike in anti-Christian violence and may have further radicalized the JHU; a month later the party went even further in its efforts to establish Buddhist predominance by proposing an amendment to the Constitution that would declare Buddhism the state's official religion.

The Proposed Official State Religion Amendment

The Constitution of the First Republic of Sri Lanka, ratified in 1972 under the leadership of Sirimavo Bandaranaike, gave Buddhism the "foremost place" and made it the state's duty "to protect and foster Buddhism," although it stopped short of designating Buddhism the state religion.

The August 1978 Constitution, which introduced a presidential system and created a political structure similar to the French Fifth Republic, did likewise. The JHU argues that the mere phrase "foremost place" is vague and means nothing. Thus in October 2004 the party proposed the 19th Amendment to the Constitution, which would ensure that Buddhism was explicitly designated Sri Lanka's official state religion, that converting Buddhists and proselytizing by non-Buddhists would be prohibited, and that all practicing Buddhists would commit to raising their children as Buddhists.³⁴ The bill conveniently says nothing about individuals being converted to Buddhism. Article 9.2 of the amendment stipulates that all Sri Lankan citizens have the right to free exercise of worship, although such worship "shall not contravene public order or offend morals." The bill also seeks to define the "Buddha Sasana" (Buddhist Church) in such an all-encompassing manner that anything associated with Buddhist culture and tradition (i.e., literature, processions, places of worship, artifacts, statues, rituals, texts, libraries, vocabulary) would automatically fall under the proposed amendment. With Sinhalese Buddhists claiming the island is *sihadipa* and *dhammadipa*, this basically means that the country's entire landmass, including the northeast (which the Tamils consider their historic homeland), could be beyond bounds to those from other faiths. Petitioners challenged this amendment as well, claiming it was vague and that it, too, violated Article 10 of the Constitution. On 10 December 2004 the Supreme Court ruled that most provisions in the amendment did indeed violate the Constitution, once again delivering a blow to the JHU's anti-Christian agenda.³⁵

Opposition to Sharing Post-Tsunami Aid with the LTTE

The December 2004 tsunami forced many legislative issues to the back-burner while the government struggled to distribute international aid to devastated coastal areas. After much international prodding, the government and LTTE agreed to the Post-Tsunami Operational Management

Structure (P-TOMS), whereby the rebels would distribute international aid to tsunami refugees in their areas. This provided the JHU monks with an opportunity to flex their nationalist credentials, given the party's opposition to dealing with the LTTE. They, consequently, vehemently argued in parliament and the media that the P-TOMS merely helped the LTTE rearm in their quest to create a separate state. The LTTE are known to use all available means to bolster their military capabilities, so the complaints were not without merit; yet, in doing so, the JHU completely disregarded the abysmal plight of the tsunami refugees in the northeast. JHU parliamentarian Omalpe Sobhitha even embarked on a fast-unto-death to protest against the plan, and that inspired other monks to follow suit. The death knell for sharing aid was sounded in August 2005, when the Supreme Court ruled partly in the monks' favour, claiming that the executive branch did not have the power to enact such finance-sharing programmes with the LTTE. Consequently, little aid has trickled to the northeast while, by some accounts, more homes than necessary have been built in the predominantly Sinhalese south. While the United Nations blames politics for such a disparity, the defenestration of the P-TOMS is also responsible for this outcome.³⁶

In examining the JHU's parliamentary conduct on these three major socio-political issues, it is clear that the party has further polarized the Sri Lankan polity along ethno-religious lines. The JHU, just like its nationalist counterparts and predecessors, only seeks to ensure Sinhalese Buddhist preferences with utter disregard to minority grievances. While a previous generation of monks vilified Tamils using derogatory rhetoric, those in today's JHU mask their hostility toward Tamils by lambasting the LTTE, as it is eminently respectable to blackguard an organization branded terrorist in many states around the world. They thus seek to maintain a veneer of ethnic tolerance even while promoting ethnocentric designs.

Many among the JHU are also rabidly anti-Muslim and in private express fear over the sup-

posedly rising Muslim population.³⁷ While the party tries to avoid making anti-Muslim comments in public, its support for erecting Buddha statues in minority religious areas, especially in the Eastern Province (as a way to claim territory for Sinhalese Buddhists and thereby also undermine the LTTE's claim to a Tamil homeland in the north-east), has led to hostility between eastern Muslims and Sinhalese nationalists. Indeed, Gangodawilla Soma encouraged Sinhalese Buddhists to sire more children and some in the JHU and the current government also encourage increased Buddhist procreation so Buddhist superordination can be perpetuated.³⁸

Also worrisome is the JHU's hostility toward Christians and its inability (or unwillingness) to differentiate between long-standing Sinhalese Catholics/ Christians and those joining the new evangelical sects. Many now forget that the very first riot in Sri Lanka (in 1883) saw Sinhalese Buddhists and Sinhalese Catholics attack each other. The attempt to make the Sinhala language the only national language and the subsequent fight against the LITE allowed the Sinhalese to coalesce along linguistic lines while disregarding their religious differences. For instance, some of the military's leading generals were/are Sinhalese Christians and all Sinhalese consider them national heroes. Thus, the JHU's anti-Christian attitude is bound to sunder Sinhalese unity as well.

The anti-Christian attacks have led to evangelicals adopting a less conspicuous profile, and the church attacks have ceased for now. But proselytizing and the attendant notion of forced conversions are emotive issues that Sinhalese Buddhists have protested against for nearly one-and-a-half centuries. It was proselytization and the denigration of Buddhism that led to public debates between Buddhist monks and Christian clergy in the 1860s and 1870s and unleashed the Buddhist revival. Thus concerns over proselytization and hostility toward Christian missionaries remain a major part of the Sinhalese Buddhist conscience. They can be easily manipulated for political purposes by a group like the JHU whenever they want

to mobilize Buddhist nationalists. For instance, the JHU's leader recently claimed that there was a conspiracy among Christian fundamentalists "to infect the monks with the HIV virus" and thereby "eliminate Buddhism" from Sri Lanka.³⁹ Extremist groups often justify their radicalism by resorting to conspiracy theories, and the JHU is no different.⁴⁰

Perceiving the JHU

As already noted, the Buddhist clergy's attitudes on religious, social and political issues are variegated. The absence of a hierarchical, unified sangha, coupled with a polarizing socio-political milieu, allows any monk seeking political influence to make his mark. The subsequent disharmony in the monastic community is an issue of concern, and several leading monks have sought to address the problem. Some feel that, as is the case in Thailand, Sri Lankan Buddhist leaders need to elect a Sangharajya (Chief Monk of the sangha) to ensure unity and combat political Buddhism's baneful aspects. As the Venerable K. Mahinda Sangharakkhita, Chief Monk of the Royal Kelaniya Temple and Chair of the University of Kelaniya's Pali department, noted:

There is a problem with having no unity in Sri Lanka. We don't have that authority in Sri Lanka, and that is why anyone can say anything he wants. Even a mischievous monk cannot be disrobed. There should be a leader. I think we should create that... If there is a Sangharajya in Thailand, we could easily do it in Sri Lanka. We submitted a bill to the president in February 2006 to create such a position, and he promised he would do this by the May Poya (full moon) day. [Laughing] It's obviously past that now. But even politicians are afraid of this. All the people could rally to one monk, and then are afraid of that.⁴¹

When asked about the JHU and its influence, Venerable Mahinda dismissed the party's monks as "madmen," arguing they had abused their social status by misleading the masses to attain political power.

Many others also oppose the monks' involve-

ment in parliamentary politics, since they fear bhikkhus could be manipulated by unscrupulous lay politicians and corrupted by the spoils that come with political influence. According to Reverend Udawela Kolitha, a Sri Lankan university student specializing in Political Science and Buddhist Studies, "Bhikkhus have much power to unite people, but when they go into politics they lose people's confidence. So even when they act as advisors, they must be careful not to get too involved. Most bhikkhu leaders do not limit themselves to this [advisory] role and end up supporting the most powerful parties, which creates problems."⁴² Venerable G. Dhammananda suggested that the current state of political Buddhism was due to many bhikkhus having fundamentally misunderstood the nature of the modern secular nation state

There should be a huge program to make them aware of what a modern state is. This has to be a secular state and politicians not monks should make the decisions. We have not fully developed the idea or understanding of the modern state. Religion should not be a factor .... Monks think the British suppressed Buddhism, and so the government should give precedence to Buddhism. My understanding is that the government cannot do this. Buddhism is myself, and how I treat you, not building highways, et cetera 3

Most non-JHU bhikkhus may strongly disapprove of the party's decision to contest the 2004 elections, but they agree with the JHU that Sri Lanka does not have an ethnic problem, but rather a terrorist problem. They thus conveniently ignore the anti-Tamil milieu and ethnocentric state the monks and their predecessors have contributed toward, as well as the fact that LTTE terrorism is a reactive phenomenon.⁴⁴ As Udawela Kolitha explained, "The problem in Sri Lanka is not an ethnic problem. The LTTE is wholly terrorist. Most Tamils live outside the northeast, so if there is an ethnic problem it should be here [in the south]."⁴⁵ Venerable Navagamawa Levatha offered similar sentiments, although using much more forceful language: "Sixty to seventy percent

of Tamils live in the south. It is a terrorist problem. The LTTE are like Shylocks. They want only a pound of flesh, nothing more, nothing less. They are the Shylocks of the twenty-first century."⁴⁶

It is common to hear some monks in Sri Lanka say that successive governments' actions and inactions have imposed hardships on the Tamils, although most today seem to agree with the JHU and call for a military solution to the conflict. This is partly due to their sincere belief that the LTTE represents a threat to Sri Lanka's sovereignty. But many among the clergy also believe that Buddhism supports a just war ideology,⁴⁷ and that waging war to prevent their *sihadipa* and *dhammadipa* being sundered is thus justifiable. For instance, the JHU's parliamentary leader, the Venerable Athuraliye Rathana, recently promoted a military solution by claiming, "Day by day we are weakening them [the LTTE] with our military force. Talk can come later."⁴⁸ Monks have consequently encouraged young men to join the army, threatened to disrobe themselves and fight for the military, and accompanied soldiers to the war zone to provide encouragement and blessings. Not all bhikkhus support such actions. But many do and in so doing they agree with the JHU's position on the civil war even as they disagree with the JHU's quest to capture political power.

In June 2007 the Rajapaksa government forcibly removed Tamils living in Colombo lodges and bused them to the north and east. Many Tamils have fled the northeast and resettled in cramped conditions in Colombo to escape the LTTE, pro-government Tamil paramilitaries, abusive soldiers, and the civil war. The government justified its action by claiming LTTE spies and suicide bombers could easily hide among these new transplants; but the international community, local political parties, and media severely criticized the government, and the Supreme Court put a halt to the forced evacuations. The JHU was the only Sinhalese party that supported the government's actions, leading one newspaper to say: "No one knows what brand of Buddhism the monks of the Urumaya profess to follow, but it is evident from

their action that it is not that advocated by the Gautama Buddha."⁴⁹

The JHU's image has been further compromised by its parliamentary members using their duty-free vehicle permits to purchase luxury automobiles and thereafter selling or transferring them to others. Party members claimed the profits obtained were used for JHU activities, but the whole episode led the Leader of the Opposition to brand the JHU "dushseela bhikshu samagama" or un-virtuous bhikkhu organization.⁵⁰ The subsequent mudslinging has further highlighted that only their attire distinguishes JHU parliamentarians: they wear the revered saffron robe while lay politicians do not.

The Road Ahead for the JHU

The JHU has not only further polarized the Sinhalese Buddhist polity, but the party is also rife with internal divisions. In January 2005 party spokesman Venerable Udawe Dhammaloka left the JHU in disgust and months later stated publicly that the bhikkhus had done more harm to the country by joining parliament and that they could have exerted a more positive impact had they worked at the grassroots level.

The JHU also feels somewhat betrayed by the present government. This is because the party agreed to support the candidacy of Mahinda Rajapaksa, the nationalist SLFP candidate who won the presidential election in November 2005, provided the SLFP forced the Norwegians out of the peace process, revised the cease-fire agreement signed in February 2002 under UNP Prime Minister Ranil Wickremesinghe, banned Sri Lankans converting to Christianity, and pursued a military solution to the ethnic conflict. The JHU also asked the government to collaborate with the LITE'S breakaway Karuna faction to defeat the rebels, close down garment factories that employ thousands of young women, and proscribe cat slaughter. On one occasion the party also demanded compensation from the United Kingdom for its malpractices during the colonial era. The Rajapaksa administration is committed to pur-

suing a military solution to the conflict, and the government has worked with the Karuna faction to recapture the Eastern Province and neutralize the LITE. The government is unenthusiastic about banning so-called unethical conversions and this upsets the JHU. But the party cheered when the Rajapaksa administration unilaterally abrogated the ceasefire agreement in January 2008.

Notwithstanding its dissatisfaction with the Rajapaksa regime, the JHU supports the government mainly because it agrees with the pursuit of a military solution to end the ethnic conflict, and because it loathes the pro-Western UNP. In January 2007 the JHU's Omalpe Sobhita Thero resigned from parliament and the party replaced him with the rabid nationalist Champika Rariawaka. Ranawaka, the only layman among JHU parliamentarians, was immediately made minister of the environment, and his inclusion in the cabinet further consolidates JHU support for the government.

Unethical conversion to Christianity and LITE terrorism were among the two foremost concerns that exercised the JHU during the April 2004 elections. They remain issues behind which the party can continue to mobilize. The island also reverted to full scale war in 2006, and this has allowed the JHU to re-emphasize its pro-war message. It is a message that generates sympathy among Buddhist nationalists both lay and bhikkhu. As Reverend Kumbuka Chandaloka noted, "terror should be destroyed with terror," and "the bhikkhu's role in today's society is to leave the Buddha's teachings behind and advise the President militarily."⁵¹ Such rhetoric is music to JHU ears.

What is important to recognize, however, is that such strident nationalism is not unique to the JHU. The JHU is no more or less nationalist than, say, those in the JVP. In fact, the JVP and JHU embrace similar positions on major issues, but the parties have often traduced each other as they both compete for the nationalists' votes. What distinguishes the JHU then is not its uncompromising nationalism but its genesis as an all-bhikkhu party. The JHU is, consequently, not necessary for Sri Lankan Buddhist nationalism. This is because

Buddhist monks have, for better or worse, always played an influential role in Sri Lanka's history, and that will continue to be the case whether or not there is a party led by monks.

What this means is that the JHU's future success will be based on its record of generating positive political change as opposed to merely opposing and supporting government policy along nationalist lines. As noted, above, the party has failed to gain support to institute most of its preferences. To make matters worse, the party is seen to have compromised the Buddhist clergy due to its members' behaviour within and without parliament. For instance, on the very first day the JHU monks entered parliament and tried to take their oaths, a controversy ensued, and it led to some monks being assaulted and one monk's genitals being squeezed in the well of the House, leading to his hospitalization.⁵² The JHU monks thereafter stoked serious controversy when they tried to get a Bollywood show headed by Indian actor Shah Rukh Khan banned, claiming it was disrespectful to hold such a function when Gangodawilla Soma's first death anniversary was being observed. A bomb was thrown toward the stage during the show and it killed two fans. This caused many to blame the monks for trying to use the event to gain political mileage. On a number of other occasions the JHU has displayed an adeptness for theatrics, as when opposing pro-peace rallies, without regard to the decorousness befitting Buddhist clergy. In doing so, the party has revealed how far it in fact stands from creating its promised dharmarajya. As a senior officer in the Sri Lanka Air Force noted, "believing the JHU can create dharmarajya is akin to believing the LITE can create Elam."⁵³ Indeed, the party's image has gotten so tarnished that some now refer to the Jathika Hela Urumaya as the Jathika Hela Karumaya (National Sri Lanka Curse),⁵⁴

Conclusion

One author suggests that the JHU's electoral success could encourage political Buddhism among the Theravada Buddhist community in South and Southeast Asia.⁵⁵ This, however, is un-

likely because hitherto no country in the region has espoused support for the sort of political Buddhism evidenced in Sri Lanka. The recent anti-government protests in Burma may see that country's monks become more involved politically in the post-junta era. Monks in Thailand, however, have for the most part respected the prohibition of participating directly in politics. This noted, the JHU seems to have been influenced by India's Hindu tva (Hinduness) movement. For instance, the JHU together with Sinhalese Buddhist organizations like the Nationalist Movement Against Terrorism, Sinhala Arakshaka Sanvidhanaya (Organization Protecting Sinhalese), National Sangha Council, and Sinhala Veera Vidhanaya (roughly Sinhalese Heroes Order) equate Sinhalese Buddhist identity with being Sri Lankan. This is similar to what the Hindutva forces headed by groups like the Vishwa Hindu Parishad and Bajrang Dal have long clamored for. They argue that all Indians should embrace a Hindu ethos whether or not they are Hindu.⁵⁶ Globalization has enabled extremists of different religions to resort to "emulative linkages," whereby they learn from each other's successes and failures.⁵⁷ The JHU has certainly benefited by observing closely the Hindutva forces.

Sri Lanka is a unique case in many ways. So is the JHU. Given how the party has hitherto compromised itself, the JHU may well turn out to be a fleeting epiphenomenon. And that may not necessarily be a bad thing for an island that has produced an abundance of Sinhalese Buddhist nationalists whose ethnocentric and superordinating policies helped unleash one of the twentieth century's most gruesome civil wars.

*Hartwick College, New York, U.S.A.,
October 2007*

* The authors thank Hartwick College for a Duffy Family Ambassador Fund Scholarship that enabled some of the research in this paper.

1. Jonathan Fox, *Ethnoreligious Conflict in the Late Twentieth Century: A General Theory* (Lanham: Lexington Books, 2002), p. 56; Samuel Huntington, *The Clash of Civilizations and the Remaking*

- of the World Order (New York; Simon & Senuster, 1996), p. 54.
2. Markjuergensmeyer, *The New Cold War? Religious Nationalism Confronts the Secular-State* (Berkeley: University of California Press, 1993), pp. 1-2.
  3. Fox, *Ethnoreligious Conflict*, pp. 1, 39.
  4. See, for example, Tessa J. Bartholomeusz, *In Defense of Dharma: Just-War Ideology in Buddhist Sri Lanka* (London: Routledge Curzon, 2002); Tessa J. Bartholomeusz and Chandra R. de Silva, eds., *Buddhist Fundamentalism and Minority Identities in Sri Lanka* (Albany, NY: State University of New York Press, 1998); George D. Bond, *The Buddhist Revival in Sri Lanka: Religious Tradition, Re-interpretation, and Response* (Delhi: Motilal Banarsidass Publishers Private Limited, 1988); Mahinda Deegalle, ed., *Buddhism, Conflict and Violence in Modern Sri Lanka* (London: Routledge, 2006); K.N.O. Dharmadasa, *Language Religion, and Ethnic Assertiveness: The Growth of Sinhalese Nationalism in Sri Lanka* (Ann Arbor: University of Michigan Press, 1992); Richard Gombrich, *Theravada Buddhism: A Social History From Ancient Benares to Modern Colombo*, (London: Routledge & Kegan Paul Ltd, 1988); Richard Gombrich and Gananath Obeyesekere, *Buddhism Transformed: Religious Change in Sri Lanka* (Princeton: Princeton University Press, 1988); David Little, *Sri Lanka: The Invention of Enmity, Series on Religion, Nationalism, and Intolerance* (Washington, DC: United States Institute of Peace Press, 1994); Kitsiri Malalgoda, *Buddhism in Sinhalese Society 1750-1900: A Study of Religious Revival and Change* (Berkeley: University of California Press, 1976); Urmila Phadnis, *Religion and Politics in Sri Lanka* (Columbia, MO: South Asia Books, 1976); H.L. Seneviratne, *The Work of Kings: The New Buddhism in Sri Lanka* (Chicago: University of Chicago Press, 1999); Stanley J. Tambiah, *Buddhism frayed?: Religion, Politics, and Violence in Sri Lanka* (Chicago: University of Chicago Press, 1992); Neil DeVotta, *Sinhalese Buddhist Nationalist Ideology: Implications for Politics and Conflict Resolution in Sri Lanka*, Policy Studies 40 (Washington, DC: East-West Center, 2007). -
  5. According to the last all-island census conducted in 1981, the country's ethnic breakdown was as follows: Sinhalese 73.95 percent; Sri Lankan Tamils 12.7 percent; Indian Tamils 5.52 percent; Moors

(Muslims) 7.05 percent; others 0.77 percent. The Indian Tamils were brought in during colonial times to work as indentured labourers on tea plantations. While many sympathize with the Sri Lankan Tamils' separatist struggle, they are not a part of it. Close to one million Sri Lankan Tamils have left the island since 1983 and some estimates place their current number in Sri Lanka between 8 percent and 9 percent.

The 1981 census estimated the religious breakdown as follows: 69.3 percent Buddhist; 15.48 percent Hindu; 7.61 percent Christian; and 7.55 percent Muslim. The Muslims speak the Tamil language but use religion as their primary identity marker, thus effectively differentiating themselves from the Tamils. The Sinhalese are mostly Buddhist while the Tamils are mainly Hindu. Approximately 10 percent of Sinhalese and 8 percent of Tamils are Christian, with most being Roman Catholic. Thus while it is common to see Tamil and Sinhalese Christians, one today rarely sees Sinhalese Hindus and Tamil Buddhists.

6. Peter Schalk, "Operationalizing Buddhism for Political Ends in a Martial Context in Sri Lanka: The Case of Si7mhalatv'a," in John R. Hinnells and Richard King, eds., *Religion and Violence in South Asia: Theory and Practice* (New York: Routledge, 2007); Tambiah, *Buddhism Betrayed?*.
7. There is a hierarchy within the respective nikayas and a monk's status may influence a hard-line political stance. Likewise, senior monks within a nikaya can exercise influence over their juniors. But there is no hierarchy within the sangha, although the Supreme Advisory Council President Ranasinghe Premadasa created in 1990 has allowed monks to better-organize across nikaya lines. See Chandra R. de Silva and Tessa Bartholomeus, *The Role of the Sangha in the Reconciliation Process*, Marga Monograph Series on Ethnic Reconciliation no. 16 (Colombo: Marga Institute, 2001), pp. 17-18.
8. In May 1985 the LITE attacked Buddhist monks and lay worshippers at the Shri Maha Bodhi, one of the most sacred sites in Buddhism. In June 1987 the group also killed 33 Buddhist clergy in Amparai. In January 1998 the LTTE attacked the Temple of the Tooth in Kandy. While many Buddhist monks adopted ethnocentric positions and helped create conditions that led to civil war, these attacks against bhikkhus and Buddhist places of worship have only

- made the Buddhist clergy loathe the LITE all the more and call for a military solution to the ethnic conflict. Indeed, some bhikkhus have even asked the military to mutiny and continue to wage war if ever the political leadership settled for peace. Many Buddhists find this disconcerting. Thus the Sunday Observer recently noted that it was frightening "to observe the insouciance with which the most revered prelates of the Maha Sangha talk of recourse to arms." See "The Maha Sangha and the Nation." cited online 19 March 2000, <http://www.lanka.net/lakehouse2000_03/19/edito.htm>, accessed 19 March. 2000. For an example supporting mutiny, see Lakshman Gunasekara, "Sangha Militancy Wielding Dhuigemunu's Spear," Sunday Observer cited online 9 April 2000. <http://www.lanka.net.lakehouse2000_04/09_fea04.html>, accessed 9 April 2000.
9. The July 2006 interviews were conducted mainly at the University of Colombo, the University of Kelaniya and the Sri Jayawardanapura University, while less structured discussions were also conducted with a few months in Colombo and Kandy at various times. A total of 21 interviews were conducted at the three universities, and they covered a spectrum of issues, including the JHU devolution, LTTE terrorism and the widespread Buddhist belief that Sri Lanka is the repository for Sinhalese Buddhists. Admittedly, the sample used here is not random. The interviews, however, partly confirm Chandra R. de Silva's findings that many among the sangha harbour diverse opinions, although they may not often voice those opinions in public. See Chandra R. de Silva, "The Plurality of Buddhist Fundamentalism: An Inquiry into Views among Buddhist Monks in Sri Lanka." in *Buddhist Fundamentalism and Minority Identities* pp. 53-73.
  10. Tessa Banholoniensz and Chandra R. de Silva, "Buddhist Fundamentalism and Identity in Sri Lanka." in *Buddhist Fundamentalism and Minority Identities*, P. 4.
  11. Gananath Obeyesekere, "The Vicissitudes of the Sinhala-Buddhist identity through Time and Change. in Michael Roberts, ed., *Sri Lanka: Collective Identities Revisited*. vol. 1 (Colombo: Marga Institute. 1997). pp. 355-84: Steven Femper, *The Presence of the Post: Chronicles, Politics, and Culture in Sinhala* (Ithaca: Cornell University Press, 1991): .Neil DeVotta. *Sinhalese Buddhist Nationalist Ideology*.
  12. Dharmapala was born Don David Hewavitarana but changed his name (to mean "homeless guardian of the Dharma") in an attempt to bridge the gap between the homeless bhikkhu's traditional role and his new vision of an activist Buddhist community. To review some of his voluminous writings, see Ananda Guruge, ed., *Return to Righteousness: A Collection of Speeches, Essays, and Letters of the Anagarika Dharmapala* (Colombo: Ministry of Education and Cultural Affairs, 1965).
  13. For Rahula's influence on the modern political bhikkhu see Seneviratne, *The work of Kings*; Ananda Abeysekera, *Colors of the Robe: Religion, Identity, and Difference* (Columbia: University of South Carolina Press, 2002).
  14. Quoted in Roshan Peiris, "Rahula Hits Back," Sunday Times, cited online 5 May 1996, available from <<http://www.sundaytimes.lk/960505/news2.html#rahula>>
  15. Neil DeVotta, "Sri Lanka's Political Decay: Analysing the October 2000 and December 2001 Parliamentary Elections," *Commonwealth and Comparative Politics*, vol.41 no 2 (2003) p 126.
  17. Indeed, until recently the JHU's web page not only provided a link to Gangodawilla Soma's biography, but it also posted certain newspaper articles and document, that claimed the monk was murdered as part of a Christian conspiracy to undermine Buddhism. Currently the web page merely features a photo of Soma Thera at the very top of the page. The party's Web page accessible at (www.jhu.lk)
  18. Frederica Jansz, "Church Attacks Gather Momentum," Sunday Leader, cited online 15 February 2004 available from <<http://vnsv.thesundayleader.lk/20040215/issues-3.htm>>
  19. Mangala Samaraweera, a leading minister in President Chandrika Kumaratunga's government, was the first to vilify the Norwegians in such fashion. See BBC News, "Norwegians 'Salmon Eating Busy bodies,'" cited online 30 May 2003, available from <http://news.bbc.co.uk/2/hi/south_asia/2950698.stm>.
  20. The proposals are available from Daily Mirror, cited online 1 June 2007, available from <<http://www.dailymirror.lk/2007/06/01/opinion/02.asp>>
  21. Nirupama Subramanian, "Arithmetic and Alliances," The Hindu, cited online 26 March 2004.

available from <<http://www.hindu.com/2004/03/26/stories/2004032604611400.htm>>

22. Alladin Hussein, 'Honor the Priesthood, Don't Contest the Election' Mahanayaka tells Buddhist Monks," The Lanka Academic, cited online 26 October 2006, available from <<http://www.theacademic.org>>.
23. Amal Jayasinghe, "Buddhists Monk About with Sri Lankan Politics," Independent' Online, cited online 26 October 2006, available from <http://www.iol.co.za/index.php?click_id=126&artId=qwl078210621250S645&set_id=1>
24. Forinstance, in its Proposals to the All Party Representative Committee for Re-structuring the Sri Lankan State, the JHU claims that "The true homeland of Tamils is... Tamilnadu... in India.... Hence Tamils are a 'nation' in Tamilnadu but are only an ethnic minority community in Sri Lanka." The claim not only disregards the longstanding Tamil presence in Sri Lanka, it also reiterates the Sinhalese Buddhist belief in sihadipa and dhammadipa. See the Daily Mirror, "Jathika Hela Urumaya Proposals," cited online, 1 June 2007, available from <<http://www.dailymirror.lk/2007/06/01/opinion/02.asp>>
25. The Island, "JVP and JHU, the Winners," cited online 8 April 2004. available from <<http://www.island.lk/2004/04/08/editoria.html>>.
26. The following is part of a letter, dated 15 February 1999 and written in Sinhala by Manel Jayawardena lecturer (now retired) at the University of Kelaniya's Post-Graduate Institute of Pali and Buddhist Studies that highlights Soma Thera's popularity among urban Buddhists:
"Now amma [mother] and loku amma [aunt] have created a temporary shrine ... and they worship using flowers, lamps, and symbolic alms. They have found happiness doing so [and] the reason for this is Reverend Soma's sermons .... These sermons appeal to [even] young minds. He criticizes the novel rituals and rejects praying to numerous gods. He highlights the facts in the dhamma necessary to live a simple, moral life. He reiterates the value of respecting parents and distancing ourselves from .. immoral activities.
Amma listens to the sermons on TV'. When we visit she asks whether we too listened, and we discuss what was said .... For nearly a week the sermons were cancelled on Rupavahini [the state-owned tele-

vision station] because Soma Thera criticized those following Hindu gods and Sai Baba. But the prohibition was removed given the high demand for his sermons. I wrote to tell you that [thanks to Soma Thera] all at home have embraced the path ..of dhamma and are finding happiness through that." We thank Sandya Hewamanne for ' sharing this correspondence.

27. The authors thank Soma Hewamanne of Boralesgamuwa for relating this episode.
28. A separate bill opposed to proselytizing (and popularly called the "government's bill") has also been tabled in parliament, with the nationalist Prime Minister Ratnasiri Wickremanayake its main sponsor. This essay, however, only deals with the JHU's proposed legislation.
29. P.K. Balachandran, "Anti-Christian 'Nationalism' Creates Debilitating Fissures in Lankan Society." Hindustan Times, cited online 4 February 2004, <http://www.hindustantimes.com/news/181_557452,00410008.htm>, accessed 2 February 2004.
30. US Department of State, Bureau of Democracy, Human Rights, and Labor, Sri Lanka: Country Reports on Human Rights Practices 2003, cited online 25 February 2004, available from <<http://www.state.gov/g/drl/rls/hrrpt/2003/27951.htm>>. In one instance, a group of nine Buddhist monks led a mob to a church house in Piliyandala, a predominantly Sinhalese Buddhist town about 12 miles south of Colombo. Later that night a grenade was thrown into the pastor's adjoining home. Author interview with Reverend Anton Ratnaraja, Worship Tabernacle, Piliyandala, 1 February 2007.
31. The full text of the bill is available from <<http://www.lankalibeny.com/legislation/Private%20Member%27s%20Bill.pdf>>.
32. Reverend Dr. Dhaimajolhi Thera, interview by author. University- of Colombo, 14 July 2006.
33. Venerable Elamaldeniya Sarananda, interview by author. Sri Jayewardanepura University, 26 July 2006. Most monks fail to distinguish between Catholics and Christian sects, and Venerable Elamaldeniya Sarananda and Dammajothi Thera (in the above footnote) seem to have the same problem. The Catholic clergy in Sri Lanka is extremely sensitive toward Buddhist sensibilities and do not proselytize conspicuously. Indeed, the Catholic hi-

erarchy in Sri Lanka has come out strongly against the missionary activities of foreign evangelicals because Catholics too are converting in great numbers to the more charismatic evangelical sects. This, however, has not prevented Buddhist nationalists from attacking Catholic churches.

34. The full text of the amendment is available from <http://www.srilankachristians.com/19th_amendment.pdf>.
35. The ruling against the JHU's bill notwithstanding, the present court especially is sympathetic to the majority community's superordinating agenda. Thus, for instance, the court has ruled that the 1987 merger of the Northern and Eastern Provinces an arrangement supported by India, the international community, and Sri Lanka's Tamilsis invalid because it violates the fundamental democratic rights of those in the east who have hitherto failed to elect a Provincial Council to represent them. It has also ruled that while minorities (read Christians) have a right to practice their religion, they do not have a right to propagate their religion. Recently, the court further ruled to disallow Christian organizations combining religious instruction with charity from incorporating, although it has permitted 178 Buddhist and Muslim organizations to do just that! See Frederica jansz, "Church Attacks Gather Momentum," Sunday Leader, cited online 15 February 2004, available from <<http://www.thesundavleader.lk/20040215/issues-3.hun>>
36. See Amantha Perera, "Politics Kills Equity in Local Reconstruction Effort." and Jamila Na-jmuddin, "UN Report Calls for Policy. Changes," in Sunday Leader, cited online; 31 December 2006, available from <<http://www.thesundayleader.lk/20061231/issues.html>>.
37. Gangodawilla Soma created a huge controversy by broaching this issue a few years before his death. See P.K. Balachandran, "Buddhist Monk Feels the Heat for Theory of Hindu-Muslim Takeover of Lanka," The Hindustan Times, cited online 29 August 1999, <<http://www.hmdustantimes.com/nonfram/300899/detFOR03.htm>>, accessed 5 September 1999.
38. They justify this by arguing that a larger Buddhist population would enable more people to consider joining the Buddhist clergy and military and to also perpetuate a Sinhalese Buddhist majority. See Sunday Times, "Go Forth and Produce," cited online 29 August 2004, available from <<http://www.sundaytimes.lk/040829/editorial.html>>; Frances Harrison, "Sri Lankans Urged to Multiply for War," BBC News, cited online 19 June 2001, available from <http://news.bbc.co.uk/1/hi/world/south_asia/1396590.stm>; The Island, "Family Planning Hampering BuddhismRatnasiri," cited online 23 August 2004, available from <<http://www.island.lk/2004/08/23/news08;htnl>> .
39. Quoted in Isuri Kaviratne. "JHU Leader Warns of AIDS Plot against Monks," Sunday Times, cited online 19 August 2007, available from <<http://Mw.sundaytimes.lk/U70819/NewVnws3.html>>.
40. This is further exemplified by the following comment by a JHU leader: "There is a great conspiracy for the Tamils from the North to link with Tamils in the East, with the Indian Tamils in the estates and with the Tamils in Colombo and trap the Sinhalese on the island. Add to this the 50 or is it 70 million Tamils of South India [who] are all waiting to swim over." Quoted in Tisarane Gunasekara, "Chasms," The Island, cited online 16 September 2007, available from <<http://www.island.lk/2007/09/16/featiiresl.html>>.
41. Venerable Dr. K. Mahinda Sangharakkhita, interview by author, Kelaniya Royal Temple, 24 July 2006. It is interesting to note here that while some monks seek to create the position of a monastic leader to prevent their counterparts from entering parliament, they must nevertheless do so by resorting to politics.
42. Reverend Udawela Kolitha, interview by author, University of Colombo, 12 July 2006.
43. Venerable G. Dhammananda, interview by author, University of Kelaniya, 18 July 2006.
44. Neil DeVotta, Blowback: Linguistic Nationalism, Institutional Decay, and Ethnic Conflict in Sri Lanka (Stanford: Stanford University Press, 2004); Stanley J. Tambiah, Sri Lanka: Ethnic Fratricide and the Dismantling of Democracy (Chicago: University of Chicago Press, 1986); A.Jeyaratnam Wilson, Sri Lankan Tamil Nationalism: Its Origins and Development in the Nineteenth and Twentieth Centuries (Vancouver: University of British Columbia Press, 2000); M.R. Narayan Swamy, Tigers of Lanka: From Boys to Guerrillas (Delhi: Konark Publishers Pvt Ltd., 1994).

45. Reverend Udawela Kolitha, interview by author, University of Colombo, 12 July 2006.
46. Venerable Navagamuwa Levatha. interview by author, University of Kelaniya, 18 July 2006.
47. Barthoimeusz, In Defense of Dharma.
48. The Economist, "war Strange as Fiction," 9 June 2007, p. 26.
49. Sunday Leader, "And Then They Came for Me . . ." cited online June 2007, available from <<http://www.thesundayleader.lk>>. /2007d610/editorial.htrn>
50. Daily Mirror, "The JHU and Luxury Vehicles," cited online 19 July 2007, available from <<http://www.dailymirror.lk/2007/07/19/edit.asp>>.
51. Reverend Kurnbuka Chaodaloka, interview by author. University of Sri jayewardene pure, 26 July 2006.
52. Sunday Leader, "In Dire Straits' cited online 20 June 2006, available from <<http://www.thesundayleader.lk/20040613/editorial.htm>>
53. Off the record interview by author, Colombo, 5 August 2006.
54. The term is sometimes used at public meetings and among lay persons hostile toward the JHU. See, for example, Lanka Academic, "Government Continues to Show Very Little Respect to its Buddhist Monks," cited online 25 April 2004, <<http://www.theacademic.org/stories/10828054630/story.shtml>>.
55. Mahinda Deegalle, "JHU Politics for Peace and a Righteous State," in Buddhism, Conflict, and Violence, p. 234.
56. For an excellent essay on Hindutva, see Robert L. Hardgrave, Jr., "Hindu Nationalism and the BJP: Transforming Religion and Politics in India," in Rafiq Dossani and Henry S. Rowen, eds., Prospects for Peace in South Asia (Stanford: Stanford University Press, 2005).
57. Scott Thomas, The Global Resurgence of Religion and the Transformation of International Relations: That Struggle, for the Soul of the Twenty-First Century (New York; Palgrave Macmillan, 2005), pp. 39-40.
(*"Pacific Affairs"* - Vol 81 - No1 Spring 2008)

With Best Compliments From

T. JAYAKUMAR (GOPI)

JAYAMANGALA INDUSTRIES
(Planning & Planno Milling Works)

No.DP-116 (S.P.), Near Post Office, (Park Road),
Ambattur Industrial Estate, Chennai - 600 058.

Ph: 26259304 / Cell : 93810 52014

Dalits and Eelam Struggle

Thiru.M. Gopinath

(President, The indigenous people of India, Karnataka)

First and foremost I would like to offer my revolutionary salutes to the struggling Tigers and all those martyrs of Tamil Eelam.

I am speaking here on behalf of the Dalits, one of the Indigenous communities of Karnataka. I express our total support and solidarity to the struggling masses of Tamil Eelam.

One may be wondering as to what a Dalit has to do with the Eelam struggle. In what way Eelam struggle is similar to that of Dalit struggle? What is the relation between the Dalits and the Tamils of Eelam? Eelam Tamils are fighting for an independent mother land Whereas Dalits are fighting for their rights within an independent land. Eelam Tamils are quite sure that they are yet to get their freedom. Whereas Dalits are under the illusion that freedom has already achieved. Eelam Tamils are enlightened as to their true self and hence they are aware of their Enemy and Enemy's oppression. Whereas Dalits are ignorant of their self and naturally, they are unaware of their Enemy and Enemy oppression. The Enemy of Eelam Tamils is very much visible and more honest in his hatred against the Tamils. Even a small child of Tamil Eelam knows that Sinhalese are their Enemies. Whereas the Enemy of Dalits is very fugitive and deceptive in nature and dishonest in his hatred against Dalits. Very very few Dalits have identified that Aryan Brahmins are our Enemies. Eelam Tamils are the victims of 'violence' and ruthless oppression. Whereas Dalits are the victims of 'non-violence' and 'compassion'. Sinhalese oppression has given birth to the greatest Tamil leader, Dalapathi Prabhakaran and his formidable Tigers of Tamil Eelam. Whereas Aryan Brahmins have destroyed the Dalit struggle and the spirit of struggle among the Dalits and killed the Dalit leadership by corruption and co-option. I must congratulate

the Sinhala Enemies for their honesty in their hatred and oppression. Sinhala Enemy makes his presence felt by his physical and direct oppression. Whereas the Aryan Enemy here makes us believe that our own brothers are our enemies. Because, the Aryan Brahminical Enemy resides in our very Brahmins. Ours is a mental slavery. As Periyar EVR said, "The Papans have put shackles to our brains, not to the body". That is why we have not only failed to identify our Enemy but also often find our enemies among our own people.

If you ask such slaves, whose brains are handcuffed, about their support to Tamil Eelam, what will be their answer? "These Tamils are very, aggressors. Wherever they go, they dominate the others. Why go to Sri Lanka? Come and see in Bangalore you will understand the aggressive nature of Tamils." This would undoubtedly be their stupid reply.

How could the Dalits know that it was not the Tamils who migrated to Eelam but the Sinhalese who went there in search of safety and shelter? How do they know it is the Sinhalese who are aliens to Eelam but not the Tamils, who are the aborigines of that land? How do they know that "Sri Lanka" is the newly -coined name of the Eelam island ? How could the Karnataka Dalits know that it was not the Tamils who migrated to Bangalore from Tamil Nadu, but it was parts of Bangalore once contained in the Tamil Nadu? Earlier to 1956, parts of Bangalore, Kolar, Mysore and whole of Kudagu were in Madras province. When the history is written and tampered by Aryans, how can you expect a fair analysis by the slaves? Forget about the illiterate masses, even the great intellectuals among Dalits are fooled by the brahminical misinformation, which is the only source of information.

We, the victims

When Saint Thiruvalluvar's statue was installed on the shore of Ulsoor lake in Bangalore, the so-called Kannadigas made propaganda that

"Thiruvalluvar was a Tamilian and wrote poems in support of LTTE!" Hence they prepared a memorandum opposing the Thiruvalluvar statue installation and started collecting the signatures of the prominent personalities. This stupid memorandum was signed by a well-known Dalit thinker who has got a doctorate degree to his credit. This person did not even know that Thiruvalluvar was a Dalit philosopher of first century A.D. This is the limit of our ignorance. When Cauvery riots broke out on the border districts of Tamil Nadu and Karnatka, who were the victims and who were the culprits? It was the Tamil Dalit, and Backward castes, viz., Parayans, Pallans, Goundars, Padyachi, Vanniyars etc. who were tortured, killed, and their women raped and chased out by the Kannadigas, who were none other than Kannada Dalits and Backward Castes, viz., Holeya, Madiga, Golla, Kuruba, Gowda and Lingayats. Similarly, all those who came down to Karnataka as refugees were none other than Kannada Dalits and Backward Castes, who were working in Nilgiri Estates for the last 50 years or so.

Not even a single lyengar Bakery in Bangalore was harmed. Similarly no Brahmin Udupi Hotel in Madras was targeted. Why? Are not the lyengar and lyers Tamils? Are not the Udupi Brahmins kannadigas? No. The Kaveri riots had shown us a historical truth that lyengars and lyers were only Tamil knowing people, but not Tamilians. Similarly the Brahmins of Karnataka are only kannada knowing people but not Kannada people nor Kannadigas. That is why they were very safe on both the sides. All those who suffered on both sides were the real Tamils and Kannadigas, who would retain their culture and language at the cost of their lives. They are none other than Dalits and Backward castes of Tamil Nadu and Karnataka. They are the indigenous people of this land and they alone are the children of this soil. I am proud of their conviction, commitment, consistency and retaining their cultural heritage. But I am sad that our people failed to identify the real Enemy and fought among themselves without any gain for themselves but only helped the Enemy grown stronger than before.

The tragedy does not end here itself. We fought among ourselves as Tamils and Kannadigas and later we were together made to fight against the Muslims as Hindus. According to the B JP leaders, the-person who claimed the tomb of Babri Masjid first was a Dalit. Daravi, the biggest slum of Asia, is occupied mainly by Muslims and Tamils Dalits and BCS. The whole Daravi was burning for days together during the Babri Masjid demolition riots. According to the official reports, 13,000 people were killed and out of this, 5000 were Muslims. Who were the rest? B JP leaders called them as only Hindus and refused to identify their cast background, fearing that it would disclose the fact that there was no single Brahmui or Marwadi, the core Hindus.

We are called as Kannadigas to fight against our own Tamil Brothers. We are called as Hindus to fight our Muslim Brothers. We are called as Indians to hate the Pakistani Cricket Players and burst the crackers to celebrate victory of Aryan Cricket Players. All these fighting exercises never brought us liberation, rather tightened the grip of Aryans on our brains much stronger than before. Why?

Because, we always allowed the Aryan Enemy to identify who we are and name us according to his choice. We never identified us ourselves. Hence, naturally, we could not identify our Enemy too. It is the greatest tragedy on the earth that a people become unaware of their 'self. Failure to recognise ourselves is the rootcause of all the miseries and misfortunes that could happen to us. How can you expect such ignorant people who failed to identify themselves, to extent their solidarity and support to Tamil Eelam, of whom they could not even imagine?

We are part of Eelam struggle

However awakened Ambedkarites like me cannot shirk away this historical responsibility. Ambedkarite Dalits knows that Eelam struggle is our own struggle. We are not outsiders to show ourexternal support, but we are part of Eelam

struggle to suffer along with our sisters and brothers of Eelam.

Dr Baba saheb Ambedkar, our Emancipator, has said in his famous book, "Untouchables who are they"? Which is inscribed to the memory of Nandanar, Ravidas and Chokmela, the three renowned Dalit Saints, that "Dravidais the sanskritised form of the word tamil. The original word 'Tamil' when imported into Sanskrit as Damita and later on Damilla became Dravida... Tamil or Dravida was not merely the lan-guage of South India, before the Aryans came it was the language of the whole of India, and was spoken from Kashmir to Cape Camprion. In fact it was the language of the Nagas throughout India.. The Nagas in the North India gave up Tamil which was their mother tongue and adopted Sanskrit in its place. The Nagas j in the South India retained Tamil as their mother tongue and did not adopt Sanskrit the language of the Aryans... The necessity for the application of the name Dravida to the Nagas of Northern India had Ceased because they had ceased to speak the Dravida language. Nagas was a racial or cultural name and Dravida was their linguistic name. (P.300) Dravidians as Nagas occupied not merely South India but that they occupied the whole of India- South as well as North, (P.296) Who are these Nagas? They are on October 15, 1956 atNagpur of Maharashtra, after embracing Budhism, Dr. Ambedkar narrated. "The Naga people were fearful enemies of the Aryans A fierce fighting was went on between the Aryans and non-Aryans. Examples of the harassment of the Nagas by the Aryan people are found in Puranas. Agasti muni helped only one Nagaman to escape from that We sprang from that "Prabudh Bharath" a Marathi Journal edited and published by Dr Ambedkar dated Oct.27,1956. Hence, except the Aryans/Brahmins and Banias, all the original inhabitants of India, viz., Dalits, Tribals, backward Castes, most of the Shudras most of the Muslims/Sikhs/ Christians are all belong to this glorious Naga race, or Black race. Many historians of repute too supported .this viewpoint. One of the Black Historians of America, Mr. Walter A.

Fairservis Jr. Who successfully decoded the script of Indus Valley civilisation says that the script of Harappan and Mohenjadarro cities of that civilisation was Tamil. (African presence in Early Asia, Editors: Iran Van Sertima and Punoko Rashidi, Transaction publishers, USA P. 64). He also says that Tamil was the oldest language of India.

Therefore we can conclude that we, the indigenous people of India, irrespective of our different languages, belong to the Tamil linguistic race. And all our today's languages are derived originally from Tamil. Eelam and India were together till recently.

We can also easily conclude that we belong to the same racial stock as that of Tamils of Eelam. Hence, it is our natural duty to feel one with and suffer with our blood brothers of Eelam. Their liberation is our liberation and their struggle is our struggle.

We may not be aware of our roots. But our Enemy, the Brahmins/Aryan, and his agents are quite aware of our roots. They are seeing their traditional rivals in Eelam Tamils. Please recall the discussion that took place between Mr. Jayawardane and late Rajiv Gandhi during their accord, in 1987. Jayawardane had described Rajiv Gandhi one line over mainly of Mahars (Dalits of Maharashtra State), Sikhs of Punjab and coorgis of Karnataka who belong to the same racial stock that of Eelam Tamils. Aryan rules wanted brothers to fight brothers. We being bloody fools unaware of our roots fought our own brothers to prove out unshakable loyalty and faith to our Aryan masters. Aryans were conscious enough to ally with their brothers in Sinhala to mercilessly eliminate Eelam Tamils. But we are not conscious of our kingship even today. Indian Aryan rulers are helping their Sinhala brothers even to this day. But we still despise Eelam Tamils as if they are our enemies. Earlier, we use to abuse Tamils as "kongas" and now we call "LTTE", a term of great pride has become a derogatory one. In fact, it is we, the Kannada Dalits and BCs who are the great victims of Brahminical media conspiracy to

firmly believe and propagate that the Tamils are the Rajiv Gandhi killers. How can such simpletons be conscious to identify our own blood brothers who are fighting for their mother land and feel one with their pains, and share their tears ? How can we understand the grand plan of Aryans against the indigenous people of India and Eelam?

Aryans of the world-Indian Aryan. Sihanala Aryan and American Aryan - are determined to scuttle every chance of first ever Tamil nation taking birth after several hundred years of subjugation. So long the non-Aryans who are racially, culturally and linguistically different from Aryans and historically opposed to the Aryans - remain unconscious of their roots, Aryan designs would go unhindered. Aryans are fully aware that such a free Tamil land in Indian ocean will herald the emergence of series, of independent nations in future India. Indian subcontinent was never a nation and is not a nation even today - our constitution too admits it. Indian subcontinent is a group of nations. Such nations can be forced to remain under the illusion outside the continent So far, they have been successfully picturing Pakistan as a threat to the "national integrity of India". The fear of Pakistan was used to keep us psychologically "united" under the Indian "nation". Just self-determination demands of Punjab, Kashmir and North Eastern Mangaloid nations are also used as enemies to keep the different nationalities tied under the myth of "Indian Nation". Similarly, Tamil Eelam freedom struggle has been used as a propaganda tool to maintain Aryan brahminical rule over the vast area of Indian subcontinent Smaller nations would end the domination of Aryans here. If Kannadigas get Karnataka, Tamils get Tamilnadu, Malayalis get Kerala, Telugus get Andhrapradesh.(or TeleguNadu) Marathis get Maharashtra and likewise, where will the Sanskrit Aryans go? To which nation these Papans could become Prime Minister and President? Who will accept this 3% Aryan Brahmin aliens as rulers? Where will the 2% Baniyas sell their inferior goods, which are pushed till today under the magic mantra of "be Indian and buy Indian"? An independent Tamil Eelam will open the doors of free-

dom to all these different nationalities imprisoned under the "Myth" of Indian "nation". That is why the Aryans are very cautious against Eelam,

All leaders starting from Mahatma Jyotiba phule, the original Mahatma of the subcontinent Thanthai Periyar and Dr. Ambedkar had never considered British as our alien enemies. They all treated alike Brahmins and Banias as our deadly enemies and dangerous aliens. These alien Aryans are ruling this land for the last 50 years making it from bad to worse. The mere exit of British is made to believe that we have achieved freedom. But it was only an exchange between aliens! 300 year old alien vacated his seat for the 3,000 year old alien! In the last 3000 years Aryans never had an opportunity to rule such a vast land and within 50 years of their rule, they converted Indian subcontinent into a No. 1 beggar country! They are misruling this land so well that the enslaved indigenous people are enjoying their slavery without realising that their blood being sucked silently. How this miracle is possible?

They are ruling us as "Indians", "Hindus", "Communists". They are not ruling us as alien Aryans, but as our own people destroying our unique and distinct culture, history and languages and co-opting us under Aryan myths. We do not know that being "Indians". Aryans are "ruling Indians" and we are "ruled Indians" and they are "selling Indians" we are only "buying Indians." We cannot understand that as "Hindus", the Aryans will be the "majestic Ramas" and we will be the "kneeling down Hanumans at the feet of Ramas." We cannot see the logic that as "communists", the Aryans will be the "brokering labour leaders of Aryans capitalists" and we will be the "begging labourers". All these terms-Indian, Hindu, Communists etc are the misnomers of pail Brahmanism or pan Aryanism.

Here again the Tamils of Tamil Nadu are the worst victims of such pan-imperialism theories. Apart from "Indian", "Hindu" and "Communist" they are fooled under "Dravidian", term too! As "Dravidians", a Telugu Oumander Reddiyar, a

Malayalee MGR, a "Bangalore papatti", Jayalalitha could become Chief Ministers of Tamil Nadu 3 lines over by fooling the masses. But can a Tamil become even a Minister elsewhere. Forget about northern statesman we think of atleast southern states? Never. Tamils are needed by everybody as mute workers everywhere but they cannot demand just livelihood on par with others. On the days of prosperity they are the last to benefit and on the days of scarcity they are the first to be kicked out. How to put an end to this unjust and inhuman law?

Tigers, asserted their Tamil identities

Only an independent Tamil Eelam can set right this inhuman system. Emergency of Tamil Eelam will help realise the Tamils of Tamil Nadu that they could become masters of their motherland only if they are not taken for a ride under different labels coined by the oppressors. Tamil Tigers are heading towards success because they remained as "Tamils" and asserted their "Tamil identity" without being lost under any other pseudo identities. Tamils of Tamil Nadu must determine first to remain as Tamils and die as Tamils for Tamils. Such a psychological self-determination will pave way for political self-determination. Independent Tamil Eelam will surely provide all the necessary inspiration to such a psychological self-determination. Loss of political rights or material gains is the external manifestation and a natural consequence of cultural deprivation and psychological poverty. Free Tamil Eelam will fill the existing cultural vacuum and would surely give a psychological spin-off. And in turn, independent Tamil Nadu will show the way for all other nationalities imprisoned under the mouth of "Indian nation." That is why I said, Eelam struggle own struggle and we are part of Tiger movement Unless Tamil Eelam is established, the indigenous people of India cannot think of freedom from the yoke of Aryan domination.

Lastly, as a Dalit activist, I am greatly indebted to Tamil Eelam struggle, particularly the Tigers. The revolutionary leadership of Dalapathi

prabhakaran and greatest sacrifice of Tamil Tigers are an inspiration and live model to follow. Had I not met Mr. Anton Balasingam and Mr. baby Subramanyam in 1987, I would have lost in the bureaucracy of India. It is my hour-long interview with them which gave me a new vision of life and made me realise the purpose of my life. A movement which does not teach the purpose of life is not at all a people's movement. Revolution always starts from the mind of individuals. Baba saheb Ambedkar told us that "better to die in the prime of youth for a great cause than to live like an oak and do nothing". But Tamil Tigers are practically showing us how to die for a noble cause. They are showing us, the Dalits, that unless we are ready to die honorably we cannot live honorably. Dalits of India are killed, Kicked and burnt alive all over the subcontinent irrespective of language and region. But Tamil Tigers are teaching us that no force on the earth can kill the people who are ready to invite the death whenever they wish. Today, I am a dignified Dalit fully immersed in the Dalit movement because of the inspiration I derived from the Tigers of Eelam.

Once Mr. Kailasam, a Tiger activist, attended our camp to speak on Tiger movement and on the same day his village was bombed by the Sinhala Army. His mother died in the bomb shelling. When we expressed our condolence on hearing this sad news, he told us " I have not lost one mother but hundreds of mothers. Many more mothers and children will have to sacrifice their lives for the freedom of Mother Eelam" It is this sense of kinship and belongingness that Dalits lack. Unless we feel one with the sufferers how can we fight for them?

Our people. When they are targeted say that they are small in number in villages compared to the oppressors and there would be nobody to help them. On such occasions and on many other occasions. I will always quote the inspiring words of Dalapathi Prabhakaran. Late Rajiv Gandhi sent an army of 60,000 soldiers to kill the mere "2,000 boys and girls of Tamil Eelam and fixed a price of Rs. 10 lakhs on the head of Dalapathi. What hap-

pened? The mere boys and girls defeated fourth biggest army in the world. How this miracle happened? The answer lies in the reply given by Dalapathi to Rajiv Gandhi. He said, " Yes it is true that we are kids. We are the Tiger kids. But the 60,000 soldiers you have sent were the grown up pigs. Can pigs, even if they are well fed and thousand times more in number, ever face one single Tiger?" This is the greatest lesson Dalits have to learn here. How can the hired soldiers living on the payment of salaries fight the Tigers who are chosen by the nature to fight the oppression and die for the motherland? In India, it is the Dalits who are to be the Tigers to fight Aryan imperialism. I hope the struggle of Tamil tigers will wake these sleeping Tigers to their historic duty.

Eelam - already exists

Dear Sisters and Brothers, I do not like to demand the Government of India to lift the ban for the sake of Tigers. I can only, demand it for our own sake. Because no such ban would stop the formation of Tamil Eelam. In fact Tamil Eelam has already come into existence. Indian ban on LITE is like wall of sand against the roaring tides of violent ocean. Aryan rulers have imposed this ban only to prevent the Eelam tide reaching here. Their frustrated attempts have only proved the other way. It is, now wise on the part of Aryan rulers to honour the Eelam struggle and help establish peace on the island. Or else, the Aryan rulers of India will be adjudged as the criminals of the first order in the future history of the world.

I repeat once again that the victory of Tigers will be the Victory of all of us and so also the pains of Tigers will be the pains of all the conscious indigenous people of India. Tamil Eelam is going to be the first ever Dravida nation on this mother earth. Hence, let us share the pains and sufferings of our sisters and brothers who are writing the history of Eelam in their blood. Long live Tigers Struggle. Jaibheem!

(ஈழத்தமிழர் ஆதரவு - எழுச்சி மாநாடு
மதுரை - 7. 3. 1999)

ஹை-டெக் கோக்கனட் கார்ப்பரேஷன்

தென்னை நாற்று மையம் - தென்னை நோய்க் கட்டுப்பாட்டு மையம்
மற்றும் தென்னைத் தொழில்நுட்ப ஆலோசனை மையம்

தென்னை விஞ்ஞானி பேராசிரியர் டாக்டர். இ. ஹென்றி லூயிஸ் அவர்களிடம் தென்னைத் தொழில்நுட்பப் பயிற்சி பெற்ற நிபுணர்களைக் கொண்டு தங்கள் தோப்புகளைப் பார்வையிட்டுத் தொழில்நுட்ப ஆலோசனை தருவதோடு, தங்கள் தோப்பிலுள்ள அனைத்து நோய்களையும் கட்டுப்படுத்தித் தருகின்றோம்.

1. உங்கள் தென்னை மரங்களில் நெல்லிக்காய் எனப்படும் மலட்டுக் காய் காணப்படுகின்றதா?
2. பூம்பாளையங்களிலிருந்து குரும்பல் அதிகமாக உதிர்ந்து கொட்டுகிறதா?
3. இளம் மரங்களில் காண்டாமிருக வண்டு மற்றும் சிவப்புக் கூன் வண்டுகளின் தாக்குதல் காணப்படுகின்றதா?
4. தென்னை ஓலைகளில் இலைப்புள்ளி, இலைக் கருகல் நோய்கள் காணப்படுகின்றனவா?
5. தென்னந்தடியில் சிவப்பு நீர் வடிகின்றதா?
6. உங்கள் தென்னை ஓலைகள் தொங்கித் தடியுடன் ஒட்டிக் காணப்படுவதோடு அடிமரத்தில் நீர் வடிகின்றதா?

தாங்கள் அழைப்பு விடுத்த ஒரு சில மணி நேரங்களில் அவற்றைக் கட்டுப்படுத்தித் தந்திட ஆவன செய்யத் தயாராக இருக்கின்றோம்.

சிறப்பு ஆலோசனை

புதிதாகத் தோப்பு அமைக்க விரும்புகின்றீர்களா? தங்கள் பழைய தோப்பை தொழில்நுட்ப அடிப்படையில் பார்வையிட்டு விளைச்சலை இருமடங்கு பெருக்கிட பேராசிரியரின் ஆலோசனை தேவையா?

எமது இயக்குநர் தென்னை விஞ்ஞானி பேராசிரியர் டாக்டர் இ. ஹென்றி லூயிஸ் அவர்கள் நேரில் வந்து பார்வையிட்டுச் சிறப்பு ஆலோசனை தர ஏற்பாடு செய்து தருகின்றோம்.

தரமான தென்னங்கன்றுகள் தேவையா?

மத்தியத் தென்னை வளர்ச்சி வாரியத்தின் அங்கீகாரம் பெற்ற எமது நாற்றுப் பண்ணையிலிருந்து கீழ்க்கண்ட தென்னம் பிள்ளைகள் விற்பனைக்கு தயாராக உள்ளன.

1. சவுக்காடு குட்டைப் பச்சை
2. சவுக்காடு குட்டை மஞ்சள்
3. சவுக்காடு குட்டைச் சிவப்பு
4. மலேசியன் குட்டைப் பச்சை
5. மலேசியன் குட்டை மஞ்சள்
6. மலேசியன் குட்டைச் சிவப்பு

II. தேங்காய்ப் பருப்பு ரகங்கள்

1. மேற்குக் கடற்கரை நெட்டை
2. கிழக்குக் கடற்கரை நெட்டை
3. ஜாவா நெட்டை

அத்துடன் அதிக எண்ணிக்கையில் நடுத்தரமான காய்கள் தரும்

1. திப்த்தூர் நெட்டை
2. லட்சத் தீவு சாதா நெட்டை
3. ஐயம்பாளையம் நெட்டை

III. வீரிய கரு ஒட்டு ரகங்கள்

1. நாகர்கோவில் நெட்டை • மலேசியன் குட்டை மஞ்சள்
2. ஜாவா நெட்டை • மலேசியன் குட்டை மஞ்சள்
3. கொச்சின் சைனா • மலேசியன் குட்டை சிவப்பு

IV. குட்டை • நெட்டை

1. மலேசியன் குட்டை மஞ்சள் • மேற்குக் கடற்கரை நெட்டை (ஈத்தாமொழி நெட்டை)
2. மலேசியன் குட்டை பச்சை • மேற்குக் கடற்கரை நெட்டை

விலையேற்றப்பட்ட தென்னை சார் பொருட்களில் தொழில் தொடங்க ஆலோசனை தேவையா? எங்கள் அலுவலகத்தைத் தொடர்புகொள்ளவும்.

பேராசிரியரின் அதிசய மரம் தென்னை புத்தகம் படித்து விட்டீர்களா?

தொடர்பு கொள்க :-

ஹை-டெக் கோக்கனட் கார்ப்பரேஷன்

48/2 ஞான முத்தகம், இராமன்புதூர், நாகர்கோவில்-2, கன்னியாகுமரி மாவட்டம்.

செல் : 98422-33602 / 93626-27449

மேலும் தொடர்பிற்கு:

ஹை-டெக் கோக்கனட் கார்ப்பரேசன்

விசாலாட்சி நகர், பாரத் பெட்ரோல் பங்க் அருகில்,
ஊஞ்சவேலாம்பட்டி, பொள்ளாச்சி,

போன் : 98422-33602

9750377091 - 9750377092

ஹை-டெக் கோக்கனட் கார்ப்பரேசன்

தண்ணீர்ப் பந்தல், விஸ்வநாதபுரி பிரிவு, கரூர்.

போன் : 98422 - 33602

97503 - 77091-92

93602 - 76852

ஹை-டெக் கோக்கனட் நர்சரி

தெற்குச் சுப்பிரமணியபுரம், கடம்பூர் ரோடு (அரை கி.மீ. தூரத்தில்), கயத்தார்

போன் : 9842233602 - 9750377091, 9442306126

உலகத் தமிழர் பேரமைப்பு 7ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழா மற்றும்
ஈழத்தமிழர் வாழ்வுரிமைக்கான உலகத்தமிழர் மாநாடு
சிறப்பாக நடைபெற வாழ்த்துகிறோம்!

தமிழ் இலெமுரியா

(மராத்திய மாநிலத்திலிருந்து உலகத் தமிழர்களுக்காக
வெளிவரும் மாறுபட்ட திங்கள் இதழ்)

TAMIL LEMURIYA

102, 'B' Wing, Dannes Building, Veer Savarkar Nagar,
Thane (W), Maharashtra - 400 606.

E-mail : tamil.lemuriya@gmail.com

Tel : 022-25806298

Fax : 022-25806222

உலகத் தமிழர் பேரமைப்பு 7ஆம் ஆண்டு நிறைவு மாநாடு
வெற்றி பெற வாழ்த்துகிறோம்

நீதிக்காக (மாத இதழ்)

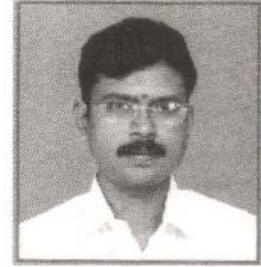
இருண்ட சமுதாயத்தின் எழுச்சி முரசு

மல்லிகார்ஜீன். S, ஆசிரியர்

எண்.5, அனுமந்தராயன் கோவில் தெரு,
சென்னை-600 003.

பேச : 044-25341622, 9444366622

மின்னஞ்சல் : neethikaga_news@yahoo.com

உலகத் தமிழர் தலைவன்

கேட்குங்குக்கும், கோட்குங்குக்கும்

அஞ்சாநிநஞ்சன் மருத்துவர் அய்யா மற்றும்
மருத்துவர் சின்ன அய்யா அவர்கள் வழியில்

“தமிழ் ஈழம்” வென்றிடுப்போம்.

மாநாடு சிறக்க எமது வாழ்த்துக்கள்:

உலகத் தமிழர் நல விரும்பிகள்

காசாம்பு பூமாலை

முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள்

வாகதேவனூர் கிராமம்

தாகம்தீர்த்தாபுரம் அஞ்சல், சின்னசேலம்-606 201.

போன் : 9843396111

உலகத் தமிழர் பேரமைப்பு
7ஆம் ஆண்டு நிறைவு மாநாடு
வெற்றி பெற வாழ்த்துகிறோம்

அல்லிக்குட்டை கே. பெருமாள்
(பூ வணிகம்)
தாராவி-மும்பை

உலகத் தமிழர் பேரமைப்பு
7ஆம் ஆண்டு நிறைவு மாநாடு
வெற்றி பெற வாழ்த்துகிறோம்

இ. பெரியண்ணன்
ஆசிரியர், கல்லாந்தம்

மு. தமிழரசன்
ஆசிரியர், வெட்டிபெருமாள் அகரம்

செ. பிரபாகரன்
பட்டதாரி ஆசிரியர், கச்சராபாளையம்

அ. கந்தசாமி
ஆசிரியர், நல்லாத்தூர்

மு. ராஜ்குமார் M.Sc., Agri.
கோவை. Pulimagan.com

எம் தமிழர் இன்புறும்
நாள் எந்நாளே...
மாநாடு சிறப்புற வாழ்த்துக்கள்...

முல்லை
நிதியகம் நிலம் மனைகள்
வணிகப் பிரிவு

183, முதன்மைச் சாலை, வள்ளியூர்-627 117.
அலைபேசி : 94430 80744
96009 27030/ 96009 27037/96009 27039
தொலைபேசி : 04637-22240

மாநாடு வெற்றிபெற வாழ்த்துகள்!
தமிழீழம் மலர்ந்திட புரட்சிப் புயல் வைகோவின்
தலைமையில் என்றும் துணைநிற்போம்.

ஆடிட்டர் ஏ. தங்கவேல்
மாநில பொதுக்குழு உறுப்பினர் மாநில தி.மு.க.
செல்: 98431-25377

மேரி நிவாஸ், 18-பி, வி.நகர், ரோடு எண்.3
இராசிபுரம்-637 408. நாமக்கல் மாவட்டம்.
தொலைபேசி : 04287-225297
அலுவலகம் : 225397.

மாநாடு வெற்றிபெற வாழ்த்துகள்!

உலகத் தமிழினமே ஒன்றுபட்டு, இழப்பதற்கு இனி ஏதுமில்லை
அடைவதற்குத் தமிழீழம் இருக்கின்றது!
தமிழர்களின் தாகம் தமிழீழத் தாயகம்!

நா. ஜோதிபாசு

நகர கழக செயலாளர், மறுமலர்சி தி.மு.க.
செல்: 98431-25377

19, அன்னமாரப்பன் கோவில் தெரு,
இராசிபுரம்-637 408. நாமக்கல் மாவட்டம்.
தொலைபேசி : 98423 91139.

மாநாடு வெற்றிபெற வாழ்த்துகள்!

திருமூலர் யோகா இயற்கை

நல்வாழ்வு இல்லம்

எல்லா வயதினரும், அறிவு,
ஆரோக்கியம் பெற யோகாசனம்,
இயற்கை மருத்துவம் பழகுங்கள்.

தனியே தங்கி இயற்கை மருத்துவ சிகிச்சை
பெற தனி ரூம் வசதி உள்ளது

யோகி. தி.ஆ.கிருஷ்ணன்,

கட்டபொம்மன் தெரு,
பாரி நகர், (காசி தியேட்டர் எதிரில்)
சென்னை-600 083.

தொலைபேசி: 9444837114, 900314874

வீடு : 044-23710220/044-43521714.

e-mail :id: dr_yogi_krish1946@yahoo.com

website : www. thirumoolaryoga.com

தமிழக மண்ணில்
நெருப்பைத் தூண்டுலோம்!
தமிழீழம் வாழ
கடலைத் தூண்டுலோம்!

நாடுத் தமிழர் வாழ்வுர்மைக்கான

உலகத் தமிழர் மாநாடு

செய்க்க வலுத்தும்...

உண்மைக் குரல்
VOICE OF TRUTH

அரசியல், கலை, இலக்கியம், கல்வி, வணிகம், வரலாற்றுச் செய்திகளைத் தாங்கி வரும் செய்தித் தாள்

ஆசிரியர் : த.இலங்கேஸ்வரன்

3/191, பழைய மாமல்லபுரம் சாலை, மேட்டுக்குப்பம், ஒக்கியம் துறைப்பாக்கம், சென்னை - 97.

தொலைபேசி : 2496 0790, கைபேசி : 94441 48352, மின்னஞ்சல் : unmaikkural@gmail.com

With Best Compliments from

M. LENIN

Excellent Engineers

SP-130, Illrd Main Road, Ambattur Industrial Estate, Chennai - 600 058.

Off : 26250295 Fac. 26250287 Telefax : 26257020

E-mail : excellent_exel@yahoo.com / leninmaickel_chennai@vsnl.net

Res: 26565485 Mobile : 9841144111

With Best Compliments From

M. VENKATESAN
Cell : 98402 78954

ROHINI WELD - TECH

NC Cutting - 16mm MS - 12 mm SS x 3 Metre
Folding, Punching, Tig. Mfg. Spot Welding & General Fabrication

Works : 2/9A, 1st Cross Street,
Ambattur Indl. Estate, Chennai - 600 058.

Phone : 2652 4459 / 2624 4449

With Best Compliments from

A.S. KANNAN, EX. M.L.A.

PROPRIETOR

S.L. ENTERPRISES

241, Tiny Sector, Ambattur Industrial Estate, Chennai-600 058.

With Best Compliments from

S. ARAVAZHI

Cell : 94448 62017

V.M. TOOLS

Mfrs : HYDRAULIC CYLINDER
(All Kinds of Precision turning,
Milling & Maintenance works)

Fac :

211, New Tiny Sector,
Ambattur Industrial Estate
Chennai - 600 058. Ph : 26252561

Res :

No.9, Murugesan Street,
Eattiamman Nagar, Thirumullaivoyal.
Chennai - 600 052. Cell : 9444418409

With Best Compliments from

S. ATHMANESAN, D.M.E.

Proprietor

ROLF HARR AUTOMATS

Mfrs : Precision Machines Automobile Components

Works :

No.225, Tiny Sector, Ambattur Industrial Estate,
Chennai - 600 058.

Res :

G-2, "SSVK Sahana" No.16, 6th Street,
Chozhembedu Main Road, Ambattur,
Chennai-600 053.

Fac: 044-26231482, Res : 044-26581385

Cell : 98844 95580

E-mail : athma225@gmail.com

தமிழே விழி

குறளே நெறி

நமசித் தமிழர் வாழ்வுநீமைக்கான
உலகத் தமிழர் மாநாடு சிறந்திட
தமிழின மானங்காக்கும் தமிழீழம் பிறந்திட
வாழ்த்துகின்றோம்.

திருவள்ளூர் அறக்கட்டளை கன்னியாகுமரி

திருக்குறளூர் - இலீபுரம் - 629 702.

தொடர்புக்கு:

ஆட்சிப் பொறுப்பாளர்
94435 27255

ஒருங்கிணைப்பாளர்
9444203349

பணப் பொறுப்பாளர்
9994940240

உலகத் தமிழர் பேரமைப்பின் சார்பாக நடைபெறும்
7ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழாவும்
நமதுத் தமிழர் வாழ்வுநீமைக்கான உலகத்தமிழர் மாநாடும்
வெற்றியடைய எங்களின் இதயம் கனிந்த நல்வாழ்த்துகள்.

**பம்பாய் தென்னிந்திய
ஆதி திராவிட மகாஜன சங்கம்**

அறை எண் 10, ஆகாசவாடி, தாராவி, மும்பை-17.
B.S.I.A.S. ஆங்கில உயர்நிலைப் பள்ளி. மும்பை.

நீங்கள் புத்தகங்கள் படிக்கும்
ஆர்வமுடையவரா?

நீங்கள் உள்ளூர்
வெளியூர் எங்கு இருப்பினும்
எங்களிடம் புத்தகங்கள்
வாங்கலாம். நேரில், அஞ்சல் வழி,
இணைய வழி எவ்வழியிலும்
அணுகுங்கள்.

காந்தளகம்

தமிழ் நூல் விற்பனையகம்

21, சிவசண்முகம் தெரு, (கனரா வங்கி எதிரே)
மேற்குத் தாம்பரம், சென்னை-600 045.
இணையம் : tamilnool.com
044-42034837, 9894442245

உலகத் தமிழர் பேரமைப்பு 7ஆம்
ஆண்டு நிறைவு மாநாடு
வெற்றி பெற வாழ்த்துகிறோம்

ராஜா (எ) பேரழகன்

NIRMALA

வானகரம், சென்னை.

தா. கஸ்தூரி

வழக்குரைஞர்

அலு. 27175070

செல் : 94444050064 / 98409 16144

ஆல்மைட்டி அசோசியேட்ஸ்

தேர்ந்த சட்ட ஆலோசனை மற்றும் அனைத்து ஆவணப் பதிவுகளும் சிறந்த முறையில் செய்து தரப்படும்.

முதல் மாடி, சுந்தரம் முதலியார் வளாகம், புப்புகிரி சாலை பெரியார் நகர், பட்டை-601 301 (சார்பதிவாளர் அலுவலக மாடி)

ஆல்மைட்டி அசோசியேட்ஸ்

2/11, எம்.ஈ.எஸ். சாலை, கணபதிபுரம், கிழக்குத் தாம்பரம் சென்னை-600 059.

போன்: 22398304

இல்லம்

32/2, செருசலேம் நகர், மேற்குத் தாம்பரம் சென்னை-600 045.
போன்: 22260064.

பாவாணர் வழியில் பைந்தமிழ் வளர்ப்போம்

உலகத் தமிழ்க் கழகம்

726, பாவாணர் தெரு, முல்லை நகர், மேற்குத் தாம்பரம், சென்னை-600 045.

நெறியாளர்கள்:

இரா. இளங்குமரன், ம.இலெ.தங்கப்பா, கு. பூங்காவனம்

ந. அரணமுறுவல்
தலைவர்

கதிர். முத்தையன்
துணைத் தலைவர்

தா. அன்புவாணன்
பொதுச்செயலாளர்

வெற்றிச்செல்வி
பொதுச்செயலாளர்

இ. வெற்றிச்செல்வன்
துணைப்பொதுச்செயலாளர்

ஆ. நெடுஞ்சேரலாதன்
பொருளாளர்

மா.வீர அரசு

தலைமைப் பொறுப்பாளர்

தமிழயரத் தாழ்ந்தான் தமிழன் அவனே
தமிழயரத் தானுயர்வான் தான் - பாவாணர்

உலகத் தமிழ்க் கழக இதழ்

முதன் மொழி

படியுங்கள் - பரப்புங்கள்

ஆண்டுக் கட்டணம் : உரு.100 (உள்நாடு)
ஆண்டுக் கட்டணம் : உரு.1000 (வெளிநாடு)
வாணாள் கட்டணம் : உரு.1000 (உள்நாடு)
புரவலர் கட்டணம் : உரு. 3000

தொடர்புக்கு

முதன் மொழி

726, பாவாணர் தெரு, முல்லை நகர்
மேற்குத் தாம்பரம், சென்னை-600 045.

With Best Compliments from

**SARAM
INDUSTRIES**

224, Tiny Sector
Ambattur Industrial Estate
Chennai - 600 058.

With Best Compliments from

A. Edward Arokiaraj
Correspondent
Mob # 94431 42116

Yagappa School

Arul Gardens
Neelagiri Therkku Thottam
Thanjavur - 613 005.

eM - yagappa@mailcity.com
w/s - www.yagappaschools.com
Ph : 04362 226 888, 999

ROHINI HOSPITALS

THANJAVUR.

FACILITIES AVAILABLE: -

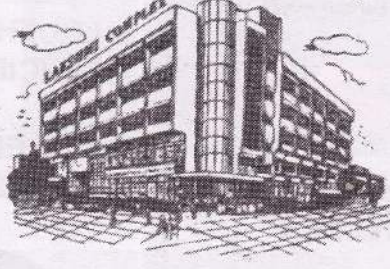
1. WE PROVIDE QUALITY TREATMENT FOR ALL EMERGENCY AND ROUTINE DISEASES.
2. SOPHISTICATED CARDIOLOGY UNIT WITH ECHO CARDIOGRAM, TREAD MILL TEST, HOLTER MONITOR FACILITIES.
3. SOPHISTICATED NEPHROLOGY CENTRE BACKED UP WITH 6 HAEMO DIALYSIS UNITS.
4. COMPUTERISED ECG
5. PULMONARY FUNCTION TEST
6. NEUROLOGY – ELECTRO PHYSIOLOGICAL STUDIES INCLUDE EEG, EMG AND EVOKED POTENTIAL FOR EPILEPSY, HEADACHE AND PARALYSIS.
7. MEDICAL AND SURGICAL GASTROENTEROLOGY SERVICES, LAPROSCOPIC SURGERY.
8. CT SCAN AND C-ARM FACILITIES AVAILABLE.
9. OP AND IP SERVICE IN ALL SPECIALTIES
10. IUI LAB & COLPOSCOPE
11. PAIN RELIEF CENTRE WITH FACILITIES FOR PAINLESS NORMAL DELIVERY.
12. HYPERTENSIVE CLINIC
13. DIABETES CLINIC
14. 24 HRS BLOOD BANKS.
15. 24 HRS AMBULANCE SERVICES.
16. STD FACILITY ROUND THE CLOCK AND COURIER SERVICE.
17. WE HAVE FUTURE PLANS OF INTERVENTIONAL CARDIOLOGY, OPEN HEART SURGERY, RENAL TRANSPLANT, AND FERTILITY CENTER.
18. FAMILY PLANNING APPROVED CENTER BY THE GOVERNMENT.
19. MEDICO LEGAL CASES TREATMENT CENTER .

* GOVERNMENT EMPLOYEE'S NEW HEALTH INSURANCE SCHEME AND

* KALAINGER INSURANCE SCHEME – APPROVED HOSPITAL

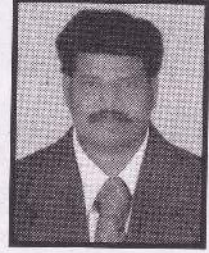
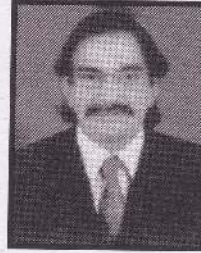
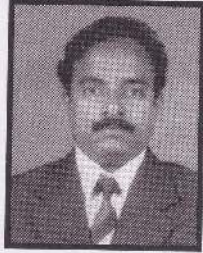
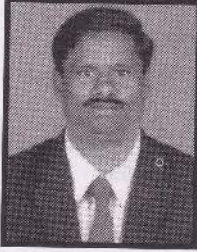
With Best Compliments from

SAMINATHAN JEWELLERY

Lakshmi Complex, 143, Salai Road, Thillainagar,
Trichy - 620 018. Ph : 2763971

உலகத் தமிழர் பேரமைப்பு 7ஆம் ஆண்டு நிறைவு மாநாடு
வெற்றி பெற வாழ்த்துகிறோம்

என்.எச்.ஆர்.ஓ அறக்கட்டளை

தேசிய மனித உரிமைக் கழகம்

திருச்சி மாவட்டம், கைபேசி : 9443765643

எங்கள் வாழ்வும் எங்கள்
வளமும் மங்களகர தழிவென்று
சங்கீக முழங்கு!

- பாவேந்தர்

CHIL CONFECTIONERY

Mfrs. of : Toffees, Candies, Bubble Gum

SRI PATAVAR STORES

46/14, Swamy Sannathy Street,
Madurai-625 001. Tamil Nadu

Phone : 0452-2326289, 4372282, 4382882

உலகத் தமிழர் பேரமைப்பு
7ஆம் ஆண்டு நிறைவு மாநாடு
வெற்றி பெற வாழ்த்துகள்

MARUTHI STEELS AGENCIES

SLOTTED ANGLES
& RACKS

222, West Masi Street,
(Opp. Alukkas)
Madurai - 625 001.
Tamil Nadu
S. India.

Cell : 98421 87206, 98421 66121
Phone : 0452-4382949

With Best Compliments from

G.V.N. Hospital

Dr. G. Viswanathan Institute of Medical Science
For

Dip-Nursing Course,
CMLT & CRA & DNB Courses

Kamalam Viswanathan College of Physiotherapy
For Bachelor of Physiotherapy

GVN Institute of Oncology
(Cancer Research Centre)

25-B, IInd Cross (West), Thillainagar, Trichy.

Government approved Hospital for
Orthopedic & Cancer Treatments for the
Govt. Employees.

Admn. Office : No.46, Singarathope, Trichy-8
Ph: 2700811, 2700712, 2703945, 2705979

With Best Compliments from

SARATHA'S

No.45, N.S.B. Road, TRICHY - 620 002
P.B.No.362, GRAMS : 'Super Silks'
Tel : 2702077, Fax No.2703559
E-mail : sarathas_try@yahoo.com

RAACK

Academy of Dance

INTERNATIONAL PRODUCTIONS

AWARD PRESENTATIONS

STAR NITES

CORPORATE SHOWS

MOVIE LAUNCHES

CHOREOGRAPHY & PERSONALISED TRAINING

விரித்தியோக நடனப் பயிற்சி

நடன இயக்கம்

துள்ளுவதோ இளமை

காதல் கொண்டேன்

புன்னகைப் பூவே

முந்தினம் பார்த்தேனே

OFFICIAL DANCE ACADEMY
JODI NO1, BOYS V3 GIRLS
STAR VIJAY

**#.74, (NEW) KILPAUK GARDEN ROAD,
KILPAUK, CHENNAI-10.**

PH:2647 3470/ 2647 3466/9841029355

www.raackdance.com

**#54, R.K.MUTT ROAD,
MYLAPORE, CHENNAI-04.**

PH:2464 2499/9841429355

mail: raack2000@yahoo.com

தமிழ் வாழ்க!

தமிழ் பண்பாடு வளர்க!

செந்தமிழ் திருநாட்டின் விழுப்புரம் மாவட்டத்தில் வீட்டுமனைகள் குறைந்த விலையில் ரொக்கமாகவும்/அதிக மாதத் தவணையிலும் வாங்க...

அரசு பதிவு எண் : 26/2009

தமிழம்மா ரியல் ஏஜென்ஸி

சேயிப்பு/முதலீடு செய்தால் உங்கள் வாழ்க்கை வளமாகும்...

- நீங்கள் விரும்பும் நிலத்தல் மரம், செடிகள் தோட்டமாகவும், விவசாய பயிர் செய்யவும் சிறப்பாக பராமரிப்பாளருடன் உருவாக்கித் தரப்படும்.

மாதத் தவணையில் வீட்டுமனைகள்		
மாதம்	ரூ	1200 ச.அடி./ரூ
60	500	30,000
60	600	36,000
50	700	35,000
50	1000	50,000

இத்திட்டத்தில் மாதம் ஒருவருக்கு ஒரு வீட்டுமனை பரிசாக வழங்கப்படும்.

விரிபாங்களுக்கு: 33,மேற்கு சிவன்கோயில் தெரு, வடபழனி, சென்னை-26. திருக்கோவிலூர் மெயின் ரோடு, ஆயந்தூர், விழுப்புரம்.

ஏ.சந்திரசேகர், B.Sc. D.Ted.,
9943860400, 9361860400

தீ.ஜெயக்தமார், B.Com.
9842034466, 9345434466

மு.அருணாசலம், B.Sc. DCA.,
9842427567, 9345427567

93608 92124
94431 01245

வெவ்வுடைகி

முஜிபுலி பிரிண்டி

சென்னை, விழுப்புரம், திருக்கோவிலூர்

- ராகவ் டிரேடிங்
- ஈசன் பீட் சப்ளையர்ஸ்
- வானவில் டிரான்ஸ்போர்ட்

|நெ.198 |கே.கே.ரோடு |விழுப்புரம்

மக்கள் புரட்சி வெடிக்கட்டும்! சுதந்திர தமிழீழம் மலரட்டும்!!
தமிழிளைஞர் கூட்டமைப்பு-விழுப்புரம்

